

- 863

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

69.2.30.

69.2.30.

JO. ALBERTI FABRICII,
D. Prof. Publ. & h. a. Gymnasii Rectoris,

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

LIBRI V. PARS ALTERA,

Sive Volumen Sextum,

Quo Græci Auctores Annalium, & Historiæ Eccle-
siasticæ ac Byzantinæ, nec non Erotici Scriptores
recensentur.

Accessit præter LEONIS Imp. Naumachica, & Carmen HE-
LIODORI de Chrysopœia ad Theodosium Imp. aliaque aliorum inedita ha-
ctenus monumenta, Auctoris dissertatio, qua probatur *Crucem* qua in cœlo visa DEUS
usus est ad *Constantini M.* animum permovendum, fuisse phænomenon (perinde
ut iridem) naturale, in halone solari.

*Bibliotheca
Coll. Rom.*

Seur

Sci. Vega

HAMBURGI,
Sumptu CHRISTIANI LIEBEZEIT,
ANNO MDCCXIV,

Handwritten text, possibly a signature or a list of names, written in a cursive script. The text is dark and appears to be ink on a light background.

NOBILISSIMO VIRO
ZACHARIÆ CONRA-
DO ab UFFENBACH,
J. U. Doctori Consultissimo,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Placeat quæso mihi TE, VIR
AMPLISSIME, haud invi-
to, Nomen Tuum omni Lau-
de florens libro huic meo tes-
seræ systaticæ instar præfigere, atque ob-
latione præsentis Voluminis, quod Tibi
sacrum esse volo, tanquam testimonio
publico, meæ in Te observantiæ & amo-
ris mei firmare fidem, memoriamque mei
apud Te, magnis terrarum intervallis dis-
juncti recentare. Nemo eorum qui Vir-
tutes Tuas perspectas habent, ac Te no-
verunt, sibi imperare potest, ut Te non
amet colatque inter decora Francofurti

(2

Tux

Tuæ atque ornamenta longe clarissima:
Nemo ex illa Urbe ad nos venit, qui non
idem eruditionem Tuam, humanitatem
& pronam juvandi Literas voluntatem
celebret laudibus, atque commemoret li-
benter. Nequetiam omnes expetunt ocu-
lis animisque usurpare apparatussum il-
lum librorum in Bibliotheca Tua dele-
ctum, & copiam, quæ non mediocri sum-
tu judicioque non minori Tuo amplifica-
tur quotidie, & rarissimis monumentis lo-
cupletatur; quàm Te, adeo instructi ac
pulchri Musarum sacrarii æditimum, &
thesauri librarii scientissimum Dominum
ac custodem, doctrina & ingenio ac vario-
rum itinerum usu præstantem convenire
& alloqui. Memini ipse quantam ex col-
loquio Tuo voluptatem ceperim, cum in
hac Urbe mihi daretur frui honore Te vi-
dendi coràm, cujus per literas jam fuerant
humanitatem expertus, & amicitiam
quam absentes jam inter nos junctam pri-
dem

dem habebamus, cum præfente magis
conglutinandi, ftrictiusque fanciendi.
Geffiit inde animus monumento aliquo
publico testatum omnibus facere, quanti
virtutes Tuas æftimem: quod cogitanti
mihi alia inſuper cauſſa ſe ſuggeſſit, quæ
hocce Volumen ut tibi dicarem, me facile
potuit impellere, effecitque ut quod ex
parte jam per ſe tibi proprie debebatur, to-
tum jam à me jubeatur eſſe tuum jure me-
rito. Sane haud ingratum, ſpero, erit do-
ctis cognoscere, quale ſit Cerimoniale il-
lud Aulæ & Eccleſiæ CPolitanæ, quod
locuples opus Conſtantini Porphyrogeni-
ti juſſu & auſpiciis conditum, ac necdum
luci publicæ donatum, à te MStum affer-
vatur, & cujus notitiam atque argumenta
benevole à te mihi communicata huic li-
bro * cujus magnâ pars in recensendis Hi-
ſtoriæ CPolitanæ ſcriptoribus verſatur, in-
ſerui, eoque veluti purpureo limbo telam
meam exornavi. Quod vero omnes eru-

di mecum à te uno ore flagitabunt, quod
invidere tu illis pro tua in literas volunta-
te ne utiqvam potes, omnem rogo impen-
das operam, ut quam primum bees Or-
bem literatum tam egregio thesauro, patia-
risq; scriptoribus Byzantinis addi opus lu-
ce dignissimum, ac singularis pretii, è quo
ad Historiæ pariter latifundia amplifican-
da, & ad cognoscenda penitus linguæ
Græcæ labentis nondum satis reclusa ady-
ta, cognitionemque jucundam Antiqui-
tatis, nova insignia haud dubie auxilia &
adminicula nobis poterimus polliceri. Ita
prosperi tibi sint laudum tuarum conatus
& ex voto fluant, diuqve felix sis ac sospes,
ut cum communi utilitate conjuncta feli-
citas tua prosperet rem literariam ac
publicam pulcherrimis successibus. Vale.
Scripsi Hamburgi, Calendis Maji, A. C.
CIO IO CC XIV.

AD LECTOREM.

*Um scriptorum Græcorum à temporibus Constantini M. copia non per-
miseris mihi hoc volumine omnia completti, qua ad librum quintum
absolvendum superant, rogandus à me es, quisquis illorum amore
duceris, ut serena interim fronte accipias qua jam Tibi à me exhi-
bentur. Ut autem videas quid adhuc restet, reliquatoremd, me ad breve temporis
feras aque ac patienter, ecce Tibi indicem capitum proximo studio, si conatibus meis
porro benigniter adspires optimum Numen, tecum deinceps communicandorum :*

1. De Dionysio Thrace, Hephæstione, Apollonio Dyscolo, Herodiano & aliis Grammaticis Græciseditis, ineditis atque deperditis.
2. De Libanii Rhetoris scriptis & quædam illius hæctenus inedita, cum versione ac notis Rev. Viri, D. Godfridi Olearii.
3. De Juliano Imp. ejusque libris adversus Christianos, & aliis scriptis editis, ineditis, & deperditis, subjuncto elencho trecentorum amplius pro Christianæ Religionis veritate scriptorum, veterum ac recentium.
4. De S. Epiphano & aliis qui adversus hæreses scripserunt ac de scriptis Græcis Hæreticorum quartum à Christo nato sæculi, & posteræ deinceps ætatis.
5. De Gregorio utroque, Nazianzeno & Nysseno, ac de duobus Basilis, Magno & Seleuciensi.
6. De Apollinari, Nonno, Georgio Piside, Esmannle Phile & aliis Poëtis Græcis Christianis.
7. De Cyrillo utroque, Hierosolymitano & Alexandrino, atque Patriarcharum utriusque Sedis notitia Chronologica atque Alphabetica.
8. De Themistio Euphrada ejusque Orationibus & scriptis in Aristotelem, atque Index scriptorum in illis laudatorum.
9. De Johanne Chrysostomo, & series Chronologica atque Alphabetica Patriarcharum Antiochenorum.
10. De S. Macario, & aliis quartum sæculi sive qui exstant, sive qui intercidere, Græcis scriptoribus.
11. De Asterio, Synesio, Theodorito & aliis sæculi quinti scriptoribus Græcis editis & deperditis.
12. De Theone & Pappo Alexandrinis, & de aliis Mathematicis quos superioribus Voluminibus indictis prætermisi. Index scriptorum à Theone & Pappo allegatorum.
13. De Anastasio Sinaita & aliis scriptoribus Græcis qui floruerunt sæculo post Christum natum sexto.
14. De scriptis Syriani, Procli, Marini, Olympiodori, Simplicii & aliorum Græcorum Platonis & Aristotelis interpretum non Christianorum, atque indices scriptorum qui ab his laudantur.
15. De scriptis Johannis Philoponi atque aliorum Christianorum Philosophi interpretum, nec non index scriptorum in Philoponi commentariis allegatorum.

16. De S. Maximo & aliis sæculi VII. scriptoribus, atque de Joanne Stobæo, & Antonio Melissa. Index scriptorum ab his laudatorum.
17. De Joanne Damasceno & aliis scriptoribus Græcis sæculi VIII. Index scriptorum qui in Damasceni parallelis aliisque scriptis allegantur.
18. De Theodoro Studita, Photio Patriarcha CPol. & aliis scriptoribus sæculi IX. cum indicibus scriptorum ab illis laudatorum.
19. De Magno Etymologico, Svida & aliis Lexicis Græcis editis atque ineditis, de quibus libro IV. dictum à me non est. Indices scriptorum in iisdem & in Moridis Atticista allegatorum.
20. De Joanne Tzetza scriptoribusque Græcis sæculi X, XI, XII, & XIII. Index scriptorum qui in Tzetza Chiliadibus laudantur.
21. De Andrea Presbytero, Euthymio Zigabeno, Macario Chrysocephalo, Niceta, Oecumenio, Olympiodoro aliisque qui Catenas commentariorum in libros sacre Scripturæ sive editas sive ineditas ex SS. Patribus concinnarunt. Index scriptorum in illis catenis allegatorum.
22. De Georgio Palama, Barlamo, Maximo Planude & aliis scriptoribus sæculi à Christo nato XIV.
23. De Gennadio Scholario, Georgio Gemisto Plethone & aliis scriptoribus Græcis sæculi XV, XVI, & XVII.
24. De Confessionibus & documentis de fide ac dogmatis ritibusque Ecclesiæ Græcæ, & syllabus Græcorum qui contra suorum placita ad Occidentis Ecclesiæ propius accesserunt.

Hiscæ capitibus absolutis licebit mihi demum, quod jam pridem cupio, progredi ad librum sextum sive ultimum, quo juris utriusque scriptores Græcos, Legum Canonum Conciliorumque auctores & interpretes, nec minus Medicos, Chirurgos, ac Chemicos exponam, persequar, supposititios quosdam & alios scriptores in prioribus voluminibus prætermisso, & non dictas alibi à me auctorum Græcorum collectiones: quo facto totum opus indicibus necessariis instruere, colophonemque ei imponere fas erit. Nunc quo cognoscas neq, huic, quod præsens tibi offero, volumini argumentum dignum studio tuo deesse, en tibi summa ejus capita brevi tabella descripsit:

Index eorum, quæ hoc Volumine sexto sive LIBRI QVINTI parte secunda continentur :

Caput III. De Constantino Magno Imperatore, ejusq; Orationibus, Epistolis & edictis. De Confessione & Donatione quæ sub Constantini nomine feruntur. p. 1.

Donationis ipsius exemplum Græcè & Latine. p. 5.

Digressio brevis, quæ disputatur Crucem quam in cælis vidisse se juravit Constantinus M. fuisse Phænomenon naturale in halone solari. p. 8.

Ca-

Caput IV. De Eusebio Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum scriptoribus. Acacii plures. Eusebii scripta edita, inedita atque deperdita. Indices scriptorum in Eusebii præparatione Evangelica (p. 37.) & Historiæ Ecclesiasticæ libris allegatorum p. 63. Epistola Eusebii ad Carpianum, Græce & Latine. p. 97. Alii Eusebii amplius sexaginta. p. 105.

Scriptores Historiæ Ecclesiasticæ Græci deperditi. p. 112.

De editis, Philostorgio p. 114. Socrate p. 117. Sozomeno p. 121. Theodorito pag. 124. Evagrio pag. 125. Theodoro Lectore p. 128. Nicephoro Callisto. p. 130.

Chronicorum Scriptores Græci deperditi p. 135. & inediti. p. 157.

Chronographi post Eusebium, Græci editi Jo. Malalas ab Joanne Antiocheno diversus p. 138. Chronici Alexandrini sive Paschalis auctor p. 142. Scripta ad calcem illius Chronici vulgata à Cangelio p. 143. seq. De Dorotheo Tyrio aliisque Dorotheis p. 145. Chronicon Georgii Syncelli p. 149. Theophanis Confessoris p. 151. Nicephori Patriarchæ CPol. p. 153. Georgii Hamartoli p. 154. Hippolyti p. 155. Georgii Cedreni, ibid. Jo. Zonara p. 156. Michaëlis Glycæ, ibid. & Constantini Manassis. p. 157.

Indices scriptorum à Jo. Malala p. 139. Cedreno & Zonara p. 159. Georgio Syncello ac Theophane pag 177. Chronico Alex. & Mich. Glycæ p. 205. laudatorum.

Caput V. De Byzantinæ sive CPolitane Historiæ scriptoribus p. 219. Corporis Byzantini quod è Regia Lupara Parisiis prodiit, conspectus p. 221. Nova ejus editio promissa p. 228.

Philippi Labbei Protrepticum. p. 229.

Excerpta de Legationibus. p. 230.

De Dexippo Herennio pag. 231. Eunapio 232. Petro Magistro p. 234. Prisco Panite p. 235. Malcho Philadelphienfi p. 236. Menandro Protectore. ibid. Zosimo pag. 605. Olympiodoro Thebano p. 237. Candido Isauro p. 239. Theophane Byz. & Nonnosio. ibid. Hesychio illustri p. 240. alii Hesychii p. 243.

De Procopio Cæsareensi pag. 246. Index scriptorum ab eo laudatorum. p. 265. alii Procopii pag. 258. Catalogus scriptorum ex Bibl. Segvieriana (hodie Cosliniana) propediem vulgandorum p. 253. seq. in notis.

- De Agathia Myrinenſi p. 260. Index ſcriptorum ab eo citatorum, cap. 263.
- De Paulo Silentiariorum p. 279.
- De Theophylaſto Simocatta p. 280. Index ſcriptorum ab eo laudatorum p. 290. alii Theophylaſti p. 284. Theophylaſti Bulgaror. Epifcopi Inſtitutio Regia & alia ſcripta p. 285.
- De Nicephoro CPolitano Patriarcha p. 295. Conſpectus operum ejus ab V. C. Anſelmo Bandurio junctim edendorum p. 640.
- Nicephori Gregoræ ſcriptorum notitia tradita à Viris doctiſſ. Bernardo de Montfaucon & Joanne Boivin, pag. 300. De Nicephori Gregoræ Hiſtoria Byz. pag. 318. Index ſcriptorum in libris XXIV. Hiſtoriæ ejus laudatorum p. 324. Somnium Gregoræ tributum p. 322.
- Varia fragmenta & monumenta vetera notis Clariſſ. Boivini ad Gregoram inſerta pag. 323. Tomus tertius & quartus à Boivino promiſſus p. 322.
- De Nicephoro Blemmida, pag. 341. Bryennio p. 343. Chumno & aliis Nicephoris p. 299. 341. 344.
- Scriptores poſt Theophanem p. 348. Anonymus de vita Leonis Armeni & quatuor proximorum Imperatorum p. 349. Conſtantine Porphyrog. de vita Baſilii Maced. ibid. Anonymus de Leone Philoſopho & aliis Imperatoribus uſq; ad Romanum juniorem p. 350. Joannis Monachi Hieroſol. Joannis Cameniata, Demetrii Cydonii &c., ib. Simeonis Magiſtri Annales & Georgii Monachi vitæ Imperatorum pag. 352. Index ſcriptorum à ſcriptoribus poſt Theophanem laudatorum p. 354.
- De Leonis Sapientis aliorumque Oraculis res CPol. ſpectantibus p. 363. Alia Leonis Imp. ſcripta p. 367. Leo Philoſophus à Leone ſapiente Imp. diverſus pag. 366. De Leonis Imp. Taſticis, p. 368. Ejus Naumachica nunc primum edita Græce & Latine, p. 372. De aliis Leonibus qui Græce ſcripſerunt p. 379.
- De Joanne Scylitze, Thraceſio, Curopalata p. 386.
- De Anna Comnena p. 390. Index ſcriptorum ab ea laudatorum, pag. 394. De ſcriptis Alexii Comneni aliorumque Comnenorum p. 392.

De Joanne Cinnamo p. 396.

De Niceta Acominato Choniata, p. 401. Fragmentum de statuis CPolitanis, Græce & Latine p. 405. Argumenta librorum thesauri Orthodoxæ fidei, Græce & Latine pag. 420. Index scriptorum in Nicetæ Choniata Historia Byz. laudatorum. pag. 435. Alii Nicetæ pag. 427. 430. De Nicetæ fratre Michaële Acominato p. 402.

De Georgio Acropolita p. 448. Index virorum illustrium ab eo memoratorum p. 452.

De Joële Chronographiæ scriptore & Joanne Canano p. 456.

De Georgii Pachymeris Historia Byz. pag. 458. & aliis scriptis editis p. 465. & ineditis p. 468. De sapientia Indorum, quam Possinus Pachymeræ priori volumini subjecit p. 460.

De Joannis Cantacuzeni Imp. Historia Byz. pag. 458. & aliis scriptis p. 473. Matthæi Cantacuzeni scripta p. 474.

De Laonico Chalcocondyla p. 474.

De Georgio Codino p. 476. Index scriptorum in ejus Antiquitatibus CPol. allegatorum p. 481.

Matthæi *Μοναχὸς εὐκτρεὺς καὶ θύτης* (ita in MS. Vindob. * pro *Μοναχὸς ἱατρὸς*) & aliorum de officiis aulæ CPol. p. 479. De scriptis ineditis à Lambecio ad Codinum allegatis p. 485.

De Emanuele Chrysolora. pag. 484. Joanne Anagnosta &c. pag. 486.

De scriptis Constantini Porphyrogeniti Imp. p. 486. Index scriptorum in libris de thematibus & administrando Imperio allegatorum pag. 518. *κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων* opus, ejusque tituli, atque inde servata excerpta de legationibus p. 230. excerpta Peiresciana. p. 490. Hippiatrica p. 493. Index scriptorum in Hippiatricis laudatorum p. 494. Geoponica pag. 500. Index scriptorum in Geoponicis laudatorum pag. 506. Ceremoniale MS. pag. 623.

* Vide Lambecium VIII. p. 469.

De Simeone Metaphraſte pag. 509. Vitæ ſanctorum ſive à Metaphraſte ſive ab aliis ſcriptæ, ordine Alphabeticò pag. 510. Alia Metaphraſtæ ſcripta pag. 564. Simeon *ἱεροθεολόγος* pag. 558. Conſtantine novus Metaphraſtes p. 562. Julius Metaphraſtes p. 514.

De Philippi Solitarii Dioptra p. 566.

De Ducæ Hiſtoria Byz. p. 567.

Anonymi varii rerum Byz. ſcriptores pag. 568. 573. 574.

De Imperio Orientali V. C. Anſelmi Bandurii. pag. 569. De Hierocli Synecdemo pag. 568. Agapeti ſcheda regia pag. 570. De Baſilii Macedoniſ capitibus exhortationum p. 572.

De ſcriptis Athanaſii Patriarchæ CPol. p. 582.

De Eudocia Macrembolitiſſa ejusque *ἱστορίαι* MS. p. 587.

Anonymus de Hippodromo CPol. p. 603.

De ſcriptis Georgii ſive Gregorii Cyprii, Patriarchæ CPol. pag. 603.

De Zoſimo ejusque Hiſtoriarum libris p. 605. alii Zoſimi p. 612.

De Georgio Phranze p. 615.

De Joſephi Geneſii Hiſtoria Byz. MS. p. 620.

De Cerimoniali MS. Conſtantine Porphyrogeniti quod exſtat Francofurti ad Mœnum apud Nobiliſſimum Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. p. 623.

Scriptores quidam alii inediti ad Hiſtoriam Byz. facientes p. 683.

Scriptores deperdiſti Hiſtoriæ Byz. p. 684.

De Franciſci Combefii fasciculo Originum rerumque CPol. pag. 687.

De Frid. Sylburgii Saracenicis p. 689. Scriptores Græci adverſus Muhamedanos p. 691.

De Martini Cruſii Turco Græcia pag. 692. Catalogus MSS. quorundam CPol. p. 702.

De

De Leonis Allatii *συμμίκτοις* p. 704.

Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum fuisse incerta fide feruntur p. 707.

Conspectus Chronologicus Imperatorum & Patriarcharum CPol. à Constantino M. usque ad captam CPolin à Turcis, annotatis subinde præcipuis qui singulorum res exposuere scriptoribus. pag. 709.

Catalogus Patriarcharum CPol. à capta per Turcas Urbe usque ad A. 1708. p. 746.

Catalogus Alphabeticus Imperatorum omnium pag. 751. & Patriarcharum CPol. pag. 757. tempore quo præfuerunt ad singulorum nomina annotato.

Godfridi de Villeharduin Historia CPoleos à Gallis Venetisque A. C. 1204. captæ Historia Gallice scripta p. 762. Cangii Historia CPolitana sub Imperatoribus Gallis pag. 763. Alii scriptores de illo argumento & de Europæorum in Palæstinam expeditionibus. pag. 763. Cangii Historia Byz. duplici commentario illustrata sive familiæ Byzantinæ, & CPolis Christiana: & glossarium duplex ad scriptores mediæ Græcitatæ & Latinitatis. pag. 766. Anselmi Bandurii opus promissum de Imperatorem CPol. numismatibus p. 767.

Martini Hanckii de Byz. rerum scriptoribus p. 768.

Rud. Cappelli Byzantina. *ibid.*

INDEX ALPHABETICUS Scriptorum de quibus præsentī volumīne hætenus dictum est p. 769.

Caput VI. de Heliodoro, Achille Tatīo, Longo, Eustathio, sive Eumathio, Theodoro Prodrōmo & aliis Scriptoribus Græcis eroticis, editis, ineditis ac deperditis. p. 784. V. C. Maturini Veissierii la Crose Epistola ad V. C. Jo. Christoph. Wolfium de libris Athenagoræ tributis de vero amore, & de ara Dosiadæ pag. 800. Heliodori carmen Jambicum ad Theodosium Imp. nunc primum Græce editum è MS. Bibl. Regiæ Paris. pag. 790.

INDEX Homonymorum, in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ hætenus discussorum p. 828. *Unum*

Unum adhuc est quod te velim, *Leſſor Benevole*, de ſcriptore ad calcem Bibliographiæ antiquariæ, ante anni ſpatium à me edito, *Codex MS. membranaceus* qui *Carmen* non contemnendum de ritibus Miſſæ mihi ſub nomine Mauritiſi Senonenſis offerebat, verba dedit mihi, perſuaſitque ut illud quoniam editum non memineram, Bibliographia mea annecterem atque tibi legendum offerrem. Ab eo tempore ex auſtione Bibliotheca egregii viri & cum viveret mihi amici Theodori Janſonii Almeloovenſi naſtus ſum fragmenta Caroli M. & Rabani aliorumque de veteris Eccleſiaritibus, Wolfgango Lazio curante excuſa Antwerpia A. 1560. 8. in quibus idem carmen ſed ſine nomine auſtoris & parum emendatum vidi exſtare pag. 112. hoc titulo: Incipiunt verſus de Myſterio Miſſæ, in vetuſtiſſimo Codice, incerto auſtore: quos ob antiquitatem, cum plerique ſint manci, aut ubique non conſtent, mutare conſulto nolimus. Poſtea allatum ad me è Belgio eſt volumen Operum Hildeberti, Cenomanenſis primum deinde Tronenſis Epilcopi, ſæculo duodecimo, eodem quo Mauritiuſ vixit clari, editum Pariſiſ A. 1708 fol. & Antonii Beaugendre, Monachi Benediſtini opera expoliſum: in illo pag. 1135. reperio idem carmen ſub Hildeberti nomine accurate recenſitum ad Codices ſex MSS. atque editionem Hildeberti Pariſienſem A. 1548. Exſtat etiam ſub Hilberti nomine in Bibliothecis Patrum Pariſienſibus univerſis, nec non in Colonienſi T. XI. & Lugdunenſi T. XXI. Ex emendationibus vero quas vir doctus Chriſtophorus Auguſtus Heumannus Aſtis Eruditorum Lipſienſibus Anni ſuperioris MDCXIII. p. 542. ſeq. ſecis inferi, ſunt qua conſenſu Codicum conſtanter repudiantur, & ſine quibus ſenſus pulchre conſiſtit, ut primo ſtatim verſu, vocabulum piorum quod jubet reponere pro priorum quodeſt in omnibus editis ac MSS. & inſtituto ſcriptoris optime congruit, & verſu 549. confirmatur. Sunt nihilominus etiam qua ſcite excogita ſunt, nec temere repudianda, ut quod verſu 31. vir Clariffimus legit:

Nle ſtat à dextris, qvia qvæ fuit antea inanes
Exſecrata Deos, gens qvaſi dextra fuit.

Similiter verſu 73. recte monet legendum eſſe probat, & verſu 158. actor, pro auſtor quod poſterius etiam novo operum Hildeberti editori placuiſſe video. Vale.

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

LIBRI V. PARS ALTERA.

CAPUT III. DE CONSTANTINO MAGNO, IMPERATORE.

Constantinus M. 1. Ejus Orationes, Epistola & edicta. 2. Confessio & Donatio supposita Constantino. 3. Dissertatio sive Digressio qua probatur crucem quam vidit in caelo Constantinus, fuisse Phenomenon naturale Crucis in Halone solari. 4.

I.

Flavius Valerius Aurelius Claudius CONSTAN-
TINUS, cognomine *Magnus*, Flavii a) Valerii Con-
stantii Chlorig F. natus Naissi Daciæ opido A. C. 274.
die

- a) Ita vocatur in numis, ut apud Tristatum T. 3. p. 395. quæquam alii, ut Aurelius Victor Julium Constantium appellant. Constantini M. numos illustravit præter alios, qui numismata Imperatorum edidit, Gangius in familiis Byz. atque Alexander Wilhelmus S. I. in Actis Sanctor. T. V. Maji p. 22. seq.

die 27. Febr. Parenti in Imperio successit A. C. 306. 25. Jul. Uxorem habuit *Minervinam* Crispi matrem, eaque defuncta Herculi filiam Flaviam Maximianam *Fauslam*, ex qua Constantinum, Constantium & Constantem, Constantiamque & Helenam genuit. Idem post visum in Cælo Crucis insigne Christiana sacra amplexus & victoria de Maxentio potitus est A. C. 312. Hinc Maximino à persequendis Christianis desistere coacto, & victo etiam Licinio nihil ab eo intermissum quod ad Ecclesiam Christi ornandam amplificandamque & studia literarum fovenda b) facere posset. Unde à Græcis *ἡγεμὼν* vel *ὁ βασιλεὺς* c) *Ἀπόστολ* d) dicitur & solenniter colitur ejus memoria die XXI. Maji. Non ineleganter etiam à Theodorito in Historia religiosa p. 768. appellatur Christianorum Zorobabel, qui fideles è captivitate liberavit & templa eis restituit. Denique multis pace & bello præclare gestis, morti vicinus ab Eusebio Nicomediensi non procul Nicomedia in Achyrone villa baptismum d) suscepit, & paucis diebus post diem obiit sacro Pentecostes festo 22. Maj. A. C. 337. Feliciano & Titiano COSS. cum regnasset 30. annos, menses novem, dies 27. vixissetque annos 63, menses duos, & dies 25.

II. Exstant ejus *Epistola* complures ab Eusebio & aliis servatz, quæ à doctissimo Caveo in Hist. literaria scriptorum Ecclesiasticorum diligenter recensentur, Ejus observatis pauca hæc si placet addes. *Epistola* ad

- b) Aurel. Victor in Epitome cap. 41. de Constantino: *Commodissimus rebus multis fuit; Calumnias sedare legibus severissimis, nutrire artes bonas, præcipue studia literarum: legere ipse, scribere, meditari, audire legationes & querimonias provinciarum.* Confer Eusebii Orat. de laudibus Constantini pag. 361. ubi de Scholis ab eo constitutis.
- c) Vide Vales. ad Euseb. IV. 60. de vita Constantini, & Mich. le Quien ad Damasenum T. 1. pag. 630.
- d) Baptisum alterum, quem à Silvestro Episcopo Romano suscepisse lepra obstrictum Constantinum, acriter adversus Tentzelium τὸν μακαρίτην disputat Clarissimus Schellstratenus, fabulis adscribunt non modo Protestantes, ut præter laudatum Tentzelium parte 2. diss. selectar. Abraham Sculterus in diss. anti-Baroniana de baptismo Constantini Romano, Neostadii 1607. 4. sed plerique etiam in Romana Ecclesia eruditi viri, ut Benedictini ad Ambrosium T. 2. pag. 1209. Tillemontius T. 4. Hist. Imperator. pag. 634. Papebrochius in Actis Sanctor. T. V. Maji 21. pag. 14. sq. & Conradus Janningus in Apologia pro Papebrochio, quæ præmittitur Actis Sanctorum T. 1. Junii pag. XVI. seq.

ad *Athanasium* fragmentum pro Ario recipiendo e) habet etiam Socrates lib. 1. cap. 27. & Sozomenus II. 22. *Edictum prius pro pace Christianis concedenda*, quod Græce Eusebius refert X. 5. Hist. servavit latine Lactantius lib. de mortibus persecutorum c. 48. *Epistola ad Ecclesias de Synodo Nicæna* legitur etiam apud Theodorum lib. 1. Hist. Eccles. cap. 10. *Epistola ad Arium & Arianos* quam producit Gelasius in Actis Concilii Nicæni III. 1. supposita videtur Casaubono in Casaubonianis pag. 143. Prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1595. 8. Ab *Epistola ad Synodum Tyriam* quam habent Eusebius IV. 42. de vita Constantini, & Theodorus lib. 1. Hist. cap. 29. diversa est quæ exstat apud Socratem lib. 1. cap. 34. Sozomenum II. 28. nec minus in Tripartita III. 7. & apud Nicephorum VIII. 50.

Oratio ad sanctorum curiam, ad calcem librorum Eusebii de Constantini vita legitur Græce è latino versa, non ab Eusebio, sed ab alio interprete, ut ipse lib. IV. cap. 32. de vita Constantini discrete innuit.

Similiter à nescio quo è latino Græce versa est brevis *Oratio ad Synodum Nicænam de Pace*, quam idem Eusebius III. 12. exhibet. Prolixiorem quæ occurrit apud Gelasium II. 7. legit etiam Theodorus, ut ex ejus lib. 1. cap. 7. Historiæ colligitur.

Edicta quam plurima Constantini illustant Jac. Godofredus ad Codicem Theodosianum, Franciscus Balduinus J Ctus in suo Constantino Basil. 1556. & Argent. 1612. 8. & qui ad tempora quælibet sua revocant Annalium scriptores, ac præcipue Tillemontius Tomo IV. Historiæ Imperatorum, Caterum edictum quod sub Constantini nomine vulgavit Nicolaus Cusanus lib. III. Concordiæ Catholicæ cap. 35. Honorio ac Theodosio vindicat, & integrius edidit Sirmundus ad Sidonium pag. 245.

A 2

III.

- e) Neque tamen Arij hæresin ideo probavit Constantinus, de qua nondum ei satis liquerat, sed speravit se ita dissidiorum semen in herba suppressurum. Confer ejus Epistolam Irenicam ad Alexandrum & Arium, apud Eusebium II. 64. seq. de vita Constantini, & ad illam B. Balthaf. Bebelii exercitationem Historico Theolog. Argentorat. 1663. & Nic. Vedelium de prudentia Veteris Ecclesiæ pag. 202. 267.

III. *Confessio* Constantini ad Silvestrum Episcopum Romæ, quæ latine exstat ad calcem recognitionum, aliorumque scriptorum Clementi Rom. suppositorum, Colon. 1569. fol. pag. 471. perinde ut Acta Silvestri, spuria est.

Donatio quæ eidem Silvestro à Constantino facta fertur, Romanæ etiam Ecclesiæ doctissimorum virorum f) iudicio ac consensu itidem est commentitia. Primus ejus meminit Aeneas Parisiensis, qui circa A. C. 854. scripsit, libro adversus decem objectiones Rectorum T. 7. spicilegii Dacheriani pag. 118. inde Hincmarus Rheomensis, Petrus Damiani, Leo IX. Ado, aliique. Editiones ejus admodum diversæ feruntur, una quam habent Acta spuria Silvestri, quamque Anselmus Lucensis Collectioni suæ Canonum lib. IV. cap. 32. Deus dedit lib. IV. c. 2. Ivo Carnotensis parte 5. decreti cap. 49. & Gratianus parte 1. decreti dist. 96. c. 14. latine inseruit, licet in antiquioribus Gratiani Codicibus legi negat Antoninus Archiepiscopus Flo-

- f) Primus proluxa & disertâ Oratione ejus falsitatem ostendit *Laurentius Vallæ*, quæ & separatim excusa est plus simplici vice, & cum Ulrici Hutteni præf. in Ottoni Gratii fasciculo rerum expetendarum ac fugiendarum apud Londonenses recuso, & in Simonis Schardii syntagmate tractatum de Imperiali jurisdictione legitur. Aeneæ Sylvii aliorumque plurimum testimonia Vallæ suffragantia produxit Flacius in Catalogo testium Veritatis, & Rob. Cocus in censura Vett. scriptorum, quibus adde Baronium ad A. C. 314. n. 118. seq. & 1191. n. 52. seq. Isaacium Habertum ad Ecclesiæ Græcæ *dispositionem* pag. 24. Jo. Morinum in Historia Gallicæ edita liberatæ per Constantinum Ecclesiæ, deque origine ac progressu potestatis secularis Romani Pontificis c. 8., Petrum de Marca lib. 1. c. 2. Concordia Sac. & Imperii & VI. c. 5. 6. Antonium Pagi ad A. 314. n. 16. Tillemontium T. 4. Hist. Imperator. pag. 226. Petrum Josephum Cantelium Hist. urbium metropol. parte 2. diss. 2. cap. 2. n. 7. & præcipue Natalem Alex. Sec. IV. diss. 25. Quos facile opposueris Aug. Steucho lib. de donatione Constantini, Lugd. 1545. Jac. Gretsero de magnificentia Principum in sedem Apostolicam, Ingolstadt. 1610. 4. pag. 86. seq. & Apologia pro Bellarmino cap. 21. & Nicolao Schaten in Carolo Magno Romano Catholico lib. 2. cap. 6. Ex Protestantibus de falsitate donationis hujus videndi Jo. Henelius in Otio Uratislaviensi cap. 22. Gisb. Voëtius T. 2. dissp. select. pag. 869. seq. Jac. Usserius de Ecclesiarum successione & statu pag. 60. Jo. Rainoldus Colloquio cum Hardto pag. 227. seq. Franciscus Hottomannus in bruto fulmine Sixti V. pag. 128. 151. seq. & novissime Rev. D. Jo. Andreas Schmidius in Historia Seculi IV. fabulis variorum in rebus Constantini M. maculata, Helmst. 1712. &c. *Edictum seu fictum seu depravatam, adeoque indignum quo Silvestri Pontifici Historia ascribatur*, inquit Papebrochius, propterea ad Acta Sanctor. T. 2. April. pag. 1.

Florentinus parte 1. hist. tit. 8. cap. 2. §. 8. *Theodorus autem Balamon* Græce versam exhibet in scholiis ad Photii Nomocanonem tit. VIII. in Bibl. Canonica Justelli T. 2. pag. 929. seq. Illa Balamonis versio una cum altera *Matthai Blastaris* edita etiam est à Marquardo Frehero A. 1610. 4. additis animadversionibus. Longe prolixior est quam vertit è Græco latine & Julio II. Pontifici inscriptis *Bartholomæus Plicernus* de Monte arduo. Hæc præmissam habet, quam modo memoravi fictitiam Constantini *confessionem*, atque post editionem Colon. 1515. sæpius lucem vidit & D. Joach. Hildebrandi dissertationi de donatione Constantini Imp. præmissa Helmst. 1661. & 1703. atque Balthasaris Gvalteri diatribæ elencticæ de Imp. Constantini baptismo. donatione & legatione ad Concilium Nicænum, Jen. 1618. 12. pag. 67. seq. inserta legitur. Atque *Augustinum Stenckum* arguit Jo. Bodinus lib. 1. de Rep. cap. 9. pag. 221. Græco sermone donationem Constantini scripsisse, ut fucum faceret: *sed fraus*, inquit, *facile ex ipsius oratione & antiquitatis cognitione confutatur*. Alia Græca versio (*Constantini Harmenopoli*, ut notat Nesselius parte 2. Catalogi MSS. p. 27.) exstat in Bibl. Cæsarea & Lambecio lib. V. pag. 244. memoratur, sed quoad sensum eadem est cum illa Balamonis, cujus idem p. 237. mentionem facit. Hanc ipsam è Codice Regis Christianissimi Græce & latine exhibet Julius Cæsar Bulengerus, lib. 2. de Imperio Romano cap. 6. pag. 318. & quoniam brevis est, hoc etiam loco exstare non erit, puto, Lectori ingratum, injucundumve.

Θεῶτασμα ἔμεράλι κωνσταντίνου,
περὶ τῆ πάπης ρώμης. Ἰστοῖζομεν *
πᾶσι πῆς αὐτράκης, καὶ τῇ συζηλή-
τῃ τῇ ἡμῶν βασιλείας, τῇ ρώμης
ἐπισκοποῖ καὶ διαδοχῶν τῶν ἀγίων δό-
στων, καὶ κυρίως μάλιστα, πλεονεχία τῇ
βασιλείας ἐχθρὴ ἐχθροῖς καὶ πᾶσι τοῖς
οἰκουμενικοῖς, καὶ πάντων πολλῶν πλεονεχί-
ων τῇ βασιλείᾳ πᾶσι καὶ σὺν ἐκείνῃ κεφα-
λῶν τῶν ἐν αὐτῇ ποσάων δεχάτων θρό-
νων, κρινόμεναι πᾶσι αὐτῶν, καὶ ψηφί-
ζοντες πᾶσι τῇ ἐρεθιστικῇ συμβαίνοντες πᾶσι.
δωρεῖ-

Edictum, ac cessatum divinum magni
Constantini de Pontifice Romano. Omni-
bus Provinciarum rectoribus, & Sena-
tui R. Imperii, Romanum Pontificem,
successorem Sanctorum Apostolorum, &
Domini mei Petri, majorem quam Im-
perator habere potestatem per universum
orbem adversus omnes, (deest καὶ) &
plusquam Imperatorem coli & honorari,
caputque esse quatuor antiquarum se-
dium, & ab eo judicari, & discerni
qua orthodoxa fidei conveniunt, Edict-

mus 2

* MS. Vindobonense addit, *εὖν. Discernimus una cum omnibus Sacerdotibus & Senatui Im-*
perii nostri.

δωρεμισαυθι πατρι μετῶ μακαρίῳ
 σιλβέστρῳ καὶ πῖς αὐτῷ διαδοχοῖς τῇ ἡμέ-
 πειον πλάττοι, τῷ ὅπλῳ κεφαλῆς διά-
 δημα ἐκ λίθων πρίμων καὶ μαργάρων συ-
 κειμένων, τῷ κυκλοῦ τῷ τετραχλοῦ αἰμο-
 φόρῳ, τῷ πορφύρεῳ χλαμύδα, τῷ
 κόκκιον χιτῶνα, καὶ πάντα τὰ βασιλικά
 ἐσθύματ᾽, τὰ τῆ βασιλικῶν ἱπποῶν ἀξιώ-
 ματα, τὰ σκήπτρα, καὶ τὰ λοιπὰ τῆ βασι-
 λείας κοσμήματα, καὶ τῷ δόξαν ἀπα-
 σιν τῇ ἡμῶν ἐξουσίᾳ. τὰς ἡτῶν κληρῶν τῶν
 αἰγυπτιακῆς εἰσῆμης κατελιμνύς, κοσ-
 μεῖσθαι κελευόμεν ὡς ἀπλησίως τῇ συ-
 κλητῇ ἡμῶν ἐσθύμασιν, ἵπποις ἐποχῶ-
 μύς, ὁδόνους περικειμύς λούκας. ὡς
 ἡ καὶ τῶν ὑποδήματα τέτων ὁδοῶν εἴται
 πεποιημένα λούκων, καὶ ὡς ἀναιροῖτο κλη-
 ρικός, ἐκ τῇ ἡμῶν συνελήντῃ ἡγεῖσθαι τῶν
 πρὸς πνὺς μηδαμῶς ἄρρωστον. ὅτι γε
 μὲν τῶν ἐκ χειρὸς ἐπὶ φανέντων φρονήμα-
 τῶν μεταστοιχίῃ ὁ πατήρ μου ὁ ἀγνὸς
 σιλβέστρῳ ὡς εἰρητῆται, ταῦτά τῃ τῶν
 ὑπερλαμπρῶν χώρων σημαίνοντα τῶν
 αἰγίων ἀνάσσειν, τῇ αἰγίᾳ κεφαλῇ αὐτῶν
 ἰδίας χειρὸς ἐπιθήκαμεν. ἡμεῖς εὐσεβῶ-
 ρος ὁ φιλικῶν ὑπερλήντες καὶ χαλινὰ
 εἰς ἵππους αὐτῶν κατέχοντες, τῷ αὐλῆς τῇ ἱε-
 ρῶν αὐτῶν ἐξείκελον ἀνακτόρων, αἰδοὶ καὶ φό-
 βῳ εἰς κυρίῳ μου εἰς αἰγίᾳ πεινχόμενοι πᾶ-
 σιν τῶν χειρῶν ἡ κομιδῇ καὶ θεοφίλων
 νοτομικῶν, ἐκείνων ἡμῶν τῶν πλείων εἰ-
 μής, καὶ τῶν οὐκ ἐκείνων χωρῶν τῶν καὶ
 πλείων τῶν αἰγυπτιακῶν πᾶσι πᾶσι, τῇ τῆ βα-
 σιλείας κρατῶν πρὸς τῇ τῆς ἐκείνης μέγῃ
 μετεπίκειν, καὶ τῶν ἐκ καλῶν τῶν ὑφ' ἡλίου
 εἰς βυζαντινὸν πᾶν καταλαβεῖν, καὶ ἐν
 αὐτῇ ἰδρυσθῶν τὰ βασίλεια, ἀδίκον

mus: Donamus enim Patri meo Beato
 Sylvestro, & successoribus ejus nostrum
 Palatium, diadema capitis lapillis pre-
 tiosis & gemmis intextum, epomidem
 qua collum cingat, chlamydem purpu-
 ream, coccineam tunicam, & omnia
 regia vestimenta, ephippia quibus equi
 regii insistentur, sceptrum, & reli-
 qua imperii ornamenta, & gloriam
 omnem mea potestatis. Eos autem qui
 in clerum Romanum allecli sunt, ornari
 jubemus iisdem quibus Senatus noster
 vestimentis, (* lego ὡς ἀπλησίως)
 equo vehi, albis vestibus regi. Ita & cal-
 ceos eorum fieri ex pannis albis, & eum
 qui levis sit clericus, a nemine impe-
 diriposse, quo minus sit Senator. Quan-
 do vero coronam auream pater meus
 S. Sylvestro, qua est humilitate & mo-
 deratione respuit, hac ornamenta qua
 sanctam resurrectionem, & superillu-
 stem locum significant (lego καὶ τῶν
 αἰγίων) sancto ejus capiti imposuimus.
 Nos stratoris officium obeuntes, & frenum
 ejus equi tementes, ex aula palatii exi-
 vimus, reverentia & metu Domini mei
 S. Petri. Maxime autem utile & ami-
 cum DEO esse duximus cedere urbe Ro-
 ma, & omnibus occidentis locis ac urbi-
 bus sanctissimo Papa, & robur imperii
 transferre ad ortum, & capere Byzanti-
 um urbem optimo sub sole situm, & eo se-
 dem imperii ponere: iniquum existiman-
 tes ut Imperator in eo loco summam po-
 testatem habeat, ubi Christiana fidei
 calicis principium nobis fuit. Cum hac
 manu propria scripserimus, & reliquiis
 Domini

* Emendationes hæ sunt interpretis Bulengeri.

οἱ ἡγῆτες ἐξ ὧν ἔχον τὸν Θεὸν ἡσ βα-
σιλῆα, ἔσθαι καὶ δεχάτης τῆς Χριστιανῶν
θρησκείας ἐκ τῆς ἑρῶν ὑπὲρ ἡμῶν,
ποιῶν τῆς δικαίας χειρὸς ἀνταρτίας, καὶ τῶ
πικρῷ καὶ κυρίῳ μὴ ἐπιθιμῶν πατρὸς,
πίστεως ἀνδοκούς ποιούμεθα, ὃ μὲν ὅλως
ἐπὶ δεξιῇ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέτερας δε-
ξιᾶς μὲν κρατῶν φυλάττειν ἀπὸ τῆς
θραύσεως περιγυνομένης πρὸς τὸν πατέρα
ἡμῶν πάντων, καὶ τὴν αὐτῆς ἀγαδέχου.

*Domini mei Patris imposuerimus, ju-
jurandum damus, non modo nos serva-
turos, quæ sanximus, verum et nostros
successores, ut sancte ac religiose ser-
vent, obstringimus, idque jurati pa-
tri nostro Papa, et successoribus ejus
pollicemur.*

IV. Claudam hoc caput dissertatione de literis quas in cœ-
lo legisse creditur Constantinus Imperator, ἐν τῷ τῷ νῦν, & de Cru-
ce quam vidisse se † juravit, & juranti libenter credimus. Quamvis
autem digressio ista paullo alienor ab argumento Bibliothecæ hujus
Græcæ videri possit, tamen existimavi hoc non inopportuno loco sa-
tisfacere me posse desiderio illorum, qui sententiam super illa re
meam, à communi non nihil abhorrentem, argumentis confirmatam
videre vulerint. Est autem de Cruce Constantini diatribe ante
septem annos à me edita, & respondente Nobilissimo Viro *Christoph.*
Wohereck Gluckstadiensi, publice in Gymnasio Hamburgensi defen-
sita quæ probavi Crucem quam in Cœlo vidit Constantinus Imp. fuisse
phænomenon Naturale, quæ in halonibus non Lunaribus modo sed
etiam Solaribus conspiciendum se subinde, licet haud ita frequen-
ter offert : nec mediocriter in sententia mea confirmatus sum,
cum postea intellexi idem non absurdum visum Reverendo Helm-
stadiensium Theologo ac Philosopho, Mathematicas inprimis
disciplinas egregie docto, D. Jo. Andreæ Schmidio in diss. de Luna in
Cruce visa, Jenæ 1681. atque in Historia Sæculi IV. fabulis macu-
lata, Helmst. 1712.

Exer-

† Nolim igitur rem totam pto sicut Constantini commento & stratagemate habere cum V. C. Ja-
cobo Tollo, qui notis ad Lactantium c. 44. de mortibus persecutorum : stratagemata inquit,
hoc Constantini non minus scitum, quam illud Philippi Atacædis fuit quæ sacrilegæ Phœnices
prætrivit, & ad c. 46. Non minus egregium hoc Licini stratema atque illud, de quo supra,
Constantini. Eodem ferme usu usus Scipio apud Plutarchum : nec Scipionis in templum
Jovis accessit, aut Numæ ad Deam Egeriam aditus divæ ejus generis sunt. Et præ, ad Gallicam
Longini versionem : *Atais moy - trouvant que le Roy Antigonus successeur d' Alexandre le
Grand s'est servy du même stratème, seignant d'avoir ven au ciel une pentagone, qui est le
symbole du Salut, avec ces paroles, in hoc signo vinces, & qu'il le fit peindre aux drapeaux de
ses soldats, & gagna ainsi la bataille : trouvant aussi, qu'un Roy de Portugal a en la même
vision que Constantin, & qu'il a par là ramporté la victoire sur ses ennemis, j'avais que je
considérerois ces miracles comme de jussés militaires des grands Capitaines.*

Exercitatio Critica,

qva disputatur, Crucem, qvam in Coelis vidisse
se juravit Constantinus Imp. fuisse Phæno-
menon Naturale in Halone Solari.

Præfatio.

SANCTUS STEPHANUS jamjam coronandus Martyrio, per
imbrem faxeum intuetur cœlos apertos, Divinam glo-
riam videt, ac Jesum, veluti paratum in sui auxilium,
latus contemplatur stantem * à dextris DEI. Act. VII.
55. At Magnus CONSTANTINUS ingressus Imperium Roma-
num, & coronam capiti firmaturus suo, pro Christo nudam cru-
cem in cœlo conspicit, & in hac jubetur vincere. Stephanus sub
testo ** clarissima fidei acie in cœlum penetrat, & jam incipit
DEum videre qvalis est: Constantinus contrà sub dio clausum su-
spicit cœlum, de quo crucis imago, res mira sed vacua, ad oculos
corporis ejus demittitur. Jam vides mi lector, præstantiorem fuisse
ac

* Accurate rem putando hoc *stare* ad dextram DEI, non magis situm certum corporis
denotat, quam quod alibi dicitur *sedere*. Nihil enim aliud hæc verba signifi-
cant, quam Christum etiam secundum humanam naturam participem esse thro-
ni ac Majestatis Divinæ, imperiique in creaturas ac singillatim in Ecclesiam. Sic
non Hebræi tantum sed Græci quoque & Latini passim utuntur verbis *incedere*,
stare, *venire*, *pro esse*. Vide quæ viri Docti ad Gen. XV. 2. *arbus incedo*. Nequæ
alio senu Virgilius 1. 50. *Encid. At ego qua Divum incedo Regina*. Idem V. 68.
Aut jaculo incedis melior levibusque sagittis. Seneca Epist. LXXI. *quarimus sape eos*,
quibuscum stamus i. e. sumus, sive versamur. Mamilius IV. 547. *Judex extrema*
sister *viresque necesseque*. Sisset i. e. stabit, quod iterum positum pro erit, ut pluri-
bus scriptorum testimoniis ad eum locum docuit illustris Huetius.

** Augustinus cap. 42. de cognitione Veræ vitæ: *Concipo illa, in qua Stephanus stans*
Christum conspexit, in domo aliqua fuit, cujus ipsi cultum ipsius corporeus oculus
penetrare minime potuit. Constat igitur quod non oculo corporeo, sed intuitu inte-
rioris hominis Christum non in corporeo sed in intellectuali cælo viderit. Confer, D.
Philippi Nicolai *tu præcipue* Opera Latina T. 1. pag. 258.

ac diviniorem imaginem oblatam Stephano morienti, quam Constantino imperanti ac jam triumphaturo. Addes fortassis, quanto præstantiorem, tanto quoque certiore, fideque digniore. Ita est profecto, neque enim humana testimonia comparanda divinis sunt. At si me audis, non statim hinc, quod faciunt multi, crucem illam à Constantino visam totam callidis adscribes commentis, Politicæque regnaturientis fraudi, sed vere oblatam ipsius oculis, credes tot testibus antiquis, Constantino denique ipsi, saltim jurato: neque tamen illico propterea eam stupebis tanquam rem miraculis proprie accensendam. Hoc præsentis diatribæ est institutum, hæc ratio, quam si probavero tuæ æquitati, non temere de hoc argumento post tot viros egregios in arenam descendisse videbor. Si non probavero, certe ero verecundior his, qui non dubitant veterem historiam omnem meris suspicionibus suis conculcare, ac Constantinum principem Ecclesiæ Patronum sola conjectura fraudis ac perjurii reum agere.

Argumentum Dissertationis.

Testimonium Constantini ipsius de Cruce in cælo visa, apud Eusebium. §. I. Artemii testimonium dubium. 1. Lactantii & aliorum, qui somnii solius meminerunt, nullum. 3. In numis antiquis nihil pro cruce in cælo visa præsidii. 4. Philostorgii, aliorumque Eusebio suffragantium testimonia. 5. De loco, anno ac die visa in cælo crucis. 6. Non fuisse hoc commentum Politicum Constantini. 7. Neque tamen fuisse miraculum proprie dictum, sed crucem in Halone solari visam fuisse à Constantino & exercitu. 8. Huic sententia ex arte favere descriptionem Eusebii, formam & materiam crucis, tempus, spectatores. 9. Præcipue alias cruces similiter in cælo visas & pro miraculo habitas, quarum decem amplius exempla afferuntur. 10. De cruce quam in cælo vidit Waldemarus secundus Daniæ Rex, unde ordo Equitum Danebrogæ. De cruce visa ab Electore Saxonia Friderico Sapiente, ejusque Fratre Johanne, ibid. De literis quas cruce adjunctas vidit Constantinus, In hoc vince. 11. Error ridiculus de Nica Etymologici M. auctore ex verbis in textu vixit ortus, ibid. Locus Philostorgii, de lucido tractu quem suo tempore in cælis per aliquot menses observatum scribit, manifestæ vicem illustrat. 12.

B

L. Duas

Libri 2ti P. A.

I.

Duas res admirandas Constantino Imperatori accidisse refert Eusebius, quæ neutiquam sunt inter se confundendæ. Una eaqve prior vigilanti contigit, altera ac posteriori dormienti. Vigilans primum crucem in cælo vidisse Constantinus traditur: postea dormienti apparuisse CHRISTUS, cum cruce, præcepisseque, hoc ut in hostem tanquam præsidio ac militari signo uteretur. Posterioris solius meminit auctor Chronicæ Orientalis fol. 57. *Anno decimo septimo Imperii Constantini apparuit ei in somnio signum Crucis, audivitque vocem sibi dicentem: porta hoc signum, vinctes hostes tuos.* De priori imagine Crucis, quæ vigilantem sese obtulit oculis, potissimum hac dissertatione solliciti erimus, itaq; ante omnia de eadem adscribenda sunt Eusebii verba. Ita vero ille lib. 1. de Vita Constantini cap. XXVIII. cum narrasset Constantinum Maxentii tyrannidi frangendæ occurrere parantem, idolorum agnita rejectaque vanitate atque impietate, vero DEO Patris sui (Constantinus enim Chlorus jam favere Christianis cœperat) adhærere constituisse. *Hujus ergo opem implorare cepit, orans atque obsecrans, ut se ipsi noscendum praberet, ac presentibus negotiis adjutricem manum porrigeret. Hac precanti ac suppliciter postulanti Imperatori admirabile quoddam à DEO missum apparuit.* Θεοσημία τις ἀπιφαίνεται ἐν ὁρατοτάτῃ, ἢ τὰ χαμῖν ἄλλα λεγόντος ἡ ῥάδιον ἢ ἀποδείξασθαι, αὐτῷ ἢ ἐνικτῷ βασιλείῳ τοῖς τ' γραφῇ διηγεμένοις ἡμῶν μακροῖς ὑπερον χρόνοις, ὅτι ἡ ἐξ ὁρατοῦ τῆς αὐτοῦ γνώσεως π' ἐξ ὁμιλίας, ἐξαγγελιαυτος, ὅΡΚΟΙΣ ΤΕ ΠΙΣΤΩΣΑΜΕΝΟΤ ΤὸΝ ΛΟΓΟΝ, τίς αἰ ἀμφιβάλοι μὴ ἢ χὶ πιστεύσαι τῷ διηγήματι; μάλιστα δ' ὅτε καὶ ὁ μετα ταῦτα χρόνος αἰληθῇ τῷ λόγῳ παρίσχει τὴν μαρτυρίαν. *Quod siquidem ab alio quoriam diceretur, hand facile quis fidem esset habiturus. Vnum cum ipse Vidor Augustus nobis, qui hanc Historiam scribimus, longo post tempore, cum videlicet in ejus notitiam & familiaritatem pervenimus, idretuleris, & SERMONEM SACRAMENTI RELIGIO FIRMAVERIT, quis posthac fidem huic narrationi habere dubitabit? Prasertim cum id quod subssecutum est tempus, sermonis hujus veritatem testimonio suo confirmaverit.* Ἀμφι μισσημβελίας ἡλίας ὥρας ἡδὴ τῆς ἡμέρας ἀπὸ κληνῆς, αὐτῶν ὁφθαλμοῖς ἰδεῖν ἔφη ἐν αὐτῇ ἡρατῇ ὑπερκαίμενον ἢ ἡλίου παρὰ τρεπαικίον ἐκ φωτός σπινθαιόμενον, γραφῇ τῇ αὐτῇ συνῆφθη. Λόγῳ σου, τὴν νύκτα. *Horis diei meridianis, sole in occasum vergente, crucis tropæum in cælo ex luce constatum, Soli superpositum ipsis oculis*

se vidisse affirmavit, cum hujusmodi inscriptione: hac vince. Θάμβε. δ' ἡ τῷ θαύματι κρατήσῃ αὐτόν τε καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ὃ δὴ πολλομένῳ πι πορείᾳ, συνέπεισεν καὶ θεῶν ἐγένετο θαύματ'. Eo viso & seipsum, & milites omnes qui ipsum iter facientem sequebantur, & qui spectatores miraculi fuerant, vehementer obstupescit. In hoc luculento testimonio, quod ad verbum repetit Sozomenus lib. 1. cap. 3. & Hist. Tripartita lib. 1. cap. 4. videmus Eusebium non modo ea se scribere profiteri, quæ ex Constantini ipsius ore coram accepit, sed quæ jurejurando etiam ille confirmaverat, & quæ non solus Constantinus sed totus exercitus suis viderat oculis, ex quo multi, tum cum ista Eusebius scriberet, adhuc fuerunt haud dubie in vivis. Confer Jacobum Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 13. seq.

II. *Artemius* his anumerandus merito esset, cujus testimonio plurimum tribuit Cæsar Baronius ad annum Christi CCCXII. num. 21. si modo Acta Artemii, quæ apud Surium ad Octobris diem vicesimum leguntur, pro sinceris & nulla parte suspectis possent à viris doctis admitti. Narratur enim in illis Actis Artemius, Præfectura Augustali à Juliano Imperatore ideo, quod Christo nomen dedisset, exutus, inter alia in hanc sententiam ad Julianum verba fecisse: *Ad Christum declinavit Constantinus ab illo vocatus* (non ab hominibus neque per homines sed *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ* sive de cælo vocatum Constantinum scribit etiam Theodorus lib. 1. Hist. cap. 2.) *quando difficillimum commisit prælium adversus Maxentium. Tunc enim ei in meridie apparuit signum crucis, radiis Solis splendidius, & literis aureis belli significans victoriam. Nam nos quoque ipsi adspeximus, cum bello interessemus, & literas legimus: quinetiam totus quoque id est contemplatus exercitus, & multi hujus sunt testes in exercitu tuo.* Verum per me quisque ut volet, ita huic Artemii testimonio addet vel demet fidem, probe enim notum est quantum in confingendis vel interpolandis ejusmodi Martyrum actis sibi permiserit falsa multarum ætatum pietas. Confer quæ de Cruce Constantini in Actis Apocryphis S. Quiriaci T. 1. Maji p. 445. & in Actis S. Silvestri T. 5. Maji pag. 19.

III. Solet etiam pro confirmanda hac re ad Lactantium provocari, sed ille de cruce in cælo visa tacet, solum somnium commemorat, libro de mortibus persecutorum cap. XLIV. *Communi-*

tus est in quiete Constantinus, ut caeleste signum DEI notaret in scutis, atq; ita praedium committeret. Fecit ut iussus est, & transversa X. litera summo capite circumflexo Christum in scutis notat, quo signo armatus exercitus caput ferrum. Possit quidem videri à Lactantio dici coeleste signum DEI, quasi in caelo ostensum à DEO & in caelo à Constantino visum: verum qui hoc in dubium vocaturus esset, facile posset afferre loca plura scriptorum Graecorum, Latinorumque, quibus sine illo respectu ad Constantini visionem crux vocatur signum caeleste, quoniam de cruce veteres plerique interpretabantur locum Matthaei XXIV. 30. ut docuit vir eruditissimus Gerh. Joh. Vossius in Theſibus Theologicis pag. 228. seq. Somnium quoque solum, quod miror, commemorat non Johannes modo Malala in Chronica Historica lib. 2. pag. 2. καὶ ἀκούσας οἱς ὑπὸν ἔειπε κατ' ὅρας ἐν τῷ ἡγεμῶνι σταυρὸν, ἐν ᾧ ἐπιγράφοντο, ἐν τῷ τῶν νίκων. καὶ ἀναγὰς τὸ Περὶ σταυροῦ, διηγήσατο, καὶ ἀναγὰς ἐποίησε στίχων σταυρὸν &c. Somno deinde correptus, per quietem vidit crucem in caelo, cui inscriptum erat: In hoc vince. Perlecta autem inscriptione, è somno expergescens est. Surgens itaque &c. Sed quoque antiquior longe Rufinus lib. IX. historiae Eccles. cap. 9. & ex eo auctor Hist. Miscellae XI. 7. tum Nicolaus Primus Papa in responso ad consulta Barbarorum cap. 33. Abbas Ulspbergenſis in Chronico, & Haymo Halberſtadenſis VIII. 4. Hist. Eccles. Cum igitur anxius Constantinus & multa secum de imminentis belli necessitate pervolvens iter ageret, atque ad caelum sapiens oculos elevaret, & inde sibi divinum deprecaretur auxilium, vidit per soporem ad Orientis partem signum crucis igneo fulgore rutilare. Cumque tanto visu fuisset exterritus, ac non perturbaretur adspectu, adflare sibi videt Angelos, dicentes: ἐν τῷ τῶν νίκων, id est in hoc vince. Illud de angelis legas etiam in Historia Tripartita lib. 1. cap. 4. e Sozomeno pag. 404. edit. Valesii. At alias insuper fabellas adjungit Theodoricus Engelhusius pag 63. Chronici. Hic Constantinus sexto anno regni sui, cum gens Barbarorum congregata super Danubium parata ad bellum foret contra Imperium Romanum, cum timeret multitudinem, audit in somno, noli timere, sed respice sursum & vide. Intendens ergo in caelum, vidensque Crucem in claro, & desuper scriptum titulum, in hoc vinces, bellavit & vicit. Post victoriam convocans sacerdotes idolorum, cum adhuc paganus esset, quarebat ab eis, cujus DEI esset hoc signum? Et dixerunt quidam, hoc signum caelestis DEI est, & evangelizarunt ei idem Christi. Mitens igitur ad Eusebium Episcopum urbis Roma, baptizatus est. Eruditis constat, baptismum Constantini Romanum non minus commentitium esse,

quam

quam Eusebium urbis Romæ Episcopum jam anno ante visam à Constantino crucem obisse. Itaque ad alia pergamus.

IV. Claudius Molinetus Canonicus Regularis Congregationis Gallicanæ, in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXI. Ephemeride undecima, inferendam dedit dissertationem de veritate crucis à Constantino visæ, confirmata ex numis antiquis. Et si vero elegantia sunt nec inficianda quæ ibi affert de labaris, cruce & Monogrammate Christi notatis, quæ etiam occurrit in Optatiani Porphyrii (Constantini æqualis) Panegyrico tabula IX. & XVI. edit. Vellerei: & qualia etiam observata sunt in numis aliisque monumentis à Baronio ad A. CCCXII. num. 23. seqq. Lipsio lib. III. de cruce cap. 15. Antonio Augustino dialogo 1. de usu numismatum, Canguio de inferioris ævi numismatis §. 24. & in familiis Byzantinis tabula IX. itemque * aliis; nullus tamen extat numus, nullum vetus monumentum, quo crux in cælo à Constantino visa diserte confirmetur. Quamquam non negaverim, Constantinum numis crucem in cælo visam insculpi curavisse, sive τῷ βασιλικῷ τῆς πολιτείας νομισματι τῇ, πῶς ἡρατοφανὲς σημεῖον ἔσται τοῦ σωτῆρος καὶ θαυροδότης χειρὸς χαρκτηρῶς ἐν αὐτῷ μὲν ἑλθὼν ἀνατυπώσασθαι, ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum pag. 112.

V. Non desunt tamen scriptores veteres quamplurimi, qui Eusebii narrationi de cruce in cælo, non per somnum, sed à vigilante inspecta Constantino, suffragantur, licet nonnulla ejus paulo aliter referunt. Philostorgius lib. 1. c. 6. anam conversionis Constantini ad Christianam fidem narrans fuisse victoriam de Maxentio reportatam, addit, circa eandem, καὶ αὐτῇ, apparuisse τὴν τοῦ σωτῆρος σημεῖον καὶ ἀναπλαῖς πᾶσι μήκιστον δῆκον, αἰγλῆς αὐτὴν καταπληθίσσης καὶ ἀστέρων αὐτὴν κύκλῳ περιδιδόντων ἱερῶς τρόπῳ, καὶ πρὸς γράμμα τὸν χαρακτῆρα ἰνδμιζομένην. τὸ δὲ ἄρα ῥωμαίων ἔλεγε Φωνή, ἐν τούτῳ νῦν. Signum crucis in Oriente longissime protensum, luce quadam admirabili eam depingente, & stellis undique circa eam currentibus in star caelestis arcus, & litterarum formam exprimentibus. Porro literæ latino sermone hæc verba designabant: In hoc vinces. Philostorgii vestigia legunt Nicephorus VIII. 3. Cedrenus & Zonaras in Annalibus. At Socrates lib. 1. Hist. cap. 2.

* Vide B. D. Dorshei pentadecadem diss. pag. 251, 252.

ἐν ταύτῃ πῖνον ἀμφισβητήσει τυγχάνοντι, καὶ πᾶ ἅμα τοῖς στρατιώταις
 ὀδύονται, σωβρὴ θαυμασιόν τι καὶ λόγῳ κρείττοι θεάσασθαι. Περὶ δὲ μεση-
 βρινᾶς ἡλίου ὥρας, ἥδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινούσης, εἶδεν ἐν τῷ ἕρανῳ σῦλον φω-
 τὸς σαυροειδῆ, ἐν ᾧ γραμματα ἦν λέγοντα, ἐν τῷ νῖκα. Τὸτο Φανὲν τὸ
 σημεῖον τῶν βασιλείᾳ ἐξεπαλήθει. Αὐτὸς τε τοῖς εὐκαίοις ἁπλοῦς ἀπίσαν ὁ Φηλ-
 μοῖς ἡρώτα καὶ τὴν παρόντας, εἰ καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς ἀπολαμβάνον ὄψεως. τῶν δὲ συμ-
 φωνοῦντων, ἀπερρίοντο καὶ ὁ βασιλεὺς ὅτι τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ φαντασίᾳ.
 Porro, dum in ancipiti deliberatione versatur Constantinus, forte illi cum mi-
 litibus iter facienti admirabilis quadam & qua omnem dicendi vim superat
 visio oblata est. Horis enim meridianis cum jam dies vergeret in vespertum,
 lucis columnam instar crucis in caelo videt, cui inscripta erant (Nice-
 phorus VII. 29. eandem rem ἐ Socrate referens, interfertit verba:
 γραμμάσι βασιμαίοις δι' ἀστέρων ἐκτυποθεῖσιν literis latinis per stellas ex simili luce
 expressis) haec verba: In hoc vince. Hujusmodi signo statim obstupescens est Im-
 perator. Nec jam suis ipse oculis satis fidens, interrogavit eos qui aderant,
 num & ipsi idem signum viderent. Quibus idem sibi quoque visum esse testanti-
 bus, Imperator quidem confirmatus est divina illa ac mirabilis visione. Ex hoc
 Socratis loco emendandus Svidas in Μαζεύματος, ubi male σοφειδῶς ἐκ-
 cusum pro σαυροειδῶς. εἶδεν ἐν τῷ ἕρανῳ σῦλον πυρὸς σαυροειδῶς γραφόντα,
 ἐν τῷ νῖκα, καὶ γέγονε χριστιανός. Vidit in caelo lucis columnam crucis for-
 ma, scribentem, in hoc vince, & factus est Christianus. Gelasius Cyzice-
 nus in Historia Concilii Nicæni lib. I. cap. 4. celebrans quanto-
 pere DEUS adamaverit Constantinum δείξας αὐτῷ τὸ σωτήριον &
 σωρὸς σύμβολον φωτεινῶς ἐν τῷ ἕρανῳ, ostendens ei salutare Crucis signum
 ex lucis splendore in caelo figuratum, additis literis quibus visionis usus ac
 ac vis significaretur, τῷ νῖκα, hoc vince: subjungit, istud nec
 Græcis nec Judæis fabulam videri debere, cum multa ex utrorum-
 que libris incredibiliora proferri queant, quæ tamen ab illis cre-
 duntur esse verissima. Scriptor Anonymus Ἀκτορον Concilii Ni-
 cæni, quæ ex codice Regis Christianissimi & Segvieriano edidit
 Combesius Historiæ Monothelitarum pag. 576. Photius autem
 Cod. CCLVI. retulit sub titulo πολιτεία τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν Μητρο-
 φάνους καὶ Ἀλεξάνδρου p. 765. συμπλακαίς μάχη (πρὸς Μαζεύτιον ὁ Κωνσταν-
 τίνος) πρὶν πρῶτα καὶ ἐγγὺς γίνεσθαι & λαβεῖν τὸ ἥτιον. Φανερὸν δ' αὐτῷ
 καὶ τὸν ἕρανόν & τύπῃ & σωρὸς φωτὶ αὐτῷ ἐκκαταραγμένῃ, καὶ γραμματὶ
 τῆς αὐτῆς ὕλης εὐαγγελιζομένῃ πῶς νίκη, ἔλεγε δὲ τὸ γραμμα, ἐν τῷ νῖκα,
 συμβαλὼν τοῖς πλεμίοις καὶ τὸ πλεῖμα καὶ τὸ πλεονεξία σκυλεύει τὸ κράτος.

Com-

Commiffa cum Maxentio pugna parum abfuit quin vinceretur Constantinus, Crucis demum in cælo apparente figura, infulpta illa immateriali lumine atque literis ex eodem lumine annunciantibus victoriam, dicebat enim fcriptura: in hoc vince, cum hoftibus congressus bellipariter & tyrannivim frangit. Duo hic cum Maxentio commiffa prælia fupponit fcriptor, addit enim; *ὅς ἡ τῆς συμπλοκῆς τὴν θείαν ὄψιν εἰς τροπικὰς αἰήμας μερῶν αὐτοῦ καὶ χροστοκολλήτοις λίθοις ἀρμόσας, ἰδίᾳ Φέρει τοῖς περὶπαύουσιν.* Ante vero prælium (alrerum puta quam viderat oftensam crucem tropæi inflar efformans, gemmisque auro infertis concinnans, iu ferendam dedit qui equis atque praebant. Michael Glycas parte IV. Annalium pag. 247. *Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἦν καὶ Μαξιμῖαν ἐστράτευε, τίτις εἶδεν ἐν ἑρατῇ τὴν τιμίαν σταυρὸν ἐφ' ἧ ἐνέπικεν, εἴτε ραδιμήσας καὶ κατ' ἐχθρὰν ὁρμήσας ὑπῆλθε, καὶ κατ' ὁδὸν παρὰ ράβδον ἀληπίων τὴν μυκτῆρας, καὶ κῆρυγας αἶμα ἐξιδὼν τὴν σταυρὸν ἐν ὁδῷ χάραξε.* Quo tempore Constantinus Magnus copias contra Maxentium ducebat, signum Venerandæ Crucis in aëre confpexit, indeque cum hoſte congressus victor diſceſſit. Tum vero negligentior factus, ubi rursus in hoſtem prorupſiſſet, vinctus eſt, quo detrimento accepto quendam in merorem incidit & conſopitus eſt. Hæc per quietem viſus eſt ſibi nares virga quadam verberari. Moxque denatibus ſanguis promanans in veſte linea notam crucis expreſſit. Auctur Chronici quod Alexandrinum vulgo vocant, & præſtantiffimus Cangius in editione ſua inſcripſit Chronicon Paſchale, pag. 280. *κινήσεται καὶ τῶν δυναſτευόντων τυραννῶν Μαξιμῖαν, Γαλερίαν καὶ Μαξιεντίαν, ὡφθῇ αὐτῶν καὶ αὐτῶν ἀπερχομένων πλεμῆσιν, Φωτειδῶς ἐν τῷ ἑρατῇ τὸ σημεῖον τῆς σταυροῦ μέσον, καὶ παρὰ τὴν αἰγὴν Φωτειδῶν γραμμῶν ταῦτα, ἐν τούτῳ ἵκανον καὶ Φαειρώματα.* In impiiffimos Tyrannos Maximinum, Galerium, & Maxentium (Constantino) bellum moventi, cum in eos prælio deceraturus progredetur, fulgens in cælo Crucis signum in medio apparuit, in cujus infima parte (ita malo reddere hunc locum quam cum eruditissimo Cangio: crucis signum apparuit, in cujus media & infima parte) fulgidum & manifestum characteribus scriptum erat, in hoc vince.

VI. Obrulit sese crux videnda Constantino post prælia cum barbaris commissa, de quibus Nazarius in panegyrico c. 18. sub dio in Castris, cum Romam obsideret, An. Christi CCCXII. die septimo Kal. Novembris. Hoc recte colligit Stephanus Baluzius, vir supra laudēs, è Lactantio, qui somnium Constantini, quod Eusebius mox infectum esse post visam in cælo crucem affirmat, perspicue ad illum locum

locum & ad illud tempus retulit. *Dimicatum, & Maxentiani milites praevalabant, donec postea confirmata animo Constantinus & ad utrumque paratus (urbem obsidendum & praelio decernendum) copias omnes ad urbem propius admovit: & è regione pontis Milvii confedit. Imminchat dies, quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembris, & Quinquennalia terminabantur. Commonitus est in quiete Constantinus &c. Non igitur audiendi sunt ii, qui conjecturis quibusdam levibus ducti hanc visionem contigisse existimant Augustoduni cum in Galliis Constantinus versaretur, vel ad Vesonthinam Civitatem, ut contendit Patriz * suæ hanc gloriam vindicaturus Petrus Franciscus Chiffletius Vesoncionensis, in dissertatione edita Parisiis Anno MDCLXXVI. & Tillemontius Tom. IV. Historiæ Imperatorum Gallicæ editæ pag. 573. seq.*

VII. Multo minus audiendos putaverim, qui cum Jacobo Oiselio in thesauro numismatum antiquorum pag. 463. totum hoc negotium de cruce offensa Constantino referunt ad pias veterum fraudes, sive cum Jacobo Tollio in notis ad Lactantium & in præf. ad Gallicam Longini versionem ab acutissimo Boilavio Despræo concinnatam habent pro strategmate non minus scito, quam fuit illud Philippi Macedonis, quo Phocenses templi Delphici spoliatores protrivit, iussu militibus suis coronas laureas DEI insigne sumere, atque ita veluti DEO duce in prælium pergere, teste Justino VIII. 1. Vel Antiochi illud cognomento Soteris, qui cum Galatis prælium conferturus, Alexandrum M. professus est sibi adstitisse per somnium, ἀκελίοντι σύνθημα πρὸς τῆς μάχης ἐξελθῆναι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιάνειν, præcepisse tessera loco dari militibus suis vocabulum ὑγιάνειν ** sive *valere*, quo facto insignem illam de hoste victoriam retu-

* Egregium Dan. Papebrochii monitum T. 5. Actor. Maji pag. 20. *Laudandum est enimvero ornanda patria studium, sed nescio an ulli moderandum magis quam Historico, nisi enim id feceris, quanto fuerit eruditior, tanto prior eris ad patriæ traditiones qualescunque antiquissimas fidentiusque propugnandas, nec poteris quam sint ea male fundata agnoscere.*

** G. I. Vossius IX. 36. de Idololatria, & Stephan. Le Moynes p. 89. ad Varia sacra, Pentagonum impertitum esse ab Antiochio militibus affirmant, nescio quo auctoritate, licet constet Pentagonum esse symbolum τῷ ὑγιάνειν. Nisi forte colligunt hoc è numo, quem dat Pictorius Valerianus lib. XLVII. de Hieroglyphicis Ægyptior. cap. 37.

retulit, ut narrat Lucianus pro lapsu inter salutandum Tōm. i. pag. 499. seq. Vel Antigoni, qui Alexandro in regno Macedoniae successit, atque exercitui suo persuasit vidisse se in cælo pentagonum Salutis Symbolum cum verbis *ἐν τῷ νικᾷ*, illoque scuta militum suorum ornavit. Vel denique Regis primi Portugalliae Alphonsi Henrici, qui (ex relatione Anno 1526. demum publicata) traditur Anno 142. conficturus cum incredibili Maurorum multitudine, Christum vidisse in cruce splendida promittentem sibi victoriam, & futura familiae suae fata prædicentem. At enim ab his omnibus longe diversa est quæ Constantini oculos perstrinxit, cælestis crux, quia non solus eam vidit Constantinus, sed totus exercitus, τὸ στρατὸν ἅπαν, teste Eusebio eam oculis usurpavit, & est admirata. Itaque hæc res Constantini quidem, sed non solius fide nititur, cum multi qui exercitui illi interfuerant, Eusebio scribente adhuc superstites, eum facile potuissent mendacii convincere, nisi vere hoc de ipsis prodidisset. Utque nec Zosimus Ethnicus, qui diu post scripsit, Constantini nomini infestissimus, hoc velut à Christianis falso proditum exagitat, sed abominatus, plane prætermittit, & locoejus ostentum nocturnarum murorum urbis Romæ opplentium memorat lib. II. cap. 16. Quemadmodum Nazarius in Panegyrico cap. 14. de cælo missos in subsidium Constantini auxiliores refert: *Flagrabant pervendunt nescio quid umbones cornuſci, & cælestium armorum lux terribilis ardebat, tales enim venerant ut tui crederentur. Hac ipsorum sermocinatio, hoc inter audientes ferebant: Constantinum petimus, Constantino imus auxilio. Silentium vero Aurelii Victoris minus miramur, tam exiguo in compendio, cum à Christianis crucem visam præterierint etiam Sulpicius Severus, atque in Historia sua ipse Eusebius, contentus dixisse Constantinum τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας ἀνημμένον divino adjutum auxilio, hostes fudisse, & deinde victorem Romæ imagini sive statuae suæ cum cruce apposuisse hanc hypographen: τῷ τῷ σωτηριώδη σημείῳ τῷ ἀληθινῷ ἐλέγχεσθαι τῆς ἀνδρείας τὴν πάλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγῆ τῆ τορραίνης διασωθείσαν ἡλευθέρωσα &c. Hoc salutari signo, quod vera virtutis insigne est, vestram urbem Tyrannica Dominationis iugo liberatam servavi. lib. IX. 9. Neque Constantini fidei, qui juratus Eusebio crucem visam à se in cælo affirmavit, vel hilum detrahere potest Zosimi calumnia, qui lib. II. cap. 27. ait solenne ipsi fuisse jurisjurandi religionem violare, τὰς ὁρκὰς πατήσας, ἥ γὰρ τῶν αὐτῶ συνήθης, nam illo ipso in loco quo Constanti-*

C

Libri sti Pars Altera,

stantinum perjurii reum peragit , falso hoc à Zosimo & ex præcon-
cepto adversus Constantinum odio fieri palam est , cum Licinius,
quem contra fidem sacramenti occisum Thessalonicae quæritur, res
novas interim denuo sit molitus, teste Socrate & aliis. Et quoniam
nonnulli, nescio quo studio, malunt uni Zosimo Ethnico Con-
stantinum proculcanti credere, quam mille Christianis, audiant
& alterum Ethnicum, Praxagoram Atheniensem, qui in libris de
Constantino, quos legit Photius cod. LXII. fatetur, *ὅτι πίστις αἰετὴ καὶ
καλοκαγαθία καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντες τὸς πρὸ αὐτοῦ βασιλευμένους ο
βασιλεὺς κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο.* Quod omni virtutum & honestatis genere,
omnique adeo felicitate omnes omnino qui se antecesserunt Imperatores facile ob-
scuravit Constantinus. Argumentis cæteris, quibus totum hoc de vi-
sa cruce negotium præfidenter nimis inter commenta adscripserunt
viri quidam docti, diatriba singulari Witebergæ Anno 1706. edita
satisfecit Clarissimus doctrina atque ingenio Vir & Collega meus
conjunctissimus Jo. Christophorus Wolfius, Wernigerodensis:
itaque hoc in loco nihil aliud addo, quam Centuriarum Magdebur-
gensium scriptores à Molineto * præter rem referri inter eos,
quæ narrationem illam Eusebii plane in dubium vocant adque adspen-
nantur: Centuria enim quarta duobus in locis, capite secundo &
tertio decimo, ita illam referunt, ut pro vera habuisse se non ob-
scure testentur.

VIII. Quemadmodum autem vere crucem in cælis visam
à Constantino fuisse, non sine causa, ut opinor, mihi persvadeo,
ita ex altera parte vix ac ne vix quidem assentior iis, qui per singula-
re miraculum hoc à DEO factum opinantur. Neutiquam sane,
quod dubitem de divina potentia, quis enim stupor esset existimare,
DEum, qui cælum & terram, qui solem & sidera condidit, eun-
dem si velit non posse etiam crucem lucidam præter consuetas natu-
ræ leges producere, atque in cælis tropæi instar suspendere. At
vicissim leges Naturæ tanta mihi sapientia & tam consulto à summo
Numine sancitæ videntur, tanta quoque est cordatorum omnium ju-
dicio post stabilitam utriusque fœderis Ecclesiam miraculorum non in-
ficiendorum raritas, ut qui narrationibus quibuscunque incredibi-
libus divinæ statim omnipotentis magnitudine volunt fidem adde-
re,

* Ephemerid. Parisi, Anno MDCLXXXI. p. 131. edit. Amstelod.

re, iis occinendum sit illud Ciceronis 2. divinatione, quod potuisset DEus illos quoque, qui nihil non credunt, minus superstitiosos reddere, si voluisset. *Nibilest, inquit, quod DEus efficere non possit. Utinam sapientes eos effecisset, ne omnia cum superstitiosa sollicitudine & miseria crederent.* Præterea, si ex naturalibus causis, & usu vitæ de re aliqua constat, non minus temere recurritur ad miraculum, quam imperiti quondam Astronomiæ populi, & majorum nostrum memoria Americani, Eclipses tanquam prodigia à Deorum indignatione profecta exhorruerunt. Cum igitur narratio de cruce à Constantino visa ejuscemodi sit, ut non admodum conveniat aliis visionibus divinis, & per miraculum factis: Saulo enim cum in Paulum Apostolum & vas electum convertendus esset, non nuda crux, sed Christus ipse, quem persecutus erat, apparuit, ne de S. Stephano repetam quod in præfatione jam dixi: Cum porro crux illa ex phænomeno Naturali commode ac perspicue possit explicari: cum phænomenon illud Naturale sit adeo rarum, ut longe facilius quam Eclipses potuerit in admirationem rapere Constantinum, militesque spectantes, & miraculi speciem illis obijcere: cum denique ævo Constantini non adeo magna, certe non per vulgus, fuerit peritia intimior Physices, Opticesque & Astronomiæ: non video qui possit absurditatis vel impudentiæ argui opinio, qua verissimum mihi videtur, Crucem Constantino ejusque exercitui in Cælo oblatam, fuisse admirandum ejusmodi phænomenon naturale, quo Crux lucida in Halone solari cum parheliis conspici solet, neque magis ideo adscribendam miraculis, quam quod Dio Cassius inter prodigia, everfionem Reip. Romanæ portendentia, temere retulit τὸν ἥλιον ἐν τρισὶ κύκλοις φαντάζεσθαι δοκώμενον, ἕνα γὰρ αὐτῶν σιφάκι πυρώδης πινὸς περιέχοντος, solem triplicem visum & coronam igneam circumdatum. Xiphilin. pag. 33. edit. Rob. Stephani.

IX. Notum est Astrophilis, plerosque Halones solares & parhelios, * uti lunares quoque & paraselenas, sine cruce appare-

C 2

* Confer descriptiones Halonum Solarium & parheliorum factas à Cassendo, Cartesio, Hevelio, Hugenio, tum quæ exhibentur in Transactionibus Philosoph. Anglicanis A. 1670. pag. 1065. seq. In Actis Erud. T. 2. suppl. p. 229. sq. & Anno 1694. Mense Jul. p. 320. In Novis lit. Maris Baltici A. 1701. p. 175. seq. & 1702. p. 116. In Observationibus Historicis Hamburg. A. 1699. pag. 150. Mémoires de Trevoux 1701. II. pag. 342. Galleria di Minerva T. 3. p. 263. &c.

parere, ac præcipue circa solares coronas & parhelios cruces esse rarissimas, quo magis miranda res Constantino visa merito fuit, cum hodieq; multi sunt, quos facile credo per omnem vitam ne parhelios quidem ne dum crucem in halone solari vidisse. Neq; enim aer semper tranquillus, neq; nubes tranquillo aëre ita sunt frequentissime comparata, ut specularibus veluti & glacialibus granulis cylindricis semipellucidis turgida, Solis imagines tam fulgide reddere, & circa eas arcus, è quibus inchoatis fere cruces constituuntur, circumscribere possint. Fieri illud tamen nonnunquam, & naturæ legibus fieri, res est Physicorum & Astronomorum filiis testatissima, ut patet vel ex figura Halonis solaris, quam è Transactionibus Philosophicis Anglicanis Anno 1670. editis numero LX, hic adiunxi, & cui præter alteram à celeberrimo Hevelio & tertiam à Rev. Viro Caspare Bussingio observatam addidi, etiam quarto loco unam Halonis lunaris, non minus crucem in se conspicuam habentis, quam de nocte VII. Cal. Februarii Anno MDCLXXXIV. ipse oculis usurpare me memini Lipsiæ admodum adolescens. Jam si Eusebii descriptionem Crucis à Constantino visæ accuratius inspicimus, huic sane Phænomeno naturali Halonis solaris nihil non in ea favere intelligemus, Formam, Materiam, Tempus, Spectatores. Diserte enim ait fuisse *ὑπερκειμένον τὸ ἥλιος πρὸς τὸ τροπαῖον, cruci tropæum soli superpositum*, ut solem vel parhelium decussatim scinderet, quemadmodum in apposita figura videmus: Deinde ait Eusebius *constituisse ex luce, ἐκ φωτός συνιστάμενος*, neque enim ex alia re cruces in halonibus ejusmodi constant, quam ex luce solis mirifice refracta in nubibus, perinde fere uti calix è vitro sub radiis solis in aëre libratus, halonem quendam in mensa supposita describit. Nec fides habenda Eutychio Tom. 1. *Annal.* pag. 423. & aliis, narrantibus *Crucem è stellis fulgentem* Constantino per ipsum meridiem apparuisse. Porro addit Eusebius, apparuisse crucem illam in cælo *ἀμφι μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινέσσης* horis diei meridiantibus, * *sole in occasum vergente*. Quis vero nescit, hoc ipsum esse tempus solenne, quo conspiciendos se Halones Sola-

res

* Joh. Columbus Vir Clariss. in notis ad Lactantii cap. 44. de mortibus persecutor. p. 216. docet, meridiem vocari non raro veteribus, tempus quod post medium diem est, sive quod non longe antecedit occasum solis. Atque ita intelligendum esse hoc loco Eusebium, ostendunt verba, *ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινέσσης*, die jam in vespertum inclinante.

Fig. 3.

Bremæ A MDCCLXXVII.
ult. Maii Hora VII. matut.
observ. à C. B.

1. Sol verus. Ejus
altitudo 37. 58.
2. 3. etc. Parelî.

Fig. 1.

Fig. 4.

Fig. 2.

Mercurius

Procyon

Septentrio

Orcanus

Horizon

Parasclena Gedani A 1660. die 17. Decembris observata
à I. Arevho, et delineata in libro de Mercurio in Sole
vis post paginam 172.

res præbent hominibus, non minus quam tempus matutinum. Aristoteles III. 6. Meteorolog. ubi de parheliis, virgis &c. *γίονται ὅταν αὐτὴ ἀπορῶν, πρὶν τὰς δυσμαῖς καὶ πρὶν τὰς ἀνατολάς.* Contingunt autem, ut diximus, circa occasum & circa ortum solis. Neque autem tempus ortus vel occasus tam arcte hic computandum est, quin horas aliquot ortum sequentes, vel antecedentes occasum complectatur, quoadmodum usus & exempla parheliorum visorum demonstrant. Denique quod non Constantinus solus, sed etiam exercitus illam crucem viderunt, hinc maxime credibile est, non fuisse istam visionem ejusmodi miraculosam, qualis contigit Paulo divinitus percusso, comitibus ipsius nihil spectantibus: sed vero naturale fuisse phænomenon, non minus militum quam Constantini oculis obvium, quo ipso tamen velut iride, DEus ad rem singularem signandam uti potuit.

X. Probabiliorem hanc sententiam, ni fallor, reddunt vel maxime exempla consimilia, nam & sæpius accidisse ejusmodi in cælo visum, & prodigii instar ac miraculi divini attonitos reddidisse mortales accepimus, ut vel omnia illa negare, vel præter verisimilitudinem adscribere miraculis, vel Constantini pariter ac cæteras, quas jam commemoraturus sum, cruces in cælo visas, de phænomeno naturali explicare cogamur. Prætereo quod Nicephorus non magna fide scriptor, Constantino ipsi iterum iterumque postea crucem in cælo visam, sive narrat, sive fabulatur. Semel in obsidione Byzantii, VII. 47. Hist. *Vespera dici erat, & Imperator languidus & multum inopia consiliis continus oculos in cælum intendit, atque ibi rursus, itidem ut Roma, quam contra Maxentium bellum gereret, scripturam stellarum, ordine atque distinctione conformatam vidit hoc sic significantem: Invoca me in die tribulationis tuae, & liberabo te, & glorificabis me (ex Psal. L I r.)* Stupore igitur percitus rursus oculos in cælum sustulit, atque iterum καὶ θαυρὸς πάλιν ὡπρὸ ἀστράων ἰσηεργμῆ. ἐς ὕψιν καὶ χαρὰν πεικνῶν πῶς αἰσχροῦσαι, ἐς τὸ τὸ τοῦ σημείου πάντα νικῆσεις τὰς πολέμους. Crucem stellis sicuti antea effigiatam in cælo, & inscriptionem circum eam conspexit, cujus hæc sententia erat: In hoc signo hostes omnes vinctes. Iterum deinde, cum adversus Scythas pugnaturus esset Constantinus, Danubio per pontem saxæum juncto VII. 49. *Istum fluvium, qui Danubius quoque dicitur, ponte saxæo junxit: eoque transito, Scythicam gentem qua ultra id flumen coluit, sibi subjugavit. Quo tempore*

ei denovo in cælo τὸ σωτήριον ὄπλον salutifera illa armatura apparuit, victoriamque eam, sicuti & anteā, conciliavit, sive uti malim reddere, fidem reportandæ victoriæ fecit, τὴν νικησίμην ἐπέλατ. Confer si placet Grefserum lib. 2. de Cruce cap. 30. seq.

Melioribus testibus nititur, qvæ sub Constantio Imp. Anno Christi CCCLI. visa est crux in cælo, Nonis Maji, qvam ita describit Cyrillus Hierosolymitanus in Epistola ad Constantium πρὸς τὸν ἐκ τῶν Φανέντων σημείων & σωρῶν pag. 306. editionis præclaræ viri præstantissimi Thomæ Milles : ο μακάριος σωρὸς φωτὸς μαρμαρυγῆς ἀπαράπτων ἐν ἱεροσολύμοις ἄφθνη. Ἐν γὰρ τῆς ἀγίας πύλης ἡμέρας τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς νόταις Μαΐαις πρὸς τρίτην ὥραν παμμεγίστης ὁ σωρὸς ἐκ φωτὸς κατισκυνασμένον ἐν ἑρανύ τερρατῶν & ἀγίῃ Γολγοθῇ καὶ μίχρῃ τῇ ἀγίῃ ὄρεσ τῶν ἰλαιῶν. Beata crux lucis radiis resplendens visa est Hierosolymis. Sacris enim bisca Pentecostes diebus, Nonis Maji circa boram tertiam diei (ex nostra computandi ratione circa octavam matutinam) per magna Crux ex luce facta in cælo super sanctum Golgatha, ad usque montem extensa olivarum apparuit. Meminit & Eutychius T. 1. pag. 475. seq. Chronicon Orientale fol. 57. In Græcorum Horologio pag. 413. ad VII. Martii. Ἡ ἀνάμνησις & ἐν ἑρανύ Φανέντων σημείων & σωρῶν ἐν τῇ πόλει ἱεροσολήμ περὶ ὥραν γ' τῆς ἡμέρας πρὸς Κωνσταντίνῃ βασιλεῖς δὸτ' & ἀγίῃ κρανίῃ ἐκπιπνύοντι δὲ ἀστέρων ἕως & ἀγίῃ ὄρεσ τῶν ἰλαιῶν. In Ephemeridibus Moscorum qvas figuris sive iconibus illustratas edidit Papebrochius ante T. 1. Maji, ad diem Maji septimum memoria Crucis apparentis tempore Constantii: licet in icone apparit Constantino M. facta repræsentatur. Vide & Jac. Grefserum lib. 2. de Cruce cap. 45. sq. Imperatorem non ipsum vidisse hanc crucem, sed ex aliorum relatione, & ex Cyrilli Epistola, certiore de hac re factum, tradit Sozomenus IV. 5. At enim Hierosolymis quidem non vidit, verum in castris contra Magnentium pugnaturus vidit, si credimus Philostorgio III. 26. Ὁ μὲν δὲ Κωνσταντῖνος ἐγκρατὴς & τυράννης γίνεσθαι, καὶ ταῦτα & σημείων & σωρῶν πρὸς τὴν μέγαντες περὶ Φανέντων καὶ καταπληκτικῶτατος αἰγλαῖς τερρατῶν & πρὸς τῆς ἡμέρας Φῶς. Ὡφθη δὲ πρὸς τῶν ἱεροσολύμων περὶ τὴν τρίτην ὥραν μάλιστα τῆς ἡμέρας, ἑορτῆς τῆς λεγομένης Πεντηκοστῆς ἐπιστεμένης. Ὁ δὲ θεοχρόνος τύπος ἐκπνέων δὸτ' & λεγομένης κρανίῃ μίχρῃ καὶ τῇ ἰλαιῶν ὄρεσ διήκων ὡρᾶν, ἱερὰ μὲν μεγάλης στεφάνῃς τρεῖς πον πωταχθῆναι αὐτὸν πρὸς ἐπιτήδεως. Ἐδήλα δὲ ἄρα ἡ μὲν ἱεὺς τῶν τῶν σωρῶν καὶ ἀναληφθῆναι δὲ μὲναισας.

ὅ, ᾧ ἐφάνη τὸν τὸ βασιλέως νίκην. Τὸ δὲ πλασφόρος ἐκείνο καὶ σα-
βάσαιον ἵαμα εἶδε τοῖς Πάσι στρατιῶν ἀγίων ἦν &c. Et Constanti-
nus quidem viſtoriam de Tyranno (Magnentio) reportavit, cum
signum Crucis illuc quoque viſum eſſet ad longiſſimum ſpatium protenſum, &
diurnam lucem ſplendidiffimis ad ſtuporem uique radiis longe ſuperans. Apparuit
autem Hieroſolymis circa horam tertiam ejus diei, qua vulgo dicitur Pente-
coſte. Porro hoc ſignum divinitus piſtum à Calvaria monte uique ad mon-
tem Olivarum perſtingere videbatur, magna Iride inſtar Corona illud undique
ambiente. Et Iris quidem Chriſti crucifixi & in cælum aſſumpti clemen-
tiam designabat: Corona vero Imperatoris viſtoriam. Porro ſplendidum
iſtud ac venerandum ſignum, ne militum quidem oculos effugit, ſed ab utro-
que exercitu clare conſpectum, Magnentium quidem & eos qui à partibus il-
lius ſtabant, utpote demonum cultus addiſtos, ſupra modum terruit: Conſtan-
tio vero & iis qui cum illo erant, inviſiam quandam fiduciam addidit. At vero
tempus prælii adverſus Magnentium commiſſi parum cum tempo-
re * viſæ crucis convenit, ſiquidem Idatii Faſti cum Magnentio
Constantinum ad Muſſam confluxiſſe teſtantur IV. Kal. Octobris
(Anno Chriſti CCCLI. Sergio & Nigriniano Coſſ.) qvòd confirmat
Julianus Imp. conſectum illud bellum teſtatus λεγόμενος ἤδη τῆς ἐπώρας,
autumnojam deſinentem. Orat. I. pag. 38. In iisdem Faſtis ad 3. Kal.
Februarii ejusdem Anni traditur, apparuiſſe in Oriente ſignum Sal-
vatoris, qvòd die Pentecoſtes apparuiſſe præter jam laudatos refe-
runt acta Anthemii apud Surium XX. Octobr. & Baronium ad An-
num CCCLIII. num. 23. Auctor Chronici Alex. tum Theophanes,
Cedrenus, Glycas, & Nicephorus IX. 32. Auctor Hiſtoriæ Mi-
ſcellæ XI. 20. Tunc Conſtans Imperator Gallum patruſcem ſuum Cæſarem ſe-
cit, cui nomen ſuum imponens Syriam Antiochia habitandam deſtinavit, ut par-
tes per eum cuſtodirentur Orientales. Quo ad Antiochiam veniente, circa Ori-
entem ſignum apparuit in cælo die Pentecoſtes. Columna namque ſub ſpeciem
crucis in cælo viſa eſt (ὁλως παυρομένης ἐν τῷ ὄρει ὁφθαλμοῖς Σοκράτι II. 28.
Hiſt.) ſpeciem luminis habens extenſam à Golgotha uique ad montem Olivarum:
in circuitu autem ejus Corona erat velut Iridis ſpeciem habens. Hoc & Conſtan-
tius Gallus vidit. Iſdem fere verbis è Socrate rem refert Tripartita
V. 5. Meminit & Sanctus Hieronymus in Chronico, ex Pontaci edi-
tione: Syria popuſſa crucis ſignum & maximo inſufficientium terrore in Orientali
plaga apparuit.

Anno

* Confer Illuſtris Ez. Spanhemii notas ad Julianum pag. 244. ſeq.

Anno CHristi CCCLXIII. cum Julianus Imp. Hierosoly-
mas instaurari jussisset, non modo metnendi globi flammarum prope fun-
damenta, crebris assultibus erumpentes fecere locum, exustis aliquoties operanti-
bus, inaccessum, ut præter Christianos scriptores testatur Ammianus
Marcellinus XXIII. 1. sed crux quoque in cælo visa terruit hostes
Christianorum, ut his verbis refert Gregorius Nazianzenus invec-
ti-va in Julianum secunda non longe ab initio pag. 112. *ὁ δὲ ἐπὶ τῷ
ὡραζοζότρον καὶ περὶ φανέστρον, ἔση φῶς ἐν τῷ ὕραν ὅτι σωρὸν περὶ σταφύλιν,
καὶ τὸ πᾶν πρὸς τῆς ἀτιμαζόμενον τοῖς ἀγίοις τὸ ἄλμα, ὡς ἐν ὕραν δεικ-
νται πᾶσι ἐπίσης, καὶ γίνεται τρέπονται τῷ Θεῷ τῆς κτλ τῶν ἀσθεῶν νίκης,
τρέπονται πᾶσι ἐπὶ τῷ Θεῷ. Πρὸς πᾶσι τὴν φησὶν οὐκ ἐν τῷ αἰῶνι τῶν σοφῶν;
Quod autem hoc etiam mirabilius clarinsque fuit, lux in cælo stetit, crucem in
orbem describens, ac nomen illud & figura qua in terra prius impiis contemptui
fuerat, in cælo nunc omnibus aique ostenditur, Deoque victoria de impiis relata
tropaum efficitur, tropæo omni sublimius & præclarior. Ad hac porro quid di-
sturi sunt hujus sæculi sapientes?*

Eneconi, Graciæ, cognomento Aristæ, filio, qui pri-
mus Arragoniæ ac Navarræ Regis nomen assumsit (Anno CHristi
DCCLVIII. ut ad illum annum notat Antonius Paginus 12.) idem
plane quod Constantino accidit, si credimus Lucio Marinæo Siculo,
aliisque rerum Hispanicarum scriptoribus. Cum enim adversus Mau-
ros prælio decertaturus esset, visum & illi in cælo crucis signum est,
quo fretus primo statim impetu incredibilem vim hostium fudit
protrivitque. Hæc ipsa crux deinde ab Enecone armis insculpta,
hodieque sempiternæ memoriæ ergo in Arragonici Regni insigni-
bus cernitur.

Anno quoque CHristi DCCLXXIV. rubra CHristi crux in
cælis post solis occasum apparuit, ut notatum * Chronologo
Saxoni ad illum annum, pag. 61. cujus loci indicium debere me fa-
teor indicio Nicolai Gurtleri Viri Clariss. in Historia Templariorum
num. LXXVIII. Edidit illud Chronicum Edmundus Gibson Oxon.
1692, 4to.

Dodechinus abbas, qui Chronicon continuavit Mariani
Scoti, atque in Joh. Pistorii collectione scriptorum rerum Germa-
nica-

* In eodem Chronico ad A. DCCCVI. *Hoc ipso etiam anno XI. Non. Junii Crucis signum
ostensum est in luna quodam Mercurii die sub Auroram. Postea item hoc anno 3. Kal.
Septembris mirabilis Circulus conspicuus fuit circa solem,*

nicarum legitur, Ad Annum Christi MCXLVII. pag. 473. *Quum Episcopus & omnis populus Clerusque (Merseburgensis) qui ad diem festum convennerant, adstarent, quasi iris in caelo apparuit, ac in medio cruce ostensa fuit.*

Robertus de Monte, in appendice ad Chronicon Sigeberti Gemblacensis ad A. C. 1177. p. 662. edit. ejusdem Pistorii; *In nocte Sancti Andreae factus est ventus vehemens, & in ipsa festivitate & in praeclara vigilia apparuit lux, mane veniens ab Oriente usque ad Occidentem, qua die pugnaverunt Christiani cum paganis apud S. Georgium de Ramula. Putabat enim Saladin, qui duxerat uxorem Naraadin jam defuncti, quod posset capere urbem Hierusalem defensoribus destitutam, quia Comes Flandrensis duxerat fere omnes Christianos milites ad obsidionem Harene. Sed tamen Rex Hierusalem & Patriarcha & alii religiosi iri habentes paucos milites, & servientes; per virtutem sanctae Crucis vicerunt innumerablem exercitum paganorum, cujus crucis longitudo à terra ad caelum pagani apparuit, sicut ipsi dixerunt.*

Matthaeus Paris ad A. C. MCCXVII. sub Richardo III. p. 203. *Sub his quoque diebus mense Maio, feria scilicet sexta ante Pentecosten, excitata fuit provincia Colonienfis in obsequium Salvatoris. Nam in villa de Bebon Frisia, apparuit in aëre triplex forma Crucis: una coloris candidi adversus Aquilonem, altara versus Meridiem, ejusdem Schematis & coloris: tertia medio colore colorata, habens crucis patibulum, & formam hominis in eo suspensi brachiis elevatis & extensis cum infixione clavorum in manibus & pedibus & capite inclinato: Et hac media fuit inter alias, in quibus corporis humani effigies non apparebat. Alia vice & alio loco, in villa scilicet Frisia, qua Insurbuse appellatur, Crux apparuit juxta solum crocarulei coloris, & hanc plures quam priorem viderunt. Tertia apparuit in villa de Dollham, in qua B. Bonifacius martyrio coronatus est: ubi in fesso ejusdem Martyris, cum multa hominum millia convenissent, visa est Crux magna & alba, ac si lignum trabis ex transversa alterius trabis artificialiter construeretur. Movebatur autem paulatim ab Aquilone ad Orientem, & hanc plurimi homines conspexerunt.*

Nescio sitne hisce adjungendum, quod biennio post, Anno MCCXIX. Waldemarum II. Daniae Rex, in praelio cum Livonis amissa aquila sive vexillo suo vidisse fertur descendentem ad se de coe-

D

lo

lo albam crucem rubro circumdatam cingulo, qua Vexilli loco usus, non modo militum suorum jam terga dare hosti incipientium ordines feliciter restituit, sed etiam Livonorum aciem acerrimo conflictu perripuit, atque egregiam ad suos, fufis infidelibus, reportavit victoriam, ac præterea multis eorum, ut Christo nomen darent auctor fuit. Possit aliquis inde conicere, halonis solaris cum cruce non ita pridem in Cælo visi ectypon Regem fieri curasse, atque vexilli loco divinitus dati militibus suis commendasse. Cum vero res tam feliciter & ex voto successisset, Rex non modo Danebrogicum ordinem Equestrem instituit, à cœlesti illo labaro, quod Danebrogam vocabant, appellatum, & cruce illa symboli & insignis vice donatum, sed & in insignibus quoque Regni Danici Crucem inde candidam in solo rubeo iussit comparere, ut narrant Joh. Isaacius Pontanus Chorograph. Danicæ pag. 770. & Tho. Bartholinus in diss. Historica de Equestri Ordine Danebrogico.

Thomas Brabantius, à Monasterio in Artesia, ubi Canonicus Regularis fuit, Cantipratanus vulgo cognominatus, libro secundo Apiarii capite 3. sibi quoque crucem ejusmodi in cælo conspectam refert anno Christi MCCXLVI. *Ego fidelium novissimus, antequam piissimus Ludovicus, Francorum Rex, anno ab Incarnatione MCGXLVI, crucem transmarinam suscipere, crucem in cælo ex clarissimo & fidereo lumine vidi, nec recolo me decentius & operosius formatam crucem unquam sub aliqua materia vel figura vidisse.*

Denique ut recentius quoque exemplum subjungam, Philippus Melanchthon in Oratione de Johanne Duce Saxonie, Tomo 2. Declamationum pag. 738. *Eo, inquit, anno, quo primum mense Novembri edita sunt Reverendi Viri D. Lutheri propositiones de indulgentiis, (notum est hoc factum fuisse Anno MDXVII.) cum ex templo Wismaria in Natali Christi duo Fratres (Fridericus Elector & Johannes) & Filius Dux Johanne Fridericus una post mediam noctem, ut magna in utroque erat reverentia erga res divinas, egrediuntur cum frequenti comitatu, vident supra arcem, cælo sereno, fulgentem crucem purpuream satis magnam & perspicue expressa figura. Ibi cum diutiusarent attoniti spectatores, Fratres colloqui de Religione caperunt, & eo signo portendi futura certamina de doctrina & domus Saxonica pericula vaticinati sunt. Vix dubito quidem, hanc Crucem Principibus gloriosæ*
me-

memoriae de nocte visam, aliam fuisse quam qualis in halonibus lunaribus offerre se solet, & qualem Figura 4. expressam vides, ac prope persvadeo mihi, lectorem æquum, si hæc exempla cum Constantini Cruce cœlesti contulerit, minus mihi vitio daturum esse, quod illam quoque nihil aliud quam naturale ejusmodi phænomenon crucis in halone solari fuisse, audeam affirmare.

X. Non deerunt tamen, qui huic sententiæ vel maxime opinabuntur obstare, quam Cruci superadditam similiter Eusebio juravit Constantinus *ἡσὶν νῆα*, *Hic vince*. Qvis enim unquam in halone solari ejusmodi literas conspexit, quis sine absurditate tam admirandam Scripturam cœlestem causis tribuet naturalibus? Equidem si mihi persvaderem, de literis expressis in cœlo à se visis, sive Græcis sive Latinis (neque enim consentiunt inter se scriptores, qui Eusebii locum perperam ut mox ostendam acceperunt) Constantinum istud vere affirmasse, ne dubitarem quidem de miraculo, quoniam neque nugivendulorum gerris de Alphabeto naturali cœlesti apud Gassarellum fidem habeo, neque literas hominum invento & consilio significantes, à Natura sola sibi relicta tam appositè conjungi credo: quæ enim quæso ratione in cœlo per causas naturales ad significandam rem tam conceptam coire, & secundum regulas Grammaticas construi posse hos characteres aliquis non plane plumbeus existimaret? Si vero circa literas hæc fraudis haberem Constantinum suspectum, & quanquam juratum, tamen haud dubitarem verba dedisse Eusebium lectoribus, cum literas illas in cœlo Constantinus vidisse se affirmavit, Eusebius scripsit: quo demum colore possim reprehendere eos, qui universum visum callidis commentis andacter accensent, & universam narrationem pro falsa atque incredibili explodunt? Vide igitur quomodo Eusebii verba intelligenda esse censeam. Ait nimirum ex ore Constantini, *τὸ πρὸς τῇ σταυρῇ ἡσὶν νῆα* *adjunctam fuisse picturam, indicantem, in hoc ipse fuisse vincendum.* Qualis quæso hæc fuit pictura? Coronam fuisse respondeo, qualis solet esse halonum solarium, Coronam, inquam, symbolum notissimum Victoriæ. Non opus est docere eruditos, *ἡσὶν νῆα* recte à me transferri hoc loco picturam, & picturam recte posse dici *ἡσὶν* sive innuere. Minime autem coactam esse hanc interpretationem de corona, victoriam per Crucem promittente, docet Philostorgius, qui III, 16. agens de

altera cruce cœlesti visa Hierosolymis, ἰδὼν δὲ ἄρα, inquit, ἡ μὲν ἱεὺς τὴν ἑσχαυράτους καὶ ἀναληφθείσης εὐμένειας, ὁ δὲ ΣΤΕΦΑΝΟΣ τὴν ΤΟΤ ΒΑΣΙΛΕΨΕ ΝΙΚΗΝ. *Et Iris quidem Christi crucifixi & in cælum assumpti clementiam designabat, CORONA vero IMPERATORIS VICTORIAM.* Sic S. Nazianzenus de Corona in cœlis apparente Orat. IV. Tom. I. p. 112. ἔτι τῆς ἑσχαυράτους οὐ στέφανος. *Hac victoria CHRISTI corona erat.* Habemus igitur illud τέττα νικά in cœlo expressum γεαφι, symbolo & pictura Coronæ, atque inde intelligimus, quam non modo ridicule, sed etiam contra Eusebii mentem Constantini visum interpretati sint plerique de literis, vel Græcis vel Latinis cœlo inscriptis τέττα νικά, vel ἐν τέττα νικά, *Hoc vince, in hoc vince*, quas vel stellis vel luce divina expressas sibi temere persuaserunt. Non mirum autem in labaris, numis & aliis variis monumentis antiquis verba ipla deinde inscripta potius cum Cruce vel Christi Monogrammate, etiam superstitie Constantino, quam coronæ symbolum conspici quia illis clarius hoc, quod volebant, quam per Symboli ænigma indicabatur. Adeo autem vulgare fuit olim labari vel crucis figuram cum verbis τέττα νικά passim appingere, ut libris quoque vetustis ne sacri quidem agumenti, quin imo Tabulæ lusoriæ apud Gruterum pag. MXLIX. 1. inscripta reperiantur. Neque aliam originem habet virorum quorundam doctorum error sane festivus, qui scriptorem Græcum Magni Etymologici Nicam appellant, nomen inter Grammaticos veteres Græcos admodum incognitum. Cum enim in fronte codicis, qui fuit apud Angelum Politianum, appictum esset labarum verbis ἐν τέττα νικά, literis ἐν τέττα ex altera parte detritis ac deletis, hæc quæ supererant νικά, egregiam istam de auctore libri Nica conjecturam viris præstantissimis suppeditarunt, ut ex Emerico Bigotio, quem If. Vossius hoc docuerat, accepisse se refert Ægidius Menagius cap. LXXVI. Anti-Baillieri. In vetusto Codice scriptorum laudati Nazianzeni similem inscriptionem notasse se testatur Montfauconus V. C. pag. 251 Palæographiæ Græcæ.

XII. Moneamne mantissæ loco Astrophilos etiam de loco altero insigni Philostorgii, quo aliud Phænomenon cœleste mirandum nobis enarrat, cui lux afferri poterit ex observatis Virorum præstantissimorum nostræ ætatis, quibus talia propius cognoscere, inque domos superas scandere cura fuit. En Philostorgii verba XII. 8.

Εὐλαί-

Εκλείπειν ἢ τῷ ἡλίῳ Φέγγει π κατὰ τὸν ἕρανιόν σωματὶσάν κῶν ἄρμα
 ὡραυδύων, ὃ, πνεῖ ἐξ ἀμαθίας ἀστὲρα κομήτω ἐκάλυν. Καὶ γὰρ ἂν
 ἐκείνῳ ἐδίκυν, ἔδεν ἦν κομήτης ὡραυδύων. Οὕτε γὰρ τὸ Φέγγει εἰς κέ-
 μνη ἐπιβαίνει, ἔτι ἀστὲρ ὅλως ἐκεί, ἀλλ' εἰς λύχας τῆς μεγάλης φλόξ
 ὑπὸ ἡγε καδ' ἐαντὶν ἐρωμένη, μηδὲν ἀστὲρ δρυαλίδος αὐτῷ τινι
 μορφῇ ὑπερεξοῖ. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇ κινήσει περὶ ἡλίου. Καὶ γὰρ κινήσις
 ὅθεν ὁ ἡλίος ἔ' ἰσημερίας αἰσθεῖ, ἐκείθεν τὴν ἔ' τῆς ἕρας ἀρκυς πταγ-
 μένῃ ἐξαπὼν ἀστὲρα ὑπερεξοῖ καὶ ἡμέρα πρὸς βαίνει πορευομένη ἐπὶ δυσμας,
 ἐπὶ δὲ διεμέτρει τὸν ἕρανιόν, ἀφανὴς ἦν, πλείους ποσάδων μηνῶν ἐξανοδεί-
 σης αὐτῷ τῆς περιείας. Ἡ ἢ κορυφὴ δ' Φέγγους οὐκ μὴ εἰς μέγας μέγα ἀξυ-
 πετο, ὡς ἐκβαίνειν τῆς δ' κῶν λόγος, οὐκ ἢ πρὸς τὸ ἐκείνῳ μέτροι σωματὶ-
 λετο, καὶ ἄλλα ἢ παρὰ τὴν περὶ τὴν ἡμέραν, δι' ἂν τῆς τῶν σωματὶσάν φασ-
 ματῶν ἐξηλάττω φύσεως. ἤρξατο ἢ ἀπὸ μίσην ἡμέρας ἀπὸ π μέγας τῆς δ'
 μεταπῶρα τελευτῆς. *Eo ipso tempore, quo sol defecit (sub Theodosio Ju-
 niore Anno Christi CCCCXI. die XIX. Julii) fulgor quidam in celo ap-
 paruit, conisimilitudinem referens, quem nonnulli pra'imperitia Cometarum vo-
 carunt. In his enim quae fulgor illenobis ostendit, nibil erat simile Cometae. Nam
 neque in comam definebat lux illa, neque ullam omnino stellam speciem praeferebat.
 Sed velut lampadis cujusdam ingens flamma per se ipsam subsistens videbatur, nul-
 la subens stella ellychynii speciem praeferente. Sed & motus ejus longe diversus
 fuit a motu Cometarum. Motu enim primum ab ortu solis aequinoctiali, inde ul-
 timam stellam in cauda Urssae ita transegressa, paulatim ad occasum processit.
 Postquam vero universum Caelum permensa est, tandem disparuit, cum cursus
 ejus plus quam quatuor menses durasset. Porro ejus vertex, nunc quidem in
 magnam longitudinem acuebatur, adeo ut conimodum ac mensuram excederet,
 nunc vero ad conis mensuram redibat. Alias praeterea prodigiosas species oculis
 subiecit, quae vulgarium signorum naturam illam differre ostendebant. Capis au-
 tem a media astate & ad exitum ferme autumnii perseveravit. Ne longior
 sim, tantum adnotabo simile admirandum ac rarissimum Phae-
 nomenon ante hos tres & viginti annos observatum esse ab illustri Ma-
 thematico Joh. Dominico Cassino, & accurate descriptum ac deli-
 neatum in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXIII. pag.
 131. Occurrit etiam in Actis laudatissimis Eruditorum Lipsiensibus
 ejusdem anni p. 174. unde descriptionem integram petet qui deliciis
 ejusmodi ducitur, conferetq; quae in iisdem Actis Anni MDCXCIV.
 pag. 58. de non plane diversa caelesti luce ex observatione V. C.
 Georgii Christophori Eimarti traduntur.*

AUCTORI LUCIS DEO GLORIA,

CAPUT IV.

DE EUSEBIO Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum Scriptoribus Græcis.

De Eusebii vita & doctrina, 1. Ejus scripta Græce edita. Chronicon, id. Preparatio Evangelica, 2. Index plenior scriptorum in illo opere laudatorum, id. Demonstratio Evangelica, 3. Historia Ecclesiastica, 4. Index scriptorum & virorum illustrium in illa memoratorum accuratus, id. De Martyribus Palaestina, 5. contra Hieroclem, 6. contra Marcellum, 7. de Ecclesiastica Theologia, 8. Epistola de fide Nicæna, 9. de locis Hebraicis, 10. Commentarii in Psalmos 11. in Canticum Canticor., 12. De vitis Prophetarum, 13. in Esaiam Commentarii, 14. Canones Evangeliorum cum præmissa ad Carpiannum Epistola, quæ Græce & Latine exhibetur, 15. De dissonantia Evangeliorum, 16. Oratio de Constantini M. laudibus, 17. Libri IV. de vita ejusdem Constantini, 18. Fragmenta ex libris de vita Pamphili Martyris, 19. Ex collectione veterum Martyriorum, 20. Epistola ad Constantiam Augustam, 21. Quæ Latine tantum exstant, liber primus Apologia pro Origene, 22. Opuscula XIV. à Sirmondæ publicata, 23. Acta spuria Silvestri I. Papa, 24. Scripta inedita, 25. deperdita 26. Alii Eusebii amplius quinquaginta 27. Alii Scriptores Græci Hist. Ecclesiastica deperditi, 28. Alii qui integri vel ex parte exstant, Philostorgius, 29. Socrates, 30. Sozomenus, 31. Theodoretus, 32. Evagrius, 33. Theodorus Lector, 34. Nicephorus Callisti, 35. Chronicorum scriptores Græci deperditi, 36. Alii qui exstant 37. 38. 39. 40.

I.

EUSEBIUS Pamphili Martyris non filius vel sororis filius nec servus, sed amicus a) singularis (ut ab eo nomen tulit) frater vel consobrinus Eusebii Nicomedienfis

a) Hieron. Epist. 57. & c. 81. de S. E. Plotius Cod. 13. Hænkius de script. Hist. B. 2. pag. 4. Sic C. Avianum Philoxenum Aviani nomen ab amico suo Flacco Aviano consecutum scribit Cicero XIII. Epist. 35. Etiam Judas Jacobi & Petrus Damiani dictus uterque à fratre.

dienſis, b) Dorothei forte Evnuchi preſbyteri Antiocheni diſcipulus; *Cæſaræ* Palæſtinæ; quæ prius Turris Stratonis appellabatur Epifcopus ab A. C. 315. ad 339. vel 340. qvo diem obiit major ſeptuagenario. Vir Conſtantino Imp. charus qvem genere etiam longius * contigebat, & ſua ætate eruditiffimus fuit, ac Baſilii de Spiritu S. cap. 29. iudicio *ἡ ἀντιοχειακή ἐξέλιπεν*, atqve ut à Nicephora Gregora lib. XIX. Hiſt. pag. 592. vero elogio appellatur, *τῶν πῶτε λογίων πρώτος*. De illius vita, de qua liber Acacii c) poſt Euſebium Epifcopi Cæſareenſis, & librorum ejus heredis interc-

- b) H. Valeſius de vita & ſcriptis Euſebii ex Epifſola Arii apud Epiphani. LXIX. 6. Cæterum Dorotheum illum (de qvo Euſeb. VII. 32. Hiſt.) Baronius ad Martyrolog. V. Jun. male confundit cum Dorotheo Tyri Epifcopo. Vide Acta Sanctor. T. I. Junii pag. 435.

* Hoc inde colligo; quia Euſebius Nicomediensis, noſtri Euſebii frater Julianum Imp. genere contigebat, teſte Ammiano XXII. 9.

- c) Acacius *Cæſareenſis* Epifcopus vitam Magiſtri ac deceſſoris ſui Euſebii ſcripſerat teſte Socrate II. 4. Male Agapius legitur pro Acacio in Hiſt. tripartita IV. 3. licet claruit etiam Agapius Cæſareenſis Epifcopus, ſed is ante Euſebium fuit, cum qve in clerum adſcivit & deinde ſucceſſorem habuit. Inter alia Acacii hujus ſcripta fuerunt libri XVII. in *Eccleſiaſten*. Hieron. Catalog. cap. 58. *συμμίστων ζητημάτων* ſive ut idem Hieron. Epifl. 152. ad Minerium & Alex. T. 3. p. 125. librum quartum laudans appellat, *συλλεκτῶν ζητημάτων libri VI*, id. *Epifſola 18 ſcripta nomine Synodi Cæſar. A. 360.* concepta. Philoſtorg. IV. 12. *Fidei formula in Synodo Seleuciensi A. 359.* edita quam ſervavit Epiphanius LXXIII. 25. & Socrates II. 40. *Ἀντιλογία adversus Marcellum Ancyranum*, Epiph. LXXXII. 5 - 9. ubi inſigne ex illo libro fragmentum. Acacio etiam tribuit Tillemontius quod *de fide adversus Sabellium* ſub Euſebii nomine edidit Sirmodius. Vide Tillemont. Tom. VI. memor. Hiſt. Eccleſ. part. 2. p. 111. edit. Bruxell. Acacii hujus fragmenta quædam occurrunt in catenis editis & MSS. Alius fuit, licet ejusdem ætatis Acacius *Tarſi* Epifcopus de qvo Philoſtorg. V. 1. Alius preſbyter & Archimandrita *Beroëniſis* cuius & Pauli Preſb. *Epifſola ad Epiphanium* qua cum A. C. 375. ad ſcribendum contra hæreſes invitavit, cum Epiphaniſ reſponſione, hujus panario præmittitur. Neſcio idemne Acacius Beroëniſ Epifcopus circa A. C. 431. annos 110. natus cuius *Epifſola bina ad Alex. Hierapolitanum* leguntur in variis. Epifſolarum volumine ad Concil. Ephelinum ſpectantium in editione Chriſtiani Lupi (A. 1682.) & Steph. Baluzii (nova collect. Concilior. A. 1683.) cap. 41. & 55. ſed in Jo. Garnerii (auſtar. Opp. Theodoriti A. 1684.) cap. 30. & 44. & *Confefſio fidei*, edit. Lupi ac Baluz. cap. 221. Garnerii cap. 178. *Epifſola ad Cyrillum Alex.* T. 5. Opp. Cyrilli parte 2. & in Actis Concilii Ephelini T. 3. edit. Labbei pag. 382. De Acacio *Merleneſi* in Armenia Epifcopo & Neſſorii oppugnatore videndus Caveus ad A. 431. Hujus *homiliam* in Synodo Ephelino habitam & Neſſorii hæreſi oppoſitam Combeſi.

tercidit, nolo repetere quæ multis erudite tradiderunt præstantes Viri Henr. Valeſius, d) Martinus Hanckius e) Gvil. Caveus f) Tillemontius g) & Jo. Clericus h) ne de aliis * in præſenti memorem. Tantum profiteor me aſſentiri viris doctis, qui agnoſcunt varia quidem in Eusebii ſcriptis eſſe de dogmatibus quibusdam, quæ durius & parum commode dicta videntur, tamen Myſterium SS. Triadis & *συμμάχου* Filium ex Patris eſſentia DEum de DEo genitum *αὐτοῦ* agnoſſiſſe, atq; adeo ab hæreſi propria Arii fuiſſe alienum, diſerteq; rejicere eos qui CHRISTUM *κρίμα* vel *ἡ ὁρμή* dicere auſi ſunt, lib. 1. de Eccleſiaſt. Theolog. cap. 9. lib. 3. c. 2. p. 150. ſq. quæ loca jam laudat Socrates II. 21. & quanquam homouſii

beſiſus latine exhibet in Bibl. ſua Concionatoria ad feſtū Annunciationis. Ad iſtum Acacium Epistoſas Firmi Episcopi edidit doctiſſimus Muratorius Patav. 1709 4. in Analectis Græcis, qui pag. 300. obſervat plures huius nominis Episcopus illo tempore clariſſe, Episcopum *Cotenorum**, Episcopum *Hellade*, Episcopum *Scopenorum*: Plures etiam circa A. C. 450. ut Episcopum *Antiochia minoris*, Episcopum *Ariarathia*, Episcopum *Cynnenſem*, Episcopum *Proconneſſi*. Fuit & Acacius *Armenia præſectus*, cujus in Juſtiniani Novella 311. mentio. De Acacio Patriarcha *CPol.* cujus una alteraque Epistoſa exſtat, idem Caveus ad A. C. 471. Vide & Photium Cod. 42.

- d) H. Valeſius Hiſtor. Eccleſ. Eusebianæ non modo præmiſit commentationem ſuam de Eusebii vita & ſcriptis, ſed etiam teſtimonia veterum pro Eusebio & contra Eusebium magno numero adiunxit.
- e) Martinus Hanckius de ſcriptoribus Hiſt. Byz. cap. 1.
- f) Gvil. Caveus in Chactophylace & Hiſt. literaria, atqve Vitis Patrum Anglice editis Latineqve & Belgice translatis, T. 2. & in Epistoſa Apologetica adverſus Jo. Clericum Lond. 1700. 8.
- g) Tillemontius Tom. VI. & VII. memor. Hiſt. Eccleſ.
- h) Jo. Clericus in Vita Eusebii T. 10. Bibl. Univerſal. pag. 380. ſeq. & in Epistoſis Criticis Epist. 2. Cum quo Eusebium Arianismi arguunt ne veteres Valeſio & ad Zonaram p. 30. Cangio laudatos memorem) Petavius lib. 1. de Trinitate c. 11. & 12. Rich. Montacutius ad Euseb. contra Marcellum, Ancyranum, H. Noris diſſ. de V. Synodo c. ult. p. 107. ut Sandium alioſqve omitam. Defendunt vel excuſant Valeſius, Bullus, deſenſ. fidei Nicænæ pag. 392. ſeq. 442. ſeq. 478. ſeq. 517. ſeq. B. Calovius in Confeſſione Martyrum T. 2. Opp. anti Socin. p. 519. Florentinus ad Hieronymi Martyrolog. pag. 71. ſeq. Caveus diſſ. & Epistoſa contra Jo. Clericum, Petrus Molinæus contra Perronum III. 2. &c.

* Ut Jo. Chriſtophori Erneſti, Keulā Schwartzburgici, in duabus de Eusebio diſſertationibus, Witberg. 1628.

sui vocabulo i) primum uti veritus est, tamen re maturius pensata deinde id probasse, & damnationi Arii in Synodo Nicænâ, bona fide subscripsisse. Neque adeo negasse Spiritus S. divinitatem, sed modo eum à Patre & Filio distinctum & à filio proficiscentem docuisse. Vide lib. 2. de Eccles. Theol. c. 5. sq. Cæterum cum magno fructu usus Bibliotheca Pamphili, cujus indicem * etiam vitæ Pamphili inseruit, & altera qvæ in Ælia urbe sive Hierosolymis ab Alexandro Episcopo conditam testatur lib. VI. Hist. cap. 20. Veteris Historiæ omnis, Ecclesiasticæ maxime, & aliarum rerum scitu dignissimarum tam præclara servavit monumenta; licet non semper fortasse accurate satis exposita, ut scripta ejus quæ jam referam, pleraque ad nos pervenisse, & in tanto bonorum ineptorumque librorum naufragio non simul periisse, singularis felicitatis esse arbitrer.

1. *Chronicon* sive *Παράστασις ἱστορίας*, de cunctis temporibus Historia, ut titulus Operis k) latine transfertur in Epistola Augustini 35. ex quo loco etiam constat non ubique obvios jam tum fuisse Chronici Eusebiani Codices. In libros duos divisum fuit ab auctore, quorum priorem inscripsit *χρονολογίαν*, posteriorem *χρονικὸν κανόνα*. Atque hanc *Epitomen* vocat Hieronymus. In priore ex Manethone, Apollodoro, Phlegonte, Josepho, Africano aliisque origenes & successiones resque memorabiles variarum gentium ab Orbe condito per varia capita persecutus est: in posteriore omnia serie unâ ad annos suos relata digessit ab Anno 1) vocationis Abrahami, h. e. ante

Libri 5ti Pars Altera.

E

CHRI-

2) Hinc Athanasio dicitur prius fuisse *συνοδικὴν τῆς Ἀρειανῆς αἰρέσεως, ὅτερον δὲ ὑπογραφῆς ἐν αὐτῇ τῇ Νικαίᾳ συνόδῳ γραψατοῖς ἰδίῳ διαβέβαιον*, *ὅτι ἔτι τῶν παλαιῶν τινες λογίζοντο καὶ ἀπιστοῦντες καὶ συγγραφῆς ἔχουσαν ἐπὶ τῆς β' Πατρὸς καὶ τῆς Θεότητος τῶν τῶ ὁμοῦσιν χρησαμένων ὀνομάτων*. Epist. ad Africanos T. r. pag. 721. Confer Eusebii Epist. ad Cæsareenses, apud Socratem lib. 1. cap. 8.

* Vide lib. VI. Hist. cap. 32.

k) *Χρονικὰ συγγραμματα* sua memorat Eusebius in Ælaix XIII. 17. *Χρονικὸς κανὼνας* X. 9. præparat. p. 484. & lib. 1. Hist. Eccles. cap. 1. *Ἀρχαιολογίαν* atq; *ἀρχαιολογικὴν ἱστορίαν* vocat Anastasius Sinaita qv. 41. & 61. *temporum Historiam* Augustinus II. 39. de Doctrina Christiana. *Digestionem temporum* Hieron. 1. in Rufin. *χρονολογίαν* Epiphanius sub extremum libri de ponder. & mensur. *Chronicorum Historiam* breviarium MS. Ecclesiæ Lemovicensis, Valesio laudatum. Alia veterum loca titulos Chronici Eusebiant varie referencia notavit Scaliger ante Græca Eusebii, *Chronicon*que Hieronymianum, Hancius pag. 87. seq. de scriptoribus rerum Byz. & Allatius ad Eustathii Hexæm. pag. 13.

1) Eusebiani Chronici Epocham initium capere ab Cal. Sept. sive autumno anni ante CHRISTIUM natum 2017. Periodi Jul. 2697. disputat Petavius lib. IX. de doctrina temporum cap. 1.

CHRISTUM 2017. ad vicennalia usque Constantini M. A.C. 325. Laudat præter alios Eustathius Antiochenus in Hexæmero sub init. cui Eusebius vocatur *ἀγίων πτε*, ut ab Ecclesia Gallicana diu illum cultum pro Martyre, notat Janningus in Apologia pro Papebrochio, præfixa Actis Sanctor. Junii T. I. pag. XVII. seq.

Græcum opus Eusebii intercidit, præter fragmenta & lacinias quas recentiores Chronologi servarunt, Syncellus inprimis, & Cedrenus, Chronicique Alexandrini sive Paschalis scriptor, ne de aliis jam dicam: nam ut vere Josephus Scaliger, qui post Eusebium scripserunt, omne scriptum de temporibus aridum esse censuerunt, quod non hujus fontibus irrigatum esset. Ex illis Græca ut potuit collegit ediditque & illustravit doctissimis notis idem Scaliger, sed non modo Syncelli & Chronici Alex. tum temporis nondum editorum apographis parum emendatis m) usus est, sed etiam varia ad Eusebium retulit, quæ parum credibile n) est ab illo scripta fuisse. Latine vertit & Vincentio cuidam ac Galliено inscripsit Hieronymus, ita ut hinc inde ex Latinis præcipue scriptoribus quædam adderet o) alia omitteret, ac deinde Chronicon ad A. C. 378. (Valente sextum & Valentiniano secundum COSS.) continuaret. Codices latini Chronici Eusebiani, oscitantia librariorum mire inter se variant, & sæpius nec inter se nec cum Historia facile possunt conciliari. Confer Henrici Dodvelli diss. 3. ad Irenæum, §. 2. Henr. Valesius pag. 10. ad Eusebii Hist. vetustissimos Codices laudat Acutianum, Lipsii & Ortelii. Laudat quoque vetustissimam editionem Mediolanensem, quam nec Pontacus nec Scaliger viderit. Consuluit tamen Arnoldus Pontacus Episcopus Vascen-

m) If. Vossius in auctario castigat, Georgii Hornii pag. 370. Quia apographum Syncelli quod Scaligero transmissum fuit, raptim & vitiose admodum descripserat Casaubonus nescio an alius, ideo plurimi passim in hoc opere tam in annis quam in nominibus errores facere commissi. Multis hoc docet Jacobus Goarus notis ad Syncellum pag. 104. - 528.

n) Vide Conringium de Medicina Hermet. pag. 21 & 30. Steph. le Moyne prolegom. ad Varia S. * 32. 2. b. Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 92. seq.

o) id. pag. 93. seq. 96. seq. Jo. Andreas Bosius diss. ad periocham Josephi de CHRISTO, cap. 2. §. 7. seq.

tensis præter Codices MSS. duodetriginta editiones octo, p) atq; ex illis præclaram suam concinuavit, in qua mirum studium atq; industriam non dubitavit etiam Scaliger Epist. 104. atq; alibi omnibus laudibus prosequi, editorisq; doctrinam candorem modestiam & diligentiam celebrare. Et omnium correctissima vocatur Jo. Morino pag. 277. Exerc. Bibl. Prodiitqve notis Pontaci & castigationibus illustrata una cum Prosperi Chronico, Burdigalæ 1604. fol. sed raro hodie reperitur. Neq; ubivis obvia altera *Auberti Mirai*, posteriorem tantum partem à CHRISTO nato exhibens, additaq; habens Chronica Sigeberti & Anselmi Gemblacensis, Antvverp. 1608. 4. confer B. Ittigium de Bibliothecis Patrum pag. 743. Cæterum ob præclaras accessiones atqve doctissimas notas frequentissime in manibus eruditorum versatur editio *Scaligeri*, q) altera præcipue ac postuma Amstelodamensis A. 1658. fol. quæ Alexandri Mori præfationem & Scaligeri commentarios ad latinam Hieronymi interpretationem & Græca Eusebii emendatos & tertia parte auctiores (quam prior editio Lugd. Bat. 1606. fol.) exhibet, & libros tres Isagogicorum Chronologia Canonum ejusdem Scaligeri subunctos habet. Chronico Eusebiano subjecta sunt Hieronymi de quo dixi supplementum & *Prosperi Tironis* ab A. C. 379. ubi desinit Hieronymus, ad A. 444. *Victoris Tununensis* Chronicon ab A. 445. ad A. 565. *Joannis Abbatis Biclariensis* ab A. 565. usque ad annum Mauritii octavum A. C. 593. *Idatii* ab A. C. 379. ubi Hieronymus desinit ad 428. *Marcellini Comitis* ab A. C. 379.

E 2.

ad

- p) Veteres Chronici Eusebio Hieronymiani ante Pontacum editiones sunt Veneta 1493. 4. Parisi. 1512. 4. apud Henr. Stephanum avum, cum continuatione Matth. Palmerii ac Multivallis, & Basil. 1529. fol. edente Jo. Sichardo cum Chronicis Prosperi, Cassiodori, Hermanni Contraëti & Matthæi Palmerii. Hinc cum aliis Eusebii scriptis, & Prosperi ac Matthæi Palmerii Chronico Basil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. Parisi. 1581. fol. *Alphonsi Tostati* commentarius in Eusebii Chronicon, Hispanica lingua, Salmanticae prodiit sumtu Francisci Ximenii Cardinalis A. 1506. fol. quinque Voluminibus.
- q) Recensetur à Labbeo T. 1. de script. Eccles. pag. 302. & Tho. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 745. seq. Emendationes Salsassii ex Codd. Palatinis IV. cum Conr. Sam Schurzheischii *re manuscriptis* ad Eusebii Chron. observationibus edidit frater Clariss. D. Henr. Leonhardus Schurzheischius Witeb. 1712. 4. in notitia Principalis Bibliothecæ Vinarientis, in quam edidit Lugd Bat 1606. manu Salsassii notata pervenit ex Bibliotheca Gudiana. Inter Codices If. Vossii cum MSS. collatos Colomesius n. 1. memorat Chronicon Eusebianum editionis Scaligerianæ, quod cum MSS. communis Cornelii Tollius.

ad A. 534. & Veteris scriptoris sive interpretis incerti excerpta latina Chronologica ex Africano, Eusebio & aliis, vulgata è Codice Bibl. Puteana. Post hæc sequuntur Græce quæ Scaliger velut Eusebiana collegit ac digessit. Anonymi *Χρονική χρονίων* (Chronici Alex. vel Faistorum Siculor. nomine vulgo venit) ab Adamo ad annum Heraclii vicesimum, A. C. 629. ex Codice II. Casauboni. Nicephori Patriarchæ *χρονολογία*. Denique sequitur *ιστοριῶν συναγωγή & Ὀλυμπιάδων ἀναγραφή*, non veteris scriptoris, sed ut recte viri docti notarunt, ipsius Scaligeri, qui illam ex scriptoribus editis & ineditis collegit ac digessit, etiam Latinis, quorum loca Græce transtulit & hæc collectaneis inseruit.

Reprehendit Eusebius hinc inde Africanum, ipse vicissim reprehensus est ab Aniano, Panodoro, Georgio Syncello & aliis, interdum etiam ubi ipsi erant reprehendi: Diodoro etiam Tarfensi de quo Svidas, præcipue à Scaligero & aliis Chronologis recentioribus.

2. *Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευή* 1) *Præparatio Evangelica* ad Theodotum Episcopum Laodicenum libri XV. sive collectio pulcherrima argumentorum variorumque notatu dignissimorum monumentorum ac testimoniorum ex scriptoribus externis magnam partem hodie deperditis) quæ animus lectoris præparetur ad demonstrationes de veritate Evangelii CHRISTI ex sacris literis tanto facilius imbibendas, admittendasque. Latine vertit & Nicolao V. Pontifici inscripsit *Georgius Trapezuntius* sed cuius interpretationem valde maneam, ac confusam esse merito queritur Allatius de Georgiis p. 375. & Petavius XIV. 11. de incarnatione §. 2. *Trapezuntius latina sua versione non tam Eusebio lucem attulit, quam eo fide laniando, addendo ac depravando iustam de se querelam posteris reliquit.* Confer Vossium de Hist. Græcis pag. 70. & Jo. Rainoldi Censuram Apocryphorum librorum Tom. 1. pag. 803. Prodiit latina Trapezuntii versio Tarvisii 1480. fol. Hagena 1522. 4. Colon. 1539. fol. & inter Eusebii opera Basil. 1542. 1548.

1) Eusebius ipse VI. 10. præparat, pag. 280. *ὅτι καὶ μάλιστ' ἡμῖν δεῖ εἰς τὴν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευὴν.* Adde lib. XV. cap. 1. ubi post expressam horum librorum anacephalasin ait jam ad demonstrationem Evangelicam tanquam nobilius argumentum se progredi. *Τὴν δὲ ἂν ἐν θεῷ διὰ τῆς ἀληθείας ἡμῖν ἐπιφωτισθόντων, τὰ μὲν τῆς προπαρασκευῆς ἐνταῦθα μοι περιγραφέσθαι. Μεταβαὶς δὲ ἐπὶ τὴν ἐντελεστέραν ὑπόθεσιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως δεῖ.* Libros XV, *προπαρασκευῆς* Evangelicæ memorat etiam Hieron.

1548. 1559. 1570. fol. & Paris. 1581. fol. sed in libris quatuordecim supplevit Jo. Thomas Freigius & qui scholia etiam addidit Jo. Jacobus Gry-nens : librum decimum quintum vertit Marcus Hopperus.

Græce primus vulgavit Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. typis Regiis. Denique Franciscus Vigerus Rothomagensis S. I. presbyter ex duobus Codicibus Bibl. Regiæ, quorum altero Stephanus usus fuerat, & Variis lect. Codicis Montacutiani Græca recensuit, novamque meliorem versionem suam & notas addidit Paris. 1628. fol. quæ editio Græcolatina recusa est Lipsiæ (licet titulus Coloniam præfert) 1688. fol. Exstant etiam hi libri MSS. in Bibl. Florentina, & Veneta S. Marci (ubi tres Codices hujus operis, teste Clariss. Montfaucono p. 42. Diarii Italici) aliisque. In Codice Bibl. Regiæ in fine trium priorum librorum numerus εἰς αὐτὸν adscriptus est, ut notavit idem Montfauconius in palæographia Græca pag. 276. In Catalogo MSS. Is. Vossii num. 197. annotat Colomesius existare librum præparationis nonum, ex quo multa restitui possint in editis depravata. Habuit & Tho. Gale libros hos emendatos ex membranæ antiquis. Dispositionem operis, librorumque singulorum quindecim argumentum breviter exponit Eusebius libri XV. capite 1. testatus, ut dixi, se inde ad τὸ ἐκπλη-εῖν τὸ ὑπόθεσιν τῆς Ἐυαγγελικῆς ἀποδείξεως ad augustius argumentum, Demonstrationem Evangelicam progressurum.

Index Scriptorum in Eusebii præparationis Evangelica libris laudatorum, concinnatus à me ad paginas edit.

Græcolatina Paris. & Lips.

Abraham Arithmetica & Astrologiam Chaldaeos docuit. 418. 419. instituit Φαριζαίων Egypti Regem ac Phœnices. 420.

Abydenus, ἐκ τῆς Ἀβυδηνῆ γραφῆς. 414. seq. ἐν τῇ λειχθείσῃ πρὸ τῶν Ἀσσυρίων γραφῆς. 416. 456. seq.

Academicorum successio. 726. à Platone dissident. 732.

Acusilaus 415. Argivus 478. multa castigat in Hesiodi genealogiis, ibid. Plato eum secutus in Timæo 497.

Ἐν ἀδισσώτοις ἑυραίου. 420.

Æacus 579 Æaci preces 463.

E 3

Αἰγυπία

- Αἰγυπιακοὶ λόγοι p. 83. 87. 92. seq. 115. seq. 184. 330. Αἰγυπτίων ἀρε-
 τὰς χρότων ἀναγραφαί. 493.
 Æmilianus Rhetor, Epitheris Grammatici F. 206. 207.
 Ænesidemus 758. Alexandria clarus 763. ἐν τῇ ὑποτυπώσει ἐν τῇ
 διέξει τρέπεις. 760. συχναίσεις Ænesidemi 761.
 Æschines 462.
 Ad Æschinem Socraticum, Xenophontis Epistola 744. seq.
 Æschyli Euphorionis F. versus 689. 681. à Platone reprehensi-
 643. 647.
 Africanus τρίτη χρονολογία 487 - 491.
 Agis 498.
 Alcæus (junior) λοιδῶρων ἰάμβων, καὶ ἑπιγραμμάτων ποιητὴς παροίδηκε τοῖς
 ἑφῶροι κλοπὰς ἐξελέγχων 467.
 Alcinoi Apologus 563.
 Alcmaeon 847.
 Alexander Aphrodisiensis αἰνὴ εὖ μάλα ὁλοφάνης ἐν τοῖς καὶ φιλοσοφίαν
 λόγοις, ἐν τοῖς περὶ ἡμαρμύνης 267 - 271.
 Alexander Polyhistor 421. 422 - 426. 429. 431. 453. 454. 489. πο-
 λύνης ὡν καὶ πολυμαθὴς αἰνὴ, τὴν π μὴ παύσασθαι τὸν λόγον ποιητικῶς
 καρπὸν πεποιημένοις Ἑλλήσι γινωσκώμεναι, ἐν τῇ περὶ ἱερῶν συ-
 νάξει 418.
 Alexinus ὁ ἐρατικός 791. ejus δόγματῶν μορφῆς, ibid.
 τὰ Ἀλμενικὰ. 92.
 Amelius Platonius 540.
 Ammonius 205.
 Amphiarai oraculum 469.
 Amphilochoi oraculum 215. 469.
 Amphion 495. 499.
 Anaxagoras Clazomemius, Hegesibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755.
 509. 836. 837. 838. 844. 847. 849. 851. Anaxagoræ φυσιολογία.
 855. ἐν τῇ περὶ ἀρχῶν λόγοις 750. quæ Socrates in eo reprehē-
 dit, id. sq. ejus discipuli Pericles, Euripides & Archelaus 504.
 Anaxarchus Diogenis Apolloniatae discipulus 758.
 Anaximander 22. 836. 837. 838. 846. 847. 848. 851. Milesius 748.
 754. Praxiadæ F. 504.
 Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Milesius 748. Eury-
 strati F. 504.

Anaxi-

- Anaximenem Ephorus descripsit 464.
 Andron ἐν τῇ Τετραπόδι περὶ Πυθαγόρου & Φιλοσόφου τὰ περὶ τῆς περὶ ῥήτης
 Anticlidus ῥήτης 157. (ἰσχυρῶς 464.)
 Antigonus Carystius Pyrrhonis æqualis, ejus vitam scripsit 762. seq.
 Antimachus Homeri plagiarius 467. Vide & infra, Callimachus
 Colophonius.
 Antiochus quintæ Academiæ princeps 727. Mnesarchi Stoici au-
 ditor 739.
 Antiochus Historicus de rebus Siculis 478.
 Antipater (Stoicus) Carneadis adversarius 738.
 Antiphanes περὶ εὐρημάτων 476.
 Antiphanis Comici ὁμωνύμου ex Menandri δασιδάμονι descriptus 465.
 Antiphon 838. 815.
 Antisthenes 728. Socratis discipulus, Herculeo vir animo 816.
 (Ἡράκλειος δόγμα 797.)
 Apelliconius Teji libri 793.
 Apio Posidonii F. περιεργάται & Γραμματικῶν, ἐν τῇ κτ' Ἰνδαίων βιβλῳ,
 καὶ ἐν τῇ πεντῇ τῶν ἰσραῶν 490. quinque libros Αἰγυπτιακῶν scrip-
 psit. 493. Apio gente Ægyptius, cognomine Plistonices in
 quarto Αἰγυπτιακῶν ἰσραῶν 496. seq.
 Apollodorus χρονολόγος 498. Grammaticus 492. in Chronico. 498.
 Apollonius Tyanensis ἐν τῇ περὶ θυσίων 150.
 Apollonius Grammaticus 464. Rhodius, in Argonauticis 498.
 Aratus ἐν τοῖς φαινομένοις Ἀπριλαφομένοις 674.
 Arcefilaus 257. 730. seq. Πύθαγορος 733. secundæ conditor Acade-
 miæ 726. audivit Polemonem, 731. & Crantorem Platoni-
 cos, tum Theophrastum, Diodorum Dialecticum & Pyrrho-
 nem 729. nec non Menedemum. ibid. Pyrrhonius 731. 736.
 ejus cum Zenone Citieo controversia 732. 733.
 Archelaus 504. Archelai Φυσιολογία 855.
 Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 491. Parus 256. 687.
 ab Oraculo laudatus 227. 228.
 Aretadis περὶ σωτηριώσεως de fortuita scriptorum idem tradentium
 convenientia 466.
 Arete Aristippi filia 746.
 Arcus (Ἄρκτος) Didymus. Ejus Epitome (dogmatum Philosophi-
 corum) 817. seq. 820 - 822. περὶ τῶν ἀρεσκόντων Πλάτων 545.
 Ari-

Aristæus sive Aristæas Proconnesius, Arimasporum carminum auctor 495.

Aristæas Argivus 499.

Aristæus sive Aristæas sub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν ἱεραίων νόμων 453. seq. 349 - 355. 370 - 375. ἐν τῷ περὶ ἱεραίων. 438.

Aristarchus Mathematicus 848.

Aristarchus Grammaticus 492.

Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρεαδικῶν 499.

Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.

Aristippus nepos, μητροδιδάκτ. 764.

Aristo Chiüs 854.

Aristobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. seq. 375 - 378. Aristotelicam cum patriā Philoſophia conjunxit, idemq; est cujus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὸν Φιλομήνεα 410. ἐκ τῶν βασιλῆϊ Πτολεμαίῳ πρὸς περὶ φωνημάτων 663 - 668.

Aristocles Peripateticus 758. περὶ τῆς καὶ Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἐβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790 - 793. 816. ἐν τῷ ὀγδόῳ. 756 - 770. male 510. ἐν ἐβδόμῳ συγγραμμάτων περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.

Aristodemus περὶ εὐρημάτων 476.

Aristophanes 458. (lege ex Josepho Ἀριφάνης)

Aristophanes Comicus 585.

Aristophanes Grammaticus 492. ἐν πῶς τῶν ἑλλήνων μινάνδρου π καὶ ἀφ' ὧν ἐκλείπειν ἐκλογαίς 465.

Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεως γραμματείς. 810. Epistolæ ad Antipatrum 793 scripta Moralia πραγματικῇ εὐδημοσίᾳ καὶ Νικομαχείῃ καὶ μεγάλων ἡθικῶν ὑπὸ τῆς Φέρμας, iudice Attico Platónico μικρὸν π καὶ ταπεινὸν καὶ δημῶδες περὶ τῆς ἀρετῆς φρονέει 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794 - 811. animus entelechia 811. seq. ejus περὶ εὐρημάτων 476.

Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falso ipsi in Hermiam poemata 791, & Epistolæ contra Atheniensium civitatem 792.

Ari-

- Aristotelici 136. 139.
 Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτῳ 791.
 Arius Didymus. Vide supra, Arcus.
 Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
 Archedonaptæ Ægyptiorum sapientes 472.
 Artapanus ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 420. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων 429. seq. 431.
 Asbolus 495.
 Asclepiades Medicus 773.
 Asitus Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græce 493.
 Asteriaz oraculum 225.
 Atlas Astronomiæ repertor 419.
 τὰ Ἀθηναῖα συγγραψάμενοι 498.
 Atticus Philosophus Platonicus contra Aristotelem, & de ejus à Platone diffensu 794 - 811. 509. seq.
 ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro λόγῳ τῶν αὐτῶν legendum λόγῳ τῶν Ἀθηναίων.) usque ad 816. παρὰ τὸν Ἀθηναῖον.
 Bacchylides Lyricus 679.
 Bardefanes Syrus ἐπ' ἄκρον τῆς χαλδαϊκῆς ἱστορίας ἐλλητικῶς, ἐν τῇς πρὸς τὰς ἐπιτομὰς ἀγαλλογίαις 273 - 280. Christianus 279.
 Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldeus ἱστορικὸς συγγραφεύς. 413. 414.
 Babylonius 488. Beli sacerdos 493. ὁ τὰ χαλδαϊκὰ παραγὰν. 415. Ἀντίχῳ τῷ μὲν Σίλευκον τρίτῳ τῶν χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις καταπύξας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλείων ἐκλήθημεν. 493. Berosus Jobas. ibid.
 Bion Sophista 731.
 Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
 Cadmus Milesius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum.
 Cæcilius 465. (repertor 499)
 Callias de rebus Siculis 478.
 Calliotes Stoicus 464. 468. (ticus 492)
 Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς ἰάμβοις 753. Gramma.
 Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
 Callisthenes Historicus 464.
 Carneades tertiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arcefila.
 præceptore sollertior 738.

F

Cassia-

Libri sti Pars Altera.

3

Aristæus sive Aristæas Proconnesius, Arimasporum carminum auctor 495.

Aristæas Argivus 499.

Aristæus sive Aristæas sub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ἰουδαίων νόμων 453. seq. 349 - 355. 370 - 375. ἐν τῇ περὶ Ἰουδαίων. 438.

Aristarchus Mathematicus 848.

Aristarchus Grammaticus 492.

Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρεκαδικῶν 499.

Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.

Aristippus nepos, μητροδιδάκτῳ 764.

Aristo Chiüs 854.

Aristobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. seq. 375 - 378. Aristotelicam cum patriâ Philosophia conjunxit, idemq; est cujus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὸν Φιλομήτορα 410. ἐκ τῶν βασιλέων Πτολεμαίων πρὸς πεφωνημένων 663 - 668.

Aristocles Peripateticus 758. περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἐβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790 - 793. 816. ἐν τῷ ὀγδόῳ. 756 - 770. male 510. ἐν ἐβδόμῳ συγγραμμάτων περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.

Aristodemus περὶ εὐρημάτων 476.

Aristophanes 458. (lege ex Josepho Ἀρσφάνης)

Aristophanes Comicus 585.

Aristophanes Grammaticus 492. ἐν τῇς ὁμοειδέσιν Μενάνδρου πρὸς καὶ ἀφ' ὧν ἐκλείψεν ἐκλογαίς 465.

Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεως γραμμάτων. 810. Epistolæ ad Antipatrum 793 scripta Moralia πραγματεία ἐν δὲ ἡμεῖσι καὶ Νικομάχοισι καὶ μετὰ τὴν ἡσυχίαν ἐπιγραφομένη, iudice Attico Platónico μικρὸν πρὸς καὶ ταπεινὸν καὶ δημῶδες περὶ τῆς ἀρετῆς φρονέει 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794 - 811. animus entelechia 811. seq. ejus περὶ εὐρημάτων 476.

Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falso ipsi in Hermiam poemata 791, & Epistolæ contra Atheniensem civitatem 792.

Ari-

- Aristotelici 136, 139.
 Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτῳ 791.
 Arius Didymus. Vide supra, Arcus.
 Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
 Arsepedonaptæ Ægyptiorum sapientes 472.
 Artapanus ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 420. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων 429. seq. 431.
 Asbolus 495.
 Asclepiades Medicus 773.
 Asitus Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græcæ 493.
 Asterix oraculum 225.
 Atlas Astronomiæ repertor 419.
 τὰ Ἀθηναῖα συγγραψάμενοι 498.
 Atticus Philosophus Platonicus contra Aristotelem, & de ejus à Platone diffensu 794 - 811. 509. seq.
 ἐν τῷ περὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν ψυχῆς 813. (ubi pro λόγῳ τῶν αὐτῶν legendum λόγῳ τῶν Ἀθηναίων.) usque ad 816. περὶ αὐτοῦ ὁ Ἀθηναῖος.
 Bacchylides Lyricus 679.
 Bardefanes Syrus ἐπ' ἀκροῖ τῆς χαλδαϊκῆς ἱστορίας ἐλληνικῶς, ἐν τῇς πρὸς τοὺς ἐπιμύθευς ἀπολογίαις 273 - 280. Christianus 279.
 Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldaeus ἱστορικὸς συγγραφεύς. 413. 414.
 Babylonius 488. Beli sacerdos 493. ὁ τὰ χαλδαϊκὰ παραγὰν. 415. Ἀνέχων τὸ μὲν Σίλευκον τρίτῳ τῶν χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις καταπλάσας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλείων ἐκὼς ἱερόν. 493. Berosus Jobas. ibid.
 Bion Sophista 731.
 Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
 Cadmus Milesius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum.
 Cæcilius 465. (repertor 499.)
 Callias de rebus Siculis 478.
 Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.)
 Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς ἱάμβοις 753. Gramma-
 Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
 Callisthenes Historicus 464.
 Carneades tertiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arcesila-
 præceptore sollertior 738.

F

Cassia-

Libri 5ti Pars Altera.

- Aristæus sive Aristæas Proconneſius, Arimaſpiorum carminum auctor 495.
- Aristæas Argivus 499.
- Aristæus sive Aristæas sub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν ἱουδαίων νόμων 453. seq. 349 - 355. 370 - 375. ἐν τῷ περὶ ἱουδαίων. 438.
- Aristarchus Mathematicus 848.
- Aristarchus Grammaticus 492.
- Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρεκαδικῶν 499.
- Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.
- Aristippus nepos, μητροδιδάκτωρ 764.
- Aristo Chius 854.
- Aristobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. sq. 375 - 378. Aristotelicam cum patriâ Philosophia conjunxit, idemque est cujus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὸν Φιλομήτορα 410. ἐκ τῶν βασιλεῶν Πτολεμαίων πρὸς πεφωνημένους 663 - 668.
- Aristocles Peripateticus 758. περὶ τῆς καὶ Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἐβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790 - 793. 816. ἐν τῷ ὀγδόῳ. 756 - 770. male 510. ἐν ἐβδόμῳ συγγραμμάτων περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.
- Aristodemus περὶ εὐρημάτων 476.
- Aristophanes 458. (lege ex Josepho Ἀρ. Φάνης)
- Aristophanes Comicus 585.
- Aristophanes Grammaticus 492. ἐν τῆς ὁδοῦ ἀλλήλους Μετάνδρου τι καὶ ἀφ' ὧν ἔκλειψεν ἐκλογαίς 465.
- Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεως γραμματίς. 810. Epistolæ ad Antipatrum. 793 scripta Moralia πραγματικῇ Εὐδήμειοίτι καὶ Νικομάχοι καὶ μεγάλῳ ἡδίκῳ δὴ τῶν Φαίδρου, iudice Attico Platónico μικρόν τι καὶ παπυρὸν καὶ δημῶδες περὶ τῆς ἀρετῆς Φρονῖσι 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794 - 811. animus entelecthia 811. seq. ejus περὶ εὐρημάτων 476.
- Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falso ipsi in Hermiam poemata 791, & Epistolæ contra Atheniensem civitatem 792.

Ari-

- Aristotelici 136, 139.
 Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτῳ 791.
 Arius Didymus. Vide supra, Arcus.
 Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
 Arsepedonaptæ Ægyptiorum sapientes 472.
 Artapanus ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 420. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων 429. seq. 431.
 Asbolus 495.
 Asclepiades Medicus 773.
 Asitus Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græce 493.
 Asteriæ oraculum 225.
 Atlas Astronomiæ repertor 419.
 τὰ Ἀθηναῖα συγγραψάμενοι 498.
 Atticus Philosophus Platonici contra Aristotelem, & de ejus à Platone diffensu 794 - 811. 509. seq.
 ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro δὲ τῶν αὐτῶν legendum δὲ τῶν Ἀθηναίων.) usque ad 816. πσαυτὰ δ' Ἀθηναῖοι.
 Bacchylides Lyricus 679.
 Bardesanes Syrus ἐπ' ἀκρον τῆς χαλδαϊκῆς Περσίμης ἐλληστικῶς, ἐν τῇς πρὸς τοὺς ἐπίμους διδασκαλίαις 273 - 280. Christianus 279.
 Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldeus ἱερεικὸς συγγραφεύς. 413. 414.
 Babylonius 488. Beli sacerdos 493. ὁ τὰ χαλδαϊκὰ παραγών. 415. Ἀντίχου τῷ μὲν Σίλευκον τρίτῳ τῷ χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις καταπέμψας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλείων ἐκλήψαμεν 493. Berossus Jobas. ibid.
 Bion Sophista 731.
 Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
 Cadmus Milesius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum.
 Cæcilius 465. (repertor 499.)
 Callias de rebus Siculis 478.
 Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.)
 Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς ἱάμβοις 753. Gramma-
 Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
 Callisthenes Historicus 464.
 Carneades tertiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arcefila-
 præceptore sollertior 738.

F

Cassia-

- Aristæus sive Aristæas Proconnesius, Arimasporum carminum auctor 495.
 Aristæus Argivus 499.
 Aristæus sive Aristæas sub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἐρμηνείας & τῶν ἰσθμίων νόμων 453. seq. 349 - 355. 370 - 375. ἐν τῷ περὶ ἰσθμίων. 438.
 Aristarchus Mathematicus 848.
 Aristarchus Grammaticus 492.
 Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρεαδικῶν 499.
 Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.
 Aristippus nepos, μητροδιδάκτωρ 764.
 Aristo Chius 854.
 Aristobulus Hebræus ἐν ἐρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. seq. 375 - 378. Aristotelicam cum patriâ Philosophia conjunxit, idemq; est cujus 2. Maccabæor. (1.10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὴν Φιλομήνεα 410. ἐκ τῶν βασιλεῶν Πτολεμαίων πρὸς πεφωνημένων 663 - 668.
 Aristocles Peripateticus 758. περὶ τῆς καὶ Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἐβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790 - 793. 816. ἐν τῷ ὀγδόῳ. 756 - 770. male 510, ἐν ἐβδόμῳ τυγχάνουσα περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.
 Aristodemus περὶ ἐνρημάτων 476.
 Aristophanes 458. (lege ex Josepho Ἀρ. Φάνης)
 Aristophanes Comicus 585.
 Aristophanes Grammaticus 492. ἐν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος Μινάνδρου π καὶ ἀφ' ὧν ἐκλείπειν ἐκλογαίς 465.
 Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεις ζώων ματέως. 810. Epistolæ ad Antipatrum 793 scripta Moralia πραγματικῇ εὐδημειοίῃ καὶ Νικομάχου καὶ μεγάλων ἡθικῶν διηγεσθαι, iudice Attico Platónico μικρόν π καὶ ταπεινὸν καὶ δημῶδες περὶ τῆς ἀρετῆς φρονῶσι 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794 - 811. animus entelechia 811. seq. ejus περὶ ἐνρημάτων 476.
 Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falso ipsi in Hermiam poemata 791, & Epistolæ contra Atheniensem civitatem 792.

Ari-

- Aristotelici 136. 139.
 Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτῳ 791.
 Arius Didymus. Vide supra, Areus.
 Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
 Arsepedonaptæ Egyptiorum sapientes 472.
 Artapanus ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 420. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων 429. seq. 431.
 Asbolus 495.
 Asclepiades Medicus 773.
 Asitus Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græce 493.
 Asteriaz oraculum 225.
 Atlas Astronomiæ repertor 419.
 τὰ Ἀθηναῖα συγγραψάμενοι 498.
 Atticus Philosophus Platonici contra Aristotelem, & de ejus à Platone diffensu 794 - 811. 509. seq.
 ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro ἀπὸ τῶν αὐτῶν legendum ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων.) usque ad 816. παυθεὶς ὁ Ἀθηναῖος.
 Bacchylides Lyricus 679.
 Bardeſanes Syrus ἐπ' ἀκρον τῆς χαλδαϊκῆς Πιστῆς ἐληλακώς, ἐν τοῖς περὶ τῆς ἐπιμενῆς Διατάξεως 273 - 280. Christianus 279.
 Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldaeus ἱστορικὸς συγγραφεύς. 413. 414.
 Babylonius 488. Beli sacerdos 493. ὁ τὰ χαλδαϊκὰ παραγαγών. 415. Ἀντίχῳ τῷ μὲν Σέλευκον τρίτῳ τῶν χαλδαίων ἰστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατατάξας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλείων ἐκλήθημεν 493. Berosus Jobas. ibid.
 Bion Sophista 731.
 Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
 Cadmus Mileſius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum.
 Cæcilius 465. (repertor 499.)
 Callias de rebus Siculis 478.
 Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.)
 Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς ἰάμβοις 753. Gramma-
 Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
 Callisthenes Historicus 464.
 Carneades tertiaz Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arceſila-
 præceptore sollertior 738.

F

Cassia-

Libri ſui Pars Altera.

- Αἰγυπτιᾶκοι λόγοι p. 83. 87. 92. seq. 115. seq. 184. 330. Αἰγυπτίων ἀκρι-
 βείας χροίων ἀναγραφαί. 493.
 Æmilianus Rhetor, Epitherfis Grammatici F. 206. 207.
 Ænesidemus 758. Alexandria clarus 763. ἐν τῇ ὑποτυπώσει ἐν τῇ
 διέξει τῆς πύλης. 760. συχναίσεις Ænesidemi 761.
 Æschines 462.
 Ad Æschinem Socraticum, Xenophontis Epistola 744. seq.
 Æschyli Euphronionis F. versus 689. 681. à Platone reprehensί-
 643. 647.
 Africanus τρίτη χρονογραφία 487 - 491.
 Agis 498.
 Alcæus (junior) λοιδορῶν ἰάμβων, καὶ ὁπηγεμαμάτων ποιητὴς παρ' ὅδῃ τις
 ἔφορος κλοπὴς ἐξελέγχων 467.
 Alcinoi Apologus 563.
 Alcmaeon 847.
 Alexander Aphrodisiensis αἰτὴ εὖ μάλα διὰφανής ἐν τοῖς καὶ φιλοσοφίαν
 λόγοις, ἐν τοῖς περὶ ἡμαρμένης 267 - 271.
 Alexander Polyhistor 421. 422 - 426. 429. 431. 453. 454. 489. πο-
 λύτης ὢν καὶ πολυμαθὴς αἰτὴρ, τῆς π μὴ παρεργον τὸν λόγον παιδείας
 καρπὸν πεπιτημένους ἑλλήσι γινωσκώμεναι, ἐν τῇ περὶ Ἰσθαίων συ-
 νάξει 418.
 Alexinus ὁ ἐλευσινικός 791. ejus δόξασημοσιμαίᾳ, ibid.
 τὰ ἡλυμνιστικά. 92.
 Amelius Platonicus 540.
 Ammonius 205.
 Amphiarai oraculum 469.
 Amphilochoi oraculum 215. 469.
 Amphion 495. 499.
 Anaxagoras Clazomemius, Hegesibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755.
 509. 836. 837. 838. 844. 847. 849. 851. Anaxagoræ φυσιολογία.
 855. ἐν τοῖς περὶ ἀρχῶν λόγοις 750. quæ Socrates in eo reprehē-
 dit. id. sq. ejus discipuli Pericles, Euripides & Archelaus 504.
 Anaxarchus Diogenis Apolloniatae discipulus 758.
 Anaximander 22. 836. 837. 838. 846. 847. 848. 851. Milesius 748.
 754. Praxiada F. 504.
 Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Milesius 748. Eury-
 strati F. 504.

Anaxi-

- Anaximenem Ephorus descripsit 464.
 Andron ἐν τῷ Τετραπύλῳ Πυθαγόρου & Φιλοσόφου τὰ περὶ τὰς προρρήσεις
 Anticlidēs νόσοι 157. (ἰσθητικῶς 464.)
 Antigonus Carystius Pyrrhonis æqualis, ejus vitam scripsit 762. seq.
 Antimachus Homeri plagiarius 467. Vide & infra, Callimachus
 Colophonius.
 Antiochus quintæ Academicæ princeps 727. Mnesarchi Stoici au-
 ditor 739.
 Antiochus Historicus de rebus Siculis 478.
 Antipater (Stoicus) Carneadis adversarius 738.
 Antiphanes περὶ ἐνερμάτων 476.
 Antiphanis Comici ἰωνιστής ex Menandri δασδαίμονι descriptus 465.
 Antiphon 838. 815.
 Antisthenes 728. Socratis discipulus, Herculeo vir animo 816.
 (Ἡράκλεια δόγματ' 797.)
 Apelliconis Teji libri 793.
 Apio Posidonii F. Περὶ ἑρμηνείας Γραμματικῶν, ἐν τῇ κτ' ἑνδεκάτῃ βιβλῳ,
 καὶ ἐν τῇ πεντήκτῃ τῶν ἰσθητικῶν 490. quinque libros Ἀιγυπτιακῶν scrip-
 psit. 493. Apio gente Ægyptius, cognomine Plistonices in
 quarto Ἀιγυπτιακῶν ἰσθητικῶν 496. seq.
 Apollodorus χρονολόγος 498. Grammaticus 492. in Chronico. 498.
 Apollonius Tyanensis ἐν τῷ περὶ θυσιαῶν 150.
 Apollonius Grammaticus 464. Rhodius, in Argonauticis 498.
 Aratus ἐν τοῖς Φαινόμενοις Πηγαφομένοις 674.
 Arcefilaus 257. 730. seq. Πλάται' 733. secundæ conditor Acade-
 miæ 726. audivit Polemonem, 731. & Crantorem Platonici-
 cos, tum Theophrastum, Diodorum Dialecticum & Pyrrho-
 nem 729. necnon Menedemum. ibid. Pyrrhonius 731. 736.
 ejus cum Zenone Citieo controversia 732. 733.
 Archelaus 504. Archelai Φυσιολογία 855.
 Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 492. Parius 256. 687.
 ab Oraculo laudatus 227. 228.
 Aretadis περὶ στοιμηνώσεως de fortuita scriptorum idem tradentium
 convenientia 466.
 Arete Aristippi filia 746.
 Areus (Ἄρειος) Didymus. Ejus Epitome (dogmatum Philosophi-
 corum) 817. seq. 820 - 822. περὶ τῶν ἀριστοκράτων Πλάτων 545.
 Ari-

Aristæus sive Aristæas Proconnesius, Arimaspiorum carminum auctor 495.

Aristæas Argivus 499.

Aristæus sive Aristæas sub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἑρμηνείας ἔ τῶν ἰσδαίων νόμου 453. seq. 349 - 355. 370 - 375. ἐν τῇ περὶ ἰσδαίων. 438.

Aristarchus Mathematicus 848.

Aristarchus Grammaticus 492.

Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρεκαδικῶν 499.

Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.

Aristippus nepos, μητροδιδάκτωρ 764.

Aristo Chiuss 854.

Aristobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. sq. 375 - 378. Aristotelicam cum patriâ Philosphia conjunxit, idemq; est ejus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς τὸν Φιλομήτορα 410. ἐκ τῶν βασιλέων Πτολεμαίων περὶ πεφωνημένων 663 - 668.

Aristocles Peripateticus 758. περὶ τῆς κτ' Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510. ἐν τῇ ἐβδόμῃ περὶ Φιλοσοφίας 790 - 793. 816. ἐν τῇ ὀγδόῃ. 756 - 770. male 510. ἐν ἐβδόμῃ τυγχάνουσα περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.

Aristodemus περὶ ἐνρημάτων 476.

Aristophanes 458. (lege ex Josepho Ἀρφαίνης)

Aristophanes Comicus 585.

Aristophanes Grammaticus 492. ἐν τῇς ὁμοῦ ἁλλήλοις Μενάνδρου π καὶ αφ' ὧν ἐκλείπει ἐκλογαίς 465.

Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεως πραγματείαις. 810. Epistolæ ad Antipatrum 793 scripta Moralia πραγματείαις Ἑυδήμοιοι π καὶ Νικομάχειοι καὶ μετέωροι ἡ δίκαιον ὀλιγαρχία, judice Attico Platónico μικρόν τι καὶ ταπεινὸν καὶ δημόσιον περὶ τῆς δευτέρας Φρονήσεως 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794 - 811. animus entelechia 811. seq. ejus περὶ ἐνρημάτων 476.

Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falso ipsi in Hermiam poemata 791, & Epistolæ contra Atheniensem civitatem 792.

Ari-

- Aristotelici 136. 139.
 Aristoxenus Musicus *ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτῳ* 791.
 Arius Didymus. Vide supra, Areus.
 Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
 Arsepedonaptæ Egyptiorum sapientes 472.
 Artapanus *ἐν τοῖς Ἰσδαϊκοῖς* 420. *ἐν τῷ περὶ Ἰσδαίων* 429. seq. 431.
 Asbolus 495.
 Asclepiades Medicus 773.
 Asitus Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græce 493.
 Asteriæ oraculum 125.
 Atlas Astronomiæ repertor 419.
τὰ Ἀθηναῖα συγγραψάμενος 498.
 Atticus Philosophus Platonicus contra Aristotelem, & de ejus à Platone dissenſu 794 - 811. 509. seq.
ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro *τῶν αὐτῶν legendum* *τῶν Ἀθηναίων*.) usque ad 816. *πταυῖα ὁ Ἀθηναῖος*.
 Bacchylides Lyricus 679.
 Bardeſanes Syrus *ἐπ' ἄκρον τῆς χαλδαϊκῆς Θεσιγμένης ἐλλητικῆς, ἐν τῇς πρὸς τὴν ἐπιτομὴν Μεγαλάνοις* 273 - 280. Christianus 279.
 Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldaeus *ιστορικὸς συγγραφεύς*. 413. 414.
 Babylonius 488. Beli sacerdos 493. *ὁ πᾶν χαλδαϊκὰ συναγαγών*. 415. *Ἀνέλεχεν τῷ μὲν Σέλευκον τρίτῳ τῶν χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατατάξας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλείων ἐκλήθη* 493. Berosus Jobas, ibid.
 Bion Sophista 731.
 Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
 Cadmus Mileſius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum.
 Cæcilius 465. (repertor 499.)
 Callias de rebus Siculis 478.
 Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.)
 Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus *ἐν τοῖς ἰάμβοις* 753. Gramma-
 Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
 Callisthenes Historicus 464.
 Carneades tertiiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arcefila-
 præceptore sollertior 738.

F

Cassia-

Libri ſui Pars Altera.

- Cassianus ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐξηγητικῶν 476. mirum quid sibi velit interpres, qui reddit in primo Pontificalium.
- Castoris historiae 488. Syriacas res scripsit 489.
- Caystrios 464. forte Evelpis Carystius.
- Cebes qui à Platone loquens inducitur 554. 555.
- Cephalodorus Rhetor, Ilocratis discipulus, calumniator Aristotelis 792. 732.
- Cercylus ἐν τρίτῳ 498.
- Chæremón 92. 103. 118. ὁ ἱερογραμματίς. 198.
- Charondas 619.
- Χαλδαίων ἀναγραφαί 458.
- Chamæleon Peripateticus 492.
- Charmides quartæ princeps Academiae 726.
- Chærilus Poëta antiquus 412.
- Chrysippus 187. 206. 255. 257. 261. 262. 263. 264. 265. 267. 818. 820. 823. successor Cleanthis 816. Stoicus 262. ejus περὶ τοῦ τῶν (vel τοῦτον) βιβλίου 264.
- περὶ εἰσαγωγῆς 136. 137. 138. 139. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ εἰσαγωγῆς βιβλίῳ 262.
- Cleanthes 261. 818. 820. 821. 823. 839. 847. Zenonis Cittici successor 816. ἐν ἑνὶ ποιήματι 679.
- Clearchus Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕπνου βιβλίῳ pag. 409. seq. (ex Josephi 1. contra Apion. pag. 1047. edit. Lipsienf.) 410.
- Clemens Alex. ὁ θαυμασίως κλήμης ἐν τῷ πρὸς Ἑλλήνας ἀποστολικῷ 175. sq. ἐν τῷ πρώτῳ Στοιχείῳ 410. seq. 475. seq. 496 - 500. Πέμπτῳ 668-691. ἐν ἑκτῷ στοιχείῳ. 461 - 463. 548. 549.
- Cleodemus vates ὁ ψευδής, ὁ καὶ Μαλχαῖς, ἰσορῶν τὰ περὶ Ἰουδαίων 422.
- Cleombrotus 205. 206.
- Clitomachus tertii Academiae conditor. 726. Carneadis successor 739.
- Conon 548. ubi male κόμων.
- (Corybus & Melitides, stulti 761.)
- Crantor Platonicus πιθανολογικός 729. 731.
- Crates Grammaticus 492.
- Creophylus 619.
- Crates 846. Diogenis Cynici successor 816. 729.
- Ctesias, infra in Pollio.

Cyclici

Cyclici Poëtæ in quibus Θεογονίαι & Γενεστομαχίαι & Τιτασιμαχίαι. 39.

Cydippus Mantinenſis περί ευρημάτων 476.

Cynici 136. 139.

Cyrenaici 764.

Dædalus 480. 481.

Daimachus Historicus 464.

Damasus. infra, Hellanicus.

Demaratus in πρώτῃ τραγωιδιῶν 157.

Demetrius 184. 205. 206.

Demetrius Phalereus 351. 354. 458. 664. de Judæis 422. 439. 445.

Demetrius Geometra 464.

Democritus Abderita 23. 205. 255. 257. 320. 480. 487. 836. 837. 842.

844. 845. 847. 850. 852. 720. 731. 749. 754. 773. 782. annos quin-

que apud Ægyptios verſatus 482. Leucippum audivit 504. 758.

ejus ſcriptis uſus Pyrrho 763. maluit cauſam unam rerum natu-

ralium reperire quam Rex eſſe Perſarum. 781. ὑποθηκῶν ἀρχή-

μυθῶν 782. βαβυλωνίων λόγους ἡθικὰς πεποιθῶσαι λέγεται 472.

Demodocus 495.

Demosthenes 462. an Hyperides ejus plagiarius? 466. ἐν τῷ κτ' Οἴφ-

τρωθῶ. ibid. κτ' Κώνωνθῶ, αἰκίας. id.

Δευτερωτάτῃ Hebræorum 513. 574.

Diagoras Melius 753.

Dialectici 510.

Dicæarchus de anima 810.

Didymus vide Areus.

Dinarchus ἐν τῇ πρώτῃ κτ' κλεομένηθῶ, αἰκίας. 466.

Dioclis Cnidii ἀνατίθαι 731.

Diodorus. Siculus: ejus Βιβλιοθήκη ἱστορικὴ 19. 27. 44. 88. 488. 489.

ex libro I. 480 - 482.

liber III. & IV. 52.

liber XX. 160. ſeq.

Diodorus Sophiſta 729. 730. 731.

Diogenes 839. 844. 849. 852. Apolloniates 25. Metrodori disci-

pulus 758.

Diogenes Cynicus, Antisthenis diſcipulus & ſucceſſor 816.

Diogenianus 136 - 139. Peripateticus, περί ἡμαρμήνης contra

Chryſippum 161 - 267.

- Dionysius (Alexandrinus) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Σαβίλλιον. 333. seq.
 Ex Dionysii Episcopi περὶ φύσεως contra Epicurum. 772-784.
 Dionysius Argivus 498.
 Dionysius Halicarnass. ἀντὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἀκριβῆ τιμὴν γενομένην
 ἀπ' αὐτοῦ ἐκτίμησεν 158-160. ἐν τῇς Ῥητορικοῖς 497.
 Dionysius Olynthius 492.
 Diphilus Comicus 683. seq. 690.
 Dorotheus πατέρ τῆς Γραλικῆς 157.
 Δωσίδωρος 157.
 Draconis leges 479. 496.
 Drymon 495.
 Ecophilus, infra, Hierophilus.
 Ecphantus Pythagoreus 850.
 Eleatica secta 471.
 Empedocles Agrigentinus 24. 320. 676. 838. 839. 841. 843. 844. 845.
 849. 851. 852. 720. 721. Metonis F. 749. seq.
 ejus ἐπη. 185. 187. 206. ἡ φιλόσοφος ποιητικὴ. 685.
 Enoch Astrologiæ inventor. 419. idem cum Atlante. ibid.
 Epeis Ἑπταίς Ægyptius Hierophanta & Hierogrammateus, ab Ario
 Heracleopolita Græce versus 41.
 Ephorus 415. Cumæus 492. an plagiarius 464. seq. infra Lysima-
 chus. Castigat Hellenicum, reprehenditur ab Timæo 478.
 Epicharmus Pythagoreus Poëta. 674. Comædiæ princeps 721. ἐν
 τῇ πολιτείᾳ (dramatis hoc nomen) 682.
 Epicurus 836. 837. 839. 842. 844. 845. 512. 552. 24. 137. 257. 261. 823.
 718. 754. 773. 779. 782. 799. 800. 682. Democritum secutus
 749. & Aristippum 763. seq. 768. Xenocratis & Nausiphanis
 auditor. 768. alii ajunt præceptorem habuisse neminem, id.
 Socratis fatum veritus 783.
 ἐν τῇ περὶ τῶν Πρωτευμάτων Ἐπιστολῇ. 791. ἡ ἐκ τῶν ἀτόμων Ἐπικύρεα
 θεωροῦσα 781.
 Epicurei 136. 139. ab Epicuro suo neutiquam differentes 727.
 seq. confutantur 769. seq.
 Epicuro non melius de providentia sensisse Aristotelem 799. seq.
 Epimenides Cretensis qui Spartam migravit 495.
 Ἐπιμενίδου καθαρῶς 226.
 Epitherfes Grammaticus, Æmiliani Rhetoris Pater 206.
 Erasistratus 852.

Erg-

- Eratosthenes 849. Grammaticus 492.
 Eretrici Philosophi 728.
 Evander, Lacydis discipulus, Academicus 736.
 Eubulides ἐν τῷ κατ' Ἀριστοτέλους βιβλίῳ 791.
 Euclius Cyprius 495.
 Eudoxus Mathematicus 480. 482.
 Evelpis Carystius 155.
 Evemerus Historicus 458.
 Evemerus Tegeates, Atheus 753.
 Evgrammo Cyrenæus Musæi librum totum περὶ θεσπευτῶν pro suo
 venditavit. 462.
 Eymolpus ἐν βακχικοῖς 27.
 Eupolemus 430. 452. 455. 458. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων τῆς Ἀσσυρίας 418.
 ἐν ἑνὶ περὶ τῆς ὁλῆς περὶ φητέας 447.
 Euripides τραγῳδῶν. 157. τῆς Σωκράτους Διοκρετιδῆς καὶ φιλοσοφίας ἐκπε-
 σῶν 227.
 oraculo laudatus 227. 218. 219. σκηπτικός φιλόσοφος, Anaxago-
 ra discipulus 504.
 ejus versus 242. 258. 259. 466. 679. D. (ex Euripidis Antiope) 681.
 Μεταλίππη. 20. 466. Sisyphum inducens 753. ἐν περιθώριον δρά-
 ματι 681.
 Eusebius suum περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπραγμοσύνης scriptum alle-
 gat 310. seq. χρονικὴς κανόνας pag. 484. Dispositio & Argumen-
 tum librorum de præparatione 788. seq. Ἐναγγελικὴ ἀπόδειξις
 promittit 789. seq. 856.
 Ezechiel ὁ τῶν τραγῳδῶν ποιητής 436 - 439. ἐν τῇ ἐξαγωγῇ 439-
 442. 443. ἐν τῷ δράματι τῷ ἀπλεγμένῳ ἐξαγωγῇ 444 - 446.
 Hecataeus 415. Abderita αἰνὴ φιλόσοφος αἶμα περὶ τῆς πράξης ἰκα-
 νώπει. ἰδίαν βίβλον ἀναθίς τῇ περὶ Ἰουδαίων ἱστορίᾳ. 408. seq. (ex
 Josephi I. contra Apion. pag. 1049. edit. Liplienf.) βιβλίον περὶ
 τῆς Ἀβραάμ 417. ὁ πῆς ἱστορίας συντάξας ἐν τῷ κτ' ἄβραμοι καὶ
 τῆς Αἰγυπτίου 680. Sophocle junior. ibid.
 Hecataeus Milesius. infra, Herodotus.
 Hellanicus 415. 476. 498. ejus βαρβαρικά νόμιμα ex Herodoto &
 Damaso (an Damasippo) descripta 466. in Genealogiis diffi-
 det ab Acusilao 478. castigatur ab Ephoro ibid. res Atticas
 scripsit 489.

- Heracleo 206.
 Heraclides 839. Ponticus 850. ejus ὄγκος 773.
 Heraclitus 320. 399. 462. 472. 528. 676. 681. 837. 838. 847. 848.
 849. 710. 748. 772. 816. 821. 723. 729. 748. 772. ad ejus dictum
 ποταμός ὡς ῥοῦδος alluditur 819. Ηρακλείταιοι 723.
 Herculeæ dogmata 797. Antisthenes Ηρακλειταϊκὴς τις αἰὴρ τὸ φρό-
 νημα Herculo vir animo 816.
 Hermogenes 458. alius qui loquens à Platone inducitur 515.
 Herodorus 462 466. Halicarnassensis 491. libro II. 490. He-
 catæum Milesium descripsit. ibid. infra in Pollio. reprehendi-
 tur ab omnibus 478.
 Herophilus 852. ita legendum pro Ηρόφιλος interpreti Escophilus.
 Hesiodus 39. 86. 184. 214. 466. 475. 486. 662. 663. 673. 726. 780.
 499. 500. 620. 677. 680. 688. 693. 662. 663. 694. ex Hebræis
 profecit 667.
 ejus versus 164. 643. fabulæ de Diis, à Platone reprehensæ 641.
 Genealogiæ ab Acusilao 478. Ησιόδοι Θεοί 233.
 Hestiaz 415. 416.
 Hieronymus Ægyptius ἱεροδικὸς συγγραφεὺς 413. ὁ πῶς ἀρχαιολογίας
 Φοινικικὴν συγγραψάμενος 414. 415.
 Hippasus Metapontinus 748.
 Homerus 486. 184. 231. 262. 263. 467. 643. 662. 673. 674. 675. 730.
 766. 480. 481. 498. 499. 500. 579. 593. 805. seq. 823. fabu-
 læ ejus de Diis à Platone reprehensæ 641. 646. versus 674.
 677. 682. 688. 693. 731. 739. 748. 754. 757. 781. Tragædiæ prin-
 ceptis 723. 618. seq.
 oraculo laudatus 227. oraculum de ejus patria 229. ex He-
 bræis profecit 667. seq. Ομηρικὴ νόστος 211.
 Ὀμήρειοι 723. Græci nihil Homerica poeti antiquius habent.
 478. 491. seq. qui antiquiores Homero ferantur 495.
 ὁ ποιητὴς 85. 88. 89. 90. 158. 594. è Rep. ab Homero ejectus 619. sq.
 Horus Samius 495.
 Hyperides πρὸς Διονύσιον, & περὶ τῶν Εὐβύλων δωριῶν 466. Demosthe-
 nis æqualis. ibid.
 Hyperochides 409.
 Hypsicrates scriptor Phœnicus quem Græce vertit Asitus 493.
 Ἰάδης Μύσαι 725.

Jan-

- Jannes & Jambres *Αἰγυπτίαι ἱερωγεγραμμέναι* 411.
 Icetes. vide Oecetes.
 Iliadis parvæ autor. 498.
 Jobas de Assyriis scribens, Berosus us est 493.
 Jonica secta 471.
 Flavius Josephus scriptor Judæus
 ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀρχαιολογίας 413 - 415 - 417. 418 - 422. 455.
 456 - 458. *ὅπου ἡ πρώτη περὶ τῆς Ἰσραδαίων ἀρχαιοτήτος* 500-502.
 ἐν δευτέρῳ συγγράμματι 361 - 370. 476 - 479.
 Isæus *ἐν τῷ περὶ Κύλων* *ἡ κληρὸν* descripsit Isocratis Trapeziticum 466.
 Isatis 495.
 Isocrates 462. ejus Areopagiticus 464. in agone Mausoleo
 à discipulo Theopompo victus. ibid. Trapeziticum ejus exscrip-
 sit Isæus 466.
 Ister *ἐν τῷ περὶ τῆς Αἰγυπτίαν ἀποικίας* 499.
 Lacydes Arcesilæ successor, propter avaritiam dictus *οἰκονομικός* 734.
 Latinus: ejus sex libri *περὶ τῶν ὅσα ἰδίαν Μενάνδρου* 465.
 Leo ὁ πρὸς *περὶ τῶν ἑπτὰ Αἰγυπτίων θεῶν πραγματεία* 499.
 Leucippus 844. 850. Zenonem Eleatem audit 758. 504.
 Lini versus 668. ex Hebræis profecit, ibid. circa Trojana tempora
 vel paullo ante floruit 469. 470. 500. ante Homerum 495.
 Longinus 464. *περὶ ψυχῆς* 822. seq. (confer Longinum Jac. Tollii
 pag. 252. seq.)
 Lyco qui se Pythagoricum appellat 792.
 Lycophron 467.
 Lyfimachi libri duo de Ephori furtis. 467.
 Lycurgus 619. 590. 500. 509. Spartiata 480. ex Aegyptiis profecit
 482. Ejus leges 221. 369. 496. ipsi datum Oraculum 214. 14. 260.
 Lyricus 674. (Pindarus.)
 Lyfias 462.
 Mæoras 464.
 Magi Persarum 471.
 Manetho (*Μάνεθας*) 88. *ἐν ἱερῇ βιβλῷ καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν συγγράμμασι*.
 44. ὁ τῶν τῶν Αἰγυπτιακῶν ποιηταί *ἡ ἀναγραφὴ*. 415. Græce
 Egyptiam Historiam scripsit è sacris interpretatus monumen-
 tis 500. *δευτέρα Αἰγυπτιακῶν* id. seq.
 Mathematici 846. 847. 849.
 Maximus 464.

Maxi-

- Maximus τῆς χριστῆς διδασκαλίας, ὅς ἐστιν ἀσκητικὸς αἰὲρ, ἐν λόγῳ περὶ ὕλης.
 337-346.
 Megacrides Peripateticus 492.
 Megarenses Philosophi 728. 756.
 Melampus 480. 481.
 Megasthenes συγγραφεὺς, ὁ Σαλεύκου Νικάνορι συμβεβηκώς, ἐν τῇ τρίτῃ
 τῶν Ἰνδικῶν 410.
 Megillum loquentem inducit Plato 631.
 Melanippides Lyricus 680.
 Melissus 724. 756. 757. Parmenidis discipulus 720. 758. 504.
 Μήλων, ὁ πρὸ συσκευῆς καὶ ἰσχυρίων γραφῆς 420. lege Μόλων, atque in-
 tellige Appollonium Molonem, de quo Josephus.
 Ὁ μελοποιός (Pindarus) 674.
 Menander Comicus 682. seq. 688. seq. plagiarius. 465. ejus δαισι-
 δαίμων. supra in Anthiphanes.
 Menander Pergamenus Historicus 493.
 Menedemus 729.
 Mentor Carneadis discipulus 738.
 Mercurius Trismegistus 36. 46.
 Metrodorus 718. 836. 847. 850. 851. Chius 24 766. 846. Nes-
 sæ discipulus 758. Democriti. 765. γραφῶν περὶ φύσεως. id.
 Philo sophus & Propheta Milesius 136. (Thales)
 Mnaseas 414. 458. Scepticus 731.
 Mnesarchus Pythagoræ F. 504.
 Mnesarchus Stoicus 739.
 Mochus scriptor Phœnicus quem Græce Afritus transtulit 493.
 Molus, Μόλῳ 415. leg. ex Josepho Μέλων. Vide paulo ante Μήλων.
 Monimus ἐν τῇ θαυμασιῶν συναγωγῇ. 157.
 Musæus 469. 480. 498. 500. (Moses) 411. 662. Orphei Magister
 432. 495. Ἑρμῆς dictus. ibid. Vide & supra in Eugrammone
 Cyrenæo. Theologorum antiquissimi Linus, Musæus, Or-
 pheus 470.
 Myrsilus Lesbius 159.
 Nausiphanes Pyrrhonis discipulus. 768.
 τῶν νεωτέρων ἑνὸς. 852.
 Nessas Democriti auditor. 758.
 Nicagoras cognomento ἑρμῆς, Alexandri M. tempore 791. alius
 Nicagoras Sophista. 464. Nico-

Nicolaus 415. Damascenus ἱεροκλῆς συγγραφεύς 413. ἐν τῇ πιατέρῃ.
417. ἐν τῇ ἐννεηκοστῇ καὶ ἑκτῇ βίβλῳ. 414.

Nicomachus Aristotelis F. 793.

Numa Pythagoreus 410.

Numenius Pythagoreus 410. 411. ἐκ τῶν σοφῶν Πλάτωνι ὑποβιβάζων.
650. seq.

ἐν τῇς περὶ πύραυθ. 536. 537. 538. 539. 543. πρώτῃ περὶ πύραυθ.
411. 819. 544. ἐν δευτέρῃ. 525 - 527. ἐν τῇ πέμπτῃ 544.

ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα Διαστάσεως. 727.
seq. 737. seq.

Nymphodorus Amphipolitanus ἐν τρίτῃ νομίμων Ἀσίας 499.

Oecetes Pythagoreus 849. (al. Icetes)

Oenomai Cynici γοήτων Φορά. 209-213-234. 254-261.
parodia ad Oracula p. 231. 233.

Oenopides Chius 480. 482.

Onomacritus, Olympiade XL. clarus. Vide Orpheus.

Oracula 123. 124. 125. 145. seq. 159. 168. 175. 188. 190-196. 200-
205. 209-212. 214-217. 229. 230. 232. 233. 237-241. 255. 256.
257. 260. 261. 391. 412. 413. 456. seq. 463. 469. ubi Amphiarai,
Amphilochi &c. mentio. 472. 689. favrorum hominum com-
menta 131. seq. 213. 290. etiam confessione ipsorum ἱεροφαν-
τῶν, θεολόγων καὶ προφητῶν in tormentis 135. Peripateticorum,
Cynicorum & Epicureorum * 136.

Origenes ὁ θαυμαστός ἐν τοῖς εἰς Γένεσιν ἐξηγητικοῖς 280-295. 334-336.

Orpheus 27. 184. 462. 662. 469. 470. 480. 495. 498. 500. Molis
discipulus 432.

Ὀρφικά ἐπη. 83. 89. 100. seq. 102. 106. 107. 108. 771. 684-687.
688. 690. 839.

Θεογονία. 47. seq. ἐν πηλείδῃ τῶν κτ' τῶν ἱερῶν λόγων αὐτῷ λεγομέ-
νων 664-666.

ab Egyptiis Theologiam suam hausit Orpheus 103.

Ὀρφικοὶ καθαρμοί. 226. Orpheo tributa, scripta sunt ab Onoma-
crito Atheniensi 495.

Ostanes 202. ἐν τῇ Πηγαφομένῃ Ὀκτατεύχῳ. 42.

Pallas ὁ ἀεὶ πρὸς τῶν 3 Μύθῳ συναγαγὼν μυθεύων 156.

Parmenides 838. 843. 850. 852. Eleates 23. 790. 720. 718. 713. 714.

G

756.

756. Xenophanis auditor. 758. 504. Παμφίδης ὁ μέγας. 680.
 Periander 509. (eius versus. ibid.)
 Pericles Anaxagoræ discipulus. 504.
 Peripatetici 136. 324. 718.
 Phemius 495.
 Phemonoë prima oracula cecinit 499. seq.
 Pherecydes 41. Σύμῳ 465. 470. 478. 500.
 Philammon 495.
 Philarchus 156. 164.
 Philemon Comicus 687.
 Philippus 206. 207. alius hoc nomine p. 278.
 Philistus de rebus Siculis 478.
 Philo quartæ Academiæ princeps 726. Clitomachi successor 739.
 Philo Byblius. Φοινικικὴ ἱστορία ex Sanchoniathone 156. seq. libri
 novem Sanchoniathonis ad Abibalum Regem Berytiorum ex
 Phœnicio Græce redditi 31. libri tres ὡς ἀδὲξ ἱστορίας.
 32. περί Ἰνδαίων. 40. Εθωθίων * ὑπομνήματα 41.
 Philo ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ ἱεροσώλυμα. (versibus Heroicis) 421. 452. sq. ἐν
 τῇ ἰδ. τῶν περὶ ἱεροσώλυμα. 430. hic est Φίλων ὁ πρεσβύτερος 458.
 Philo Hebræus 331. 378. 546 - 548. τὰ οἰκεία πατρὸς ἔστιν ἀκριβῶν
 323. seq. ὁ δὲ Ἑβραίων πτωχόδευμῖν 704.
 ὅπερ ἔ. πρώτῃ τῶν εἰς νόμον 384 seq.
 ἐν τῷ περὶ γεωργίας προτέρῳ 323.
 ἐκ ἔ. πρώτῃ ζητημάτων καὶ λύσεων 323. 324.
 ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰνδαίων Ἀπολογία 378 - 381.
 περὶ τῆς ποσειδίας 336. seq. 385 - 400.
 περὶ ἔ. πάντων ἀσυνδαιῶν ἐλευθερον εἶναι 381 - 384.
 ἐκ ἔ. πρώτῃ συγγραμμάτων ἃν ἐπιγραψεν ὑποθηκῶν, 351 - 361.
 περὶ ἔ. τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι Φιλῶν ὁπλίηται. 533. 534.
 Philochorus 490. Atheniensis 492. res Atticas scripsit 489.
 Philolaus Pythagoreus 836. 843. 850.
 Philomelus Scepticus 731.
 Philostephanus περὶ εὐρημάτων 476.
 Philostratus Alexandrinus περὶ τῆς ἔ. Σοφοκλέους κλοπῆς 465.
 Phlegontis historiæ 488.
 Οἱ ἀναγεγραφέντες τὸν ἱερὸν πόλεμον τὸν ἐν Φωκίᾳ. 392.
 Phocylides 687.

Phæ-

* Vigerus explicat, *Chronica*, ab ΗΓΗΥ: Montacutii Codex ἡθικῶν.

Phœnicum πρώτοι Θεολόγοι 107. eorum doctrina de hominum ortu. 83. 184.

ἡ Φοινίκων γραφή. 28. Vide infra in Philone Byblio, & supra in Hieronymo Ægyptio. οἱ τὰ Φοινικικά συναξαρίται. 415. Φοινίκων ἀναγραφαί. 458.

Ὁ τῆς Φορωνίδου ποιητής 497.

Φρύγιοι λόγοι. 83. 184.

Physici Philosophi 718. 719. 720. 790. 843. &c.

Pindarus ὁ Βοιωτὸς μέλοποιος. 125. 395. 499.

Lyricus. 674. 688. Pythagoreus 675.

Plato 690. 691. 694. 836. 837. 839. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 851. 852. 590. seq. 596. seq. 681. 573. 574. 576. 586. 471. 480. 539. 554. seq. 83. 97. 99. 172. 184. 187. 206. 230. 362. 411. 462. 511. 508. seq. 795. 790. 794. seq. 753. 754. 815. 816. 717. 718. 720. 722. 801. seq. Platonis etymologia 517. seq.

Moses Ἀφικίζων 411. 527. ex Hebræis profecit, 523. seq. 663. seq. 668. seq. ex Ægyptiis. 482. ex Protagoræ libro de ente. 468. Pythagora haud inferior, 727. Πυθαγορείστας 728. 745. 843. Πυθαγορεῖς 729. μισίωων Πυθαγόρα καὶ Σωκράτους. ibid. 505. Αἰγυπτιάζων τῷ δέγματι 689. ejus Periparus 791.

Alcibiade 551.

Cratylo 28. 87. 103. 515. 518. 526.

ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογία 659. 662.

Critone 651. 659.

ἐν Ἐπινομίδι 702. 640. & 471. 534. ubi excusum ἐν Ἐπινομίδι.

ἐν μεγάλῃ Ἐπιστολῇ. 530. Epistola ad Dionysium, 530. seq. 541.

ad Hermiam, Erastum, Coriscum 534. 675.

Euthyphrone 649. 650. 651.

Gorgia 577. 580.

Λύσιδι. 672.

ἐν Θεαγέτῃ, 602. seq. 615. 672. 722. seq. 766.

ἐν νόμοις 607. 610. 589. seq. 711. seq. 706. seq. 99. 369. 410. ἐν πρώτῳ 587. seq. 573. δευτέρῳ 593. ἐκτῷ 581. ἐβδόμῳ, 610. δεκάτῳ 703. 670. 621. seq. 549. ἐνδεκάτῳ 575. πλευντῷ 669.

ἐν πολιτείᾳ 745. seq. 544. 611. 697. seq. 707. ἐν πρώτῳ 582. 614. δευτέρῳ τῆς πολιτείας 583. 641. 647. 678. τρίτῳ 610. πέμπτῳ 608. seq. ἐκτῷ 593. ἐβδόμῳ 676. ex decimo de Rep. 677. 563. de Erc-Armenii & 675.

- ἐν πολλοῖς 559. seq. 582.
 ἐν Σοφιστῇ 724. 680. seq.
 Συμποιῶ 584. seq. (542. 544. 545. 675. 703.
 ἐν Τιμαίῳ 639. 669. 670. 672. 471. 497. 530. 696. 559. 557. seq.
 ἐν Φαίδρῳ 671. 697. 709. seq.
 Φιλήβῳ 770.
 περὶ ψυχῆς 696. seq. 26. 750. seq. 551 - 554. 564. seq. 567. seq.
 Verba Platonis (non nominati) de DEO quod non sit malorum
 causa. 250. C.
 πλατῶνεια dies festus in memoriam Platonis 467. 464.
 Aristotelem calumniantur quidam Platonis libros ἀφ' αὐτοῦ.
 791. Zeno & Cephisodorus contra Platonem scribentes 732.
 de Platonis successoribus 726. Academicorum à Platone dis-
 sensus. ibid. seq. 732. Platonis ab Aristotele 798. &c.
 Plotinus ἐκ τῆς περὶ ἀθανασίας ψυχῆς διουσίης, (contra Aristotelem qui
 animum entelechiam esse contendit) 811. seq.
 περὶ τριῶν δέχτικῶν ὑπερσώτων 535. 536.
 περὶ ψυχῆς. 824 - 835. adde Ennead. IV. 7.
 πλατῶνεια 464. legendum πλατῶνεια ex 467. d.
 Plutarchus 82 - 86. 99. 119.
 περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις φυσικῶν δογμάτων 747 - 750.
 753 - 755. 836 - 839. 841 - 852.
 περὶ τῆς ἐν δελφοῖς 527 - 529.
 περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἰσιν καὶ Αἰγυπτίαν οἰῶν. 90. 91. 186 - 188.
 περὶ τῶν ἐν Πλατυναῖς Δαιμόνων 83 - 86.
 Στρώματι 20.
 περὶ τῶν ἐκλελοιπῶν χρηστηρίων 183 - 185. 188. 189. 205 - 207.
 πρῶτα περὶ ψυχῆς 563. seq. ex quo Antylli qui revixit & Sositelis
 atque Heracleonis, nec minus Nicandæ cerdonis mentio.
 Poësis Hebræorum 514.
 Poëta versus 24. 27. 387. 854. 855. 795. 796. 798. 644. 660. 776.
 781. 782. 795. 796. 798. 499. ποιητὴς τις ἐκ τῶν ἀσχημάτων 688. ὡς οἱ
 ποιηταὶ πρὸς Φασίην 388. 823. ποιητικὴ πᾶσι Μῆσσι. 609.
 Vide & supra, in Homero.
 Polemo Xenocratis successor 726.
 Polemo ἐν τῇ πρώτῃ Ἑλληνικῶν 490.
 Pollionis Epistola ad Soterindam de Ctesia, & liber de Herodoti furtis.
 467. ejusdem ἰχθυοποιίαι, ibid. Poly-

Polybii historiae 488.

Polyhistor. 421. Vide supra, Alexander.

Porphyrius περί ἀγαλμάτων 97. 98.

ἐν τῇ πρὸς Αἰβῶν (Νεκτιβῶν 740.) τῇ Αἰγυπτίῳ Ἐπιστολῇ 92, 192.
127 - 199. 741.

nescio an etiam 100-102. 108. 109. 110. 111-117.

Δοτὰ τῶν πρὸς Βόηθον περί ψυχῆς. 554-556. 812. seq.

περί τῆς τῶν ἐμψύχων δοτικῆς 28. 93. (idem respicit pag. 144. D.
ἐν ἐπιστολῇ) 147. seq. 149. 150. 151-153. 155. 156. 166. seq. 171-
173. 403-407.

Δοτὰ δ' αὖ τῆς φιλολογίας ἀκροάσεως 464 - 468.

περί τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας 123. 124. 143. 144-147. 168. 174.

189. (ἐπομνύμεν) κρύπτειν δότι ῥητὰ Θεῶν 144. 189.) 192. seq.

203. 204. 234. 236-241. 741. seq. ἐν τῇ πρώτῃ 412. seq.

ἐν τῇ κατ' ἡμῶν συσκευῇ live in opere adversus Christianos, 178.

189. ὁ πλὴν κατ' ἡμῶν ἀναβολὴν πιπιημέ 234.

ἐν πταρτῇ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως 31. 485.

Posidonius 844.

Prodicus Chius 619.

Prometheus sapientiam deferens ad homines 539.

Pronætes (al. Protænes) Atheniensis 495.

Prosenes. Προσῆνης Peripateticus 464. 467.

Protagoras Abderita 718. 723. 766. 620. Democriti discipulus 504.

758. pro Athēo habitus. Ejus περί θεῶν σύγγραμμα 722. 766.

Socratis ætate vixit, 504. ejus dictum μέτρον πάντων χρημάτων ὁ
ἀνθρώπου. ibid. ex libro ejus de ente quædam hausit (Pla-
to 468.

Protarchus 629. 770. 771.

Ptolemæus Mendesium Sacerdos πρὸ Αἰγυπτίῳ αἰεταζεν ἱερῶν 497. 490.

πρὸς τῶν βασιλείων πράξεις ἐν ἑοσίῳ βιβλίῳ ἐκ τῆς ἐμῆς 493. ἐν τοῖς
χρόνοις, id. seq.

Pyrro 790. 718. 729. 730. ab Democrito doctus 731. hoc est

libris ejus usus 763. discipulus Anaxarchi, Eleus, nihil scripsit.

758. 763. ubi plura de eo. Metrodorum secutus 765.

Pythagoras 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 842. 843. 845. 851.

852. 187. 320. 362. 411. 462. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834.

478. Samius 480. Xenophanis & Anaxagoræ tempore 504.

- à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ περὶ αἰῶνος σοφία.
 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμοιοῦς 157.
 Rhadamantus 662. (victos 410.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas de-
 Salomonis Regis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hira-
 mum) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
 Scammon Mytilenæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐπὶ
 με φωνήεντα &c. 520.
 Severus Platonius περὶ ψυχῆς 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
 οἱ πᾶς Σικελικὰ συγγράμματα 390.
 Σικελικῇ Μῦσῃ 725.
 Simonides 466.
 Socrates 25. 19. 125. 462. 673. 754. 510. 19. 852. 816. 847. 854. 855.
 856. res Hebræorum curiose rimatus 664. tres Deos docens
 728. ex Pythagoræ fonte hausit, ibid. Archelai discipulus, Pro-
 tagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. ἐν πᾶσι ἐλεγείας. 688. Atheniensis 480.
 ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. 19.
 vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 726. 727.
 Stefimbrotus Thasius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 666. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850.
 851. 852. 816 seq. usque ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755.
 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime
 impetuntur 723 à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
 Strato Peripateticus περὶ ἐννοιῶν 476.
 Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.
 Synal-

Synallus Aristippi discipulus 764.

ὁ τῆς Συρίας χρησιμεύτης ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.

Σύρων ἀναγραφαί. 458.

Taausus Phœnicicus, 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱερὰ ἔγραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.

Tatianus 497. ἀπὸ τῶν πρὸς Ἑλλήνων. 491-496.

Telavges Pythagoræ F. 504.

Teracles (Telecles) 482.

τετραπόνοι 224.

Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510. 509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapien-
tum antiquissimus 496.

Thalli historiæ 488. Syriacas res scripsit 489.

Thamus Ægyptius 206. seq.

Thamyris 405.

Theagenes Reginus sub Cambyse clarus 491.

Theano Pythagoræ uxor 504.

Thearidas ἐν τῇ περὶ Φύσεως 690.

Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.

Theodectes tragædiarum scriptor. 355. in Alcæone 466.

Theodorus 482. alius 603. seq.

Θεοδώρειοι Philosophi 731.

Theodoto Episcopo Laodiceno libros περὶ παρασκευῆς Eusebius in-
scripsit.

Theodotus 458. ἐν τῇ περὶ Ἰσθαίων (versus Heroici) 426-429. adde
Grotium ad Joh. IV. 5.

Theodorus scriptor Phœnicicus quem Græcè Asitus vertit. 493.

Theognis 574.

Theologi Veteres 187. 788. &c.

Theophilus 452. 458.

Theophrastus Ereusius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ari-
stotelis filium educavit. 793. ab Arcefila auditus 729. 731. ejus
περὶ εὐρημάτων 476.

Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in un-
decimo de Philippo descripsit Isocratis Areopagiticum, ibid. in
undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἐμψυχον καὶ ἐνεργον
affectato dicendi genere corruptens. 465. vide & p. 467.

Thucy-

- à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ περὶ τῶν ἀσφίω.
 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμοιωμάτων 157.
 Rhadamantus 662. (victos 410.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas de-
 Salomonis Regis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hira-
 mum) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
 Scammon Mytilenæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐπὶ
 με Φωκίων &c. 520.
 Severus Platonius περὶ ψυχῆς 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
 Οἱ τὰ Σικελικὰ συγγράμματα 390.
 Σικελικὴ Μῆσις 725.
 Simonides 466.
 Socrates 25. seq. 225. 462. 673. 754. 510. seq. 852. 816. 847. 854. 855.
 856. res Hebræorum curiose rimatus 664. tres Deos docens
 728. ex Pythagoræ fonte hausit, ibid. Archelai discipulus, Pro-
 tagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. ἐν πᾶσι ἐλεγείαις. 688. Athenienfis 480.
 ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. seq.
 vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 726. 727.
 Stesimbrotus Thasius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 606. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850.
 851. 852. 816 seq. usque ad 855. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755.
 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime
 impetuntur 723 à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
 Strato Peripateticus περὶ ἐνσημάτων 476.
 Suronis, (Hirami) Tyrionum Regis Epistola ad Salomonem 449.
 Synal-

Synallus Aristippi discipulus 764.

ὁ τῆς Συρίας χρονόμετρες ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.

Σύρων ἀναγραφαί. 458.

Taausus Phœnicicus, 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱερὰ ἑραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.

Tatianus 497. ἀπὸ τῆς πατρὸς Ἑλληνισ. 491-496.

Telavges Pythagoræ F. 504.

Teracles (Telecles) 482.

πραποσίποι 224.

Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510. 509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapientum antiquissimus 496.

Thalli historiæ 488. Syriacas res scripsit 489.

Thamus Ægyptius 206. seq.

Thamyris 495.

Theagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.

Theano Pythagoræ uxor 504.

Thearidas ἐν τῇ περὶ φύσεως 690.

Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.

Theodectes tragædiarum scriptor, 355. in Alcmæone 466.

Theodorus 482. alius 603. seq.

Θεοδώρητοι Philosophi 731.

Theodoto Episcopo Laodicensi libros περὶ παρασκευῆς Eusebius inscripsit.

Theodotus 458. ἐν τῇ περὶ ἰσχυρίων (versus Heroici) 426-429. adde Grotium ad Joh. IV. 5.

Theodorus scriptor Phœnicicus quem Græcè Alitus vertit. 493.

Theognis 574.

Theologi Veteres 187. 788. &c.

Theophilus 452. 458.

Theophrastus Erebus 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Aristotelis filium educavit. 793. ab Arcefila auditus 729. 731. ejus περὶ εὐρημάτων 476.

Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in undecimo de Philippo descripsit Isocratis Areopagiticum, ibid. in undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἐμψυχον καὶ ἐνεργον affectato dicendi genere corrumpens. 465. vide & p. 467.

Thucy-

- à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ περὶ αἰώνος σοφία.
 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles ἐν τρίτῃ περὶ ὁμοιωμάτων 157.
 Rhadamantus 662. (victos 410.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas de-
 Salomonis Regis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hira-
 mum) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
 Scammon Mytilenæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐπὶ
 με Φωνήεντα &c. 520.
 Severus Platonicus περὶ ψυχῆς 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
 Οἱ τὰ Σικελικὰ συγγράμματα 390.
 Σικελικὰ Μῦθαι 725.
 Simonides 466.
 Socrates 25. seq. 225. 462. 673. 754. 510. seq. 852. 816. 847. 854. 855.
 856. res Hebræorum curiose rimatus 664. tres Deos docens
 728. ex Pythagoræ fonte hausit. ibid. Archelai discipulus, Pro-
 tagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. ἐν πῆς ἐλεγείας. 688. Athenienfis 480.
 ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. seq.
 vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 726. 727.
 Stesimbrotus Thasius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 606. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850.
 851. 852. 816 seq. usque ad 855. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755.
 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime
 impetuntur 723 à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
 Strato Peripateticus περὶ ἐνσημάτων 476.
 Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.
 Synal-

Synallus Aristippi discipulus 764.

ὁ τῆς Συρίας ἀπομνηστῆς ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.

Σύρων ἀναγραφαί. 458.

Taurus Phœnicus, 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱερὰ
γραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.

Tatianus 497. διὰ τῶν Ἑλλήνων. 491-496.

Telavges Pythagoræ F. 504.

Teracles (Telecles) 482.

πρεσβύτεροι 224.

Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510.
509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapien-
tum antiquissimus 496.

Thalli historiæ 488. Syriacas res scripsit 489.

Thamus Ægyptius 206. seq.

Thamyris 405.

Theagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.

Theano Pythagoræ uxor 504.

Thearidas ἐν τῇ περὶ φύσεως 690.

Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.

Theodectes tragœdiarum scriptor. 355. in Alcæone 466.

Theodorus 482. alius 603. seq.

θεοδωρεῖσι Philosophi 731.

Theodoto Episcopo Laodiceno libros περὶ πρεσβυτεῖς Eusebius in-
scripsit.

Theodorus 458. ἐν τῇ περὶ Ἰνδαίων (versus Heroici) 426-429. addc
Grotium ad Joh. IV. 5.

Theodorus scriptor Phœnicus quem Græcè Afritus vertit. 493.

Theognis 574.

Theologi Veteres 187. 788. &c.

Theophilus 452. 458.

Theophrastus Ereus 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ari-
stotelis filium educavit. 793. ab Arcefila auditus 729. 731. ejus
περὶ εὐρημάτων 476.

Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in un-
decimo de Philippo descripsit Isocratis Arcopagiticum. ibid. in
undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἐμψυχον καὶ ἀνεργόν
affectato dicendi genere corrumpens. 465. vide & p. 467.

Thucy-

- à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ περὶ τῆς σοφίας.
 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμοιοῦς 157.
 Rhadamantus 662. (victos 410.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas de-
 Salomonis Regis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hira-
 mum) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
 Scammon Mytilenæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐπὶ
 με Φωνήεντα &c. 520.
 Severus Platonicus περὶ ψυχῆς 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
 Οἱ τὰ Σικελικὰ συγγράψαντες 390.
 Σικελικῶν Μῦθων 715.
 Simonides 466.
 Socrates 25. sq. 225. 462. 673. 754. 510. sq. 852. 816. 847. 854. 855.
 856. res Hebræorum curiose rimatus 664. tres Deos docens
 728. ex Pythagoræ fonte hausit, ibid. Archelai discipulus, Pro-
 tagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. ἐν τῆς ἐλευθέριας. 688. Atheniensis 480.
 ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. sq.
 vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 716. 727.
 Stefimbrorus Thafius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 666. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850.
 851. 852. 816 seq. usque ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755.
 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime
 impetuntur 723 à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
 Strato Peripateticus περὶ εὐρημάτων 476.
 Suronis, (Hirami) Tyrionum Regis Epistola ad Salomonem 449.
 Synal-

- Synallus Aristippi discipulus 764.
 ὁ τῆς Συρίας ἀπομνηστὴς ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.
 Σύρων ἀναγραφαί. 458.
 Tautus Phœnicus, 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱερὰ
 γραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.
 Tatianus 497. διὰ τὸ πρὸς Ἑλλήνας. 491-496.
 Telavges Pythagoræ F. 504.
 Teracles (Telecles) 482.
 τετραπολίται 224.
 Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510.
 509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapien-
 tum antiquissimus 496.
 Thalli historiæ 488. Syriacas res scripsit 489.
 Thamus Ægyptius 206. seq.
 Thamyris 405.
 Theagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.
 Theano Pythagoræ uxor 504.
 Thearidas ἐν τῇ περὶ φύσεως 690.
 Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.
 Theodectes tragœdiarum scriptor. 355. in Alcæone 466.
 Theodorus 482. alius 603. seq.
 θεωδωροί Philosophi 731.
 Theodoto Episcopo Laodiceno libros θεωπερασθενῆς Eusebius in-
 scripsit.
 Theodorus 458. ἐν τῇ περὶ Ἰουδαίων (versus Heroici) 426-429. adde
 Grotium ad Joh. IV. 5.
 Theodorus scriptor Phœnicus quem Græcè Afritus vertit. 493.
 Theognis 574.
 Theologi Veteres 187. 788. &c.
 Theophilus 452. 458.
 Theophrastus Eresius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ari-
 stotelis filium educavit, 793. ab Arcefila auditus 729. 731. ejus
 περὶ εὐρημάτων 476.
 Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in un-
 decimo de Philippo descripsit Isocratis Areopagiticum, ibid. in
 undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἐμψυχον καὶ ἐνεργον
 affectato dicendi genere corrumpens. 465. vide & p. 467.
 Thucy-

- ἐν πολιτικῷ 559. seq. 582.
 ἐν Σοφιστῇ 724. 680. seq.
 Συμπόσιον 584. seq. (542. 544. 545. 675. 703.
 ἐν Ἐ Τιμαίῳ 639. 669. 670. 672. 471. 497. 530. 696. 559. 557. seq.
 ἐν Φαίδρῳ 671. 697. 709. seq.
 Φιλήβῳ 770.
 περὶ ψυχῆς 696. seq. 26. 750. seq. 551 - 554. 564. seq. 567. seq.
 Verba Platonis (non nominati) de DEo quod non sit malorum
 causa. 250. C.
 πλατωνεῖα dies festus in memoriam Platonis 467. 464.
 Aristotelem calumniantur quidam Platonis libros ἀφαιρεται.
 791. Zeno & Cephisodorus contra Platonem scribentes 732.
 de Platonis successoribus 726. Academicorum à Platone dis-
 sensus. ibid. seq. 732. Platonis ab Aristotele 798. &c.
 Plotinus ἐκ τῆ περι ἀθανασίας ψυχῆς διυτίρυ, (contra Aristotelem qui
 animum entelechiam esse contendit) 811. seq.
 περὶ τριῶν ἀρχικῶν ὑποστάσεων 535. 536.
 περὶ ψυχῆς. 824 - 835. adde Ennead. IV. 7.
 Πλωτίνεια 464. legendum πλατωνεῖα ex 467. d.
 Plutarchus 82 - 86. 99. 119.
 περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις φυσικῶν δογμάτων 747 - 750.
 753 - 755. 836 - 839. 841 - 852.
 περὶ τῆ ἐν Δελφοῖς 527 - 529.
 περὶ τῶν καὶ τὰ ἴσιν καὶ Αἰγυπτίων Θιές. 90. 91. 186 - 188.
 περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιμόνων 83 - 86.
 Στρώματα 20.
 περὶ τῶν ἐκλελοιπῶν χρηρηρίων 183 - 185. 188. 189. 205 - 207.
 πρώτῳ περὶ ψυχῆς 563. seq. ex quo Antylli qui revixit & Sositelis
 atque Heracleonis, nec minus Nicandæ cerdonis mentio.
 Poësis Hebræorum 514.
 Poëtæ versus 24. 27. 387. 854. 855. 795. 796. 798. 644. 660. 776.
 781. 782. 795. 796. 798. 499. ποιητής τις οὗτος ἀσκημῶ 688. ὡς οἱ
 ποιηταὶ πρὸ Φασίν 388. 823. ποιητικὴ πᾶσι Μῆσαι. 669.
 Vide & supra, in Homero.
 Polemo Xenocratis successor 726.
 Polemo ἐν τῇ πρώτῃ Ἑλληνικῇ 490.
 Pollionis Epistola ad Soterindam de Ctesia, & liber de Herodoti furtis.
 467. ejusdem ἱχθυοταί, ibid. Poly-

Polybii historiae 488.

Polyhistor. 421. Vide supra, Alexander.

Porphyrius περί ἀγαλμάτων 97. 98.

ἐν τῇ πρὸς Διέβω (Νεκταβω 740.) τῇ Αἰγυπτίῳ Ἐπιστολῇ 92. 192.

127 - 199. 741.

nescio an etiam 106-102. 108. 109. 110. 111-117.

Δοτὶ τῶν πρὸς Βόηθον περὶ ψυχῆς. 554-556. 812. seq.

περὶ τῆς τῶν ἐμψύχων δοτικῆς 28. 93. (idem respicit pag. 144. D.

ἐν ἐπείροις) 147. seq. 149. 150. 151-153. 155. 156. 166. seq. 171-

173. 403-407.

Δοτὶ δ' αὖ τῆς Φιλοσοφίας ἀκροάσεως 464 - 468.

περὶ τῆς ἐκ λογίων Φιλοσοφίας 123. 124. 143. 144-147. 168. 174.

189. (ἐπομινύμεν) κρύπτειν δοτικῆς Θεῶν 144. 189.) 192. seq.

203. 204. 234. 236-241. 741. seq. ἐν τῷ πρώτῳ 412. seq.

ἐν τῇ κατ' ἡμῶν συσκευῇ sive in opere adversus Christianos, 178.

189. ὁ πῶ κατ' ἡμῶν ἀναβολὴν πεποιημένῳ 234.

ἐν πᾶσι τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως 31. 485.

Posidonius 844.

Prodicus Chius 619.

Prometheus sapientiam deferens ad homines 539.

Pronæides (al. Protænides) Atheniensis 495.

Prosenes. Προσηνῆς Peripateticus 464. 467.

Protagoras Abderita 718. 723. 766. 610. Democriti discipulus 504;

758. pro Athēo habitus. Ejus περὶ θεῶν σύγγραμμα 722. 766.

Socratis ætate vixit. 504. ejus dictum μέτρον πάντων χρημάτων ὁ

ἀνθρώπος. ibid. ex libro ejus de ente quædam hausit [Pla-

to 468.

Protarchus 629. 770. 771.

Ptolemæus Mendesium Sacerdos πρὸ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱερέων 497. 490.

πρὸς τῶν βασιλείων πράξεις ἐν τοῖσι βιβλίοις ἐκδόμενῳ 493. ἐν τοῖς

χρόνοις. id. seq.

Pyrrho 790. 718. 729. 730. ab Democrito doctus 731. hoc est

libris ejus usus 763. discipulus Anaxarchi, Eleus, nihil scripsit.

758. 763. ubi plura de eo. Metrodorum secutus 765.

Pythagoras 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 842. 843. 845. 851.

852. 187. 320. 362. 411. 462. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834.

478. Samius 480. Xenophanis & Anaxagoræ tempore 504.

Synallus Aristippi discipulus 764.

Ο τῆς Συρίας ἀριθμοῦτης ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.

Σύρων ἀναγραφαί. 458.

Taautus Phœnicus. 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱερὰ ῥαφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.

Tatianus 497. Διδὸς ὡς Ἑλληνας. 491-496.

Telavges Pythagoræ F. 504.

Teracles (Telecles) 482.

πραποκίποι 224.

Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510. 509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapientum antiquissimus 496.

Thalli historia 488. Syriacas res scripsit 489.

Thamus Ægyptius 206. seq.

Thamyris 405.

Theagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.

Theano Pythagoræ uxor 504.

Thearidas ἐν τῇ περὶ φύσεως 690.

Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.

Theodectes tragœdiarum scriptor. 355. in Alcæone 466.

Theodorus 482. alius 603. seq.

Θεοδώριοι Philosophi 731.

Theodoto Episcopo Laodiceno libros περὶ πρασκεινῆς Eusebius inscripsit.

Theodotus 458. ἐν τῇ περὶ Ἰουδαίων (versus Heroici) 426-429. adde Grotium ad Joh. IV. 5.

Theodotus scriptor Phœnicus quem Græcè Afitus vertit. 493.

Theognis 574.

Theologi Veteres 187. 788. &c.

Theophilus 452. 458.

Theophrastus Erebus 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Aristotelis filium educavit. 793. ab Arcefila auditus 729. 731. ejus περὶ ὑψημάτων 476.

Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in undecimo de Philippo descripsit Isocratis Areopagiticum. ibid. in undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἐμψυχον καὶ ἐνεργον affectato dicendi genere corruptens. 465. vide & p. 467.

Thucy-

- Thucydides 462. 479.
 Timæus Locrus ἐν τῷ Φυσικῷ συγγραμμάτι 681.
 Timæus Tauromenites ἐν πάσι ἱστορίαις 791. de rebus Siculis 478.
 Timo Philaius in Sillis, 855. 729. 763. ubi plurade eo. Scepticus.
 731. Pyrrhonis discipulus. 758. omnes præter Pyrrhonem la-
 cerat. 759. ἐν τῇ Πύρρωνι 761. ejus versus οὐκ ἂν δὴ Πύρρωνι γ'
 εἰρήνην βροτῶν ἀλλ' 761. versus alii Timonis ibid. & 762.
 Timochares δὲ τῶν περὶ Αἰτιολογίας 452.
 Tragædia. 645. 684.
 Triptolemus 662.
 Tyrtaeus 575.
 Vaphris Egypti Regis Epistola ad Salomonem 448.
 Xenocrates 187. 206. successor Speusippi 716. 727.
 Xenocratis discipulus Epicurus 768.
 Xenocrates Carthaginienſis, 681. Xenocrates Stoicus 846.
 Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythago-
 ra & Anaxagora tempore. 757. 504. Eleaticæ sectæ princeps.
 471. Colophonius, 23. 678. seq. 790. 718. 725. 753. 756.
 Xenophon 678. ἐν δόπονημονεύμασιν 853. seq. 743. seq. Epistola ad
 Alcchinem. 744. seq. Ἑλληνικά. 465.
 Ἴμνοι, ὧδαί καὶ τῶν πλεονάν δότρηται 91. ἐπαποιδά. 271. 330. &c. φηγ-
 ξομεν οἷς ἡμῖς ἐστὶ &c. 97. 118.
 Zeno Melissum audivit 758. 504. ubi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.
 Zeno Cittieus, Cratetis successor, auctor Stoicorum 816. 820. 821.
 823. 846. 671. 728. audivit Polemonem 731. Xenocratem,
 Cratetem Cynicum, Stilponemqve, & Heracliti scripta dili-
 genter evolvit (ita enim intelligo τῶν λόγων μετὰ τῶν Ἑρακλει-
 τείων, non ut interpres Heraclitum audivit, qv od temporum ratio
 non patitur) 729. contra Arceſilam & Platonem scripsit 732.
 733.
 Zeno Myndius 71.
 Zeno Junior, successor Chryſippi 816. 820.
 Zenodotus Grammaticus 492.
 Zethus 499.
 Zopyrio 458.
 Zopyrus Physiognomon 270.
 Zoroaster 184. 484. ejus ἱερά συναγωγὴ τῶν Περσικῶν. 42. idem cum
 Ere Armenii 675. 3. Ἐυαγγε-

3. Εὐαγγελικὴ ἀπόδειξις *Demonstrationis Evangelica* ex viginti libris, decem: primus * nimirum (initio mutilus) usq; ad decimum itidem extrema parte truncum. Hujus operis, quo veritatem Christianæ Religionis ex sacris litteris & Vet. Test. maxime adfruit, & Vaticinia de CHRISTO colligit atqve interpretatur, Codices MSS. rarissimi sunt, Montfauconique judicio s) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiquo, qui exstat in Bibl. Regis Galliæ: nam omnes sunt perinde in fronte mutili, & ab eadem voce incipiunt, atque in eadem desinunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 81. Catálogo, & Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron. præf. in Hoseam, testatus illo libro Eusebium de Hosea quædam disputasse. Aliud Eusebii opus fuit τῆς καθολῆς σοικηιδῶς εισαγωγῆς pluribus constans libris, cujus sextus, septimus, octavus, & nonus, exstant adhuc MSS. sub titulo *Eclogarum Prophetiarum de CHRISTO* libris IV. Hos enim libros in Bibl. Vindobonensi superesse testatur Lambecius lib. 1. p. 139. sq. & lib. 3. p. 75. Ex eodem Lambecio apponam hæc libri quarti *Eclogarum Prophetiarum*: ἀλλὰ ὅτι ἐν τίταρσι καὶ τῶν τῶν ἐκλογῶν ὑποτίθεται ἐν τῷ ΤΗΣ ΚΑΤΟΛΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕἰΣΑΓΩΓῆς ΕΝΝΑΤΩΙ τῶν συγγραμμάτων περιγραψάμετες, ἐν τῷ ΔΕΚΑΤΩΙ τῆς δὲ τῶν ἀρίστων τῶν λογισμῶν διποβεβλαμμένοις ἐπὶ τὰς ἀρμόττας ἐφοδοὶ πρὸς τὰς ἐκλογὰς. Mentio hujus operis in Eusebii Hist. Ecclef. lib. 1. cap. 2. ubi opus illud à Demonstratione Evangelica distingvit: ἀλλὰ ὅτι ἐν οἰκίοις ὑπομνήμασι πρὸς περὶ τῆς Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑΣ ἙΚΛΟΓΑΣ παραγαγόντες, ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ τι καὶ περὶ αὐτοῦ δηλώματα ἐν ἑτέροις συγγραμμάτεσι, τοῖς ἐρημάνοις καὶ περὶ τῶν ἀρμόττων ἐκλογῶν. Doctiss. Blondellus lib. de Episcopis p. 45. ait Eusebium in Demonstratione allegare Historiam suam, sed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad ἱστορίαν quidem suam hoc est ad notitiam & experientiam provocat, Historiæ autem Ecclesiasticæ à se scriptæ neutiquam meminit. Verba sunt: οἱ γὰρ τι διναται καὶ ἡ ἡμετέρα ἱστορία, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν πάλαι βοιωμένην Σιών ζῶντες βοῶν

H

ὑπο

Libri sti Pars Altera.

* Primi libri argumentum perspicue exponit Eusebius XV. 1. præparat. p. 790. & cap. ult. p. 856. quod cum eo qui in hodiernis codicibus primus est, congruit. Atq; cæteros novem continenter ita ab auctore fuisse subjunctos atq; connexos, ex ipsi librorum exordiis, in quibus numerus etiam subinde libri cuiusq; exprimitur, patet.

s) Montfauconus *Diar. Italic.* pag. 12. 42.

ὑποβαλόντων ἀνδρῶν δὲ μαρτυρῶν ὁφθαλμοῖς περιελάβειν. *überiorem* ἐξέτασιν *locorum Prophetiarum de Vocatione Gentium* facturum se promittit lib. 2. Demonstrat. pag. 53. quæ in præfenti ὡς ἀναλέγειν ὡς ἐρηγνέντων καιρὸς. pag. 48. Illa ἐξέτασις perinde ut decem ultimi Demonstrationis libri intercideret. Et dubito an diversi ab editis exstent in Bibl. Vaticana, licet in Scaligeranis legas: *il y a au Vatican les dix derniers livres d'Épiphane d'Eusebe, mais les Italiens sont si jaloux, qu'ils ne les voudroient pas presser.*

Latine vertit *Bernardinus Donatus Veronensis*, dicavitqve Paulo tertio Pontifici. Prodiit ejus versio Venetiis primum, hinc *Colo.* 1542. fol. & cum aliis Eusebii Operibus *Basil.* 1542. 1548. 1559. & 1570. fol. additis Scholiis *Jo. Jac. Grynei* & *Parisi* 1581. fol. Nonnulla in ejus versione castigat *Jacobus Billius* in observationibus suis sacris, & *Georgius Calixtus* §. 54. diff. quod Filius DEI Patribus V. T. in propria hypostasi non apparuerit, notat Donatum pleraque de CHRISTO durius & licentius ab Eusebio dicta sic esse interpretatum, ut emolliret. Atque ob similem causam omisisse quædam, monet *Possevinus* in apparatu sacro.

Græce typis nitidis Regiis à Codice Regio edidit primus. *Rob. Stephanus.* *Parisi* 1545. fol.

Græce & latine cum Donati versione, & variis lectionibus & castigationibus brevibus *Parisi.* 1628. fol. additis libro Eusebii contra Hieroclem, duobus contra Marcellum Ancyranum, & tribus de Ecclesiastica Theologia. Hæc editio repetita est *Coloniz* (sive *Lipsiz* potius) 1688. fol.

4. *Ἑκκλησιαστικὴ ἱστορία*, *Historia Ecclesiastica Libri X.* * e quibus ultimum dicavit Paulino t) qui Tyri atque inde per sex menses Antiochiæ post depositum Eustathium Episcopus fuit. Absolutum opus Crispo u) adhuc superstitè, quem X. 9. βασιλεία Φιλαδελφείας

* Apud Theophanem p. 5. pro τὴν ἀπὸ βιβλίου, legendum τὴν ἀγὼν βιβλίον, ut Combesius etiam in notis animadvertit. Adde Hænkium p. 100, de scriptoribus l: yz. Fallitur enim Jacobus Goarus, qui putat Theophanem ad opus Eusebii quo veterum Martyrum acta collegerat respicere idque octo libris constituisse.

t) Hunc Paulinum ἱερώατον vocat Eusebius Lib. X. cap. L. Senem jam fuisse patet ex p. 317. d. De illo multis Hænkius p. 106-113. contendens ante Eustathium sedisse Antiochiæ & paulo ante Concilium Nicænum diem obiisse. Sed veriora videntur, quæ habet Antonius Pagi ad A. C. 340. num. 21.

u) Idem Hænkius, p. 103. seq. & Papebrochius T. 3. Act. Sanctior. April. p. 108. Pagi ad A. C. 326. n. 18. 19.

καὶ θρωπύταιον, & μοχ θιοφιλέσαιον καὶ κτ' πάντα τὰ παρὰ ἐμοὶ ἀρ-
pellat. Quamquam vero Hegesippus, & Africanus, quodam mo-
do Eusebio præverant, Papias quoque & Justinus ac Clemens
Alexandrinus, Irenæus aliiq; varia in scriptis suis annotaverant, quæ
ad Historiam Ecclesiæ & Hæresium facerent, justum tamen Eccle-
siasticæ Historiæ corpus nemo ante Eusebium condidit, unde merito
ait, *τὴν πρώτην τῇ υποθέσει ἐπιβῆσαι primum aggressum esse hoc argumentum.*
Deduxit autem illud a Christianismi primordiis usque ad Licinium
a Constantino M. superatum extinctumque, & pacem Ecclesiæ red-
ditam A. C. 324. Indices capitum ab ipso Eusebio præfixos docet
Valesius. *τὴν καθόλου ἱστορίαν, Historiam universalem Ecclesiasticam vo-*
catur opus suum Eusebius lib. VIII. cap. 2. pag. 294.

*Latine vertere voluit Hieronymus, * scripturus Historiam*
Ecclesiasticam, qui etiam libro de Scriptoribus Ecclesiasticis ple-
raqve omnia repetiit ex Eusebio, licet translata liberius nec semper
satis accurate. Vertit Eusebii Historiam *Rufinus*, sed ita ut varia pas-
sim, librumque decimum x) integrum propemodum omitteret, alia
addideratque interpolaret, & ipse libros duos novos subjungeret
y) producentes Historiæ telam ad Theodosii M. obitum usq; sed
incertis quibus scarent & parum credilibus narrationibus iudicio
& fidei Eusebii neutiquam respondentes. Rufini versio dicata Chro-
matio Aquilejensi Episcopo, & jam Augustino lib. de cura promor-
tuis c. 6. laudata, quæ lucem vidit Rom. 1476. fol. Mantuæ, 1479. fol.
Parisi. sine temporis nota, literis Longobardicis, ex emendatione
Goffredi Boussardi 8. Lugd. 1523. 8. Parisi. 1541. fol. & Basil. 1523. 1528.

H 2

ex

- * Hieron. in vita S. Malchi: *Præ excelsi cupio in parvo opere. Et veluti quandam
rubicinam lingua abstergere, ut venire possim ad laevorem historiam. Scribe-
re enim duxi, (si tamen vitam Deum dederis, Et si vii imperatores mei saltem su-
gientem me Et clausum persequi desierint) ab eventu Salvatoris usq; ad nostram
æratem, id est, ab Apostolis usque ad huius temporis faciem, quomodo Et per quos
Christi Ecclesia nata sit Et adulta. persecutionibus creveris, martyrii coronata
sit, Et postquam ad Christianos Principes veneris, potentia quidem Et divitiis ma-
ior, viribus minor facta sit.*

- x) Rufinus Epist. ad Chromat. *Sciendum est, quod decimus liber huius operis in Græco,
quoniam perperam habet in rebus gestis, per reliqua omnia in Episcoporum panegy-
ricis tractationibus nihil ad scientiam verum occupatis, omisso quia videbantur super-
flua, historia, si quid habuit, nono consuevimus libro, Et in ipso Eusebii narrationis
ordinem fecimus. Decimum vero Et undecimum librum nos conscripsimus. &c.*

- y) De horum duorum Rufini librorum Græca versione dixi infra in Socrate.

ex recensione Beati Rhenani, cum Hist. Tripartita, cui in edit. 1535. fol. accedunt liber Nicephori XVII. incerto interprete, Victor Vi-
 tentis de persecutione Vandalica, & Græce primum tunc editi li-
 bri V. Hist. Ecclesiastica Theodoriti. Prodiit iterum Rufini versio
 cum Hist. tripartita Basil. 1539. 1568. Francof. 1588. Idem Ba-
 sil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. cum Jo. Jac. Grynai scholiis, inter
 alia Eusebii opera. Novam versionem composuit & Eduardo VI.
 Angliæ Regi dicavit *Wolfgangus Musculus*, editam cum versione libro-
 rum de vita Constantini, Historiæque Socratis, Sozomeni, Evagrii
 ac Theodori Lectoris & Dorothei Tyrii, & quem Camerarius trans-
 tulit Theodoriti, Basil. 1549. 1557. 1562. 1611. fol. Omisit Rufino
 etiam præteritum librum de Martyribus Palæstinæ, quamobrem per-
 ipse ut ob alios naves à Valesio reprehenditur. Tertia versio Historiæ
 Eccles. Eusebii, item Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii, au-
 ctore Jo. Christophorono Cicestriensi Episcopo, prodiit Lovanii 1570.
 & Coloniz 1470. & 1581. cum *Suffridi Petri* annotationibus, fol. &
 Paris. 1571. fol. quam licet *latinissimam* vocat Montacutius. T. 1. Orig.
 p. 164. tamen multis in locis infelicitè reddere Eusebium & Baronio
 errandi ansam passim dedisse, multi jam observarunt, quorum judicia
 collegit Martinus Kempius in Bibl. Theologica p. 509. sq. & B. Tho.
 Ittigius præf. ad Hist. Eccles. seculi 2. p. 3. sq. Vide & D. Dorscher
 diatypolin Concilii Nicæni p. 4. Librum de Martyribus Palæstinæ
 Christophoronus in octavum Historiæ librum transfudit. Quartam
 versionem *Meredithi Hammeri*, illius qui Chronicon Hiberniæ edidit,
 haud vidi, neque editam puto. Sexta *Henr. Valesii* prodiit, Græcis
 Eusebii omiſſis, Paris. 1678. fol.

Græce Eusebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii
 Historiam Ecclesiasticam elegantissimis typis ex Codd. Regiis edidit
 Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. Confer. laudati Ittigii librum de Pa-
 trum Bibliothecis p. 727. sq.

Græce & Latine eodem scriptores vulgarunt Genevenſes, ad-
 dita Jo. Christophoroni versione & Suffridi Petri annotationibus. An-
 no 1612. fol. quæ editio quia parum emendata est, ideo nihil ea fla-
 gitiosius prodiisse ait Montacutius p. 187. apparatus ad Origines
 Ecclesiasticas.

Ab eo tempore Eusebii Historia, liber de Martyribus Palæ-
 stinæ, libri IV. de vita Constantini, cum Constantini Oratione ad San-
 ctos

ctos & Eusebii in Constantinum Panegyrico insignem accepit lucem à præclara industria eruditissimi viri *Henrici Valeſii*, qvi Græca recensuit ad MSS. binos Regiæ Bibl. quibus Rob. Stephanus usus fuerat, tertiumque optimum Mazarinianum, scholiis etiam græcis hinc inde illustratum, quas notis suis plerasque Valeſius inferuit, & quartum Nic. Fucketii, tum varias lect. e Turnebi, Vulcobii & Savillii Codicibus: tum novam & accuratorem * versionem notasq; doctas atq; omnibus Historiæ Ecclesiæ studiosis legendas addidit, denique præter diss. de vita Eusebii & scriptis, & veterum de Eusebio in utramq; partem testimonia, præmisit Petri de Marca Epistolam ad se scriptam, de originibus Christianismi in Gallia, quo de argumento conferri etiam possunt Andreas Saussæus de Mylticis Galliæ scriptoribus p. 279. sq. & 300. sq. & auctor novæ dissertationis de tempore introducta in Galliam Christianæ religionis (de qua Ephemerides Parisienses A. 1703. p. 1071.) præcipue Joannes Launojus in Epistola Petri de Marca disputatione. Dissertationes Valeſius notis suis subjunxit has quatuor 1) de schismate Donatistarum usque ad A. C. 325. 2) de uno tantum non duobus templis a Constantino Hierosolymæ conditis. 3) Ad Jac. Ulſſerium, adversus illius sententiam de perdita versione LXX. Interpretum & Hexaplis Origenis. 4) De Martyrologio quod Rosſvveidus edidit, & perperam pro veteri genuino Romano Martyrologio jactavit. Prodiit Eusebius Valeſii Græce & latine Paris, perquam nitide A. 1659. fol. apud Antonium Vitre, & ex Valeſii chirographo paucis quibusdam in versione mutatis atq; pluribus additis quæ uncinis inclusa sunt in animadversionibus ex secundis Valeſii curis, apud Petrum le Petit, Paris, 1677. fol. Exinde ad priorem edit, recusus Moguntiæ ut habet titulus, sive Francofurti potius 1672. fol. & ad posteriorem editionem Parisiensem, Amsterd. 1695. fol. typis Francofurtensibus Wustianis. Paginæ Eusebii quod vehementer dolendum in hac postrema haud respondent. Obiit Valeſius Parisiis, Nonis Maji A. 1676. Vitaq; ejus à fratre Hadriano scripta ad Ludovicum Nublæum, post Parisiensem editionem recusa Lipsiæ 1680. 8. cura nobilissimi Viri Frid. Ben. Carpzovii, atque in vitis selectorum

H 3

ali-

* Non desunt quidem in hac etiam versione sui hinc inde navi, à viris doctis partem ab eo tempore notati, sed propter plurima quæ rectissime atque eruditissime vir summus vidit & expressit, laudem semper maximam feret ab æquis & cordatis lectoribus, ædum veniam ob quantulascumque hallucinationes.

aliquot virorum a Guil. Batefio collectis & Londini A. 1681 & 1704. 4. editis p. 719. & ante Eusebium Valesii edit. Amst. 1695. fol.

Germanice Eusebii & Rufini atque tripartitam historiam cum continuatione usque ad A. C. 1545. edidit D. Caspar Hedio, Argentorati apud Jo. Hervvadium 1545. fol.

Belgice prodiiit Dordraci 1613. fol.

Anglice per Samuelem Parkerum versos & in Epitomen redactos Eusebii libros X. Historiæ Ecclesiasticæ, didici ex Novellia Reip. litterariis A. 1703. mense Augusto, pag. 229.

Gallice Claudio Seysselio, Archi-Episcopo Taurinensi interprete, quæ versio laudatur in Morlerii speciminibus literariis (essais de littérature T. 1 pag. 35.) Novissime ex interpretatione Lud. Cousini. Paris. 1675. 4. Hunc Eusebii, Socratis, Sozomeni ac Theodoretii locos aliquot sublesta fide vertisse arguit Paulus Colomesius in Observatt. sacris. p. 61.

Eusebii Historiam integram propemodum in suum opus transcripsit Nicephorus Callistus, unde Valesius ad singula Eusebii capita numeros Nicephorianos in margine annotavit. Totum quoque utjam dixi Catalogum suum scriptorum Ecclesiasticorum, paucis exceptis, ex Eusebii Historia concinnavit transtulitque Hieronymus, neque enim alioqui puto ab illo Historiam ipsam Eusebii integram latine translatam, licet hoc aliquis suspicari possit ex his ejus verbis lib. 1. in Rufin. *Laudavi Eusebium in Ecclesiastica Historia, in digestionem temporum, in descriptione sanctæ terra, & hac ipsa opuscula in latinum versens mea lingua hominibus dedi.* Etiam Hieronymo versionem Eusebianæ historiæ tribuit Bridefertus Ramesiensis, in glossis ad Bedam de temporum ratione cap. 28. Sed illam Rufini esse constat. Quo sensu autem Apocryphis accenseatur Historia Eusebii in Galilæano decreto, disputant Jo. Pearsonius 1. Vindic. Ignatii p. 48. & Matthæus Larroquanus in Observationibus ad Personianas Vindicias pag. 35. seq. Vide & Baluzium ad Antonium Augustinum de emendatione Gratiani pag. 717. seq. edit. Mastrichtianæ, ubi confutat Carolum Molinæum, qui de altero Eusebio Pamphili & altera Historia Eccles. cogitavit. Sane multis exemplis patet, in illo decreto Apocrypha vocari non modo scripta supposita Auctoribus

ribus per hæreticos & falsa, sed etiam vera & certissima non hæreticorum modo manifestariorum, sed quoque eorum scriptorum, quorum doctrina non per omnia Ecclesiæ probata erat, uti Eusebius Arianismi suspectus fuit apud multos, & Colluthianorum atque Meletianorum 2) familiaritate male audit.

INDEX accuratus Scriptorum, Episcoporum & aliorum Virorum illustrium, Hæreticorum quoque memoratorum in Eusebii Historia Eccles. & libris de vita Constantini,

Adornatus à me ad paginas editionis Græcolatinæ Valesiana Parisiensis & Moguntinae.

- A**bdus Abdi F. (Rufino) Abdias. 34.
 Abercius sive Avircius Marcellus. 179.
 Abgarus, infra Agbarus.
 Acacii & Strategii Comitum literæ ad Constantinum. 159.
 Achæus, iudex. 263.
 Achilles presbyter Alexandrinus, scholæ catechetiæ præfectus. 289.
 Acta Apostolorum Apocrypha. 97. Vide Andreas, Paulus, Petrus.
 Acta falsa de Christianorum ἀθεμισουργίας. 350. seq.
 Acta Pilati 40. seq. in Christianorum conficta odium, & pueris ediscenda data. 350. 352. τὸ πλάσμα τῶν κατὰ τὸ Σωτήρος ἡμῶν ἐπομιῆ-
 ματα χθὲς καὶ πρῶτη διὰ δὲ δωκόων. 27.
 Acta Passionis Carpi, Papuli & Agathoniciæ. 163.
 Adauctus, Rationalis & Procurator Imperatoris, Martyr sub Diocletiano. 304.
 Adrianus Manganænsis, Martyr sub Maximino. 341.
 Edesius Philoſophus Apphiani frater, Martyr. 326.
 Αἰγυπτίαν μάσεις, Θεοπρόποι &c. 445 449. Geometriæ, Astronomiæ & Arithmeticiæ inventionem sibi tribuunt Ægyptii. 645.
 Elia-

2) Confer Tillemont, T. V. memor. Hist. Eccles. part. 1. pag. 156.

- Ælianus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
latenum. 279.
- Ælius Publius Julius, Develt in Thracia Episc. 187.
- Æmilianus præfectus Egypti. 257. 258. 259. 260.
- Æmilius Frontinus, Asiæ Pro COS. 185.
- Julius Africanus. 18. Ejus *Epistola ad Aristidem* περί συνφωνίας τῆς ἐν Ἰερ-
εῖς ἐπαγγελίας γενεαλογίας. 20-23. alia ejus scripta, 230.
- Agabus Propheta N. T. 41. 42. 46.
- Agapius Cæsareæ Palestinæ Episcopus. 288.
- Agapius Martyr sub Diocletiano, 321. 327. alius 322.
- Agathobulus cognomine Ἀθάσπαλ@, scriptor Judæus ante Philo-
nem. 287.
- Agathonica, Martyrium passa. 136.
- Agbari Edessæ Regis *Epistola ad Christum* 32.
- Agrippæ Castoris contra Basilidem. 120.
- Agrippinus Episcopus Alexandrinus, 141. 174.
- Albinus Procurator Judææ, Festi successor 66.
- Alcibiades Martyr Montanista 167. 168. Forte pag. 179. pro μι-
πάδην legendum Ἀλκιβιάδην, uti pag. 183. Ἀλκιβιάδην pro μι-
πάδην.
- Alexander Episcopus Cappadociæ atqve inde Hierosolymæ sive Æliæ
210 212 228 248. ubi Bibliothecam instruxit. 222. Confessor
Christi, in carcere mortuus 234. Huic Alexandro Clemens
Alex. librum de Canone Ecclesiastico adversus Judaizantes nunc-
cupavit 214. Ejus *Epistola ad Antinoitas* 212. ad Antiochen-
ses 212. 213. ad Demetrium 222. ad Origenem 216.
- Alexander Episcopus Romæ 115. 117. 170.
- Alexander Phryx, Medicus & Martyr 183. alius 239. alius 261.
alii duo, Ægyptius & Gazzus (A. C. 304) 321.
- Alexander Montanista, Pseudomartyr. 185.
- Alexandrina schola. 175. 280. 285.
- Alpheus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
- Ambrosius, à Valentini secta ab Origene revocatus 218. Origenis
ad scribendum ἐργασίας 224. ei librum de martyrio dicit
Origenes 228. Confessor sub Maximino. 228.
- Ammia Philadelphensis, Prophetis Nov. Test. 183.
- Ammon Berenicensis Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alex.
Epistola contra Sabellium 277. Am-

Ammon Martyr, sub Decio. 240.

Ammonarium, virgo martyrio sub Decio coronata. 239. Alia hoc nomine. id.

Ammonianus Martyr, sub Decio. 239.

Ammonius Philosophus, Origenis præceptor ex Christiano Ethnicus teste Porphyrio 220. Eusebius tamen huic Ammonio tribuit librum de consensu Moysis & Jesu, aliaque scripta Christianum, auctorem testantia. 221.

Ammonius præfectus Alexandrinæ, Martyr sub Diocletiano. 303.

Anacletus sive rectius Anencletus, Episcopus Romæ. 87. 91. 170.

Anatolius Alexandrinus, Episcopus Cæsareensis 288. inde Ladoicæ. 284. seq. ubi de ejus multiplici eruditione. Ab Alexandrinis rogatus scholæ Aristotelicæ recturam in se suscipere. 285. Ejus Canon Paschalis. 286. sq. Isagoge Arithmetica libris decem. 287.

Andreas Apostolus 71. Ejus Acta Apocrypha. 97.

Anicetus, Romæ Episcopus. 124. 125. 127. 141. 142. 171. 193.

Annales & commentarii publici Edessenorum. 31. sq.

Annianus Episcopus Alexandrinus. 66. 87.

Anteros Episcopus Romæ. 229.

Anthimus Episcopus Nicomediensis, Martyr. 297. 307.

Antinous. 121. Antinoi Prophetiæ. 122.

Antipater Herodis Ascalonitæ F. 19. 22.

Antoninus presbyter, Martyr sub Maximino. 333.

Anulinus Africæ Procos. 391. 393. ad eum Epistola Constantini M. 390. altera 394.

Apelles hæreticus 177. multis libris scripta sacra Veteris Test. inspectatus. 178.

Apionis & Petri disputationes. 110.

Apio Judæorum adversarius. 43. liber ejus contra Judæos. 85.

Alius Apio Christianus scriptor in Hexæmeron. 195.

Apocrypha ab Hæreticis supposita. 143.

Ἀπογραφαί, censuales tabulæ 355.

Claudius Apollinaris 141. 169. 187. Episcopus Hierapolitanus 146. 149. 169. Ejus Apologia pro Christianis ad Verum Antoninum.

I

146.

Libri sti Pars Altera.

146. alia scripta 149. contra Montanistas 179. 186. Hæc sunt
 γράμματα quæ memorantur. 187.
- Apollonia martyrium passa. 237.
- Apollonides (ex Artemonis hæresi) sacras Scripturas corrumpit. 198.
- Apollonius scriptor adversus Montanistas. 184-186.
- Apollonius Martyr. 189. ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ βιβημένος. O-
 ratio ejus Apologetica ad Senatum dicta. ibid.
- Apollophanes Philosophus. 220.
- Apostolica vox, γίνεσθε δέκιοι τραπεζίται. 253.
- Apostolicus presbyter S. Irenæo laudatus. 173. S. Clementi Alexan-
 drino. 215.
- Apostolorum Acta Apocrypha. 97. διδασκαί id.
- Apphianus Martyr, sub Maximino. 322-325.
- Aquila Confessor, sub Valeriano. 261.
- Aquila Ponticus qui libros V. T. Grace vertit, 173. 217.
- Aquila Praefectus Ægypti 204. 207.
- Arabianus, Christianus scriptor, 195.
- Arabum Psychopannychitarum error ab Origene confutatus. 233.
- Archelaus Herodis Magni F. 27.
- Archiva Edessena. 32.
- Ares, Martyr sub Maximino. 335.
- Aristidis Apologia pro Christianis. 116. seq.
- Aristion, vir Apostolicus. 111. ejus διηγήσεις τῶν ἰσθ' Κυρίου λόγων à Papia
 laudatæ, 112.
- Aristo Pellæus, scriptor. 118.
- Aristobulus, ex Paneade, scriptor Judæus 215. unus è LXX. Inter-
 pretibus. 287. ejus βιβλίοι ἐξηγητικὴ τῆ Μωυσέως νόμος ad Ptole-
 mazos, Lagi & Philadelphum. ibid.
- Aristoteles. 197. Aristotelica schola Alexandriz. 281.
- Artraxerxis temporibus clarus Esdras. 174.
- Artemas. 282.
- Artemonis hæresis, 195. sq.
- Asclepiades Antiochiæ Episcopus. 212. 223.
- Asclepiodorus Theodoti coriarii, hæretici discipulus. 197. sacras
 Scripturas corrumpit. ibid.
- Asclepius, sectæ Marcionitarum Episcopus, Martyr sub Maximino,
 335. sq.
- Asterius Urbanus, scriptor. 182.

Asty-

Astyrius Senator Romanus, Martyr. 264.

Ater (al. After) Ægyptius, Martyr. 239. seq.

Athenodorus, Gregorii Thaumaturgi frater, Origenis discipulus, Ecclesiæ alicujus in Ponto Episcopus. 230. 263. 278.

Attalus Pergamenus, Martyr. 157. 161. 162. 163. 167.

Atticus, Vir Consularis, 104. alius Episcopus Synnadenensis in Phrygia. 222.

Auctoris nescio cujus (Rhodonis forte) libri tres contra Montanistas 179-183. Alius contra Artemonis hæresin. 195.

Avilius Episcopus Alexandrinus. 87. 90.

Avircius Marcellus. 179.

Aurelius Cyrenius, infra Cyrenius.

Avtolycus ad quem Theophilus Antiochenus scripsit. 146.

Auxentius Martyr sub Maximino. 329.

Babylas Episcopus Antiochenus. 229. Confessor Christi, in carcere mortuus. 234.

Bacchius Justini Martyris avus. 126.

Bacchylides 144. forte idem cum Bacchylo, de quo mox.

Bacchylus Corinthiorum Episcopus. 190. Ejus Epistola de Pascha etc. 191.

Barcabbas & Barcoph, Basilidis Prophetæ. 120.

Barcochebas. 118. 122.

Bardefanes Syrus. 151. Ejus errores & scripta. ibid.

Barnabas. 30. 38. Ejus Epistola. 214. 215. spuria. 97.

Justus Barfabas, vir Apostolicus. 112.

Bartholomæus Apostolus. 175.

Basilicus Marcionita. 177.

Basilides Alexandrinus, Hæreticus 119. Ejus libri XXIV. in Evangelium. 120.

Basilidiani. 142. Eorum Prophetæ, supra in. Barcabbas.

Basilides Martyr. 207. 208.

Basilides Pentapolitanus Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alex. 277.

Benjamin, Episcopus Hierosolymitanus.

Beryllus Bostrenorum Episcopus & ejus scripta. 222. error. 231.

Befas Martyr, 239.

Biblias martyrium passa, 158. seq.

- Bibliotheca Æliæ urbis, 222. Pamphili Martyris. 231.
 Blandina martyrium passâ, 157. 161. 164.
 Blastus hæreticus, 178. 187.
 Bolanus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 179.
 Cæcilianus Carthaginienfis Episcopus 391. 394. ad eum Epistola
 Constantini M. 393.
 Caji duo. Episcopi Hierosolymitani. 176.
 Cajus adversus Artemonem, 195. contra Proclum Montanistam
 Ζηησις sive Διάλογος 67. 99. 100. 103. 222. sq.
 Cajus Episcopus Romanus. 284.
 Cajus Martyr 183. alius Cajus. 236. 260. 261.
 Callistio ad quem Rhodon scripsit. 178.
 Callistus Episcopus Romanus. 223.
 Candidus in Hexaëmeron. 195.
 Capito Episcopus Hierosolymitanus. 176.
 Carpocrates hæreticus. 120. Carpocratiani. 141.
 Carpus Martyr. 136.
 Castianus Hierolymorum Episcopus. 176.
 Cassiani *χρονολογια*. 215.
 Cassius Tyri Episcopus. 194.
 Cataphrygum hæresis. 149. 178. 179. sq. 186. 221. infra, Mon-
 tanistæ.
 Catharos se ipsi appellabant Novatiani. 242.
 Catholicæ Apostolorum Epistolæ. 215.
 Celadion Episcopus Alexandrinus. 125. 141.
 Celerinus Confessor sub Decio. 142.
 Celsus Iconii in Pisidia Episcopus 221.
 Cephas (Galat. II, 9.) diversus à Petro Apost. unus è LXX. Christi
 discipulis 30.
 Cerdo Episcopus Alexandrinus. 90. 115.
 Cerdo hæreticus, Romæ, Marcionitarum auctor. 124.
 Cerinthus hæreticus. 99. sq. ejus *ἀποκαλυψις*. 100. illi tributa à
 nonnullis Apocalypsis Johannis. 273. communi balneo cum
 eo uti Johannes soluit 100. 128.
 Chæmon Diaconus. 257. 258. 261.
 Chæmon Nili urbis Episcopus, cum conjuge relegatus 240.

Chæ-

Chæremone Stoicus. 210.

Ad Chrestum Syracusanorum Episcopum Constantini M. Epistola. 391.

CHRISTO tributa ad Abgarum Epistola. 32. CHRISTI dicta quæ in Evangeliiis non leguntur. 108. 126. *ἐν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ διδασκαλίᾳ*, libris Papæ insertæ. 112.

Chrysophora. 145.

Clarus, Ptolemaidis in Syria Episcopus. 194.

Clemens 216 Alexandrinus 175. Pantæni discipulus 214. presbyter 213. scholæ Catecheticae Alexandrinæ præfectus 208. assertor Divinitatis CHRISTI 196. Præceptor Origenis. 208. de ejus scriptis 214. seq. Ex Hypotyposeon sive Institutionum Divinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. seq.

Stromatum libro I. 175. 176. 208. III. 101. 102. VII. 102.

Libro de Paschate 147. 215.

Libro, Qvis dives salvetur, 91-94.

Clemens Episcopus Romæ 74. 87. 90. 106. 170. male confunditur cum Flavio Clemente Consule, 89. Epistolam ad Hebræos Græce vertisse à quibusdam traditur. 110. 227.

Ejus Epistola ad Corinthios 88. 110. 142. 145. 170. 215.

Epistola secunda. 110.

πολυπῇ καὶ μακρῇ συζητάμεναι heri & nudius tertius Clementi supposita, Petri & Apionis disputationes. 110.

Cleobius Judæus hæreticus. 142. Cleobiani. ibid.

Conon Hermopolitanæ Ecclesiæ Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus 247.

Constantini M. Oratio de pace ad Synodum Nicænam. 489. Oratio ad Sanctorum cœtum 567. seq. Epistolæ & edicta. Vide infra, Epistolæ. Statuæ ejus inscriptio. 359. sq. Episcopus τῶν ἐκτὸς, 537.

Coracio Chiliafmi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 272.

Cornelius Episcopus Antiochenus 141.

Cornelius Episcopus Romanus, 234. 245. 247. 250. Ejus Epistola ad Fabium Antiochenum de condemnatione Novati (Novatiani) 242-245. Aliæ ejus Epistolæ. 242.

Cornutus Stoicus. 220.

Crescens Philoophus, 136. 137. Alius Crescens à Paulo Apost. missus in Gallias 74.

- Crispus Parentis Constantini in expeditione & victoria adversus Licinium Comes. 398. 399.
 Cronion Eunus Martyr. 238.
 Cronius Philosophus. 220.
 Culciani Praefecti Aegypti sub Maximino, & Christianorum hostis supplicium. 366.
 Cyprianus Episcopus Carthaginiensis, rebaptizandos haereticos docuit. 251. Ejus Epistolae. 242.
 Aurelius Cyrenius Martyr. 187.
 Aurelius Cyrenius, Praefectus sub Gallieno. 262.
 Cyrus Rex Persarum. 408.
 Cyrillus Episcopus Antiochenus. 284.
 Δαιμονία προσημεσίωσις. 317.
 Dalce. 134.
 Damas Magnesia ad Maandrum Episcopus. 107.
 Decii Imp. edictum contra Christianos. 238.
 Demetrianus Episcopus Antiochia. 248. 251. 263. 277. ejus filius Domnus. 282.
 Demetrius Episcopus Alexandrinus. 190. 202. 204. 205. 209. 216. 221. 222. 228. 229.
 Demetrius presbyter. 261.
 Demetrius Judaeus scriptor. 215.
 Desposyni, Servatoris nostri cognati. 23.
 Didymus ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
 Diocletiani edictum contra Christianos à Christiano quodam detractum & publice discerptum. 296. *Etsi non recte*, inquit Lactantius cap. 13. de mortibus persecutorum, *magno tamen animo*.
 Diodorus ὁ πρὸς Βιβλιοθήκας Πιτυμαί. 646.
 Dionysia Martyrium passa. 239.
 Dionysius Areopagita primus Athenarum Episcopus. 74. 144.
 Dionysius Corinthiorum Episcopus. 74. 141. Ejus Epistolae variae. 143. sq. ad Athenienses. 74. 143. 144. ad Ecclesiam Romanam. 68. 144. 245.
 Dionysius Origenis discipulus. 229. scholae catecheticae praefectus ibid. inde *Alexandrinus* Episcopus. 232. 261. 278. 289. ὁ καὶ ἡμᾶς 100. (Confer Dodvelli diss. ad Irenaeum pag. 227.)
 Ejus Epistolae de baptismo, I. ad Stephanum Episcopum Rom. 251.

251. II. ad Xystum Episcopum Rom. 252. III. ad Philemonem presbyterum Rom. 253. IV. ad Dionysium presbyterum (postea Episc.) Romanum. 254. V. ad Xystum Episcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia Epistola ad Dionysium Rom. de Luciano. ibid. Epistolæ *Paschales*. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad fratres per Ægyptum constitutos. ibid. ad Hieracem Episcopum. 266. sq. ad Flavium. 266. alia. ibid. Ejusd. Epistolæ ad *Cornelius* Episcopum Rom. 247. 248. ad *Domitium & Didymum*. 260. 266. ad *Fabium* Antiochenum Episcopum. 236. 241. 246. Ad Antiochenam Ecclesiam. 279. Adversus *Germanum* Episcopum. 238. 257. 261. ad *Hermammonem* & fratres in Ægypto constitutos. 250. 255-257. 269. 270. ad *Novatium*. 247. Epistola de sabbato 296. alia *πρὸς γυναικας* ibid. alia Epistolæ. 266. 269. 277. liber secundus de promissionibus contra Nepotem, 100. 270. - - 276. alia ejus scripta. 247. 248. 277.

Dionysius ad quem scripsit, quisque *συμπροβυργος* vocatur à Dionysio Alex. 252. postea Episcopus *Romanns* 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionysius Alex. inscripsit. 277.

Dionysius *Tripolitanus*, Martyr 321. Alius Dionysius Martyr. 322.

Dionysius *ὁ πρὸς Ἰερουσαλὴμ*. 547.

Dioscorus Confessor. 239. alius presbyter. 261.

Dius presbyter Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano, 308.

Dius Episcopus Hierosolymitanus. 211.

Docetæ. 211.

Dolichinus Episcopus Hierosolymitanus. 176.

Domitius ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.

Domnus Martyr sub Maximino. 328.

Domnus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 263.

Domnus Demetriani Episcopi F. Episcopus Antiochenus. 282. 284.

Donatistæ innuuntur. 473.

Dorotheus Evnuchus, presbyter Antiochenus, Hebraice peritus, quem sacras Scripturas in Ecclesia interpretantem Eusebius audivit. 284. baphii apud Tyrum Procurator. ibid. & 292. Martyr 296. 297.

Dositheus hæreticus. 141. Dositheani. ibid.

Dracilianus, præfectorum Prætorio Vicarius sub Constantino 500.

Dula-

Dufares ab Arabibus cultus. 645.

Ebionæi. 99. 173. 218.

Elevtherus Diaconus. 142. deinde Episcopus Romanus. 125. 142. 153. 168. 170. 171. 189.

Elias Martyr sub Maximino. 335.

Elpistus. 144.

Encratarum hæresis. 149. seq.

Ενναδος Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino 333. sq.

Τὰ ἐν τῷ ἐνὶ Χ. μαθήματα. 287.

Vettius Epagathus, Martyr. 155. sq.

Epistolæ Imperatorum, *Hadriani* ad Minucium Fundanum 122. 123.

148. *Antonini Pii* ad Larissæos, Theffalonicenses, Athenienses & omnes Græcos pro Christianis. 148. *M. Antonini* de legione

fulminatrice 169. ad commune Asiæ pro Christianis. 120. 189.

Gallieni ad Dionysium & reliquos Episcopos. 262. *Aureliani* contra Christianos 283. *Diocletiani*. 294. 296. 298. 318. 360. 364.

Galerii Maximiani palinodia 345. 346. pro Christianis 315. 316.

437. *Maximini* contra Christianos 323. seq. 333. 350. 357. 365.

Ejusdem ad civitatem Tyriorum 352. seq. ad Sabinum præfectum prætorio, pro Christianis 347. seq.

Edictum in gratiam Christianorum. 360. sq. 363. sq. 438. mentio & 352. Edictum

Licinii contra Christianos 396. *Constantini & Licinii* pro Christianis

388. seq. 360. 362. 367. 370. 388. seq. *Constantini & Licinii* Edicta

contra Maximinum 366. *Constantini* pro Christianis post victum

Licinium 399. ad Anulinum de bonis Ecclesiarum restituendis.

390. ad eundem de immunitate Clericorum. 394. ad Alexandrum

Episcopum Alexandrinum & Arium presb. per Hosium

missa. 473 - 478. ad populum Antiochensem 516. seq. ad Cæcilianum

Episcopum Carthag. 393. ad Chrestum Syracusanorum

Episcopum. 391. sq. ad Ecclesias, ante Synodum Nicænam

486. post Synodum Nicenam 491 - 494. ad Eusebium Cæsariensem

Episcopum 465. alia 518. tertia. 543. quarta ad eundem

de conficiendis sacris Codicibus. ibid. Lex de hæreticis. 520.

seq. alia 453. seq. 455 - 463. 464. 482. seq. Epistola ad Macarium

Hierosolymorum Episcopum. 499. 500. 501. ad eundem

& reliquos Episcopos Palæstinæ. 509. seq. ad Miltiadem Episcopum

Urbis Romæ & Marcum, 391. ad Provinciales Orientis

edi.

edictum ex Græco versum latine. 466-471. ad omnes Provinciales de restituendis bonis Christianorum. 455. seq. ad Saporem Regem Persarum. 530. seq. ad Theodotum, Theodorum, & reliquos Antiochiæ congregatos. 519. ad Synodum Episcoporum in urbe Tyro. 546. 547. Constantini Epistola ad Ursulum, Rationalem Africæ memoratur. 393.

Sabini præfecti prætorio sub Maximo Epistola ad Præsides provinciarum Orientis pro Christianis, ab Eusebio Græcè & latino versa. 347. seq.

Epistola Synodica Concilii *Antiocheni* ad Dionysium Romæ & Maximum Alexandriæ Episcopum & reliquos Episcopos contra Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii *Gallicani*. 191. Martyrum *Lugdunensium* ad Eleutherum Episcopum Romæ. 168. Epistola Synodica Ecclesiarum *Osdroëna* provincia de celebratione Paschæ. 191. Episcoporum provincia *Palaestina*. 191. 194. Ecclesiarum *Ponti*. 191. Concilii *Romani*. 191. Epistola Ecclesiæ *Smyræorum* ad Philomelienses & reliquas Ecclesias. De martyrio Polycarpi. 128-135. eorundem de martyrio Pionii. 136. *Viennensis* & *Lugdunensis* Ecclesiæ ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ. 154-165. 166. 167. sq.

Epimachus Martyr. 239.

Eros Episcopus Antiochenus. 141.

Esdras librorum Prophetiarum, Artaxerxis tempore restitutor. 174. Esai. 143.

Evangelium secundum Hebræos. 97. 113. 143. ab Ebionæis solum receptum. 99. Syriacum 143. 219. *παράδοσις* Tatiani 150. Vide & Matthiæ, Pauli, Petri.

Evarestus Romæ Episcopus. 106. 115. 170.

Eubulus Manganensis. Martyr sub Maximino. 341.

Euclidis Geometria. 197.

Evelpis laicus in Ecclesia Larandensi concionatur. 222.

Eumenes Episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Cronion Eunus, Martyr. 238.

Evodius Episcopus primus Antiochiæ. 91. post Petrum. 106.

K

Euphra-

Libri 5ti Pars Altera.

- Euphranor ad quem scripsit & cui librum de tentationibus dicavit
Dionysius Alexandrinus. 277.
- Euphronius presbyter. 519.
- Eupolemus Judæus. 215.
- Euporus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
- Eusebius Diaconus 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. postea
Episcopus Laodicens. 261. 284.
- Eusebius Cæsarensis, usus Bibliotheca Eliæ urbis ab Alexandro
Episcopo instructa, 222. 284. & Bibliotheca Pamphili, cujus
indicem inseruit libris de Pamphili vita. 231. Eusebii *ἡρώδης*
κατοῖς 4. libri de Demonstratione Evangelica. 10. Ecloga-
rum Propheticarum libri. ibid. Orationes. 405. 542. 550. De
Martyribus Palæstinæ. 308 d. Antiquiorum Martyrum passionis.
135. 136. ubi de Pionio, & 153. 169. 189. Apologia pro Ori-
gene ab Eusebio & Pamphilo communi studio elaborata, 232.
Liber II illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili,
libri tres 231. 288. 308. 336. *ἰσορῆσαντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν τό-
πων γερόμενοι.* 301. Antiochenum Episcopatum repudiat. 516. 518.
- Eutychianus Episcopus Romæ. 284.
- Eutychius qui interfuit Synodo Antiochenæ contra Paulum Samo-
satenum. 279.
- Fabianus Episcopus Rom. 229. Martyr. 234.
- Fadus, *Φαδῶς*, Procurator Judææ. 49.
- Fabius Episcopus Antiochenus. 234. 236. 241. 248. 262.
- Faustinus Confessor sub Valeriano. 261.
- Fauftus 236. 260. idem forte Fauftus Diaconus, & Confessor sub
Valeriano. 257. 258. 261. ac postea Martyr. 261.
- Fauftus presbyter Alex. martyr sub Diocletiano 308.
- Felix Episcopus Rom. 233. 284.
- Festus Procurator Judææ. 61.
- Firmilianus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 228. 247. 251. 252. 263.
278. 279. 280.
- Firmilianus Præses Palæstinæ. (A. C. 308.) 330. 341. 337. 333. ejus
supplicium 342.
- Flavianus Præses Palæstinæ. 318.
- Flavius ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.
- Florinus presbyter Rom. hæreticus. 178. 187. 188.

- Florus Procurator Judææ. 68.
 Æmilius Frontinus Asiæ Pro-COS. 185.
 Ad Minucium Fundanum Asiæ Pro-COS. rescriptum Hadriani, 122.
 seq. 148.
 Galenus 197.
 Galilæi. 17. 143.
 Gallieni Imp. rescripta pro Christianis. 262.
 Georgius presbyter. 519.
 Germanicus Martyr 129.
 Germanio Episcopus Hierosol. 211.
 Germanus Episcopus ad quem scripsit Dionysius Alex. 257. 260.
 Germanus Martyr sub Maximino 333.
 Gordius Episc. Hierosol. 211.
 Gorgonius procurator provinciæ sub Ethnico Imp. Christianus, 292.
 martyr sub Diocletiano 297.
 Gortheus hæreticus Judæus à quo Gortheni. 142.
 Serenius Granianus ProCOS. Vide Serenius.
 Gratus Asiæ ProCOS. 180.
 Gregorius (alio nomine Theodorus) Origenis discipulus, Ecclesiæ
 in Ponto Episc. 230. 263. 278.
 Hadriani Imp. edictum Judæos vetans Hierosolymam reverti. 118.
 rescriptum ad Minucium Fundanum. 122. seq. 148.
 Hegeſippus 87. 88. 89. seq. 103. 104. 105. 121. seq. 125. 141. vide-
 tur à Judæis ad Christianos accessisse 143. quinque libris tradi-
 tiones Apostolicas *ἑνὴν μὲν καὶ τὴν αὐτὴν* 121. ubi locus ex illo
 opere: & plura 142. 143. *ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τῇ δευτέρῃ* 63-65.
 Helcesaitarum hæresis simul nata simul extincta 232.
 Helena Adiabenorum Regina. 49. 50.
 Helena Augusta Constantini M. mater. 504. 505. 506.
 Helena Simonis Magi. 50.
 Helenus Tarſi Episcopus 247. 251. 252. 278. 279.
 Heliodorus Laodiceæ Episcopus 251.
 Hemerobaptista. 143.
 Heraclas 217. presbyter 222. Plutarchi Martyris frater, Episco-
 pus Alex. Origenis discipulus. 204. 228. 229. 232. 253. 254.
 Heraclides procurator prædiorum Imp. Constantini 393.
 Heraclides Martyr, Origenis discipulus. 206.

- Ad Heracliti Philosophi dictum *πίστε ρεῖ πῶτα μὲ δίκη* alluditur 613.
 Heracliti Christiani scriptoris *εἰς τὴν Ἀπίου* 195.
 Heras catechumena martyrium perpeſſa. 206.
 Hermæ Paſtor 72. 97. 173.
 Hermogenes hæreticus 146.
 Hermophilus (ex Artemonis hæreſi) ſacrarum Scripturarum corruptor. 198.
 Hermon Epicoꝗus Hieroſol. 289.
 Hero Origenis diſcipulus, martyr. 206. alius Ægyptius 239.
 Hero Antiochenus Epicoꝗus. 108. 141.
 Herodes Magnus 18. 19. 24. Junior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134.
 Heſychius Ægyptius Epicoꝗus. Martyr ſub Diocletiano 308.
 Hieracas Ægyptius Epicoꝗus. ad quem ſcripſit Dionyſius Alex. 266.
 Hierax qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samoſatenum. 279.
 Hippolytus 222. ejus liber de Paſcha & alia ſcripta 223. ſeq.
 Hiſtorici non Chriſtiani, *οἱ ἀποθι τῆ καθ' ἡμᾶς λόγῳ ſυγγραφεῖς*. 89. 116. 154. 169. *ἰδιῶς ὡς αὐτῶν ſυγγραφεῖς*. 268.
 Homerus. 319. 608.
 Hoſioꝗus ab Hoſio miſſum ad Cæcilianum Carthag. Epicoꝗum. 393.
 Hoſius Epicoꝗus Cordubeniſis. 393. 487.
 Hyginus Epicoꝗus Romæ. 123. 124. 125. 171. 193.
 Hymenæus Hieroſolymorum Epicoꝗus. 263. 278. 279. 289.
 Hyrcanus. 19.
 Jacobi Epistoꝗa 66. 97. Jacobus Juſtus Epicoꝗus Hieroſol. 38. ſeq. 63. 74. (ubi & de altero Jacobo) 86. 117. 142. Ejus cathedra. 265. ſq.
 Ignatius Antiochenſis Epicoꝗus. 91. 173. Ejus Martyrium & Epistoꝗa. 106. ſq. 110. locus ex Epistoꝗa ad Rom. 107. ad Smyrnæos. 108. Epistoꝗarum ad ſe miſſarum meminit Polycarpus, eaſque una cum aliis quas potuit invenire, ad Philippenſes miſit. 109.
 Incerti auctoris adverſus Cataphrygas lib. I. 179. II. 181. III. 182.
 Incerti auctoris contra Artemonis hæreſin. 195.
 Ingenuus, *ἰγγύης*, ſub Decio Martyr. 240.
 Joannes Apoſtolus. 90. 91. ſq. cum Cerintho noluit eodem uti balneo. 100. 128. bene Grace ſcripſit. 276. Ejus Evangelium.

94. sq. 172. 216. 226. 227. Epistola prima. 274. 275. secunda & tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypsis. 96. 97. 146. 172. sq. 186. 227. 255. 271. 272. 273. forte Joannis presbyteri 111. 273. sq. 275. dictio *ὡς ἀποβῶς ἐκ τῆς γῆς*. 276. Acta Apocrypha. 97. sepulchrum. 102. sq. 191.
- Joannes presbyter Vir Apostolicus. 111. utriusque Joannis sepulchrum Ephesi. 111. 175. ejus *παράδοξις* à Papia laudatæ. 112.
- Joannes Episcopus Hierosol. 117.
- Joannes Lector memoria excellenti, Martyr sub Maximino. 343. sq.
- Josephus Barlabas Vir Apostolicus. 112.
- Flavius Josephus 287. 215. Ejus laus & scripta. 84. sq. Historia. 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis studium. 49. Antiquitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 18. 29. 30. ubi testimonium de Christo, & 43. seq. XIX. 47. sq. 49. XX. 60. sq. 65. ex Antiquitatum Epilogo (sive de vita sua) 86. De bello Judaico lib. II. 18. 25. sq. 45. 61. V. 76. sq. VI. 78-80. 82-84. contra Apionem. lib. I. 85.
- Josephus Episcopus Hierosol. 117.
- Irenæus. 142. 143. 215. Presbyter Lugdunensis 168. Episcopus. 170. Ecclesiarum Galliarum præcipuus. 191. auditor Polycarpi. 170. 188. pacis studiosus 191. Ejus libri quinque adversus hæreses. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. sq. 170. 172. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epistola ad Florinum de Monarchia. 187. 183. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdoadæ. 177. Epistola Synodica ad Victorem Episcopum urbis Romæ. 192. 193. Alia ejus scripta. 187. 194. Christum Deum & hominem confitetur. 196.
- Ischyrius Martyr, sub Decio. 240.
- Isidorus Ægyptius Martyr. 233. sub eodem.
- Judas Galilæus 17. 18.
- Judæ Apostoli Epistola. 66. 97. 214. 215.
- Judas scriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 208.
- Judas Episcopus Hierosol. 117.
- Judæorum in Christianos odium & maledicta. 140. septem hæreses. 64. 142. Judaicæ *δυνάμεις*. 143.
- Juliana à qua Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

Julianus Episcopus Alex. 174. 190. 202. alii duo Episcopi Hierosol. 176.

Julianus Apameensis Episcopus. 182.

Julianus Martyr. 238. alius Cappadox sub Maximino. 340. sq.

Ælius Publius Julius, Develtæ Coloniz Thraciz Episcopus. 187.

Justinus. 98. 105. 173. assertor Divinitatis Christi. 196. ejus scripta. 139. sq. *ὑπερὰ πάντα μακρίαν σύγγραμμα*. 125. 144. adversus omnes hæreses. 125. priore Apologetico 50. 122. 125. 126. 136. 137. sq. secundo Apologetico 122. 123. 125. 126. 136. 137-139. dialogo adversus Tryphonem. 140.

Justus Episcopus Alexandrinus. 117.

Justus Barfabas vir Apostolicus. 112.

Justus Tiberiensis, Historicus. 86.

Jacobus Justus Episcopus Hierosol. Vide supra, in Jacobus. Alius Justus Judæus, Hierosol Episcopus. 106. 117. alius Junior, item Episcopus Hierosol. 117.

Lætus præfectus Ægypti. 447.

Latronianus Corrector Siciliz. 392.

Leonides Origenis pater, Martyr. 201.

Levi, Episcopus Hierosol. 117.

Libri Veteris Test. 149. 225. Novi. 97.

Liber quem cælo delapsus jactabant Helcesaitæ. 234.

Licinii edicta contra Christianos. 434. sq. Vide & supra Epistolæ. Ejusdem Oratio 446. 451.

Linus Romæ Episcopus. 71. 74. 87. 91. 170.

Longinus Philosophus. 220.

Lucæ Evangelium Paulo Apostolo probatum. 73. 226. Lucas Pauli Evangelium litteris mandavit. 172. traditus à quibusdam Græce vertisse Epistolam ad Hebræos. 110. 215. 227.

Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr sub Maximino. 307. Ejus oratio Apologetica, dicta Nicomediæ præsentem Imperatorem. 307. 351. De Luciano Epistolam ad Dionysium Romanum scripsit Dionysius Alexandrinus. 255.

Lucius Martyr. 139.

Lucius Episcopus Romæ 250. sq.

Lucius qui in Synodo Antiochena Paulum Samosatenum condemnavit. 279.

Lucius

- Lucius presbyter. 261.
 Lucius Judæorum Dux. 116.
 Lupus Ægypti præfectus. 115.
 Lulius Quietus, dux exercitus Romani. 116.
 Macar Martyr. 239.
 τὰ μακκαβαϊκὰ Σαρβηθ Σαρβανὲ ἑλ. 226.
 Macrianus. 170. ἐν τῷ καθόλου λόγῳ τὸ βασιλεὺς Catholicus sive Rationalis Imperatoris. 256. Hic ibidem dicitur ἀρχισυνάγωγος τῶν ἀπ' Αἰγυπτῶν μάγων, quod instar Magorum Ægypti Moyfi resistentium, præstigias superstitionis Valeriano svasit.
 Malchionis, Sophisticæ Scholæ apud Antiochenos præfecti & presbyteri Christiani contra Paulum Samosatenum disputatio. 278. 279.
 Malchus Martyr sub Valeriano. 261.
 Manes hæreticus. 283.
 Manichæi. 284.
 Marcella martyrium passa, unâ cum filia Potamiana. 287.
 Marcellus Confessor sub Valeriano. 258. ex fratribus Romanis. 257.
 Marcellinus Episcopus Rom. 284.
 Marcianus S. Irenæi frater. 104.
 Marcianus hæreticus Doceta. 213. 214.
 Marcion Ponticus, hæreticus. 125. 128. 144. 146. 150. 173. 177. 224.
 Marcionistæ 143. eorum dissidia. 177. auctor Cerdo. 124. plures Martyres habere se jactabant. 182. Mulier ex illa secta martyrium passa sub Valeriano. 262. Asclepius Episcopus sub Maximino. 335.
 Marcus Turbo, Dux exercitus Romani. 116.
 Marcus Episcopus primus Alexandrinus. 66. Ejus Evangelium 95. 96. à Petro Apostolo probatum. 53. 216. Marcus Petri interpres. 95. 96. 112. seq. 172.
 Marcus Episcopus Alexandrinus junior. 125.
 Marcus Hierosolymorum Episcopus. 119. 176.
 Marcus ad quem Constantini M. Epistola. 391.
 Marcus hæreticus. 124.
 Maria Christi mater. 23. 24. alia Maria, 79. 80.

Mari-

- Marinus Martyr. 263.
 Marinus Tyri Episcopus. 251. alius 391.
 Masbothæi, Judaica hæresis, 142. 143.
 Maternus. 391.
 Matthæus. 226. ejus Evangelium. 95. seq. 113. 172. 175.
 Matthias Apostolus 30. 31. 38. Evangelium ei suppositum. 97.
 Matthias Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Maturus Martyr. 157. 161.
 Maximilla, Montani Prophetis. 178. 180. 122. 186. laqueo gulam
 sibi fregit. 181.
 Maximinus Episcopus Antiochenus. 146. 186. alius Hierosolymi-
 tanus. 176.
 Maximini Imp. edicta. Vide supra Epistolæ.
 Maximus Bostrensis Episcopus. 278.
 Maximi liber, unde malum, & quod materia creata à DEO sit. 195.
 Maximus quem compresbyterum vocat Dionysius Alex. 257. 258.
 qui in Episcopatu Alexandrino post Dionysium successit. 261.
 278. 279. 289.
 Maximus presbyter Romanus, Confessor sub Decio. 242.
 Maxys, tribunus militum sub Maximino. 334.
 Mazabanes, Episcopus Hierosol. 234. 251. 263.
 Melcatharus à Phœniciis cultus. 645.
 Meletius Ponticarum Ecclesiarum Episcopus. 289. Vir in omni ge-
 nere doctissimus, propter eloquentiam vero *Mel Atticum*, *μελ
 τῆς Ἀττικῆς* dictus. Eusebio per septennium notus. id.
 Meletiani. 472.
 Melito 141. 215. Sardinus Episcopus. Ejus Scripta, 146. seq. ex
 libro de Pascha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 147.
 148. ex ejus elogis S. Scripturæ ad Onesimum. 148. seq. Chri-
 stum DEum & hominem confitetur. 196.
 Melito Evnuchus. 191.
 Menander hæreticus. 98. 119. *μενανδριανῶν* 142.
 Mercuria martyrium passa. 239.
 Meruzanes, Episcopus Armeniorum. 247.
 Metras Martyr. 237.
 Metrodonus Marcionis sectæ presbyter, Martyr. 135.

Miltiades Montanista 179. Vide supra, Alcibiades.

Miltiadis Montanistarum adversarii liber quod non deceat Prophetam in ecclasi loqui. 183. alia ejus scripta. 184. assertor Divinitatis Christi 196.

Ad Miltiadem Episcopum urbis Romæ, & Marcum, Constantini M. Epistola. 391.

Moderatus Pythagoricus. 220.

Modestus, scriptor. 141. contra Marcionem. 146.

Montanus hæreticus. 149. 168. 180. 183. 184. laqueo gulam sibi fregit. 181.

Montanistæ plures se jactabant habere Martyres. 182.

Mopsus à Cilicibus cultus. 645.

Moses presbyter Rom. Martyr sub Decio. 245.

Museus scriptor Judæus, post Philonem ac Josephum laudatus. 287.

Musanus scriptor. 141. contra Encratitas. 149.

Mysteria gentium. 621.

Narcissus Episcopus Hierosol. 176. 190. 194. 210. 211. 212.

Narcissus ad quem Constantini M. Epistola. 519.

Natalis Confessor, Theodotianorum Episcopus. 196. seq.

Nemesion Ægyptius, Martyr. 240.

Neon Episcopus Larandensis. 222.

Nepos Episcopus Ægyptius Chiliasmī assertor à Dionysio Alex. confutatus. 270. ejus ἑλεγχόμενα Ἀληγορίων. 271. Psalmi. ibid.

Nicæna Synodus 486. seq.

Nicetes, Herodis Irenarchæ Pater. 131. 134.

Nicolaitæ. 101. Nicolai dictum: ὅτι τὸ πρῶτον ἔσται τῇ σαρκὶ θεῷ. ibid.

Nicomachus Iconii Episcopus. 278. 279.

Nicomachus Pythagoreus. 220.

Nilus Ægyptius Episcopus & Martyr sub Diocletiano. 308. 343.

Novatus (rectius Novatianus) Ecclesiæ Rom. presbyter. 241. seq.

Novati γρίσμα. 248. παρηγορίαι, 251.

Numenius Philosophus. 220.

Obandes ab Arabibus cultus. 645.

Olympiadum scriptores. 46.

Onesimus Ephesiorum Episcopus. 107.

Onesimus ad quem excerpta s. Eclogas S. Scripturæ scripsit Melito.

148.

L

Ora-

Libri sui Pars Altera.

Oraculum de Domino terrarum ex Judæorum finibus prodituro. 84.

Oraculum duplex Apostolis redditum de ipsorum Hierosolymis commoratione 75. 186.

Oracula Jovis Philii. 349. quibus deceptus Maximinus. 363.

Oratio Panegyrica ad Paulinum Tyri Episc. dicta. 371-388. de ædificatis & restauratis templis post restitutam Christianis pacem.

De Origene. 201. seq. 208. seq. 216. seq. 218. seq. 234. seq. vendit λογων δὲ χαίων συγγραμματα. 205. Philosophos veteres illustravit 219. presbyter 209-224. ejus auditores 263.

Hexapla. 217. Tetrapla. 217. Epistola ad Leonidem patrem, quæ ad Martyrium sustinendum hortatur puer, 202. ex alia Epistola. 221. Epistola ad Philippum Imp. & Severam Augustam. 233. Commentarii in Sacras Scripturas 224. 225. 230. 231. 233.

Ejusdem Tom. III. expositionum in Genesin 71. Tom. IX. 225.

Expositio primi Psalmi 225. 226. Homilia in Psalm. LXXXII. 233.

Tom. I. Expositionum in Mathezum. 226.

Tom. V. Expositionum in Evangelium Joannis. 226. Tom. XXI. 229.

Homiliæ in Epistolam ad Hebræos. 227.

Libri de principiis. 225. de resurrectione libri duo. 225. *γραμματῆς* decem. 225. liber de martyrio ad Ambrosium & Procloctum. 228. Epistolæ variz 235. 229. ultimum 233. ad Africanum de Susanna. 230. Acta in Synodo contra Beryllum. 232. in Synodo contra Arabes Psycho-pantychitas. 233. ad Fabianum Episc. Rom. & alios Episcopos de recta fidei sue ratione. 233. pleniorum Indicem scriptorum Origenis dederat in Vita Pamphili 231. Ad Origenem scripsit librum de martyrio Dionysius Alex. 247.

Orpheus. 650.

Zoticus Otrenus. vide Zoticus.

Pachymius Ægyptius 254. Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.

Palma Episcopus Amastrianorum. 144. 191.

Pamphilus Cæsareensis presbyter. 288. seq. Martyr sub Maximino *ibid.*

ibid. 231. 308. 329. 336. 338. 339. 340. 341. una cum Eusebio Apologeticum Origenis composuit. 232.

Pantanus ex Stoico Philosopho præfectus Scholæ Christianæ Alexandrinæ 175. 208. 214. 216. 221.

Papias Hierapolitanus Episcopus. 53. 106. Ejus quinque libri *λόγων κυριακῶν ἐξηγήσεις*. 110. Ex proœmio librorum ipsius 111. alter locus è libris Papiæ 112. *σφόδρα σμικρὸς τὸν νῦν*. ibid.

Papyrius. 191.

Papulus Martyr. 136.

Paternuthius Martyr sub Maximino. 343.

Patricius Vicarius Præfectorum. 393.

Paulinus Laicus concionatur Iconii. 222.

Paulinus cui librum X. Historiæ dedicat Eusebius. 369. Tyrionum Episcopus 371. Idem innuitur 376. c. d. 385.

Paulus Antiochenus, vir disertus sed hæreticus qui Alexandriæ docuit Origenis tempore. 203.

Pauli Apostoli Actus Apocryphi 72. 97. Epistolæ. 226. rejectæ ab Ebionitis 99. Helcesaitis 234. Epistola ad Hebræos 72. 110. 194. 215. seq. 223. 227. locus ex illa Paulo tribuitur à Dionysio Alex. 237. Paulus ante Petrum nominatus 265. quanquam in latino inversus ordo conspicitur.

Paulus Jannitenfis, Martyr sub Maximino. 336.

Paulus Samosatenus 195. 284. Episcopus Antiochenus 277. damnatus in Synodo 278. sq. & depositus. 282. Ducenarius quam Episcopus vocari maluit. 280. *Ἐπιστολὰς ἀναγνώσκων καὶ ὑπαγορεύων ἀμα βαδίζων δημοσίᾳ καὶ δορυφορούμενος*. ibid. Ejus Psalms. 281.

Alius Paulus qui Samosatenum condemnavit in Concilio Antiocheno. 279.

Servilius Paulus Asiæ ProCOS. 147.

Alius Paulus 236. 260. Alius Paulus Martyr. 330. 331. seq. ubi pater ejus ante mortem preces.

Pausis Ægyptius Martyr (A. C. 304.) 321.

Peleus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308. 343.

Perennis Judex. 189.

Petri Apostoli Epistola secunda. 72. 97. 227. Actus Apocryphi 72.

L 2

Evan-

- Evangelium 72.97.213. Prædicatio 72. Revelatio five Apocalypsis 72.97.215. Uxor passa martyrium. 102.
 Petri & Pauli Martyrium. 71. sepulchrum Romæ 67. seq.
 Petri & Apionis *Ἀπίωνος* Clementi Rom. suppositi 110.
 Petrus Alexandrinus Episcopus 289. & Martyr 290. 308. 351.
 Petrus Asceta, *Ἀσκήτης* dictus. ex vico Anea in agro Eleuthero-
 politano, Martyr sub Maximino. 335.
 Petrus Imp. Diocletiani cubicularius, Martyr. 297.
 Alius Petrus 236. 260. 261.
 Pharisei. 143.
 Phileas Episcopus Thmuitanus, Martyr sub Diocletiano. 301. 308.
 in Philosophia & externis literis doctissimus, 302. Epistola ad
 fratres Thmuitas 302-304.
 Philemon quem *συμπροσβύτην* vocat Dionysius Alex. 252. presbyter
 Romanus. 253.
 Philetus Episcopus Antiochenus. 223. 224.
 Philippi Apostoli filiarumque ejus sepulchrum. 102. 103. de ejus fi-
 liabus. 109. 112. 183. 191. ubi & de Philippo, defuncto
 Hierapoli.
 Philippus Asiarcha 132.
 Philippus 141. Gortynensis in Creta Episcopus. 144. Ejus contra
 Marcionem. 146.
 Philippus Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 De Philippo Imperatore *καὶ χει λόγος*, quod Christianus fieri cu-
 piens ab Episcopo jussus fuit prius pœnitentiam agere, idque
 fecit. 232.
 Philo Judæus. 43. 215. 287. Petro Apostolo familiaris 53. Ejus
 scripta. 58. *τὰ κατὰ Γαίον Ἰουδαίους συμβάντα* libris quinque. 43. Le-
 gatio ad Cajum Imp. 44. seq. Liber de Virtutibus 45. de Vita
 contemplativa. 54-57.
 Philoromus Procurator Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano. 301.
 Picientius (*Πικέντιος*) ter sub Maximino Consul, & persecutor Chri-
 stianorum. Ejus supplicium 366.
 Pierius presbyter Alexandrinus. 289. Concionibus Ecclesiasticis
 laudatissimus. id.
 Pilatus 27. 40. 46. Ejus acta supra, Acta.
 Pinytus Gnostiorum in Creta Episcopus. 141. Ejus Epistola ad Dio-
 nyfium Corinthium. 144. Pio.

- Pionius Martyr. 135. seq.
 Pius Episcopus Romanus. 125. 171. 193.
 Plato 220. $\sigma\omega\phi\rho\acute{o}\nu\epsilon\sigma\tau\epsilon\iota\theta\epsilon$. 590. 577.
 Plinii ad Trajanum Epistola de Christianis. 105.
 Plutarchus Martyr, auditor Origenis. 204. 206.
 Poëtarum fabulæ 578.
 Polybius Trallianorum Episcopus. 107.
 Polycarpus 100. 127. seq. 188. Episcopus Smyrnæus 106. 107. 134.
 191. cum Johanne Apostolo familiariter versatus. 193. cum
 Aniceto Romæ Episcopo. ibid. Ejus Epistola ad Philippenfes.
 108. 128. plures Epistolæ. 188. Martyrium 128. 135. Pre-
 ces. 133.
 Polycrates Ephesiorum Episcopus 190. Epistola ejus ad Victorem
 Episcopum Romæ. 102. 191.
 Pontianus Episcopus Romanus. 214. 229.
 Ponticus Martyr, frater Blandinæ. 164.
 Porphyrius Pamphili famulus, Martyr, sub Maximino. 339. 340.
 Porphyrii Philosophi in Sicilia celebris, libri tres adversus Christia-
 nos. 219. seq.
 Potamiana martyrio clara. 207. seq.
 Pothinus Lugdunensis Episc. & Martyr. 159. seq. 170.
 Poritus Marcionita, 177.
 Primus Alexandriæ Episcopus. 115. 117. alius Corinthiorum, 142.
 Prisca 184.
 Priscilla Montani Prophetis. 178. 180. 187.
 Priscus Justinii Martyris Pater. 126.
 Priscus Martyr sub Valeriano. 261.
 Probus Martyr sub Maximino. 335.
 Procopius Cæsarensis Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 318.
 Præculus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Prophetæ & Sacerdotes simulacri Maximini. 367.
 Protoctetus Presbyter Cæsarensis, cui librum de Martyrio dicavit
 Origenes. 218.
 Protogenes qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Proverbium $\omicron\iota\theta\iota\epsilon\ \epsilon\ \lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$, $\tau\acute{\alpha}\iota\omicron\varsigma\ \epsilon\ \tau\rho\acute{o}\pi\omicron\varsigma$. 205. $\alpha\delta\iota\ \mu\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\varsigma\ \omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$.
 311. L 3 Pfal-

- Psalmi Therapeutarum Philonis. 55. 57. ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ ἀδελφῶν
 196. 271. 281. 349. 371. Psalmi Pauli Samosatani. 281.
 Ptolemæus Martyr. 138. alius sub Decio. 240.
 Ptolemæus Lagi. 173. 174.
 Publius Episcopus Atheniensis & Martyr. 143.
 Pythagoras Mosen imitatus. 590. Pythagoreorum silentium quin-
 quenne imitatus Basilides. 120.
 Pythii Apollinis oracula. 467. 468. 627. Vide supra Oracula.
 Quadratus. 109. Publii in Episcopatu Atheniensis successor, 143.
 Propheta. 183. Ejus Apologeticon pro Christianis, ad Imp.
 Hadrianum. 116.
 Lusius Quietus, Vide supra, Lusius.
 Quinta martyrium passa. 237.
 Quintus Phryx, temere se offerens Martyrio cui sustinendo erat
 impar, 129.
 Qvirinius (κυρήνης) Præses Syriæ. 18.
 Reticius in Gallia Episc. 391. 392. a
 Rhodonis liber ad Callistonem, Marcioni oppositus. 177. Com-
 mentarii in Hexaëmeron 178. ad Tatiani Præceptoris sui qua-
 stiones respondere voluit ibid. varios libros scripsit, 177.
 Romanus Cæsarensis Diaconus & exorcista, Martyr Antiochiæ (A.
 C. 303.) sub Diocletiano 320. De hoc etiam Eusebius lib. 2. de
 resurrectione, T. 1. Opp. Sirmodi p. 66. seq.
 Romulus Subdiaconus Diospolitani Martyr (A. C. 304.) 321.
 ἡ κατὰ Ρωσσὸν παροιμία, 213. Ecclesia in Rhossò Syriæ opido.
 Rufus Martyr. 108.
 οἱ κατὰ Σαβίλλιον ἀποφικτοί. 252. Dionysii Alex. contra Sabellium Epi-
 stolæ. 277.
 Sabinus Præfectus Ægypti. 235. 260. Alius Præfectus Prætorio sub
 Maximino, 347. 348. ejus Epistola. 347.
 Sacrorum librorum V. T. nomina Hebraica & Græca. 225. seq. Sa-
 cri libri in foro exusti. 293. 379. edicto Diocletiani. 294. 318.
 Sadducæi. 143.
 Sagaris Episcopus. 191. Martyr, 147.
 Salomonis Proverbia, σοφία πανάρετος. 143. 149.
 Salomonis Sapientia, 173. 194. 214.
 Samaritæ, 143.

- Sanctus, *Σαγνλθ*, Diaconus Viennensis & Martyr. 157. seq. 161.
 Barbari Saraceni. 241.
 Saturnilus Antiochenus, hæreticus. 119. 150. Saturniliani. 142.
 Sejanus Judæos acerbè persecutus. 44.
 Seleucus Martyr sub Maximino. 339. seq.
 Senatus Rom. decretum de Deo non nisi quem ipse probasset recipiendo. 41.
 Seneca Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Septuaginta interpretes. 173. seq. 217. aliz Græcæ librorum V. T. versiones. *ibid*.
 Serapio Episcopus Antiochenus. 190. 212. Ejus Epistola ad Caricum & Ponticum, contra Cataphrygas. 186. seq. liber de Evangelio Petri & alia scripta. 213. Alius Serapio Martyr. 237.
 Serapion lapsus. 246.
 Serenii Graniani, Aliz ProCos. litteræ ad Hadrianum de Christianis non temere occidendis. 122. 123.
 Serenus Origenis discipulus, Martyr. 206. Alter eodem nomine. *ibid*.
 Servilius Paulus, Aliz ProCos. 147.
 Severus hæreticus. 150. Severiani. 150.
 Sexti liber de resurrectione. 195.
 Sibylla Erythraea. 591. seq. 597. Ejus Acrostichis. 592.
 Sidonius Confessor sub Decio. 142.
 Simeon Cleopæ filius, Episcopus Hierosol. 141. 87. 91. 106. 117. ejus Martyrium. 103. seq.
 Simon Magus. 39. seq. 50. (ubi inscriptio statutz, Simoni Deo Sancto) seq. Ejus discipulus Menander. 98. 119. Magicæ illius præstigiæ. 120.
 Simoniani. 51. 142.
 Jesu Siracida liber. 114.
 Socrates Philosophus. 576.
 Socrates Episcopus Laodicensus. 284.
 Sotas Anchialensis Episc. dæmonium Priscillæ ejicere voluit. 187.
 Soter Episcopus Romanus. 141. 142. 144. 151. 153. 171. 193. Ejus Epistola ad Corinthios. 145.
 Stephanus Protomartyr. 38.
 Stephanus Episcopus Laodicensus. 288.

Ste

- Stephanus Episcopus Romanus. 251. 252.
 Sylvanus Episc. Emesenus, Martyr sub Diocletiano. 308. 328. 351.
 Sylvanus Gazæ Episcopus, Martyr sub Maximino. 308. 328. 343.
 Symmachi Ebionæi versio Græca sacrorum librorum. 217. alii ejus
 Commentarii. 218.
 Syneros Marcionita. 177.
 Synodi ob controversiam de Paschate. 190. seq.
 Synodus contra Arabes Psychopannychitas. 233. Contra Beryllum
 231. Contra Montanum. 181. Contra Novatum. 242. ibid.
 Synodi de Paschate celebrando. 190. 191. De hæreticis rebap-
 tizandis. 254. In causa Cæliciani. 391. Synodus Antioche-
 na qua firmare quidam Novati schisma conati sunt. 247. Alia
 contra Paulum Samosatenum. 277. contra eundem alia. 278.
 Synodus Nicæna. 486. seq.
 Ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς εὐαγγελίου καὶ τῆ Συριακῆ nonnulla profert Hegesip-
 pus. 143.
 Tatianus Encratarum Auctor. 194. 150. Ejus adversus Gentes.
 137. 151. 214. sq. τὸ διὰ τισσάρων. 150. Quæstionum liber quas
 resolvere instituit Rhodon ejus discipulus. 178. Tatianus assertor
 Divinitatis Christi. 196. Pauli Apostoli Epistolas elegantioribus
 verbis reddere aggressus. 151. πολὺ τι πλῆθος συγγραμμάτων,
magnam multitudinem scriptorum reliquit. ibid.
 Telesphorus Episcopus Romanus. 118. 123. seq.
 Telesphorus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
 Tertulliani legum Rom. periti. 41. Apologeticus ad Senatum urbis
 Romæ. 169. Græce è latino versus. 41. 67. 90. 105. 169. 170.
 Thebutis hæreticus. 142.
 Thecla junior, martyrium passa sub Maximino. 321. 327.
 Thelymidres Episcopus Laodiceus. 247. 251.
 Themison 181. Montanista. 148. seq. Episcopus. 141.
 Theodotus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 228. 248. 251. 263. Ejus
 Epistola ad Demetrium Episcopum Alexandrinum. 222.
 Theodorus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.
 Theodorus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Theodorus Laicus, Synnada in Phrygia concionatur. 222.
 Theodosia Tyria, passa martyrium sub Maximino. 328.

Theodotio Ephesus. 173. 217.

Theodotus Episcopus Laodiceus, 288. Medicæ artis peritissimus. ibid.

Theodotus in Phrygia cum Montano & Alcibiade pro Propheta habitus. 168. 181.

Theodotus coriarius, hæreticus. 196. Scripturas sacras corrumpit. 197.

Theodotus argentarius, coriarii discipulus. 169.

Theodulus Martyr sub Maximino. 340.

Theonas Episcopus Alexandrinus. 289.

Theophili Antiocheni 141. ad Autolycum, & alia scripta. 145. sq.

Theophilus Episcopus qui in Concilio Antiocheno Paulum Samosatenum condemnavit. 279.

Theophilus Cæsareæ in Palæstina Episcopus. 190. 194.

Theophilus miles, Martyr sub Decio. 240.

Theophrastus Philosophus. 197.

Theotecnus Cæsareæ Palæstina Episcopus. 263. 278. 279. 288.

Theotecnus Curator Antiochia. 349. Præses Provinciæ sub Maximino. 367. Ejus supplicium. ibid.

Therapevta Philonis. 54. 55. seq.

Thomas Apostolus. 33. 71. Ejus Evangelium Apocryphum. 97.

Thrasea Martyr. 186. Eumeniæ Episcopus. 191.

Timæus Episcopus Antiochenus. 284.

Timolaus Ponticus, Martyr. 321.

Timotheus Martyr, Gazæ sub Diocletiano. 321.

Timotheus Pauli Apost. discipulus, Episcopus Ephesus. 73.

Timotheus. 235. Dionysii Alexandrini Episcopi filius, 277. cui libros *περί Φύσεως*. Pater inscripsit. ibid.

Titus Cretæ Episcopus. 73.

Tobias Episcopus Hierosolymorum. 117.

Ἐραγινῆς ἀκὼς μετ' αὐτῶν. 334.

Marcus Turbo, vide Marcus.

Tyrannio, Tyri Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 307. 308.

Tyrannus Episcopus Antiochenus. 284.

Valens Episcopus Hierosolymitanus. 176.

Valens Diaconus Hierosol. Martyr sub Maximino. 336.

Valentina Cæsareensis, sub Maximino passa martyrium. 331.

M

Valen-

- Valentinus hæreticus, Romæ. 124, 150, 187. Valentiniani. 142.
 Valentini sectator per aliquod temporis Bardesanes. 151.
 Valerius Gratus, Judææ Procurator. 28.
 Vates & Poëta quidam Ethnicus Imp. Decium ad persecutionem accendens. 236. Confer Jo. Pearsonium Annalibus Cyprianicis. pag. 11. & Henr. Dodwellum diss. XI. Cyprianica Sect. 56.
 Vettius Epagathus, Martyr. 155. seq.
 Victor Episcopus Romanus, 190. 191. 195. literæ de Paschate. 191. 192. non eadem cum Artemone sensit. 196.
 Virgilius *ἱεροχάτης* τῶν κτ' τὴν ἰταλίαν ποιῶν. 593. Ex Ecloga ejus quarta versus quidam Græcis versibus translatus. 593-597.
 Ulpianus Tyrius, Martyr. 325.
 Urbanus Confessor, sub Decio. 242.
 Urbanus Episcopus Romæ. 223. 224.
 Urbanus præfectus Palæstinæ (A. C. 304.) 321. 324. 329. ubi de ejus supplicio. Successorem habuit Firmilianum. 330.
 Asterius Urbanus, scriptor. 182.
 Urbicius Judex. 138. 139.
 Ursus, Rationalis Africæ. 393.
 Xystus Episcopus Romanus. 117. 118. 171. 103.
 Xystus alter itidem Romæ Episcopus. 252. 262. 277.
 Zabdas Episcopus Hierosolymitanus. 289. *Ζάμβδας*.
 Zacchæus Episcopus Hierosol. 118.
 Zacchæus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
 Zamolxis à Getis cultus. 645.
 Zebinas Eleutheropolitanus, Martyr sub Maximino. 333.
 Zebinus Episcopus Antiochenus. 224. 229.
 Zeno Martyr, sub Decio. 240.
 Zenobius presbyter Sidonius, Martyr sub Diocletiano. 307. seq. Medicus præstantissimus. 308.
 Zephyrinus Episcopus Romæ. 195. 196. 197. 261. 222. 223.
 Zosimus Martyr. 108.
 Zoticus Otrenus presbyter. 179. 186.
 Zoticus Episcopus Comanensis. 182.

5. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μαρτυροῦσάντων. De martyribus Palæstina
 in persecutione Diocletiani & Maximini ab A. C. 303. ad 310. passis

a) liber

a) liber, in editione Græca *Rob. Stephani* & Græcolatina *H. Valesii* cum ejus versione libro octavo Historiæ Ecclesiasticæ subjicitur: à *Rufino* & *Musclo* prætermisus, à *Christophorosso* pro parte libri octavi editus, & à *Suffrido Petri* scholiis illustratus. Hunc latine ex *Valesii* versione, cum notis suis *Theodoricus Ruinartus* inseruit *Actis Martyrum* & selectis, pag. 330 - 352. Paris. 1689. A *Vincenio Marinero* translatus, fuit apud *Jo. Bollandum*, ut ipse testatur præf. ad T. 1. *Act. Sanctorum*. Januarii pag. 45. b) Librum illum tanquam ab opere *Hist. Eccles.* diversum promittit *Eusebius VIII.* 13. pag. 308. οἷς γε μὴ αὐτὶς περινομήν, τούτους ἡ τὶς μεθ' ἡμᾶς γνώριμος δι' ἐπὶ τὰς ποιήσεσιν θεαφής.

6. Liber contra *Hieroclem*. Bithyniæ ex *Vicario Præsidem* & postea *Alexandriæ* b) ἐπαρχον, πρὸς τὰ ὑπὸ φιλοπράτη νῆς Ἀπολλωνίου τῶν Τυανῶν ἀπὸ τῆς ἱεροκλέης ὡς ἀληφθεῖσιν αὐτῇ πῃ ἔχειτο σύγκρισιν. *Auctor* & consiliarius *Diocletiano* ad faciendam persecutionem fuit ille *Hierocles* teste *Lactantio c. 16.* de mortibus persecutorum, & libros duos ad *Christianos* scripsit, ut idem refert lib. 5. cap. 2. *Institutt. divinar.* (λόγους φιλαληθείας πρὸς τὴν χριστιανὴν) inscripsisse colligas ex eode *H* atq; *Eusebio*,) quibus inter alia ostendere voluit *Apollonium* vel paria cum *CHRISTO* vel etiam majora fecisse. Primus *Eusebii* librum, quem *Photius Cod. 39.* ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τὸς ὑπὲρ Ἀπολλωνίῳ & Τυανῶν ἱεροκλέης λόγους vocat, *Grace* edidit *Aldus* cum *Philostrati* *Apollonio Venet.* 1502. fol. & 1535. 8. *Latine* vertit *Zenobius Acciajoli* *Florentinus* Ord. *Prædicatorum*, præmissa ad *Laurentium Medicem* *Epistola*, *Colon.* 1532. 8. cum *Philostrato* de vita *Apollonii*, atq; sæpius inter *Eusebii* opera junctim latine edita, ad calcem librorum de Evangelica demonstratione. Pessime à *Florentino* interprete verum esse hunc librum, notavit *Pearsonius* præf. ad *Hieroclem*. *Grace & latine* cum *Acciajoli* versione, & variis lect. è *Codice Regis Galliæ* à *Federico Mo-*

M 2

rello

a) Vide *Hanckium* de scriptoribus *Byz.* pag. 118. & *D. Christianum Kortholtum* de persecutionibus *Vet. Ecclesiæ* pag. 468. ἀεκαετὴ χρόνον durasse illam persecutionem notat *Eusebius VIII.* 15. *Hist.* cum post octavum annum aliquantisper remississet. id. 16.

* *Acta* illa *Martyrum* selecta viderunt etiam lucem *Galliæ*, *Droueto* & *Malpertuis* interpretibus. Paris. 1708. 8.

b) *Valef*, pag. 177. ad *Euseb.* *Epiphan.* LXVIII. 1. De *Hierocle* juniore cujus commentarius in aurea carmina exstat, aliisque ejus nominis dixi lib. 2. cap. 12. §. 7. & de *Philostrati* opere lib. 4. cap. 24. §. 2.

nello adscriptis prodiit inter Philostrati Opera p. 433. Paris. 1608. fol. Deinde cum castigationibus ex eodem Regio Codice ab Luca Holstenio adnotatis, qui etiam versionem locis quibusdam interpolavit: ad calcem librorum Eusebii de demonstratione (non, ut clariss. Caveus memorie lapsu scripsit, cum libris de præparatione) Evangelica, Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. Denique cum nova versione notisque Rev. D. Godfridi Olearii, qui etiam librum in capita distinxit, & collatis Philostrati locis passim emendavit, Lips. 1709. fol. in luculenta illa Operum Philostrati editione.

Gallice vertit Ludovicus Cousinus Paris. 1684. 4. discours touchant les miracles attribuez à Apollonius de Tyane &c.

7. Κατὰ Μαρκίλλου, Libri duo contra Marcellum Ancyra Episcopum, ejusque σύγγραμματα c) prolixum decies mille prope versuum, quo Sabellianismum incautus propugnaverat, Filiumque & Patrem docuerat ονόμασι μὲν Διὰ Φόροις Πατρὶς καὶ υἱὸν Χρημαλίζοντος, ὡς ἴα ἡ καὶ ὡς οὐσίας ἐν ὅντας, oppugnaveratque Asterium maxime Cappadocem, tum Eusebium τὸν μέγαν, (Nicomediensem) Paulinum Tyriac deinde Antiochiæ Episcopum, Origenem, Narcissum Neroniadis Episcopum & alterum Eusebium Cæsareæ Palestinæ. Damnavit Marcellum Synodus ex Ponto, Cappadocia, Asia, Phrygia, Bithynia, Thracia & ulterioribus regionibus congregata CPoli A. C. 336. & Eusebio ut illum confutaret in mandatis dedit, ut ipse narrat extremo libri posterioris. Hos libros antequam ederentur lectos Turriano, primus è MS. Codice recensuit & latina versione ac notis illustravit Rich. Montacutius, editos ad calcem librorum de demonstratione Evangel. Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. MStum Codicem habuit V. C. Thomas Galeus.

8. Περί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Θεολογίας, τῶν πρὸς Μάρκελλον ἱεργῶν βιβλία γ'. De Ecclesiastica Theologia adversus eundem Marcellum

c) De hoc Marcelli libro quo Asterium Sophistam & Arianos impugnans in alterum extremum prolapsus & cum Sabellio vel Paulo Samosateno facere visus est, confer Socratem lib. 1. cap. 36. Sozomenum II. 33. Tripartitam III. 9. & Nicephorum VIII. 53. Hist. Marcellus in Synodo CPol. depositus postea in Sardicensi A. C. 347. Episcopatum recuperavit, professus se non ita sentire ut ab Eusebio accusatus fuerat. Socrates lib. 1. cap. 36. & lib. 2. cap. 20. & ex eo Nicephorus ajunt Marcellum ab Eusebio confutatum libris tribus. Idem numerus occurrit in tripartita. Vidit igitur Socrates tantum libros tres de Ecclesiastica Theologia eidem Marcello oppositos, è quibus nonnulla profert lib. 2. cap. 21. Marcellus hujus discipulus fuit Photinus

lum, confutationum *libri III.* inscripti Flaccillo, Antiochiæ ad Daphnem Episcopo, & ab eodem Montacutio cum superioribus duobus libris latina versione ac notis illustrati, & ad calcem Demonstrationis editi. Hos quinque libros adversus Marcellum Labbeum putat innui ab Hieronymo in Catalogo cap. 81. & Svida, quando inter Eusebii scripta memorat libros quinque *περὶ Θεολογίας*. Videtur enim hoc idem illi esse quod *Θεολογίας*. Sed id tanquam incertum omitto, cum Hebed Jesu quoque in Catalogo librorum Chaldaicorum memoret Eusebii librum *de ortu divino*. Libros tres Ecclesiasticæ Theologiæ MSS. habuit Galeus, adscriptis etiam ex alio Codice emendationibus.

9. *Epistola de Fide Nicæna ad Casareenses* quam servarunt Gelasius Cyzicenus in Actis Corcilii Nicæni II. 35. seq. 50. Epistolam Encyclicam appellans, & Socrates lib. 1. cap. 8. pag. 23. seq. atque Theodorus lib. 1. hist. cap. 12. unde repetunt Tripartita lib. 2. cap. 11. & Nicephorus VIII. 22. Hoc est *ἀπολογητικὸν* eidem Gelasio memoratum, lib. 2. cap. 1. quod ad Episcoporum Orthodoxorum *κοινὴν* missum affirmat. Ex hac Epistola non nihil producit S. Athanasius Epist. ad Africanos Episcopos T. I. pag. 937. & ad calcem Epist. de Synodi Nicænæ decretis MStum occurrere in Bibl. Vindobonensi notat Lambecius III. p. 86. Verba quæ Theodorus pag. 40. aliique habent, & Socrates pag. 27. atque Tripartita omittit, illa Caveus in Apologia adversus Jo. Clericum pag. 89. contendit cum Eusebii Doctrina de æterna Filii hypostasiæ diametro pugnare, adeoque non esse Eusebii, sed Ariani cujusdam fraude inserta, quod etiam affirmaverat in diss. pro Eusebio pag. 47. edit. Genev.

10. *Περὶ τῶν τερικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ*, de locis *Hebraicis*, de quo libro non repetam quæ dixi lib. IV. cap. 2. §. 13. & cap. 35. §. 1. tantum addam in Catalogo MSS. Isaaci Vossii num. 10. memorari Eusebium de locis sacris cum expositione Hieronymi, & prolixis Petri Bertii commentariis hætenus ineditis. Inscriptum hunc libellum Eusebius *Paulino*, Tyri Episcopo quem *ἱερὸν Θεὸν ἀνθρώπων* vocat, eidem nempe cui decimum historiæ Ecclesiasticæ librum consecravit. Cæterum & *Hieronymus*, cujus adhuc exstat latina interpretatio, sæpius etiam in Operibus ejus edita, meminuit alterius versionis sed imperitæ & parum latinæ, quam ante

ipsum nescio quis componere ausus fuerat. MS. habuit Eusebii libellum & Hieronymi versionem Tho. Galeus. Memoratur etiam in Catalogo MSS. Angliæ Tom. 2. pag. 247. in ædibus Jacobæis n. 850. Eusebius de locis Hebraicis cum multis emendationibus. Et Jo. Pearsonius præfat. erudita in LXX. Interpretes laudat Codicem Bonfretiano meliorem. Præmiserat Eusebius huic libello *topographiam terræ Judææ & distinctas tribuum fortēs, ipsius quoque Hierusalem, semperque in ea cum brevissima expositione picturam*, ut ex Hieronymi præfatione constat, sed illa jam pridem interciderunt. Nescio topographiamne illam intelligat Hebeus: Jesu, quando in Catalogo librorum Haldæicorum pag. 18. memorat Eusebii librum *de figura Mundi*.

II. Commentarios eruditissimos in Psalmos 150. scripsisse Eusebium nostrum testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & Syidas. Illos latine interpretatus fuit *Eusebius Vercellensis* ut idem Hieron. auctor est Epistola 89. ad Augustin. & cap. 96. Catalogi, atque contra Vigilantium, ubi docet hæretica, hoc est quæ Arianam * hæresin sapere videbantur ab interprete prætermissa. Allegatur Eusebius in Psalmos à Gelasio de duabus Naturis, Theodorito apud Anton. Agellium in Psalm. 88. & in Catenis editis ac MSS. in Psalmos. Primus Eusebii *ὑπομνήματα* sive *Commentaria in Psalmos CXVIII.* ex tribus Codicibus Perroniano, Segviciano & Colbertino, collatis etiam Catenis MSS. atque editis in Psalmos eruit & cum latina versione sua atque erudita præliminari dissertatione edidit *Bernardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo I. Paris. 1607. fol. Latina versio Eusebii Vercellensis, & Græca ipsa in Psalmos posteriores 51. intercederunt. Multa in hoc opere fragmenta occurrunt interpretum, Aquilæ, Symmachi & Theodotionis. Allegatur etiam *Origenes* in Psal. 119. pag. 723. & in Psal. 4. *Asterius* pag. 28. Eusebii *ὑπομνήματα* sive *ὑποθέσεις* argumenta brevia in Psalmos ex codice vetusto Barberiniano edita fuerant in Tomo VI. Bibliorum polyglotton Londinens. pag. 137. seq. Fragmentum in Psalmum 86. fuit apud Tho. Galeum. Etiam in Catalogo MSS. Bibl. Medicæ video memorari Eusebium in Psalmos. Præfatiunculas duas, alteram *πρὸς τὴν ψαλμῶν*, alteram *πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ψαλμῶν* memorat Lambecius

III.

* Tale est, quod in verba Psalmi CX. 1. *Dixit Dominus Domino meo*, asseritur in Synodi septimæ sive Nicænæ Act. 6. sect. 5. T. 3. Binii pag. 662. quod in Montfauconi editione haud legitur.

III. pag. 24. & 29. Commentarios illos scriptos ab Eusebio circa A. C. 337. notat Montfauconus in Epistola de Therapevtis p. 151.

12. Ex Commentariis in *Canticum Canticorum*, fragmenta Græce edidit Jo. Meursius, cum Polychronii Diaconi ἐξηγήσει & Mich. Pselli ἐρμηνεία versibus scripta Politicis. Lugd. Bat. 1617. 4. Totum quidem illum Commentarium sub Eusebii nomine, ex Codice Bibl. Palatinæ editum Eusebii non esse, perspicuum est, in quo occurrunt fragmenta *Athanasii* pag. 18. 32. 39. 51. *Didymi* pag. 19. *Gregorii Nysseni* pag. 11. 14. *Philonis Carpathii* pag. 13. seq. 32. 34. 39. 44. 52. seq. & *Theophili* (an *Theophylacti*) pag. 37. Confer Lambecium III. pag. 77. & Raynaudum de bonis ac malis libris pag. 138.

13. Περὶ τῆς ἐβιβλίας τῶν προφητῶν ἐνομοσίας, *De vitis Prophetarum*, Eusebii δόσπασμαλον ex antiquissimo codice Rupefucaldino (quem hodie servat Bibliotheca Collegii Jesuitar. Paris.) Græce edidit, latinamque versionem addidit Jo. Curterius, ante Procopii Gazæi Commentarios in Esaiam. Paris. 1580. fol.

14. *Commentarios in Esaiam* libris decem scripsisse Eusebium Hieronymus testatur cap. 81. Catalogi, & Svidas, igitur emendandum quod libri quindecim memorantur in Hieronymi præfat. ad Esaiam. Illos magnam partem ex Codice Perroniano & Catenis MSS. regis restituit, Græceque cum versione & præfatione sua primus edidit supra jam mihi laudatus *Bernhardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo 2. Paris. 1706. fol. Ex hoc Eusebii opere multa ad verbum transulere Hieronymus (qui etiam ubi Eusebius ab Hebræo doctore aliquid edidicisse se scripsit, idem veluti de se testatur) Procopius Gazæus & Catenarum Græcarum in Esaiam auctores Joannes Drungarius, Andreas presbyter aliiqve. Fallitur enim Lambecius qui III. pag. 41. Catenam MS. in Esaiam memorans, ubi Eusebium laudatur, ait sine dubio intelligi ejus libros Eclogarum, Propheticarum de CHRISTO. Etiam in his Eusebii commentariis frequenter laudantur fragmenta veterum interpretum Aquila, Symmachi ac Theodotionis. Cæterum non diffitendum ad pleraque Prophetæ capita non tam Eusebii commentarios integros, quam prolixiora ex illis excerpta tantum servata esse. Distinctio etiam in libros & commentarios in caput totum 61. periit. Neque ab Eusebio videtur esse clausula : ἡς καὶ ἡμεῖς ἀξιοθέτημα θυγατρὸς καὶ πατρὸς πάντων τῶν ἁγίων. Amen. Cæterum monendus est lector Commentarios in Esaiam

Efsiam, qui feruntur sub nomine Basilii Cæsarensis, etiam Eusebio perperam tribui in nonnullis Codicibus, ut Thuano qui hodie est Colbertinus 2596.

15. *Canones* sive indices decem Harmoniæ Evangeliorum cum præmissa ad Carpianum Epistola. De his dixi lib. IV. cap. 5. §. 20. Videndus etiam Rich. Simon Lib. III. Hist. Criticæ N. T. pag. 427. seq. & lib. 3. pag. 90. Jo. Millius prolegom. ad N. T. pag. LXX. qui & ipse Canones una cum Epistola ad Carpianum Græce Novo Testamento à se edito, Erasmi & Rob. Stephani exemplo præfixit. Latine veteribus quibusdam Bibliorum Codicibus præmittitur, atque inde vulgata est in Orthodoxis graphis & à Josepho Maria Thomasio, unde à Marciano in divina quam vocat Bibliotheca prætermittam minor, licet Canones ipsos Novo Test. recte præmisit, ex testimonio ipsius Hieronymi præf. ad Damasum in quatuor Evangelia: *Canones quoque quos Eusebius Cæsarensis Episcopus Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinavit, sicut in Græco habentur expressimus.* Idem Hieronymus cap. 55. Catalogi, & ex eo Isidorus Hisp. VI. 15. Origg. ait Ammonium Evangelicos Canones excogitasse, quos postea secutus sit Eusebius Cæsarensis. Verum Canones illos neutriquam excogitavit Ammonius, sed tantummodo Harmoniæ Evangelicæ auctor fuit, ita compositæ ut fundamenti loco Matthæus substerneretur, eique deinde annotarentur capita parallela ex cæteris Evangelistis, intexerenturque aliorum Evangelistarum narrationes ab Matthæo omissæ. Hinc ut aliorum etiam trium Evangelistarum series & cum cæteris Evangelistis comparatio constaret, Eusebius testatur se decem hosce Canones excogitasse & composuisse. Sed quid vetat ipsam Eusebii Epistolam, cum brevissimum admodum sit, & in pluribus editionibus Bibliorum & Hieronymi, in quibus Canones * ipsi tamen leguntur, prætermittam, hic infra ponere una cum veteri latina versione. Græce MS. haberi Neapoli in Bibl. Augustinianorum notavit Mabillonius T. 1. Musei Italici pag. 110. Laudat hosce Canones Eusebianos Cassiodorus cap. 7. Instituti, divinar. Et frequens illorum usus fuit in Ecclesiis Orientis pariter & Occidentis, ut ex Codicibus MSS. Bibliorum in variis versionibus notarunt Viri docti.

Euse-

* In Codice Vindobonensi hoc adjectum legitur scholion: *Κανόνες δὲ προεπηρρίσθησαν διὰ τὸ ἰσθῆς αὐτῶν καὶ ἀκριβῆς. ὥστε γὰρ ὁμοιωταί τισι γραμματικαῖς ταῖς ἰδίαις ἰσθῆται χρημεῖται καὶ ὡς τὸν τὴν περισπασθῆναι τὴν ἀκρίβειαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν ἀγαγεῖν αὐτὸν τῶν ἐκχθιστῶν φωνῶν ταῖς ἑνταλμαῖς.*

ὑποπταμένων κανόνων ὑποθήσεις. ἡ δὲ σαφὴς αὐτῶν διήγησις, ἔστι ἡδε. εἰς ἑκάστην τῶν ποσάρων εὐαγγελίων ἀριθμὸς περὶ περιέκειται καὶ μέγας, δευτέρου, τρίτου, καὶ κατὰ τῆς περὶ διόλου μέχρις ἑξήκοντος βιβλίων. καθ' ἑκάστον δὲ ἀριθμὸν ὑποσημαίνουσιν διακινναβάριως περιέκειται, δηλοῦσαι ἐν ταύτῃ τῶν δέκα κανόνων καὶ μὲν ὁ ἀριθμὸς τυγχάνει· οἷον εἰ μὲν α, δηλοῦν ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β, ἐν τῷ δευτέρῳ. καὶ οὕτως κατὰ τῆς μέχρις ἑξήκοντος δέκα. εἰ οὖν ἀναπλήξας ἐν τῇ ποσάρων εὐαγγελίων ὅποιοιδήποτε, βουληθείης ὁπισθεῖναι πρὶν ἢ βούλει κεφαλαίῳ, καὶ γινώσκει τις τὰ περὶ ὁπωσδήποτε εἰρήκασιν, καὶ τοὺς οἰκείους ἐν ἑκάστῳ τοποῖς εὐρεῖν ἐν οἷς καὶ τῶν αὐτῶν ἠνεχθήσονται, ἡς ἐπὶ χεῖρας περὶ κοπῆς ἀναλαβάνων τῶν περιεμένων ἀριθμῶν, ὁπισθεῖναι πρὶν αὐτῶν εἶδον ἐν τῷ κανόνι ὅτι ἂν εἰς κινναβάριως ὑποσημαίνουσιν ὑποδείξῃται, εἴη μὲν εὐθὺς ἐκ τῆς ὁπισθεῖναι μεταώπου εἰς κανόνος περιγραφῶν, ὅποιοι καὶ τίνες τὰ ὁπωσδήποτε εἰρήκασιν. ὁπισθεῖναι ἢ καὶ πρὶς τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων ἀριθμοῖς τοῖς ἐν τῷ κανόνι· ἢ ἐπὶ χεῖρας ἀριθμῶν ὁπωσδήποτε καὶ μὲν οἷς, ὁπισθεῖναι πρὶς αὐτοὺς εἶδον ἐν τοῖς οἰκείοις ἐκάστου εὐαγγελίου τόποις, τὰ ὁπωσδήποτε λέγουσας εὐρήσεις.

busdam proprie scripserunt. Et quidem subsectorum titulorum, id est argumentum, clara vero eorum narratio hæc est: Etenim per singula loca Evangeliorum quidam numerus videtur appositus, paulatim incipiens à primo, deinde secundo, postremo tertio; & per ordinem librorum ad finem usque progrediens. Itaque per singulos numeros supputatio, per lineæ distinctionem invenitur, inserta, significans cui de decem titulis appositus numerus assignetur. Veluti si quidem primum, certum est in primo. Si vero in secundo, & eodem modo usque ad decem. Si igitur evoluto uno qualicunque cum quatuor evangelii, cuilibet capitulo velis insistere & rescire, qui similia dixerint, & loca propria agnoscere singulorum, in quibus eadem sunt prolocuti ejusdem sensus quem tenes, relegens propositum numerum quæsitumque cum in titulo quem demonstrat tituli subnotatio, continuo scire potes ex superscriptionibus, quas in fronte notatas invenies: qui aut quot de his quæ inquiris similia dixerint. Veniens etiam ad reliqua Evangelia per eundem numerum, quem continent, videbis appositos per singulos numeros, atque eos in suis propriisque locis similia dixisse reperies.

16. Περὶ τῆς ἐν τῷ Ευαγγελίῳ ἀμφωνίας, *De Evangeliorum diaphonia* scripsisse Eusebium testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & ex eo Svidas. *Librum resolutionum contrariorum quæ sunt in Evangeliiis*, vocat Hebed JESU in Catalogo librorum Chaldaicorum. Atque in Sicilia inventos libros Eusebii tres de diaphonia Evangeliorum scribit Latinus Latinus T. 2. Epistolar. pag. 116. Sed nemo fuit adhuc qui in lucem illos proferret. Græca Catena MS. in Marcum, de qua Rich. Simon lib. 3. Hist. Crit. pag. 89. laudat Eusebium ἐν τῷ περὶ Μαρτίνου * περὶ τῆς δοκίμης ἐν τοῖς Ευαγγελίοις περὶ τῆς ἀναστάσεως ἀμφωνίας. Hujus scripti fragmentum servavit Anastasius Sinaita qv. CLIII. Alia fragmenta duo Græce & Latine edidit Combefisius in Auctario Novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 781. 783. unum quod ex Ambrosii Mediolanensis, Monachi Cassinatis versione etiam teste Sixto Senensi existat in illud: ἐπὶ σαββάταις, *særo Sabbatorum*. Alterum περὶ τῶν ἐν μαριμαίῳ ἀγγέλων, *de Angelis ad monumentum visis*. Voluerat hæc quoque edere Holstenius teste Lambecio lib. 1. de Bibl. Vindob. pag. 112. sed morte præventus omisit. Eusebii *de triduo sepultura Domini* memorat Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 184. Exstant & illius nonnulla in Catenis ad Evangelistas editis & ineditis, quorum pleraque ex eodem ut videtur opere repetita. Ex Catenis in Lucam plura Eusebii latine exhibet idem Combefisius in Bibl. Concionatoria. Ex Eusebio Pamphili ad Marinum occurrunt fragmenta in Anastasii Sinaitæ qvæst. IX. & CXLVIII. sed illa alterius sunt argumetri. Clariss. Caveus memorat Eusebium *de Evangeliorum dissonantia ad Stephanum*. Quæ vero de *symphonia* sive concordia Evangeliorum in Genealogia CHRISTI Eusebius Africanum secutus scripsit, exstant lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. iisque usus Ambrosius in 3. Lucæ.

17. Λόγος τριακοσίων ἐτημικός, *Oratio de Constantini M. laudibus* in ejus tricennalibus dicta A. C. 335. CPoli, ut Eusebius ipse testatur IV. 46. de vita Constantini. Meminit & in Proæmio Libri I ubi addit se etiam in vicennalibus Constantini laudes ejus in Nicæna Synodo, ut lib. 3. c. 11. etiam docet, concelebrasse. Sed ille quidem *εἰκοσάετηρμος ὕμνος* sive Panegyricus intercidit. In Codice MS. Collegii Trin. Cantabrig. Oratio illa, Caveo teste, in duas partes dispescitur, quarum posterior incipit à capite IX Hanc Orationem cum descriptione Martyrii sive templi Hierosolymitani à Constantino conditi, do-

N 2

nario-

* Ex Eusebio περὶ Μαρτίνου fragmentum in Codice Vindob. de quo Lambecius T. IV.

Pag. 173.

nariorumque ejus, sed quæ temporum injuria intercudit, & Constantini Oratione ad sanctorum cœtum ex latino Græce translata Eusebius ut lib. IV. cap. 46. testatur, libris de vita Constantini subiunxit. Primus Rob. Stephanus cum illis edidit Græce, latine vertit *Christophorsonus* atque inde *Valesius* qui notis etiam illustravit.

18. *De Vita Constantini M.* jam A. C. 337. defuncti libri IV. quibus ait se de industria omittere confictus & prælia, res fortiter gestas, tropæa ac triumphos, Leges & præclara instituta, & tantum tradere μὲν τὰ πρὸς τὴν θεοφίλην σωτηρίαν βίον, quæque ad DEI cultum pertinent. lib. I. cap. 11. unde titulum operis fecit *περὶ τοῦ Θεοῦ βίου & μακαρίᾳ κωνσταντίνου & βασιλείας*, ut notat *Valesius* p. 256. Cæterum falli *Jac. Gorthofredum* * qui hos libros ab Eusebio scriptos esse negavit pag. 273. ad *Philostorg.* & in *Epist. ad Andreæ Rivetum* sub nomine *Jacobi Pacidii* edita, facile ex ipso opere & *Socratis*, *Sozomeni*, *Phoriti*, *Gelasii* aliorumque veterum testimoniis demonstrarunt *Martinus Hanckius* de scriptoribus Byz. pag. 81. seq. *Jo. Andreas Bosius* de Pontificatu maximo Imperatorum Rom. p. 63. seq. & *Valesius* pag. 216. Omni etiam destituta verisimilitudine *Sandii* conjectura, qui in nucleo *Historiæ Eccles.* p. 48. *Macarii Hierosolymitani* esse hariolatur. *Πατριάρχῃ ὑψηλοῦ* usum Eusebium multi annotarunt, neque tamen fides historica illi propterea in rerum summa deneganda. Primus hos libros Græce cum *Historia Eccles.* edidit Rob. Stephanus, *Parisi.* 1544. fol. pro quinto libro numerans *Orationem* ad Sanctorum cœtum, quæ Constantini M. est, non Eusebii. Latine primus quatuor libros (non tres primores tantum ut scribit *clariss. Hanckius* pag. 86. de scriptoribus Byz.) *Joannes Portesius* vertit. Hinc *Wolfgangus Musculus*, nec minus *Jo. Christophorsonus* qui *Portesii* versionem non viderat notante *Valesio* pag. 216. sq. Hujus *Christophorsonianæ* versionis cum liber quartus caliquodam amissus esset, quartum *Nicolaus Carrus* supplevit. Denique idem *Henricus Valesius* Græca ad Codices MSS. castigavit, versionem meliorem notasque doctissimas adjunxit. Editiones latinas & Græcolatinas, quia *Historiæ Ecclesiasticæ* hi libri subungi solent, supra num. 4. annotatis videre licet. Tantum monebo in editionibus quibusdam latinis brevibus *Jo. Jac. Grynai* & *Suffridi Petri* scholia adjuncta esse. Gallicæ quoque

* *Male libri IV.* excusum in *Clariss. Jo. Mollerii* Homonymi scopia pag. 461.

** *Jac. Godofredo* assensus *B. Dorsheus* in *diatypoti Concilii Nicæni* de *S. Cona* p. 3.

que interpretationis instar est, quod auctore. *Joanne Morino* prodit opus: Histoire de la delivrance de l'Eglise Chrestienne par l'Empereur Constantin, Paris. 1630. fol.

19. *De Vita S. Pamphili Martyris* scripsisse se testatur lib. 6. * cap. 32. Eusebius, & lib. 7. Hist. Eccles. c. 32. p. 288. & de Martyribus Palæstinæ cap. 11. ubi *tribus libris* distinctum à se opus illud fuisse refert, quod confirmat etiam Hieronymus in Catalogo cap. 81. & adversus Rufin. pag. 135. ubi libros elegantissimos appellat. Hujus ut putat operis genuinum ἀποσπασμάτων de Pamphili Martyrio Græce ex MS. Codice Mediceo Regis Christianissimi descriptum exhibet Papebrochius T. 1. Act. Sanctorum Junii p. 64-74. cum latina versione, Latina illa ex Eusebio an Metaphraste dederant Lipmannus & Surius 1. Junii, & Valesius pag. 178. ad Euseb.

20. τῶν δεσφύων μαρτυρίων συναγωγήν, antiquorum Martyriorum collectionem scripsisse se Eusebius testatur in Hist. Eccles. lib. IV. cap. 15. pag. 136. & lib. 5. proem. pag. 153. & cap. 21. pag. 189. Ex hoc opere præclaro, & quod integrum ad nos haud pervenisse dolendum est, multa superesse videntur, in vitis Patrum latine sub Hieronymi nomine editis, & in Simeone Metaphraste, qui Græco stylo Sanctorum vitas & Martyria condidit. Fragmentum ex hoc opere Eusebiano dare se credidit Papebrochius narrationem de Decem Martyribus Egypti, Græce è MS. Vaticano cum Gvil. Sirteti versione T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 410. seq. Sic *Acta martyrii S. Luciani* apud Surium & Bollandum ad 7. Januar. latine edita, Ulserius apud Caveum suspicatus est Metaphrastem petiisse ex Eusebio. Integrum ejus μαρτυρίων ἀναγραφὴν in Bibl. Scoriacenfi superfuisse affirmat Franciscus Bivarius ad Pseudo Dextri Chronicon, ad A. C. 308. Atque *Libros tres* Martyrum Eusebii nondum de Græco versos ibi exitisse, ex indice ejusdem Bibliothecæ A. 1579. didicit & ad Baronium scripsit Lindanus, ut narrat Baronius ad Martyrolog. 23. Sept. Undecim libris constituisse illud opus tradit scriptor Actorum S. Silvestri à Combesio editus. Confer de eodem opere Eusebiano Bollandum præf. ad T. 1. Act. Sanctor. Januar. pag. XVI. & XLV. & Henschenium T. 2. Aprilis, pag. 539. Baronium diss. Martyrologio Ro-

N 3

21.

* Docet ibi Eusebius, illo se in opere exhibuisse τίτλους sive indices librorum tum Origenis tum aliorum scriptorum Ecclesiasticorum, quos Pamphilus summo studio Bibliothecæ suæ adornandæ collegerat.

mano præmissa cap. 5. 6. & 7. & Matthiam Frid. Beckium ad Martirologium Ecclesiæ Germanicæ. pag. 5. seq.

21. *Epistola ad Constantiam Augustam*, Licinii uxorem, laudata ab Iconomachis in Actis Synodi Nicænæ secundæ Act. V. pag. 608. & VI. pag. 661. T. 3. Binii (Labbei T. VII.) & à Nicephoro Constantinopol. Patriarcha impugnata. Eam pleniorē Græcæ MSS. Regio edidit V. C. Jo. Boivinius in notis eruditis ad Niceph. Gregoram pag. 795. Spuriā & Eusebio suppositam esse non dubitat Petavius XIV. 9. dogm. Theol. de incarnatione. In iisdem Actis Nicænæ Synodi affertur etiam aliquid pag. 608. & 662. ex Epistola Eusebii ad Euphrationem sive Euphrasionem & ad Alexandrum Alexandrinum.

Latine tantum exstant :

22. *Apologia pro Origene liber primus* ex Rufini versione, inter Origenis atque Hieronymi Opera sæpius sub Pamphili nomine editus. Et sane ex voluminibus sex (tot enim Apologia illa libros complexa est) Pamphilum una cum Eusebio priora quinque composuisse, sextum ab Eusebio additum esse testatur Photius Cod. 118. Confer Eusebium ipsum VI. 33. Hist. & quæ de hoc opere Tillemontius T. 5. Memor. Eccles. parte 3. pag. 60. seq. & 357. seq. Hebed. Jesu autem in catalogo librorum Chaldaicorum p. 19. memorat Eusebii librum *Apologeticum pro nomine quodam Origenista, qui exponeret Scripturas per allegorias, & coarguebatur hoc nomine à Theodoro*. De Antipatri Bostrensis *ἀντιπατρίος τῆς εὐσεβίης κατὰ τὸν Ἰουλιανὸν ἀπολογία*, dicam infra in Antipatro.

23. *Opuscula XIV.* à Jacobo Sirmondo edita ex duobus MSS. Monasterii Herivallensis & S. Cornelii Compendienfis, T. 1. Var. Opusc. Paris. 1643. 8. unde recusa sunt in Bibl. Patrum edit. Lugd. 1675. Tomo IV. & inter Sirmondi Opera T. 1. Paris. 1696. fol.

Adversus Sabellium liber sive potius Homilia I. & II. In harum priore Marcellus Ancyranus perstringitur his verbis pag. 10: *Pater qui genitis non panitetur de bona progenie, non devorat suum filium.*

Invi-

Invidemus fabulas gentium, & iterum easdem inducimus, non nos sed qui ausus est Galata. Deus enim non vocem genuit sed Filium, non sermonem sed Vitam, non dictum sed DEUM. In posteriore sæpius laudatur memoria beati viri, per quem Valesius intelligit Pamphilum, editores operum Sirmondi verisimilius Agapetum Eusebii decessorem.

De resurrectione & ascensione Homilia I. & II. in quarum posteriore prolixè celebratur S. Romanus, de quo Eusebius cap. 2. de Martyribus Palæstinæ, & Homilia Eusebii Gallicani T. VI. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 671. Prudentius peristeph. hymno X. Martyrologia 18. Nov. &c.

De incorporali & invisibili DEO, atque incorporali anima & spiritali cogitatu hominis Homiliæ VI.

De eo quod ait Dominus Matth. X. 34. non veni pacem mittere in terram.

De Mandato Domini Matth. X. 37. quod dico vobis in aure, supra ecclesiam predicare.

De operibus bonis & malis, Homilia I. & II. ad 2. Cor. VIII. 9. seq.

Hæc Opuscula ex Græco versa esse variis argumentis colligitur, neque Eusebio Cæsarensi indigna sunt, eique tribuuntur à Sirmondo, Valesio, du Pinio aliisque. Neque placet opinio Clariss. Cavei, qui incerta conjectura mavult referre ad Eusebium Emesenum.

24. Acta Sylvestri Papa ad Eusebium auctorem referuntur in quibusdam Codd. & à Ratramo libro 4. contra errores Græcorum. Sed error ex multis manifestus arguitur, inquit Baronius ad Martyrolog. 31. Dec. cum & Gelasio teste acta Sylvestri incerto auctore sint scripta. Confer. Wilh. Ernesti Tenzelii diss. selectas pag. 304. seq. Exstant latine apud Mombrinium Tom. 2. Et alia ex Metaphraste apud Lipomannum Tom. 5 & Surium ad 31. Dec. Edidit & Combessius Acta Sylvestri & Constantini, è quibus disputationem adversus Judæos præsentem Constantino à Silvestro & Zambre habitam repetit in Bibl. Concionatoria T. 2. ad Dom. I. Quadragesimæ. Ex illis hausere Zonaras ac Cedrenus, & in Chronicis MSS. Georgius Hamartolus & Simeon Lagotheta. Vide Cangium ad Zonaram pag. 28.

25. *Inedita.*

Liberi IV. Eclogarum Prophetiarum, de quibus supra n. 3.

Fragmentum de mensuris ac ponderibus. MSS. II. Vossii n. 179.

De Morte Herodis, MS. in Bibl. Basil.

Prefatio ad Canticum Moysi in Exodo, Lambec. III. pag. 35.

26. *Scripta Eusebii deperdita.*

Præter multas partes operum, de quibus jam dictum est, *Ecclesiastica preparationis libri*, in quibus *Eclogæ*. Phot. Cod. XI. ubi numerus librorum excidit.

Ἡ καθόλου σοικειώδης εισαγωγή. supra n. 3.

Ecclesiastica Demonstrationis libri. Phot. Cod. XII. Colomæsius quatuor libros fuisse putat, quia quatuor libri *Eclogarum Prophetiarum* exstant MSc in Bibl. Vindobonensi: sed in calce libri quarti illarum *Eclogarum* diserte tradit Eusebius, hanc esse librum operis nonum. Et *Eclogas Propheticas* verisimilius habeat aliquis pro parte τῆς καθόλου σοικειώδους εισαγωγῆς, ut notavi supra num. 3.

Contra Porphyrium pro Christiana religione libri XXX. Svid. de quibus tantum viginti ad se pervenisse ait Hieronymus cap. 81. Catalogi. Horum tribus postremis confutasse quæ contra Danielis Prophetias argutatus idem Porphyrius fuerat, testatur idem Hieronymus ad Danielelem. Alibi libros XXV. numerat, Epist. ad Magnum Oratorem. Laudat & Socrates III. 23. p. 200. Hoc opus Romæ adhuc servari, nimis temere multi credunt, inquit Holstenius de Porphyrii scriptis pag. 63. Apollinarem iis, quæ Eusebius & Methodius contra Porphyrium scripsit, præfert Philostorgius VIII. 14.

Ἐλέγχαι καὶ Ἀπολογίαὶ Confutationis & Apologia pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones, libri duo, atque alii libri duo ejusdem argumenti & sententiis verbisque propemodum iidem, (forte altera priorum ἔκδοσις.) Phot. Cod. 13. Fallitur Valesius qui libros contra Porphyrium cum his libris confundit. Nec minus fallitur Clariss. Caveus, qui cum his confundit Apologeticum Eusebii pro fide sua, de quo supra num. 9.

Oratio de basilica Hierosolymitana Servatoris Sepulchro, ac de donariis ibi dedicatis, quam licet prolixiorum stans Imperator Constantinus auscultavit. Euseb. IV. 33, de vita Constantini.

De

De Feflo Paschali liber eidem Constantino dicatus, complexus-
que *μουσικὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἑορτῆς λόγους*, sive rationes Cycli noven-
decim annorum & historiam controversiæ de Paschate. Euseb. IV.
de vita Const. cap. 34. & 35. ubi Imperatoris ad Eusebium Episto-
la qua ipsi gratias agit, & meminit latini interpretis, qui scripta ejus
in latinam linguam transferat. Eusebio ad componendam *ἐννεακαί-
δεκαῖσθριδα* occasionem dederat S. Hippolytus sua *ἐκκαίδεκαῖσθριδι*, te-
ste Hieronymo cap. 61. Catalogi. Atque ita capiendus Isidorus
Hisp. VI. 17. Orig. & Beda de temporum ratione. cap. 42.

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυκαθείας scripsisse se testa-
tur Eusebius VI. 8. præparat Evangel. pag. 310. Idem opus in
qvo Basilii de Spiritu S. cap. 29. legisse se significat, *ἐπαπορήμας πε-
ρὶ τῆς τῶν ἀρχαίων πολυγαμίας*.

Epistola quamplurima, præter illas de quibus supra num. 21. in
quibus omnibus Ariariorum se fautorem prodere arguunt Acta Conci-
lii Nicæni Act. VI. T. 3. edit. Binianæ p. 662. vertuntque ipsi vitio, qvod
Licet Synodo Nicænæ subscripserit, & *οὐκ ἐστὶν ἀληθὴς ἡ ἀποκρυφί-
α* *δοῦναι δὲ κινῶνται*, nonnunquam veritatem simulare deprehenditur, tamen non
veniam publice petierit de scriptis suis eaque retractaverit, & pro
Epistolis speciatim suis λόγον Ἀπολογίας non composuerit, vulgave-
ritque.

Sermonem de defectu pluvie memorat Hebed JEsu in Catalogo li-
brorum Chaldæorum, n. 20.

XXVII. *Alii Eusebii, amplius sexaginta.*

Eusebius ex *Alexandrino* Diacono Episcopus Laodicensus, tertio sæculo
clarus, de qvo supra cap. 1. pag. 275.

Eusebius Episcopus Alexandriæ cujusdam in Asia, quarto sæculo, cujus
Homilias quasdam ineditas viri docti laudant, ut jam dicto loco
retuli.

Eusebius Alexandrinus Rhetor, de qvo Eunapius in Proæresio p. 125.
nescio idemne Eusebius Sophista, cujus *μελέτας* sive declama-
tiones memorat Photius Codice 134.

Eusebius *Ancyranus* Episcopus, ad quem Theodoriti Epist. & qui interfuit Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Andegavensis*, vide infra, Bruno.

Eusebius *Apollonia* in nova Epiro Episcopus, qui interfuit eidem Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Arabius* Sophista, Ulpiani Rhetoris æmulus, de quo Svidas.

Eusebius *Asiaticus*, infra, Novatianus.

Eusebius Episcopus *Aphonorum*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Beryti* Episcopus, infra in Nicomediensi.

Eusebius Episcopus *Benoniensis*, qui S. Ambrosium Mediolani auditur verba facientem de virginitate. De eo Baronius ad Martyrologium Rom. 26. Sept.

Eusebius *Bruno*, Episcopus *Andegavensis*, in dogmate de S. Evcharistia Berengarii ex amico & suffragatore adversarius.

Eusebius *Cæsarensis* in Cappadocia Episcopus, cui Magnus Basilii successit. De eo Sozomenus VI. 12. 15. 16. & è recentioribus Franciscus Maria Florentinus ad Martyrologium Hieronymianum, pag. 607. seqq.

Eusebius Basilii *Cæsarensis* æqualis, & cum eo eadem domo & pædagogio eodem usus, ad quem exstant ejusdem Basilii, Gregorii Nysseni & Nazianzeni Epistolæ, vide Laur. Alexandri Zaccagnii monumenta vetera pag. 354.

Eusebius *Cappadocem* Rhetorem pro Eustathio, ex memoriæ lapsu nominat Vossius de Rhetoricæ natura cap. 12. pag. 88. Eustathium enim Cappadocem vocat Eunapius in *Ædesio* pag. 45. seq. quem jactat propemodum persuasisse Saporis Persarum Regi, ut tiam privatam vitam permutaret.

Eusebius quem ab Eusebio Samosateno *Chalcidis* Episcopum constitutum scribit Theodorus V. 4. Hist. Tripartita IX. 3. & Nicephorus XII. 5.

Eusebius Episcopus *Clazomenitanus*, qui subscripsit Concilio Ephesino, A. C. 431. atque Chalcedonensi etiam interfuit A. 451.

Eusebius *Comes* sub Constantino, idemque *Consul* A. C. 359. Gruter. Inscript. pag. MLXXXVII. 5. MCLXII. 1. Alius Eusebius Comes sub Honorio. Vide Jac. Godofredi prosopographiam Codicis Theodosiani pag. 359.

Eusebius *CPolitannus* Episcopus. Vide infra in Nicomediensi. Alius Eu-

Eusebius Diaconus CPolitanus, Chrysostomi defensor. Idem forte ad quem S. Nili Epist.

Eusebius *Cremontensis* in cuius gratiam S. Hieronymus de optimo genere interpretandi testatur se Epistolam Epiphaniï ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum è Græco in latinum vertisse. De hoc Eusebio Bollandus V. Martii T. 1. pag. 369. seq. ubi vitam à Francisco Ferrario scriptam exhibet cum notis.

Eusebius *Cyzici* Episcopus, qui subscripsit Synodo CPolitanæ sub Menna, A. C. 536.

Eusebius *Diaconus*, ad quem S. Nili Epistola 235. lib. 1. edit. Allatii, vide supra in CPolitano. Alius Eusebius Diaconus sub Eutyche T. 2. Concil. edit. Binianæ pag. 130. 131.

Eusebius *Doberorum* (*Δοβήρων* T. 2. Binii pag. 40. 158. *Δεβήρων* p. 124. Topiritanus pag. 151.) in Macedonia prima Episcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Dorylaensis* in Phrygia Salutari Episcopus, Nestorii adversarius & Eutycheis, contra quem Synodo CPolitanæ A. C. 448. libellum accusationis exhibuit. Vide Clariss. Caveum ad illum annum, & Paschasium Quesnellum ad Leonem M. pag. 830. *Epistola* hujus Eusebii ad Imperatores Valentinianum & Marcianum legitur in Actis Concilii Chalcedonensis actione 1. T. 2. edit. Binianæ, Colon. 1618. pag. 42. *Oratio ad Synodum*. pag. 175.

Eusebius *Emesenus* in Phœnicia Episcopus, semi Arianis favens, & A. C. 360. defunctus, de quo Tillemontius T. VI. memor. Hist. Eccles. parte 2. pag. 124. seq. Genuina ejus scripta Hieronymo cap. 91. de S. E. memorata interciderunt, præter *κατασκευασµὸν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους* qui MS. exstat in Bibl. Vindobonensi, teste Lambecio lib. IV. pag. 184. Alias tres homilias 1. de Joanne Baptista, Christi adventum apud inferos prædicante, 2. de proditiōe Judæ & 3. in Diabolum & infernum post proditum à Juda Christum, in eadem Bibliotheca Græcæ exstare testatur lib. V. pag. 135. sq. Hic est Eusebius Phœnix, qui contra Manichæos scripsit, sed quod opus itidem interciderit, Homiliæ 30. autem ad populum & Monachos, sub ejus nomine editæ à Jo. Gagnejo Paris. 1547. atque ibidem 1561. 8. & Antvverp. 1555. recusæ, atque sub nomine Eusebii *Gallicani* recensitæ ab Andrea Schotto in Bibl. Patrum Coloniensis T. V. A. 1618. atque inde Tomo VI. Lugd. farrago

sunt variorum scriptorum latinorum, Hilarii Arelatensis, Eucherii Lugd. Fausti Regiensis qui & ipse *Eusebius* dictus, Casarii, Maximi Regiensis vel Taurinensis, Gregorii M. Isidori, Bedæ. Vide Tillemontium pag. 128. Edm. Albertinum de Evcharistia pag. 877. Combesium in Bibl. Concionatoria T. 1. in recensione auctorum pag. 12. & 18. Labbeum T. 1. de Script. Eccles. pag. 297. 310. Eliam du Pin Bibl. Ecclesiastic. T. 4. p. 175. & Latini Latinii Bibliothecam sacro-profanam T. 1. pag. 114. seq. ubi castigationes quædam ad illas homilias exhibentur. Aliæ sunt homiliæ CXLV. in Evangelia festosque dies, in Bibliotheca Concionatoria Lugd. 1588. & Combesiana, atque una cum prioribus editæ Paris. 1575. 8. & Tom. VI. Bibl. Patrum Lugd. quæ Schottus potius pro Bedæ vel Rabani collectaneis ex B. Augustino, Gregorio aliisque Patribus habere se affirmat, inter Brunonis Astensis A. 1151. defuncti opera prodierunt Venet; 1651. f. Nonnullas quæ Eucherium Lugd. auctorem habent, edidit Jo. Livineus Antvverp. 1602. 8. De Vita hujus Eusebii Emeseni à Georgio Laodiceno Episcopo scripta vide Socratem II. 9. & Sozomenum III. 6. Nicephorum IX. 5.

Sub Eusebii *Episcopi* nomine exstat latine à Carolo Fabiano versa oratio de commemoratione sanctorum ex edit. Thomæ Galleti, in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensis A. 1639. T. 1. pag. 826. In hac refertur, quid Eusebius Episcopus nescio quis responderit Alexandro roganti, quem fructum ferant qui sanctos ac beate defunctos colunt.

Eusebius Episcopus in Synodo CPolitana A. C. 360. depositus cum Eustathio & Eleusio. Philostorg. V. 3.

Eusebius Episcopus, ad quem plures exstant Epistolæ Isidori Pelusiota.

Eusebius Episcopus cujus Opus adversus Andream *ἐκκλησιαν* sive inclusum memorat Photius Cod. 162. Vide infra, Eusebius Thessalonicensis.

Eusebius *Eunuchus* sub Constantio Imp. Vide Godofredum pag. 199. ad Philostorgii IV. 1. & in Prosographia Codicis Theodos. p. 359.

Eusebius *Gallicanus*. Vide supra in Emeseno. *Plausura sermonum* ab eo composita ait Honoratus Massiliensis sive quisquis auctor vitæ Hilarii Arelatensis, apud Henschenium ad V. Maji Tomo 2. Atque hunc Baronius atque Schottus putant notari ab Hartman-

no,

no, Rabani Mauri discipulo, cujus in poemate quodam apud Canisium T. V. Antiqu. Lect. laudantur Episcopi *Martinus, Proculus, Casarius, Eusebiusque.*

Eusebius Gennadio cap. 35. memoratus ante Vigilantium, quem oppugnavit Hieronymus. *Eusebius*, inquit, *scripsit de crucis Domini mysterio, & Apostolorum, præcipueque Petri constantiam virtute crucis, indeptam.*

Eusebius Episcopus *Heracleensis*, qui subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius Pater *S. Hieronymi Stridonensis*, qui & ipse integro nomine Eusebius Hieronymus appellatur.

Eusebius *inclusus*, à Constantio Imp. Ariano, vide Martyrologia 14. August. Romæ ejus nomine Ecclesia dedicata est.

Eusebius *Laodicensis* Episcopus, supra in Eusebio Alexandrino. Alius Eusebius *Laodicensis* presbyter, qui in Concilio Chalcedonensi vices Macarii Episcopi *Laodic.* gessit.

Eusebius Episcopus *Larissenus*, qui interfuit Synodo CPolitana sub Menna. A.C. 536.

Eusebius *Lycia & Pamphiliæ* præses sub Constantino M. Cod. Theodos. lib. 13. tit. 10. de censu lege 2.

Eusebii Martyres complures in Martyrologiis memorantur, quos singillatim referre nihil attinet, uti nec eos, qui in Gruteri Inscriptionibus sunt obvii.

Eusebius *Magnesia* Episcopus, qui subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius *Mediolanensis* præfectus. Vide infra, Eusebius præfectus.

Eusebius *Mediolanensis* Episcopus, Ennodio celebratus, qui Synodo Chalcedonensi suffragatus synodicas literas scripsit ad Leonem Papam. De eo Baronius ad Martyrolog. Rom. 12. August.

Eusebius *Monachus*, cujus meminit Nicephorus XI. 37. & XIII. 10. Hist. Nescio idemne quem apud Carras philosophatum scribit XI. 40. vel ad quem scribit S. Nilus lib. 1. Epist. 136. edit. Allatii. Certe alius de quo mentio in Theodori Studitæ lib. 2. Epist. 24.

Eusebius *Myndius* sive Myndo Cariz oppido oriundus, Aedesii discipulus. Eunapius in Maximo. pag. 69.

Eusebius *Nicomediensis*, Eusebii Pamphili frater vel consobrinus, Beryti primum, tum Nicomediæ Episcopus, denique circa A.C. 338. in locum detrusi Pauli Confessoris evehctus ad sedem Constantino-

tinopolitanam à Constantio Imp. Nicomediae teste Zonara
 Julianum educavit (postea Imperatorem) quem genere longius
 continebat, ut narrat Ammianus XXII. 9. Luciani Martyris
 discipulus, atque inde Collucianista Ario apud Theodorum p.
 21. Hist. Cuius Arii magnus licet fautor, pacem tamen cum Julio
 Rom. urbis Episcopo & communionem cum Ecclesia Catholi-
 ca ad obitum usque retinuit, ut observat Valesius ad Socratem
 pag. 181. Confer Bulli defensionem fidei Nicænae. pag. 515.
 Nihil ejus hodie exstat præter Epistolam ad Paulinum Tyri Epi-
 scopum apud Theodorum lib. 1. cap. 6. & quæ de altero li-
 bello sive Epistola coram Synodi Nicænae Patribus producta Am-
 brosius lib. 3. de fide cap. 15. ac Theodorus lib. 1. Hist. cap. 8.
 Tum libellus pœnitentiæ sive satisfactionis quo ad Episcopos
 missus A. C. 328. sedis suæ Nicomediensi restitutus est, apud So-
 cratem 1. 14. Sozom. II. 16. Tripartit. II. 17. & Niceph. VIII.
 43. licet illam Palinodiam, supposititiam esse contendit auctor
 Apologiae portus Regii, Gallice editæ A. 1669. parte IV. pag.
 32. seq. neque habet quæ objectionibus ejus respondeat Tillemon-
 tius in Memoribus Histor. Eccles. T. VI. parte 3. pag. 926. seq.
 Eusebius Episcopus *Nicopolæ*, qui Concilio Ephesino subscripsit.
 Eusebius *Novatianus*, quem de partibus Asiæ ad se venisse scribit Cas-
 siodorus cap. 5. divin. lect. ubi mira de ejus eruditione, licet
 sub quingentum ætatis annum oculorum usu penitus privati.
 Eusebii *Officiorum Magister* sub Athanasio Imp. memoratus Theodoro
 Lectori lib. 2. Hist. pag. 559.
 Eusebius *Palatinus* nullus est, sed duo Martyrum Afrorum nomina
 sunt Eusebius & Palatinus. Vide Bollandum T. 1. Martii p. 366.
 Eusebius Episcopus *Pelusi*, qui Concilio Ephesino subscripsit.
 Eusebius *Pbanix*, qui scripsit contra Manichæos. Vide supra, Eusebius
 Emesenus. Meminit Epiphanius. T. 1. pag. 638 Theodorus
 lib. I. de hæret. fabulis cap. 28. & Niceph. VI. 31. Hist.
 Eusebius Mediolanensis *præfectus* sub Honorio Imp. Paulinus in vita
 S. Ambrosii. Vide supra, Eusebius Comes. Ad hunc Eusebium
 Symmachi Epistolæ, VIII. 34. IX. 51.
 Eusebius *presbyter* Alexandrinus, qui interfuit Concilio Nicæno. Ge-
 las. II. 3. de actis Concilii Nicæni.
 Eusebius *presbyter* ad quem scribit Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 10.
 Euse-

Eusebius presbyter Nicænus, qui una cum Constantino presb. interfuit Concilio Chalcedonensi, & Episcopi Nicæni Anastasii vice gessit.

Eusebius Episcopus *Romanus* A. C. 310. de quo Martyrologia XXVI. Sept. Iactatas sub ejus nomine ab Isidoro Mercatore Epistolas explodit David Blondellus in Pseudo Isidoro p. 403. seq.

Eusebius Lector Romanus. infra in Vercellensi.

Eusebius Episcopus *Samosatenus*, fidei Catholicæ adversus Arianos strenuus propugnator, & à Valente Imp. missus in exilium, post cujus mortem ab Ariana muliere, quæ è tecto in transeuntis caput tegulam immisit, fuit occisus A. C. 379. De eo multa Theodoritus in Hist. Eccles. & Baronius ad Martyrolog 21. Junii. Tillemontius Tomo VIII. Memor.

Eusebius *Sardus*. Vide infra, *Vercellensis*.

Eusebius *Scholasticus*, Troili Sophistæ discipulus, qui heroico versu libris IV. Græce scripsit *Tarivida* sive de bello Arcadii contra Gainam Gothum. Vide Socratem VI. 6. & Nicephorum XIII. hist. Eccles. cap. 6. pag. 362.

Eusebius Episcopus *Sebastia* Palæstinæ. Vide Godofredum ad Philostorgium pag. 244.

Eusebius Sophista. Vide supra Alexandrinus & Arabius.

Eusebius *Seleucoboli* in Syria Episcopus, qui interfuit Synodo Chalcedonensi.

Eusebius *Seleucia* Syriæ Episcopus, qui subscripsit conciliabulo Seleuciensi. Epiphan. LXXIII. 26. T. 1. pag. 874.

Eusebius Episcopus *Thessalia*, qui Andreæ Monachum, Aphthartodocetarum hæresi addictum, breviori primum parænesi, deinde decem libris confutavit, de quibus videndus Photius Cod. 162. Ad hunc Eusebium exstat Epistola Gregorii M. lib. IX. 69. de perversitate ejusdem Andreæ Monachi, ex qua Episcopum Thessaliæ fuisse constat, quod Photius tacuit, Episcopum modo fuisse testatus. Alii pro *Thessalia* Episcopo legunt *Thessalonicensem*, quod probatur Clarissimo Caveo ad A. C. 601.

Eusebius Tyri Episcopus, qui Synodo quintæ interfuit, A. C. 553.

Eusebius Episcopus *Valentianopolis*, defensor Joannis Chrysostomi.

Eusebius Sardus, ex Romanæ Ecclesiæ lectore *Vercellensis* Episcopus, qui Calendis Augusti colitur. De eo nolo repetere quæ

Ad

ad A. C. 354. præclare idem Caveus, tantum addo Vitam ejus ab antiquo auctore scriptam, legi apud Ughellum Italiæ sacræ Tomo IV. & Commentariorum Eusebii Cæsareensis in Psalmos ab Vercellensi latine translatorum meminisse Hieronymum adversus Vigilantium his verbis: *Sit in culpa ejusdem confessionis Vercellensis Eusebius, qui omnium Psalmorum Commentarios heretici hominis vertit in nostrum eloquium, licet heretica prætermittens, optima quaque transtulerit.* Denique Epistolas in exilio scriptas ad Presbyteros & plebes Italiæ, & ad Patrophilum, legi etiam in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensis T. 1. pag. 627. & in editione Bibliothecæ Lugdunensi Tom. V. pag. 1227.

XXVIII. Scriptores Græci Hist. Ecclesiastica deperditi.

Hegesippus * libris V. de successione Apostolicæ prædicationis, de quo opere dixi supra cap. 1. pag. 188. seq.

Judas & Julius Africanus in suis Chronographiis, de quibus itidem dixi pag. 199. & 296. Apud Eusebium vero VI. 13. & Hieronymum in Catlaogo cap. 38. legas *Cassiani* *χρονολογίας* mentionem fieri in Clementis Stromatis, quam in opere illo Clementis non reperio.

Philippi Sidetæ Presbyteri, qui post sæculi V. initia claruit, *χριστιανικῆς ιστορίας* sive Historiæ Christianæ ab Orbe condito ad suam ætatem libri XXXVI, sed longe pluribus ac mille propemodum tomis, singulis enim libris argumentum, tomi integri magnitudine præmiserat, & librum unumquemque λόγους sive τομοῖς XXIV. iterum distinxerat, quod voluminosum opus auctori Historiæ Tripartitæ XII. 3. multam visum est habere confusionem, nec satis prodesse legentibus, uti magis etiam constat ex Socratis VII. Hist. cap. 27. Nicephoro XIV. 29. & Photio Cod. 35. Fragmentum

* Ante Hegesippum, à Sozomeno in præf. laudatur inter scriptores Hist. Ecclesiasticæ *Clemens*, neque improbabile est, quod Valeſio placere video, respici ab eo opus recognitionum Clementi Rom. tributum, licet Clemens etiam Alexandrinus in Stromatis & deperdito Hypotyposeon opere plura ad Historiam Ecclesiasticam primorum temporum facientia observavit. Non obstantibus autem Clementis, Hegesippi, Judæ & Julii Africani scriptis, vere tamen Eusebius pag. 4. Hist. ait πρῶτον τε τῆς ὑποθέσεως ἐπιβῆσθαι, primum argumento huic explicando & Historiæ Ecclesiasticæ scribendæ animum applicuisse.

tum hujus Philippi insigne de Scholæ Alexandrinæ successione vulgavit illustravitque V. C. Henr. Dodvvellus ad calcem dissertationum in Irenæum, Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum Actæ disputationis de Christo, in Perlide Christianos inter Gentiles ac Judæos habitæ, cui ipse Philippus interfuit, complexum, habetur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. V. pag. 137. qui tamen fallitur lib. IV. pag. 179. ubi ad hunc Philippum refert fragmentum de tinctura æris Persici & ferri Indici. Nam verba βαφή & πύρεται ἐξενεχθέντα χαλκῷ χρυσῷ δοτὶ δὲ χῆς Φιλίππου, tincturam jam tempore principatus Regis Macedonum Philippi descriptam significant, ut recte notavit Cotelærius T. 3. monument. pag. 598.

Hefychius presbyter Hierosolymitanus, è cujus Historia Ecclesiastica locus de Theodoro Mopsvesteno circa A. C. 428. defuncto affertur in Collatione V. Synodi V. habitæ CPoli A. C. 553. T. 2. Binii parte 2. pag. 71.

Johannes Presbyter Egeates scripsit à depositione Nestorii & Theodosii junioris temporibus Historiam Ecclesiasticam libris decem. Ex his quintus (solos enim priores quinque legisse se testatur Photius Cod. XLI.) definebat in depositione Petri Fullonis A. C. 483. Idem est ὁ Διακρινόμενος in Originibus CPol. Combefisii pag. 24. 28. 33. cum Eusebio allegatus, & Joannes Diacrinomenus ex cujus Historia Ecclesiastica affertur nonnihil à Theodoro Lectore lib. 2. Hist. Eccles. p. 563. & ex eodem ut videtur Theodoro in Synodo VII. Act. 5. T. 3. Binii pag. 609. seq. Vocabant enim se Diacrinomenos ** qui à Chalcedonensis Synodi decretis recedebant, & Dioscorum sectabantur. Hic vero Johannes non in ista tantummodo Historia sua, sed etiam alio peculiari opere Synodum Chalcedonensem oppugnavit, ut refert idem

P

Pho-

Libri sti Pars Altera.

* Hunc Joannem diversum puto à Joanne Rhetore, cujus Historiam laudat Evagrius. Iliet cum eo eundem facit V. C. Mich. le Quien ad Damascenum T. I. pag. 69. nec minus diversus est haud dubie à Joanne Antiocheno Malala, cum quo confundit Combefius in Origg. CPolitanis pag. 59.

** Nicetas lib. IX. thesauri : Διακρινόμενοι ἀνέμασαν ἑαυτοὺς ἐκ τῆς μὴ συντίθεσθαι τοῖς δογματισθεῖσι παρὰ τῶν ἐν χαλκιδόνι συνελθόντων πατέρων. Adde Cotelærium Tomo 3. monument. Eccles. Græc. pag. 641. & Cangium pag. 51. ad Zonaram.

Photius Cod. XLI. & LV. ubi hæreticum Nestorianum † appellat, calami lapsu credo, quem Eutychianum volebat dicere. *Basilii* Cilix una cum Theodoro Lectore citatur in Græco scholio ad Evagrii III. 21. is nempe à quo Historiam Ecclesiasticam libris tribus scriptam testatur Photius Cod. XLII. à Marciano Imp. usque ad tempora Iustini Thracis, quæ libro tertio persecutus fuit. Eundem Cilicem Basilium Presbyterum Antiochenum Anastasio imperante clarum & fautorem Nestorianismi libros XVI. dialogi in morem scripsisse adversus Jo. Scythopolitanum Μαριχαΐσμου (quo nomine tum temporis hæresin Eutychis perstringebant) defensorem refert idem Photius Cod. 107. & 95. ex quo discimus opus illud inscriptum Leontio cuidam ἱστορίων καὶ Θεοφιλεσίου πατρὸς, colloquentesque inductos Lampadium, Tarasium & Joannis propugnatorem Marinum. Quod si idem est Basilium cujus Svidas in Αρχιλαῶ & Βασίλειῳ meminit, ut sane ætas quæ vixit svadet, factus deinde Irenopoles, in Cilicia Episcopus, scripsit etiam eodem Svida teste adversus Archelaum presbyterum Κολωνίας.

Ex *Philonis* Philosophi Historia Ecclesiastica profert nonnulla Mich. Glycas, Annal. pag. 282. seq.

Nescio cujus *Amorionis* Historia Ecclesiastica inter Codices Græcos MSS. Bibl. Scratiacensis memoratur apud Possevinum in Appendice ad Apparatum sacrum, qui etiam *Zacharia* Rhetoris Historiam Ecclesiasticam MS. CPoli, ex Verderio annotat. Sunt & qui *Theodori Metochita* citent Historiam Ecclesiasticam, inquit Labbeus in protreptico de scriptoribus Hist. Byz. pag. 51. quam mihi nondum vidisse fas fuit.

XXIX. PHILOSTORGIUS. ex Borissi pago Cappadox, Carterii Eunomiani a) & Eulampii (cujus pater Anysius presbyter

† Fuit & Chronographus cui *Nestorianus* nomen, qui Historiam suam ad Leonem juniorem perduxit. Chronicon Paschale pag. 324. καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονγράφος τῶν Ἀντιόχει, εὐεργέτης. Eadem habet Jo. Malala II. pag. 85. qui Nestoriani etiam meminit. pag. 11.

a) Philostorgius ipse IX. 9. qui testatur Eulampium matrem perfratibus suis patrem Anysium fratresque & alios propinquos ab homousii professione ad Eunomii sectam deduxisse. Alius Philostorgius αἰεῖς ἱατρῶν sub Valentiniano & Valente, de quo noster VIII. 10. Alius cujus meminit Arianus III. 17. Episcopus dissertationum.

byter erat) filius, Eunomianus & ipse, atque tum cum Eunomius Cæsarea A.C. 388. pelleretur, viginti annos b) natus. Hic semi-Arianos non minus quam Catholicos graviter passim perstringit, Arianos vero & Eunomianos defendit, celebratque libenter, & effert laudibus, unde diu est quod Historiam ejus non Historiam sed *Eunomium Hæreticorum & criminationem atque vituperationem Orthodoxorum* inscribendam esse monuit Photius c) Cod. XL. Atheum vero dictum fuisse Philostorgium male colligunt viri docti ex hoc Epigrammate perperam accepto, quo Eunomianus quidam laudare utique, non proscindere opus Eunomiani hominis voluit:

ἱστορίην ἐτέλειον, θεῷ d) χαρίεντος σοφῆσι.
Περίματ' αἰληθείης ποικίλ' ὑφραίμεν.

*Historia telam bene Numine dante peregi,
Contextens opere plurima vera meo.*

Scriptis *Historia Ecclesiastica* * ab controversiæ Arianae initiis sive ab A.C. 300. usque ad A. 425. quo Valerianus Junior Honorio successit, Volumina duo, quorum singula in τόμοις, λόγος sive libros sex distinctierant, ut adeo in universum libri essent duodecim. Horum primæ literæ si conjungerentur, nomen auctoris referebant, cujusmodi ἀκροσχιδαίς e) operibus suis intexuere olim Epicharmus & Heraclides Ponticus, atque Philostorgii exemplo Nicephorus

P 2

rus

b) Idem X, 6.

c) Photius: ἡ δὲ ἱστορία, τῶν αἰρετικῶν ἐστὶν ἐγκώμιον αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ὀρθόδοξων διαβολὴ καὶ ψόγος· μάστις ἡ ἱστορία. Atque iterum: ἱστορεῖ δὲ τὰ πικρὰ σχιδοῖν ἀπασὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. Ἐξαιρεῖ τὴν Ἀρειανιστῆς ἀπανταίς, λαιδορίας πλυνεῖ τὴν ὀρθόδοξον, ὡς εἶναι τὴν ἱστορίαν αὐτῆς μὴ ἱστορίαν μακρὸν αἰὶν ἐγκώμιον μὲν τῶν αἰρετικῶν, ψόγον δὲ γυμνὸν καὶ κατηγόριαν τῶν ὀρθόδοξων.

d) Jacobus Godofredus, qui in prolegomenis ad Philostorgium fuisse atque erudit de illo scriptore, & de ejus eruditione in omni genere literarum disscrit, legit ἐτέλειον αἶψιν, putatque esse Epigramma hominis Catholici, cui Eunomiano proprium nomen. Sed Godofredum refellit Jo. Pearsonius notis ad Symbolum Apostolicum pag. 309. edit. latinæ.

e) Hinc Nicephorus audit ὁ Ἐκκλησιαστικός· lib. XII. 29. Hist. quem alioqui tanquam hæreticum solet vocare Θεομισῆ ἰουστὸν Deo lib. 1. pag. 31. & lib. VII. cap. 19.

f) Vide Mureti Varias Leç. IX. ult. Menagium ad Lært. p. 227. Vossium Hist. Græc. II. 20. Vetus Epigramma apud Jac. Godofredum pag. 17.

rus Callistus, è latinis Ennius, Commodianus, Damasus aliique. Opus ipsum Philostorgii diu est quod intercidit: sed præter brevem de eo notitiam iudiciumque; ac censuram in *Photii Bibliotheca* Cod. XL. obvia, ejusdem Photii ampla ex singulis duodecimi libris excerpta servata sunt, quæ habuit Venetiis Diegus Hurtadus, Gesnero teste, & primus ex codice Bongarsiano Græce edidit, & capitibus distincta cum versione sua & uberrimis doctisque annotationibus & prolegomenis indiceque locupletissimo in lucem protulit *Jacobus Godofredus*, Genev. f) 1642.4. Eadem excerpta MSS. editis longe emendatiora habere se testatus est Bochartus Tom. I. lib. 2. Hierozoici cap. 55. Atque Bocharti codicem Valesio à se communicatum refert Stephanus le Moyne notis ad *Varia sacra* pag. 379. Itaque ad eum & Scoriacensis codicis lectiones passim provocat *Henr. Valesius*, nec minus ad emendationes, quas Codici suo Lucas Holstenius adscripserat. Edidit laudatus Valesius Philostorgii excerpta emendatiora cum meliore versione sua notisque ad calcem *Historiæ Theodorici*, Evagrii & Theodori Lectoris Paris. 1673. fol. quæ editio recusa est Moguntia ut habet titulus sive potius *Frankfurti* 1679. nam quæ *Amstelodamum* A. 1695. in fronte præfert, illa ipsa Moguntina est, novo titulo ornata. Præter *fragmenta* Philostorgii ex *Nicetæ* lib. V. thesauri, ex *Johanne Antiocheno* (cujus locum primus attulit *Salmasius* p. 407. ad *Solin.*) *Svida* & *Photio* à *Jac. Godofredo* producta, nova etiam ex *Svida* à se observata Valesius editioni suæ subjunxit. In notis Valesii *Godofredus* frequentissime reprehenditur, interdum etiam satis acerbè, ut pag. 130. ubi imperitiam ejus in legendis Græcis exemplaribus & pag. 136. ubi Græcæ linguæ in illo imperitiam castigat. Verum audiendus sane erat *Godofredus*, vir bene doctus & multis nominibus præclare de literis meritis, qui in prolegomenis pag. 57. seq. veniam à lectore æquo sibi pollicetur his verbis: *Novi ipse, quam in multis contextus ipse inemendatus exeat, quam multa quoque desiderari possint in prima hac Interpretatione, quos denique menda ubi-*

Γράμματα δώδεκ' ἔχει Φιλοστόργιος, ἔνομα καλόν,
τὴν τε καὶ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράφει τῆτες,
Λεξάμενος πρῶτα ἀπὸ γραμμάτων, ἐπὶ ἐν ἐφεξῆς
καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς εἰς ἕνμα γράφας.

f) Male 1634 excusum in *Elize du Pin. Bibl. Scriptorum Eccles.* T. 4. pag. 77. *Godofredi* Dissertationes in *Philostorgium* thesaurum sinceræ totius *Historiæ Ecclesiasticæ* vocat *Claudius Sarravius* Epist. 45.

ubique irrepserint. Verum & mihi & Typographo veniam sperare licet, non una ratione: ipsa primum scripti huiusce ratio id sperare jubet. Notum iis, qui in Manuscriptis versantur, quam inemendatis his uti plerumque contingat, cuiusmodi certe fuit is quoniam usum ex illustrissima Bernaturn-Bongarsiana bibliotheca, humanitate Viri Doctissimi Clarissimique D. Luithardi mihi concessit: Notum deinde, quantus labor in huiusmodi eclogis, fragmentis, ἀποσπασμάτων, quorum series interrupta, probe statim in capita dissecandis, inque Latium vertendis versetur: quando multa saepe aliunde adsumi oportet ad eorum sensum probe adsequendum, multum certe manu animoque versanda illa, priusquam de fine & scopo cuiusque, sensuve liquido constare possit. Adde quod Photii censuram iudiciumque à Philostorgianis distinguere saepe operosum erat. Altera excusationis ratio est, ipsa editionis festinatio, quam impatiens rei literariae iuvanda studium nobis extorsit. Nam ut in studiis illud volupe, cum ex abdito quid erueret primum datur, ita illud ipsum ilico in publicum sine ulla compendatione depromere in summa voluptatis mea parte ipse ponere soleo. Hinc igitur festinatio illa, non sine vitio aliquo: sed quam opinor praeulerit optimis quique etiam lentis nominibus hominibusque, qui longa expectatione alios torquere solent, adque scientia sua auctoritatem pertinere putant, si repertis à se soli quam diutissime incubent. Quare pro scuto mihi illud,

Da veniam subitis, non displicuisse meretur,
Festinat, Cæsar, qui placuisse tibi.

Postrema excusationis nostrae ratio est, quod Philostorgii sive maxis Photii contextus una cum versione à me subito effusa, absente me Legationibusque assidue fungente, vel Consulare munus obeunte, typis mandata sunt: quæ alioquin sub oculis meis constituta prae se saltem currante emendare accuratius, subque limam revocare attentius potuissim. Etiam à Stephano Clerico Philostorgium recensitum, & in eo non pauca, quæ & Godofredum & Valesium præterierunt observata, notat filius Joannes Clericus præfat. ad parentis sui patruique Davidis Clerici quæstiones sacras Amst. 1685. 8.

XXX. SOCRATES CPoli a) natus atque educatus,
Grammaticos ibi audivit Ammonium atque Helladium b) ambos
à Christo nomine alienos, & ob templa Idolorum A.C. 389. Timas-
P 3 fio

a) Socrates ipse V. 16.

b) Idem ibid. ac Photius Codice 28,

sio & Promoto COSS. destructa c) profugos Alexandria, atque CPoli commorantes. Postea Troilo Sophista in Rhetoricis operam dedisse non sine causa Valeſius d) conſicit. *Scholastici* e) cognomen facit ut causas eum in foro egisse noscamus. Novatianus fuisse non uno prodit loco, f) quod & Jacobus Billius animadvertit lib. 1. Observatt. sac. cap. 26. etsi propterea ipsum fuisse κατὰ τὸν Novatianum, parum esse credibile, contra Nicephorum g) aliosque qui illud affirmant, pluribus disputat laudatus Valeſius, præcipue illo pugnans argumento, quod Socrates VI. 10. & 23. Novatianus hæreticis annumerare non dubitavit; & perpetuo Ecclesiæ & Catholicis solet eos opponere.

Scriptit *Historia Ecclesiastica* ad Theodorum, h) quem ἱστορίαν αὐθραστον vocat, libros VII. ab Anno I. Olympiadis CCLXXI. CHRISTI 306. quo Constantinus Imperator est renunciatus, ad Annum II. Olympiadis CCCV, Consulatum Theodosii junioris XVII. i) Annum Christi 439. *Rufini* k) primo fidem secutus, postea ex

- c) Socrates loco laudato, Sozomenus VII. 15. Theodorus V. 21. seq. Tripartita IX. 27. Nicephorus XII. 25. Marcellinus in Chron. &c.
- d) Valeſius in Socratis vita.
- e) Scholastici, Rhetores dicti sunt, tum etiam advocati ac legisperiti. Vide Valeſ. ad Socratem pag. 77. Cangii glossaria & quæ viri docti, ad Petronium, Hancini de Romanarum rerum scriptoribus pag. 178. seq.
- f) Ut quando Novatum s. Novatianum Martyrio functum sub Valeriano scribit IV. 22. quod diserte negant Eulogius apud Photium Cod. 192. & Pacianus lib. de penitent. Confer Jo. Felli Episcopi Oxoniensis notas ad Cypriani Epistol. 61. p. 141.
- g) Nicephorus Lib. I. cap. 1. & lib. XI. cap. 14.
- h) Gregorius M. VI. 31. Epistol. ait Sozomeni Historiam Ecclesiasticam ab Apostolica sede non recipi, quod Theodorum Mopsvestinæ laudat. Hinc Jo. Jacobus Hofmannus in Lexico universalis putat à Gregorio per memoriam lapsum, Sozomenum nominatum esse pro Socrate. Videtur itaque Hofmannus existimasse Theodorum hunc cui opus suum Socrates inscripsit, & quem laudat II. 1. & IV. 48. esse Theodorum Mopsvestinum. Sed is jam A. C. 430. obierat, & Socrates Theodorum suum post A. C. 439. alloquitur.
- i) Socrates ipse VII. ult. Ait autem Historiam suam completi Annos 140. numerum rotundum ita præferens accurato, qui est 133.
- k) *Rufini* libros duos Historiæ Ecclesiasticæ, quos ab Arii initio ad Theodosii M. obitum productos non accurato valde studio, atque ut Valeſio in vita Socratis videtur, meminit composuit, inscripsitque Chromatio Aquilejensi Episcopo, à latine *Græce*

ex melioribus in, quæ incidit monumentis emendavit quæ perperam ille tradiderat, & librum primum ac secundum; quibus pleraque Rufini expresserat, de integro novos fecit. Passim quoque ostendit multum se tribuere *Sabino* Macedoniano 1) à quo & ipso fubinde deceptum viri docti, arguunt. Merito tamen iudicii & industriæ laus ei relinquitur, quam pro cæteris argumenti illius scriptoribus Socrati Valeſius vindicat. Socratem libenter ſeqvitur Sozomenus, ne de Nicephoro dicam, qui integrum prope in Historiam suam trans-

Gra-

verterunt *Gelasius* Cæsarensis & *Cyrillus* Hierosolymitanus, teste Photio Cod. 89. Rufini Historia usum se fuisse testatur Socrates lib. 2. cap. 1. nec diffitetur in libro primo & secundo Historiæ suæ, vestigiis ipsius prius instituisse. Sed postea Athanasii scripta & clarorum illa ætate Virorum Epistolas nactus, intellexit pleraque à Rufino tradi perperam & falso, itaque totum suum librum primum & secundum non dubitavit ἀναθίςιν ἀπαγορεύσαι novos ex integro dicere, atque locupletare libello depositionis Arianæ, & Imperatoris Constantini Epistolis. Socratem usum fuisse Græca Rufini versione contendit Henr. Dodwellus de Jure Laicorum sacerdotali pag. 278. Theodorum Petavius in diatriba de potestate consecrandi p. 83. atqui ambo unum locum Rufini diversimode interpretantur, itaque saltem alteruter ipsorum sanctus ipse loco interpretis fuerit. In Actis septimæ Synodi sive secundæ Nicænæ, actione prima T. 3. edit. Binianæ p. 494. asseruntur quædam Græce ex Rufini Historia Ecclesiastica, verum quæ non apud Rufinum sed Socratem lib. 1. cap. 27. & 38. iisdem verbis leguntur, ut etiam Valeſius observavit. At enim quod ab illo viro doctissimo est omisum, in iisdem Actis pag. 401. prodicitur Græce locus prolixior ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἢ τοῦ Περὶ τῶν τῶν Πάλαιος ad verbum translatus ex Rufini lib. 1. Hist. cap. 28. seq.

- 1) Godfridus Hermantius præf. ad vitam S. Athanasii: *Plusieurs célèbres auteurs de nostre siècle avoient déjà remarqué un très grand nombre de fautes dans l'histoire de Socrate, dont Sozomène n'a presque été que le copiste. Et en effet ces Historiens aiant suivi en plusieurs rencontres un ancien auteur nommé Sabin, de la secte des Macedoniens, il ne faut pas s'étonner, qu'il se soit égaré sous la conduite de ce guide, que l'on peut presumer raisonnablement, n'avoir pas été fort fidèle.* De Sabino illo Macedonianorum Hæreticæ in Thracia Episcopo, cujus συναγωγὴν τῶν ἐπιστολῶν sive *Aborum Synodicorum collectionem* (à Concilio Nicæno usque ad Valentis tempora, sub quo vel sub Gratiano scripsisse videtur) laudat Socrates pag. 22. 31. 92. 93. 146. 182. 204. 224. 231. Illam MStam CPoli ante hos centum & quingvagenta adhuc annos latuisse ex Verderio notat Possévinus in Appendice ad apparatus sacrum. Plura de Sabino vide apud Tillemontium Memor. Hist. Eccles. Tom. VI. parte 2. p. 104. seq. Stephanum le Moine ad Varia sacra p. 783. & 8. Itigii Historiam Concilii Nicæni pag. 38. seq. ubi refellit Sandium qui in nucleo Hist. Eccles. pag. 166. Sabino illi tribuit συναγωγὴν καὶ ἰκθεσιν τῶν ἀγίων πατρῶν ἐνὶ δόξαι, quam Ravins ex oriente secum attulit, atque Usserus refert ad Photium Typi Episcopum, qui interfuit Concilio Chalcedonensi. Anonymum vocat Seldenus pag. 68. 89, ad Eutychiei Origines Alexandrinus.

Græce primus hos libros una cum Eusebio, Sozomeno, Theodorito Ecdōgis Theodori Lectoris atqve Evagrio in lucem edidit Rob. Stephanus. Paris, 1544. fol. typis regius.

Latine primus quodammodo vertit Socratem, Sozomenum & Theodoritum in unum corpus *Historia tripartita* libris XII. distinctum contrahendo *Epiphanius Scholasticus*, sub sexti sæculi initia, auspiciis Cassiodori, qui hoc testatur in præf. ad illam Historiam, & cap. 17. libri de divinis lectionibus. Historia illa tripartita usus jam medio sexto sæculo fuit Liberatus Carthag. Archidiaconus in breviario Hist. Nestorianæ cap. 2. At Rufinum ex Historia tripartita suam Eusebii continuationem hausisse, error est B. Rhenani, à B. Ittigio pag. 712. de Bibliothecis Patrum recte notatus, cum Socrate ipso Theodorito ac Sozomeno antiquior Rufinus fuerit. Prodiit Historia tripartita Parisiis sine anni nota in octavo apud Franciscum Regnault, & postea ex *Beati Rhenani* recognitione Basil. 1523. 1528. 1533. 1539. 1568. atq; Francof. 1588. fol. una cum Historia Ecclesiastica Eusebiana quam Rufinus vertit & duobus libris continuavit. Denique *Jo. Garetius* Monachus Benedictinus in nova Operum Cassiodori editione Historiam tripartitam ad MSS. Codd. recensuit, & locorum Socratis, Sozomeni & Theodoriti quæ Epiphanius interpretatur paginas, ex Valefiana editione, utili instituto annotavit. Rothomag. 1679 fol. *Gallicam* versionem Ludovici Cyanei, Paris. 1568 fol. apud Agidium Gourlinum excusam memorat Franciscus à Cruce in Bibl. Gallica pag. 293. *Germanice* cum Eusebio & Rufino, Casp. Hedione interprete prodiit Tripartita Argentorat. 1545. fol.

Versio latina *Wolgangi Musculi* prodiit Basil. 1549. 1557. 1594. fol. cum Eusebio, Sozomeno, Theodoro Lectore, Evagrio atqve Dorothei Tyrii vitis Prophetarum & Apostolorum ex ejusdem Musculi interpretatione, & Theodoriti Hist. Eccles. ex versione Joach. Camerarii.

Johannis Christophorsoni Ciceſtrienſis Episcopi, qui Eusebium, Socratem, Theodoritum, Evagrium, & exceptis tribus postremis libris à *Suffrido Petri* suppletis Sozomenum vertit, sed ad Socratem interpretandum nullos, ut observat Valeſius, Codices MSS. adhibuit, Paris, 1571. Colon. 1581. fol. & ex *Jo. Jacobi Grynæi* recognitione

gnitione atque cum ejus notis Basil. 1570. fol. & apud * Sebast. Henricum Petri 1611. fol. Socrates & Sozomenus ex Christophoroni versione, cum Suffridi Petri supplementis scholiisque, in Bibliothecis Patrum T. 5. Colon. & T. 7. Lugd.

Græce & latine Socrates cum Christophoroni versione, junctus Eusebio, Sozomeno, Theodoro atque Evragio vidit lucem Genev. 1612. fol. Inde *Henricus Valesius* ex Regio MS. quo Rob. Stephanus usus fuerat, & Variis Lectionibus Codicum Florentini Bibl. S. Laurentii, & Sfortiani Bibl. Vaticanæ, nec non ex Leonis Allatii MS. Theodoro Lectore qui in Historiam suam tripartitam plura libri 1. & 2. Socratis transtulit, hunc scriptorem castigavit, & cum Sozomeno, latina versione nova atque eruditis notis illustratum vulgavit Paris. 1668. f. quæ editio recusa Moguntia 1677. f. Eo ipso anno Parisiis scriptores Hist. Ecclesiasticæ ex Valesii versione, latine, Græco textu notisque interpretis omisissis prodierunt. Editioni Græcolatinæ quam dixi lucem vidisse Moguntia, novus A. 1695. titulus præfixus est, Amstelodamum, præseferens.

Gallice Socrates & Sozomenus Ludovico Cousino interprete, Paris. 1676. 4. Confer Ephemerides Parisienses illius anni p. 101. sq. ubi hallucinationes quædam Socratis notantur, quemadmodum & ab Elia du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. p. 79.

Hæc de Socrate, *scriptore* (ut non ab re judicat Stephanus le Moyne prolegomenis ad Varia sacra) *satius accurato*. Ex ejus Historia Ecclesiastica affertur aliquid in Synodo septima (Nicæna II.) Act. 1. T. 3. Binii pag. 492.

XXXI. *Salamanes* a) *Hermias* SOZOMENUS, narratum suum patre Ethnico natum, Betheliæ Gazæorum vico primum Libri 5ti Pars Altera.

Q

cum

* Vide hanc editionem recensitam in B. Doctoris mei Ittigii libro de Bibliothecis Patrum pag. 717.

a) Ita nomen hujus scriptoris effert Theodorus Lector & Photius Codd. 30. Ac Salamanis quidem nomen, quo Monachus appellatur apud Sozomen VI 32. VIII. 15. potest ei hæcisse ab uno è majoribus, quos è Palestina ortos scribit V. 15. Vide Valesium in Sozomeni vita & in notis pag. 98. Alii vocant *Hermianum Sozomenum*, Salaminium; ut Codices duo MS. eodem Valesio teste, & Nicephorus Callistus in *πύναξι* sive indice capitum; vel *Hermiam, Sozomeni* ut in Jore Græco Romano pag. 193, & 195. ὁ Σωζομενῆς ἡρμειᾶς, quod interpretis venit: *Hermias Sozomeni Filius*.

cum toto domo sua Christianam fidem amplexum esse, & postea ingenio & doctrina, atque interpretandis sacris literis b) valuisse. Ipse vero, scholasticus sive caustidicum agens CPoli, c) molestias fori dispunxit commentando aliquid ac componendo, & non diu ut videtur post Socratem * scripsit, ac Theodosio Juniori Imp. dedicavit libros IX. *Historia Ecclesiastica* ab A. C. 323: ad 439. ** sive à tertio Consulatu Crispi & Constantini Cæsarum, usque ad Consulatum XVII. jam dicti Theodosii. Hoc cum ipse Sozomenus perspicue d) testatur, certum est libros plures ab eo scriptos non esse quam hodie exstant, neque postremum librum ulterius ab auctore productum quam nos hodie habemus. Nam inventio reliquiarum Zachariæ Prophetæ quæ capite ultimo libri IX. narratur, contigit Consulatu Theodosii junioris decimo septimo, e) ut Marcellinus in Chronico testatum reliquit. Quod porro Gregorius M. lib. VI. Epist. 31. *In Historia*, inquit, *Sozomeni, de quodam Eudoxio qui Constantinopolitana Ecclesia Episcopatum arripuisse dicitur, aliqua narrantur. Sed ipsam quoque Historiam sedes Apostolica suscipere recusat, quoniam multa mentitur, & Theodorum Mopsuestia nimium laudat, atque usque ad dicm obitus sui magnum Doctorem Ecclesiæ fuisse perhibet.* Non dubium est Theodoritum f) pro Sozomeno dicere voluisse, cum in Theodorito ista legantur V. 39. Sic Svidas in *Ἀγαπήτης* pro Philostorgio allegat Eusebium: In *Ἀκτίονε* 1. Synodi septimæ pro Socrate citatur *Historia Ecclesiastica* Rufini, & in jure Græco Romano pag. 295. pro eodem Socrate Sozome-

nus.

- b) Sozomenus lib. V. cap. 15. p. 617. διέγραψε δὲ ὁ ἡμῶν κάππος ἐν τοῖς ἐξηγήσεσιν τῶν ἱερῶν γραφῶν ἐνθυμῶς ἵε ὡν καὶ οἱ θεοὶ γινώσκαι & δεῖ, καὶ κατὰ λόγον μετρίως ἡγμένῳ, ὡς καὶ ἀριθμητικῶς μὴ εἶναι ἀμείνω.
- c) Idem lib. II. cap. 3. pag. 446. οἷα τὸ Αὐκλῆδες ὑπερῆεν ἀνδρὶ ἐπὶ ἐκείνῳ νῦν ἡμῶν συνδιατρίβοντι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις διὰ αὐτὸ αἰώνιον ὧν &c.
- * Valesius in Sozomeni vita, Caveus in Hist. literaria, Elias du Pin T. 4. Bibl. scriptos. Ecclef. pag. 80. ubi hallucinationes quasdam Sozomeni notat.
- ** Male in Koenigii Bibl. usque ad A. 1423.
- d) Sozomenus in præfat. pag. 397.
- e) Confer Combefisii Bibliothecam Concionatoriam T. 1. p. 16. 17. & T. 7. p. 582.
- f) Melch. Canus XI. 6. Locor. Theolog. pag. 544. Combefisius T. 1. Bibl. Concionatoriz pag. 16. 41. Valesius ad veterum testimonia de Sozomeno, Garnerius in auctario Theodoriti pag. 192. Licet aliud visum Baronio ad A. 434. num. 4. & ad Martyrolog. Rom. 23. Dec. Vossio de Hist. Græcis, Miscro in Bibl. scriptorum Ecclef. Raynāudo in lib. contra Cyriacos sive Dominicanos & Paschalis Quesnello diff. 2. ad Leonem M. pag. 258. Agnoscat etiam Gregorii de Sozomeno censuram Anastasii Bibl. in præfat. *Hist. Ecclesiasticæ*.

nus. Quid itaque incredibile, hallucinatam similiter Gregorii memoriam, *cujus auctoritas tamentanea non est* g) ut ad ipsius nuntium vel Sozomenum vel Theodoricum manibus excutere debeamus. Certe hac de Sozomeno Gregorii M. censura non impeditur, quin in Concilio Florentino sess. 2. & bucusque magnus illius Historia usus inter eruditos fuerit, ut Petrus Gussanvillanus in notis ad illam Gregorii Epistolam observat. Novatianis perinde ut Socratem fuisse, multi notarunt, unde ejusdem cum illo fuisse sectæ scribit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. p. 372.

De Historia Tripartita Epiphani Scholastici qui tamen ex libro Sozomeni ultimo nihil in illam retulit, & de versionibus latinis Wolfg. Musculi, & qui morte præventus tres postremos libros *Suffrido Petri* transferendos reliquit, *Johannis Christophorsoni*, atque accuratissima *Henrici Valefii*, nec non de Græcis & Græco-latini Sozomeni editionibus versioneque Gallica, jam dictum est in Socrate, cui semper jungi solet, & cujus vestigiis libenter videtur insistere, licet nusquam nominet, & non raro recedat ab ejus sententia, plura etiam ab eo omissa suppleat, & de Monachis atque Eremitis utpote inter Monachos versatus & ab eis institutus * velut in grati animi documentum haud pauca attexat Socrati præterita. Socratem judicio, Sozomenum styli elegantia quæ Xenophontem referre voluit, præstare viri docti observant. Valefius ad Græcæ emendanda præter Codicem Regium, quem expresserat Rob. Stephanus, consuluit etiam meliorem Fuketianum, atque Varias lectiones ex Codice Allatiano Theodori Lectoris, qui Socratis, Sozomeni quem *ἡ μακαριώτατος Σωζομένης* vocat, & Theodoriti Historiam in compendium misit.

Scripserat Sozomenus etiam *libros duos de rebus ab adscensu Christianusque ad Licinii exau thorationem*, ut ipse in præfat. Historiæ suæ p. 401. testatur, ex Clemente, Hegesippo, Africano & Eusebio maxime compendium istud composuisse se testatus. Sed illud non amplius exstat.

Petrus Lambecius ab eoque persuasus W. E. Tenzelius Sozomeno tribuunt etiam *irrisiōnem Gentilium* quam sub *Hermis* nomine habemus. Sed de illa parum verisimili doctorum Virorum conjectura vide si placet quæ notavi cap. 1. pag. 96. 97.

Q 2

Fuit

g) B. Ittigius præf. ad selecta capita Historiæ Eccles. sæculi secundi §. VI.

* Valefius in notis pag. 99.

Fuit & alius Sozomenius Præfecti domesticus ad quem Isidori Pelusiota Epistola 300. libri I. Alius item junior, Presbyter Pistoriensis, & Florentiæ educatus, qui latino sermone scripsit Chronicon ab Orbe condito usq; ad A.C. 1292. testatus se adjutum benevolentia Vespasiani librarii, urbis Florentinæ civis, quem laudat in fine Voluminis prioris. Vide Mabillonii iter Italicum pag. 174. qui hoc Chronicon MS. duobus magnis Voluminibus evolvit in Abbatia Fesulana.

XXXII. THEODORITUS Cyri, civitatis in Syria, Episcopus circa A.C. 458. defunctus, præter alia scripta (de quibus alibi) composuit * A.C. 450. ineunte, *libros quinque Historia Ecclesiastica*, in quibus veluti suppleturus omnia à Socrate ac Sozomeno, eam similiter perducit ab hæresi Arii usque ad principatum Theodosii junioris. Neque plures libros. nec longius productam Theodoriti Historiam legerunt Evagrius, Epiphanius Scholasticus, Photius Cod. 31. Nicephorus &c. quanquam Gennadius de Script. Ecclesiast. cap. 89. libros decem memorat, quos produxerit à fine Historiæ Eusebii & vicennialibus Constantini M. ad suum usque tempus, usque ad imperium Leonis senioris sub quo & mortuus sit. Sed si ve, falsus fuit Gennadius ut Valesio videtur, si ve quinque libros posteriores alius nescio quis Theodorito subjunxit vel supposuit, quæ est sententia Jo. Garnerii in Auctario, ubi de Theodoriti scriptis pag. 249. seq. sane ipse sub extremum libri quinti testatur se in morte Theodori Mopsuesteni A.C. 427. Historiam suam claudere. Equidem quæ Theodorus lector & Johannes Damascenus lib. 3. de imaginibus ex Theodorito referunt, juniora sapiunt tempora & in quinque illis libris haud leguntur, ut Garnerius etiam de juniore aliquo Theodorito Historico cogitaverit, quem suspicatur Episcopum Cariz Alindensem, qui interfuit Synodo CPol. sub Menna A.C. 536. sed illius scripta, si quæ fuere, non potuere Gennadio Massiliensi cognita fuisse. Meminit Historiæ suæ Ecclesiasticæ Theodoritus ipse lib. IV. hæreticarum fabularum cap. 1. & 2. Consilium autem quo Garnerius p. 193. putat à Theodorito scriptam Historiam & hæreticarum fabularum libros, ut sub veteribus nominibus adversarios suæ ætatis perstringeret, merito parum verisimile videtur B. Ittigio præf. ad Hist. Ecclesiasticæ sæculi secundi capita pag. VIII. seq. Claudit opus Index Episcoporum

* Confer Eliam de Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. pag. 94.

porum in Patriarchalibus sedibus Romæ, Antiochiæ, Alexandria Hierosolymorum & CPolis, quæ Sirmondus sed minus emendatum, edidit, & Jo. Hæssels apud Robertum Cocum multo posterioris scriptoris esse scribit.

Primus Theodoretæ Hist. Ecclesiasticam edidit *Græce* ex Codice bonæ notæ Beatus Rhenanus ad calcem Historiæ Eusebio Rufiniana & Tripartitæ, adjunctis Victoris Vitenfis libris III. de persecutione Vandali & Anonymi excerptis ex Nicephori Callisti Historia, incerto interprete. Basil. apud Hieron. Frobenium 1535. fol. Inde cum Eusebio & aliis lucem vidit Græce Paris. 1544. fol. typis Rob. Stephani Regiis duobus Codd. MSS. usi.

Latine, post Epiphani Scholastici abbreviationem, vertit *Joachim Camerarius*, cujus interpretatio Justo Jonæ dicata prodiit primum. A. 1536. ab eo tempore sæpius, etiam inter alia Theodoretæ opera, vulgata latine: perinde ut cum aliorum Hist. Ecclesiasticæ scriptorum versionibus *Jo. Christophorsoni* interpretatio recusa est, ut supra in Socrate dixi, ubi etiam de editionibus, versionibusq; Germanica & Gallica *Historiæ Tripartitæ*, & de *Henr. Valesii* versione latina scriptorum Hist. Ecclesiasticæ, quæ sine Græco textu & notis præla evasit Paris. 1677. fol.

Græce & latine cum *Jo. Christophorsoni* versione inter scriptores Historiæ Ecclesiasticæ vulgata est iterum Genev. 1612. fol. Inde cum interpretatione nova *Jac. Sirmondi*, sive ex Camerarii potius & Christophorsoni conflata, qui ad eosdem binos Codices Bibl. Regiæ quibus usus Stephanus fuerat, Græca recensuit, legitur in luculenta editione Operum Theodoretæ Paris. 1642. fol. Tomo tertio. Denique *Henr. Valesius* Græca castigavit ad Varias Lectiones Codicis Saviliani, quas Usserius, atque ad Historiam Tripartitam Theodori Lectoris, cujus *διόλογος* Allatius ad eum misit. Addidit etiam versionem novam, cum Sirmondianam ferri quibusdam in locis non posse observasset, & cum eruditis notis suis Theodoretum ita vulgavit præmissum Historiis Evagrii, Philostorgii & Theodori Lectoris. Paris. 1673. fol. recusum Mogunt. 1679. Amst. 1695. fol.

Gallice post antiquiorem *Martini Matthæi*, Prioris in Monasterio Novo apud Pictavos interpretationem, vertit *Ludovicus Cousinus*, Valesii fere vestigiis insistent, Paris. 1576. 4. una cum Evagrio.

XXXIII. EVAGRIUS Epiphaniensis a) Syrus, Scholasticus b) & ipse, sive (perinde ut Socrates & Sozomenus) caussarum in foro Patronus c) Antiochiæ vixit, atque Gregorio Episcopo Antiocheno d) charus fuit, à Tiberio Constantino Imp. etiam auctus quæstura, & à Mauricio Tiberio Codicillos honorariæ præfecturæ e) consecutus. Scripsit in eadem ut credibile est Antiochenis urbe, & sexgenario propior absolvit f) *Historia Ecclesiastica libros sex* à temporibus in quibus Socrates & Theodoritus desierant, sive ab Ephesina Synodo qua damnatus est A. C. 431. Nestorius, ad annum usque Mauricii Imp. duodecimum g) qui annus cæpit A. C. 593. die XIII. Augusti. Allegat subinde Historias quibus usus est Rhetorum, *Prisci, Eustathii* Epiphaniensis, *Zacharia, Procopii & Iohannis* qui in Iustini senioris anno septimo Historiam suam clau-

a) Evagrius III. 34. τὴν ἡμετέραν ἐπισκοπὴν Ἐπιφάνειαν, ἣ τὸν Ὀρόντην εὐλογοῦν ἔχει. Hinc apud Nicephorum pro Εὐαγρίῳ ὁ ἐπιφάνης, Valesius legit ὁ ἐπιφάνειος.

b) Photius Cod. 29. ἀνεγνώσθη Ἐυαγρίῳ σχολαστικῷ, ἀπὸ Ἐπαρχῶν, πόλεως δὲ Ἐπιφάνους τῆς κατὰ τὴν κοίλην Συρίαν ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τομοῖς 16.

c) Antiochiæ vixisse ex pluribus Evagrii locis recte Valesius observat, quod vero ex primariis Antiochiæ civibus hunc scriptorem fuisse colligunt viri docti ex eo quod lib. VI. cap. 8. refert totam civitatem diem nuptiarum ejus feriatum habuisse, eique fausta apprecatam esse, hoc in Valesii quidem versione reperio, sed Ὠρεκα alium puto habere sensum. Ait nempe Evagrius nuptias se celebrasse cum virgine sponsa die novilunii, quo tota civitas feriabatur, non certe propter Evagrii nuptias sed ob solenne novilunii tempus. Ἐμὲ κατὰ τὴν ἑνὴν καὶ τετάρτην τῶν ὑπερθετικῶν κόνων παρθενοὶν νυμφεύοντι, καὶ τῆς πόλεως ἱορταστικῆς καὶ δημοτελεῖς πανηγύρις ἀγίας περὶ τὴν πομπὴν καὶ τὴν πασαύδα. Igitur πασαύς non de thalamo nuptiali neque πομπὴ de nuptiali pompa intelligi debet, sed de epulis & pompa quibus novilunium celebrare mos erat.

d) Evagr. lib. VI. cap. 7. & ult. ubi propter relationes nomine Gregorii Episcopi Antiocheni scriptas, ab Imperatoribus duplici dignitate auctum se testatur.

e) Idem lib. VI. cap. ult.

f) Lib. IV. cap. 29. ait Evagrius se ista scribere anno ætatis suæ 58. Idem libro III. cap. 33. refert se scribere anno Antiochenorum 641. His si detrahas annos 48, quibus æra Antiochena Christianam prævertit, habes A. C. 593. Cæpit enim æra Antiochena à confirmata illis à Julio Cæsare ævonomia mense Octobri Anno U. C. 704. Vide Henr. Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 159.

g) Confer Valesium in Evagrii vita, & Henricum Noris diff. de quinta Synodo, paragr. 2.

clausit, (vide IV. f.) nec non *Zefimi*. ** A fabulosis narrationibus non nimis alienum esse Evagrium scribit Casaubonus Exerc. XIII. 31. ad Baron. pag. 258.

De editionibus & latinis interpretibus *Muscato*, *Christophorono* & *Valesio*, Gallicoque *Cousino*, videri possunt quæ jam in Theodorito dixi, cuius Historiæ Evagrius subiungitur. Tantum addam, quod Valesius ad Græcæ emendanda præter Regium codicem quem Rob. Stephanus expressit, usus est variis Lect. Codicis MS. optimi Florentini in Bibl. Laurentiana, in quo Socrates etiam continetur: & Codice altero non valde vetusto quidem, sed minime tamen contemnendo Dionysii Tellerii, Archiepiscopi Rhemenfis.

Scriptisse præterea se Evagrius lib. VI. cap. ult. testatur *alterum volumen*, ἑτέρον τευχὺς, in quo ἀναφοραί, ἐπιστολαί, ψηφισματα, λόγοι τε καὶ διαλέξεις: *relationes*, (Gregorii Episcopi Antiocheni nomine scriptæ) *Epistola*, *decreta*, *orationes* & *disputationes*, aliaque. In hoc opere putato etiam extitisse *gratulationem* (eiusdem forte Gregorii scriptam nomine) ad Mauricium Tiberium *de nato Theodosio filio*.

Philippus Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 92. refert se vidisse tractatum Evagrio Scholastico adscriptum περὶ διαφόρων λογισμῶν, distributum in capitula quingvagina. Sed verisimillimum est, alterius esse *Evagrii Pontici*, cui etiam recte vindicat Combefisius in Bibl. Concionatoria quæ in Catena ad Lucæ X. de eo qui incidit in latrones, & ad Lucæ XIX. de minarum distributione, Evagrio Scholastico perperam Corderius tribuit. Ponticus etiam intelligendus, qui in aliis Catenis Evagrius allegatur, ut in Jobum, in Proverbia, in Catena MS. in Acta &c. De illius Evagrii Pontici scriptis vide Casimiri Oudini supplementum de Scriptoribus Eccles. pag. 48. seq. & doctissimum Caveum ad A. C. 380. atque adde Svidam in μακροβιῳ. Ejus *μουσικὴ* respicit etiam Socrates VII. 17. Huic

** Alios Historicorum complures laudat V. c. ult. *Charatem*, *Theopompum*, *Ephorum*, *Dionysium Halic.*, *Polybium Megapolitanum*, *Apianum*, *Diodorum Sic.*, *Dionem*, *Cassium*, *Herodianum*, *Nicostratum Trapezontium*, *Sophistam*, *Denippum*, *Eusebium* qui ab Octaviani, Trajani & Marci rebus exorsus Historiam ad Imp. Cari obitum produxit, *Arianum*, *Astinium Quadratum*, *Joannem* civem accogatum suum & *Agathianum*.

Huic Evagrio scripta nonnulla; quæ sub S. Nili Ascetæ nomine leguntur, tribuenda esse non diffitetur Josephus Maria Svarelius pag. 613. ad Nili opuscula à se edita testatus in MSS. Codicibus scripta amborum ita misceri confundique, ut ægre discerni queant. Idem confirmat Cotelæus notis ad T. 3. monumentor. Ecclesiæ Græcæ pag. 544. seq. Evagrii scripta ab discipulo ejus *Rufino* versa latine plerosque in Occidente lectitare, uti Græca eos qui in Oriente habitant, scripsit Hieronymus ad Ctesiphontem. Plura etiam versa à se testatur, *Gennadius* de Script. Eccles. cap. 11. Idem est Evagrius Monachus *Scithensis*, cujus Ascetica & Ethica, Gnomas de Passionibus animæ rationalis, & ad Anatolium de peccatis principalibus & πρὸς ὁμὰς λογισμῶν memorat Labbeus loco laudato. Alius fuit Evagrius, Episcopus *Antiochenus*, à quo vitam Antonii de Græco Athanasii versam, quæ etiamnum exstat, (vide supra cap. 1. pag. 303.) memorat Hieronymus Epist. ad Florentium & cap. 125. de scriptoribus Eccles. Alius cujus *altercationem Simonis Judæi & Theophili Christiani* laudat Gennadius cap. 50. & ex eo Honorius Augustod. p. 427. Alius Episcopus *CPolitani* à Valente Imp. actus in exilium. At apud Marcianum Capellam p. 2. pro Evagrio Citharista legendum Ocagrius.

XXXIV. THEODORUS ἱερολογράφου Κωνσταντινουπόλεως laudatur a Joanne Damasceno lib. 3. de imagg. pag. 386. editionis insignis Lequiniæ, qui p. 380. præterea ἀναγνώστην sive *Lectorem* CPoli fuisse refert, quod firmant etiam Nicephorus lib. I. c. 1. Hist. Auctor παραστάτων χρονικῶν in Combessii Originibus CPol. pag. 19. cui vocatur Θεόδωρος χρονολογῶν ἀναγνώστης ἀναγνώσματος & Svidas, qui Theodorum vocat τὸν ἀπὸ ἀναγνώστην τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Hic Justino & Justiniano ut videtur imperantibus clarus duobus libris scripsit *Compendium Historia Ecclesiastica Tripartitæ* ex libris *Socratis*, *Sozomeni* ac *Theodoriti* quod exstat à vigesimo anno Constantini M. usque ad obitum Constantii. Nam quamvis lucem hætenus non vidit, Græce tamen MS. fuit apud Allatium, qui edere voluit, cujus codicis variis lectionibus Sam. Tenuilii, Professoris Noviomagensis, manu descriptis feliciter usus est Valesius ad eluendas ex triumvirorum illorum Historiis mendas, qui etiam proœmium Græce ac latine publicavit post præfat. ad Theodor. Nescio an Allatii ille liber descriptus fuerit è codice Veneto S. Marci, cujus mentionem faciunt Possévinus & in Catalogo MSS. Venetorum

torum Thomasinus. Certe videtur extrema parte mancus fuisse, quia Historiæ telam non usque ad extrema junioris Theodosii persequitur.

Præterea composuit & ipse suo marte *Historiam Ecclesiasticam, libris* itidem *duobus*, ab extremis temporibus Theodosii junioris, in quibus desinunt Socrates, Sozomenus & Theodoritus, ad Justinum Imp. Seniores usque. Hi libri duo ipsi quidem jam diu est, quod interciderunt. Exstant tamen ex illis ἀπὸ Φωτῆς Νικηφόρου καλίστου τῷ Εὐσεβίῳ * excerpta, Nicephoro Callisto distante servata. Græce prodire cum Eusebii & aliorum Historia Ecclesiastica, ex codice Regio (quo solo etiam Valesius usus) Paris. 1544. fol. Latine vertit Wölfg. Musculus, cujus interpretatio, ut Bibliothecæ Patrum & alias latinæ Historicorum Ecclesiasticorum editiones supra in Eusebio recensitas mittam, exstat etiam in Græcolatina Genevensi 1612. fol. Novissime cum versione & præclaris notis Henr. Valesii, qui fragmenta etiam Theodori alia ex Svida, Theophane, Damasceno & Synodo septima subjunxit, ad calcem Theodoriti, Evagrii ac Philostorgii de quorum editionibus jam dixi. Addendum & Historiæ Ecclesiasticæ ἀποσπασμάτων de expositionibus fidei, quod è Bibl. Vaticana produxit & cum versione sua edidit Josephus Maria Svaresius ad S. Nili opuscula pag. 614. Tum quæ è Theodoro Lectore afferuntur in Originibus CPolitanis à Combesio illustratis. Ubi vero Damascenus III, de Imaginibus pag. 375. laudat τόμος sive librum Theodori Historiæ Eccles. quartum, secundus horum venit intelligendus, quia priores quos memoravi duos compendii ex Socrate Sozomene ac Theodorito simul computavit, perinde ut Svidas, qui à Constantini temporibus ad Justinianum pertexuisse historiæ Theodorum scribit. Ita in actione I. Synodo VII. T. 3. edit. Binianæ p. 494. ubi laudatur liber quintus, Valesius ad Theodorum pag. 180. monet πρώτου pro πέμπτου esse legendum. Alius locus producit in eadem Synodo septima, sive Nicæna secunda, Actione V. pag. 609. seq.

R

XXXV.

Libri sti Pars Altera.

* Valesius putat ne Nicephorum quidem, plura alioqui inde in Historias suas derivaturum, integris Theodori Libris, sed excerptis istis solummodo usum esse, eaque cuidam dictasse, atque ideo dici ἀπὸ Φωτῆς Νικηφόρου, uti Leontii liber de sectis à Theodoro Abbate dictatus amanuensi suo, inscribitur ἀπὸ Φωτῆς Θεοδωροῦ τῷ Θεοφιλεστάτῳ Ἀββᾷ.

XXXV. NICEPHORUS CALLISTUS XANTHOPULUS, Callistides sive *Callisti Xanthopul* F. Historiam suam obtulit Andronico Palæologo Imperatori jam seni, a) qvi A. C. 1327. septuagenario maior obiit: ipseque testatur eam se in juventute scribere aggressum, absolvisse cum annum ætatis 36. nondum emensus b) esset, adjutumque Bibliotheca S. Sophiæ CPoli c) in qua florem ætatis transegit. Michaëlis Palæologi Imperatoris & Andronici nepotis meminit in catalogo Imperatorum CPol. d)

Λαμπρὸς Μιχαὴλ, Παλαιλόγῳ τριτῷ
ὄντως βασιλεὺς καὶ λόγοις καὶ πράξεσι.
Ἀνδρόνικῳ πατρὶ, συνδρομῇ τῶν χαρίτων.

Qvin ad Imp. Joannis Cantacuzeni temporā pervenisse atque adeo circa medium sæculi XIV. adhuc vixisse, ex Catalogo Patriarcharum, de quo infra, cognoscas. Exstant *Historia Ecclesiastica libri XVIII.* (neque plures tunc libros scripsisse se pag. 38. b. Nicephorus ipse auctor est) à nato CHRISTO ad interitum usque Phocæ h. e. ad A. C. 610, ex Eusebio, Sozomeno, Socrate, Theodorito, Philostorgio, Theodoro lectore, Basilio Cilice, Evagrio (quos pag. 35. nominatim laudat) aliisque contexti. Igitor quæ post argumenta librorum XVIII. sequuntur Græce pag. 42. argumenta libri XIX. & sequentium usque ad XXIII. & mortem Leonis Philosophi sive A. C. 911, ab alio auctore an Nicephoro ipso additam nec amplius exstantem. Historiæ continuationem respiciunt, & ab interprete latino Jo. Lango sunt rejecta ad calcem operis. Quemadmodum porro ob styli elegantiam *Thucydides Ecclesiasticus* hic Nicephorus audit Clariss. Schurz-

- a) Nicephorus in dedicatione Hist. Eccles. ad hunc Andronicum pag. 20. καὶ ἐπεὶ ὁμοίαι διὰ ταῦτα καὶ ἐς μέγιστον σοὶ βιωσίμων προσγενέσθαι. itaque pag. 7. καὶ ὁ ἄλλος ἄρας non reddendum *arai* *sus* sed *us* *u* *gov* sed *sus* *venustat*. Uti p. 14. d. ὁ Ἀρίστης male redditur *aristennus*, cum vertendum sit *aristenn* F. nempe Plato. b) Lib. 1. cap. 1. pag. 43.

- c) Lib. 1. cap. 1. pag. 37.

- d) Apud Philippum Labbeum in Protreptico Hist. Byz. p. 34. nam qvi ibi de junioribus Imperatoribus sequuntur versus, ab alio fuerunt additi, itaque neque in altero Codice Regio, neque in illo quo usus Jo. Langus, leguntur.

Schurzfleischio, ita à B. Johanne Gerhardo ob fabulas e) 'quas miscet, *Theologorum Plinium* appellari video pag. 238. Methodi studii Theol. Illius tamen pannis purpuram quandoque intextam ex bonis qui periere scriptoribus, recte monet Labbeus T. 2. de S. Ep. 102.

Prodiere libri illi XVIII. quorum primæ literæ nomen Νικη-
Φέου Καδίστου referunt, ex Jo. Langi Erphurdensis versione latine,
Basil. 1553. fol. & ex altera ejus recognitione ibid. 1561. fol. cum
ejus scholiis. tum Antvverp. 1560. Paris. 1562. 1573. Francof. 1588.
fol. Paris. 1566. 8. duobus Vol. Sed & *Gallite* interprete Jo. Gilloto,
Paris. 1567. fol. Denique *Græce & latine* Paris. 1630. fol. 2. Vol. cum
Langi versione, per *Frontonem Ducaum* ut habet titulus recognita, sed
Combesius in Bibl. Concionatoria Langi, inquit, *recognoscenda ver-*
sione & castigandis notulis qua passim adpersa sunt; majorem Ducæ diligentiam
vellem, ni forte typographi in eum liberaliores fuere, ejusque præfixo nomine
voluterunt libri pretium augere. Græcæ à Ducæo descripta sunt è Codice
quo olim usus Langus, & qui unicus creditur hodie superare, quique
ex Matthiæ Corvini Bibl. Budensi direptus olim à Turcis, at CPoli re-
demtus ab homine Christiano devenit in Bibl. Cæsaream f) Vin-
dobonensem, ubi hodieque asservatur. Dicata editio Græcolatina
Cardinali Richelio est, cum Imperatori (ut versionem suam Lan-
gus) oblaturum se illam Ducæus promississet, ex cujus Bibliotheca
Codicem Græcum acceperat. Vide Lambecium lib. I. p. 158.

Alia Nicephori hujus scripta sunt:

Εὐταγία de templo & miracula S. Maria ad fontem uno à CPoli
stadio, quod lib. XV. cap. 26. Nicephorus se scripsisse testatur, adhuc
exstat MStum in Bibliothecis Cæsarea & Vaticana. De Cæsareo Codice
Jac. Gretserus ad Codinum p. 282: *Extat Vienna in Cæsarea Bibl. fortassis*
unicum totius Europa exemplar, cui nisi cito succurratur, (vidi enim & percursuri
allatum Monachium & huc Ingolstadtum) penitus à blattis tineisq. corrodetur: &
jam nunc aliquot loci ab aqua pessime acceptum est, ita ut multa legi nequeant,
praesertim sub finem. Vide & Nesselium parte V. p. 153. 154. Vaticani
Codicis meminit Lambecius ad Codinum pag. 199. & Allatius de Si-

R 2

meo-

e) Confer Casaubonum Exerc. 1. in Baron. sect. 17. Camerar. ad Joh. XI. v. Bezam
ad Act. I. 13. & Blondelli pseudosidorum p. 37. Possevinum in Apparatu &c.

f) Confer Lambecium de Bibl. Vindob. lib. I. pag. 108. seq. 112. seqq. & lib. VIII.
pag. 111.

meonum scriptis pag. 88. De templo illo & fonte miraculis celebri videndus Cangius in CPoli Christiana lib. IV. pag. 183. seq. Extat & in eodem Bibl. Cæsareæ Codice Nicephori *Acoluthia* sive *officium festi Dedicacionis templi hujus*, & *Canon* sive *hymnus* cum antiquis notis Muficis.

Catalogus Imperatorum CPolitanorum, versibus Jambicis, Græce & Codice duplici Regio, in Labbei protreptico Hist. Byz. pag. 34. In Codice quem Jo. Langus evolvit, & qualis Græce editus Basileæ 1536. 8. ad calcem Epigrammatum sacrorum Theodori Prodromi, quemadmodum & in altero Regio, definit Catalogus hic in Andronico juniore. Cæteros ad Constantinum Palæologum usque, recentior, ut fit, manus addidit.

Catalogus Patriarcharum CPolitanorum, versibus Jambicis Græce in eodem Labbei protreptico pag. 35. seq. & ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi. Definit in 141. Callisto, quem Patriarcham constituit Jo. Cantacuzenus, ut ipse Imperator narrat IV. 17. Hist. Sequitur apud Labbeum alius Catalogus nescio quo auctore, non scriptus versus sed sola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Josephum usque, qui Florentiæ in Concilio generali obiit non diu ante urbem captam à Turcis. At *seriem Patriarcharum CPol. oratione soluta fusiùs conscriptam*, (quam è membranis Bibl. Regiæ pariter vulgasse se scribit Labbeus T. 2. de S. E. & pagina etiam 34. protreptici Historiæ Byz. laudata, confirmatq; H. Warthonus appendice ad Hist. literariam Cavei) nusquam reperio. Series Patriarcharum CPolitanorum sub Nicephori CPolitani nomine sæpius edita definit in Patriarcha 82. Ignatio Evnucho, ut in Nicephori ejus scriptis dixi.

Ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi, Græce excusorum Basil. 1536. 8. præter jam dictos Catalogos binos Imperatorum Patriarcharum CPol. occurrunt * ejusdem Nicephori Cal-

* Nota in his esse omnia illa, quæ velut sibi haud visa Nicephori scripta ex Gvil. Eifengrinii Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum memorat Possevinus in apparatu, & præclarus Vossius de Hist. Græcis pag. 308. Nota etiam Nicephorum Xanthopulum male à Callisto distingui in indice ad Meursii glossarium Græcobarbarum. Nota tertio, in Rev. Jo. Gottfridi Olearii Bibliotheca scriptorum Ecclesiasticorum Jen 1711 4. T. 2. p. 8. ridicule excusum *Nicephori Catalogum meretricum Imperatorum CPol. pro Catalogo metrico*.

Callisti Xanthopuli *versibus jambicis descripta* πύσης τῆς θείας γραφῆς
σύνοψις.

Τὰ μὲν τὰ Μακκαβαϊκὰ μέχρι Χρυσῷ καὶ αὐτῆς αἰλώσεως Ἱερουσαλήμ,
ἄλλοις Ἱερουσαλήμ ὡς ὁ Ἰωσήφ ἱσθρῆ.

Λαουριῶν, Περσῶν, Αἰγυπτίῃ, Σύρων, Μήδων, Ἑλλήνων ἄνακτες,

Ἀθηναίων καὶ Κρητῶν ἄρχοντες,

Ῥώμης βασιλεῖς.

Ἑβδομήκοντα δὲ Χρυσῷ μυσηπῆλοι.

Ἐυαγγελισαὶ καὶ Διάκονοι.

Αἱ μυρροφόροι καὶ μαθήτριάι Λόγῃ.

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίας *sive Catalogus SS. Patrum Ecclesie*
quem adscribere integrum, quia brevis est, non gravabor:

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίας,

Μέγας Διονύσιος Ἀρείῃ πύγῃ,

Μέγας Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας,

Τὸ πνευματικὸν δὲ Βασιλεῖς σῶμα,

Ὁ Γρηγόριος ὡς τῶν βροτῶν ἡ περπότης,

Γλαῖτα μέλι ρέσαι δὲ Χρυσόστωμ,

Ἡ θαψιλήστε δὲ Νουῶς παιδαγῶγ,

Ὁ βαθύνες Κύριλλος, Αἰγυπτίῃ κλίῳ,

Καὶ λιπὸς εἰς ἀπαντα Μαξίμῳ λόγῳ,

Ὁ τῆς Κλίμακος ἡ μετῆρσις Βάσις,

Νεῖλος προφανῶς καὶ τὸ δὲ Νεῖλος σῶμα,

Ὁ Σύρος Ἐφραίμ ἡ κατάνοξις λόγων,

Παινηγυριῶν πατρικῶν βιβλία,

Καὶ Μιτωφραστῆς ἡ γλυκυρότης χάρις,

Ἐν οἷς πᾶσι πίφκει ὑπερεξίχων

Ὁ χρύσειος ῥῶς ἡ γλυκύτης βρύσις,

Ὡς ἀφθονοὶ μάταια πᾶντας ἐκτρέφον,

Καὶ ἰκέτω ἀθέατον ἐκρίον πῶν.

Οἱ τὰ μέλη πλεξαντῆς ὕμνων ἐσθίων, *Catalogus brevium Hymnographorum*
Ecclesie Græcæ, quem & ipsum integrum exhibui, in Catalogo Melodo-
rum Græcorum, ad calcem Allatii de libris Ecclesiasticis Græcorum.

Συνοπτικὴ σύνοψις ἀρίων χροῶν *sive Menologium Sanctorum* breve,
versibus (perinde ut quæ jam memoravi) jambicis.

Τριωδίου σύντομος ἀκριβειώτης.

Volumen totum claudit ἐν χῇ ἐξομολογήσει, proſā non verſu.

Manu exarati etiamnum in Bibliothecis occurrunt hujus Nicephori hymni varii, ut χαριῦσμός in *B. Virginem*. Incipit: χαῖρε ἀνάπαρ τῶν ἱερῶν.

Troparia duo, in eandem, ordine alphabeti: unum incipit, ἀχραντὴ παρθένη μήτηρ Θεῷ, πάσης ἀνδρωπίνης βοηθείας ἀπολυθείς. Alterum, ἀχραντὴ παρθένη, μήτηρ Θεῷ, ἡ δεδοξασμένη ὑπὲρ πάντων φύσιν βροτῶν.

Συναξάρια εἰς τὰς Ὀκτωήκας ἃ Τριωδίου ἑορταίς, *Synaxaria in praeſentia Triodii* feſta quibus unituscuſque eorum indicatur origo, qualitas & diſpoſitionis ratio. Combefiſio quidem in Bibl. Concionatoria iudice *Triodium Græcorum Nicephorus peſſime habuit, dum Synaxariis augendo ſuis, ipſius ac ſequioris Græciæ erroribus inferciit*. Pluribus hac de re conqueritur Leo Allatius quem ſi placet vide diſſ. de libris Eccleſiaſticis Græcorum pag. 70. 91. ſeq. 115. 229. & contra Hottingerum p. 124. ac de Synodo Photiana p. 326. ſq. 57. ſq. Hæc Nicephori Synaxaria in linguam Græcam vulgarem, converſa à *Mattheo Cigula* Cyprio & *Maximo Margunio* Cytherorum Epifcopo prodierunt Venet. apud Antonium Pinellum A. 1607. 1637. 1648. 4. Titulus eſt: συναξάρια ἥτοι βίοι ὁγών ἐκ τῆς ἀλλῆνικῆς γλῶττις μεταφραſθέντα ὑπὸ Μαξίμου παππὸς Ἐπιſκόπου Κυθέρων εἰς κοινὴν ὠφελείαν.

Nicephoro quoque Calliſto velut auctori tribuere non dubitavit V. C. *Humfredus Hody* brevem librum quem è MS. Barocciano edidit Græce & latine ſub titulo: *Anglicani ſchiſmatis redargutio*, in quo libro pluribus exemplis probatur Epifcopos iniuſte depoſitos Orthodoxi ſucceſſoris communionem nunquam reſuſciſſe. Oxon. 1691. 4. συναξις ἐκ τῶν ἐκκλητιαſτικῶν ἱεραρχῶν &c. Idem ſcriptum editurum ſe promiſerat doctiſſimus Cotelierius III. monument. Eccleſ. Græcæ pag. 645. Offendi, inquit, in opuſculo nunc inedito, olim ſi DEUS dederit edendo, de celebri ſchiſmate ob Joſephum Patriarcham CPol. ſucceſſorem Arſenii depoſiti A. C. 1266 & Germani qui ſe paulo poſt abdicaverat. Cæterum non Nicephoro ſed alii antiquiori ſcriptori qui A. C.

1267. eum composuit, deberi hunc libellum, recte postea agnovit ipse editor Humfredus Hodius. Vide ejus letter to a friend, concerning a collection of Canons, Oxford 1692. 4. pag. 42.

Beatus Rhenanus Basil. 1535. fol. Rufini Hist. Ecclesiasticæ & Historiæ tripartitæ Epiphani Scholastici pag. 590 - 615. subjungit *Historiam Ecclesiasticam à Nicephoro Græco Monacho conscriptam & incerto interprete jam olim latine versam*, quæ velut continuatura Tripartitam incipit à temporibus Theodosii junioris, definitque in morte Anastasii, quem impium vocat & à quibusdam fulmine divino percussum, tradi scribit. Non modo brevis longe singula persequitur quam Nicephorus Callistus libris XIV. XV. XVI. sed & aliter nonnulla refert, ut alium illum fuisse Nicephorum sit necesse, licet Callistus etiam Monachus fuisse viris doctis videatur. Vide quæ de his Collectaneis Jacobus Billius lib. 1. Obs. sacrar. cap. 16.

De Excerptis è *Theodori Lectoris* libris duobus Historiæ Ecclesiasticæ, quæ titulus profitetur accepta *ὑπὸ Φωτῆς Νικηφόρου Καλλίστου & Ζαυδοπέλου*, dictum supra in Theodoro.

XXXVI. Chronicorum Scriptores Græci deperditi.

De *Julii Africani*, & *Hippolyti* Chronicis jam dixi supra cap. 1.

Diodori Tarsensis *χρονικὸν διορθύματι τὸ σφάλμα Ἐυσέβιου & Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων* memorat Svidas in *Διόδωρῳ*. Laudat etiam Diodorum illo, ut puto, in opere Theodorus Lector & Nicephorus Callisti.

Aniani & *Panodori* Monachorum Ægyptiorum, centum annis Eusebio juniorum Chronographiæ, Georgio Syncello laudantur, quibus & ipsi Eusebium non raro castigaverant, aliquando etiam cum ipsi potius, ut Scaliger ad Eusebium docuit, essent reprehendendi.

A Joanne Malala plures laudantur Chronographi, *Ariannus*, *Brunichius*, *Bottius* seu *Buttius*, *Clemens*, *Didymus*, *Domininus*, *Eustathius*, *Eutropius*, *Eutychianus*, *Licinius*, *Magnus Carrensis*, *Nestorianus*, *Pausanias*, *Theophilus* & *Timotheus*. Sed facile apparet ab ipso Chronographos appellari Historicos quoscunque. Nam *Ariannus* quidem non alius illi est

est à notissimo scriptore Flavio Arriano , cujus libros de bellis Trajani adversus Parthos respicit, de quibus dixi lib. 4. c. 8. De *Brunichio* nihil habeo hoc loco quod notem , cujus libri hæc fuit inscriptio teste Malala T. 1. pag. 139. ἐκ θεσις βραβυχίᾳ Γωμάῳ χρονολογία. Pro *Bottio* sive *Butio* legendum *Brutius* Historicus & Chronographus Syncello etiam & Paschalis Chronici auctori laudatus. Confer Eusebii Chronicon Græcum edit. Scaligeriana pag 44. & Scaligeri notas pag 205. *Clement* intelligitur Historicus & Chronographus à Clemente Romano non minus quam Alexandrino diversus , de quo Svidas : κλήμης ἰσρακός, ἐγραψε τὸς Γωμάῳ βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας , καὶ πρὸς ἱερώνυμον πρὶ τῶν ἰσοκρατικῶν ζημιῶν, καὶ ἄλλα. Hieronymus ille alius omnino à Stridonensi , fueruntque illo nomine etiam inter Græcos non obscuri doctrina atque ingenio viri. Laudat hunc Clementem Cedrenus pag. 19. qui σοφίστατον vocat , Anonymus Combesianus in Originibus CPol. pag 32. Hesychius fragmento in Christi natalem , Svidas & Etymologicum Magum in Ζάλην, ac Svidas iterum in ἡρας δὲ & Παλιμβολ. Domininus * frequenter laudatus à Malala & sapientissimi Chronographi celebratus nomine, Clariss. Bentleio Epist. ad Jo. Millium pag. 73. videtur fuisse Episcopus Antiochenus, & Historiam produxisse usque ad Justiniani tempora. *Eustathius* non alius est ab *Eustathio* Epiphaniensi, qui in sua χρονικῇ ἑπιτομῇ Historiam omnem duobus voluminibus complexus est , uno usque ad excisam Trojam , altero ad annum duodecimum Anastasii Imp. ut auctor Evagrius III. 37. & VI. ult. qui sæpius illum laudat. *Eutropium* intellige notissimum Historiæ breviatorem latinum, quem Græce verterunt Capito Lycius, & cujus quoque ætatem tulit interpretatio, Prænius. *Eutychianum* allegat etiam Georgius Codinus in Origg. CPol. vocatque Protosecretarium & Grammaticum. *Licinium* intellige *Macrum* Historicum Romanum, Dionysio Halic. Plinio aliisq; laudatum , de quo copiose Vossius lib. 1. de Hist. lat. cap. 10. *Magnum* Chronographum videtur laudare etiam Chronicon Paschale pag. 379. ἐκ τῆς μεγάλῃς χρονολογίας, sed Malalæ T. 2. pag. 17. audit μάγνῃς ὁ χρονολογίας ὁ Καρρί-
τος,

* Alius Domininus Origenis discipulus , memoratus Palladio in Hist. Lausica p. 108. Alius hoc nomine Philosophus, Syrus, de quo Svidas è Damascio in vita Isidori,

νός, ὁ συνὸν αὐτῷ Ἰηλιανῷ βασιλεῖ, unde patet ætate etiam longe antecessisse, nam quæ ex magno suo profert Paschali auctor, Mauricii Imp. obitum spectant, Juliano multum junioris. De Nestoriano mentio in eodem Chronico Alexandrino sive Paschali p. 324. Theophilum diversum utique Malalas intellegit à veteri illo qvi ad Avtolycum scripsit, neque enim quæ ex illo profert in hujus scriptis leguntur, & Theophilum atque Timotheum una cum Clemente Θεοφιλεστάτους χρονολόγους laudat Hesychius fragmento in Christi natalem, quod latine pridem in lucem edidit Hervetus cum quæstionibus Anastasii Sinaitæ, Græce vero ac latine Cangius ad calcem Chronici Paschalis, & prolegomenis ad Malalam Humfredus Hodius, cujus doctissimi viri diatribam in qua de Theophilis, Clementibus & Hesychiis variis differe-re voluit, acerbo auctoris fato interceptam merito dolemus.

Ab auctore Anonymo in Originibus Combefisii CPolitanis laudatur pag. 5. ὁ Ἀγκυραῖος χρονολόγος ἐν τῇ δεκατῇ αὐτῷ, qvi Codino Ἀγκυραῖος ἐν δεκατῇ λόγῳ. Apud eundem Anonymum, pag. 33. mentio Μιλιχίου χρονολόγου.

Heliconius Byzantius Sophista scripsit Svida teste χρονικὴν Πραγματικὴν, Compendium Chronicum ab Adamo usque ad Theodosium M. libris X.

Hesychii illustris, patria Milesii, Historia Chronica à Belo Assyriorum Rege usque ad obitum Anastasii Imp. scripta Justiniano imperante & comprehensa libris sive distinctain τμήματῃ sive temporis διαιρηματῇ sex, celebratur à Photio Cod. LXIX. & eodem Svida in Ἡσύχιῳ, qvi præter rem negat eum fuisse Christianum. Fragmentum libri sexti, & primum quidem ejus ut videtur caput, ad nos pervenit, editumq; à Meursio est cum versione & notis, sub titulo πατρια καὶ συναγωγικῆς. Non poterat igitur ejus singillatim Svidas inter opera Hesychii meminisse. Laudatur Hesychius illustris ὁ φιλοσοφῆτας ἐπὶ τῆς Μιλησίας ἐν τῷ ἐκρονολογῷ διαιρηματῇ in glossario Juris Labbeano voce παλματίς, atque ἐν τῷ 5' διαιρηματῇ, voce Φόλλις.

Ex Isidori Diaconi Chronographia aliquid affert Joannes Damascenus III. de imaginibus pag. 385. Nicolaus (ut à Nic. Damasceno distin-

S

Libri sti Pass Altera.

distingvatur dictus $\pi\epsilon\sigma$ (sive junior) Chronographus Photio sup-
par, memoratur à Labbeo in protreptico Hist. Byz. p. 48.

$\Pi\upsilon\rho\omega\nu$ Pyron vel Pyrrho Chronographus non aliunde notus mihi
quam ex Glycæ annalibus pag. 82.

XXXVII. Chronographi post Eusebium, Græci editi.

JOANNES Antiochenus, cognomento MALELAS, * di-
versus ab altero ** Joanne, Monacho Antiocheno, itidem Chrono-
grapho atque similia passim tradente, & similibus delectato fabulis,
*** ex cujus Historia Chronica ab Adamo nescio quousque producta
habemus Constantini Porphyrogennetæ excerpta, quæ non ultra Pho-
cæ tempora procedunt, atque ex Peiresciano Codice Græcæ & latine
cum notis edita sunt ab Henr. Valesio Paris, 1634. 4. Malelæ vero
Histo-

- * Malelas sive Malalas, i. e. Rhetor, Sophista, Scholasticus, vel qui Rhetoris mu-
nus gerebat in Ecclesia Antiochena. Rectius porro in nominandi casu dici Male-
las quam Malela vel Malala, docet Rich. Bentley Epist. ad Millium pag. 78. seq.
licet antiquissimos Latinos Græca nomina in as desinentia solitos in A pronuncia-
re ut Ænea & Anchisa, testatur Quintilianus lib. 1. cap. 5. Confer Claudii Dama-
squei Orthographiam T. 1. pag. 19.

- ** In Præf. ad excerpta Peiresciana pag. 5. scriptores, è quibus illa digesta sunt, ita
recensentur: $\eta\iota\sigma\iota\ \delta\epsilon\ \epsilon\kappa\ \tau\omega\nu\ \upsilon\pi\omicron\tau\epsilon\tau\alpha\gamma\mu\epsilon\nu\omega\nu\ \chi\rho\omicron\nu\iota\kappa\acute{\omega}\nu$,

α' $\text{Ἰωάννης Λεχαιολογίας}$,

β' Γεωργίου Μοναχῶ (Hamartoli intellige)

γ' $\text{Ἰωάννη τῷ ἐπίκλητῳ Μολέλλᾳ χρονικῆς}$

δ' $\text{Ἰωάννη Ἀντιοχείας χρονικῆς ἱστορίας &c.}$ Hic Joannes à Malela

ut vides diversus, vocatur Monachus pag. 853. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\tau\eta\varsigma\ \tau\eta\varsigma\ \text{ἱστορίας Ἰωάννη Μο-}$
ναχῶ. Codini, & utriusque Tzetze de eo testimonia notavit laudatus Hody
prolegom. ad Malelam, qui alia præterea ex ejus Chronico excerpta & ipsam
Chronographiam atque $\pi\epsilon\rho\iota\ \alpha\epsilon\chi\alpha\iota\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\alpha\varsigma$ (nisi hæc idem cum illa, aut ejus pars
est) notat integram exstare in Gallia, laudarique à Nic. Alemanno ad Procop.
Allatio ad Eustathii Hexæmeron, Salmasio ad Solin. & Historiam Augustam, Cang.
ad Chron. Paschale &c. Fuit etiam, antequam ad CPolitanam sedem efferretur,
Antiochenus presbyter Joannes Chrysostomus, cujus nomine apud Arabes Chroni-
con ferri, eidem Hodio observatum, qui plures Joannes Antiochenos recen-
set, atque uberius de illis tradere instituit in diatriba de scriptoribus Græcis va-
riis cum prophanis tum Ecclesiasticis, maxime ex Codd. MSS, sed quæ lucem non
vidit.

- *** Multa quoque similia & non raro iisdem verbis leguntur in Malala, Chron. Pascha-
li, Cedreno & aliis.

Historia Chronica sive Chronicon, Damasceno pridem III. de
 imagg. Tomo 1. p. 368. & Tzetza Chil. V. Hist. 29 30. laudatum,
 quod ab orbe condito ad obitum Justiniani I. Imperatoris sive A. C.
 566. progreditur, MStum in Bibl. Bodlejana inter Codices Baroc-
 cianos evolverunt viridosti Montacutius, Usserius, Seldenus, Jo.
 Gregorius, Pearsonius, Gvil. Lloydus aliiqve. Hinc ex eodem MSto
 cum versione & notis *Edmundi Chilmeadi* prodiit Oxonii, typis Shel-
 doniani theatri A. 1691. 8. Opus ab auctore distributum fuerat in
 libros XVIII. Sed primus liber cum secundi parte desideratur, ita-
 que ab editore defectus ille ex Georgio Hamartolo suppletus. Præ-
 missa etiam erudita *Humfredi Hody* prolegomena, qui Malalam ad noni
 sæculi initia detrudit, quem tamen non adeo diu post Justinianum
 floruisse Clarissimo Caveo lubens assentior. Post Indicem vocum
 Græcobarbararum quæ in Cangii glossario Græco vel plane non vel
 alia significatione reperiuntur, sequitur præclara Epistola ad Jo. Mil-
 lium, quæ Vir egregius *Rich. Bentlejus* non Malalæ solum sed & aliorum
 plurimum scriptorum Græcorum loca illustrat emendatqve.

Index Scriptorum à Jo. Malala allegatorum,
 ad paginas edit. Oxoniensis.

b. partem posteriorem, * supplementum ex Georg. Hamartolo
 præmissum denotat.

Acta Apostolorum Apocry-
 pha (Clementis recogni-
 tiones) 329.

Æschines Philosopher 240.

Africanus Chronographus 63.

74. 83. 88. 111. 112. 201. 351.

Οι ἐκθίμενοι τὰ πάτρια Ἀλεξανδρείας
 τῆς μεγάλης 284.

Apollonius ὁ σοφῶτατ' 159. 160.
 97. ubi tamen videntur innui
 Apollonii Rhodii Argonau-
 tica.

Apollonius Tyanensis, ejusque
 τολίμαται. 342. seq.

Archilochus ὁ σοφῶτατ' 81.

Arrianus Chronographus (de Tra-
 jani expeditione contra Par-
 thos) 358.

Aristoteles 240.

Ἀσκληπίων Astrologus Domitiani.
 346. Suetonio, Zonara & aliis
 Ἀσκληπείων.

Αὐλίας ὁ σοφῶτατ' 73. 174. sub
 quo nomine Æschylum latere,
 clariss. Bentleio persuasum.

Berenicæ (Veronicæ) hæmor-
 rhousæ libellus supplex ad He-
 rodem Regem. 306.

S 1

Bruni.

- Brunichius, Chronographus Romanus. 239.
 Butrius s. Bottius (lege Bruttius) Chronographus. 39. 326. 340.
 Callimachus ὁ σφόδρ ἐν τοῖς ἑπηροῖς. 221. leg. Αἰτίος.
 Castor Historicus 200.
 Cephalion ὁ σφάπτος Κεφαλίω. 46. 52. 58. 111. 209.
 Charax Historicus 99. 221.
 Clemens Chronographus 39. 295. 298. 309. 312. 366. b. 155.
 Cyrillus Episcopus. 69. seq. ἐν τοῖς κτ' ἑλληνικῶν. 30. 140.
 Daniel 200. de Bel & Dracone 20.
 Debborius Philosophus τελεσθῆς 344.
 Demarchus 52. lege Dinarchus, & Poëtam hoc nomine non Rhetorem intellige. Vide Bentlei Epist. ad Millium p. 72.
 Democriti φιλόσοφος συγγραφή. 104.
 Deucalio diluvii particularis historiam exposuit 85.
 Dictys 134 148. 168. 152. 155. 168. 172. 322.
 Didymus ὁ σφάπτος Δίδυμος, ὁ ἱστορικός χρησιγραφεύς 99. 106. 212.
 Diodorus (Siculus) 64. 83.
 Dionysi f. Bacchi Epitaphium 52.
 Dionysius Historicus 243.
 Dionysius Areopagita 325.
 Domitianus Imp. Philosophus dicitur 340. 346.
 Dominus Chronographus 109. 181. 265. 303. 345. 356. 372. seq. 377. seq. 392. 393.
 Euripides. b. p. 61.
 de Antiopa 58.
 in Bacchis 51.
 Cyclope 148. 149.
 de Danae 39.
 (in Hippolyto.) 109.
 (Iphigenia in Tauris.) 174.
 Meleagro 210.
 Oedipo 63.
 de Paliphaë. 106.
 (in Sthenebœa.) 104.
 Eusebius Pamphili 63. 68. 85. 191. 243. 251. 265. 295. 330. 337. b. 155.
 Eustathius Chronographus b. 115.
 Eutropius Chronographus. b. 24.
 Romanorum Historiographus, in Historia sua Græcam in linguam traducta. 267.
 Eutychianus Chronographus b. 21.
 Florus Livii epitomator. 270.
 Ganymedis Epitaphium 99.
 Hermes Trismegistus 29.
 Herodotus 29. 200.
 Hippocrates 105.
 Homerus 26. 152. 149. 168. 183.
 Jamblichus Philosophus in Daphne vitam degens 414.
 Joannes Episcopus 69.
 Josephus in Antiquitatibus 69. 319. de bello Judaico 337.
 Irenæus 203. 351.
 Isiodus (aliis Hesiodus) ex Japhe-

- ti posteris, Græcarum literarum repertor 70.
- Julianus Chaldaus sive Astrologus & Magus 369.
- Iustiniani Imp. ad Indos legatus (Nonnosus) b. 194.
- Licinius (Macer) Romanus Chronographus 229.
- Livius Historicus 226. 233. 270. 277.
- Lucanus Poëta 290.
- Lucianus 93.
- Lycurgus vir sapiens 52.
- Magnus Carrensis, Chronographus, b. 17.
- Marci Antonini Musæum, Antiochia 369.
- Manetho Historicus 27. 71.
- Nestorianus Chronographus b. 11. usque ad Leonem junio-rem Imp. 85.
- Ninus 93. ubi de Marfya Musico, quem Philosophum vocat. putem pro Nino legendum *Linnus*.
- Oracula 27. 79. 90. 114. 298. &c.
- * Origenes 12.
- Orpheus 88. 91. 92. ubi & verbis ejus quibusdam *ἐρμηνεία* sive interpretatio subjicitur.
- Palæphatus 26. 38. 48. 63. 75. 101. 267. oportet librum Palæphati pleniorē habuisse, quam hodie exstat, cum pleraque quæ ex illo Malalas affert, in nostro hodie incassum quæras, ut monui l. 1. Bibl. Græcæ c. 21.
- Paridis Hymnus in Venerem, nuncupatus Cestus, & Oratio in eam Encomiastica 115.
- Pausanias ὁ σαρδάνιος χροισχάφου 44. 251. 260. 320. Neque hæc in Pausania nostro legas quæ ex Pausania Malalas attulit. (Petissionius Pharaon, Ægypti Rex, cognomine Comædus, nisi nomen, quod utique videtur, corruptum 76.)
- Phidias Corinthius 149. idem Φειδάλιος dicitur 52.
- Philochorus 52.
- Philostratus (de Sapore Rege Persarum) 393.
- Phlegon Atheniensis 310.
- Plato de legibus 105. χράφω πρὸς τίμαρον πρὸς Θέω. 140.
- Plinius Romanus Historicus 226.
- Plutarchus χερρόνησι 66. pro χαιρόνης 66. 67.
- Polybius Historicus 200.
- Porphyrus ἐν φιλοσίφῳ ἀντὶ χροισχάφου 67.
- Priscus Thrax de bello contra Attilam scripsit. b. 60.
- Pythagoras Samius Arithmeticam scripsit. 201. de bello Cyrum inter & Samios. ibid.
- Rheginus, apud quem nomina τῶν διστορημάτων 64.
- Sallustii Historia Catilinaria. 266. seq.
- Servius Romanus scriptor (in Virgilium) 206. 229.
- Sisyphus Coss. 148. 152. 167.

Sophocles 47.

Sotades (Σωτῆς) de nominibus planetarum 27.

* Symmachus interpres Græcus Bibliorum V. T. 7.

Tatianus Chronographus 312.

Thales (forte Thallus) Historicus 200.

Theophilus Chronographus 32.

71. 105. 200. 269. 284. 295. 325. b. 155. 156.

Tiberiani Epistola ad Trajanum.

Imp. de suppliciis Christianorum 356.

Timotheus Chronographus 92.

200. 202. 295. 299. 155. 156.

Perfarum βασιλευς sive bajuli, qui post baptismum Timotheus dictus est, narratio de Manichæis affertur b. 178.

Tranquillus (Svetonius) 39.

Virgilius Poëta 168. 206. 277. 374. in clypei descriptione 283.

Xenophon, 240.

Farraginem Historico Chronologicam, quam è Codice MS. Augustanæ Bibliothecæ sub nomine CHRONICI ALEXANDRINI vulgavit Græce & Latine cum notis *Martianus Raderus* S. I. Monachii 1624. 4. denique sub veriore titulo *Chronici Paschalis*, nova meliore versione & eruditis notis illustratam, à *Carolo du Fresne* habemus Paris. 1688. fol. Idem *Fresneus* sive *Cangius* nonnullas affert observationes *Jo. Baptista Hautini* sive *Altini*, qui & ipse *Chronici* hujus editionem videtur molitus fuisse, rei Chronologiæ apprime peritus. Præterea ex MS. Codice & *Holstenii* observatione duos illius operis notat fuisse auctores, unum quidem rerum ab orbe condito ad A. C. 354. (Constantini 17.) alterum vero qui illud ad annum usque vicessimum *Heraclii* continuavit. Index Imperatorum qui usque ad Imperatorem *Constantinum Monomachum* A. C. 1042. pertingit, ab alio est, idque in ipso titulo diserte innui testatur *Is. Casaubonus* p. 243. Epist. *Antiochenum libentius Chronicon vocaverim*, inquit *Henricus Valesius* p. 39. ad *Eusebium* & ad *Theodoretum* pag. 21. seq. cum quo facit *Stephanus le Moyne* notis ad *Variæ sacra* p. 131. Plurima quoque eadem leguntur atque iisdem verbis in *Chronico Joannis Antiocheni Malalæ*. *CPolitanum Chronicon* appellat *Usserius* pag. 75. prolegom. ad *Ignatium*, illamque convenientiorem esse inscriptionem disputat etiam *Reinesius* II. 17. Var. Lect. Cæterum *Raderus* auctorem domo *Alexandrinum* fuisse collegit ex iis quæ de *Jeremiæ* cineribus *Alexandriam* jussu *Alexandri M.* deportatis leguntur pag. 366. & quod *Georgii* successor *Petrus Alexandrinus* nota

nota in fronte libri apposita opus illud commendavit, atque inde Chronicon Alexandrinum Raderus inscripsit: quanquam in eo potuit falli, & quod de *Maximo* Monacho qui Heraclio imperante vixit, velut de Chronici hujus auctore cogitat: quoniam admodum & ejusdem plerasque emendationes & conjecturas sibi non probari testatus est Cotelierius T. 3. monumentorum Ecclesiæ Græcæ pag. 608. unde sæpius correctione indigere illud opus notavit Jo. Gregorius capite 36. Observationum sacrarum: & parum accuratus interpres Raderus dicitur ab Henrico Warthono ad Usserium de scripturis sacrisque vernaculis pag. 349. Ex hoc ipso opere petita sunt quæ *fastorum Siculorum* nomine laudant eruditi, quoniam Codicem MS. in Sicilia Hieronymus Surita reperit, unde ab Antonio Augustino perlatus est Romam: indidem fastos Consulares excerptis ediditque Sigonius & Panninius, & Græce ac Latine Sylburgius tomo tertio Hist. Augustæ. Longe plura ex Codice suo, qui deinde ad Sylburgium pervenit, & ab hoc per Hoeschelium redemptus, Bibliothecæ Augustanæ * illatus est, excerptis Is Casaubonus, communicavitque cum Josepho Scaligero, qui illa passim laudat nomine *Chronici Casauboniani*, & edidit Græce ad Chronici Eusebiani calcem, præfixo titulo *ἱστορικὴ χρονολογία*, ut paulo ante in Eusebio dicere me memini. Ex Malala in illud Chronicon multa deportata esse notavit Henricus Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 203. idque magis credo quam quod Clariss. Hodius prolegom. ad Malalam putat illa hunc ex Chronico descripsisse. Multa etiam iisdem verbis leguntur in Topographia Christiana Cosmæ Indoplevstæ, unde *Cosmam* illum auctorem Chronici suspicatus est Allatius Lib. de purgatorio pag. 942. Usserius vero & alii incerta conjectura *Georgii Piside* tribuunt, Casimirus Oudinus *Georgio Alexandrino* à quo vitam Chrysostomi scriptam habemus. Non Alexandria tamen sed CPoli scriptum esse illud Chronicon probat Henschenius exegesi præliminari ad Tom. 3. Act. Sanctorum Martii pag. VII.

Subjuxit Cangius Chronico Paschali selecta quædam vetera Monumenta ad rem Chronologicam facientia, quorum syllabum hic à me addi, non erit spero ab præsentis loco alienum.

1. *Χρονολογία καὶ ἐμὰς*, pag. 404 - 408. *Temporum compendiarum* per Patriarchas & Reges *putatio* & summa, ab Adamo usque ad
Con-

* Vide Cavei Hist. literat. in Georgio Pisida.

Constantinum & Romanum scripta circa A. C. 960. ex Scaligeri VII. de emendat. temporum p. 742. lq. & Petavii Uranologio * p. 190. seq. ad calcem Computi S. Maximi Martyris. Similem putationem vulgavit Frid. Sylburgius ad calcem Zofimi, in scriptoribus Græcis Historiæ Romanæ minoribus. Francof. 1590. fol. apud Wechel.

2. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλῶν, πότε καὶ πῶς συνέβη τῶν ἐκείνων ἐπισημῶν pag. 408. 409. Explicatio insigniorum quorundam eventuum, quando & sub quo singula contigerunt. Ex eodem Scaligero pag. 745. & Petavio pag. 193. cujus latina versio est à Cangio adjuncta.

3. *Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum*, pag. 410-412. qvi Chronico Alexandrino in editione Raderiana pag. 438. seq. insertus legitur, sed in Codice Holstenii recte exulat, & juniorem agnoscit auctorem.

4. *Liber generationis ab Adam usque ad Alexandrum Severum*, p. 413-421. latine ex veteri versione, & editione Henrici Canisii Tom. 2. Antiqv. Lect. & altera Philippi Labbei ad fidem Codicis MS. Collegii Paris. S. I. recognita in Bibl. nova MSS. Paris. 1657. fol. pag. 298. Non absurde suspicatur Cangius breve hoc Chronicon deberi Hippolyto Portuensi, Confer qvæ dixi supra cap. 1. p. 205.

5. *Fragmentum duplex Chronici Eusebiani* è Codd. Regiis 2431. fol. 17. & 2919. & Colberteo 1350. Græce cum Cangii versione pag. 421-423. de ChRisto nato anno mundi 5501. & de ratione anni mensiumqve Græcorum, Ægyptiorum & Hebræorum.

6. Ησυχία εἰς τὴν γέννησιν pag. 424. Græce & Latine Hesychii fragmentum ex Homilia in Natalem ChRisti ex iisdem Codd. Vulgavit idem fragmentum Humfredus Hody prolegomenis ad Malalam, & Codice Bodlejano. Oxon. 1691. 8. & Caveus in Hist. literaria scriptorum Eccles. ubi de Josephi Hypomnestico, ad A. C. 420.

7. *Ex Anonymo de ChRisti nativitate & passionis annis*, Græce & Latine pag. 424-425. * Ex Cod. Regis Galliz 2431. fol. 172.

8. Σύγρ

* Utor editione Amstelod. 1703. fol. qvæ Antwerpiz nomen præfixum habet.

8. Σύγραμμα Ἐκκλησιαστικόν * Δωροθέϊς Ἐπισκοπὴ Τύρου, ὁ-
 χαίς ἀνδρὲς, πνευματοφόροι καὶ Μάρτυρες, ἡγῶντο ἐν τοῖς καιροῖς Δικαι-
 οσύνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν Βασιλέων. *Procopii presbyteri ex latinis commentariis*
Dorothei Episcopi Tyri de LXX. Domini Discipulis, Patriarchis CPolitanis, & de
duodecim Apostolis ex Codd. Regiis 2760. & 2819. Græce & Latine pag.
 426 - 436. Non repetam quæ de hoc pseudoDorotheo, scriptisque
 ei suppositis Vossius in Historicis Græcis, aliique monuerunt, sed tan-
 tum de editionibus ejus Opusculorum pauca annotabo. Dorotheus

T

de

Libri jti Pars Altera.

- * Hic Dorotheus, in Martyrologiis & Menologiis V. Junii celebris, cæteroque vix ulli
 veterum memoratus, Martyrium consummasse dicitur sub Juliano, anno ætatis
 suæ 107. De altero antiquiore Dorotheo Diocletiani Eunucho & inde presbyte-
 ro Antiocheno atque Martyre (de quo duos præter rem facere videtur Clariss. Ca-
 verus) Vide Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 435. Alius Dorotheus Tyri Episcopus,
 qui cum aliis Episcopis scripsit Epistolam de fide adl. eonem Imp. in Concilio Chal-
 cedon. T. 2. edit. Binianæ p. 385. Alius Dorotheus sive Theodorus Heracleæ Ep-
 scopus Arianus de quo Valeus ad Philostorg. IX. 13. Alius Dorotheus Archiman-
 drita Palæstinus sæculo VI. exeunte clarus, de quo Acta Stor. T. 1. Junii p. 596. sq.
 Hujus opuscula Aſcetica Græce & latine in Orthodoxographis A. 1569. & in Ausu-
 rio Bibl. Patrum Paris. A. 1654. T. 1. p. 743. edita, & latine in pluribus Bibl. Patrum
 editionibus ex latina versione Hilarionis Monachi Cassinensis obvia, Gallice post
 versionem Francisci Boutoni S. I. prodierit interprete Jo. Arnaldo Butellerio Ran-
 cæo, qui notior est sub nomine Abbatis Trapensis (Abbé de la Trappe) Paris.
 1686. 8. De Boutoni versione ita Theoph. Raynaudus in SS. Lugdunensibus T. 3.
 Opp. p. 91. sq. *Sanctum quorū Dorotheum Gallice fecit de Græco, quod dum mentem Af-*
terici illius lectionis pabuli usū reficeret, & latinis Græca componeret, observasset pleraz-
um modo in Hilarionis Veronensis, quæ aperte misera est, & mendosissima, sed etiam
in politiore & venustiore Chrysostomi Calabri latina versione (cum notis Balth.
 Corderii edita Antwerp. 1646. 12.) *peccari.* Alius Dorotheus Thebanus, & al-
 ter item junior Chilicomensis, quos ab Archimandrita disting. vere jubent Acta San-
 ctor. T. 1. Junii pag. 592. Alius Dorotheus Nestorii acris sectator, & Martono-
 politanus in Mæcia Episcopus, qui interfuit Concilio Ephesino & cujus Epistolas
 quasdam vulgavit Christianus Lupus. Alius Dorotheus Alexandrinus, Mona-
 chus qui Imp. Anastasio Apologiam pro Concilio Chalcedonensi obtulit, quam
 ob concussam pro Eutychis hæresim Ecclesiam Tragœdiæ nomine, ut narrat
 Theophanes, inscripsit. Alius denique Dorotheus & longe junior Monemba-
 siensis Metropoli, cujus Historia ab orbe condito ad captam à Turcis CPolin
 lingua Græca vulgari vidit lucem Venet. 1631. 4. Mihi est editio recentior ex-
 cula ibid. 1694. 4. Omitto alios ab Ecclesia alienos, ut Dorotheum Sidonium
 de quo dixi lib. 3. cap. 20. Aſcalonitum (nisi is idem cum Sidonio) & Athenien-
 sem de quibus Vossius in Hist. Græcis, Dorotheum Rhetorem, Plutarchi in cujus
 symposiacis inducitur æqualem, Dorotheos JCtos, Medicosque, de quibus alibi.

de Prophetis & discipulis Domini ex versione Wolsfg. Musculi primum vidit lucem latine post Eusebium, Socratem & alios Hist. Ecclesiastica scriptores, Basil. 1557. 1598 fol. tum una cum Sulpicio Severo Paris. 1560. 12. edente Jacobo Fabro, Doctore Sorbonico: atque iterum cum Salviano, Maximi homiliis, Paciano de pœnitentia, Sulpicii Severi Historia & Haymonis Halterstad. Epitome Hist. Eccles. prodit Rom. 1564. fol. ex edit. Petri Galefinii, qui etiam notas adjunxit, Nec minus in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1575. Tom. 2. & A. 1589. atque 1654. T. 7. & Colon. A. 1618. atque Lugd. A. 1677. T. 3. Codicem MS. Græcum à latinis his editionibus non leviter discrepantem, qui exstat in Bibl. Vindobonensi, commendat Lambecius lib. 3. pag. 50. seq. Ac similis plane Codex est ex quo Cangius suum Dorotheum edidit, quemadmodum & ille è quo Caveus in Hist. literaria vulgavit. A. 1688. ea quæ vidit in Latinis editionibus deesse, maxime de Patriarchis CPolitanis, quæ & ipsa nullam mereri fidem, fatetur Papebrochius T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 392. seq. Vide & pag. 436. Pars de Prophetis non modo in Cangii & Cavei sed etiam in Vindobonensi illo Codice desideratur, neque hætenus Græce, prodit, suppleri tamen potest tum ex Codice altero, cujus idem Lambecius facit mentionem lib. 3. pag. 173. 174. qui plane geminus videtur esse illi quo Musculus usus est, nisi quod Chronologia Patriarcharum CPolitanorum narrationibus de Prophetis subjunctam habet: tum ex iis quæ de Prophetis eadem fere leguntur in Chronico Paschali pag. 146. sq. & è libro qui inter Epiphani Opera extat de Vitis Prophetarum. Etiam in Chronico MS. Simeonis Logothetæ non dissimilia legi testatur Cangius ad Chronicon Paschale pag. 305. Dorotheum Epiphani interpretem vel imitatore vocare solet illustis Huetius, qui errores quosdam ejus perstringit in Demonstratione sua Evangelica. Quæ de Apostolis sub ejusdem Dorothei nomine leguntur, conferre operæ pretium est cum iis quæ de eodem argumento ex Codicibus Bibl. Regiæ 1007. 1789. & 1026. attulit Cotelierius ad Constitutiones Apostolicas lib. 2. c. ult. Præcipue cum Hippolyti synopsi de duodecim Apostolis, quam Dorotheo præferre non dubitat Emanuel Schellstratenus in Antiquitate Ecclesiæ illustrata Tomo 2. diss. 1. quæ est de locis ubi Christus & Apostoli fidem prædicant. Describitur etiam, inquit Clariss. Cangius, in alio Codice Regio 295. fol. 233. *synagma τῶν Πάπων Επιστολῶν Κίττων πρὸς τοὺς ἀγίους*

Απο-

Ἀποστόλων, πᾶ ἐκαστῷ αὐτῶν ἐκκήρυξε, καὶ ὡς (leg. πῶς) καὶ πᾶ ἐτελεύτησας, καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν σώματα πᾶ κείνται, καὶ ἐν ποίοις τοίοις, *en quidem synagmati subjiciuntur nomina 5 Episcopatus LXX. Discipulorum. Verum, nihil aliud fere continet quod non habeatur apud Dorotheum, 5 in illius serie XII. Apostolorum, ac illaque praefigitur Commentariis Oecumenii.* Hippolytum de XII. Apostolis Græce & Latine cum notis edidit Combefisius in auctario novo Tomo 2. pag. 831. atque similem de LXX. Discipulis sub Hippolyti nomine (Thebanum intellige, Chronici Sæculo XI. scriptorem) habuit Sirletus, laudavitque Baronius ad Martyrolog. 9. April. & alibi, ut dixi supra cap. 1. pag. 212. Crassiores quasdam hallucinationes hujus Pseudo Dorothei perstringit David Blondellus libro de Episcopis & presbyteris pag. 104. seq.

9. τῶν ἑβδ Ἀποστόλων αἱ πατρίδες, καὶ τὰ ἐνόμαζα τῶν γεννησάντων pag. 437. seq. *Duodecim Apostolorum patria, eorumque nomina ex quibus sunt nati.* Ex Cod. Reg. Hoc Σπαριασματιον Græce & latine ediderat loco jam laudato Cotelerius.

10. Τὰ ἐν ἁγίοις Θεοδώριτῃ, Ἐπισκόπῳ Τύρῃ περὶ τῆ βαπτίσματος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοπικῆς pag. 438. Ex S. Theodorito Tyri Episcopo de baptismo SS Apostolorum & Deipara. In Codice altero Vindobonensi post Dorothei synopsis sequitur idem hoc fragmentum, sed sub nomine Sophronii Hierosol. sub quo Græce & latine illud exhibet Lambecius lib. 3. pag. 52. seq.

11. Fragmentum ex Fastis Cuspinianeis Consulum Rom. in, omissorum specimen. pag. 439.

12. Descriptio Consulum ex quo primum ordinati sunt, Fastorum Idatianorum lemmate hactenus edita, ad MS. exemplar Collegii Paris. S. I. recognita, & cum Arnaldi Pontaci, Episcopi Vafatensis editione collata. pag. 439 - 450.

13. Fasti Græci ab A. C. 138. ad A. 362. pag. 451 - 455. ex Cod. Saviliano & editione V. C. Henrici Dodvelli, in appendice ad dissertationes Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. primum editas, & deinde Cypriano Jo. Felli semel iterumque recuso subjectas.

14. Fasti Græci alii ex apographo If. Vossii ab A. C. 122. ad A. 630. pag. 456 - 463. Ex edit. ejusdem Dodvelli.

15. Fragmentum Fastorum ab A. C. 205. ad A. 354. pag. 463 - 466. ex Ægidii Bucherii Doctrina temporum, Antvv. 1634. fol. pag. 247. seq.

16. Ex temporibus Gallieni, qvis, quantum temporis *præfessuram Urbis* administraverit ab A. C. 254. ad 354. pag. 466. ad 468. ex eodem Bucherio pag. 236. seq.

17. Catalogus *Pontificum Rom.* usque ad Liberium pag. 468-470. in quo Consules passim simul memorantur, quemque Jo. Cuspinianus totum in fastos suos transtulit, atque ediderat quoque Bucherius pag. 269. seq.

18. *Paschalis* centum annorum laterculus ab A. C. 312. ad A. 411. pag. 470. 471. ex eodem Bucherio pag. 259. seq. ubi emaculatus datur.

19. Laterculus *fastorum Consularium* * ab Ausonii & Olybrii Consulatu ad XVII. post-Consulatum Basilii, pag. 472. seq. ex Cod. Colbert. 240. & ex editione Arnoldi Pontaci post notas in Eusebii Chronicon.

20. Laterculus alter brevis Consulium, post Chronicon Casiodori Senatoris. Pag. 473. Ex eodem Codice Colbertino.

21. Methodus qua invenitur cujusque mensis quæcunque dies, & in quam septimanæ feriam incurrit, & in quem annum incidit bissextus. Græce & latine pag. 474 - 479. Ex Commentario *Heracii* Imp. in *περοχρίστος* Ptolemæi *ναύσταγος*, ex edit. H. Dodvelli V. C. ad calcem diff. Cyprianicarum.

22. Variæ lectiones ad binas Epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschæ p. 479. seq. Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteo & Petaviano.

23. De

* Hisce fastis Consularibus omnino addendi quos è Codice Bibl. Cæsareæ edidit illustravitque Henricus Noris ad calcem Operis eruditissimi de Epochis Syro-Macedonum Lipsi. 1696. 4. atque Grævius una cum ejusdem Norisii Epistola Consulari inseruit Tomo XI. thesauri Antiquitatum Romanarum.

23. De Paschate Judæorum, pag. 479. 480. seq. ex Codice Colberteo.

24. Argumenta Ægyptiorum quorum meminit Dionysius Exiguus in Epistola ad Petronium, & Victorius in Canone Paschali. pag. 481. 482. Ex Cod. Colbeteo 240. post Epistolam Paschasini Episcopi ad Papam Leonem.

25. Detriplici Græcorum æra, Christum A. M. 5493. vel 5501. vel ut auctor Chronici Paschalis, 5509. natum esse contentium. pag. 482. seq. ex Dionysii Petavii *Doctrina temporum* IX. 3.

26. De duabus Epochis nati Christi A. M. 5506. vel 5507. Pag. 483. ex eodem Petavio lib. VII. *Auxilium* cap. 1.

27. Methodus Epactarum, & Novilunii investigandi ratio, quæ utitur auctor Chronici Paschalis pag. 483. seq. Ex eodem lib. IX. *Doctrina temporum* cap. 5.

28. Methodus ad Paschales terminos sive Judaica Paschata cognoscenda, quæ auctor Chronici Paschalis utitur, pag. 484. Ex eodem lib. VIII. *Auxilium* cap. 11.

29. Laterculus Mensium Macedonicorum, quos scriptor Chronici Paschalis, ut & mediæ vetustatis scriptores Christiani cum Syro Macedonicis seu Antiochenis confundere solent. pag. 485.

Hactenus Appendix ad Chronicon Paschale Cangiæ.

XXXVIII. GEORGIUS Monachus, atq; Theophane * teste Abbas, Patriarchæ CPolitani Tarasii A. C. 806. defuncti Syncellus ** (quasi *Concellanum* dicas & domesticum) ipse pag. 3. & 6. in iudicio ipse, auctor

T 3

* Theophanes initio Chron. ὁ μὲν μακαριώτατος Ἀββᾶς Γεώργιος ὁ Σύγκελλος γεγονώς Ταρασίῳ τῷ ἀγιοτάτῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιστάτης αὐτῆς καὶ περὶ τελευτήσας αὐτοῦ, αὐτὸς τε ἱστογραφῶν ἀναγνῶνς &c.

** Anastasius Bibliothecarius circa A. C. 870. clarus Præfat. ad Historiam suam Ecclesiasticam: Opera præsum duxi ex Georgii summam quadam & Theophanis Chronographia plura sed succincte carpenda: quæcum prior usque ad Diocletianum, posterior vero usque ad Leonem, qui post Michaelē imperavit, patrem sibi et Ignatii qui adhuc superest habens CPolitana senens Ecclesia, prædicti operis sui stygium protulit. Quæ autem sint isti, breviter annotato. Horum igitur alter cetera

auctor est se Chronico suo completi velle res ab Orbe condito gestas usque ad A. C. 800. Certe Syncellus morte præventus non ultra Dioeletiani tempora pervenit, teste eodem Theophane, qui continuavit, & Mich. Glyca, ac Georg. Cedreno, quod & titulus operis indicat: Γεωργίου & Μωυσῆς χρονική ιστορία ἀρχομένη ἀπὸ Αδάμ καὶ διήγουσα μέχρι τῆς Διοκλητιανῆς. Josephus Scaliger qui opere illo MS. usus est & ex illo pleraque in Eusebium suum, minus licet emendata quandoque, ut notat Salmasius pag. 99. Epist. descripta derivavit, queritur illud ab antiquario qui descripsit multis partibus mutilatum esse, & quæ scriptor toties promittit, ea nusquam comparere Epist. CLX. & CLXI. ad Marcum Vellertum, à quo alium codicem Venetiis afferendum exspectabat. Titulus Codicis ἐκλογή χρονολογίας σωταγίας ἀπὸ Γεωργίου Μωυσῆς Συγκέλλου καὶ τῶν Ταρασίων Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Αδάμ μέχρι Διοκλ. Quamquam vero Jacobus Goarus contendit integrum Georgii opus ad nos pervenisse, tamen Philippus quoque Labbeus notis ad Glycam ex Georgio quædam allegantem, quæ in illo haud leguntur, annotat pag. 367. *Ex ista pericope alii quibusdam Leclor discet, non esse integrum Georgii Syncelli Chronicon, suisque partibus omnibus absolutum, quod è Codice MS. Bibliotheca Regia à R. P. Jacobo Goaro Ord. Prædicatorum typis Regiis prodit, sed quædam adhuc in eo desiderari, ex aliis, si qua sorte occurrant uberioribus membranis supplenda.* Allatius qui de Georgio Syncello multa erudite animadvertit diatriba de Georgiis, pag. 323. seq. & Possevini, Vossii atque aliorum hallucinationem qui cum Georgio Hamartolo, de quo mox, confundunt, castigavit, pag. 327. & 334. memorat Codicem Mediolanensem hoc

Monastica vita, mundaque convento, Christi se levi iugo & suavi sarcina mancipavit. Præterea contra hæreticos incessanti agere desudans, multis verberibus, Mundi Principibus contra Ecclesiam ritum saviensibus, diversisque penis affectus est. Sic ergo signata Christi in corpore suo portans, tam pro fidei sua constantia, quam pro multarum virtutum insignibus, sancta memoria Tarsali Regia urbis Præsule Syncellus effectus est. Sed ne multa prosequar, sufficere arbitror ad præconium ejus, quod à sede approbatus sit Apostolica, quando scilicet vicarii ejus unatum CCCL. Patribus in Nicæa urbe secundo convenientes universalem Synodum celebrarunt: Siquidem & laus ejus in eodem septimo & sancto Concilio reperitur. Laudat Syncellum etiam Jo. Scylitzes, Mich. Glycas, Joannicius Carranus Allatio pag. 325. de Georgiis memoratus, aliique. Etiam Tzetæz Chiliad. s. hist. 33. Γεωργίου ὁ χρονικός laudatur ante Joannem Antiochenum. De aliis Georgiis Chronicorum scriptoribus infra dicam.

hoc titulo : Χρονικὸν σύντομον ἐκ ἀναφῶρων χρονολογῶν , καὶ ἐξηγητῶν συλλογὴν καὶ σωτηρίην διὰ Γεωργίου μοναχῆ καὶ Συγκελῆ. Sed in illo perinde ut in altero cujus meminit Reinesius Epistolis ad Nesteros pag. 17. & in quo res ab Adamo ad Imperium usque Michaelis cum Theodora matre, cujus initium cum A. C. 841. coincidit, enarrantur, lucubrationes Georgii Hamartoli & Logothetæ ac Theophanis cum Syncellianis videntur confudi. Idem Labbeus in Protreptico de Scriptoribus Byzantinis promisit Chronologiam Syncelli vulgandam ex MS. Bibl. Regiæ Paris. collato cum Vaticano quem descripserat Holstenius & cum Mazarinianis, addita latina versione Jo. Baptiste Hautini, sive Altini, quem Nic. Rigaltii levirum, Syncelli molitum esse editionem, ad eundem Rigaltium Romæ A. 1630. scripsit Josephus Maria Svarcius, in Epistola quæ legitur T. 4. Operum, Sirmondi pag. 663. At neque illa versio neque editio Altiniana vidit lucem, sed Gouars Syncellam cum versione sua & notis publicavit Paris. 1652. fol. usus Codice MS. Regiæ Bibl. scripto A. C. 1021. quem Corinthi paravit Jo. Abramus A. C. 1507.

Syncelli Chronicon ab A. C. 285. (Diocletiani 1.) ad 813. (Leonis Armeni 1.) continuavit THEOPHANES Isaurus, * cujus, confessoris imaginum, vitam sive elogium à Theodoro ut videtur Studita scriptum, ediderunt Latine ad 12. Martii Lipomannus, Surius, Henichenius: Græce & latine Franciscus Combefisus editioni Theophanis Luparæ præmisit, quæ cum versione & notis postumis Jacobi Gouari atque ejusdem Combefisii animadversionibus prodiit Paris. 1655. fol. Eam V. C. Jo. Andreas Bosius conferens cum MS. Codice Augustanæ Bibl. deprehendit hujus ope multo emendatiorem, alicubi & pleniorē, expletis quibus passim scædatus est lacunis aliquot, dare se posse, idque se facturum promisit Exercitatione in periocham Josephi de Christo pag. 24. additurus Syncellum & utriusque

- * Anastasius Bibliothecarius Theophanem laudat his verbis : Porro de altero quid dicam ? cum & ejus conscripta vita , qualiter videlicet amplius patrimonius vendidit crucem suam sulerit, qualiterve secutus Christum Abbat in Monasterio Agri summum officio, virtutibus fuserit, miracula conspexerit & Confessor obioris, satis aperire per Byzantinum, & circum quaque regiones huius qui prope, & huius qui longe sunt clamer. Sed & studia ejus ad nos usque perlata quæ vel quantum vir isto fuerit, flossibus manifestant. Nota porro hunc Theophanem Abbatem & Confessorem diversum longe esse à Theophane Byzantio qui de rebus Justiniani II. Imperatoris A. C. 778. defuncti scripsit libros X, lectos Photio Cod. 64.

que continuatorem Genesium usque huc ineditum. Publicandarum Bofii in Theophanem observationum, quæ in publica Jenensis Academiae Bibliotheca MSS. asservantur, spem fecit Georgius Scubartus præfat. ad postumam ejus introductionem ad Notitiam Rerump. à se editam, specimenque illarum videre licet in Wilh. Ernesti Tenzelii & ~~maxagis~~ Exercitationibus selectis pag. 315. Joannis Buchardi versionem latinam memorat Lucas Holstenius Epistola ad Lambecium T. 6. de Bibl. Vindobonensi pag. 260. *Apud Puteanos fratres magnum opus Chronologicum reperiet, in quo suam exerceas industriam, Theophanem scilicet Agri (Monasterii in regione Sigriana) Abbatem cum Jo. Buchardi hominis accurate docti versione * edendum, quem nuper ex Barberina Bibliotheca ad ipsos misi. Adjunxi etiam Anastasium Bibliothecarium, antiquum ejus interpretem (qui præf. ad Hist. suam Ecclesiasticam plura ex Syncello & Theophane repetiisse se innuit, uti ex eodem Landulphus Sagax non pauca transtulit in postremam Historiæ miscellæ partem) ex Casinensi Codice Longobardico depreto. Prafigendum erit Theophani Chronicon Georgii Syncelli à Julio Casare usque ad Maximianum, cujus itidem exemplaria duo ad Vaticanos & Palatinos Codices accurate collata ibi offendet. Alia etiam Regia Bibliotheca suppeditabit.* De hoc Theophane conferendus inprimis Martinus Hanckius lib. 1. de rerum Byzantinorum scriptoribus cap. XI. Antequam vero de hoc Chronico dicere desinam, apponere juvat Godfridi Henschenii judicium ex ejusdem exegesi præliminari præmissa Tomo tertio Actorum Sanctorum mensis Martii edito A. 1684. in qua tabulas Chronicas Theophanis, saltim quoad annos seriemque Episcoporum in quinque sedibus Patriarchalibus nulla fide dignas esse observat. *Chronographia Theophanis, inquit, qualem nunc habemus ex collatione quinque Codicum MSS. Regii scilicet, Peireziani, Barberini, Vaticani & Palatini, duabus constat partibus, quarum unaque potior est, & vere aurea, omnique acceptione dignissima, historiam exhibet per annos digestam: altera vix plumbea arti cretetur, consistitque in tabulis Chronologicis (Canoniam vocat Goar) quibus per loculos divisis primum annus Mundi, tum Christi incarnati, dein Imperatoris Romani, proximi Regis*

* Ex versione illa locum profert Allatius pag. 324. de Georgiis, sed is male Jacobum Bullardum vocat. Rectius Labbeus in protreptico ad scriptores Byz. edendos, Jo. Jacobum Buccardum. Parisinus hic fuit, Cardinalis Barberini Romæ domesticus, cujus laudatio funebri in Nicol. Fabricium Peirescium & alia scripta quædam referuntur in Catalogo Bibl. Barberinæ pag. 194.

giâ Persarum, aut Ducis Arabum, rerum post Persas in Palestina potentium, denique ex ordine, quinque Episcoporum præcipuorum seu Patriarcharum, Romani, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini & Antiocheni ordo & anni continentur. Tabulas autem istas magnâ cum diversitate non tantum præfixas annis non sive, sed etiam mendosissimè conscriptas esse, & plurimis hiare loculis, ac portentosis prorsus annorum, præsertim Patriarchalium supputationibus scatero, cum ipsemet Goar agnoscat fateaturque: mirum est, aut ipsum, aut, qui defuncti Goari laborem eduxit in lucem, Combesium potuisse sibi persuadere, ab auctore Theophane esse: qui variorum autorum sententias & numeros secutos sit varios, opusque proprium urgente persecutionis necessitate non recensuerit, proindeque exigere à lectore suo possit, ut, qui dormitantem Homerum patitur, Theophanem quoque lapsum erigat, corrigatque: cum nimirum succedentes & ad invicem coherentes numeros in sequiores transponit annos, seu etiam conjunctos annos in dissita canonica desultorie transfert: aut eidem viro nunc pauciores, mox plures diversis canonibus assignat annos: vel cum ejusdem viri pauciores anni, plura occurrant canonica: aut cum summa quæpiam ætatis aequales loculos sive Canonica quibusdam omissis non accepit: vel denique cum numero ejusdem anni repetito, confuso insertur non mediocriter. In eadem exegeâ præliminari pag. X. seqq. mendas quasdam, librariorum socordia Theophani adpersas & ab aliis non observatas Henschenius eluit.

De Theophanis continuatoribus, Leone Grammatico aliisque dicam proximo capite, inter scriptores Byzantinos, nunc age cætera Chronica celebriora quæ Græce lucem viderunt paucis persequamur.

XXXIX. NICEPHORI Patriarchæ CPolitani A.C. 828. defuncti Chronologiam compendiariâ ab orbe condito ad suam usque ætatem, latine jam circa A.C. 872. vertit Anastasius Bibliobecarius, cujus Historia Ecclesiastica ex Syncello, Theophane & Nicephoro collecta & Joanni urbis Romæ Diacono inscripta prodiit è Codice Vaticano latine cum notis Car. Annibali Fabrotti inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1649. fol. Ex ejusdem Anastasii versione Chronologia Nicephori legitur in Bibliothecis Patrum, Paris. 1589. 1644. & 1654. Tomo septimo: Colon. 1618. Tomo nono, & Lugd. 1677. Tomo XIV. pag. 72. cum commentario Antonii Constii, primum edito Paris. 1573. 4. quem LXX. Interpre-

U

Libri sti Pars Altera.

terpretibus * nimum tribuere, in expurgatorio Indice notat Jo. Maria Brasichellanus. *Latine* itidem, interprete *Joach. Cameronio*, una cum ejus commentariis & diss. de Concilio Nicæno Basil. 1562. fol. & Lips. 1573. 4. atque sine commentariis Basil. 1569. 8. ante Historiam quam vulgo vocant Miscellam.

Græce in thesauro temporum *Josephi Scaligeri*. Lugd. Bat. 1606. & 1658. fol.

Græce & Latine, cum *Jac. Goari* notis, ad calcem Georgii Syncelli Parisi. 1652. fol. inter scriptores Hist. Byz. Imperatorum & Patriarcharum quorundam postremorum nomina à scriptore juniore adjecta esse, tum in Nicephori Græcis tum in Latinis Anastasii codicibus docet Seldenus II. 4. de synedriis pag. 106. sq. & Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 245. Valentiniani quoque genealogiam in Codicibus quibusdam desiderari notat Jo. Pearsonius in Vindiciis Epistolarum S. Ignatii. Vicissim in aliis MSS. diversæ continuationes reperiuntur jam ad Constantinum Ducam qui A. C. 1067. obiit, jam ulterius etiam, usque ad A. C. 1180.

GEORGII Monachi & Archimandritæ, cognomento quod ipse sibi ex modestia sumsit *Peccatoris* sive *Hamartoli* circa A. C. 842. clari, quem cum Syncello multi male confundunt, Chronicon ab O. C. ad Michaellem Theophili Imp. filium, nondum integrum lucem vidit, etsi partes quasdam illius & fragmenta habemus à Petavio, Lambecio, Gretsero, Allatio, Raderi aliisque sparsim edita. Ex hoc Chronico etiam Chronologica excerpta petita sunt quibus Malalas ab initio suppletur; Confer Huntfredi Hody diss. Malalæ præmissam §. XLI. & Allatium de Georgiis pag. 329. seq. qui Cedrenum, Theophanem, Glycam aliosque posteriores Chronologos ex eo profecisse, atque in Excerptis ineditis Constantini Porphyrogeneti *ἡ βίβλος τῆς ἱστορίας* nonnulla ex hac Historia Georgii Monachi de legationibus ad Principes Ethnicos legi, p. 334. notat. Idem Allatius libro de ætate & interstitiis Ordinum apud Græcos p. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutiquam contemnendum esse auctorem, ex quo recentiores Græcorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere, quod ut videas, latinum fecimus, & una cum textu Græco si per tempora licuerit tibi communicabimus.

Ille

* Confer Rich. Simonis Bibliothecam Criticam T. 2. pag. 470.

Ille Allatii versio & editio non vidit lucem, nisi quod proœmium operis cum interpretatione sua, diatribæ de Georgiis inseruit. Duos Codices MSS. Regiæ Bibl. Parisiensis laudat Cotelierus ad lib. IX. recognitionum quæ sub Clementis nomine ambulant, cap. 20. Vinbo- bonensem Lambecius II. p. 588. Mediolanensem & Scoriacen- sem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gresserus T. 2. de cruce & Matthæus Raderus in viridario sanctorum, notis ad vitam S. Ignatii. Baroccianum denique, quæ exstat in Bibl. Bodlejana, Humfredus Hody loco laudato. Bavaricus Monachien- sis produci- tur usque ad Imperium Constantini Leonis filii. Vide Catalogum MSS. illius Bibl. num. 189.

HIPPOLYTI Thebani quæ seculo XI. floruit, Chronicon à Christo nato ad sua tempora, similiter nondum in lucem prodiiit, exceptis fragmentis, de quibus dixi hoc ipso libro V. Bibl. Græcæ cap. 1. pag. 212. seq.

XL. GEORGII CEDRENI Monachi Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 1057. cum Jo. Xylandri versione & notis editum est Basileæ apud Jo. Oporinum & Episcopios fratres A. 1566. fol. atque inter scriptores Hist. Byzantinæ, cum ejusdem Xylandri sed passim à Fabrotto emendata interpretatione notisque, & notis posterioribus Jacobi Goari, quibus Xylandri etiam versio & notæ passim emendantur, & glossario ejusdem Caroli Annibalis Fabrotti, quæ editionis hujus curam habuit. Paris. 1647. fol. In hac lacunæ ingentes tres aliæque ex MSS. Altempsianæ & Vaticanæ Bibl. suppleta sunt, nam & Jo. Leunclavius notis ad Annales Turcicos testatus erat apud se ali- quot folia Cedreni esse, quæ in Xylandri editione desiderantur. Multa etiam emendata ac suppleta è Joanne Scylitzæ Curopalata, quæ Cedrenum * exscripsit, nec minus continuavit. Igitur Joannis Scylitzæ Historia ab A. 1057. ubi desinit Cedrenus, usque ad extrema Nicéphori Botaniatæ sive ad A. 1080. subjuncta est à Fabrotto Græcè è Bibl. Regia, & latine ex interpolata per eundem editorem Jo. Bapti-
U 2
sta

* Fallitur Labbeus, quæ Cedrenum Joannis Scylitzæ exscriptorem facit, confundens hunc cum Joanne Protovestiarario, cognomento Thracellio, quem Cedrenus laudat inter eos ex quibus profecit, & quorum vestigiis insilere se non diffitetur, Syncellum, Theophanem, (Johannem) Siculum, Psellum &c. De Cedreno plura Al- latius diatriba de Georgiis pag. 334. seq.

stæ Gabil versione. In Codice Vaticano Æthiopicorum Heliodori annotatum est, illum scriptorem versibus Jambicis etiam ad Imp. Theodosium scripsisse de auro conficiendo, idque Georgium Cedrenum testari. *Ἡρώδης δὲ ἀπὸ τῶν ἱαμβίων τῶν ἔχουσιν μέτρον ποιεῖ τὸ αὐτὸν Θεοδοσίον, ὡς Φησὶ Γεώργιος ὁ Κεδρηνός.* Neque vero hoc licet negare, inquit Conringius de Medicina Hermetica pag. 25. *etsi in edito Cedreni volumine (etiam Parisiensis edit.) non reperias.* Notum enim, valde mutilum illud esse, & miris modis deformatum, quod jam Josephus Scaliger est conquestus. Vide tamen quæ Scaligeri judicio, qui breviarium tantum majoris operis & cadaver ad nos pervenisse existimabat, opponit Allatius de Georgiis pag. 336.

JO. ZONARÆ CPolitani, ex præfecto vigilum & primo à Secretis Monasticam vitam amplexi & plurimis aliis scriptis clari, Annales ab Orbe condito ad A. C. 1118. quo obiit Alexius Comnenus, ex Viennensi MS. & aliis quatuor Codicibus cum Hieron. Wolfii notis prodire Basil. 1557. fol. Postea vir præclarissimus Carolus du Fresne Wolfianam editionem ex 4. scriptis Codd. Regiæ Bibl. & uno Colbertino emendavit, latinam versionem recensuit, notasque eruditæ addidit Paris. 1686. fol. cumque Wolfius contra auctoris mentem Annales in tres partes diremisset, Cangius divisionem operis genuinam in partes duas, librosque XVIII. restituit, & libros capitibus distinxit, subjuncto brevi summario Chronologico Anonymi ab Adamo ad Alexium Comnenum, quod Dionys. Petavius cum Nicephori CPol. breviario Historico Græce & Latine vulgaverat Paris. 1616. 8. Italice quoque translatus Zonaræ Annales sunt à Marco Æmilio, Florentino Vennet. 1560. 4. & Gallice à Joanne Mileto Paris. 1583. Nonnullis Zonaræ Codicibus præfixum nomen *Georgii Stylitæ*, forte quod Capitibus opus distinxerit, summariaque præfixerit. Vide Allatium de Georgiis pag. 338. 339.

XLI. In eodem Anno Christi 1118. definunt etiam ab orbe condito deducti Annales MICHAELIS GLYCÆ Siculi, quorum partem à Julio Cæsare ad Constantinum M. ex codice Andrea Schotti sub falso *Theodori Metochitæ* nomine Græce cum versione & notis edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1618. 4. Integros ex Jo. Sambuci Codice vertit vulgavitque Latine Jo. Leunclavius, & ad captam usque à Turcis CPolin continuavit Basil. 1572. 8. Inde *Philippus Labbeus* pluribus Codd. MSS.

MSS. usus Claromontano, Fontisebraldensi, & variis lectionibus ex Codice Bavarico, Vallicellano atque Augustano Glycam *Grace* primus edidit, versionem *Leunclavii* recensuit notasque suas, perinde ut Meursii quoque, & Leunclavii continuationem adjunxit. Parisi, 1660. fol. Laudat hic Glycas pag. 82. *Pyronem* sive *Pyrrhonem* *ῥερον-ῥάφον*, ex eoque refert Adamum quadragesimo demum cum conditus esset die paradisum esse ingressum.

Post Glycam scripsit circa A. C. 1150. sub Manuele Comneno quem laudat pag. 53. edit. Reg. Chronicon suum ab Orbe condito ad A. C. 1081. sive Nicephori Botaniatæ imperium & Alexii Comneni initia tantummodo produxit CONSTANTINUS MANASSES. Titulus in MS. Philippi Labbei: τῷ Μανασσῇ κύρῳ Κωνσταντίνῳ ὁ Γραμματικῷ λαμπρῷ σύντομῳ χρονικῇ ἀπὸ πολιτικῶν εἰχῶν ἐκ τῆς κοσμοποιίας δεχομένη μέγρι τῆς βασιλείας ὁ Βοτανιότης κύρῳ Νικηφόρῳ, πρὸς τὴν Σεβαστείας κύρῳ Εἰρήνῃ τῷ ἐπ' ἀδελφῷ ὀυμφῇ ὁ βασιλεὺς Μανὴλ ὁ Κομνῆν. Non profa sed versibus profa simillimis, quos politicos Græci recentiores appellant, scripsit Annales suos, siue σύντομῳ ἱστορικῷ ad Irenem Andronici Comneni uxorem, de qua Cangius in familiis Byzantinis pag. 181. Vertit hunc scriptorem ex Italico Codice vulgavitque Latine Jo. Leunclavius Basil. 1573. 8. *Grace* ex Codice Palatino descriptum Jo. Meursius edidit, subjuncta *Leunclavii* versione ad calcem voluminis & notis ejusdem suisque castigationibus Lugd. Bat. 1616. 4. Hinc inter Historiæ Byz. scriptores lucem vidit *Grace* & Latine Parisi. 1655. fol. additis præter Meursii & Leunclavii notas variis Lect. & MS. Codice *Allatii*, & quas *Carolus Annibal Fabrotius* collegit è duobus Regiis Codicibus, ejusdemque *Fabrotii glossario*. Andreas Schottus in litteris ad Meursium datis 28. August. A. 1615. De *Manasse* scito & penes me esse MS. ex libris Petri Pantini, eodem etiam latino interprete, cum ignoraret fortasse à *Leunclavio* esse conversum.

XLII. De Chronicis quibusdam Græcis ineditis.

Latent longe plura ejusmodi Chronica adhuc inedita in abditis Bibliothecarum, quæ si non integra, saltem ex illis excerpta à viris judicio præditis in lucem proferri esset operæ pretium. *Joannis Siculi* Chronicon ab orbè condito usque ad imperium Michaelis,

Theophili F. five ad A. C. 866. MS. fuit in Bibl. Palatina, qvò usum se testatur in præfat. ad Saracenica sua Frid. Sylburgius, atqve ille ipse omnino videtur ὁ Σικελιάτης qvem secutos se Cedrenus ac Jo. Scylitzes profitentur, ut probe etiam à Labbeo observatum est.

Georgii Acropolita πρὸ τῶν ὑπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν καὶ πρὸ τῶν βασιλευσάντων μέχρι ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως fuit in Bibl. Scoriacensi. Confer Allatium pag. 362. de Georgiis, qvi ejusdem Chronologiam CPolitanam Neapoli apud Carthusianos MStam commemorat.

Simeonis Magistri & Logotheta Chronicon collectum ex variis Chronicis & Historiis, ab Adamo usque ad Constantinum Porphyrogenetum, ut his etiam Jambis præfixis docetur:

Ἀρχὴν μὲν Ἀδάμ ἔχον βιβλ., καὶ πλ.
τὸ Πορφυρογένητον ἑνσιβές κεῖται.

Codex MS. Regis Christianissimi qvò usus est Cangius inglossario Græco notisq; ad Zonaram & aliis in scriptis definit in Leone Armenio cum Theophane, cui in multis consonat. De Codice Messanenſi & Scoriacensi mentionem facit Labbeus in protreptico Hist. Byz. pag. 30. Hoc est qvòd ab aliqvbis perperam tribuitur *Simeoni Metaphrasti*.

Simeonis Sethi Historia Chronica à creatione Mundi usque ad Imperium Constantini Ducæ, lingua Græca vulgari, MS. memoratur inter libros qvi in Patriarchio CPolitano servantur. Vide Reinckii Epistolas ad Hofmannum pag. 409. & Allatium de Simeonibus pag. 184.

Theodosii Melitini Chronicon MS. Constantinopoli à Stephano Gerlachio Tubingam allatum celebrat Martinus Crusius, atqve ex eo fragmentum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ ex Paphlagonia oriundæ proponit post Epitomen Æthiopica Heliodori historia de Theagene & Chariclea A. 1584. 8. Francofurti editam, & variis observationibus locupletatam. Hæc Labbeus in protreptico Historiæ Byz. pag. 52. qvi p. 39. notat etiam Crusium in eodem libro de illis nuptiis afferre locum ex Chronico qvòd ipse possedit *Anonymi* scripto lingua vulgari, qvòd fuit illustris Viri D. Mich. Cantacuzeni, die 3. Martij A. 1578. jussu Amurathæ III. in patria sua Anchialo interfecti.

Ephrami

Ephraimi Chronographi CPolitani circa sæculi XIV. ut videtur initia clari Chronicon versibus scriptum jambicis passim citat Allatius ut libro de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 699. 701. seq. 727. 776. de Psellis pag. 42. de Georgiis pag. 341. 354. &.

Georgii Chumni Byzantini Historiam Rhythmicam à creatione rerum usque ad regnum Davidis & Salomonis, ex Verderii supplemento qui id CPoli extitisse sua ætate MS. testatus est, memorat idem Allatius diatriba de Georgiis pag. 345.

Chronicon MS. è *Georgio Pisside* & nescio quo *Cyrillo*. decerptum ex Bibliotheca Collegii Annæi (in Augustana urbe ni fallor) legisse se profitetur *Matthæus Raderus* præf. ad Chronicon Alex. *Georgii Pissidæ* Historiam in Indice Bibl. Vallicellanae invenisse se, at librum ipsum licet anxie quaesitum reperire nusquam potuisse scribit Allatius de Georgiis pag. 310.

XLIII. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrium in Cedreni & Jo. Zonarae Chronicis memoratorum.

Numerus nudus paginas Cedreni edit. Parisiensis, cujus Tomus 2. à p. 459. incipit: Z prafixum, Zonaram, & Z. b. Tomum ejus secundum denotat.

A Bandazes scriba 372.

Ad Abgarum Christi Epistola 178.

Abjathar Judæus disputans cum Silvestro Papa 279.

Abrahamus Astronomus 27. (Z. 22.) Arithmeticam, Geometriam &c. Aegyptiis tradidit 26. 30. Ejus contra Astrologos & Magos disputatio 20.

Acacius hæreticus 316.

Acacius CPol. Episcopus 352. Hænotici conditor 353.

Academici Philosophi 162.

Acephali hæretici 351. 357.

Acmes Epistolæ ad Herodem & Antipatrum. Z. 257.

Acæmeti Monachi 349.

Acusilaus Historicus 11.

Adami Apocalypses 9. futuri præscientia 209. Ebraice locutus 12. prædictio de mundi conflagratione & diluvio. Z. 18. sepulchrum 428.

Adæntus Magister, Martyr, Eusebio celebratus 268.

Adelphius hæreticus Bogomilus 294.

Adriani Imp. responsum de Christiana-

- stianis Z. 592. edictum quo
 Judæa Judæis interdicitur id.
 Enigmatibus certatum inter Re-
 ges. Z. 85. (295.
 Enigmata de Imperatoribus Z. b.
 Æschylus Atheniensium Legisla-
 tor 82.
 Æsculapius 53. 83.
 Æsopus fabularum auctor 156.
 Africanus Historicus 3. 9. 251.
 Z. 623.
 Agapetus Episcopus Rom. Conci-
 lium CPol. convocat 371.
 Agatho Pauli in patriarchatum
 CPol. successor Monotheletas
 damnat 421.
 Alexander Diospolis Thraciæ
 Episc. 368.
 Alexander Hierosol. Episcopus,
 Martyr 258. Z. 626.
 Alexander Episcopus sub Constans-
 tantino, Philosopho imponens
 silentium 284.
 Alexandri Patriarchæ CPol. pre-
 ces contra Arium Z. b. 23.
 Alexii Imp. cum Manichæis Pau-
 licianis disputatio Z. b. 305.
 Alexius Patriarcha CPol. Eusta-
 thii successor 719. 758.
 Ἀλέξιος, lex Basilii Imp. qua
 opulenti jubebantur solvere
 pauperum pensiones 706. 723. 479.
 Amanus, Alexandriæ secundus
 Episcopus Z. 572.
 Ambrosius Origeni familiaris
 252. 253. Z. 620.
 Ambrosius Mediolanensis Episc.
 successor Eudoxii 311. d. liber-
 tas ejus in Theodosium 318.
 319. 326. Z. b. 22. cum Theo-
 dosio contra Judæos disputa-
 tio. id. 36.
 Amphion & Zetus Musici 24.
 Anacharsis Scythæ 204.
 Anachoretæ 349.
 Anagnostæ 298.
 Ananias Avgari Regis Edeff. cur-
 sor. 175.
 Ananilus primus alienigena Ju-
 dæorum Pontifex 180. 183.
 Anastasia Martyr 347. c. 350.
 Anastasius Silentarius 354.
 Anastasii Episcopi Antiocheni de
 Apollonio Tyaneo 246.
 Anaxagoras 94. 158.
 Anaximander 138. 158.
 Anaximenes Alexandri M. præ-
 ceptor 158.
 Andræ Apostoli reliquiæ Z. b.
 24.
 Andreas Scythæ scholis præfectus
 575.
 Andubarius qui Indos Astrono-
 miam docuit 14.
 Anthemii locus 523. forte no-
 men habet ab Anthemio Me-
 chanico.
 Anthimus & Timocles, tropario-
 rum poëtæ 349.
 Anthimus Episcopus CPol. 371.
 Anthimus Martyr 265.
 Antiochus Arianus 309.
 Antiochus Persæ, pædagogus
 Theo-

- Theophilo Arcadii Imp. Filio
334.
- Antipas Martyr. 323.
- M. Antonii funebris in Caesarem.
Oratio Z. 494.
- Antonii monachi Alexandrini ad
Didymum de oculorum jactu-
ra consolatio 298.
- Antonini Pii decretum pro Chri-
stianis Z. 594.
- Antonius Musa, Medicus Z. 534.
- Anytus ἐν τῇ ἐπιμνηστικῇ 168.
- Apelles tragicus 554.
- Aphthartodocetæ hæretici 70.
- Apollinaris, discipulus Macedo-
donii 379. 317. 261. libros
sacros omni genere carminis
expressit in usum juventutis
Christianæ 305. Psalterii Me-
taphrasis Z. b. 35.
- Apollonius Tyaneus 41. 151. 197.
245. 246. Z. 582.
- Apollonius Martyr & Philoso-
phus Z. 602.
- Apostolorum scripta cur tam-
paucæ 255.
- Appiani Historia Z. 576.
- Apio Alexandrinus, accusator
Judæorum Z. 277.
- M. Aquilius proditor Oraculo-
rum Sibyllinorum Z. 331.
- Ἀρχαδίου ab Arcadio Imp. institu-
tum Collegium. 327.
- Archelaus Philosophus 159.
- Archimedes Z. 424. 425. & b. 56.
- Aristæus de LXX, Interpretibus
Z. 200.
- Aristander vates Z. 183. 193.
- Arius hæreticus 283. & c. Z. b.
50.
- Aristoteles Philos. 145. 160. 161.
(Z. 197. 185.) ejus de Palæ-
stina locus 427.
- Arsacius S. Chrysostomi successor
334.
- Arsenius Monachus 327. 328.
- Arcadii & Honorii præceptor
Z. b. 36. 38.
- Artemidorus Cnidius Z. 491.
- Artemius Martyr 296.
- Artemo hæreticus 259.
- Asclepiades Antiochenus Episc.
Z. 612.
- Asclepiodorus Z. 641.
- Aseletarionis prædictio. Z. 58.
- Atius præstigiator, 130.
- Astholius Episcopus 315.
- Athanasius 201. 299. (Z. b. 9.)
& c. Ejus locus de vita Mona-
stica 201.
- Athenais, dicta Eudocia Z. b. 41.
- Athenienses prius XVI. literis
usi, à Xerxis temporibus ha-
buerunt literas XXIV. 145.
- Athenodorus Gregorii Thyma-
turgi frater. 623.
- Alius Athenodorus Alex. Philos.
171. Z. 544.
- Athingani hæretici Manichæi Z.
b. 124.
- Atlas Astronomus 29. 82.

X

Atti-

- Atticus Episcopus CPol. 335. Z. b. 40.
 Avnan Judæus cum Silvestro Papa disputans 275.
 Babylas Episc. Martyr 257. 258. 264. 306. Z. 623. 626.
 Babyloniorum lingua Syriaca Z. 165.
 Bardesanes 550.
 Barnabæ Apost. reliquæ in Cypro repertæ 353.
 Basilides Alexandrinus hæreticus 249.
 Basilii M. Canôn de arcendo per triennium à sacris qui hostem interfecisset 658. legatio ad Valentem Z. b. 31.
 Basilii Bogomilorum hæresiarcha Z. 300.
 Berosus Historicus 10. 11. Z. 12.
 Beryllus Neronis pædagogus Z. 289.
 Bibliorum librorum numerus 4. in Græcam linguam translatio 164.
 Biblia aureis literis scripta in membranis Z. 200.
 τὰ τὰς βιβλίοις τῶν ἀγίων πνευμάτων 564.
 Bibliotheca Alexandrina. 164. ducenties mille librorum Z. 200. ejus conflagratio 488. CPolitana Z. b. 52.
 Bogomili hæretici 294. 312. Z. b. 301.
 Brachmanes 152. 153. 154. 204.
 Bupalus Chius, statuarius 322. Byzantes statuarius 322.
 Cadmus 21. 25. 83. Bæotos literas docuit 23.
 Cæsarius Gregorii M. (Naz.) frater, diversarum gentium mores & leges in compendio enarrans (quod facit quæst. 47.) 153. seq.
 Cainano reperta Gigantum scriptura 15.
 Calchas vates 124.
 Callinici Martyris ædes 361.
 Callinicus architectus Syrus, ignis Græci reperor 437. Z. b. 90.
 Callistraticus Monachus Philippico vaticinatus Imperium. 448.
 Callistus Episcopus Rom. Z. 618.
 Callistus Claudii libertus & libellorum supplicum Magister Z. 564.
 Carbeas Manichæorum dux. 541.
 Charbeas 546.
 Carpocrates hæreticus 249. Z. 592.
 Carterius Mohachus 329.
 Cassii Clementis libera oratio & Apologia Z. 606.
 Cathari hæretici Z. 627.
 Cecropius Episcopus 302.
 Celadion Episcopus Alex. Z. 594.
 Cerdo hæreticus 250. Z. 594. alius Episcopus Alex. Z. 584.
 Cerinthus hæreticus 249.
 Chaldæi Astrologi 26. Z. 22. 195.
 Chaldaicarum rerum scriptores 11. Cheru-

- Cherubicus hymnus 390.
 Chilonis *μυθη ἀγαν* 153.
 Chironis centauri iustitia 204.
 Christi ad Abgarum Epistola Byzantium Edeffa translata 176.
 177. 178. Z. b. 232. imago Edeffena 176. 177. 178. Z. b. 192. 201. (474.
 Chrysaorii in Evnuchos dictum.
 Chryses Apollinis sacerdos 126.
 Chrysochir Manichæorum Dux 571.
 Chrysostomus 6. 327. 332. 336. &c. citatur 52. 54. 227. 331. Z. 27. &c. Ejus orationes inscriptæ *ἀντιπασχας* 325. Libanii de ejus eloquentia testimonium 327. Origenista habitus Z. b. 41. commentariorum ejus in sacras literas, conflagratio Z. b. 117.
 Chymicus *ἀντὶ τοῦ χημειῶντος* 359.
 Ciceronis de Augusto somnium 171. Z. 495. Ejus & Q. Caleni consilium de Antoniano bello Z. 496.
 Q. Cicero. Z. 502.
 Claudii Imp. edictum pro Judæis Z. 166. Samaritanos condemnat Z. 287. (582.
 Clemens Romanus 207. 245. Z. Clemens Stromateus 249. 251. Z. 601.
 Cleobulus Lindi Tyrannus, unus è VII Sapientibus 322.
 Cleopas Episc. Hierosol. Z. 588.
 Colasti Rhodii inscriptio 431.
 Cmoedia 336.
 Constans Monthelita Z. b. 87.
 Constantii Epistola ad Julianum. Z. b. 21. eruditio 33.
 Constantini M. statuae subjecti versus 322. edictum pro Christianis Z. b. 2.
 Constantinus Porphyrogennetus litterarum & disciplinarum sapientiae instaurator 635.
 Cornelius Episc. Romanus Z. 626.
 Cornificius Z. 517.
 Cosmas Patriarcha Alexandriae 460 Z. 629. CPol. Z. b. 290.
 Crates Thebanus Philof. 158.
 Cusech Judæus cum Silvestro Papa disputans de veritate Relig. 176.
 Cyprianus 257. 258.
 Cyriacus anachoreta, CVII. anno ætatis mortuus 349. 399.
 Cyrilli Alexandrini contra Julianum 307. ad Theodosium litteræ 339. 379. ad Nestorium. 338. duodecim capita 328. Z. b. 42. (633.
 Cyrillus Antiochenus Episc. Z. Cyrillus Ephesi Episc. 339.
 Cyrillus Gortynes in Creta Episc. 510. & Martyr. Z. b. 139.
 Cyrillus Phœnices Diaconus 304.
 Cyrus Alexandria Episc. 420. Monothelita 438.
 Cyrus Patriarcha CPol. 446.
 Cyrus Phasidis Episc. 420.
 Cyrus Episcopus Smyrnæ 341.
 Dadoa hæreticus Bogomilus 294.

- Jo. Damascenus Z. b. 110. ejus
parallela Z. 268.
- Damianus Hebræorum Rex 374.
- Danielis visionum liber Z. 138.
ejus oracula lecta Alexandro
Magno, ibid.
- Danielis monachi de Basilio Imp.
vaticinium 562.
- Daniel Stylita 341.
- Darii Epistola ad Syriæ Satrapas
Z. 175.
- David Bulgariae ArchiEpisc. 712.
- Demetrius Antiochenus Episc.
Z. 631. Demetrius Martyr.
Z. b. 239.
- Demetrius Cyzicenus Historicus 2.
- Demetrius Phaleræus 165. Ale-
xandrina Bibl. curator Z. 200.
- Democritus Philos. 121. alius
Ætolorum dux Z. 452.
- Demophilus Arianus 312. 315.
- Demosthenes ἀνεδματῶ (co-
quus Valentis Imp.) 313. alius
Demosthenes Casarensis 630.
- Deucalion Atticum diluvium de-
scripsit 82.
- Deverii Episcopi Arianorum per-
versa baptismi formula 359.
- Dexiophanes Mechanicus 173.
- Erasistratus Medicus, cognomine
Ἀλκίμανης 166.
- Desposyni, Christi cognati 245.
- Dictys Cretensis, de bello Troja-
no 127.
- Didymus Alex. cæcus 298.
- Dio Romanus Historicus 168. Z.
595. &c.
- Diogenes Cynicus 204.
- S. Diomedis de Basilio Imp. vati-
cinium 560. ædes Z. b. 164.
- Dionysii Apostolici (Arcopagitz)
de Monastica vitæ laudibus lo-
cus 202.
- Dionysius Episcopus Alex. 258.
Z. 626. 631. ejus Epistola pro
lapsis recipiendis Z. 627.
- Dionysius Corinthi Episc. 250.
- Dionysius Episc. Rom. Z. 635.
- Dioscorus hæreticus Eutychianus
343. 345. Z. b. 44.
- Dipenus statuarius 322.
- Dius Historicus Z. 85. alius Hie-
rosol. Episcopus Z. 612.
- Doëg Judæus qui cum Sylvestro
Papa disputavit de veritate Re-
lig. 276.
- Domitiani edictum de persecu-
tione in Christianos inhiben-
da 245.
- Domitius Afer, optimus sub Caji
imperio causarum patronus Z.
566.
- Domnus Antiochenus Episc. Z.
635. 639.
- Draco Atheniensii Legislator 82.
- Draconis intestinum, cui Homeri
Ilias & Odyssea aureis inscripta
litteris 351. Z. b. 52.
- Elceæus hæreticus 258.
- Eleazarus Vespasiani tempore &
Salomonis libris Magiam exer-
cens 70. Z. 84.
- Empedocles Philos. 157. 259.
- Endymion Astronomus 71.

- Enochi liber Apocryphus 11. literarum inventor doctorq; 9.
 Enthusiastæ hæretici 294. 312.
 Ephectici Philosophi sive Sceptici quorum princeps Pyrrho 161.
 Ephorus Historicus 11.
 S. Ephraemus 305.
 Epicharmus Syracusanus literarum 284. inventor 125.
 Epicurus 161.
 Epimetheus 81. Musicæ inventor 82.
 Epiphanius Cypri 253. 332. 333. alius CPolis Episc. 371.
 Erasistratus Medicus 166.
 Eros Antiochenus Episc. Z. 588. 599.
 Esaias Rhodi Episc. 368.
 Essai 243. 265. Stoicis congruentes 217.
 Evagrius Philosophus Alexandrinus, ad Christum conversus à Synesio 383. velut mortui Epistola ad Synesium 384. alius Evagrius Origenista Z. b. 68.
 Evangeliorum aurea volumina jussu Constantini M. confecta 295.
 Evangeliorum Codex in igne incolumis servatus 590.
 Evchitæ hæretici 294. 302.
 Eudocia 343. seq. ejus Homocentones Z. b. 45.
 Eugenia Martyrium passa Z. 625.
 Eugenius Episcopus Byz. 257.
 Eugenius presbyter & Martyr 306.
 Eumenes Alexandrinus Episc. Z. 594.
 Eunomius hæreticus 291.
 Evodius Antiochenus Episc. Z. 584.
 Euphemia martyr. Z. b. 46. 113.
 Euphrasius Antiochiæ Episc. 265.
 Euphrasius Euphrasii successor 366.
 Euphronius hæreticus Arianus 316.
 Eupolemus Historicus 49.
 Euripides 25. 139. 302. Z. 508.
 Eusebius Cæsareensis ἐκ τῆς γένεως καὶ κατὰ 193. Ejus ad Maritimum 201. de Martyribus 268. Hist. Eccles. 201. 247. Z. 545. &c. in illa Arianis favere videtur Z. b. 9. Alius Eusebius Cæsareæ Cappadociæ, cui successit Basilus M. 311.
 Eusebius Dorylai Episc. 338. alius Nicomediensis 298. 336. alius Samosatensis Episc. 309.
 Eustathius Antiochenus Episc. 294.
 Eustathius CPolitanus Episc. 714. 715. 717. 719.
 Eustrathius Patriarcha CPol. Z. b. 297.
 Eutyches hæreticus 261. 381. Z. b. 44. alius Patriarcha CPol. 391.
 Eutychius Patriarcha CPol. 388. 394.
 Euthymius Syncellus Z. b. 179. Patriarcha CPol. 357. 602. 607. X 3 Z. b.

- Z. b. 182. alius Euthymius 350.
 Sardus Martyr Z. b. 136. 139.
 Euzoius Arianus 303. 309. 316.
 366.
 Flavianus Episc. Antioch. 294.
 303. Z. 626. alius CPol. 342.
 381. alius Rom. Z. 485. alius
 Martyr 236 Z. 626.
 Gainas Alexandria Episc. 374.
 Galenus Medicus 250.
 Genesis parva. 2. 4. 26. 29. 48. 49.
 Gennadius 348.
 Geometrarum sententia de lon-
 gitudine & latitudine terræ ha-
 bitabilis 10.
 Georgius Pisides 410.
 Georgius Monachus Syncellus
 Chronographus 1.
 Georgius Cappadox, Alexandria
 Episc. Arianus 299. 304.
 Georgius CPol. Episc. 436. 438.
 Georgius Martyr 675. ei sacrum
 Monasterium in Manganis
 790.
 Gerasinus Thaumaturgus 349.
 Germanus Patriarcha CPol. 455.
 seq.
 Godolias Judæus qui cum Silve-
 stro Papa de religione disputa-
 vit. 274.
 Gregorius Magnus 284. Z. b. 105.
 121. Dialogus 456.
 Gregorius Naz. Theologus 312.
 315. 316. 317. Z. b. 37. ejus
 poemata Z. b. 25. *παντακτηλος*
λογος. Z. b. 36. Macedonii
 hæresi se opponit Z. b. 36.
 Gregorius Nyssenus 312.
 Gregorius Thaumaturgus 259.
 Z. 623.
 Gymnosophista Z. 194.
 Hecataeus Historicus 11.
 Hegesippus Z. 582. *εjus Αποστο-*
λικη κηρύγματῶν ὁμιλοῦντος ὁ
πῖντι λόγοις. Z. 592.
 Hellanicus Historicus 11.
 Heraclitus Philos. 139. 157.
 Heraclensis Episcopus Patriar-
 cham CPol. designare solitus.
 Z. b. 195. Multa hujus rei
 exempla etiam recentioribus
 temporibus occurrunt in Hi-
 storia Ecclesiastica Manuelis
 Malaxi, quam edidit Crusius li-
 bro 2. Turco Græciæ.
 Heraclius Imp. Monothelita 420.
 Z. 85.
 Hercules Tyrius Philosophus 18.
 21.
 Herennii Graniani ProCOS. Asia
 Epistola ad Hadrianum, pro
 Christianis 592.
 Hermes Trismegistus 20.
 Hermogenes Rhetor Z. 533.
 Hermion Episcopus Hierosol. Z.
 639.
 Herodianus Mauricio Imp. even-
 tura prædicens 401.
 Herodorus Hist. 18. 139.
 Hestizus Historicus 11.
 Hesiodus 11. 91. 97.
 Hieronymus Ægyptius, Hist. 11.
 Z. 19.
 Himerius protosecretarius & Lo-
 gothe-

- gotheta sub Leone Imp. 600.
608.
Hippocrates 121. 144.
Hippolyti Hostiensis Romæ Episc.
Z. 620. de Johannis Evange-
gelistæ obitu locus 247.
Hirami ænigmata Salomoni pro-
posita. Z. 85.
Homerus Poëta 91. 97. 204. Vi-
de & supra, Draco. Homero-
centones Pelagii & Eudociæ.
Z. b. 45. Homeristatua 369.
Homerus Architectus. Z. b. 52.
Honorius Episc. Rom. Monothe-
lita 438.
Hyginus Romanus Episc. Z. 594.
Jacobitæ 468. eorum Catholi-
cus Z. 85.
Jacobus frater Domini, Episco-
pus Hierosol. Z. 584.
Jamblichus 315.
Jamblichi, præceptoris Procli di-
vinatio per Gallum Z. b. 32.
Jannes & Jambres Magi 46. 47.
Jannes Patriarcha CPol. 535. seq.
Græcorum Jatrofophistæ ex Salo-
monis scriptis proficientes 94.
Ibas Edessæ Episc. 339. Ibas Epi-
stola 382.
Iconomachi Z. b. 126. &c.
Ignatius Martyr. 249. Z. 584.
588.
Ignatius Patriarcha CPol. 551. 569.
Z. 488. b. 162. 168.
Illus Magister à Zenone Imp. in-
terfectus 354.
Innocentius Episcopus Rom. 332.
Joannes Ægyptius Monachus 324.
S. Joannis Calybitæ cædes Z. b. 50.
Joannes Episc. Antioch. 330.
Joannes Hierosol. Archiepisco-
pus, vivus à Saracenis exustus
661.
Joannes Chrysostomus. Vide su-
pra, Chrysostomus.
Joannes Patriarcha CPol. sub Ju-
stino & Tiberio 391.
Joannes Damascenus 456. ejus
parallela Z. 268.
Joannes Diaconus Rom. 438.
Joannes jejunator 364. ὁ ὀρεῖς
ἐξολαστικῶς Patriarcha CPol post
Eutychium 388. alius Patri-
archa CPol. pædagogus Theo-
phili Imp. 527.
Joannes Monachus, Historicus 2.
Joannes Orphanotrophus, Patri-
archatum CPol. post Alexium
frustra ambiens. Z. b. 238.
Joannes Protovestiarius cogno-
mento Thracensis, Historicus 2.
Joannes Sidenis Metropolitana Z.
b. 287.
R. Jonas Judæus cum Silvestro Pa-
pa de veritate Relig. disputans
273.
Flav. Josephus 79. 191. 200. 217.
231. 224. 426. Z. b. 19. 26. 576.
ejus locus de Christo 196. Z.
268. ἐν τῇ τοῦ Ἑλλήνας αὐτὸν λέ-
γει ὅς ἐστι Πλάτων. ὁ δὲ Πλάτων
παρὰ τῆς αἰτίας, ibid.
confer Damasceni parallela.
T. 2. Opp. pag. 789.
Josephus Thessalonicensis Archi-
Ep. Z. b. 126. Isaac-

- Isaacus, Monachus Valentis fatum
 prælagiens 313. 314.
 Ifidis sacerdotes Z. 168. 269.
 Isidorus Pelusiota 45. 331. 332.
 Cum Judæis colloquium Sylvestri
 Episcopi Romæ, præfente Con-
 stantino 273. Z. b. 5. Ad Ju-
 dæos parænesis Cedreni 218.
 225. 233.
 Julianus Imp. Græcis disciplinis
 Christianos prohibens 305. Z.
 b. 25. ejus *Εὐαγγελίων ἀνατροπή*
 à Cyrillo & aliis confutata 307.
 Cæsares Z. b. 10. Misopogon
 Z. b. 26. dictum in Calumniato-
 res Z. b. 25. Epiraphium
 308. Z. b. 27.
 Julianus Antiochenus Episc. 349.
 alius Halicarnassi. 261. 263.
 alius Episc. Alexandrinus Z. 607.
 Julii Cæsaris lex de testamentis ab
 Antonino Pio abolita Z. 594.
 Julius Gallicus caussidicus, jussu
 Caji Imp. in Tiberim conje-
 ctus Z. 566.
 Justiniani Epistolæ 376. 378. le-
 ges 368. Novellæ. ibid. horo-
 logium 371. &c.
 Justina Martyr 258.
 Justinus Martyr 250. Z. 592. 598.
 Apologia & contra Marcionem
 Z. 594. locus de Simone Mago
 Z. 568.
 Jacobus Justus, frater Domini
 205.
 Justus Episcopus Alex. Z. 592.
 alius Episc. Hierosol. Z. 588.
 Juvenalis Episcopus Hierosol. 339.
 345.
 Labco 168.
 Lampetiani hæretici, qui etiam
 Bogomili 294.
 Lampus, ignis artificiosi navibus
 exurendis parandi peritus 437.
 Proclus Larginus in Germania
 prælagiens necem Domitiani
 Z. 581.
 Lazarus Monachus, pictor Z. b.
 471.
 Leges XII. tabularum 145.
 Leo à Caria, Historicus 2.
 Leo I. Papa 345. Z. b. 50. 51. Leo
 III. Carolum M. creat Impera-
 torem Z. b. 120.
 Leo Philosophus sub Theophilo
 Imp. 548. seq. Z. b. 160. 178.
 181. Episcopatu Thessaloni-
 censi dejectus, CPoli juvenes
 docuit 550. ubi plura de ejus
 eruditione.
 Leo Iconomachus Imperator Z.
 b. 106.
 Leonides Martyr, pater Origenis
 251. Z. 610.
 Leontius Philosophus, Eudociæ
 Pater 336. Z. b. 41.
 Libanius Sophista 304. 313. 327.
 Liberius Episcopus Rom. 309.
 Libri tanquam ignaviæ instru-
 menta à Scythis relinqvuntur
 hosti Z. 636.
 Linus Orphei discipulus 29.
 Linus Episcopus Romanus Z.
 570.

Lucas Evangelistæ Z. 545. Ejus
Martyrium & sepulchrum 212.
reliquiæ CPolin perlata. ibid.
296. 375. Z. b. 24.
Lucianus Martyr 295.
Lucinsius Leonis Papæ vicarius
345.
Lucius Arianus 309. 315.
Lucius Episcopus Rom. Z. 629.
Lycurgus Legislator 53. 107.
Lysippus statuarius 322.
Macarius Martyr 306.
Macarius Antiochenus Episc. Mo-
nothelita 438.
Macedonius hæreticus 302. 303.
316. 379. Z. b. 23. 36. 53. Epi-
scopus CPol. 361. approbator
Henotici Zenon 358.
Macedonius Monachus 320.
Magi 30. 41. 118. 246. Persarum
23. 184. Z. 118. Aegyptii 47.
S. Mamas. Z. b. 162. Mamantis
Martyris templum 298.
Mammæa ab Origene in Christia-
na religione instituta 257.
Mamumus Ismaëlitæ Principes,
Geometriæ & aliis disci-
plinis deditus 548.
Mancini Essæi de Herode præfa-
gium Z. 243.
Manes (Scythianus) hæreticus.
259. 260. Z. 639.
Manichæi Pauliciani 364. 432.
433. 434. 435. 541. 571. Z. b.
157. &c. cum Alexio disp. Z.
b. 305.

Manichæorum Metropolis Ca-
meia 573.
Manetho Historicus 10. 11. Alius
magus Apollonii Tyanci tem-
pore 246.
Manius Hetruscus aruspex Z. 366.
Maomedis errores 423. 424. Z.
86. seq. preces 425. tres para-
disi 429.
Marcellinus Episcopus Rom. 639.
Marcio hæreticus 250.
Marcus Episcopus Alex. Z. 572.
Ejus Evangelium Petro hor-
tante scriptum 198. Z. 568.
Martyrium 212. alius Marcus
junior, Episcopus Alex. Z. 594.
Marci Monachi vaticinium Leoni
Philosopho decem annorum
vitam præfagiens 599. Z. b.
179. idem qui tetraodium ma-
gni Sabbati supplevit Z. b. 178.
Mariani Comitis sapientis & *μυ-
σική πνευμάτιος* vaticinium de
imperii successione Zenoni
Imp. editum 354.
Maris Chalcedonis Episcopus 306.
Marfyas 84. alius Agrippæ liber-
tus hoc nomine.
Martinus Episcopus Rom. 421.
431. 435. Z. b. 87.
Massaliani hæretici 294. 312.
Mastiphatis Dæmoniorum prin-
cipis cum DEo colloquium 29.
Matthæi Evangelium manu Bar-
nabæ scriptum, repertum cum
illis Apostoli reliquiis 353.
Y à Ze-

- à Zenone in palatio repositum
 ibid.
 Mauricii Imp. conjugis Epita-
 phium Z. b. 79.
 Maximus confessor 255. 435.
 Maximus Philosophus 304.
 Megasthenes (Metasthenes) Z. 51.
 Meletius Episc. Alex. 309.
 Memnon Ephesi Episc. 339.
 Menander Magus & hareticus
 249.
 Menander Comicus 193.
 Menander Historicus Z. 85.
 Menas Patriarcha CPol. 371.
 Menedemus Philosophus 165.
 Mercurius Trismegistus 20.
 Methodius Patriarcha CPol. 498.
 521. 121. 526. 537. 538. Z. b.
 136. 150. 153. 154. 155.
 Methodius monachus Romæ ori-
 undus, pingendi artifex 540.
 Metius ob Cosmographicam
 quam habuit tabulam occisus
 à Domitiano Z. 581.
 Metrodorus Perfa Philosophus
 molarum aquaticarum archi-
 testus 295.
 Metrophanes Byz. Episcopus 272.
 Z. b. 8.
 Metrophanes Episc. Smyrnæ 537.
 Michaëlis Balbi judaizantis & plus
 quam Epicurei errores Z. b.
 135. 136.
 Michaël Patriarcha CPolitanus
 Z. b. 268. seq.
 Minos Cretensium Legislator 122.
 Mnaseas Damascenus Historicus
 Z. 19.
 Mochus Historicus 11.
 Mocii *Mukis* Martyris templum
 587. Z. b. 506.
 Petrus Mongus Episcopus An-
 tioch. Eutychianus Z. b. 54.
 Monophysitæ 461.
 Monothelitæ 420. seq. 440. Z. b.
 86.
 Moses literarum inventor 49.
 ejus libri & sepulchrum 79.
 Apocryphæ quædam de Mose
 traditiones 72. Z. 33. Mosai-
 ca instituta unde non adeo no-
 ta Græcis Z. 200.
 Mosomachus sagittarius auspicem
 coarguens 155.
 Musonius Philosophus Z. 577.
 Narcissus Hierosol. Episcopus 256.
 Z. 612. alius Claudii Imp. ab
 Epistolis, Z. 563. &c. alius
 Commodi percussor Z. 601.
 S. Nazarii templum 588.
 Nectarius Episcopus CPol. 316.
 327. Z. b. 37.
 Nestorius hareticus 261. 338.
 339. 345. 379. 381. 465. Z. b.
 41.
 Nicephorus Diaconus Phryx, hi-
 storicus 2.
 Nicephorus è laico Patriarcha
 CPol. 477. 490.
 Nicephorus ex evnuclo Impera-
 toris Monachus Studita 738.
 Nicetas Paphlago, Historicus 2.
 Nicolaus à quo Nicolaitæ 249.
 Nico-

Nicolaus (Damasceus) Historicus 11. Z. 257.

Nicolaus Chrysobergius, Patriarcha CPol. 694. alius Nicolaus Grammaticus Patriarcha CPol. Z. b. 297.

Nicolaus ὁ μυστικός (i. e. qui antea Senator secretioris consilii fuerat) Patriarcha CPol. 599. 624. Z. b. 178. seq. 182.

Nicolai publicani de Constantino Duca prædictio Z. b. 183.

Nicolaus Thymaturgus Z. b. 299.

Nigidii Astrologi de Augusto prælagium 171. Z. 495.

De Noah quædam Apocrypha, 11. 12.

Novati s. Novatiani hæresis 258. Catharorum auctor Z. 627.

Nunæ numi 458. institutum de chlamyde purpurea gestanda 19. alia Z. 321.

Oeniandi Episcopi ad Anastasium Imp. liberior oratio 361.

Onesimus martyr 245.

Oppianus 251.

Oraculum Argonautis datum, 119. de Cannensi clade Z. 417. Chalcedone repertum, 310. Z. b. 32. de Christo 119. & defectu Oraculorum 182. Z. b. 115. Cræso 143. de Dalmatia, Z. b. 141. de explendō hiatu Z. 361. Juliano 304. 307. Macrino Z. 616. de Mich. Balbo Z. b. 141. de Nerone 205.

de orbis imperio, perperam intellectum à Flav. Josepho Z. 576. Orestis 133. 134. de Paride 123. Pharaoni Petisfonio 41. de Scirto Z. b. 116. Valentiniano 313. de aliis Imperatoribus Z. b. 133. Oraculorum ambiguitas Z. 171.

Ordio Amphionis & Zethi educator 24.

Oribasii Juliani Imp. Medicus 304.

Origenes 252. sq. Z. 610. sq. 623. 626. ὁ σωζαντικός 255. Hexapla & alia scripta 253. Z. 611. errores 253. 326. 378. Z. 626. b. 68.

Orion Nimrodus inter sidera relatus 14. 15.

Orpheus 29. 53. 83. sq. ejus scripta & ex Theogonia versus aliquot 57. 58.

Pæan carmen bellicum Z. 161.

Palamedes literarum & tabulæ lusoriæ inventor 125.

Palladius Episcopus Antioch. Petri Cnaphei successor 354.

Pamphilus martyr 298.

Pantæus Philosophus Z. 601.

Paphnutius cœlibatum clericorum in Concilio Nicæno oppugnans 287.

Papianus (Papinianus) Z. 610.

Parabola, paroemia, imago, tropologia, problema 45. Z. 74.

Paris histrio Z. 580.

Paschasius Leonis Papæ vicarius 345.

Y 2

Patri-

- Patricii Prusæ Episcopi de thermis
 & aliis rebus Physicis, vita
 item æterna & inferorum sup-
 pliciiis dissertatio 242. seq.
 Pauliciani, supra Manichæi.
 Paulinus Episcopus Alex. 309.
 Paulinus Magister λογιστῶν καὶ
 ὑπολογιστῶν Eudocia charus, 337.
 343. Z. b. 45.
 Pauli Apostoli Martyrium 205.
 212. Z. 570.
 Paulus Confessor Episcopus CPol.
 298. 302. 316. Paulus Eury-
 chianus, Episcopus CPol. 374.
 Paulus presbyter & Oeconomus
 Episc. CPol. 431. Paulus
 Lector, Cyprius, Episcopus
 CPol. 468. 470. Monachus fit
 Z. b. 116.
 Paulus Antiochiæ Episc. 363.
 Paulus Samosatenus, Episcopus
 Antiochenus, hæreticus 252.
 259. 260. Z. 611. alius Paulus
 Samosatenus à quo Pauliciani
 432.
 Paulus Emesæ Episcopus 339.
 Paulus Astrologus Leontio præ-
 dicens Imperium Z. b. 93.
 S. Pelagiæ templum 466.
 Pelagii Patricii Homero-centra &
 Historia ab Augusto Imp. scri-
 pta versibus 354. Z. b. 45.
 Periander Corinthius Z. 331.
 Peripatetici 161. eis similes Pha-
 risæi Z. 217.
 Petrus Apostolus certans cum Si-
 mone Mago 206. 207. 215. à
 Paulicianis Manichæis prorsus
 rejicitur 434. ejus Martyrium
 212. Z. 570.
 Petri & Pauli templum à Justino
 conditum 390.
 Petrus Alexandria Episc. & Mar-
 tyr 265. Z. 639. Petrus Atha-
 nasii successor, Episcopus Alex.
 311. Petrus Mongus Alexan-
 driæ Episc. 352. Z. b. 54. Pe-
 trus Monachus Episc. Alexan-
 drinus 438.
 Petrus Apameæ Episcopus 363.
 Petrus Cnaphæus ex presbytero
 Chalcedonenſi Episcopus An-
 tiochenus 303. 349. 352 seq.
 Petrus Basilii M. & Gregorii Nyſ-
 seni frater 312.
 Petrus Damasci metropolita 460.
 Pherecydes Philosophus 94.
 Phidias statuarius 322.
 Philadelphus Byzantii Episcopus
 256.
 Philetus Episcopus Antioch. Z.
 623.
 Philo Judæus Z. 278. de Thera-
 pevtis Christianis ἐξ Ἑβραίων
 198. 200. de SS. Trinitate sen-
 tentia 290.
 Phoenix Agenoris F. Φοινικαῖος
 θεῶν πατριάρχης τῆς Ἀερ-
 μενικῆς Φιλοσοφίας 19.
 Rhotius Patriarcha CPol. 551.
 573. 593. Z. b. 167. 291.
 Pilati ad Tiberium de Christo re-
 latio 188. 191. Z. 269.
 Pius Episcopus Rom. Z. 594.
 Plato

- Plato Philosophus 94. 146. 159. 160. 161. 203. 242.
 Plato Studites Z. b. 126.
 Plato Monasterii Saccudionis Abbas Z. b. 119.
 Platonis Martyris templum 588.
 Plautus Isthmionices Z. 403.
 Polycarpus 161. 250. Z. 597.
 Polycrates 247.
 Polyevctus Patriarcha CPol. 639. 649. 665. Z. b. 195. 200.
 S. Pompeji mater Martia Z. 479. 511.
 M. Porcius Cato Z. 447.
 Porphyrius Philos. 251.
 Porphyrius Martyr 298. (Porphyrius ceti piscis nomen Z. b. 69.)
 Posidonius Philos. 140.
 Primus, Episcopus Alexandrinus Z. 588.
 Priscilla Prophetis Montani 250.
 Proclus Philosophus 304. καὶ ὅτι φιλοσοφία καὶ ἐν τοῖς μηχανήμασι πάντα ἐν ταῖς περιβολαῖς ἀρχιμήδους ἀπαντὰ διελθὼν καὶ αὐτὸς ἐκείνοις περιεξευράν, ejus specula uistoria Z. b. 55. Jamblichi discipulus, Oniocrates 362. Z. b. 32.
 Proclus Episcopus CPol. 338. 342.
 Proclus Larginus. supra, Larginus, alius Scribonius Proclus Z. 558.
 Procopius τῶ ποικίλῃ ἰστορίᾳ συγγραψάμενος Z. b. 105.
 Procopius Martyr 265.
 Prometheus 53. 81. literarum inventor & Grammaticæ 82.
 Proterius Episcopus Alex. 345. 347. Z. b. 47.
 Protoctetus Martyr Z. 621.
 Pselli historia 1. Z. b. 285. Mich. Psellus Leonis Philos. præceptor 550. Alius ἑπάρχου τῶν φιλοσόφων, Michaëlis Ducæ Magister nimis eum immergens studiis ab Imperii cura eum abducentibus Z. b. 286. Constantinus Psellus ὁ τῶν φιλοσόφων ἑπάρχου ad Comnenum à Stratiotico missus 803.
 Ptolemæi Philadelphi Bibliotheca Z. 200.
 Pyrrho Philosophus 161. Pyrrhonii 162.
 Pyrrhus Episcopus CPol. 421. Monothelita Z. b. 88.
 Pythagoras 94. Samius scripsit Historiam belli inter Cyrum & Samios 138. Arithmeticam ibid. aurea carmina 156.
 Pythagoras auspex Z. 196.
 Saba hæreticus Bogomilus 294.
 Sabbati⁹ Teflarescæ decatita 265.
 Sabbatius iconoclastes 488.
 Sabellius hæreticus 257. 291. 317.
 Sadduczii respuunt traditiones quæ præter Scripturam S. obtruduntur Z. 218.
 Salomonis excantationes 69. 70. uxor Naaba 91. libri è quibus Medici profecerunt 94. Z. 83. cremati à Rege Ezechia 94. 108.
 Y 3 sepul-

- sepulchrum 89. ejus ruina præ-
 sagium exitii Judæorum Z. 591.
 Samonæ famofus libellus in Leonem Imp. 605. Z. b. 181. feq.
 Sappho prima Musarum 82.
 Sardonius Epifcopus Hierofol. Z. 631.
 Saturninus Antiochenus hæreticus 249. Z. 591.
 Scyllis ftatuarius 322.
 Seneca Z. 565. 568.
 Septem miracula Mundi, verfibus defcripta 170.
 Septuaginta interpretes Z. 201.
 Serapion Mathematicus f. Aftrologus 255.
 Serapio Epifcopus Antioch. 601.
 Alius Serapio lapfus de quo Z. 627. ex Dionysii Alex. Epiftola.
 Sergius Epifcopus CPol. 420.
 Sergius Photii frater 545. alius, ab eo genus ducens, poft Sifinnium Patriarcha CPol. 702. 717.
 Sergius Leonis Philofophi difcipulus, Geometrico Gymnafio præfectus 550.
 Sethus Planetis imponit nomina 8. ubi & alia de illo Apocrypha.
 Severiani diræ in Adrianum. Z. 591.
 Sextus Bæotius Philofophus 161. Z. 595.
 Severus Antiochena fede pulfus Z. b. 58. hæreticus Eutychianus 252. 262. 374. 387. Z. b. 67.
 Sibylla Sabæ regina 95. Cumæa 107. Samonæ 112. Samæa 142.
 Siculi (Joannis) Historia 1.
 Silvefter Epifcopus Rom. 268. 271. ejus cum Judæis difputatio de veritate Relig. 273 feq.
 Simeon Cleophæ F. Epifcopus Hierofol. 187. 215. Martyr 249.
 Simeon Judæus cum Silveftro difceptans de veritate relig. 279.
 Simeon hæreticus Bogomilus 294.
 Simeon ftylites 340. feq. 341.
 Simocatti Historia 397.
 Simon Effæus, Archelai omnium interpretatur Z. 164.
 Simon Magus 179. 211. dicta S. Scripturæ ab eo male explicata 208. præftigiæ 210. certamen cum Petro Apolo, 206. feq.
 Simonides literarum & æ inven- tor, ut Cadmus literarum φθ 125.
 Sifinnius Epifc. CPolitanus Chryfoftomi fucceffor 337. 338. Z. b. 41.
 Sifinnius Epifcopus CPol. fucceffor Nicolai Chryfobergii, 702. Medicæ rei peritus. ibid.
 Socrates Philof. 139. 145. 146. 204. 205.
 Solon legislator 82. 142.
 Sophocles 46. 139.
 Sophronius Patriarcha Hierofol. 420. Monothelitarum adverfarius 426. Concilium adverfus

- sus Monothelitas celebrans
 Z. b. 85.
 Sofander Hippocratis frater 121.
 Spyridion Episcopus Trimithun-
 tinus Sophistam confutans in
 Concilio Nicæno 287.
 Stephani Martyris reliquiæ 337.
 templum 338.
 Stephanus Theopolis f. Antio-
 chia Episc. 460.
 Stephani Alexandrini vaticinia
 409.
 Stephanus Patriarcha CPol. 624.
 Stephanus Syncellus 686.
 Stoici 161.
 Studi⁹ Monasterii Acœmetorum
 conditor 349. 360. Z. b. 122.
 Symmachus 251.
 Symmachus Papa Z. b. 55.
 Synchiticorum f. Eutychiano-
 rum secta. Z. b. 54.
 Synepon & Artemon hæretici.
 259.
 Synodi Oecumenicæ 283. 439.
 Nicæna 283. 285. 287. Z. b. 9.
 (Symbolum Nicænum. Z. b.
 10.) Synodus CPolitana 316.
 Z. b. 36. Ephesina 339. Z. b. 42.
 (Ephesina *λησερικὴ* Z. b. 44.)
 Chalcedonenfis 345. 357. 359.
 363. 381. 382. Z. b. 46. quinta
 376. Z. b. 69. contra Monothe-
 litas 431. Nicæna secunda 470.
 471. Z. b. 117.
 Synodus contra Theopaschitas
 CPolitana 371. Tomus Syno-
 dicus pro imaginibus Z. b. 110.
 Leges XII. tabularum Z. 347.
 Tarasius Patriarcha CPol. 470.
 477. Z. b. 116. 134.
 Tatianus 250.
 Telesphorus Episcopus Rom. Z.
 592. 594.
 Terebinthi Buddæ, qui Manetis
 Magister fuit, libri quatuor, *μυ-
 στέρων, Ευαγγέλιον, Θεσσωρῶν,
 κεφαλαίων* 259.
 Terrullianus citatur Z. 552.
 Thaddæus Apostolus Abgarum
 baptizans 176.
 Thales Atheniensium legisla-
 tor 82.
 Thales Milesius 157.
 Tharras Judæus cum Silvestro
 disputans de veritate relig.
 279.
 Theano Antenoris uxor, sacerdos
 131.
 Theclæ templum 354.
 Themelus presbyter 637.
 Theodectes tragicus, infra, in
 Theopompus.
 Theodoritus Cyri Episc. 339. de
 hæresibus 263. contra Ephe-
 sinum Concilium 382. duode-
 cim capita Z. b. 42.
 Theodorus Daphnopates Histori-
 cus 2. alius Sebaltenus Histo-
 ricus, ibid. alius Sidenfis Hi-
 storicus. ibid.
 Theodorus Papa Romæ 421.
 Theodorus Martyr 272. Z. b.
 213. ejus templum 682.
 Theodorus Confessor Z. b. 147.
 Theo-

Theodorus Graptus. infra, Theophanes.

Theodorus *καθαρός* vir eruditus qui Bulgaros in religione Christiana instituit Z. b. 155.

Theodorus Monachus Zimiscæ Imperium præfagiens Z. b. 209.

Theodorus Mopsevestiæ Episc. 261. 376. 381.

Theodorus Raithensis presbyter citatur 260.

Theodorus Studita Z. b. 126.

Theodosius Episcopus Alex. 374.

Theodosii junioris leges 319. 325. Z. b. 22. &c.

Theodorus Melissenus Iconoclastes 488. 527. Z. b. 130. seq.

Theodorus Monachus 442. seq.

Theodorus Rhetor, savor cædis Pompeji Z. 487.

Theoduli, Pamphili, Porphyrii & Pauli reliquiæ 298.

Theognis hæreticus Arianus 316.

Theonas Episc. Alexandrinus Z. 639.

Theopaschitæ 349. 171.

Theophanes Confessor Z. b. 131. 146. Historicus 1.

Theophanes & Theodorus Grapti, hoc est stigmatibus puncti propter imaginum cultum 520. eorum versus ad Methodium, Methodiiq. responsio Z. b. 150.

Theophrastus Philosophus 391.

Theophilus Antiochenus Episc. Z. 589.

Theophili Imp. lex. de crinibus tollendis 522. versus Confessorum vultibus inscripti. Z. b. 146. Hymni sacri Z. b. 47.

Theophylactus Edessenus presbyter 461.

Theophylactus Lacapeni F. Patriarcha CPol. 629. 638. Z. b. 190. 194.

Theopompus Historicus & Theodectes Tragicus mente & oculis capti ob sacras litteras temere tractatas 165. Z. b. 201.

Theotecnus *παῖς* Galerio persecutionem suadens Christianorum 268.

Theudas pseudopropheta Z. 286. impostor sub Claudio Imp. Z. 568.

Thomæ Apostoli ædes Z. b. 176.

Thomas Diaconus & inde Patriarcha CPol. 406.

Thomas anti Cæsar Maomedicam amplexus impietatem 499. seq.

Joannis Thracæii Historia 2. Z. b. 271.

Thrasyllus Astrologus 196. Z. 540.

Thurus Assyriorum Rex, Græcis Mars 15. 16.

Tiberius Imp. mortem comminatus accusatoribus Christianorum 188. affectus ejus in Christum Z. 552. Astrologiæ peritus Z. 540. 557.

Timæus Episc. Antiochenus Z. 639.

Timocles Poëta Christianus tro-
pario.

- pariorum sive Hymnorum sacrorum, sub Leone Imp. 349.
 Timotheus Ælurus, Episcopus Alex. 347. 352. alius Episcopus Alex. Timotheus Salophaciolus 347. 352.
 Timotheus ὁ θεονομασμένος 58.
 Timothei Gazæi tragœdia de chrysfargyro tributo 357.
 Timotheus ὁ λιτροβόλης καὶ κήλων, Episcopus CPol. in locum Macedonii 360.
 Timotheus Apostolus & Martyr. 245. ejus reliquiæ 196.
 Tiresias Philosphus 23.
 Τρεσάρχιον, hymnus Z. b. 20.
 Trypho Patriarcha CPol. 627. 628. Z. b. 191.
 Tyrannus Episc. Antiochenus Z. 639.
 Valentis Astrologi divinatio de CPoli Z. b. 7.
 Valentinus hæreticus 250. Z. 594.
 Victor Episcopus Rom. Z. 601.
 Virgilius Poëta 173.
 Urbanus Episcopus Rom. Z. 618.
 Xenajas Hierapolitanus Episc. 353. 354. Manichæus, ibid.
 Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. Z. b. 275.
 Xystus Romanus Episc. Z. 592. 619.
 Zabdas Episc. Hierosol. Z. 639.
 Zachariæ Prophetæ reliquiæ 337.
 Zacharias Patriarcha CPol. 420.
 Zambres Magus, Judæus Z. b. 5. cum Silvestro Papa disputans de veritate relig. 273. 280. 281. 282.
 Zebinus Antiochenus Episc. Z. 623.
 Zenonis Imp. Henoticum 353.
 Zethus & Amphion Musici 24.
 Zilix auctor hæreseos τῶν Ζιλικῶν 539.
 Zoroaster 16.
 Zosimus Rhetor Gazæus à Zenone Imp. interfectus 354.

XLIV. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrium in Georgii Syncelli & Theophanis Chronographiis memoratorum.

Numeri soli paginas Syncelli, Th. præfixum Theophanis denotant.

- A** Baris 238.
 Abdaas Ctesiphontis Episc. fusceso Ignis templo, persecutionis causa in Christianos Th. 71.
 Abdamis Brachmanus (aliis Dandamis) *261.
 Abdenomus sapiens, Salomonis solvens dubia 183.
 Abgari ad Christum Epistola 329.

Z

alter

- alter Abgarus junior Edessenus, *ἱσθὺς ἀνὴρ* 359.
- Abibus cum patre suo Gamaliele Apostoli Pauli præceptore, funus curans S. Stephani protomartyris Th. 74.
- Abrahami eruditio 98. seq.
- Abydenus 14. 34. 36. 38. 39. 40. 44. *οἱ χαλδαῖκὰ συγγραψάμενοι Ἀλέξανδρον καὶ Ἀβυδηνός* 226.
- Acacius Berrhoënsis Episcopus Th. 63.
- Acacius Eusebii in Episcopatu Cæsar. successor. Th. 28. 45. 46.
- Acacius Episc. CPolitanus Th. 104. 105. 110. &c.
- Acacii Martyris templum in Caria Th. 68.
- Acephali in quinta Synodo dammati. Th. 193.
- Achillas Alexandriæ Episcopus, Th. 10.
- Action Milesius 212.
- Actus Apostolorum 93. 94. 95. 330. 337.
- Acusilaus 43. 64.
- Adamanta Argis Sacerdos 172.
- Adami vita Apocrypha 5. 6. forte & ex hac vel ex parva Genesi quæ de pœnitentia & Apocalypsi Adami 10.
- Adelphius Massalianorum antesignanus Th. 54.
- Adrianus Episcopus Rom. Th. 388. d.
- Ædesius & Frumentius Meropii Tyrii Philof. discipuli, Apostoli Indorum Th. 19.
- Æmilius Alexandriæ Episc. 344.
- Æschylus 247.
- Æsopus *ὁ μυθοποιός* 239.
- Æthas Presbyter, Martyr à Sapore Persarum Rege iussus occidi Th. 20.
- Ætius Dux, Martyr Th. 455.
- Ætius Eunomii Magister 49. 59.
- Africanus 3. 10. 17. 19. 20. 21. 36. 53. 54. 55. 56. 57. 59. 61. 62. 63. 64. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 75. 77. 79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 99. 100. 105. 106. 107. 110. 111. 114. 115. 116. 121. 125. 148. 149. 154. 159. 174. 175. 176. 181. 197. 202. 204. 212. 219. 223. 232. 236. 249. 276. 289. 296. 306. 307. 309. 322. 325. 326. sub Pertinace floruit 355. *ἕως τῶν χρόνων Ἀντωνίου ἱστορήσας* 107. à Manethone deceptus 96. Africanum sequitur Eusebius 174. *πρὸς ἱστορίας ἐν πενταβιβλῳ συγγραψάμενος* 358. *ἐν τρίτῳ λόγῳ* 65. 70. 125. 148. *ἐν πλὴν δ' ἐκ λόγων* 174. res à Flav. Josepho tradita refert *ἐν ὀππόμενῳ* sive compendio 249. *πρὸς ἑντεκάβιβλον τῶν Κεσῶν ὀππόμενῳ* *παραμαρτυρίαν ἱατρικῶν καὶ φυσικῶν καὶ γεωργικῶν καὶ χυμειτικῶν πειρίχουσαι δυνάμεις*, *Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμαμάας πρεσβυτέρῳ* 359.

- Agapetus, Romæ Episc. Th. 183.
184.
Agatho Abbas. Th. 204.
Agatho Romæ Episc. Th. 276.
Agathobulus Philosophus 349.
Agathodæmon, in fra, in Hermes.
Agathymnus Historicus 192.
Ἡ ἀγαφὸς συνήδεια 174.
Agrippinus Alexandria Episc. 352.
554.
Alcman Lyricus 213.
Alcixon 213.
Alexander Alexandria Episc. Th.
10.
Alexander Romæ Episc. 347.
Alexander Episcopus Hierosol.
362. 363.
Alexander Episcopus CPol. Th.
13. 16. 18. 26.
Alexander Diospolitanus Episc.
Th. 150.
Alexander Martyr Anchialensis
Th. 227. 235.
Alexander Polyhistor 14. 28. 30.
31. 33. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210.
359. ὁ παῖς χαλδαϊκῆς ἀρχαιολο-
γίας ὡς ἐκ τῆς 207. 226.
Alypius Gentilis, Christianorum
inimicus, Juliani Imp. jussu
præfatus restaurando templo
Hierosol. 43.
Alypius junior sub Imp. Anastasio,
ἀπὸ πανταχόθεν ἐπαγνέτο καὶ φι-
λοσοφίας ἐρετῆς. Th. 124. 126.
127.
Ambrosius Origenis amicus 358.
Ambrosius Mediolanensis Th. 51.
62.
Amenocles triremium inventor
212.
Ammon Martyr 369.
Ammonaria Virgo & Martyr 368.
Amos Hierosol. Episcopus Th.
228.
Amphilochius Iconii Episc. Th. 52.
59. Massalianorum adversarius
Th. 54.
Amphion & Zethus 156. 158.
Anacharsis Philos. 239.
Anacletus Episcopus Rom. 344.
S. Anastasia Martyris templum.
Th. 52. 57. reliquiæ Th. 95.
Anastasius presbyter Antiochenus
Nestorii promachus Th. 76.
Anastasio duo, Monothelitarum,
adversarii, discipuli S. Maximi
Th. 288. 292.
Anastasio Antiochia Episc. Th.
198. alius junior Th. 236. 242.
Anastasio qui postea Imperator
factus, itidem creatus Episco-
pus Antioch. Th. 116. ejus fi-
dei libellus Th. 117.
Anastasio Romæ Episc. Th. 121.
Henotico subscribere coactus
ab Anastasio Imp. Th. 123.
Anastasio Episcopus CPol. Th.
342. discipulus S. Germani &
Syncellus, ibid.
Anatolius Laodiceus Episc. Φι-
λοσόφους μαθήματα διατρέπων
tempore Imp. Probi 385. seq.

- Anatolius V. C. Alexandriae com-
bustus sub Arcadio Th. 64.
Anatolius Episc. CPol. Th. 87. 94.
Anaxagoras Physicus 238. 254.
οἱ Ἀναξαγόρειοι 239.
Anaximander 239.
Anaximenes 239. 275.
Andreas Episc. Orientis, in Syno-
do Ephesina depositus Th. 87.
Andreas Cretensis Episc. Th. 320.
Andreas Italus κωμοδρόμῳ sive
circulator, fulvum & cæcum
circumducens canem quem
habere πνεῦμα πύθωνος dice-
bant, quique ipsius nutu mira
edidit spectacula Th. 189. seq.
Andreas Theodosiopolis Episco-
pus Th. 115.
Andreas Troili (Rhetoris) fil. Th.
292.
Andreas Calybita Martyr Th. 363.
Anianus 16 17. 18. 32. 33. Mona-
chus Panodori æqualis 34. 35.
36. Ejus Cyclus Paschalis an-
norum DXXXII. cum scholiis.
315. Videtur hic esse qui Abul-
pharajo Abinanus Alexandri-
nus.
Anicetus Episcopus Rom. 351.
Anteros Episcopus Rom. 361.
Anthimus Tropariorum sive
hymnorum poeta Th. 98.
Anthimus Nicomedie Episc.
Martyr Th. 9.
Anthimus hæreticus Theopaschi-
ta, è Trapezuntino Episcopus
CPol. ab Agapeto depositus
Th. 183. 184.
Anthimus inclusus, Monasterio-
rum præfectus Th. 195.
Anthusa S. Chrysostomi mater
Th. 64.
ἐν τῇ ἀντιγραφῇ 216. de arca &
altari per Jeremiam occultatis.
Antiochus Theodosii jun. pæda-
gogus qui multum contulit ad
Christianismum in Persis pro-
pagandum Th. 69. seq.
Antiochus Chartophylax qui ana-
thema scripsit sextæ Synodo
Th. 320.
Antiochus Seleuciensis 330.
Antiochus Syracusanus Histori-
cus 193.
Antisthenes Rhetor 253.
Antonius Sylæi Episcopus, Ico-
noclastarum hæresis instaura-
tor Th. 436. 437. 438.
Aphraates qui ob Arianismum
coarguit Valentem Imp. Th. 53.
Apio Posidonii Filius 63. περι-
γέγρατῳ Γεωμματικῶν ἐν τῇ κτ'
ἱερατικῇ βίβλῳ, καὶ ἐν δ' ἱστορικῶν
64. 149.
Apio Episcopus Hierosol. 353.
Apio Patricius ex Nicano Episco-
po Præfectus Prætorio creatus
à Justino Imp. Th. 142.
Apocrypha in Scripturis Canonici-
cis allegata 27.
Apollinaris Hierapoleos Episc.
352.

- Apollinaris , Alexandria Episc. Th. 192. 193.
 Apollinaris Syrus , innocentia Athanasii præbens testimonium Th. 24. ejus λόγος ὑπὲρ αἰληθείας contra Julianum Imp. Th. 40. seq. hæresis Th. 53.
 Apollodorus Atheniensis 28. 34. 36. 38. 39. 40. 97. 147. 180. 275. ο ἁρμονικὸς 91. ἐν τῇ ᾗ. 185.
 Apollonia Virgo & Martyr 367.
 Apollonius Stoicus, M. Antonini præceptor 351.
 Apollonius Tyanensis 343. 345. 346. Pythagora ipso subtilior 334. de Christi regno differit cum Vespasiano 341.
 Ἀποστολικὴ ἐκκλησία de die creationis Mundi & resurrectionis Domini , quod illa sit XXV. Martii, quo conceptus est Christus 312. Apostolorum templum CPoli Th. 18. 192.
 Apiscimas Episcopus , in Perside Martyr Th. 20.
 Aratus Phænomenon scriptor. 275.
 Ἀρκαδικῶν ordo ab Imp. Arcadio CPoli institutus Th. 64. Interpres Goarus accipit de ordine & numero militum.
 Arcefilaus Philosophus 276.
 Archilochus 181. 213.
 Archimedes 285.
 Ariani Ἐξωκιστικὴ Th. 150.
 Arion Musicus 213.
 Aristarchus (Grammaticus) 180.
 Aristas (quidē LXX. Interpretibus scripsit) 272. 273.
 Aristidis Atheniensis Christiani Apologia 348.
 Aristides Rhetor Smyrnenis 353. ejus contra Platonem 258. à Platoniceis confutatus 259.
 Aristodemus de Olympiadibus 196.
 Aristophanes Comicus 253. 257.
 Aristoteles Philos. 192. ubi Φιλοσοφία vocat. Platonis ab anno ætatis decimo septimo auditor 258. præceptor Alexandri 260. 263.
 Aristoteles Battus Cyrenes ex oraculi jussu conditor Thebanis 212.
 Aristoxenus Musicus 213.
 Arrachion Olympionica 239.
 Arrianus Nicomediensis 351. idem ni fallor allegatur 284.
 Arsacius Nectarii frater, Episcopus CPoli. Th. 68.
 Arsenius Th. 25. Monachus Ægyptius Th. 66.
 Artemius Ægypti præfectus, Martyr Th. 46.
 Artemon hæreticus 381.
 Ascholi Thessalonicensis Episc. baptizat Theodosium seniores Th. 58.
 Asclepiades Antiochiæ Episc. 357. 358.
 Aspasia Periclis 253. 257.

After Martyr 368.

Athanasius Alexandria Episc. Th. 23. seqq. testatur probatum ab Eusebio τὸ ἐμὸς ὅτιον Th. 22.

Athanasius Celites, Alexandria Episc. Th. 115. Alius S. resurrectionis Diaconus à Theodosio Dioscorita f. Eutychiano occisus Th. 92. alius Jacobitarum Patriarcha Syrus Th. 274. Alius presbyter, Cyrilli Alex. consobrinus, Dioscori violentia depositus Th. 84.

Athenais sive Eudocia ab Attico Episcopo CPol. baptizata Th. 72.

Athenodorus Tarsensis Philos. 318. Athingani f. Pauliciami Manichæi 313. 317.

Athosthis Regis Ægypti βίβλοι ἀνατομικαί 55.

Atlas Astrologus 149.

Atticus Episcopus CPol. Th. 69. 70. 72. (353.

Atticus Platonicus Philosophus Auxentius Mediolanensis Episcopus Arianus Th. 51.

Babylas Antiochiæ Episc. 362. 363. 386. ejus reliquiæ Th. 42.

Οἱ τὰ βαβυλωνιακά γραψάντες 205. Bābyloniæ fabulæ 28. seq. ex Berofo, Alexandro Polyhiltore &c. χαλδαϊκῇ καὶ Αἰγυπτιακῇ ἱστορίαι 23.

Bacchylides ὁ μελοποιὺς (i. e. Ποῦτα Lyricus, licet interpres solet reddere Musicum) 247. 257.

Bardas Monachus Th. 86.

Barsen Edeffæ Episcopus Th. 52. Basianus Abbas Th. 98.

Basileus Amaseæ Episcopus Martyr Th. 13.

Basilides Scythopolita 351. M. Antonini præceptor.

Battus qui & Aristoteles, Cyrenes conditor 212. 213.

Basilus Antiochiæ Episc. Th. 92.

Basilus Cæsareensis Th. 50. 51. 52. 54. infra in Biblia.

Bassiani Monasterium Th. 122.

Bazanes Christianorum in Perside Episc. Th. 145.

Benedictus Romæ Episcopus. Th. 205.

Benjamin Episcopus Hierosol. 348.

Benjamin Judæus ab Heraclio Imp. ad Christum adductus. Th. 273.

Berosus ὁ πρὸς χαλδαϊκὰς δὲ χαρολόγιας περιληφὴς 207. ἀκμάσας καὶ τὸς χρόνους Ἀλεξάνδρου ἔμακεδόνου, ὡς φησιν, καὶ εὐρὺν ἐν βαβυλωνίᾳ πολλὰν ἀναγραφὰς φυλασσομένης ὑπὸ πικρῶς, αἱ περὶ ἡμῶν ἐτῶν μυριάδων περὶ δεκαπέντε &c. 14. 15. 28. Scripsit eodem fere tempore qvo Manetho. 16. Chaldaeorum gentem ejusque antiquitatem nimium quantum extollit. ibid. & 17. 31. Allegatur præterea 36. 37. 38. 39. 51. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν βαβυλωνιακῶν 28. ἐν τῇ δευτέρᾳ 30. ἐκ τῆς τρίτης χαλδαϊκῶν βίβλου 220.

220. 221. βασιλείων ἀναγραφῇ.
29.
Bezenus Elevationopolitan⁹ Episc.
Th. 63.
Bias Philosophus 239.
Biblia sacra à S. Basilio emendata
ἐν ἐνὶ δε ἀντιγράφῳ λίαν ἀκριβω-
μένῳ κατὰ τὴν συγμῆν καὶ περυσιαίας,
ἐκ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδο-
κίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ Βιβλιοθήκης, ἐν
ᾧ καὶ ἐπιγράφασις ὡς ὁ μέγας καὶ
θεῖος βασιλεὺς παῖς ἐξ ὧν ἐκείνο
ἀναγράφῃ ἀντιβαλὼν διωρδαῖσατο
Βιβλία 203.
Bibliotheca in Capitolio Rom.
354. Bibliotheca Athenis ab
Adriano instaurata 349.
Bio 359. ubi agitur de rebus As-
syriorum.
Bonifacius Romæ Episc. 72.
Bruttius Historicus 344. ubi ex-
cufum βρέθη.
Busas machinarum bellicarum
artifex Th. 218.
Cadmus 152. &c.
Cajus Episcopus Hierosol. 352. al-
ter Episcopus Hierosol. hoc no-
mine 353. alius Episcopus Ro-
mæ Th. 4.
Cajus Historicus qvi contra Pro-
clum Montanistam scripsit 340.
seq.
Calandion Episcopus Antioch.
Th. 110. 114. 115.
Calanus Gymnosophista 351.
352.
Calepodius Evnuchus, Actorum
Concilii Chalced. traditor Th.
133.
Callias ὁ τῆς πράξεως ἡ Ἀγαθολέως
γράφων 193.
Callinicus Episcopus CPol. 306.
307. 308. 313.
Callinicus Heliopolensis Syrus,
architectus, inventor ignis ma-
rini Th. 295.
Callippus Cyzicenus Astrologus
274.
Callistus Episcopus Rom. 358.
Calocyris Monachus Th. 503.
Canon regum Ecclesiasticus 231.
Canon Chaldaicus & Astrono-
micus 206. 231. 313. 326. Vi-
de & infra, Castor, Ptolemæus.
Capetulianus qvi sub Juliano
Christianos igni tradidit Th.
43.
Capito Episcopus Hierosol. 353.
Carterius Abbas qvi Chrystos-
tum sacras literas docuit Th.
65.
Cassianus Hierosol. Episcopus 351.
Castor Historicus 92. 168. περὶ
τῆς βασιλείας τῶν Σικωνίων 97.
ἐν τῇ κατὰ αὐτὸν 205. seq.
Cataphryges s. Montanistæ 353.
Catonis nomen excidisse videtur
apud Syncellum 302. d.
Cebe Socraticus 257.
Cecropius Nicomediæ Episcopus
Th. 38.
Celadion Episcopus Alex. 351.

Cele:

- Celestinus Episcopus Romæ Th. 73. 76. 77.
 Cephalio Historicus 92. 168. *Ἐπίσημος* ἴς, ὅς ὁ *Πυχών* 167. *Κεφαλίων Γεργισαῖος* (1. *Γεργήθιος*) συγγραφεὺς πάνυ παλαιός 192.
 Cerdo Alexandriæ Episc. & Martyr 347.
 Cerdo hæreticus 351.
 Chæremón Martyr 369.
 Chaldaicarum rerum scriptores
 Abydenus, Alexander Polyhistor, Berofus &c.
 Liber *χημα* de arte Chemica 13.
 Chilo Lacedæmonius 239.
 Chærilus 254.
 Christi ad Abgarum Epistola 529.
 Christinus Apostata anatomicis secandus traditus & postea combustus Th. 367.
 Christophorus Himerii Spatharius Martyr Th. 368.
Χρονογραφίον Ægyptium vetus quo Manethonem deceptum putat Syncellus pag. 254.
 Chronicon latinum Anonymum 310.
 Chrysaorius Diaconus Th. 122.
 Cicero 299. 302. 303.
 Cleanthes 276.
 Flavius Clemens vir Consularis, Martyr 344. Epistola * ad Corinthios lecta publice in Ecclesiis teste Hegelippo. ib.
 Clemens Alexandrinus 63. 65. 345. Stromatevs 63. 65. 148. 355. ὁ *ἱερεὺς γραμματεὺς* 121. ἐν * Nisus fuit Clemens Romanus, auctor Epistolæ à Clemente Consulari, licet scriptores quidam confundunt.
τῷ πρώτῳ γραμματί 227. 228. libro quis dives salvetur 345. sexto & septimo Hypotyposicon. 327. 332. 335.
 Cleobulina 247.
 Cleobulus Philosophus 239.
 Comædia 172.
 Constantinus Episcopus CPol. Th. 295. alius Silæi & hinc CPol. Episcopus Th. 359. 368. 369. 371. 372.
 Constantinus Episcopus Romæ Th. 363.
 Constantinus Seleuciæ Episc. qui Synodum Chalcedonensem anathemate percussit Th. 129.
 Constantinus Patricius Podagurgus Martyr Th. 368.
 Cornelius Antiochiæ Episc. 349.
 Cornelius Episc. Rom. 363. 375.
 Corœbus Eliensis, cursu victor 196. 197.
 Cosmas Alexandrinus Episc. Th. 349. 365.
 Cosmas Apostata Th. 262.
 Crates Comicus 247.
 Crates Cynicus 260.
 Crates Platonicus 276.
 Cratinus Comicus 247.
 Crescens Cynicus 351.
 Cronion Martyr, cognomine ὁ *νῆς*. 368. Interpreti *Benignus*. Ctesias Cnidius 64. 167. 359. 257. ἐν τῇ β' βιβλῳ 166.
 Cynica periodus annorum, CCCCXLIII. apud Ægyptios 51. Cypria-

Cyprianus 363. 376. Acta Cypriani & confessio 363.

Κυριανίδης Βιβλαιοί 3 c. 52.

S. Cyriaci monasterium CPoli. Th. 97. 409.

Cyriacus Episcopus CPol. Th. 229. &c.

Cyri Regis Epistola 233. 235.

Cyrillus Antiochiæ Episc. 385. 386. 387.

Cyrillus Diaconus, Martyr Heliopoli Th. 40.

Cyrillus Hierosol. Episc. Th. 34. Epistola ejus ad Constantium de visa Hierosolymis Cruce Th. 35.

Cyrillus Alexandrinus Episc. Th. 71. 76. 77. 78. 84. ejus contra Julianum Th. 44. scripta à Timotheo Æluro depravata Th. 95.

Cyrus Episcopus CPol. Th. 312. 319. 326.

Cyrus Hieropolitanus Th. 115.

Cyrus ex præfecto Episcopus Smyrnæ Th. 83.

Dadoës Massalianorum antesignanus Th. 54.

Dalmatius Monachus, Episcopus Cyzicenus Th. 75.

Damastes ὁ Σιγαιεύς Sigeensis 192.

Damasus Romæ Episc. Th. 34. 53. 56.

Daniel Propheta 23c. 231. 232. 249. ejus LXX. hebdomades 309. seq. 323. seq. 349.

Daniel Stylites Th. 98. 105.

David Bese, Spatharius Martyr. Th. 368.

Δήχαρις ὁ ποιητής ἔχ' ὁ ῥήτωρ, 162. leg. ut apud Malalam, Δείναρχος.

Demagoras Historicus 192.

Demetrianus Antiochiæ Episc. 381.

Demetrius Phalereus 272. Olymp. CXXXI. defunctus 273. legislator tertius Atheniensium. 273. 274.

Demetrius Alexandriæ Episc. 354. 355.

Democritus Abderites Philosophus Physicus 238. 248. 253.

Demophilus Arianus Episcopus CPol. Th. 42. 58.

Demosthenes Rhetor 260. alius Valentis Imp coqus Th. 54.

Dexippus 263. 334. 376.

Diaconica Epistola de pace, à Dionysio Alex. missa Romam per Hippolytum in causa Novati 375.

ὡς περὶ Διαγίγαν Φυσικοὶ Φιλόσοφοι i. e. Diagoras non *Diagora auditores* ut Interpretes 254.

Didymus in quinta Synodo damnatus Th. 193.

Didymus ὁ ἱεροπλάτης 161. 162.

Dinarchus 162. supra, Decharnus.

Dio Phœniciarum rerum scriptor 182. forte Dinon.

Aa

Dio

Libri 5ti Pars Altera.

- Dio Philosophiæ cultor & Platonis 258. 259.
 Diodorus Siculus 92. 165. 166. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359. *ἐκ τῆς ζ'*. 194.
 Alius Diodorus Ilocratidis æqualis 257.
 Diodorus Tarfi Episc. à Meletio ordinatus Th. 57.
 Diogenes Cynicus 258. 260.
 Dionysia Martyr. 368.
 Dionysius ὁ πῆς πόλεως γραψίας 274. Dionysius Chalcidenſis 193. 275. 276.
 Dionysius Episc. Alexandrinus. 177. 275. 276. 363. 365. 366. 368. Ejus Epistolæ 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. de fuga sua narratio 365.
 Dionysius Corinthi Episc. 341. 344. 345. 352.
 Dionysius Episcopus Rom. 381.
 Dionysius Halicarnassensis *ἐν πρώτης ἑωρεσίᾳ καὶ ἰστορίᾳς* 194.
 Dioscorus Alexandriæ Episc. Eutychianus Th. 84. &c.
 Dioscorus junior, Alexandriæ Episc. nepos Timothei Æluri. Th. 139. 141.
 Dioscorus Martyr 368. 369.
 Dodonæ Oraculum 213.
 Dolichianus Hierosol. Episcopus 355.
 Domitianus Melitinæ Episc. Th. 224. 238.
 Dominus Antiochiæ Episc. 381. 385.
 Dominus Demetriani F. Antiochiæ Episc. 391. alius junior Antiochiæ Episcopus Th. 82. 87. 92. alius Th. 190.
 Dorothei Alexandrini Monachi volumen ingens pro Chalcedonensis Synodi defensione. Th. 131.
 S. Dorotheus Martyr Alexandriæ Th. 56.
 Dorotheus Tyri Episc. sub Diocletiano & Juliano Confessor, Græce & latine doctus in utraque lingua plura monumenta composuit, & de Byzantinis aliarumq; sediū Episcopis scripsit, Th. 19. obiit sub Juliano, anno ætatis CVII. ibid. & 41.
 Draconis leges 349. ætas 213.
 Elcesaitarum hæresis 362.
 Eleazarus senior, Martyr 286.
 Eleusius Cyzici Episcopus Macedonianus Th. 47. 58.
 Eleutherius Episcopus Rom. 353.
 Eliæ Prophetæ liber Apocryphus 27.
 Elias Hierosol. Episcopus Th. 122. 129. 131. 134.
 Elifæus Irenes Evnuchus Gallos Græcam linguam docet. Th. 384.
 Elpidius magnæ Ecclesiæ Diaconus qui in sextam Synodum anathema pronunciavit Th. 320.
 Empedocles Agrigentinus 253. 254.

Eno-

nochiliber Apocryphus 11-13.
 24. 25. 26. 31. 33. 79.
 uthusIastarum Evchitarum Mas-
 salianorum hæresis Th. 54.
 chorushistoricus 43. 172.
 hræm Episcopus Hierosol.
 350.
 hræmiSyri λέγει εις τὸν Ἀδάμ
 τον 15. S. Ephræmi laus Th.
 53. 54.
 icterus Philosophus 351.
 icurus Philosophus 275. mor-
 tiuus ἀντοματιστής 276.
 imetheus 150.
 phanius CPol Episcopus Th.
 141. 145.
 phanius Episcopus Cypri Th.
 57. 68.
 istratus Medicus Seleuci Re-
 gis 274.
 tosthenees 180. 282. Regum
 Egypti Thebanorum nomina
 sacerdotibus Diospolitanis
 ceptæ in Græcam linguam ex
 Egyptia Regio iussu transtulit.
 11. 147. καὶ τὴν τὴν ἑρατοῦ
 χρονολογίαν 193.
 nna poëtria 260.
 ias Rhodi Episcopus Th. 150.
 ras 27. 216. 217. 223. 225. 229.
 33. 236. 241. 244. 245. 249.
 150. 151. ἡ τὴν ἑσθῆρα γὰρ φημι πλεον-
 ῶσα τῶν ἐνθαλάσσιων βιβλίων τῆς
 ἀλαλαῖς θεοπνεύματος γραφῆς 250.
 igoras Rex Cypri ab Ifocrate
 audatus 258.
 igrius Episcopus CPol. Th. 49.

Evagrius alius damnatus in quin-
 ta Synodo Th. 193.
 Evangelia Apocrypha & παρὰ
 τὸν Σωτῆρα ἡμῶν 317.
 Evaristus Episcopus Rom. 344.
 Evchitæ Th. 54.
 Evctæus Mufæi pater 153.
 Eudocia Leontii Philos. filia Th.
 72. &c.
 Eudoxius Episc. CPolitanus Th.
 38. 46. 49.
 Eudoxius Cnidius 257. Astrolo-
 gus 258.
 Evenus ἐλογίας ποιητής 254.
 Evgamon Cyrenæus ὁ πῶς Τηλεγό-
 ναν ποιήσας 239.
 Eulogius Alexandrinus Episc. Th.
 211. alius Episcopus Edessæ
 Th. 59.
 Eumenes Alexandria Episc. 350.
 351.
 Eumolpidæ ab Eumolpo 161.
 Eunomius Arianus, Samosatenus
 Episc. Th. 50. alius Episcopus
 Cyzici Th. 47. 49. &c.
 Evodius Episcopus Antioch. 332.
 334. alius Episcopus, Hormif-
 dæ ad Synodum Heracleen-
 sem legatus Th. 137.
 S. Euphemia Th. 82. 370.
 Euphemius Episcopus CPol. Th.
 115. &c.
 Euphila Εὐφίλας (aliis U'phila.)
 Gothorum Episcopus, Arianus.
 Th. 55.
 Ephræmius CPol. Episcopus Th.
 115. &c.
 A a a

Euphra-

Euphrasius Antiochiæ Episc. Th.
143. 147.

Euphrates Philosophus 345. 351.

Euphronius Antiochiæ Episc. Th.
27. in Synodo CPol. damnatus
Th. 59.

Eupolis Comicus 257.

Euripides 149. 248. 254. 263.

Eusebius Pamphili 19. 35. 36. 41.

42. 53. 54. 55. 57. 59. 60. 61. 62.

63. 65. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73.

74. 76. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84.

85. 86. 87. 88. 92. 99. 106. 111.

115. 116. 121. 156. 174. 175.

176. 181. 197. 202. 204. 214. 217.

226. 227. 228. 249. 255. 288. 291.

309. 324. 326. 342. 348. 355.

364. seq. 376. 377. Ecclesiastica

Historia 335. 387. seq. *in τοῖς*

χρονικοῖς 40. *χρονικὴ συγγραφή*

168. *in τῷ κατ'οἰκ' 335. in τῷ*

κατ'οἰκ' προλόγῳ 63. 65. repre-

henditur non raro à Syncello

ut 20. 62. 67. 68. 69. 71. 79. 150.

153. 164. 165. 168. 169. 170. 203.

217. 376. interdum & defendit-

ur ut 17. ubi *πολυμαθῆν* vocat &

35. 40. Origenis sequitur dog-

mata 355. 364. 376. *ἐκπύβιβλος*

(leg. *ἐγδὴν βιβλὸν*) *Ἐκκλησια-*

στικῆς ἱστορίας. Th. 5. an Aria-

nus Th. 22. 28. *ἐμκοσίῳ* assen-

titur Th. 16. Athanasius ab

hoc Eusebiotimet Th. 25. Bi-

bliothecam jussu Constantini

instruit. Th. 21. brevī post de-

functum Constantinum Ma-

gnum mortuus Th. 28.

Eusebius Cæsareæ Cappadociæ

Episcopus Th. 49. 50. alius Epi-

scopus Alexandrino Episcopa-

tu repudiato Emesenus, Sabel-

lianus Th. 3. Alius Nicome-

diensis Th. 17. &c. Alius Epi-

scopus Romæ Th. 5. alius Eu-

sebius Samosatensis Episcopus.

Th. 50. 57. alius Samosatensis

Episcopus junior Th. 115.

Eusebius CPol. urbis Scholasticus

Th. 76. inde Episcopus Dory-

læi Th. 86. 87.

Eustathius Episcopus Antioch.

Th. 16. 49. 114.

Eustathius Sebastenus, princeps

Massalianorum Th. 54.

S. Eustathius presbyter CPol. Th.

27.

Euthymius Episcopus CPol. Th.

484. 487. alius Euthymius Epi-

scopus Sardus, Imaginum de-

fenfor. Th. 44.

Eutyches hæreticus Th. 86. 87. 91.

Eutychianus Episcopus Rom. 386.

Evzoius Diaconus Alex. Th. 24.

25. Antiochiæ Episc. Arianus

Th. 39. 47.

Ezechiel Propheta 219. 225. 229.

Fabianus Episcopus Rom. 362.

363.

Fabianus Antiochiæ Episc. 375.

Q. Fabius 193. *ὁ πᾶς Εὐαγγελιστὴν*

πράξεις ἀναγείψας 194.

- ilix Episcopus Rom. 386. Th. 34.
 111. &c. 147.
 stus Rom. Senator festum Petri
 & Pauli obtinet celebrari
 CPoli Th. 123.
 ivianus Antiochiæ Episc. 363.
 Th. 54. &c.
 ivianus Episcopus Rom. Th.
 84. &c.
 onto Rhetor 353.
 imentius primus Indorum Epi-
 copus Th. 19.
 inas Alexandriæ Episc. Th. 124.
 lenus Medicus Pergamenus
 153.
 rnelius Gallus 308.
 maliel Pauli Apostoli præce-
 ptor, Stephani protomartyris
 unus curat Th. 74.
 lasius Romæ Episc. Th. 118.
 neseos liber 1. 9. 10. 13. 19. 33.
 17. 41. 45. 49. 50. 78. seq. 93. 94.
 105. 100. 102. 105. 108. 110. 111.
 106. 160. 201. 235.
 neseos parvæ liber Apocryphus
 15. 8. seq. 98. 99. 102. 108. Ex
 eadem quoque petita sunt quæ
 10. 11. præter sacras litteras
 radit Syncellus.
 nnadius Episcopus CPol. Th.
 15. &c.
 orgius Alexandriæ Episc. Aria-
 nus Th. 31. 37. 40. alius Geor-
 gius Episc. Alex. junior Th. 253.
 orgius Apameæ Episcopus Th.
 320.
 Georgius Episcopus CPol. Th.
 300. 301.
 Georgius Cyprius Th. 359.
 Georgii Syncelli Chronographia
 Th. 2.
 Germanio Episc. Hierosol. 357.
 Germanus Cyzici atq; inde CPol.
 Episcopus Th. 320. &c.
 Γεωφῆ τῶν Γιγάντων à Cainano in
 agro reperta & abscondita 80.
 Gorgias 257.
 Gregorius Episcopus Alex. Aria-
 nus Th. 30. 31.
 Gregorius Antiochiæ Episc. Th.
 206.
 Gregorius Nazianzi Episc. Theo-
 logi Pater Th. 49.
 Gregorius Nazianzenus ὁ μέγας ἐν
 Θεολογίᾳ Γρηγόριος 3. 31. 377.
 Episcopus CPol. Th. 52. &c.
 Gregorius Nyssæ Episcopus Th.
 52. 59.
 Gregorius Thaumaturgus, 376.
 ejus templum Neocæsareæ Th.
 124.
 Gregorius Romæ Episc. Th. 338.
 342. 343.
 Gregorius Episc. Sinopensis Th.
 396.
 Hecataeus 43.
 Hegesippus 337. 344. 345.
 Helena Simonis Magi 331.
 Hellanicus Lesbicus 43. 167. 238.
 Henecas Episcopus Hierosol. 349.
 leg. Σενεκάς ex Eusebio.

Heraclas Alexandria Episc. 361.
362. 363.

Heraclius ἡ σκοτεινός 238. 254.

Hermes ἐν τοῖς Φυσικοῖς 13. 35. ἐν
τοῖς Γενικοῖς & κυραννίστι βιβλοῖς

35. 52. Hermetis primi sive

Thothi columnæ ex Ægyptia-

ca lingua in Græcam translata

ab Agathodæmone. 40. Ex se-

cundi Hermetis libris tradita à

Manethone, ibid.

Hermon Episc. Hierosol. Th. 10.

Herodes Atticus Rhetor 350.

Herodianus γραμματεὺς (ἰ. γραμ-
ματικός) ἀκριστῶς 353.

Herodianus qm̄ Mauricio Imp.
eventura prædixit Th. 238.

Herodotus Halicarnassæus 55. 63.

162. 167. 169. 250. ἐν τῇ δυτι-

ρᾷ 64. 149. ἐτιμῆν ὡς αὐτῆς

Ἀθηναίων βουλῆς ἀπαναγνὸς αὐτοῖς

πρὸς βίβλους 247. seq.

Heron Martyr 368.

Heron Thebaidos Episc. Th. 43.

Herophila Sibylla 213.

Heros Antiochiæ Episc. 350.

Hesiodus 43. 66. 173. 176.

Hestæus 43. ubi Αἰτιατῶς scri-

ptum pro ἑστᾶτος.

Hesychius presbyter atqve Epi-

scopus Hierosol. Th. 71. 79.

Hieremias Propheta. 216. 217.

218. 219. 223. 225. 229. 233. 235.

236. 246. 250.

Hieronimi Ægyptii Φοινικικά 43.

Hilarion Episcopus Hierosol. Th.

34. alius Episcopus Romæ. Th.
97.

Hipparchia Philosopha, Cratetis
uxor 260.

Hippias 257.

Hippocrates Cous 248. 253.

Hippolytus Portus Episcopus &

Martyr ἐν τῷ κτ' πλὴν Σωσαννικῇ

τῇ Δανιὴλ συγγραμμάτῃ 218. 219.

230. Ejus Cyclus Paschalis 315.

varia scripta 358. εἰς τὴν Ἐξά-

μερον ἢ εἰς τὴν κτ' πλὴν Ἐξαήμερον,

in Ezechielis & Danielis & ple-

raqve aliorum Prophetarum,

vaticinia, tum in Cantica, & in

Apocalypsin, & adversus Mar-

cionem atqve alias hæreses, &

Canonem Paschalem XVI. an-

norum in annum primum.

Alex. Mammæa, ibid.

Homerus 66. 73. 156. 157. 169.

173. (ubi pro Ἡσίοδοι συγχεροῖν

ὁμῶ leg. σύγχερον ὁμῆρῳ) 176.

178. 180. 181. 296.

Horatius 318.

Hortenſius 318.

Horus Ægyptius 72. 151.

Hofius Cordubensis Episc. Th. 14.

36.

Hyginus Episcopus Rom. 350.

Hymenæus Episcopus Hierosol.

386. 387. Th. 4.

Hypatia Philosopha, Theonis Fi-

lia Th. 70. seq.

Hypatius Heracleensis Episc. Th.

46.

acobus Thaumaturgus Th. 86.
 acobus Nisibenus Th. 16, 28.
 acobus Protospatharius Confes-
 sor Th. 382.
 acobi Apostoli Epistola 329.
 as in Ephesina Synodo depofit-
 us Th. 87.
 ai Dactyli, ferri & operum fer-
 rariorum inventores 158.
 remia Apocrypha 27.
 fus Siracides auctor Panareti
 summus Pontifex post Oniam.
 276.
 natus Episcopus Antiochenus
 342. Martyr. 347.
 natus Episcopus CPol. Photii
 adversarius Th. 460. &c.
 er Ιμᾶθ, Zofimi. 13.
 genes ἰγγύης (Ingenuus) Mar-
 tyr. 369.
 iocentius Romæ Episc. Th. 64.
 58.
 nnes Chrysostomus 4. Th. 64.
 &c. ejus Orationes de statuis
 Th. 62.
 nnes Episcopus Hierosol. 348.
 lii Th. 65. 134. 136. 183. 208.
 14.
 nnes Antiochenus Episcopus
 Th. 73. &c. alius junior Th.
 107. alius Th. 110.
 nnes Alexandriæ Episc. Th.
 05. 206. alius junior 248. Jo-
 nnes Hemula Alexandriæ
 Episc. Th. 121. Joannes Ni-
 zota Episcopus Alex. Th. 127.
 &c. Joannes Tabennesiotes

Alexandriæ Episcopus Th. 110.
112.

Joannes Episc. Apameensis Th. 98.

Joannes Evangelista 345. 347.
ejus Apocalypsis 344.

S. Jo. Baptista reliquiae Th. 64.
361.

Joannes Manichæus, Timothei
Episcopi CPol. Archidiaconus
Th. 135.

Joannes Callistrati Monachus,
Monothelita, Philippico præ-
sagens Imperium, Episcopus
CPol. Th. 319. 320.

Joannes Cappadox, Episc. CPol.
Th. 140. 142.

Joannes Nestevtes Episc. CPol.
Th. 212. 213. 225. Alius Jo-
annes Episc. CPol. Th. 293. Alius
Joannes Syncellus Th. 453.
457. Joannes Hylilas, Lector,
imaginum oppugnator cum
Leone Armeno Th. 455. &c.

Joannes Mansur, Glycerobas, Da-
mascenus, assertor imaginum
Th. 342. Ejus Encomium Petri
Majumæ Martyris Th. 350.

Joannes Romæ Episc. Th. 142.
Alii Th. 199. 208. 274.

Jonas Propheta 204. 214.

Flav. Josephus 8. 36. 42. 44. 62. 63.
65. 98. 102. 105. 106. 108. 110.
112. 121. 134. 135. 148. 174.
182. 196. 226. 233. 240. 272. 273.
289. 296. 306. 317. 320. 325. 331.
334. 335. 339. 342. 364. 365. ἐν
τοῖς Μακκαβαϊαῖς 249. 273. δὲ
λόγῳ

- λόγοι πρὸς ἑλεγχον Ἀπίων 63.
 103.
 Josephus Episcopus Hierosol. 350.
 Josephus Catharorum præpositus
 sive Episc. Novatianus Th. 397.
 Josephus Thessalonicensis Episc.
 Th. 409.
 Josue liber 143. seq.
 Iphitus Olympicorum ludorum
 instaurator 195.
 Irenæus 344. 347. 354. è libro
 secundo adversus hæreses 345.
 S. Irenæi templum Th. 18.
 Isaacius Episc. Hierosol. Th. 236.
 Isaacus Monachus, Valentis Imp.
 cladem præfagiens Th. 55. 56.
 Ischyas Athanasio insidiatus Th.
 24. seq.
 Isæus Rhetor 253.
 Isidorus Martyr 368.
 Isocrates Rhetor 257.
 Judicum liber 150.
 Julianus Sabas Antiochenus Asce-
 ta Th. 53. alius Martyr 368.
 Julianus Imp. contra Evangelia
 scripsit Th. 44.
 Julianus JCtus 353. interfectus
 à Commodò 354.
 Julianus Episcopus Hierosol. 351.
 353. alius Carix & hinc Hali-
 carnassi Th. 132. &c. alius
 Mopsvestiæ Th. 115. alius An-
 tiochiæ Episc. Th. 99. 104.
 Julius Episc. Alexandria. 354.
 alius Romanus Th. 23. &c.
 Julius Canus, Stoicus Philosophus
 interficiendus à Caligula, pro-
 mittens Antiocho Seleuciensi
 amico suo se post mortem edo-
 cturum amicum de statu ani-
 mæ suæ 330.
 Justina, de qua in suppositiis actis
 Cypriani 363.
 Justiniani Imp. hymnus qui inci-
 pit: ὁ μοιρομένης Th. 183. Ho-
 rologium ibid.
 Justinus Martyr 333. cognomen-
 to Philosophus 350. ἐκ τῆ πρώτης
 λόγος πρὸς Ἀπώνιον βασιλέα ὑπὲρ
 Χριστιανῶν. Apologiam suam
 obtulit Antonino Pio. ibid. re-
 prehendit Crescentem Cyni-
 cum 351.
 Justus 63. 65. 121. 148. Tiberien-
 sis, Judæus Historicus 346. κα-
 θώς ἔτιναι τῶν ἐκ περὶ τοῦ μῆτις ἱστορηκα-
 σιν 120.
 Justus Episcopus Hierosol. 347. 349.
 alius Episc. Alexandria. ibid.
 Juvenalis Hierosol. Episcopus Th.
 80. 91. 92. 96.
 Laas cum Timæo Historico alle-
 gatur 193.
 Laurentius anti Papa, deinde Epi-
 scopus Nucerinus Th. 123.
 Leges XII. tabularum 254.
 Leo Cubicularius Confessor Th.
 382.
 Leo Musicus Th. 479.
 Leo Philosophus & Astrologus
 conjector. Th. 454. Ludo
 CPol. à Theophilo Imp. præfe-
 ctus 455. Metropoli Thessa-
 loni-

Ionicensis Th. 465. ejus prae-
fagia. ibid. & Th. 470.
Leo I. Episcopus Rom. Th. 82. 87.
90. ejus Epistolæ ad Flavianum
& coactam ab eo Synodum Th.
86.
Leo III. Th. 398. seq.
Leonides Origenis pater 355.
Leontius Antiochiæ Episc. Th. 38.
Leontius Philosophus Eudociæ
pater Th. 72.
Lelches Lesbios, Parvæ Iliadis
auctor. 213.
Letoius Melitines Episcopus Ma-
salianorum adversarius Th. 54.
Levi Episcopus Hierosol. 349.
Libanius Sophista Th. 64. 65. Ma-
gister Joannis Chrysostomi
quem in schola sua sibi succes-
sorem optavit, ibid.
Liberius Romæ Episc. Th. 31. &c.
Linus Thebanus *λυμνός καὶ με-
μεγής* 158. 162.
Linus Romæ Episcopus 341.
Livius Historicus 318.
Longinus Rhetor 384.
Lucas Evangelista 80. 93. 168.
169. 325.
Lucianus Antiochenus presby-
ter, Martyr Th. 9.
Lucius Episcopus Rom. 375.
Lucius Episc. Alexandriæ Arianus
Th. 40. &c.
Lucius Samosatensis Episc. Aria-
nus Th. 50.
Lucius Cæcilius *Λουκιῶς Κικελῖος*

(1. Καμὴλ) αἰς Ὁ βασιλεὺς συν-
 ἰδεν 193.
 Lycurgi leges 185.
 Lycurgus Olympicorum repara-
 tor ludorum 196.
 Lysias Rhetor 253.
 Macar Martyr 368.
 Macarius Hierosol. Episcopus Th.
 12. &c. Alius Macarius junior,
 itidem Episcopus Hierosol. Th.
 204. 205.
 Maccabæorum liber 376. sq. pri-
 mus 285. 289. 293. secundus
 249. 278. 293. tertius 281. 282.
 293. quartus 279. 293. vide
 & supra in Iosepho, cuius ἰστορί-
 α καὶ ῥαφὴ de Maccabæis, in quo
 Reges Græcorum ab Antigono
 recensuerit, memoratur 273.
 Macedonius Pnevmatomachus,
 Episcopus CPol. Th 35. seq.
 Macedonius junior Episc. CPol.
 Th. 120. &c.
 Machesius Zelotes, Arabs, Chri-
 stianorum & Judæorum persec-
 cutor. Th. 381. seq.
 Malchion qui Paulum Samosatæ-
 num coarguit 382.
 Manetho 34. 37. 38. 40. 52. 53. 59.
 69. 72. 73. 74. 78. 103. 104. τὰς
 δὲ καὶ Νεκταναβὶς ὁ Μανθεὺς
 πρὸς τὰς δυναστείας Αἰγυπτίων περὶ
 ῥαφέν τριῶν πύλων ἐστὶν αὐτῶν, καὶ δὲ
 μὲν πύλῳ ἐξ Ἑλληνικῶν συγγρα-
 φῶν 77. 78. 256. ψευδομένῳ δὲ
 μεγαλειώτῳ τῶν Αἰγυπτίων ἱστορί-
 ας

15. 17. 23. 37. Sebennyta, Aegyptius Sacerdos 40. scripsit ad Ptolemæum Philadelphum. eodem fere qvo Berosus tempore 16. 18. ἐν τῇ βίβλῳ Σα-
 ρως 40. Ex columnis Hermetis profecisse se proficitur. ibid. Epistola ad Ptolemæum ibid. Veteri Chronico Aegyptio receptus 51. ἐκ τῆ πρώτης πύλης Μα-
 νιῶ, 60. ἐκ δευτέρας 70. 59. 72. 73. ἐκ τρίτης 78.
 Manichæi 386.
 Manichæi Pauliciani Th. 145. sq.
 Manus Hemeria Episcopus Th. 115.
 Marcellus Apameæ Episc. obversa Gentilium templa occisus Th. 61.
 Marcellus Episc. Ancyranus in Synodo Sardicensi vindicatus, Th. 76.
 Marcellus Romæ Episcopus Th. 5.
 Marci Evangelium 332.
 Marcus Rhetor 350.
 Marcus Monachus Martyr Th. 40.
 Marcus Episcopus Hierosol. primus non Judæus 351.
 Mares defensor Arii Th. 17.
 Mares Episcopus Chalcedonenfis qui Juliano exprobrat Apostasiam Th. 40.
 Mares Dolice Episcopus Th. 57.
 Maria soror Moyfis 120. Maria. Ἐβραία σφῆ cum qva versatus, & à qva Chemicam artem didicit Democritus 248.
 Martinus Episcopus Rom. Th. 276. 288.
 Martyrius Antiochenus Episc. Th. 94. &c. alius Episcopus Hierosol. Th. 119.
 Marutha Mesopotamiae Episc. Th. 71. 72.
 Massalianorum hæresis Th. 54.
 Mastipham (Cedreni Codicibus Mastiphas) Dæmoniorum princeps ejusque cum DEo colloqvium 102.
 Mathematici (Astrologi) à Domitiano ejecti 343.
 Matthæus Evangelista 35. 219.
 Matthæus Hierosol. Episcopus 343.
 Matthias Apostolus 328.
 Maximianus Episc. CPolitanus Th. 78. 79.
 Maximus Monachus & Philosophus ἐν τῷ πρῶτῳ λόγῳ 305. 315. Maximus Confessor 371.
 Maximus Abbas Th. 275. &c.
 Maximus Tyrius Antonini Philosophi præceptor 351.
 Maximus Alexandria Episc. 381. 385. 386.
 Maximus Antiochiæ Episc. 353. 354. alius junior Th. 87.
 Maximus Episcopus Hierosol. 351. alius junior 354. alius Th. 21. &c.
 Mazabanus Hierosol. Episcopus. 363. 375. 381.
 Megasthenes ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν. 221.

Melam.

- Melampus Vates 161.
 Meletius (in Ægypto Episc.) à
 qvo Meletiani Th. 17. 24.
 Meletius Antiochiæ Episc. Th.
 47. &c.
 De Melchisedecho 98.
 Melissenus Dux, Martyr Th. 455.
 Melissus Physicus Philos. 248.
 Melitonis Sardium Episcopi Apo-
 logia pro Christianis 352.
 Memnonis admiranda statua
 ὁ φθιγγίδου τοῦ λιθίου 72. à
 Cambyse confracta 15.
 Memnon Ephesiorum Episcopus
 Th. 78.
 Menandri Comici primum dra-
 ma ὄργη 275.
 Menander Ephesius, Historicus.
 183.
 Menas Episc. CPolitanus Th. 184.
 &c.
 Menedemus ad Valentem lega-
 tus, Martyr Th. 50.
 Menedemus Philosophus 272.
 274.
 Mercuria Martyr 368. *Μερκυρία*.
 Mercurius Trismegistus. supra in
 Hermes & Manetho.
 Meropius Tyrius Philosophus
 Ædesii & Frumentii Præceptor
 qui Indos Christianam religio-
 nem docuerunt Th. 19.
 Mesomedes Cretensis Poëta 351.
 Methodius Monachus, Episcopus
 CPolitanus Th. 457. 460.
 Metranus Martyr 366.
 Metrophanes CPol. Episcopus
 Th. 10.
 Michæas Propheta 174. 187. 199.
 Miltiades Episc. Romanus Th. 6.
 14.
 Minois leges 163.
 Mochus 43.
 S. Mocii templum Th. 18.
 Modestus Hierosol. Episcopus Th.
 278.
 Monothetæ Th. 274. seq.
 Montanistæ ad baptismum coacti
 vivos se comburunt Th. 336.
 Moyfis Apocalypsis 27. alio titu-
 lo parva Genesis. *ὡς ἐν λειπῇ
 φέρεται Γενέσις, ἣν ἡ Μωυσῆος ἐναι
 φασὶ πινεῖ Ἀποκαλύψει.* 4. in la-
 tina versione Syncelli pag. 31.
 pro verbis : à Moyse plagiatario
 subrepta; legendum à Moyse sive
Moyse subrepta plagio. Antiquis-
 simæ Græcorum res Moyse
 non antiquiores 65. Moyfis
 ætas 62. 69. primus & præstan-
 tissimus Chronologus 143.
 Moyse Antiochenæ Ecclesiæ Dia-
 conus Th. 366.
 Moyse Solitarius, Episcopus Sa-
 racenis datus Th. 54. seq.
 Musæus Nymphæ & Eumolpi F.
 153. 156.
 Musianus (leg. Musanus) ἐκκλη-
 σιαστικός συγγραφεύς 355.
 Myrtæus Athenienfis Poëta 213.
 leg. Tyrtæus.

- Narcissus Hierosol Episcopus 354.
355. 359. Alius Narcissus Com-
modi percussor 354. alius fau-
tor Arii Th. 17.
- Nathan Propheta 176. 181.
- Naum Propheta 201.
- Nectarius ex pratore nondum
baptizato Episcopus CPol. Th.
59. seq.
- Nemias 249.
- Nestorius hæresiarcha Episc. CPol.
76. sq. Nestoriani 263. 273. &c.
- Nicator Sophista Athenis 362.
- Nicephorus Patriarcha CPol. Th.
407. &c. Synodica ejus ad Leo-
nem Papam Th. 419.
- Nicetas Episcopus CPol. Th. 369.
&c.
- Nicetas Heliopoleos Episcopus
Th. 360.
- Nicetas Xylinites, monachus &
Oeconomus magnæ Ecclesiæ
CPol. Th. 472.
- Nicolaus (Damascenus) Histori-
cus 43.
- Nicolaus ὁ τῆς Καυκασιᾶν (à Ca-
licibus olim minister) σεφιστῆς
μαγονῆς τῆς ἰατρικῆς Πισσημῆς,
Monothelita Th. 320.
- Nicolaus πρεσβυτεράριος f. Man-
sionarius S. Diomedis, Basilio
præfagiens Imperium Th. 459.
471.
- Nicolaus Monachus iconoclasta,
Th. 413. 421.
- Nicolaus Myræ Episcops Th. 408.
- Nicolaus Mysticus, Episcopus
CPol. Th. 480. &c.
- Nicostratus ὁ λογοποιός 353.
- Nilus Ægypti Episcopus, Martyr.
Th. 9.
- Nonnus Edessenus Episc. Th. 79.
- Novatus hæreticus 370. seq.
- Oannes ὁ ἀντὶς τοῦ ἡμῶν καὶ πολυ-
ταίας θεάσας 29.
- Oded Propheta 199.
- Oenomaus Philosophus 349.
- Olda Prophetissa 214.
- Oppiani Cilicis Halievtica 352.
353.
- Optimus, Pisidia Episcopus Th.
521.
- Oracula 196. 198. 212. 262.
- Origenes Leonida F. 355. 358.
361. 362. 364. seq. 377. ad Phi-
lippum Imp. scribit 362.
- Orpheus Lyricus 156.
- Ab Ostano Medo sacris literis im-
butus Democritus 248.
- Oziel Propheta 187.
- Palæphatus 161. ἐν πρώτῳ 162.
ἐν πρώτῳ ἀπίσαν 163.
- Palladius Antiochiæ Episcopus
Th. 116. 117.
- Pambecus Astrologus 360.
- Pammenes Chymia studiosus
248.
- Pamphilus Presbyter Cæsarensis,
Martyr Th. 9.
- Pamprepius Magia accusatus & ut
præstigiator ab illo & Leontio
occisus Th. 110. 112.

- Pancratius** Astrologus falsus divi-
nus à Bulgaris occisus Th. 395.
Panodorus Monachus Ægyptius
 & **Anianus** coevi 34. **Panodo-**
rus tamen post **Anianum** scri-
 pfit 36. sub **Arcadio** Imp. 326.
Astrologiæ peritus 35. **Chro-**
nologiæ & **historiæ** non indili-
 gens scrutator, ἀλήθειαν ἀπα-
 σαρκεῖ ἐν πολλοῖς 326. Citatur
 præterea 16. 17. 18. 32. 33. 34.
 35. 36. 40. 41. 79. 223. 312. 313.
 326. 327.
Pantæus Stoicus 355.
Panyasis Poëta 248.
Paphnutius Confessor Th. 17.
Papias Hierapoleos Episc. 332.
 346.
Paralipomenon libri 216. 218.
 221. 222. 225. 235. 236. 345.
Parmenides Philosophus 253. 254.
 257.
S. Pastillus Pergensis Episcopus
 Th. 359.
Patrophilus Scythopolitanus Epi-
 scopus **Arianus** Th. 26. &c.
Pauliciani Th. 360. 413. 417.
Paulinus Antiochiæ Episc. Th. 10.
 alius junior Th. 47. 57. 59.
Paulinus Eudociæ charus & ob
 pomum ab ea datum occisus
 Th. 85.
Paulus Apostolus 98. 328. Episto-
 la posterior ad **Timotheum**.
 335. Apocryphis usus 27. Mar-
 tyrium **Petri** & **Pauli** 339. 340.
 341.
Paulus Alexandriæ Episcopus Th.
 185. 188.
Paulus Episc. Antiochenus Th.
 141.
Paulus Callistrati Monachus qui
Leontio Imperium prædixit
 Th. 307.
Paulus Confessor Episcopus CPol.
 Th. 30. &c.
Paulus Monothelita Episc. CPol.
 Th. 275. 283.
Paulus tertius Episcopus CPol.
 Th. 303.
Paulus Lector Cyprius, Episcopus
 CPol. Th. 332. 385. seq.
Pauli leprosi Monasterium Ale-
 xandriæ Th. 98.
Paulus Neocæsareensis Episc. qui
 Concilio Nicæno interfuit Th.
 16.
Paulus ὁ Σακελλεύς Sacelli præpo-
 situs Th. 471.
Paulus Samosatenus, Antiochiæ
 Episc. 381. 387. 388. 389. 390.
 391.
Pelagia, quæ & **Margarita**, Nonni
 studio Antiochiæ conversa Th.
 59.
Pelagius Laodicæ Episc. Th. 52.
 59.
Pelagius Patricius ὁ θαυμαστὸν πε-
 ρὶ ποιήσων ἐκπὼν ἀξιόλογος Th.
 116.
Pelagius Romæ Episc. Th. 195.
Peleus Ægypti Episcopus Martyr,
 Th. 9.
Peregrinus Philosophus 351. 352.
 Bb 3 Perian-

- Periander Cypseli F. 213.
 Pericles 253.
 Periscus (lege Priscus) Thrax Historicus Th. 100.
 Petrus Apostolus 11. 13. Epistola prior 331. 332. Antiochenam Ecclesiam rexit ad obitum usque, Romanam fundavit, & Alexandriam misit Marcum. 331. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.
 Petrus presbyter Alex. operum Cyrilli ab Timotheo Aeluro corruptorum testis Th. 95.
 Petrus Martyr Alexandriæ Episc. Th. 5. 9. alius junior Th. 51. 56. tertius Th. 284.
 Petrus Apameæ Episc. Eutychianus Th. 142.
 Petrus Basilii M. frater Th. 52.
 Petrus Damasci Metropolitæ Th. 349.
 Petrus Cnapheus s. Fullo ex Chalcedonensi presbytero Episcopus Antioch. Th. 97. &c.
 Petrus Hierosol. Episcopus Th. 190.
 Petrus Majumæ notarius, Martyr Th. 349. 350.
 Petrus Mongus Episcopus Alex. Th. 107. &c.
 Petrus Oeconomus & Petrus S. Sabæ præpositus, Adriani Papæ ad septimam Synodum legati Th. 388.
 Phanocles 161.
 Phemonoë poetria 161.
 Pherecydes Historicus, Pythagoræ Magister 238.
 Phidias statuarius 248.
 Phidon mensurarum & ponderum inventor 198.
 Philacitus Antiochiæ Episc. Th. 31.
 Philammon Delphicus 162.
 Phileas Thmucos Episc. Martyr. Th. 9.
 Philetus Antiochiæ Episc. 359.
 Philippus Diaconus docens Samaritæ 329.
 Philippus Hierosol. Episc. 349.
 Philippus Sidenfis sive Sideres Presbyter Anno 22. Theodosii junioris scribit Historiam Christianam libris XXXVI. Th. 75.
 Philistus 172.
 Philo Judæus 196. ejus liber secundus de sua legatione 329.
 Flaccus sive liber in Flaccum 331.
 Philochorus 148. 153. 180. ubi male interpres: *Philochorum rerum Jonicarum & Coloniarum scriptorem*, nam in Græco est: οἱ δὲ πρὸς Φιλόχορον (scil. Φασὶ μεταίνεσθαι Ὀμηρον) τὴν τῆς Ἰωνικῆς δοτικίας καὶ ἵνα τὸν Ἀλφ. βίη δεχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχιππον, *Philochorus affirmat Homerum ex Jonica Colonia ortum fuisse tempore unius ex Archontibus perpetui nomine Archippi. Idem in Ἀρ. 9. διυίρεται* 158. 161. 162. 163.

Phi.

Philogenes Antiochiæ Episcopus
Th. 9.

Philostratus 346. Vita Apollonii
334. 343. 346.

Philostratus Atheniensis ἱστοριο-
γράφος, imperante Aureliano.
384. ἐν τῇς ἱστορίαις 221.

Phlegon 322. 324. seq.

Phocylides Tragicus 238.

Photius Patriarcha CPol. Th. 463.
&c.

Photius Abbas reconciliandis Æ-
gypti Ecclesiis præpositus Th.
204.

Phrauitas Episc. CPol. Th. 114.

Phrynichus 254.

Pindarius 254.

Georgius Pisides (ὁ Πισίδης) al-
legatur ubi de rebus Heraclii
agitur Th. 250.

Pittacus 239.

Pius Episcopus Rom. 351.

Plato Comicus 247. ἐν Σοφισταῖς
149.

Plato Philosophus 157. ἐν τῇς νό-
μοις 163. ἐν Τιμαῖῳ 126. ejus re-
sponsio ad interrogata Dionysii
Tyranni 258. seq. Socratis au-
ditor 257. 258. tempore Phi-
lippi Regis mortuus 263. alle-
gatur 17. sed verba αἰς Αἰγύπτου
πῶς οἱ παῖδες Πλάτωνι ἱστῶντες εἰς Σό-
λωνα κατέλαβον, eruditus in-
terpres male vertit: qua Soloni
velut auctori Ægyptiorum sacerdotes
apud Platonem quondam adscripse-
runt, sensus enim est: qua Ægy-

piorum sacerdotes ad Solonem usque
tempora numerant apud Platonem.

Plato Moachus Th. 397. 407. 409.

Plinii Secundi Epistola ad Traja-
num de Christianis 346. seq.

Plotini Enneades 361. τῆς Πλα-
τωνικῆς διδασκαλίας κατηχηματισμὸς
362.

Plutarchus Chæronensis 299. 330.
senex ab Imperatore iussus
ὑποτασσέναι Ἑλλάδι 349.

Polemo Philosophus 276. alius
Rhetor 350.

Polemo 63. ἐν πρῶτῃ τῶν Ἑλληνικῶν
ἱστοριῶν 64. 148.

Polyxenus Atheniensis ἱστορὸς 151.
ubi de Memnonis statua à Cami-
byse confracta.

Polybius 92. de Olympiadum
origine 196.

Polycarpus 347. 351. 352.

Polyeuctus Monachus, Episcopus
CPol. Th. 509.

Pontianus Romæ Episc. 361.
Porcius Caro ἀντὶ τοῦ Φιλόλου πρὸς
παραγωγὴν τῶν δεχαστολογημάτων
ἱστοριῶν 193.

Porphyrius Plotini auditor 362.
à Christianis Casarea Palæstinæ
pulsatus ad Ethnicos defecit &
contra Christianos scripsit Th.
44.

Paulius Hierosol. Episcopus Th.
72. 76. 77.

Praxilla 247.

Priami Epistola ad Memnonem
155.

Pri-

- Primus Alexandria Episc. 348.
 Priscus Thrax, vide supra, Persicus.
 Ab hoc Rhetore & Historico
 diversus Priscus Thraciæ dux
 de quo Th. 219. 232. &c.
 Proclus Cyzici & inde CPol. Epi-
 scopus Th. 75. &c.
 Proclus Onirotites qui Anastasii
 & Amantii insomnia exponit.
 Th. 145.
 Procopius scriptor Historiarum,
 in expeditione Vandalica Beli-
 sario adfuit anno septimo Justi-
 niani Th. 161. 162. 172.
 Prodicus 257.
 Prometheus 65. 149. 150.
 Protagoras Sophista, cuius libros
 igne damnarunt Athenienses
 248.
 Proterius Episcopus Alex. Th.
 91 &c.
 Protogenes, Sardicensis Episc.
 Th. 36.
 Pseudo Messias Syrus de quo Th.
 336.
 Ptolemæus Martyr 260.
 Ptolemæus Mendesium τῷ Αἰγυ-
 πτίων ἀνέκαθεν ἱστορῶν 64.
 Claudius Ptolemæus, ἐν τῇ μετὰ
 τὴν συντάξει τῆς Ἀστρονομίας τοῖς
 206. 207. ἐπὶ Ναυσοκράτους ἡγεμονίας ἐπι-
 σιν 206. 207. eius περὶ χειροὶ κα-
 τ' οὐρανόν 52. 261. 263. 326. χαλ-
 δαῖκός τε καὶ Ἀστρονομικὸς κανὼν 231.
 Ptolemæi Philadelphi Regis Bi-
 bliotheca 272.
 Publius Hierosol. Episcopus 351.
 Pyrrhus Episcopus CPol. Th. 275.
 Pythagoras 247. à Cambyse ca-
 ptus, Pherecydis discipulus 238.
 Pythagoras pugil Olympioni-
 ca 239.
 Quadrati Apologia pro Christia-
 nis 348.
 Quinta, Martyr 366.
 Regnorum libri 203. 204. 215.
 218. 221. 222. 224. 225.
 Repeatus Episcopus 180.
 Rhadamantus 153. Lyciæ prin-
 ceps 158.
 Πατριάρχης Ἀλεξανδρινῶν πα-
 τριάρχης 193.
 Romanus Chalcedonis Episc. Th.
 115.
 Rufinus ἱστορῶν Th. 19.
 S. Sabæ Laura Th. 409.
 Sabas ex antesignanis Massalia-
 norum Th. 54.
 Sabbatius à quo Sabbatiani Th.
 53.
 Sabellius hæreticus 378.
 Sallustius Hierosol. Episcopus Th.
 124.
 Sallustius Historicus 318.
 Samaritici Bibliorum Codices 80.
 82. 85. 88.
 S. Samuelis templum CPoli Th.
 196.
 Sardonius Episcopus Hierosol. 358.
 Secundus S. Chrysostomi pater,
 nobilis Antiochenus Th. 64.

Secun-

- Secundus Ptolemaidis Ægypti
Episc. Th. 17.
- Septem Ephesi dormientes Th.
76.
- Septem sapientes Græciæ 239.
- Septuaginta Interpretes 36. 41.
80. 81. 83. 86. 88. 89. 255. 269.
272.
- Septuaginta & duæ gentes & lin-
gæ ex confusione Babylonica
46. seq. 89.
- Serapio Martyr 367. alius pœni-
tens 373. alius Antiochiæ
Episc. 355. alius Archidiano-
nus Antioch. Th. 67.
- Serenus præfectus, pro Christianis
scribit ad Imp. Adrianum 348.
- Sergius Episc. CPol. Th. 248. &c.
- Severianus Gabalorum Episc. Th.
67.
- Severianus Episc. Scythopolita-
nus Th. 92.
- Severus Episcopus Antiochenus
Th. 132. &c.
- Severus presbyter, Eudociæ co-
mes Th. 88.
- Sextus Philosophus 349. Pytha-
goricus 316.
- Sextus Plutarchi nepos 353.
- Sibylla 44. Samia & Cumæa 213.
- Simeon stylites Th. 86.
- Simeon Ctesiphontis ArchiEpisc.
Martyr Th. 20.
- Simmas Socraticus 257.
- Simon Magus 330. 331. 333.
- Simonides Musicus 213. ὁ μου-
σικός sive Lyricus Poëta 238.
239. 254.
- Simplicius Romæ Episc. Th. 100.
112.
- Siricius Romæ Episc. Th. 57.
- Sisinnius Episcopus CPol. Th. 75.
- Sition (leg. Sotion) Philosophus
Alex. 318.
- Socrates 254. Φιλόσοφος καὶ μα-
θητής, 257. 258.
- Solon 239. ejus leges 349. Vide
& supra in Platone.
- Sophocles ὁ τραγικὸς ποιῆς 254. 257.
- Sophronius Hierosol. Episcopus
Th. 274. 279. 281.
- Soterichus Cæsareæ Cappadoc.
Episcopus à Macedonio conse-
cratus Th. 131. Synodus Sido-
niæ ab eo celebrata contra
Chalcedonensem. ibid.
- Sotion. supra, Sition.
- Speusippus, Platonis successor
259. 260. 274.
- S. Stephani protomartyris reli-
quiar Th. 74. 75.
- Stephanus Episcopus Rom. 381.
alius Th. 337. alius Th.
371.
- Stephanus Cyzici Episc. Th. 250.
- Stephanus Antiochiæ Episc. Ari-
anus Th. 35. alius Catholicus
Th. 107. 108. 110. alius junior
ibid. quartus Th. 349.
- Stefichorus 239.

Cc

Stu-

- Studius qui condidit Monasterium Acoemetorum Th. 97.
 Sunia, Vestalis 254.
 Sylvanus, Emefæ Episc. Martyr. Th. 9. alius Gazæ Episc. Martyr. ibid. alius Sylvanus Episc. Tarsensis Th. 48. 58.
 Sylvester Romæ Episc. Th. 6. alius junior Th. 6. 148.
 Symmachus Romæ Episc. Th. 123.
 Synodus Nicæna Th. 16. CPolitana Th. 58. &c. &c.
 Tarasius patriarcha CPol. Th. 386. &c. Synodicæ ejus à Papa Adriano probatæ Th. 388.
 Tatianus 63. 65. 121. 148.
 Taurus Berytus Platonicus 351.
 Telefilla Poëtria 247.
 Telefphorus Rom. 349.
 Terentius 318. Varronem intellige, non Comicum.
 Terpander Musicus 213.
 Tertullianus 328. 340. 346.
 Thaddæus Apostolus Christum prædicat Edessæ 329.
 Thalassius ἀλαγχνουκόπης sive extispex Juliano Imp. charus, ruinæ domus obruitur Th. 43.
 Thales Philosophus. 213. 238. 239.
 Thallus 92. libro tertio Historiarum 322.
 Theæterus Mathematicus 248.
 Themistocles Philosophus, sub Maximino Imp. 361.
 Theo Hypatiæ præter Th. 71.
 Theodocites θεοδοκίης (leg. ὁ Τεα-
 γικός) δεῖγμα ποιήσας 272. vide infra in Theopompo.
 Theodoritus Cyri Episc. Th. 87.
 Cyrilli capitula oppugnat Th. 78.
 Θεόδωρος ἰστορικὸς reprehenditur Th. 139.
 Theodorus Medicus Th. 230.
 Theodorus Atheus 275.
 Theodorus Abbas Santabarenius Th. 473. &c.
 Theodorus Alexandriæ Episc. Th. 246. alius Antiochiæ Th. 358. 361. 364.
 Theodorus Abuces Monachus Th. 503.
 Theodorus Graptus sive inscriptus per stigmata faciem jambis & exul propter imaginum cultum, cum fratre Theophane Melodo Th. 455. 456.
 Theodorus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
 Theodorus Hierosol. Episcopus Th. 365.
 Theodorus ὁ κριθινός ArchiEp. Syracus. Th. 451. Memoratur hic etiam in Synodo VII. act. 7. T. 3. Concil. edit. Binianæ pag. 693.
 Theodorus Mopsvestiæ Episc. à Joanne Antiochiæ Episc. & Synodo Oriental. declaratus Catholicus Th. 82. alius Theodorus Episc. Mopsvest. junior ad quem scribit Chrysostomus Th. 06.
 Theo-

- Theodorus Pharanis Episcopus, antesignanus Monochelitarum Th. 274.
- Theodorus Protospatharius Craterus dictus, Martyr Th. 455.
- Theodorus Episc. Romæ Th. 275.
- Theodorus Studii præpositus Th. 407. &c. ei iniquior Theophanes Th. 422. seq.
- Theodosius Alexandria Episc. Th. 188. alius Ephesi Th. 359. alius Hierosol. Th. 92.
- Theodotus Melissenus Cassiteras, Episcopus CPol. 441. &c.
- Theognis Poëta 238.
- Theognis Arianus Th. 17. 26. 59.
- Theonas Episc. Alexandria 386. 387. Th. 4. Alius Marmarices Episc. Arianus Th. 17.
- Theopaschita Th. 97. 184.
- Theophanes Graptus, Melodus supra in Theodoro Grapto.
- Theophanes Cubicularius, confessor Th. 382.
- Theophantus Arii defensor Th. 17.
- Theophilus Antiochenus. 352. alius Martyr 369.
- Theophilus Alexandria Episc. Th. 60. &c.
- Theophilus Castabalarum Episc. Macedonianus Th. 48.
- Theophilus Patricius Martyr Th. 455.
- Theophrastus Philosophus 275.
- Theophylactus Antiochiæ Episc. Th. 352. 358.
- Theopompus 262. *ἢ τῷ τριπλάσιον* 65. Philosophus ob litteras sacras irreligiose tractatas cum Theodecte punitus 272. alius Charonenfis 362.
- Theoæcneus *γόνος* persecutionis in Christianos svasor Galerio Th. 7. 13. alius presbyter Antiochenus, ad Ethnicos Apostata Th. 43.
- Thermutis Pharaonis filia quæ Moysen servavit 120.
- Thomas Diaconus, Episc. CPol. Th. 246. alius Th. 289.
- Thomas Thessalonicensis quondam Episc. Alexandrini Episcopi in septima Synodo legatus Th. 389.
- Thomas Cubicularius Confessor, Th. 382.
- Thot Mercurius Ægyptiorum 40.
- Thucydides 253.
- Tiberius Imp. de Christo colendo refert ad Senatum 328.
- Timæus 193.
- Timocles tropariorum s. hymnorum Poëta Th. 98.
- Timotheus Ælurus Episc. Alex. Th. 94. &c.
- Timotheus Episcopus CPol. Th. 133. 136.
- Timotheus Leucus, Solophaciolus, Æluri in Episcopatu Alex. successor, Th. 96.
- Timotheus Dalmati Monasterii præpositus Th. 195.

- Tobias Hierosol. Episc. 347.
 Tragici Poëtæ hirco donati 230.
 Tyrannus Antiochiæ Episc. Th. 4.
Τυραννὸς ἡρώδου 182.
 Tyrtæus supra, Myrtæus.
 Valens Hierosol. Episc. 354.
 Valentinus hæreticus 351.
 Victor Episc. Romanus 354. 355.
 Vigilius Romæ Episc. Th. 184 &c.
 Vincentii templum CPoli Th. 196.
 Vincentius & Vitus Sylvestri Episcopi locum tenentes in Concilio Nicæno Th. 16.
 Virgilius 318.
 Vitalianus Archidiaconus Hormisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
 Vitalis Antiochiæ Episc. Th. 6.
 Vitus vide Vincentius.
 Ulphila, supra in Euphila.
 Ulpianus JCrus 357.
 Urbanus Episcopus Romæ 359.
 Urbanus Confessor 371.
 Urbanus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
 Ursacius Athanasii calumniator. Th. 26.
 Xenagoras ὁ ἀντιοχεύσιος 193.
 Xenajas Episc. Hierapolitanus Th. 115. &c.
 Xenocrates Speusippi successor. 260.
 Xenophanes Physicus, *Ἰωνίου* 238.
 Xenophon Historicus 255. 257. 258. 262.
 Xistus Romæ Episc. 348. alius 381. alius Th. 79.
 Xisuthrus (Noachus) 30. seq.
 Zachæus Hierosol. Episcopus 347.
 Zacharias Propheta 187. 222. 229. 245. 246. ejus reliquiæ inventæ Th. 74.
 Zacharias Hierosol. Episcopus Th. 248. 252. 273.
 Zacharias Episc. Romæ Th. 344.
 Zaleucus Locrensiū Legislator. 213.
 Zebennes Antiochiæ Episc. 359. 361.
 Zeno Martyr. 369.
 Zeno Historicus 167.
 Zeno Philosophus (Eleates) 253. 254. 257.
 Zeno Stoicus 276.
 Zenobius Sidonis Episc. Martyr. Th. 9.
 Zenobius Architectus qui Martyrium s. templum Martyrum Hierosol. struxit Th. 27.
 Zephyrinus Episcopus Rom 355. 356.
 Zethus & Amphion 156. 157. 158.
 Zeuxippus 167. 177.
 Zeuxis pictor 247.
 Zoilus Alexandria Episcopus Th. 188.
 Zoroaster Magus 167. Zoroaster Rex Medorum 78. 79.
 Zosimus Romæ Episc. Th. 70.
 Zosimus Panopolites *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἱμερῆς βιβλίου αὐτοῦ* 13.

**XLV. INDEX Scriptorum, Virorumque illustrium
in Chronico Paschali sive Alexandrino, & Glycæ
Annalibus memoratorum.**

*Numeri nudi paginas Chronici Paschali, Gl. præmissæ paginas
Annalium Glycæ editionis Paris. denotant.*

- A** Brahamaſtronomiæ peritus Gl. 131.
De Adam conditione, Concilii Carthag. verba Gl. 95. De Adami exilio oratio Jo. Chryſoſtomi. Gl. 91.
Ægyptii Geometriæ repertores, Gl. 127.
Ælianus (Hiſt. animalium) Gl. 54. 62.
S. Æmiliani Martyrium 297.
Æſchylus Poëta 169.
Æſculapius τὸ ἱατρικὸν μῆτρον 79. Gl. 163.
Julius Africanus 104. 164. 165. 267. 268.
Alexandri M. columnæ in Inſula Brachmanum Gl. 142.
Alexander Monachus ἐν τῇ 219^α τῷ 2^ο πνικτὶς σαυρὸς ὑπερὶν ἰσχυρίαν Gl. 251.
Alexander Alexandriæ Episc. Gl. 244. 284.
Alexander Episcopus CPol. 285.
Alexander Hieroſol. Episc. 270.
Ambroſius Origenis amicus, antea Valentinianus Gl. 242.
Ambroſius Mediolanenſis. Gl. 257.
Amphilochius, Gl. 80. ἐν τοῖς 2^ο αὐτῶν Βαſιλικῇ Συνάſσει ἀπερὸ μεγάρας Ἀμφιλόχου. 2^ο 3^ο 4^ο 5^ο 6^ο 7^ο 8^ο 9^ο 10^ο 11^ο 12^ο 13^ο 14^ο 15^ο 16^ο 17^ο 18^ο 19^ο 20^ο 21^ο 22^ο 23^ο 24^ο 25^ο 26^ο 27^ο 28^ο 29^ο 30^ο 31^ο 32^ο 33^ο 34^ο 35^ο 36^ο 37^ο 38^ο 39^ο 40^ο 41^ο 42^ο 43^ο 44^ο 45^ο 46^ο 47^ο 48^ο 49^ο 50^ο 51^ο 52^ο 53^ο 54^ο 55^ο 56^ο 57^ο 58^ο 59^ο 60^ο 61^ο 62^ο 63^ο 64^ο 65^ο 66^ο 67^ο 68^ο 69^ο 70^ο 71^ο 72^ο 73^ο 74^ο 75^ο 76^ο 77^ο 78^ο 79^ο 80^ο 81^ο 82^ο 83^ο 84^ο 85^ο 86^ο 87^ο 88^ο 89^ο 90^ο 91^ο 92^ο 93^ο 94^ο 95^ο 96^ο 97^ο 98^ο 99^ο 100^ο 101^ο 102^ο 103^ο 104^ο 105^ο 106^ο 107^ο 108^ο 109^ο 110^ο 111^ο 112^ο 113^ο 114^ο 115^ο 116^ο 117^ο 118^ο 119^ο 120^ο 121^ο 122^ο 123^ο 124^ο 125^ο 126^ο 127^ο 128^ο 129^ο 130^ο 131^ο 132^ο 133^ο 134^ο 135^ο 136^ο 137^ο 138^ο 139^ο 140^ο 141^ο 142^ο 143^ο 144^ο 145^ο 146^ο 147^ο 148^ο 149^ο 150^ο 151^ο 152^ο 153^ο 154^ο 155^ο 156^ο 157^ο 158^ο 159^ο 160^ο 161^ο 162^ο 163^ο 164^ο 165^ο 166^ο 167^ο 168^ο 169^ο 170^ο 171^ο 172^ο 173^ο 174^ο 175^ο 176^ο 177^ο 178^ο 179^ο 180^ο 181^ο 182^ο 183^ο 184^ο 185^ο 186^ο 187^ο 188^ο 189^ο 190^ο 191^ο 192^ο 193^ο 194^ο 195^ο 196^ο 197^ο 198^ο 199^ο 200^ο 201^ο 202^ο 203^ο 204^ο 205^ο 206^ο 207^ο 208^ο 209^ο 210^ο 211^ο 212^ο 213^ο 214^ο 215^ο 216^ο 217^ο 218^ο 219^ο 220^ο 221^ο 222^ο 223^ο 224^ο 225^ο 226^ο 227^ο 228^ο 229^ο 230^ο 231^ο 232^ο 233^ο 234^ο 235^ο 236^ο 237^ο 238^ο 239^ο 240^ο 241^ο 242^ο 243^ο 244^ο 245^ο 246^ο 247^ο 248^ο 249^ο 250^ο 251^ο 252^ο 253^ο 254^ο 255^ο 256^ο 257^ο 258^ο 259^ο 260^ο 261^ο 262^ο 263^ο 264^ο 265^ο 266^ο 267^ο 268^ο 269^ο 270^ο 271^ο 272^ο 273^ο 274^ο 275^ο 276^ο 277^ο 278^ο 279^ο 280^ο 281^ο 282^ο 283^ο 284^ο 285^ο 286^ο 287^ο 288^ο 289^ο 290^ο 291^ο 292^ο 293^ο 294^ο 295^ο 296^ο 297^ο 298^ο 299^ο 300^ο 301^ο 302^ο 303^ο 304^ο 305^ο 306^ο 307^ο 308^ο 309^ο 310^ο 311^ο 312^ο 313^ο 314^ο 315^ο 316^ο 317^ο 318^ο 319^ο 320^ο 321^ο 322^ο 323^ο 324^ο 325^ο 326^ο 327^ο 328^ο 329^ο 330^ο 331^ο 332^ο 333^ο 334^ο 335^ο 336^ο 337^ο 338^ο 339^ο 340^ο 341^ο 342^ο 343^ο 344^ο 345^ο 346^ο 347^ο 348^ο 349^ο 350^ο 351^ο 352^ο 353^ο 354^ο 355^ο 356^ο 357^ο 358^ο 359^ο 360^ο 361^ο 362^ο 363^ο 364^ο 365^ο 366^ο 367^ο 368^ο 369^ο 370^ο 371^ο 372^ο 373^ο 374^ο 375^ο 376^ο 377^ο 378^ο 379^ο 380^ο 381^ο 382^ο 383^ο 384^ο 385^ο 386^ο 387^ο 388^ο 389^ο 390^ο 391^ο 392^ο 393^ο 394^ο 395^ο 396^ο 397^ο 398^ο 399^ο 400^ο 401^ο 402^ο 403^ο 404^ο 405^ο 406^ο 407^ο 408^ο 409^ο 410^ο 411^ο 412^ο 413^ο 414^ο 415^ο 416^ο 417^ο 418^ο 419^ο 420^ο 421^ο 422^ο 423^ο 424^ο 425^ο 426^ο 427^ο 428^ο 429^ο 430^ο 431^ο 432^ο 433^ο 434^ο 435^ο 436^ο 437^ο 438^ο 439^ο 440^ο 441^ο 442^ο 443^ο 444^ο 445^ο 446^ο 447^ο 448^ο 449^ο 450^ο 451^ο 452^ο 453^ο 454^ο 455^ο 456^ο 457^ο 458^ο 459^ο 460^ο 461^ο 462^ο 463^ο 464^ο 465^ο 466^ο 467^ο 468^ο 469^ο 470^ο 471^ο 472^ο 473^ο 474^ο 475^ο 476^ο 477^ο 478^ο 479^ο 480^ο 481^ο 482^ο 483^ο 484^ο 485^ο 486^ο 487^ο 488^ο 489^ο 490^ο 491^ο 492^ο 493^ο 494^ο 495^ο 496^ο 497^ο 498^ο 499^ο 500^ο 501^ο 502^ο 503^ο 504^ο 505^ο 506^ο 507^ο 508^ο 509^ο 510^ο 511^ο 512^ο 513^ο 514^ο 515^ο 516^ο 517^ο 518^ο 519^ο 520^ο 521^ο 522^ο 523^ο 524^ο 525^ο 526^ο 527^ο 528^ο 529^ο 530^ο 531^ο 532^ο 533^ο 534^ο 535^ο 536^ο 537^ο 538^ο 539^ο 540^ο 541^ο 542^ο 543^ο 544^ο 545^ο 546^ο 547^ο 548^ο 549^ο 550^ο 551^ο 552^ο 553^ο 554^ο 555^ο 556^ο 557^ο 558^ο 559^ο 560^ο 561^ο 562^ο 563^ο 564^ο 565^ο 566^ο 567^ο 568^ο 569^ο 570^ο 571^ο 572^ο 573^ο 574^ο 575^ο 576^ο 577^ο 578^ο 579^ο 580^ο 581^ο 582^ο 583^ο 584^ο 585^ο 586^ο 587^ο 588^ο 589^ο 590^ο 591^ο 592^ο 593^ο 594^ο 595^ο 596^ο 597^ο 598^ο 599^ο 600^ο 601^ο 602^ο 603^ο 604^ο 605^ο 606^ο 607^ο 608^ο 609^ο 610^ο 611^ο 612^ο 613^ο 614^ο 615^ο 616^ο 617^ο 618^ο 619^ο 620^ο 621^ο 622^ο 623^ο 624^ο 625^ο 626^ο 627^ο 628^ο 629^ο 630^ο 631^ο 632^ο 633^ο 634^ο 635^ο 636^ο 637^ο 638^ο 639^ο 640^ο 641^ο 642^ο 643^ο 644^ο 645^ο 646^ο 647^ο 648^ο 649^ο 650^ο 651^ο 652^ο 653^ο 654^ο 655^ο 656^ο 657^ο 658^ο 659^ο 660^ο 661^ο 662^ο 663^ο 664^ο 665^ο 666^ο 667^ο 668^ο 669^ο 670^ο 671^ο 672^ο 673^ο 674^ο 675^ο 676^ο 677^ο 678^ο 679^ο 680^ο 681^ο 682^ο 683^ο 684^ο 685^ο 686^ο 687^ο 688^ο 689^ο 690^ο 691^ο 692^ο 693^ο 694^ο 695^ο 696^ο 697^ο 698^ο 699^ο 700^ο 701^ο 702^ο 703^ο 704^ο 705^ο 706^ο 707^ο 708^ο 709^ο 710^ο 711^ο 712^ο 713^ο 714^ο 715^ο 716^ο 717^ο 718^ο 719^ο 720^ο 721^ο 722^ο 723^ο 724^ο 725^ο 726^ο 727^ο 728^ο 729^ο 730^ο 731^ο 732^ο 733^ο 734^ο 735^ο 736^ο 737^ο 738^ο 739^ο 740^ο 741^ο 742^ο 743^ο 744^ο 745^ο 746^ο 747^ο 748^ο 749^ο 750^ο 751^ο 752^ο 753^ο 754^ο 755^ο 756^ο 757^ο 758^ο 759^ο 760^ο 761^ο 762^ο 763^ο 764^ο 765^ο 766^ο 767^ο 768^ο 769^ο 770^ο 771^ο 772^ο 773^ο 774^ο 775^ο 776^ο 777^ο 778^ο 779^ο 780^ο 781^ο 782^ο 783^ο 784^ο 785^ο 786^ο 787^ο 788^ο 789^ο 790^ο 791^ο 792^ο 793^ο 794^ο 795^ο 796^ο 797^ο 798^ο 799^ο 800^ο 801^ο 802^ο 803^ο 804^ο 805^ο 806^ο 807^ο 808^ο 809^ο 810^ο 811^ο 812^ο 813^ο 814^ο 815^ο 816^ο 817^ο 818^ο 819^ο 820^ο 821^ο 822^ο 823^ο 824^ο 825^ο 826^ο 827^ο 828^ο 829^ο 830^ο 831^ο 832^ο 833^ο 834^ο 835^ο 836^ο 837^ο 838^ο 839^ο 840^ο 841^ο 842^ο 843^ο 844^ο 845^ο 846^ο 847^ο 848^ο 849^ο 850^ο 851^ο 852^ο 853^ο 854^ο 855^ο 856^ο 857^ο 858^ο 859^ο 860^ο 861^ο 862^ο 863^ο 864^ο 865^ο 866^ο 867^ο 868^ο 869^ο 870^ο 871^ο 872^ο 873^ο 874^ο 875^ο 876^ο 877^ο 878^ο 879^ο 880^ο 881^ο 882^ο 883^ο 884^ο 885^ο 886^ο 887^ο 888^ο 889^ο 890^ο 891^ο 892^ο 893^ο 894^ο 895^ο 896^ο 897^ο 898^ο 899^ο 900^ο 901^ο 902^ο 903^ο 904^ο 905^ο 906^ο 907^ο 908^ο 909^ο 910^ο 911^ο 912^ο 913^ο 914^ο 915^ο 916^ο 917^ο 918^ο 919^ο 920^ο 921^ο 922^ο 923^ο 924^ο 925^ο 926^ο 927^ο 928^ο 929^ο 930^ο 931^ο 932^ο 933^ο 934^ο 935^ο 936^ο 937^ο 938^ο 939^ο 940^ο 941^ο 942^ο 943^ο 944^ο 945^ο 946^ο 947^ο 948^ο 949^ο 950^ο 951^ο 952^ο 953^ο 954^ο 955^ο 956^ο 957^ο 958^ο 959^ο 960^ο 961^ο 962^ο 963^ο 964^ο 965^ο 966^ο 967^ο 968^ο 969^ο 970^ο 971^ο 972^ο 973^ο 974^ο 975^ο 976^ο 977^ο 978^ο 979^ο 980^ο 981^ο 982^ο 983^ο 984^ο 985^ο 986^ο 987^ο 988^ο 989^ο 990^ο 991^ο 992^ο 993^ο 994^ο 995^ο 996^ο 997^ο 998^ο 999^ο 1000^ο

Andubarii Indi scripta Astronometrica 36. Anomæi Gl. 242.

Anthimus Nicomediæ Episcopus Martyr 277.

Ex Antigoni & Ptolemæi scriptis accepta quædam de Jeremiæ Prophetæ reliquiis per Alexandrum Regem translatis 156.

Antoninus Philosophus Imp. Ejus rescriptum ad commune Asiæ 259. σοφία καὶ λόγοις ἐν τετραμύειοις τῆς μετόχης σοφίας καὶ γνώσεως 246. πῶς εἶχεν ὅτι πολλῶς Gl. 241.

Apelles è LXX. discipulis Christi. 213.

Apelles * & Aristò Apologiam pro Christianis exhibent Adriano Imp. 255.

Apellianorum hæresis Gl. 230.

Apocryphæ de Christo narrationes rejiciuntur Gl. 212.

Apollinaris Hierapoleos Episc. Apologia pro Christianis 259. ὁ ἐγγὺς τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἐν τῇ περὶ τῆς Πάρας λόγῳ 6.

Apollinaris Laodiceus hæreticus 237. Grammatici filius 296. Gl. 70. 244 271.

Apollonius ῥωμῶν ἰσορροφός 113. ubi de raptu Sabinarum. Sed pro Apollonio legendum. πλῆν Gl. è Malala T. 1. p. 226.

Apollonius Tyaneus Magus 254. ejus πλῆγματι 250 Gl. 239.

Apollophanes Sophista Gl. 219.

Apostolici Canones Gl. 243.

Aquila Ponticus Astrologiæ dedi-

tus, socer Hadriani, Apostata 255. Ejus versio Græca librorum sacrorum quæ testimonia de Christo obscurare est conatus ibid. & Gl. 241. Verba Genesios: *faciamus ei adiutorium κατ' αὐτόν, contra ipsum ἐναντίας αὐτοῦ*, interpretatus est Gl. 82. alius Aquila è LXX. discipulis Christi 213.

S. Aquilanae templum CPoli 338.

Arcadii Imp. responsum ad literas Innocentii Papæ Gl. 259.

Archimedes 171. Mechanicus. 175.

Arius & Ariani 237. 282. 323. Gl. 244 252. 270. 271.

Aristarchus Philosophus 180. alius è LXX. discipulis Christi 214.

Aristides justus, exul 161.

Aristo, vide supra in Apelle.

Aristobulus Judæus Philosophus 176. Aristobulus Pontifex 184. &c. alius è LXX. discipulis Christi 213.

Aristophanes Comicus 169.

Aristoteles Philos. Gl. 5. 7. 29. 51. 53. 62. 71. 116. 202.

Arfacius Episcopus CPol. 307.

Artabanus ἰσορροί 64.

Artemas è LXX. Christi discipulis 214.

Asua Adami filia Setho, & altera Azura Caino nupta Gl. 117.

Athanasius Episcopus Alexandrinus 4. 369. 285. Gl. 28. 119.

132. 207. 208. 209. 224. 244. 250. 251.

* Eusebio Ἀρίστων ἐ Περὶ αὐτοῦ

251. in Pf. CXXXI. 223. ad Antiochum Gl. 91. 97. λέγει de assumptione Gl. 89. 122.
- Athenais quæ deinde Eudocia 311. Gl. 261.
- Athenodorus Alexandrinus præcepta dans Augusto Gl. 206.
- Atticus Episcopus CPol. 309.
- S. Augustinus 371.
- Babylas Martyr 270. 274.
- Babylonii Astronomia inventores, auctore Zoroastro Gl. 129.
- Bacchylides 162.
- Balanii templum Heliopoli 303.
- Barlaamus ad Joasaphum Gl. 88.
- Barnabas Apostolus 224. 232.
- Basileus, βασιλεύς, Episc. Amasenus à Licinio interfectus Gl. 250.
- Basilus Magnus 103. 128. 155. Basilii fornicium de nece Juliani Imp. 297. Citatur Basilus Gl. 3. 4. 8. 11. 12. 14. 19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67. 70. 71. 74. 79. 81. 83. 84. 88. 93. 101. 108. 114. 154. 155. 157. 107. 208. 222. 254. Ejus miracula 253.
- ἐν τῇ περὶ Φωσῆρων ἐκτῇ Gl. 6. 18. seq. 27. ἐν τῇ εἰς τὴν ἑξαήμερον ἐκτῇ Gl. 25.
- ἐν τῇ ἑξαήμερῳ Gl. 9. 80.
- ἐν τῇ εἰς τὴν Προφήτῳ Ησαΐου ἐρμηνείᾳ 51. 105. 112. 120. 195.
- ἐν τῇ περὶ προνοίας. Gl. 42.
- ἐν τῇ εἰς ἀσχητοκούς Gl. 94. 168.
- ἐν οἷς ἐπεξηγήσθη τῶν 8 λγ' ψαλμῶν Πιργραφῆν 58.
- προτρετικῶν εἰς τὸ βαπτισμα 228.
- Alius Basilius junior Cæsareæ Episcopus qui Polycetum Patriarcham CPol. inauguravit Gl. 303.
- Basilus Medicus, antesignanus hæresis Bogomilorum Gl. 334.
- Berosus 23.
- Bibliotheca Alexandrina Ptolemæi Regis 173. Bibliotheca Romæ combusta 263.
- ὁ ἐν Βαλγαρίᾳ Ἀρχιεπίσκοπος (Theophylactus) Gl. 210.
- Brachmanes Gl. 142. 234.
- Bruttius ὁ ἰσορικός καὶ χρονογράφος 38. 250.
- Cadmus Phoenix 42.
- Cæsarius Greg. Nazianzeni frater 80. 143.
- Cajanitz hæretici Gl. 120.
- Cainan primus de Astronomia scripsit Gl. 129.
- Cajus è LXX. discipulis Christi. 214.
- Cajus Historicus qui contra Proclum Montanistam scripsit Gl. 235.
- Callimachi Ætia 111.
- Callinicus Patriarcha CPol. Gl. 279.
- Canon Chronicus 104.
- Cassia filia Jobi Gl. 147. Alia Cassia s. Icasia à Theophilo Imp. repudiata, cujus scitum responsum refertur 288.
- Cathari hæretici 271.
- Catholicæ Apostolorum Epistolæ 233. Cecro-

- Cecropius Episc. Nicomediae 293.
 Cerdo haereticus 256. 273.
 Cerinthus haereticus 252.
 Chanethotes Aegyptius à Moysse occisus 42.
 ἐν χάριτι τοῦ ὁσφιστοῦ ἰσορίας. 112.
 Chilo Ephorus Lacedaemone Olymp. LIII. 143.
 Chiron 37.
 S. Chrysostomus, vide Joannes.
 Cicero 185. 190.
 Clemens è LXX. Christi discipulis 214. Romae Episc. 250. 252.
 Clemens Alex. 219. 232. 251. Gl. 228. 242. ὁ ἐσιώπῃ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας Εκκλησίας γεροντός ἱερέως, αἰτῆς δι' ἡμετέρας καὶ μακρὰν τῶν Ἀποστολικῶν γενόμενον χρόνον ἐν τῇ τοῦ Πατρὸς λόγῳ. 7. ἐν τῇ πρώτῃ ἐρώματι 137. 145. Κλήμεντος συγγραφεὺς ἐν τῇ πέμπτῃ ὑποτυπώσεων 224.
 Clementina. Πέτρος ὁ Ἀπὸστολος. εἰς τὴν Κλημεντίαν 28. idem opus respicitur 23.
 Clemens Chronographus 232.
 S. Cononis templum CPoli 379. 394.
 Constantinus Patriarcha CPol. Gl. 323.
 Constantinus Sylvanus Pauli Samofateni successor ὃς εἰδὼς τοὺς ἑαυτοῦ ἀποστόλους καὶ τῶν Ἀποστόλων περὶ τὴν διδασκαλίαν Gl. 278.
 Constantini Imp. statua subiecta inscriptio 280.
 Cornelia Vestalis 249.
 Cornelii Papae Epistola ad Fabium Antiochen. 273.
 S. Cosmae & Damiani templum CPoli 389. 397.
 Cosmas Magnus auctor tetraodii quod supplevit Marcus Monachus, ejusdem Monasterii Oeconomus Gl. 374. in notis.
 Cosmas Patriarcha CPol Gl. 332.
 Crescens è LXX. discipulis Christi 214. 252.
 Ctesias 168.
 S. Cypriani Martyrium 272.
 Cyriacus Patriarcha Gl. 279.
 Cyrillus Alex. 349. seq. Gl. 24. 69. 71. 82. 110. 116. 118. 119. 123. 124. 126. 127. 130. 132. 137. 146. 184. 185. 193. 210. 211. 218. 253. 261. 271. ad Optimum Episcopum, in verba quae occiderit Cain 241 - 244. ἐξ αὐτοῦ τῆς Παλαιᾶς 369. διαφοροὶ λόγοι καὶ δι' ὁμογενεῖς διδασκαλίας. ibid. ἐν τῇ μετρίᾳ διδασκαλίας. ibid. ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Ἱεροσολίων Gl. 78. ἐν τῇ τοῦ τῆς ἐν πνεύματι λατρείας βίβλῳ Gl. 159. ἐν τοῖς γλαφυροῖς, Gl. 119. ἐν τοῖς καὶ ἱερατοῖς 48. Gl. 124. 129. 130. 185. 199. ἐν τῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνθρώπων λόγῳ. Gl. 88.
 Cyrillus Hierosol. in Epistola ad Constantium Imp. de Crucis apparitione Gl. 253. 271.
 Cyrillus Diaconus Heliopolitanus 295.
 Cyrus Patriarcha CPolitanus 379. 381. Joan.

Joannes Damascenus. vide Joannes.

Damafus Episcopus Rom. Gl. 271.

Daniel Propheta 159. &c. Gl. 101. 142. Prophetia Apocrypha. 160.

Daniel Stylites Gl. 264.

Davidis Psalms 85. amplius trecentos collegit Esdras, è quibus solos CL. probavit Ezechias, reliquis combustis Gl. 182. seq.

Democritus Philos. 146. 169. Gl. 20.

Demosthenes 169.

Dexiphanes Cnidius, Phari Alexandrinæ architectus 192.

Diodorus ὁ σοφῶτατος & χρονολόγος ἐν τῇ ἐκτίσει & συγχρηματῶν αὐτῶν ἐπὶ θίων 44. videtur Diodorus Siculus intelligi.

Diodorus Tarsensis Gl. 80.

Diogenes Cynicus 163. Gl. 20. 112. 201.

Diogenes presbyter Meletii schisma probans 296.

Dionysius Alexandriæ Episc. 271.

Dionysius Areopagita ὁ θεοφάντης καὶ μέγας Gl. 76. 182. 195. 208. Epistola ad Polycarpum 219. Gl. 219. 220. ad Timotheum Gl. 212.

Dionysius Corinthiorum Episc. Gl. 235. 241.

Dioscorides de Stratonico quodam Sicilia Duce pulchritudinem liberorum per imagines

uxori intuendas datas promouente Gl. 56.

Dioscorus Alexandriæ Episcopus. 319. cum Eutyche faciens Gl. 263.

LXX. Discipulorum Christi nomina 212. seq.

S. Dometii Martyrium 297.

Domn⁹ Antiochiæ Episc. 271. 317.

Dorotheus Martyr 277.

Ebionæorum hæresis 252.

Empedocles Philos. 163. Gl. 202. 282.

Encratitarum hæresis 260.

Enochi liber Apocryphus 21.

Epænetus & Epaphras, Epaphroditus è LXX. Christi discipulis 214.

Επείρας. Eperastus à Paulo Apostolo de Christiana religione edoctus nullus est, sed Glycæ verba pag. 236. de Paulo hæc sunt: ἐκ δευτέρου δὲ τῇ τῶν μαθητῶν, καὶ κατηχῆσας τὸν οὐνοχόον Νέρων & καὶ παλακὴν αὐτῷ ἐπέσχεον pellicem ipsi dilectam.

S. Ephraemus Gl. 124. 125. & forte 39. Συρ & πρὸς θωμάς αὐτῶν.

S. Epiphanius, ὁ μέγας Ἐπιφάνιος. 23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl. 46. 110. 128. 146. 158. 198. 224. 259. ἐν τοῖς παναρίοις 23. ἐν τῇ βίβλῳ παναρίῳ Gl. 209. οἷς τὸν ἀγκυρωτὸν αὐτῶν 25. περὶ σαθρῶν καὶ μέτρων 255.

Epiphanius presbyter ἐν λόγῳ τῆς Dd

- τῇ γενεθλίῃ τῆς παραμύμης μη-
τρὸς ὁ κύριος Gl. 213. 290.
- Eratoſthenes 175.
- Eſaias ſerra lignea diſſectus. Gl.
197.
- Eſdras γραμματικῆς νόμων ἱερῶν δι-
δάσκαλος 163. libros ſacros
ſervat Gl. 182. 198. 199.
- Evangelium in Circo populū
abſcūturus geſtat Juſtinianus.
338.
- Eudocia 312. Gl. 261. alia 384.
Gl. 326.
- Eudoxius Epiſc. CPol. 194. 296.
- Eudoxus Cnidius 167. 169.
- Eulogius Ethnicismi propugna-
tor ἀμαχὸς ἐπὶ τῷ in Concilio
Nicæno victus & perſuaſus à
Spyridone Gl. 250.
- Eunice Chriſti diſcipula 224.
- St. Euphemiz templum 321.
- Eupolemus 64. 91.
- Euripides 38. 43. 162. 166. 148.
254. 263 Gl. 202. Ejus Danaë
38.
- Eusebius Pamphili 247. 255. ὁ
πολυμαθὴς καὶ πολυγράφος Gl. 182.
227. 235. alius Eusebius Epi-
ſcopus CPol. 286. Eustathii
Antiocheni locus de die ſub
Ezechia Gl. 194. alius Euse-
bius Emefenus 296. alius Eu-
ſtathius Tabularius 401.
- De Eutelide formæ ſuæ admirato-
re locus Plutarchi Gl. 58.
- Euthymius Patriarcha CPol. Gl.
299.
- Eutychius Patriarcha CPol. Gl.
272.
- Ἐξωκινῶνται Ariani 303. 323. 327.
- Euzoius Epiſcopus Antioch. 294.
Gl. 235.
- Ezechias Rex Juda 115. ſeq. Gl.
194. ſq. Salomonis libros Me-
dicos abolet Gl. 183. Davidis
Pſalmos ſeligit Gl. 182. ſeq.
- Fabius Epiſcopus Antioch. 272.
- Faſti Conſulares τὰ ὑπαγέγραφα
165. 381.
- Flavianus Romæ Epiſc. Martyr.
270.
- Flavianus Epiſcopus CPol. 317.
Gl. 263.
- Flavius Epiſc. Antiochenus 270.
271. Pſalmos alternatim con-
cinere inſtituit Gl. 252.
- Galenus Medicus Gl. 56. 58. 59.
96. 111. 131. 133. 228. 242. fal-
ſum eſſe quod cum S. Magdale-
na collocutus eſt. Gl. 231. M.
Antonini meminit libro ad Pi-
ſonem, & Commodi ἐν τῇ πρὸς
ἡρώων πρῶτῃ. ibid.
- S. Gelafinus à Mimo Martyr 275.
276.
- Genesis parva, liber Apocryphus.
Gl. 104. 108. 211.
- Gennadius citatur Gl. 80. ubi de
Angelorum creatione.
- Georgius (Syncellus) Chrono-
graphus Gl. 117. 118. 121. 122. 1
131. 139. 140. 156. 197. 198.
245. 246.
- Germanus Patriarcha CPol. 280.

281. ἐν τῷ εἰς τὴν κρίμῃσιν λόγῳ.
Gl. 79. 233.
- Gregorius Nazianzenus Theologus 228. 353. 370. 374. ἡ Θεολογία γλῶσσα Gl. 3. 68. 80. 93. 94. 95. 99. 107. 110. 112. 120. 129. 108. 221. 254. 256. 271. 282. ἐν τοῖς ἐμμέτροις αὐτῷ ἐπεσιν Gl. 83.
- Gregorius Nyssenus 355. ὁ Θεὸς σοφός Gl. 2. 11. 28. 82. 83. 89. 92. 98. 100. 103. 109. 150. 161. 122.
- Gregorius Patriarcha Antiochenus 377.
- Gregorius I. Papa Rom. Gl. 240. 282.
- Gregorius II. Papa ad Leonem de imaginibus scripsit Gl. 281.
- Græci perfecerunt Astrologiæ disciplinam à Babyloniis cœptam ἡ τῶν Φαινομένων θεωρία παρ' Ἑλλήσιν ἐτελεώθη, τῶν πρώτων τηρητῶν ἐν Βαβυλῶνι γενομένων 127. seq.
- Gymnosophistæ 30.
- Hadrianus Imp. τὰς θρησκευτικὰς λόγας μεγάλας ἐδέξαστο, συνπομνύας ἔχων αὐτῷ, καὶ ὡς ὅτε ἀνδρὰς σοφούς Gl. 240.
- Hegesippus 26. 262.
- Hellanicus Historicus 146.
- Heraclitus ὁ σκοτεινός 146. Gl. 74. 116. 202.
- Heraclitus Philosophus, Eudociæ Augustæ pater 311. (alijs Leontius.)
- Hercules Tyrius inventor purpuræ 43. Gl. 140.
- Herines è LXX. Christi discipulis 213.
- Hermes Trismeg. Gl. 28. ἐν λόγοις πρὸς Ασκληπιον 47. ἄμωμι τῷ σοφῷ Ὀπισθίων Gl. 114.
- Herodorus 47. 162. 163. Gl. 202.
- Hesychius 371. citatur cum Sozomeno & Theodoretō, ubi de rebus Theodori Mopsuesteni sermo est.
- Hippocrates Gl. 50. 202.
- Hippolytus Martyr, Portus prope Romain Episcopus ἐν τῷ πρὸς πατέρας αἰρέτους συνταγματι 6. idem Hippolytus citatur Gl. 194. 239.
- Hippolytus Thebanus Gl. 227.
- Homerus 37. 46. 84. Gl. 7. 184. 195.
- Jacobus Hierosol. Episcopus 203. 226. 246. 248. Gl. 228.
- Jacobus Cilix Medicus 322.
- Jamblichus Gl. 107. ubi de angelis sermo.
- Jannes atq; Zambres Magi Gl. 156.
- Jason è LXX. discipulis Christi 213.
- Ibas damnatus in Synodo Ephesina 317.
- Jeremias Propheta Gl. 237.
- Jesus Siracides Gl. 203.
- Ignatius Martyr 223. 252. Epist. ad Trallenses 221.
- Innocentii I. Papæ ad Arcadium Imp. literæ Gl. 259. seq.
- Dd 2
- Joan-

Joannis Baptistæ reliquias. 295.
305. 320. templum CPoli 378.
Joannis Evangelii avtographum.
Ephesi (ubi illud scripsit 246.)
servatum s. Apocalypsin in
Pathmo scripsit temporibus
Domitiani Gl. 239.

Joannes Chrysostomus 233. 307.
ὁ χρυσορρήμων Gl. 2. 9. 12. 18.
27. 39. 66. 67. 68. 69. 72. 77. 79.
80. 82. 83. 85. 87. 89. 92. 93. 94.
102. 104. 109. 115. 117. 118. 120.
121. 122. 123. 124. 125. 131.
132. 135. 157. 189. 209. πύλ-
πυλξ χρυσήλατος & παναγία Πνεύ-
ματ^ο Gl. 211. 214. 215. 220.
223. 225. 226. 229. 258. 259. 263.
ἐν τῇ εἰς ἐξαήμερον τρίτῃ ἑμιλία Gl.
4. ἐν τῇ καὶ ὁμιλία εἰς ἐξαήμερον
Gl. 81. 88. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ & κτ'
ματ^ο ἑωαγγελίου Gl. 209.
210. 211. 212. 218. ἐν τῇ κτ' ἱω-
άννην ἑρμηνείᾳ Gl. 212. 219. ἐν
τῷ πρὸς τὴν καλόντας μοιζεν.
Gl. 236. ἐν τῷ εἰς τὴν ἐξορίας τῆ
Ἀδάμ λόγῳ Gl. 91. ἐν τῇ βίβλῳ
τῶν ἀνδραγάτων Gl. 8.

Joannes Climacus Gl. 112. ἐπὶ τῆς
κλίμακ^ο ἱωάννης ἀγιώτατ^ο.

Joannes Damascenus Gl. 8. 15. 16.
17. 24. 32. 65. 66. 71. 78. 80. 81.
82. 93. 98. 99. 100. 103. 105. 107.
111. 120. 209. 221. 240. 351. ca-
pite XX. decretorum suorum
Gl. 4. in lacino, nam Græca locum
ἵσταν non habens.

Joannes Scylitzes Curopalates,
Joannes Xiphilinus & Joannes
Zonaras, vide infra in Scylitze,
Xiphilino & Zonara.

Joannes Astronomus sub Con-
stantino Imp. Leonis filio Gl.
300.

Jobus Gl. 146. 147.

Josephus 23. 94. 102. 207. 209.
217. 224. 228. 230. 233. 247.
248. 249. Gl. 12. 40. 102. 119.
121. 123. 126. 127. 130. 133. 139.
143. 145. 148. 150. 155. 158.
163. 164. 174. 175. 176. 177.
179. 183. 184. 185. 187. 188. 189.
192. 198. 228. Φιλαλήτης Gl.
234. 238. ἐν τῇ κατ' αὐτὸν δό-
χαιολογία Gl. 4. ἐν ἐνάτῃ τῆς δό-
χαιολογίας 102. Φασὶ τὴν ἱώση-
ποι λέγειν 94. Neronis mortem
prædicat 240. Judæum descri-
bere excidium Hierosolymæ
oportuit, ne Judæi fidem narra-
tioni derogarent Gl. 238. à
Moysè dissidet Gl. 139.

Josephi Patriarchæ πρὸς συγχ^η Apo-
crypha 171.

Jovis Epitaphium apud Cretenses
44. adde notas Cangii p. 499.

Irenæus 250. 251. 257. 262.

Isaacus Patriarcha CPol 382. Isaa-
cus Monachus Gl. 155.

Isocatus Antiochenus Philos. 322.

Isocrates Rhetor 167. 169.

Isidorus Pelusiota Gl. 98. 223.
258.

Julia-

Julianus Apostata 293. 295. &c.
 ὁ ὁδογράφος, Gl. 117. 128. 185.
 199. 251. 253. 254.

Julianus Episc. Halicarnassensis
 docuit Christi carnem incor-
 ruptibilem fuisse. Gl. 245.

Julius Cæsar αἱ ἀκροῖα ῥήματα ἐκείνη
 187. leges tulit, indictiones &
 bisextos ordinavit Gl. 204.

Justinianus Imp. Gl. 266. 272. Co-
 dex 335. 343. edicta de fide
 341.

Justinus Philosophus & Martyr
 Christi, qui Apologiam pro
 Christianis scripsit 258. Gl. 4.
 15. 19. 241.

Iustus Episcopus Hierosol. 253.

Juvenalis Episcopus Hierosol. Gl.
 232. 270. ubi de sepultura & re-
 surrectione Mariæ Virginis.

Leo I. Episcopus Rom. Gl. 271.

Leo Sapiens Philosophus Imp. Gl.
 296. 297. 298. 299. 300.

Leo ArchiEp. Thessalonicensis
 Gl. 291. 292.

Leontius Martyr, pater Origenis
 Gl. 242.

Leontius Antiochiæ Episc. 270.
 alius Leo sive Leontius Syrus ὁ
 δὲ τοῦ Σαυδμαρίου 383.

Libanius Gl. 258. ubi ejus de
 Chrysostomo testimonium.

Licinius (Macer) Historicus 114.

Linus è LXX. Christi discipulis,
 213.

Lois Christi discipula 224.

Lucas Evangelista 224. Gl. 236.

237. 281. Ejus reliquæ 193.
 suspensus in olea Gl. 237.

Lucianus presbyter Antiochenus
 Ἀποχρεῖσι θεάδων 277. 279. 283.

Lucianus Samosatensis 240.

Lucius è LXX. Christi discipulis
 214.

Lycurgus Legislator Gl. 163.

Macarius Abbas ὁ μέγας Μακάριος
 ἐν τῇς Ἐπιστολαῖς αὐτοῦ Gl. 105.
 255.

Macarius Episcopus Hierosol. 186.

Maccabæorum libri 175. 180.

Maccabæorum templum CPoli
 392.

Macedonius Episcopus CPoli. hæ-
 reticus 294. 304. Gl. 257. 271.

Magia à Medis ad Persas manavit.
 Gl. 129. à Goëtia differt quod
 hæc malorum illa bonorum
 ope geniorum fit. ibid.

Magistranus Mauricii fatum præ-
 sagiens Gl. 274.

S. Mamantos templum 324.

Manes hæreticus 174 Gl. 82. 111.
 204. è genere Brachmanum.
 Gl. 244.

Manichæi die Dominico jejunan-
 tes 17. abstinentes à carnibus.
 237. de anima terræ, error Gl.
 48. de anima brutorum Gl. 104.

Manetho 46.

Martiani Imp. lex de ambitu Gl.
 263.

Marcio Ponticus hæreticus 256.
 257. 260. 263. Marcionitæ 237.
 256.

Dd 3

Mar-

- Marcus Evangelista 214. Gl. 216.
 Alexandria Episcopus 230. 252.
 Marcus Monachus, vide supra in Cosma.
 Maria Prophetis 63.
 Mariæ Virginis nativitas 192 Gl. 207. obitus Gl. 231.
 Maria Magdalena, commentitium ejus cum Galeno colloquium Gl. 234.
 Matthæus Evangelista 213. Gl. 284. Hierosolymis scripsit 253.
 Matthias Apostolus Gl. 214.
 Maximus Monachus & Confessor ὁ μέγας Μάξιμος Gl. 5. 6. 25. 70. 71. 95. 110. ἐν τοῖς περὶ Θεολογίας Gl. 3. 194.
 Μηχανικὴ Βιβλίοι. Gl. 252.
 ἐκ τῆς μηχανικῆς χειρογράφοι 379.
 De Melchisedeco narratio Apocrypha 49. 50.
 Meletius Episcopus Antioch. 296.
 Melitonis Apologia pro Christianis 258. 239. ubi ex ea fragmentum.
 Memnonis statua admiranda vocalis 144.
 S. Menas Martyr 275.
 Menander Comicus 172.
 Mercurius Trismegistus 47.
 S. Mercurius à quo Julianum interfectum vidit in somnis Basilus 298. Gl. 253. 254.
 Methodius Patriarcha CPol. Gl. 289. versus ejus quibus Theodori & Theophanis Graptorum versibus respondet Gl. 289.
 Metrophanes Episcopus CPol. 280.
 Michael Cerularius Monachus Patriarcha CPol. Gl. 319.
 Michaël Parapinacius Imp. poeta ineptus Gl. 330.
 Monotheletæ Gl. 272.
 Moyse literarum Hebr. repertor 64. ὁ κοσμογράφος 238. ab Egyptiis dictus ψέμα-Θάμα-Χάμα 76. contra Ethiopes stragegema Gl. 149. citatur passim in Chron. Alex. & in Gl. usque ad pag. 157. 160. 211. Moyse sepultura Gl. 158.
 Musanus scriptor Ecclesiasticus. 260.
 Museum Antiochenum 316.
 Nectarius Patriarcha CPol. Gl. 256.
 Nemesis Gl. 64. 105. ὁ ἑυμέσης Ἐπίσκοπος Gl. 102.
 Nestorianus Chronographus 48. 342.
 Nestorius 314. ἐ Germanicia Syriæ Patriarcha CPol. hæresiarcha Gl. 245. 260. 271.
 Nicander ἐν τοῖς ἐπιστολὰς Gl. 56.
 Nicephorus ὁ ἐν Πατριάρχαις ἀσίδητος Gl. 137. 287. ejus Canon Lt. de infantibus in casu necessitatis à Laico baptizandis Gl. 244.
 Nicetas Patriarcha CPol. indignus Gl. 284.
 S. Nicolai templum CPoli 397.
 S. Nilus Martyr. 280. Nova-

Novatus 271. Gl. 244.

Oenomaus Πισίων Pifensium Rex,
ludorum Circensium inventor
110. seq.

Onesimus & Onesiphorus è LXX.
Christi discipulis 213. 214.

Oracula 39. 42. 46. 110. 113.
161. &c.

Origenes 163. ὁ κατέρχεται
109. 162. 241. 242. 243. 270. ὁ

ματὴρ Φραυ Gl. 271. à Mammæa
Alexandri Imp. Matre arcessi-
tur 243.

Orpheus Gl. 163.

Palæphatus 44. 46.

Panaretus, Sapientię liber 175.

Papias Martyr 258.

Parmenides Philof. 163.

Παράλιον, Paschale Ecclesię An-
tiochenę 381. Paschales ta-
bulę in templis affixę 9.

Patricius Prusensis Episc. de ther-
mis (ex Orat. in S. Pionium)
Gl. 17.

Patrophilus Episcopus Scythopol.
295.

Pauliciani Gl. 209.

Paulinus Eudocię charus 311.
313. 316. Gl. 261.

S. Paulus 20. 231. &c. Gl. 136. 213.
214. 227. 228. 229. 235. 236. 237.

239. Cajani jactabant in suo
ἀναβαταρίῳ (Epiphan. ἀναβατ-
αρίῳ) contineri quę Paulus in ter-
tio cœlo audivisset Gl. 120.

Paulus Samosatensis, hæreticus
Gl. 244. alius Gl. 278.

Paulus Sinopenfis ὁ Σινώπης (MSS.
quædam Σινώπης, pro quo Lab-
beus legit Σινώπης, conjicit-
que de Paulo Silentiario) 63.
ubi sermo est de rabie canum.

Pausanias ὁ σοφώτατος 250. 251.
40. ubi de Perseo

Pelagius Patricius vir sapiens
328.

S. Peleus, Martyr 280.

Persarum Regis καβατέρης Σαδασα-
δασάχ, ὁ καὶ Σεραπίς Epistola ad
Heracium Imp. 402.

Persis Christi discipula 224.

S. Petrus Apostolus Gl. 124.
235. 236. ad Faustum scribens
Gl. 26. 113. vide supra, Cle-
mentina. Cum Simone Mago
disputatio Gl. 235.

Petrus Alexandrię Episcopus &
Martyr 276. ejusde Paschate
1. seq.

Pherecydes ἱεροποιός 144. ὁ δὲ
τελεῖ ἱερολογεῖται 163.

Philemon è LXX. Christi disci-
pulis 214.

Philippus Apostolus 229. alius
è LXX. Christi discipulis 214.

Philippus Imperator Christianus,
270.

Philo Judæus 228. 230. 249. Gl.
234.

Philonis Philosophi Ecclesiastica
Historia Gl. 282. seq. ubi de
vi anathematis Ecclesiastici ser-
mo est.

Philolaus Pythagoricus Gl. 20.
Phi-

- Philologus & Phlegon è LXX.
CHRisti discipulis 213.
- Phlegon è τὰς Ὀλυμπιάδας συναγα-
γὰς 219. 222.
- Phœbe CHRisti discipula 224.
- Phœnices mercatores Arithmeti-
cam invenere Gl. 128.
- Photius Patriarcha CPol. Gl. 293.
297. 298.
- Pindarus 161.
- S. Pionius Martyr 270. supra in
Patricius.
- Plato Philosophus 165. 167. 168.
169. Gl. 5. 202. 234. alius
- Plato præfectus Urbi 167. 169.
329.
- Plinius. vide supra in Apollonio.
- Plotinus Gl. 70.
- Plutarchus 240. Gl. 58. 131.
- Poëtæ de Europa Phœnicis filia-
cum Chronographis non con-
sentientes 42. legendum enim
μη ὁμοφωνήσαντες pro καὶ ὁμοφω-
νήσαντες. Chronographi namq;
Agenoris filiam tradunt Phœ-
nicis sororem.
- Polycarpus Martyr 257. 258.
- Polyænus Atheniensis 159. 144.
ubi de Memnonis statua vocali
per Cambysem confracta
- Polyeuctus Patriarcha CPol. Gl.
303. 306.
- Porphyrius Gl. 107. est quoque
Porphyrius ceti piscis nomen
Gl. 270.
- Photinus Lugd. Episcopus 261.
- Prisca CHRisti discipula 224.
- Priscilla & Maximilla Montani
263.
- Priscus Comes excubitorum in
Clericum attonsus 384.
- Priscus Thrax scriptit de bello ad-
versus Attilam & Alaricum 318.
- S. Probi templum CPoli 337.
Cæsareæ 327.
- Prochiorus è CHRisti discipulis
224.
- Proclus Patriarcha CPol. Gl. 260.
- Proclus Onirocrites 331.
- Procopius Cæsariensis Gl. 270.
- Prometheus Gl. 163.
- Mich. Pfellus, ὁ πατὴρ τῶ ὄντι Gl.
171. 183. 328. 330.
- Jacobus Cilix, urbis Archiater co-
gnomine ψευδοῦς 322.
- Ptolemæus Astrologus Gl. 134.
- Pudens è LXX. discipulis CHRisti
214.
- Pyron seu Πύρων ὁ γεωμετρεῖς Gl.
82.
- Pythagoras Philos. 143. Gl. 202.
- Quadrageinta Martyrum tem-
plum CPoli. Gl. 319.
- Quartus è LXX. discipulis CHRi-
sti 214.
- Regnorum & Paralipomenon li-
bri 154.
- Rufus è CHRisti LXX. discipulis
213.
- Rufus Medicus Gl. 63. ubi sermo
de Hydrophobia.
- Sabellius hæreticus Gl. 243. 271.
- Sabbatius Monachus. Gl. 287.
- Sallustius 183. 189.

Salomonis Regis libri de Angelis
Dæmonibus, gemmis, viribus
herbarum &c. Gl. 182. 183.
184. 185.

Samaritanorum schisma Gl. 243.

Scribæ in templo, qui *ἡμερολόγια*
sive Diurnorum more adno-
tabant & in acta referebant va-
ticia Prophetarum 153. ab
iisdem digesti Regnorum & Pa-
ralipomenon libri 154.

Jo. Scylitzes Gl. 245. 293. 294.
297. Chronographiam suam
sive *χρονοκὸν σύνταγμα* incipit
à Michaële Rangaba, ubi desit
Theophanes Gl. 246. 286.

Semerionius de rebus Assyriorum
ἅπαντα συναρτάσσει Σεμεριών & ὁ
βαβυλωνίων Πέρσης 38.

Senuphius vir sanctus & thyma-
turgus Gl. 257. 258.

Septuaginta Interpretes 173.

Serapion Episcopus Antiochenus
263.

Serapio Mathematicus sive Astro-
logus tempore Caracallæ Gl.
243

Sethum Syncellus tradit invenisse
litteras Hebraicas, signa cæle-
stia, conversiones annorum,
mensis, septimanas, & sideri-
bus ac planetis indidisse nomi-
na Gl. 121.

Severianus (Gabalorum Episc.)
Gl. 67.

Severus à quo Severiani. 208.

Acephalus Gl. 271. cum Dio-
doro citatur Gl. 80.

Sibyllæ 108. Sibylla Æthiopum
Regina versata cum Salomone,
Gl. 183. seq.

Silas è LXX. Christi discipulis
214.

Σίλβι & T. Livium intellige.

Simeon Episc. Hierosol. 246.

Simeon Metaphrastes Gl. 245.

Simeon Stylites. 321.

Simon Leprosus Lazari quem
Christus suscitavit Pater. Gl.
214.

Simon Magus 256 Gl. 235. 236.
ejus canis & præstigiæ Gl. 156.

Simonides 143.

Sirachides 175. Gl. 203.

Socrates Philos. 162. Socratici.
168.

Socrates Historicus 371.

Sophocles 162. 186. Gl. 202.

Solibius 192. in latino: *refert So-
sibius quendam Antiochenum*. Sed
in Græco est: *λέγει ἐν τοῖς (αυ-
τοῖς) χρόνοις Σωσίβιον πια Ἀντιο-
χέα συγκλητικὸν* &c

Sosipater & Sosthenes è LXX.
Christi discipulis 213. 214.

Sozomenus 371.

S. Stephanus è Christi discipulis.
214. Stephanus protomartyr
226. 231. ejus templum CPoli
384.

Svetonius Tranquillus ὁ σοφῆτα.
Ec

τῶ Σαβιτῶν τρεῖς κυλλῶ Γω-
 μάων ἱερολογεῖται 117.
 Sylvanus è LXX. Christi discipu-
 lis 214. (tyr 279.
 Sylvanus Emesenus Episc. Mar-
 Sylvanus Gaza Episc. Martyr 280.
 Sylvester Romæ Episc. Gl. 248.
 πὶ συμβολαῖα, Acta publica 383.
 Symmachus 266. Gl. 242.
 Synodi septem universales Gl.
 272. seq. Nicæna 8. 282. Gl.
 250. CPolitana 304 Ephesina
 314. λησεῖκη 317. Chacedo-
 nensis Gl. 263. 319. Quinta
 344. Gl. 270. &c.
 Synodus Carthaginensis Gl. 95.
 &c.
 Tatianus 91. 232 260. 261.
 Tertullianus 229. ἀντὶ ἐπὶ τῶν
 λαμπρῶν Gl. 235.
 Thales. 115. 143. prior locus for-
 te intelligendus de Thalete
 Cretensi.
 Tharbis Æthiopum Regina quæ
 Moysen amavit Gl. 149.
 Theodoritus Cyri Episc. 371. 376.
 Gl. 14. 19. 33. 65. 80. 106. 132.
 176. 179. 181. 187. 189. 192.
 198. 211. 230. 261. 263. 270. ἐν
 Θεραπεύτικῃ αὐτῶ. Gl. 79.
 S. Theodori templum CPoli. 337.
 Theodorus Episc. Mopsuestenus,
 360. 361. 370. 371.
 Theodorus & Theophanes Gra-
 pti, supra in Methodius.
 Theodosius Calligraphus Arcadii
 F. Imperator. Gl. 260.

Theodorus hæreticus 263.
 Theognis Poëta 143.
 Theophanes Confessor, & Agri
 Abbas, Gl. 287. Georgii Syn-
 celli Chronicon continuavit
 usque ad mortem Nicephori
 ἔως τοῦ γενικῶν Gl. 246.
 Theophanes Episc. Nicænus, Gl.
 290. alius Theophanes ὁ καροῖ-
 εῖς cognomento χοῖρας Gl.
 301. (interpreti Casareæ Pon-
 tificis, minus recte)
 Theophilus Alexandrinus Patri-
 archa Gl. 257. 258. 259.
 Theophilus Antiochenus 41.
 Theophilus ὁ σοφώτατος 41.
 Theophylactus Bulgareorum Episc.
 Gl. 210. alius Patriarcha CPol.
 301. 302.
 Theotecnus presbyter Antiochi
 296.
 Thucydides Gl. 202.
 S. Thyrsi templum CPol. 319.
 S. Timothei reliquiæ 293.
 Timotheus è LXX. Christi disci-
 pulis 214.
 Timotheus Casareæ Episc. 327.
 Timotheus Patriarcha Alex. Gl.
 271.
 Trophimus & Tychicus è LXX.
 Christi discipulis 214.
 Trypho Patriarcha CPol. Gl. 301.
 Tyrannio Tyri Episcopus Martyr
 279.
 Valens ἀκριβέστερος ἀστρονόμος
 tempore Constantini M. ex
 themate Astronomico CPolin
 urbem

urbem duraturam præfagiit
DCXCVI. annos Gl. 249.

Valentinus hæresiarcha 260. Gl.
111. 142.

Virgilius 113. 184.

Vitalis hæreticus à quo Vitalia-
ni 296.

Volagesus Episc. Nisibenus 291.

Urbanus è LXX. Christi discipu-
lis 213.

Xenophanes Philos. 143. Gl. 20.

Xenophon Orzylai F. 168. (lege
Grylli)

Jo. Xiphilinus Trapezuntius, Mo-
nachus. Patriarcha CPol. τὰ
πάντα θωμάσας λόγῳ, σοφίᾳ

καὶ σωῖσαι καὶ δόξαι Gl. 325. seq.
Zachariæ, qvi Jo. Baptistæ pater
fuit, reliquiæ CPol in translatæ
309.

Zacharias Patriarcha Hierosol.
382. 385.

Jannes & Zambres Gl. 156.

Zenobius presbyter, Martyr 293.

Jo. Zonaras Gl. 140. 294. 279. ἐν
τῇ χρονικῇ ἀντὶ σωπύγματι Gl.
286.

Zoroaster Astrologiæ ac Magiæ
repertor 28. ejus ultima ver-
ba 37. ὁ πειράσας Περσῶν
Ἀστρονόμος Gl. 129. Astronomiæ
Persis inventor. ibid.

CAPUT V.

De BYZANTINÆ sive CPOLITANÆ Historiæ Scriptoribus.

*Corpus Historia Byzantina in Ænara Parisiensi splendidi typis chartisque excusi
brevi conspectus, & de nova editione illius operis, ante aliquot annos pro-
missa in Belgio. Non esse omittendam, si nova curetur, per singulas summas
paginas notationem Imperatorum CPol. de quibus agitur, & quantum
potest fieri annorum Christi, & Patriarcharum CPol. 1. De singulis scri-
ptoribus accuratior notitia, Labbei Protrepticon, & excerpta de legationibus
ex scriptoribus deperditis Dexippo, Eunapio, Petro Patricio, Prisco Sophista,
Malcho Philadelphienfi & Menandro Protektore, nec non ex Theophylacto
Simocatta qui etiamnum exstat, 2. Excerpta Pboriana ex scriptoribus
deperditis Olympiodoro, Candido, Theophane, Nonno: Tum ex Hesychio
Mileſio ἀνορθωμάτων, Et de Imperatoribus rebusq; CPolitanis varia è Sui-
da, ibid. De Procopio Casarensi, atq; obiter notitia præcipuorum scriptorum*

Ec 2

ex

exBibliotheca Segueriana sive Cœuliniana propediem vulgandorum. 3. De Agathia. 4. Paulo Silentario & Theophylasto Simocatta, 5. Nicephoro Patriarcha CPol. & Nicephoro Philosopho. 6. Joanne Cameniata & aliis scriptoribus post Theophanem 7. De Leone sapiente & Joanne Scylitze 8. Nicephoro Bryennio & Anna Comnena, 9. De Joanne Sinnamo sive Cinnamo & Niceta Choniata ubi & de aliis hoc nomine & de Michaële Choniata 10. Georgio Acropolita, Joële, & Jo. Canano. 11. Georgio Pachymere. 12. Joanne Cantacuzeno. 13. Nicephora Gregora. 14. Laonico Chalkcondyla. 15. Georgio Codino, Photii Oratione in Encania templi CPol. Joanne Anagnosta, Matthæo Jatro, & Manuele Chrysolara & Leone Grammatico 17. Constantino Porphyrogeneto, Simeone Magistro & Georgio Monacho. 18. De Duca & Anonymis scriptoribus. 19. De Anselmi Bandurii Imperio Orientali. 20. De illis qui corpori Byz. nondum sunt inserti, Zosimo. 21. Georgio Pbranza, 22. Genesio MS. 23. De Iffiso Opere MS. βασιλικὴν ταξιδίαν de officiis aula CPolitana Constantini Porphyrogeneti, quod exstat Francosurti ad Mœnum apud Nobiliss. Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. 24. Scriptoris quidam Hist. Byz. inediti ac deperditi. 25. De Combessii fasciculo Originum & rerum CPol. 26. De Saracenicis Frid. Sylburgii. 27. De Historia Ecclesiastica Manuelis Malaxi & aliis in Martini Crusii Turco Græcia obviis 28. De Leonis Allatii συμμεικτοῖς 29. Caroli Cangii merita in Hist. Byzantinam & elogium. 30. Godfr. de VilleHardouin & alii scriptores de urbe CPoli & rebus CPolitaniis. 31. De CPolitaniis Imperatoribus & Patriarchis Scriptores. 32. Martini Hanckii liber de Byz. rerum scriptoribus, Auctorisque elogium. 33. Catalogus Alphabeticus & Chronologicus Imperatorum CPol. cum scriptoribus qui de unoquoque egerunt, 34. Catalogus similis Patriarcharum CPolitanorum. 35. Indiculus scriptorum de quibus dictum in hoc capite. 36.

I.

Ntequam de singulis Byzantinæ Historiæ Scriptoribus Græcis dicere aggredior, juvat uno conspectu ac veluti in Tabella Lectori sistere succinctam omnium recensio- nem, quotqvot in splendido opere Corporis Byzantini, Parisiis è typographia Regia, Græce & Latine, typis luculentis & charta regia exculo continentur. Sunt autem hæc:

1. De Byzantine Historia Scriptoribus sub felicissimis Ludovici XIV. Francorum ac Navarrae Regis Christianissimi auspiciis, publicam in lucem emittendis, ad omnes per orbem eruditos Προσπεκτικόν. Proponente Philippo Labbe, Biturico, Soc. Jesu Sacerdote. Paris. 1648.

Ἐκλογαὶ τῶν πρεσβυτέρων. Excerpta de Legationibus ex

Dexippo Atheniense

Prisco Sophista

Eunapio Sardonio

Malcho Philadelpho.

Petro Patr. & Magistro

Menandro Protoclerico.

Theophylasto Simocatta.

Omnia 2 Codd. MSS. à Davide Hæschelio Augustano edita. Interprete Carolo Cantoclaro, libellorum Magistro: cum ejusdem Notis. Accedunt Nota & Animadvers. Henrici Valesii. Paris. 1648. fol.

Hæc Excerptis de Legationibus subjecta sunt Ecloga Historicorum de Rebus Byzantinis, quorum integra scripta aut injuria temporum interciderunt, aut plura continent ad Constantinopolitanam historiam minus spectantia. Selegit, interpretationem recensuit, notisque brevibus illustravit P. Philippus Labbe, Bituricus, Soc. Jesu Sacerdos.

2. 3. Προκοπίου Καισαρείως τῶν κατ' αὐτὸν ἱστορικῶν βιβλία ὅκτωι. Procopii Casarensis Historiarum sui temporis Libri VIII. Nimirum de bello Persico libri II. de bello Vandalico libri II. & de bello Gothico libri IV. Interprete Claudio Maltreto Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero: à quo supplementis aucti sunt Vaticanis, & in locis aliquot emendati. Paris. 1662.

Προκοπίου Καισαρείως τῶν τῷ Δεσπότῃ Ἰουστινιανῷ κτισμάτων λόγοι ἕξ. Procopii Casarensis de Edificiis Imp. Justiniani libri sex, Auctiores quam ante emendatores. Interprete Claudio Maltreto, Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero. Tomi II. Pars prior. Paris. 1663.

Προκοπίου Καισαρείως Ἀνέκδοτα. Procopii Casarensis Arcana Historia. Qui est liber nonus historiæ. Ex Bibliotheca Vaticana Nicolaus Alemannus protulit, Latine reddidit, Notis illustravit. Recognovit, varias lectiones adjecit, & lacunas fere omnes implevit Claudius Maltretus, Aniciensis, & Soc. Jesu Tomi II. Pars posterior. Paris. 1663.

Ἀγαθία Σχολαστικὸν περὶ τῆς ἱστορικῆς βασιλείας βίβλος πέντε. *Agathia Scholastici de Imperio & rebus gestis Justin. Imperat. libri V. Ex Bibliotheca & interpretatione Bonaventura Vulcanii, & cum notis ejusdem. Accesserunt ejusdem Agathia Epigrammata cum versione Latina. Paris. 1660.*

4. Θεοφυλάκτου Σιμοκάτῃς διὰ τῆς ἑπτάκων καὶ ἀντιγραφίως ἱστορικῶν βίβλος ἡ. *Theophylacti Simocatta, Expraxelli, & Observatoris Consiliorum, Historiarum libri VIII. Mauritii Imperatoris res gestas continentes. Interprete Jacobo Pontano, Soc. Jesu. Editio priora castigatior, & Glossario Græco-barbaro auctior. Studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Parisiis, 1647.*
5. Παράλιον, seu *Chronicon Paschale à Mundo Condito ad Heraclii Imperatoris annu viceſimum. Opus basiliensis Fastorum Sicularum nomine laudatum, deinde Chronica temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lem-mate vulgatum : nunc tandem auctius & emendatius, cum nova Latina versione, & notis Chronicis & Historicis, cura & studio Caroli du Fresne, Dn. du Cange, Regi à Consil. & Francia apud Ambianos Quæstoris. Paris. 1688. De hoc dictum supra cap. 4. §. 37. pag. 143.*
6. Γεωργίου Μοναχοῦ καὶ Συγκρίλλου γεγενημένη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταλασίᾳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως χρονολογία ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ. *Georgii Monachi, & S. P. N. Tarasii Patriarchæ CP. quondam Syncelli, Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Chronographicum, ab Adamo ad Michaeli & ejus F. Theophili tempora : Græce & Latine, cum tabulis Chronologicis & annotationibus. Cura & studio P. Jacobi Goar, Ordinis Prædicatorum Congregationis Reformata S. Ludovici. Paris. 1652. De Syncello dictum supra p. 149. seq. de Nicephoro p. 153.*
7. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους χρονολογία. *S. P. N. Theophani Chronographia. Leonii Grammatici Vita recentiorum Imp. R. P. Jacobus Goar, Ord. FF. Prædic. Congregationis S. Ludovici Vicarius Generalis, Latine reddidit, Theophanem notis illustravit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adjecit. R. P. Franciscus Combefis ejusdem Instituti ac Congregationis iterum recensuit, notis posteribus Theophanem; integris, Leonii Grammaticum præstitim discussit, exque fide Codd. auxit, emendavit Paris. 1655. De Theophane itidem supra pag. 151. seq.*

8. Νική-

8. Νικήφορος Καίσαρ τοῦ Βρυέννη τῆς Ἰστορίας. Nicephori Caesaris Bryennii *Commentarii de rebus Byzantinis : opera & studio Petri Possini, & Soc. Jesu. Paris, 1661.*

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικήφορος Πατριάρχου Κωνσταντίνου. Ἰστορία συν-
 τρηθεῖσα ἀπὸ τῆς Μαυρικίης βασιλείας. S. Nicephori Patriarchae Constanti-
 nopol. *Breviarium Historicum de Rebus Gestis ab obitu Mauricii ad Con-
 stantinum usque Copronymum. Interprete Dionysio Petavio, & Soc. Jesu,
 cum ejusdem notis. Paris. 1648.*

9. Γεωργίῳ τοῦ Κεδρενοῦ Σύνοψις Ἰστορίας. Georgii Cedreni *Compendium Hi-
 storiarum, ex versione Guilielmi Xylandri, cum ejusdem Annotationibus. Ac-
 cedunt huic editioni prae ter lacunas tres ingentes & alias expletas, nota
 in Cedrenum P. Jacobi Goar, Ord. Praedic. & Caroli Annibali Fabrotti,
 Jct. Glossarium ad eundem Cedrenum. Item, Johannes Styllites Europa-
 laes, excipiens ubi Cedrenus deficit, Graecè editus ex Bibliotheca Regia,
 Paris. 1647. 2. vol. De Cedreno dictum supra cap. 4. §. 40. p. 155. seq.*

10. Τοῦ Κύριου Μιχαὴλ Γλυκά Σικελιώτη Βιβλίου χρονική. Michaelis Glyca
 Siculi *Annales, à mundi exordio usq. ad obitum Alexii Comneni Imper. Qua-
 tuor in Partes tributi. Philippus Labbeus Bituricus, Soc. Jesu Theologus,
 Græcum textum ex pluribus MSS. Codicibus primus in lucem edidit : Joan-
 nis Lewnclavii, Amelburni, interpretationem recensuit atque emendavit :
 indicem ex MS. Fontebraldensi prae misit, Latineque reddidit : Annotationes
 subjecit, in quibus, prae ter variantes Lectiones & Supplementa, interpré-
 tum atque aliorum plurimos errores correxit ; cum praesertim Joannii Mcur-
 si, qui partem libri III. Annalium Glyca Theodoro Metochita falso adtri-
 buit, & Historiam Romanam inscripsit ; qua hic integra representatur, cum
 notis atque indicibus necessariis. Paris. 1660. De hoc supra p. 156. seq.*

11. 12. Ἰωάννης τοῦ Ἀσκητῆ τοῦ Ζωνάρου μαζονέου τοῦ μεγάλου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς βίβλου καὶ Περωπασκητῆς χρονικά. Joannii Zonarae Monachi,
 magni antea Vigilium Praefecti, & primi à Secretis, *Annales. Carolus du
 Fresne, Dom. du Cange, Regi à Consilio, & Francia apud Ambianos Quae-
 stor, Wolfianam Editionem cum scriptis Codd. consulit : Latinam versionem recen-
 suit, Annales Notis illustravit. Tomi II. Paris. 1686. De hoc supra p. 156.*

13. Ἀντὶς τῆς Κομνηνῆς Πορφυρογενήτης Καίσεως Ἀλεξιάς. Anna Comne-
 20

na Porphyrogenita Casarissa Alexias, sive de rebus ab Alexio Imperatore, vel ejus tempore gestis, libri quindecim. E Bibliotheca Barberina nunc primum editi, & à P. Poffino, Soc. Jesu Presbytero, Latina interpretatione, Glossario & Notis illustrati, è quibus Glossarium nunc datur: Nota mox opportunius edentur, una cum Cinnamo, continuatore Annae, & aliis quibusdam ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt Praefationes ac Nota Davidis Hæschelii, Augustani, ex editione anni MDCX. Paris. 1651.

Ἰωάννης Κιννάμης βασιλικῶν Γραμματικῶν Ἱστορικῶν λόγοι ἔξ. Joannis Cinnami Imperatorii Grammatici Historiarum libri sex, seu de rebus gestis à Joanne & Manuele Comnenis Imp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, Regi à consiliis, & Francia apud Ambianos Quaestoris, in Nicephori Bryennii Casaris, Anna Comnena Casarissa, & ejusdem Joannis Cinnami Historiam Comnenicam Nota Historica & Philologica. His adjungitur Pauli Silentiarrii descriptio Sanctæ Sophiæ, Græce & Latine, cum uberis commentario. Paris. 1670.

Κωνσταντίνος τοῦ Μανιάσσης Σύντομος Ἱστορική. Const. Manassis Breviarium Historicum. Ex interpretatione Joannis Leunclavii, cum ejusdem, & Joannis Meursii notis. Accedit variarum Lectionum libellus, cura Leonis Allatii, & Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Item Glossarium Græco-barbarum, studio ejusdem Fabrotti. Paris. 1655. De hoc dictum capite superiore §. 41. pag. 157.

14. Νικήτοῦ Ἀκωμωάτης Χωνιατοῦ Ἱστορία. Niceta Acominati Choniata, Magni Logotheta Secretorum, insectoris & judicis Veli, Praefecti sacri cubiculi, Historia. Hieronymo Wolsfo, Oetingensi, interprete. Editio Glossaria Græco-barbaro auctior, & ope MSS. Reg. emendatior. Cura & studio Caroli Annibalis Fabrotti JC. Paris. 1647.

Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτη τοῦ μεγάλου Λογοθέτου χρονική Συγγραφή. Georgii Acropolis, Magni Logotheta, Historia, Joëlis Chronographia compendiaris, & Joannis Canani Narratio de bello CP. Leone Allatio interprete, cum ejusdem notis, & Theodori Douza Observationibus. Accessit Diatriba ejusdem Leonis Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651.

15. Γεωργίου τοῦ Παχυμερή, Μιχαὴλ Παλαιολόγου. Georgii Pachymeris Michaeli Paleologus, sive Historia Rerum à Michæle Paleologo ante Imperium & in Imperio gestarum. Nunc primum edita ex Bibliotheca Barberina.

na,

na, interprete Petro Possino, à Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres, & Appendix: Specimen Sapientia Indorum Veterum. Roma, Typis Barberinis, 1666.

16. Γεωργίου τοῦ Παχυμερῆ Ἀνδρονικοῦ Παλαιόλογου. Georgii Pachymerris Andronicus Palaeologus, sive Historia rerum ab Andronico Seniore in Imperio gestarum usque ad annum ejus aetatis undequingagesimum. E Bibliotheca Barberina, interprete Petro Possino, à Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres. Roma, 1666.

17. Ἰωάννης τοῦ Καντακουζηνῶ Ἀποβασιλέως Ἱστοριῶν βιβλία Δ'. Joannis Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum Libri IV. Jacobus Pontannus Soc. Jesu Latine vertit, & notas suas cum Jacobi Gretseri, ejusdem Soc. Annotationibus edidit. Graece nunc primum prodeunt ex codice MS. Bibliotheca Viri Illustrissimi Petri Seguerii, Francia Cancellarii. Paris. 1645. 3. Vol.

Λαονίκου Χαλκοκονδύλου Ἀθηναίου Ὀπίθιδης Ἱστοριῶν Δέκα. Laonici Chalcocondyla Atheniensis Historiarum libri decem. Interprete Conrado Clausero, Tigurino. Cum Annalibus Sultanorum Ottomanidarum, à Turci lingua sua scriptis, ex interpretatione Joannis Leunclavii. Accessit index Glossarum Laonici Chalcocondyla, studio & opera Caroli Annibalis Fabrotii, JC. Paris. 1650.

18. Historia Byzantina Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi, partim recensiti, & nova versione adornati, quorum Catalogum hic subijcimus. Cura & studio R. P. Francisci Combesii, Ordinis FF. Prædicator. Congregationis S. Ludovici. Paris. 1685.

Ἀυτοῖς qui in hoc volumine continentur, à Michaële Cæsaropala Imperatore, in quem desinit Theophanis Chronicon, usque ad Nicephorum Phocam scribere.

Chronici, jussu Constantinii Porphyrogeneti conscripti, à Leone Armenio usque ad Michaëlem Theophilum F. libri IV. Ex MS. Cod.

Idem Constantinus Porphyrogenetus de Basilii Imp. avi vita & rebus gestis. Cum nova versione.

Anonymus Continuator Theophanis, à Leone Sapiente usque ad Romanum, Constantinii Porphyrogeneti F. Ex MS. Codice.

F f

Oriso-

Libri sti Pars Altera.

Orthodoxorum invectiva adversus Iconomachos. Ex MS. Codice.

Joannis Ierosolymitani Narratio de Iconomachis. Ex MS. Codice.

Joannes Cameniata, & Demetrius Cydonius, de excidio Thessalonica. Cum nova versione.

Symeonis Magistri ac Logotheta Annales, à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam. Ex MS. Cod.

Georgii Monachi Vita recentiorum à Leone Armenio, usque ad Constantinum Porphyrogenetum. Ex MS. Cod.

19. *Chronicon Orientale Latinitate donatum ab Abrahamo Eschellenfi, Syro Maronita è Libano, Linguarum Syriaca & Arabica in alma Parisiensium Academia Professore Regio ac interprete. Accessit supplementum Historia Orientalis, ab eodem concinnatum. Paris. 1685.*

Georgii Codini & alterius cujusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, edita in lucem opera & studio Petri Lambecii, Hamburgensis, cum Latina versione & animadvers. necessariis. Accedunt Manuelis Chrysolora Epistolae tres de comparatione veteris & novae Romae. Imperatoris Leonis, cognomine Sapientis, Oracula, cum Figuris atque antiqua Graeca Paraphrasi. Addita est etiam explicatio Officiorum Sanctae ac Magnae Ecclesiae juxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio Tolosate. Paris. 1655.

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis Magnae Ecclesiae & Aulae Constantinopolitanae. Ex versione P. Jacobi Gretseri, Soc. Jesu, cum ejusdem in Codinum Commentariorum libris tribus, & de imaginibus non manuscriptorum Opere. In hac Editione praeter comparatum cum Regiis MSS. Graecum textum, & reparatam Latinam versionem, accedunt inediti ex Regia & Mazarina Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codini mentem lucubres notae. Adjunguntur recentiores Orientalium Episcopatum Notitiae, voces honorariae, appellationes dignitatum indices, quibus postremis seculi Ecclesiastici vel Aulici Proceres salubantur. Cura & opera P. Jacobi Goar Paris. Ord. Praed. Congreg. Reform. S. Ludovici. Paris. 1648. fol.

Notitia Dignitatum Imperii Romani, ex nova recensione Philippi Labbe, Bituricensis, Soc. Jesu Presbyteri. Cum pluribus aliorum Opusculis, Indicibus ac Notis. Paris. è Typographia Regia. 1651. 12.

20. *Anastasi Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, sive Chronographia Tripartita, Ex MS. Codice Bibliotheca Vaticana, Collata ad MS. exemplar Longobard, vetustissimum Casinensis Bibliotheca, unde Romanum exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Nota Caroli Annibalis Fabretti JC. quibus obscura quaeque Anastasi illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixobarbara, collata cum Græco Nicephori, Georg. Syncelli, & Theophania, exponuntur. Paris. 1649. fol.*
- Duca, Michaelis Duca Nepotis Historia Byzantina, res in Imperio Græcorum gestas complectens: A Joanne Palaologo I. ad Mehemetem II. Accessu Chronicon breve, quo Græcorum, Venetorum, & Turcorum aliquot gesta continentur. E Bibliotheca Regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, & notis illustrata. Studio & Opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649.*
- Τὸν αὐτὸς Πατριᾶς ἡμῶν Θεοφύλακτος Ἀρχιεπισκοπὸς Βουλγαρίας Πάτρις Βασιλικῆς. S. Patris nostri Theophylacti, Archiepiscopi Bulgaria, Institutio Regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possiono, Soc. Jesu, Paris. & Typographia Regia. 1651. 4.*
21. *Nicephori Gregori Historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfii & Jo. Boivinii versione, notisque ejusdem Wolfii, Cangii, Claudii Caperonii & ejusdem Boivinii. Paris. 1702. fol. 2. Volum. fol.*
22. *Historia Byzantina, duplici Commentario illustrata. Prior familias ac stemmata Imperatorum Constantinop. cum eorum Augg. Numismatibus & aliquot Iconibus; præterea familias Sarmaticas & Turcicas complectitur. Alter descriptionem Urbis Constantinopolitana, qualis exstitit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne, Domino du Cange, Regi à Consiliis, & Francia apud Ambianos Quæstore. Paris. 1680.*
- De Imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris ævi, vel Imperii, uti vocant, Numismatibus Dissertatio, auctore Carolo du Fresne: qua edita est ad calcem Glossarii Latini * ejusdem auctoris, quod in lucem prodit Paris. 1672. recusum Francos. 1681. & 1711.*
23. *Anselmi Bandurii Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini & Congregatione Melitensi, Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitana in quatuor partes distributa. Paris. 1711. fol. 2. Volum.*

Hoc Corpus integrum rarius hodie nisi in instructis Bibliothecis occurrit & vix 450. florenis Hollandicis venditur, itaque A. 1699. Bib. iopola Batavus insignis, Franciscus Halma auspiciis Viror.

F f 2

Clas

* Glossarium Græcū ejusdem Cangii vidit lucem Lugd. 1688. fol.

Clariss. Jo. Georgii Grævii & Ludolphi Kustleri professus est novam se illius velle dare editionem, quæ & multo minore pretio veniret, & longe tamen melior esset. Præter enim omnia hæc opera accedere debuerunt ad Procopium quidem notæ Bonav. Vulcanii hætenus ineditæ & emendationes latinæ versionis ex versione Vulcanii selectæ: tum à Grævio suppeditati

Genesis ΒΑΣΙΛΕΩΝ libri V. sive Historiarum ab initio Leonis Armenii, usque ad excessum Basilii Macedonis Imp. gestarum, jussu Constantini Porphyrogeneti Imp. ante annos quasi 800. conscripta. Johannes Andreas Bosius & MSS. membranæ Bibliotheca Collegii Paulini Lipsiensis descripsit A. Christi 1652. Hunc Scriptorem Cl. Ludolphus Neocorus in linguam Latinam transferet, & notis illustrabit. Quin & sperare nos jubent viri docti Georgii Phranzæ Chronicon de ultimis Orientalis Imperii temporibus, & Sultanorum Osmanidarum origine, cujus epitome Latine tantum prodit Ingolstadii, cura Jacobi Pontani; ut & Georgii Pisidæ * Historiam de Heraclio & aliis Imperatoribus Constantinopolitanis, cum versione Claudii Maltreri, Presbyteri S. I. Præterea Celeb. Grævius omnes Europa eruditos ac Principum Bibliothecarios per literas rogabit, ut, si qua forte penes illos latent, qua cum hoc opere conjungi mereantur, ea nobiscum communicare ne dedignentur. Jamque adeo eximia quædam & apprime huc facientia à Galliis & Germania nobis promissa fuere: quemadmodum etiam complures viri literati suam nobis operam & favorem, ad absolutam huic operi perfectionem conciliandam, prolixè polliciti sunt.

Cura & directio totius operis incumbet Viris harum literarum peritissimis, qui suas quoque animæ versiones nonnullis Scriptoribus addent, & versiones Latinas, ubi res & necessitas postulabit, emendabunt. Nota Auctorum, qua in editione Parisiensi ad calcem cujusque voluminis rejecta sunt, in nostra editione ipsi textui subjicientur; nisi forte serius quædam à viris doctis ad nos missa fuerint: illæ enim ad finem cujusque Tomi collocabuntur. Non minus etiam nostra, quam Parisiensis editio in principiis & finibus librorum elegantibus prædicatoris ornamentis, incisissque avi literis majusculis; figuras vero æneas, præsertim in Cangii Familiis Byzantinis, habebit longe decentiores. Præterea totum opus

* Maltræus præf. ad Procopii Hist. testatur se beneficio Holfenii habere Georgii Pisidæ, magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconi de laudibus Heraclii Imp. libros duos, de bello Persico ejusdem Heraclii tres, & de bello Avarico ad muros Urbis CPol. unum. Ab Allatio autem Theodosii Diaconi alexandæ quinq; de capta à Romano Augusto Creta.

opus ea cura, accurate & studio excudetur, ut spondere ausimus, editionem nostram non solum longe auctiorem, sed & emendatiorem Parisiensi fore.

Præclarum hoc Consilium gravissimis bellis Europam passim misere distrahentibus ac lacerantibus, atque intercedente Clarissimi Graevii * fato, hætenus abjectum, vel certe dilatum est. Quod si quando reassumetur, magnum decus novæ editioni & magnam Lectoribus utilitatem afferet, si ubique in summis paginis singulorum scriptorum CPolitanæ Historiæ, consignentur nomina Imperatorum, quorum res explicantur, atque ubi fieri licet anni etiam Imperii, annique æræ Christianæ, nec minus nomina annique, quantum fas, Patriarcharum CPolitanorum.

II. Magno huic operi colligendo digerendoq; ac tam magnifica forma per Seb. Cramoisy Typographiæ Regiæ Curatorem Parisiis publicando animum primus adjecit PHILIPPUS LABBEUS S. I. qvi Eclogis Legationum Anno 1648. editis præmisit *Protrepticon* ad omnes eruditos de Scriptoribus Hist. Byzantinæ è Lupaeræ Typographia in lucem emittendis, in quo continetur *Catalogus* & notitia brevis, Chronologico Ordine digesta, scriptorum Historiæ Byzantinæ quicunque tum temporis sive editi sive inediti memoriæ ejus se offerebant, & è quibus illi Codicibus & quorum virorum doctorum opera recensiti vel illustrati possint in lucem exire. Tum. *Apparatus* Byzantinæ Historiæ, in tres partes dispersitus: quarum *prima* Imperatores CPolitanos serie Chronologica, & à quibus scriptoribus singulorum res descriptæ sint, succincte persequitur, subjunctis Carminibus duobus Græcis jambicis è Codd. MSS. Regiæ Bibl. quorum altero Imperatores, altero Patriarchæ CPolitani, recensentur, alio item Catalogo Patriarcharum CPolitanorum CXLIX. Pars *secunda* exhibet Alfabeticam seriem & notitiam scriptorum Historiæ Byz. tam editorum quam ineditorum ac deperditorum. Pars *tertia* Descriptionem latinam Urbis CPolitanæ per XIV. regiones, veteri incerto auctore sub Theodosii junioris ut videtur tempora claro quem vulgaverunt Gyllius sub extremum libri IV. Topographiæ CPol. Pancirollus ad calcem Notitiæ Imperii, ac ne alios jam memorem Carolus du Fresne in CPoli Christiana lib. I. pag. 61. seq. qvi etiam auctoris præfationem quam è MS. Vindobonensi Lambecius lib. 2. pag. 950. primus vulgaverat, præmisit. Lexicon Byzantinum quod Partis

F f 3

quar-

* Obiit diem Ultrasjecti 9. Januar. A. 1703.

quarta loco voluit Labbeus subjungere, in aliud tempus distulit, sive aliis potius adornandum relinquere est coactus.

Post hoc Labbei Protrepticon sequuntur 'Εκλογαί ως. πείσ-
βαιν sive *excerpta de legationibus* jussu Constantini Porphyrogennetae
facta à Theodosio quodam, cujus præfatio præmittitur, quique testatur
se de legationibus populi Romani ad Ethnicos horumque ad populum Rom. ex-
cerpta collegisse ex Petro Patricio & Magistro, ex Chronico Georgii Monachi,
ex Joanne Antiocheno, ex Dionysii Halicarnassi. *Antiquitatibus Romanis*, ex Poly-
bio, Appiano, Zosimo Afcalonita, Josephi Antiquitatibus Judaicis, Diodoro
Siculo, Dione Cocceiano, Procopio Casarensi, Prisco Rhetore, Malcho Sophista,
Menandro Protectore & Theophylasto Simocatta. Subjiciuntur vero tantum
excerpta * è Dexippo Atheniensi, Eunapio Sardiano, Petro Patricio & Ma-
gistro, Prisco Sophista, Malcho Philadelphienfi, Menandro Protectore &
Theophylasto Simocatta. Hæc (exceptis illis Simocattæ) è Codice Andreae
Schotti primus Græce publicavit David Hæschelius Augustanus, Augu-
stæ Vindel. A. 1603. 4. cum corollario eclogarum è libris amissis
Diodori Siculi XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. & XXVI. quas è Co-
dice Ludovici Alemanni Florentini Richardus Thomson Anglus ad
eum miserat. Notas quoque addere voluit Hæschelius, sed quæ non
viderunt lucem. Meminit earum in literis ad Jungermannum **
datis 1603. feria Philippi & Jacobi: *De locis in Longino suspectis suaseram*
Rhodomanum consulas quem habes vicinum, qui suam mihi ἀρχαίαν καὶ ἐν-
δοχίαν probavit in libro πείσβαιν πείλ, quod constabit cum notas edidero, nunc
enim textus quem vocant impressus est modo. Latine illas eclogas vertit
Carolus Cantoclarus senator Regius & libellorum supplicum Magister,
cujus interpretatio additis ad calcem nonnullis notis & castigationi-
bus prodiiit Parisi 1609. 8. filiis Renato & Petro à parente inscripta.
Nullo MSto Codice usus est interpres & à sensu Græcorum verborum
haud raro aberrat, ut pluribus Viris doctis *** jam observatum
fuit. Retinuerunt tamen ejus versionem Corporis Byzantini cura-
tores, sed notis ejus eruditas Henrici Valesii animadversiones antea
inedi-

* Similes de Legationibus eclogas à Joanne quodam CPolitano excerptas è Polybio,
Dionysio Halicarnassi. Diodoro Sic. Appiano Alex. & Dione Cassio, Fulvius Ursu-
nus Græce cum notis edidit Antwerp. 1582. 4.

** Post Epistolæ Hottonianorum pag. 455.

*** Vide Valesium in notis passim, Kullerum ad Svidam in Ἀμάρτα &c.

ineditas adjunxerunt. Nunc de scriptoribus ex quibus eclogæ illæ excerptæ sunt, pauca quædam annotare placet.

1. DEXIPPUS Dexippi F. cognomine Herennius, Atheniensis, Rhetor, sub Valeriano, Gallieno, Claudio secundo & Aureliano Imp. clarus teste Svida in Δέξιππος & Eunapio in Porphyrio extremo, ubi χρονικῆς ejus ἱστορίας memorat. Miror itaque alium à Clariss. Kustero putari Dexippum Eclogarum de legationibus auctorem. Si enim hæc non ex *Chronica* Historia, certe ex *Scythicis* hujus Dexippi petita sunt, quod non ab re verisimilius videtur Vossio de Hist. Gr. II. 16. & Hanckio de Rom. rerum scriptoribus lib. I. c. 22. licet ex *Chronico* excerptas malit Meursius in Bibl. Attica, Valesius vero id omne tanquam rem incertam in medio relinquit Scythica quoque respicit Iordanes Dexippum laudans cap. 22. de rebus Geticis. Eundem porro fuisse qui *Chronicam* Historiam & qui *Scythica* composuit, ex Photii testimonio perspicue constat. Ducem etiam exercitus gessisse & patriam Achajam adversus Scythas defendisse Trebellius Pollio testatur in Gallienis cap. 13. *deinceps Achajam omnem vastaverunt* (Gothi) *et ab Atheniensibus duce Dexippo, scriptore horum temporum victi sunt.* Scripsit quoque τὰ μετὰ Ἀλεξάνδρου de rebus post mortem Alexandri Magni libris quatuor, quorum argumentum refert Photius Cod. 82. Arriano in plerisque conspirare testatus. Idem ejus σύντομος ἱστορικὸν sive compendium *Historicum* usque ad tempora Claudii (secundi hoc nomine Imperatoris) commemorat, quod Valesius putat compendium fuisse *Chronica* ejus *Historia* cujus liber decimus laudatur à Stephano Byz. in συμχαῖος & Constantino Prophyrog. lib. 2. de thematibus, themate IX. licet in Bandurii quoque editione editum ἐν χειρῶνικῇ δακτύλῳ pro χρονικῇ, liber duodecimus ab eodem Stephano & Etymologico Magno in ἐλαιοι. A temporibus Mythicis hoc opus perduxit ad suam usque ætatem, ut Evagrius lib. V. c. ult. auctor est, neque enim audiendus Casaubonus qui ad Lampridii Severum cap. 49. ait orsum ab Alexandro Severo: neque Valesius qui apud Evagrium Σκυθικῶν, vel alius qui Μηδικῶν legere mavult pro μυθικῶν. Ex eodem ut videtur opere (licet Scaliger ad Græca Eusebii pag. 420. non dubitat è libris de rebus post Alexandrum petita esse) Eusebius in *Chronicon* pag. 56. 57. & Syncellus pag. 163 334. 376. Regum Macedonicorum ante Alexandrum Successionem & alia quædam repetunt. Etiam in Græcis Eusebii pag. 34. & apud Syncellum pag. 177. pro Ζεὺς ἱπποδῶς ἱστορεῖται

ιστορίαι, sunt qui legunt Δεξιππῶ. Citatur Dexippus à Lampridio in Alex. Severo cap. 49. Capitolino in Maximino cap. 6. 7. & in Gordianis c. 2. (ubi etiam breviter, ad fidem tamen omnia persecutum scribit) & 9. 19. & in Maximo ac Balbino c. 1. 15. 16. Trebellius Pollio in triginta tyrannis c. 32. & in Claudio secundo c. 2. Equidem Jo. Tzetzes Chiliad. IX. Hist. 274. huncque secutus Meursius & Vossius eundem putant Dexippum auctorem Συνηκῶν, cum Dexippo de cujus libris tribus in *Categorias*, latine ex Jo. Bernardi Feliciani versione Venet. 1546. 1566. fol. & Paris. 1549. 8. editis dixi lib. IV. cap. 26. §. 8. Verum ille Philosophus ætate junior, & Jamblichi discipulus fuit, ut ex eodem Tzetza & Simplicio in *Categorias* pag. 1. constat. De Dexippo Coo dicam infra in Medicis libro VI. Alius etiam fuit Dexippus Comicus cujus ὁνομασθὲν laudat Svidas in καρυκαίῳ, erratque Meursius qui in Bibl. Attica cum Historico confundit.

2. Dexippi Herennii Historiam continuavit EUNAPIUS Sardinus Lydus teste Photio Cod. 77. & XIV. libris produxit à Claudio secundo usque ad sua tempora sive Honorii & Arcadii imperium. *Duas* illius operis paravit editiones, & licet in utraq; Christianis Imperatoribus iniquior, Julianum utpote Ethnicus miris laudibus extulit, in *vita* tamen *indotæ* sive posteriore editione plurima in Christianos convicia & blasphemias rescidit. Eunapii historiam exscripsit Zosimus * respicit eandem, Eunapium laudans pluribus locis, Svidas, atque *ἡγενογραφεῖν* vocat in *ἑκφῶν*. Meminit & Eunapius ipse & lectoris ad illud opus ablegat non uno loco in *Sophistarum Vitis* quæ adhuc exstant. Has ex MSS. Mediceo, Barberino, Remensi qui olim fuit Principis Lotharingii, & Regio Paris. duobusque Mediolanensibus emen-

* Photius Cod. 98. de Zosimo : ἵπτοι δ' αὖ τις ἡ γραφή αὐτὸν ἰσοῖεν, ἀλλὰ μεταγράψαι τὴν Εὐναπίου, τῇ συντομίᾳ μόνον διαφεύσαν, καὶ ἐπὶ τῇ, ὥστε ἐκείνος, ἥτοι καὶ ἡτοῦ Στελλίωνα διασῶγει. Vossius de Hist. Græcis II. 18. Ex Historia Eunapii solum de legationibus fragmentum beneficio P. C. Andrea Schotti lucem vidit, reliqua exstare dicuntur in Bibl. Veneta. Eo autem agnoscere animo ipsi carimus, quod Zosimum habeamus. Quod in Bibl. Veneta extare reliqua Eunapii Hist. dicuntur à Vossio, incerta fide tradi videtur, & jam pridem Jo. Leunclavius in Epist. ad Heuricum Stephanum scripsit in Centuria Epistolar. Philologicar. Goldasti pag. 305. Eunapii fuisse libri XIV qui nusquam exstant, ne quidem in Italia. Zosimi scilicet tantum. Photium solum Eunapium ob prolixitatem ὧστε πλεονεξίας frequentiores imprecabatur, Zosimum laudat ὡς συντομὸν καὶ ἡγενοῦ καὶ κατὰ μέρος καὶ ἡδὲ ἀποκρίμενον.

emendatas (quorum Varias Lectiones ex auctione Gudiana nactus sum) jampridem recudendas dare institui cum nova versione mea & notis, usus etiam observationibus If. Casauboni, atque Variis Lect. è Codice Bodlejano, quas benevole mecum communicavit Clariss. Hudsonus. Præter Codices Vaticanum, Venetosque Gesnero memoratos, comperi etiam exstare MSS. Neapoli in Bibl. Patrum Augustinianorum in Cænobio S. Johannis de Carbonaria. Prodierunt primum Græcè è Jo. Sambuci Pannonii Tirnaviensis Bibliotheca, typis nitidis Antvverp. ex officina Christophori Plantini 1568. 8. subjectis ad calcem castigationibus *Hadriani Junii* Hornani, cujus deinde latina versio vidit lucem ibid. 1572. 8. Ab eo tempore *Hieron. Commelinus* Eunapium ex duobus MSS. Palatinis emendavit & supplavit, ediditque Græcè & Latine, adjuncta Junii (licet à Græcis passim dissidente) versione Heidelb. 1596. 8. Editio Commeliniana recula est Coloniz Allobrogum sive Genevæ 1616, 8. atque excerpta de *legationibus* ex Historia Eunapiana Græcè subjuncta habet ex eodem Schotti Codice. Ex his constat Eunapium Rhetorem à Lydis missum esse legatum ad Julianum Imperatorem pag. 17. seq. edit. Paris. & quum legatione cum magno successu functus esset, jussu à Juliano causam agere adversus potentem adversarium, idque fecisse cum laude, & judicibus persuasisse. Diverfus hic videtur à nostro & ætate prior, idemque forte cum Eunapio τῷ ἐκ Φρυγίας Rhetore, cujus meminit Svidas in *μυσώσιος*. De nostro videndus præ cæteris Hanckius lib. 2. de Romanar. rerum scriptoribus cap. 9. & Jonesius lib. 3. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 17. Cui in hoc uno non assentior, quod scribit eum vicessimo ætatis anno demum gentili religione imbutum, sive ex Christiano Ethnicum factum esse, idque Eunapium ipsum testari in *Ædesio*. En tibi ejus verba pag. 34. ὁ γὰρ πάλαι χράζων ἐκ παχδὸς ἀκροατῆς χροῦσι διὰ γὰρ ἐμὲ, μολὶς εἰς ἐκκοσὴν ἐτῆς ἤλπιτο τῶν ἀληθετέρων, ὅτε μέγα πρὸς τὴν εἰς ἡμᾶς τῆς λαμβλίκης φιλοσοφίας διεισέημι καὶ συμπαραβέβαινα τὰ χροῖσι. Sane Chrysanthius ille qui à teneris Eunapium imbuit & consobrinam ejus Meliten habuit uxorem, Ethnicus fuit non Christianus: igitur & Eunapius ubique Christianismi hostem professus, non vigesimo anno primum Ethnica superstitione imbutus, sed tunc initiatus demum, est arcanioribus Mysteriis Philosophiæ & Theurgiæ, quæ paulo ante

Gg

dixe-

Libri sui Pars Altera.

dixerat præ Constantini Imp. metu jam cœpisse diutius oculi atque pertinaciore silentio involvi. Atque hunc esse verborum Eunapii sensum, & per ἀληθῆς illa intelligi mysteria Philosophiæ sublimioris, perspicue patet ex illis quæ de Iamblichio subjungit. Matutinas horas aliis arte Rhetorica imbuendis per aliquod temporis collocasse se refert ipse in Chrysanthio p 153. Medicæ quoque artis peritus fuit, ut in eodem Chrysanthio scribit pag. 156. atque ab Oribasio Medico tetrabibulum ei suam, quæ etiamnum latine ex Jo. Baptista Rasarii versione existat, inscribente, λογίαται appellatur. Confer Photium Cod. 219.

3. PETRUS gente Illyrius, patria Thessalonicensis, Rhetor sive Advocatus CPolitanus prudentiæ & eloquentiæ laude insignis fuit, quem Justinianus Imp. teste Procopio lib. 1. de bello Gothico cap. 3. & 4. legatum misit ad Amalasuntham Theodorici Italiæ Regis filiam, eaque interim à Gothis interfecta, bellum Theodahado iussit indicere, quod ille deprecans in literis ad Justinianum Imp. apud Cassiodorum X. 19. Variar. Petrum legatum vocat *virum eloquentissimum, doctrina summum, & conscientia claritate præcipuum*. Postea Patricium fecit etiam Justinianus, ac Magistrum officiorum, misitque de pace ad Chosroem magnum, ut narrat idem Procopius lib. 2. de bello Gothico cap. 22. & lib. 4. cap. 11. & Svidasin Πένε, qui testatur scripsisse Historias & πρὸς πολλὰς κατὰ κράτος. Meminit huius Petri & legationis ejus ad Persas etiam Menander Protector in excerptis de Legationibus pag. 150. Patricium & Magistrum sapientissimum vocat quoque Hermolaus Grammaticus, qui sub Justiniano scripsit, in Epitome Stephani Byz. in ἀκρόναι. Corippus lib. 1. de laudibus Justiniani minoris v. 25.

Successorque boni redituque gloria Petri

Hinc Theodulus adest, patria gravitate Magister.

Eundem putat Valesius intelligi quem Vigilius Papa in Epistola Encyclica ad universam Ecclesiam *magnificum virum Petrum Referendum* appellat, qui quoque memoratur in Synodo quinta. Sed diversum omnino putem Petrum Rhetorem (licet Clarissimo Kustero ad Svidam aliter videtur) quem Leontius Scholasticus in lib. III. Anthologiæ cap. 30. memorat spectantem in Dionysiis colapso theatro obiisse. Non enim Rhetorem vocasset Poëta, sed Patricium & Magistrum.

strum. Quæ ex Petri hujus Magistri historiis supersunt excerpta de legationibus, incipiunt à legatione Parthorum ad Tiberium Imp. neque quicquam produnt recentius quam legationem barbarorum ad Julianum Apollatam. Confer Hankium lib. 1. de Romanarum rerum scriptoribus capite 40. Nonnulla iisdem plane verbis leguntur in eclogis legationum ex Dione Cassio, ut Valeſio etiam notatum. Christianum fuisse conjicio ex auctoritate quæ sub Justiniano principe valuit, Licet fateor argumentum esse non plane firmum, certumque.

4. PRISCUS è Panio Thraciæ * opido Rhetor & Sophista CPol. & Theodosii junioris ad Attilam legatus, ** scripsit *Historiam Byzantinam* & de bello adversus Attilam † libris VII. Male pro Prisco Παρεσκῶ scribitur apud Evagrium lib. 2. cap. 1. ut Valeſius annotavit, & Παρεσκῶς apud Theophanem p. 100. ut animadversum Labbeo in protreptico, Valeſio p. 74. ad Evagrium & Martino Hankio, qui de hoc scriptore bono & utili diligenter egit lib. de Byzantinis scriptoribus cap. 2. atque eundem ultra annum XV. Leonis Thracis Imp. sive Christi 471. superuisse demonstravit. Præter illos Historiæ Byzantinæ libros, è quibus eclogæ legationum excerptæ

Gg 2

sunt

* *Panitem* Svidas, *Thracem* vocant Theophanes & auctor Chronici Alex. *Sophista* eundem Svidæ appellatur; Evagrio l. 17. II. 1. & 5. & 16. & V. 24. & Nicephoro Callisto in præfat. pag. 35. *Rhetor* : & ante excerpta de legationibus *Rhetor* ac *Sophista*.

** Jornandes de rebus Geticis cap. 34. *Attila Hunnorum omnium Dominus, & pene totius Scythia Gentium solum in mundo regnator, qui erat famosa inter omnes gentes claritate mirabilis. Ad quem in legationem remissus à Theodosio juniore Priscus* &c. Eundem Priscum Historicum sæpius laudat Jornandes ut cap. 24. 35. 42. 49. atque Juvencus in Attilæ vita. De illa vero legatione sua fuisse Priscus ipse in eclogis pag. 49. seq. edit. Regiæ.

† Apud Svidam male κατὰ Ἀττίλαν pro κατὰ Ἀτίλαν, ut Valeſio Hankius & Kusterus assentiuntur. Auctor Chronici Alex. pag. 318. cum de Attilæ & Alarici motibus & exitio retulisset, subjungit : περὶ τῆς πολέμου συνγενέσθαι τοῦ σωφώτατος Πρίσκου ὁ Θραξ. Evagrius lib. 1. c. 17. de eodem bello : ἐν περιέγχεις ἡ ἐς ταμὰς λόγιος Πρίσκος ὁ Ῥήτωρ γενέσθαι. Videtur autem, inquit Voſſius p. 488. de Hist. Græcis, hodieque exſtare. Sane citat Priscum Baptista Fulgosius in *Memorabilium* libris; inque Bibl. Vaticanasse, auctor est Raphael Volaterranus lib. XIII. *Anthropologia*. Superesse etiam ait in Nomenclatore suo Rob. Conſtantinus. Nemo tamen fuit hæcenus qui eum in lucem protulerit, vel in Bibliotheca hodie superſtite legiſſe ſe ſit teſtatus.

sunt & quorum sextum laudat Stephanus Byz. in *σύλωνα*, memorat Svidas etiam ejus *μελέτας* sive *declamationes Rhetoricas*, *Epistolaeque*. Christianis scriptoribus recte eum accenset Caspar Barthius in *Adversariis*. Historiæ Byz. scriptorem diligentissimum vocat Valcius ad Ammianum Marcellinum XXX. 2. Alius Priscus de quo in vitis Sophistarum Eunapius.

5. MALCHUS patria Philadelphiensis a) Syrus, Sophistam egit CPoli, b) *ῥητορικῆς εἰς ἄκρον ἐληλακώς* ut de eo Photius Cod. LXXVIII. qui Christianum etiam fuisse testatur. Scripsit eleganti Stylo *Βυζαντικὰ* sive *Historiam* (ab extremis Leonis primi Imperatoris in quibus substitit Priscus sive ab A. C. 457. usque ad necem Julii Nepotis, occisum A. C. 480.) *libri VII.* quorum exordio alia jam à se composita testatus est, quemadmodum & in extremo libri ultimi plura se, si suppeteret vita scripturum promisit, itaque integrius opus vidit Svidas, qui memorat Malchi *Historiam à Constantino Magno ad Anastasium usque* (ab A. C. 491. per annos XXVII. Imperatorem) in qua res quoque Zenonis Isaurici ac Basilisci qui post Nepotem regnarunt fusius fuit persecutus, inter alia graphice etiam descripsit ac deploravit conflagrationem publicæ Bibliothecæ CPol. & statuarum *ἡ Λυγυσαία* quod incendium Basilisco imperante accidit, & ad centum viginti millia Codicum absumsit. Vide Cangii CPolin Christianam libro 2. pag. 150. Ex duobus quæ exstant Malchi eclogis Legationum posterior è prioribus, prior è posterioribus libris petita esse videntur. Allegatur Malchus ubi de incendio Bibliothecæ & Palatii sermo est, à Zonara T. 2. pag. 52. Vide & Svidam in *Δίων βασιλεύς*.

6. MENANDER Euphratæ Byzantini F. Herodoti cujusdam frater, imperante Mauricio ad studia literarum à quibus ante abhor-

- a) Philadelphiensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Philadelphiz, tamen illam Syriæ intelligendam vel nomen Malchi docet. Et fortasse fuit hic ex posteris ejusdem gentis, è qua Malchus, qui deinde sub Porphyrii nomine fuit inter Græcos Philolophos notissimus, de quo supra lib. IV. cap. 24. De aliis Malchis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosweidum ad Vitas Patrum p. 74.

b) Hinc Sophistam Byzantium Svidas appellat.

- c) Photius: *ἴσι δ' ὁ συγγραφεὺς Φιλαδελφεὺς, εἰ τις αὐτὸν κατὰ συγγραφὴν ἰσχυρὰ ἀρετῶν, καὶ ἀρετῶν, ἀπείρητόν, ἐκκλητὴν, λήγων ταῖς ἀνδραγαθίαις καὶ ἐνέκμητις καὶ εἰς ὅλκον τιπὲ ἀντιγμέναις χρομίσαντος* &c.

abhorruerat, applicans animum scripsit *historiarum libros VIII.* ab anno Justiniani Imp. XXXIII. (CHRISTI 560.) ubi desit Agathias, usque ad Tiberii secundi excessum (CHRISTI A. 582.) à quo auspicatur Theophylactus Simocatta. Ipse se apud Svidam in *Μένανδρος* testatur animum appulisse ad scribendum *μὲν τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου* cum Agathias jam esset defunctus, neque continuare ipse Historiam sum posset. Ab eodem Svida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro alferuntur, etiam in *δοκιμάσας*, *Μαυρικῶν* & *σααλίανες* quæ loca in utroque indice Clariss. Kusteri omissa, sed à Valesio pridem annotata sunt. Idem Svidas Menandrum vocat *Protectorem*. Qvod nomen explicat Menander ipse in eclogis legationum pag. 171. *ὁ δὲ καὶ τῶν μεγάλων λεγόμενος περὶ πικτῶν, ὅλοι δὲ τῶν βασιλέων τὴν ἐς τὴν καταλήξιμόν αἰτίαν, τὴν βασιλείαν περιεπαρὼν.* Sed fuse de hac dignitate Cangius in utroque glossario. Eclogæ illæ legationum quæ à Menandri Historia excerptæ exstant paullo confuso ordine ac perturbato, ex duobus Codicibus Bavarico & Andreæ Schotti vulgatæ ab Hæschelio sunt, quorum alter altero integrior fuit & diversas forte collectiones Theodosii alter, alter Joannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri præterea Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 3. Historiæ, & Constantinus Porphyrogenneta lib. 1. de thematibus cap. 2. ubi cum Procopio, Agathia & Hesychio illustri jungit.

7. De *Theophylacto Simocatta* è quo & ipso excerpta Legationum in editione Regia pag. 176. seq. leguntur, dicam infra, ubi ejus Historiarum libros, qui etiamnum exstant, recensebo.

Post hæc de legationibus excerpta Labbeus subjunxit Eclogas Photii ex *Olympiodoro*, *Candido*, atque *Theophane Byz.* tum *Hesychii* illustris de rebus CPol. cum versione & notis Meursii, & ex *Suida* Lexico excerpta de Imperatoribus Orientis, aliisque personis rebusque CPolitanam Historiam spectantibus cum notis & annotationibus. His addenda excerpta è *Nonno* Photiana...

8. OLYMPIODORUS ex Thebis Egypti oriundus & Theodosii ad Hunnos legatus, licet à Christi sacris Photio teste alienus, scripsit ὕλη * Historicæ sive *Commentariorum* libros XXII. de rebus ab A. C. 407. Honorio septimum & Theodosio juniore COSS.

G g 3

ad

* Ita etiam postea *Commentarios* suos inscripsit Nicephorus Bryennius.

ad A. C. 425. quo Valentinianus III. secundum Consul, renunciatus est Augustus. Argumenta librorum, quos eidem Theodosio Auctor dicavit, refert Photius Cod. 80. *qvi ποιητὴν τὴν Ὀλμπιόδωμον* (non *Poëtam* ut vulgo interpretantur, sed ut Reinesius * II. 5. Var. Lect. pag. 154. seq. *Operatorem Chymicum*) fuisse, ex ipsiusmet testimonio refert. Ac certe *ποίησι* pro operatione Chemica poni pervulgatum, ut Cangius in glossario Græco bene observavit, nec modo inter Chemicorum nomina Olympiodorus occurrit, in MS. Collectione Chemicorum Græcorum de qua libro VI. pluribus erit dicendi locus, *Γίνωσκε ὁ Φίλες καὶ τὰ ἐνόμενα ποιητῶν, ἀρχὴ Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Ἰωάννης ἱερεὺς, Δημόκριτος, Ζώσιμος ὁ μέγας, Ὀλυμπιόδωρος, Στέφανος ὁ Φιλόσοφος, Σοφάρος ὁ ἐν Περσίδι &c.* sed etiam inter scripta ipsa Chemica habeo unum hoc titulo: *Ὀλυμπιόδωρος Φιλοσόφος Ἀλεξανδρείας πρὸς Πεπίσιον τὸν βασιλέα Ἀρμενίας εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν Ζώσιμον, ὅσα ἀπὸ Ἐμμε καὶ τῶν Φιλοσόφων ἦσαν ἀρημένα.* Notandum tamen hunc Olympiodorum dici Alexandrinum non Thebanum, deinde ferri ejus commentarium in scriptum Zosimi, cum Zosimus Historicus Historicum Olympiodorum nominetenus citet lib. V. c. 27. adeoque eum ætate non videatur præcessisse. Sed dicere ad hoc licet vel eodem tempore ambos scripsisse Zosimum & Olympiodorum, quod verisimillimum mihi videtur, vel alium fuisse Zosimum Thebanum Panopolitam (Svidæ Alexandrinum) Chymicum ab Historico, vel locum in quo Olympiodori mentio, per glossema libris Zosimi Historici insertum esse, ut visum Lambecio, quem vide lib. VI. p. 177. sq. 188. Certe Olympiodorus ibi fere, ubi desinit Zosimus, auspiciatus historiam suam multo quam ille longius produxit. Prodierunt excerpta ex Olympiodori Historicis Commentariis, ne Photii editiones memorem, etiam in Tomo tertio minorū Historiæ Romanæ scriptorum, sed min⁹ integra ex Bibl. Francisci Pithæi cum versione & notis *Frid. Sylburgii* Francof. 1590. fol. De aliis Olympiodoris, ut Peripatetico Procli præceptore, & altero juniore Alexandrino qui vitam Platonis & commentarios in Platonis Alcibiadem, Gorgiam, Phædonem, Philebum & alia forte nonnulla scripsit, quemadmodum & de Olympiodoro Christiano scriptore & Diacono Alexandrino quem Philosophum & *πλὸν τὴν θείαν* vocat Anastasius Sinaita (qui sæculo VI. extremo vixit) sub finem libri VI. in Hexæ-

* Confer Reinesii Epistolas ad Neileros pag. 19. Hermanni Conringii de Hermetica Medicina pag. 49. & Olavi Borrichii de Sapientia Ægyptiorum p. 29. 34.

Hexaëmeron, alibi dixi. Omitto Olympiodorum λεχαγόν sive ductorem manipuli, cuius meminit Plutarchus in Aristide pag. 327. & Olympiodorum Thessalum, Hippodromi Sophistæ Patrem, de quo Philostratus. Olympiodori nescio cuius Rhetoris περὶ τῆς διανοίας λόγου διάταξις MS. fuit inter libros Gudianos.

9. CANDIDUS Isaurus sub Anastasio ut videtur scripsit affectata ut arguit Photius dictione, *Historiarum* ab auspiciis Leonis Thracis usq; ad obitum Zenonis Isaurici *libros tres*. Idem Photius Cod. 79. ubi argumentum operis recenset, de auctore qui Christianus fuit hæc habet: ἐστὶ δὲ πατριδὸς μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτὸς Φησι, τῆς τετραχίαι, ἀπὸ τῆς δυνάμεως δ' ἔχει τὴν ὀνομασίαν (notarius sive tabularius) τῶν ἐν Ἰσαυρίαις πωλεῖσθαι ἰσχυράντων· τὴν δὲ δημοτικὴν χειριστὸν ἦν καὶ ἐρδεδοξέσθαι, τὴν τε γὰρ πατριδὴν συνοδεῖν ἐπαγοίς εἶπει, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς καυνομένων κατὰ πᾶν δικαίως. Fragmentum ex hoc Candido Historico habet Svidas in χειρίζω, ubi pro καδδὸς ἰσχυροχράτης, qvem ex corrupto Svidæ loco retulit etiam Simlerus in suam Bibl. & Mallincrotus in sua de Historicis Græcis paralipomena, legendum esse καδδὸς, monuit Clariss. Kusterus, & ante eum Reinseus III. 2. Var. lect. pag. 366. & Valesius pag. 74. ad Evagrii II. 16.

10. THEOPHANES Byzantius à Theophane Confessore, * qui in sua Chronicorum Syncelli continuatione & ipse res Justinianae utriusque ac Justiniani attigit, diversus, eoq; multis ut videtur apud antiquiores & sub Mauritio forte Imp. clarus, scripsit præter Commentarios de rebus Justiniani Imp. quorum libro primo meminit, *X. libros Historiarum* ab anno secundo Justiniani junioris (CHRISTi 567.) ad annum ejusdem Justiniani duodecesimum (CHRISTi 577.) ita ut singulis libris singulos annos tribuisse videatur. Excerpta ex illis servavit Photius Cod. 64. plures etiam postea, quibus decem istos continuaverit libros composuisse testatus.

11. NONNOSUS Νόννος, Christianus scriptor, tradidit *Historiam legationum suarum*, cuius argumentum & ex illa excerpta quædam servavit Photius Cod. 3. Fuit autem Nonnosus hic Justiniani Imp. ad Æthiopum Auxumitarum Regem Elesbaam, ad Homeritas, Saracenos quorum φύλαρχος Caius erat, & ad alios Orientis populos

* De hoc supra cap. 4. pag. 151. seq. qvem *Georgium Theophanem* nescio quo auctore vocant Vossius de Hist. Græcis pag. 285. & Reinseus de palatio Lateranensi pag. 83. 84. Ania forte, quod *Georgium* Syncellum continuavit.

los legatus, filius Abrahami presbyteri quem Iustinus Thrax & Justinianus Legatum misere ad Alamundarum & jam memoratum Caisum præfectos Saracenorum: & Nonnoso nepos qui ad Aretham eorundem Saracenorum præfectum legationem nomine Anastasii Imp. obierat. Hæc è Nonnoso nepote excerpta Photiana in Labbei eclogis nescio quomodo omissa sunt.

12. HESYCHIUS illustris, a) patriâ Milesius, Hesychiâ Advocati & Sophiæ Filius, scriptor (licet Svidæ b) aliud videtur) itidem Christianus, Justiniani Imp. temporibus composuit *Historiam Chronicam* ἱστορίαν χρονικήν c) five ἀποσμήματα distinctam, quorum 1) de rebus quæ à Belo Assyriorum Rege belium Trojanum antecesserunt, 2) ab Illo capto ad Romam usque conditam, 3.) ab Urbe condita usque ad Consules creatos Olympiade LXVIII. 4) à Consulum initio usque ad Julium Cæsarem, 5.) à Julio Cæsare usque ad Constantinopolin à Constantino M. instauratam. 6) à Constantino M. usque ad excessum Anastasii Dicori Imp. Vide Photium Cod. LXIX. & Svidam in Ἡσύχιῳ . Sexti τιμήματι initium ad nos puto pervenisse, sub titulo: Πάτρια d) $\text{Κωνσταντινουπόλεως}$, quæ adeo à Svidæ

- a) Ἰδρύματα non est nomen proprium, sed dignitatis, ut multi jam animadverterunt. Vide Colomesium ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 145. Hancium de Byz Historiæ scriptoribus cap. 4. Meursium in glossar. & notis ad Hesyeh. ac præcipue Cangium in glossario Græco, Jonsium pag. 307. & Edmundum Chilmeadum ad Malale Chronicon T. 1. pag. 377.
- b) Svidas Christianum non esse Hesychium, collegit ex eo, quod in libello de viris eruditione claris Christianos scriptores non memorat. Sed aliud ejus fuit institutum, & in eo ipso libello memorat Sibyllam Chaldaeam de Christo vaticinatam, Tribonianumque tanquam Ἐθνη h. e. Ethnicum atque ἄθεον perstringit. Itaque Christianum fuisse existimant H. Stephanus, Vossius pag. 168. de Hist. Græcis, Hancius, Caveus, aliique, quibus libenter assentior.
- c) τιμήματα Photius appellat, διασμήματα Svidas, & auctor glossarii juris in παλαιότητις ubi laudatur $\text{Ἡσύχιος ὁ Ἰδρυτής ὁ Φιλοσοφίας ἐπὶ τῆς Μιλήσιας ἐν τῷ ἑχρονικῷ διασμήματι τῆς ἰσορίας}$. Idem in Φόβος allegat Hesychium ἐν τῷ $\text{ἑχρονικῷ διασμήματι}$.
- d) Sic Hyalis five Oalis urbis Libyæ τὰ πάτρια five origines atque Antiquitates scripsit Soterichus Poëta teste Steph. in ὤψεις : Diogenes Cyzicenus τὰ πάτρια Κυζικην Svidæ laudata in Διογ. & eidem Stephano in βίβλιδι , atque alibi: Claudianus τὰ πάτρια Ταρσῦ, Ἀνάζαρχῳ, Βηρυτῷ, Νικαίᾳ, ut ad epigrammata Claudiani Græca annotatum in veteri Codice Allatius reperit, qui etiam in Excerptis Rhetorum pag. 156, edidit apofpasmation Callinici Sophistæ ἐκ τῶν εἰς τὰ πάτρια

ΤΡΙΑ

Svida * totum opus Chronicæ Historiæ laudante haud singillatim memorari, minime est mirum. Primus illa sub *Georgii Codini*, qui excerpfit ac servavit, nomine Græce & Latine edidit *Georgius Doufa* Jani F. πρὶ πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βιβλίου τῷ χειρογγραφοῦ, Heidelbergæ apud Hieronymum Commelinum 1596. 8. & Genev. 1607. 8. Inde eadem integriora paullo, veluti nondum edita ad calcem libelli Hesychii de viris illustribus, è MS. Palatino Græce cum versione sua & notis sub vero Hesychii nomine vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1613. 8. adjunxitque *Bessarionis* Cardinalis Epistolam scriptam Græco vulgari sermone ad Thomæ Palæologi filiorum pædagogum Româ datam 9. August. 1465. qva eum hortatur ut cum Critopulo Medico diligentem eorum curam habeat, neque Anconæ diutius subsistat, sed Siciliam petat. Meursii versio notæque à *Labbeo* in editione Regia una cum Græcis recusæ ex illius editione sunt. Nonnulla in illa editione castigant *Allatius* ad *Eustathii Hexæmeron* pag. 126. & Amplissimus *Vir Gisbertus Cuperus* lib. IV. *Observationum* cap. 14. Interpretationis *Dousianæ* errores notavit *Jac. Gesnerus* *Observationibus* in *Codinum*, lib. 3. cap. 18. ejusque editionem è Bavarico Codice auctorem fecit cap. 19. Nos etiam, inquit *Allatius* diatriba de *Georgiis* p. 362. ex alio MS. Codice multo hisce plura in nostro ** *Variorum Antiquorum Tomo I.* protulimus, adeo ut jam Lector opus absolutum ferme habeat. Nec aliud ab hoc opus esse mihi autumo, quod in *Bibliotheca Carthusiæ Neapolitana* in indice MS. *Roma* in *Bibliotheca Vallicellana D. 23.* & *Scoriaci in Regia.* Neque alius à *Codino* est *Georgius Constantini* qui πατέρα Constantinopolis & librum de *Sapientia* scripsisse traditur à *Gesnero*, *Constantinus* enim, ni fallor, locum *Codini* occupavit. Errorrem secuti sunt *Gesneriani* Epitomatores *Robertus Constantinus*, & qui sine ullo delectu atque examine omnia exscribit *Paulus Bolduanus*. Eber vero ipsius de *Sapientia* nullus alius esse videtur, quam ea pars πατρίων qua in exstructione *Templi CPol. S. Sophia* enarranda impenditur. Confer quæ de *Codino* infra, ubi plenior *Originum* ejus *CPolitanarum*

H

editio-

Libri 5ti Pars Altera.

τῆς Πάριος. Tzetzes *Chiliad. 2.* versu 973. ubi de *Apollonio Tyanensi*: γράφει ταῦτα πατρίαι & χρονικὰν τι πλὴν Θ. *Constantinus Porphyrog. II. 12.* themat. pag. 111. οἱ τὰ πατρία εὐγγεγραφοῦτες Βυζαντίιν.

* Vide quæ supra pag. 137.

** Non vidit lucem; quod sciam.

editionem à Petro Lambecio curatam recensebo. Hesychium illustrem citat Tzetzes Chiliad. 3. versu 877. atque inter alios qui Justiniani temporibus *Ἰπὶ τῆς ἱουστινιανῆς βασιλείας* scripserunt, Constantinus Porphyrogenitus lib. 1. themate 2. nec non lib. 2. themate 8. ubi de Indictionum origine.

Memorat & Photius alterum Hesychii hujus opus *de rebus sub Justino Thracæ & per primores Justiniani annos gestis*, quod ulterius continuare mors acerba filii *Ἰωαννῆς* haud permittit.

Cæterum superest adhuc *libellus* Hesychii illustris *περὶ τῶν ἐκ παιδείας ἀγαλαμψάντων σοφῶν*, de his qui eruditionis fama clarnescunt, digestus ordine nominum Alphabetico, & iisdem passim verbis, quibus utitur Laërtius, pauca quædam de illis perstringens. Meminit ejus Svidas qui vocat *ἐνομαπλόγον ἢ πίνακα τῶν ἐκ παιδείας ἐνομασίων*, quæ vero subjungit ἡ *ἑπιτομή ἐστὶ τὰ πρὸ τοῦ βιβλίου*, hoc potest ita intelligi, ut duos libros ejusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem quem Callimachi exemplo inscripserit *πίνακα*, & alterum, qui hodie exstat breviorē *ἐνομαπλόγον* qui fuerit prioris veluti Epitome. Equidem Meursius putat supplenda esse verba: *Διογένην τὸν Λαέρτιον μνησάμενον ἢ ἑπιτομήν ἐστι τὸ παρὸν βιβλίον*. Sed quæquam plurima è Laërtio iisdem ut jam dixi verbis repetiit, Epitomen, tamen Laërtii neutiquam præstat, ne dicam Codicem nullum Svidæ MS. conjecturæ Meursii audaciori suffragari, & Hesychium multa, referre de quibus in Laërtio ne γερῇ. Nonnulla ex Hesychii libello verbotenus Svidas, non tantum in *ἐάνθ' ὅ*, *ἐνοκράτης*, *Ποτίμων Μιτυληναίῳ*, *Φαίδων*, sed etiam in *Ἀπολλωνίῳ*, *Ἀερίστῃ* & aliis quamplurimis in locis. Prodiit primum Græcè è Bibliotheca *Jo. Sambuci* Antverpiæ, typis nitidis A. 1572. 8. apud Christophorum Plantinum, subjunctaque ad calcem versio latina *Hadriani Junii* cum ejus castigationibus, in quibus ut Hesychium è Laërtio ita Laërtium vicissim ex Hesychio subinde emendandum demonstrat. Postea Græcè & Latine prodiit cum Junii versione & notis, novisque *Henr. Stephani* animadversionibus ad calcem Diogenis Laërtii, ex laudati Stephani officina A. 1594. 8. Illa Laërtii editio & cum illa Hesychii libellus recusatus est Genevæ apud Jo. Vignon 1615. 8. Interim *Joannes Meursius* Lugduni Bat. 1613. 8. Hesychii opuscula atque in his præsentem libellum vulgavit, castigationibusque Junii ac Stephani no-

tas suas addidit. Junii autem versio latina non ut ab H. Stephano Græcis ex adverso per singulas paginas posita est, sed separatim ad calcem voluminis excusa legitur.

Alii Hesychii.

Hesychius *Ægyptius* Episcopus, A.C. 310. vel 311. Alexandria passus Martyrium cujus meminere Eusebius VIII. 13. Hist. p. 308. & Martyrologia 26. Nov. Idem habetur qvi Græcam versionem sacrorum librorum V. T. emendavit, ut dixi lib. 3. c. 13. §. 14. Atque eundem suspicor primum auctorem glossarii, ab aliis deinde interpolati truncatique quod sub Hesychii *Alexandrini* nomine habemus, vide supra lib. 4. cap. 35.

Hesychius *Alexandria* minoris Episcopus, qvi Concilio Antiocheno & Nicæno primo interfuit.

Hesychius *Apameensis*. infra, in Justino Hesychio.

Hesychius *CPolitanus* presbyter, cujus λόγος quatuor de serpente æneo Moysis memorat Photius Cod. 51. Idem forte cujus meminit Philostorgius VI. 1.

Hesychius vir *Consularis* de quo Hieron. ad Pammachium Epist. 101. de optimo genere interpretandi: *Dudum Hesychium Virum Consularem contra quem Patriarcha Gamaliel gravissimas exercuit inimicitias, Theodosius Princeps capite damnavit, quod sollicitato notario chartas illius invasisset.* Hesychium intelligo proconsulem Achajæ, ad quem Theodosii lex in Codice Theodosiano l. ult. de principibus agentium in rebus, Ad Hesychium Proconsulem etiam Epistola Nili 292. libri 2. edit. Allatianæ. Ad hunc forte etiam Libanii Epist.

Hesychius qvi cum Synesio ad *Geometriae* studium incubuit, postea Magistratu aliquo functus. Vide Synesii Epist. 92.

Hesychius *Glossarii* sive *Lexici* auctor, supra in Hesychio *Ægyptio*.

Hesychius presbyter *Hierosol.* quem Theophanes p. 71. ad Annum Theodosii jun. VII. scribit διδασκαλίας sive literarum sacrarum doctrina floruisse, ejusque obitum refert p. 79. ad annum Theodosii XXVI. Christi 433. Eundem Græci in Menologio 28. Martii scribunt ex hausisse fontes omnes scientiæ & sapientiæ & omnem Scripturam interpretatum esse ac perspicue explicasse, atque ad multorum utilitatem proposuisse. Ejusdem meminit

Cyrillus in Vita S. Euthymii. Confer Henschenium Tomo 3. ad 28. Martii pag. 713. De Hefychii Hierosol. scriptis non repetam quæ erudite Labbeus, Caveusque. Tantum nota-
bo 1) *συγγραφή* ejus sive *κατάλογος* in *λλ.* *Prophetas* Minores cum latina versione sua edidisse Conradum Rittershufium in. *Asse fatiſico*, sive XII. Prophetis Metaphraſi latina donatis, Ambergæ 1604. 8. Confer de illis *κατάλογος* Richardi Simonis Epistolæ Criticæ Gallice excuſas Baſileæ p. 75. ſeq. Laudantur & ejus ſcholia in *Ezechielem* ac *Jobum* atque Conradus Clauſerus præf. ad Procopium Gazaum in *Pentateuchum*: *Utinam*, inquit, *haberemus Hefychii ſcholia in Ezechielem atque adeo omnes Prophetas. Incredibile dictu eſt, quantum lucis acceſſurum eſſet Prophetica lectiōni.* Minores Prophetas cum commentariis Theodoreti & Hefychii extare in Codice Regis Pariſ. 1892. teſtatur doctiſſimus Montfauconus p. 316. Palæographiæ Græcæ. 2) Hefychium Hierosol. in *Pſalmos* è MS. Veneto edere promiſit C. V. Anſelmus Bandurius, & Codicis illius initio mutili meminit laudatus Montfauconus in Diario Italico pag 46. Habeo & ipſe Homiliæ quædam Græcæ MSS. in *Pſalmos*, quæ alii Codices Chryſoſtomo, alii rectius Hefychio tribuunt. Proœmium Hefychii in *Pſalmos* fuit apud Jac. Sadoletum, qui de eo ita in *Epist. ad Eraſmum*: *De Hefychio quod quæri, habueram Pſalmorum Græcorum librum vetuſtate inſignem, in eo proœmium Hefychii luculente ſcriptum ſimilem ſententiæ, ut probare ſonaretur omnes Pſalmos Davidis eſſe. Is liber mihi cum cæteris omnibus periit. Reliqua ſunt apud me Græca colleſtanea in Pſalmos, incerto auctore ſcripta non tam copioſe quam eleganter, quibus præcipue utor: in iuſdem interdum citatur Hefychius. 3) Libri VII. Explanatum allegoricarum in *Leuiticum* ad Diaconum Eutyſchianum latine quidem tantum exſtant, laudati pridem Amalario, Rabano, Strabo, aliisque, & editi Baſil. 1527. fol. Pariſ. 1581. 8. & in Bibliothecis Patrum: ſed videntur utique ſcriptoris eſſe Græci, Hefychii nempe, ut titulus habet, Hieroſolymitani † preſbyteri, verſi latine ab interprete nescio quo, Hefy-*

† In gloſſa Ordinaria vocatur etiam Epicoſopus, ſed non eſt tanta illius auctoritas, ut ideo non poſſit tribui Hefychio qui preſbyter Hieroſolymitanus A. C. 433. obiit & ab explanatione Scripturarum magnam ſibi celebratam nominis paraſic in Menologio Græcorum ad 28. Martii traditur.

Hesychius enim Salonitanus ut is fuerit nihil est necesse, qui verba S. Scripturæ ex Hieronymi versione adscriptit. Confer Richardum Simonem in Censura Bibliothecæ Divinæ Hieronymianæ Gallicæ edita p. 35. seq. 40. seq. & in Epistolis Criticis p. 69. seq. & T. 4. Bibl. Criticæ p. 55. Salmasium de transubstantiatione p. 57. Edm. Albertinum de Evcharistia p. 847. Labbeum de Scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 633. seq. & Antonium Arnaldum in scripto Gallico: Tradition de l'Eglise touchant l'Evcharistie T. 4. de la perpetuité de la foy p. 21. seq. 4.) *Sermo de resurrectione* in Codice Regio Paris. fertur sub titulo *Ἡσυχίου ὁ Θεολόγος*, uti Trithemius & Sixtus Senensis nescio qvo auctore Hesychium presb. Hierosol. tradunt Gregorii Nazianzeni, qui *Theologi* nomine communiter venit, fuisse discipulum. Eadem secunda de Paschate legitur inter Homilias Greg. Nysseni, sed stylo, * ut observat Combefisius, prorsus abhorrente, qui illam cum altera *de hora qua crucifixus est Dominus*, latine ex versione sua dedit etiam in Bibl. concionatoria. In eadem & in supplemento Bibliothecæ Patrum Paris. T. 1. pag. 821. & T. 12. Lugd. p. 190. exstat latine Carolo Fabiano interprete Oratio in *S. Andreæ Apostolum* de qua Photius Cod. 269. licet Thomas ibi pro Andreæ nomine legitur. Græce habuit Allatius, incipit: *σάπριγε ἡμᾶς Ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἡθροισι.* 5) Hesychii presb. Hierosol. *Historia Ecclesiastica* ** respicitur in Chron. Alex. pag. 371. ubi Hesychius citatur cum Sozomeno & Theodorito ubi de rebus Theodori Mopsvestri sermo est. 6) *Vita Longini Centurionis* & duorum sociorum Martyrum quæ ex MS. Vaticano 1190. pag. 117. exhibetur ab Henschenio T. 2. ad XV. Martii Græce pag. 736. & latine p. 386. non videtur ut edito voluit, Hesychii presbyteri Hierosol. illius qui sub Theodosio juniore vixit, sed longe junioris scriptoris. Confer Tillemontium Memor. Hist. Eccles. T. 1. p. 254. 7) Allatius sub Hesychii Hierosol. nomine habuit Homiliam Hesychii Hierosol. presb. *εἰς τὴν Ὑπαπαντήν*, incipit: *Ἡ μὲν εὐρὴ λέγεται καὶ θαρσιων.*

Hh 3

In

* Confer Rich. Simonis Hist. Crit. Novi Test. T. 1. p. 112.

** Vide supra cap. 4. §. 28. pag. 113.

In SS. *Apostolus Petrum & Paulum*, incipit: καλὸν μὲν τὸ ἐξ-
δόν τῆς ἐαυτοῦ.

In S. *Procopium Martyrem*, incipit: προκοπίω τῷ θυσίας ὁ
Χριστὸς ἐκφάνωσεν ταῦτον αὐτὸν ἰδόν.

In *Lazarum quatríduanum*, incipit: δειπνῶν ἡμῖν πολυτελεῖς
λαζάρῳ αὐτοῖς.

8. De fragmento *Homilia in Natalem Christi* dictum supra cap. 4. p. 145.

Alius *Hefychius Presbyter* ac deinde *Episcopus Hierosolymitanus* circa A.
C. 600. ad quem *Epistola Gregorii M. lib. IX. Epist. 4.*

Hefychius Episcopus quem cum aliis sex *Episcopis* missum ab *Apostolis*
Petro & Paulo ad *Hispanos* tradunt. Vide *Papebrochium T. 3.*
ad XV. Maji pag. 442. & *Tillemontium T. 1. memor. Hist.*
Eccles. pag. 501.

Iustinus Hefychius, *Apameensis*, *Amelii Philosophi* adoptivus, cui
libros suos legavit. *Porphyr. in vita Plotini c. 3.*

Hefychius λαμπρότατος qui domum splendidam construxerat animi
ornandi negligens ac securus, ad quem *Epistola* 156. *Isidori Pe-*
lusiotæ lib. 2.

Hefychius libertus Augusti Imp. memoratus in veteri inscriptione
apud *Gruterum*, p. DLXIV. 2. ut alios *Hefychios libertos* in
eodem *Gruteriano thesauro* obvios præteream.

Hefychios Martyres præter *Aegyptium* supra memoratum plures alios
celebrant *Martyrologia & Menologia* ut 15. Junii, 3. Julii, 2. Se-
ptembris, 3. Octobris, 7. & 18. Nov. &c.

Hefychius Medicus & Grammaticus CPoli sub *Leone I. Imp.* Vide *Svi-*
dæm in *τάκωβ*.

Hefychius Monachus, S. *Hilarionis* amicus de quo *Hieronymus* in ejus
vita quæ inter hujus *Epistolas* atque apud *Surium* 21. Octobr.
legitur.

Hefychius Salonitanus in *Dalmatia* *Episcopus*, cujus *Epistola* una ad
Augustinum & duæ ad eum *Augustini* exstant, num. 78. 79. 80.
(in nova edit. 197. 198. 199.) *Augustinus XX 5. de Civ. DEI:*
Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hefychium Salonitanæ Urbis
Episcopum, cujus *Epistola* titulus est de fine sæculi. Est illa *Epist. 80.* (in
nova

nova edit. 199.) Epistola prima Zosimi Papæ ad hunc Hefychium data fertur Honorio XII. & Theodosio VII. COSS. hoc est A. C. 418. T. 1. Concilior. edit. Binianæ pag. 711.

Hefychius ταχυγράφεα quem in Originibus CPolitatis citat Codinus, vercor ne idem sit cum Hefychio Milesio, licet à Codino refertur inter eos qui instaurationi Urbis à Constantino M. factæ ἀντιπλάου interfuerunt. Etiam Hefychium Milesium, tabularium vocat Barthius p. 103. ad Claudianum.

Hefychius *Viennensis* Episcopus, cui successit Alcimius Avitus.

Adde his Hefychiam fœminam, Sacerdotem Minervæ, cujus nomine studium quietis & concordiæ fvasit Oraculum Atheniensibus. Vide Plutarchum in Nicia p. 532. & libro de Pythia versibus non vaticinante p. 403.

Post Hefychii Milesii πατέρα Κωνσταντινῆς Labbeus in Tomo primo Corporis Byzantini subjunxit loca ex Svida ad Historiam Byz. pertinentia, cum versione Æmiliï Porti, illa nempe quæ Svidas habet in Ἀραβίας, Ἀραβίαι, Ἀργίλοι, Ἀθηναί, Ἀκακίαι, Ἀνακασίαι, Ἀνακασίαι σιλευτία, Ἀντιόχ, ὁ πραιπότης, Ἀπολλωνίου ἀγαλα, Ἀρδαβύρι, Ἀρειανός, Ἀρματί, Ἀρματί, Ἀρτέμι, Ἀυγας, Ἀφασία, Ἀφροδίτη, βασιλική, βασιλική, Βελισέριος, Βημάριος, Βηρίη, Βόσπορος, Βόσποροι, Βύλαροι, Βυζάντιον, Γεωργίαι, Γεωργίαι, Γεωργίαι, Γεωργίαι, Γεωργίαι, Δημήτρι, Διονύσι, Ἐλένη, Ἐλευσίος, Ἐλικώριος, Ἐρμῆς, Ἐρμολαίος, Ἐσία, Ἐσιάνες, Ἐυζέτιος, Ἐυζέτις, Ἐυτροπί, Ἐυτύχη, Εὐφημία, Εὐφῆμι, Ζεύξιππος, Ζεύς, Ζήνων ὁ βασιλεὺς, Ἡρα, Ἡράκλειος βασιλεὺς, Ἡράκλειος στρατηγός, Ἡσύχι, Ἰαννάρι, Ἰγνατί, Ἰλλ, Ἰοβιανός, Ἰουλιανός, Ἰουστιανός, Ἰουστιανός ὁ ἐνομήτης, Ἰουστῆς, Ἰωάννης Ἀπιοχένος, Θιμίσι, Θιόδοτος, Θεοδοσί, Θεόδωρος ὁ δὸς ἀναγινώσκων, Θεόφωλακτος σοφιστής, Κωνσταντῖος, Κωνσταντῖος, Κωνσταντινούπολις, Κυνήσιοι, Κύρος Παιονοκλῆς, Λεόντιος Τριπλίτης, Λεόντιος Μοναχός, Λέων Βυζάντιος Φιλόσοφος, Λέων βασιλεὺς, Μακεδόνιος, Μάλλχος, Μάμας, Μανασί, Μάξιμος, Μάριος, Μάριος, Μαρκιανός, Μαυρίκιος, Μελαντιάς, Μιανδρός Πρεσβύτερος, Μίλλος, Μιχαήλ, Νάριος, Νεστόρι, Νηρέος, Οὐαλυντιανός, Οὐάριος, Πόσις, Πόσις Ἀλεξανδρῆς, Παμπρεπῆς, Πατριάρχης, Παύλος, Πύριος ὁ ἑγέρ, Πύριος ὁ ἑγέρ ἢ ὁ Πύριος, Πλάκίλλος, Πυλάχεια,

χερία, Πρίσκου Πανίτης, Πρίσκος υἱός, Πρόκλ. ὁ βασιλεὺς ἰσχυρὸς Κοι-
σῶρ, Προκόπιος, Προποντὶς, Ραφίνος, Σαλῦσιος ὁ τῆς αὐλῆς ἐπαρχος
Σεβαστιανός, Σίλευκος, Σάπατρος Ἀπαμεινός, Σταυρός, Στήλη, Στάδιος, Τιβε-
ριος, Τιμόθεος, Τραϊανός, Τελβονάλιος, Τελβωνιανός, Τελβωνιανός, Τροίλας,
Φατρίδ, Φῆτος, Φιλίππου ὁ βαρδάνης, Φιλίππου ὁ γρατηγός, Φόρος.
De Svida dicturus sum infra capite lingulari quod Lexicis Græcis dica-
vi. Excerpta quædam de Imperatoribus Rom. & CPolitaniis è Svida
Græce & Latine exhibet etiam Frid. Sylburgius Tomo tertio mino-
rum Romanæ Historiæ scriptorum.

III. PROCOPIUS ex Cæsarea Palæstina Rhetor a) five
caussarum Patronus ac Sophista, hoc est eloquentiam professus CPoli.
Hunc licet paganis adscribere non dubitant Eichelius, b) & Mot-
tanus Vayerus: Christianum utiq; & Catholicum fuisse scripta ipsius
perspicue testantur, cum vero qui subtiles & acres de religione
con-

- a) Svid. in Προκόπιος. Confer Vossium de Hist. Græcis II. 22. & Hancium de scri-
ptoribus Byz. lib. 1. cap. 5.
b) Mottanus Vayerus in Iudicio de Historicis T. 1. Operum pag. 339. & Jo. Eiche-
lius præfat. ad Procopii Anecdota §. 17 - 22. qui tamen & ipse non potest diffi-
teri externa saltem professione Christianismum præ se tulisse. Quæ vero assert ut
simulatorem improbum & sub Christiani larva latescentem Ethnicum probent,
ira sunt pleraque comparata, ut prudentem potius & sanum demonstrent scri-
ptorem Historiæ, cuius neutiquam est tanquam ex cathedra controversias Theo-
logicas dijudicare. Quod porro videtur nonnihil aliquando tribuere omni-
bus & fortunæ, commune hoc ipsi est cum multis piis & Christianis
scriptoribus, qui ad DEI providentiam hæc nomina referunt. De qua lu-
culentum hoc Procopii testimonium exstat cap. 4. Hist. arcana pag. 15.
ἐν ἀνθρώπων βουλαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ σοφίᾳ προταίνονται τὰ ἀνθρώπι-
να, ὅ δὲ τύχην εὐδοκίαν καὶ αἰσῶν ἀνθρώποι. Miror hinc Nicolaum Alemannum,
qui præfat. ad Hist. arcanam Procopii, ubi virtutes hujus scriptoris non indiferte
celebrat, eumque aperte Christianorum fidem profiteri non fecerit, & hæreticos
atque Samaritas aperte averfari observat, tamen subjungit ad eos se composuisse
videri, quos Politicos in Gallia avorum nostrorum memoria appellabant, sed
semper verum, inquit, hæc sum omnium sententias prorsusque Atheos appellarent, qui
licet in speciem Catholicos viderentur, nullique secta nominatim addicti sint, privatis
tamen rationibus vel Reip. commodis Christianam religionem pietatemque me-
muntur, neque de DEO quid sentiant, quidve doceant, si res ita ferat, vehementer
labrant, Hæreticos autem & Astrologos aliaque ejusmodi Catholica fidei pestes, pro-
pter id re ac tranquillitate publica esse illis videtur, ita recipimus & insistantur. Non
possum neque volo statuere quam alienus ab hypocritis, vel quam bona fide Chri-
stia.

concertationes c) neutiqvam probaret, nedum ut eas putaret Historiæ ambitiose inferendas esse: qvique reprehendat Justinianum qvod hæreticos spoliandos bonis, & suppliciiis d) afficiendos duxit. A Justino seniore ac Justiniano jussus esse Belisario e) Notarius sive *ὑπογραφεύς*, Comes ac Consiliarius, cujus etiam expeditionibus f) interfuit & bella ac res gestas descripsit. Cooptatus inde in Senatorum g) illustriumqve ordinem, & præfecturæ etiam Urbanæ h) admotus CPoli, vitam cum morte commutavit major ut videtur i) sexagenario.

I i

I. Ex-

Libri sti Pars Altera.

rianus Procopius fuerit, sed hoc audeo affirmare, ad tam immitte de illo judicium ferendum neutiqvam idonea argumenta exstare in ejus scriptis, atqve speciatim in iis locis quæ hanc in rem ab Alemanno & post eum ab Eichelio afferuntur. Christianismi autem aperta & qvamplurima etiam in aliis ejus scriptis, sed præcipue in libris *πρὸς κτισμάτων* vestigia.

- e) Lib. 1. de bello Gothico c. 3. cum dixisset controversias, quæ tunc inter Christianos magna animorum contentione agitabantur, probe quidem perspectas se habere, sed prolixius commemorare nolle, subjungit: *ἀποβολὰς γὰρ πᾶσι τοῖς ἡγῶμαι εἶναι διγεγραμμέναι τῇ τῷ Θεῷ φύσει ὁποῖα περὶ εἶναι. Ἡ ψαυα ἐνὶ μὲν τοῖς ἐκείναις, ΔΕΙ τὰς αὐτὰς ὡς εἶναι περὶ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ψαυα ἐνὶ μὲν τοῖς ἐκείναις, ΔΕΙ τὰς αὐτὰς ὡς εἶναι περὶ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ψαυα ἐνὶ μὲν τοῖς ἐκείναις, ΔΕΙ τὰς αὐτὰς ὡς εἶναι περὶ τοῦ Θεοῦ.* *Quare intus hac ego silentio præteribo μόνον τῷ ΜΗ ΑΠΙΣΤΗΣΑΙ τετιμημέναι, qua religiosissime coluntur si modo fidem illis non detrahes, (licet modum quo sunt exponere, intimasq; illorum rationes subtiliter expedire nescias.) Itaq; de DEO nihil ipse aliud (in præfati Historici operis loco) affirmaverim, nisi quod bonus omni ex parte sit, resque universas sua potentia complectatur. De illis vero controversiis ita quicque vel Sacerdos vel privatus homo loquatur, quemadmodum ei sentire liber sit.* In his verbis quæ ab Alemanno, Vayero atqve Eichelio tanquam in argumentum singularis profanæ impietatis adducentur, & quæ videntur etiam Clariss. Caveum permovisse ut Procopium neque prorsus Gentilem neque prorsus Christianum fuisse affirmaret, nihil video quod non scribere sanus Historiæ scriptor Christianus potuerit, haud professus Theologum, & quæ Christianis propria sunt dogmata, in alium oportuniorem locum rejicere se innuens.
- d) cap. XI. Hist. arcanae pag. 34. seq. & cap. XIII. pag. 40.
- e) Procopius lib. 1. de bello Persico cap. 1. & 12. seq. Photius Cod. 63. &c.
- f) ab expeditione Vandalica quæ contigit anno VII. Justiniani, (CHRISTI 533.) per annos circiter triginta. Confer Hancium de scriptoribus Hist. Byz. p. 149. seq.
- g) Illustrem vocat Nicephorus XVII. 10. Hist. & Anonymus Chronici auctor quem MS. in Bibl. Vaticana evoluit Alemannus. Senatorem fuisse se innuit ipse cap. 12. Hist. arcanae pag. 37.
- h) Procopium Urbis præfectum anno Justiniani XXXVI, CHRISTI 562. memorat Theophanes in Chronographia p. 201. 202.
- i) Vide Hancium pag. 153.

x: Exstant ejus octo libri *Historiarum*, accurate diserte atq; eleganter scripti, quorum argumentum succincte lib. 1. tradit Agathias qui Procopium continuavit. Libros hosce in duas tetradas Auctor distinxit, priores quatuor libros inscripsit *Περσικά*, posteriores *Γοτθικά* teste Nicephoro XVII. Hist. cap. 10. quancquam duobus posterioribus primæ tetradis libris titulus *Περσικῶν* neutiquam convenit. Nam, in primis duobus libris quidem Procopius persequitur bella cum Persis gesta ab extremis temporibus Arcadii Imp. (qui mort. vicinus A. C. 408. Isigerdem Persarum Regem filio suo Theodosio tutorem dedit) usque ad annum quartum induciarum à Justiniano cum Persis initarum, obitumqve Theodoræ conjugis A. C. 439. (Justiniani 23.) At in duobus posterioribus libris narrantur bella cum Vandalis Maurisque in Africa gesta ab Alarici Gothorum Regis prima A. C. 395. facta in Imperium Romanum irruptione, usque ad domitos per Africam Belisarii ductu & Justiniani auspiciis Vandalos A. C. 545. (Justiniani 19.) His itaqve duobus rectius conveniret titulus *Θυακδικῶν* quem illis tribuunt editores, vel etiam *Λιβυκῶν*, quo totam tetradem priorem olim videntur Codices quidam insigniisse, unde Eustathius ad Iliad. 2. p. 452. verba quædam præmii libri I. adducens laudat Procopium *ἐν τοῖς Λιβυκοῖς*. Posterior tetras sive *Γοτθικῶν* quatuor libri sunt de bellis adversus Gothos in Italia gestis ab expeditione Theodorici A. C. 487. usque ad victum & in prælio cæsum Tejam Gothorum Regem, pactamqve cum Gothis pacem A. C. 522. (belli Gothici 18. Justiniani 26.) Anachronismus Procopii quo annum secundum & tertium belli Gothici in unum contraxit castigatur ab Henrico Norisio diss. de Synodo V. capite VI. Libros octo Historiarum commemorat & ex duobus primis excerpta habet Photius Cod. 63.

Editiones latinae.

Libri primores quatuor de bello Persico & Vandalico ex versione *Raphaëlis Volaterrani* * Mario fratri inscripta & Romæ 1509. fol. pridem edita, & libri de bello Gothico ex *Christophori Persona* k) Prioris S. Balbinæ interpretatione, cum Beati Rhenani præfat. Subjuncti

* Non Vaticano integerrimo, sed alio lacero ac minus integro Codice MS. usum Volaterranum notat Maltretus.

k) Librum tertium & quartum Persona in unum contraxit, unde in ejus versione tres tantum libri Gothicorum numerantur. Atque aliæqvi graviter de illo interprete

juncti Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atque Leonardi Aretini libri IV. de bello Italico contra Gothos, qui & ipsi, licet dissimulet 1) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Fulgini editi sunt. Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atque iterum cum Agathia ac Jornande Genev. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emendatiore Codice MS. latine versi ab Hugone Grotio, in ejus Historia Gothorum Vandalorum & Longobardorum Amst. 1655. 8. Confer Grotii Epist. 641. 645.

Editio Græcæ.

Libros octo Historiarum primus Græce David Hæschelius vulgavit ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero Josephi Scalligeri, altero Isaaci Casauboni, Augustæ Vindel. 1607. 8. addito libro de ædificiis Justiniani. Editionem per aliquod tempus moratus est, quod Vulcanio illum laborem detrectante, Daniel Heinsius Procopium edere molitus fuerat, ut discas ex Gudii Epistolis p. 290. Inde Hæschelius in Epistola ad Jungermannum (post Hottomannianas pag. 456.) *Procopius, inquit, jam hic captus fuisset imprimi, nisi intellexissem jam excudi Lugduni Batavorum. Adeo me non offendit, ut gratuler exdoto, qui in hoc studiorum genere plurimè præstat. Boni tamen viri fuisset de hoc consilio certiores me facere, ne damno essem iis quorum ære & chartæ opera conductæ sunt.*

II 2

Editio

te congeruntur eruditi, utpote qui & τὰ καυδὰτα omiserit, & quæ retinuit, pessima fide converterit, sinemque belli Gothici jussu pæne volumine fraudarit,

- 1) Confer Mottanum le Vayer T. 1. Opp. pag. 345. seq. & Jac. Thomafium de plagio litterario §. 361. Nicolaus Alemannus præf. in Anecdota: *Leonardus Aretinus Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed indum eruditus ille vir lusus nobis plane illiberalis. Nam suppressa Græca Historia & autorum nomine dissimulato, Latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus decerptam de bello Italico adversus Gothos prænotat, & Juliano Casarino nuncupatam in publicum emittit. Eandem Græce scriptam Blondus Flavius industria primus suâ Italian habuisse memorat: sed cum in Historia Procopii modo desideret quæ nos hodie minime desideramus, modo carpat quæ in vulgatis editis bene habere videmus, antiquas Blondi membranas, vel interpretem quem ille nactus est fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia cætere facile possit, quæ se lingua Græca profus imperitum fateatur.*

Editio Græco-latina.

Claudius Maltretus Aniciensis, S. I. ab Luca Holstenio, Joanne Fayono & præceptore suo Petro Possino adjutum se prædicans, Græcæ MS. Vaticano emendavit, lacunasque plurimas & duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hœschelianæ supplevit, libros capitibus distinxit, capita argumentis præfixis illustravit, versionemque perspicuam, & ad calcem voluminis fragmenta & loca à Svida allegata, in altero autem volumine varias lect. & emendationes adjunxit. Paris. 1662. fol.

Descriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico, Græce & latine exstat inter Gothicarum rerum scriptores à *Bonav. Vulcanio* recensitos Lugd. Bat. 1597. 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. Historiarum H. Holcroftio interprete, Lond. 1653.

Gallice libri duo priores de bello Gothico per Gvil. Paradinum, Lugd. 1578. 8. Libri octo Historiarum & sex de ædificiis Justiniani per Fumanum, Paris. 1587. fol. Libri duo de bello Persico per Leonorum de Mauger (qui tantum usus est latina versione Basileæ excusa, in qua libri tres de bello Gothico numerantur & libris de bello Persico præter Procopii mentem præmittuntur.) Paris. 1669. 12.

2. *κτίσματα* sive libri VI. de ædificiis conditis vel restauratis auspicio Justiniani Imp. cujus operis meminit Simeon Metaphrastes in vita S. Sabæ & Nicephorus X^{II}. 10 Hist. Perperam Rob. Constantinus in Lexico citat Procopium de Justiniani fortuniæ, quasi ἐπὶ κτημάτων non κτισμάτων scripsisset. Primus Græce edidit è Codice Conradi Peutingeri, sed passim hiantes lacunis Joannes Hervagius, ad calcem Historiarum Procopii & Agathiæ latine excusarum Basil. 1531. fol. Inde Parisiis A. 1543. lucem vidisse testatur Maltretus, quam editionem haud vidi. Nescio an in animo ipsi fuit quæ *Francisco Cranenveldeo* interprete cum notis Theodorici Adami Svvalenbergensis Geldri prodiret Paris. apud Christianum Wechelum 1537. 4. Exstat & versio latina

latina *Arnoldi Vesaliensis*, quæ cum Historiarum Procopii libris & Zosi-
mi latine editis vulgata est Basil. 1576. fol. Sed Græca ex MSS. longe
auctiora & emendatiora dedit *David Hæschelius* ad calcem Historiarum,
Augustæ Vindel. 1607. fol. cum *Vulcanius* cœptam editionem suam
omississet. Vide Josephi Scaligeri Epistolam CLXVI. Denique
Claudius Maltretus Augustanam editionem ex Codice Segvierianæ Bi-
bliothecæ m) cujus apographum à Philippo Jacobo Maussaco Tolo-
satedescriptum, acceperat, supplevit (exceptis duabus lacunis) &
emendavit, emendatumque novâ latina veste induit, & capitibus
distinctum cum versione & argumentis suis atque Variis lectionibus
castigationibusque vulgavit Paris. 1663. fol. Adde, inquit Maltre-
tus, *lecturum te in his libris, quacunque inedita retulit ex Procopio Petrus Cyl-
lius in Topographia CPolitana. Proculdubio Codicem nactus erat vir eruditus
nostro similem. Ac forte eo ipso usus est quem habet illustrissimus Cancellarius (Se-
gvierius) & olim habuisse dicitur illustr. ac Reverend. Cardinalis Armaniacus,
cujus Bibliotheca Gyllius præsuit. Codices MSS. Mazarinianum & Caroli
de Montchal Archiepiscopi Tolosani Labbeus memorat. Libri pri-
mi caput primum de restaurato S. Sophiae templo cum nova versione
sua & notis, in quibus subinde Maltretus castigatur, exhibet Francis-
cus Combessius in manipulo Originum rerumque CPolitarum Paris,
1664. 4. pag. 283. seq.*

3. Procopio etiam tribuuntur à Svida *Ἀνέκδοτα* sive liber IX. Hist.
quem Nicephorus XVII. 10. vocat ἀντὶρρήσιον τῶν πρὸς τὰς ἐκκλησίαν ἐκρηγνόντων ἐν αὐτῇ

I i 3

m) Bibliotheca Segvieriana olim, hodie Coisliniana plurimis & optimis referta Cod-
icibus MSS. Græcis, sed jamdiu paucorum curiositati accessit, magis longe imposse-
rum studiosis inserviet, quorum in gratiam à viris doctissimis Catalogus illius cum
maxime ad præla paratur, neque Catalogus solum, sed etiam una cum ipso publi-
canda *Anecdota* plurima monumenta præclara, & ineditorum operum prolixio-
rum specimina, selecta loca vel argumenta. ut B. Lectori patebit ex hoc syllabo
quem nuper admodum Amicus Lutetia ad me benevole transmissit.

*Syllabus Anecdotorum prolixiorum quæ cum Bibliotheca Coisliniana Græcæ
propediem edenda publicabuntur.*

- 1) Severi Archiepiscopi, Acephalorum Principis, operum Catalogus ingens, sermonum
apologeticorum aliorumque opusculorum, Epistolarum item ad Consules Episco-
pos & alios: quæ fere omnia ignota hæctenus fuerunt; sed jam ex variis Biblio-
thecæ Manuscriptis nota evadent. 2) Insigne prolixumque opusculum ejusdem
Seve-

ἐπὶ τῇ ποιῶν, καὶ ὡς ἂν πινὰ παλινῳδῶσαν τῶν αὐτῶ μὴ καλῶς εἰρημέτων, *vetula Editionem eorum qua in laudem Justiniani dixerat, ac veluti palinodiam non recte traditorum.* Agathiz, Photio & aliis ante Sydam nunquam memorantur, neque videntur lecta ab illis aut visa fuisse, quemadmodum nec ab Evagrio, licet ab illo laudari Anecdota Procopii scribit Vossius de Hist. Gr. pag. 269. atque si quis comparet quanta in laudem Justiniani & Belisarii alibi Procopius scripserit, ab eodem calamo tantas tamque acerbas criminationes, partem etiam

Severi, ubi Concordantia Evangelistarum περὶ μυστοφύρουσε probatur, & de varietate exemplarium S. Marci agitur. 3) Expositio Capitum Actuum Apostolorum auctore Pamphilo Martyre, opus genuinum. 4) Styliani Opusculum de S. Trinitate, luce dignum. 5) Michaelis Syncelli de orthodoxa fide. 6) Theodori Episcopi Scythopolitani libellus oblatus Imperatori Justiniano, & S. S. Patriarchis Eutychii, Apollinario, Domnino & Eustochio 7) Epistola Nicænæ secundæ Synodi ad Ecclesiam Alexandrinam, egregia. 8) De scriptura Leonis metropolitæ Chalcedouensis ad Nicolaum Hadrianopolitanum circa sacra Imagines, lecta Imperatore Alexio Comneno coram tota Imperatoria aula & Officialibus Constantinopolitanis, quorum nomina & munia fusc deferuntur. 9) S. Athanasii ex sermone de fide fragmentum non editum. 10) Quatuor tabellæ pulcherrimæ initio florum Chrysostomi; in quarum prima Imperator Nicephorus Botaniates in cubiculo adstante Saba Anagnoste; in secunda idem Imperator & Maria Uxor à Christo coronatur, in tertia Imperator in imperatorio folio sedens quatuor primos aulae imperatoris ministros à dextris & à sinistris habet, cultu quemque suo ornatum: in quarta representatur Imperator stantibus hinc & inde S. Michael Archangelo & S. Joanne Chrysostomo, cum jambis ad singulas tabellas. 11) Catalogus Epistolarum Theodori Studitæ numero 548. quarum 576. nondum editæ sunt. Ex aliis autem multæ in editis mutilæ ex Coislinianis Codicibus farciri possunt. 12) Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonienensis opera, quinque amplius voluminibus comprehensa: adferuntur omnia librorum & capitum argumenta cum interpretatione latina; ita ut ejus doctrina & ratio hinc palam conspiciantur. 13) Fragmentum insignis licet exiguum ex fine vitæ S. Gregor. Thavi per Gregor. Nyllenum, quod desideratur in editis & in multis MSS. 14) Vita & peregrinationes Antiochi, qui multa ascetica scripsit, compendio descripta. 15) Præfatio Joannis Curopalæ Scylitzæ niagni Drungarii vigilæ seu excubiarum ad Historiam Byzantinam: ubi multa optimæ notæ habentur de scriptoribus Byzantinis, qui ante scripserant, parum nota hæcenus, & quæ in præfatione Cedreni non memorantur. 16) Specimina proluxa ex Lexico Manulcripto num. CLXXVI. Item alia specimina ex Lexicis antiquissimis ejusdem Bibliothecæ. 17) Ὁμοί της πίστεως, definitiones fidei, ubi omnes hæretici numero 29. nominatim proferuntur. 18) Athanasii Epistola ad Agapetum Papam & ad Clerum Persarum, quæ latine tantum cusa fuit, opus suspicioni obnoxium,

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur. Neutiquam tamen assentior Francisco Gvieto non obesse licet naris Critico, qui Anecdota n) non à Procopio scripta, sed supposititium atque alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Perianther Rhætus, in ejus vita. Quamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combefissium in manipulo rerum CPol. p. 292. *Anecdota auctor siquidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem sortem quam Justiniano laudem ascribit, ac quicquid reliqua ejus historia est, plurimum elevavit, ingens nimium*

noxium. 19) Fragmentum nobile prolixumque Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato. Fragmentum hoc constat octo foliis membranceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Samuelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisque mendis resperfo. Nunc prodit cum notis emaculatum & sincerum, utin Codice CCXXVIII. Coisliniano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore renascentium, ex duobus Manuscriptis antiquissimis. 21) Tactica & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Æliani, Leonis & aliorum Tacticis. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasmata, ubi de progressu Rhetoricæ antiqui & medii ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi. 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventioribus antiqui & medii ævi, & de iis qui in singulis disciplinis floruerunt. In eodem Codice. 24) Nota insignis Codicis quinti, sextive sæculi Epistolarum S. Pauli, qui Cæsareæ in Bibliotheca S. Pambili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pambili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislinianis antiquissimis & ex uno Regio. 26) Harpocratonis Lexicon ex compositione Cyrani Regis de 24 lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyndinum Capita & argumenta, ubi utriusque partis doctrina & ratiocinia conspiciuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacræ partem, ex Codice decimi circiter sæculi. 29) Occumenii Episcopi Tricæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacræ partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocratonis vel non habentur, vel alio prius modo narrantur.

Ad hæc multo plura alia Anecdota, breviora quidem, sed non inferioris notæ, cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissima typis eduntur.

- n) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & invectivis lucem haud facile ferentibus in eos qui possunt proferbere, pridem ante Procopium composuerat Theopompus, quem imitatus Cicero II. 6. ad Atticum.

mirum sive adulator, sive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diff. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procope, ou pour mieux dire celui qui a fait les Anecdotes sous son nom.* Fidem mereri pleraq; quæ in hisce Anecdotis traduntur, multis eruditè pugnat *Nicolaus Alemannus* o) qui primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamque versionem & doctas notas adjunxit, ac testimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hausta diligenter consignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Coloniae apud Jo. Wilh. Friessen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impressionis quam Coloniam inunuit. Contra Procopium & Alemannum fama Justiniani asseritur à *Thoma Rivio* in defensione Justiniani Francof. 1628. 8. tum à *Gabriele Trivario* in Observ. Apologet. adversus quosdam Jctos & Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. præcipue vero à *Joanne Eichelio* Professore Helmstadiensi, qui anecdotis Græce cum versione Alemanni recufis atque in minores sectiones 571. divisas adjunxit animadversiones, in quibus pleraque illorum loca συγχρίων testimoniiis convincere falsitatis annitur, Helmst. 1654. 4. *Claudius* vero *Maltretus* qui Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni versione & notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas novas addidit, sed Græca tantum ex Codice MS. ἀκρίβειαν Segviero, & integriore Ambrosiana Bibl. supplevit castigavitque. Quamquam partium p) videbatur docti inter-

itaque ἀνέκδοτα quæ tibi uni legamus, Theopompino genere, aut etiam asseriuntur, panguntur. Idem XIV. 17. *Librum meum illam ἀνέκδοτον nondum ut volui perpolius.* Βιβλίον ἀπόρρητον vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures sunt insecuti, ut auctor Chronici scandalosi sub Ludovico XI. Galliarum Rege consignati, Varillæ in anecdotis Florentinis, etsi nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miscellaneor. pag. 19. Illustris Leibnitius in Historia arcana Alexandri VI. Papæ, è Diario Jo. Burchardi. Wallinghamus in arcanis aulicis Elisabethæ Angliæ Reginae, Auctores Galli Anecdotorum Poloniarum sub Johanne III. & Historiæ arcanae Antonii Lusitanæ Regis. Est qui etiam virorum doctorum anecdota publicari desideret Clariss. Keimannus parte 1. Hist. literariæ pag. 243. sed maligna credulitas hominum facit ut anecdota à calumniis discernere vix opis humanæ sit. Et malorum exemplorum jampridem copia laboramus. Scripsit Anecdota sua Procopius anno XXXII. Justiniani, Vide pag. 66. 71. ipso adhuc superflita, pag. 88. sed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. seq.

p) Combesius in manipulo rerum CPol. pag. 292.

interpretis, ut notas Alemanni quas unas representavit, cum Eichelii confutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justiniani laesam Majestatem is recte teneatur, libratu omnibus ac aequo judicio, laudaret. Sic certe Regia dignissimum Lupara, ac in ea fere palmarium Historia Byzantina librum opusque haberemus. Jam Anno 1695. in praefat. ad libros 2. de navis jurisprudentiae anteJustinianae Vir Consultiss. Christianus Thomassius professus est novam se editionem meditari Historiae arcae Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, affectus utriusque & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed haftenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum quos habuere Joannes Lacaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quaedam ex arca, Procopii Historia ab Hugone Grotio latine versa leguntur in ejus Historia Gothorum pag. 519 - 528.

Orationes Procopii quas Moguntiae Anno 1538. 8. impressas scribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor Orationes obli- quas rectasque non uno loco interuit, quas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecae V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractae pag. 85. occurrit Procopius Graece ex Haeschelii editione infinitis locis emendatus à Bonav. Vulcanio, & aliud ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis pene infinitis correctum. Praeterea Procopii opera latine, à Vulcanio emendata, & eorundem operum nova versio latina ab eodem Vulcanio confecta & haftenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in folio, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotationibus MSS. Davidi Blondelli. Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qui illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capituli dicere me memini.

Kk

Alit

Libri 5ti Pars Altera.

Alii Procopii.

Procopius Anthemii Imp. frater, aliusque Pater hoc nomine, genus ducens à Procopio Cilice, cui de Imperio cum Valente contentio. Vide Sirmondum ad Sidonium pag. 177. seq. qvi pag. 191. etiam de Procopio Anthemii filio sive genero: Valesium, ad Socratem pag. 87. & ad Ammiani XXIII. 3. Adde sis quoque Jacobum Godofredum in Prosopographia Codicis Theodosiani pag. 380.

Procopius Casarea ArchiEpiscopus, Photii in Synodo partes secutus contra Ignatium. Vide Allatium de Synodo Photiana pag. 148. seq.

Procopius Chartophylax CPol. cujus *ἐγκώμιον* in S. Joannem Apostolum & Evangelistam memorat Allatius p. 83. de Simeonum scriptis. Incipit: *Ἀπόστολος ὁ τῶ Φαδραῖ πέντε συγκροτήσας πνεύματι*. MS. in Codice Barocciano 240. ut notat Caveus.

Procopius CPolitanus, *Confessor* imaginum sub Leone Imp. de quo Menologia & Martyrologia 27. Febr.

Procopius Diaconus haud credo à Chartophylace diversus, qvi scripsit elogium S. Marci Evangelistæ, qvò Latine ex Jo. Francisci Albani Urbinatis versione dedit Henschenius ad 25. April. p. 345. Græce in appendice pag. 48. T. 3. in Actis Sanctior. Aprilis, è MS. Vaticano. Incipit: *παλιν Ἀποστολικὴ καταγράφει Πατήγου*. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combessii, & Græce atque latine ante Catenam in Marcum vulgatam à Petro Pofino Rom. 1673. fol. Procopii Diaconi & Chartophylacis Encomium Angelorum Michaëlis & Gabrielis memorat Allatius pag. 81. de Simeonibus.

Procopius Edessenus, Palæstinæ præfectus sub Anastasio Imp. cujus meminit Procopius Cæsareensis *περὶ κτισμάτων* V. 7.

Procopius Gazæus Sophista Christianus sub Justino Thrace clarus, Præceptor Choricii Sophistæ qvi ei etiam successit & defunctum diferta Oratione laudavit, quam una cum eximiis Procopii hujus Commentariis in *Ollatenchum*, & *Canticum Canticorum* ex Bibl.

Bibl. Augustanæ * Codice Græco descriptis & versione acnotis à se præclare ut solet illustratis edet amicus noster Rev. D. Godfridus Olearius, Theologus Lipsiensis. *Ἑλληνικὰς* illas *ῥολὰς* in Octateuchum Photio pridem laudatas Cod. 206. habemus hætenus latine tantum ex versione minus accurata Conradi Clauferi, qvi scholia in Genesin, Exodum & Leviticum vertit, & in quibusdam exemplaribus venit nomine Claudii Thrasyluli, cætera ex versione Hartmanni Hambergeri Tigurini, Tiguri 1555. fol. Scholia in *quatuor libros Regum* & *duos Chronicorum* quæ itidem Photio lecta sunt interpretatus est Lud. Lavaterus, cum cujus versione Græcæ ea è Codice suo vulgavit, castigationesque addidit Jo. Meursius Lugd. B. 1620. 4. Ejusdem *Ἑλληνικῶν ἐκλογῶν ὁπποῖα* in *Proverbia* extat Græcæ MS. in Codice Regis Christianissimi 2436. de quo Montfauconus in *Palæographia Græca* pag. 278. sq. Idemque videtur cum commentario Procopii in *Proverbia*, quem laudat Turrianus in *defensione Epistolarum Pontificum* IV. 6. 17. Præclarum ejusdem Procopii *Commentarium in Esaiam*, Photio similiter laudatum, cum versione sua Græcæ vulgavit Jo. Curterius, Paris. 1580 fol. Quos vero idem Photius Cod. 160. laudat Procopii *λόγοι* sive *Orationes* varii generis, & *locorum Homericorum Μεταφράσεις* *Oratoria* in varias ideas efformatæ, haud exstant quod sciam, licet Nic. Alemannus præf. ad alterius Procopii Cæsariensis anecdota, *declamationes* Procopii Gazæi ineditas memorare videatur. De *Epistolis* ejus dixi lib. 2. cap. 10. §. 27. Hunc Procopium respicit Aeneas Gazæus ejus æqualis *Epistola* 19. ὁ ἐμὸς Προκόπιος. Isaacum vero Vossium, qvi responso ad tertias Rich. Simonis objectiones pag. 118. ex *Epistola* 26. Procopii ad Hieronymum nescio quem in *Ægypto* commemorantem, concludere voluit Procopium *Epistolarum* scriptorem æqualem fuisse Hieronymi Stridonensis, refellit Jo. Marcianæus T. IV. Hieronymi sui pagina ult. & Jo. Clericus Bibl. selectæ Tom. 17. pag. 143. seq.

K k 2

Proco-

- * Laudat illum Codicem Georg. Hieron. Welschius de vena Medinensi pag. 66. vocatque perantiquum atque perelegantem, qvi olim Papæ Nicandri Archidiaconi fuerit, eumque ipsum quo usus Claudius Thrasylulus. Et Græcæ præclari scriptoris edi merito optat Rich. Simon T. 4. *Bibliothecæ Criticæ* pag. 143.

Procopius *Martyr* Cæsareæ sub Diocletiano, de quo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Hefychii presb. Hierosol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit: Προκοπίῳ τῇν Συστάει ὁ Χρῆστος ἐπιφάνισαι, παῖρον αὐτῇ ἰδοῦν.

Procopius *presbyter* qui ex Dorotheo Tyri Episcopo circa A. C. 525. composuit commentarium de LXX. discipulis Christi & duodecim Apostolis quem post Cangii editionem de qua supra cap. 4. p. 145. hoc ipso A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moysis, notis Gilb. Gaulmini illustratorum.

IV. AGATHIAS è Myrina a) Æolidis civitate, quæ & aliquibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Pericleæ, trienni ei erepta & Byzantii sepulta. Cum Juri civili Alexandriæ d) operam dedisset, professione Scholasticus, e) religione

* Agathias ipse proemio Historiæ: Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα, Μυρίη δὲ πατρίς. Μενόντιος Πάτερ. Τέχνη δὲ τὰ Ῥωμαίων νόμιμα καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων ἀγῶνες. Μυρίη δὲ Φημι, ἢ τὸ Θρακίων πόλισμα, καὶ ὅτις ἐτέρα κατὰ τὴν Ἑρῶπην τυχὸν ἢ Λιβύην τῶδε κικλήσται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Λιόλεων ἀπωκισμένη ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τῆ Πυθικῆ ποταμῶ.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρίη, παρὰ τισὶ Σμερνα λεγομένη, ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic testimonio non valde multum tribuit Martinus Hancinius lib. de Scriptoribus Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Svd. dæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυρναῖος legatur Σμερναῖος, licet Μυρναῖος in Codicibus optimis Vaticano & Parisiensi legi testatur Clarissimus Kusterus quem si placet vide.

c) Agathias ipse Epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

Ἔσσι δὲ τίς Περίηλαια γυνὴ τίνος; ἀνδρὸς ἀρετῆς
Ῥήτορος ἔξ Ἀσίας ὄνομα Μενονίου, &c.

Habuit & Agathias sororem eruditam *Eugeniam*, quam defunctam celebrat Epigrammate quod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hist. p. 52. edit. Regiz

e) Falluntur qui Smyrnæ, causas in foro perorasse Agathiam colligunt ex Svidæ loco Vulcanius, Vossius, Heidenreichius. Nam licet patronum causarum fuisse certum est, atq; ipse non uno loco hoc tradit, tamen quæ in urbe id fecerit nusquam declarat, & ex Svida etiam emendato male colligas hoc eum scisse Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult quam Agathiam fuisse Myrinensem, & fuisse Scholasticum hoc est Advocati in foro egisse partibus. Suspico rhizantii, ubi defunctam sepultamq; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & quo se Alexandria ubi studiorum causa fuerat commoratus, reversum scribit lib. 2. Hist. p. 53.

gione Christianus f) Providentiæ Divinæ omnia moderantis, justique & æqui & sectandæ in judicando modestiæ assiduus assertor, eleganti stylo Musis Gratiæ admiscere cupiens g) composuit post Justiniani Augusti A. C. 566. defuncti fata, neque ante A. 593. edit h) de ejus Imperio sive de rebus ipso imperitante gestis *libros* V. initio sumto ab Anno ejus XXVI. Christi DLIII. i) ubi definit Procopius Cæsarensis, k) usque ad cladem Hunnorum in se ipsos instigante Justiniano arma vertentium anno ejus XXXII. Christi DLIX. Laudat Agathiam una cum Procopio, & (qvi Agathiam continuavit) Menandro, Hefychioque Illustri Constantinus Porphyrogenetus lib. 1. de thematibus Orientis cap. 2. & Johannes Scholasticus Epiphaniensis libro 1. Historiæ, cujus verba Procopii Anecdotis præxit Nic. Alemannus.

Kk 3

Editio.

- f) Colligo hoc ex lib. 1. p. 13. ubi de Francis : *Χριστιανοὶ γὰρ ὅλκοντες τὸν ὀφειλόμενον δέξαι*. Tum longe magis id patebit ex pag. 18. & lib. 3. pag. 101. *ὅτιν ἰλλο ἰπλο ex loco lib. 3. pag. 77. ubi memoratur Στεφάνῳ τῷ θεαπεσίῳ ἱερὸν, Divi Stephani templum, ex quo non fuisse Christianum voluit evincere viri doctissimi Vossius de Hist. Græcis pag. 270. & Hanckius loco laudato. Nam quod ait Φαεὶ, non necesse est ut ipsum vel dubitasse de rei veritate, vel per famam tantum eam accepisse velut alienum exinde concludamus, quemadmodum illud de Moysē, *ut ferunt*, apud Chalcidius pag. 372. Adduntur enim talia à Scriptoribus quandoque, licet ipsis plane perivialis, ut à Flavio etiam Josepho sit interdum de rebus testatissimis scribente, præcipue ubi vident se tradere aliquid quod Ethnicis hominibus possit videri exosum vel incredibile. Similem ob causam Christiana religio Agathiz dicitur *ἢ ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα* lib. 3. pag. 89. vel lib. 2. p. 69. *ἢ παρὰ Ῥωμαίοις κρατῆσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα*, uti apud Eusebium IV. 8. Hist. *ἢ μόνῃ παρὰ πᾶσι κρατῆσα καὶ ἀνομολογούμενη*.*
- g) Agathias sub init. libri III. *ἰδέτω γὰρ, οἱ ἐπ' ἐμοὶ εἴη, καὶ περιπέσει ποσὶμαί, τὰς Μίδας, Φαεὶ, τὰς χάριτας καταμυγνύειν*. De hoc proverbio plura dixi ad Eunapium.
- h) Evagrius Epiphaniensis Syrus quem Anno 593. 594. scripsisse supra demonstravi, libro V. capite ultimo testatur *Ἰωάννην* popularem & cognatum suum & Agathiam eorundem Justiniani temporum Historiam tum composuisse quidem, sed nondum in vulgus dedisse, *οἱ καὶ μὴπω ἐτυχεον ἐκδοσθέντες*.
- i) Ita recte Labbens in protreptico ad Hist. Byz. p. 38. Sed apud Hanckium de Hist. Byzantinæ scriptoribus p. 182. male excusum 578. Annus duodetrigesimus Imperii Justiniani memoratur ab Agathia lib. 2. p. 66.
- k) Agathias ipse in proœmio, & Svidas in *Λγογίας*.

Editiones Agathia.

Latine ex versione *Christophori Persona*, (sed qui integras hinc inde, ut in proœmio statim, periodos omisit & alioqui passim hallucinatus est, *) *Augustæ Vindel.* per *Sigismundum Grimmium* & *Marcum Wirsungum*, 1519. 4. & cum *Procopio* ac *Jornande*, *Sidonii Apollinaris Epistola* ** de *Theodorico Imp.* & *Leonardi Aretini* libris IV. de bello Italico contra Gothos, & *Chuonradi Peutingeri Augustani* de Gentium quarundam emigrationibus, præmissa *Beati Rhenani* præfatione, *Basil.* 1531. fol. apud *Jo. Hervagium*. Atque cum *Zosimo*, ex *Jo. Leunclavii* recensione sive interpolatione & cum ejus notis. *ibid.* apud *Petrum Pernam* 1576. fol.

Excerpta è libro I. & II. *Agathiæ* ad Gothos pertinentia, *Hugone Grotio* interprete, in ejus *Historia postuma Gothorum, Vandalorum & Longobardorum*, *Amstelod.* 1655. 8.

Græcè primus ex unico Codice suo edidit *Bonap. Vulcanius*, & mox separatim *latinam* suam versionem, itidemque notas & castigationes una cum *Coronide Epigrammatum Agathiæ*, *Metaphrasi* donata à *Josepho Scaligero* & *Jano Doufa*. *Lugd. Bat.* 1594. 4. *Vulcanii* versionem bonam in plerisque & doctam, statim in limine castigat *Maltretus* ad *Procopium*.

Græcè & *Latine* cum *Vulcanii* versione, *Parisi.* 1660. fol. in qua editione nihil accessit præter splendorem chartæ typorumque & quod *Græca* ex adverso posita latinis sunt.

Codicis MS. *Græci Historiarum Agathiæ Vaticanæ* meminit *Gesnerus*, sed qui fallitur quando *Agathiam* suspicatur collegisse *Apophthegmata Philosophorum*, quia in *Catalogo Codicum MSS. Bibl. Vaticanæ* statim post *Agathiam* illa sine nomine scriptoris commemorantur.

Gallicè *Agathiam* vertit post vetustam interpretationem *Parisi.* 1587. *Heidenreichio* memoratam, *Ludovicus Confins*, ut ipse memo-

rat

* Vide *Hadr. Junium* lib. 1. animadvers. cap. 4. *Vulcanium* præf. & ip notis passim earumque extremo: *Vossium* arte Historica pag. 94. & *Reinesium* Var. lect. p. 416.

** Est illa libri I. Epistola secunda,

rat in Ephemeridibus Parisiensibus Anno 1701. pag. 570. edit. Amstelod. Videritne lucem illa versio non possum dicere, neque enim usquam in eam incidi.

Alia Agathia scripta.

De *Epigrammatibus* LXXX. quæ leguntur in Anthologia & ad calcem editionis Vulcanianæ, nec minus de κύκλω sive σύμματι *Ἐπιγράμματα* quod ille ex *Epigrammatibus* Ποῦτάρων sui temporis concinnavit, dixi libro III. cap. 28. pag. 690. seq. & 709. *Epigramma* ejus in Sophiam Justinii junioris legitur etiam apud Zonaram. *Epigramma* nescio ejus in Butelinum Francorum Ducem à Narsete debellatum, quod habet *Agathias* libro II. p. 47. occurrit quoque in themate secundo *Thematum Occidentis* sive *Europæ Constantini Porphyrogeniti*, sed mutilum, quia Fed. Morellum interpretem Gallum puduit credo reddere hæc verba:

Ἡνίκα Φεργυρικὰ Φῶλα κατίκτισεν Λυσσὸς αἰχμῇ.

Sed restituit illa in novissima Constantini editione clarissimus Bandurius.

Scripseratporro *Agathias* præter alia multa Poëtica quæ vocat ἀγωνίσματα etiam opus eroticum μύθοις πικρικαῖς καὶ ἐρωτικαῖς, inscriptum Δαφνιακὰ *Daphniaca* Svidæ memorata, versu Hexametro ut ipse in præmio *Historiæ* auctor est, libris IX. ut idem docet hoc *Epigramma*, VI. 9. *Anthologiæ* pag. 425.

Δαφνιακῶν βιβλῶν Ἀγαθίου ἑνὶς ἐμὶ,

Ἀλλὰ μὴ ὁ τεκτὴνας ἀνδοτὸ σοί, Παφίη.

Οὐ γὰρ Πιερίδισσι τόσσον μὲλ' ὅσον ἔρωτι &c.

INDEX Scriptorum ab *Agathia* allegatorum,
aliquot locis plenior, ad paginas edit. Paris.

Τὰ παλαιότερα τῶν Αἰγυπτίων λόγια 154.

Agathias de se 5. 52. 53. 72. 73.

Ejus *Daphniaca* & alia scripta 5.

Ἀλαμανικοὶ μάρτυες 42.

Alexander Polyhistor *Historicus*

63. 64.

Alexander Medicus 149.

Anthe-

Anthemius Trallianus machinarum structor CPoli 149. seq. 152.

Poëtæ de Argonautis & Colchorum regione (Apollonius Rhodius) 77.

Aristoteles 149. cujus scriptis in Persicam linguam translatis delectatus Chosroës 66.

Asclepiadæ clari in Co insula 53.

Asinius Quadratus, Italus de rebus Germanicis accurate scripsit 17.

Athenocles, Berosus & Simacus (Symmachus) Assyriorum Memorumque res gestas scripsere 62.

Ὡς ἐν τῆς βασιλείας διφθέραις ἀναγχαμμένα 66. ἐκ τῶν Περσικῶν βιβλίων 141. βασιλικά δ' ἀπομνημονεύματα ibid.

Berosus Babylonius 62.

Bion Historicus 63.

κατὰ τὴν ποιήσιν (Callimachus) 69.

Ctesias Cnidius Historicus 63.

Damascius Syrus Philosophus 69.

Delphicum πῶς ἔγραμμα, Νόστος ἐν ἱερῷ 4.

Demosthenes Thucydidis studiosus 66.

Diodorus Siculus 55. 63.

Diogenes Philosophus Phœnix 69.

Dioscorus Medicus 149.

Epigramma in Butelinum Fran-

corum Ducem 47. in Chæronem rusticum de patria. Trallibus singulariter meritum 55.

Eulamius Phryx, Philosophus 69. Eutychianus junior 5.

Ἡ Γετικὴ πῶς φησὶν 2.

Hermias Phœnix, Philosophus 69.

Herus lucerna & Leandri amores Sestum πελάγητι ἐν ποιήσῃ καὶ ὀνομασθέντων faciunt 155.

Herodotus 59.

Hippocrates Cous. 53.

Homerici Therites 68.

Isidorus Gazæ Philosophus 69.

Isidorus junior machinarum fabricator 152.

Jurisconsulti (νόμων ἀφηγητῇ) Beryto terræ motu concussa Sidonem commigrantes 51.

Justiniani Novellæ 145.

Magi 135. Persarum 65. 68.

Manichæi 62.

Marfyas 133.

Metrodorus Grammaticus 149.

Nonni Panopolitæ Dionysiaca. 133.

Olympius Jurisperitus 149.

Oraculum de homine impio non sepeliendo 72.

Pabecus coriarius scientiæ fidei peritissimus 65.

Paulus * Cyrus Florus de templo Constantinopolitano, versibus Hexametris 153.

Per-

* Vel Paulus Cyri F. Flori nepos.

- Persæ Astrologi 154.
 Pindarus (ἡ Λύρα ἢ Βοιωτία) 72.
 Plato 4. 69. 138. 147. Ejus Gorgias 69. Gorgiam, Phædonem, Parmenidem & Timæum Persicæ translatos legit Choroës 66.
 Priscianus Lydius Philosophus 69.
 Procopius Cæsareensis Rhetor 7-10. (ubi Historiæ ejus argumentum) 56. 123. 136. (ubi ejus eleg.) 138. 140. 141.
 Pyrrho 68.
 Φυσιολογῶντες de causis motus terræ 52.
 Sergius Persicæ lingvæ in Græcam interpres apud Regem Choroëm, ex Regiis commentariis res Persarum & instituta Regumque successiones
 Græce exposuit & cum Agathia communicavit 141.
 Sextus Empiricus 168.
 Sibylla 20 21.
 Simplicius Cilix, Philosophus. 69.
 Socrates 138.
 Symmachus. supra, in Athenocles.
 Uranius Syrus Medicus, Aristotelis Philosophiæ peritum se jactans 67. 68. 71. Εφικτικός sive Scepticus 68.
 Xenophon 59.
 Zamolxidis νόμιμα 2.
 Zeno Rhetor Byzantinus 150. sq.
 Zoroastris Oromasdæ διδάγματα & νόμοι. 62. Idem Ζωρόαστῳ, sive Ζαρόδης, auctor Persis τῆς Μαγκῆς ἀγνείας. ibid.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam à Procopio memoratorum: ad paginas edit. Paris.

Soli numeri libros Historiarum, & præmissum libros de Edificiis, A Anecdota denotat.

A Cadius Episcopus CPol. 195.
 S. Acacii templum. Æ. 15.

Adolius Armenius Acacii F. Silentarius τὸν οἷς τὴν ἡγεσίαν ἐν παλατίῳ τῶν ἡγετῶν 138.

Advocati legati ad Principes 147. 316.

Ægistus infans à capra nutritus 427. seq.

Æschyli Prometheus solutus 579.

Æneas 349. 627. 629. Anchisæ F. conditor Æni opidi. Æ. IV. 11. pag. 90.

L 1

Æthio-

Libri sti Pars Altera.

Æthiopum Rex ἐλλοθεῖα Christianus 60.

Alexander Logotheta cognomine ψαλῖθ sive forficula, quod aureos numos circumcideret 468. A. 69 alius Alexander Senator CPol. 64 314. seq. 324.

Ambrus Saracenus Christianus 136.

Ammonis & Alexandri M. templa Æ. 110. seq.

Anastasius Justiniani ad Chosroën legatus δόξαν τῆς σωστικῆς ἔχων 93.

Andreas Apost. Lucæ Evangelistæ & Timothei reliquix. Æ. 14.

Andreas Ephesi Episcopus A. 9.

Antæ & Sclaveni olim dicti Spori, DEum unum colunt fulguris effectorem, tum Nymphas & flumina 498. ubi alia de illorum moribus & institutis.

Anthemius Trallianus Mechanicus. Æ. I. 1. p. 5. 7. 9. II. 3, p. 34.

Apio Ægyptius, Quæstor exercitus, consors Imperii ab Anastasio declaratus 23.

Apollodorus Damasценus Architectus. Æ. IV. 6 p. 81.

Apostolorum templa Æ. 13. 95.

οἱ ἀναρχαίμωτοι τῶν ἱσουλῶν καὶ ἀρχαίμωτοι. Æ. III. 1. p. 52. IV. 1. p. 66.

Arianus in Africa Honorius ad Christianismum cogit 196. Trasimundus invitat beneficiis 197. ita Arianis opponit Christianos οἷς καὶ εἰς δόξαν ὁρῶς ἵσταται 227. Romani milites quidam Ariani 236. Gelimer noluit μετατίθεσθαι πρὸς Ἀρίων δόξης 256. Ariani prohibiti baptismo, festo Paschatos 269. 270. δόξα ὁρῶν δόξασι μὴ τῶν Ἀρειανῶν γινώμενη 320. Arborychi & Germani, Christiani non Ariani 341. Amalaricus Arianus habuit uxorem δόξης ὁρῶς ὕσαν 345. sacerdotes Ariani Roma pulsi 486.

Arii secta, Ariani, A. 34. 53. seq. Gothi omnes τῆς Ἀρίων δόξης 178. 320.

Aristoteles Euripi æstum non valens perscrutari, præ mœrore obit 579.

ἡ τῶν Ἀρμενίων ἱστορία 15. Æ. III. 1. p. 52. τῇ Ἀρμενίων Φωνῇ 303.

Arsenius & Faustinus Samaritæ Christianos se simulant A. 78. 80.

Asclepiodorus. Vide Pastor.

Astrologi puniti à Justiniano A. 36.

Athalaricus Φοιτῶν ἐς γραμματικὴν iussus, 311.

Athanasius præfectus 204. 298. 299. Alexandri ad Alaricum legati frater, missus à Justiniano ad Theodatum 323. 441. præfectus prætorii Italix ibid. sq. & 460.

Avga-

- Avgarus Edeffenus 117. ejus ad Christum literæ 118.
 Augustus sacerdos in templo Sophiae CPoli, κατηλιών custos. 170.
 Augusti hujus χῆμα indutus Joannes Cappadox, ex divinatione
 ne quadam sperans se fore Augustum Imp. 170. 171.
 S. Bacchi templum Æ. 13.
 Bacchus Salomonis Ducis frater 287.
 Baptismus θεῖον λυτρῶν. Θεία λόγια πιστευόμενοι, καὶ τὸ παιδίον ἔδεικ
 λυτρῶ ἀξιοῦσθαι. 299.
 βασιλδοῖς. Episcopus Constantiensis 120.
 Bartholomæi Apostoli templum. Æ 31. 35.
 Basiliscus Imp. Eurychis sectam fovens 195.
 Belisarius post triumphum restituit templo Hierosol. vasa, quæ in
 triumpho duxerat Titus Imp. 255.
 Blemys & Nobatae colunt Isin, Osirin, Priapum. Blemys & Soli
 hominem immolant. 59. seq.
 Boethius à Theodorico injuste occisus 310. ejus uxor Rusticiana
 Symmachi filia 514.
 Bonifacius Gelimeris χαρματεὺς Byzacenus Afer 245.
 Brádudio ἐρμηνεύς 162.
 Byzas Byzantii conditor, Ceroëssa Filius Æ. 16.
 Candidus Sergiopolis Episc. 99. 135.
 καὶ ῥητοὶ ἢ χερσίωνοι ἀλλὰ δόξης τῆς παλαιᾶς 120.
 Catholicus dici solitus Episcopus Persarmeniae regionis Δαβίς 149.
 Chalcedonense Concilium A. 78.
 Christianos Catholicos hæreticos oppositos vocat δόξης ὅπως ὁρθῆς A.
 34. πιστὸς A. 35. εἰς μίαν ἀμφὶ τῇ χερσὶ δόξαν A. 40. sub Justi-
 niano ἢ πίστις πῶς θεὸν ἀσφαλῆς ἡ δόξα. id. 41. πολυθεῖα vel αἰ-
 ρεσις δόξης καὶ ὁρθῆς multis sub eodem causa supplicii. A. 57.
 Christianorum DEus irreligentes plectit, cultores protegit
 198. Miles ἀρετὴ βιβλαπισμένῳ καὶ ἔχρηστων ἐνόματῳ μεταλαβ
 χάν. 207.
 Chryses Alexandrinus μηχανοποιός Æ. II. 3.
 De cometis variae doctorum sententiæ 95.
 Constantinus quæstor, legum non imperitus sed malus A. 59.
 SS. Cosmæ & Damiani templum Æ. 17. 49.
 S. Cypriani templum & festum Carthagine 226. circa illud oriri so-
 lita

- lita tempestas κυρταία. ibid. & 224. Cyprianus in somno visus
Christianos solatur 227.
Cyprianus dux 205, 240. 251. 369. 442. 493. 525.
Cyrus opidum à Judæis conditum in honorem Cyri à quo libertati-
stituti ex Medorum in Assyriam captivitate Æ. II. 11. p. 49.
S. Cyrilli castellum Æ. 83.
Cyrillus dux 36. 204. 231. 275. &c.
Datus Mediolanensis ιερύς 406
Demetrius Philippensius in Macedonia Episc. supra in Hypatius.
Alii duo Demetrii. 480.
Demosthenes Senator CPol. A. C. 12.
Dianæ Tauricæ fanum 48. in templum Christianum mutatum 49.
Diogenes ἀνὴρ ἀσκητῆς A. 48.
Ecclesia, templi nomen Antiochiæ 110.
Ἑλλημιζο. τες Ραυλαί 165.
Elpidius Medicus Theodorici 311.
Ephræmius Antiochiæ ArchiEpisc. 103.
Epiphanius Episc. CPol. 207.
Episcopus svadet bellum Vandalicum, dissuadente Jo. Cappadoce
præfecto Prætorii 203.
Ἐπισκοπὴ δόκησιντε καὶ ὄνομα παρὰ Βεβλημῆς 441.
Epistole Avgari & Christi 118. Amalasunthæ ad Justinianum 315.
Antalæ ad Justinianum 290. Auximitanorum obsessorum ad
Vitigem 450. Belisarii ad Gothos 247. ad Justinianum 370.
492. ad Justum 139. ad Mirrhanem 39. ad Narsetem
438. seq. ad Theodebertum Francorum ἡγεμόνον 449. ad
Totilam de Roma non excidenda 517. Cabadæ ad Justinum
de adoptando Chosroë 30. Gelimeris ad Justinianum 201.
ad Pharam 250. ad Tzatzonem 232. seq. Godæ Gothi ad
Justinianum 204. 275. Gothorum ad Belisarium 247. ad
Vitigem 445. seq. Joannis ducis ad eundem 426. Justi-
niani ad Amalasuntham 315. ad duces 431. ad φραγγων
Francorum ἡγεμόνας 320. ad Gelimerem duæ 200. ad Prin-
cipes Gothorum 324. ad Vandalos 217. ad Theodatum 323.
Justi ad Belisarium 137. Martini ducis ad Belisarium 437.
Maurorum ad Salomonem ducem 258. Mermerois Persa-
rum ducis ad Gubazen Regem Lazorum 612. Mirrhanis ad Beli-

Belisarium 39. seq. Pharæ ad Gelimerem 249. Præfectæ ad Justinianum 301. Salomonis Rom. ducis ad Mauros 258. seq. Theodati ad Justinianum 322. Theodoræ ad Belisarium A. 14. ad Zeberganem A. 9. Totilæ ad Senatum Rom. 485. ad Justinianum 316. Tzatzonis ad fratrem Gelimerem 230. Valeriani ad Joannem ducem 630. Vitigis ad Auximitanos 450. Usdrilæ Gothi ad Valerianum 646.

Εριμύρας, opidum in Africa 192.

Eruli πλὺν πῖνα νομίζοντες Θεῶν ὁμίλον 419. senes interficiunt, & ad mortui mariti tumulum uxor vitam finit laqueo 419. sub Justiniano Eruli facti Christiani 421. sed perfidi & nefandæ libidinis 422.

Ethnici, Θρησκεία τῆς πολυθείας ἐνόησαν. Æ. 110. πῶς Ἑλληνικὴν καλῶ-
μένην ἀθεῖαν id. 113. παλαιὰ δόξη ἢ τὴν Ἑλληνικὴν καλεῖν νεοτρίκα-
σιν 76. 375.

Per Evangelia juratum 289. A. 18.

Evangelius Cæsariensis Rhetor A. 86.

Evaris qui templum S. Michaëlis condidit. 113.

Eudubius Episcopus Perfarmeriæ 148.

Eugenius Martyr Æ. 62.

Eusebius Cyzici Episcopus 78.

Eutychis secta. vide in Basiliscus.

Fabula de hirco & leone 10.

Faustinus Samarita. vide Arsenius.

Festum Paschatos 269. πρώτη τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἢ μεγάλην καλῶσι
270. ante Pascha jejunium 53.

Ἐπιτικὴ ἑορτή 262.

Fidelius præfectus prætorii ἐνζόμει⊕ εἰς πᾶσι νεῶν ὕστατ⊕ ἔμενεν, in-
de à Gothis occisus 416.

Fæminas fatidicas Mauri consulunt 253.

Franci, Christiani licet, πολλὰ τῆς παλαιᾶς δόξης Φυλάσσανσι 448.

Georgius ζυνετᾶται⊕ καὶ τῶν δοσιγρητῶν τῷ Βασιλεῖφι κοινωνῶν 133.
162.

Georgii Martyris templum. Æ. 58.

Gothici belli anno XV. respondet Justiniani XXIII. & quartus induciarum quinquennialium cum Persis, pag. 566.
Gothici belli 1 Justiniani 9 Christi 535. Procopii Hist. p. 326.

2	—	10	—	536	—	—	393
3	—	11	—	537	—	—	417
4	—	12	—	538	—	—	442
5	—	13	—	539	—	—	464
6	—	14	—	540	—	—	470
7	—	15	—	541	—	—	478
8	—	16	—	542	—	—	482
9	—	17	—	543	—	—	487
10	—	18	—	544	—	—	491
11	—	19	—	545	—	—	501
12	—	20	—	546	—	—	523
13	—	21	—	547	—	—	533
14	—	22	—	548	—	—	550
15	—	23	—	549	—	—	559
16	—	24	—	550	—	—	625
17	—	25	—	551	—	—	639
18	—	26	—	552	—	—	666

Γραμοὶ pro convitio A. 69.

Γράμματα πρὸς καὶ χάριτας ἀνδρείας, Gothorum judicio 312.

Hebræorum Pascha A. 81. seq. ἡ Ἑβραίων χαρὰ Vanitas Vanitatum, quam in ore habuit Gilimer 256. Hebræum divinandi arte clarum consulit Theodatus 330.

Hephæstus Rhetor & præfectus Alex. A. 77.

Hermogenes officiorum Magister 35. seq. A. 51.

Herodotus Halicarnassensis, libro quarto Histor. 578. 579.

Himerius Thrax, Dux 291.

Homerus 6. 337. 628. & præf. de Edif.

Homeritarum Rex Ἑσμιφῶς Christianus 60. alius Abramus ibid.

Hypatius in templo Sophiæ CPoli obtuncatus A. 29.

Hypatius Ephesi & Demetrius Philippensium in Macedonia Episcopus veniunt ad Episcopum Rom. δόξης ἕνεκεν ἢ χειριστοὶ ἐς σφίσιν αὐτοῖς ἀντιλέγουν ἀμφαγνοῦντες 314.

Jaco-

Jacobus Eremita in Syria 20.

S. Iac templum, τῆς ἁγίας Ἰας. Æ. 22

De Jani templo locus insignis 375.

Iberes optimi Christiani 33.

ΙΗΣΟΥΣ ὁ ΘΕΟΤῷ πῶς Æ. 104. ejus cum Samaritana colloquium;

ibid. ἀνθρωπῶν ἡ περὶ ἐβύλιον γοργίως ὁ Θεὸς καὶ γενεαλογεῖται ἐκ Μητρὸς Æ. 12. particula crucis Christi Apameæ 115. quot-

annis solenniter περὶ σκυνεῖται. ibid. Epistola Christi ad Av-

garum 118. ab illo Edessam defensam putat Procopius, licet

Epistolam ab eo scriptam dubitat 118. 152. CPoli templum ἔ-

μεγάλῃ ΧΡΙΣΤΟΥ ἔ ΘΕΟΥ, vocant Byzantii templum Σοφίας,

ταύτῃ δὲ μάλιστα τῷ Θεῷ πρέπει τῷ ἐκωνυμίας ἡ γὰρ 193.

Inscriptio navis Agamemnonis, quam Gereffi Euboeæ opido Tene-
chus dicavit Dianæ Bolosiae sive Lucinae 629.

Joannes Byzantius Machinarius Isidori Mechanici nepos. Æ. II. 18.

Joannes Cappadox ex Praefecto Praetorii presbyter, Petri adscito no-
mine 78.

Joannis Ducis sepulchrum annuo χρημάτων περὶ σόφῃ decoratum 244.

Joannes Episcopus CPoli. A. 21.

Joannis Theologi templum Ephesi Æ. lib. 5. cap. 9. A. pag. 9.

Joannis Baptista templum Æ. 21.

Josephus τῶν βασιλείων Φυλάκων χαμματίς 272.

Josua 257. 258. ubi inscriptio: ἡμῖς ἐσμὲν οἱ φυγόντες ἀπὸ περὶ σόφῃ
Ἰησοῦ ἔ ληστῆς ἔ Ναυῆ.

Jovis Capitolini templum Romæ 189. Jupiter Casius 629.

S. Irene, infra in Sampson.

Irenæus dux 34. Irenæus cujus defuncti opes Justinianus occupat.
A. 83.

Isidorus Milesius, Mechanicus. Æ. 5. 7. 9. 34. 44.

Judæi Neapoli. 329. 335.

S. Juliani templum Antiochiæ 111.

Julianus δολοφόντων χαμματίς 103.

Junilius Afer quæstor latine peritus non Græce. A. 59.

Justiniana prima, Archiepiscopi Illyriorum sedes Æ. IV. 1. p. 67.

Justiniani Imp. icon. A. cap. 8. ἀμφὶ τὰ χειρῶν δόγματα ἐκ ἔ τῇ

ἐλπίσειν ἀνατρεῖσθαι ἔχει ἐν ἀνατρεῖσθαι τὰ ἐ σφίσι ἀντιλεγόμενα ἀνα-

τάζειν τε καὶ ἀνατρεῖσθαι μάλιστα. 549. περὶ ἐργῶν ἀμφὶ τῇ ἔ

Θεῷ

Θεῶν φύσει. A. cap. 18. pag. 55. Sacerdotibus indulgentior A. 49. & Ducibus ac Præfectis peccantibus 601. Leges suas refixit ipse A. 43. 61. 80. neque secundum eas judicare pensi habuit. A. 41. perbiduum interdum cibo abstinens A. 25. præsertim ante Pascha A. 41. ἀνοήτως ejus οἰκονομίας perstringit Procopius A. 33. 57. 76. Justiniani annus *quartus* memoratur in Hist. pag. 47. *αἰνῆς* VII. 207. *αἰνῆς* X. 269. XIII. 94. 97. XVII. 287. XIX. 305. XXII. qvo obiit Theodora & XXIII. 170. 566. XXV. 608. (ubi male XV. in latino) XXVI. 660. XXXII. qvo Procopius scripsit ἀνέκδοτα A. 66. 71.

Justinus (Senior) Imp. ἀναλάβηται A. 101. 102.

SS. Laurentii, Prisci & Nicolai templa. Æ. 17.

Lazi Christiani 161. Colchi à Lazorum Episcopis Sacerdotes accipiunt 568.

Leontius Referendarius 450. A. 51.

Lex sive mos communis νόμος ἀνθρώπων κοινός. 621. κοινὰ νόμιμα πάντων ἀνθρώπων A. 8.

Lege Romana ante Justinum non licebat Senatori ducere meretricem A. 30. Lex de præscriptione triginta annorum 182. Lex Perfarum ne hostem licet victum in dirione hostili eqvis persequantur 14. Lex Cabada Regis Pers. de promiscuo concubitu 14. Lex Persica de Magistratibus hereditariis 19. de Rege creando qui integer & nullo vitio corporis sædus esset 30. 60. 590. alia de non humandis sed ante volucres projiciendis humanis cadaveribus 32. 33.

Liberius αἰὲρ καλὸς κάγαθὸς ἀγαθότατος 318.

Λογγιβάρδα Christiani 420.

Lucas Evangelista. Vide Andreas.

Lysippus Sicyonius statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11. ejus bos æneus Roimæ 626.

Magi Perfarum à Regibus consulti 10 seq. 16. 21. 98. 120. 147. 157. Magicum artificium qvo Magi explorant Arsacis Armeniæ Regis fidem 16.

Manichæi & οἱ καλῶν πολυθεῖς A. 35. Magiæ studiosi A. 65.

Marcellus δικαῖς Πιμελητῆς ἀκρεβής, καὶ ἑ ἀληθὲς ἀπαυράται ἐρεσῆς 540.

Mariæ

- Mariæ *Θεοτόκου* templa 592. *Æ.* 11. 12. 17. 21. 49. 58. 102. 105. 107. 111. 112. 114. 117. *A.* 11. & in latino 71. (perperam id quidem, vide *A.* p. 216.) *ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ Μητρός ἱερῶν* 11. *Q*uadragesima Martyres Legionis duodecimæ. *Æ.* 18. seq.
- Mauri *Φοινικὸν ἔθνος*. *Æ.* lib. 4. cap. 3. pag. 112.
- Mebodes Cabada Persarum Regis testamentum scripsit 63.
- Megas Episcopus Berrhoënsis 101. seq.
- SS. Menæ & Menæi templa. *Æ.* 21.
- Michaëlis Archangeli templa 113. *Æ.* 20. 21. 22. 49. 99. *A.* 48.
- Mimi *A.* 28. & *ἐρχομένη* apud Vandalos. 248. Græci nihil sibi visum ajebant in Italia quam tragædos, mimos & piratas 358.
- S. Mocii templum. *Æ.* 15.
- Monachi visum. *A.* 38. seq. Monachi τῶν *χριστιανῶν σωφρονεῖται* 21. seq. οἷς καὶ εἰς τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἡσκηται. 298. Monachi ex Serinda Romanos docent rationem conficiendi serici. 613.
- Monasterium, *μυτιναῖον* dictum, è lupinari. *Æ.* 21. sq. adde *A.* 49. sq.
- Monasteria S. Thalelei & aliorum *Æ.* 107. *Q*uadragesima quinquæ Sanctorum. *Æ.* 58.
- Montanistæ, *Μοντανοὶ* *A.* 34. *ἐν Φρυγίᾳ* id. 35.
- Mopsvates, Mopsvestiar conditor. *Æ.* lib. 5. cap. 5.
- Moses 257. *Æ.* lib. 5. cap. 8.
- Οἱ τῶν *Μεσσιῶν* ἔργων *πρόβλεψαι*. 112. Vandalis ἀκούσματος συχνὰ καὶ ἡδαιμάζετο *ἅπαντα* *μουσικά* καὶ ἄλλως ἀξιοθίαζα. 248. sq. *μουσικοῖς ἐργατοῖς* *χρῶντες* ante portam in obsidione & excubiis cum canibus. 374. sq.
- Myronis statuarii *βοῦδίου* Romæ 626.
- Neapolis Christianos incolas jam olim (*ἀνῶθεν*) habuit. 332.
- S. Nicolaus. Vide Laurentius.
- Ante Numam menses decem in anno Romano. 372.
- Oraculum Orestis & Iphigeniæ datum 48. aliud de Palladio 349.
- Osiris DEUS Ægyptiorum in Taphosiri opido sepultus. *Æ.* lib. 6. cap. 1.
- Παλαμοτέρων ποτὶ γερραππῶν* de populis ad Euxinum Pontum, sed minus accurate 566.
- Palladis simulacrum καὶ τὸ λόγιον Æneæ à Diomede datum 349. sq. ubi plura de Palladio, uti de Palatio à Pallante quodam dicto 225.
- S. Pancratii porta Præneste & Romæ 357. seq. 381.
- S. Panteleemonis templum. *Æ.* 22.

Mm

Pa

- Pastor & Asclepiodorus, Rhetores Neapoli 328. 329. 336.
 Pauli Apostoli porta Romæ 551. & templum 396.
 Paulus Adrumetinus Sacerdos ἐφεστῆκε τῇ τῶν νοσούντων ἑπιμέλειᾳ 292.
 Paulus Episcopus Alex. A. 78.
 Paulus ἐρημῆς, ὃς Γραμματεὺς παρ' Ἀντισχεῦσιν ἐφοίτησεν 102. 106. 153. 159.
 Paulus Romanus 410. alius Paulus Cilix 551. seq. alius 649.
 Pelagius Diaconus Rom. ad Totilam legatus 501. seq. Totila in templo Petri Romæ occurrit, τὰ ἑ Χριστοῦ λόγια ἐν χειρὶ Φέρον. 513. Archidiaconus, Vigillii Episcopi Rom. nomine missus Alexandriam. A. 79.
 Persarum πυρρῶν sanctissimum habitum, in quo ignem æternum fovebant Magi. 147. Solem orientem adorant quotidie 11. Salper quem pejerat Perozes Persarum Rex, ab Hunnis in acie de vexillo suspensus, atque inde victi Persæ. 12. vide & infra in Lex.
 Petri ἡ τῶν Χριστοῦ Ἀποστόλων κορυφαία sepulchrum & porta Romæ, antea Aurelia 359. muri pars Romæ in Apostoli tutela 368. τὸ πρὸ τῶν Ἀποστόλων σέβοντα ῥωμῆοι καὶ τῇ ἡπασί πάντων μάλιστα 368. Petri templum Romæ 367. 409. 513. 552. A. 76. Gothis etiam in honore 396.
 Petrus Justiniani Imp. γραμματεὺς, inde Dux 124. στρατηγὸς sub Justiniano 34. 55.
 Petrus Barsames, Syrus, ex numulario præfectus prætorio. A. 63.
 Petrus Thessalonicensis, Rhetor Byz. legatus in Italiam ad Amalasuntham 316. 317. 318. 319. 321. 322. 323. 324. 441. atque inde Magister officiorum 442. A. cap. 16. & 24. legatus ad Chosroem Persarum Regem 591.
 Phidias Atheniensis statuarium 626. Æ. lib. 1. cap. 11.
 Φιλοσόφων τις ἐκ Περιπάτων. A. cap. 8. pag. 26. ejus dictum: ὡς καὶ τὰ ἑαυτοῦ πάντα ἐν ἀνθρώπῳ φύσει ζυμώσκει εἶναι ὡς περ ἐν τῶν χρωμάτων μίξει. id.
 οἱ Φοινίκων τὰ δευκατόκτα ἀναγραψάμενοι 257. Phœnicum lingua utuntur Mauri 258.
 Photius Belisarii privignus 319. 333. 356. A. 5. Consularis A. 6. Monachus A. 11.
 S. Platonis templum Æ. 15.

Poëtarum fabulæ de Scylla & Charybdi 326. 530. de Prometheo vincto. 566. Myſos ἀρχιμάχης appellant. Æ. lib. 4. cap. 7.

Porphyrus ceti piſcis nomen 532. (al. Πορφυρίων) centum & quingvagina amplius annorum, triginta fere longi cubitos, lati decem. id.

Praxiteles ſtatuarius. Æ. lib. 1. cap. 11.

Πραξιπίτης, Πισίδης τὸ γένος 831.

S. Prifcus. vide Laurentius.

Prifcus Juſtiniani Imp. Επιστολογράφος. A. cap. 16. à Theodora cogitur Monachus fieri. id. p. 47.

Prifcus Emefenus falſarius. A. cap. 28. pag. 80 ſeq.

Proclus Juſtini Imp. quæſtor. 30. A. cap. 6. & 9.

Procopius Belifario datus ἐνυβάλων à Juſtino Imp. 35. quæ vidit ſcripſit 6. ſomnio confirmatus ut in expeditione Vandalica. Belifarium ſeqveretur 207. Syracuſas miſſus. 211. ſeq. bono omnine erectus 215. cum Salomone duce effugit ſeditionem. 271. ſeq. miſſus Neapolim & in Campaniam 395. Thulena non adiit 423. diu in Africa ſe fuiſſe teſtatur A. 53. Caſaream patriam ſuam laudat, ἐν Καπριεῖα τῇ ἡμῶν A. 35. Controverſias Chriſtianorum enarrare non vult, quia ſtultum putat divina nimis alte ſcrutari, cum ne in humanis quidem ſatis ſapiamus. 314. Providentia Divinæ omnia tribuit 460. 495. 600. 615. 657. 660. A. 15. 31. & paſſim. Conſilium dat Belifario de ſigno pugnæ & receptus dando tuba duplici, coriacea altera, altera ænea. 444. Libros περὶ πολέμων ſcripſit ante libros de Ædificiis, illoſq; laudat Æ. lib. 1. cap. 1. & 10. lib. 2. cap. 1. lib. 5. cap. 8. lib. 6. cap. 5. & 6. Libros de Ædificiis, Juſtiniano adhuc ſuperſtite Æ. p. 98. Anecdota itidem ſuperſtite adhuc Juſtiniano A. p. 82. anno illius XXXII. A. p. 67. 71. ſed poſt Theodoræ * obitum A. p. 2. 47. 51. narrat quædam, præfatus ipſe ſe ea non credere 330. 624. &c. ἐν τοῖς ἡμπεροῦν λόγοις 210. 287. 308. 315. 399. 408. 422. 536. 542. 566. 583. 590. 600. 620. 655. 660. A. 4. 7. 12. 20. 34. 37. 47. 52. 55. unde patet Anecdota Procopium ſubjuncta libris

Mm 2.

octo

- * Obiit Theodora anno XIV. belli Gothici, Imperii Juſtiniani XXII. tercio induciarum quinqve annalium cum Perſis. vide Procopium III. 30. de bello Gothico. Licet autem ſuperſtite Juſtiniano ſcripſiſſe ſe Anecdota Procopius diſerte innuit, edidiſſe tamen haud crediderim.

octo Historiarum voluisse tanquam nonum librum, licet veretur hujus se causa annumeratum iri *παραδιδασκάλους* & fabulatoribus. A. 2. Liber quartus de bello Gothico diu post priores editus, nectantum de Gothico sed etiam de aliis bellis Justiniani auspicio gestis *ποικίλην ιστορίαν* exhibet 565. 566. *ἐν τοῖς ὀπιώθεν λόγοις* 79. 372. *ἐν τῇ περὶ Γένθων μοι γέγραπται* 211. *ἐν τοῖς περὶ Γένθων εἰρήσεσσι* 181. *ἐν τοῖς ὑπὲρ Περσῶν λόγοις* 581. *ἐν τοῖς ὀπιώθεν λελέξεσσι χρόνοις* 196. *ὅτε με ὁ λόγος ἐς τῶν ἰταλικῶν πραγμάτων τὴν ιστορίαν ἄγει* 268. Temporis quæ utitur Procopius notationem vide supra in *Gorbicum bellum* & *Justinianum*.

Proverbia *καθμεία νίκη*. 323. *ἡ σάοξ δότερῦσα τροφῆς, κατὰ γινὼν παλαῖον λόγον ἐαυτῆς ἐλείπειτο* (al. *ἡπλετο*) 435. *γινώθι σαυτὴν*. 612. *lupus pilum mutat, ingenium non mutat* 618. *risus Sardonius* 637. *λέοντα ἐξ ὀνυχος*. *Æ. I. 10. pag. 44. ἐπὶ τριχὺς ἡ σωτηρία*. id. VI. 6. *κοινοῦτὲ ἐῖς τὴν γνώμην καθόστρε*. *Æ. 40. θάοστοι πεψάμμεν ἐξαλειφθήσιν*. A. 53.

Pſoēs *Diaconus* Alex. A. 73.

Recithangus *Thrax αἰνὴρ ξυνετός γε καὶ ἀγαθὸς πὶ πολέμια*. 169.

Reparatus *Episcopus Carthag.* 299.

Reparatus *Vigilii Papæ frater à Vitige occisus* 375.

Rhetorum *ἀξίωμα* à Justiniano imminutum. A. 74.

Romani maxime *Φιλοπόλιδες* sive decoris urbis suæ studiosi 627.

Rusticana *Symmachi filia, Boëthii uxor* 514.

Rusticus *Romanus, Sacerdos à Theodato ad Justinianum missus* 322.

Sabbatiani *hæretici* A. 34.

Sallustii *Historici domus Romæ exusta ab Alarico* 180.

Salomonis *Hebr. Regis supellex Romæ ab Alarico capta perfertur Carcaffonem in Galliam*. 343.

Templum à Rege Salomone conditum *Borii, urbe Mauris vicina in Africa*. *Æ. VI. 2. pag. 111.*

Salomo *Belisarii domesticus & Dux* 204. 231. 253. &c. ejus mors 289.

De Samaritanis, *Æ. V. 7. pag. 104. seq. Samaritanorum Rex Julianus Σαραβου filius* A. 35. Justiniani contra Samaritas leges A. 35. 55.

Sampson *templum S. Irenes condidit CPoli*. *Æ. 10. 18.*

Saraceni per duos menses anni DEo sacra facientes abstinent ab excursionibus. 127. 134.

S. Ser-

S. Sergii templum. *Æ.* 13. 44. Sergiopolis 99. *Æ.* 44. Sergius Bacchi filius *A.* 18. Cyri frater 287.

Severianus Emesenus Phœnix, Asiatici *F.* dux 292.

Sibylla *ἱερός* latinis verbis: *Africa capta est, Mundus ejus nate peristit*, ita leg. 324. antrum in quo Sibylla vaticinata, ostentant Cumanis 347. Oraculum Sibyllinum: *Quintili mense Roma nil Geticum metuet* 372. Sibyllina nemo potest intelligere ante eventum, quia nullo scripta ordine 372. seq.

Silverius Episcopus Rom. 339. 347. *A.* 3. 4. in Cretam à Belisario reles. Simeonis templum 26. (*gatus* 347.

Sinaitæ Monachi, *Æ.* V. 8. In culmine montis Sina *κτῶναι διερεκίς καὶ ἑτέρα ἀπὸ θεοῦ τέρρα νύκτωρ ἀκρόνται, δύναμιτε καὶ γράμην πέν ἀνθρωπίνην ἐκπλήσσεια.* *ibid.* *ἐνταῦθα ποτε φασὶ πρὸς τὸ θεὸν τὰς νόμους ἀπολαβόντα ἐξυνοκεῖν.* *id.*

Stephanus Edessenus Medicus 154.

Symmachus Senator CPol. 276. alius Symmachus à Theodorico injuste occisus. 370.

Tatianus Senator Rom. *A.* cap. 12.

Tatianus Mopsvestenus 110.

SS. Theclæ, Theodori, Theodoræ & Thyrsi templa. *Æ.* 15.

Templa pro Asylo 78. 245. 298. 305. 527. *A.* 11. 29. 48. 50.

Templa à Vandalis profanata Mauri expiant consecrantqve 197. seq. templum ab Arianis ereptum. 227.

Tenichus Architectus navis lapideæ ab Agathemnone dicatæ *Ἀρεμίδι βολοσσίᾳ* sive Lucinæ 629.

Terebinthus Episcopus Neapolcos Palæstina, Zenone Imp. à Samaritanis truncatus *Æ.* V. 7. pag. 104. seq.

Terentius dux 205.

Theoctistus Medicus 392.

Theodahadus filius Amalafridæ sororis Theodorici, *λόγων μὲν λατίων μεταλαχῶν καὶ δογμάτων Πλατωνικῶν* 313. seq. 323.

Theodorici Regis imago fatidica ex opere Musivo. 369. seq.

Theodoritus *δορυφόρος*. 383.

Theodorus *σοφία μηχανικὴ λόγι* *αἰνέ.* 121.

Theodorus Silentarius *Æ.* IV. 8. pag. 86.

Theodorus Referendarius 145.

Theodosius Eunomianus *A.* 3. Monachus *A.* 5.

Mm 3

Tho-

Thomas Apameæ Episcopus 113. 114.

In Thule insula festum ante ortum solis qvi XL. dies ipfos latet 423.
incola Deos & Dæmones multos colunt *ερανιες, ερχοντες, θαλασσιους και άλλα δαιμόνια εν ύδασι πηγών και ποταμών* 424. mendullis ferarum nutriunt infantes &c. hominem immolant Marti qvem maximum habent Deorum 424.

Timotheus, vide Andreas.

Totilas *πὸ ἐς τὴν ὀρχήστραν ἐκ παιδὸς δεδιδασμέ* 653.

Tribonianus qvæstor 70. *παιδείας εἰς ἄκρον ἀφίκετο* 71. 75. venalis JCrus leges figebat & refigebat 71. vide & A. 59. ejus adulatio, vereri se agentis ne ob pietatem vivus ab angelis in cælum raperetur Justinianus A. c. 13. pag. 40.

Tribunus Medicus, qvi Chostroën morbo levavit 160. Palæstinus genere vir *λόγι* και *τὰ ἐς τέχνην ἱατρικὴν ἔδωκέν ἡσων, ἄλλως τὸ σάφρων τε και Θεοφιλὴς και τῆς ὑπηρεσίας ἐς ἄκρον ἦκων.* 590.

S. Tryphonis templum Æ. 22.

Tusci dediti divinationibus 626. Tusci hominis præsagium *ὡς ἐντυχὸς ποτὲ καταλύσει τὸν ἀρχόντα Εὐρώης, in Narsete Totilam vincente impletum.* 626.

Tzani *τὴν δοξαν ἐπὶ τὸ εὐσεβεῖσθαι μετῴθοντο ἅπαντες χριστιανοὶ γεγενημένοι* 45.

Valentinus Episcopus manibus à Totila truncatus. 500.

Vaticinium puerorum Carthag. *τὸ Γ δῶξεν τὸ Β, καὶ πάλιν τὸ Β δῶξεν τὸ Γ* (Gizericus Bonifacium, Belisarius Gelimerem) 226.

Vigilius Episcopus Rom. 500. 501. 548. A. 79. 80. à Belisario promotus, religato Silverio in Cretam. 374.

Xenophon de Cyri institutione, *pref. de Edif.*

Zeno senator CPol. A. cap. 12.

V. PAULUS Cyri Fil. Flori Nepos, a) Nobilitate generis opibusqve, & dignitate, (siquidem Justiniani Imp. *Silentiariorum*.)

a) Agathias lib. V. pag. 113. ubi de templo S. Sophiæ : *εἰ δὲ τις ἐθέλοι πόρρω πετυχὼν τῆς πόλεως ἀπωκισμέν* *ἐπὶ ταῖς γυνώσκειν σαφῶς ἅπαντα κατὰ περὶ παρὼν και θωάμεν*, ἀναλεγέσθαι τὰ ΠΑΥΛΩΝ ΚΥΡΗ ΤΗ ΦΛΩΡΗ ἐν ἱεραμέτροις πεποιημένα, ἐς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάταις, γένος τε κερμαμέν *δοξῇ, και πλεον ἀφθονον ἐκ προγόνων διαδοξάμεν* 106,

tiariorum sive Secretariorum primicerius fuit) illustris, nec minus ingenii ac doctrinæ laude præstans *Templum S. Sophiæ* hoc est Christo b) qui DEI Patris Sapientia est, à Justiniano Imp. post Theodorum * conjugem jam extinctam, encæniiis secundis anno Imperii sui XXXVII. c) Christi 567. CPoli dedicatum, pulcherrima *ἐκφράσις*, versibus Hexametris (Proœmium jambicis versibus 134. constat) ita descriptis, ut oculis propemodum subjecerit, idque per postremos duos encæniorum d) dies præsentibus Imperatore & Eutychio Patriarcha in domo Patriarchali prælegit, ex quo ipso etiam poemate constat eum fuisse Christianum. Allegatur subinde hæc templi Sophiæ descriptio à Salmasio ad Plinium & Hist. Augustam: is enim A. 1607. è Codice Palatino descripsit. Habuit etiam apographum ex eodem Codice Claudius Maltretus, qui edere promisit præf. ad Procopium. At Philibertus de la Mare, Senator Divionensis Salmasianum *Cangio* transmisit, neque potuit in meliores manus incidere eximium istud antiquitatis monumentum. Hic enim vir doctissimus Græca recensuit atque ex ingenio castigavit ac majoribus lacunis exceptis supplavit, versionemque latinam perspicuam, & eruditissimam de templo Sophiæ Commentarium adjunxit. Paris, 1670. fol. ad calcem Jo. Cinna-

vos, ὅμως παιδεία γὰρ αὐτῶ καὶ λόγων ἀσκησις διεσπάρητο, καὶ ἐπὶ τοῖςδε μαθήσιν ἡνυχὴ καὶ ἐστεινύετο. Versus ex hac ecphrasi Pauli Silentarii illudat Svidas in ἥραν. Cæterum falli eos qui nostrum, Paulum Cyrum Florum appellant, ut præter Vulcanium, Vossiumque Reinecius pag. 471. Var. lect. Cangio & Hanckio pridem animadversum, lidem verisimiliter conjiciunt, patrem Pauli fuisse Cyrum, Poëtæ Poëtam, cujus Epigrammata quædam in Anthologia leguntur. At Florum hujus Cyri patrem, Pauli avum ægre mihi persvaserim illum esse Florum ἀπὸ ὑπᾶτων sive Consulem Codicillarem, qui eodem Justiniano imperante clauit, & cujus in Novellis atque Codice mentio: paullo enim antiquior Florus quærendus.

- b) Procopius in Vandalicis pag. 193. disertè testatur templum *μεγάλην Χριστὸν τῷ Θεῷ* apud Byzantinos vocari templum *Σοφίας*, ταύτην δὲ μαλιστα τῷ Θεῷ πρέπον τὴν ἐκωνυμίαν ἡγούμενος.
- * Paulus Silentarius proœm. v. 59. seq.
- c) De tempore dedicatæ post prioris templi conflagrationem à Justiniano ædis Sophiæ & de duplicibus ejus encæniiis, quorum posteriora in annum quintum post trullam Anno 32. Justiniani collapsam cadunt, videndus Cangius in Commentario ad Pauli *ἐκφράσιν* pag. 528. & Hanckius lib. de Byz. Hist. scriptoribus cap. 6. pag. 165. seq.
- d) Durarunt encænia illa per dies XV. factio initio ab XXIV. Decembria.

Cinnami. MS. Vaticanum laudat Lambecius notis ad Codinum, eundem ut opinor Codicem innuens, qui è Palatina Bibl. in Vaticanam est translatus. Sophiæ templum plures descripserunt è veteribus, ut Procopius lib. 1. de ædificiis, Codinus & Anonymi Græci à Combesio, Lambecio & Bandurio editi, è recentioribus præter Cangium illo quem dixi ad Paulum Commentario, & libro tertio CPoleos Christianæ, Grelotius in itinere CPolitano Gallice edito Paris 1680. 4. è quo plura repetit Bandurius T. 2. Imperii Orientalis pag. 744. seq.

Testatur Agathias e) plura alia poemata à Paulo elaborata, pulcherrimum tamen esse quod in Sophiam composuit. Ex illis sunt *Epigrammata* Græca complura quæ in Anthologia Maximi Planudæ leguntur, ut dixi lib. III. cap. 28. ubi etiam habes de carmine in *Thermis Pythias*, de quo jam addere liceat, quod idem prodiit Venetiis cum Metaphrasi latina *Claudii Acanthi* A. 1586. & quod in Codice MS. Mediceo scamn. LV. num. 7. cujus apographum fuit inter libros Gudianos, inscriptio Carminis auctorem innuit non Paulum nostrum qui imperitante Iustiniano vixit, sed alterum longe juniorem Paulum Silentiarium clarum temporibus Constantini Porphyrogeniti. Πάυλος Σιλενταρίος εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ, ἡμῖα μβα δίμετρα πῶς τὴν βασιλίαν τὴν Κωνσταντίον τὸν Πορφυρογέννητον. Incipit ibidem:

βέλα μαθῶν ἄνυσται

Κωνσταντίνος κράτιστ

Θερμῶν ἀπὸ χιον ῥεύμα &c.

THEOPHYLACTUS gente Ægyptius & Petro Ægypti præfecto cognatione junctus, a) ab Clarissimo Hankio

e) Agathias loco laudato: καὶ τοῦτον πεποιήται οἱ καὶ ἄλλοις πλείοσι ποιήματα μνήμης τε ἄξια καὶ ἑπαινῶν. Δοκεῖ μοι δὲ τὰ ἐπὶ νῶν ἐρημένα μέζονός τε πόιν καὶ ἐπισήμης ἀνάπλεα καθεσθάναι, ὅσω καὶ ὑποθέσεις θαυμασιωτέρας. Eiusdem Agathias Epigramma ad Paulum Silentiarium, una cum altero quo Paulus ei responderet, legitur in Anthologia Epigramm. Græcorum lib. 7. p. 603. 604. edit. Wechel, ex quibus constat amicos ac familiares inter se fuisse. Meminit huius Pauli etiam Suidas in Ἀγαθίας. συνήκουσι καὶ Πάυλῳ τῷ Σιλενταρίῳ.

a) τῷ γένει Ἀιγύπτιον vocat Photius ex Theophylacto ipso VII. 16. pag. 184. ubi de Nilo fluviio: ἰσχυρὸς γὰρ γένῃ ἐπιπλεῖν & lib. VIII. 13. pag. 315. Πέτρῳ δὲ κατ' ἐκείνη καὶ τῆς Ἀιγυπτιακῆς ἡγεμονίας τὰς ἡμέρας διέδυνεν, ὅς καὶ συνέπλετο πρὸς γένῃ ἡμῶν.

ekio b) (quem & ipse alibi c). secutus sum) patria Locrensis fuisse traditur ex loco parum emendato problematum Simocatæ Physicorum: d) *ἐὶ δὲ καὶ μητέρα τέχην ἔπω κεκλήρωμαι, ἀλλ' ἐστὶ μοι γένος ἴσον ὑμῶν, καὶ λόκους ἔχω πατρίδα, καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος * ἡμέτερα.* At legendum uti in editione Commeliniana rectius expressum esse video: *καὶ λόγους ἔχω πατρίδα.* Hunc Theophylactum Christianum fuisse ex multis locis ejus Historiarum constat, atque facile apparebit ex indice scriptorum ab eo laudatorum, quem infra subjeci. Scripsit extremis Heraclii temporibus, cujus Imperatoris aliquoties e) meminit, & quoque memorat belli Persici finem f) quod interfecto Chosroë secundo Hormisdæ F. sopitum est Anno Heraclii penultimo, Christi 628. Præfectum & Tabularium, *δοτὶ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφία* vocant Photius Cod. LXV. & Theodorus præf. ad excerpta de Legationibus: neutri quidem dicitur *ῥητορικός* aut Sophista, neque additur nomen *Σιμοκάτης* vel *Σιμόκατος*. Eundem tamen esse *Σιμόκατον* cujus *οἰκουμενικὴν ἰσχυρίαν* laudat Eustathius ad vers. 730. Dionysii periegetæ, & ex quo de Sesostris quædam refert Tzetzes Chil. III. hist. 69. quæ in Theophylacti Historia VI. 11. leguntur, certum est, atque ex styli quoque sophistici similitudine qui in problematis Physicis & in Historia Epistolisque idem est, apparet. Non dubium igitur eundem quoque intelligi à Svida g) cui memoratur *Θεοφύλακτος σοφιστής*, & *ἐπ' αὐτὸν Σιμοκάτης*, neque alium esse Theophylactum *ῥητορικόν* τὸν *Σιμόκατον* cujus exstant Epistolæ. Nec quisquam forte de hoc dubitasset, nisi doctissimo viro Ludovico Antonio Muratorio injecisset scrupulum Codex MStus Mediolanensis Epistolarum Græcarum è variis auctoribus collectus, ut ipsi visum, à Simocatō, in quo præter *Θεοφύλακτος ῥητορικός* & *Σιμοκάτης* Epistolæ etiam le-

Nn

gun-

Libri 2ti Pars Altera.

b) lib. de Byz. Historiæ scriptoribus cap. 9. pag. 187.

c) supra lib. 2. Bibl. Græcæ cap. 10. §. XXVII.

d) in proœmio pag. 2. edit. Commelinianæ.

e) lib. II. cap. 5. pag. 37. lib. III. cap. 6. pag. 68. lib. VIII. cap. 12. pag. 212.

f) lib. VIII. cap. 12. pag. 214.

g) illo quidem loco Svidas Historias à Simocatta scriptas non memorat, sed passim alibi non modo ubi nominatim *Σιμόκατος* ab eo laudatur, sed etiam illo non nominato periculis integras ex Historia Theophylacti descriptas exhibet. Loca in indice utroque annotavit Clariss. Kusterus.

guntur Epistolæ Photii, Theophylacti Ægyptio longe junioris. Sed omnino fefellerunt oculi sui virum præstantissimum, ut ipse non audet diffiteri, h) aut certe Codex Mediolanensis illam Collectionem, in qua Photii fuere Epistolæ, falso ad hunc Theophylactum retulit.

Exstant ejus *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. (ἱστορίαι διὰ Μαυρικίου, quoniam non unius Gentis res complectitur, vocat Eustathius loco laudato, & inscriptio Codicis Græci MS. Bavarici quo usus Pontanus, itemq; alter Diegi Hurtadi, quem Gesnerus memorat,) libri VIII. ab exitu Tiberii II. Imperatoris A. C. 582. extincti usque ad Mauritium Tiberii successorem à Phoca interfectum A. C. 602. Præmittitur Dialogus quo Philosophia & Historia inter se colloquuntur, conquestæ quod sub Phoca ambæ neglectæ jacuerint, cum jam sub Heraclio, favente Sergio Patriarcha iterum utraq; veluti reviviscant vigereque incipiant. Post Phocam cæsum A. C. 610. recitata publice ab auctore pars est hujus Historiæ de Mauricii nece, quam non sine lacrymis populus audivit, ut Simocatta ipse narrat lib. VIII. cap. 12. ubi Monodia etiam sive lamentatio ejus in Mauricium, sed mutila legitur. Primus Græce * ex Codice Bavarico hos libros edidit & versionem notasq; addidit Jacobus Pontanus S. I. Ingolstadt. 1604. 4. præmissis ante singulos libros argumentis ex Photii h) Cod. LXV. atq; sub-

h) Muratorius in *Anecdotis Græcis* pag. 280. præfatus ad Epistolas Græcas Firmi Episcopi ex illo Codice Mediolanensi se primum editas: *Dixi Epistolas Græcas vaticanas in unum redactas à Theophylacto fuisse, atque ita visum mihi deprehendere dum essem Mediolani. Nunc suboritur mihi dubitatio, an forte me fefellerint oculi mei. Si enim hic idem Theophylactus est, qui Horatii temporibus innotuit saculo vulgaris Epochæ primo floruit, literarumque suorum temporum historiam mandavit, quæ Epistolæ Photii longe posterioris colligere si potuit? Aut igitur nihil ad illum Codicem Epistolæ congregandas Theophylactus consulit, sed ut anni tantum, ex earum Epistolarum auctoribus continetur; aut à Theophylacto scriptore Historiarum diversus est Simocattus. Et illum revera Simocati cognomen non donat Photius, Simocatum autem Suidas nominat, at nullas ipsius Historias agnoscit.*

* Mirum itaq; si Vossium p. 245. ad Melam A. 1658. editum, verba quædam Theophylacti ex omnimoda Historia Græcæ proferentem, addere, lucem illa necdum vidisse.

i) Jac. Pontanus contendit Photium non ipsum ex lectione & memoria argumentum librorum Simocattæ exposuisse sed lemmata seu summulas lectionum ab aliquo lectore aut librario inductarum & in vestibulo totius operis ut mos est simul ordinatim positæ ut dixeris ita in octo fasciculis constrinxisse, ac nihil pane à se animadvertum interponendo

subjuncto latine Georgio Phranza, de quo infra dicturus sum, & Georgii Trapezuntii Epistola Græce & Latine, quo Jo. Palæologum Imp. hortatur ut ad Synodum in Italia celebrandam proficiscatur. In editione Theophylacti Parisiensi 1648. fol. præter chartæ typorumque splendorem accessit glossarum, seu vocum aliquot explicatio, auctore *Carolo Annibale Fabrotto*. Phranza autem & Trapezuntii Epistola omiffa sunt. Qvod si nova Simocatæ editio curanda olim sit, non prætermittendæ *Jacobi Kime domii*, Filii, septendecim licet annos tum vix nati castigationes ad Photii à Theophylacto excerpta, & quæ ex Svida Simocatam subinde vel laudante vel loca ejus describente ad illum emendandum castigandumque facere poterunt.

Martinus Hanckius, accuratus alioqui scriptor p. 192. de scriptoribus Hist. Byz. tradit *eclogas de legationibus* ex Simocatæ Historia esse Græce editas ab Hœschelio, & latine à Cantoclaro versas, sed neq; inter Hœscheliana excerpta *ἐκ τῆς πρὸς βίαν*, neq; in Cantoclaro illorum excerptorum interpretatione, quicquam Theophylacti deprehendere potui. Verum Philippus Labbeus illa Græce & Latine cum laudati *Kimendoncii* versione subjecit cæteris excerptis Paris. 1648. fol. quamquam nomen & notæ interpretis ab eo præterita sunt. Prodierrant porro Græce, & subjecta ad calcem voluminis Kimendoncii tum jam in flore ætatis defuncti interpretatione & castigationibus A. 1599. 8. typis Commelianis, ex Andreæ Schotti k) Bibliotheca cum Jani Gruteri præfatione, opuscula junctim Simocatæ in quibus 1) *Διδασκαλὸς ἐκ τῆς ἀπὸ Φωτῆος φυσικῶν ἀπορημάτων ἡ ἀπὸ Πυθαγόρου αὐτῶν Dialogus problemata physica eorumque solutiones complexus*, quem cum Cassii 1) iatrosophistæ problematis Græce vulgaverat Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1596. 12. & Græce deinde atque latine cum eodem Cassio recudi curavit *Andreas Rivinus* Lips. 1653. 4.

Nn 2

2) *Epist.*

ciendo, alienum Laborem pro suo nobis obtinuisse & suum fecisse. Cum enim lemmata illa nunc imperfecta sint, nunc minus quam pro re contineant, nunc plura contineant, nunc ab ordine rerum narratarum discrepent, nunc falsa sint, hæc omnia vitia in Epitomiæ Photianæ aque reperiri. Sed quis præset Photiuni ex lemmatibus librorum & non lemmatum auctorem ex Photio sapuisse, cum nulla alia quam Photiana argumenta libris Theophylacti præfigenda etiam Pontanus existimaverit.

k) Puto falli Clariss. Caveum, qui duas editiones laudat Heidelbergensem 1598. 8. & auctiorem curante Schotto Antwerpensem 1599. 8.

l) De hoc supra lib. 3. cap. 6. §. 38.

2) *Epicoma librorum V III. Historiarum* ex Photii Cod. LXV. & *Excerpta de Legationibus exterarum Gentium* ad Romanos & Romanorum ad exterarum Gentes, de quibus jam dixi.

3) *Epistola Morales* XLIX. Rusticæ XXVIII. & *Amatoriarum* totidem; quæ una cum aliorum Græcorum Epistolis m) lucem primum viderunt Græce apud Aldum 1499. 4. & una cum Simocatæ quæstionibus Naturalibus Lugd. Bat. 1596. 12. curante Vulcanio, nec minus Græce & Latine cum alia nescio cujus interpretatione recusa in Græcolatina Epistolarum collectione Genevensi, quæ ad Cujacium falso n) refertur, 1606. fol.

Ambigit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. pag. 416. hujusne Simocatæ sit breve fragmentum quo improbantur risus & vociferationes in festis Sanctorum, quod sub Theophylacti nomine latine extat in Bibliothecis Patrum, in Appendice Bigneana Paris. 1579. & A. 1624. T. VI. Colon. T. IV. & Lugd. (non T. 18. ut scribit Clariss. Caveus sed) T. V. p. 1214. Commemorat Labbeus etiam fragmentum de Nicephoro Confessore, quod nusquam reperio.

Alii Theophylacti.

Fuere & alii Theophylacti, ut 1) Dux & Patricius sub Constantino Copronymo de quo Nicephorus CPol. in breviario Historico pag. 47. 48. 2) Lacapeni F. Patriarcha CPolitanus A. C. 962. defunctus, de quo Cedrenus & Zonaras. 3) Theophylactus Antiochia Episcopus, de quo Theophanes; tum 4) Theophylactus Edessenus presbyter, cujus idem Cedrenus mentionem facit. 5) Theophylactus Monachus, cujus de sobrietate admonitiones breves MSS. Gesnerus memorat, ac deniq; 6) Theophylactus Achridis in Bulgaria Archiepiscopus, A. C. 1070. clarus, quem inde Bulgari

TYM

m) De illa Epistolarum collectione dixi lib. 2. cap. 16.

n) Isaacus Casaubonus præfat. Opusculorum variorum Josephi Scaligeri Paris. 1610. 4. Quædam sub Jacobi Cujacii, & Ceterum hujus ætatis nominatissimi nomine sunt publicata, de quibus ille & ex ovisque nunquam cogitavit. Epimodi est illa Græcorum Epistolarum latina interpretatio, quam in audita mentiendi & falsa fingendi licentia Cujacio quidam adscripserunt, & sub tam illustri nomine obsecuti cujusdam & mediciscribi docti Germani versionem publicaverunt, quam V. C. Franciscus Pithæus, a quo illi habuerunt, tam sapienti in Bibliotheca suaviscendit, & Basilea nescio quocasa sibi repertam dixerit.

rium & vulgata litera B in V. permutatione *Vulgarium* vocant, ne alios jam memorem, Thomas Aquinas in catena aurea, Jacobus Faber atque Erasmus in Nov. Test. & contra Stunicam, & Melanchthon in Apologia Augustanæ Confessionis artic. 4. p. 157. De huius scriptis præfenti loco nonnulla subjungam, spicilegium quoddam daturus ad Labbei & Cavei de illo observata. Primo autem loco à me referetur ejus

1) *παιδεία βασιλική* sive *Institutio Regia*, ad Constantinum Porphyrogenitum, Mich. Ducæ & Mariæ Augustæ Filium, in duo tributa tmemata panegyricum & paræneticum, quæ & ipsa Corpori Byzantino accenseri solet, licet excusamine forma, & cum *Petri Possini* S. I. v. G. qvi Græca ex Codice Mediceo descripsit, vulgata Paris. typis Regiis 1651. 4. Ex eadem versione prodiit deinde latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XVIII. pag. 563. Denique *Anselmus Bandurius* cum Possini interpretatione eam Græce & Latine iterum vulgavit in Imperio Orientali Paris. 1711. fol. Tomo 1. pag. 193. & paucas quasdam observationes suas adjunxit, ad calcem Tomi 2. Optat sibi Theophylactus I. 7. *γλυκύτητα* Herodoti & *πικρότητα* Aristidis. Meminit quoque II. 19. Platonis, Euclidis, Archimedis & Hypsicles. Laudatur præterea II. 24. ab eo versus Poëtæ Tragicique *πολιὰ* sive canities senum traditur *ἔχει π λὲ ζαὶ τὰν νέων σοφώτερον*.

2) *Epistola LXXV.* quas è MS. Bibl. Mediceæ descriptas ab Andrea Schotto accepit, & primus cum castationibus suis Græce edit Jo. Meursius. Lugd. Bat. 1617. 4. Latine convertit *Vincentius Maurinerius* Valentinus, cujus versio in Bibl. Patrum Colon. 1622. Tom. XV. edita & Lugd. T. 18. p. 533. recusa hinc inde obscurior est & emendatione indiget, ut Epistola statim prima *ψαράν* redditur *πλευροῦν* pro *βυρνοῦν*. Et Epistola secunda: *sed si hoc in illud aliud πῶς ἐκείνον*, pro *adversus illum alterum*. Epistolæ Theophylacti LIX. è Codice Bibl. Vaticanæ verterat latine Sirmondus teste Baronio ad A. C. 1071. num. 15. & ex illis nonnulla affert idem num. 16. - 22. quæ in Meursianis non leguntur, & ad Annum 1073. num. 83. seq. At quam dat num. 90. seq. ad Annum 1073. est in Meursianis XXVI. Miror autem à Baronio dici Epistolam LXI, cum dixisset universas non plures fuisse quam LIX, itaque alterubi vitium in numeris, quod transpositione unarii admitti facile potuit, Nomina eorum vel certe officia ad quos scribit Theophylactus hæc

sunt : *Adrianus* magnus Domesticus, frater Imperatoris Epist. 24. 30. 34. 43. *Amyrneus* ὑπάτος. Φιλοσόφων (forte Σμυρναῖος ex Epist. 49.) 40. *Ancyra* Episcopus 16. *Anemus* 19. 21. *Bryennius* gener Imperatoris 31. 41. 50. *Bulgari* 48. *Cesar*. 12. *Camateropolus*, 15. *Chartophylax*. 35. *Citri* Episcopus 14. 58. 66. *Constantinus Berrhae Dux*, 68. *Constantinus Ducas* 63. 64. *Corcyra* Episcopus 17. 22. 23. *Debra* Episcopus 67. *Doctor magna Ecclesia* 36. *Domina* 62. *Gregorius Camaterus Logotheta & Protosecretarius*, 6. 71. *Gregorius Pacurianus magni Drungarii gener*. 7. *Gregorius Praefes Taronita* 4. 26. 37. *Incertus* 1. 51. 60. 61. 62. *Joannes Atraliata* 49. *Joannes Grammaticus Paleologi* 33. *Joannes Opheomachus*. 8. 10. *Joannes Pantechna, Magister*. 2. 65. *Joannes Peribleptenus*. 42. 46. *Joannes Philosophus*. 45. *Macrembolita*. 53. *Magister libellorum supplicum* 54. *Mementarum Episcopus*. 18. 20. *Michael Chalcedonis Episcopus*. 27. *Michael Pantechna Medicus Imperatoris* 44. 47. 73. 74. 75. *Nicephorus Chartophylax* 5. 69. *Nicetas Chartophylax* 28. *Nicetas Diaconus Episcopi Chalcedonis*, *Theophylacti discipulus* 29. *Nicetas Medicus Imperatoris*. 55. *Nicetas Serrarum Episcopus, Doctor*, 9. *Nicolaus Calicles, Archia- ter*, 38. 39. 56. 57. *Nicolaus Patriarcha*. 3. *Opheomachus*. 8. 10. *Pala- logus*. 70. *Pantechna* 59. 72. Adde supra in *Johannes & Michael. Se- bastes Pancurlanus* 25. *Semnarum Episcopus* 42. *Theodulus Metropolitae Thes- salonicensis* 11. *Triadieze Episcopus*. 32. Meminit praeerea in his Episto- lis *Chryselii Theodori* Epist. 71. (quod nomen in duos diversos ho- mines divellit interpres) *Demetrii fratris* 16. 39. 56. 61. 71. *Gregorii Diaconi* 5. *Malefobes Episcopi*. 32. *Lazari* cujusdam quem perstrin- git 41. & 43. *Medeni* 43. *Nicolai* 19. *Pauli* cujusdam 16. & *Petri*, 27. *Pelagonii* 3. 32. *Pfellum* laudat 15. & *Sides Metropolitam* 49. *Strombitzes Episcopi* mentio Epist. 32. *Theodosii* 37. *Tornicii* quem γαμβρόν suum vocat ἐν ἀδελφῷ Epist. 54. Carminum suorum meminit *Theophylactus Epistola* 20. & totius *Bulgariae Archiepi- scopum* se cum ista scriberet innuit Epist. 73. ὁ δὲ πάσις βουλγαρίας ἐπίσκοπος, ὃν ὅσοι περ ὁρῶσι πικρὰ ἀκούουσιν, διοτρεῖ μεδίμοις ἐκμετρεῖ- σθαι τὰς χειρὸς ἐκάστης ἡμέρας. Passim quoque *Acridae* sive ἁχρεῖδος, ubi sedem suam habuit, in his Epistolis mentio, vide edit. Meursii p. 11. 51. 65. 68. sq. 75. 77. 91. 97. seq. 101. Laudantur praeerea *S. Grego- rius & Basilii Epistola* 5. & 18. *Homeri* versus Epist. 5. 18. 26. 55. pro- verbium ἔχ' ἄνω μαργαρίτης αἰνῆ. Epist. 5. *Hesiodus* 6. *Bacchylides*, *Simonides* & ἡ βιωτὴ λόγος *Pindari* nempe. 8. *Longini* κλέσις. 18.

ὁ σιμὸς θυκυδίδης. 30. proverbium ἢ φροντὶς ἰπποκλείδῃ, & Δραβίδῃ ἀνελκῆς 41. Empedoclis βυγινῇ ἀνδρόσπεδον. 44. Michæ Prophetæ locus VII. 12. 19. Epist. 58. λακωνισμός. 62. πᾶ ἔ Σταγερῖτι. 71. Atticus Herodis Sophistæ Pater. 71. Ptolemæus Astronomus, Aratus. ibid. Euripidis versus 19. & Aristophanis 19. 27. Lysias 19. βίβλῳ χρυσοσμική. 21. Anacharsidis dictum ad Solonem, Leges aranearum telis conferentis 24. Φραγκικῆς δόκτορας ὕψωμα. 26. Atlantis columnæ. 30. De Herodis Antipatri crudeli consilio quod paullo ante mortem cepit, refert ex Josepho Epistola 13. ἀρεῖ Μωάμωτ 7. 23. ὁ μὲν ἀδύωνται. Τέρκας. 26. &c.

3) Ἑρμηνεία sive *Commentaria in XII. Prophetas minores*, quæ dicuntur exstare Græce in Bibliothecis Augustana, Argentinenſi, & Monachienſi, nondum in lucem prolata sunt, nisi quod in *Habacucum*, *Jonam*, *Naum*, & in *Hoseam* sed capite primo & parte secundi mutila, latine prodierunt ex interpretatione Joannis Loniceri Paris. 1542. 8. 1549. 8. & cum aliis Theophylacti commentariis, Basil. 1554. 1570. fol. *Commentarium ad initium Capituli secundi Hoseæ* Græce ex apographo Jo. Andrea Bosii, qui ex Codice Argentinenſi descripserat, cum versione sua & notis edidit Christoph. Henricus Ritmeierus, Græcarum literarum in Academia Julia Professor, Helmſtad. 1701. 4. pagg. 38. In *Hoseam*, *Jeremiam* (puto legendum *Jonam*) *Habacuc*, *Nabum*, & *Micbam* exstare Græce in Bibl. Regis Galliæ, testatur Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 79.

4) *Commentaria in quatuor Evangelistas* è Chrysostomo & aliis antiquis scriptoribus missa in compendium, falli enim eos qui ex solo Chrysostomo contracta putant, docet Rich. Simon qui de his omnino videndus lib. 3° Hist. Criticæ Novi Testamenti cap. 28. Latine vertit Jo. Oecolampadius, Colon. 1536. 1541. 8. & 1701. 4. qui ut Codex hinc indeminus integro, sicutiam aliquibus locis integriore est minus quam qui Græcam editionem postea curarunt Romanisidistypis excusam 1552. * fol. Vide eundem Simonium pag. 401. ubietiam observat Parisienses qui Græce & Latine hæc commentaria ediderunt Paris. 1631. fol. cum versione Oecolampadii à Phi-

* Est mihi hæc editio in manibus, neque alia Græca usquam oculis meis occurrit, licet Gesnerus memorat editionem Græcam Anni 1742, & Caveus Labbeum, qui ex Possævino id habebat, secutus addit præterea alteram Anni 1768.

à *Philippo Montano* Armenteriano pluribus locis castigata, atque pridem edita Basil. 1554. * fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. nullo MSS. Codices consuluisse, & Varias lectiones non adeo multas ad calcem adjectas ex Oecolampadii versione conjecisse. Possè autem, longe accuratiorè editionem adornari collatis quatuor qui in Bibl. Regis Christianissimi exstant Codd. Græcis MSS. quibus possint adderi alii, ut Patavinus in Bibliotheca Monasterii S. Justinae, de quo Montfauconus in *Diarij Italico* pag. 78. & Vindobonenses de quibus Lambecius lib. V. pag. 47. seq. In Commentariis ad Johannem quemadmodum & in Epistolis Græcæ se Ecclesiæ addictum & Latinis adversarium præbet, unde Combesius miratur in Parisiensis editionis titulo vocari πὶν ἐς ἀγίους πατέρα ἡμῶν. Certe in Romana nihil aliud est quam Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἐρμηνεία εἰς τὰ τίς-σαρα Ἑωγγέλια,

5) *Commentaria in Epistolas Pauli*, latine primus vertit & Sixto IV. dicata sub *Atanasii* nomine edidit *Christophorus Persona* Romanus, Rom. 1469. fol. recusa deinde Colon. 1531. Paris. 1552. fol. Et *Atanasii* cujusdam Byzantini Monachi, qui trecentis ante nostram ætatem annis floruit, plane esse, Siretius confirmavit, atque in eare non modo tecum sentit, qui *Atanasii* nomine eos commentarios citat, sed cum iis etiam qui plurimum abhinc annis constantissime nomen illud agnoverunt semper & libris describendis præponi curarunt. Hæc Latinus Latinus A. 1557. ad Andreæ Masium T. 2. Epist. pag. 58. Post Personæ versionem alia adornata à Jo. Lonicero est, & sub Theophylacti vulgata nomine Paris. 1542. 8. hanc ad Codicem Græcum qui olim fuit Erasmi contulit & plurimis in locis emendavit *Philippus Montanus* Basil. 1554. fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. Denique Græca ex Codice MS. Arundeliano descripsit *Augustinus Lindelius* Episcopus Hefesfordensis, ex cujus apographo collato cum duobus Codd. Oxoniensibus, prodierunt è typographo Regio Lond. 1636. fol. versio autem latina a [] est quidem, ut profitentur editores, *Philippi Montani*, (sive *Loniceri* potius, emendata à *Montano*,) verum ubiq; adeo à nobis interpolata, atq; ad Græcorum veritatem revocata, ut (si per operas typographicas licuisset impo- r- tunc festinabundus) minus tadium foret nova prorsus condenda, id quod committentibus liquebit.

6) *Com-*

* Ad hanc editionem Observationes Latini Latini leguntur in ejus Bibliotheca sacro profana pag. 184. seq.

6) *Commentarius in Acta Apostolorum*, è Jo. Sambuci Codice, Græce cum versione notisque marginalibus *Laurentii Sifanii* prodiit Colon. 1568. additis Nysseni, Amphiloerii, Cyrilli Hierosol. & Timothei presb. Hierosol. Homiliis in occursum Domini, & Nysseni Oratione de Deitate Filii & Spiritus S. Latine idem commentarius inter alia Theophylacti prodiit ex Sifanii versione Basil. 1570. fol. Laudatur in eo Chrysostomus, Didymus, Severus, Severianus ac Cyrillus.

7) *Commentarium in Epistolas Canonicas*, MS. Græcè in Bibl. Scoriacenfi S. Laurentii fuisse testatur Labbeus Bibl. nova MSS. p. 434.

8) *Homilia undecim in totidem Evangelia Officii matutini resurrectionis Domini*, MSS. Græce in Bibl. Vindobonensi. Ἑρμηνεία Κυρίου Θεοφύλακτος Βυλαργίας εἰς τὰ ἐκείνα Ἐυαγγέλια. Vide Lambecium lib. V. pag. 191.

9) *Homilia in adorationem veneranda Crucis, medio jejuniorum tempore*, cum versione Jacobi Gretseri, prodiit in ejus Tomo 2. de Cruce pag. 1499. (pag. 384. edit. in 4. Ingolstadt. 1600.) Incipit: τί δαί; ἡμεῖς ὅτι τῷ πεσκειμένῳ σιγήσομεν ψάλλομεν;

10) *Ex Oratione ad Nicolaum Diaconum & Castrensem*, nonnulla Græce & Latine affert Allatius contra Hottingerum p. 127.

11) *Homiliam in S. Maria presentationem in templo*, latine à se versam è Codice Græco Raphaëlis du Fresne vulgavit *Franciscus Combesius* Tomo VIII. Bibliothecæ Concionatoriz.

12) *Orationem ad Alexium Comnenum Imperatorem* legit Latinus Latinus atque inde A. 1081. quo imperitare Alexius cæpit. clauisse Theophylactum colligit pag. 184. Bibliothecæ sacro-profanz. Eadem Oratio Græce MS. exstat in Bibl. Monachienfi.

13) *Dialogus de accusationibus Latinorum* MS. Græce in eadem Bibliotheca. Incertum an ex eodem petita argumenta adversus Latinos de Processione Spiritus S. quæ sub Theophylacti nomine profert Jo. Becus in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 215.

INDEX Scriptorum, aliorumque in Theophylacti Simocattæ scriptis memoratorum.

Numeri soli paginas in Historiarum libris edit. Parisiensis, Qu. pramissum paginas questionum Physicarum edit. Commeliniana, E, numeros Epistolarum denotat.

Abrahamus Judæorum *αβραάμ* 129.

Academicorum & aliorum Philosophorum perpetuum bellum, *ἡ περὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν λόγῳ ἐπικυρητὴν ἡ ἀντιδικία, καὶ πόλεμος πρὸς τὴν ἀσίστην ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κινήσασθαι* Qv. 3.

Ægyptiorum Sacerdotum de Nili originibus sententia 187. de ibidum ovīs interficiendis Qv. 17.

Ælianus scriptor Qv. 22.

Agatharchides vide Anarchides.

Alexander (quæstionum Naturalium scriptor) Qv. 22.

Alexandri Martyris templum 149. 183.

Alexandri Magni votum *ὃ ζῆν μίξον τι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυσύχημα* E. 22. ejus bucephalus E. 46.

Alexandrini septimum à nato masculo diem festum agunt 215.

Anarchides Cnidius 180. sed legendum Agatharchides, ut probe monuit Kimedoncius.

Anaxagoras Physicus 187.

Andreas τῶν περὶ τὰς ἱερὰς ἀπαρχαυμένων λιπὲς 208.

Antisthenes & Polycrates loquentes inducuntur in Simocattæ Quæst. Physicis.

Apellis πίνακες Qv. 6.

Apollogenes Corinthius. Qv. 2.

Ad Archimedem Procli nomine Epistola Simocattæ 73.

Aristagoras Timoclis F. Qv. 2.

Aristo Physicus. Qv. 2. Aristonis filius Qv. 14.

Σταγειρίτης i. e. Aristoteles 173. Qv. 12.

Autonomi Martyris templum 209. 215.

ἡ καὶ πρὸς λέγοντι αἰσθὼς βαβυλωνία ἱερομένημοι, μεγίστην ἱμπερίαν ἀπειληφότι τῆς περὶ τὰς βασιλικὰς διφθέρους ἀναγεφθῆς 87.

Turris Babel è coctis lateribus reliquia à Ninive allata CPolin. 139.

De

De Baccho Semeles F. & Pane, Qv. 13.

Cadmus Historicus 186.

Calligraphus quidam Alexandria à statuis sede sua motis monetur de
his qvæ Imp. Mauricio acciderunt 215. seq.

Οὐκ ἀστρονομίαν μνηθεὶς ἢ τὰ χαλδαίων σοφίσματα. Qv. 10.

Οἱ τὰ χεῖρων καὶ μαχάων πηρώμενοι μελετήματα 38. Qv. 16.

Chofroës secundus, Perfarum Rex πρὸ τῆς ἀστράς τῶν χαλδαίων ἐξηση-
μέν· varia prædicit 139. Ejus Epistola ad Varamum 101. ad
Mauricium Imp. cujus fidei se committit 104. & fit Christianus
103. 122. Crucem auream gemmis ornatam pro victoria vovet
Sergio Martyri 120. offertqve 136. Epistola gratias eidem
agit pro impetrata sobole 137.

Chrifti σωτήριον πάθον δι' ἐπὶ κόσμον εἰσπηγήσαν ὁ μοιρομένης παῖς Θεῷ
ὁ τὴν φύσιν ταυτὸς τῷ Πατρὶ καὶ τῷ βασιλείᾳ ὁμότιμος 62. τὴν ἐγ-
κυκλίον τῆς ἀναστάσεως παρηγορεῖν ἡμέραν 62. ἡ μεγάλη χριστιανῶν ἐορ-
τὴ, πάθον ὅμως καὶ ἀνάστασις ἔσται 181. αἱ τῆς ὑπερ-
κοσμίου Τριᾶδος 212. Infra, imago.

De Cometis diversæ doctorum sententiæ 173.

Κωμωδῶντες ἐμμελῶς τὴν ἀπαύσιον 55.

Crucis signum impressum frontibus Turcarum peste laborantium
133. particula de ligno crucis Chrifti in hastili aureo, vice ve-
xilli 141.

Μηδὲν ἀγνώσκον καλὸν, ὡς ἐμοῖζα δὲ καὶ τῷ Κυρηναίῳ δοκεῖ. 1. & Qv. 4.
Aristippum vel Callimachum intelligit.

Cyriacus ἱεράρχης five Patriarcha CPol. 208.

Cyrus Theodosii Imp. temporibus Consul αἰτῆ ἀρχῆς ἐς τὰ μάλιστα
καὶ περὶ τῶν ἔρωτας τῶν λόγων σώφρωνι μονίᾳ πρὶ ἐπιφύκει. 207.
templum S. Mariæ condit CPoli. ibid.

Damascius scriptor. Qv. 22.

Darii Hystaspis, Regis Perfarum lex de rerum graviorum admini-
stratione inter septem nobiliores familias dispertienda heredi-
tario jure 87.

David Rex 114. ejus verba Mauricio Imp. usurpata θυμασός ὁ Θεός
ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ 217.

Democritus 188. ὁ Ἀβδηρίτης Qv. 15. 22.

Diogenes Cynicus amat Laidem. E. 60.

Domitianus Melitenes Episcopus 111. 113. 123. Ejus concio Παι-
νικῶν

- ρικιⓈ de recepta per Romanos à Persis Martyropoli 114. seq.
 Oratio ad milites 124. seq.
 Τὴ ἀρετῆως ψυχὴ ἢ πῶς ἀνα Ἡλύσιον ποιητικῶς ἐπιγεγομένη ἀφικέσθαι χωρίον
 ἀλλ' αἰχμύνηται μύθῳ περὶ ὁμηλικῶν τὸ τῶν θρασύμων τὸ ἀξίωμα 39.
 Ephorus Historicus 186.
 Ἐπιρῶν πίνειν 127. convivium Πίνῶν 134. Oratio Πινίῳ 114.
 Epistola Petro Duci exercitus in somno oblata : ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς
 Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ θεία χάρις, ὁ τῶν Ἐκκλησιῶν πατριάρχης καὶ
 τὰ ἡλείπιτα ἀναπαύων, εἰς τὸ πᾶσι συμφέρον περὶ τῆς πίστεως
 τῆς νείας (ἐνάτης) δεσποτῆτος 204.
 Eunomus Locrensis Qv. 1.
 S. Euphemia Martyris templum Chalcedone 216. corpus ejus quot-
 annis sanguinem ebullit, quadringentis jam tum annis in mo-
 numento collocatam. id. seq.
 Euripidis versus ἡ γλῶσσ' ὁμῶμοχ' ἡ δὲ Φρὴν ἀνάμωτος E. 67.
 Fabula de graculo penni alienis superbiēte E. 34.
 Galenus. Qv. 12.
 Καὶ περὶ Γεωργάφοι κηρύττειν Qv. 3.
 Germanus Damasci Episcopus 62. fit Dux militum 64.
 Glyceria Martyris thymaturga reliquia 22. templum 144.
 Γολινθέα fœmina è Magorum familia, Christianismum amplectitur :
 inde è carcere in quem Magi eam conjecerant, liberata ab An-
 gelo, miraculis & divinationibus clara 134. seq.
 Gorgias E. 69. Gorgia Filius E. 65.
 Gregorius Antiochenus Episcopus 68. 111. 122.
 Hecateus 186.
 Hellanicus 186.
 Heraclea Episcopus 22.
 Hermagoras vir eloquens E. 13. ejus filius Nicias. ibid.
 Herodotus 186.
 Hierocles scriptor, Timagenis F. Qv. 22.
 Hippocrates Qv. 16.
 Homeri versus 2. 46. 55. 57. 64. 113. 140. 168. Qv. 17. E. 82. 43.
 49. 40. 25. Ὀμηρικὸν διήγημα in Alcinoi regia 3. ἐκὼν ἀκούσας
 θυμῷ καὶ τὴν ποιήσιν. 197. ἵνα καὶ πᾶσι τῆς Ὀμηρικῆς τραγωδίας
 καρυκεύσῃ τὸν λόγον. 205.
 Jam-

Jamblichus. Qv. 22.

Ἰαμβεῖς scriptor Qv. 22.

Imago ἡσυχαστικῆ ἀχειροποιήτου ἐκροσθέντος πρεσβειῶν ἀξιώσεως 34.63.

Joannis Prophetæ & Baptistæ templum 27. 210.

Joannes Patriarcha CPol. 20. 23. cognomento ἡσυχαστῆς 172. ejus obitus. ibid.

Joannes Rhetor & Legum Rom. peritus 8.

Ὁ τὰς ἰσχυρίας μετ' Ἰπποκρίτους συγγραψάμενος 159. οἱ τὰς ἰσχυρίας ὡς αὐτῶν ἀγάλματα θεῶν τὰ πνεύματα τῆς μήτης γραφῇ περιεργασμένοι 27. ubi de Scipione.

Judæi in Persia opibus affluentes 129.

Templum à Justiniano ædificatum CPoli, ἐκκλησία μεγάλη 207. 210.

Leonides, Callimachus, Cynægirus viri fortissimi 38.

Lydus Justiniani ætate scripsit de significatione animalium in Nilo apparentium 186.

Lysimachus Phalaridis Filius Qv. 20.

Machaon, vide Chiron.

Magi, supra in Γουδλυχ. δαμονίων κάτοχοι 33. 85.

Marcionistarum hæresis Mauricio Imp. impacta 208.

Marias Θεομήτορος περισηγορία, tessera militaris Romanis contra Persas 132. Mariæ imaginem veneratus Chosroës, cui illa in somnio pollicita Alexandri victorias 139. Mariæ Θεομήτορος templum 202. 207.

Mauricii Imp. annus secundus 180. octavus 69. nonus 140. decimo nono ipsi Monachus & Herodianus quidam exitium prædicunt 180. Epistola ad Priscum ducem 150. capite truncandi vox *justus es Domine & justa judicia tua* 211. preces ad Christum ut delictorum pœnas in hac vita à se posceret 212.

Melanippe Diodori neptis. E. 36.

Memphitici Philosophi 189.

Menander Historicus Θεοφανῆς 10.

Mithras Persarum 103. 114.

Moses Θεοφανῆς 33. 139.

Naturæ lex φύσεως θεομῆς 95. 212.

De Nilo fluvio variorum virorum doctorum sententiæ 186. seq. lib.

VII. cap. 17. Histor.

Oenopides Philosophus 190.

Οο 3

Pani

Pani & Nymphis primitiæ gregis sacrata. E. 29. & 2.

Parrhasii pictoris πίνακας. E. 6.

Patriarchæ CPol. qvem οικουμενὴς ἀρχιερεὺς καὶ πρεσβυτερον vocat, ut Philosophiæ peritissimo blanditur. 2. Sergium intelligit.

Pauli Apostoli verba ex Hebr. XI. 3. pag. 23. templum Pauli Cilicis, ἡ κατευαγγελισμένη ἐν ὅλῃ τῇ οικουμενῇ ἀπὸ τοῦ σωτῆρος τοῦ καὶ παρὰ πόρον κήρυγμα Χριστοῦ Ἰησοῦ ἡ μειογενὴς ἡμῶν ἡ Θεοῦ, conditum Tar-
siab Imp. Mauricio 216.

Paulinus πλείστης παιδείας μετηληφώς sed Magis deditus 22. ejus, filii-
que supplicium 23.

Pericles Corinthius Qv. 3.

Plato 173. Qv. 22.

Plotinus Q. 22. E. 1. & 25.

Plutarchus ὁ τῆς Περσέως πλούτου Qv. 22.

Τίς καὶ πῶς καὶ πῶς πῶς 134. Poëtarum de Nilo fabulæ 185.
Ægyptum & Danaum πολυτεκνοτάτης celebrant Qv. 15.

Polycrates Sofiæ F. Qv. 15.

Priscus Dux, Themistoclis more Ἀθηναίων ταυμάσιος 154.

Probus Chalcidensium Episcopus 139.

Proclus scriptor Q. 22.

Proverbia καδμεία νίκη 11. τὸ καθαρὸν ἔσθ' μὴ καθαρὸν ὃ ἡμῖς ἐφαίψατο
δαμν 22. ἀπληστία ὀφθαλμός 179. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα καὶ τὰ
οἰήματα 184. ἀκρόπολις τῶν κακῶν ἡ φιλαργυρία. 205. ἀδαμάν-
τιον πλεον 21. ὡς ἐν Σκυθικῇ λαβυρίνθῳ Qv. 4. Φι-
νίκης πῶς καὶ ἀρπύρας λείψαντα Qv. 5. ὁ μυθικός νεκρικός. Qv. 6.
ἀτλαντικὸν ὡς πλεον πῶς τῆς διαρίας. id. κορυβασιπῶν Qv. 8. Λη-
μνιάδες γοναίκες Qv. 12. ὡς ὀφθαλμῶν ἀπληστέα Qv. 14. Φυ-
λίκας ἀιγυπτίας πέπλους Qv. 15. ὡς τὰνταλοι καλαζώμους Qv. 16.
Αἰγυπτίῳ Πρωτῇ ὁ λόγος ἡμῖν ὑποκρίνεται Qv. 18. μυθικός κολοίος
Qv. 22. ὡς ἐκ τριπόδου. E. 33. λυγρέως ὀξύτερον ibid. ἐκ τῶν
τοῖς ἐρωτῶν ὑδὲν ἐστὶν ἐν χειρὶ τῶν. id. τῶν ὀρέων μανίας ἵσθαι E. 29.
Μηδείας καὶ Φαίδρας φοβερωτέρας. E. 24. Midæ famēs βεργυχοῖς ὡς
περ χρυσοῖς ἀπαγχομέναις E. 19.

Cicada taciturna ὡς τὰ Πυθαγόρεα διδαχθεῖσι δόγματι Qv. 16.

Sergius Martyr 120. ὃ καὶ τὰ Νομαδικὰ περιστέλλον ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ 120.

Vide supra, in Chofroës.

Scio-

Sesostris Ægypti Rex, rotarum currus sui gyratione de fortunæ voluntate admonetur 159. seq.

Simeon Amidæ Episcopus 34.

Σιμεὼν ἀφ' ἡγήματα 2.

Slavi Musicæ artis studiosi 146.

Socratem Philosophiæ Regem Thracius ille (i. e. immanis) Anytus perdidit 1. Socrates amat Phryginam E. 60. βίη ἐνέχυρα sive liberòs non habuit E. 58. ejus dictum quid si me asinus calcitret? E. 43.

In Sophiæ templo divinum somnium expectat, sed frustra, Mauricius Imp. 140.

Sosipater Hermogenis F. Qv. 2.

Sotion scriptor Qv. 22.

Tavgastensium Princeps vocatur ταῖσιν h. e. filius DEi 176. Tavgastensibus θεοκρατία ἀγαλματα, νόμοι δὲ δίκαιοι, καὶ ζωφροσύνης ἐμπλως ὁ βίβ. αὐτῆς. id.

Thales 187.

διὰ πρὸς Θεανὼ ζωπῶσαι τὰ ἄρρητα Qv. 17.

Theophrastus ἡ τῆς γνώσεως πέλαστος Qv. 22.

Theopompus 186.

Thucydides 186.

Τιμῶσιν οἱ Τυρκοὶ λίαν ἐκτόπως τὸ πῦρ, αἶρα δὲ καὶ ὕδωρ κραίρουσιν, ἐμνήστι τὴν γῆν, πεσοκυνῆσι δὲ μένους καὶ θεὸν ὀνομάζουσι τὴν πιπιηκέντα τὴν ἑραὸν καὶ τὴν γῆν. τότε θύειν ἵππους καὶ βόας καὶ περὶ βαλεῖα, ἱερὸς κεκτημένοι οἱ καὶ τὴν μελλόντων αὐτοῖς δοκῆσιν ἐκτίθειναι πρῶτον 176.

τὸ τρισάγιον λέγει, tersanctum Numen 11.

Varami Tyranni ad Chosroën Hormisdæ F. Epistola 100.

Xenophon 186.

VI. NICEPHORUS CPolitanus Patriarcha in locum Tarasii A. C. 806. creatus & A. 815. ob propugnatum imaginum cultum depositus, atque inde Homologeta sive Confessor Græcis dictus in monasterio A. 828. decessit. De quo Menza 2. Junii, Ignatius Diaconus CPol. in vita (quam ab Allatio acceptam Combesius communicavit Henschenio, à quo edita Græce & Lat. in Actis Sanctor. 13. Mart.) & Martinus Hanckius de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap.

1. cap. XII. Dissertationem de ejus scriptis cum Catalogo MSS. Bibl. Regiæ Parisiis editurum se recepit V. C. Jo. Boivinius, thesauri illius vere Regii custos dignissimus. Novam etiam operum Nicephori hujus editionem expectamus ab *Anselmo Bandurio* Ragusino, presbytero ac Monacho Ord. S. Benedicti à Congregatione Melitenensi. Confer quæ infra cum Lectore communicabo *confessum Operum S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ propediem duobus Tomis edenda sunt, & quorum pauca hæcenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, notis ac octo dissertationibus Criticis, dogmaticis & Historicis*, Paris. 1705. 12. & *Memorias Trevultinas* illius Anni mense Augusto pag. 1461. Editorum ejus scriptorum recensione quæ occurrit apud præstantissimum Caveum, pauca hæc habeo quæ addam :

1.) *Breviarium Historicum* à Mauritii nece Anno Christi 602. ad Annum Christi 770. sive Leonis IV. & Irenes nuptias legit laudatque Photius Cod. 66. idem nec plenius evoluisse se innuens quam à Petavio Paris. 1616. 8. cum versione & notis editum. & deinde inter Byzantinæ scriptores Historiæ 1648. fol. fuit recensum & Theophylacto Simocattæ solet subjici. Adjunxit Petavii Nicephori Gregoræ fragmenta p. 240 - 257. in antiquioribus edit. omissa. Gregorii præterea cognomento Figuli, Taurominitani in Sicilia Episcopi Homiliam in indictionis sive anni principium. p. 258 - 285. Sequitur Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro qui inscriptus est βασιλικός, & aliis junioris ætatis monumentis p. 286 - 309. Indiculus Metropolitanarum sedium * CPolitano Patriarchæ subjectarum p. 310 - 313. Georgii Pachymerii fragmenta Græcæ, quæ in Augustano Codice MS. deesse Hieron. Wolfius in synopsi libri V. monuerat, p. 315 - 407. Libellus Hippocratis περί τῶν φαρμάκων καὶ διαφόρων primum editus ex Codice Cujaciano, Græcæ pag. 408 - 410. Ac denique Nicephori Patriarchæ CPol. *fragmentum de Constantini Copronymi vita & exitu*, ex Theophanis Chronographia depromptum Græcæ & Lat. post Petavii notas pag. 206 - 218.

2.) *Chronologia* Compendiaria ab Adamo ad Auctoris ætatem, de hac dixi superiore capite §. 39. pag. 153. seq.

3.) Ex

* Confer indicem similem in jure Græco Rom. Freheri pag. 244. seq.

3) Ex Nicephori CPol. *antirrheticis tribus adversus Mamonam*. & *Iconomachos* opuscula quatuor latine ex Turriani versione divulgavit H. Canisius T. 4. Antiqu. Lect. sed passim infeliciter, cum non conjungenda hinc inde connectat. Recusa sunt T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 89-98. Colon. 1618. T. 9. & parte altera Tomi IV. Paris. 1654. Ex libro 2. & 3. duo fragmenta ejus quibus Asterii Amaseni dicta vindicantur, Græce & Lat. dedit Combefisius Auctar. novo Bibl. Patrum T. 1. p. 267-280. Paris. 1648. Integrum opus, nec *levi damno Christiana rei ac litteraria* (judice Combefisio) delitescens habetur Græce in Bibl. Regis Galliarum sub nomine *Theodori Grapti*, quo titulo deceptus Nicephorus Gregoras. Sed in Bibl. Colbertina ejusdem antiquitatis Codex, teste Boivinio, recte id tribuit Nicephoro Gregoræ. Vide Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 793. seq. λόγος γ' caput 51. laudat Allatius p. 159. contra Hottinger. Ex libro 2. fragmentum de *sex Synodus* Græce & Lat. edidit Combefisius T. 2. Auctar. novo Bibl. Patrum Paris. 1648. p. 603-610. recusum latine in Bibl. Patrum Lugd. T. 14. p. 97. *Habeo*, inquit in Bibl. Concionatoria A. 1662. idem. Combefisius, *qua justum volumen impleant, nec tamen integra, dilapsis quandoque foliis: - - expleat forte Petri Segovierii Francia Cancellarii Bissius satis charta bombycina codex. Alia offerebat Allatius &c.* Confer Combefisii Origines CPolitanas pag. 181. qvi pag. 159. seqq. Græce & Latine ex vita Nicephori à Theodoro Grapto scripta edidit ipsius *disputationem de imaginibus cum Leone Armeno Imp.* Paris. 1664. 4.

4) *Stichometria librorum sacrorum*, Chronographiæ subjeci solitam, Græce una cum versione latine *Anastasi* habes in operibus postumis Petri Pithœi, Paris. 1609. 4. pag. 14. seq. Inde eam recudi curavit in Criticis sacris Anglis (apud Batavos & Francofurti recensis) Johannes Pearsonus. Nicephori esse negat idem vir doctissimus in Vindiciis Ignatii part. 1. pag. 33. seq. & sane videtur Nicephoro antiquior esse, libros enim recenset eodem ordine quo in calce synopsos Athanasianæ leguntur, etsi ibi in editis *σχημα* enumeratio est omissa. Chronographiæ Nicephori MS. Codex Græcus cum subjectâ stichometria, sed quam Camerarius omisit, exstat Jenæ, ut alias Bibliothecas Galliarum, Angliarum, Italiarum præteream. Alias *σχηματίας* & indiculos librorum sacrorum è MSS. Codicibus vulgavere Cotel-

Pp

rius,

rius, Carus, Jo. Morinus, Rich. Simon, Laurentius Zaccagnius & Humfredus Hody ut dictum à me est lib. IV. cap. 5. pag. 223. De Codice illo Jenensi, quo olim usus Camerarius, vide Jo. Andreæ Boffi ad Reinesium Epistolas pag. 361. 362.

5) *Confessio fidei ad Leonem III. Papam* latine ex veteri interpretatione, quam *Anastasi* Bibliothecarii esse putat, vulgata à Baronio ad A. C. 811. n. 20 - 43. Sed versio in edit. Græcolatina Commeliniana inter Acta Synodi Ephesinæ est *Theodori Peltani* S. I. Heidelberg. 1591. fol. pag. 342. Lat. & Græc. p. 303. Cum eadem Peltani versione legitur post Jo. Zonaræ Commentar. in Canones Concilior. Paris. 1618. fol. pag. 760. & in Collectione Concilior. Labbeana T. 7. pag. 1205.

6) *Νικηφόρος ἡμολογητῶ* *Canones Ecclesiastici XVII.* in libro secundo Juris Orientalis ab *Enimundo Bonifacio* Paris. 1583. 8. editi pag. 18. Græc. & Lat. p. 105. Atq; in Græcolatina *Marqu. Freberi* editione Francof. 1596 fol. p. 195. seq. tum T. 7. Concilior. Labbei p. 1297. & latine in appendice ad Bibl. Patrum Paris. 1579. & tomo VI. edit. Paris. 1654. Cæterum apud Zonaram, ubi illos exstare scribit Caveus, & qui Catalogum Bibl. Barberinæ concinnavit, reperire haud potui. Ex his 2. 3. 4. 9. 12. & 16. non comparent inter *canones* illos XXXVII. quos Græce & Latine edidit *Cotelerius* T. 3. monument. Eccles. Græcæ pag. 445. seq. à quo pag. 451. seq. alias adhuc *novem* *Ἀποτίξεις Ἐκκλησιαστικῆς* publicatas habes ex collectione quæ complectebatur canones LXVI. Nam & Michael Glycas p. 294. quinq; vagesimum primum laudat, & *Cotelerio* p. 652. observante ab aliis plures ab aliis pauciores clari illius Patriarchæ ac confessoris, quo ipsis visum fuit, ordine ac modo colligi canones contigit. Eidem etiam, *Cotelerio* debemus p. 453 - 463. *Epistolam* *Nicephori*, *responsiones* ad 17. capita ab Hilario & Eustratio proposita complexam. *Expositionem fidei* MS. memorat *Labbeus* Bibl. nov. MSS. pag. 88.

Idem quoq; fuerit cum nostro *Nicephorus Chartophylax* magnæ Ecclesiæ CPol. si verum est quod notatur in Orthodoxographis, à Chartophylacis munere pervenisse ad Episcopatum Ecclesiæ CPolitanæ. At circa A. C. 560. vixisse tunc non potest, nullus enim illis temporibus Episcopus sive Patriarcha CPol. Nicephori nomine. Verum pul-

pulchre cum illa sententia congruit quod à Clariss. Caveo Nicephorus Chartophylax videtur claruisse circa A. C. 801. Patriarcham enim creatum A. 806. jam à me annotatum est. Sed vicissim exstant ad Nicephorum Chartophylacem interrogationes MSS. Maximi Monachi, Vide Lambec. lib. VI. pag. 56. Qui Maximus si idem sit cum Confessore A. C. 662. defuncto, etiam Nicephorum hunc ad sæculum septimum referri atq; à Patriarcha distingvi oportet. Utut sit, Nicephori Chartophylacis *fragmentum ex Epistola ad Theodosium* Monachum Corinthium *de ligandi solvendiue potestate*, Latine legitur in Orthodoxographis A. 1555. p. 936. & A. 1569. pag. 74. & ad calcem Philastrii, Basil. 1539. 8. pag. 404. seq. atqve in quibusdam Bibl. Patrum editt. ut Lugd. T. XII. pag. 547. & Colon. T. VII. & Paris. 1589, 1654. T. 3. *Epistola dua* ad eundem Theodosium de quaestionibus quibusdam, Græce & Latine exstant in jure Græco Romano Freheri pag. 341 - 344. & in editione Bonifidiana Græc. p. 197. & Lat. p. 233. Occurrit etiam latine in Appendice ad Bibl. Patrum Bigneamam A. 1579. & in cæteris quas jam memoravi Bibliothecæ Patrum editionibus.

Vita Dionysii Areopagitæ, quæ Nicephoro CPolitano tribuitur in Catalogo Barberinæ Bibl. & exstat in edit. Dionysii Corderiana T. 2. pag. 204. petita est ex libro 2. Nicephori Callisti Hist. Eccles. cap. 20. Quomodo scholia in Synesium eidem Nicephoro CPolitano adscripta in eodem catalogo, constat esse Nicephori Gregoræ.

Alius fuit NICEPHORUS Presb. magnæ Ecclesiæ S. Sophiæ CPoli, cujus *Vita S. Andreae* cognomine *αὐλῆ* sive *simplicis* scripta post sæculi decimi medium; quæ Græce è MS. Vaticano & Mazariniano cum Conradi Janningi versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 28. Maji T. 6. & centum amplius paginas complet. Habetur & MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Nesselium parte V. pag. 173. Andreas vero iste non fuit sub Leone Thrace sec. V. sed Leone sapiente, & deinceps, Sec. X. ut Janningus animadvertit. Allegat MS. Gangius ad Zonaram pag. 29. & alibi.

Alius quoque NICEPHORUS II. *Patriarcha CPolitanus* post Arsenium, antea Ephesus Episcopus, clarus sub Michaële Palæologo circa A. C. 1259. Incertum huic ne tribuendum *Onirocriticon*, quod sub Nicephori CPolitani Patriarchæ nomine versibus jambicis fertur,

& ex Astrampsycho magnam partem est descriptum, de quo dixi lib. 4. cap. 13.

Alius denique NICEPHORUS *Philosophus & Rhetor* CPolii, qui Oratione funebri celebravit *S. Antonium* cognomine *Cauleam*, Patriarcham CPolitanum, A. C. 895. defunctum. Exstat λόγος ille *Ἰστορίας* Latine apud Surium & Bollandum ad XII. Febr. Græce MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi, & fortasse in aliis.

Juvat hoc loco alios etiam referre Nicephoros, in quibus primo memorandus loco:

NICEPHORUS GREGORAS, Byzantinus, Palamitarum strenuus adversarius, in Synodo CPol. A. 1351. à Callisto Patriarcha * cum cæteris Acyndini sectatoribus damnatus, in Monasterio consenuit, obiitque post A. C. 1359. in quo desinit ejus Historia. Vitam post Martinum Hanckium pag. 579. seq. de scriptoribus Hist. Byz. diligentissime descripsit Jo. Boivinus V. C. eamque Historiæ Nicephori præmisit, elogia etiam quamplurima præfixit & Catalogum scriptorum editorum ineditorumque à Bernardo de Montfaucon Româ ad se transmissum, quem hoc loco integrum inserere juvat.

Scriptis Gregoras per multa variæ eruditionis opuscula; quorum pauca typis mandata; pleraque autem extant Manuscripta in Codicibus Vaticanis, Cæsareis, Scorialensibus, Baroccianis, & aliis multis, ut Regiosileam: quædam item videatur temporis longi injuria intercidisse. Eorum fere omnium notitiam dabit Index uberrimus ex R. P. D. *Bernardi de Montfaucon* schedis, Roma ad Boivinum transmissis, & ex variis Codicum Manuscriptorum Catalogis concinnatus. Hunc tu quæso Indicem, B. L. quantum vis longum, totum oculis percurrere. In tanta librorum copia, quot hic videbis enumeratos, erit credo aliquid quod ipso argumento placeat; quod amissum doleas; quod ex Bibliothecarum pulvere erui cupias. Erunt etiam aliqua fortasse, quorum jacturam facile feras. Mihi quidem librorum Catalogos perlegisse hoc sæpe jucundum fuit, quod ex iis intellexerim, deesse mihi multa, vel inutilia, vel etiam mala.

Opera Biblica.

1. De mensura Arcæ Noæ, ex Origene. Cod. Barocc. 42. 19.
2. Ex Prophetis majoribus & minoribus dicta excerpta, cum Prologo,

* Tomum illius Synodi edidit Combefisius in Auctario noviss. T. 2. p. 135. seq.

go, & commentariis. Cod. Cæsar, Vindobon. Theolog. 174.
Vide & indicem Prologorum inter opuscula Rhetorica.

3. *Ἀρετὴ Πηλοζή θείων πινών ῥήσων ἔ μακαρίου καὶ γινναίᾳ Ιωβ, Συμβαλλομένη πατρί χειρταγῇ εἰς ὠφέλειαν.* Optimus delectus sacrarum quarundam sententiarum beati, & fortis Jobi, cuius Christiano utilissimus. Initium, καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῇ, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ περιεσῆται ἐνώπιον ἔ κυρίου Cod. Cæsar, Vindobon. Theolog. 174.

Dogmatica.

4. Antirrhetici & Steliteutici priores. Scripserat Gregoras libros in Palamam Antirrheticos, anteqvam a) Cantacuzenus Imperio potitus esset, ut ipse testatur, Historiæ libro XXV. (b) Eos decem fuisse indicat hoc programma, Codici Vaticano præfixum: *πίναξ τῶν ἐκλεγάντων ἐκ τῆς καθόλου ἱστορίας ῥωμαϊκῆς λόγων τοῦ γρηγοῦ, καὶ σωτηρίων ἐσταυῆται τῆς ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ αὐτῷ ΔΕΚΑ* (c) ANTIRRHETIKOIS. Id est: Index librorum Gregoræ ex generali historia Romana selectorum, & cum DECEM ejus PRIORIBUS ANTIRRHETICIS hic conjunctorum. At in Colvilliano Scorialensis Bibliothecæ Catalogo d) (qui in Mediolanensi sive Ambrosiana exstat Manuscriptus) indicantur tantum tres Steliteuticæ in Palamam, cum selectis Historiæ Romanæ decem libris conjuncti, idque in duobus Codicibus; quorum numeri sunt V. H. 19. & I. A. 4.
5. Antirrhetici posteriores. (e) Scripsit Gregoras libros decem. Antirrheticos in Tomum Palamiticum, A. C. MCCCLIII. quos statim post Tomum promulgatum minatus erat se editurum, ut constat ex his Agathangeli verbis: (f) *πρὸς αἰπιλῆς ἀντιρρητικῆς ὀχλήμα λόγους ἀντιρρητικοὺς καταλείπει τὴν τιμὴν, οἱ αὐτοὶ νεωστὶ καὶ λάθρα σωθέναι πειλημῆκεσαν.* Id est: Minatus es, te eorum Tomum orationibus Antirrheticis refutaturum; eum scilicet

P p 3

cet

a) h. e. ante annum MCCCXLVII.

b) Forundem meminit Hist. lib. 18. c. 7. f. 2. lib. 23. p. 697. lib. 24. p. 708. & 713.

c) Ita Cod. Vaticani titulus. At illi libri in Codice ipso desiderantur.

d) Cujus partem ex MS. Bibliothecæ Ambrosianæ Codice descriptam, cum Boivinio communicavit Nobiliss. Vir Friedericus Rossgardus.

e) de quibus Boiviniæ in Gregoræ Vita,

f) quæ apud Gregoram leguntur, Hist. lib. XXV.

cet Tomum, quem novissime & clanculum ii componere ausi fuissent. In Colvilliano Catalogo hi quoque Antirrhethici indicantur g) (sed octo tantum) cum hac inscriptione: λόγοι ἀντιρρήτικοι καὶ ἑ Παλαμικοῦ τμήνου. Orationes antirrhethicæ contra Tomum Palamicum. Additur, ὃ ὁ δόσμοφύλακας ἐν πύλαις λαβὼν, καὶ εἰσελθὼν καὶ ἀγαθ' ἀγγέλου αὐτῷ Κρατὺγγελλος, τῶν πύλαις φοιτητῶν καὶ φίλων ἐστὶν εἷς, πρὸς οὗ παλατυρίας εἰρητῆ ἐν τῷ κδ. λόγῳ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ. Agathangelus autem ille, qui etiam custodibus ingressus cum eo in his Dialogis colloquitur, veterum discipulorum, & amicorum unus est, de quo fusius disseruit Hist. lib. XXIV. In hos posteriores Antirrhethicos Philotheus Patriarcha libros duodecim edidit, qui exstant in Bibliotheca Regia. N. 1996.

6. Dialogus, cujus titulus: τίνα δῆποτε ἄρα θεὸς τὸν ἄνθρωπον τῷ δόχῳ ἐποίησεν, ἥτοι θνητὸν, ἥτοι ἀθάνατον; Quem initio DEus honorem creaverit, mortalemne, an immortalem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174. Lambec. V. p. 288.
7. Quæstio soluta: Græce inscribitur Πάλλυς πρὸς τὸν χαρὶν ὁ ὑμνωδὸς ἐδοξοφόρειαν τῶν Σεραφίμ τῷ ποτικόν ὑμνίῳ, διὰ τῆς προσθήκης αὐτοῖς ἑ ΑΣΤΥΚΡΙΤΩΣ, ἀνύγκειται τὸ συγκεκριμένον ἐποίησεν. καὶ πρὸς τίνα ὃ δόξαν ἔρων, πύτη τὸν ὕμνον ἐξέφηνεν. Quare auctor Hymnodiarum, postquam Deiparam Seraphinis gloriosiores cecinit, addito deinde adverbio INCOMPARABILITER, incomparabile esse statuit id, quod comparatum cum alio fuerat: id. ad quam opinionem respexit, cum hunc Hymnum composuit. Eodem Codice Cæsar.
8. Dogmaticæ disputationes variz, passim in Historiæ Byzantinæ libris dogmaticis.

Euchologica.

9. Εὐχαῖ, seu Precationes.

- a) Ad Christum, & ad Beatam Virginem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.
- b) Πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς ἀπὸ μητροπολίτου ἀρχιεπισκοπῆς. Ad Imperatorem, * ex persona Metropolitanæ recens inaugurati. Initium, ὁ μέγας, καὶ ὑψηλὸς Cod. Vatic. 1086. fol. 214.

c) ὁ

* Vcl: de Imperatore.

- c) *Ὡς δὲ μητροπολίτου, ἄρτι πρῶτον εἰσερχομένου εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτοῦ μητρόπολιν.* ex persona Metropolitani, eam quæ ipsi obtigit Metropolin primum intrantis. Initium, *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.* Ibid. fol. 215.
- d) *Ἐἰς βασιλεία, ὡς δὲ μητροπολίτου, ἄρτι χρηροποιηθῆναι.* ad Imperatorem, vel de Imperatore, ex persona Metropolitæ modo electi. Initium *ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς &c.* Ibid. fol. 216.
- e) *Ἐκφωνηθεῖσα, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Ἐφεσον εἰσόδῳ ἡμῶν.* * pronuntiata super auctoris in urbem Ephesum ingressu. Initium, *ὁ Θεὸς ὁ ἀμέη.* &c. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.
- f) *Ἐπὶ θεμελίῳ οἴκου καὶ πόλεως.* In jaciendo fundamento domus, vel urbis. Initium: *Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν νοστὴν &c.* Ibid.

Philosophica.

10. *Σύνταγμα συνοπτικὸν φιλοσοφίας.* Philosophiæ Compendium. Non liqvet an sit Nicephori Gregoræ. Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus qvi in Bibl. Reg. asservatur. fol. 5. 6.
11. *Dialogus inscriptus, ΦΛΩΠΕΝΤΙΟΣ, ἡ περὶ σοφίας.* Florentinus, s. de Sapiencia. Initium, *πόθεν ἡμῖν ὁ καλὸς Φλωρεντιος;* Cod. Reg. 3284. It. Vat. 1086. De eo Dialogo Gregoras ipse Hist. Byzant. Lib. XI. cap. 10. sect. 2. Lambec. V. p. 289.
12. *Ὅτι οἱ πρὸς ὀπίσταν σοφίαν ἐξ ἐλακότες ἐν δικαίῳ ἀνὴρ σοφοὶ λέγοντο.* Ὑπερεπὶ ἢ μάλλον τῇ ἀληθείᾳ τῆς ὕψους σοφίας. Qvi alterutri (sacræ & profanæ scil.) sapientiæ studuerint, eos non jure sapientes dici, sed potius imitatores re ipsa ejus, quæ vere sapientia est. Initium: *μήνα μὲν ἀνθρώποις σοφία.* Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.
13. *Περὶ τῶν Πιλαμυβανομένων σὺν ὀρθῶς καὶ τῶν καὶ παλαιῶν σοφῶν.* ** De illis, qvi recentiores & antiquos sapientes non rectè comprehendunt. Initium, *λόγῳ ἐξαναστάντος Ἰωάννου τῶν, ὡς ὑπὲρ φαβριανθόμοι, τῶν (ἀπὸ τῆς) πάντα εἰδένων.* Eod. Cod.

16. Ad

* Videndum, utrum ea precatio sit Gregoræ, an Ephesi Metropolitæ.

** Incertum utrum Gregoræ, an Maximi Planudæ.

14. Ad eos qui Fatum statuunt. Indicatur à Possévino in Apparatu sacro. Fortasse ea est Oratio, quæ exstat libro XXVIII. Hist. Byzant. cap. penult.
15. Ad Logothetam de magno pisce, & aliis animantibus. Possévin. in Apparatu sacro.
16. Utrum bruta sint ratione prædita. Catalog. Biblioth. Barocc. N. 48.
17. Visionem non fieri extra mittendo. Ibid.
18. Aerem non esse natura frigidum. Ibid.
19. De fluviis & mari. Ibid.
20. De sole, an sit natura calidus. Ibid.
21. Utrum * anima sit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.
22. Relata esse simul natura. Ibid.
23. Terram esse natura siccā, & sphericā. Ibid.
24. Numerum septenarium multis nominibus sacrum esse. Ibid.
25. Dialogus Φιλομαθῆς, ἡ περὶ ὑβριζῶν. Vide Indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Astronomica.

26. Πρὸς πᾶσι φίλον, περὶ τῶν ὑβριζόντων τῶν ἀστρονομίαν. Ad amicū quendam, de iis qui Astronomiā insolenter obtreſcant. Ita Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus. At in Codice Vatic. 1086. fol. 128. Epistola extat, τῷ μητροπολίτῃ Ἀπριλίου, περὶ τῶν ὑβριζόντων τῶν ἀστρονομίαν. Initium, καὶ τι εἶλα. Διὰ περὶ μύσου &c. Vide indicem epistolarum, infra.
27. Epistola ἀντιγράφη, Initium, εἰς Ἐυωδίας περὶ τὴν ἀέρα χεῖν ἑσῆς. Cod. Vat. 1086. fol. 204. Vide indicem Epistolarum.
28. Epistola, πρὸς τὴν μέγαν Λογοθέτην τὴν συγγραφέα τῆς βιβλίου, Παρακλητική περὶ ἀστρονομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri, exhortatoria, (an consolatoria,) de Astronomia. Epistolam hanc, ut indicatur in Catalogo Morelliano, operi Astronomico Theodori Metochitæ, Magni Logothetæ præfixam fuisse apparet. Exstat Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7. oratio ad Magnum Logothetam hoc titulo, συμβουλή μὲν, ὁρθοκλήσεως. At eadem in Cod. Vat. 1086. fol. 123. inscribitur, τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ Παρακλητικὴ περὶ ἀστρονομίας. Initium utrobique, εἰ μὴν ἐπι-
της

* Gregoras, teste Possévino, scripserat quædam in Aristotelem.

σης ἀπαρτι ἀπαντι &c. Fortasse hæc oratio eadem est, atque illa indicata à Morello Epistola.

28. Adde Epistolam, τῷ χειρολογῷ, quæ & ipsa est de Astronomia. Vide infra, in indice Epistolarum.
29. Πῶς δὲ κατασκευάζειν ἀστρολάβον. Quomodo Astrolabum construere oporteat. Catal. Morell. fol. 26. It. Cod. Reg. 2737.
30. Πῶς δὲ * κατασκευάζειν τὸ ἐν ἀστρολάβῳ ἀρχήν. Quomodo Aranea in Astrolabo construenda sit. Ibid. it. Cod. Reg. 2737.
31. Περὶ τῆς ἐν ὀπίσθῳ καταγραφῆς τῆς ἀστρολάβου, ποιησιακὸς λόγος πρὸς πρὸ φίλον. De Astrolabi † in plano delineatione, præfatio ad amicum. Ibid. fol. 27. It. Cod. Reg. 2737. fol. 105.

De Paschate & Calendarii Correctione.

32. Πρὸς τὸν σεβασμώτατον Ἰωσήφ, περὶ τῆς πάσης, ὁρίσας ὅπως ἐσφάλη πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως δὲ ποιῆσθαι τὰν διόρθωσιν. Ad reverendum Josephum, de Paschate, ut jampridem in eo erratum sit, & quomodo corrigi debeat. Initium, ἐπειδὴ μοι φίλος ἦ τῶν πάντων. a) Exstat in Cod. Vatic. 1086. fol. 57. & editus est Hist. Byz. lib. VIII. cap. 13.
33. Adeundem, ut videtur, de eodem argumento. Initium, αἱ διύπνοι πῶς φροντίδες, Ευρωπαϊδης φησὶ πρὸς σου, σφώπρωται. Cod. Vatic. 1086. fol. 79.
34. Τὸ διορθῶν πασχάλιον ὑπὸ Νικηφόρου Φιλοσόφου τῷ Γρηγορίῳ πρὸς τὸν καὶ ὁ Ἀργυρός ἐν τῇ ῥητῇ μεθόδῳ ἀγαλαμβάνει. Paschalion à Nicephoro Gregoræ Philosopho correctum; de quo Argyrus in methodo supradicta b) loquitur. Exstat in Uranologio Petaviano. Vide & Catalog. Morel. fol. 26.

Qq

Histo-

Libri 5ti Pars Altera.

* Recensetur à Ph. Labbe, in Bibliotheca nova, Nicephorus in Ptolemæi libros, cum Aristoxeno & aliis, sed is, ut puto Nicephorus Bryennius est, non Gregoras.

† Nicephori Astrolabus latine ex interpretatione Georgii Vallæ prodiit Paris. 1557. 8.

a) Idem est initium Dialogi, qui inscribitur διάλογος δυνάμεως. Vide Miscellaneorum indicem infra.

b) Nempe opusculum illud subjunctum est Isaaci Argyni libra.

Historica, & Vita Sanctorum ac Virorum illustrium.

35. *Libri duodequadrageinta Historia Byzantina*, in quibus nonnulli merè dogmatici. Ex iis Libri undecim * priores editi sæpius.
36. *Oratio encomiastica*, proluxa & elegans, in *Imperatorem Constantinum Magnum*; dignissima (inquit Nesselius) ut supplemento corporis historiæ Byzantinæ aliquando inseratur. Cod. Cæsar. Hist. 104.
37. Ex Eusebii Historia Ecclesiastica. Cod. Cæs. Theolog. 174.
38. De vita, & moribus, & conflictu S. Patris *Michælis Syncelli*. Initium, ἰὸμΘουτΘου ἡγήσοι πύλαι παρ' Ἑλλήσι, καὶ μέγα τὸ χροῖον πὲρ αὐτοῦ εἰλήφει. Leo Allat. de Symeon, pag. 100. (& de Synodo Phot. p. 542. ubi etiam Martyrium S. *Quadrati* à Gregora scriptum laudat.)
39. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας βασιλίσσης. Vita & disciplina S. *Basilissæ* seu Reginæ. Initium, Νικαμήδεια πόλις ἐστὶ ὡς εἰπαυῆς. Cod. Vatic. 1086, fol. 197. Adnotat R. P. D. Bernhardus, eam βασιλισσῶσαι virginem & martyrem fuisse.
40. Vita *Johanni*, Heracleæ Ponticæ Archiepiscopi, qvi avunculus fuit auctoris. Indicatur ab ipso Gregora. Hist. Byzant. lib. IX. cap. 7.
41. Vita *Antonii* Patriarchæ Constantinopolitani, *Caulæ* dicti. Initium, εἰς ἣ καὶ θητιῶν φύσιν, (an εἶχει) ὁ χρόνος, καὶ πάντων ἐστὶ πατὴρ, ὅποσα φθορὰ καὶ γένεσις βέσκει. Leo Allat. de Symeon. pag. 87. Exstat apud Bollandum ad diem 12. Febr.

Grammatica.

42. Τεχνολογία γραμματικῆς, *Art Grammatica*. Indicatur à Morell'o, in Catalogo Biblioth. Vatic. fol. 5.
43. Παρακολουθήματα καὶ ζητήματα γραμματικά. Incertum an Gregoræ. *Enarrationes* (an glossæ?) & *quaestiones Grammaticæ*. Catalog. Morell. ibid.
44. Περί κανόνων ἀσπασίας. De *instabilitate Regularum*. Exstat in Cod. Reg. Fortasse ii sunt κανόνες ὀνομάτων, indicati à Morello, fol. 5. Catal. Bibl. Vat. 45. Περί

* Libri XXIV. exstant in Boiviniana editione. De hoc opere Historico accuratius dicturus sum infra ad calcem hujus Catalogi.

45. Περὶ ὁρθογραφίας. Initium, τὴ ἀδασύνετα. Catal. Bibl. Barocc. N. 48. Incertum an Gregoræ.

46. Περὶ ἀντιστοιχῶν, i. de vocibus, quæ variè scriptæ, varia significant, ut, ἀγνός, purus; ἄγνως, ignotus. Idem Catal. ibid.

Rhetorica, & Panegyrici.

47. Μιλῆτη πρεσβευτικῇ, Declamatio Legatorum. Initium ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι &c. Argumentum sumtum ex *Thucydide*. Lacedæmonii cum Thebanis Platæam exercitu infesto petebant. Ad eos legati Platæenses veniunt, & ut ne bellum inferant, petunt. Cod. Vat. 1086. fol. 167.

48. Συμβουλευτικὸς εἰς τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν συνέδον. Svaforia ad sanctam Synodum. Initium, ἐμοὶ μὲν οὕτως ἔχον πρὸς τὴν παρουντων ἀμύλλαν &c. Exstat hæc oratio in fine libri decimi Historiæ Byzant. Exstabat etiam in MS. Cod. Vatic. 1086. Sed hodie supersunt tantum primi duo versiculi: cætera abscissa, nempe eo quod hæc oratio in Latinos scripta sit.

49. Παραινετικὸς τῇ βασιλίῳ ἐξ αὐτοχρῆδου σωτηριεμῆν. Πρὶ τελευταίῃ Φιλαδελφείας κυροῦ θεολήπιου. Ad Imperatricem, de obitu Dom. Theolepiti, Philadelphæ (Episcopi,) paræneticus ex tempore compositus. Initium, βασιλίσσα, τὸ μέγα ἐν γυναιξί, καὶ πράγμα, καὶ ὄνομα. βασιλίσσα, τὸ ἱερὸν ἔχεις τοῦ κειμήλιου. Cod. Cæs. Vindobon. Theolog. 174.

50. Ἐκφρασις τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. Christi resurrectionis descriptio enarratio. Initium, πάντοι μοι δοκεῖ τῶν ἀποπνεύστων εἶναι, πᾶσας μὲν Ἑλλήνων φιλοπνεύσας τῆς κακοδαίμονος αὐτῶν πλάνης ἐορτῆς τε, καὶ θείας Cod. Cæs. Theol. 174.

51. Λόγος εἰς τὴν ἀρίστον μεγαλομάρτυρα Μερκούριον. Oratio in sanctum & Magnum Martirem *Mercurium*. Initium, καὶ κυβερνήτης ἐγὼ πρὸς α) ἀνέμων ὡραπιόμην. b) βίον Cod. Vatic. 1086. Leo Allat. de Symeon. pag. 97.

52. Εἰς τὴν ὅτιαν θεοφάνω τῷ βασιλίδᾳ. In S. Theophanem Imperatricem (Leonis sapientis uxorem.) Initium, πολλοὶ μοι πολλὰ κίς τῶν ἀρετῶν, καὶ συνέσει ἀγαθόντιν ἄλλοι παρὰ τοῖς, καὶ συμβουλευόντις. Cod. Cæs. Theolog. 179. Allat. de

Q q 2

Symeon.

a) forte ἀνέμων.

b) forte βίαν.

Symeon. pag. 107. Cod. Vatic. 1086. fol. 23. Notandum, quod ait Gregoras in exordio, se multorum Sanctorum vitam, & Martyrum certamina descripsisse.

53. Εἰς τὴν ὑπερβίαν θεοτόκου, ἀγαλαμβάνων τὴν γέννησιν, καὶ τὴν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσόδον, καὶ ἀνατροφὴν. De sanctissima Virgini DEI matris natiuitate, ingressu in Sancta Sanctorum, & educatione. Initium, ἀκούει Μωσὶς τὴν μέλαι, τὸ ζῆλον ἐκείνου θαύμα τῆς βασιτοῦ πάλαι περικραζέσθαι θίλοιται. Cod. Cæsar. Hist. 104. Vatic. 1086 fol. 179. Allat. de Symeon. pag. 82.

54. Εἰς τὴν Εὐαγγελισμόν τῆς ὑπερβίαν θεοτόκου. In Annuntiationem sanctissimæ DEI matris. Initium, ἐμοὶ (vid. Hist. Byz. lib. XIII. cap. 1. f. 4. & lib. XXII. pag. 662.) δὲ τῶν ζωγράφων πολλοὶς ἐκείνους ἐπιχειρήματα, καὶ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. Cod. Vatic. 1086. fol. 131. Cod. Cæsar. Hist. 104. Allat. de Symeon. pag. 88.

55. Τῇ πανάγῃ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἐυχαιρήσῃ, ὡς ἐκ τῆς βασιλίδος. Εὐχὴ ης. Castissima DEI matri gratiarum actio, ex persona Irenes Augustæ. Cantacuzenus Byzantio potitus est post Festum Purificationis, proximè subsequuta nocte. Idcirco ejus uxor Irene rogavit Gregoram, ut sibi orationem scriberet, ad agendas B. Virginis gratias: quæ oratio, cum accurate esset ab illo lucubrata, Cantacuzeno valde displicuit hac ratione, quod victoria non Imperatoris prudentiæ, sed tota DEI matri accepta ferretur; quasi hæc Cantacuzenum, ligneo feretro impositum, in Urbem mortuum importasset; ὡς περὶ αὐτὸν ἐκείνη μὲν ξυλίου τινὸς κραββάτου. Gregoras Hist. Byzant. lib. XXVI.

Orationes in laudem Sanctorum à Gregora compositz, legebantur in ecclesiis vivo auctore. Id ex libro Historiæ XXIV. discimus; ubi duo Palamitz, Cabafilas & alter quidam, illis seminantur: τῶν μὲν σὺν λόγων, ὅσοι ἐπὶ ἐκκλησίαις ἐκ τῆς τῶν ἁγίων ἀναγιγνώσκοντι μνήμης, πρὸς δαπάνησιν πολέμων, καὶ ἀντίστοιχον ἀπασταί ἐκ βασιλῆος καὶ πατριάρχου πρὸς βασιλέως. οὗ δὲ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐξω που ριψὶς πρὸς πύλιν. Quotquot orationes tue per Ecclesias leguntur in Sancto- rum commemoracionibus, eas omnes flamma inimica, & infecta jussu Impe-

*Imperatoris brevi absimet. Tu vero, cum obieris, aliquo extra urbem projicere * inferius.*

56. Ἐγκάμιον εἰς τὸν βασιλέα. *Oratio in laudem ** Imperatoris.* Initium, ἐπὶ τις λίθῳ τοῖς τραπεζίταις. a) Amabat Imperator opera Platonis. Gregoras eam dicendi materiam nactus, ostendere conatur Imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Cod. Vatic. 1086. fol.

57. Εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἀλέκτον ἰωνική. *In laudem Imperatoris, Jonica dialecto.* Initium, Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ μακεδονίης φασίν &c. Cod. Vatic. 1086. 159.

58. Εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ βασιλέως. b) *De Imperatoris prudentia;* Initium, εἰ μὴ ἦν μοι ὁρᾶν, ὡς κρατῖσι βασιλεῦ. Edita est hæc Oratio, Byzant. Hist. lib. VIII. cap. 8.

59. Εἰς τὸν βασιλέα περὶ ἑαυτοῦ. *Ad Imperatorem, de seipso.* Initium, Περί μὴ ἑμαυτοῦ, καὶ ὡς ὅπως μοι καίρεται. Ea est oratio, qua oblatam sibi ab Imperatore Chastophylaci dignitatem accipere recusavit. Edita est, Hist. Byz. lib. VIII. cap. 9. In Cod. Vatic. 1086. male inscribitur, εἰς τὸν βασιλέα, πατριάρχῳ αὐτὸν ποιήσαι βουλευόμενον. In laudem Imperatoris, qui Patriarcham cum facere volebat.

60. Προφωνητικὴ εἰς τὸν μέγαν αὐτοκράτορα τῶν Ῥωμαίων Ἀνδρόνικον Δούκα Λγχαλοῦ Παλαμολόγου, περὶ τῆς ἐνούσης τούτῳ φιλανθρωπίας, ἥτις καὶ
Qq 3 τὸ

* Hoc factum postea, testatur ac dolet Jo. Cyparissota serm. IV. Palamitarum transgressionum serm. 4. cap. 1. Spectandum illud corpus magni fidei vera praeconiū diu ludibrio habitum & circumlatum, ejus nempe viri quo nec inter Philosophos quicquam excellentior, nec inter Aetnae disciplina observantior, nec in obediendi pro religione certaminibus, nec in in quibus tentatores cum vexantur persecutionibus, contumeliis, carceribusque augustiis tolerandi constantior fuit, admirantē suam illius Nicephori Gregoræ, de quo per utramque appellationem nihil Deum aliud significavit, nisi cum animo vigili & exporrecto visibiles ab hostibus veritatis reportanturum, ** Cantacuzeni.

a) ἡ παλαιὰ λόγῳ ἀφωρμηὶ εὐληφῶς τὸν τοῦ βασιλέως πρὸς τὰ τοῦ Πλάτωνος ἰεράτα περὶ αὐτῶν δεικνύναι, καὶ συγγενῆ τὰ τούτῳ πρᾶγματα πρὸς τὴν αἰετοῦ λόγου.

b) In Cod. Vatic. fol. 54. inscribitur εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἐγγυαλίαν τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαμολόγου.

τὸ ἡμέτερον τῇ νότῃ θαλαπωρέμενον ἐπισκέψατο. ὃν ὕψω καθαρῶς ἀπὸ πλάγης ἔπαυσε, αὐτὶκα ἀμειβομένοις κτ' δύναι, καὶ τὸν παρόντα λόγον εἰς εὐχαρίστησιν ἐκπεποιήκαμεν. *Prosbneticum ad magnam Imperatorem Romanorum, Andronicum Ducem Angelum Palaeologum, de ejus humanitate, qua saluum est, ut et nos agrosantes intuleret. Nos autem morbo nondum plane levati, pro virili eum statim remunerantes, hac oratione gratias egimus.* Cod. Cæsar. Theol. 174.

61. Ἐς τὴν βασιλείαν κυρὸν Ἀνδρόνικον τὸν νέον. *Ad Imperatorem Dom. Andronicum Juniorem.* Initium. ὡς λίαν ἡδύς καὶ Φαιδρὸς ἡμῖν ἐπανηκείς ἐκ τῶν τροπαίων. *Gratulatoria.* Cod. Vatic. 1086. fol. 33.

62. Encomium Patriæ tribuitur Gregoræ in Catalogo Bibliothecæ Baroccianæ num. 116. At est Luciani.

63. Εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν. In Amygdalam. Est encomium ejus arboris. Subjuncti sunt Senarii Jambici decem. Cod. Vatic. 1086. fol. 46.

Prologi & Proemia.

64. Πρόλογος εἰς τὸ κτ' Σωτῆρνα διήγημα. *Prefatio in narrationem de Sappha.* Initium, ὅτι ἐλέλκεν οἶκον ἔδω τὸ τῶν γυναικῶν φύλον χωρὶς ὑποδείγματι. Cod. Cæsar. Theol. 174.

65. πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς θεωπεσίους, καὶ μακαρίους ποσφύτας, ὅτι τῇ παρ' ἡμῶν σὺν θεῷ φιλοποιηθείσῃ τῶν καιρωτάτων αὐτῶν ῥήσεων συλλογῇ, καὶ τῆς περὶ αὐτοὺς ἐξηγήσεως. *Prefatio encomiastica, de divinis & beatis Prophetis, accommodata operi, in quo eorum disceptatio Deo juvante collegimus, addita interpretatione convenienti.* Initium, πατέρων μὲν ἐγὼ θείων λόγους ἀνδρῶν. Cod. Cæsar. Theol. 174.

66. πρόλογος διὰ βραχέων ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Ὅμηρον, ὅπως τε, καὶ μετ' οἷας τῆς γνώμης πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπραγματίσαστο. *Prefatio brevis encomiastica, de Homero, quomodo, & quo consilio Odysseam composuerit.* Initium, ποιητὴν μὲν, καὶ ῥήτορες, καὶ ὅσοι τὸν Φιλόσοφον εἰλογοῦ βίον. Cod. Cæsar. Theol. 174.

67. προεμίον εἰς πατριαρχικὸν σιγίλλον. *Exordium Patriarchalis Diplomatis sive Bullæ.* Initium, εἰς ἃ καὶ πάντα μαρτυρεται. Cod. Vatic. 1086. fol. 111.

68. Aliud. Ibid. fol. 213. Initium, ἐπειδήπερ ἐν κρίσει.
 69. προσήμιον χρυσοβούλλου. *Exordium bulle auree*. Initium: πολλῶν
 ὄντων ὁπίσσω τῷ Ἐ. Ibid. fol. 216.
 70. προσήμιον εἰς Διὰθήκην. *Exordium Testamenti*. Initium, γῆ εἰ, καὶ εἰς
 γῶν ἀπελεύσῃ. Ibid. fol. 213.

Testamentum.

71. Διαθήκη, ὡς δὲ πατριάρχου Γεωργίου ἡ Γλυκίῃ πρὸς τοὺς
Testamentum, *tangquam Patriarche Johannis Glyccos, extretum Spiritu-*
um essantiis. Init. καὶ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις θανάτου μεμνημένοι. Est
Exordium Testamenti, non *Testamentum ipsum*; & editum
 exstat, *Hist. Byzant. lib. VIII, cap. 2.* Exstat etiam in Cod.
 Vatic. 1086. fol. 210.
 72. Διαθήκη ὡς δὲ τοῦ μοναχοῦ, *Testamentum*, *tangquam alicujus Mo-*
nachi. Initium, εἰ μὲν ἦεν ἡμῶν αἱ ψυχαὶ &c. Ibid. fol. 213.
 73. Διαθήκη, δὲ τοῦ Πελοποννησίου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου. *Testamen-*
ti, *tangquam magni Protosyncelli Peloponnesii*. Init. εἰ μὲν ἀθανάτων
 ὁ παρὰ ἐνύγχαν βίβλ. Ibid.
 74. εἰς δὲ τοῦ πρὸς τὸν βασιλέα * *Tangquam alterius cujuspiam, Im-*
peratorem alloquentis. Initium, πολλάκις αἰτήσας, καὶ πολλάκις
 &c. Cod. Vatic. 1086. fol. 213.

Monodia.

75. Ἐπὶ τῇ πλευτῇ τοῦ μεγάλωτάτου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ παλαιολόγου,
 seu ἡ βασιλείας Ἀνδρονίκου ἡ γῆραιου. *In obitum Maximi Imperatoris*
Andronici Palaeologi, Senioris scilicet. Initium, τὸ μὲν τῆς συμ-
 φρενῆς μέγιστον. Edita exstat, *Hist. Byzant. lib. X.* Exstat etiam
 in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. it. in Cod. Colbert. 4950.
 76. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ σοφωτάτου μεγάλου Λογοθέτου. *In obitum sapien-*
tissimi viri, Magni Logothetae. Initium, ἐμοὶ δὲ, ὡ παρόντες, ταυ-
 τὸν π. Edita exstat eodem *Hist. Byz. libro It.* in Cod. Vatic. 1086.
 fol. 208. & in Cod. Colbert. 4950. (Vulgavit etiam Græce
 & Latine ad calcem *Historiæ* quam, cum pars *Annalium*
Glycæ esset, Theodoro Metochitæ perperam tribuit Jo. Meur-
 sius

* Incertum, an Epistola, an Testamenti exordium.

- sus Lugd. Bat. 1618. 4. Subjicitur etiam cum Moursii versione Annalibus Glycæ ex edit. Labbei, Paris. 1660. fol. p. 384. seq.
77. Εἰς τὸν βασιλεῖαν νέον Ἀνδρόνικον. *In obitum Imperatoris Andronici Junioris.* Initium, ἡμεῖς δὲ, ὡ παρόντες, Πηνικίους ἀδελφ. Edita est, Hist. Byz. lib. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 188.
78. Ἐπὶ τῷ χρόνῳ κυοῦ Ἰωάννης, ὑποτιπαιμένη πρὸς τὴν θείαν βασιλισσάν, μὲν βασιλείας πρὸς ὁρμησίαν ὁρμησίαν τὸ ἀλγυ. *In obitum Dn. Joannis Chumni, ad Divam Imperatricem;* a) cujus dolorem hæc Monodia solatur, adjuncta brevi b) admonitione. Init. ἀθλητῶν μὲν καὶ πύκτων, καὶ ἐκδοσέμοι. Cod. Casar. Theolog. 174.
79. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Φιλτάτου Καλλιέργου. *In obitum clarissimi Callierga.* Init. ὡ θεῖα λαὸν πλῆσι, τίνα καὶ ῥωμαίων κοινῇ πρὸς τὸν, καὶ νῦν δὲ κατ' ἐμοῦ τὴν ἔχθραν ἀντηρμήνη. Eod. Cod.
80. Παρεμνηστικὸς εἰς τὸν βασιλεῖαν, ἐπὶ τῇ θανάτῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. *Ad Imperatorem consolatoria, de obitu Matris.* Initium, σὲ δὲ ὡ μέγιστε καὶ θεοπῶτε βασιλεῦ, πολλακίς. Edita, Hist. Byz. lib. X. cap. 6.

Philologica & Miscellanea.

81. Ἐξηγήσεις τῶν εἰς τὸ γρηγοδέτερον τοῖς παλαιοῖς ἱερῶν. *Eorumque a veteribus obscurius c) dicta sunt, enarrationes.* Indicantur ab ipso Gregora, Histor. lib. XVIII. cap. 7. sect. 2.
82. *Commentarius in librum Synesii de insomniis;* cum præfatione ad Magnum Logothetam. Exstat MS. in Codicibus Regiis; & in lucem editus est à Petavio cum operibus Synesii. Latinus vero interpres Picbonius Gregoram in libri inscriptione Patriarcham Constantinopolitanum fecit.
83. Ἀντιλογία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι σὺ ἐστὶ ταπεινὸς ἐν ἀνθρώποις. *Adversus eos, qui dicunt, Humilitatem apud homines locum non habere.* Initium, ἔχω σοὶ τὴν διηγήσαμαι, ὡ φίλε Ξενόκρατες. Cod. Vatic. 1086. fol. 49.
84. Φιλομαθὴς, ἢ περὶ ὑβριζῶν, Διάλογος, *Philomarbes, seu de contumeliis, Dialogus.* Init. ἐπειδὴ μοι φίλος ὡ τῶν πάντων. Personæ collo-

a) Evlogiam, ut opinor: de qua lib. Hist. Byzant. 29.

b) vel adhortatione.

c) Ἰστορία Græc. Sed legendum fortasse ἐξηγήσεις.

colloquentes, Aristobulus & Philomathes. Cod. Vatic. 1086. fol. 60. Fortasse is est Dialogus indicatus in Catalogo Morel. fol. 21.

85. Opusculum initio mutilum; Cujus auctor narrat commissam versus Peloponensem navalem pugnam, fratrem vero suum vulneribus confossum, & paucis post diebus extinctum lamentatur. Cod. Vatic. 1086. (ante fol. 22.)

Poëmata.

86. Codici Vaticano 1086. præfixus est hic titulus: τῶν ἑ Νικηφόρου ρηγοῦ ποημάτων βιβλίον δεύτερον. Ea inscriptione quidam decepti putaverunt, Gregoræ Poëmata exstare in Biblioth. Vatic. sed eo loco ποιήματα non carmina significat, sed quælibet scripta sive opera. Versus paucissimos à Gregora conditos fuisse existimo. Exstat in * Codice Vaticano 1086. fol. 46. post Orationem ἡς τῶν ἀμυγδαλῆν, Jambicum de amygdala arbore Decastichon. Int. Ἀμυγδαλῆς ἡγήσθη ἡμῶν ἡ Φράσις. Exstat etiam Tetrastichon, in obitum Theodori Metochitæ, initio Codicis Regii 2541. & est minime modulatum.

Epistole.

87. ΑΓΓΕΛΩ. Initium, Οἱ ἑ κομιζοτός σοι τὸ χράμμα γνήστερες. Cod. Vat. 1086. fol. 218.

Ἀγιοπῆταις τρισὶν ἑ &c. πρὸς οὓς ἔστειλε καὶ τὰ συγγραμματα αὐτοῦ. Initium: Τὸ τῆς Φιλαλληλίας χροῖμα καὶν τοῖς &c. memorat quosdam libros ab se conscriptos, iisdem missos. Cod. Vatic. fol. 92.

ΑΘΑΝΑΣΙΩ (ἀγιοπῆται ΑΘΑΝΑΣΙΩ, τῷ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ.)

Σὲ δὲ θαυμάζειν ἐν χροῖ. Cod. Vatic. fol. 91.

ΑΚΙΝΔΤΩ,

Ἐρᾶντί πς αὐτῆς, Κλειόδημο ὄνομα. Familiaris Cod. Vatic. fol. 120.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ, τῷ ΖΑΡΙΑΔΗ.

Οἶμην μὴ ἀεγκλήτους καθάρᾳξ. De itinere, & quæ in via sibi acciderint. Cod. Vatic. fol. 141.

Rr

* Tamen, ut Poëta laudatur à Lampeno Tarchaniota Epist. ad Gregoram. Libri sibi Pars Altera.

Kaf

καὶ Πλάτων ὁ ἈρῖστοιⓈ ἐν μᾶς. Philologica, Cod. Vatic. fol. 168.

Εἰσὶν οἱ εἰς Φασί, καὶ αὐτὰ δὴ ἦδη. Philologica, Cod. Vatic. fol. 172.

ΒΕΚΩ, (τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ.)

λόγⓈ τοὺς Πυθαγορείους, οὕτω πη. Philosophica, Cod. Vatic. fol. 178.

ΓΑΒΡΑ,

Οἶδα τὸν ἐν αὐτῷ πολλῶν. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

ΓΕΩΡΓΙΩ (τῷ ΛΑΠΙΘΗ) De Ecclesia Constantinop. in errorem lapsa. Desideratur ea epistola; de qua Cantacuzenus Hist. lib. IV. cap. XXIV.

ΓΑΒΑ, (τῷ μεγάλῳ διοικητῇ)

Λέγεται πρὸς ἄλληλα σειχία συνήθεια. Philologica, Cod. Vatic. fol. 126.

ΓΑΒΑ, (τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.)

Οὐκ οἶδ' ὅ, πῃ τις ἀν ἐν τῷ βίῳ τοῦν ἔχων. Cod. Reg. 2157. fol. 165.

ΓΑΥΚΕΙ, (τῷ ἡφ' πῶ πατριάρχῳ.)

Ἐμοὶ δὲ προσῆν ὁ σὸς ἐπὶ πῆκε πίθⓈ. Familiaris, Cod. Vatic. fol. 175.

ΔΕΜΗΤΡΙΩ. (τῷ ΚΑΒΑΣΙΑ, κυρῷ ΔΗΜΗΤΡΙΩ.)

Ἐπεισὶ μοι γυναιὶ θαυμάζειν. Philolog. & Philosoph. C. V. f. 148. Vide & infra, in κ.

ΖΑΡΙΔΗ. Vide supra, in ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ.

Θείῳ (τῷ θεῷ τοῦ βασιλέως) Vide infra, τῷ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ.

ΘΕΟΔΟΥΛΩ, (τῷ σοφῷ ΘΕΟΔΟΥΛΩ, τῷ μαγίστῳ, εἰς Θεσσαλονίκην.

πολλοὶ μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν. Philologica, Cod. Vatic. fol. 108.

πρότερον μὲν ἡμῖν εἰδὼς λόγων. Cod. Vatic. fol. 109.

ΙΩΣΗΦ (τῷ Φιλοσοφιστῇ.)

Ἀριστὶς ὁ Νικομάχου, καὶ ὅσοι. Philosophica, Cod. Vat. fol. 99.

Ἐπὶ πᾶσι παρὰ λιⓈ Ἑλλήνις &c. Σινώπη. Philologica, Cod. Vatic. fol. 155.

ΚΑΒΑΣΙΑ,

Ὅσα μὲν δὴ ἕτερα πρότερον. Agit de scriptis suis Imperatori nuncupatis. Cod. Vatic. fol. 177.

Ἦκει τις ἡμῖν ἐκ βασιλείως πρότερον αὐτοῦ, τοὺς ἐμοὺς ἐξαυτοῦ μὲν λόγους. Eiusdem argumenti, brevissima. Cod. Vatic. fol. 178.

Τῇ

τῷ καθολικῷ κελτῇ Vide supra ΑΓΓΕΛΩ.

ΚΑΛΟΘΕΙΑ, (τῷ σεβασμῷ.)

Τὸν πυθαγόρειον ἐκείνον τὸν Σάμιον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 94.

Τὴν ἀλώπεκα τοῖς λαγοῖς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 104.

ΚΑΡΒΩΝΗ.

Ὅρων τοὺς πολλοὺς, ὡ βέλυστ, πῆς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 176.

τῷ Κρήτις (Μητροπολίτη.)

Ἡ μὲν δὲ βιβλῶ. Cod. Caesar. Theol. 174.

ΛΑΜΠΗΝΩ. (ἀμοιβαία εἰς τὸν πρωτοτόπιον τὸν ΛΑΜΠΗΝΟΝ.)

Ἔθνη ἐπὶ Περσικόν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 100.

ΛΑΠΙΘΗ vid. supra in ΓΕΩΡΓΙΩ.

ΔΕΟΝΤΙΩ.

Τῇ μὲν Ἐπικτήτου κτήσιν κτήσεσιν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 193.

ΔΕΠΕΝΤΡΗΝΩ.

Δυνὶ τῶν ἡγεμονικατέρων εὐσῶν αἰοδήσεων. Philologica. Cod. Vatic. fol. 157.

ΛΟΤΚΙΤΗ, (τῷ πρωτοβυστιανῷ τῆς Τραπεζούντης.)

Παρεκαθηνό μοι τῶν ἐλλογίμων πολλοὶ &c. Philologica. Cod. Vatic. fol. 110.

ΜΑΣΙΜΩ (τῷ ὀσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς μοῦνης τοῦ χορπῆτου.)

Ὅψι καὶ μόλις ὥσπερ ἀπὸ βαθείας. Consolatoria. Cod. Vatic. fol. 121.

Ὅσα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ γινομένων παθῶν. Consolatoria. Cod. Vatic. fol. 128.

Ἀλέξανδρον Φασιν ἐκείνον τὸν Μακεδ. Cod. Vatic. fol. 140.

Θαλῇ τὸν Μιλήσιον ἔγνω. Philologica. Cod. Vatic. fol. 145.

ΜΑΣΙΜΩ, (τῷ μαγίστρω.)

πολλάκις κατ' ἑαυτὸν ἐπ' ἡς τεθωμακότι. Familiaris & Philologica. Cod. Vatic. fol. 126.

ΜΑΤΘΑΙΩ, (τῷ Εφίστου.)

Ἡρετό ποτε κοιλοῖς ἀνδράσιν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 130.

Μεγάλῳ Διοικητῇ (τῷ ΓΛΑΒΑ.) Vide supra, in γ.

Μεγάλῳ Δομεστικῷ.

Κύρῳ ἐκείνῳ ὁ Καμβύσου. Philologica. Cod. Vatic. fol. 84.

Λισώπου τῷ Φρυγῷ σὺν ὀλίγοις τὴν βίον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 99.

Rr 2

Επα-

Ἐπειδὴ σὺ περὶ τῶν ὁρῶν ἀπασιν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 103.
Γινώσκοντες οἱ πολλοὶ με φιλοῦντα. Laudat bellicam ejus virtutem;
Cod. Vatic. fol. 107.

Οἱ πολλοὶ με τὰ μέγιστα δύνανται ἐπὶ σοὶ. Commendatitia. Cod.
Vatic. fol. 190.

Ἐγὼ δὲ τὴν ὁμηρικὴν &c. Philologica. Vatic. Cod. fol. 219.
Μεγάλῃ Δρουγγαρίῳ.

Μακρὸς ἦδη ὁ χρόνος, ἐξότου σοι. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 117.

Ὁ μὲν κεινὴ τῇ τῶν ἀνθρώπων. Encomiastica. ibid. ἐν πίοις ἀνθρώ-
πων ἐδούλευεν ἀδελφῆς. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 113.

Μεγάλῃ Λογοθέτῃ
τὸν μὲν ἑμὸν εἰς τὴν ὁμῶν μου ἔρωτα. Philolog. Cod. Vatic. fol. 125.

Τοὺς τῶν Αἰγυπτίων ἱερογραμματῶν. Philolog. Cod. Vatic. fol. 164.

His addenda epistola ἐξ ἀκλεητικῆ περὶ ἀστρονομίας, de qua supra,
in opusculis Astronomicis. Cod. Vatic. fol. 123.

Μεγάλῃ Οἰκονόμῳ vide supra, in ΒΕΚΩ.

Μεγάλῃ Πραμμικηγρίῳ
πάλα μὲν ἠέρεκεν ἡ τὰ μέγιστα πάλα. Philog. Cod. Vatic. fol. 162.

Μητροπολίτῃ Ἀπρεῶ, περὶ τῶν ὑβριζόντων τῷ ἀστρονομίῳ. Vide supra in-
ter Astronomicā.

Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης. Vide supra in ΓΛΑΒΑ.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ.

Ἀπαλλάξαντι. Ἀλεξάνδρου πάλα. Philologica, & de Imperatore
carptim. Cod. Vatic. fol. * 113. & fol. 196.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ, Vide supra, in ΑΘΛΑΝΑΣΙΩ.

ΠΕΠΑΓΜΕΝΩ (ΝΙΚΟΛΑΩ)

περὶ τῶν ἐλθουσῶν αὐτῷ τετραλογίῳ, τῶν μὲν ἀνωθεν ἐκ τετραζούοντος,
τῶν δὲ κάτωθεν, ἐξ ἰταλίας. Edita exstat, Hist. Byz. lib. IX.

cap. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. fol. 17. Initium: ἐπὶ τοῖς
τῶν λεγομένων νουν ἡγεμόνα περὶ βασιλείας.

Θεοὶ ὑφ' ὧν εἶναι χαρίζομαι μὴ ζητῶσι. Familiaris. Cod. Vatic.
fol. 129.

Πρωτοβυσταρίῳ.

Διὰ χρόνου σοὶ πρὸς ἡμᾶς πύμπων γράμματι. Familiaris. Cod.
Vatic. fol. 122.

Πρωτοβυσταρίῳ (τῆς τετραζούου, τῇ ΛΟΥΚΙΤῃ.) Vide supra in
ΛΟΥΚΙΤῃ.

πρωτοτοπαρίων vide supra, in ΔΑΜΠΗΝΩ.

πρωτοσεβασίων.

Σὺ δὲ, ὡ βέλτιστε, ταυτὸν ποιεῖς τὸν μὲν ὑβερσην &c. Philolog. Cod. Vat. fol. 81.

Τῷ Σακελίῳ της Θεσσαλονίκης.

Ἐγὼ δέ σοι πλεον τῶν ἄλλων θαρρήσας. Familiaris. Cod. Vat. fol. 106. manu recentiori.

Σεβασίῳ, Vide supra, in ΚΑΛΟΒΙΔΑ.

Σοφωτάτῳ.

Τὸν Νικοκλῆα Φασὶν ἐκῆγον τὸν Νικοκλῆς. Philologica. Cod. Vat. fol. 193.

ΣΤΥΝΔΗΝΩ.

Ἐστὶ παλαιὰ παροιμία Philologica. Cod. Vat. fol. 102.

ΣΩΤΗΡΙΩΤΗ. (τῷ πρωτοτοπαρίῳ Θεσσαλονίκης.)

Ἐξ ἡμιστίας μοι φαίνεται χρηστέ. Cod. Reg. 2257. fol. 165.

Τῷ ὅππῃ τραπέζης.

Σὺ μὲν, ἀρεστὸν ἀνδρῶν, ἐγκωμίσις. Philolog. Cod. Vat. fol. 97.

Τῷ Υπατῷ τῶν φιλοσόφων.

Εἰ σὺ μὲν ὁ πσοῦτῳ ἐν ἀνθρώποις ἦρας.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ (τῷ θείῳ ἔ βασιλέως.)

Αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ιάσθη. a) Cod. Vat. fol. 84.

Τούτῳ ἐκῆτο τοῦ Ξενοκράτους. Philologica. Cod. Vat. fol. 96.

Φιλοσοφωτάτῳ. Vide supra, in ΙΩΣΗΦ.

ΧΡΙΤΣΟΔΩΡΑ.

Τῇ b) μὲν παροιμίαν, ἀπὸ π. Διβύη. De Astronomia. Cod. Vat. fol. 190.

Exstant præterea Epistolæ aliquot, ad Anonymos scriptæ. Earum hæc sunt initia:

Ἀλλὰ μὲν ἴσως πρὸς τὰς τῶν δότι βλεῖται τέχας. Brevissima. Philolog. Cod. Vat. f. 154.

Εἴς τῃ φύσει πρότερον. Philolog. Cod. Vat. fol. 105.

Ἐμοὶ δὲ ἡ πρὸς Φιλίαν ὕστατον. Philolog. Cod. Vat. fol. 95.

Ἐπί τοις δίδοναι τρυφᾶν, ἡμῖν δ' ἀνδρακάς τοὺς θησαυροὺς δότω φαίνον. Cod. Vat. fol. 195.

Rr 3

1006

a) Laudat illum, quasi Insulæ alicujus Servatorem. An Cretæ?

b) Idem est initium atque orationis ab Irene Augusta habitæ apud Matthæum filium Hist. Byz. lib. XVI.

ἰδοῦ σοι καὶ ἕτερον ἦκει Διάκοι. Cod. Vat. fol. 206.
 Ὁ ἀεθμὸς τῶν στίχων δυοῖν σιωπῇ. Cod. Vat. fol. 154.
 Οἷον ἐνωδίας πρὶν τὴν αἴρεσιν α) Cod. Vat. fol. 204.
 Ὁ παρὼν εὐτὺς, ὡς ἐφ' ὅλκιον. Cod. Vat. fol. 206.
 Ὅτι δὲ τῷ λαμπροτάτῳ τοῦ βασιλέως ἦν b) Cod. Vat. fol. 217.
 πάντες ὁ παρὼν καὶ διδάσκων. Brevissima, Cod. Vat. fol. 194.
 Σὺ δ' ἐγχαίρειον ὅμαι τῇ Διανόει. Philologica, Cod. Vat. fol. 98.
 Τὸ μὲν πρὸς ἄνδρα. Cod. Cæsar. 174.
 Τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ παρόντος λέγειν. Brevissima Cod. Vat. fol. 206.
 His addatur Epistola, πρὸς στρατηγοῦ τοῦ Παύλου, κακῶς c) τῆς
 πίστεως Διατηρήσει. Cod. Cæsar. Theolog.

In eodem codice Cæsareo exstant Epistolæ duæ, scriptæ à Gregorā; quarum Nesselius nec inscriptiones, nec initia declaravit:

Hactenus Catalogus operum Gregoræ Boivinianus. Nunc Historiam ejus Byzantinam paucis adhuc lustrare juvat. Totum opus ῥα-
 μακρὸς, ut ipse inscripsit, ἱερείας constat libris XXXVIII. Ex his pri-
 mos XL. libros à capta per Venetos & Balduinum A. C. 1204. CPoli
 & Theodoro Lascari Imperium Nicææ auspicato, usque ad Andronici
 Palæologi junioris A. C. 1341. defuncti obitum, latine vertit Hierony-
 mus Wolfius, qvi interpretationem suam A. 1559. dicavit Antonio
 Fuggero, sed quæ usque ad A. 1562. apud typographum hæsit, un-
 de non est ut ex præfationis scriptæ tempore cum viro Nobilissimo
 editionem Græcolatinam Gregoræ A. 1559. factum suspicemur. Pri-
 mum enim Græce ex Fuggeri Codice cum laudati Wolfii versione vi-
 dit lucem Basil. ex Jo. Oporini officina A. 1562. fol. Falliturque
 Clarissimus Boivinus, qvi hanc editionem latinam appellat, cum sit
 Græcolatina. Certe est mihi hæc scribenti Græcolatina illius anni in-
 manibus: nescioque an præterea latine separatim eodem anno ex
 Wolfii versione viderit lucem, cum Catalogus quoque Bigotianus
 p. 56. latinam Anni 1562. fol. memoret. Addidit vero Wolfius præ-
 ter

a) Vide supra, inter Astronomica.

b) Significat se semper erga filiam Imperatoris probe affectum fuisse: cujus rei signa
 erant tot l'roemia operum suorum, eidem nuncupata.

c) Legendum τὰ τῆς π.

ter paucas p. 271. 272. castigationes suas, etiam latine excerpta quædam ex Pachymeris Historiarum libris XIII. nec non Laonici Chalcocondylæ decem libros integros ex Conradi Clauseri versione. Eandem putat esse editionem Hanckius p. 599. quæ rescissis primo & ultimo foliis, novisque in eorum locum suppositis proficitur lucem vidisse Coloniz Planicianæ 1616. fol. cum cæterisqvi per omnia eadem sit cum Basileensi, & easdem mendas referat. Ab eo tempore una cum Zonara, Annalibus Nicetæ Choniata, * & Chalcocondyle prodierunt latine Paris. 1567. fol. Francof. 1568. & 1587. fol. tum Græce & latine Genève. 1615. fol. Italice interprete Ludovico Duki, accurate Augustino Ferentilli, Venet. 1569. 4.

Post Wolsium felicibus auspiciis animum ad expoliendum Gregoram, Cangio hortante, appulit laudatus Joannes Boivin, qvi Paris. 1711. fol. è typographia Regia non modo libros illos undecim priore tomo longe dedit meliores, sed etiam posteriore alios tredecim antea ineditos adjunxit, quæ Historiam produciunt usque ad A.C. 1351. Græca librorum priorum XI. recensuit & supplevit è Codice 2558. Bibl. Regis Christianissimi, ante captam à Turcis CPolin scripto, & Pachymeris quoque Historiam complectente, sed eo quo Wolsius est passim integrior, atque tum aliarum tria illa fragmenta complectente, quæ Dionysius Petavius à Frontone Ducæo accepta primus vulgavit & Nicephori Patriarchæ breviario Historico subjunxit Paris. 1616. 8. Rursus, inquit Clariss. Boivin, in eo ipso Codice hoc notatu dignissimum est, quod quæ Gregoræ libris quatuor postremis plurimam inseruit, variis temporibus à se elucubrata, ea fere omnia ibidem desint, sic autem suis quaque locis recisa fuerint, ut narrationis contextus, nullo biatu abruptus sit, sed omnibus partibus apte coherentibus integer & continuus procedat. Ad Gregoræ ipsius judicio factum velim: neque à vero abhorret, eum primo editionis amore refrigerato suum opus recognovisse, ac ea quæ ostendi ingeniis causa assuerat, monodias, orationes, aliæque idgenus rescuisse. Vereor tamen, ne & gloria paulo avidior eos pannos, in prima scriptione omisso, repetito deinde opere

* Zonaram & Nicetam, antequam Gregoræ libris manum admovertet, idem Wolsius latine transtulit, ut ipse in Epistola ad Antonium Fuggerum: Sed cum à Zonara velut salubris eluctarum in Nicetæ acuminati Choniata planiciem & quibus variis stultis vernantia præta pervenissim, - Quo opere absolute - esse præter omnem expectationem à te offertur Nicephorus Gregoræ.

opere intertexuerit. Idem præterea usus Codice Regio 2078. quem libros primos quatuor complexum ait parū ab editis differre nisi quod in librorum & capitum divisione discrepat. Monodias libri decimi initio, castigavit ex Codice Colbertino 4950. *cujus, inquit, nobis copiam fecit Vir quam doctus tam amabilis Stephanus Baluzius.* Lectiones & Codice Vaticano descriptas accepit à Nobilissimo Viro Frid. Rostgardo. Extant quoque inter MSS. Græcos Codices Bibl. Segvicianæ libri XI. primores ex Nicephori Syntaxi Historiæ Romanæ. Sed negat Boivinus sibi tunc aditum patuisse ad illam Bibliothecam, quæ hodie est illustriissimi Ducis Coislini, Episcopi Metensis, & liberius aditur neque amplius pro thesauro abscondito jacet occlusa usibus & desideriis eruditorum. Latinam Wolfii versionem passim emendavit & ad Græca diligentius * exegit, libros capitibus & minoribus sectionibus divisit, capitibus præfixit argumenta, nomina Imperatorum de quorum rebus sermo est & Annorum Christi in ora libri vel summis paginis annotavit, notasque breves ubi opus fuit adjecit, uberioribus ad calcem Tomi secundi subjunctis.

Libris sive λόγους illis undecim absolvitur prima pars, sive ut in Codice MS. Vaticano appellatur πρώτων βιβλίων, nam in illo habentur libri ab XVIII. usque ad XXXVIII, & liber XVIII. inscribitur δευτέρων βιβλίων λέγεται. Libros vero tredecim, hoc est XII. usque ad XXIV. de rebus per decem annos à 1341. ad 1351. sub Imperio duorum Principum Palæologi & Cantacuzeni gestis, primus idem doctissimus

- * Boivinus in præfat. *Gregoræ multijuga eruditionis & artium Rhetorica ostentator, sæpe aberrat à proposito, & ad ea quæ parum aut nihil ad rem pertinent, digreditur. In iis παρέρχεται mirum est quam sit verbosus. Ea Wolfii rebus magis quam verbis intentum breviora facere instituit. Itaque & luxuriantia compescuit, & quæ omnino redundabant, suppressit. Ego vero facturum me opera pretium putavi, si auctorum Græci vestigiis inharerem, atque ipsius verba lectoribus siminim annumerarem, saltem religiose & fideliter appenderem, quæ ut opinor optima est ratio interpretandi. In quibusdam etiam à vero sensu deflexisse mihi visus est interpret doctissimus, aut sententiam auctoris obscure & contorse expressisse. Nihil dico de minoribus vitis, quibus nullum opus, quantumvis cersum & lematum, carere omnino potest: quæ quidem vitia ut plerumque nos in lucubracionibus nostris fallunt, ita in alienis vitæ nunquam fugiunt. Equidem vos navos corpori alioquin egregio infusus, ne exime rem fidulo operam dedi: nec me ea re injuriam Wolfi fecisse arbiuror, sed de eo bene misisse aja & contendo. Nec enim quia illum identidem lapsus corripi, idcirco me vel doctiorem statuo, vel diligentiorum; neque ei propterea detrabere ausim hærentem capiti multa cum laude coronam.*

mus Boivin Græce cum versione sua vulgavit è duplici Apographo Codicum Vaticanorum, uno Bibl. Regiæ 2079. emendatius scripto, qui sex libros (XII. nempe usque ad XVIII.) continebat, altero septem cæterorum librorum à Jo. Vivantio Româ Lutetiam allato valdeq; mendoso, sed de cujus locis plerisq; dubiis Codices Vaticanos à viris doctis Zaccagnio & Delmiro consuli curavit. *Disputationem Gregoræ cum Nic. Cabasila & Anonymo de Palama erroribus*, quæ A. C. 351. post Synodum Palamiticam habita est, & in hoc opere ab initio libri XXII. usq; ad XXIV. fere medium exstat, exhibet cum versione latina & notis *Clandii Coppernerii*, Licentiatî Theologi Parisiensis. Præter annotationes porro suas in quibus inedita varia, Boivinus etiam Cangii notas postumas addidit ad libros Gregoræ septendecim.

Librum XII. & quinque deinceps continuos, sæviente in Acindynianos persecutione scripsit Gregoras, nondum tamen domo inclusus, imo ut editori videtur, ante habitam A. 1351. Synodum Palamiticam. Librum XVIII. & novem deinceps continuos jam dormi manere jussus & Monachis custodibus obsessus composuit Julio & Augusto mensibus Anni 1352. tanta celeritate ut vix dies quadraginta ei scriptioni impenderit, quemadmodum in illius vita Boivinus observat, qui præterea pollicitus est tertio Tomo edere libros operis reliquos quatuordecim à XXV. usq; ad XXXVIII. Historicos quidem octo, in Anno 1357. ineunte desinentes, & dogmaticos sex, ex apographo Codicis Vaticani, quos recepta jam libertate, variis temporibus videtur condidisse, ut eidem Boivino monitum in notis pag. 783.

Tomus quartus, præter Poëma ingens Græcobarbarum de bello sacro, item de Constantinopolitanis, Peloponnesiacis, & Neapolitanis Francorum expeditionibus, selecta variorum opuscula continere debet, ea scilicet quæ Nicephori Gregoræ Historiam possunt illustrare, in quibus erunt

1) Narratio *Nicetæ* Choniatae de statuis CPolitanis, quas Latini capta Urbe confractas, in monetam conflaverunt. Cujus narrationis ex Codice Bodlejano descriptæ copia Boivino à Viro Clariss. Jo. Ernesto Grabio facta est.

2) *Theodori Lascaris* Orationes duæ, Encomium Patris ejus Joannis Ducæ Imp. & Laus Urbis Nicææ, ex Codice Regio.

3) Testamentum *Arsenii* Patriarchæ, editum à Cotelerio. T. 2. monument. p. 168.

S s

4) 4.

Libri sibi Pars Altera.

4) *Arbanasii Patriarchæ ad Seniores Andronicum Epistolæ & relationes selectæ*, ex Codice singulari quem Bibliotheca Regia cum aliis multis nuper donavit C. Maur. Tellerius, Archiepiscopus Dux Remensis.

5) *Manuelis Philæ Poëma Historicum de Michaëlis Glabæ rebus gestis*, ex alio Cod. Regio (olim Telleriano) descriptum.

6) *Tōmus Pseudo Synodi Palamitica*, editus à † Combessio.

7) Excerpta ex scriptis *Nicephori Blemmyda*, *Gregorii Cyprii*, *Theoduli Rhetoris*, *Nicephori Chuvini*, *Barlaami*, *Acindyni*, *Palama*, *Nicolai Cabasila*, *Philothei Patriarchæ*, *Medici Taronite*, *Cantacuzeni*, *Demetrii Cydonii*, ipsius *Gregoræ* & aliorum, omnia paucissimis excerptis anecdota.

Fuere & nonnulla falso adscripta Nicephoro Grægoræ ut *sonitum Propheticum*, quod ex Philothei Patriarchæ antirrhetico XII. Cod. Reg. 1996, fol. 279. Græce & Latine Boivinus vitæ Nicephori inseruit;

Gregoræ vitæ, inquit idem vir doctissimus, (*neque enim ejus scriptoris tam inepte sum fautor, ut nulla habuisse eum contendam*) maxime conspicua hæc fuerunt: *Aper*, *austerus*, *pernix*, *Principes æque ac privatos lingua petulantia offendit. Philosophus*, animo haud imperavit. *Historicus*, partium affectum non exuit: gloria denique cupiditate & amore sui ipsius nimio laboravit. Plura in silio reprehendenda: inprimis κακογλία, seu ambitiosa elegantia affectatio; poetica verborum luxuries, figura insolentes, hyperbata; crebra non modo verborum sed & sententiarum repetitiones. Quod si conferendum exemplum est, in libris ejusdem argumenti Historicis Cantacuzenus longe præstat. In Chronologia tamen Gregoræ diligentior, immo apud Cantacuzenum ferme nulla. Cantacuzenus quædam videtur consulto omisisse, quæ Gregoræ haud prætermisit - Cantacuzenus solas quodammodo res Byzantinas, noster etiam externas Historia sua complexus est. Uterque igitur legendus, & alter ex altero supplendus.

Elogia ab editore Tomo primo præmissa, maximam partem constant Græcis ineditis antea monumentis, ut sunt Epistolæ *Georgii*,

* *Lepitæ*, *Lampeni Tarchaniotæ* protonotarii, *Demetrii Cydonii*, *Arbanasii Lepantbreni*, *Bryennii* facello præfecti, *Zaride*, *Theodori Cutula*, *Balsamonis* & *Acindyni* ** ad Gregoram Epistolæ è Codd. Vaticanis,

† *Auctar. noviss. T. 2. p. 435.*

** è Cypro. Confer Allatium de Georgiis p. 343. seq.

*** Theſſalonicæ datæ sunt Epistolæ *Acindyni*, *Demetrii*, *Athanasii*, *Eryennii*, *Theodori Cutula*, & *Theoduli Magistri*,

ejus.

eiusdem Acindyni ad eum Jambi, *Gregorii Palamæ* ad Nomophylacem & *Demetrii Cydonii* ad Philotheum Patriarcham Epistolæ è Codd. Regiis: Ex *Philorbei* Patriarchæ antirrhethico XII. & *Jo. Cantacuzeni* initio antirrhethicorum de lumine Thaborio adversus Prochorum. Exhibet etiam Græce Epistolam Scholastici *Theoduli Magistri* ad Gregoram, quæ incipit *καὶ πάλαι μὲν ἔγωγε*. Hanc Græce & Latine cum Epistola Gregoræ ad Theodulum cujus initium *πᾶλοι μοι τὴν σὸν ἐμνήσθην τέρεον*, Græce & Latine jam vulgaverat V. C. *Laurentius Normannus* inter alias *Theoduli Monachi* (qui sub Thomæ Magistri nomine magis innuit) *Orationes & Epistolas*. Upsal. 1693. 4. Memorat etiam *Boivin* *Matthæi Ephesii* & *Nicolai Pepagomeni* ad Gregoram Epistolas, versusque sed parum elegantes *Theodori Metochitæ*, sed apponere omisit.

In notis plura ante inedita fragmenta vel monumenta referuntur, ut *Proœmium Nicephori Gregoræ*, præmissum demonstrationi de Paschate (è Cod. Vaticano.) pag. 769. & *Epilogus* pag. 770. Eiusdem Epigramma in *Theodorum Metochitam* 773. Versus quidam ex *Theodori Metochitæ* εἰς τὴν σοφὸν Νικηφόρον τὸν Γρηγορεῖν *Ζαρηκάς καὶ περὶ τῶν οἰκίῳ σωταγμάτων* 767.

Fragmenta ex Catalogis MSS. Imperatorum CPol. p. 749.

Ex *Blemmydæ* Oratione ἐπὶ οἷσι διὰ τὴν βασιλείαν. 749.

Ex *Gregorii Cyprii* encomio *Andronici*. 752.

Ex variis *Nicephori Chumni* scriptis pag. 751. 753. 754. seq. 759. 761. 763.

Ex Poëta *Græcobarbaro* 753. 761. 762. Ex *Niceta*, 766.

Maximi Planudæ Epigrammata de templo S. *Andrææ* à *Theodora* instaurato, 754.

De *Athanasii Patriarchæ* CPol. scriptis 755. seq. 757. seq. 758. 760. seq. ubi abdicationis formula, & 763.

Ex *Theoduli Rhetoris* oratione pro *Chandreno* pag. 759. seq. pag. 761. 762.

Pachymeris ἐκ *Φρασις* τῶν *Λυγυστῶν* 764. seq.

Gregorii Palamæ περὶ *πρωτοεσχῆς*, *καθολογόν* cum *Claudii Capperone* rii versione pag. 776.

Hippocratis Medici & magni *Ducis Apocauci* imagines ex antiquo Codice Regio Operum *Hippocratis*, cum versibus Græcis in eorum laudem. 777. seq.

Ex Philothei Patriarchæ Antirrhethico lib. XII. pag. 786. Ex libro I. p. 792. 798.

Versus Oraculorum Caldaicorum laudati à Jo. Laurentio Philadelphienſi Lydo, qvi in editione Obſopocana deſiderantur 786.

Excerpta ex Epiſtolis Gregorii Palamæ ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis 787. ſeq. Epiſtola ejus ad Auguſtam, Annam Palæologi-
nam, integra, qvam Boivinus putat fundamentum fuiſſe in itæ ab
Auguſta cum Palama adverſus Patriarcham (Jo. Calecam) ſocie-
tatis 788.

Ex Palamæ Oratione adverſus Jo. Calecam Patriarcham 789. 790. De
aliis Palamæ ſcriptis in Bibl. Reg. pag. 805. ſeq.

Notitia de Opere Nicephori Patriarchæ pro imaginibus qvod Theo-
doro Grapto tribuitur in Codice antiquiſſimo, unde decepti Can-
tacuzenus, Gregoras, Philotheus, Jo. Cypariſſiota & alii p. 793.
titulus libri: *ὁ εἰς ἀγίους πατέρας ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμετέρου
καταπληκτικῆς Νικηφόρου λόγου ὑπὲρ τῆς εἰκονικῆς καὶ καθαρῆς
καὶ εὐσεβικοῦς ἡμῶν τῶν χριστιανῶν πίστεως, καὶ κατὰ τῶν δοξαζόντων εἰδώ-
λους πορνευτικῆς.* Vide de hoc opere ſupra p. 297.

Eusebii Epiſtola ad Conſtantiam, 795. ſeq. de qua ſupra p. 102.

Theodori Grapti locus è Cod. Regio ſuppletus 796.

Subſcriptio Calligraphi Leonis Cinnami in Codice Regio 2951.
pag. 804.

INDEX SCRIPTORUM, aliorumqve qvorumdam in Nicephori Gregoræ Hiſtoria Byz. memoratorum.

Ad numeros librorum captumqve, & ad paginas editionis Boiviniana.

Tomus II. incipit à pag. 353.

Academia 200. 209. 206. 211. 289. 292. 565. Platonica 354.

Acindynus XVIII. 8.

Egyptii circulatores VIII. 10.

Æſchylus Prometheo 235. 644.

Æſopi Phrygii dictum, ex terra lacrymis macerata hominem forma-
tum. XVI. 4. fabula de lupa & agno 640. 650.

Anacharſidis dictum, κρησσειν εἶνα φίλον κεκτημένη πολλῶν ἀξίων, ἢ πολ-
λὸς ἀξίους μηδεὶς 382.

Anaxa-

Anaxagoras 207.

S. Andreae Monasterium 109. 161.

Andronici Palæologi senioris, Imp. in vectiva in Historicos maledicos. lib. 1. cap. 1. Sortibus Biblicis utitur, & de pace incunda dubius, Psalterium consulit, & in loco Psal. LXVII. 15. acquiescit. VIII. 11. pag. 220. Nepotismetu ad imaginem Deiparæ confugit. IX. 6. ab eodem Nepote detrusus Imperio, dictus est Antonius Monachus IX. 8. Ejus Oratio in Nepotem, apud Patriarcham Esaiam & Pontifices. IX. 3.

Andronici nepotis Oratio ad internuncios ab avo missos. IX. 2. ad milites IX. 4. in conjuratos XI. 2. Oratio in Synodo contra Barlaamum habita. XI. 10. Gregoram consulit moriturus, num astra Medicorum curationi suffragentur XI. 11.

Antiocheni Patriarchæ decreta & literæ contra Palamam 562.

Antigonus τῶν Ἀλιζάνδρου Διάδοχων ὁ κερῆνης. Eumenem dolis vincit 306.

S. Antonii festum 283. templum in urbe Nicæa. 26.

Apollinaris hæreticus 714.

Apophthegma Sapientis, mirantis non quod navigasset aliquis, sed quod bis navigasset. XII. 6. Thaletis vel Platonis, beatum & prædicantis quod non Barbarus natus esset sed Græcus. VIII. ult. Imp. Cantacuzeni, rebus ex voto fluentibus, οὐ ἐμοὶ ἢ φανερῶν, ὅτε τὰς ἄλλας μεθύειν ἀνάγκη IX. 8. Egyptii Regis, filiorum suorum calamitatem majorem agentis lacrymis IX. 10.

SS. Apostolorum Templum 494.

Aristotelis de DEI substantia & operatione, sententia. 683. de mente perfecta 684. Aristotelicæ lingvæ labyrinthi 293.

Arius 707. 714. Ariani 578.

Arsenius Patriarcha CPol. III. 1. IV. 4. &c.

Arsenii sectatorum Ἀρσενιατῶν schisma 77. 101. 160. 161.

Afanis oratio ad Matthæum Cantacuzenum sororis filium XVI. 2.

Astrologus Gallus 453. 483.

S. Athanasius 604. 610. 671. 672. 677. 680. 684. 708. 710. 714.

Athanasius Patriarcha CPol. VI. 5. 7. & VII. 1. 9.

Athanasius Patriarcha Alex. Constantinopolitanum perstringit fabella de fele alba in vas atramentarium lapsa & habitum adeo indu-

- ta Monachalem, & tamen ingenium suum subdolum carnis-
que cupidum adhuc retinente VII. 1.
Athanafius Gregoræ adversus Palamam locius, ejus elogium XVIII.
5. pag. 561. Athanasius ni fallor Lepanthrenus, cujus ad Gre-
goram Epistolam Boivinus edidit.
Attalus Trojanus, Trallium conditor. V. 5.
Ἀθηναῖος πάντες ἰσαρχίστην πίπλη πᾶς αἰς ἀρετῆς ἀγαθῶν 204.
Barlaamus advena Calaber 567. ἦκετο πρὸς λατίνων δογματικὴν σοφίαν.
343. Ἀριστόφρων 570. inde Græcis invisus 579. Dionysii Areo-
pag. & μυστικῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἐρμηνεύς 581. Monachos
oppugnat 344. Palamæ adversarius, in Synodo A. C.
MCCCXLI. damnatur. ibid. Tomi adversus eum promulgati
memorantur. 570. &c.
Basilius Magnus 314. 315. 454. 587. 603. 609. 610. 620. 622. 646.
649. 650. 659. 675. 680. 684. 703. ἐν τῇ περὶ πίστεως λόγῳ 483.
anticirrhetica contra Eunomium 598. ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον 638.
Beccus Chartophophylax, atq; inde Patriarcha CPol. V. 2. VI. 1. 2.
Nicephorus Blemmydes πολλὴ τῇ σοφίᾳ ἐξησκημένῳ, ἐπόση π ἐλλή-
νων ὑμνοῖσι παῖδς καὶ ὁπόση οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας παρούσῃ καὶ
ῥητορὶς ἐς ἡμετέραν ἀφίλειαν πρῆβηκεν 27. Patriarchatum CPol.
oblatus sibi recusat 31. θείων γραφῶν ἐμπειρότατῳ, ὃς ἀολῇ δι-
δωκὼς ἑαυτὸν, ἤρξατο συλλέγειν πλῆλς τῶν θείων γραφῶν μαρ-
τυρίας, συγκροτῆν δοκῶσας τῇ τῶν λατίνων δογματι. 78.
Bogomili & Massaliani circa montem Atho 448. 550.
Britannia Episcopi 574.
Byzas Byzantii conditor VIII. 5.
Cabasillas Gregoræ amicus, postea Palamæ sectator, à Gregora oppu-
gnatur 644. seq. 661. seq. 697. 715. 716.
Cæsar à Bruto & Cassio occisus 108.
Callistus ex Atho monte in Patriarchæ CPol. dignitatem evectus,
547. 658. seq.
Cambyfes Persarum Rex ex Rege Ægypti capto, flendi causam ro-
gat 274.
Jo. Cantacuzeni Imp. Orationes XII. 3. 6. 8. XIII. 8. XVI. 4. XVII.
4. XVIII. 8. Epistola ad Joannem Patriarcham XV. 3.
Lucretius Catulus & C. Marius Cimbros & Teutones profligarunt. 19.
Chalcedonensis Concilii canon duodevigesimus 248.

Chal-

Chaldæi 22. 23. 53. Chaldæorum oracula 454. sapientia 201. 276. imperium 360.

Charondas Catanzus, conditor Reip. 500. & legislator Siculorum 695.

Chilas Ephesi Episcopus 108. 109.

Jo. Chrysostomus 132. 604. 636. 681. 803.

Nicephorus Chumnus, Caniclei præfectus, vir sapiens & qui sub Andronico seniore plurimum valebat pag. 147. filia ejus Eulogia nubit Joanni Andronici & Irenes filio, sed non diu post sine liberis defuncto. ibid. seq.

Clemens S. Petri successor 312.

κληρικὸν βασιλικὸν, Imperatorius clerus 306.

Jo. Climacus ὁ τῆς ἀσκητικῆς ὑπερτάτης κλίμακας 604.

Clithenes ex quatuor tribubus decem fecit apud Athenienses 500.

Codices MSS. venditi à Turcis Nicæa potitis 282.

Concilium Atramyttenum, quod judicium de dissentium scriptis igni permittit, flammis utraqve in cineres redigentibus 101.

Ephesinum 313. 642.

Generale quartum 582. 248.

Generale sextum seu Trullanum 248. 565. 582. 608. 652. ἡ βιβλὸς τῶν πράξεων τῆς θείας καὶ οἰκουμένης ἐκτὸς συνόδου 574.

Conciliorum Generalium acta 604.

Concilia Iconomachorum λεηστικά 600.

Concilium contra Arsenium Patriarcham. XV. 4. contra Barlaamum, in templo S. Sophiæ XI. 10. contra Beccum VI. 2. contra Bogomilos & Massalianos XIV. 7. contra Joannem Patriarcham XV. 9. contra Ildorum Patriarcham XV. 10. Synodus Palamitica. libro XVIII. XIX. XX. XXI. λεηστική 560. 684.

Cosmas melodus. 696.

Critobulus cum Florentio in dialogo Gregoræ loquens inducitur 343.

Cræsus à Cyro victus 93. 191. 279.

Cylonium scelus 499. 684.

Cypriorum & Rhodiorum Epistolæ adversus Palamam memorantur 494.

S. Cyrillus 684.

Cyrus Persarum Rex 35. 93. 191. Cyrus junior Darii & Parysatidis Filius 115.

Jo.

Jo. Damascenus 613. 668. 673. 674. 681. 711.

Daniel Cyzici Episcopus 108. 109.

Darius Perfarum Rex 115. 306. 360. 508.

Darii Codomanni qverela qvod beneficio in mōrte affectus gratiam referre non posset 646.

David Propheta 112. 163. 599. ejus κινύεα 208. βίβλοι. 716. Ejus verba qvædam 315. 657. &c.

Debrorum Macedonia Episcopus, Metropolitano primæ Justinianæ subjectus 99. 100.

Delphorum Theologi 319. laurus 199. tripus 92.

Demetrius Martyr 242. ejus festum 380. templum CPoli 542.

Demetrius Poliorcetes, Antigoni F. 70.

Democritus Philosophus 230. 601.

Demonactis Rhetoris χαρίετα ὀπιφθέγματα 204.

Demosthenes 206. à Philippo Rege ob fidem Patriæ præstitam celebratus 254. ejus dictum *consilia ex eventu judicanda reprehenditur* 365. lucernas Demosthenis redolentia 211.

Dercyllidas, Lyfander & Lacedæmonii Harmostæ quibus tributa pendere Attici & Bæoti coacti 129.

Dexius Gregoræ amicus & contra Palamam socius, ὅς λόγῳ καὶ δέσπῃ τὴν βίαν αἰεὶ κοσµῶν, εἰδείξε καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐνσιβείας ἀγῶσιν εὐδαµῶς ψευδοµένην ἔχων τὴν κλησιν 562.

Diasia, festum Atheniensium in honorem Jovis 233.

Diogenes Cynicus laudatus ab Alexandro M. 438. ejus dolium 508. dictum, gloriam contemtu ejus facillime comparari 645.

Dionysius Siciliæ tyrannus 458. Platonis adventu regia ejus pulvere impleta, i. e. ad Geometriæ studium frequentandum adducta 319.

S. Dionysius Arcopagita 593. 680. 687. 688. 692. 693. 696. 698.

Dioscorus ArchiEpisc. Alex. 642.

Dorica harmonia 194. 195. 449.

Doxologia sacra 55.

Gregorius Drimys, Palamæ Magister à Gregora reprehenditur XIX. r. pag. 578.

Dyrrhachii Episcopus ὁ πᾶν, ὅς πολλὰ βία, καὶ σωείας ἐξύστη, καὶ μεγαλοφύια γνῶμης διέπεπνι ἐν τοῖς Ἐπισκόποις, λόγῳ τι τὴν δέσπῃ κοσµῶν, καὶ δέσπῃ τὴν λόγον X. ult.

- Engastrimythus 252. καὶ Βάκχη καὶ Φοιβόληπι. 453.
 Epaminondas 74. 222. 299. 471.
 Ephectici Philosophi 453.
 Ephesi ἡγεμόνης sive Metropolitæ, cui octoginta annos nato ἐπὶ θείῃ καὶ κόσμῳ εἰσέλθῃ, καὶ γλώττης εὐεργετοῦ ἤχῳ, καὶ φιλοσοφία πωανξή-
 θείσα αὐτῷ, ἵση τι καὶ Ἑλλήνας, καὶ ὅση τῆς θείας ἀλλῆς 561.
 Epicurei 453. 496. magistrorum decreta non audent in dubium re-
 vocare 318. solem pedali esse magnitudine docebant 608.
 Esaias Patriarcha CPol. VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.
 Per sacra Evangelia juratum 196. 363.
 Eudocia Palæologina. infra in Hypatia.
 Eugenii porta, CPoli 101. 170.
 Eumenes Antigoni dolis circumventus 306.
 Eunomius hæreticus 598. 696. 714.
 Euripides 190. 397. Poëta sapientissimus 191.
 Eusebius τῶν τριῶν λογίων ὁ πρῶτος. 591. ejus contra imagines, ibid.
 seq. 598.
 Fabula de fele in atramentarium sutorium prolapsa. Supra in Atha-
 nasius Patriarcha CPol. Fabula de ave divinatrice & aucupe.
 413. fabula Attica sive Græcanica 210. 625. 660.
 Favorinus Philosophus 519. (642.
 Flavianus Patriarcha CPol. in Synodo Ephesina à Dioscoro occisus.
 Florentius dialogus Gregoræ contra Barlaamum XI. 10.
 Gani metropolita 561. seq.
 Gentilium dicta SS. Patribus consonantia 682. seq.
 Georgius Cyprius, vide Gregorius.
 Georgius Larissæus, hæreticus Bogomilus 450.
 Georgii Martyris imago 187.
 Gerasimus Monachus, Patriarcha CPol. VIII. 2. & 6.
 Germanus Patriarcha CPol. ante Arsenium, ἀπὸ συνειρέως καὶ δευτέρῃ καὶ
 λόγῳ τῶν βίων κοσμήσεως III. 1.
 Germanus ex Episcopo Adrianopolitano Patriarcha CPol. post Arse-
 nium IV. 4. & 8.
 Germanus Heracleæ Thraciæ Metropolitanus 100.
 Gibellinorum & Gvelforum (Γελφῶν καὶ Γυμφλίνων) factiones,
 VIII. 1. pag. 176.

T t

Joan-

Libri sū Pars Altera.

Joannes Glycys Patriarcha CPol. VI. 8. VII. 11. ejus testamentum VIII. 2.

Theodorus Graptus 591. 596 seq. 684. 715. ejus laus & libri adversus Iconomachos (qui tamen Nicephoro CPolitano erant tribuendi) 712.

Nicephorus Gregoras Glyceos Patriarchæ auditor VII. 11. Testamentum ei scribit VIII. 2. Theodorum Metochitam officiis colit & solatur VIII. 5. in Choræ monasterio ab eo collocatus VIII. 5. Philosophiamque & Astronomiam ab eo edoctus VIII. 7. Epistolis & versibus ab eo honoratus & doctrinæ veluti heres institutus filium & filiam ejus vicissim instituit. VIII. 5. Chartophylacis dignitatem repudiat VIII. 9. & Patriarchalem dignitatem XVIII. 1. de Paschate disputat. VIII. 13. vitam Joannis Heracleæ metropolitani avunculi sui scripsit IX. 7. vanas prædictiones refellit Epistola ad amicum IX. 11. & Astrologos. XIV. 8. Monodia in obitum Andronici senioris. X. 1. junioris. XI. 11. in Theodorum Metochitam X. 2. Oratio consolatoria apud Andronicum juniorem de obitu matris ejus. X. 6. Laicus à Joanne Patriarcha advocatur ad disputandum cum Episcopis latinis X. 8. Ejus Dialogus Florentius sive de sapientia. X. 10. Synodo contra Barlaamum licet invitatus non interfuit. XI. 10. Patriarcham inter & Palamam arbiter constitutus, Palamæ dogmata damnat XV. 7. XVI 5. XX. 1. &c. habitum Monasticum induit, aulaque valedicit. XVIII. 4. post Synodum Palamiticam domo includitur XXI. 4. duriore premittitur custodia. XXII. 2. XXIV. pag. 716. Disputatio cum Cabasila lib. XXII. sq. à pag. 661. Oratio apud Cantacuzenum. XVIII. 4. apud socios Orthodoxos. XVIII. 5. apud Synodum Palamiticam XIX. 1. Antirrhethici & *σηλιτυπικοί λόγοι* 567. 593. 697. 708. 713. adversus Barlaamum, & *ἐξηγήσεις* eorum quæ obscurius sive *γερφαδίστρων* ab antiquis dicta sunt XVIII. 7. ubi senio jam confectum se innuit. Sermones ejus per Ecclesias in Sanctorum commemorationibus legebantur 716. Discipulus ejus perfidus XII. 3. alii XVIII. 5. non satis constantes XX. 3. Socii ejus etiam ipsi commentarios scripserunt de suis cum Palama concertationibus XX. 4.

Gregorius Cyprius, Patriarcha CPol. ὃς τὸν ἐν πᾶσι γραφαῖς ἐνγεῖν τῆς
 ἐκείνου μύθου, καὶ τὴν Ἀθηναίων γλῶσσαν ἐκείνῳ πάλαι παλιν
 ἡδὴ χρεῖον λήθης κρυβέντα θυδοῖς, φύσει δειξιότητι καὶ φιλοπνεΐᾳ πᾶ-
 λαιότερα πρὸς Φῶς ἤραξε, καὶ οἰονεῖ πᾶσι ἐχάρισται ἀναβίωντι VI. 1.
 pag. 99. Zelotis suspectus Latinismi pag. 100. male eum habet
 Becci-vividum ingenium & eloquentia vis, ἡ τῆς ἑβέκῃς γλώττης
 καὶ ἀλυσίας ἐξύτης. VI. 2. scripta adversus eum. VI. 4. p. 108.

Gregorius Nazianzenus 316. 319. 483. 574. 578. 584. 587. 601. 602.
 638. 668. 674. 705. ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ, ἐν τοῖς πρὸ Θεολογίας λό-
 γοις 313.

Gregorius Nyssenus 314. 621. 696. 713. 714.

Harioli Itali : harioli à Persis oriundi, Colchidem habitantes : eo-
 rum prædicta 275. hariolis fides habetur 453. fanaticorum
 πρὸς Φοῖβας οἱ 77.

Hecuba Trojana 86. Helicon Musarum 193. Parnassus 66. 154.

Hellanioticæ, iudices incorrupti 213. 311. 505.

Heracleæ Thraciæ Episcopus Patriarcham CPol. consecrat. VI. 1.
 pag. 100. Vide infra, Severi Lex.

Heracleensis Episcopus Joannes, Gregoræ avunculus IX. 7. Philo-
 theus, Palamæ θυμέας διασώτης 711.

Heraclitus Philosophus 230. 601.

Herodotus ἐπὶ Περσικῇ συγγραφῇ 18.

Hierosolymorum Patriarcha 312. 488.

Hispaniæ Rex alicujus scandali occasione, interdicto damnatus à Papa.
 102. ἐπὶ τοῖς τῶν Λατίνων ἐπιμοτήροισι, μὴ κηδεύειν Ῥωμαίοις (non
 jungere se Byzantinis connubio) πρὶν τὸ ἐκδοσθῆναι εἰληφέναι τῷ
 ἑαυτοῦ πάππῳ. ibid.

Hodegetriæ Mariæ sive Deiparæ τῶν ὁδηγῶν Imago, 51. 183. 259.
 Monasterium 342. 346. 357. templum 333.

Homerus 17. 18. 90. 231. 232. 235. 294. 347. 364. 414. 454. 483. 564.
 567. Homerus & Plato sapientes quidem, sed μὴ δεξάμενοι τῶν
 χειρῶν, ἀπεκνήχθησαν εἰς αἰρετικοὺς 659.

Homeridæ ὁμηρίδαι, qvidictis Homericis delectantur 206.

Hyaçinthia, Spartanorum festum 233.

Hymni sanctorum de SS. Trinitate antiquitus cantati in Ecclesia ab
 Isidoro Patriarcha CPol. aboliti, & in eorum locum, quos re-
 cens ipse composuit, introducti 521.

T t 2

Hypa-

Hypatia altera & Pythagorica Theano, proverbium de fœmina erudita (Eudocia Palæologina) 180.

Iconomachi 14. 104. 591. 599. 711. 712. ἱκονομαὶ & λόγος panegyricos non aboleverunt 716. seq. à Palamæ sectatoribus imagines in ignem conjectæ 593.

Joannes Aprenus, Calecas, Patriarcha CPol. X. 7. 8. XII. 2. & 6. seq. XIV. 3. XV. 3. 4. 9. XVI. 4. XIX. 1.

Joannes Beccus vide supra in Beccus, & Joannes Cantacuzenus, Chrysostomus, Damascenus, Glycis.

Joannes Heracleæ Episc. Gregoræ avunculus IX. 7.

Joannes Sozopolitanus, Patriarcha CPol. VI. 7. & 11.

Jobus, Bogomilus hæreticus 450.

Flavius Josephus 146.

Josephus Patriarcha CPol. IV. 8. V. 2. VI. 1. Josephi hujus sectatores Josephitæ 77. 101.

Josephus Cretensis & Georgius Larissæus Bogomili 450. tomus de ipsorum impietate Byzantium missus memoratur ibid.

Isaacus Asceta 604.

Isaacus Bogomilus 450.

Isidorus ex Monembasiæ Episcopo Patriarcha CPol. Palamæ fautor. XV. 10. 12. XVIII. 1. 2. anathematismi in eum scripti XV. 10. Isidori Canones igne deleti XVI. 5. pag. 521. Vide & supra, Hymni.

Oportebat calceum ab Istiæo consui, ab Aristagora vero indui; proverbium pag. 95.

Ithacenses 66.

Judæi 98. Nissan suum ordiuntur alias ab alio Martii nostri die. 227. μεσσηνια 608. pridem populus dilectus 487. nunc gens damnata & proscripta 716.

Julianus Apostata 584. 690.

Jupiter 210. Olympicus Phidiæ opus 200. ejus tela à Cyclopiibus fabricata 625. concubitus cum Semele 693.

Jusjurandum Imperatori præstitum Patriarcha & sacerdotum Collegium scripto consignatum sacris Codicibus inserit 65.

Justinianus Imp. Bulgariam urbem patriam suam privilegiis donat. 14. Choræ monasterium condidit 282.

Justini Martyris elogium, & liber de Monarchia, XXIII. p. 682.

De

De nube & Ixione fabula 663.

Lacedæmonii victi ab Epaminonda 299. post Leuctricam pugnam aurum mulieribus interdicitur 471. eorum Aristocratia. 500. exercitus navalis. 58. Lacedæmonii trecenti ad Thermopylas. 391.

Lamia domi cæca, foris perspicax 695.

Latini frustra se D. Petri successores jactant. X. 8. controversias pri- dem agitates renovant. id. Latini duo Episcopi agunt de Eccle- siarum concordia. id. Liturgia semel cum Latinis post initam concordiam celebrata V. 2. Latini in multis recte sentiunt, X. 1. num. 32. Tzacones, barbare pro Lacones 58.

Λατινοφρονες vide, Barlaamus, Gregorius Cyprius, Meliteniotes, Georgius Metochites.

Leonida Spartani dictum, ad Thermopylas pugnaturi, δύνει δεινὸν σῶμα, ἡ δὲ εἰς αὐτὸν δέξιτο σῶμα 396. 563.

Libanius Ethnicus, Basilii M. amicus 662.

Lucianus Sophista Græcus, auctor Ἀλεξάνδρων νεκρῶν 581.

Luminum solenne, duodecimus dies post Natalem Christi 384.

Lycæum 209. 205. 206. 289.

Lycurgus 200. Spartanorum Legislator 695. Aristocratiam con- stituit apud Lacedæmonios 500.

Lysander Lacedæmonius 129. 293. 299.

Lysis Pythagoreus & Synesius ὁ πῶν vetant κοινὰ πιστάτην τῆς φιλοσο- φίας ἀρετὴν πῶς μὴ ὅτι αὐτὸν πῶς ψυχὴν κακὰ θαρμύνει 198.

Manichæi materiam præexistere docent 603. cum illis sentit Pala- mas 714. Manichæorum doctor quidam cum aliis ejus sectæ post abjuratos errores baptizatur VIII. 15.

Marcion hæreticus 604.

C. Marius Cimbrorum & Teutonum victor 19.

Martius (Coriolanus) 509.

Martyrum certamina 638.

Massageta (seu Alani) Christiani antiquitus VI. 10.

Massalioti & Bogomili in monte Atho XIV. 7. & pag. 550. 578. 579.

S. Maximus Confessor 611. 612. 669. 670. 671. 681. 685. 702. ἐν τῇ

ἐκείνῃ τῇ Πύρρον Ἀλεξάνδρῳ 574.

Μελαγχλαμοί, Scythica natio 19.

Melchisedechus ἀναρχὸς 594.

T t 3

Meli-

Meliteniotes, Cleri Imperatorii Archidiaconus *Λατινόφρων* 78. 104.

Μεσημβρινοὶ λῆροι Meridiani nebulones, 277. Calabri.

Mesembria civitas munita & *πλυνάνθρων* 35. 281. 282. 299.

Georgius Metochites, Imperatorii Cleri Archidiaconus, *Λατινόφρων* 78. 104.

Theodori Metochitæ elogium VII. 11. & X. 2. ubi Monodia in ejus obitum. vide & supra in Gregoras. Choræ monasterium instauravit 657. *ἐμπνυς βιβλιοθήκη καὶ τῶν ζητημάτων περὶ χειρ.* *εὐπορία* 168. Aristotelicæ lingvæ labyrinthos explicuit 193. Pala-

mæ & Gregorii Drymeos errores damnat 578. &c.

Miltiadis & Themistoclis virtus rebus adversis inclaruit 207.

μιχολύδοι, μιχοφρύγιοι 233.

Mithridatis Imperium amplissimum 400. venena ab eo explorata ibid.

Ἀπικίος μῦθ. de Momo Jovem reprehendente quod cum Mundo tam pulchro non etiam dignum universitatis laudatorem produxisset VIII. 9. pag. 210.

Monachi Evchitæ & Omphalopsychi XI. 10.

Literæ ad Monachos in monte Arho datæ ab Anna & Joanne Palzologo 482.

Monasterium Adolorum, proximum Trajanopoli castello 561. S.

Andræ 109. 161. Archistrategi sive Sancti Michaelis ad Bosporum 75. Auderorum, proximum Rodope monti 389. S. Basilii 493. Choræ à Justiniano conditum à Metochita instauratum IX. 13. & pag. 187. 190. 657. Chortaitæ 219. Cosmidii 217. Cratæi (monasterium Virginum) 160. Cyriotissæ 177. Hodegetriæ seu Deiparæ τῶν ὁδηγῶν 342. 346. 357. Libis 285. Manganorum 260. Neæ XIV. 10. direptum, ibid. *παναχρηστὰ*

S. Mariæ 97. Pantocratoris 50. Paschasii 46. *Περὶ βλάβης* 166.

Pertze (monasterium Virginum) 160. Sofandra 30. 38. Studi-
dii, à Constantino Porphyrogenito instauratum, à Latinis deso-
larum VI. 5. 6. p. 116. Xerolophi 117. 131. 159.

Mos antiquus docendi publice CPoli sacras literas variis in locis, &

Διαφύρας ἡμέρας καὶ τόπους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδίδασκον ὁ μὲν πρὶν

σεσφῆτα Δαβιδ ἄσματτα, ὃ ᾧ πρὶν ἔμεγαλε Πάυλος Ἐπιστολὴς, ὃ ᾧ τὸς

Εὐαγγελικὸς ἔς Σωτῆρα νόμος, καὶ καθ' ἕκαστον πάλιν ὅσοι περὶ ἱερει-

αρχὸν ἦσαν αἰτίωμα, περικείμενοι καὶ ἀλαδοχὴν ἐκθεῖν κατ' οἰκὸς καὶ

πατρὶας

πατρίας εἶπεν καὶ συναυλίας τῶν περιεκείτων τὸν Θεὸν ἐκέρητον λόγον.
Euni morem sua ætate defecisse queritur VI. 5. pag. 113.

Moses pictor 450.

Mozyles Episcopus, Nicephori Ætolix Principis legatus 99. De-
brorum Episcopo prælatus, Heracleensem inaugurat VI. 5.

Nabonaflaris anni 225.

Naupacti Metropolitanus 100.

Naziræi & novi δογματισαί, Palamitæ 564.

Nero Imp. tibiis operam dans & tripudiis 642.

Nicephorus ex Metropolita Ephesino Patriarcha CPol. IV. 1.

Nicephorus, vide Blemmydes, Chumnus, Gregoras.

Niobes lacrymæ 86.

Niphon ex Cyzici Metropolitanano Patriarcha CPol. VII. 9. & 11.
IX. 7.

Novendiale sacrum III. 3. Novendialis luctus 358.

Numa Pompilius, Romanorum Legislator vetuit imaginem DEI ef-
fingi hominis vel animalis specie 695.

Numismata πλινκᾶ, sive communis usus 247. numi aurei in fini-
bus Persarum inventi IX. 10.

Nymphæum 30. 83. in Lydia 116.

Occasionis effigies 393. 662.

Olympici athletæ 275. 311. ludi, 296. certamina Olympica
203. Olympicus oleaster 199.

Omphalopsychi Monachi XI. 10. p. 344.

Oraculum de Michaëlis Palæologi I. obitu 92. de Trallibus ab An-
dronico seniore instaurandis. V. 5. de morte Michaëlis II.
Imp. VII. 13. de seniore Andronico IX. 14. Liber in quo Impe-
ratorum fata figuris ænigmaticis involuta fuerunt. ibid. Libri
fatidici VIII. 5.

Oracula Chaldaica 454.

Oraculorum ortus & inventio: cur obscura & ambigua: quænam
cavenda V. 7.

Oratio, simulacrum animi, ἀγάλματι εἰκίνασθαι τινὲ τὸν λόγον συμβαί-
νει 574.

Oratio Matthæi Cantacuzeni ad Afanem avunculum XVI. 2. Irenes
Augustæ ad Matthæum filium XVI. 3. Syrgiannis VIII. 4. Apo-
cauci in Cantacuzenum XIII. 9. Palamæ in Gregoram, XX. 5.
Vide

Vide & supra Andronicus senior & junior, Afanes, Cantacuzenus & Gregoras.

Orestæ & Pyladæ 361. 404. 450. 502.

Origenis libri contra Celsum & alii commentarii à SS. Patribus laudantur 582.

Orpheus 347. Orphei cithara 205. Tragœdiæ 289.

Ostenta & prodigia futuram Imperii calamitatem portendentia. VIII. 5. 14. & 15. IX. 14. XIV. 2. & p. 58. 191. 385. 386. 389. 480.

Gregorius Palamas Gregorii Drimyis discipulus XIX. 1. p. 578. Episcopus Thessalonicae ab Isidoro Patriarcha ordinatus XV. 12. excerpta ex ejus libris XXI. 2. & 4. pag. 664. 675. 693. 697. 699. ἐκ τῶν λόγων p. 593. ἐκ τῶν περὶ Φωτὸς 594. ἐκ τῶν λόγων ἐν δόξῃ, Γραμματικὰ literature (μύσης ἑλληνικῆς) imperitici 678. ἕθελαι μετέχειν καὶ μύθων ἑλληνικῶν 693. novus Eunomius 696. pejor Pneumatomachis 704. 707. Iconomachus 714. iisque pejor 717. omnium hæreseon reus 713. libros plus sexaginta scripsit 699. ejus septem errores. *ibid.* & 700. Palamas & Philotheus in Eucharistia non corpus & sanguinem Christi agnoscunt, sed typum & figuram 711. 713. anathematismi in Palamam pronunciati à Joanne Patriarcha. 583. Tomus Palamæ ab eodem rejectus 482. Synodum metuit 550. Synodus adversus Palamam * A. MCCCXLV. habita 523. Synodi Palamiticae Anno MCCCLI. Acta 561. seq.

Pala-

* Synodum illam coactam à Johanne Caleca Patriarcha, & habitam A. MCCCXLV. observat Boivinus in notis pag. 790. ejus integram observationem de pluribus Synodis in illa causa celebratis & pluribus tomis editis hic apponam. *Per annos*, inquit, *decem habita sunt de eisdem rebus Concilia saltem quatuor.* Primum A. C. 1341. Janii die 15. adversus Barlaamum. Secundum circa A. 1345. adversus Palamam qui facti à Mayo mense A. 1343. carcere inclusus tenebatur. Tertium A. 1347. adversus Joannem Calecam Patriarcham. Quartum denique A. 1351. Mayo mense adversus Gregoriam & alios Acindynianos. Joannes Gyparsiphotes meminit etiam τριενταίαις συνόδῃ quam ait coactam fuisse ab Ephesi Metropolitâ, Palamiticar. transgressi. lib. 1. serm. 4. cap. 10. in fine. Tomi vero promulgati sunt longe plures: nempe 1) Tomus Hagioriticus, de quo Palamas Cod. Reg. 2409. fol. 167. 2) Tomus Synodicus in Barlaamum & Acindynum, editus mense Augusto A. 1341. de quo Lambecii Biblioth. Cæsar. lib. IV. p. 30. 3) Tomus Ignatii

Patriarchæ

Palamitæ, Παλαμιταῖοι 453. &c. παλαμιταῖα κακόνεια 693. Somnia Prophetica Palamitarum 651.

Παναθήναια 292. 371. qvadiennio qvoqve exeunte, Olympiæ celebrata 372.

Papa in sacris hymnodiis vult in diptychis memorari cum cæteris IV. Patriarchis, & ad se tanquam ad superius tribunal esse ἐκκλησιῶν five Provocationem V. 2. p. 75.

Patriarchæ auctoritas, infula, calcei, subscribendi mos XIV. 3. indocti & simplices maxime placent Imperatoribus. VIII. 2. Πατριαρχεικοὶ ἀρχόντες 661.

Paulus pictor, ζωγράφων ἀρχιστῆς, Georgii Martyris imaginem pinxit 187. (lao 74.

Pelopidas pecunia ab Artaxerxe accepta bellum gessit cum Agefi-
Pentheus discerptus à Bacchis 625. Pericles 205. περίπατος 292.
Perfarum sapientia & scientia 201. 276. lex adversus ingratos 367.

Imperium per Satrapias divisum XII. 7.

μεγάλη Πίτρυ καθ' ἡμέρας ἀγιδόχοι 312.

Phidæ Cicada & Jupiter Olympicus 200. sculptura (λαξευτική) 469.

Philipporum Episcopus legatus à Cantacuzeno ad Annam, XV. 8.

Philippus Aridæus 225.

Philippi Macedonis dictum, fidem Demosthenis in patriam laudantis. 254. ridentis Alexandrum quod cithara modulate caneret 279.

Philosophicum axioma, non posse contraria eodem tempore eidem
rei inesse 367. U u Phi-

Libri 5ti Pars Altera.

Patriarcha Antiocheni contra Isidorum, editum A. 1344. Novembri mense, laudatum ab Allasio in diss. de libris Eccles. Græc. p. 184. 4) Tomi contra Palamam variis, variis temporibus à Joanne Patriarcha editi, id quod ipse Palamas testatur his verbis: ὡς περ ἔς ἐς χεῖρὸς ἀλλήλων ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, Ἀντίχειρὸς δὲ ποδοὶ γεγόναι - - ἡτῶ καὶ συνοδικὸς τόμος κατ' ἐνστάθειαν ἐφ' ἡμῶν τῆς ἀληθείας συνήγορος, ἔς ἀντίτομοι δὲ νῦν γεγόναι ποδοὶ - - τρίτος ἔν ἐσσι ἡτῶ τῶν παρὰ τῷ τῷ Βασιλευμένῳ συναπὼν Ἀκινδύνῳ προελεγμένῳ νῦν ἐξέτηγεμένῳ, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξηγηγμένῳ. Cod. Reg. 2409. fol. 287. Huius addatur 5) Tomus contra Joannem Patriarcham editus mense Februario A. 1347. de quo Lambecius Bibl. Casar. lib. VI. p. 28. item 6) Tomus & Anathematismi in Palamam, editi mense Julio ejusdem anni, quorum meteminis Leo Allasius Græc. Orthod. Tom. 2. p. 795. & de Ecclesia Occid. & Orient. perp. conf. p. 803. Denique 7) Tomus contra Gregoriam & ejus secta propugnatores, editum mense Augusto A. 1351. qui quidem Tomus existat in dnfario novissimo Bibliotheca Græcorum Patrum, parte altera p. 135.

- Philosophi Athenis rixabantur non nisi pacis tempore 452.
 Philotheus Heracleæ Episcopus, Palamæ scripta Evangelio æqviparat. 589. in Evcharistia tantum agnoscit typum & figuram 711.
 Φρεῖται (Fratres Minores, vulgo Φρειδυέται) 78.
 Pindarus 207.
 Pisistratus Athenienſis 465.
 Plato 188. 200. 205. 206. 293. 294. 319. 573. Aristonis F. 235. 313. ad Dionysium in Siciliam profectus 310. 589. supra in Dionysius. Platonis dicta 95. 158. 181. de Mente seu DEO 313. 684. de amatoris anima 373. verba ex Timæo 694. Platonis Dialogos ποιητοὶ καθυβρίζουσιν ἑαυτοὺς 606. Platonica Idæa 4.
 Plectrorum vi ex mari pisces à piscatoribus, è silva colubri à præſtigiatoribus extrahuntur 189.
 Plotinus de DEI substantia & operatione 683. de Mente, omnium rerum parente 684. de unitate 685.
 Plutarchus Chæronensis 18. 695.
 Pneumatomachi Spiritum S. πνεῦμα & κτίσμα docentes 645. 707.
 Poætæ fabularum parentes 98.
 Pompejus Magnus 53. 400.
 Proclus Platonicus de Uno & unitate, plurimam partem verba Platonis usurpat 685. de participatione 690. secum ipse pugnat 691. refellitur. ibid. Procli θεολογικά sive Theologica Institutiones 686. verba à Palama corrupta 692.
 Profanarum scientiarum in Theologia usus 679. 680.
 Gregoras Cantacuzeni Imp. Prometheus 559.
 Protei Pharii more in omnes ire formas 358.
 Proverbia : αἱ πὶ λιβύη φέρει καινόν 507. αμαρ ἀπατέμνον, ἀνείδωτο σκάφος 591. δικτὴν θηρεύειν αἰέμων ποταμός 559. 573. θνὺς πιστεύσας πᾶν ἐν εἰρήνῃ ἐυλαβεῖται 665. εἰς πῦρ ξάγαν. 178. 559. ἐκ ἑ κεραυνίδου τὸ ὑψόσµα 634. ἐν καρὸς μοῖρα 377. 573. ἐν πύθῳ τὴν κεραμείαν δρᾶν 710. ἐξ οὐράων τὸν λείοντα 634. Ἰλιάδος μακρότερος λόγος 58. καὶ ἡ περὶ ὁράων μεταπιστότης 133. καὶ ὑδάτων χάψαν. 573. καὶ τὸν βιλλεροφόρητος 676. πύθηκοι πύθηζοντες καὶ μυρμηκὲς μυρμηκίζοντες τὰ σφῶν πύθουσιν αὐτῶν 235. Σκυθῶν ῥῆσις. 487. 499. ὡς ἄπτιμανδραβόλε 388. ὡς μηδὲ πυρφόρον λελεῖψται 529. Endymionis sompnus 667. camelus cornua appetens etiam auribus orbata est 476. fumum fugiens in ignem incidit 55. inter Phrygum & Per-

& Persarum limites multum interest. 198. Lemnia mala 15. Lesbica structura 576. montem parturientes murem pepere-
runt 555. Myforum præda 14. 261. 479. ne Hercules qui-
dem contra duos 665. Onus Ethnagravius 656. Tantalea vi-
ta. 508. 538. Tantaleum saxum 129. 184. 515. 580. Gigantum
proventus 556. Lamia domi cæca, foris perspicax. 695. Sar-
donius risus 601. Sirenum voces 206. Sybaritica mensæ 612.
Penelopes tela 77. 277. 415. Trojanæ naniæ 15. proverbium
rem aliquam fieri non posse indicantia ἐριθῶ. γάλα ῥητὴν, φακὴ
γωνίαν κάμπηεν, ὡς πλῆεν, ἡπάλασσαι πωρεῖν, πλῆνθον πλύνειν,
κωφὸν ὁμιλεῖν, τυφλὸν ἀγαγεῖν, ἀνδριάντα γαργαλίζειν, εἰς πτερυγέον
πῖθον ἀντλεῖν, ἄσπρα πξέειν, πῖρ ἀλείφειν, καὶ μαχαίρων κυβισαῖν,
κόσκιον φέρειν ὕδαρ, πεφίλας ξάγειν, Αἰθιοπα λευκαίνειν 210. 768.
Vide & supra Istæus, Orestæ, Proteus, &c.

Psalterium ad sortem ex eo colligendam consultum ab Andronico
Seniore 220.

Claudius Ptolemæus, magnus Astronomus 146. 225. 294. 454.

Sexti & Pyrrhones καὶ ἡ ἀντίθετος γλώσσα 584.

Pythagoras ex Ægypto in Atticam navigans 200. Pythagoras Numa
& Plutarchus nihil præter DEum statuunt increatum 695.

Pythagorei 453. 600. Magistri decreta non audent in dubium revo-
care 318. eorum silentium quinquennale 600. 637.

Reliquiæ sacræ venditæ à Turcis 282. (146.

Rossicus Princeps dignitatem Dapiferi habuit apud Constantinum M.

Rubris literis scripta Cantacuzeni Epistola ad Patriarcham 475.

Sabellius hæreticus 651.

Sapientiæ liber 698. 705.

Semele Jovis ignibus absumpta 693.

Serapidis fanum 552.

Seres 25. Serica texta 436.

Severus Imp. Byzantium captum & mœnibus nudatum Heracleæ
Thraciæ civibus pro pago habitandum donavit 100. inde He-
racleensis Episcopus CPolitanum consecrat. ibid.

Sextus Empiricus. supra in Pyrrho.

Simiarum dialecticarum proventus, ut Gigantum in fabulis 556.

Sisinnius Novatianus primæ Synodi adjutor contra Arium 582.

Socrates 200. 205. 206. 293. 319. 573. Socratici 565.

U u z

Spar-

Spartani veteres pane & aqua contenti 399. Sparta 46. 299. 471.

ὅσον ἐν βασιλείᾳ τῶν ἄλλων κερύκεν ὑπερφωνεῖ ὁ Σπῆτιωρ 206.

Stoa Attica à qua Stoici 200. 205. 206. 289. 292. 354.

Stratocles Epidaurius tibicen bonus, at non item vir bonus 357.

Syllæ & M. Antonii proscriptiones 643.

Symbolum fidei Catholicæ 628. 708. de additamento *filioque* nulla controversia, ubi de concordia Græcæ cum Latina Ecclesiæ actum V. 2.

Synelius. Vide supra, in Lysis.

Synodus non est quæ sit præter Ecclesiasticas regulas 557.

Telchines, mali dæmones 52. 222. 366. 517. 615.

Tempe Thessalica 153. 563.

Templum S. Antonii in urbe Nicæa 26. SS. Apostolorum 494. Discipulorum Christi duodecim 170. Blachernense 78. 104. 489. 495. 497. 695. Deiparæ Hodegetriæ 333. Deiparæ ad Magnesium (Sofandra) 26. Deiparæ τῆς πηγῆς ad fontem 49. 221. S. Demetrii CPol. 542. Joannis Baptistæ in urbe Prusa, II. 7. Martyrum quadraginta IX. 14. Pauli Magni (templum maximum) prope portam Eugenii 170. Salomonicum 470. S. Stephani Protomartyris 494.

Templum S. Sophiæ τῆς ἁγίας σοφίας μέγα ἱερόν 230. Θαῦμα τῆς οἰκουμένης 495. asylum olim inviolatum, à Gabala & Patriarcha temeratum XIV. 9. &c.

Ternobi Episcopus Metropolitano subesse definit II. 3.

Thaborium Lumen XIX. 2. XX. 2. & pag. 589. 590. 591. seq. 629.

Thales Milesius 235.

Theano Pythagorica 180.

Thebæ ab Alexandro M. vastatæ 510. Thebani 69. 155. 471.

Themistocles 207. 279. 298. 301. 306.

Theodoritus Cyri Episcopus magnum contentionis incendium excitavit, ut fumi molestias multi diu senserint X. 8. p. 313.

Theoleptus vir sanctus, Philadelphix Episcopus, ejus urbis à Turcis obsessæ servator 135. legatus ad Syrgiannem ab Andronico seniore 197.

Thersites 590. Theseus 450.

Thetidis & Pelei nuptiæ 98. nuptiale convivium 522.

Tomus Synodicus in Massalianos & Bogomilos, XIV. 7. Tomus contra

tra Barlaamum 579. Tomus Palamiticus XXI, 5. inusitatis ceremoniis consecratur XXI, 6. auctoribus probro est. id. Vide & supra in Palamas.

Torneamentum *πρόμαχον & ιπζύμα* X. 3. p. 296.

Tragelaphi five chimæra 4.

βίβλοι τετραγικά. 86.

Tripus βασιλικός 692. Delphicus 198.

Trophonii antrum 231.

τοφῶνες ὑποχθόνιοι. 362.

Tyrus ab Alexandro M. expugnata 191. Tyri Episcopus qui Synodo Palamitica interfuit. XVIII, 5. XX, 6. XXI, 3.

Wenceslaus (σφενδοδάβου) Bulgarorum Princeps 174. 196. 238.

Ulysses 631. Vulcanii crateres 276.

Xerxes 207. 391. 563. cum Cantacuzeno comparatus 624. ferocia ejus ab Atho monte compressa 449.

Zaleucus Locrorum Epizephyriorum Legislator 500. 695.

Zelotæ Græci adversus λατρίαν Θεού. VI. 1. & 2. Zelotæ Thessalonicensis XIII. 10. XVI. 1.

Zenonis Philosophi dictum, inter Philosophos altercantes in convivio apud legatos Babylonios tacentis, *πορευθῆναι ἀπεργεῖλαι τοὺς ἰδὲν ἐν Ἀθήναις ἀνθρώποις συνεπᾶν ἐν συμποσίῳ διατάμειν* 452.

Zopyrus 306. 360.

Fuere & alii Nicephori complures, ut S. *Nicephorus Antiochenus*, cujus Acta fabulosa etiam alteri Nicephoro Petinensi in Istria adaptantur. Vide Papebrochium T. 6. Maji p. 807.

NICEPHORUS BASILACA Rhetor CPoli circa A.C. 1180. de quo dixi lib. IV. cap. 30. §. 11.

Nicephorus Basilicus, castelli Melenici præfectus sub Andronico seniore, de quo Gregoras IV. 9. &c.

NICEPHORUS BLEMMYDA circa A.C. 1255. designatus à Theodoro Lascari Imperatore Patriarcha CPol. munus non adiit sed Presbyteri dignitate & Monastico habitu contentus vixit. Confer de illo Cangium ad Niceph. Gregoram pag. 728. & Allatium ad Georgium Acropolitam pag. 254. & de Consensu lib. 2. c. 14. §. 4. ubi *Epistolam* ejus *Encyclicam* Græce edidit, & qva lingua etiam apud Odoricum Raynaldum T. XIV. Annal. * ex Allatii versione legitur, latine. *Libros Blemmydæ duos de Spiritu S. laudat Manuel Caleca li-*

* ad A. 1255. num. 76.

bro IV. contra Græcos, *Indicio*, inquit, *nobis sunt Nicephori Blemmyda Monachi & presbyteri, cujus in omni virtute & sapientia nomen insignis apud omnes est, duo ad Theodorum (Ducam) Lascarin Regem libri de Spiritu S. conscripti, quibus indicatur ex filio & per filium substantiam habere, à Sanctis Patribus traditum.* In editis prior horum librorum Jacobo Bulgariæ Archiepiscopo, posterior Imperatori Lascari inscriptus est. Prodierunt Græce & Lat. ad calcem Tomi XIII. Annal. ab Raynaldo editi cum versione Allatii Rom. 1646. fol. & in ejusdem Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 1-60. ibid. 1652. 4. Ad eundem Ducam Lascarin scripsit librum * *de Imperatoris institutione* $\epsilon\pi\iota\sigma\iota\omega\nu\ \delta\epsilon\iota\epsilon\nu\alpha\iota\ \tau\eta\nu\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\alpha$, qui in variis Bibliothecis occurrit MStus. Etiam in Bibl. Vindobonensi, sic uti fuit interpolatus à Georgio Galestora Magnæ Eccles. CPol. Diacono & Georg. Ocnaota : *De questionibus quibusdam dogmaticis* ad eundem Lascarin, & *Orationem de fide* ad Monachos Monasterii à se extructi, cujus inde $\kappa\eta\eta\mu\epsilon\alpha$ se vocat, atque *libros tres instructionis ad Monachos* memorat Labbeus pag. 88. seq. & 94. Bibl. nov. MSS. *Encomium Greg. Nazianzeni, & expositionem versuum ejus* pag. 111. *Isagogen in Arist. de celo & quod mundus non sit ab æterno* pag. 114. *Historiam de S. Paulo & Patribus qui in Latino monte solitariam vitam egerunt*, elegantissime & ad antiquum succum conscriptam habere se testatus est Allatius p. 244. ad Georg. Acropolitam. In Vaticana, ut ab eodem Allatio discimus, MS. legitur $\lambda\omicron\gamma\circ\ \delta\epsilon\ \epsilon\pi\iota\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\ \tau\omega\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\iota\kappa\omicron\varsigma\ \kappa\lambda\eta\eta\sigma\epsilon\iota\varsigma\ \alpha\iota\sigma\theta\eta\varsigma$. $\epsilon\sigma\tau\ \delta\epsilon\ \kappa\alpha\theta\ \mu\omicron\nu\alpha\sigma\tau\epsilon\iota\varsigma\ \kappa\alpha\theta\ \pi\alpha\upsilon\tau\iota\ \alpha\pi\omega\delta\alpha\iota\phi\ \lambda\upsilon\sigma\iota\tau\eta\lambda\iota\varsigma$. Incipit: $\Nu\mu\circ\ \delta\epsilon\ \chi\eta\delta\epsilon\nu\ \sigma\upsilon\mu\beta\alpha\iota\omega\nu\ \tau\iota\varsigma\ \pi\epsilon\acute{\alpha}\gamma\mu\alpha\sigma\iota\ \tau\eta\varsigma\ \psi\omega\eta\kappa\omicron\varsigma\ \epsilon\iota\sigma\phi\epsilon\rho\epsilon\nu\ \tau\omega\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota$. *Logicam* ** & *quatuor*, & *Physicam* è duobus MSS. Bibl. Augustanæ Græce (non simul etiam latine, ut præstantissimo Caveo traditum) edidit Job. Wogelinus Augustanus, Augustæ Vindel. 1605. 8. Utraque junctim (Logica enim $\pi\epsilon\acute{\omega}\tau\omicron\nu\ \beta\iota\beta\lambda\iota\omicron\nu$ dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmidas in gratiam Johannis Ducæ, & Physicæ p. 264. seq. inseruit fragmentum *exegeticos* suæ in *Psalmos*, cujus alia apospasmata servantur MSS. in Bibl. Vindobonensi, in qua etiam reperitur $\lambda\omicron\gamma\circ\ \omega\epsilon\iota\ \tau\eta\varsigma\ \alpha\gamma\iota\omega\varsigma\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\delta\circ$, quemadmodum Ingolstadtienfis & Vaticana habent

* Locum exinde producit Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 121.

** Blemmidæ de quinque vocibus latine prodiit Joach. Perlonio interprete Basil. 1542. 8. & ratio de compendiaria arte differendi & de Astrolabio, una cum aliis aliorum scriptis, interprete Georgio Valla. Venet. 1498. fol. Hoc de Astrolabio ad Nicephorum Gregoram sunt qui referunt.

habent ejus *Encomium in S. Johannem Evangelistam*, & λόγος de anima & corpore, atque de fide, virtute ac religione opuscula. In Vindobonenſi præterea sunt πρὸς ἑρῶν ποίημα ἔ λογιωτάτα καὶ σοφωτάτα βλαμμίδα: incipit: τῶν ἀσθενῶν ἐνὶ λυγρὰ μαζὶ τρισκαίδεκα: cum περὶ αἱμάτων, sive καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν αἱμάτων τῆς φλεβοτομίας τῶν ἀσθενῶν, (qva duo carmina in alio codice tribuuntur *Maximo Planuda*:) vide *Lambecium* lib. VI. p. 109. Præterea εἰδήσεις τῶν ἱατρικῶν μέτρων, & Διαγνώσεις καὶ ἱεράπειαι τῶν ἀσθενῶν τῶν ἀνδρώπων. Denique *Geographicum πρὸς οἰκιστῶν opusculum*, Γεωγραφίαν σωσιπλικήν vocat *Salmasius* pag. 276. *Epist. Demonstrationem quod individuis vita non sit præfinita*, memorat in *Apparatu Possëvinus*. Vide & infra, in *Nicephorus Monachus*.

Nicephorus Bryennius Ethnarcha ab Imp. Constantino Monomacho appellatus, sed imperium cum affectaret oculis privatus est A. C. 1057. qvo *Isaacius Comnenus Augustus* acclamatus fuit. Vide *Cangii familias Byz.* pag. 177.

Nicephorus Bryennius II. Dyrrachii Dux, à *Nicephoro Botaniata* Imp. victus & oculis privatus una cum filio *Nicephoro Bryennio* III. qvem à scriptore diversum esse, adversus Zonaram ostendit *Possinus* ad *Bryennium* pag. 116.

NICEPHORUS BRYENNIUS IV. Cæsar, *Nicephori Bryennii* secundi ἀπύχοῦ & maritus *Annæ Comnenæ*, filiæ *Alexii Comneni* Imp. defunctus circa A. C. 1137. de cujus vita consulendus *Martinus Hanckius* lib. 1. de rerum Byz. Scriptōribus cap. 28. Ejus ὕλη * ἱστορίας ad socrum *Irenem Augustam* è *Ducarum* familia, *Annæ* matrem, *Alexii Comneni* conjugem, sive libri *quatuor commentariorum de rebus Byzantinis* ab *Isaacii Comneni* principatu usque ad initia *Alexii Comneni*, sive ab A. C. 1057. ad 1081. latine versi & utraqve lingua primum editi sunt à *Petro Possino* S. I. qvi illos descripsit ex perantiquo codice *Jacobi Cujacii* ac *Petri Fabri Sanjoriani*, qvo *Annæ Com-*

- * *Nicephorus* ipse in præf. ἥτε γὰρ ἱστορίαν συγγράφειν προέβηκαί, ἥτε πλέκων τῶν Ἀλεξίου ἐγκωμιον, μόλις γὰρ αὐτὸς πρὸς ταῦτα ἥτε Θεοκτιδὴ δεινότητος, καὶ τὸ Δημοσθένους ἐξήγεσθε μεγαλόφρονον. Ἀλλ' ἀφορμὴν τινὰ παρὰ στήν Βυλόμενῃ τοῖς τὰ ἐκείνη συγγράφειν ἰδέσθωσι πρὸς ταυτηνὴ τὴν γραφὴν ἐξώμησης. Ταῦτα τοὶ καὶ ὕλη ἱστορίας ὀνομαζομένης τῶ λόγῳ. *Auctores* nullos allegat hic *Nicephorus* præter *Homerum* pag. 63. lib. 1. & lib. 4. pag. 101. *Euripidem* pag. 102. *Patriarchæ Antiocheni Emilianii* mentio pag. 64. lib. 2. & *Thomæ Patriarchæ CPol.* qvi *Michaëlem* Imp. Monachum factum creavit *Metropolitam Ephesi* p. 84. lib. 3. sed ibi pro Θωμᾶς videtur legendum Κόσμος.

Comnenæ Alexias libris illis subiecta legebatur. Prologus ἀκίφαλος necdum ex alio codice suppletus. Possini editio lucem vidit inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1661. fol. ad calcem Procopii. Addendæ eruditæ Caroli du Fresne notæ, quæ subiectæ sunt Johanni Cinnamo, ibid. 1670. fol.

NICEPHORUS CALLISTUS, de quo capite superiore pag. 130. seq.

Nicephorus Catacolonia Constantini Filius qui Annæ Comnenæ sororem natu minorem Mariam in matrimonio habuit. Vide Alexiadem lib. X. pag. 276.

NICEPHORUS CERAMEUS, ὁ κεραμεὺς sive *Figulus* Possevino & in quibusdam Codd. MSS. dicitur, qui notior est sub nomine Theophanis Ceramei, de quo alibi.

NICEPHORUS CHARTOPHYLAX, de quo supra pag. 208. Idem forte Diaconus & Chartophylax CPolitani Patriarchii qui Concilio Nicæno II. interfuit A. C. 787. & qui postea Patriarcha CPol.

NICEPHORUS CHUMNUS Canicleo præfectus, cujus filia Irene nubsit Joanni Palæologo, qui deinde Imperator ab A. C. 1295. vide Cangii familias Byz. pag. 236. Eidem Chumno sub exitum vitæ factæ Monacho *Nathanaëlis* nomen inditum, ut conjicit Jo. Boivinus ad Gregoram pag. 761. & affirmat Cangius ad Zonaram p. 148. De ineditis ejus scriptis vide si placet Caveum ad A. C. 1320. *Orationem funebrem in Theoleptum Metropolitam Philadelphia* allegat idem Boivinus pag. 759. Alia hujus Chumni pag. 751. 753. 754. seq. 761. 763. &c. Calauboniana pag. 21: *Inter libros MSS. Bibl. Regia unus est inscriptus Ναθαναήλ ὁ Μοναχὸς ὁ καὶ χύμνος* qui CPol ante annos 300. vixit. In eo continetur Oratio ad Thessalonicenses missa, & variæ Epistolæ, ex quibus apparet Nathanaëlem illum fuisse alterum Jobum, cui tot adversa contigerunt, ut dici vix queat. Dignus auctor qui legatur vel ob summam in scriptis pietatem. Habetur, inquit Cangius, in Bibl. Regia num. 751. Codex continens varia opuscula & Epistolæ Nicephori Chumni, in quibus sunt sermones consolatorii duo, quorum alter ad Imperatorem scribitur de morte Despota filii, alter ad ejusdem Chumni filiam Imperatricem (Βασίλισσαν) de illius viduitate, cujus tum annuserat sextus decimus. Apud Labbeum pag. 295. Bibl. novæ MSS. pro Nathanaëlis Chumni nomine reponendum Chumni, ubi hos opusculorum illius

illius titulos refert: De primis & simplicibus corporibus. Nihil inferius terra, cum ipsa sit in medio. Neque materiam ante corpora, neque species five ideas absque corporibus, sed omnia simul. Antirrbeticus adversus Plotinum; animas non prius existere quam corpora. De anima nutritiva & sensitiva. Non esse impossibile, neque prater rationes Physicas, aquas esse supra celos. De aëre, & quare cum sit natura calidus, tamen cum agitur, frigidus sentiatur, & de grandine & ventis. Adversus antiquos Philosophos de eodem argumento. In CHRISTI transfigurationem. Sanctio, Natalis Domini seriam non tantum, uno die sed per totum mensem celebrari debere. Symbuleuticus de iustitia ad Thesalonicensis, & Urbis encomium. Ex Imperatoru decreto, ut iudices iurejurando obligentur ad munus sancte obeundum. Encomium ad Imperatorem. Querela adversus Nipponem ob male administratam Patriarchatus sui provinciam. Oratio funebria in Theolepium Metropolitam Philadelphia. Consutatio Latinorum dogmatum de processione Spiritus S. Testamentum valetudine adhuc firma melius quam urgente morbo ordinari. Ad Episcopum Philadelphia de miraculo in Cana. Ad eundem de petitione Elisei ab Elia. Ad filiam Imperatricem de ipsius viduitate. Ad Imperatorem de obitu Despota & filii ejus. Consolatio in calamitate amici. De charitate erga proximum, & omnia relinquenda ut CHRISTUM sequamur, & de benedictione paternam quam surripuit Jacob suadente matre. Chrysobullum super quadam consultatione Imperatricis. Chrysobullum ad Cralem Servia. De reconciliandis Monachis qui defecerant, Chrysobullum. De iudicio adhibendo & eligendo genere dicendi. De his qui iniquo animo serebant quod Rhetores quosdam imperitos objurgaverat. Chrysobullum de unione Monasterii in Galezio & S. Resurrectionis. Epistola CLXXII. Possevinus testatur in Vaticana extare Nicephori Chumni de oratione, iudicio & operatione, quid ex eis amplecti quid fugere deceat. Fuere etiam Georgius Chumnus, & Johannes Chumnus & Michaël Chumnus, de quibus alibi.

Nicephorus Comnenus Sebastus, A. 1089. occisus, de quo Cangius famil. Byz. pag. 172.

Alius Nicephorus Comnenus, quem suspectum sibi, oculis A. C. 1206. multavit Constantinus Basilii frater. id. p. 170.

Nicephorus Confessor sub Leone Armeno, Monasterii Medicensis in Bithynia Hegumenus, de quo Henischius ad IV. Maji T. 1. p. 500. seq. Alius Nicephorus Confessor, idemque Patriarcha CPol. ab A. 806.

X x

Nice-

Libri sti Pars Altera.

Nicephorus *Constantini Copronymi* F. à fratre Leone IV. Imp. oppressus A.C. 776. Vide Hist. Miscell. XXIII. 3. Theophanem &c. *Nicephorus Despotes*, Michaëlis nothi filius natus maximus, Epiri Princeps, de quo Gregoras IV. 9. &c.

Nicephorus Diaconus, vide Nicephorus Chartophylax & Nicephorus Phryx.

Diogenes Nicephorus, qui ex cœcatus licet, literis & singillatim Geometriæ dedit operam, de quo Anna Comnena IX. Alexiados pag. 255. seq. 266.

Nicephorus Domesticus sub Leone Basilii F. Vide Scriptores post Theophanem p. 221. Nicephorus Drungarius, id. p. 227.

Nicephorus Dyrrachii Episcopus tempore Concilii secundi Nicæni, cui præterea interfuisse Nicephorus Episcopus *Αδατῶν*, Adatenſium, Nicephorus Episcopus *Φλόγγων* sive *Φλόγων* Elogensium, Nicephorus Episcopus *Λύνδων*, Lundenſium, Nicephorus Episcopus *Αδρῶν* Hadriani, & Nicephorus Diaconus ac *πρωτοπρεσβυτέρου* vicarius Episcopi Gargarenſium. Nicephorus Hegumenus sive Archimandrita S. Andræ & alter S. Sergii & *Μιθικίου*, itemque tertius S. DEI genitricis.

NICEPHORUS GREGORAS, de quo dictum hoc ipso capite. Vide & Acta Eruditor. A. 1704. pag. 134 seq. Maligne quædam cum in Historia sua tacuisse notat Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 727. Ex libro XXIX. adhuc inedito nonnulla affert libro de Synodo Photiana pag. 318. seq. & 342. ubi etiam laudat vitam S. Mich. Synelli à Gregora scriptam, & Martyrium *Κοδῆστῶν* *Quadrati Corinthii*, quod è Codice Bavarico Græce edidit Henschenius T. 2. ad X. Martii p. 696. & latine ex Reinoldi Dehnii S. I. versione, p. 8. Hic pro *Quadrato* male *Cordatus* vocatur in appendice ad Historiam literariam præstantissimi Cavei.

Flavius Nicephorus I. Imperator CPol. ab A. 802. ad 811. de quo Cangius pag. 127. famil. Byz.

Nicephorus II. Phocas Nicephori Phocæ patricii Nepos, Imperator ab A. 963. ad 969. quo à Zimisce occisus est. Vide Cangii familias Byz. p. 149. 150. Ejus *Novellæ* quædam *Constitutiones* existant, ut sex illæ quæ Græce & Lat. leguntur in jure Græco-Romano T. 1. pag. 113-117. edit. Freheri, & T. 2. pag. 108-171. & quas habet Edmundus Bonafidius lib. 1. juris Orientalis pag. 7, & 28. Hujus Nice-

Nicephori Imp. jussu conscriptus liber *de militari sive de eventibus bellis & excursionibus* *ὑπὲρ τῶν πολεμικῶν* in 55. capita divisus qvi passim citatur è MS. Palatinæ Bibl. à Meursio in glossario, & MS. bis exstat in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium lib. VII. pag. 202. seq. Exstat & MS. in Vaticana, Regia Parisi, Ingolstadiensi, Barberina & Farnesiana, ut notavit Naudæus lib. 2. de studio militari p. 518.

Nicephorus III. Botaniates Imperio ab Alexio Comneno dejectus A. 1081. Ejus aurea bulla confirmans decreta Synodalia de incestis nuptiis atqve sponsalibus, facta * sub Johanne Xiphilino Patriarcha, Græce & Lat. in jure Græco-Rom. lib. 2. pag. 121-123. edit. Freheri.

Nicephorus Leonis Isauri F. à Patre Imperator renunciatus A. C. 718. sed à fratre Constantino Copronymo excæcatus.

Nicephorus Martyr circa A. C. 260. cujus Acta Græce & Latine vulgavit Henschenius ad 9. Febr. sinceriora autem è Codd. MSS. Regiæ & Colbertinæ & Monasterii S. Germani à Pratis Bibl. vulgavit Theodoricus Ruinartus in Actis primorum Martyrum sinceris & selectis p. 239. editionis nitidæ Westtenianæ quæ hoc ipso anno 1713. Amsteld. fol. post priorem Parisiensem A. 1690. 4. auctior prodiit. Omitto alios Martyres de quibus Martyrologia 25. Febr. 1. Martii &c.

Nicephorus Medicensis. Vide supra, Nicephorus Confessor.

Nicephorus Melissenus Cæsar, de quo Anna Comnena in Alexiade.

Nicephorus è Monacho, Mileti Episcopus, circa A. C. 900. cujus Vitam MS. habuit Raphaël du Fresne & Franciscus Combesius.

NICEPHORUS Monachus circa A. C. 1100. clarus, si credimus Petro Possino, qvi λόγον ejus *de custodia cordis*, *ὑπὲρ φυλακῆς καρδίας* Græce & Latina in thesauro suo Ascetico edidit pag. 404. Parisi. 1684. 4. Et hic & alter Nicephori Monachi λόγος priori subjunctus *ὑπὲρ προσοχῆς de attentione*; MS. exstat in Bibl. Vindobonensi. Neque fortassis Nicephorus iste diversus à Nicephoro Blemmidâ, de quo supra. Vide & infra, Nicephorus Studita.

Nicephorus Palæologus & Nicephorus Synadenus pro Alexio Comneno pugnantes cæsi à Roberto Calabria Duce. Anna Comnena III. Alexiados pag. 117.

X x 2

NICE.

* Habentur lib. 3. juris Græco Rom. pag. 213. seq.

NICEPHORI *Paschalei* de jejuniis Græcorum libellum lingua eorum vulgari scriptum memorat Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. pag. 91.

NICEPHORUS *Patriarcha* CPol. ab A. C. 806. & alter circa A. 1259. De utroque dictum supra p. 295. 299.

Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus sub Constantino Porphyrogenito. Vide scriptores post Theophanem p. 278.

Nicephorus Petinsus Martyr in Istria. Vide supra, Nicephorus Antiochenus.

NICEPHORUS *Philosophus* & Rhetor CPol. de quo supra. p. 300. Videndum, idemne cum Nicephoro Gregoræ.

Nicephorus Phocas, Bardæ Phocæ magni Domestici filius circa A. C. 1091. occisus, de quo Cangius p. 151. famil. Byz.

Nicephorus Phryx Diaconus, Historiæ scriptor Cedreno & Joanni Scylitzæ laudatus.

Nicephorus ex Evnucho Imperatoris Constantini VIII. Monachus *Studita* A. C. 1035. de quo Cedrenus p. 738.

Nicephorus Synadenus. Vide supra Nicephorus Palæologus.

NICEPHORUS UIRANUS, Magister sive Rhetor Antiochenus, à quo descripta Vita S. Simeonis junioris Stylitzæ (qui A. C. 597. Mauritii 15. ætat. 75. obiit) Græce & Latine existat in Actis Sanctor. 24. Maji T. 5. pag. 307 - 401. cum latina versione Conradi Janningi S. I.

Nicephorus Xanthopoulos, idem cum Nicephoro Callisto.

VII. Venit jam recensendum Volumen *scriptorum post Theophanem*, sive qui Historiam Byzantinam ab Leone Armenio Mich. Curopalatzæ Imperatoris, in quo definit Theophanis Chronicon, successore prodixerunt usque ad Nicephorum Phocam Imp. & ex MSS. Codd. recensiti atque versione donati sunt à *Francisco Combesis* Ord. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici, sed lucem demum viderunt post ejus fata, Paris, 1685. fol. unde etiam annotationes, quas in hos scriptores vir doctus parabat, desiderantur. Scriptores ipsi in illo Volumine hoc ordine leguntur:

I. *Ano.*

- * Obiit Combesius Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætatis 47. De ejus vita consulendi Carolus Peraultus in viris Seculi XVII. illustribus qui in Gallia claruerunt. Tomo 1. pag. 48. & Lud. Elias du Pin in Bibliotheca scriptorum Ecclesiasticorum T. XVIII. pag. 99.

1. ANONYMI, qvem incerta conjectura *Leontium Byzantinum* vocari video à Labbeo in protreptico p. 14. & 46. *Chronicon*, Theophani continuando *Constantini Porphyrogeneti* jussu conscriptum *libris IV.* de totidem Imperatoribus: lib. 1. de *Leone Armenio* qvi A.C. 813. cœpit imperitare, lib. 2. de *Michaële Balbo*, lib. 3. de *Theophilo Michaëlis*, & lib. 4. de *Michaële Theophili filio* qvem nece sublatum scribit 24. Sept. Anni Græcorum 6376. h. e. Christi 868. Græca Combesisius vulgavit ex apographo Barberiniano Codicis MS. Vatican. , qvòd Holstenius Româ transmiserat. A Constantino Porphyrogenito, vel ejus nomine verba quædam inserta videntur lib. 2. ubi de Creta à Saracenis liberanda sermo, p. 51.

2. CONSTANTINUS *Porphyrogenitus* Imperator A. C. 959. extinctus de vitalavi sui *Basilii Macedonis*, qvi Michaëli Theophili Filio A.C. 868. successit, qvemq; notat cum illo decessore suo Michaële annum unum habenas Imperii gessisse, deinde vero alios annos undeviginti solum rerum summam præclare administrasse, usqve ad Annum nimirum 882. Vita ista jam lucem viderat, cum *Leonis Allatii* versione, in ejus *συμμίκτοις* A. 1653. 8. divisa in sectiones sive capita. LXX. Sed Combesisius Græca ad jam memoratam apographum Barberinianum recensuit, novam adjunxit versionem, & sectionibus Cl. aliter atqve Allatius dispescuit, quæ diversa capitum distinctio crucem solet figere citantibus scriptorem, vel citata loca inquirere cupientibus. Qvòd in titulo legitur: *ἱστορικὴ διήγησις τῆς βίης καὶ τῶν πράξεων βασιλεὺς τῆς αἰοδίας βασιλεως, ἡν Κωνσταντῖνον βασιλεὺς ἐν Θεῷ Γωργίου ὁ τέταρτος υἱανός, φιλοπόνησας διὰ Δαφνίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ διηγήσασθαι τῶν πράξεων αὐτοῦ*, per τὴν πράξιντα intellige auctorem qvatuor præcedentium librorum, qvibus hanc vitam bona venia Imperatoris subnexuit, & qva testatur se deterritum esse, ne & ipse vitam Basilii scriberet, ita enim Anonymus ille Chronici scriptor in præfat. ad eundem Constantinum, cujus jussu ad Theophanem continuandum accessisse se profitetur: *εἰ καὶ τῆς αἰοδίας σε πάπῳ, τὸ ἐν βασιλείᾳ ἐν κλειῶς βασιλεὺς τῷ πατρὶ σὺ ἱστοροῦμενα, καὶ μὴ πάσης σαφηνείας καὶ λόγῳ ευκοσμίαις καὶ τῶν γενομένων ἀληθείς καὶ εὐκρινεῖς εἰς τὸ φανερὸν ὡς αὐτὸς τῆς σῆς πλουμαχίας εἰδήσεως ἐξαγορευόμενα, περὶ τὸν αὐτὸν διηγήσασθαι.* Labbeum qvi hanc vitam non à Constantino ipso sed ab alio ejus jussu scriptam esse suspicatus, refellit Martinus Hanckius de Hist. Byz. scri-

X x 3.

• Librorum distinctionem ab ipso auctore esse patet ex pag. 102.

ptoribus p. 473. atq; solus ille, Hanckio nec visus scriptoris anonymi locus (nondum eum prodierat) sufficit ab Labbei & qui eum sequitur Cavei (ubi de Leontio Byz. Chronographo agit ad A. C. 920.) conjecturam elidendam.

3. *Anonymus* (alius ut videtur & succinctior quam qui priorum quatuor librorum est auctor) de rebus *Leonis* Philosophi, qui Basilii filius & successor fuit, pag. 217 - 232. de *Alexandro* Leonis fratris pag. 233. 234. de *Constantino* Porphyrogenito Leonis F. qui puer septennis pervenit ad Imperium, & primos septem annos puer Nicolao Patriarcha & aliis tutoribus, matre Zoë, annos sex & viginti cum *Romano* Lacapeno, focero, ac denique solus annos quindecim rebus præfuit, atq; ita per annos LV. vixit dignitatemque Imperatoris gessit: pag. 235 - 292. Et de *Romano* juniore Constantini Porphyrogeniti filio pag. 293 - 300. Plura promittit ille scriptor de Theophili Urbis præfecti p. 275. & de aliorum summæ in aula CPol, auctoritatis virorum moribus, quæ non exstant, certe lucem non viderunt.

4. *Anonymi* * *Dissertatio stelitica contra Iconomachos*, & Synodum Copronymianam scripta circa A. C. 745. atque adeo ante septimam Synodum sive Nicænam secundam, p. 303 - 311.

5. JOANNIS *Monachi Hierosolymitani*, *narratio de origine motuum Iconoclastarum* p. 312. 313. Idem hic Johannes (forsitan Hierosolymæ urbis postmodum Episcopus) cujus λόγον δοκαστικόν de sacris imaginibus ad Constantinum Cabalinum sive Copronymum edidit Combesius T. 2. auctarii novi, sive in Historia Monothelitarum, pag. 665. & quam Codices alii tribuunt *Joanni Damasceno*. De Codice Regio ex quo hæc opuscula Combesius descripsit, & in quo etiam leguntur testimonia Patrum quæ pro imaginibus in Synodo Nicæna secunda asseruntur, videnda Clariss. Montfauconi Palæographia Græca p. 65. 66. *Videri autem potest*, inquit Combesius, *præclarus ille Codex quasi ὁπλοθήκη universalis, collecta habens præcipua quæque Catholicorum adversus hæreticos (Christi maxime Mysterium impugnantes) munimenta* Ex illo illustris Petrus de Marca ** Vigili Confirmationem V. Synodi pridem produxit, tametsi non omnibus ejus fidem fecit. Ipse certe qui

librum

* Inscriptus *Dialogus*. Sed nihil habet quod Dialogum referat.

** In diss. de Epistola Vigili, Paris. 1642. & ad calcem Operis de Concordia Sacrorum & Imperii inter Dissertationes varias Petri de Marca pag. 207. 227. seq. Vide & Baluzium ad lib. V. de Concordia Sac. & Imp. cap. 12.

librum composuit, tantaque in eo Patrum ac Conciliorum digessit, de hac confirmatione quasi non plane illi explorata veritas, ac nutantū fidei, scripsit repertam esse inter Acta quintæ Synodi. - - Habet hic Codex Leontium de Sectis, longe editis emendatorem, & auctoritatibus quæ illi desiderantur, auctorem. Οὐ γὰρ plura capita, (quem omnem pluraque ejus complectitur) nova ex illo facere liceat, sic editu laborantia, ut nec ipse Anastasius suam agnosceret, nisi omnia decoquit vulgator & interpres.

6. Ex narratione de miraculo S. Demetrii * Martyris, ἐκ τῶν ἁγ. λοφῶν Δημητρίου ἐν μείκῃ διηγήσει Ἰωαννατοργίου, fragmentum de revelata ab ipso excisione ac direptione Thessalonicæ p. 314 - 316.

7. JOANNIS CAMENIATÆ Thessalonicensis narratio diserta & elegans A. C. 904 scripta ad Gregorium Cappadocem, de Thessalonica excidio cui scriptor ipse interfuit, & quam illo ipso anno (Leonis Philosophi XIX.) cepit Leo Tripolites Agarenorum dux. Hæc prius cum Allatii versione prodierat in ejus συμμίκτοις, vulgatis à Bartoldo Nihusio 1653. 8. Sed Combesius iterum recensuit, & novam interpretationem suam adjunxit, divisitq; in capita LXXIX, cum in Allatiana editione dispescatur in sectiones XLV. Hic Cameniata patre Exarcho Helladis natus, fuit ex Clericorum ordine, Lector, & Ecclesiæ Thessalonicensis Cubuclesius, h. e. qvi Metropolitanos in publicum procedenti pedum Archiepiscopale præferret. Dicitur etiam τῶν ἐν τοῖς οἰκοῖς τῶν βασιλείων πωγμένων ἥς. Vide cap. 55. edit. Combesiana (Allat. 30.) & Hanckium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 22.

8. DEMETRII CYDONII, Thessalonicensis Monodia sive comploratio Πρὶς πῶς ἐν Θεσσαλονικῇ πιστοῖς, de civibus qui in dissidiis seditione ac tumultu intestino Thessalonica A. C. 1343. sub imperio Joannis Cantacuzeni perierunt. p. 385 - 392. De illo tumultu Gregoras XIII. 10. & Cantacuzenus III. 94.

9. Pars ex vita Basilii junioris Anachoretæ CPol. A. C. 944. vel 952. extincti scripta à Gregorio ejus discipulo, de Constantini Ducæ clade & interitu, quem Constantino Porphyrogenito adhuc puero ad Imperium vocare Nicolaus a) Patriarcha & alii quidam instituerunt. pag. 394 - 399. Vitam illam Basilii Anachoretæ integram, vul-

* De hoc Demetrio vide Baronium ad Martyrolog. 8. Octobr.

a) Vehementer eo nomine in Nicolaum scriptor hic invehitur, vocatque cum per ignominiam p. 398. ἀγενέλας, & p. 399. ᾤτιλινος.

vulgavit Henschenius Tomo 3. Act. Sanctor. ad 26. Martii p. 668. latine ex versione Combefisii, & Græce ad calcem voluminis pag. 24. ex MS. Codice Mazariniano. Antvverp. 1684. fol.

10. SYMEONIS *Magistri & Logothetæ Annales à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam*, pag. 401 - 498. ex Codice MS. Raphaëlis Tricheti du Fresne, ex cujus libris, ipso defuncto, in gazam Regis Christianissimi est perlatus. Scripsit Symeon iste similiter *Annales ab Orbe Condito*, qui hactenus lucem non viderunt, extantque in altero ac majori Regio Codice qui in Leone Armenio desinit, videturque in illa priore parte, leviori opera auctor perfunctus, & in multis Theophani consonat, quem & ipsum constat desinere in Leone Armenio. Confer si placet quæ supra p. 158. ubi etiam de Codice Scoriacensi ac Messanensi. *Adscriptum majori illi Codici Regio inquit Combefisius, alia manu, pauloque recentiori*, Hic est Metaphrastes; *cujus tanti visi sunt Annales & Chronica Hippolyto Thebano, ut ea omnibus anteponat*. Vide Hippolyti verba apud Allatium de Simeonum scriptis p. 34. qui Simeonem Metaphrastem Magistri & Logothetæ cursus primum, tum etiam generalis Logothetæ dignitatem gessisse pluribus disputat. Exstant etiam hi Simeonis Annales in Bibl. Cæsarea, in quam illos intulit Busbequius, ut notatum Lambecio lib. 2. pag. 588. Quoniam tamen in Codice Raph. Tricheti du Fresne, Chronico huic postremum inserta Mich. Pselli Historia, Combefisius T. 1. Bibl. Patrum Concionatoria suspicatur alterius esse Simeonis, quam Metaphrastæ, & fortasse illius qui Orationes XXIV. collegit ex operibus S. Basilii: quippe Metaphrastes paullo ante Psellum in vivis esse desiit. Ni ipse Psellus, Symeonis illi Chronologia ex IX. Historicis, se decimum adjunxit, sive alii addidere: opus certe à Theophane ad explendam Historiam Byzantinam summe necessarium. - - Pselli Historiam plurimum accipiat, ex ejus Epistolarum lecta manu ad Imperatores, Cæsares, summosque sæculi Principes ac Magistratus, ad Patriarchas, Metropolitæ, Ecclesiarum Antistites ac Præsides, ne Mich. Cæularii pro Synodo accusationem dicam, ejusdemque ac Constantini Libudis qui illi suspectus est, nec non Xiphilini *Ἱστορίας*, luculentissimas scilicet in eoslandationes, viros nimirum qui utraque militia CPoli egregie fulserunt, ac illo dicente, qui ipse publicarum curarum ius socius, ac πολυτεχνῶν fere summus, Constantino præsertim Monomacho Imperatore, ad quem & politici scripti non spernendi tractatus. Præter Mich. Pselli Historiam etiam Leonis Diaconi

coni similem lucubrationem edere Combefisius altero statim Volumine constituit, sed morte prævento viro illo maxime industrio, nemo fuit hætenus qui literarum studiosos hoc beneficio obligaret. In Codice Regis Galliarum 1837. præter Mich. Pselli Φιδουσιων ὑπερτίμω Epistolæ & de casu templi S. Sophiæ atque in Joannem Patricium Monodias, existat ejus *Varia Chronographia à Basilio & Constantino Porphyrogenitis ad Michaëlem Ducam*. In alio Codice ejusdem thesauri Regii occurrit Leonis Diaconi *Historia ab excessu Constantini Porphyrogeniti ad Joannem Tzimiscem* sub quo scriptor ille vixit. Λέοντι & Διακόνι ἱστορία ἀπὸ τοῦ ἐξουστῆ τοῦ πλευτῆς & αὐτοκράτορος & Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ πλευτῆς & αὐτοκράτορος & Πιλιπομένης Τζιμισκῆ. Utroque & Psello & Leone Diacono MSS. usus in Glossario suo Græco concinnando & in aliis scriptis suis præclarus Cangiæ. Ex Chronico MS. continuatoris Theophanis, & altero itidem MS. Simeonis Logothetæ nonnulla de XLII. Martyribus Amorienensibus per Saracenos circa A.C. 841. occisis referuntur ab Henschenio T. I. Act. Sanctior. Martii p. 466. 467. & Græce pag. 894. seq.

11. Denique collectionem Combefisianam scriptorum post Theophanem claudunt *GEORGII Monachi Βιοὶ τῶν εἰσὼν * βασιλέων, Vita Imperatorum Leonis Armenii & qui post eum rebus præfuerunt* usque ad Romanum Lacapenum, cum jam Constantinus Porphyrogenitus solus imperitaret, defunctum A.C. 948. Diversus est hic Georgius à *Georgio Hamartolo* cujus Chronicon ab exordio Mundi ad Michaëlem Theophili filium, sub quo ipse vitam agebat, adhuc MS. delitescit in variis Bibliothecis. Vide quæ supra p. 154. seq. Utriusque; & tertii insuper Georgii Monachi Chronicon sive Historiam MS. evolvisse se testatus est Raderus in Viridario Sanctior. notis ad vitam Ignatii Patriarchæ CPol. scriptam à Niceta Paphlogone: *Præter ea quæ passim adoram notavi, placuit quadam enotare ex Georgio Hamartolo, qui diversus est à Georgio Syncello Tarasii, quamvis in fronte nomen Syncelli præferat: diversus item à Georgio Monacho qui Chronicon scripsit, quod à Panvinio laudatur, tamen se Chronicon illud Georgii nomen præscriptum non habeat. Tres enim diversos Georgios Monachos manuscriptos partim ex Palatina Bojorum, partim ex Augustana Bibliotheca, ineditos omnes nec translatos hætenus necum habeo, conseroque.*

Y y

INDEX

* Hinc apparet non diu post vixisse. Cæterum pag. 128. annotatum: ἔως ὧδε τὸ χρονικὸν Γεωργίου, καὶ ἀπὸ τῶν ὧδε τὸ Λογοθέτου.

Libri 2ti Pars Altera.

INDEX SCRIPTORUM & aliorum quorundam in Scriptoribus post Theophanem memoratorum,

ad paginas edit. Parisiensis.

- A** Brahamitz Monachi pro imaginum cultu Martyres tempore
Theophili Imp. 63.
Agarena mulier Pythonico obsessa spiritu, à Theophilo Imp. con-
sultitur 75. 421.
Alexander Nicææ Metropolita, Rhetorum ludo præfectus à Con-
stantino Porphyrogenito 278.
Alexius Cæsar Monachus 68. 419.
Ameramnunes Saracenorum dux, Geometriæ & aliis disciplinis de-
ditus 116.
Amorienfis Martyres, Theodorus Craterus, Theophilus ac Babutzi-
cus 78. 83. XL. Martyres 81.
Anargyrorum templum (Cosmæ & Damiani) 37.
Anastasius è Monacho, Thomæ Tyranni socius 37. 43. 44.
Anastasius Heracleensis Metropolita 273.
Ancilla Michaëlis Imp. per intervalla vaticinans 14.
Andreas Apostolus aram ponit S. Michaëli 14. 455. S. Andreæ
templum 141.
Andronicus fidei ejurator & ad Saracenos profugus 230. 561.
S. Annæ Oratorium à Leone Imp. exstructum 90.
Anthemii Monasterium 68. 419.
Antonius Sylæi Episcopus. infra, Constantinus.
Antonius Cauleas Patriarcha CPoli. 220. 224. 462.
Apollonius alter 520. ejus Magia 457.
Apostolorum templum majus, & minus *sepulchra*, CPoli. 120.
Areopago & Helixâ sanctius judicium in *δικήματα χαλκῆς* 161.
Arianica rabies Inonomachorum 515.
Asyli jus ad Mariæ Theophili Imp. filix tumultum 67. 418.
Athenogenes Martyr in Olympo cultus 289.
Athingani, cui sectæ deditus Michaël Balbus Imp. Circumcisionem
servant & Hebræum hominem domi alunt 27. Athingani cujus-
dam vaticinium de Michaële 29.

Avga-

Avgarus 505.

Aurea bulla Michaëlis Balbi 45. Leonis, Basilii F. 230.

Bardanius Tyrannus Monachum induit 6. seq.

Βάσκα, convivium 12.

Basilii Anachoreta 394.

Basilii Macedonis Imp. studia & pietas 193. seq. preces 206. tota
ejus progenies literis imbuta 205. S. Sophia ædem & alia tem-
pla instaurat 198. seq. tania coccinea in capite, portendit ipsi
Imperium 135. alia præfagia 136. 139. seq. 434. siglis uti in
rationum libellis vetat 162.

Belisarius alter 265.

βιβλία τακτικά καὶ βασιλικά 88.

Biliotheca ἡ παλαιὰ 427. βασιλική 454. Imp. Constantini Porphy-
rogeniti in χροστροκλίῳ 89. Patriarchica ἐν τῇ Θωμάτῃ in S. Tho-
mæ pluteis 65.

Bogoris Bulgarorum princeps in baptismo vocatur Michaël. 101. 102.

Boiditzæ ad Amorienses obsessos literæ inter missilia jactæ 81.

Brumalium 284.

Bulgari ad Christum conversi 440. 210. 101.

Carbeas Manichæus perduellis 103. 110.

καὶ χροπρόσαπ 445.

Chiron μισάνθρωπος Achillis præceptor 137.

Christophorus Gangrensis Metropolita 265.

S. Clementis Martyris Oratorium 203.

Cometas Grammaticæ Græcæ Doctör sub Michaële Theophili F.
Cæoli 118.

κωμικὴ παννυχὶς in Tragœdiam desinens 156.

Constantinus ὑπεριτῶν τῇ Πατρικίῳ καὶ πῶς ἐν λόγῳ γραφὴν 82.

Constantinus presbyter, νομικὸς, postea dictus Antonius, Sylæi
Episcopus 403. seq.

Constantino Magno dicata ædes 207.

Constantinus καθηγητὴς τῶν φιλοσόφων 283.

Constantinus Porphyrogenitus Imp. pietatis ac literarum fautor &
Patronus 277. sq. S. Chrysostomi admirator 285. vitam Basilii
Macedonis avi sui scripsit 2. Theophanis Chronicon jubet
continuari, ibid. omnium ante se Imperatorum & belli & æ-
cum Byzantinorum res scripto tradere voluit 132. seq.

Y y 2

Cosmas

Cosmas Magister sapiens & νομομαθής 176. 591. alius melodus, infra in Marcus.

Cretenses decem Martyres 48.

Crucis adoratio 309. 338. 240. 402. 569. Christianorum in bellis armatura 338. Festum exaltationis Crucis 381. reliquiae Crucis 38. signum fronti impressum 126. Ρααν, σαυρός πενίχηκα 170. 408. νικησποιός 205.

Cyri matris somnium 139. Cyri bonus animus erga subditos 387.

Cyrillus Görtynæ Episcopus Martyr 48. Ejus sepulchrum sanguine stillans, ibid. 414.

Dæmones silvam inhabitantes 191.

Dalmatæ ad Christum revocati 180.

Damalidis Epitaphium Epigramma 479.

Δανηλῖς, Danielis uxor 142. 194. seq.

Demetrius Martyr 314. seq. 319. 324. 326. ejus templum 335.

Dictum sapientis: εὐμήχανον ἐστὶν εἶπαν τὸ πικρὸν 333.

Diomedis Martyris Monasterium 139. 194. seq. de Basilio Macedonæ Imp. visum 140.

Dionysius Areopag. 63.

Adversus divinationes 29.

Docetarum hæresis objecta Iconoclastis 305.

Eliæ Prophetæ ad matrem Basilii Imp. visio 139. templum in palatio 203. Basilii Imp. erga Eliam religio 460. 548.

Elias & Michaël intercessores apud Deum 169.

Evangeliorum liber ab igne intactus 211.

Euphemie Monasterium 164.

Euphrosyna Monialis, 417. Mich. Balbi uxor 49. à Theophilo privigno reclusa in Monasterium 54.

Eusebii Hist. Ecclesiastica 506.

Euthymius Monachorum ἡγούμενος 444.

Euthymius Sardinium Episcopus, Martyr imaginum 31. 405. 500.

Euthymius Syncellus, Patriarcha CPol. 228. 231. 233. 467. 501. 569. 563.

Festum Ascensionis Christi 122.

Gazarenus carmine proditus 45.

Georgius τὸς γραπτικὰς δόλτους ἐπειλημμένος 76.

Imaginis Gregorii Theologi miraculum 30. 41. Orationis exordium

dium in sancta Lumina: *πάλιν ἰησοῦς ὁ ἰμός.* ibid. Theologus
 510. ex ejus stelitevt. in Julianum 520.

Gregorius Astronomiæ Doctor CPoli sub Constantino Porphyrogenito 278.

Gregorius Asbestos Episc. Syracul. 443. 445.

Gryllus, Patriarcha per jocum dictus à Michaële Theophili filio, una cum XI. Metropolitibus 152. seq. 124. seq. 436. alio nomine Theophilus 437.

Hæmorroissæ à Christo sanata statua 506.

Hebræorum Tiberiadensium *παραστάτης Φαρμακομάντης* Serantapachus imagines tollendas Saracenorum principi svadens 313.

ἡ παρ' Ἑβραίοις ἐπιζομένη μονάστρια ἢ τὸν Ἀντίχριστον μέλλουσα πύκτειν 442.

Hebræus Magus Photio perſuadet Crucem ejurare, ut eruditione seculari excellat 443. ridicula calumnia.

Hercules 490 Hylam qværens 290.

Jo. Hexabulii consilium 11. non audiendos hostes, qvando amicos accusant 44.

Hierosolymitana Latinorum peregrinatio 315.

S. Hierotheus 63.

Hilarion confessor 442.

Historicus inutilis qvi causas rerum non aperit 14. 104. qvi rebus non interfuit, recte diversas sententias commemorat 32. 69.

Homerus 175. 216. 388. 464. 478.

Homericus Therlites 57.

Jacobus Maximinæ Monasterii præfectus 442.

Icaliæ *πλάτ' συγγραμμάτων* 415. tetraodium Magni Sabbati &c. 514.

Iconoclastæ 305. 312. seq. 504. Vide, Docetz, Ariani, Marcion & Manichæi. Persecutionis auctor contra imaginum cultores

Jo. Syncellus, 93.

Ignatius *οικουμενικός διδάσκαλος* 88.

Ignatius Patriarcha CPol. 13. 64. 120. 121. 126. 152. 153. 163. 168.

171. 434. 438. 439. seq. 441. 447. Ecclesia S. Michaëlis sive

ἀρχιερατῆγος ab eo condita in Satyri emporio 544. Monasterium 454.

Imago Christi Edessena CPolin allata 268. 491. 493. 505. 590. Maria

imago, Lydda 505.

Imaginum cultus 12. 56. 57. 100. 176. 309. 404. adversus Iconomachos 508. sq.

- Invektivæ in Mich. Balbum scripto traditæ memorantur 32.
 Joannes Apostata 300.
 S. Joannicius 442.
 Jo. Baptistæ imago 65. 112. Oratorium 63. 64.
 Jo. Theologi Oratorium 207. imago in scutis depicta 112.
 Jo. Cameniata scriptor de se & Patre suo ac familia 362. 383.
 Jo. Chrysostomus. Vide Constantinus Porphyrog. & Polyevctus.
 Johannes Hagiopolita 218. 349.
 Joannes Astronomus 486.
 Joannes Grammaticus 403. Lecanomantæ F. id. Leoni Armenio
 favens contra Imaginum cultum 20. Monachus 74. Syncel-
 lus 419. Theophili Imp. præceptor 96. legatus ad Syriæ Prin-
 cipem 60. seq. 64. Patriarcha CPol. 75. 76. 403. 421. auctor
 persecutionis contra Imaginum cultores deponitur 93. 94. 96.
 97. 98. Joannes 520. vide & 426. 428. 449. 430.
 Joannes Monachus, victoriam præfagiens Petronæ 112. 114.
 Joannes Ησυχαστής 444.
 Joannes Παπᾶς 233.
 Jobus Patriarcha Antiochenus 35. al. Jacobus.
 Iosephus Monachorum ἡγούμενος 444.
 Irenæus 63.
 Isaaci Hieromonachi de Basilio Macedone vaticinium 150.
 Judæorum procurata conversio 210. 455.
 Justiniani triclinium 91. 208. magna Ecclesia 441.
 Lausiæ Triclinium 91. in eo disputationes de religione imagi-
 num 65.
 Lazari Monasterium, Evnuchis constructum CPoli 224. 556.
 Lazarus pictor Monachus, confessor imaginum 64.
 Leonis Armenii edictum de abolendis imaginibus 18. 20. 62.
 Leo Mathematicus 122.
 Leo Philosoph⁹ 426. 554. ex Episcopo Thessalonicensi Doctor public⁹
 in XL. Martyrum æde CPoli sub Michaële Theophili F. 115. seq.
 117. restitutus in Episcopatum 118. iterum dejectus 119. 424.
 Ejus astronomica observatione depulsa sterilitas, 118. Hæreseos
 causa gradu motus 424. 523. de Basilio Imp. præfagium 145.
 Ἡ τοῦ μαυριανῆ τοῦ βασιλέως πρᾶξις. ibid. Mamumi Saracenorum
 Prin-

Principis ad eum Epistola 177. ad Imperatorem de illo ad se mittendo 118. Vide & pag. 446. 447. 450. 523. 537.

Leo Sapiens Imp. ob quartas nuptias excommunicatur 228. *διουόησιν ἡμῶν ποιεῖν ἐκθίνας ἔχον γυναῖκας ἀνδρά τρεῖς καὶ πέντε, πολλὰν λογιώτατον ἀνδρῶν εἰς τὰτο αὐτῷ συνεργάτων, ibid, σφάται* 214. 216.

Leo Tripolita ex Christiano Apostata & saevus pirata 317.

Leges à Basilio Imp. reformatæ & restitutæ 163.

Lex Persarum ne quis rex posset fieri nisi ex regia stirpe 69. Lex Theophili qua libera esse iussit Persarum cum Romanis connubia 70.

Λεοῖχος τὴν Ῥῆγα Φεγγίας 181.

S. Lucas Deipara imaginem penicillo & coloribus expressit 631. 505.

Lycurgus legislator 137.

B. Magdalene corpus 224. 556.

S. Mamantis palatium 150. 152. 158. templum 122. 123. Monasterium 577.

Μάμα 57. 58.

Manetis, Valentini, Marcionis charybdis 510. Manichaicus furor Iconomachorum 515.

Manichæi 103. 168. 172. Iconoclastarum antistites & prodromi 527.

Manuelis versus super Theoctisti cæde 106.

Manuel Adrianopoleos Episcopus in Bulgaria & Martyr 135.

Marciani *περίδρομοι* 204. 206.

Marcion hæreticus 510.

Marcus Monachus qui magni Cosmæ tetraodion hymnum magni Sabbati absolvit, Leoni Imp. præfagit longius Imperium 225.

464. 557.

Μαρζύκα, convitium 445.

Martinaces Monachus 75.

Matutini hymni 24.

Mercaturam exercere Imperatori & Augustæ ignominiosum 56.

Methodius Patriarcha CPol. 31. 72. 94. 95. 96. 98. seq. 120. 425. seq. 431. 534. 526. 527.

Methodius Monachus pictor iudicium extremum repræsentat apud Bogarin Bulgariz Principem 440. 102.

Michael Balbus negavit Diabolum, quod Moyse ejus non meminisset 31. edictum ejus contra imagines 62.

Michaël

- Michaël Theophili F. se vocat Colonia ArchiEpiscopum 152. 437.
 Euripidis jambi quibus Basilicinum adoptat & præfert Basilio
 156. 129. 451. ejus aurea platanus , ελόχευτον ὄργανον &c.
 160. 107.
 Michael Christophori Imp. filius detractis Imperialibus calceis cleri-
 cus 593.
 Michaël ὁ Σινάδης 442.
 Michaël Ecclesiæ Hierosol. Syncellus, confessor pro cultu Imagi-
 num 66.
 Monachus Basilio præfagit Imperium 142. alia 196. seq.
 Monasterium ἐν Νοσσιᾷς 469. S. Phocæ 97. Satyri & Orientis 13.
 Gastriorum 56. 108. Sergii & Bacchii 96. μετανοίας 427.
 Mos Romanorum Principum absolvendi reos cum inaugurantur 8.
 Natalis Christi religio 22.
 Neronis Eros 156.
 Nicephorus Patriarcha CPol. 402. 404. 502. 18. 19. sq. ejus Epistola
 ad Mich. Balbum 31.
 Nicephorus Patricius, Geometrix ludo præfectus CPoli sub Con-
 stantino Porphyrogenito 283.
 Nicetas Christophori Imp. focer, Monachus 258. 545.
 Nicolai Mathematici vaticinia 474.
 Nicolai ♂ ἐν ἱερᾷ χαλκῷ πρωτεύοντι templum 200.
 Nicolaus Mysticus, Patriarcha 224. 228. 229. 233. 234. 235 236. 238. 242.
 243. 244. 245. 246. 251. 252. 253. 254. 394. 396. 398. 399. 403. 470.
 556. 563.
 Oraculum de Mich. Balbo 52. 413. Proconnessiis datum 272.
 Orthodoxiæ Dominica, pro restituto imagg. cultu 96. 99. 429.
 432. 528.
 Pantaleo Metropolitæ 469.
 Papa Romæ 181. ejus τοποτηρητὴν in Synodo contra Ignatium 121.
 Pauli Orphanotrophium 15. Oratorium à Basilio Imp. conditum.
 91. 203.
 Pauliciani 103.
 Paulini templum 37.
 Petri, monasterii Athenogenis præfecti vaticinium de Leonis Imp. li-
 beris 289.
 Πύργιον monasterium Virginum 171.
 Pharos, Oratorium CPoli 13. 20.

Monachi in Philomelio vaticinium, Bardanio impertitum 5. 15. 16.
21. 30.

Photius Patriarcha CPol. 109. 121. 122. 171. 215. 218. 438. 439. seq.
441. 456. 460. 535. 544. 549. incredibiles de illo calumniæ
442. sq. opinio de duplici hominis anima 445. λεβήφας, δυνατός
Βελιάς, ὡς ἔργος δὲ Φωτίου 444. liber ab Photio confictus 454.

Photinus Protospatharius 48.

Polyevctus Patriarcha CPol. 269. 493. 495. 592. alter Chrysostomus 277.

Proverbia: *Hercule fortior, Peleo castior, Themistocle sagacior* 387. *per-
sumum in vas* 39. *omnem funem movere* 61. δεύτερον πάλιν 133. *pe-
tras seminare, litus alloqui* 155. *lavare Æthiopem* 155. 210. συ-
οργιασάι. ibid. *aquilâ perniciosior* 291. *Thessalica Tempe* 315. *aspidis
in morem obdurare aures.* ibid. *Myssorum prada* 85. *Agonotheta more*
198. *res Πηλυδά in novacula acie constituta* 128. λιβητη καρδία 157.
ἀπὸ χραμμῆς. 160. τὸ τῆς Νεμέστως φθονερόν 177. 178. Punica
fraus 182. Γίγαντες ἀπαρτοί 130. Διονύσιον θιασώται 124.

Reliquiarum sacrarum veneratio 495. Mariæ vestis 38. 252. 445.
484. 536. 579.

Rhodii notarii liber famosus in Leonem Imp. 469.

Romanus Lacapenus Imperator, ὁρθοδόξοιται 259. ejus aurea
bulla 479. lectorem ad mensam adhibuit 488.

Ruffi ad Christum conversi 211. ἐκ γένους τῶν Φεράγγων 262.

Sabbatis jejunare præcipit Mich. Balbus 31.

Sabbatius Monachus ab imaginum cultu Leonem Armenium avo-
cans 403. 17.

Salomo sub Justiniano in bello Vandalico celebris 265.

Samonæ liber famosus in Leonem Sapientem 469.

Santabarenus Monachus 214. 457. Theodorus Monachus Santaba-
renus Evchaitarum ArchiEpiscopus 218. seq. 550. 547.

Σάρακιλ, significat λευκὸν οἶκημα 76.

Sergius Abbas, Photii ἀντιπῶς 269. 492. 591. 592.

Sibyllinum Oraculum in quodam libro Imperatoriæ Bibliothecæ re-
positum, quo non solum nuda oracula, verum etiam eorum quæ
Imperio potituri essent figuræ formæque coloribus expressæ
continebantur 22. 406.

Soldanus in rotarum gyratione inconstantiam fortunæ ridens 182.
Solon 137.

Sphenodæmon, Clericus Palatinus 454.

Stephanus Amasenus Evnuchus, Patriarcha CPol. 254. 486. 581. 583.

Stephanus Basilii Imp. Filius 164. Patriarcha CPol. 218. 220.
394. 549. Monachus quidam *ἄντι ὁ Στεφάνου* 40. 92.

Symbolum 308.

Synodus Copronymiana 304. 503. 504. 510. Leonis Armenii
contra Imagines 501. 504.

Synodus septima confirmata 163.

Synodus contra Ignatium 121. pro restituendo Ignatio Patriarcha
ibid.

Templum S. Sophiae 159. 168. 198. Jesu Christi 203. *ἡ ἐκκλησία*
& Eliæ 190. 200. 196. SS. Apostolorum 198. S. Mariæ tem-
pla. ibid. 126. Platonis Martyris aliorumque Martyrum & San-
ctorum 199. 204. 206. 207. 208. 209. Mariæ ad Blachernas
97. 75. solenniter ab Imp. Theophilo frequentatum 55. *ἡ ἐκ-
κλησία* 63. 86. seq.

S. Theclæ protomartyris festum 452. Oratorium 91.

Theodorus Monachus cognomine Cuphara 101. 439.

Theodoræ præfagium de Basilio Macedone 145.

Theodegus Astronomiæ Doctor 119.

Theodorus Geometriæ doctor, Leonis Sapientis discipulus 119.

Theodorus Craterus Apostata 83.

Theodorus Crithinus, ArchiEpiscopus cultor imaginum, male habi-
tus 419. 517.

Theodori Studitæ Confessio pro SS. imaginibus 512.

Theodotus Cassiteras, Patriarcha CPol. 18. 402. 502.

Theognostus qui de Orthographia scripsit sub Mich. Balbo, Histo-
riam illorum temporum de Siculo tumultu condidit 51.

Theophanes 18. sq. 432. & Theodorus Grapti Confessores pro cultu
imaginum 65. 405. 100. Versus Jambici Theophili Imp. qui-
bus compunctæ ac descriptæ ipsorum frontes 66. 425. 524.

Theophanes Smyrnensis Episc. 100. pro Nicæno.

Theophanis *ἡ μακαρίτης* Chronographia 2.

Theophylactus Patriarcha CPol. 261. 489. 587. 593.

Theophilus Imp. imaginibus infestus 57. 62. ejus Cantica sacra
66. seq.

66. seq. lex de capillis non alendis 67. ultima Concio 85. editum contra imagines 519. seq.

Theophili Imp. duo magna *ἔργα αὐτοῦ* 416.

S. Thomæ Apostoli sepulchrum Edessæ 284. templum 218. festum 229.

Thomas Logotheta *ἔσθρμυ*, in Philosophia summus 143.

Thomas presbyter depositus ob impertitam benedictionem Leoni Imp. quartas nuptias celebranti 559.

Thomas apostata & perduellis 33. ejus supplicium 44. Morothomas 296.

Trajanus alter 265.

Trypho Patriarcha CPol. 258 487. 585.

Valentinus hæreticus 510.

Vaticinium de Adatâ Constantino capienda 147. Alia vaticinia, vide Agarena, Ancilla, Dionedes, Elias, Joannes Monachus, Oracula, Petrus, Philomelium, Sibyllinum.

Xerxes mare virgis cædens 111.

Zelicum hæresis extincta 100. 433. Confer de hac Joachimum Camerarium ad Nicephori CPol. Chronographiam p. 125.

Zoës urnæ inscriptum ex Pl. 136. 8. *filia Babylonis misera* 223. 463. 585.

VIII. LEO VI. Basilii Macedonis Filius & Constantini Porphyrogeniti ex quarta conjuge Zoë pater, à Photio quem Præceptorem habuit, omni genere scientiarum imbutus, Imperator CPol. à Calendis Martii A. C. 889. usque ad XI. Maj. 911. de cujus vita videndi Continuator Theophanis, & Simeon Magister, Georgius Monachus, Jo. Scylitzes, & Annalium scriptores Cedrenus, Zonaras, Glycas & Constatinus Manasses, atque è recentioribus quotquot Annales sæculi noni & Imperatorum vitas condiderunt, nec non Hanckius de scriptoribus Historiæ Byz. parte 1. cap. 23. qui etiam *Sapientem* & *Φιλοσοφώτατον* nuncupatum observat è Constantino Porphyrogenito, Jo. Zonara, Mich. Glyca & Constantino Manasse.

Huic Imperatori vulgo tribuuntur XVII. *Oracula*, Græcis versibus Jambicis edita, & figuris sive iconibus appositis expressa de futuris Imperatoribus, Patriarchis, rebusque CPolitanis. Ex his postremum de restitutione CPoleos Græce & Latine edidit Jo. Leunclavius ad calcem Constantini Manassis, Basil. 1573. 8. Cætera sedecim Græce &

Latine cum castigationibus nonnullis vulgata sunt à *Jano Rutgersio* cum versione *Georgii Dousæ* (qvi Græca CPoli secum attulit) lib. V. variar. lect. capite 8. Lugd. Bat. 1618. 4. *Versions*, inquit, quæ ex Italia prodierunt, tales sunt, ut quod vulgo dicitur, neque calum neque terram tangant. Iconas studio omisimus, quod ea sæpius jam recusa sunt. Respicit *Francisci Patricii* Dalmatæ, * ejusdem qvi discussionum Peripateticarum, Novæ de universis Philosophiæ & aliorum præclarorum operum editione sibi nomen comparavit, interpretationem illorum oraculorum latinam & vulgari Italo sermone editam *esposizione delli oracoli di Leone Imperatore* Brixia 1596. Versionem *Leunclavii* in postremo illo, & in cæteris Dousæ à Rutgersio alicubi castigatam servavit *Petrus Lambecius*, qvi oracula hæc Græce & Latine cum iconibus luculenter descriptis ære, notisque suis, & cum *paraphrasi profana* ultimarum undecim Oraculorum Græce primum vulgata è Codice MS. Amstelodamensi, nec non cum Patricii latina interpretatione excudi curavit ad calcem Codini de antiquitatibus CPolitanis, Paris. 1655. fol. Eadem prodierunt Germanice cum figuris in æs incisus à Jo. Theodorico & Joanne Israël de Bry, Francof. 1597. 4. in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis. Johannes Meursius præterea in Glossario suo Græcobarbaro laudat *Rhuzani* cujusdam Paraphrasin Græcobarbaram vaticiniorum CPolitanorum, nec non explicationem *Scholarii* quæ exstat in Bibliotheca Vaticana: Deutrisque Lambecius lib. V. Bibl. Vindob. pag. 15. seq. ex quo discas *Joannem Ryzanum* vertisse Græce alia oracula *Theophili* presbyteri & clerici Romani: *Gennadium* vero *Scholarium* exposuisse oraculum, quod fertur repertum singulis scriptum literis in sepulchro Constantini M. cujus ibi specimen affert. Cangius quoque ad Glossarium suum Græcum condendum testatur se usum Leonis Sapientis ænigmatum cum explicatione, hoc titulo: *ἀνιγμα λῆξων Λεόντιου & σοφιστῆς συμβολικῆς ἐν Βυζαντίῳ λήξας*. Liber scriptus lingua Græca vulgari ex Codice Colbert. 5104.

Utrum auctor oraculorum illorum sit Leo Imperator, dubitare licet, neque veteres scriptores quorum loca Lambecius præfixit, & in quibus Oraculorum mentio est, illa Imperatori Leoni deferre tribuunt: at ex locis alijs à Lambecio præteritis etiam apparet, oracula ejusmodi in aula Byzantina jactata fuisse diu ante Leonis Sapientis

* Vide Bælli Lexicon in *Patricio*.

pientis ætatem. Nam continuator Theophanis lib. 1. in vita
 Leonis Armenii cap. 22. demonstrat illius mortem, qui septua-
 ginta fere annis ante Leonis Sapientis Imperium occisus est, ora-
 culo ejusmodi præsignificatam. ὁ δὲ χρησμός ἦν Συβυλλιακὸς ἐν τῇ
 βιβλῷ εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην ἀναποκείμενος. ὁ χρησμός μόνον ἀ-
 πλῶς, ἀλλὰ καὶ μορφᾷ καὶ σχήματι ἔχυστα τῶν γειρομένων βασιλέων, ἀπὸ χρη-
 μάτων. Oraculum vero Sibyllinum erat in quodam libro Palatine Bibliotheca re-
 positum, quo non sola nuda oracula, verum etiam eorum qui Imperio potituri
 essent figura formaque coloribus expressæ continebantur. Eadem habet Si-
 meon Magister in Annalibus, qui oraculum ipsum ad Leonem
 Armenium spectans pluribus etiam exponit pag. 406. ἦν γὰρ αὐτῷ ἐκ-
 πνοῦ Συβυλλιακὸς βιβλῷ ὁ ἀναγρίσιμος χρόνος μεμνημένος. ἔιχε γὰρ γρα-
 φὴν τοιούτων. Λέοντος εἰκόνα θηρίον ὀλέκλον, ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ ἔχοντα
 χρῆμα, ἐν δὲ τοῖς ὀπίσθεν φ, καὶ μέσσοις δὲ θηρίον πρὸς αὐτὴν τὴν ψάσ-
 ξιν φ, ἣν ἀσάθην ἐμπειρημένην καὶ ἡμαγμένην, ἣν ὑποδείξας Στεφά-
 νου ὁ Ἰππικλὴν Καπετωλίζης, ἔφη πρὸς αὐτὸν τί δηλοῖ πάντα; ὁ δὲ ἔφη,
 ἄφες δέωσπιτι, μὴ ἰδῶ καὶ τὴν γραφὴν. ὁ δὲ ὁ κατιδέεσθαι. Συλλογι-
 σάμενος ἐν ὁ Στέφανος λέγει τῷ βασιλεῖ. ἔτι ὁ Λέων εἰς πρὶς ὥπων τῆς
 βασιλείας κῆρυ, καὶ μέσσοις δὲ χρῆματι καὶ φ κακόν τι συμβαίνει αὐ-
 τῷ. Καὶ ὁ βασιλεὺς, τί ἐστὶ τὸ φ καὶ π χ; ὁ δὲ φησι, μέσσοις τῆς Χρυσῆς γε-
 νήσεως καὶ τῶν φῶτων. Novèrat enim ex quodam Sibyllinorum Oraculorum li-
 bro, quo illi tempore, ut necesse tolleretur, satis inditum esset. Nempe illo
 expressa erat figura hujusmodi: Leonis figuram ex integro referebat. Capiti
 litera χ. inscripta erat, à tergo vero litera φ. media bestia ad ipsa illa impa-
 ctus cruentus ensis barebat. Hac Imperator Stephano cognomento Capitoliges
 offensa, ex eo sciscitabatur, quid hac sibi vellent. Cui ille: *apage Domine ut
 nec oculis figuram usurpem.* Is enim vero nihil acquivit. Tunc igitur Step-
 hanus secum ipse reputans, Imperatori insit: *Leo iste in Imperii signum positus
 est; ac inter literam χ & φ malum aliquod imminet.* Tum Imperator: *quid
 vero sibi volunt χ & φ?* At ille: *inter Christi Natalem & τῶν φῶτων diem,*
 (Epiphaniarum scilicet atque luminum) intra quod tempus Leo Ar-
 menius est non diu post obtruncatus. Allatius de Georgiis pag. 351.
 memorat Oracula cum figuris picta Methodii Episcopi Patarenensis, Vi-
 siones Danielis Prophetæ, & Chosroe Regis Persarum, & Theophilii
 presbyteri Romani translata Græcè à Georgio Zegabeno, prætereaque
 Leonis Philosophi & Imperatoris. Idem pag. 404. notat Oraculum
 de Turcarum Imperio & sine ejus cum Genovadii Scholarii expositione.

editum à Dorotheo Monembasiæ Metropolitain sine Chronici sui Venet. 1637. 4. & Matthæo Cigala Cyprio post novam variarum Historiarum synopsis, ibid. 1637. 4. Additque se Vaticinium hoc inseruisse primo Variorum antiquorum Tomo in Antiquitatum CPolitanorum auctario cum aliis Leonis, Methodii Patarensis, Theophili Romani, Danielis Monachi & aliorum vaticiniis. Sed Tomus ille lucem hætenus non vidit. Confer interim quæ de oraculis illis & Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. & Joannis Capistrani Ord. Fratrum minorum, qui A. C. 1456. obiit, expositione Lambecius lib. 6. Bibl. Vindob. pag. 167. De aliis apud Græcos & Saracenos sub Danielis nomine jactatis *ὀράσεις*, quibus fata Imperatorum descripta fuisse testatur Luitprandus, vide si placet quæ dixi in Codice Pseudepigrapho Veteris Testamenti pag. 137. & de Methodii (non Episcopi Patarensis sed CPolitani Patriarchæ) revelationibus supra cap. 1. hujus libri p. 258. Cæterum oracula Leonis Combefissius non ad Leonem sapientem Imperatorem, sed ad Leonem Byzantium * Joannis Patriarchæ CPol. nepotem è stirpe Morcharzaniorum, cognomento Philosophum, à Michaële Psello in Antro Insula disciplinas varias edoctum refert haud inverisimiliter. Ita enim ille in Tomo 1. Bibl. Concionatoria, ubi de variis scriptoribus differit: *Leo Imperator non dicitur sapiens antiquis, Leoni Grammatico, Continuatore Vaticano, aliisque ejus ævi scriptoribus, ac nec Cedreno: sed magis recentioribus in quibus Zonaras, si ejus est quo illi ejus rerum tractatus prænotatur. Et ab his sapiens dicitur ob pietatem in DEum potius & variam doctrinam editaque ingenii monumenta quam ob divinandi periciam. Sed fuit & alius Leo sapiens, insignis ille conjector & Astronomus, cujus discipulus Theophilo Imp. Amorium nunciavit biduo post capiendum, quemque idem Theophilus CPolitano ludoprafecit, & qui postea Thessalonicensis Metropoli fuit. Ejus malim esse Oracula cum figuris, pro tanta illa ejus Astrologia judiciaria ac *παραλογιστικῆς* facultate, quam Leonis Imp. quæ is non adeo excelluisse videretur,*

* Hunc Leonem Philosophum Pselli discipulum ab Imperatore Leone sapiente distinguere docet Allatius diatriba de Psellis pag. 2. seq. De eodem plura Scylitzes, Cedrenus, & quæ ex scriptoribus post Theophanem supra p. 359. sq. Video etiam à Cangio laudari Leonis Philosophi (aliis Theophili) de Regno & Principibus (de Imperio & Imperatoribus) librum Astrologiæ judiciaræ ex Cod. Reg. 2730. & Colbert. 1079. & Leonis Philosophi ac Medici (quem diversum esse non dubito) Synopsis jatricæ sive Medicinæ libris VII. ex Cod. Reg. 3711. quæ in Bibl. Vindobonensi etiam exstare Græce MS. testatur Lambecius VI. p. 98.

et si gentis vitio ac aetatis fatidicos homines plusculum colueris. Vel certe antiquiora erant illa oracula, cum iis designatam mortem Leonis Armenii, ipsi inferendam ipso Christi natalis die, auctor Zonaras sit.

Alia Leonis Sapientis Imp. scripta.

I. Orationes XXXIII. in Bibl. Vaticana Cod. 106. & 803. ex stare MSS. notavit, singularumque titulos adscripsit *Baronius* ad A. C. 911. n. 3. ex his unam ibidem edidit latine ex *Fed. Metii* Termularum Episcopi versione. Alias novem Græce & Latine vulgavit *Greserus* Ingolstadt, 1600. 4. ex Bibl. Bavarica, una cum Nysseni tractatibus duobus in inscriptiones Psalmorum: decimam item in Opere de Cruce T. 2. pag. 142. Ingolst. 1600. 4. Alias insuper tres una cum primis *Greserianis* septem, brevibusq; notis *Combesii*, in Auctario novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 1605. Harum orationum singularum titulos vide si placet apud præstantiss. viros, Labbeum, Caveumque. Orationem de *S. Nicolao* Myrensi Episcopo Græce & Latine vulgavit *Petrus Possinus* Tolosæ 1654. 4. non 1644. ut habent Labbeus & Caveus. Alia in *S. Chrysostomum*, ex vita ejusdem quam *Georgius Alexandrinus* scripsit, maximam partem delibata, Græce in Operibus *Chrysostomi* T. 8. Savilianæ edit. pag. 267. & Latine apud *Surius* 28. Januar. & ante editionem *Chrysostomi* operum latinam. Antvverp. 1614. fol. Alias à se versas è Codice Naudæano & Mazariniano, latine exhibet laudatus *Combesius* in Bibl. Concionato-ria. Nimirum in *S. Joannis decollationem* & in omnes Sanctos & in *S. Nicolaum* Myrensem Episcopum, quæ una cum aliis undecim, & illa quam à *Baronio* editam dixi, & altera in *S. Chrysostomum* latine leguntur in editione Lugdunensi Bibl. Patrum T. XVII. pag. 22. seq. Orationem in *S. Tryphonem* allegat *Allatius* contra Hottingerum pag. 168. & duas in *S. Demetrium* pag. 170. Longe plures libro de *Simeonum* scriptis, ut in *S. Clementem Ancranum* pag. 81. in *Præcursoris diem* Natalem p. 83. in *transfigurationem Christi*, p. 91. 106. in *Christi Nativitatem* pag. 96. in *principium jejuniorum* (tres orationes hujus argumenti quemadmodum & in *transfigurationem* *Baronius* memorat) pag. 96. 114. in *Eliam Prophetam* pag. 97. in *Protomartyrem Stephanum* pag. 100. in *Templi consecrationem* 101. in *sancta Theophania* 108. Magno Sabbato pag. 116. His accedunt à *Baronio* memoratæ, atque adhuc quantum

tum sciam ineditæ, in *Spiritum S.* quod propria auctoritate adoptionem filiorum DEI largitus sit: in *Paulum Apostolum*: in *S. Thomam*, discipulum Domini, dua orationes: & denique, *Quando domus Imperatoris fuit consecrata*. Spectant huc etiam Hippolyti Maraccii Lucensis Mariale, Rom. 1651. 8. & ejus Cæsares Mariani 1658. 8. in quibus libellis reperies orationes Leonis Imp. in B. Virginem, latine versas à Jo. Mattheo Caryophilo Cretensi.

2. *Epistola ad Omarum Saracenum* de fidei Christianæ veritate & Saracenorum erroribus, ex Chaldaico versa à Sebastianio Champerio Lugdunensi A. 1509. atque in Bibliothecis Patrum sæpius latine edita ut Colon. 1622. T. 15. & Lugd. T. 17. p. 45.

3. *Canticum Compunctionis ex meditatione extremi judicii*, ex Codice Bibl. Bavaricæ vertit & latine edidit Jac. Pontanus S. I. Ingolstadt. 1603. 4. cum Simeone juniore de fide, aliisque scriptis quæ recenset B. Ittigius libro de Bibliothecis Patrum pag. 611. Recusum inde in Bibliotheca Patrum Coloniensi 1618. T. XI. & in supplemento Parisi. 1639. T. 1. pag. 861. & in Bibl. Patrum Lugd. 1677. T. XXII. pag. 747.

4. *Carmen Jambicum de misero Græcia statu*, quod cum versione Francisci Lucidi edidit Leo Allatius de consensu Ecclesiæ Occidentalis & Or. pag. 854. Idem Allatius edidit Græce versus Leonis Imp. retrogrados sive καρκίνους XXVII. post Excerpta Rhetorum ac Sophistarum Rom. 1641. 8. pag. 398. & ex Carminibus Jambicis in Clementem Anacranum nonnulla, libro contra Hottingerum pag. 173. Hymnos Leonis in Bibl. Bavarica exstare MSS. scribit Possévinus in Apparatu sacro, nescio an alios viderit quam Canticum illud Compunctionis, de quo jam dixi.

5. *Τὰν ἐν πλείοις Τακτικῶν σύντομον ὁρῶντος*, *Constitutio- num Militarium Breviarium*, quod primus è Græco à se versum latine edidit & Regi Angliæ Henrico VIII. inscripsit Johannes Cbecus, Cantabrigien- sis, Basil. apud Mich. Isingrinium 1554. 12. Ad illam interpretationem concinnandam usus est codice Gr. MS. Anglicano, quem vidisse optat Johannes Meursius, qui ex tribus MSS. Regis Angliæ, Palatino & Pistoriano lacunas sibi invicem suppleentibus Græcum

cum textum versioni adiecit, subjectisque aliquibus castigationibus suis vulgavit Lugduni Batavorum A. MDCXII. 4. quæ ipsa editio cum novo titulo præfixo adjuncta est Eliani Tacticis à Sixto Arcerio illustratis ibid. 1613. 4. Falliturque præstantissimus Caveus, qui Leonis Tactica cum versione & notis Sixti Arcerii prodiisse scribit. Porro Leonis Tactica Italice vertit & notis non contemnendis illustravit *Philippus Pigafetta*, Venet. 1541. 4. 1586. 4. 1602. 8. *trattato dello schierare inordinanza agli Eserciti, & dell'apparechiamento della guerra*. Hunc non semper vim hellenismi perpexisse, uti Chæcum quandoque nebulae cyathum propinare lectoribus notat Rigaltius ad Onofandrum p. 17. Versionem Chæci in non paucis reprehendit Antonius Possevinus libro V. Bibliothecæ selectæ capite 7. (edit. Romanæ lib. 1. cap. 24.) ubi & quædam loca ex antiquissimis quæ vocat MSS. profert, (Bavaricum Codicem innuens) quæ apud Meursium pag. 59. & 418. &c. longe minus emendate ac integre leguntur. Sed & Bibliotheca illa selecta aliquot ante editionem Meursianam annis prodierat, quam non viderit Meursius oportet, nam ex ea aliquot quæ dixi loca restituere ac supplere potuisset. Isaacus quoque Casaubonus qui antequam Meursius Leonem ederet, Æneam * cum versione notisque doctissimis publicavit, aliquoties græca verba allegat ex Leonis *dere militari*, seu, ut Chæcus vertit, *de apparatu Bellico* constitutionibus. Neque unum hic MStum vidisse se profitetur, refert enim quosdam Codices hanc inscriptionem præ se ferre, quam ex Meursii etiam editione paullo ante adscripsi: *Τῶν ἐν πολέμοις τακτικῶν σύντομον ὡς ἀποδοῖς*. Alios autem eosque optimos *πολεμικῶς ἀποδοῖς* designari. Prioris generis titulus exstat Viennæ in Augustissimi Cæsaris Bibliotheca codice Philosophico CXIV. probæ notæ chartac. in folio; uti indicat Petrus Lambecius libro VII. de Bibliotheca Vindobonensi pag. 213. quod MStum aliqui non mediocriter ab editione Meursii differre testatur. Inscriptio posterioris generis & in Possevini MStis fuit, & Lambecio teste apparet in codice CXVI. chartac. mediocriter antiquo in 8vo. ubi habetur *πολεμικῶν σύντομων ἀποδοῖς ὡς ἐν πολεμικῶν ἀποδοῖς*, quæ in editis Leonis Tacticis est septima decima constitutio. Ibidem duodevigesima quoque sed sine

Aaa

lem-

Libri 5ti Pars Altera.

* Prodiit cum Polybio Casauboni Francofurt 1609. fol. ut dixi lib. 3. cap. 30.

lemmate comparet. Undevigesima *ᾠὲ ναυμαχίας* reperitur in codice Medico XXV. chartaceo bonæ notæ in 4to quemadmodum idem refert libro VI. de Bibliotheca Cæsarea pag. 121. Eam & in Vaticana exstare memorat Gabriel Naudæus Bibliographiæ militaris pag. 63. sive lib. 2. de studio militari pag. 521. *Leonis*, inquit, *constitutiones quadam & fragmenta etiam ex Naumachica* * *exsunt in Palatina, quæ Vaticanæ non ita pridem adjuncta sunt: sed non puto quicquam in illis diversum esse ab ejusdem Imperatoris Tactici, quæ Meursius in lucem protulit. Nam & in illa decima nona constitutio tota de navalipralio est. Quam obrem pluri nunc faciendæ sunt BASILII Patricii Naumachica, quæ ex Regio & Palatino Codice forsan integra proferri in lucem possent, nam Pinellianus mancus erat in fine.* Reliquorum Codicum inscriptiones, quoniam principio carent, nullæ à Lambecio adduci potuerunt. Nam in codice philosophico CXIII. chartaceo in fol. & proœmium integrum & plus quam dimidia à fine pars desideratur. Optimus etiam codex CXV. membranaceus in 4to paginis 249. constans & Scholiis Græcis marginalibus illustratus, quem Busbequius (seu, ut alibi Lambecius scribendum docet, Busbeckius) CPoli comparavit, incipit à verbis proœmii editionis Meursianæ pag. 7. *δι αὐτῆς ἡ Ρωμαίων πολιτεία ἐννοεῖται.* Desinens in verba pag. 364. vers. penult. *καὶ γὰρ οἶδασιν ὡς εἰν μὴ σέπῳς καταστῆτες.* Hunc codicem non dubitat Lambecius Leonis ætate exaratum fuisse, invisum autem Meursio & penitus incognitum, ex quo ejus editio plurimis in locis, quorum unum in medium affert, corrigi perficique possit. Et plurimis in locis corruptam esse Meursii editionem notavit etiam Arcerius ad Ælianum pag. 169.

Plagii ** Leonem postulant Rigaltius in limine notarum ad Onofandrum, Allatius notis ad Hexæmeron Eustathii Sideræ, Antiochiæ

* Leonis Tactica fuere etiam MSta in Bibl. Scorialensi. Vide Maderum de Bibliothecis pag. 118. Et Naumachica inter Codices MStos Gudianos. De quibus plura infra. Tacticorum atque Strategicorum editionem atque in his Leonis quoque paravit olim è Palatinis Codd. Gruterus, ut ex Josephi Scaligeri Epistolis pag. 420. didici, deinde post Gruterum Salmasius, ut Madero pag. 122. & Naudæo pag. 523. de studio militari notatum.

** Ab hoc plagii objecto crimine absolvendum esse Leonem, demonstravi pridem in Decade Decadum sive Plagiariorum & Pseudonymorum Centuriæ, quam admodum juvenis edidi Lipsiæ 1659. 4.

tiochiæ Episcopi pag. 6. & Naudæus, cujus verba adscribam ex lib. 2. de studio militari pag. 526. *Omnes vero, inquit, illa Leonis constitutiones Tactics magna parte succum traxerunt ex Onofandri strategico, cujus tamen auctoris nomen ingrato silentio bellus ille homo semper obruit, ita ut illius nullibi meminerit nisi semel, cum ejus carpere vellet sententiam. Dignumque illud insuper observatione mihi videtur, quod hujus & Mauricii Imperatoris plerumque eadem, aut parum diversa sunt verba, ut quemadmodum Galenum ex Paulo Aegineta aut Aetio, sic non difficile sit alterum ejusmodi auctorum ex alio auctiorem facere. Verum à plagii crimine Leonem absolvere, videtur, quod non tantum in præmio dicit, se in veterum recentiorumque militaribus commentariis non perfunctorie versatum, optima quæque ex iis delibasse, & ὡς ἄλλοι περὶ χειρὸν νόμον ** Hypostrategis suis tradere voluisse, sed & pag. 320. & 432. fatetur in hoc libro ea se collegisse, quæ ex veterum commentariis accedente mediocri experientia sua edoctus fuisset, Atque si ab auctore sunt Scriptorum nomina, quæ in codice illo membranaceo Busbeckiano constitutionibus præfixa fuisse Lambecius testatur, longe magis à furto literario alienus nobis habebitur, qui cum Plinio majore ingenue per quos profecisset, voluerit indicare. Ait autem Lambecius majusculis literis adscripta se offendisse nomina ΑΡΡΙΑΝΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΕΛΟΠΟΥ, ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ, ΜΗΝΑ (forte ΑΙΝΕΙΑ) ΠΟΛΤΑΙΝΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ. Ex quibus tres tantum in Tactics Leonis allegatos reperio, Alianum quidem pag. 62. 90. 91. Arrianum p. 90. Onesandrum pag. 215. Equidem p. 431. memoratur quoque Πτολεμαῖος περὶ χειρὸς κανὼν & πτερυγίβιβλος, item Aratus in phænomenis & Joh. Lydi ** diurna ac menstrua observatio. Sed non hos citat tanquam iis ad Tactics concinnanda usus Imperator fuisset, sed quod Astronomiæ studio hisce potissimum auctores commendandos arbitraretur. Caterum alium hujus militaris argumenti librum à Leone scriptum fuisse recte colligitur ex verbis pag. 27. Ἐξίστησι σοι τῆς τι παρ' ἡμῶν ἰδίᾳ ἐκπαιδεύσαι γνώμης ἐν τούτῳ τῷ συντάγματι καὶ

Aaa 2

περὶ-

* Notari hic locus potest adversus Barthium, qui negat Leonem in hisce Tactics loqui tanquam Imperatorem: conf. pag. 10. 15. 23. 27. 32. 50. 176. &c. ubi non monet tantum sed jubet.

** De hoc Lydo vide præter Meursium in notis, ac Vossium de scientiis Mathematicis quæ notari supra lib. III. cap. 20. Cangii glossar. latine. in *silentium*, & Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 789.

πρὸς ἐπὶ πῶς καὶ παλάτῃ σωηθροισμῶναις ἡμῖν ἐν τῇ ἀνδραγαθήῃ τῇ βασιλικῇ
μονοβίβλων τὴν ἐκκῆθαι τὴν ζητημῶν πλείονα καὶ ἀρχαῖα συναγαγὴν ὡφέ-
λεια. Quem etiam innui puto pag. 200. Verba hæc sunt : Περὶ τῆς
τῆς πεζικῆς καὶ τῆς συμμικτῆς εἰδὴ ἐρῶν ἀπερ' ἀναγκαῖα καὶ τὴν πολέμου
γῆρας νομίζομεν. Περὶ ὧν ἀκρεβέστερον ἡμῖν ἐν ἐτέρῳ λόγῳ πρὸς ὡρίαν.

6. Ἡ γὰρ οὐσία ἀγαπῶναις ἀνδρῶν ἡ βασιλικῆς λέοντος ἡ σοφῆς,
ὅπως ἔχουσι πᾶσι τοῖς ὁδοῖσι τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῇ Πατριάρ-
χῃ Κωνσταντινουπόλεως : Dispositio facta per Imp. Leonem sapientem, quem ordi-
nem habeant Throni Ecclesiarum, Patriarcha CPolitano subiectarum. Græce
& Latine cum Joh. Leunclavii versione in jure Græco Romano, quod
ab eodem Leunclavio collectum, Marqv. Freherus edidit Francof.
1596. fol. libro secundo pag. 88 - 102.

7. Epigramma εἰς τὸ μνημεῖον, in spectaculum unius diei, le-
gitur in Anthologia lib. I. cap. 1. pag. 3. edit. Wechel.

8. De novellis Leonis constitutionibus, περὶ ἑρμηνείας καὶ
Βασιλικῶν quæ ejus auspiciis digesta feruntur, dicam accurate libro sex-
to, ubi Ctos Græcos recensebo. Nunc autem juvat cum Lectore
communicare Leonis *Naumachica*, sive potius ea, quæ de hoc argumen-
to in Tacticis Meursianæ editionis cap. XIX. leguntur, supplere ex
Codice Gudiano, cujus Apographum benevole mecum communi-
cavit amicus noster ingenii & doctrinæ laude clarissimus Michael Ri-
chey, Hamburgensis.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ναυμαχικά.

Περὶ ναυμαχίας βυζαντινῶν ἀγαπῶναις, περὶ ἧς ὁ δὲ μὲν ἐν τοῖς
παλαιῶν Τακτικῶν κεκαυνομένον ἔννομον. ἀφ' ὧν ἡ ἀπορρίθνη &c. ut in
editis p. 321. edit Meursianæ, nisi quod pro ἀγαπῶναις πείρας le-
gitur δι' ὀλίγης πείρας eodem sensu : & πλοῖων ἡμῶν στρατηγῶν pro
πλοῖων quod utrumque rectum est & præfectos navales denotat :
Deinde πρὸς τῶν pro πρὸς τῶν, & ἀφορμὴν δῆναι pro ἐμφασιν δῆναι.

Διάταξις Α'. (in Meursii edit. 2.) Πρῶτον μὲν ἔν, ὡς στρατηγὸς, &c.
eadem quæ in editis, nisi quod verba subinde aliter collocata sunt,
& ὑποσημαίνωσαν legitur pro σημασιῶν.

B. 3. Κατασκευασθῆναι δὲ δεῖ καὶ δρόμους, pro δρόμους. Sed
utrumque promiscue positum reperio.

Pag. 322. pro καὶ τῶν σῶν τὰ ἐκείνοις ἀντιμάχεσθαι, in Codice Gudiano plenius & emendatius legitur: καὶ τῶν σῶν ποιήσασθαι τὴν κατασκευὴν, δυνατὴν πρὸς ἅπαντα ἐκείνοις ἀντιμάχεσθαι, quomodo etiam in suo Checum reperisse, ex ejus versione apparet.

Γ. 4. Ἡ δὲ τῶν δρομόων κατασκευὴ μήτι πάντῃ ἔσω παχέια &c. deinde ἐξηρασμένη pro ἐξηρασμένη, & ταχέως pro ῥαδίως, & συγχεσθῆναι pro συναρξέως (leg. συνάρξιος) τε καὶ κρύσεως. Scribitur etiam Διαλύστω quod non erat à Meursio mutandum in Διαλύηται, neque enim illa ætate post ἵνα semper utebantur conjunctivo, uti mox sequitur ἵνα μὴ λίαν εἶναι ὄργος, & pag. 332. ἵνα μὴ βαρύνται. Sic p. 336. ὅταν ἐλπίζεται.

Δ. 5. Ἐχέτωσαν ἢ καὶ πάντῃ &c. mox κάρυα pro κάρυα, sed legendum, ni fallor, καρβία. Pro πλίτην Meursius legit πρίτην cum forte Leonis ætate πλίτην pro altero dixerint. In MS. autem ejus vicem invenio τρυπάνη, quod eandem rem significat.

Ε. 6. Pro Δια τῶτο ἰσχυρασμένων, rectius in MS. δι' ἢ τὸ ἰσχυρασμένοι πρὸς καὶ τῶν ἐναντίων ἀκοτίσει.

Pag. 324. τῆς πλεμίας νηὸς pro νεώς.

ς. 7. σίδηρα βαρῖα pro βαρεῖα, & mox μαξία ξιφοειδῆ pro μαζας ξιφοειδῆς. Mox: ἡ ἐμπέτηται τὴν ναῦν τῶν πολεμίων δυνάμει, ἥ τέ ἐστι αὐτῇ ὑπερτάτη.

Ζ. 8. Ὁ δὲ ἔτι καὶ ὁ πῆς ἀγκύρας βάλλων καὶ ἡλίσσων, ἤγαν τὰ σίδηρα.

Pag. 325. In MS. κραββατὶ pro κραββατὶ, & mox ἀφωρισμένοι δεικνύων τὴν ἀρχοτητα.

Η. 9. Κατασκευάζεσθαι σοι & mox ἡ πλεόν τῶν ἡ ἐλαττον καὶ τὴν χρεῖαν τὴν δέουσαν, denique ἄνω ἐσῶτες ἅπαντες ἐσπλοι &c.

Θ. 10. Γοργοτάτις pro δρομικωπάτης & γαλέας καὶ μοιήρεις pro γαλαίας ἢ μοιήρεις & σπυδαῖς χρεῖαις pro ταχυναῖς.

Υ. 11. deest οἰοντί.

Pag. 333. 13. 13. σιγήτας καὶ ῥιπήρια. Et paucis interjectis: ἐκείθιν οἱ σπαιτῶνται λάβωσι, pro πρὸς τὸν, & καταδαπανώμεθα ἐν ταῖς μάχαῖς pro Δια τὴν ὀλιγοτάτην αὐτὰ ἐν ταῖς μάχαῖς, eodem sensu. Post illa verba incipit Διατάξις 17', à verbis ἐκτὸς δὲ τῶν σπαιτῶν, ἥτοι τῶν

ἄλλων ἐλατῶν, ita MS. pro τῶν αἰῶ ἐλατῶν, de quibus vide infra. **Δ**ιὰ τῆς 19. Mox iterum ῥητέλια pro ρικτέλια. Et εἰ καὶ μὴ ὀπιθεῖν, ἢ ἂν πάντως ἐμπροσθεν πύλα εἶχοντε κασιδίας &c. unde hiatus in Meursii edit. supplendus. Paulo post, νευρικά ἀπορ δὸν διωλῶν κεντήλων, &c καὶ λῦθας δὲ δουαμένους δὸν χειρῶν ῥήπιδας pro χειροπλήθους. Et οὕτως ἐλάτῃν τῶν ἄλλων ὅλων αὐτὸς καταβλάψουσιν.

Pag. 334. 18. ὥς τῇ δυνάμει αὐτῶν ἐν τούτοις - - εἴτε τῶν βελῶν πληρῶνται, Mox μενάλους recte pro μὲν αὐλοῖς. Pro verbis autem quæ mox sequuntur : καὶ ὡς περ ἀκμαιότεροι τῇ αἰθέρα κινήσει in MS. est : καὶ ἀκούσιαι τοῖς & deinde καὶ τοῖς κεκοπιακίσι στρατιώταις ἴππι-
ζήντες - - καὶ εὐκόλως αὐτὸς καταπλεμήσασιν. Sententia semper eadem.

16. 16. Προσβολαῖς pro συμπλοκαῖς. 15. 17. δύνανται pro ἀκμήν. Cæterum male in eodem MS. Διὰ φυλάτῃν pro διὸ φυλάτῃν & βυλάς pro βολαῖς.

17. 18. Φρονήσας. Pag. 335. pro ὑπὸ τῆς πάσης, leg. πά-
νης, uti in MS. τῇ πάσῃ τῶν ἀναγκῶν ἀναγκάζομενοι. A verbis
ὑπερῶν δὲ καὶ τοῖς ἀρχαῖς incipit in MS. Διὰ τῆς 17.

18. 19. αἰσπληρώσεις.

Κ. 20. τῶν ὑπὸ σε στρατιωτῶν & εὐκαίρους.

Pag. 336. κα. 21. καθὼς ἂν συνειδῇς δεκνῆτα πρὸς τῇ περικειμένῃ
ἐγκράτῃ. Διατῆς κβ' incipit à verbis καὶ περσέτι, εἴ γε χρεια πιαυτῇ
καλίσει, καὶ ἵππας ἐν τοῖς ἱππαγωγοῖς περσπερίπῃεν, ὥς κ' τῆς πολε-
μίας ἔχον καταβλάψας, καὶ ἀπλῶς πάντα ἀπαρτίσας ὁδοιπορήσεις δέοντως.
Ita hæc Constitutio legitur in MS.

Κγ'. 22. Διὰ λαλήσεις - - περὶ θυμοποιήσεις πὺν στρατῶν, δόκευή-
σεις, ἴππιζήεις ἀνέμῃ πνέουσιν.

Κδ. 23. Οὐχ ὡς ἐτυχεν ἀπάνται &c.

Κε. 24. Καὶ πᾶσι ὑπερῶν ἐλματι δέξοντι, & pag. 337. ὑπερῶν ἐλ-
μασιν ὑπακύνσασιν.

Κς'. 25. τοῖς πρώτοις χρόνοις pro πρῶτοις αἰῶν. &c καὶ ἔτα καλῶμεν.

Κζ'. 26. ποτὶ ἧ κ' πλείους, ὥς κατέναντι ἀλλήλων ἐπὶ ἐρχομαι,
pro quo male in editis ὥς ἂν πρὸς ἀλλήλων. Postea Διὰ καμάκων σιδη-
ρῶν.

ρῶν - - διὰ τῆς αἰφύκτου καὶ ἀναγκαιῆς κινδύνου. Inde incipit διὰ
ταῖς κή. ἃ verbis ἢ γομναζέσθωσαν, ὡς αὐτοῖς ἡσυχία ἐκδοχῆται
ταῖς κή τῶν ἐναντίων &c. - - ὡς ἀποδοξήσθω τῶν ἐχθρῶν.

Pag. 338. κθ'. 27. καὶ ἐν ταῖς ὁρμησίαις pro ὁρμήσῃ. &c. καταγί-
των rectius pro καταγείτων.

Α. 28. Δεῖ δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ Πιφοράν - - καὶ πρὸς πύλιν καὶ
τὴν πύλιν τῆς ὁρμησίας ἐκλέξασθαι. Καὶ εἰ μήτις καταγίγῃ ἀνάγκη - - ἀλλ'
ὕπορθεσθαι ταῖς λεγομέναις τῶν ναυτικῶν ὡς ἀποδοξήσθω τῶν ἐχθρῶν, pro quo
minus integre in editis, ὡς ἀποδοξήσθω τῶν ἐχθρῶν.

Α. 29. εἰ μὴ μὴδὲ φόβον ἔχεις pro ἔχεις.

Α. 30. Εἰ πολεμίας παρεῖναι πᾶσι ἐπιζέεις, πάντως χρεῖσθαι - -

Pag. 339. πολλὰ γὰρ αἱ τῶν πολεμίων Πιβυλαὶ recte pro Πιβυλαί.
Deinde εὐρησθῶσι pro εὐρέσθωσι.

Α. 31. κατὰ ταῖς τάξεις ἐκάστων διηρημένων, pro ἐκάστη διηρημέ-
τως. Deinde καὶ Πιβυλαί αὐτῆς καὶ ἐπιζέεις.

Α. 32. Δεῖ δὲ ἑαυτὸν μάλλον &c. ut in editis.

Pag. 348. in Meursij edit. num. 62. Græca, quæ ibi deside-
rantur, ita sunt supplenda:

Ξ'. 62. Διωγῶν ἢ καὶ ὁλοκληρῶν
τῶν ναῶν ἀνατρέψαι τῶν πολεμίων,
ἐὰν πλοῦσαν ὡς πλοῦσαν δῆλας
αὐτῶν τῶν δρομῶν, καὶ τῶν πολεμίων
ἐπὶ ἐν μέσῳ, ὡς ἐπὶ ἐχθρῶν πρὸς
τῶν ἐκ χειρὸς μάχῃ συνδραμόντων
καὶ δοκούντων ἐπακυμβίβειν τῶν αὐτῶν
πλοῖον τῶν δρομῶν, ἐπὶ ἐπὶ μὴ ἑτερο-
δρόμῳ καὶ τῆς πλευρῆς τῆς ἐν τῇ
πρυμνῇ τῆς πολεμίας, καὶ πᾶσι τῶν ὡθί-
σαι σφοδρῶς τῇ συγκρούσει. Καὶ ὁ
μὴ δρομῶν διηρηθὴ λύσας ἑαυτὸν ἑ-
αυτοῦ ὑποχωρήσῃ μικρὸν, ὥστε μὴ
ἐπὶ ἀκυμβίβειαν τῆς πολεμίας, βα-
ρύνῃ ὁ ἐπὶ δρομῶν πύση δύναμει καὶ
πάντως ἀνατρέψῃ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἐν-
δράσιν τῶν πολεμίων ναῶν. Δεῖ δὲ κα-

62. Integram hostium navem,
* evertes, si latus navis tuæ ho-
stium lateri adjunxeris, & hosti-
bus unam in partem, ut solent, ad
conferendas manus concurrenti-
bus, & triremibus illorum in no-
stras triremes innixis, invadat eos
alia triremis ad latus puppis hosti-
lis, & impulsu vehementi illam
conquasset. Triremis autem no-
stra tuam seipsam solvens paulu-
lum retrocedat, ut ne ullo stabili-
mento hostium triremi sit, & ho-
stilem triremem alia omnibus vi-
ribus deprimat, atque adeo ipsis
cum viris integram navem ever-
tet. Providendum autem est, ut
ne

male Chocæ, classem.

ne vinculum omnino æquale fiat, sed ad hostilis navis puppim nuda aliquantulum latera relaxet, quibus irruens triremis hostium navem, usquedum deprimatur, invadit.

ΞΗ. Ad hæc præterea excogitemus, ut ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, quod in primis necessarium esse videtur.

ΞΘ. 63. Sed & aliud hoc magis necessarium est, si quis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, ut hostium navis aqua compleatur.

Ο. 64. Sunt & alia quædam bellica consilia ab antiquioribus in navali prælio excogitata, & plura etiam quæ excogitari possunt, quæ in præsentia propter longitudinem minime perscribenda sunt: quædam vero etiam commemorare hoc loco inutile est, ne hostibus divulgentur, & illis adversus nos hostes utantur. Nam hæc molitiones bellicæ si semel usurpatæ fuerint, facile aliquid contra eas suscipi & excogitari ab hostibus potest. Quocirca unumquodque inventum usquedum geritur, occultandum & secreto tenendum est.

ρονίσαι τὴν δεσμὴν, μὴ πάντως κατ' ἰσότητα γλίσσασθαι, ἀλλὰ μικρὸν ἀφίνειν γομὰ πρὸς πλεῖρα, καὶ περιμέναι τῆς πολεμίας, δι' ὧν ἐμπιστὼν ὁ δρόμων ὠθήσεται πρὸς τὴν αἰστροπλὴν τῶν πολεμίων τῶν νῆων.

ΞΗ. Πρὸς τούτοις καὶ τὸ νῦν ἡμῖν ὀπισηθὲν, ὥστε ἀπὸ τῆς κάτω ἔδρῳμονος ἐλασίας διὰ τῶν ὀπῶν ἡτοι τρυπημάτων τῶν κωπίων ἐκφερέμενα μέναιυλα, κατασφάλλειν τὴς πολεμίας τῶν πᾶν μοι ἀναγκαίων δοκεῖ.

ΞΘ. 63. Ἀλλὰ καὶ ἔπειροῦνται ἀναγκαῖοιροί, εἴ γε χειρῶν ἐνφυῶν ὀπιτύχη, τὴ διὰ τῆς κάτωθεν ἔδρῳμονος ἐλασίας τῆς ὑποδεχθῆσθαι μεθόδου δι' ὅπως ἐνδρασκευάσκειν πληροθῆναι ὕδατος τῶν νῆων τῶν πολεμίων.

Ο. 64. Ἐἰς τὴ καὶ ἔπειρα πῶς δεχάοις ὀπισηθῆναι ἐν τῷ πλοίῳ πολεμῶν ὀπιτηδύματα, καὶ ἐπὶ δὲ ὀπισηθῆναι δύναμινα, ἅπτε ἐν τῷ πρῶντι χράφειν διὰ τῶν σωτομῶν ἀνοίκεον ἡρησάμεθα. Τινὰ δὲ καὶ ἀσύμφορα διὰ τὸ μὴ φαυλίζεσθαι τοῖς πολεμίοις, καὶ μᾶλλον ἐκείνοις χρεῖσθαι αὐτοῖς κατ' ἡμῶν. Τὰ δὲ στρατηγήματα ἀπαξ κατασηθῆναι δύναται ἀντιστρατηγεῖσθαι καὶ καταμεθοδεύεσθαι ἐν τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἕκαστος τὸ ὀπισηθῆναι εὐχρητὴς πράξιως ἔχεν ἐν μυσηρίῳ.

Οβ. 65. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τῶν
 ῥαχάων Τακτικῶν καὶ στρατηγικῶν
 τῶν ζητῶν περὶ εὐρητῆ καὶ πᾶ τῶν
 πλείονα. Οὐ γὰρ διωατὸν, ὡς ἔρη-
 τῆ, περὶ ἑκάστη τὰ ἐμπιπῆν μέλλου-
 τῆ, διὰ τὸ ἀπειροῦ αὐτῶν γραφεῖν,
 ἀλλὰ τὰ ἱκανά.

Ογ. 66. Πλὴν κεφαλῶν οἱ εἰπεῖν,
 ἔσωσαν οἱ δρόμονες ἐξοπλισμοὶ πη-
 λείως ἀπὸτε στρατιῶν ἀνδρείων, καὶ
 ἐκ χειρὸς μάχης δυνάμεων, καὶ τῶν
 τῆς ψυχῆς ὀδύνης γυμνασίου * τολεμῶν
 καὶ πειθαρχημάτων, καὶ γενομενῶν.
 Οὗτοι γὰρ ἔσωσαν καταπλιτῶν οἱ πλοῖς,
 ὅποιοις καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ στρατιῶν οἱ πλι-
 τῶναι διώρισται, ὅλον, ὅτι κατὰ
 φρακτοὶ. καὶ ὅτι πάντες οἱ τῆς ἀνω
 ἐλασσίας ἐπληρώθησαν.

Οδ. 67. Πρὸς γὰρ τῶν ἐχθρῶν
 ποιότητα καὶ ποσότητα τῶν πλοίων, καὶ
 αὐτὸς ὁ στρατηγὸς διασκεύας τῆς
 δρόμονας καὶ καθοδικίσεις, ὅπως
 μὴ ἐλαττωσάτω ἔχῃ ὁ ἡμέτερος
 δρόμων τὴν πολεμίαν, ὅς τις μάστις οἱς
 ὡς μὴ μάχην εἰσεῖν εἰσμάχεται
 (Meurf. elegantius: eis isopalon
 εἰσεῖν εἰσπύεται μάχην), διὰ τὸ οἱς
 ἀλλήλους δισμῶν, ἀλλ' εἰ διωατῶν, καὶ
 πλοίων. Ἀμφοτέρων γὰρ ἀνδρείως, εἰ
 τύχοι, μαχομένων, οἱ πλείονες ὑπερήσαν (Meurf. ὑπερηγήσαν.)

Οε. 68. Pro ὑσιώζεις (quod habet etiam MS.) interpretes legisse se
 innuit ἐξισώσεις. Pro κατασώσεις mox in MS. est ἐξοπλίσεις καὶ ἰχυροπύτων
 pro ἀλκυμωπύτων quid idem est. Denique pro ἐμβιβάζεις καὶ ἀππλῆεις
 habet ἀμβιβάζεις καὶ ἀππλῆεις.

Οβ. 65. In alijs libris quæ de con-
 silijs factisque Imperatorijs scri-
 buntur, permulta quis hujusmo-
 di atque iis etiam plura inveniet:
 neque enim fieri potest, ut de omni-
 bus rebus quæ cadere in bello pos-
 sunt verba faciamus, quæ ipso ge-
 nere immensa infinitaque sunt.

Ογ. 66. Ad summam autem sine
 triremes instructæ viris fortibus
 ac strenuis, qui cominus con-
 fertis manibus pugnare possint,
 & qui alacri incitataque mente sint,
 & omnes in partes exercitati. Ar-
 mis autem talibus exerceantur,
 quolibet quivis terrestri in prælio
 miles armatur, iique potissimum,
 qui in superiore remorum ordi-
 ne consistunt.

Οδ. 67. Pro hostium viribus
 numeroque navium tuam classem
 Imperator instrues, ut ne mino-
 rem numerum navium nos ho-
 stium classe habeamus, sed æqua-
 lem potius, ut cum hostibus classe
 juncta pugnemus, aut majorem
 etiam, si fieri potest. Nam si utriusque
 fortiter ac strenue dimicent, qui
 plures fuerint prævaleant necesse
 est.

Bbb

Video

* ἢ παρατήματα.

Libri scilicet Pars Altera.

Video præterea in Codice MS. etiam hæc sequi de eodem argumento, quæ in Meursiana editione incassum quæres, ego itaqve in hoc loco cum versione mea, Lectoris ut spero veniâ, subjeci.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ
τῷ βασιλέως.

Ἰσπερ σοὶ ἐστὶ καὶ ἕτερον ναυτικὴν
ἐνέα στρατήγημα. Ὅταν μὲν εἰς τόπας
λιμένας μὴ ἔχοιτας καὶ ψαμμοῦδεις
τὴν δότι βᾶσιν μέλλης ποιήσασθαι, εἰάν
ᾔτω τύχει ἐν καιρῷ ναυτικῆς στρατη-
γίας, σάκκας πολλὰς γεμίσας ἄμμου,
καὶ τοῖς χροινίοις περὶ δότι ἐκάστω
δρομῶν ἐκκρεμάσεις τὰς δρεκύντας
οἰοεὶ ἀγκύρας, καὶ ᾔτως τὸν λεγόμενον
πλαγελίμενα ποιήσας, ἐυκόλως καὶ
τὸν τόπον νυκτὸς ἐπελθὼν, τῷ βεβη-
λημένῃ σοι καταδρομῇ ποιήσεις.

Πολεμίᾳ ποτὶ ναυτικὴν ἐνέα μὲν ἐν-
καίᾳ διωάμειος ναυτικῆς ὑποχωρῶν
στρατηγὸς μηχανιστὴν ὡρτάσσειν ποιή-
μενον ὑποστροφῆς πλέων καὶ περ-
μανεῖν, καὶ ᾔτως βυλευέτω δότι κα-
λῶν τῶν πολεμίων. Καὶ ὅδ' ἢ
φυγῶν ἀλλὰ φυγομαχῶν ἐπίμειος
ἔξω τὰς ναὺς καὶ πάλιν ἐπιλθὼν τοῖς
πολεμίοις καὶ πρῶτον, εἴ γε καὶ τῷ
τῷ χρεῖα γίνηται, καὶ τὰς πρῶ-
τος ἔχειν πρὸς αὐτοὺς. Καὶ ὅδ' ἢ δὲ
θάρρησκον ἐν τῷ κοιλώματι εἰσπλ-
θῆν, τῷ κύκλωσιν ὑφορμώμενοι.

Aliud præterea navalis expedi-
tionis strategema tibi commemo-
rabo. Quando veneris ad impor-
tuosa & arenosa loca, voluerisqve
ibi excensionem facere, si ita con-
tingat navale bellum gerenti, sac-
cos multos arena replebis, funi-
busqve quantum eorum satis est
suspendes veluti ancoras, ex sin-
gulis triremibus, atqve ita quem
vocant portum pelagium compo-
nens facile ad locum quem cupis
de nocte accedes excensionemq;
quam voles facere poteris.

Si hostium classi dux cum cōpiis
suis maritimis subducere se vo-
luerit, in lunæ speciem navibus
dispositis puppim versus illas
propellet atq; ita recedere ab ho-
stibus conabitur. Ita enim non
fugientis sed inter receptum pu-
gnantis instar paratas habebit
naves ad hostes prora invadendos
si res ita tulerit, & proras hostibus
servabit obversas. Neqve illi fa-
cile in lunatam classem immitte-
re se audebunt, veriti ne circum-
veniantur.

Clam

Clam habere te oportet in quas loca vel ad quas urbes classem emittere constitueris, ut nemo praescire possit, quo tendat navium excursio. Mandatum igitur consignabis scripto, illudque bene obsignatum constituto à te illarum praefecto trades, quod in mare delatus demum aperiat & quorsum cursus instituendus sit cognoscat. Ita enim consilium tuum hostibus latebit.

Bonum classis ducem perspetas habere oportet diversas quibus adversus gentem quamlibet uti convenit belligerendi rationes. Quando autem classis adversus hostem ducenda est, navis bene dispositas tutas conservabit à periculis, ventorum gnarus, & à tergo custodiam recte curabit, ne vel à natura loci, vel maris tempestate, vel ab hostibus afflictà detrimentum capiant.

Navali praelio congregiendum, quando hostes vel naufragium fecerunt, vel à tempestate misere affecti laborant.

De aliis LEONIBUS, qui Grace scripserunt.

Cum Leonis Allatii diatriba de Leonibus non viderit lucem, age jacturam illam ex parte saltem levare, & de praecipuis hujus nominis, qui Graecis literis claruerunt, paucis agere juvat.

Bbb 2

Leo

* Idem jubet Leo pag. 346, edit. Mearsi, n. 50. unde reliqua supplenda.

Ὡς ἐντοκα ἢ πῶπον ἢ πῆλων ἐκπῆ-
πειν μέλλεις ναυτικὸν εἶλον, κρύπτειν
σε δεῖ καὶ τὴν τῆρας καὶ πῆς πῆλεις,
ὥστε μηδὲνα περιγῶναι, πῶ μέλλεις γί-
νειναι ὁ κατάπλους. Ἐντολμα δε
χράναι, καὶ σφραγιστέμην αὐτὸ
ασφαλῶς ἐπιδοῦν τῷ κατισταμένῳ
ἐν τῷ ναυάρχῳ, ἵνα ᾧ τὸ πῆ-
λαγόν ἐξελθῶν, τότε λύσῃ τὴν
σφραγίδα, καὶ μάθῃ πῶ μέλλεις
πορεύεσθαι. Οὕτως γὰρ ποιήσας λά-
θῃς τῆς πολεμίας.

Τῶ δὲ ἀγαθῷ στρατηγῷ χρὲν εἶναι
πρὸς πᾶν ἐνδοῦν ἀρμοζομένην δια-
φύκας πρὸς ἑκάστον τὰς στρατηγίας
ἐπινοεῖν. Εἰδέκοιτο καὶ ναυαρχίας
καυρὸς ἐπιστῇ, ἀκίνδυνον τῷ
εἶλον τῆς διαφυλάξῃ, ἐμπει-
ρος ὡς τῆς τῆ αἰρέσεως, καὶ
τὰς ἡγεσίας δεῖ, ἥτοι τῆς ὀπισθε-
φύλακας ἐντάκτως συναγεῖν, ἵνα
μὴ ὑπὸ τέρας, ἢ ὑπὸ ζάλης θα-
λασσίας, ἢ ὑπὸ πολεμίων ἀναγκα-
ζόμενοι φθίσκωνται.

Ἐν ταῖς ναυτικαῖς * μάχαις συνά-
πτονται, ἢ ὅταν οἱ πολέμιοι ναυαγή-
σωσι, ἢ ὅταν ὑπὸ χειμῶν ταλα-
πωρωθῶσιν.

Leo Academicus, cui tribuitur dialogus *Aleyon*, qui inter Platonis scripta legitur, ut dixi lib. 3. cap. 1. §. 41.

Leo Ægyptius de quo Augustinus 1. de consensu Evangelistarum c. 23. Numquid & Leo Ægyptius Poëta vel Academicus fuit, qui Macedoni Alexandro diversam quidem à Græcorum istorum Deorum originem, verumtamen ita prodit, ut eos homines fuisse declares. Leonis hujus opus respicitur à Clemente Alex. quando ab illo laudatur λέων ὁ τὰ περὶ τῶν κτ' τῶν Ἀιγυπτίων Θεῶν πραγματευσάμενος 1. Strom. pag. 322. Hyginus pag. 304. Sed de Hammonis simulacro Leon qui res Ægyptias conscripsit. Tertullianus cap. 7. de Corona: Si & Leonis Ægyptii scripta evolvat, prima Isis repertas spicas capite circumtulit. Idem videtur qui ab Arnobio Leo Pellæus vocatur, & qui cum Cosma Ægyptio citatur à Scholiaste Apollonii IV. 262. λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητίαν. & cujus periplum laudat idem II. 297.

Leo Alabandensis, Rhetor. scripsit Svida teste καρκινῶν libros IV. Λυκακῶν libris II. Τέχνην five artem Rhetoricam, & quæ etiam inter Leonis Byzantii monumenta refert, de statibus Rhetoricis, & de bello sacro adversus Bæotos ac Phocenses.

Leo Armenius Imperator ab 11. Julii 813. ad 25. Dec. 820. cujus editum de abolendis imaginibus memoratur in scriptoribus post Theophanem pag. 18. 20. 62.

Leo Asianus, five *Leo Car* (ὁ ἐκ Καρίας) inter scriptores Historiæ Byz. laudatur à Jo. Scylitæ ac Cedreno, idemque videtur cum LEONE Grammatico, cujus χρονολογία τὰ τῶν νέων βασιλέων περιέχεται, ab initio Leonis Armenii Imp. ad Romani Lacapeni mortem five ab A.C. 813. ad 949. (non 1013. ut scribit Caveus) subjecta fuit Codici Regio Theophanis, ex quo illum descripsit Jac. Goarus, & post ejus mortem Græce & latine una cum Theophane edidit notasque suas addidit Franciscus Combesius, Paris. 1655. fol. Idem jam observavit Leoni huic vix quicquam esse commune cum Anonymo illo continuatore Theophanis, quatuor librorum ante Basilii vitam auctore de quo supra p. 349. dixi, in reliquis continuatoribus pleraque affinia, plerumque etiam iisdem verbis concepta,

cepta, aut ex aliis alia facta, tantisper mutatis vocibus, ut alterum alterius usum laboribus necesse sit. Codicis MSti subscriptio * testatur absolutum volumen esse Anno mundi 6521. hoc est Christi 1013, ut recte Hanckius pag. 679. de Historiæ Byz. scriptoribus observat contra Vossium qui male retulerat ad A. C. 1321. Recentiore manu eidem Codici adscriptum Combesius teste: *Λέων πρίσβυτος. ὃ δὲ τῶν Κιβυραίων ὁ Τζικάνδαλος, καὶ οἰκὶ ἀνδρῶν ἔκρεται καὶ πρῶτος ἡμῶν βασιλεὺς. Leo Præfatus atq; Dux Cibyraotarum ** qui & Tzicandalus, potentissimique ac primi nostri Imperatoris (Constantini Porphyrogeniti) domesticus. Addidit etiam ex eodem Regio Codice & Leoni Grammatico præmisit Combesius ANONYMI Commentarium live συγγραφήν χρονολογικὴν extrema parte mutilam de rebus Leonis Armenii, Bardæ F. in cujus persecutione adversus Imaginum cultores, atque Synodo adversus Imagines A. C. 814. habita desinit. pag. 428-442.*

Leonis Bardæ, Protoascretis versus Jambicos MSS. memorat Labbeus pag. 134. Bibl. nova MSS. Ejusdem Oratio ad Imp. Andronicum Palæologum juniorem qui A. C. 1341. obiit, MS. in Bibl. Vindob. unde de hujus Leonis ætate constat.

Leo Bulgarorum Archiepiscopus, Latinorum acer adversarius, de cujus scriptis Caveus ad A. C. 1051. qui recte *Achridenum* sive *Acridanum* appellat, † auctoritate Sigeberti Gemblacensis cap. 147. de Scriptoribus Ecclesiasticis, quia Bulgarorum Archiepiscopi circa id temporis Achride sedem habebant. Vide quæ supra, pag. 284. & 286. de Theophylacto. Contra hunc Leonem, Acridanum scripsit Leo IX. Papa.

Leo, Leonis F. Byzantini, Rhetor, Platonis discipulus, de quo Philostratus in vitis Sophistar. lib. 1. cap. 2. Plutarchus in præceptis Politicis pag. 804. Athenæus XII. pag. 550. Hesychius in Originibus

Bbb 3

* à librario ut videtur, non ab auctore.

** *Cibyra* Plinio Carizæ est, et si aliis Phrygiæ, quæ sunt regiones vicinæ. *Combesius*.

† *Leo Acridanus* à Leone Archiepiscopo Bulgaricæ male distinguitur in Indice Nesseliano MSS. Bibl. Vindob.

nibus CPol. pag. 49. seq. & Svidas, qui Aristotelis quoque discipulum à quibusdam traditum commemorat. Et fuit sane Leo quidam Byzantius Aristotelis discipulus, cujus filii Melantes & Pancreon heredes à Theophrasto instituuntur teste Laërtio V. 51. 53. 54. 55. 56. Sed idemne ille cum altero, an duos Leones in unum confuderit Svidas, non facile dixerim. Idem refert ejus Scripta: 1) τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον libris septem: 2) Τευθερικὸν sive Τευθερτικόν, de rebus Myrorum. 3) περὶ θεσπιάων, ita enim rectius in MSS. Paris. quam θεσπιάων, fuit enim de Bætoraculo de quo Ammianus XIX. 12. 4) τὸν ἱερὸν πόλεμον de bello quod Philippus gessit adversus Phocenses, qui oraculum Delphicum expilaverant, de quo Justinus VIII. 2. Hoc opus mox inter scripta Leonis Alabandensis Svidas memorat. 5) περὶ στάσεων quod vertunt de seditionibus, cum fuerit liber Rhetoricus de formandis statibus quaestionum, atque iterum statim à Svida inter scripta Rhetoris Alabandensis post τέχνην sive artem Rhetoricam commemoretur. 6) τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον, quod non de rebus Alexandri Magni, (ante enim ejus imperium, Philippo adhuc superstite mortem sibi conscivisse Svidas scribit) sed de Alexandro proavo Philippi, Xerxis æquali accipiendum esse conjiciebat vir eruditissimus notis ad Philostratum p. 48 f. Cum vero de Alexandri illius antiquioris rebus vix usquam exstet memoria, verisimilius videtur Alexandrum M. innui, sed junioris cujusdam Leonis scripta prisco illi Byzantino Svidam parum in hujusmodi accuratum tribuisse.

Leo Car. Vide supra Alabandensis, & Asianus.

Leonis Centuripini Oratio in S. Jacobum Zebedæi F. Apostolum memoratur ab Allatio p. 113. de Simeonib⁹. Incipit: ὑλικὴ μὲν αἰδοῦσις.

Leo Despotæ (nescio an Leonem Imp. CPol. hoc nomine designent) Λεόντιος. Ἐκ δαπάνης εἰς τὴν παρεργίαν θιτότον. MS. Lambec. III. pag. 36. Leonis Despotæ alphabetarium de futuro judicio. Labbeus pag. 196. Bibl. nov. MSS.

LEO Diaconus, Hist. Byzantinæ scriptor de quo supra pag. 353. Hujus *Orationem ad Basilium*, Imp. qui Joanni Tzimisci successit, MS. haberi in Bibl. Bodlejana testatur Caveus. Incipit: Ἐδὲ μὲν τῷ.

Leo Grammaticus, Vide Leo Asianus, & Siculus.

LEO

LEO * *Magentenus*, Metropoli Mytilenensis ** scripsit ἐξηγησὶν in Aristotelem περὶ ἐρμηνείας, commentarium maximam partem collectum ex *Ammonio*, quem magnum appellat. Laudat etiam aliquoties *Alexandrum* (Aphrodiseum) atque uno loco *Jamblicum*. Prodiit hic Commentarius Græce apud Aldum Venet. 1503. minore folio, ad calcem Ammonii in eundem Aristotelis librum, adjunctam habens Mich. Pselli Paraphrasin & Ammonium in Categorias. Latine vertit hunc Magenteni commentarium Jo. Baptista Rasarius, cujus versio sæpius excusa cum Ammonio latine translato, Paris. 1544. Venet. 1547. Lugd. 1547. fol. Altera versio Hieronymi Leufstii Veronenfis, itidem Paris. 1554. fol. cum Ammonio per Barthol. Silvanium verso lucem vidit.

Alter Magenteni Commentarius in priorum Aristotelis Analyticorum libros Græce prodiit ad calcem Jo. Philoponi in eosdem libros, Venet. 1536. f. apud Barthol. Zanettum Casterzagensem. Latina Jo. Baptista Rasarii versio separatim primum excusa Venet. 1544. f. apud Hieron. Scotum, & deinde Lugd. 1547. f. cum Ammonio in quinque Voces, Pachymeris Epitome in universam differendi artem, & Niloteratiocinationibus. In hoc commentario laudatur subinde ut statim p. III. ὁ ἐξηγητὴς, quo nomine *Alexander Aphrodiseus* intelligitur. Joanne Philopono Magentinus † junior est, quem allegat pag. XXIV. τῶν μὲν τῷ Φιλοπόνῳ ὁ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι ἀνεύρηται, τῶν δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ. Proclum & Marinum inter τὰς παλαιὰς refert pag. XXXI. ubi eos in Aristotelis Analytica scripsisse innuit. De Pythagoricis Substantias συμβολικῶς numerorum nomine appellatibus videndus Magentinus pag. VII. b. & pag. XXXVIII. De Hippocrate Geometra pag. XXXXI. ὁ ἰπποκράτης τὰν κληρῶν καὶ ληστειῶν τῶν τῶν, συλλαβόμενῳ τῶν ληστῶν ἀπὸ τῶν ἀγγέλων δώσαντας δίκην. Κατὰ τὸν χλῆν

* Leonis nomen in editionibus Magentini omittitur, neque exstat in Codd. MSS. ut in iis quos habet Bibl. Casarea: mirum itaque unde illud habuit Labbeus in conspectu Interpretum Græcorum Aristotelis & Platonis, quem sequuntur Lambecius lib. 7. Cod. 29. & 92. Philosph. & Nesselius.

** Male Nicænum Metropolitam vocat Koenigius in Bibl.

† Hinc patet errare eos, quos Koenigius refert Magentinum referre ad seculum à nato Christo sextum.

τύχῳ δὲ ἐντύχε Γεωμέτρῃ, καὶ ἔργον ἔχον Γεωμετρίας μαθῆναι, καὶ μαθῶν ταύτης, καὶ τῶν ἁπλοῶν ἐξηφίστατο ζητημάτων.

Leo Magister & Leo Peganius ab Allatio memorantur inter Melodos sive sacrorum Hymnorum auctores, quibus Ecclesia Græca utitur. Etiam Leonis Sapientis Imp. quod supra in ejus scriptis notare neglexi, τριπλάσια ἑωθινὰ undecim leguntur in Octoecho. Leo Magister idem cum Leone Patricio de quo mox.

Leo Mathematicus Byz. & alter **Medicus**, de quo supra p. 358. 366.

Leo Metapontinus, Pythagoricus, Jamblichō memoratus. Hic videtur esse Leo cui Φυσικὸν suum λόγον inscripsit Alcmaeon Crotoniata. Laërt. VIII. 83. Idem forte etiam Leo, Neoclidis discipulus, quem σοιχεῖα Geometrica scripsisse testatur Proclus in Euclidem lib. 2. pag. 19.

Leonis Patricii & Caniclei præselli compendiosam expositionem MS. Græcam in Exodum allegat Allatius de Eugastrimytho capite 20. & expositionem similem in 1. librum Regum, capite 9. Exstatque integra hujusmodi expositio à Patribus & Theodorito potissimum in Octateuchum & quatuor Regum libros, nec non in Evangelia SS. Matthæi & Lucæ & in Epistolam S. Jacobi, MS. in Bibl. Vindobonensi. Λέωντος Μαγίστρου, ἀνθυπάτου, Πατρικίου, & Μυσικῆς Παιτομένη &c. Lambec. V. pag. 61. & IV. pag. 147. seq. Vide & supra, Leo Magister.

Leo Peganius. Vide supra, Leo Magister.

Leo Pellæus, qui de Diis scripsit. Arnobius IV. p. 147. *Et possumus quidem hoc in loco omnes istos nobis quos inducit atque appellat Deos, homines fuisse monstrare, vel Agragantino Eubemero replicato, cujus libellos Ennius, clarum ut fieret cunctis, sermonem in Italum transtulit: vel Nicagora Cyprio, vel Pellæo Leone, vel Cyrenensi Theodoro, vel Hippone ac Diagora Meliis &c.* Idem hic Leo Pellæus cum Ægyptio de quo supra. Dicitur autem Pellæus quod in Macedonia versatus cum Pellæo juvene, Alexandro Magno.

De Leone Philosopho. Byz. dictum supra pag. 366.

Leo, Platonis discipulus qui cum Chione & Euxenone interfecit Clearchum Heracleæ tyrannum, ut narrat Memnon apud Photium. Cod. 224, c. 1. Alius de quo supra in Leo Byzantinus.

Leo

Leo cujus collectio præcipuarum prædictionum Vet. Test. de Christo MS. in Bibl. Vindob. Ερωτησθη και εκλογη εν διαφωταις βιβλων και ωφθητων, φιλοτινως ερανισθησα παρ εμου ε ιδεαμιν Δεοντο, οσα ωει χριστν γαρεπαται. Incipit: Οπ θεός ο χριστός. Ιερειμια. Ουτο ο θεός ημών, ε λογιθησεται επρος τους αυτον. Lambec. IV. pag. 206.

LEO I. ab 8. Sept. A. 440. ad 30. Octob. A. 461. Episcopus Romanus, cognomento *Magnus*, non quidem Græce scripsit, sed à me hoc loco non est prætermittendus, quoniam nonnulla ejus Græce è Latino versa feruntur. *Epistolam dogmaticam ad Flavianum* CPol. Episcopum, hæresia Eutychetis oppositam, & lectam in Concilio Chalcedonensi, Græce & Latine edidit Jo. Leuclavius ex Jo. Sambuci Codice, Basil. 1578. 8. cum legatione Man. Comneni ad Armenios. Hinc Gerardus Vossius Tugrensis ad calcem operum Gregorii Thaumaturgi, Mogunt. 1604. 4. Prodiit deinde separatim cum Nic. Glaseri præfatione & Thaumaturgi doctrina de SS. Trinitate, Hamburg. 1614. 8. Idem Vossius præterea ex Sirleti Codice Græce & Latine adjunxit *Epistolam ad Leonem Thracem Imp.* contra hæreses Nestorii & Eutychetis, & *testimonia SS. Patrum de Myserio incarnationis Domini*, à Leone Papa collecta. Cæterum omnium quæ latine exstant Leonis operum duas præstantissimas editiones debemus V. C. Paschasio Quesnello, quāquam * Indice expurgatorio proscriptas, Paris. 1675. 4. duobus Volum. & alteram Lugd. 1700. fol. De Leone ipso consulendi præter editores & qui Pontificum vitas, atque Annales Ecclesiæ condiderunt, Tillemontius Tomo XIV. memor. Eccles. Henschenius ad XI. April. T. 2. p. 14. seq. ne dicam de Lud. Maimburgii Historia pontificatus S. Leonis, quæ Gallice prodiit Hagæ Comitum 1687. 12.

Ccc

Leo.

* Vignolius Marvillius Miscellan. Historico literar. T. 1. p. 75. seq. *Le S. Leon du Pape Quesnel a été mis à Rome dans l'indice des livres défendus, à cause de quelques observations qui ont blessé la délicatesse de cette Cour. Quand le P. Quesnel apprit cette nouvelle, il en écrivit au Cardinal François Barberin, qui l'honoroit de son amitié, & s'en plaignit comme d'injustice, qu'en lui faisoit. Cet Eminence lui répondit en deux mots pour l'apaiser: Ne vous fâchez pas, mon Pere, la censure de Rome ne gâte pas votre livre.*

Libri vii Pars Altera.

Leonis II. ab A. C. 682. 19. Octob. ad 684. 23. Maj. Episcopi *Romani*, *Epistola ad Constantinum* Pogonatam, Imp. Græce versa legitur in Actis Synodi VI. sive Trullanæ, actione 18. sive ultima, T. VI. Concilior. edit. Labbei. De hoc Leone videnda Acta Sanctor. Tomo V. ad diem XXVIII. Junii pag. 374. seq. uti de *Leone III. Papa* Tomo II. ad XII. Junii pag. 572. sq. Hujus Leonis III. (quod annotare omisit Clarissimus Caveus) Epistolas decem ad Carolum Magnum (latine illas quidem ut cætera ejus non Græce exaratas) primus MS. Codice Helmstadiensis Academia edidit notisque illustravit Hermannus Conringius, Helmst. 1647. 4.

Leo Scholasticus Byzantinus cujus librum de divinis & reprobis exstare in Italia scripsit Gesnerus.

LEO Siculus, *Grammaticus*, cujus laudationem in *Nestarium Patriarcham* CPol. (cui Jo. Chrysostomus successit) laudat Allatius libro contra Hottingerum pag. 174.

LEO Syppiota Patriarcha CPol. cujus mortem commemorat Nicetas pag. 58. in Manuele Comneno, qui imperare cepit A. C. 1143. Hic est Patriarcha Στυπῆ, cujus ψήφισμα de nuptiis non prohibitis cum ea quæ fratris uxor fuit, memoratur in Enimundi Bonifidii jure Orientali l. 2. pag. 59. & in jure GræcoRom. Leunclavii lib. 3. p. 217.

Atque de Leonibus hætenus. Nunc scriptores Historiæ Byzantinæ recensere persequamur.

JOANNES SCYLITZES, patria Thracensis * sive ex Asia minore, varias in aula CPolitana dignitates obiit, ut Protovestiarii, inde Magni Drungarii Vigiliæ, sive præfecti Excubiarum, ac denique Curopalata: clarusque adhuc circa A. C. 1081. in quo desinit posterior pars ejus Historiæ.

1. Sunt qui eum ajunt *Synopsin Historicam* scripsisse ab Orbe condito usque ad initium Alexii Comneni, ita enim Nesselius parte V. p. 64. testatur eam MS esse in Bibl. Vindobonensi. Sed Lambecius II. p. 580. de eodem loquens Codice, docet quidem ante Scylitzæ Historiam

* Constantinus Porphyrog. lib. 1. de thematibus sive provinciis Imperii CPol. cap. 3. τὸ δὲ νῦν καλεῖται Θρακιστὶν θέμα πάλαι μὲν καὶ κατ' ἀρχὰς Ἀσία μικρὰ ἐνομαζέτο, καὶ ὁ ταύτης ἀρχὴ κατ' ἀρχαίαν ἐλέγτο. Meminit idem Constantinus alibi, & in Basilii Imp. vita c. 15. 16. Anna Comnena p. 429. Cinnamo lib. 2. Hist. p. 40. edit. Follii.

ria præfixam esse æque antiqua manu in septem foliis membranaceis exarata Syllogen Chronologicam à creatione Mundi usque ad initium Imperii Alexii Comneni (cujus adminiculo Chronographia S. Nicephori Patriarchæ CPol. * & antiqua ejusdem latina versio quæ exstat in Anastasii Bibliothecarii Hist. Ecclesiastica, multis locis emendari possint & suppleri) sed Joannem Scylitzem esse auctorem ejus Sylloges neutiquam tradit, quin potius innuit illam esse Nicephori Patriarchæ, à Scylitza forte continuatam.

2. Protovestiarius cum adhuc esset Scylitzes, scripsit *Compendium Historiarum*, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis (hoc est qui è generali Logotheta Imperator factus est) obitu sive ab A. C. 811. ad initium Imperii Isaaci Comneni A. C. 1057. ** Hanc priorem Scylitzæ exdoctus vidit legitque & maximam partem in suum Compendium Historiarum retulit atque in eodem tempore nimirum A. C. 1057. desinit æqualis ejus Georgius Cedrenus, † plagariis tamen ideo non anumerandus, quia in limine operis inter scriptores quos secutus est, diserte Joannem Thracesium, Protovestiarium nominat. Hæc prima exdoctus Græce nondum vidit lucem, sed exstat latine ex versione Jo. Baptista Gabii, Venet. 1570. fol. (In Cavei Hist. literaria male excusum 1670.) apud Nicolinum. Rarius obvia est hæc editio, inscribiturque hoc titulo: *Joannis Curopalata Scillitza Historiarum Compendium, quod incipiens à Nicephori Imp. à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet.* Ille vero Gabius nescio quare Jo. Baptista Gautorejus dicitur in Actis Eruditorum Lipsiensibus A. 1699. p. 160.

3. Ab eo tempore, & cum Cedrenus opus suum jam vulgasset, ac Scylitzes interim auctus esset Magni Drungarii Vigiliarum & Curopalatæ dignitate, Historiam suam iterato edidit, atque ad Alexii Comneni initia h. e. ad A. C. 1081. continuavit. Hæc secunda

Ccc 2

* Speciminis loco ibi Lambecius ex illo codice emendatam exhibet Genealogiam Valentiniani Magni.

** Non 1067. ut bis legitur excusum apud Hanckium pag. 490. & 491. de scriptoribus Hist. Byz.

† Fabrotius præf. ad Scylitzen & Henschenius in Commentario de Theodora Imperatrice n. 90. & 97. in Actis Sanctor. ad XI. Febr. Scylitzen è Cedreno sua mutuum contendunt. Casaubonus uter horum alterum exscripserit, dubius hæsit. Sed libenter assentior Allatio, Lambecio, Vossio, Jac. Thomasio, Hanckio, Caveo, aliisque viris doctis, qui Cedrenum non dubitant ex Scylitze profecisse. Quod etiam certum est omnino, siquidem Jo. Thracesium Cedreno laudatus nullus alius est à Joanne Scylitze.

da editio tum in aliis Bibliothecis Gallix & Italix, tum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi occurrit manu exarata hoc titulo: Ἰωάννης κροπαλάτης καὶ γεωγράφος Δεσφωτῆς τῆς βίβλης ἔκ Σκυλίτζης ἑπιτομὴ ἰσχυρῶν, δεχομένη ὑπὸ τῆς πλειυτῆς Νικηφόρου βασιλείας ἔκδοσι γενικῶν, καὶ πλεοντα εἰς τὴν ἀναγόμευσιν Ἀλεξίου ἔκ Κομνηνῶν. Hujus secundæ editionis sola pars posterior, ab initio Isaacii Comneni sive ab illis temporibus, in quibus Cedrenus & prior Scylitzæ editio defierat, vulgata est ad Cedreni calcem ab *Carolo Annibale Fabrotto* Græce & Latine cum versione Jo. Baptista Gabii hinc inde emendata & Jac. Goari notis, Paris. 1647. fol. Hanc posteriorem partem respicit Joannes Zonaras ubi de rebus Isaacii Comneniagens Thracesium laudat lib. XVIII. Annalium cap. 18. Præmisit Scylitzes Historiæ suæ præfationem quam à Fabrotto adjungi fuisset operæ pretium, & quam propediem edendam expectamus à Clariss. Montfaucono in Notitia librorum MSS Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. In illa præfatione Scylitzes laudat scriptores ἃ quos ante se ait in Historia Byz. explicanda desudasse. τὴν ἑπιτομὴν οὗτος

†† Ut lector conferre cum hoc loco possit Catalogum similem scriptorum quos ante se in simili argumento versatos proficitur Cedrenus. Verba ejus adscribam, præcipue cum insigne Joannis Thracesium sive Scylitzæ nostri elogium complectantur. Πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοθέων ἀνδρῶν καὶ φιλοσόφων τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἰστορίας ἐπραγματεύσαντο &c. Multi ante nos religiosi atque cognitioni rerum gestarum studiosi viri in compendium historiarum contrahere aggressi sunt. Nam ἔκ Georgius Monachus idemque Syncellus ab initio Μονδίου καὶ καὶ ἀπὸ Μακκίμου καὶ καὶ Μακκίμου Tyrannos rem perduxit, ἔκ quo ὁ ἡμεῖς δεῖται, ἰνδε principium sumens Theophanes Confessor, obitum Nicephori qui de generali Logotheta Imperator factus satius, Historiam suam finit. Post hunc etiam alii idem opus in manus sumserunt, ut Siculus ille ἔκ honoratissimus Psellus, ac præter hos alii. Caterum isti accuratam atque exactam temporum rationem non tenuerunt, neque aliud præstiterunt, quam quod nulla Regum enumeratione exposita quis cui in Imperio successisset docuerunt. Nam Theodorus Daphnopates, Nicetas Paphlago, ac reliqui Byzantii, tum Nicephorus Diaconus Phryx, Leo ἐκ Caria, Theodoros Sida oriundus atque Theodorus Sebastenus, Demetrius item Cyzicenus ac Joannes Monachus: horum quivis peculiari sibi præfatio argumento (verbi gratia laudationem alius Imperatoris, alium Patriarcha usurpationem, alius amici prædicationem) procul à nominatorem virorum sententiam aberrarunt, ipsique inter se dissenserunt. Οὗ δὲ Πρωτοβεσιδίου καὶ Ἰωάννης ὁ Θεακῆσις τὸ ἐκώνομεν, συντοματεύει ἐνδόξως κατὰ ἡγῆσιν τῶν ἐν διαφόροις συμβεβηκότων καιροῖς, τὰς τῶν ἀνδρῶν λεχθέντων συγγραφῶν ἰστορίας ἀναλεξάμενος, καὶ ἐγκατασκευάζει πειρασάμενος τὴν γραφὴν, ἀπὸ τῶ τέλους ἤρξατο τῶ ἀπὸ γενικῶν Νικηφόρου, καὶ τὰ ἐμπροσθεν ἢ καὶ πρὸς χάριν λεχθέντα ἀποδιεπρίμψατο, γυμνῆναι τὴν ἰστορίαν παραδείκων.

ἡμεῖς

τῆς ιστορίας ἀρξαι μετὰ τὰς παλαιὰς ἐπεγραμματούμεται &c. *Historiam per compendium post veteres illos quam optime tradiderunt Georgius (Syncellus) ab orbe condito factio initio in tyrannos Maximianum ejusque filium Maximinum defisit. Theophanes vero illius sine sibi proprio insituro principio reliquique temporibus breviter descriptis, cum ad Nicephori Imperatoris (Ἰσορίου Γενικίου, cui Michaël Rancabes A. 811. successit) obitum pervenisset, ibi sua finem imposuit narrationi. Deinde vero qui tali se studio dediderit, inventus est nemo. Aggressi quidem certe sunt aliqui munus hoc, ut Siculus Magister, & nostra ætate Philosophorum Princeps & amplissimus vir Pfellus, & item alii, qui languidius in opere versati, & ab accurata rerum serie exciderunt. Nam Daphnopates Theodorus, Nicetas Paphlago, Josephus Genesius, & Manuel Byzantius, Nicephorus Diaconus Phryx, Asianus Leo, Theodorus qui fuit Sides præfes, ejusque Nepos, atque ejusdem cognominu illius Ecclesia qua est in Sebaste præfectus, & una cum hi Demetrius Cyzici & Joannes Monachus Lydus, proprio sibi quique proposito argumento - longe ab illorum quos diximus mente aberrarunt. Hæc præfatio legitur latine in versione Gabii, Venetiis excusa, de qua jam dixi. Laudatur Scylitzæ Historia sæpius à Mich. Glyca ut supra pag 217. notavi, nec non à Theodoro Balsamone ad Concil. VI. in Trullo habitum can. 62. qvi ἱστορικὴν ιστορίαν appellat, & à Manuale Calcea libro IV. contra Græcos T. XXVI. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 446. & 450. Hic est de quo in Gesneri Bibl. Joannes Scylax Constantinopolitanus, scripsit de Imperatoribus CPolitaniis. Râph. Valaterranus. Citatur etiam in scholiis Cuspiniani.*

4. In Jure Græco Romano Leunclavii Francof. 1596. fol. libro II. pag. 132. seq. exstat hujus Joannis Scylitzæ *notoria & consultiō de sponsalibus discidendis, ad Imp. Alexium Comnenum: ὑπομήσις ἔκκλησιαστικῆς*

Ccc 3

λάτῃ

ἡμῶς δὲ τὰς τῶν ἐπελθόντων βίβλων τὰ εἰκότα συνελέξαμεν, προσέντες ὅσα ἀγράφως ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν ἐδιδάχθημεν. Jam Joannes Protovesliarius cognominato Thracelius compendiosorem eorum qua diversi evenerunt temporibus notitiam tradere conatus, supra commemoratorum scriptorum historiis accurate perlustris indeque in suos commentarios qua ad rem facerent collatu, ab exitu Nicephori qui de generali Logotheta Imperator factus est, initium cepit, repudiati- que qua ex animi commotione aut in gratiam alicujus scripta fuerunt, nudam histo- riam tradidit. Nos autem evolutis horum librorum, indeque in qua ad rem faciebant collatis, adjectis etiam quæcum non essent scripta, ab antiquis hominibus tradita didiceramus &c.

λάτῃ καὶ μεγάλῃ δρυγγαλίᾳ τῆς βίβλης Ἰωάννη ὁ Θεοαρχισὶς μὴ πῶς περ
μνηστίας νεαρὰν γινόμενῃ παρὲς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν Κύριον Ἀλέξιον, πρὸς τὴν
ἀμφιβολίαν ὅτι πύτη ἀναφύσεως.

IX. ANNA COMNENA Porphyrogenita & Cæsariſſa, soror Joannis Comneni, * Alexii Comneni Imperatoris & Irenes primogenita filia, nata A. C. 1083. atqve extincto ante nuptias qvi ipsi desponsatus fuerat Constantino Duca, uxor NICEPHORI BRYENNII Cæsaris A. C. 1137. defuncti de cuius libris qvatuor commentariorum de rebus Byz. supra p. 343. dicere me memini. Avia suæ Annæ Dalassenæ sapientiam & eloquentiam prædicat lib. III. p. 86. ipsa utroqve illo nomine celebranda merito, & laudata à Jo. Zonara lib. XVIII. c. 26. Annal. p. 305. qvi etiam γλώσσαν ἀκριβῶς Ἀθηναϊκῶσιν linguam exquisitè Atticissimam ei tribuit. De eadem Nicetas in Joanne Comneno cap. 3. ἥτις τῆς τῶν ὁπισθημῶν πατρῶν ἐποχῇ φιλοσοφίας ἐδείκνυτο μέλημα, καὶ παρὲς πᾶσαν ἑρμηνείαν μάθῃσιν quæ omnium disciplinarum parenti Philosophiæ dedita ὅσιν ὅσιν artibus erudita erat. Hinc & locum illi qvem debebat inter mulieres Philosophas libenter dedit Ægidius Menagius, † alii hanc licet fœminam non dubitant ** præferre viris tantum non omnibus, qvorum stylo Historiam Byz. conscriptam habemus. Exstat ejus *acri profecto supra sexum judicio ac singulari elegantia conscriptum* †† opus *Alexiados*, sive de rebus Alexii Comneni Parentis

tis

- * Hic Joannes post Alexium Patrem præfuit Imperio, qvod Alexius cogitaverat Nicephoro genero & filiz Annæ tradere. Sed Nicephorus Annæ maritus placido & quieto Vir ingenio, noluit facere qvod alius cupidine regnandi inflammatus sciscisset, & Anna vehementer optasset qvidem adeo, ut multum exposcularet etiam cum Natura, qvod se fœminam, Nicephorum virum creasset. Vide Nicetam lib. 1. pag. 8. † In Historia Mulierum Philosopharum pag. 39.

- ** Vigneul Marville, Melanges d'Hist. & de litterature T. 3. p. 16. l' Histoire Byzantine à son desaut, C'est un desaut tres incommode au lecteur, lequel consiste en ce, que plus de la moitié des Auteurs de ce vaste recueil ne meritiens pas d'être lus, excepté en quelques endroits assez rares, où ils ne se copient pas les uns les autres. Procope est presque le seul de ces Historiens qui ait de la dignité, C'est qui se soit formé sur les anciens, qu'il a judicieusement pris pour modèles. L'Alexiade d' Anne Comnene à son mérite particulier. C'est une Histoire polie, & qui va de pair avec l'Histoire d' Alexandre le Grand écrite par Quinte Curce.

- †† Cangius præf. ad Cinnamum. Confer Hancium de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 29. qvi inter alia notat Jo. Micrælium, virum cætera eruditum & de Historia sacra atqve externa meritissimum, cui ex Bodini verbis male intellectis, viri & scriptoris nomen fuit *Annae Alexiadæ*, præf. ad syntagma Hist. §. 44.

tis sui, *libri* (non XX. ut numerat Bodinus cap. 10. de methodo Histor. sed) *XV.* absoluti Manuele Comneno imperitante circa A. C. 1148. annum ætatis 65. ut constat ex lib. XIV. p. 447. seq. ubi testatur se usam commentariis virorum fide dignissimorum, qvi Patris olim secuti militiam, postea Monasticam vitam sunt amplexi, neque tamen ex iis solis, quæ referret hausisse, sed diligenter cum iis quæ ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Libris primo & secundo de rebus ante Imperium ab A. C. 1069. ab Alexio gestis, libro tertio ad decimum quintum ab initio ejus imperii A. 1081. ad obitum usque 18. Cal. Sept. A. 1118. differit, in illo enim Historiam finivisse, versiculis quoque Græci adscripti docent:

Ἀἴξεν ὅπῃ βιότοιο Ἀλέξιο, ὁ Κομνηνός,
Ἐντα καλὴ θυσία τῇ Ἀἴξεν Ἀλεξιάδῃ.

*Finit ubi vitam Comnenus Alexius, illic
Nata quoque illustra finit Alexiadem.*

Libros octo primores *Græce*, lacunosos admodum ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis *David Hæschelius*, Augustæ Vindel. 1610. 4. Totum vero opus, omnes nimirum quindecim libros è MS. Vaticano, & Barberino quem Holstenius cum Mediceo contulerat, Græce descripsit *Petrus Possinus* S. I. & cum versione sua & glossario, Hæscheliique notis vulgavit Paris. 1651. fol. Hinc Possinus præfat. ad Nicephorum Bryennium A. 1661. editum refert inspiciendum sibi post editam Alexiadem datum Codicem librorum Comnenæ, quem à Jac. Cujacio quondam acceperat Petrus Faber Sanjorianus, non paucis locis diversum ab eo exemplari ex quo editionem suam curavit, ut non modo lacunas supplere omnes, sed & diversas lectiones facile bis mille in ora libri sui notare potuerit. Hujus Codicis non potuisse compotem fieri Tolosæ cum Alexiadem ad prælum concinnaret, queritur in præfat. ad Annam Comnenam, ubi & notas promittit & Comnenæ vitam è veteribus collectam manumentis, & notas in Alexiadem, & panegyricum Alexii coram à Theophylacto dictum, Alexiadis elegans compendium. *Subjicietur*, inquit, *Abacus Chronologicus, & iidem libri quindecim partim universi recensentur ope Codicis Optimi, cujus recensissime nobis inopinata ostentata spes est* (Cujaciani nimirum) *partim in locis obscurioribus collatione aliorum scriptorum illustrabimus.* Illæ Possini notæ &

& lucubrationes nunquam viderunt lucem, uti nec *Jo. Frid. Gronovii* doctissimi Viri, qvi A. 1643. ad Georgium Richterum * scripsit se Alexiadem Annæ Comnenæ doctissimæ & Atticissantis Principis nactum esse triplo auctiorem quam Hæschelius edidit: & ex cujus lucubrationibus MSS. Jacobus Gronovius filius præf. ad Parentis opus de sefertis, pro solita humanitate & elegantia sua scribit *se cum agritudine observasse multis in locis satis absurde tractatam à Possino*. Vossius quoque lib. de Philologia cap. 2. §. 3. cum dixisset Annam Comnenam libris quindecim de gestis Alexii Comneni patris sui, doctrinam & facundiam suam pariter comprobasse, addit: *atque hoc magis patebit, ubi integrum opus ediderit Job. Fridericus Gronovius*. Cæterum bene est quod extant eruditæ in Alexiadem notæ Historicæ & Philologicæ Caroli du Fresne sive Cangii, licet nullo MSto Codice, ad quem textum castigaret, usi, quæ prodierunt ad Joannis Cinnami calcem Paris. 1670. fol. Possini editioni præmissum breve Annæ Comnenæ elogium ex Lud. Jacobi à S. Carolo Bibliotheca illustrium fœminarum quæ scriptis claruerunt. *Jac. Greseri* refutatio alogiarum Annæ Comnenæ contra Gregorium VII. Papam, prodire Ingolstadt. 1611. 4.

ALEXII COMNENI versus politicos ad ἀντίστοιχόν suum *Alexium Spancam* MStos memorat Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 132. hinc constat de tempore quo Alexius Spanca vixit, quem inter scriptores dubiæ ætatis refert Clariss. Caveus, διδασκαλίαν ejus ἐξῆναι Venetiis à Christophoro Zanetto, sine anni notatione editam memorans.

Alexii Comneni *Novella de electione Episcoporum* Græce è MS. Bibl. Regis Christianissimi, cum Cotelerii versione prodit in ejus Tomo II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 178. 199. Paris. 1681. 4. *Norum Rationarium Imperii*, in Tomo quarto eorundem monumentorum live in *Analectis Græcis* post Cotelerii obitum per Monachos Benedictionos editis ibid. 1692. 4. pag. 367. 392. *Aurea Bulla* † de donandis & rebus sacris non temere contrahendis nec in alios usus vertendis

* Vide Epistolas Georgii Richteri p. 248.

† Ejusdem argumenti auream bullam à Manuele Comneno promulgatam memorat Jo. Cinnamus lib. 6. p. 161. quam Cangius in notis pag. 486. monet editam Anno ejus imperii XV, Christi 1152.

tendis legitur Latine in Bibliothecis Patrum edit. Paris. 1575. T. V. & 1589. & 1654. T. 3. & Colon. 1622. T. XV. & Lugd. T. XIX. pag. 957. & apud Baronium ad A. C. 1082. n. 10. sq. Græce vero & Latine in Jure Græco-Romano lib. 2. pag. 124. ubi & aliæ constitutiones occurrunt Alexii Comneni quidem pag. 123-147. ISAACII COMNENI pag. 120. JOANNIS COMNENI pag. 147. MANUELIS COMNENI p. 149-167. ALEXII COMNENI Secundi pag. 167.

De *Isaacii Comneni* scholiis in Homerum, characteribus Ducum Trojan. & paralipomenis Homericis dixi lib. 2. cap. 7. §. 9. & lib. 4. cap. 30. pag. 413.

Manuelis Comneni Legatio missa A. C. 1170. ad *Norfeſin* * *Catholicum* sive *Generalem Episcopum Armeniorum* ab Eutychis secta ad Synodi Chalcedonenſis doctrinam (quæ res successu etiam non caruit) reducendum, exposita à legato *Theoriano*, in *Διάλεξις* sive Colloquio quod de religione cum Catholico illo habuit, quodque primus Græce ex *Jo. Sambuci* Codice descripsit & cum latina versione sua edidit *Jo. Leunclavius*, Basil. 1578. 8. adjunctis Leonis M. Epistola ad Flavianum, Damasceno contra Manichæos & Leontii ac Constantini Armenopuli de sectis, ejusdemque Armenopuli & Augustini atque Hilarii fidei confessione Græce & Latine. Recusum postea hoc Theoriani colloquium latine in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. XXII. pag. 796. Græce vero & latine in Auctario Bibl. Patrum curante Frontone Ducæo Paris. 1624. T. 1. pag. 439.

ANDRONICI COMNENI, qui ab mense Novembri A. 1183. ad Septembrem A. 1185. CPoli imperitavit, ** *Isaacii Comneni* Filius, Alexii nepos, *Διάλεξις* καὶ τῶν Ἰουδαίων, *Dialogus contra Judæos*, latine à Codice Sirleti versus à *Jo. Livinejo*, distributusque in capita LXIV. & à Petro Stevartio (cui Andreas Schottus eum transmisit) in tomo singulari Antiquæ Lectionis vulgatus Ingolſtad. 1616. 4.

Libri ſtī Pars Altera.

D d d

atque

* Theorianus in legatione : καὶ χαριετίσαντες τὸν Καθολικὸν τὸν Ἀρμενίων κύριον Νορφέσιν. Hic Caveo nescio quæ ratione *Ναυφέσις* appellatur, Allatius pag. 668. de consensu utriusque Ecclesiæ, *Nofessis*. Nescio idemne Theorianus Philosophus, cujus Epistolam ad sacerdotes montana loca incolentes de jejuniis Sabbati, Divina communione, conjugio Sacerdotum & non radenda barba allegat Allatius lib. de purgatorio pag. 690. 822.

** Vide Comnenorum tabulam Genealogicam in Cangii familiis Byz. pag. 169. seq. (de Anna Comnena pag. 176.) & ad Cinnamum pag. 189. seq. & apud Lambecium lib. V. pag. 170.

atque inde in Bibliotheca Patrum T. XIV. edit. Colon. 1618. & T. XXVI. edit. Lugd. pag. 39. Græce MS. in Bibl. Vindob. ut testatur Lambecius lib. V. pag. 169. seq. ubi refellit Sirletum qui hunc Dialogum putavit non ab ipso Andronico scriptum, sed iussu ejus compositum ab Euthymio Zigabeno. Sane in versibus Græcis Codici MS. præmissis diserte legas opus scriptum ab Andronico, & Nicetæ Choniata testimonio constat Andronicum fuisse *γραμμάτων ἑκπερι, καὶ ἐν τῇ σφύρᾳ φέροντα αἰεὶ τὸ Πνευματικὸς Παῦλος τὰ Ἐπιστολά.* Porro Livineji argumentum qvo dialogum hunc A. C. 1327. scriptum disputat, & qvo moti fuerunt viri docti ut Andronicum Palæologum ejus crederent esse auctorem, facile refellitur. Ait nempe Livinejus scriptorem annos Judaicæ captivitatis computare 1255. quibus si addas 72. à Christo nato ad Titi triumphum, sunt 1327. Sed Andronicus c. 41. Judaicam captivitatem non numerat ab excisis per Titum Hierosolymis, sed ab captis à Pompejo, & à Aristobulo in triumphum ducto, ut patet ex capite 39. *Nam regnante Aristobulo Judæorum Principe Romani & sacram Urbem corrumpere, & Israëlitarum Gentem una cum Principe Aristobulo & liberis, mancipio cepere. Ex quo tempore Vaticinium omne & regnum atque Pontificium pessum iit, Herodæ extraneo Israëlitis ab Romano Rege imposito, & augusta veste amicto.*

*INDEX Scriptorum & aliorum quorundam in Alexiade
Annæ Comnenæ memoratorum.*

ad paginas editionis Parisiensis.

Alexandrinus Ægyptius Genethliacus 164. infra, Elevationis.
Alexii Comneni *χρυσέβυλλοι* sive aurea bulla Matris auctoritatem confirmans 83.

Amphion & Zerhus, Epidamni restauratores 99.

Aristotelis libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus 145.
147.

Armenii in Synodo CPol. damnati 270.

Basilii Bogomilorum antesignanus. 487. seq. lapidatus à Satanicis & aliis dæmonibus. 489.

Basilii Byzantii præfectus, de cometæ significatione ab Alexio Comneno consultus. 355.

Blæsus Manichæus. 157.

Blanchernita in Synodo CPol. damnatus. 270.

Bogo-

- Bogomilorum hæresis, Manichæorum & Massilianorum dogmatis subscribens. 486. seq.
- Nicolaus Callicles, Medicus Imperatoris. 496. 497.
- Catanages Astrologus. 165.
- Elevtherius Alexandrinus Astrologus. 164. 165.
- Chalcedonensis Synodus. 31.
- S. Demetrii Thessalonicensis templum & unguentum scaturiens. 60.
- Demosthenes Rhetor. 76.
- Didymus tameris cæcus, perspicacia mentis Musicam & Geometriam ad plenum didicit. 266.
- Enthusiastæ. 270.
- Eudoxus ἀστρονομικώτατος 164.
- Euripidis Alcestis. 8. ejus dictum εἰς αἴτιον τοῦ αἰνίου. præf.
- Euthymii Zygabeni panoplia dogmatica jussu Alexii Comneni scripta 490.
- Gregorium Genesium, Annæ Dalassenæ aviæ suæ ab Epistolis, memorat Anna Comnena III. p. 88.
- Homerus præf. & p. 159. 191. 271. 292. 353. 381.
- Jamblichi dogmata exposuit Italus Philosophus 147.
- Jasitæ, Itali Philosophi discipuli. 147.
- Joannes Italus 143. Mich. Pselli discipulus 144. Dialectices peritus. id. ὑπαικὶ τῶν φιλοσόφων CPoli. 145. Aristotelis & Platonis libros interpretatus est. 145. Porphyrii. Jamblichi, Procli 147. Falsa ejus dogmata percussa anathemate. 149.
- Leo Chalcedonensis Episcopus. 16. 129. 130. 199.
- Manetho Apotelesmaticus. 164.
- Georgius Manges, Alexii Comneni scriba. 60. 63.
- Manichæi. 131. vide Bogomili, & Pauliciani.
- S. Maximi Philosophi & Martyris scriptorum lectione delectata Irene Augusta. 147.
- ὁ μελωδός (forte Colmas) 492.
- Michael Pantechnes, Medicus. 497.
- Nicephori Bryennii Commentarii. præf. & pag. 9. 191. 271.
- Nicephori Diogenis, excæcati studium in libris ac præsertim in Geometrica disciplina positum. 266.
- Nicolaus Patriarcha CPoli. 273.
- Nilus Itali Philosophi erroribus subscribens. 269. seq.
- (Parasceviotes. 489. Ddd 2 Pauli-

- Pauliciani Manichæorum vestigiis insistentes, 154. dicti à Paulo quodam Callinices filio. 451.
- Petrus cui revelata lancea qva Domini latus perfoſſum, 326.
- Pholus Manichæus, 457.
- Pifanus Episcopus, (Dagobertus) 335.
- Plato Philosophus, 164. 451. Ejus libros & dogmata interpreta- tus Italus Philosophus, 145. 147.
- Polemonis Rhetoris *ῥοιζ* fire stridor in dicendo, 271.
- Porphyrii dogmata exposuit Italus Philosophus, 147. ejus *περὶ ὁμοιωμάτων* 451.
- Procli dogmata exposuit Italus Philos., 147.
- Mich. Psellus, 144. Itali, ingrati discipuli Præceptor. ibid. post de- tentionem Byzantio egreditur, cui Italus in dignitate *ὑπατὶ φιλοσόφῳ* succedit, 145.
- ῥαϊκτῶρ*, Monachus, 28.
- Salomo Ioannes, Itali Pphilosophi discipulus, 147. 361. 362. 379.
- Sappho, 490.
- Serblia, Itali Philosophi discipuli, 147.
- Sethus Astrologus, 163.
- Σύμπασα Στοὰ καὶ Ακαδημία εἰς ταυτὴν συνελθούσαι* 271.
- Tragœdia. præf. respicit Sophoclis Ajacem flagelliferum & Euripi- dis Hecub. v. 518.
- Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. 75.

IX. JOANNES CINNAMUS a) (ita enim rectius quam à Labbeo *Sinnamus* scribitur) Grammaticus βασιλικός, hoc est nota-

- a) Cinnamum vocat Codex Vaticanus, & Nicetas Choniates *Κίναμος Ἰωννὴν* in An- dronico Comneno lib. 2 cap. 5. ubi refert in Imperatoris hujus præsentia qvæ- dam cum dixisse de verbis Christi Joh. XIV. 28. *Pater major me est*, qvæ Androni- eus ægerime tulit. Aliis porro Cinnamis qvos Cangius & Hæckius commemorant, ut sunt 1) Cinnamus tonsor apud Martial, VII. 63. idem ut volunt de qvo Ju- venal. I. 24.

*Patricios omnes opibus quum provocet unus,
Quo tendente gravem juveni mihi barba sonabat.*

- 2) Cinnamus de qvo inscriptio vetus apud Gruterum p. DCIX. 9. RELIQUÆ CIN- NAMI, TL. CÆSARIS AUG. FAUSTIANI. 3) Cinnamus, Imperialis Spahz- rius & Judex Juvenciaz, pater Fandonis Clerici, cujus mentio in diplomate Joan- nis

notarius b) in aula CPolitana scripsit post Manuelem Comnenum A. C. 1180. extinctum c) *Ἐπιτομὴν τῶν κατορθωμάτων τῆ μακαρίτης βασιλῆα καὶ Πατριάρχου Κυρίου Ἰωάννη τῷ Κομνηνῷ compendium de rebus gestis Joannis Comneni* (qui ab A. C. 1118. ad 1143. imperitavit) *libro I.* Deinde ἀφ' ἡγήσεων τῶν περαχθέντων τῷ αἰσίδμῳ ὑπὸ αὐτῷ τῷ βασιλεὶ καὶ Πατριάρχῳ Κυρίῳ Μανυῆλ τῷ Κομνηνῷ, *uberiorem enarrationem de imperio & rebus gestis, quibus auctor ipse magnam partem interfuit d) Manuclis Comneni, Joannis F. libro II, III, IV, V, & VI.* Tot enim in Codice Vaticano qui
 Ddd 3 tem-

nīs Archiepiscopi Barenfis circa A. C. 851. apud Ferdinandum Ughellum in Italia sacra, in Episcopis Juvenacensibus. 4) Cinnamis sacrarum largitionum Comes de qvo Jo. Cantacuzenus III. 36. Hist. 5) Cinnamus Mylicus, ex principibus aulæ, & Isaac Panhybersebasti Collega, de qvo idem III. 89. 95. & 97. Mich. Psel-lus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Τοῖς ἐν πνεύσι καὶ συνεισμενοῖς
 Συγκλητικοῖς, ἀρχαῖς τῆς Ἐκκλησίας,
 Βασιλέως, Προκοτίου & Κιννάμοις πλέον &c.

His inquam Cinnamis plures alii addi possunt ex Gruteriano Inscriptionum opere : nec non Leo Cinnamus Calligraphus A. C. 1276. de qvo Combesius ad scriptores post Theophanem pag. 301. Montfauconus in Palæographia Græca pag. 65. 66. & Boivinus ad Gregoram pag. 804. De eodem Petrus de Marco in diss. de decreto Papæ Vigili pro confirmatione quintæ Synodi § 1. ubi male vocatur Leo Cinnomus, in editione certe Francofurtensi, quæ mihi jam ad manus. *Cinnamorum*, inquit Allatius, familia ad hucusque tempora, non contemnenda in Græcia agnoscitur, *Sinnamorum nulla est : quæ etiam fuisse, cum illa Historia Cinnamum præferat auctorem, frustra opinamur ludunt qui aliter proferunt, posteriorum exscriptorum incuria decipi.*

- b) Vide Hanckium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 30. Cangium præf. ad Cinnamum, atque in utroque glossario, voce Grammaticus. Ita hoc vocabulum etiam accipiendum supra in Leone Grammatico.
- c) Hoc Cinnamus ipse perspicue innuit, qui lib. 1. cap. 1. testatur se scripturam rebus gestas à duobus Imperatoribus, quorum alter (Jo. Comnenus) nobis necdum natum decesserat, alter (Manuel Comnenus) nostra ætate & floruit & exiitum est, filo (Alexio) adhuc impubere, imperii herede relicto. ὧν ὁ μὲν ἐφθη πρό τῆς ἡς τὸν βίον ἡμῶν προῶν τὸ ζῆν ἀπολιπών. ἄτερθ' δὲ ἡμασεῖ τε ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς βίης τὴν βασιλείαν ἀνέβω λικῶν τῷ πατρί.
- d) Eodem loco Cinnamus refert se vixdum adolescentem Manneli Comneno operam suam addidisse, & susceptis ab eo plurimis in utramque continentem (occidentem & orientem) expeditionibus præsentem adfuisse. Τὰ μὲν τῷ Μανυῆλ καὶ οἰδῶς εἰ τις ἐμὴ καλῶν ἐξιστορήσῃ ἔχει. Ἐπεὶ καὶ ἔγω μνηστικῶς γε ὄντι μοι πλείους συνειδεδὲν μνηστικῶς αἰ τῶν εἰς ἡπείρον ἐκπότεραν συνέβαιεν ἐκστρατειῶν.

tempore captæ à Turcis CPoleos scriptus est, & in editione Parisiensi numerantur, quanquam Tollius in sua editione ex tribus posterioribus libris unum, tres priores mole etiam excedentem fecit. Liber quintus incipit pag. 207. edit. Tollii à verbis *ὁλίγω ὃ ὕστερον*. Liber sextus pag. 207. à verbis *ἤδη ὃ καὶ Ἰωάννης ὁ Δάκας*. Hic sextus sive postremus extrema parte mancus est, nec constat septimum tantum, cuius initium in MS. legi Allatius testatur, an plures etiam libros Cinnamus adjoinxerit, Historiamque, ut est, perquam simile veri, ad obitum usque Manuelis Comneni, hoc est ad A. 1180. perduxerit, quæ enim exstat ejus Historia, desinit in apparatu ad obsidendam Iconium A. C. 1176.

Post Alexiadem voluit Cinnamo quoque edendo operam, suam addicere *Petrus Possinus*, ut ex Simonis Wagnereccii literis 1648. 29. Maji datis apud Allatium pag. 139. de Simeonibus didici. *Cinnami*, inquit, *editionem Possinus noster nunc adornat*. Sed & *Allatius* ipse libro de Psellis A. 1634. edito pag. 24. scripserat in *Cinnamo vertendo illustrandoque diu sese exercere*. Nec Possini tamen nec Allatii editio prodiiit, licet Cinnamum curante Possino editum tradat Kœnigius in Bibl. Sed primus *Cornelius Tollius*, quam præfatione ad Palæphatum A. 1649. de Cinnamo vulgando dederat fidem exsolvit, illumque Scriptorem ex apographo *Is. Vossii*, qui ex Codice Vaticano * descripserat, Tollioque ut ederet donaverat, Græce cum versione sua notisque vulgavit Trajecti ad Rhenum 1652. 4. Postea *Carolus du Fresne* Tollii editionem recensuit, opus non in quatuor, sed ex MS. Codicis fide (quem tamen ipse non videtur inspexisse, neque in Græcis ad illum castigandis operam posuisse) in sex libros digessit, libros capitibus distinxit, Tollii versionem pluribus in locis castigavit, notisque ejus omisis quod nihil fere ad Historiæ Cinnamicæ illustrationem aut locorum difficultium emendationem contineant, novas ipse Historicas & Philologicas adjunxit, & cum notis suis ad Nicephorum Bryennium & Alexiadem, & cum Pauli Silentiarii descriptione templi S. Sophiæ Græce & Latine edidit è typographia Regia Parisi. 1670. fol.

Dictio hujus scriptoris ab omnibus celebratur pura ac tersa, & Xenophontis, quem initio operis laudat, æmula. Meritoque Reinesius in Epistolis ad Bosium pag. 119. ait eum se probare *non tantum ob stylium qui gravis, purus, tersus, & sæculi quo vixit auctor, plane insolens, sed & ob res: tangit enim subinde gesta Imperatorum Occidentis, quæ apud Historicos*

* Meminit Vossius pater lib. IV. de Historicis Græcis pag. 492.

ricos ejus temporis sive Italos sive Germanos frustra quæras. Loca quædam in illo scriptore illustrat pag. 126. sq. ubi addit optime fecisse Tollium, si Chronologiam suo scriptori addidisset & Genealogiam illustrium Personarum, quarum facit mentionem. Prius illud etiam in Parisiensi editione desideratur, etsi illud jam si quis aggredi velit, facile illud queat perficere ex præclarissimi Cangii observatis. Scriptores nullos allegat Cinnamus nisi Procopium lib. V. pag. 127. (edit. Tollii 237.) videturque illum præ cæteris imitatus, non modo dictione, sed etiam sententiis, in quibus est quod Divinæ providentiæ, quam solidi mortales fortunam appellant, omnia non uno in loco * tribuit, & quod lib. VI. p. 150. (edit. Tollii 278.) ubi controversiam Theologicam à Demeirio Lampeno motam enarraverat, subjungit sibi semper ita visum, naturam DEI ** curiosius inquirere nefas utique esse mortali. Ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ πρὸς τῶν τοιούτων αἰεὶ φροῦν Διχατελέκα, ὅτι ὃν Φύσιν Θεὸς πλοῦτα γμοῖσιν ἀνθρώπων ὄντι ἕκῃν ἀνίσταται. Ad ea quæ de Monacho Niphone Bogomilo narrat lib. 2. pag. 36. seq. conferendus Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 669 seq. qvi pag. 683. sq. exhibet etiam sententiam de Patriarcha CPolitano Cosma deposito A. C. 1144, quod cum Niphone faceret.

Manuelis Comneni Imp. ἀρχαῖοιαν singularem, quæ abstrusissimas controversias & ex Aristotele proposita argumenta promte dissolverit, & difficilima Scripturæ explanarit, laudibus effert lib. VI. pag. 148. & pag. 169. 170. ubi & τὸν Σιλέντιον ejus λόγον celebrat, hoc est Orationem sacri argumenti, cum silentio in confessu Optimum auscultatam, de qua plura Cangius in notis & in utroque glossario. Nicetas de eodem Manuele lib. VII. cap. 5. καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαρὸν ἦτο· ἐν γλῶσσις ἐντυχῆως &c. Hic quidem Imperator natura facundus & suavis sermonis affluentia ornatus, non elegantes tantum Epistolas scripsit, ἀλλὰ καὶ κατηχητικὰς ὡς λόγους, ὡς Φασι σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπτυσεν ἀκοήν, sed & catecheticos elaboravit sermones, & publice recitavit. Testatur etiam Cinnamus lib. IV. cap. ult. se vidisse Imperatorem manu sua venas secantem & medicamenta præbentem ægrotis, additque multa Asclepiadarum scientiæ antea incognita ab ejus studio & inventione accessisse, quæ in Nosocomijs publicata ab omnibus deinceps possint cognosci. Denique inducit illum adversus

tota

* pag. 23. 155. 232, edit. Tollii.

** Confer quæ à Procopio notavi supra pag. 249.

tota hostium agmina pugnantes solum & vincentem lib. 2. pag. 28. seq. 34. seq. & lib. 5. pag. 112.

Lib. IV. pag. 102. mentio de Basilio Diacono, qui hæreseos calumniam levissima de causa viris præstantissimis impexit, atque inter alios Michaëli Evangeliorum in templo Sophiae interpreti & Nicephoro Basilacio * Rhetori: qui vicissim Basilii dogmata reprehendenda captarunt, ipsumque & suffragantem illi Soterichum Pantevgenum ** Episcopum Antiochenum designatum & singulari libro, quo Platonis in Dialogis similitudinem referebat, dogma suum propugnare ausum Sacro munere depulerunt.

Pontificis Romani arrogantiam graviter perstringit lib. V. pag. 127. seq. indigne ferens eum sibi vindicare potestatem creandi Imperatores, & Majestatis eorum tam exignam rationem habere. Οἷον γὰρ, inquit, ἰσὺν ἡ βώμης ἀσχήδης. Qualem enim quantamque rem, Roma principum scilicet, barbari sædæque mancipia imponantur, eoque illic à multis tempestatibus neque Pontifex maximus, neque Augustus fuit. Iste enim, qui imperatorii nomine superbit, præter decorum tanta persona, pedes ipse pontificem equitantem propter cursitat, & tantum non equi ejus curator est: hic vero istum talem imperatorem vocat, & pari cum principibus nostris honore vult censeri. Lepidum caput, quomodo & unde tibi jus factum est Imperatoribus Ro-

mania

* Ἦν τις Λευιτῶν ἢς διακόνος καλῶμεν &c. Erat quidam Levitarum quos nos Diaconos vocamus, nomine Basilium. Hic ad explicandum plebi in omnibus uerbisque cælibus Verbum Divinum constitutus, tum aliis qui vel tantillum offenderant, in illis concionibus novarum & ambiguarum sententiarum arguere, καὶ δὴ ἡ Μιχαὴλ καὶ Νικηφόρος, ἐπὶ κλησιν Βασιλάκιον, ὃν ὁ μὲν Ρητορικὸς εἰς τὸδε καὶ κατὰ τὴν κατὰ τὴν ἐτύχησαν αὐτῶν, ὁ Μιχαὴλ τὰ ἱερὰ ἐπὶ τῇ τοῦ Σοφίας ἱερῇ διέκλυστο τῶν Ευαγγελίων ῥητὰ. Αὐτῶν δὲ εὐδοκίματον ἀλάτῃ τῶν ἐν λόγοις ἦν, καὶ δὴ καὶ λόγων ἀγαθὸς δημιουργός, ἀμείλει γὰρ καὶ πολλὰ τῶν κατὰ Ρητορικὴν μελετῆται αὐτῷ δεξιῶς. immittam Michaëlem & Nicephorum cognomento Basilacium, Rhetoricis ea tempestate doctorem. Michael sacros Evangeliorum sermones in Sophia templo interpretabatur, alter vero celebris inter eruditos & orationum insignis artifex, adeoque multa in Rhetoricen erat egregie commentatus. De hoc Nicephoro Basilacio sive Basilaca dixi supra lib. IV. cap. 30. pag. 411.

** Σωτήριχον ὃ Παντέυγενον ἢ ἐπὶ κλησιν ἦν, ἀνὴρ κατ' ἐκείνον τὸν Χρόνον σοφία καὶ λόγων δεινότητι τῆς αἰῶνος υπερβάλλων, ὃς καὶ τῆς Ἀντιόχειας τὸν Θρόνον λαχὼν αὐτῷ ἔτι κεχαριστότητος. Οἱ τοίνυν Σωτήριχον ἢ κατὰ γλῶσσης μόνον καὶ σώματ' ὁδὴν τῇ ἐκείνων παρίστατο, ἀλλὰ δὴ καὶ καλῶς τὰ χρημὰ λόγους συντάξας, ὅτε ἐκεῖνον ἐξωσίαν τινα πρὸς Πλάτωνα ἐν διαλόγοις ομοιότητα ἴστων, πολλὰ ἐν τῷ τῷ λόγῳ συνεφόρῃεν ἅπαντα, δι' αὐτὸς αὐτοῦ τῆς τῷ Θρόνῳ καθάρσειν ὑπέστη. Confer Allatii præfat. ad excerpta Rhetorum.

manis pro stratoribus utendi? sed cum neutiquam id usquam acceperis, & tu Pontificem, ille Imperatorem, mentimini. Tu enim, qui Byzantium Augustum solum diffiteris esse solum Romanum, dic mihi, quot tandem auctore * Papa dignitatem sortitus es? Unus est, qui hac statuit ac decrevit, Constantinus, primus inter Imperatores Christianus. Qui ergo alterum quidem institutum ejus libens accipis (thronum dico & dignitatis inter episcopos excellentiam) alterum vero conculcas & rejicis? Aut utrumque accipe, aut etiam altero cede. Sed meum est, inquit, Imperatores creare ac designare. Sane, quatenus manus imponis, quatenus consecras? hac autem spiritalia sunt: sed non est tuum, imperium Imperatoribus abrogare, & istiusmodi res novas moliri. Nam si vestrum erat transferre imperium, quare non olim de illo, cum Roma esset, aliter statuisti? sed alterius id facientis invitus atque ingratis constitutioni acquievit iste, qui tunc temporis vestra Ecclesia presidebat. Tu vero incurris offendisque inte ipsum, & nescis te tibi ipsum esse contrarium. Quorum enim non multo ante, Imperatori gratificatus, ne alloquia quidem & appellationes accipiebas, quod neque licebat; quos stratoribus accensueras; eos nunc nescio quo pacto facis Augustos: & illum, de quo & per quem & sub quo thronum nactus es, non dico barbaro, sed tyranno, sed servo homini parem ponis. Sed, ais, tyrannide opprimor, sed vi cogor. Non habes locum pretextus. Huius & non multo ante Imperatori Manueli scis quæ pactus sis; & si inficias iveris, at libelli predicant, qui literas tuas paginis exceperunt. Caterum vernilitas hac est, ratioque agendi indecens atque illiberalis, & coturni instar adaptas te vicissitudinibus fortunæ, & cum temporibus mutaris. Verum hac longius, quam chronicis convenit commentariis, exsecuti sumus.

NICETAS ACOMINATUS, Colossensis sive Choniates
(Colossæ enim Phrygiæ Civitas seqvioribus temporibus Chonæ dictæ
Ecc sunt)

Libri sti Pars Altera

* Infra pag. 132. ἡ δὲν γὰρ αὐτῶν ὅτι μὴ βασιλεῖς Ῥωμαίων ἀρχιερεῖς προεβλήθησαν τῇ Ῥώμῃ ἐφύεται. Τοῦτον καὶ ἐξέτι ἀναγνώρις τῶν ἐν Βυζαντίῳ βασιλέων τὸ τοῦτον ἀπεσβῆκει ἰδού, ὡς αὖτε ἰδέσθαι ἐν Ῥώμῃ ἀρχιερεῖς καθίστη, ἀλλ' Ἐκκλησιαστικῶν συνόδων καὶ τῇ κατὰ τὴν Ῥώμην ἀρχιερατικῇ ταῦτα ἐτελέσθη. Nul-
lus alius nisi Romanus Imperator creandi Roma Pontificis habet. Ex quo igi-
tur Byzantinorum Imperatorum contemptus morem euno solvit, nemo quenquam
Roma constituit Pontificem, sed si per Episcoporum & Romani cleri antistitem Con-
cilium creabatur.

sunt) magnis dignitatibus a) in aula CPolitana functus est, verum capta à Latinis A. C. 1204. CPoli Nicæam cum uxore gravida liberisque profugus ibi diem obiit supremum non ante annos postremos Henrici Græcorum Imperatoris, defuncti A. 1216. Vitam hujus Nicetæ scripsit frater Germanus majorque natu sed illi superstes *Michaël Acominatus* b) Metropoli Atheniensis in Monodia sive lamentatione super ejus obitum, quæ Græcè c) nondum prodiiit, latine vero exstat ex *Petri Morelli* versione una cum libris Historiarum edita Paris. 1566. fol. & in Corpore Hist. Byzantinæ Zonaram, Nicetam, Nicephorum Gregoram & Laonicum Chalcondylem latine complectente Francof. 1568. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugdunensis T. 25. pag. 180. Aliud ut videtur Encomium Nicetæ Cho-

- a) De illis fuse & accurate Hanckius. Pleræque exprimuntur in titulo Operis Historici: τὰ λογοθέτη τῶν σεκρετῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεως, γενομένης δὲ καὶ ἐφόρου καὶ κριτῆ τῆ βουλῆς, καὶ προκαθήμεν τῆ κοιτῶν καὶ Νικήτα τῆ χονιάτῃ ἱερείᾳ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας Κυρίῃ Ἰωάννῃ τῆ Κεμνητῆ τῆ καὶ Κυρίῃ Ἀλεξίᾳ. Confer quæ infra in Indice scriptorum à Niceta laudatorum.
- b) Hujus quoque Michaëlis Choniæ *Historiarum fragmentum* Græce in folio Codice antiquo chartaceo XXVI. Historico Bibliothecæ Vindobon. folia quingvagina septem implens memorat Nesselius parte V. p. 55. Ejusdem Choniæ *Hemiliam in ramos palmatum* è MS. Bibl. Mazarinianæ latine vertit ediditque Combesius in Bibl. Concionatoria, Tom. III. *Traſſatus de Cruce & Oratio qua Athinæ suæ atatis longe diſtinctis ab præſta illa Athenarum urbe demonſtrat*, Græce MS. in Bibl. Regis Chriſtianiffi, teſte Labbeo Bibl. nova MSS. pag. 74. & 135. In Bibl. Bodlejani inter Codices Baroccianos n. 131. habetur Michaëlis Metropolitæ Athenienſis *protheoria*, incipit φιλαλόγῳ ὁ τῆ βιβλίας. *Oratio habitæ Athenis*, quæ incipit: τὸν μὲν δὲ προσέκοντα. *Catechesis prima*, initium: τὴς τᾶς. *Sermo in media Quadrageſima*, init. καὶ ὁδοπῆς ὁδοῖον. *In feſto Palmatum* (eodem quam à Combeſio verſam dixi) incipit: ὁ μὲν προφητικῶτατος ἐν βασιλείᾳ. *Alloquium Nicephori Prætoris*, init. τίς λαλεσεὶ τὰς δυναſείας. *Sermo cum primatum inviteret Euripum Euboicum*, init. εἰ μὲν ποικίλ. *H milia de creatione hominū*, init. ἀπὸ ποικίλ. *Contra reprobandes quod agre adduceretur ad ſpectum ingenii ſui edendum*. *Oratio in Iſaaciū Angelum* (Comnenum) *Imperatorem* (qui imperavit ab A. C. 1185. ad 1195.) incipit: εἰ ἡ βασιλεία μὲν νότῃ. *Oratio funebri in Neophytum Monachorum Athenienſium Archimandritam*, init. εἰ Σαλομὼν Ἰφῆ πρὸ γνωμωτεύων. *Monodia in Euſtathium Theſſalonienſem* incipit: ὦ ſυγγενὲς αἰών. Ejusdem *Epistoſta* quæ plurimæ In eodem Codice habetur etiam *Oratio Rhetoris cujuſdam in Michaëlem Patriarcham*, incipit: ἔσι πρ.
- c) Locum Græce producit Allatius contra Hottingerum p. 197. seq.

Choniata à Michaële scriptum quod incipit : καὶ φέρεται μὲν ἀπὸ τοῦ, exstat in Bibl. Bodlejanæ Cod. Barocc. 131. Vide Catalogum MSS. Bibl. Bodlej. p. 15. E recentioribus consulendi de hoc Niceta Petrus Morellus in præf. ad Monodiam, & qui diligentissime in hoc argumento versatus est Martinus Hanckius lib. 1. de Hist. Byzantinæ scriptoribus cap. 31.

1. Exstant ejus Historiæ Byzantinæ libri XXI. libere & eleganter scripti:

1. De Joanne Comneno ab A. C. 1118 ad 1143. libro I.
- 2 - 8. De Manuele Joannis
Fil. Comneno — 1143 — 1180. libris VII.
9. De Alexio Manuelis
Fil. Comneno — 1180 — 1183. libro I.
10. 11. De Andronico Comneno — 1183 — 1185. libris II.
- 12 - 14. De Isaacio Angelo — 1185 — 1195. libris III.
- 15 - 17. De Alexio Angelo
Isaacii fratre — 1195 — 1203. libris III.
18. De Isaacio Angelo qui excæcatus pridem à fratre, post illius fugam Imperator iterum cum Alexio filio salutatur. A. 1203. lib. I.
19. De Alexio Duca, Murzuflo sive supercilioso A. 1204. lib. I.
20. De rebus post expugnatam à Latinis 12. April. A. 1204. CPolin gestis. lib. I.
21. De Imperio Balduini Flandri ab A. 1204. ad 1206. lib. I.

Hos libros ex Codice quem Antonius Fuggerus CPoli per Joannem Dornschuvan ab Alexandro Chartophylace. * Diacono CPol. comparaverat, collatis aliis duobus MSS. Græce edidit, versionemque suam & notas sive castigationes adjunxit *Hieronymus Wolfius*.

Ecc 2

Oetina

* Huic Wolfius tribuit versus in Codice MS. ad præf. Nicetæ, ubi perspicuitatem suam ille jactat, adscriptos: Οὐκ ἴδμεν τί φησι ἐνθάδε χαριώτατα σοφὸν το σάφες συγγράφειν εἶναι λέγει, εἴτα γὰρ φάσιν ἡ βασιλεὺς φάσιν γράφειν. Quid istuc est? quid Choniata tibi? *Orationis lucidum probat decus, Tenebricosus instat ipse cartari.* Addit Wolfius, non sine causa hoc dici, præsertim in proœmio, ubi Homericæ dilationis æmulatione in salebras incidit. Quod si totam, inquit, historiam simili oratione involuisset, in latemias ire quam molestum conversionem consistari maluisset.

Oetingensis Basil. 1557. fol. Ab eo tempore altera quoque Græco-Latina editio lucem vidit Genev. 1593. 4. quæ in hoc illa priore præstat, quod præterea Chronologiam operi præmissam, brevioria singulis libris præfixa, notasque ad marginem morales ac politicas exhibet curante S. G. S. hoc est *Simone Goulartio* Sylvanestensi, eodem qui Flacii Catalogum testium Veritatis interpolavit. Huic Goulartianæ in Regia Græco-Latina Parisi. 1647. fol. nihil aliud accessit quam Glossarium Græcobarbarum à *Carolo Hannibale Fabrotio*, eiqve subjectæ paucæ à Codice Regio Variæ Lectiones nec unam quidem paginam implentes, tum index rerum & verborum accuratus & locuples. Latina Wolfii versio recusa sæpius est una cum Zonara, Nicephoro Gregora & Laonico Châlcocondyla, Parisi. 1567. fol. Erf. 1568. & Basil. 1587. f. Wolfii versionem aliquot locis castigat Allatius præf. ad excerpta Rhetorum. Est quoq; in manibus versio Historiarum Nicetæ quam vulgari Italo sermone condidit *Josephus Horologgi*, Venet. 1562. 4. adiunctis itidem de Græco versis alterius scriptoris *libris VI. Annalium* de vitis Imperatorum CPol. à Constante qui imperium auspicatus est A. C. 634. usque ad Leonis Armeni initia A. C. 813. atque *Itinerario & flore Historiarum Orientis sive de Tartaris & Passagio terra sancta*, descripto ab *Haitone* Armeno, Regis nepote, qui A. C. 1307. mense Augusto Pictavii jussu Clementis V. Pontificis Historiam illam Gallice dictavit, exceptam latine à Nicolao Salconi * & præter editiones Moltherianam, Hagenoæ 1529. 4. Basileensem inter novi Orbis scriptores 1532. fol. & Reineccianam Helmst. 1585. 4. (in appendice ad Hist. literariam Cavei memoratas) vulgatam Berolini 1671. 4. ad calcem M. Pauli Veneti de regionibus Orientalibus librorum III. & Andreæ Mulleri Greifenhagii disquisitionis de Chataja.

Non omittendum quod in Bibl. Bodlejana inter libros MSS. Thomæ Roe, num. 22. post Nicetæ thesaurum (de quo statim dicturus sum) pag. 423. occurrit pars posterior Historiarum ejus, divisa in libros duos, quæ non modo quoad distinctionem librorum, sed quoque in phrasi hinc inde, atque libro præsertim posteriore etiam in rebus discrepat, dignusque adeo est Codex, qui si nova aliquando curanda

* Hic in appendice ad Hist. literariam Clariss. Cavei perperam vocatur Nicolaus Falconius.

randa hujus Scriptoris eximii editio sit, cum editis conferatur. Liber prior incipit à capite octavo libri tertii Alexii Comneni, p. 345. edit. Parif. (Genev. p. 582.) à verbis: Ἀλλὰ μέλει μεν. Liber posterior à verbis capitis primi lib. de CPolis statu pag. 377. a. edit. Parif. (Genev. pag. 634.) εἴχει μὲν δὴ ἅτα ταῦτα. Inter alia quæ Codex ille suppeditat in impressis desiderata, ut de Encomio Athenarum à Mich. Choniata Nicetæ fratre, & de Tempe Thessalicorum descriptione, occurrit locus quem una cum versione mea speciminis causa, ut ex adversariis C. V. Jo. Langbæni est à Jo. Christophoro Wolfio, Collega & amico meo conjunctissimò excerptus, adscribam de Urbis direptione & de statuis ac monumentis post captam per Latinos CPolin everfis & conflatis, inferendum sub extrema capitis 3. lib. de Balduino Flandro.

Ἐκ πρώτης δ' ὁ Φασι γραμμῆς τὸ
 ἐθνικὸν ὡς ἀδεικνύτης φιλόχουστον,
 ἐνοῶσι πρὸς λημματισμὸν καίνοντες
 ἅμα καὶ λαθόντες ἔμπαντας οἷτινες
 βασιλίδας πλὴν ἐσκέλευσαν, τὰς δὲ
 τῶν βασιλέων γῆρας ἀνείχαιτες, ὁπί-
 σται ἐρεῖσι τῷ ἡρώϊ τῷ περὶ τὸ μέγα
 τίμειον ἰδρυμένῳ τῶν Ἑ Χρυσῶ μα-
 θητῶν, λαποδύτηται νυκτὶς ἀπάσας
 καὶ πᾶν ἀθιμίτως ἐγκολπίζονται. Εἰ-
 πτε χρύσειον κόσμον, ἢ μαργαρίων
 σφαίρωμα, ἢ λίθον διαυγῆς καὶ
 πλύτιμον ἀδιαφθόρος ἵστί τῷ πῶτος
 ἐνέκειτο. Ἐυρόντες ἢ καὶ τὸν νεκρὸν Ἰη-
 σιανὸν ἔ βασιλέως τῆς μακροβίῃς
 ἀπαρχαλύμαντον ἔπαιον, τὸ μὲν ὄραθιν
 ἐν θανάτῳ ἔπαιον, τὸν ἡνεκροσφίαν
 εἰδὼν ἔδ' ὅλως ἀπῆλθον. Ἔστιν ἂν
 εἶπαι, ὡς ἔπαι τῶν ἐπιζώτων, ἔπαι
 μὴ τῶν ἀπελθόντων οἱ ἐκ γενεῶν τῶν
 εἰσπερίων ἐφίσεοντο, ἀλλ' ἐκ οὗ καὶ
 τῶν αὐτῶν γερασάντων δεξάμενοι, πᾶσαι
 ὅτι πᾶσι ἀδιαφορίαν καὶ ἀσέβειαν

A prima statim quod ajunt linea
 insitam genti avaritiā ut demon-
 strarent (Latini), genus excogitant
 rapinæ novum & omnibus hactenus
 Reginæ urbium direptoribus
 incognitum. Imperatoriorum enim
 vasorum thecas quotquot sunt in
 Heroo prope magnum SS. Christi
 discipulorum templum, universas
 de nocte expoliāt, & præter omnē
 fas in sinum suū rapiunt quicquid
 usquam aurei mundi vel margari-
 tarum, crystallive aut gemmarum
 adhuc incolume servatum in illis
 condebatur. Invento etiam cada-
 vere Justiniani Imperatoris, quod
 per tot ætates inviolatum manser-
 rat, primum quidem illud oculis
 objectum admirati sunt, à monu-
 mentis tamen, mortuorum ma-
 nus ne utiquam continuere. Sed
 vere affirmare licet, quod nec spi-
 rantibus nec defunctis gentes Oc-

Ecc 3

ἰπ-

ἐπεδείξαντο. Μετ' ἔτι πολὺ δὲ κατα-
 σῶσι καὶ τὸ ἔμμετρον καὶ καταπί-
 πτωμα, εἰς μυρίας πολλάκις ὀρ-
 γὰς μίας δεινὰ μέρη, καὶ τότε
 εὐροί, ὅτε πᾶσι, καὶ εἰς βαθὺ
 χερσὶ πυκνὰ ὀρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἡ
 ματῶν καὶ ἔως ὥστε ἀνίσχον, (ὅτε δὲ
 φιλοπλητίας κέρθῃ ἄτε δὴ τὸ βάρ-
 βαρον ἴσασι) τοῖς χαλκοῖς ἐποφθαλ-
 μίζουσιν ἀνδράσι, καὶ ὡραδίᾳ
 τῆς πυρὸς. Ἦτε ὅτε ἐν τῇ Κωνσταντι-
 νείᾳ ἀγορᾷ ἱεραμένη πλὴν χαλκῷ ἤρα
 κέκοιται εἰς στήλας, καὶ χωνεία
 ὡραδίᾳ, ἥς ἡ κεφαλὴ μέγας πύ-
 λωσι βοῶν ὑποτρέχοις ζεύγμασι
 εἰς τὸ μέγας πάλαιον δόκευόμενα.
 καὶ ἐν αὐτῇ ὁ Πάρις Ἀλέξανδρῳ
 τῆς βασίσεως ἀνατίτραπται, σωτῆρ
 Ἀφροδίτῃ, καὶ χειρίζων πύλην τὴν
 χρύσειον μῆλον τῆς Ἑριδῆς. Τὸ δὲ
 τετραπλευρον χαλκῶν μηχανήμα-
 μετώπων ἀναβαίνει, καὶ μικρὸν πῆ-
 τῶν κίωνων μερίζουσιν εἰς τὸ ὑψὺ ἀν-
 θαμιλλώμενον, ὅσοι πολλὰ καὶ τῆς
 πύλης ἀνέστηκασιν, τίς οὐκ ἂν ὀφ-
 θαλμὸν ἐκείνῳ ὀφθαλμῶν τῆς ποικι-
 λίας ἐθαύμασε; ἅπας μυθικός ὁρ-
 νῆς τῆς ἐκείνῃ μελετῶν ἐκείνῃ ἐπιτετύπω-
 το, γηπῶν ἔργα καὶ αὐτοὶ, καὶ πε-
 βῶν βληχέματα, καὶ δένων σκιε-
 ματα ἐξοικονοῦσι. Ὑψηλῶν καὶ θαλάτ-
 τιον πύλων, καὶ νεπῶν ἀγέλας κα-
 θωρῶν, οἱ μὲν ζωγρέμενοι, οἱ δὲ πᾶσι

cidentes pepercerunt, verum à
 DEO & ejus servis factio initio in
 omnibus promiscua usi sunt im-
 pietate. Paulo post in magno
 templo detrahunt velum illud
 multis pridem millibus minarum
 argenti æstimatedum, quod in toto
 illo promptissimum ad direptionem
 esset & densum aureum lim-
 bum haberet. Cum vero nec ita
 expleti essent pecuniis, neq; enim
 avaritiæ barbarorum horumce
 quicquam esset satis, in statuas
 æneas conjiciunt oculos easque
 flammis tradunt. Itaq; juno ma-
 xima ex ære quæ in Constantini
 foro stabat, ad stateres cudendos
 concisa & ad conflandum data est,
 cujus caput vix à quatuor jugeri-
 bus boum in magnū palatium du-
 ci potuit. Præterea eversus à fun-
 damentis suis Alexander Paris una
 cum Venere cui pomum aureum
 Eridis porrigebat. Illud vero æ-
 neum quadratum monumentum
 ejusq; varietatem quotus quisque
 qui illud spectavit non est admi-
 ratus, quod in maximam altitudi-
 nem assurgebat & cum altissimis
 columnis quæ passim in urbe ex-
 stant certare poterat, in quo scul-
 ptum omne genus avium vernos
 contentus modulantium, tum
 opera rustica & tibiæ ovesque bal-
 lantes & lascivientes agni spec-
 tandierant. Expositum quoque
 pelagus navigabile, & piscium
 dik-

δικτυα πυραυῆντες καὶ κατὰ βυθῷ
 πάλιν ἀνέτως φερόμενοι. Οἱ δ' ἔρω-
 τες σύνδυο καὶ σύντρεις ἀλλήλοις ἀν-
 δοπιζόμενοι, γυμνοὶ περιβλημά-
 των ἐβάλλοντο μήλοισι καὶ ἐβαλλον,
 γλυκὴ περιβραχάμενοι γάλατι. Τῷ
 δὲ πρῶτῳ τετραπλίνοισι ἄς ὅξυ χῶ-
 μα κατὰ πυραμίδ[Ⓢ] τελευτῶν[Ⓢ],
 ἀπύρητο αἶσθησι γυμνασμοφόν[Ⓢ] ἑ-
 κασμα, καὶ πῶς πρῶτος τῶν ἀνέ-
 μων κινήσει[Ⓢ] περισπένδμενον, ὅπῃ
 ἀνιμώμενον ἐπέκλεπτο. Πλὴν ἀλλὰ
 καὶ τῷ τῷ περικαλλέσμενον ἔργον τοῖς
 χῶνευταις παρέδουσαν, αἶσθησι καὶ τῶν
 ἐν τῷ πύρῳ ὅπῃ * τετραπλίνοισι βᾶ-
 στας ἐφίππων ἰσχυρόν[Ⓢ] ἄνδρα πῶν
 ἡρωϊκὸν τῷ ἔδ[Ⓢ], καὶ τῷ μέγ[Ⓢ]
 ἀξίαρσον. Ἐταί[Ⓢ] δὲ ἔτ[Ⓢ] ἐλέγετο
 ὡς μὲν ἐνίοις † ἴση[Ⓢ] ὅ τῷ Ναυῇ,
 τεκμηρομένοις τῶν ἄνδρα τῷ πῶς
 ἥλιον ἐκπίσσει τῆς χειρὸς, ἥδη τῆς
 πῶς δύσει πρὸς ἡλίου, καὶ τῷ
 κατὰ Γαβαῶν ἐν τῷ οἶον[Ⓢ] ὅπῃ πῶς
 ὡς δὲ ἰδοὺ τῶν πῶς ὅπῃ, ὅ ἐν
 τῷ ἡσ[Ⓢ] ὅ Πέλοπ[Ⓢ] γυνήδεις καὶ
 πῶς Βιλλεροφόντης Πηλεΐδ[Ⓢ] ὅπῃ
 καὶ τῷ, ἦν γὰρ ὅπῃ ἀχάλι-
 ν[Ⓢ], ὅπῃ ὅ Πηλεΐδ[Ⓢ] ὡς ὅπῃ
 πῶς, ἀντὶ κρανίων καὶ πῶς, καὶ
 πάντα εὐδοξίαν ἀναβάλλει ὡς πῶς
 αἶμα καὶ πῶς φερόμεν[Ⓢ]. Ἀλλὰ

greges videre licebat alios vivos
 capi, alios retia perrumpere & im-
 pune altum iterum repetere. Jam
 Amores bini ternique nudi ab in-
 dumentis, qui certabant invicem
 malisque petebant ac petebantur
 & dulci concutiebantur risu.
 Huic quadrato monumento quod
 in pyramidem definebat, in su-
 prema parte imposita erat mulie-
 ris imago quæ ad primos quosque
 venti motus facillime circum-
 agebatur, unde & ventorum mi-
 nistrum vocare solebant. Hoc iti-
 dem longe pulcherrimum opus
 conflatoribus tradiderunt, quem-
 admodum & virum eqvo insiden-
 tem heroica forma & spectanda
 magnitudine, qui in Tauri foro
 quadratæ basi insistebat, & à
 quibusdam creditus est Jesus filius
 Nave, cujus rei esse voluerunt si-
 gnum, quod manum versus Solem
 jam ad occasum vergentem ex-
 tenderet, ac veluti juberet in Ga-
 baone consistere. Plurimi vero
 putarunt esse insidentem pegaso
 Bellerophontem qui in Pelopon-
 neso educatus est, erat enim equus
 effrænis, ut Pegasus ferunt, proter-
 veq; campum ungula quatens, &
 qui omnino decorabat sessorem
 suum, nec pedibus magis incede-
 bat quam volabat. Fuit & antiqua
 fama delata usque ad nos & omni-

καὶ

† Confer Nicetam lib. ult. cap. 10. pag. 696. edit. Genevens.

* Quæ de hac statua Bellerophontæ sequuntur, Nicetæ verba ex MS. Vaticano Græce
 edidit Lambecius ad Codinum pag. 165.

καὶ Φήμη παλαίφατος καὶ εἰς ἡμᾶς
 διαβαίνουσα τοῖς τῶν ἀπάντων ἐνέκει-
 τ' εἶματι, ἐν τῷ ἱπποεοδίῳ δ' ἴπ-
 πος τὰς λαγῶν χηλῶν ἀνδρείκελον κεύ-
 θεται, ποῖ μὲν ἐκ τῶν Βενετίων
 εἶναι ὡρεοδιδόμους, ἄλλοις δ' ἐτέ-
 ρα τῶν μηδ' ἀποτόνων ἑκατόμβας ἔπι-
 φρεῖαν ἐδύν, ἡ δὲ τῶν Βαλγάρ-
 ρων εἰός. Πολλάκις ἐν ἡ τῆς χηλῆς
 ἐπεπιήθη ἀσφάλει εἰς τὸ πάντω
 ἀφώρετον ὡς ἦτο κρύπτην ἐνδοθεν.
 Κατατεμμαχιόεντος δὲ τῶ ἴππου,
 καὶ σὺν τῷ ἀναβάτῃ ὡρεοπεμφέν-
 τος τὸ πῦρ, εὐρηται καὶ τὸ τῇ
 ὁπλῇ δ' ἴππου ἐντομίζουσαν χαλ-
 κῆρες ἰσθαλμα, καὶ ἦν ὡκεῖμον
 χλαίνας ὁποῖας τῶν θρεμμάτων πῆ-
 ῖρα πλέκεται. Ὀλίγα δὲ τῶν ἐπ'
 αὐτῷ πεφραγμένων οἱ Λατῖοι φρε-
 τίσσαντες, πῦρ καὶ εἶτο ἐπέβαλον.
 Ἀλλ' ἂν τῶν ἐν τῷ ἴππῳ ἱεμε-
 νων ἀρχαμάτων καὶ αἰλλοῖαν θω-
 μασῶν ἔργων τῷ καταστροφῇ παρή-
 κας οἱ δ' καλῶς ἀνέρατοι ἔτοι βαρ-
 βαροι, ἀλλὰ καὶ πάντα κεκόφαται
 εἰς νομισμα, ἀνταλαστούροι μί-
 κρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τὰ ἀπάντας
 ποιηθέντα μίσητας ἐπιδανῶν ἀντι-
 δόντες κερμάτων. Κατήρειπτο δ' Ἡρα-
 κλῆς ὁ τελευτῶντος * μέγας μεγαλω-
 σι κοφίνῳ ἐνδρυμένῳ, τῆς λεοτῆς
 ὑπερρωμένης ἀναστῆναι, δεινὸν ὁρώσης
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ μικρῷ βουχαθ-
 μὸν ἀφείσης καὶ διαθροσῆς τὸ ἐπι-
 σάμνον ἐκείσε δ' ὁπλήθους ἀπάλαμνον.
 Ἐκάθητο δ' μὴ γωρυτὴν ἐξημμένῳ,

um iactata sermonibus, sub ante-
 riore læva equi ungula imaginem
 latere viri, quem ex Venetis ali-
 quem referre sunt qui tradide-
 runt, alii alium ex gentibus Occi-
 dentalibus Romanæ imimicis, vel
 etiam Bulgarum. Sæpius itaq; in
 obducenda firmiter & obduranda
 illa elaboratum est, ut nullo pacto
 posset deprehendi quid esset
 quod sub ea latere constaret. Con-
 scisso autem eqvo & una cū ses-
 sore in ignem misso, reperta etiam
 est in ungulæ equi condita imago,
 induta chlamam qualem ex oviū
 lana conficere solent: cæterum
 Latini utpote parum quid illa si-
 gnaret curantes, & ipsam in flam-
 mas conjecerunt. Sed nec alias
 in Hippodromo sive Circo statu-
 tas imagines & alia opera admi-
 randa perdere intermisere barba-
 ri illi, qui nihil pulchrum amare
 norunt, verum & illa conflarunt
 in numos, exiguo pretio permu-
 tantes res maximas, & quæ iūden-
 tis sumptibus conlitterunt, pro vilis-
 sima pecunia profundentes. Ever-
 sus itaq; etiam est ab illis trinox *
 Hercules, magnus magnifice stratus
 super vimine, Leonis pelle su-
 perjecta quæ torvum tuebatur &
 in ære etiam tantum non rugie-
 bat, otiosamq; quæ circumstaret
 conterrebat plebem. Sedebat nec
 pharetram indutus, neq; arcum,

μῆ

* Vide Tzetzen ad Lycophron. vers. 33.

μη' τόξον πῆν χερσὶν φέρων, μὴ τὸ
 ῥόπαλον ποσειδάωνος, ἀλλὰ
 τὴν μὲν δεξιὰν βασὶν ἐκτείνας ἄσπερ
 καὶ αὐτὴν χεῖρα ἐς ὅσον ἐξῆν· τὸν
 δ' ἐυώνυμον πῖδα κάμπων εἰς τὸ γό-
 νον, καὶ τὴν λαγὴν χεῖρα ἐπ' ἀγκῶνος
 ἐρείδων, εἴπε τὴν λήποντος τῆς χειρὸς
 ἀνατείνας, καὶ τῷ πλάτῃ πωτῆς,
 αἰδυμένας πλῆρης, καδυπεκλίνων ἡρέ-
 μα τὴν κεφαλὴν, καὶ πᾶς ἰδίας
 ἔτω τύχας δοσκελαυόμενος, καὶ
 δυσχεραίνων πῆς ἀθλοῖς ὅσας αὐτῷ
 Εὐρυπύδης καὶ χεῖρας, καὶ τὴν φθό-
 νον μάλλον ἠγωνιοῖται, τῷ τῆς τυ-
 χῆς περὶ τὸν Φουσάδον. Ἦν δὲ τὸ
 εἶρος ἐνός, τὴν ὅμως πλάτῃ, τὴν
 τεύχεα θλῶ, * τὰς πυλάς πῶν,
 βριαρὸς τὴν βραχίονας, καὶ εἰς τῶ-
 σον ποσειδῶν μέγιστος, εἰς ὅσον
 οἶμα καὶ τὸν δεχέμενον Ἡρακλῆν
 εἰκασὶν ἂν ἀναδραμεῖν ὁ Λυσίπ-
 πος **, ὁ πρῶτον ἅμα καὶ ὕστα-
 τὸν τῶν ἑαυτῶν χειρῶν πιναρίσας φιλο-
 τέχημα τέτοιν χαλκυρρήσας, καὶ
 ἄτω μέγιστον, ὡς τὴν περὶ αὐτὸν
 τὴν αὐτῶν ἀντίχειρα μέγιστον ἐς ἀν-
 δρῶν ῥωτῆρα ἐκτείναντα, καὶ τὴν
 κνήμην δ' ὡς ἐς ἀνδρόμην. Τοιού-
 τον δ' ὄντα τὸν Ἡρακλῆν καὶ παρῆλ-
 θον ἀκαχάρειον οἱ τὴν ἀνδρείαν τῶν

tenens manibus, neq; clavam ha-
 bens appositam, sed dextro pede
 qvemadmodum dextra manu
 qvovq; quantum poterat proten-
 sa, sinistrum pedem flectebat in
 genu, & sinistra manu in cubi-
 tum innitebatur, cæteraq; ipsius
 erectæ in volam plenus ægritudine,
 caput leviter reclinabat, prop-
 priam fortunam ita prosequens
 lacrymis, & indignatus labores
 qvales Eurystheus ipsi, non qvod
 opus esset sed potius per invidiam
 injunxerat, secunda fortuna sua
 inflatus. Erat porro amplo pecto-
 re, latis humeris, crispo crine, clu-
 nibus pingvibus, robustis lacertis,
 & tanta magnitudine eminebat,
 qvanta opinor verum Herculem
 fingeret, si in vitam rediret Lysip-
 pus, ** qvi primum & ultimum
 operum suorum artificiosissi-
 mumq; Herculem ex ære fecit: Ea
 inquam magnitudine, ut funis
 pollicem ejus ambiens viro ad
 cingendum corpus sufficeret, &
 crus ipsius staturam viri æquaret.
 Talem tantumqve Herculem
 evertere non intermiserunt illi
 qvi fortitudinem, quam sibi vin-

FFF

συνόψις

Libri sti Pars Altera.

* In his verbis definire fragmentum Nicetæ in Codice Vaticano, testatur Lambecius ad Codinum pag. 167.

** In MS. scribitur Λυσίμαχος, sed Lysippi nomen restituendum, de cujus Hercu-
 le epitrapezio pedalis magnitudinis vide Franciscum Junium in Catalogo picto-
 rum pag. 112.

συνιδόντων δρετῶν διίσταντες, καὶ παύ-
 τῳ αὐτοῖς ἐκείνους καὶ παρὶ πολλῶν
 πηδύμοι. Τὴν δὲ συγκαθελόν καὶ
 τὸν σταγμμένον καὶ σὺν ὀγκηθμῷ στε-
 λέμενον ὄνον, καὶ τὸν τὴν ἐπιπύμα-
 νον ὀνηρὸν, ὃς ἐν Ἀκτίῳ ἔζησε Καῖσαρ
 ὁ Αὐγύστης, † ὅ ἐστιν ἡ καὶ Ἑλλάδα
 Νικόπολις, ἥνικα νυκτὸς ἔξω τὸ τῷ
 Κιντωίῳ κατασκέψασθαι σπύτευμα,
 αἰδρὲ ἐνέτευχεν ὄνον ἐλάωντι, καὶ
 πηδύμῳ, ὅς τις εἴη, καὶ εἶτα πο-
 ρεύεσθαι, ἥκασιν ὡς καλῶς Νίκων,
 καὶ ὁ ἐμὸς ὄν Νικάνδρῳ, ἐφικνῶ-
 μεν δὲ πρὸς τὴν τῷ Καίσαρῳ στρα-
 τιάδ. Οὐδὲ μὴν τῆς νύκτος ἢ δὲ λυ-
 καίης πᾶς χεῖρας ἀπήραγον, ἀς ῥώ-
 μῳ καὶ ῥωμύλῳ ἐδήλασαν. Στα-
 τήρων δὲ βραχίων καὶ τῶν χαλκῶν
 τὰ παλαιὰ σμυνόμενα ἔξ γένος ἀπέ-
 δωκαν, καὶ καθῆκαν αὐτοῖς εἰς τὸ
 χωνευτήριον. Ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ τὸν
 αἰδρὸν τὸν παλαιόντα λέοντι, καὶ
 τὸν ἵππον τὸν Νεαῖον, εἰς ἑρᾶιον ἀκαθώ-
 μωνος λεπίδι τὰ ὅποθεν ἔξ σώμα-
 τῶ λήγονται, καὶ τὸν σάοντα τὸν
 παρνομήαν ἐλίσσαντα, τὰς σφίγγας
 ἵππῃ τῶν πᾶς εὐειδῆς ὡς γυναικας τὰ

dicabant scilicet & faciebant plu-
 rimi, à cognatis virtutibus se jun-
 xerunt. Sed & asinum sustulere, &
 à quo rudens ille atque onustus
 agebatur asinarium quos Cæsar
 Augustus apud Actium sive Nico-
 polin in Græcia posuerat, quod de
 nocte egressus speculatum Anto-
 nii castra, incidisset in virum cum
 asello quem agebat, & sciscitatus
 quis esset & quo tenderet, tulisset
 responsum ipsi esse Niconis no-
 men, asino Nicandri, & ad Cæsaris
 se exercitum tendere. Ne ab hyæ-
 na quidem sive lupa illa abstinue-
 re manus, quæ Romum Romulum-
 que lactaverat, sed pro patris nu-
 mis etiam hæc antiqua & véné-
 randa gentis suæ monumenta tra-
 diderunt & in conflatorium misé-
 runt. Similiter virum cum leone
 certantem, & Hippocampum *
 Nili incolam cum postica corpo-
 ris parte in caudam squamis hor-
 ridum desinente, nec minus ele-
 phantem cum versatili probosci-
 de, & Sphinges ** ab anteriore
 parte fœminas formâ conspicuas,
 posterius bestias horribiles, tan-
 toque admirabiliores quod pedi-
 bus incedebant & simul alis levi-
 τισιν.

† Confer notas ad Svet. August. c. 96. ubi asini nomen non est Nicander, sed Eutyches.

* Vide Hippocampi imaginem in notis Rev. Olearii ad Philostratum p. 729. Vide etiam
 Nicetas Hippocampum confundere cum Hippopotamo, animali quadrupede cum
 quo Nilus pingitur, & qui neutiquam in caudam squamosam abit.

** Vide Sphingis imaginem apud Ez. Spanhemium de præstantia numism, & de Scylla
 Harduinum ad Plin. T. V. pag. 219.

ἄμπεσθαι, καὶ Φελακτὸς ὡς Θηρία
 τὰ ὀπίσθην, καινοτέρως ᾧ ὡς καὶ πρὶν
 βασιλεύσας, καὶ κεφαλὴ τοῦ πέρου Φε-
 ρουμένης καὶ ἀσμιλλωμένης πρὸς τῶν
 ἐρρίθων μεγαλοπύρουξι, καὶ πρὶν ἀχά-
 λινον ἵππον ἐρρίθοντα πρὸς ἑς καὶ Φε-
 λμοσόντα. Ταύροντι καὶ εὐήριον περ-
 πιδόντα, καὶ τὸ δρχαῖον κακὸν τὸ
 Σκύλλαν μέλει μὴ ἰξύνει γυναικείον
 εἶδος περφέραντα. Καὶ τὸτο περ-
 τὸς καὶ ὑπερμαζῶν καὶ μετὰ ἀ-
 χρείτη, τὰ δ' ἔκπτε διεγισμένον
 εἰς ἦρας ἐμπηδώντας τῇ ἔσθυσίως
 ἡδὲ, καὶ συχὺς τῶν ἐπύρων κατα-
 βροχθίζοντα. Ἦν δ' ἐν τῷ ἱππικῷ
 καὶ χαλκὸς αἰστος ἀνακίμν, ἔ-
 κ τούτων Ἀπιδλων καὶ ἀνὸν μετὰ δευ-
 μα, καὶ τῆς ἐκείνης γητσίας μεγαλο-
 πρεπὲς μαγνάνωμα. Παραβαλὼν γάρ
 ποτὶ Βυζαντίους, παρεκλήθη πρὸς τῶν
 ὀφείων κατενύσσας δειγμάτων, ὅφ' ὧν
 ἐπαχον ἐκείνοι κακῶς, ἀμέλει καὶ
 σαρκερίοις πρὸς ἀρρήτων γίαις χρησά-
 μιν, ὧν ὕφρηται δαίμονες καὶ
 ὅσοι τέτων περσεύουσιν ὄρσια. Ἐπὶ
 σήλης αἰσθητὶ αἰτὸν, ἥδονα ἐπὶ τὸν
 ψυχῆς ὄραμα, καὶ πρὶν χρ-
 νοτρεβεῖν τὸς αὐτῶν ἡίας κατατρ-
 φώτας, ὡς τὸς ὑπὸ τῶν αἰολῶν
 τὰ τῶν Σειρήνων θυσαρρόδευτα με-
 λωδήματα. Διήκε μὴ γὰρ ὡς εἰς
 πρὶν τὰς πέρους, ὅφ' ἔτις πο-
 σιν ὑπεκίμν, καὶ λεβύμν, εἰς
 ἑλκὺς ἀπὸ τῶν αὐτῶν τῆς ἀναφοράς,
 οἷα τοῖς ἀκροῖς ἔσώματι, ὡς περὶ
 δῆγμα ἐν χρεῖματι πρὸς πέρουξιν.
 ἦντι ᾧ ὁ ἰσθόλος ἔδεν, πρὸς γὰρ τῶν

ter ferri videbantur, quibus maxi-
 mas provocabant volucres. Tum
 effrenem equum, arrigentem aures,
 & frementem. Nec min⁹ Tau-
 rum frenorū patientem progre-
 dientemqve, & vetus malum Scyl-
 lam, scēminæ formam referentem
 lumboten⁹, protenso capite, præ-
 grandibus mammis, plenæ imma-
 nitatis: postrema diductam in bes-
 tias insultantes navi Ulyssis, &
 non paucos ex ejus sodalibus vo-
 rantem. Erat in Hippodromo
 etiam aquila posita ex ære, mirum
 Apollonii Tyanensis artificium &
 præstigiarium ejus nobile monu-
 mentum. Is mirum cum versa-
 retur aliquando Byzantii, rogatus
 est ut serpentium morsus prohi-
 beret, à quibus incolæ male vexa-
 bantur. Igitur ministris nefariis
 artibus suis, quas dæmones illum,
 harumq; Mysteriis initiati docue-
 rant, in columna posuit aquilam,
 cum voluptate videndū spectacu-
 lum, & prætereuntibus facile per-
 suadens ut diutius illud contem-
 plando velut Sirenio quem ægre
 præternavigare licet cantu se ob-
 lectarent. Alas ut jam volatura ex-
 tendebat, Serpens vero pedib⁹ ej⁹
 substratus volutusq; in spiras pro-
 hibebat eā in sublime ferri, sum-
 mumq; caput velut ictum inten-
 taturus alis ejus admovebat: nihil
 ipsi nocere, siquidem ungvium
 acumine impetus ejus supprime-
 batur

οὐχῶν ἐμπροηθεὶς ἀκκαῖς, ἔσβεστο
 πλεῖ ὀρμυλῶ, καὶ ὑπερῶθεν μάλλον ἰδέ-
 κει ἢ γὰρ πρὸς καταπαλάσσον ἔδριν-
 θῆ. τῆς ἐκείνης προσφύεσθαι πτέρυξιν.
 καὶ ὁ μὲν ὄφεις ἔτω πνέων τὰ λοιπῶν,
 καὶ πνὶν ἰὸν εἶχεν ἑαυτῷ συνθνήσκοντα.
 ὁ δ' αἰτὸς ζωὸν ὄρῶν καὶ μονογενὴ
 κλυζῶν τὰ θηνίκια, ὥρμα σπασσά-
 ραι τὴν ὄφιν καὶ ἅμα εἰ δὲ αἶρῃ. φέ-
 ρεσθαι, τεκμηρίεσθαι τῷτο διδύς τῷ
 χαροπῷ ἔβλιμματῷ, καὶ τῇ νε-
 κρώσῃ. ἔφθεις, ὃν εἶπε τῆς αὐ-
 δῶν θηλαησμεῖον τὴν ἐλίζων, καὶ τῷ
 δάκνειν εἰς ὄλεθρον, καὶ τὴν λοιπὴν
 θυλακίαν ὄφεις τῶν καθ' αὐτὴν θλα-
 σθεῖν ὑποδείγματι, καὶ πείθων
 τῆς χρεῖας συμπεριεσθαι καὶ πείθων
 βύεσθαι. οὐ μόνον δέ, καθ' ὅσα εἰ-
 ρήκαμιν, ἀξιάζασον ἡ τῷτο τὸ αἰ-
 τειον εἰκασμα, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ τῆς
 ἡμέρας ὥρμα τμήματα θλατῶν ἐν
 τῆς πτέρυξιν κεχαρσμενῶν χαμμῶν,
 ἔσων δυοκαίδεκα, τρανέσταται ὑποδεί-
 λαι τοῖς τῆς ὄφεις ἐκείνῃ, σὺν λόγῳ
 πρὸς βαλλασιν, ἥνικα μὴ νεφέλαις
 ἐγροφῶν τῆς ἀκτίνης ὁ ἥλιος. τί
 δ' ἡ λευκώλει. ἔλθῃ, καλλιόφυ-
 ρός τε καὶ δολιχόδερος; ἡ τὴν πωρελ-
 λωσίαν εἰς τροίας ἀφροίσου, καὶ κα-
 θελῶσι τροίας, ἐκ τῆς πωρελῆς πρὸς
 κίλαρα Νείλῳ, καὶ κείνῃ αὐτῆς εἰς
 ἡρὴν τὰ λακωνίων ἐπαταλίσουσι χρο-
 νῷ. ἀρ' ἐμείλιξε σὺν δυσμελίκ-
 ται; ἀρ' ἐμείλιξε σὺν λιθορόφρο-

batur ita ut sopito similis esse vi-
 deretur potius coluber, quam ex-
 superaturus aquilam alis ejus se
 admoovere. Itaque extremum du-
 cebat spiritum, & extinctum se-
 cum una commoriente gerebat
 virus. At Aquila ferociter vultu
 victoriam & tantum non clangore
 testabatur, tentabatq; serpen-
 tem secum tollere in sublime ac
 cum illo per auras ferri, quod si-
 gnificabat lætabundo intuitu &
 serpentis cæde, quem spirarum
 suarum & exitiosi morsus jam ob-
 litum dixisses, aliosque Byzantio-
 rum molestos serpentes exemplo
 suo repellere, atq; illos ut aufuge-
 rent & sibi consulerent sɔvadere.
 Nec propter hæc tantummodo
 quæ jam commemoravi dignum
 illud ac memorabile spectaculum
 erat, sed ideo quoq; quod diligen-
 tius intuitibus, si radios solis nu-
 bium caligo non obduxisset, ob-
 servare licebat segmenta hora-
 rum duodecim diei, ductis per alas
 aquilæ lineis perspicue designari.
 Quid de Helena dicam niveis bra-
 chiis, decoris pedibus, egregio
 collo, quæ ad Trojam omne Græ-
 cū nomen congregavit, Trojam
 evertit, inde applicuit se Nilo, atq;
 hinc ad mores iterum Laconicos
 post aliquod tempus reversa est. Nū
 vero mitificare innoxiales hæc
 potuit, aut ferreos homines molli-
 re? Nihil profecto minus, licet spe-

νας; ἡ μὲν ἔν ἑδὲ ὅλως πινύτοπι
 διδύμῳτῃ ἡ παῖτα θιατλῷ τῷ καλλεῖ
 διαλαγωγῆσαι, καίπερ ἐσταλμῆ
 στατικῶς, καὶ δροσώσῃς ἐρωμῆ
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραυνομῆ
 πῶς ἐρωτῇ, τῷ χιτῶνι, τῷ κρη-
 δέμῳ, τῷ στεφάνῃ καὶ τῷ πολυ-
 μῷ τῶν τριχῶν. Ὁ μὲν γὰρ δῶρα χιτῶν
 λεπίπρος ἔν, τῷ δὲ δαυδάλειον * ἐβί-
 κειτο, ἡ δὲ δίδει τῷ μίτωπον χερσὶ
 καὶ πμαλφῶν λίθων ὑποκρυνομῆ
 διάλυσαν. Ὁ γὰρ τῆς κόμης κεχυ-
 μῶν καὶ Δισσοβύμῳν πινύμαζιν
 ἐπιόθῃ δισμέυματι πενέσφιγγεν, ἑως
 κημῶν ἐκτενόμενοι. Ἦν δὲ καὶ τὰ χεῖλη
 καλύκων δίκλῳ ἱεῖμα ὄδρανοζόμῳ,
 ὡς καὶ δοκῇ ἀφίπει Φωνί. Τὸ γὰρ
 χάριεν μεδίαμα ἐνθῶς περσπα-
 τῶν καὶ χαρμονῆς πιμπλῶν τῷ θι-
 μῶν. Καὶ τῷ βλέμματι χαρο-
 πῖν, καὶ πῶς αἰφίδας τῶν ὀφρύων καὶ τῷ
 λοιπῷ ἐνφύτῳ δὲ σώματος σὺν ἑνὶ ὁ
 ποῖα ἔν Δισσράφῃ λόγῳ καὶ ὄδρασηται
 πῶς ἔπειτα. Ἀλλ' ὡς Τυωδαρὶς ἑλί-
 νη, καλλῶν αὐτῇ καλὸν, ἑρώτων
 μέχευμα, Ἀφροδίτης τημελῆμα,
 πανάρισον φύσεως δάρεμα, τρώων
 καὶ ἑλλήνων βράβεισμα. Πῦ σοι τῷ
 ἡπειθῆς καὶ κακῶν ἀπαιτῶν ὀπλήθεις
 φάρμακον, ὃ θάνα σοι ὄδρακοις
 ** ἐχαρίσται; Πῦ γὰρ τὰ ἄμαχα
 φίλτα; πῶς σὺν ἐχρήσω τέτις ὡς

statorem quemcunque pulchri-
 tudine sua duceret, ac theatralem
 in modum comita esset, in ære
 etiam roscida similis madentis-
 que ad amores, tunicâ, redimicu-
 lo; corona, criniumq; nodis. Tu-
 nica telas aranearum tenuitate,
 vincebat, vitta dædaleam artem
 spirans, ambiebat caput, corona
 imposita auri & gemmarum refe-
 rebat splendorem, comas effusas
 & à ventis agitata retro constri-
 gebat ligamentum ad tibias usq;
 demissum. Labella rosâ inflex
 viter aperta jamjam emissura vo-
 cem videbantur, & lenis risûs
 amœnitas obversata statim spe-
 ctanti, hilaritate eum perfunde-
 bat. Amabilem vero obtutum,
 oculorum, superciliorum arcus &
 cæteram corporis formam ac pul-
 chritudinem nemo verbis descri-
 bere & ad verum tradere posteris
 queat. At tu Tyndari credita fi-
 lia Helena, per te tota pulcherri-
 ma, Amorum opus, Veneris cura-
 tio, donum naturæ præstantissi-
 mum, præmium victoriæ Græcis
 propositum & Trojanis. Ubi tibi
 Nepenthes & remedium omnem
 luctum longe propellens, quo
 Thoni uxor * te pridem donavit?
 Ubi in exsuperabilia philtra? qui
 illis usa jam non es perinde ut pri-
 dem? Sed fati opinor necessitate

Fff 3 πάλαι,

* αἱ. ἐπαυκίετο.

** Polydamna Odyss. δ. 228.

πάλα, καὶ νῦν; Ἀλλ' οἶμαι σοὶ πῆς
Μοῖραϊς πέπεισται τῇ δ' πυρὸς ἑσπε-
ρῶν ἔρωϊ, μηδ' ἐν εἰκείνῃ παυσαι-
μένῳ ἀνακαίνειν οὐδ' ὄραντας ἐς ἔρω-
τας. *Εἰπον δ' ἄν' αἰς καὶ ἀντίποινα
τῷ πρὸς Τροίαν ἀνθελιάδῃ περὶ
πῆς σῆς χεῖλ' ὡς Φρυγικὴν ἐπὶ
Φιλότῃν, ἡ Ἀινειάδῃ ἔτοι πν-
εῖ σι κατέαρναν. Ἀλλ' οὐκ ἔως με-
τὸ χροσμαινέειν τῶν ἀνδρῶν ἀγνοήσα-
ντα πὶ πύθον καὶ Φηγεῖαδου, ὅφ'
ἔ πα σῶντα πασπαχῶ καὶ καλῶν
κάλλιστε ἔργα παντλή ἀφαισμῶ
παρῖπμφθίσου. Εἰπὼν ᾧ καὶ τ'
τάς αὐτῶν γυναῖκας ὀβολῶν μετρίων
πολλάκις δοσιδῶσαι καὶ δοσιμπε-
σαι, καὶ μάλλον εἰ περὶ σπείχουσι τῇ
λείᾳ, καὶ περὶ σπείχουσι περὶ σπεί-
μέλ' οἱ, ἡ καὶ περὶ σπείχου ἀλογοῖν καὶ
μαυῶδῃ, ἡ μὲν ἀνδρῶν ἐμφρονα
κατ' ἀλλήλων ἐκδοσιῶσι, καὶ τῷ
ἄρως σκευῶν περὶ σπείχου, τῆς νίκης
περὶ σπείχου ἀδλοῖν πάντα τὰ προσόντα
σφίσι, αὐτὰς τὰς κυρδῶν ἀλό-
χους, ἐξ ὧν πατέρες ἡκηκόσιν τίκτων,
ἔτι ᾧ τὸ μέγα χοῖμα καὶ πῆς ἄλλοις
δυσπαράτῃν τῷ ψυχῇ, καὶ ἡς
εἶκα τὰ πάντα περὶ σπείχου ἀν-
δρωποι. Ἄλλως τί περ παρ' ἀρχαί-
ματις βαρβάρους, ἡ τέλει ἀναλφα-
βῆτοις ἀναγνώσις ἡ γνῶσις τῶν περὶ σοι
ραψωδῇντων ἐκείνων * ἐπὼν

fixum tibi est, ut ignis vim subeas,
nec in imagine cessas spectatoribus
faces amoris subjicere. Dicerem
redditam talionem, quod flammis
per vāsanos tui amoris accensis
Troja exulta est, atque ita Æneadæ
tuam quoque imaginem igne consumere:
Sed infana quæ in his viris est auri
cupido, per quā longe pulcherrima usque
quæque opera prorsus perdidit, hoc
nec cogitare nec dicere patitur.
Dicam potius quod proprias uxores
sæpe pro pauculorum obolorum
pretio aliis concedunt & a se dimittunt,
præcipue si intenti lucro, talis per
totum diem intabescant, aut immani
impetu & furioso (neque enim sanam
virtutem dixeris) in se mutuo ruunt,
Martisque arma induunt, præmii
in vicem propositis victori quæ-
cunq; habent, etiam propriis flo-
renti ætate uxoribus & quibus pa-
tres liberorum audiunt, ipsa etiam
vita, maximi momentire, & aliis
tam pretiosa, pro qua nihil non
fufcipere homines solent. Cæte-
rum apud illiteratas etiam gentes
& quæ ne alpha quidem & beta no-
runt aut legere callent, percre-
buere verſus Poëtæ quos in Helenā

(ſcripſit:

Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνημίδας Ἀχαιῶς
Τοίη ἀμφὶ γυναίκε πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θιᾶς εἰς ὥπτα ἔοικεν.
Non erat indignum certe, tot funera Troas
Tot mala pro tali Danaos tolerasse puella.
Caliculis simili, forma splendore, Deabus,

* Iliad. γ. 156.

Δοτίον μοι ἐκαίνο τῷ λόγῳ Λύκειο
 ἐπὶ σήλης νεοαῖδές τήν ἔψιν γύναιον,
 αὐτὸ τὸ τῆς ἡλικίας ἄγον τὸ χαρίεσ-
 τον, ἐς τέλειω τὴν κομὴν ἀναδύμενον
 ἐπ' αἰμώτοτερα τῷ μετώπῳ συνεστραμ-
 μένῃν, ἔχ' ὑπεραιωμένεον, αἶψ' ὡς
 ἀπλὸν ἦν τοῖς ἐς αὐτὸ τὰς χεῖρας ἐκ-
 τείνουσ. Τύτῃ δὲ τῷ μόρφασματι ἡ
 δεξιὰ χεὶρ μὲν ὡς ὑπὸντι εἰσεύματα
 ἀνδρᾶ ἱσπικῶν ἀφ' ἐνὸς ἱππεῖα ποδὸς
 ἐπὶ παλάμῃσιν ἀνίσχιν, ὡς καὶ σκύ-
 φον κρεάσματι ἔτερε. Ἦν δ' ὁ μὲν
 ἀναβάτης σφενγῶν τὰ ἄρμα, φρατρί-
 μενος σωματικῶν καὶ τῶν ποδῶν περιστά-
 λόμενος, πῦκα ἀνέχων πόλιν. Ὁ δὲ
 ἱππὸν αἰνῆσεν τὸ ἔς ὡς πρὸς σάλπιγγα,
 ὑψηλὸς τ' αὐχίνα, τὰς ἔψεις δει-
 μύς, καὶ τὸν ἐκ τῷ θυμῷ δρόμον
 προφάνων τοῖς ἰφθαλμοῖς, οἳ δὲ πό-
 δες ἀνέφεροντο αἴετι τὸ πολεμικὸν ἐπι-
 δεικνύντες σάλευμα. Μετὰ δὲ τὸ ἤκασ-
 μα τυτὶ ἀγγίξας τῶν τετραῶν ἐὼς
 καμπήσας, ὃς ἐπέκλιντο τῷ ῥυθμῷ
 ἀεματηλάται ἄνδρες αἰνεσθέντες τῆς δι-
 φρετικῆς προγράμματα δεξιότητι,
 μονοῦχ' διαπρυσίως τῇ διαδίεσσι. Ἐχέ-
 ρων τοῖς διφρηλάταις παρρυγνόμενοι,
 ὡς χεῖρ προσπελῶντας τῇ νύσῃ μὴ
 ἐφύων τὰ χαλινὰ, αἶψ' ἐγκλίβειν
 ἀναστροφῶν τῆς ἱππῆς, καὶ συνεχῆ
 καὶ σφοδρτέρῳ χῆματι τῷ μύμῳ, ὅπως
 περιελώμενοι τῆς νύσσης ἐχόμενα ἔως
 τὸν συντρέχοντα ἀντίτεχνον τὴν ἐκ πε-
 ρόδου ἐλᾶν καὶ ὕστατον ἱερεσθαι, καὶ ἱπ-
 πῆς δρομικατέρῃσιν ἡνιοχῇ, ἢ τὴν ἀμιλ-
 λήτρων τέχνην ἐρωτᾶ ἀπαιθευθῇ. Οἱ
 δὲ λόγῳ καὶ ἄλλο τι προσθήσει τοῖς

Liceat & hoc mihi commemora-
 re. Stabat in columella mulier
 singulari forma, ipsum amœnissi-
 mum florem ætatis referens, quæ
 comas ex utraque capitis parte
 contortas à tergo religatas habe-
 bat, non adeo in sublimi loco qui-
 dem posita sed ita ut manu exten-
 sa contingi posset. Hujus imagi-
 nis dextra sine ullo fulcri admini-
 culo; ita uti alius vix scyphum vi-
 no plenum, tenebat uno prehensum
 equi pede virum equo insi-
 dentem. Eques valido corpore,
 thorace indut⁹ & pedib⁹ ocreat⁹
 bellum continenter spirabat. E-
 quus aures velut ad tubarum soni-
 tum habebat arrectas, elata cer-
 vice, feroci obtutu & oculis pro-
 dens iram adoremq; procurren-
 di. Pedes per aërem velut bellico
 tumultu concitati efferebantur.
 Post hoc simulacrum proxime
 orientalem metam in Circo, quæ
 vocatur factionis Russatæ, aurigæ
 positi erant in specimen & exem-
 plar dextræ ac peritæ aurigatio-
 nis, qui tantum non clara voce
 monebant aurigantes, & manuum
 gestu docebant, ad metam ubi ac-
 cessissent, nō oportere laxare ferna,
 sed retractione equos flectere,
 & continenter acriterq; calcaria
 admovere, ut quando circa me-
 tam feruntur, concurrentem æ-
 mulum cōgant extra curriculum
 suum procedere, atq; adeo poste-

εἰρημένους, ὡς γὰρ συγγράψαντα τὰ πάν-
τα πρῆδοτο. Χάμεν ἢ θίαν, ἢ ἢ τίχην
μικρὰ τῶν πάντων, θαυμασιώτερον βᾶ-
σις ἦν λιθίνη, καὶ ἐπ' αὐτῆς χαλκήλα-
τον ζῶον. Παρὰ τοῖσιν ἔκ ἀναφώ-
μετον βῆν εἰκόνισον, παρ' ὅσον βαρύν-
κετον ἦν, μηδὲ βαθεῖαν, καθενὸς
φάρυγγα, οἷαν οἱ λιγυπλοὶ βόες τρέ-
φουσι, μήτε μὴν χηλῆς, ὀπλιζόμενον.
Συνῆχε δὲ τὸ τοῦ τῆς γένουσι καὶ εἰς
πίνυμα συνέθλιβε ζῶον ἕτερον, δι' ὅλη
τῇ σώματι λεπτοῖς θαλακκίζόμενον, ἔκω
τραχίαις, ὡς καὶ ἐν χαλκῷ λυπὴν
τὸν αἰπτόμενον. Ἦδετο δὲ τὸ μὲν βα-
σιλίσκον εἶναι, τὸ δὲ ἀσπίδα τὸ συμ-
μαρτυρόμενον τῇ τῇ σώματι. Οὐκ
ἐλύγας δὲ τὸ μὲν Νεαλῶν βῆς, τὸ δὲ
κροκόδειλον εἶναι εἰκάζετο. Ἐμοὶ μὲν ἔν
ἡ μέλον τῇ τῶν δοξῶν ἀνομοίῳ, εἰπεῖν
δὲ τὸ κατὴν τινα πάλιν ἀμφοτέρων τί-
θεσθαι, καὶ ὁρᾶν ἐν μέρει καὶ πάσῃ
κακῶς ὑπ' ἀλλήλων ἐκότερα, ὁκῶ-
νατε καὶ ὁκῶσαι, καὶ κρατῆν ἐν ταυ-
τῷ καὶ κρατῆσθαι, καὶ νικᾶν ἀμφοῖ
καὶ ὑπ' ἀλλήλων καταπαλαίεσθαι. Τὸ
μὲν γὰρ ὃ καὶ φημιζόμενον βασιλίσκον
διοδότην ἅπαν ἐκ κεφαλῆς ὡς καὶ αὐ-
τῇ τῇ τῶν ποδῶν τέλματι, καὶ κα-
τιώμενον ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑπὲρ τὸ βα-
τράχιον χροῖμα ἐχλάμψε. τῇ φάρμακῃ
διαδραμόντι τὸν τῇ ζῶν ἐύπασαν

riorem venire, etiam si concitatis-
simos ad cursum egvos habuerit,
sed aurigandi artis min⁹ sit perit⁹.
Addam & aliud quoddam, omnia
enim perscribere in animum mi-
nime induxi. Spectatu jucundissi-
ma & præ cæteris ferme omnibus
maxime admiranda erat basis la-
pidea, cui animal ex ære imposue-
rant, & proximum huic qui ab eo
separari non posset, sinxerant bo-
vem, tum parva cauda bestiam
nec profundo gutture, qualem in
bobus Aegyptiis apparet, nec che-
lis armatam. Hanc faucibus te-
nebat suffocandamque comprime-
bat animal aliud, toto corpore
horridum squamis usque adeo as-
peris, ut etiam in ære lædere tan-
gentes posset. Credebatur alte-
rum esse basiliscus, alterum quod
in ore ejus compressum hærebat,
aspis. Non paucis illud bos Ni-
loticus, hoc Crocodilus esse visum
fuit. Mihi non curæ est has lites
opinionum componere, sed mo-
do referre miram illorum pu-
gnam, quæ & faciebant invicem
mala & patiebantur, perdebant
peribantque, opprimebantur si-
mul & opprimebant, vincebant
mutuo & vincebantur. Alterum
siquidem quod & basiliscum ap-
pellabant, univsum à capite ad
calcem lacerū erat morsu, totoque
corpore fufum vir⁹ ranæ illud co-
lore magis reddebat lividum, ve-

διαρ-

διαρτίαν, καὶ οἷς θάνατον χρώσαντο.
 Ἔς γόνυ τοῖνον συνίζαν, τὸ ὄμμα ἰσ-
 βειο, τῆς ζατικῆς ἐκμαρανθείσης δυα-
 μως. Μακρὸν μὲν ἔν ἐδίδω τοῖς ὄφθαλμοις
 δοῦναι, ὡς πάλαι ἀν ἀνατίτραπτο νε-
 κρωθέν, εἰ μὴ τῶν ποδῶν αἱ βάσεις
 ὑπερθεῖον, καὶ πρὸς γάειν ὑπανέχον
 ἔρδιον. Ἦν δὲ καὶ θάτερον ὁμοίως τὸ
 πᾶς γένυσιν ἐνισχόμενον. βραχὺ μὲν τὸ
 ἡρῶν ἀσπῆρον, μέγα δὲ κεχρῶς τῷ
 ἀνὰ γαστρίδι τῇ τῶν γομφίων ξυσσῆ.
 καὶ ἐντείνεσθαι μὲν ἑκάει καὶ ὁρῶν
 περᾶσθαι τὰ τῶν ὀδόντων ἔρκας διεκδύ-
 ναι καὶ διακπεῖν τῷ χάσματι, ὅκ
 ἰσχυρὸς δὲ, ὅτι τὰ μετὰ τῆς ὤμης ἐν-
 δὺς καὶ τῶν ποδῶν τὰς ἐμπροσθίας, καὶ
 ὅσα τῷ ἡρῶν συνήλποντο μέρη τῷ σώ-
 ματι, ἢ τῷ σώματι ξυνέχεα διάστα-
 εις, καὶ ταῖς γένυσιν ἐνπείρετο. Καὶ
 τὰ μὲν ὕτως ἦσαν ὑπ' αἰσθητὴν νεκρό-
 μενα, καὶ κοινὴ μὲν ἀμφότες ἡ ἀμύλ-
 λα, κοινὴ δὲ καὶ ἡ ἀμύνα, ἰσοπα-
 λῆς δὲ ἡ νίκη, συντρέχει δὲ καὶ ὁ θά-
 νατος. Ἐμοὶ δ' ἔπεισιν εἰπῶν, ὡς τὸ
 φθίρεσθαι παρ' αἰσθητὴν, καὶ σὺν αἰσθη-
 τοῖς ἀπάγεσθαι τὴν ἐς θάνατον τὰ τῶν
 κακῶν κηρεσιφύρα καὶ ἀνδράποισ ἐλθέσθαι,
 μὴ μόνον ἐν εἰκόσιν ἔτι διατυπῶσθαι, ἢ
 καὶ τοῖς ἀλκιμωτέροις τῶν ζώων τῶτο
 ἐπισυμβαίνειν, ἀλλὰ καὶ παρ' ἰθυσίον
 συχρόνως γίνεσθαι, ὅπως τοῖς Ῥωμαίοις

neno omnes animantis artus per-
 vadente, atq; ferali inficiente co-
 lore : In genu itaque procumbe-
 bat, caligantibus oculorum lumi-
 nibus & vitali vigore marcante.
 Qvin spectantibus injicere pote-
 rat opinionem, ac si pridem pro-
 stratum & letho datum fuisset, ni-
 si pedum fulcra subnitentia & e-
 recta adhuc constitissent Sed & al-
 terū consimiliter morfu vexaba-
 tur, postica parte paululum se ja-
 ctans, oreq; multum hians, qvod
 dentium compressione suffocare-
 tur. Videbaturqve contendere
 & summa viniuti dentium vallo
 se eximeret, faucibusqve sese sub-
 duceret, at neutiqvam valuit, si-
 qvidem qvæ pone humeros, mox
 & anteriores pedes, & caudæ vici-
 na corporis pars rictu oris constra-
 cta tenebantur & maxillis confos-
 sa hærebant. Ita hæc mutuo neci-
 data, communi utriusq; certamine
 nec min⁹ vindictâ, & æquo Marte-
 pari victoria, & infecuta morte
 utrinq; . Mihi ad hæc in mentem
 venit annotare, qvod non tantū
 in imaginib⁹ effingitur, aut in ro-
 bustioribus bestiis hoc accidit ut
 se mutuo perdant, & mortiferum
 virus & feralē atqve exitiosum
 hominibus malum secum è me-
 dio auferant, sed id sæpius etiam
 contingit in gentibus adversus

Ggg

ἡμῶν

ἡμῶν ἐπιστρέφουσιν, φονεύοντες καὶ κατ' ἀλλήλων ἐπιδιμάμενοι δυνάμει Χριστοῦ, τῷ διασκορπισθέντι ἔθνη τὰς πόλεις μάχης θέλοντες, καὶ μὴ χαίροντες αἰμασίν, οὐ καὶ δικαίων ἐν ἀσπίδι καὶ βαλίσκῳ δεικνύοντες ἐπιβαίνοντες, καὶ λέγοντες καταπαύοντες καὶ δακνόντες.

Romanosq; † bellantibus, quæ occidunt invicem & occiduntur, Christi potentia, qui gentes belli cupidas dispergit, nec sanguine delectatur, sed docet justos ambulare super aspidem & balistiscum, & conculcare leonem, draconemq;.

Alia Nicetæ Choniata scripta.

Θησαυρὸς ὀρθοδοξίας, *Thesaurum Orthodoxæ Fidei, libri XXV II.* in gratiam amici, qui capta à Latinis CPoli solū vertere secum coactus erat, scripti in exilio, quibus post expositam salutarem doctrinam omne genus hæresium schismatumq; ad suam usq; ætatem persequitur, & testimoniis veterū Ecclesiæ doctorum, vel propriis argumentis confutat. Hujus operis eximii, in quo *Enthymii* Zigabeni, quam in præf. laudat, Panopliæ dogmaticæ multa addidit, *quinque* tantum libri primores editi exstant *latine* **, interprete *Petro Morello* Turonensi Paris. 1561. 1579. 1610. 8. & cum Orthodoxi cujusdam (ut in inscriptione appellatur) notis & indice Genev. 1529. 8. & sine illis in Bibliothecis Patrum, editionis Colon. 1618. T. XII. & Lugd. T. XXV. pag. 54. *Fragmentum ex libro XX.* de ordine observando ab iis qui à *Saracenicis* superstitione ad Christianam fidem transeunt, latine occurrit in Bibliothecis Patrum Paris. 1575. & aliis insecutis editionibus; Græcæ & Latine in Auctarii Ducezani Tomo II. Paris. 1624. & in Bibl. Patrum. Paris. 1654. Tomo XII. & omisso Nicetæ nomine in *Saracenicis* Frid. Sylburgii, Heidelberg. 1595. 8. pag. 74-91. Totum opus Græcæ exstat MS. non uno in loco, & propter molem hætenus lucem quam meret haud vidit, quoniam duo volumina in folio facile compleret. Petrus quidem *Morellus* qui libros quinque à se versos edit, & totum opus in lucem proferre voluit, existimavit Codicem Græcum quo usus est scriptum fuisse manu ipsius Nicetæ. Ita enim in præf. ad Joannem à Sancto Andrea, Carcassonenſis Ecclesiæ Decanum qui Codicem illum ære suo redemerat, & interpretandum tradiderat *Morel-*

† Solenne est Byzantinis scriptoribus Romanos se appellare, quia CPolitani Imperatores pars Romani Imperii, & diu sola superstes, & CPolis nova Roma.

* Pfal. XCI. 13.

** Græcæ loca quædam assert Allatius contra Hottinger. p. 197. & de purgatorio p. 696. seq. &c.

Morello : Cujus beneficii nomine bona posteritas tibi gratias immortales habebit, ubi resciverit vetustissimum Thesauri Orthodoxæ beati Nicetæ Choniata exemplar, ut quod à Nicetâ ipso descriptum sit, post auctoris mortem ad Michaëlem Choniatem Atheniensium Prasulem, velut hereditario jure transisse, quo item mortuo in manus Theodori Scutariotæ, Levitæ Cyziœni venisse, Cyzicoque à Turcibus vastata, in frequentissima illa καλοῦσι τῶν ἀγιοποιτῶν monasteria, quæ sunt in Acto monte, deportatum : atque inde tandem Lutetiam advectum, venaleque à Græco quodam expositum, nullos aut paucos admodum emtores natum (propter deformitatem nimirum, ut Æsopum illum fabulatorem olim) præter unum Joannem à Sancte Andrea, cujus è Bibliotheca boni auctores hodie, præsertim Græci non aliter exire possunt, atque ex equo Trojano boni milites, & ex Isocratæ schola oratores exiisse feruntur. -- Mox se index quoque aperit, seu elenchus quo summa librorum thesauri capita notantur, à Nicetâ ipso & compositus & scriptus, quemadmodum & libri omnes hujus operis, exceptis duobus ultimis qui à Theodoro Scutariotâ scripti sunt, qui Monodiam quoque Michaëlis scripsisse videtur. Theodoro αὐτὴν ἔγραψεν ex appendice ad indicem libri XXV. colligo. Varia alia opuscula, (ut Alexii, Michaëlis & Josephi CPolitanorum Patriarcharum : Eustathii & Germani Nicanorū Prasulum, Eustathii Romani πρὸς τοὺς ἀδελφούς τῶν λαβόντων τὸν ἀδελφὸς, Alexii Comneni Imp. χρυσοῦς βύζαντις five aurea bulla, & Sacerdotis cujusdam ad Eliam Cretensem πρὸς περὶ πνευματικῆς) quibus exemplar velut μνηστικὸν quoddam refertum est, quis scripserit, nulla conjectura possum assequi. Idem de Philosophico quodam πρὸς τῆς τῶν ψυχῶν εὐεργεσίας, & Ecclesiastico de Armeniorum hæresi commentario, idem etiam de appendice illa sentio, quæ libro secundo adhaeret, cum tamen ad vigesimum quintum pertineat, ut ex verbis pauculis Scutariotæ Indici Nicetæ additis videre est, qui appendicem illam quæ antea desiderabatur, in fine XXV. libri, alicubi repertam se attexuisse affirmat.

Alter Codex hujus Thesauri Græcus servatur in Bibl. Bodlejana inter libros Tho. Roe, XXII. ex quo Nicetæ Ponopliam MS. laudavit pridem Montacutius pag. 346. Apparatus ad Origines Ecclesiasticas, & quem egregium ac Nicetæ ætatem fere æquantem MS. Codicem vocat Jo. Ernestus Grabe notis ad S. Irenæum pag. 70. Hunc ipsum innuit Caveus, ubi libros Thesauri Nicetæ pulcherrime descriptos in Bibliotheca Bodlejana vidisse se testatur. De eodem Codice vide sis laudatum mihi supra Wolfsum in notis ad Casaubonianam p. 252. & in erudita de Bogomilis commentatione pag. 2.

In Catalogo MSS. Angliæ inter Codices Bodlejanos p. 150. n. 2877. memoratur *Choniata thesaurus Græce*, non idem cum eo quem *Petrus Morellus* latine edidit, sed multo strictior. Hic est qui in *Casaubonianis* pag. 45. traditur recens sed eleganter in maxima & crassissima papyro exaratus, fuisseque olim Cardinalis Poli.

Nicetam contra Hæreses, MS. in Bibl. Bavarica, memorat *Gretserus* notis ad Orationem Germani Patriarchæ T. 2. de Cruce pag. 594. afferens locum ex tomo XIX. qui est adversus Bogomilos. Locus ille integrior exstat apud *Montfauconum* pag. 333. *Palæographiæ* & *Wolffium* de Bogomilis pag. 46. Sed *Nicetæ* opus Græce exstat etiam Florentiæ in Bibl. Medicea pluteo IX. num 24.

Ex libro nono Fragmentum MS. servatur in Bibl. Vindobonensi, Cod. Philosoph. XIV. vide *Nesselium* parte 4. p. 12.

Denique *Clariss. Vir Bernhardus Montfauconus* in *Palæographia Græca* p. 326. laudat Codicem bombycinum *Stephani Baluzii*, in quo *Panoplia Dogmatica Nicetæ*, à librario sæculi XIV. exarata. Addit eum fuisse cujusdam *Theodori Scutariotæ Levitæ*, idque initio voluminis notari: sed nota illa ex antiquiore Codice descripta videtur, qualis paulo ante *Petri Morelli* verbis à me memoratus fuit. Porro argumenta librorum thesauri *Nicetæ*, quoniam majorem partem opus lucem necdum vidit, ab eodem *Montfaucono* edita subjicere juvat:

Τόμ. ① πρῶτ. ②.

Ἐν τῷ πρῶτῳ τῷ μὲν τὸ πρῶτον. ἔπειτα πρὸς Ἀδὰμ καὶ πῶς τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν ὁρῶντων πᾶς εἰκοσιουργίας. πρὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν μυστηρίων. πρὸς Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, καὶ ἐπὶ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν δοξῶν αὐτῶν. πρὸς τῶν θεολόγων συζητήσεων. πρὸς ἐνθουσιᾶν καὶ γῆς. τὸ ζωδιακοῦ κύκλου. τῶν ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν ἀστέρων. περὶ κομητῶν, ἰερῶν, παχίνου, παρηλίων, τῶν σεισμῶν, τῶν αἰνέμων, καὶ τῶν πενήσιρων. καὶ ἑκαστὴ περὶ ἰουδαϊσμοῦ, περὶ τῶν χρυσῶν

Tomus primus.

In primo Libro proæmium. Deinde de Adamo, & de quibusdam antiquis viris qui simulationem fictionem adinverunt. De mysteriis Græcorum. De Pythagora & Platone, deque aliis Philosophis, ac de eorum opinionibus. De quatuor elementis. De cælo & terra. De circulo Zodiaci. De stellis fixis & de errantibus. De cometis. De iride, de pruina, de Pareliis, de terræ motibus, de ventis, de Presteribus. Deinde

δαμά-

δαμάλιων τῷ Ιεροβοάμ. περὶ Σαμα-
ρεϊτῶν. περὶ Εσσηϊῶν καὶ ἄλλων π-
νὼν αἰρεσιάρχων· περὶ Σαδδουκαίων,
Γραμματίων, Φαρισαίων, ἡμερο-
βαπτιστῶν, καὶ Ηρωδιανῶν.

Τόμ. δευτέρ.

Εν τῷ δαυτέρῳ τόμῳ, περὶ τῆς ἁγίας
τριάδος Θεοφύρων αἱ χρήσεις. ἔπειτα,
περὶ ἀγγέλων. περὶ ἀνθρώπων. Θεο-
φοροὶ δέξαι περὶ τοῦ καὶ ψυχῆς. καὶ
ἐκτοπ περὶ δρετῶν.

Τόμ. τρίτ.

Περὶ Φωνῶν πρεσβυτέρων, δηλουσῶν
τῷ ἐν σαρκὶ παρουσίαν τῷ υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, τὸ Θεοῦ τοῦ πατρὸς καὶ
τῷ ἀνάστασιν, περὶ τῆς συλλήψεως καὶ
τῶν δύο φύσεων τῷ Χριστῷ. περὶ ἐνυ-
πστάτων, περὶ ὁμοιοτήτων, περὶ ὁμοῦ-
πλάτων, περὶ ὑποστατικῆς ἐνώσεως
καὶ Θεοφύρων. περὶ πρεσβυτέρων.
περὶ φύσεως. περὶ φθαρτῶν. περὶ
φθαρτῶν καὶ ἀφθαρτῶν. ἐκτοπ, χρή-
σεις τῶν ἁγίων περὶ τῆς ἐκείνου
οἰκονομίας. περὶ τῆς τροπῆς τῆς αἰ-
ποσύνης. περὶ τῆς ὅτι πᾶσα ἡ θεία
φύσις ἐν μιᾷ τῇ ἐκείνης ὑποστά-
σει ἡνέθη τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει,
καὶ οὐ μέρ. μέρ. καὶ ἔπρα διά-
φορα κατέστη περὶ τῆς ἀνθρωπίν-
σεως τῷ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

autem de Judaismo. De buculis
aureis Jeroboami. De Samari-
tanis. De Essenis, & aliis qui-
busdam hæresiarchis. De Sadu-
czis, de Scribis, Phariseis, Heme-
robaptistis, Herodianis.

Tomus secundus.

In secundo Tomo, de sancta
Trinitate, variorum loca. Dein-
de de Angelis. De hominibus. Di-
versæ sententiæ de intellectu &
anima. Postea de virtutibus.

Tomus tertius.

De vocibus Prophetarum, Fi-
lii Dei in carne adventum decla-
rantibus, necnon crucis Passio-
nem & Resurrectionem. De Con-
ceptione & duab⁹ naturis Christi.
De Enhypostatis, de Consubstan-
tialibus, de Homohypostatis, aut
simul hypostatis, de hypostatica
unionem & differentia. De Perso-
nis. De natura. De corrupti-
one: de corruptibili & incorrup-
tibili. Postea loca Sanctorum
de œconomia in carne, sive de In-
carnatione. De * Modo retribu-
tionis. Quod tota natura divina
in una ex suis hypostasibus unita
sit humanæ naturæ, non autem
pars parti: & alia varia post hæc
de Incarnatione Filii Dei.

Ggg 3

Τόμ.

* id est, de ratione communicationis idiomatum.

Τόμῳ πῆαρτῳ.

Ἐν τούτῳ κέντη πᾶσαι αἱ παλαιαὶ αἵρεσεις αἱ ἀναφανίσκαι μέλει τῇ Ἀρεῖᾳ αἵρεσις. ἐγχεσθὴ καὶ πρώτη ἡ τῷ Σίμωνι αἵρεσις καὶ ἡ ἐκ αὐτῶ ἀντίρρησις. δούπερα ἡ τῶν Νικολαϊτῶν. τρίτη ἡ τῶν Καρποκρατιανῶν. παρτή ἡ τῷ Βαλεντίῳ. πέμπτη ἡ τῷ Πύλερῳ, ἑκτη ἡ τῷ Μάρκῳ. ἐβδόμη ἡ τῷ Ασχοδρῶν. ὀγδόη ἡ τῷ Κολοβάτῳ. ἐνάτη ἡ τῷ Οφίτῳ. δεκάτη ἡ τῷ Προδίκῳ. ἐνδεκάτη ἡ τῷ Κάϊων. δωδεκάτη ἡ τῶν Σηθιανῶν. Τριτκαδεκάτη ἡ τῶν Ἀρχοντικῶν. ποταρισκαδεκάτη ἡ τῷ Κέρδων. καὶ Μαρκίων. πεντηκαδεκάτη ἡ τῷ Λουκίανῳ. ἑξκαδεκάτη ἡ τῷ Ἀπελλῇ. ἐπτακαδεκάτη ἡ τῶν Σεβελιανῶν. ὀκτωκαδεκάτη ἡ τῷ Ταπατοῦ. ἐνεκακαδεκάτη ἡ τῶν Εγχεστικῶν, εἰκοστή ἡ τῷ Μοντανισμῶν. εἰκοστή πρώτη ἡ τῷ Κυωπλιανῶν καὶ Πελοκλιανῶν, καὶ Πεπουλιτῶν, καὶ Ἀρτυριτῶν. εἰκοστή δούπερα ἡ τῷ Ποταρισκαδεκατικῶν, εἰκοστή δεύτερη ἡ τῷ Λεζοιδῶν Ἀλόγων. εἰκοστή παρτή ἡ τῷ Ἀδαμιανῶν. εἰκοστή πέμπτη ἡ τῷ Σαμψάων καὶ Ελκεσῶν. εἰκοστή ἑκτη ἡ τῷ Θεοδοσιανῶν, εἰκοστή ἐβδόμη ἡ τῷ Νοτίῳ καὶ τῷ Ναυάπτῳ. εἰκοστή ὀγδόη ἡ τῷ Σαβελλίῳ. εἰκοστή ἐνάτη ἡ τῷ Μαρκελλῳ. τριακοστή ἡ τῶν Οὐαλησιῶν. τετρακοστή πρώτη ἡ τῷ Ωελγῶν, εἰκοστή

Tomusquartus.

In hoc habentur omnes veteres hæreses, quæ usque ad Arii hæresin emerferunt. Prima vero Simonis hæresis describitur, cum ejus refutatione. Secunda, Nicolaitarum. Tertia, Carpocratianorum. Quarta, Valentini. Quinta, Ptolemæi. Sexta Marci. Septima, Ascodrugorum. Octava, Colorbasi. Nona, Ophitarum. Decima, Prodi, Undecima, Cajanorum. Duodecima, Sethianorum. Decima-tertia, Archonticorum. Decima-quarta, Cerdonis & Marcionis. Decima-quinta Luciani. Decima-sexta, Apellis. Decima-septima, Severianorum. Decima-octava, Tatiani. Decima-nona, Encratitarum. Vigesima, Montanistarum. Vigesima-prima, Qvintilianistarum, Priscillianistarum, Pepuzitarum & Artotyritarum. Vigesima-secunda, Tessaescædecatitarum, sive Quartadecimanorum. Vigesima-tertia, Alogorum, ut vocant. Vigesima-quarta, Adamianorum. Vigesima-quinta, Samplætorum & Elcesætorum. Vigesima-sexta, Theodotianorum. Vigesima-septima, Noëti & Novati, Vigesima-octava, Sabellii, Vigesima-nona Marcelli. Trigesima, Valesianorum, sive Valentianorum, Trigesima-prima, Origenis,

ἐν ἡ καὶ περὶ ψυχῆς πῆρα, καὶ ἐξή-
γησις ἔ' δ' οὐκ ἔστιν ὁ φησὶν, ἐκαστοῦ
τὸ ἔργον ὁποῖον ἔστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει,
τετρακοστὴ δ' ὁδὸς ἡ Παύλου ἔ' Σα-
μοσατίως. τετρακοστὴ τρίτη ἡ τῶν Μα-
νιχαίων καὶ Κουβρίων. τετρακοστὴ
πρώτη ἡ τῶν Ἱερακιδῶν, τετρακοστὴ πέμ-
πη ἡ τῶν Κολλυριδιαίων. τετρακοστὴ ἑκ-
τη ἡ τῶν Μασσαλιανῶν, ἡ τῶν Εὐχιδῶν,
ἐν ἡ καὶ ἀπαρίθμησις τῶν αἰσεβῶν
δογματῶν τῶν αὐτῆς αἰρέσεως. τετρα-
κοστὴ ἑβδόμη ἡ τῶν Κηρινθιαίων.
τετρακοστὴ ὀγδόη ἡ τῶν Ἰκετῶν ** (Ἰκε-
πκῶν.) τετρακοστὴ ἐνάτη ἡ τῶν γω-
γμαίων. πεντακοστὴ ἡ τῶν Θητε-
ψυχιδῶν. πεντακοστὴ πρώτη ἡ τῶν
Χρυσολυντῶν. πεντακοστὴ δ' ὁδὸς ἡ
τῶν Ἰδιοφρονῶν. πεντακοστὴ τρίτη ἡ
τῶν Περιμελιωνιδῶν. καὶ πεντακο-
στὴ τέταρτη ἡ τῶν Μελετιανῶν.

Τόμος πέμπτος.

Ἐν τῷ τοιούτῳ πρώτῳ περὶ ἔ'
Αρίων ὅθεν ὠρμηται, καὶ περὶ τῆς
ἡλικίας καὶ τῶν ἡσυχῶν αὐτῶν, καὶ τῶν
αἰσεβῶν δογματῶν, καὶ τῆς ἐν Νι-
καίᾳ ἐν αὐτῶν συστάσεως συνόδου, καὶ
τῆς κατατροφῆς αὐτῶν. ἐν πᾶσι τῶν
καὶ μὲν τῆς ἐν Λεμενῶν ἡγε-
μονίας συνόδου, αὐθεντίας καὶ τῆς ἐν
Σελυκείᾳ τῆς Ἰσχυρίας, ἐκτοτε πρὸς
πάντα ἡμετέρας ἀντιθέσεως. ἐκ δὲ

ubi quædam de anima, & enar-
ratio dicti hujusmodi : * *Cujusque
opus quale sit, ignis probabit.* Trigesima-
secunda, Pauli Samosatēni.
Trigesima tertia, Manichæorum
& Cubricorum. Trigesima-quar-
ta, Hieracitarum. Trigesima-
quinta, Collyridianorum. Trige-
sima-sexta, Massalianorum, sive
Euchitarum : ubi enumeratio im-
piorum dogmatum ejusdem hæ-
resis. Trigesima-septima, Cerin-
thianorum. Trigesima-octava,
Iceticorum. Trigesima-nona,
Gnosimachorum. Quadregesi-
ma, Thnetoplychitarum. Qua-
dragesima-prima, Chrysostolyto-
rum. Quadregesima - secunda,
Ethnophronorum, sive eorum
qui cum Ethnicis sentiunt. Qua-
dragesima-tertia, Parermeneuta-
rum, sive eorum, qui prave Scri-
pturas interpretantur. Quadra-
gesima-quarta, Meletianorum.

Tomus quintus.

In hoc Tomo, primum de Ario,
unde prodierit, de statura & mori-
bus ejus, de impiis ejusdem do-
gmatibus : de synodo, quæ illius
causa Nicææ habita est ; de sub-
versione & damnatione ejus : at-
que ibidem memoria synodi Ari-
minensis ; similiterque de synodo
Seleuciæ celebrata. Deinde refu-
tatio ejus à nobis adornata. Postea

* 1. Corinth. III. 13.

** Confer Damasceum, c. 87. de hæres. & Philone de Therapeutis.

τούτου διήρησις τῶν κτ' Ἀέτιον, καὶ
τὸν Εὐνόμιον. καὶ ἐφίξῃς κεφάλαια
δι' ὧν πειρᾶται δεῖξαι τὸν υἱὸν ὑπε-
ροβῆναι τὸν πατέρα καὶ κτίσμα. καὶ
μετὰ ταῦτα ἵσται πνὴς τῷ Ἀετίῳ
καὶ τῷ Εὐνομίῳ ἀντιπρὸς, καὶ ἀνα-
στροφῇ τούτων συγγραφῆσαι ὡς
ἡμῶν. καὶ μὲν ταῦτα αἱ χρήσεις
τῶν ἁγίων.

ΤόμⓄ ἕκτⓄ.

Περὶ Μακεδονίᾳς τῆς πνευματομα-
χίᾳς, ἐν δὲ τῷ τοιοῦτῳ τῷ μνήσῃ
πάλιν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῶν συμφέ-
ρων αὐτῶν, καὶ τῶν δύο Εὐσεβίων
τῷ τε τῆς Νικομηδείας καὶ τῷ τῆς ἐν
Παλαιστίνῃ τῆς Καισαρείας, τῷ ἁγίῳ
Ἀθανασίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Παύλῳ τῷ ὁμο-
λογητῇ, περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου.
περὶ τῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως ἀποκαταστάσεως τῷ Μακε-
δονίῳ, καὶ τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα
βλασφημιῶν αὐτῶν, ἐξαγέτας δ' εἰς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ κατέχῃς διή-
γησις, ὅπως συνέβη ἡ δολίγη συνόδος,
καὶ περὶ τῶν κυρομένων ὡς ἀν-
τις· καὶ τῆς ὀρθοκτιήσεως τῷ ἁγίῳ
Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ τῆς ἐπὶ τῷ
Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ μετὰ
ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων αἱ πε-
ρὶ τῷ ὁμολογίῳ εἶναι τὸ πνεῦμα τῷ
πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ, ἐκφωνηθῆσαι.

ΤόμⓄ ἑβδόμⓄ.

Περὶ τῷ βίῳ καὶ τῶν αἵρεσεων τῷ
Ἀπολινάριῳ, καὶ τῶν ἀνατροπῶν

enarratio de rebus Aëtii & Euno-
mii. Deinceps capita, quibus (Eu-
nomius) probare nititur, Filium
post Patrem ortum & creaturam
esse. Sub hæc propositiones quæ-
dam hæreticæ Aëtii & Eunomii,
earumque refutationes à nobis
conscriptæ: & postea loca Sancto-
rum Patrum.

Tomus sextus.

De Macedonio Pneumatoma-
cho, five Spiritus sancti hoste. In
hoc item Tomo iterum memora-
tur Arius & ejus asseclæ: tum duo
Eusebii, Nicomedienfis videlicet
& is, qui in Cæsarea Palæstinæ: de
S. Athanasio: de S. Paulo Confes-
sore. De synodo Sardicensi. De
restitutione Macedonii in thro-
num Constantinopolitanum, &
de ejus in sanctam Trinitatem
blasphemis dictis, maximeque in
sanctum Spiritum. Deinde autem
enarratio, quomodo secunda Sy-
nodus congregata fuerit, & de
definitionibus ac decretis ejus-
dem: de abdicatione throni Con-
stantinopolitani per sanctū Gre-
gorium Theologum. Demum lo-
ca sanctorum Patrum, quod pari
honore adficiendus sit Spiritus
sanctus, ac Pater & Filius.

Tomus septimus.

De vita & hæresibus Apolina-
rii: & sanctorum Deiferorumque
ἀν-

αὐτὰς ῥημάτων τῶν ἀγίων καὶ Ἰεροφύ-
ρων ἡμῶν πατέρων.

Τόμ. οὐδο.

Περὶ τῆς βίου καὶ τῆς αἰρέσεως Νεσ-
τορίου, καὶ τῆς ἱεροπλάκων ῥημάτων καὶ ἀγιο-
πάτου Πάπας Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου,
τῶν ἀναγεγραμμένων τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπόστο-
λης.

Τόμ. ἐνάτη.

Διήγησις τῶν καὶ τὸν Εὐτυχὴ καὶ
τῆς αὐτῆς αἰρέσεως. καὶ ὅτι τῆς καὶ
τῆς πρὸς αὐτὸν Εὐτυχὴ συγκροτηθείσης
ἀγίας πνεύματος συνόδου, εἰς τὴν ὥ-
στεν ἀντιλαμβανομένων τῶν Διοσκορίτου,
ὅς πατριάρχης καὶ Ἀλεξανδρείας,
συγκατηρέθη ἡ τῆς Εὐτυχὴ ὡς ὁμο-
φρον περὶ τῶν αἰρέσεων, * εἰς αὐ-
τοὺς διηγήσας. Διακρινομένους ἐ-
αυτοὺς ὀνομάσαντες. ἐν ταύτῃ ἡ τῆς
διηγήσεως, καὶ περὶ τῶν λεγομένων
Ἀκσιφάλων πινά, καὶ μετὰ Ἰωάννου
γραμματικοῦ καὶ λεγομένου φιλοπό-
νου. καὶ ἐκ τῆς περὶ βιβλίου πινά τῶν Μο-
νοφυσιτῶν, καὶ ὡς ταῦτα ἀντίρρη-
σις μία. καὶ ἰφειδὸς ἡ ὁπποῦ τῶν
ἀποστόλων τῶν ἀγιοπάτου Πάπας Ῥώ-
μης, ἡ περὶ τῆς αὐτῆς πινά
Συνόδου.

Τόμ. δέκατη.

Περὶ τῆς πέντης συνόδου, ἥτις τῆς
πνεύματος συνόδου ἐκέρωσι καὶ ἐκέρωσι,
συγκροτηθείσης τῆς βασιλείας Ἰουστι-
νιανοῦ.

pro hoc an.

Libri sti Pars Altera.

Patrum dicta, quibus illæ con-
futantur & evertuntur

Tomus octavus.

De vita & hæresi Nestorii: de-
que dictis divinis, quibus sanctis-
simus Papa Alexandriae Cyrillus,
hujusmodi hæresim evertit.

Tomus nonus.

Enarratio de rebus Eutychis &
de hæresi ejus: ac decretum quar-
tæ sanctæ Synodi contra eundem
Eutychen. Postea de iis, qui Di-
oscoro Patriarchæ Alexandrino
patocinabantur, qui cum Euty-
che, utpote earundem hæresim
asseritor, condemnatus est, donec
ii etiam divisi sunt, sese Diacri-
nomenos, id est segregatos, appel-
lantes. In hac vero narratione
quædam de iis, qui Acephali voca-
bantur, & mentio Joannis Gram-
matici, qui Philoponus appella-
batur. Postea vero Problemata
quædam Monophysitarum: & ad
hanc Antirrheticus unus. Demum
Epistola Leonis sanctissimi Papæ
Romani, ad quartam Synodum
missa.

Tomus decimus.

De quinta Synodo, quæ quar-
tam Synodum confirmavit & as-
seruit, quæque imperante Justi-
niano.

καὶ οὐδ'. ἐν δὲ τῇ διηγήσει τὸ πικρὺ
 τῆς συνόδου, καὶ τὸ ὅπως συνεκρο-
 τήθη, ἰμφάρεται ἡ αἵρεσις τῶν Μο-
 νοφυσιτῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ τῶν
 Νισηριανῶν. ἔκτοτε ψήφου Ἐπιφα-
 νίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ τῆς ἐκδημούσης συνόδου καὶ Σε-
 βήρου καὶ Ζωόρου καὶ Πέτρου τῶν
 Μονοφυσιτῶν. ἐπὶ τῷ ψήφῳ Μελῶ
 πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κα-
 τὰ τῶν αὐτῶν. Ἀναθεματισμοὶ Ἀν-
 θίμου μητροπολίτου Τραπεζουῦτος
 Μονοφυσίτου οὗτος. ἐπὶ τῷ ψήφῳ δ'
 αὐτοῦ πατριάρχου καθαιρετική δ' αὖτ'
 Ἀνθίμου. Ἐκτοτε ἀγάξις Ἰουστινιανῆς
 βασιλέως καὶ Ἀνθίμου, Σεβήρου,
 Πέτρου, καὶ Ζωόρου. Ἐπιστολὴ Ἰω-
 ἀννῆς Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ὑπ' αὐ-
 τὴν Ἐπισκόπων δεχομένη πρὸς κατὰ
 Σεβήρου ψήφισθῆναι. καὶ καὶ ταῦ-
 τε χρήσεις ἀγαθοὶ τῶν ἁγίων, καὶ
 τῶν Μονοφυσιτῶν.

Τόμος ἑνδέκατος καὶ Τριῖ-
 τῶν.

Τόμος δωδέκατος κατὰ τῶν Ἀφ-
 θαρτοδοκῶν.

Τόμος τρισκαδέκατος κατὰ Θεο-
 πασχίτων.

Τόμος ιδ'. κατὰ τῶν Ἀγιοτήτων,
 ἐν ᾧ μετὰ πῶς χρήσεις τῶν ἁγίων,
 καὶ ἄλλα πρὸς εἰς ἀναίρεσιν τῆς τοι-
 αύτης αἵρεσιως ἐκ νῦν προστεθήτω
 παρ' ἡμῶν.

coacta est. In narratione autem
 de illa Synodo, & quomodo col-
 lecta fuerit, inseritur hæresis Mo-
 nophysitarum, atque etiam ex
 parte Nestorianorum. Deinceps
 decretum Epiphaniî Patriarchæ
 Constantinopolitani, & Synodi
 ibidem congregatæ contra Seve-
 rum, Zoram, & Petrum Mono-
 physitas. Alterum decretum Me-
 na Patriarchæ Constantinopoli-
 tani contra eisdem. Anathema-
 tismi Anthimi Metropolitæ Tra-
 pezuntini, qui Monophysita erat.
 Alterum decretum ejusdem Pa-
 triarchæ, quo damnabatur Anthi-
 mus: post hæc constitutio Justini-
 ani Imperatoris contra Anthi-
 mum, Severum, Petrum, & Zoo-
 ram, Epistola Joannis Jerosolymi-
 tani & Episcoporum, qui sub ipso
 erant, quæ decreta contra Seve-
 rum recipiuntur. Demum loca
 varia sanctorum Patrum contra
 Monophysitas.

Tomus undecimus contra Tri-
 theitas.

Tomus duodecimus contra
 Aphthartodocetas.

Tomus decimus tertius contra
 Theopaschitas.

Tomus decimus quartus con-
 tra Agnoitas: ubi post loca sancto-
 rum Patrum, alia quædam ad hu-
 jusmodi hæresim subvertendam
 a nobis insuper adjiciuntur.

Τόμος

Τόμ^ο ιε'. περὶ τῆς ἑκτῆς συνόδου, ἥτις συνεῖθη ὑπὸ τῆ βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγοτάτου εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσις.

Τόμ^ο ις'. περὶ τῶν εἰκονομάχων αἵρεσις.

Τόμ^ο ιζ'. περὶ τῆς αἵρεσις τῶν Ἀρμενίων, ἥτις τῆς Μονοφυσίτης συναπτεται· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ παροίμιον ἡμέτερον, καὶ πινὲς λύσις πρὸς ἀντιθέσεις τῶν Ἀρμενίων. ἔκτοτε γράμμα τῷ βασιλεῶς κύρου Μανυὴλ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἀρμενίας. Διάλεξις πρὸς τὸ αὐτὸν καθολικὸν * Θεωριανὸν τοῦ ἐξαποστόλου τῷ αὐτῷ βασιλεῶς εἰς Ἀρμενίαν στείλντο. ἔπειτα χρήσεις δι' ἀφοροὶ ἀγίων κατὰ τῆς αὐτῆς αἵρεσις, οἷα συλλογιστικὰ τινὰ κεφάλαια καὶ τῆ αὐτῆς αἵρεσις συλλήματα παρ' ἡμῶν.

Τόμ^ο ιη'. μὲν τῶν Παυλικιανῶν.

Τῷ ἁγίῳ Βασιλείῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ Νύσσης, περὶ τῆ βαπτίσματος.

Τῷ αὐτῷ Νύσσης περὶ τῆς μεταλήψεως τῷ διαπολιτικῷ σώματι καὶ ἁμαρτίας.

Τόμ^ο ιθ'. καὶ βογομίλων.

Tomus decimus-quintus, de sexta Synodo, Quæ congregata fuit imperante Constantino Pogonato, ad destruendam hæresim Monothelitarum.

Tomus decimus-sexthus, de Iconomachorum hæresi.

Tomo decimus-septimus, de hæresi Armenorum, quæ Monophysitis conjungitur. Ibi est proœmium nostrum, & quædam solutiones ad objecta Armenorum. Deinde rescriptum Imperatoris Domini Manuelis ad Catholicum Armeniæ. Dialogus Theoriani cujusdam Legati ejusdem Imperatoris, in Armeniam missi, cum eodem Catholico. Postea autem loca variorum Sanctorum contra eamdem hæresim. Denique capita quædam syllogistica a nobis collecta contra eam ipsam hæresim.

Tomus decimus-octavus, contra Paulicianos.

Sancti Basilii & sancti Gregorii Nysseni de Baptismate.

Ejusdem Gregorii Nysseni, de participatione Dominici Corporis & Sanguinis.

Tomus decimus nonus, contra Bogomilos.

H h h 2

Τόμ^ο

* De hoc dictum supra p. 393.

* Θεωριανόν.

Τόμ^ο κ'. περί τῆς θρησκείας τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῆς πάξεως † τῆς γιομένης ὅτι τῆς ὁπρῆφουσιν ἐκ τῶν Σαρρακηνῶν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς καὶ ἀμάρτητον πίνον ἡμῶν.

Τόμ^ο κβ'. περί τῆ Πνεύματ^ο κατὰ Λατίνων, ἐν ᾧ καὶ λήσεις Διδάσκαλοι.

Τόμ^ο κβ'. περί τῶν ἀζύμων.

Τόμ^ο κγ'. ἐν ᾧ συνόψις τῶν πικρήτων δογματῶν ὅτι τῶ βασιλείῳ κυροῦ Ἀλεξίου τῷ Κομνηνῷ.

Τόμ^ο κδ'. περί τῶ δόγματ^ο τῶ, * οὐ εἶ ὁ πρὸς φέρων καὶ πρὸς φερόμεν^ο, λαληθέντ^ο ἐπὶ τῶ βασιλείῳ κυροῦ Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ.

Τόμ^ο κε'. περί τῶ δόγματ^ο τῶ, ὁ πατήρ με μίζων με εἶναι, ἀναφύετ^ο ὅτι τῶ αὐτῷ βασιλείῳ. Ζήτη τῶ λόγου διὰ συγγραφήν ἐν δὲ με τῶ πύρωσιν τῶ τοιαύτ^ο δόγματ^ο ὅρα τισι λόγου διὰ ὡς μὴ ἐπίπαι δόξασκομῶν ἐν ᾧ ὁ συγγραφή λήσεις χερδὸν πάντων τῶν ἀγίων ἐμφέρωνται. περί δε

Tomus vigesimus, de cultu Angarenorum, & de constitutione circa Saracenos, quia ad puram & immaculatam fidem nostram convertuntur.

Tomus vigesimus-primus, de Spiritu contra Latinos: ubi loca multa adferuntur.

Tomus vigesimus-secundus, de Azymis.

Tomus Vigesimus-tertius, in quo synopsis dogmatum, quæ sub Imperatore Alexio Comneno mota & exorta sunt.

Tomus vigesimus-quartus, de illo dogmate, *Tues offerens & oblatus*, * quod sub Imperatore Domino Manuele Comneno prolatum est.

Tomus vigesimus-quintus, de dogmate illo, *Pater meus major me est*, ** quod sub eodem Imperatore exortum est. Quare ipsum tractatum statim post hujus dogmatis confirmationem, quam quidam dicebant, non omnino placere: in quo tractatu fere omnium Sanctorum loca affe-

† Hanc posteriorem partem editam Græce & Latine, jam supra pag. 418. observavi. Sed præterea Clariss. Cavens notat in Codice Colbertino 4753. extare MS. τὰ ὑπὸ τοῦ Μωυσεῖος γομωμένην ἐκ τῆς αὐτῆς βιβλίου, καλεμένης Κορὴν, καὶ χωρεῖται ἀντὶρρήσεως, quod distinctum opus ab hoc thesauri Nicetæ parte exillimat.

* Confer Jo. Cinnami Hist. lib. IV. cap. 16. & Nicetam in Manuele Comneno VII. s. pag. 137.

** De hac controversia per Demetrium Lampenum mota vide Cinnamum lib. VI. Hist. pag. 147. Nicetam in Manuele Comneno lib. VII. cap. 5.

τὸ τίλθ. καὶ συλλογιστικά τινα κε-
φάλαια, περὶ τῶ μὴ εἶναι τὸ χρῆσθαι
τὴν μίαν ὑπόστασιν, καὶ τὴν εἶνα κύ-
ριον καὶ υἱὸν τῷ θεῷ, καὶ μὴ τὴν
ἐνανθρώπησιν ἐλαττώσασθαι τὸν πατέρα
λέγειν ὡς Καρκοφόρον. ἡμεῖς γὰρ τῶν
ἐκ ἐννομιῶν. (Ἄλλ' ἐγὼ τῶντα
διηκῶς περὶσηκα μὴ τὴν καταρ-
χὴν τῶ τρίτῳ ἰσχυρῶς τῆς παράσης
βίβλου.)

Τόμθ. κς'. περὶ τῶ δόγματθ.
τῶ θεοῦ τῶ Μωάμετ. τῶ λαλήσεινθ.
ἐπὶ τῶ αὐτῷ βασιλείῳ.

Τόμθ. κζ'. περὶ τῶ δόγματθ.
τῶν θεῶν μυηρίων τῶ κινήσεινθ. ἐπὶ
τῶ βασιλείῳ τῶ ἐξ Ἀγγέλων Ἀλεξία
τῶ Κομνηνῶ, τῶ καὶ κυρώσεινθ.,
ἄφθμετα λίγα τῶντα καὶ μὴ
φθμετά.

Nicetæ Choniata Historiam Barbaro Græcam ex Codice
Regio laudat Cangius in glossario Græco. Ejusdem *Comparatio Hyemis
Ἑσπίας*, qva Hyems præfertur, extat in Bibl. Bodlejana, Codice
Barocciano 131. Incipit: πάλαι ππί. Nicetæ Choniata de *azymis*
memorat Allatius contra Hottingerum p. 123.

Alius Nicetas, Chonarum Episcopus qvem laudat, & à qvo
ex sacro baptismate susceptum se narrat Nicetas Historicus in Man.
Comneno lib. VII, cap. 7.

Alios quosdam Nicetas memorat Qvesnellus ad Leonem
Magnum p. 903. edit. primæ. Sed quandoquidem Allatii diatriba
de Nicetis intercidit, age quos in schedis meis reperio, literarum
ordine Nicetas hoc loco referam.

Hhh 3

Alia

*** num anathemate devovendus esset, qvò Manuel Comnenus vetabat. Vide Nice-
tæ Manuelem Comneno lib. VII, cap. 6. Sylburgii Saracenicæ pag. 86. 133. seq.
Vedelium de prudentia Vet. Ecclesiæ pag. 216. seq.

† Confer Nicetam in Alexio Angelo lib. 3, cap. 3. & Mich. le Quien ad Damasce-
num T. 1. pag. 613.

Alii Nicetæ.

Nicetas Archidiaconus. Vide infra, Nicetas Thessalonicensis.

Nicetas Byzantinus, Philosophus (h. e. ut Caveo videtur Monachus circa A. C. 1120.) scripsit Apologiam pro Synodo Chalcedonenſi adverſus Armeniæ Regem (ejuſque Epistolam & *ὁμολογια πρὸς Χρῆστ* quod p. 729. memoratur.) Græce & Latine Apologiam illam edidit Allatius (qvi Nicetæ Davidi tribuit) in Græcia Orthodoxa Rom. 1652. 4. Tom. 1. p. 663-754. Rex quidem cum Eutyche nihil ſibi vult eſſe commune pag. 707. & p. 712. ita explicat ſententiam ſuam, ut res parum à *λογομαχία* abeſſe videatur.

Nicetas Chartophylax. Vide infra Nicænus & Theſſalonicenſis.

Nicetas Chirurgus, ſive auctor collectionis ſcriptorum Græcorum rei Chirurgicæ, de qua dicendi locus erit libro VI.

Nicetas Confefſor. Allatius lib. de Simeonum ſcriptis p. 107. memorat Theoſtericti Monachi Orat. funebrem *εἰς τὸν ὅσιον Πατέρα καὶ ὁμολογητὴν Νικήταν.*

Apud Lambecium III. p. 384. in margine pro *Nicetas Metropolitæ Cretenſis*, lege *Elias*.

Nicetas Dacianus memoratur in Actis eruditorum T. 2. ſupplementi pag. 212. ex Gennadio. Sed in Gennadii cap. 23. de ſcriptoribus Eccleſ. eſt Niceas * Romacianæ, ſive Aquilejæ vel ut Marcianæ in antiquiſſ. Codice reperit Romanæ civitatis Epifcopus, occultus nempe, qualis Macrobius de quo Gennadius cap. 6.

De Niceta Dacorum Epifcopo poſt A. C. 401. Bollandus in Actis Sanctor. ad 7. Januarii T. 1. p. 365. ſeq. In Bibl. nova MSS. Labbei pag. 27. memorantur *S. Niceta Dacorum Epifcopi, de quo ſape Paulinus Nolanus & Martyrolog. Rom. ad diem 7. Januarii, tractatus duo, primus de vigiliis fervorum DEI, alter de bono Pſalmodiæ, ex Godd. Vaticanis & Bibl. S. Maximi Taurinenſis.* Nice-

* Huius eſſe putant viri docti *Epistolam ad Virginem lapſam*, quæ inter Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini opera ſæpius prodiit. Forte etiam Nicæ legendum eſt pro Nicetæ vel certe Nicetas Dacorum Epifcopus intelligendus, in Clariſſ. Montſauconi Diarii Italico p. 84. ubi in Epiftoſa Henrici Clerici Pompoſiani Monafterii ſcripta A. C. 1093. MS. memoratur poſt Ambroſii & Fulgentii quædam, Nicetæ Epifcopi de ratione fidei 1. Ejusdem de *Spiritus S. potentia* lib. 1. Ejusdem de *diverſis appellationibus Domino noſtro Jeſu Chriſto convenientibus*.

Nicetas *Dadybrensis* in Paphlagonia Episcopus. Vide mox Nicetas David.

Nicetas *Dalmata* Patriarcha CPol. ab A. C. 766.

Nicetas *David*; * Philosophus (Labbeo natione *Papblago*, ab Allatio *Dadybrorum* in Paphlagonia Episcopus fuisse traditur) scripsit paulo post A. C. 880. ** *Vitam Ignatii Patriarcha CPol.* A. C. 878. defuncti, quam respiciunt Jo. Scylitzes & Cedrenus Nicetam Paphlagonem in limine Historiæ suæ laudantes. Latine vertit *Federicus Metius* & cum Baronio communicavit, ut ipse narrat ad A. C. 847. n. 34. deinde Græce cum sua versione edidit *Matthæus Raderus* Ingolstad. 1604. 4. additam Actis Concilii Oecumenici VIII. cum quibus etiam in Tomis Conciliorum sapius prodiit, Colon. 1618. Tomo III. part. 1. sect. 2. p. 682. Paris. 1636. T. VI. & 1671. T. VIII.

De Chrysostomo narrans quædam Nicephorus XIV. 28. Hist. ait ea se reperisse ἐν Σπικρίῳ ἱστορίᾳ Νικήτᾳ Φιλοσόφῳ, ὃ καὶ Δαυὶδ, in *Apocrypha Nicete Davidis*, *Philosophi Historia*.

S. Barbara laudationem Jo. Damasceno tributam inter Nicetæ orationes reperit Combessius in Codice Mazariniano, & Nicetam potius referre quam Damascenum putat. Idem plures Nicetæ *Rhetorici* Orationes edidit latine in Bibl. Concionatoria, Græce & Latine in Auctario Bibl. Patrum atque alibi, de quibus Caveus.

Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ *encomium* in *Martyrem Theodorum* memorat Allatius lib. de Simeonibus pag. 111. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis in Nicolaum τῷ μυροβλήτῳ καὶ θαυματουργῷ pag. 102. Idem longe plures *Nicete Rhetorici* quem cum Paphlagoniæ Episcopo eundem opinatur commemorat Orationes, ut in *Pantechemonem* Martyrem: in SS. *Martyres Cerycum & Julittam*, pag. 115. pag. 102. &c. Alia ejus *Carmina & Hymni* (Man. Moschopuli commenmentariis Grammaticis illustrati) & ex orationibus excerpta MSS. in Bibl. Vin.

- * Cum hoc Davide Koenigijs in Bibl. confundit Davidem Monachum longe juniorem qui de *hareti Barlaami & Asindyni* scripsit, de quo Caveus parte altera Hist. literariæ scriptorum Eccles. ad A. C. 1348. Nec non Davidem qui Græce scripsit quæstiones in Philosophia, & commentarios in Aristotelis *Categorias* & quingve voces Porphyrii, quæ MSS. Gesnerus memorat.

- ** Vide Hancium lib. 1. de Byz. rerum scriptoribus cap. 16. pag. 261.

Vindobonenſi. Nicetæ Paphlagoiſ ſcholia in tetracticha S. Gregorii Theologi ex Codice Regio laudantur à Cangio in gloſſatio Græco. Sed forte illa auctorem habent Nicetam Heracleenſem, licet in editione Græca Veneta 1563. 4. & in pluribus Codd. MSS. Paphlagoni tribuuntur. Vide Allatium de Pfeſſiſ ſ. 13. ſeq.

Nicetas Magnæ Eccleſiæ CPol. Diaconus & Magiſter ſeu Doctör, hinc ArchiEpicoſus Serron ſive Serrarum in Macedonia prima, & denique Heraclea Ponti in Thracia Metropolita, clarus circa A. C. 1077. temporibus Theophylaſti Bulgarorum Epicoſpi, cuius ad eum Epistoſta feruntur. De ejus *Commentariis in Nazianzenum* in Gregorio Naz. dixi, qvemadmodum de *Catenis* in varios S. Scripturæ libros, infra capite qvöd ſingillatim Catenarum tribui ſcriptoribus. In pluribus Bibliothecæ Vindobonenſis Codicibus integriora habentur *reſponſa* Nicetæ hujus *Canonica* ad Epicoſpum qvendam Conſtantinum, quæ Græce & Latine exſtant in jure Græco Rom. p. 310. Vide Neſſelium.

Nicetas *Maronica* vide infra, Theſſalonicenſis.

Nicetas *Monachus*. vide Pectoratus. Alius Nicetas Monachus Sec IX. ad qvem Theodori Studitæ Epistoſta. Alius Monachus in Aca- pniotarum Monasterio, circa A. C. 1160. qvi ſcripſit dialogi more diſputationem de controverſiis fidei inter Latinos & Græcos, habitam Theſſalonica à Baſilio Achrideno ArchiEp. Teſſalonicenſi, & Henrico ArchiEp. Beneventano. Exſtat MS. in Bibl. Vindob. & incipit: μαθητῶ τῷ ἐν χριστῷ τῷ Θεῷ πατρὶ βασιλευνόντι, καὶ ἀντιπρεσβυτέρῳ ἑωμαίων, τῷ Κομνηνῷ καὶ Πορφυρογενίτῃ Διάγοντι ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει, ἡμέτης αἰὲρ ἐξ Ἰταλίας ἐπίσκοπος Βενεβόντῃ, δέσπῃ καὶ λόγῳ κεκοσμημένῳ.

Nicetas *Mundanus* ſive Μουντάνος Patriarcha CPol. ab A. C. 1186.

Nicetas *Mytileneus*, vide Theſſalonicenſis.

Nicetas Chartophylax *Nicanus*, de cauſis ob quas à CPolitana Eccleſia Romana diviſa eſt, citatur ab Allatio de conſenſu pag. 477. & de Synodo Photiana pag. 203. ubi decimum quartum ſchiſma numeratur Photianum. MS. in Bibl. Medicea pluteo VII. n. 19. & in Bibl. Regis Galliæ Cod. 1334. hoc titulo: κατὰ πίστεως καί ὁρθῆς, καὶ διὰ ποία αἰπάματα ἐγένετο ἀφ' ἡμῶν ἢ τῶν ἑωμαίων ἐκκλησία.

Nicc.

Nicetas *Papblago*, Nicetas *Papblagonia* Episcopus. Vide supra, Nicetas David.

Nicetas *Patriarcha* CPol. Vide Dalmata & Mundanus.

Nicetas *Pelloratus* sive Sterno, (στυρνός) presbyter & Monasterii Studiensis quod CPoli fuit Monachus, acer Latinorum & Armeniorum adversarius circa Annum Christi 1053. de cujus scriptis consulenda quæ observavit Clariss. Caveus. Ex libro de Azymis, Sabbatorum jejunio & nuptiis Sacerdotum contra Latinos, locum Græce etiam profert Allatius lib. de purgatorio pag. 870. Hunc Nicetam à Papæ Apocriphariis consecutum perfectam propositionum suarum solutionem, iterum sponte anathematizasse omnia dicta & facta vel tentata adversus Romanam sedem, sicq; ab eis in communionem receptum, effectum esse eorum familiarem amicum scribit Wibertus in vita S. Leonis II. 5. Idem tradit invektivam responsionem Cancellarii Romani Friderici, Nicetæ oppositam fuisse de latino translata Græce & coram Imperatore recitatam, Nicetam vero coactum damnare & comburere sua scripta, habita disputatione apud Monasterium Studii in Urbe CPolitana.

Nicetas *Protopsaltarius* & *Drungarius* Nauticæ classis, qui scripsit Codicem Colbertinum 499. operum Basilii M. in carcere Africæ A. C. 971.

Nicetas *Pythagoreus*. Vide infra, Syracusanus.

Nicetas *Rhetor* quem audivit Seneca pater svaforia 3. ubi & impetu suo Græcis valde placuisse narrat. Meminit ejusdem svaforia 2. & Controvers. 4. 5. 7. 8. &c.

Nicetes Sacerdos, & ipse *Rhetor* quem Romæ auditum à se & Quintilianum refert Plinius VI. 6. Epist. Meminit illius etiam auctor dialogi de causis corruptæ eloqv. cap. 15.

Nicetas *Rhetor*, vide supra, in Nicetas David.

Nicetas *Scutariota*, cujus *Homilia* III. MSS. in Bibl. Vindobonensi teste Lambecio V. pag. 190. Sed alius est Theodorus Scutariota de cujus scholiis ad Nicetæ Choniata thesaurum supra dicere mememini. Nicetæ Scutariotæ *Epistola* & *de Arte Rhetorica* MSS. in Bibl. Regis Christianissimi.

Nicetas *Scidus*, Latinorum adversarius, ex cuius opere fragmenta apud Allatium contr Hottingerum pag. 591. & de consensu pag 209. 211. 214. 476. 1111. seq. Theodori Prodromi æqualem fuisse, hoc est circa Sæculi XII. initia vixisse notat p. 630.

Nicetas *Serron*, supra, Heracleensis.

Nicetas *Smyrneus*, *Sophista*, sub Hadriano, Nerva & Trajano clarus: de quo Philostratus de vitis Sophistarum lib. 1. cap. 19. & Svidas. Hic à Sacerdote diversus mihi videtur, quia non reperio eum Romæ docuisse, sed Smyrnæ honores gessisse, & usq; adeo non fuisse contentum scholasticorum clamoribus, quod de priore illo scribit dialogi auctor, ut professus sit laudantem se magis quam conviciantem vulgum extimescere. Omnino autem assentior doctissimo amico nostro Godfrido Oleario, qui Nicetam hunc de quo Philostratus, eundem esse putat cum Niceta Herodis Irenarchæ patre, fratreq; Dalces cuius mentio in Martyrio Polycarpi apud Eusebium IV. 15. Hist. pag. 131. 134. In eundem Nicetam Sophistam, Antomedontis Epigramma legitur in Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. 1. cap. 44. p. 95. edit. Wechel.

Nicetas *Scitarius*, & Nicetas *Sindica*, vide supra, Pectoratus.

Nicetas *Syracusanus* Pythagoricus Philosophus apud Ciceronem 4. Academ. quæst. qui Eusebio XV. 55. de præparat. *ἱκαίτης*, Lærtio VIII. 15. *ἱκίτας*, Plutarcho III. 9. de placitis *οἰκίτης*.

Nicetas Maroniæ Mytilenæus, ex Archidiacono & Chartophylace magnæ Ecclesiæ CPol. metropolita *Thessalonicensis*, quem cum Niceta Choniata perperam confundit Index Catalogi MSS. Angliæ Tomo I. Scripsit circa A. C. 1201. *Dialogos sex de processione spiritus S. λόγος ε'. πρὸς διαλόγον ἐξηγητισμένους πρὸς τὴν ἐκπορεύσεως τῆς ἁγίας Πνεύματος*. Interlocutores sunt Græcus & Latinus quos Latinis favens conciliare inter se conatur. Incipit dialogus 1. *Φέρε δὴ ὡς Λατῖνοι τὸ ἐκλεκτὸν καὶ φιλόσοφος*. 2. *Ἀπηγγέλω μὲν ἡ ἀρχὴ ὡς Γραικοὶ πολλὰ ἄτοπα*. 3. *Επὶ πάντων τῶν δεχόντων καὶ ἀνδρῶν τιθίμενον*. 4. *Φέρε δὴ πῶς ἰδόντων ὡς Λατῖνοι καὶ ὡς τινες*. 5. *Λοιπὸν εἰ σοι λόγος ἐπὶ ὡς Λατῖνοι τῷ δόγματι*, *τρεῖς*. 6. *πάντα δὴ φημι καὶ αὐτοῖς, ἀλλὰ τίς*. Consule Allatium de consensu II. 13. 5. p. 705. seq. ubi Hugonem Etherianum ab eo confutatum

anno-

annotat. Idem ex dialogo sexto in signe fragmentum affert lib. contra Hottingerum p. 467. seq. Nicetæ Archidiaconi & Charophylacis CPol. anathematismi XI. contra * Jo. Italum. Philosophum, Mich. Pselli discipulum MSti in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 165. seq. & Allatium de consensu II. 10. 3. p. 630. ubi illos in Triodio exstare & in Græca Ecclesia, Dominica Orthodoxiæ recitari notat. *Expositionem Canonum* five Hymnorum S. Joannis Damasceni MS. in Bibl. Vindobonensi memorat Lambecius III. pag. 39. *Demiraculis S. Demetrii Martyris* MS. in Bibl. Bodlejana Codice Barocciano 131. *Responsa Canonica* ad interrogata Basilii Cappadocis Monachi, Græce & Latine in jure Græco Rom. Leunclavii lib. V. pag. 345. atque iterum lib. VI. pag. 410. Fuit etiam alius Nicetas Archi Episcopus Thessalonicensis antiquior circa A. C. 1133. Vide Montfauconi Palæographiam Græcam pag. 60.

INDEX Scriptorum, & aliorum quorundam qui in Nicetæ Choniatae Historia Byz. memorantur.

ad paginas editionis Parisiensis.

A Aron Isaacus latinus interpres. 95. 96. ob magiam & perfidiam excoecatus, linguaque exsecta ibid.

Ad Abgarum Christi literæ 123.

Æsopicus canis 260. fabula de culice qui post leonem oppugnatum, aranæ filo implicitus omnem gloriam amisit 317. de leone sub asini pelle 41.

Agareus Ἰωαννᾶνος Icarum more misere cadens 78.

Alemannorum in terram sanctam expeditio sub Conrado Imp. 41. seq.

Alemanni per inde ut Armenii imaginum cultum respuunt, & azymis utuntur in S. Cœna 257. Alemannicum tributum 308.

Alexandri M. vox: τὴν τῆς κῆς τὰ τῆς πύρ' ἰμά, 309. ἡδ' Ἀλεξάνδρου φασὶ τὰ πρὶν πᾶσι ἀποσκοπεῖν 393. ejus pectus hispidum 231.

Alexius Contostephanus Astrologus 293.

lii 2

Ale-

* Fallitur Lambecius, qui per Joannem illum intelligit Philoponum.

Alexius Comnenus Bryenni F. à Niceta Monasticis cerimoniis initiat^{ur}, & vocatur Athanasius 272. 273.

Ad Alpheum fluvium & Arethusæ fontem allocutio, & divinatio de mutanda Latinorum fortuna 393.

Amazones Alemannicæ cum Penthesilea sua chrysopode 41.

Andronicus Comnenus *Βεβαρβάρων χρόνος ὡς ἐν βαρβάρει* 200. eruditorum fautor, sed disputationibus de religione infensus 212. oraculum engastrimythi & hydromantæ adit, & sinistra prolocutum spernit. 217. 218. Ejus oratio de negligentia Imperatorum. 209. eruditio 149. præscit primam literam nominis successoris. 172. ejus veneficia. 167. literæ ejus Bellerophonæ, Lapardæ datæ 180. seq. Theodosii Patriarchæ de eo judicium. 164. jam interficiendi querelæ, 224. vox κύριε ἐλέησον, & ἵνα πὶ κάλαμον συνπτελῶμενον σφραγίσκῃ; 225. statua ejus, imagine Saturni. 213. Epicureus & Chrysippeus, lascivia & amoribus perditus. 206. Constitutio in naufragorum spoliatores 209. Ejus jusjurandum Manueli Comneno datum. 149. divinarum literarum peritus, & qvī Pauli Epistolas subinde in ore haberet. 149. atqve ex illis Epistolas suas oraret 226. Præfagia Imperium ei portendentia 163. & interitum 226. seq. Incestas fratris & sororis uterinæ nuptias à Concilio desiderat probari. 168.

Anglorum interram sanctam expeditio. 267. ὁ τῶν πελικυφῶρων κατάρχων Βιεττιανῶν ὡς νῦν Φασὶν Ἰγκλίης 267.

Anna Comnena Cæsarissa 4. ejus eruditio & indignatio contra matritum Nicephorum Bryennium, rapiendo Imperio non satis promptum 7. 8.

Antiocheni ludi Circenses in gratiam Manuelis Comneni 71.

Archilochi dictum *ἐς ἑντὶρον πόντος πολλακίς μεταρρυσκισθῆναι τὰ χρόνια ἢ πῶς συλλεγόντα μακρῶ* 150.

Asanis dictum, famam ad rem ipsam & actiones cujusque velut ad Lydium lapidem exigendam 299.

Astrologia à Principibus fere omnibus suspicitur 63. seq. contemnitur ab Andronico Comneno, Hydromantes præferente 218. Manuel Comnenus τῶν ἀστρολογούντων dicta consulit. 64. & pro oraculis habet. 100. 110. ab illis decipitur 142. Astrologi de Alexionato consulti 110. vix vident qvæ ante pedes sunt. 36.

Con-

Constantinus Astrologorum princeps λεπτοπλήθειαν scrupulum minutissimum forte negligens sibi non cavet, sed incautus interficitur. 247. seq.

Josephus Balfamon 39.

Theodorus Balfamon magnæ Antiochiæ Episc. peritissimus juris, *ὡς ἂν πότε πάντας ἀνίσταται*, ab Isaacio Angelo spe Patriarchatus CPol. deluditur 259 seq.

Basilacius vates, Pythonis spiritu futura præfagiens, ad quem velut ad Amphiarai & Hammonis oraculum populus confluebat 287.

Nicephorus Basilaces Paulinas Epistolas CPoli interpretatus 137.

Basilus Bulgaroctonus 239.

Basilus Camaterus. vide Camaterus.

Basilus Rentacenus, qui Isaacium Comnenum in eloquentia & re militari erudiit 237. 238.

Basilus *τῆς ἐλάκης*, chartularius 34. 67. Basilus *τῆς κύνδα* 82. Basilus *τῆς ψυχῆ* 89. Basilus Chozas 170. Batatzes 279. 286. 314.

Bellerophonstis statua, Pegaso insidentis 414.

Nicephorus Bryennius Annæ Comnenæ maritus eruditus & eloquens 4. 7. 8. Orestiadæ Macedoniæ civitate oriundus. 5.

Nec Casari semper favit fortuna 393.

Calchas vates 304. ex Homero.

Basilus Camaterus Patriarcha CPol. 169. 172. 222. 259. 312. ejus syngrapha, se omnia facturum probaturumque quæ Andronicus vellet. 169.

Gregorius Camaterus è scriba Logotheta 7. 73. 74. 75.

Joannes Camaterus, Dromi Logotheta 71. 74. seq. Caniclei præfectus, postea Bulgariæ Patriarcha 176. Patriarcha CPol. 332. 338. 381. seq. 407. ejus *κατηχητήριοι λόγοι* 332.

Canones prohibentes translationem Episcoporum 259. Patriarcham vel alium Clericum rebus secularibus se immiscere 164. 116.

Κατηχητικὸν πυκτὸν in quo anathema adversus DEum Muhamedis 138. 141. illud ipsum respicitur quod Sylburgius in Saracenicis edidit.

Chasii ad nutum principum suorum quidlibet audentes & de rupe se præcipitantes 253. 341.

Chaldaica fornax, naphthâ incensa 200.

Chalibures Mimus Isaaco Angelo gratus 282.

CHRISTI ad Abgarum literæ 223. ὁ ἐν τῇ χαλκῇ ἰεὺς. 175. Monasterium *ἡμεῖς Φιλανθρωπίαν* ab Imp. Alexio Comneno conditum. 6. sepulchrum 26. sepulchri lapis 144. imago per quam locutus cum Mauricio Imp. fertur 213. imagines CHRISTI & sanctorum tapetibus intextæ 13. imago cum cruce in forum allata ad conciendam plebem 153. festum Ascensionis 180. imago nesterræ allisæ 193. crucifixi imago Monembasiensis 283.

Chrysanthus Episcopus Thessalonicensis 318.

Chrysostomi loca de sacra Evcharistia. 333. Chrysostomo comparatus Theodosius Patriarcha 163.

Chumnus chartularius 204. Theodorus Chumnus 176. 270.

Ex Cimbriorum devictorum ossibus sepem fecisse Marium, fabula 48.

Joannes Cinnamus de dicto *Pater major me est* differens. 213.

Conradi Imp. Oratio ad milites in expeditione Hierosol. 64. seq.

Constantini Magni corona 221. sepulchrum à furibus spoliatum. 308. clavos Dominicæ Crucis unum freno eqvi, alterum galeæ infixit 284.

Constantinus Mesopotamitanus in aula Isaaci & Alexii fratris Princeps 321. idem è Lectore Diaconus 316. & ArchiEpiscopus Thessalonicensis 317. læva templum, dextra palatium tenens. id. dejectus 318.

Constantinus Stethatus, Astrologorum sub Isaacio Angelo probatus. 247. 248.

Constantinus Tornicius, Præfectus Urbis 339.

Constantinopolitanæ plebis icon. 152.

Cosmæ Attici, Patriarchæ CPol. vaticinium 63. ejus execrationi orbitatem suam Manuel Comnenus acceptam refert 55. criminatum ei quod cum Nephone faceret 54.

Crux pretiosissima ex lychnite gemma, 20. Crucis particulæ 284. cum crucibus, imaginibus & Evangeliiis obviam euntes hosti 367. 380. in summo periculo, signo se crucis munit Isaacius Angelus Imp. 289.

Cyrillus ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ 333. ejus locus de Evcharistia ibid.

David ὁ Φιλαδός 70.

Demetris Martyris è sepulchro unguentum ebulliens, Thessalonicæ.

197. *Infra*. Theodorus. *fraus* dæmoniacos se fingentium & de Demetrii ad Blachos migratione vaticinantium 238.
- Demetrius Poliorcetes *Lamiæ* amore infaniens 223.
- Diogenes Romanus, Imperator 20. 124.
- S. Diomedis monasterium 172.
- Dositheus Venetus, Vitaliani F. monachus Studita, & patriarcha Hierosol. 259. denique CPolitanus 260. utraqve sede excidit. *ibid.* falsus vates 259. 261.
- Elias vir eruditus librum de tonitruum & terræ motuum significationibus consulens. 137.
- Engastrimythi 143. 217. 258.
- Oraculum Delphicum Epicydidi redditum 124. seq.
- Epimethei mos, ἡ τὸ μέλειν σὺν ᾧ, τὸ δὲ μεταμέλειν. 105. Epimetheus Prometheo stultior. 251.
- Ephori monasterium 226.
- Epistola sagittis alligata & cum illis transmissa 89. 185.
- Eruditio principibus utilis 4. ejus ratio habita in creando Imperatore 7.
- In Evangelia juratum 31. 50. 335. 369. Evangeliorum Codices gemmis ornati 284.
- Eudocia, Alexii Angeli Comneni filia 343.
- Evergetæ Monasterium 351.
- Eumathius Philocales, præfectus Urbis CPol. 307.
- Euphrosyne Alexii Angeli Comneni Imp. uxor, vetitis dedita divinationibus 355.
- Eustathius Dyrrhachii Episcopus 137.
- Eustathii Thessalonicensis ArchiEpiscopi libera adversus Manuelem Comnenum oratio 140. elogium 197. 198.
- Eustratius Macedo 15. seq.
- Euthymius novarum Patrarum Episcopus, de dicto *Pater major me est* differens 212. seq.
- Eutychii locus de Evcharistia 333.
- Fœdus cum Saracenis, propinato invicem ex incisa utrinque pectoris vena sanguine 262.
- Frnaci tantum metuunt ne cœlum ruat. 378. Franci qui olim Flaminii 355.
- Georgius Dishypatus, Lector in magna Ecclesia CPoli 201.

Geor-

Georgii Martyris festum 323.

Γυμνοὶ insulares οἱ τῶν σκῶντιν ὑπὲρ ψιλώτεροι.

Hagiochristophorites Stephanus, dictus Antichristophorites 189.
ejus sententia in infidiatores Andronici 215. 216.

Hammonis & Amphiarai Oraculum 287.

Hamaxobii Scythæ 11.

Hannonis Carthaginienfis fastus & aves emissæ quæ illum DEum esse canerent 167.

Herostratus qui templum Dianæ Ephesiæ incendit 373.

Hierosolymorum Rex Amerigus 104. Hierosolymitani fratres (Φερίοι) 187. Templarii.

Hippocrates à Persarum Rege invitatus recusat mederi hostibus Græcorum 372. ejus dictum, optimam corporis habitudinem esse periculosam 317.

Historiæ laus & utilitas 2. stylus simplex, perspicuus & amœnus eam decet 3.

Homerus 55. 102. 107. 175. 225. 232. 274. 304. 316. 322. 338. 414.
in Odyssea 51. Jupiter Homericus 51. Irus alter Homericus 165.

Jambi in Andronicum Comnenum 227.

Ibancus Ἰβανκός pro Johanne, Blanchorum lingua dicitur. 301.

Imaginum cultum æque rejiciunt Alemanni & Armenii 257. SS.

Imagines securibus excisæ 355. ad terram allisæ 193. concultæ, cum SS. reliquiis in fœda loca abjectis 308. pro sellis & scabellis adhibita 383.

Imaginibus sacris exornati vicus urbis, in ingressu Imperatoris. 21.

Imagines CHRISTI & sanctorum ex musivo opere 270.

Imperatoris literæ ἱερουργήματα, σφεαζίδι τι χρυσία καὶ σιελκῶ ἡμάτι, ἑμπδοὶ κόγχης ἀναδιδυμίνῃ αἵματι 34. 92. 115. 138. 280. 341. 387.

Tempore impubertatis Alexii Comneni, Alexius Sebastocrator βατραχία colore subscripsit verbum ἐτηρήθησαν 150.

Joannis Comneni somnium divinatorium de Alexio filio 12. triumphus de Persarum 13. morituri Oratio. 28. elogium 31. à bello cum Christianis gerendo abhorret 26.

Joannes Ducas 63.

Joannis Theologi ædes, cognomento διήπαιον 153.

Josua

Josue simulacrum Solem, stare jubentis 414.

B. Irenæ templum à Marciano Imp. conditum 134.

Isaaci Angeli breve Epistolium ad *Μεγαλοπολίτας* sive CPolitanos 221.
cum fratre Alexio Comneno velut Castor & Pollux alternis oritur 290. vaticinium de Friderici Imp. interitu 262. Astrologiæ fautor 342. 358. *λόγια καὶ οὐφάς σωτηρίας* 357. tanquam ex tripode 239. d. in Græco: præfatio de longitudine & felicitate Imperii sui temere credit 268. 277. monetam adulterat. 284. Medicos quod nihil quam purgationes præscribere sci-
rent, perstringit 321.

Juratum per sepulchrum Christi, 106. 380. per Evangelia 31. 50. 335. 369. per sacram Eucharistiam 175. per caput Imperatoris 87. per senectutem suam jurat Andronicus 215.

Latini crudeles in victos 193. seq. Infra, Turcæ. *Λατίνικὴ κόρυς*,
fastus Latinus 26. Latinorum *παρατροπή πίστεως* 348.

Leo Styppiota (ὁ Στυππῆς) Patriarcha CPol. 36.

Leo Monasteriota 239. *σῶμα τῆς συγκλήτης* dictus 201.

Leontius patriarcha Hierosol. 259.

Leontius monachus, Patriarcha CPol. 259.

Lopadii Episcopus ab Andronico excecatus 186.

Lyrici versus 343. ab interprete additi ex Horatio.

Lysimachi (an Lysippi) Hercules 335.

ὅτι τὸ ἀνδρῶν & καλυμέναις μάκρων 154. 155. Wolf. ex *Macronis*,
ubi Catechumeni instituuntur, τὰ ἱερὰ κατηχούμενα 294.

Maga in patriarchico confidens folio & in templo cantans saltans-
que 368.

Magiæ artes 94. Magiæ insimulatus exurit 165.

Mahomedis doctrina damnata, anathema Deo Mahomedis non di-
cendum 139. 141.

Mamalus scriba ab Andronico combustus 200.

Manganiz *Μαγγάνων* domus Martyri sacra 283.

Manuelis Comneni imperium prædictum 30. literæ binæ ad Cle-
rum 34. ad Byzantinos 124. patientia in ferendis dictariis.
121. somnio monitus 123. seq. decretum de sententia an

Kkk,

Chri-

- CHristus sit simul offerens & qui offertur 137. adversus Astrologos 143. de dicto Pater major est me 138. de Deo Mahomedis non execrando 139. seq. in agone habitum Monachi induit. 143. Vide & infra in Nicephorus Phocas.
- S. Mariæ Θεομήτορ ① imago à CPolitanis Imperatoribus in bello 11. 103. 364. & triumpho 13. circumducta. ædes Tamiathi 106.
- Imago Mariæ Hodegetriæ 243. templum παντανόωσις Θεομήτορ ① 281. Mariæ imagines singulari devotione coluit Isaacus Angelus 284. seq. 289.
- Martyas ab Apolline excoriatus 115.
- Martinus Cardinalis 401.
- Martyres suos CHristus miraculis remuneratur 197. Quādraginta. Martyrum templum 213. 226. 284.
- Mauropuli somnium 124.
- Menandri versus in Byzantiorum ebriositatem 251.
- Michaëlis Archangeli templum in portu 283. aliud Colossis 270. 115. 140. statua CPoli ante templum 154. 155.
- Michael Italicus, ArchiEpiscopus Philippopolitanus 42.
- Michael Aegineta, Patriarcha CPol. 36. 161. ejus prædictio & elogium 53. Patriarchatu ultro cessit & in Oxiam insulam rediit. ibid.
- Michael, Nicetæ Choniata frater, ArchiEp. Atheniensis 390. 391.
- Michael Sycidites Astrologus & Magus 96. Monachus factus σύγγραμμα περί τῶν θείων μυστηρίων composuit 97.
- Michael Rhetor Thessalonicensis 137.
- Minervæ imago, ut Occidentalium fautricis, à plebe comminuta 359.
- Moguntinus Episcopus, Cancellarius Regis Germanorum 130. 244.
- Monachi barba & titulo tenus. 135. 324. in monachos assentatores invectiva 357. Monachi γυμνόποδες, χαμῦναι, stelitæ. 240. eorum μέλαν αμφοῖν 94. πῖ κτ' ἁρῖον τριβάνιον. 273.
- Monii Martyris templum 379.
- Morotheodorus 255.
- Moses Ταυρόκρανον sive caput bubulum per ebrietatem conflatum comminuens 226.
- Musurium, Σουλτανικὸν γράμμα, Sultani literæ quarum auctoritate milites conscribere licebat 269.

Nephon

Nephon Monachus 54.

Nematareæ monasterium muliebre, τῆς Νηματαρείας 315.

Nicephorus. Vide supra, Basilaces & Bryennius.

Nicephorus χαλκίφης 51. Nicephorus spado 204.

Nicephori Phocæ sanctio de Monachorum agris non multiplicandis, à Manuele Comneno renovata 135. patina porphyretica. 75. cum Joannes Zimisces sporta attractus noctu oppressit 85.

Nicetas Chonarum Episcopus, divinandi facultate præditus 141. à quo Nicetas scriptor Historiarum ex sacro baptismo susceptus est. 142. Ejus de Alexio Comneno præfagium. ibid.

Nicetas Acominatus Choniates de se ipso 272. 273. quomodo capta urbe CPoli à Latinis, fuga sibi consuluerit 378. seq. & Selybria cum familia substiterit 381. 382. Senator CPolitanus cum urbs caperetur 414. Patriam suam χῶνας memorat 256. 270. 410. πῶς ἰνδαίμονα καὶ μεγάλῳ, πάλαι τὰς Παλαστας (leg. Κελσας) 115. Isaacii Angeli ὑπογραμμάτις 254. Philippopolitanæ regionis δόχη & ἀπογραφή ipsi commissa 257. ab Alexio Murzuzlo sine causa ab officio Logothetæ secretorum remotus 363. seq. amicis suis magis amicam habere se ait veritatem 257. & popularibus suis 362. horret scribere bella quibus non vincunt Græci 628. ad Alpheum fluvium apostrophe 393. negat se velle vituperationem pro historia scribere 311. ejus præfagium 378. de Manuele Comneno 141. expostulatio quod bonis viris mala per malos fiant 74. quod Turcæ Christianorum occupent regiones 76. quod Imperium traditum indignis 322. seq. quod CPolis à Latinis tot mala pertulit 369. Threnus in captam urbem 370 seq. Cognatum suum Levitam sive Diaconum Choniatem memorat 128. de fratre Michaële Choniata, Athenarum ArchiEpiscopo 390. sq. ἡκὼν διὰ πάσης σοφίας, καὶ πατριαν μαθήσιν λαγικὴν ὁπίων 391.

Nicetas Muntanus, Patriarcha CPol. 259.

Nicolaus ArchiEpiscopus Corinthius 410. alius Episcopus Nicænus. 184.

Gregorii Nysseni verba de Ercharistia afferuntur 333. b. αἰς ἑδὲν ἔτι-
 ρὲν ἔστιν ἡ ἐκείνο τὸ σῶμα &c. ex Catech. Orat. cap. 37. T. 2. p. 534.
 licet Nyssenus non nominatur.

- Oracula de fatiſ & ſucceſſione Imperatorum 27. 28. 110. 143. 149.
218. 226. 227. 229. 272. 277. 279. ibelli qvi ea continerent exu-
ſſi 100. Oracula vana 199. ambigua ad vitandum mendaciĩ
probrum 218. Oraculum in perjuroſ, Epicydidi redditum 125.
ὄρφακὰ κρύματα 194.
Oſiris & Typhon fratres Ægypto noxii 294.
Παντεπίπλιν Monafterium 157.
Pantevgenus, infra in Soterichuſ. Aliuſ pag. 289.
Παντοκράτορ Ⓞ μοιή, prope qvam ſepultuſ Manuel Comnenuſ 143.
165.
Papa pro qvolibet Sacerdote 232.
Papa (de Epifcopo Rom.) 130. 140. 306. 348.
Monafterium in Papycio monte 343.
à Patriarcha petenda venia perjurii & perduellionis, pro diſſolven-
do anathemate 248.
Πατρίστικὸν τελετὴν feſtum in memoriam victorum à Jo. Comneno Scy-
tharum 11.
Pauluſ Apoſtoluſ, πνευματεργὰρ Ταρſούſ. Imago ejuſ exitio Andro-
nici Imp. pendente lacrymavit 227.
Periblepti monafterium 219.
Phœnix Achilliſ præceptor 238.
Poëta (Homeruſ) 199.
Circumforaneuſ quidam cui Poëta nomen 248.
Procopiuſ Martyr 100.
Proverbia: alter Achilleſ 136. Alcyonii dieſ 181. ancora ſacra 336.
aureſ in mentem perforataſ habere 376. Bellerophontis inſtar
deſertoſ campoſ qværere 415. Cadmea victoria 50. ut can-
cer pinnam vellicat 244. Crocodili lacrymæ 184. 190. Empe-
doclea liſ. 167. dum ferrum candet, ἕωſ ἐπὶ ὁ σιδήρⓄ ἐν ἀκμῇ.
79. Labyrinthuſ Creticuſ. 195. Endymionis more ſtertere 2.
376. Fœnum in cornu gerit 376. leonem auribuſ tenere 12.
Laconica flagella 365. Laconica canuſ 179. Ceaduſ carcer La-
conicuſ 159. ἄσθ γῆμια. id. 122. τὸ λεοντὶνὸν ξυνέχον τῇ ἀλωπεκῇ 41.
184. Lupuſ ſub pelle ovina deliteſcens 161. Mutiſ lacrymiſ te-
gere dolore 118. Μελάν ὀπιλάμναι ὀπιλάθαι τῶν οὐκ ὄντων 50.
mortuo in aurem inſuſurare 107. Mercuriuſ Moly deſtituit.

224. sirenius cantus, ibid. Μυρμιδόνων μῦθος 230. Mustelam
 sebum prodidit 387. ἱππασθενὴ καὶ πήλασον, pegali instar 248. ὧν
 ψιλότερος 224. pistillo nudiores 49. 399. Protei instar 42. 159.
 316. Sirenum cantus 135. Tantali faxum, 169. Tantaleafitis 338.
 Tenedia securis 413. pecunias prodire vetat ut Danaën Acri-
 sius 39. pecuniam εὐρεῖα τῶν πραγμάτων δέξας τῶν παλαιῶν πεκατονό-
 μασι 42. fumum tributi dum fugiunt, præcipitant se in ignem
 servitutis 49. ἐξοστρακίζεσθαι. 54. ὅσων ἀνασῶν ἢ τῶν Ἀθῶν ὀπτι-
 λίδων 55. εὐρήνης ὁ πῦλας πύττης sequester pacis bellum 60.
 αἰτῆς ἐρμιαῖκός ἐμὲ καὶ δερκίς 63. Φιλίῃ τῇ δερχόμενῃ ἐξομοῖσθαι τῷ
 ἀρχοντι 69. Ἡράκλειος σκύφος 75. θηρὶ κλεῖα χρύστα 79. cha-
 mæleontem perjurum ad veritatis candorem reducere 89. Om-
 phalæ serviens Hercules 91. Persei præstigiæ 94. ναυτικὴ ἀπο-
 δυνῶσα δραστηριότητα πύρις 109. (confer Isidorum Pelus. II. Epist.
 300.) κεῖλαις κλαυθμῶν καὶ σμῖον ἄδῃ 122. Phaëton pater-
 num administrans currum 146. Ixion pro Junone nubem com-
 prehensens 148. procul à Jove, procul à fulmine 148. mo-
 nedulæ ad aquilam confluentes 149. Polypus petris adhærens 6.
 151. ut equus cursor flagellis concitatus 158. Leonem rugien-
 tem irritare & camelum ad solitum vomitum provocare 164.
 Θεοκάπηλοι 168. res sole clarior, ibid. Cyclopia cæna 171.
 aquilæ senium, corydali juventa 175. τῶν εὐεσῶν εἰς αἶδ᾽ κλη-
 ρύμην πλάσσειν. 180. à providentia ex libro vitæ deletus,
 ibid. Phineus ab Harpyis spoliatus 182. Priapus 128. Tithono
 & Saturno annosior 182. Cæneus ex muliere vir factus 183.
 victima Telchinum 200. infans Cambyzes, crudelis Tarqui-
 nius aut Echetus & Phalaris, vel hospitum mactatores Tauroscy-
 thæ 200. chimæra instar juncta inter se pugnantia 204. Bac-
 chi instar τὰς θανάδας, Σοβάδας, Μαινάδας βακχίας ducentis, 206.
 Τιτανικὸν ἐμβρέμμα 207. ex viperæ carnibus panaceam venari
 208. Æoli utres quibus ventos compescit 211. cymba Cha-
 rontis. id. Jolæus hydram Herculi exurens 215. Sardonius ri-
 sus 218. Cyclopum more carnem & sanguinem vorare cali-
 dum & adhuc stillantem 220. μέλῳ σσηπός 221. senex σφοδαί-
 μων 222. Centauri instar partem hominis habens 227. aspidi
 aures obturant canere, Æthiopem lavare 15. clypeus plane
 Hectoreus 16. λῆροι μακροί 17. ὑπὸ τῆς χειρὸς παρὰ δέχασθαι 18.

Kkk 3

Helia-

Heliadum instar flere 25. lucernam in meridie accendere 29.
 ἀπίστοι καρυκευμάτων δρεϊκῶν ibid. τοῖς δέραςιν ἐρη μεταερίσιν καὶ με-
 παθήσιν κομπάζουτες 231. τῷ χαρῶντινῶν οἰκήσεων ἀξίῳ 232. καὶ
 ὡς περὶ δὴ πρὸς αὐτῶν ἐκ τῶν ὧτων εἴλεκε τὴν λυτοκρίτορα 261. Euripo
 inconstantior 273 288. phœnicis instar raro conspici 282 seq.
 iudicio tanquam lapide Herculeo uti 287. si aqua fauces strangu-
 lat, quid bibemus? 291. mare arare, terra navigare, montes in
 medium mare transferre, Olympo Aethon imponere 292. sq. ca-
 pita pro scabellis supponere 293. flatus vehemens ex antro Co-
 rrycio erumpens 298. oculi auribus fide digniores 299. ubi in
 latino citatur Comicus & sententia affertur quæ in Græco non
 exstat. Fama ad lapidem Lydium, λίθον μάγιστον, actiones
 ipsas & experientiam exigenda 299. ἄριστος τρεῖς φημι 307. Anto-
 nios & Augustos somnians 309. non magis rem novit quam qui
 in extrema Thule habitant 312. Ἀρπύριον ὁ περιφύρηται, καὶ Ἀρ-
 γύριον ὁ πολυύμιαι, καὶ ὁ ἐκατόν χειρ Βελάρως 312. ut pyrolampi-
 des ad solem evanescunt. id. πάντα κάλων κινῶν 316. tanquam
 à loto aut cantu Sirenum avulsus 321. συγκαθύνδων τῷ Φασκο-
 λίῳ, καὶ πρίθων τὸ κύμινον, καὶ πάντα πηθεῖς ἔχρηματίζεσθαι οὕτως 338.
 Hortus Alcinoi 338, ἐκ τραγικῆς εἰς κωμικόν id. οἱ τοῖς βυλομένοσι
 καὶ τῷ ἐρατῶν ἐπενδυτῶν ὑπεξίστανται 414. καὶ τὸς παρὰ τοῖς Γί-
 γαστας 344. κύμα ἐπὶ κύμα 348. αἰλιεὺς πληγὴς κομίζεσθαι νῦν.
 349. Sybaritica mensa 282. CPolis nihil aliud quam Sybaris
 luxu celebris 349. duces cervis timidiore 349. pro ὡς κρυ-
 δέλαφοι legerem ὡς περὶ εἰλαφοί. Dictum antiqui cujusdam τῷ
 τῆς σωευνάσεως Φίλτρον βλάψειν μάλλον ἢ ὠφελήσειν, 353. dipfadis
 morsus 357. εἰς τὸς μεταώνας αἰῶνας ita leg. pag. 363. pro με-
 τῶν. Ἀντιχρήσις περίδρομοι 368. verba non ex labiis sed ex pe-
 ctore promanantia 380. πᾶν βῶ καὶ κινήτω τὰν γὰρ δέρεσσι. 386.
 παλὶμβολῶν ὑπὲρ ἑσρακὸν καὶ κύβοι 386. Γραικῶν ἀπατηλότρον
 id. πηπύτα τὰ ἀνδράπητα, καὶ νίκη ἐπαμείβεσθαι ἀνδρας 393.

Pythiæ thermae 341.

S. Romani porta 406.

Rossi, Scythæ Hyperborci 84, τὸ χριστιανικώτατον γένος 337.

Salomo Θεοπῶς 136. Ejus libri de adjurandis Dæmonibus 95. 261.

Salomonias & Sybaritica mensa, pro sumtuosissima 282.

Salomon Episcopus Laodicens, ἐκτομίας sive spado 81.

Sara-

Saracenorum συναγάγιον 339. Metatum, (μιτάτον) CPoli directum 356.

Sardanapali Epitaphium 206.

Sclerus Sethus, Astrologus & Magus 96 97. 218.

Scythæ captivos dæmonibus suis immolabant 327.

Servii, Triballi 11.

Sibylla simul ac è materno utero prodiit, de fatis universitatis rerum philosophata esse fertur 281.

Pseudo Monachus Sicidites, Eucharistiam non confessionem refurrectionis, sed sacrificium duntaxat esse docens & proinde corruptibile 332. 333.

Solonis versus ad evertendam Pisistrati Tyrannidem hortantes 375. 376.

Templum Sophiæ CPoli, 157. Θεῶν Σοφίας 13. in illo mos Imperatores inaugurari 294. ὁ μέγας νεὺς ὡς ἀπὸ τῆς Θείας καὶ ἀρίστης Σοφίας ἀνέμασται. 115. τὸ ἔργον μέγιστον τίμειον 163. 221. 381.

Soterichus Pantevgenus, Theopolitanus (h. e. magnæ Antiochiæ) Episcopus ἐπισκοπὴς (h. e. suffragii electus, licet Episcopatum adire non potuit, ut è Cinnamo supra p. 400. notavi) 137.

Leo Styppiota Patriarcha CPol. 36.

Theodorus Styppiota 38. 39. (ubi τῷ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα non verendum faciundia princeps sed auctoritate.) 73. 74. 75.

Symbolum fidei ab Imperatoribus inaugurandis rubro colore scriptum 294.

Leo Synesius Prusænsis 185. 186.

Themistocles præ Miltiadis trophæis dormire nescius 51.

Theodorus Castamonita, λόγων σοφωτέρων μέτοχος 280.

Theodorus Dadibrenus 212. & 176. ubi excusum Dadibrenus.

Theodorus Irenicus, χαρίεις τὸ ἦθος, μάλα τι τῆς λόγους ἀποτομῆς νέειν εἰδὼς καὶ ἀπομακρύνει εἰς περὶ τοῦ ρητορικῆς 318.

Theodorus Capellanus 59.

Theodori Mancaphæ Imperium affectantis moneta argentea 255.

Theodori martyris miraculis clari imago 51. memoria ejus septimo die primi jejuniorum 151. ἡ μεροβλήτης νεὺς Thessalonicæ. 193. ubi Wolfius habet Theodorum, debebat ponere Demetrium ex pag. 197.

Theodorus Mazuca, scriba apud Man. Comnenum gratiofus 140.

Theo-

Theodorus Pantechnus præfectus Urbis CPol, domesticus secretarius & prætor. 135.

Theodosius Patriarcha CPol. 139, 140, 142, 149, 157, 163, 170. patre Armenio natus 164. in Terebintum Insulam secedit 168.

Singularia scripta de capta A. C. 1185. Thessalonica 197. Confer quæ in Allatii *συμμικτοῖς* & scriptoribus post Theophanem.

Timotheo dormienti fortuna urbes in unum rete contractas in sinum tradens 277.

Timothei musici modulis Alexander in furorem conjectus 313.

Θωμάτης δέμῳ 154. 164.

Thomas Patriarcha CPol. Venetiis missus 401.

Thomas veneficus 84.

Titus Imperator templo Hierosolymitano libenter volens parceret 157.

τὸ δ' ἑσπεύον (Euripides) ἢ γλῶσσ' ἐμάμοχ' ἢ δὲ Φρὴν ἀτάμοσθ. 90.

Turcis crudeliores Latini 370. Turcæ *Φιλαρθεωπευόμενοι* πρὸς τὸ χριστιανισμόν 256.

Veneti, cives Romani 112. male ab Alexio Angelo Comneno habiti & Pisani postpositi, cum vicissim per Henricum Dandalum ulciscuntur 347.

Xerxis navarchus eadem die coronatus & securi percussus 167.

Georgius Xiphilinus τῶν ἐκτερόφων δ' βήματός πε 160. Wolf, *quidam ex ordine sacerdotum*.

Georgius Xiphilinus per VII. annos Patriarcha CPol. 316, 318, 332. Ζωιζήφινζης, alter Thersites 202.

X. GEORGIUS ACROPOLITA (proprium hoc familiae a) non Patriæ nomen) pater fuit *Constantini Acropolis*, b) qvi parentis exemplo magnus Logotheta * in aula CPolitana

a) Vide Allatium de Georgiis pag. 355. & Hancium de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap. 33.

b) Pachymeres in Mich. Palæologo VI. 26. confer Papebrochium T. 7. Act. Sanct. Maji pag. 68.

* Constantinum Acropolitam perinde ut patrem Georgium Codices MSS. magnum Logothetum vocant, & ex illis Allatius, Lambecius, Cavens &c. Sed & Pachymeri

tana sed Mich. Palæologi gratia obrepudiatam Jo. Becci Patriarchæ cum Latinis concordiam excidit, scriptis adversus Latinos, c) aliisq; monumentis quibus Sanctorum memoriam d) celebravit, *novig, Metaphrasta* e) nomen meruit, clarus. Quando autem à Volaterrano & Jo. Cuspiniano Acropolita allegatur, Pater Georgi⁹ intelligitur, quem Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 49. recte monuit illum ipsum esse *Pratorem Gracia*, Chronici à Theodoro Lascari exorſi & in recepta à Mich. Palæologo CPoli definientis auctorem, quem testem subinde citat Jo. Leunclavius in pandectis Historiæ Turcicæ: nam & Acropolis Ephræmus in Chronico metrico f) refert prætoris dignitate decoratum fuisse à Theodoro Lascari Imperatore, anteqvam rebus omnibus ab eo Orientem repetente præponeretur: *πλὴν διαθείς εὐ τὰ πρὸ τῶν ἰσχυρῶν ἀναξ μὲν πρατίας ἐκτρέχει πρὸς τὴν ἑω, λιπὼν πρατηγὺς &c.*

Πρὸ τοῖςδε Γεώργιον Ἀκροπολίτην
Ἀρχοντα πάντων καὶ πρῶτον δεικ-
νύει,

Πρῶτον τιμήσας τῇ Πρατίτῳρος ἀξίᾳ.

*Hic Acropolitem præfuit Georgium,
Cunctisque summum principem dat,
quem prius*

Prætoris ipse ad dignitatē evexerat.

Cum A. C. 1241. g) obiret Irene Theodori Lascaris filia, uxor Joannis Ducæ Vatatzæ Imperatoris, Georgius fuisse se ait annorum XXI. h) natus ergo est A. 1220. ex illustri genere & Imperatorem ipsum cognatione * attingens. Ex Patria urbe CPoli quæm-

Libri ſti Pars Altera.

LII

Lasi-

meri VII. 8. memoratur flammis traditum *ἐγγράμμα τῷ παλαιῷ μεγάλῳ Λογο-
γράφῃ τῷ Ἀκροπολίτῃ, Senioris magni Logotheta*, ad distinctionem nempe junioris magni Logothetæ Constantini Acropolitæ filii, de quo verba Pachymeræ perpe-
ram accipit Allatius de Consensu p. 780. quæ ipse rectius de patre intellexit lib.
de Georgiis p. 358

- a) Vide Allatium de consensu utriusque Ecclesiæ II. 15. n. 14. pag. 779. 780. ubi duos ejus de processione Spiritus S. tractatus commemorat, unum cujus principium est: *ἄνδρες Ὁμολογοῦντες*, alterum *ἐμνήσθη ὁ ἄλλος λόγος τῶν ἀντιλεγόντων ἡμῶν.*
- d) Ex Orationibus Constantini Acropolitæ in sanctos quas MSS. memorant Allatius de Simeonum scriptis & præstantissimus Caveus parte altera Hist. literariæ scripto-
rum Ecclesiæ ad A. C. 1270. illa in *Martyrem Theodisiam* Græce ex MS. Vaticano cum Dan. Cardoni S. I. versione exstat in Actis Sanctorum T. 7. Maji p. 69-36. & altera in S. *Johannem Damascinum*, itidem è MS. Vaticano Græce cum ver-
sione Jo. Francisci de Rubeis, J. Cti Romani, T. 2. Maji pag. 731-760.
- e) Allatius de Simeonum scriptis pag. 109.
- f) Verba ejus edidit Allatius de Pfellis §. 79. adde Acropolitam ipsum c. 66. sq. Hist.
- g) Cangius famil. Byz. pag. 223.
- h) Acropolita cap. 39. Historiæ. * id. c. 97, & 38. ubi γένος ejus περιφράζει.

Latini tum obtinebant, missus deinde XVI. i) annorum adolescens & literarum rudimenta edoctus Niczam, ubi aulam habebat eo tempore Græcorumque Imperium moderabatur jam dictus Ducas, qui Georgium Rhetoricis, Logicis & Mathematicis disciplinis ab anno ætatis XVII. k) per septennium ab Theodoro Exapterygo & Nicephoro Blemmida imbuendum dedit. Inde in aulam iterum adscriptum & ab eodem Duca charum habitum nec minus ab illo filioque Theodoro (cujus tamen gravem indignationem l) aliquando incurrit, non diu post reconciliatus) variis auctum honoribus Legationibus cum laude functum & ad magni Logothetæ dignitatem evectum constat, quæ copiosius ab Allatio, Hanckio & Caveo exposita legi possunt. Nec tamen omittendum, quod A.C. 1274. à Michaële Palæologo missus ad Concilium Lugdunense, m) Imperatoris nomine schisma ejuravit, & in Latinorum dogmatibus nihil reprehendendum videri est confessus, multis Græcis & filio ipso Georgii Constantino Acropolita ægerime hoc ferentibus. Deniq; A 1282. eodem anno, quo non diu post XI. Dec. vivis exemptus Michaël Palæologus est, obiit quoque Georgius, peractata legatione n) ad Joannem Bulgarorum principem, anno ætatis XLII. successorem; o) in magni Logothetæ munere nactus est Theodorum Muzalonem.

Exstat sub hujus Georgii nomine, quem Gregorius Cyprius p) Aristotelem & Platonem ætatis suæ appellare non dubitat, Historia

- i) idem cap. 29. ubi omnino legendum non *ἐνδεκαέτης* ut vult Allatius, sed *ἐκκαδέκαέτης*, ut recte conjicit Hanckius pag. 142. cuius sententiam firmat quod se jam *ἐνφυκλίῳ πωδύσεως ἀσκηθαι* μένον, & mox postquam ad Joannem Ducam venit & ab eo erudiendus Magister traditus est, XVII. annos natum Acropolita scribit k) Acropolita cap. 32. l) id. cap. 63.

- m) vide Acta Concilii Lugd. sub Gregorio X. Tomo 3. edit. Colon. 1618. part. 2. pag. 741. (T XI edit. Labbei p. 937.) Hanckium p. 160. seq. Qdoricum Raynaldum ad A.C. 1274. n. 18. Bzovium n. 2. ubi male Gregorius Acropolita vocatur pro Georgio.

- n) Pachymeres in Mich. Palæolog. lib. 6. cap. 34. seq.

- o) id. in Andronico Palæologo, libro & capite primo.

- p) Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. in Georgii Logothetæ encomio: λέγων δὲ, *στίματα καὶ σπινθήρας ὡς εἶπὼν μαθημάτων ἢ ὅτιν σφαιμένα· ὑδάτις ὅτι μὴ παρὰ τῷ Λυγαδίῃ, ἢ μέγα δ' εἶπὼν καὶ κατ' ἡμᾶς Ἀριστοτέλει ἢτε καὶ Πλάτῳ, ἢ ὅπως ποτὲ τούτοις παραπλησίως τὸν αἰδὲξ βυλοῦτο τις καλεῖται, ἢ ἴνα διέλω σαφέστερον, ἐν Ἀριστοτέλει νομίζον χερσὶν ἔχειν ἀπολεπτόμενος, ὅταν τι διὰ τῆς λογικῆς ἐπιστῆμης ἢ τῆς τῶν φυσικῶν ἀποφάνταται, Πλάτῳ δὲ διολογῶντα καὶ κατὰ Μῦθον φεγγυόμενον Ἀτίκῃ.*

ria Byzantina hoc titulo : *ἱστορικὸν ὡς ἐν συνόψει τῶν ἐν ὑπόψει*, *Epitome Chronica sive Historia Compendiarii de rebus proxima ætatis*, sive narratio succincta de iis quæ (rebus per varios principatus divisiss, vide, cap. 37.) *acciderunt à capta Æ. C. 1204. à Latinis CPoli, usque ad eandem Æ. 1260. à Michaële Palæologo iterum recuperatam & Latino nomini ereptam.* Hanc Galatæ sive Peræ in Bibliotheca Georgii Cantacuzeni repertam descripsit Theodosius Zygomala Nauplius, cujus Apographum Georgius Doufa CPoli secum in Belgium attulit, eoq; defuncto frater Theodorus Doufa vulgavit cum versione sua latina notisque, Lugd. Bat. ex officina Godfridi Basson, 1614. 8. recusam minus etiam emendatæ & sine notis Aureliæ & Colonix Allobrogum sive Genevæ 1615. f. cum Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla. Quamvis vero in locis obscuris Meursium se & Scriverium subinde consuliisse Doufa profiteatur, tamen non ita feliciter in illa editione versatus est, ut non gratulandam Acropolitæ sit, quod *Leo Allatius* Codicem Vaticanum ejusdem opusculi MS. Græcum sub titulo *πῆγμα ἱστορικὸν ἡμιτελές* nactus, illud emendavit & divisum in capita, novaque versione donatum in lucem iterum edidit Paris. 1651. f. Doufæ notis ad calcem subjunctis. Observaverat autem jampridem Allatius in libro de Psellis q) hoc non esse ipsam Acropolitæ Historiam, sed tantum Compendium ejus, nec ab auctore ipso * sed ab alio quodam, resectis quæ illi parum necessaria visa fuere concinnatum. Ipsum porro Acropolitæ opus ejusdem plane argumenti sed pulchrius diffusiusque, inter Codices MStos Chii r) invenit ac descriptum Romam advexit, ejusque ope non modo breviius mutila hiulcaque & male ab exscriptoribus tractata correxit ad mentem Auctoris, sed etiam Historiam integram latina sua versione & notis Historicis illustratam Græce & Latine typis Regiis edidit, compendioque in Parisiensi quam dixi editione præmisit. Titulus est : *Ἡ παρῶν ἱστορικὴ συγγραφή τῆ μετὰ τὴν ὁλοκλήτην & Ἀκροπολὶτιν ἐστὶν, ὅς ἐκτίσθη καὶ τὸ μοναστήριον τῆς ἀγίας & ἁγίας Ἀναστασίας. Περιέχει ὃ τὰ μετὰ τὴν ἀλυσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τῆς βασιλείας Μιχαὴλ & Παλαολόγου.* Acropolitam libenter sequuntur recentiores scriptores, etiam Nicephorus Gregoras, ut in notis pag. 227. & 239. idem Allatius observat, qui tamen pag. 249.

LII 2

non

q) pag. 63. editionis à me curatæ, ubi in imo paginæ typographus pro Paris. 1651. sol. per errorem posuit 1615.

* Acropolitæ ipsi tamen tribuit Allatius p. 368. de Georgiis.

r) Allatium de Georgiis p. 356.

non diffitetur pleraque exactius à Gregora tradi Acropolitæ historia (an compendium ejus; non dixerim) MS. in Bibl. Ambrosiana Mediolanensi, & in Bibl. Regis Christianissimi num. 734.

In diatriba de Georgiis quæ Georgio Acropolitæ subjuncta est, hæc præterea ejus scripta ab Allatio commemorantur p. 357. *Forma de fide. De virtute & anima*, Anno Mundi 6771. (Christi 1263.) MS. in Bibl. Antonii Augustini Cod. 174.

Ἐρημεία τῶν Θεολογικῶν ρητῶν, *In Theologi Nazianzeni sententias τῶν ἑστὶν ὃν πᾶν ἐκτετακέναι πρὸς ἑαυτὸν, πολλὰ γίνεσθαι, potest unum si à seipso discedat, multa fieri, καὶ τὸ, μοιᾶς ἀπ' ἀρχῆς εἰς Διὰ δὲ κυηθῆσα μέχρι τριᾶδος ἑστὶ. Unitas à principio in binarium mota, in ternario confedit. Incipit: Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν Φίλων, ὃ θεοτάτη καὶ σεβασμιωτάτη καὶ Φαλλή, εἰς λόγους ἰλθῆναι ἡμᾶς κατηνάγκασεν.* MS. in Bibl. Palatina.

Precationes XIII. quas Michaëli Palæologo urbem CPolin intranti se composuisse narrat cap. 87. *Historiæ, & Oratio de recepta CPoli*, cujus argumentum cap. 89. refert, intercederunt.

INDEX Episcoporum & aliorum quorundam in Acropolita memoratorum.

numeris capita, non pagina designantur.

A Acropolita de se cap. 17. 29. 32. 39. τὸ γὰρ ἐκτετακέναι genus ejus illustre 32. Imperatori junctus affinitate 79. Imperatoris Joannis Vatatzæ nomine Epistolas scripsit & Imperatorium sigillum impressit 44. 49. Judex de Mich. Comneno 50. in Theodori junioris, quem in Logica disciplina instituerat, indignationem incidit 63. eireconciliatur. ibid. Prætor Occidentis constituitur 66. 67. 68. 70. à Michaële perduelli captus 72. 79. 83. legatus ad Constantium Bulgarorum Principem 84. Michaëli Comneno solennium precum XIII. formulas componit post captam CPolin 87. Orationis de recepta CPoli argumentum 89. Duces exercituum nec omnino laudandos judicat nec vituperandos, sed omnia DEi nutu fieri 44. 46.

Andronicus Comnenus Michaëlis Imp. filius 89.

Andronicus Muzalo, magnus Domesticus 63.

Andro-

- Andronicus Sardenfis Episcopus 84.
 Arsenius è Monacho una hebdomade Diaconus, Sacerdos & Patriarcha 53. Theodorum juniorem id. & Mich. Comnenum coronat 77. depositus 84. Nicephoro extincto iterum restitutus id. sed CPoli recepta absens 88.
 Aurea bulla à Joanne Duca Imp. Melenicensibus data 44. alia firmandis Theſſalonicenſium privilegiis 45.
 Balduini Imp. interfecti caput Johanni Bulgarorum Regi pro poculo 13. regia insignia CPoli capta 86.
 Constantinus Cabasilas, Achridis Bulgariae Archiepiscopus 80.
 Joannes Camaterus Patriarcha CPol. cap. 6.
 Chryſopus, equi nomen 61.
 ΔυσνώσκειⓈ καὶ τὸν κωμικὸν (Aristoph.) εἰ καὶ μὴ κλεπίσκειⓈ 45.
 Constantinus Mesopotamita, Metropoliſta Theſſalonicenſis 21.
 Cosmidii Monasterium prope Blachernas 88.
 Crux Imperatoria à Bulgaris capta 11.
 Κύριε ἐλέησον centies repetitum 88.
 Demetrius Bulgariae ArchiEpiscopus 21. αὐτομόμⓈ, id.
 Per Duellum & ferrum candens purgatio 50. Διὰ θανάτου ἔλεγχⓈ per mortis intentatæ præſentem merum quæſtio, id.
 Ἐγκύκλιος παιδείσις 29. μαθημάτων καὶ ὑψηλότερα τῶν λόγων παιδείσις 32.
 Feſtum tranſfigurationis Chriſti 63.
 Georgius Clida, Cyzici Metropoliſta 88.
 Germanus Patriarcha 33. 42.
 Gradibus ab Eccleſia prohibitis connubia Imperatoribus permittuntur 50.
 Γράμματα ἱερωτικά. 68.
 Hyacinthi Monasterium 10. 18. 41.
 Imperatoriæ literæ rubro conſignatæ 26. 38. Imperator ſcuto inſidens proclamatur 53. 77.
 Joannes Hieroſolymorum Rex 27. hunc octoginta annos natum & mole corporis viribusque inſignem vidit & miratus eſt Acropolis. ibid.
 Joannicius Episcopus Philadelphiensis 84.

- Joannes Macrotes quo ad Epistolas magni momenti scribendas usus
 Joannes Vatatzes Imp 49. Judex de Mich. Comneno 50.
 Josephus Mesopotamita Grammaticus 49.
 Irene Imperatoris soror, in Monastico habitu Eulogia 86.
 Jurisjurandi formula *μα τας λόγους* 63.
 Manuel Lascaris inter Monachos Maximi nomen adscivit 59. Pro-
 tosebastus 60.
 Manuel Thessalonicensis Episc. 84.
 Manuel Patriarcha 18. Maximi successor 19. vere vir Philo-
 sophus, id. pietate insignis, licet literas parum doctus & uxori
 junctus 51. mortuus paullo ante Imperatorem Joannem Va-
 tatzem 53.
 Methodius Monasterii Hyacinthi Abbas, Patriarcha per tres menses
 CPoli. 42.
 Mariæ Hodogetriæ imago 88.
 Michaëlis Archangeli templum 22. 85.
 Michaël Auctorianus Patriarcha 19. *λόγιος τυγχάνων, και πίστεως
 χαφής ευπειράτης η ημετέρας και της θύραθεν* 6.
 Michaël Comnenus Palæolog⁹ purgationem per ferrum candens pru-
 denter declinat 50. ejus Epistola 64. scripto tomo à Patriarcha
 & aliis Episcopis ad Imperium suscipiendum invitatur 76. CPoli
 receptà Patriarcham in thronum restituit 89.
 Morotheodorus 7.
 Jo. Muzalo, è Mystico Monachus 40.
 Georgius Muzalo 75. Andronicus Muzalo, 63.
 Mytilenenlis ArchiEpiscopus 74.
 Nazareï pro Monachis 42.
 Nicephorus Alyates, Grammaticus 49. præfectus Caniclei 75. 79.
 Nicephorus Blemmides Philosophus excellentissimus, in Logicis
 Acropolitæ Præceptor 32. Præceptor etiam Theodori junioris
 Imp. Patriarchatum CPoli. respuit 53. Ephesi versatus 87.
 Nicephorus ex Metropolitâ Ephesino Patriarcha 84. non per an-
 num integrum. id.
 Nicephorus Tarchoniata, magnus Domesticus 36. 40.
 Nicolaus Medicus bonus, Philosophiæ rudis 39. dignitate Actua-
 rius five Medicus Imperatoris. id.

Pal-

Palmarum die, triumphantis more urbem ingredi solitus Imperator 52.

Papa 2. 14. 17.

Patriarchæ ab Imperatoribus libenter adsciscuntur, qui desiderii eorum non refragentur 42. nec nimis sapiant 53.

Pelagius legatus sive Nuncius Pontificis Rom. 17.

Jo. Petraliphas magnus Chartularius sive Cancellarius 37. 40.

Phidias statuarius 50.

Phocas Metropolita Philadelphiensis 50.

Poëta (Homerus) 55. 63. 69.

Praxiteles statuarius 50.

Proverbia: *Ἡ ἐν ἁλὶ ἰσχυρὰ 9. 65. ἐν στενῇ res in angustiis constituta 58. ἐν κύβητι securæ. id. σπρίβλὸν ξύλον, ὅπου ἐρ-
γόν, καὶ ὁ Λιδίωψ σὺν εἶδει λευκαίνεσθαι 49. σκηπὶς δὲ δράματι 66
παρανομίαν μεμερωμένη. 63. ἐκὼν ἄκων 84. φρόνημα καὶ εἰδὼ
παρανομίαν 67. οὐ φησὶ τις τῶν παλαιῶν 65. φυλακίης ἐλάφης κρα-
δίῳ ἔχων 69. ὧς μικρὸν τι κέρδιον τῷ Φιλίῳ δοτορίῳ καὶ κατα-
πατῶν κύπελλον 70. πᾶσαν μηχανὴν καὶ πάντα ἡλῶν κινεῖν 81. τὸν
πῶς ψυχῆς τρέχειν 81.*

Σωσάνδρων Monasterium 74. 75.

Studii Monasterium 88.

Theodorus junior Imp. αἰτὸς ταχύς à militibus appellatus 58. Morti
vicinus in pœnitentiæ fidem Monachi induit habitum 74.

Theodorus Exapterygus Acropolitæ præceptor, in Mathematicis
non admodum præstans, in Rhetoricis egregius 32.

Theodorus Irenicus, cognomine Copas, Patriarcha 19.

Ad Theodorum Contostephanum instructio Imp. Joannis Vatatzæ
scripto tradita, quomodo aciem adversus Latinos componere,
quando & ubi configere deberet 48.

Trinobi Episcopus αὐτονομίας jus & Patriarchæ nomen sibi vindic-
cat. 33.

Tzyrithon, magnus chartularius 45.

Xerus, Metropolita Naupacti 49.

Acropolitz ab Allatio subjicitur pag. 149-186. **ΙΩΗΛΟΥ,**
JOELIS *Chronographia Compendiaria*, res brevissime perstringens &
 successiones Principum ab Orbe Condito usque ad captam à La-
 tinis Anno 1204. CPolin, circa quod tempus vixisse auctor ipse
 videtur, certe non diu post scripsisse. Post hanc Chronogra-
 phiam sequitur in eodem volumine pag. 187-199. **JOHANNIS**
CANANI *Ἰωάννης ὁ Κανανὸς διήγησις περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γιγο-
 νούσης πολέμου καὶ τῆς 541' ἔτος, ὅτι ὁ Ἀμυράτ Πῆς παρέπεισε τὴν
 μετὰ δυνάμεως βασιλέως, καὶ παρολίγον ταύτῃ ἐκέρχεται, αἱ μὴ ἡ
 ὑπέρτατος μήτηρ τῆς Κυσεῖα ταύτῃ ἐφύλοζε.* *Narratio de bello CPOli-*
tano anni ab Orbe condito 6930. CHristi 1422. cum Amurat Ben live Amu-
rates secundus Turcarum Imperator, cum fortissimorum milium exercitu
in eam irrumpit, quam ex erugnasset utiq, nisi immaculatissima DEi Mater conser-
vasset. Ait autem Cananus urbem conservatam esse mira S. Mariæ
 ope, quæ violaceis amicta vestibibus & super propugnacula deambu-
 lans hostibus terrorem ac summam trepidationem incusserit. ἐπιη-
 ῖ οἱ ἐχθροὶ καὶ πειλίοι ἡμῶν δέδωκαν μαρτυρίαν πάντων, πάν ἐστὶν
 ἀληθίστατον τὸ γαῖμα τῆς παλαιάς. Ἐλεγον γὰρ ὁ Μηροῦτης ὁ Πατριάρ-
 χης τῶν Τύρκων, ὅτι ἡ πόλις ἐπρίκειτο παρ' ἡμῶν αἰχμαλωτισθῆναι,
 ὡς οἱ σοφοὶ τῆς Περίας εἰς τὸν καιρὸν τῆς Μωάμεθ ἐψηφοφόρησαν περὶ
 τούτου, καὶ εὔρον ὅτι εἰς τὸ ἔτος καὶ τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν (XXIV.
 Augusti) ταύτης τῆς ὥρας ἡ πόλις παρ' ἡμῶν περικείται κρατηθῆναι, καὶ
 ἐμείλει τότε γενέσθαι καὶ τὴν δυνάμιν τῶν ἀσείρων, καὶ τὴν τήχην τῶν
 ἀστρονόμων, αἰμὴ ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἡ ὀξέα φορεῖσα καὶ πεπαιγμένη τῆς κα-
 στρεῖ καὶ τῶν περμαχισίων ἐπάνω ἀφ' οὗτως τῆς πολέμου τὴν ὥραν ἐκινήσας ἀντί-
 περὶ τῆς δυνάμεως τῶν ἀσείρων, καὶ τὴν τήχην τῶν ἀστρολόγων. πάλιν
 ὁκλῶν τῆς, ὅδε ἐξ ἀνδραγαθῶν τὴν δυνάμιν εἶχον, ἀλλ' ἐξ ἑρᾶν καὶ
 ἀοράτης δυνάμεως. Ὀμοίως καὶ τὰ στρατεύματα πάντα τῶν Τύρκων ἐπὶ τοῖς
 μαρτύροις ἐπὶ τῆς Μηροῦτης ἐκείνοι, καὶ ἐδηγῶντες περὶ πάντας,
 ὅτι τῆς πολέμου τὴν ὥραν, ὅταν μεθ' ὁμοῦ καὶ ὁμοῦ ἀκροῦσιν ἐφ-
 ὄρσαν εἰς τὰ τέχνη τῆς καστρεῖ, ἵνα ἀναβῶντι ἐπάνω, καὶ διώξωσι τὴν
 ἑωμένης, καὶ τὴν πόλιν αἰχμαλωτίσιν, τότε ἔδον γυναῖκα ὀξέα
 ῥῖκα φορεῖσα, καὶ πεπαιγμένη ἐπάνω τῶν περμαχισίων καὶ ἐξῶ κά-
 στρεῖ. καὶ ταύτῃ ἰδέσθης, σκότος καὶ ζάλη, καὶ τρόμος καὶ φόβος
 ἀφ' οὗ εἰς τὴν ψυχᾷ ἐσῆλθε τὸ πάντων, καὶ πρὸς φυγὴν εἰσβλεψας, καὶ
 οἱ πειλίοι ὅδε ἔλως καὶ ὅτι δυνάμεις τὰ καὶ τέχνη. Τῆς γυναίκος γὰρ
 ἐκείνης ἔλαβον τὴν δουλίαν, καὶ ἡλευθέρωσεν ἡ πόλις. *Cum vero bofes*
atqz

atque adversarii nostri hoc, testimonio suo constabiliverint, multo verissimum est hoc sanctissima Virginis miraculum. Namque Mersaita sive Patriarcha * Turcarum affirmabat, propositam tunc illi fuisse Civitatem adpradam, quemadmodum Viri docti Persa acate Mahometi calculaverant, invenerantque hoc anno, mense, die, dieique hora urbem à nobis debellandam esse; & futurum id erat omnino astrorum vi, & astronomorum artificio; sed mulierem illam violaceis vestibus amictam, per castrum obambulantem, & super propugnacula intrepide, dum pugna inibat, vim astrorum obtudisse, & Astrologorum artificia: quamvis illa non à terraneque ex hominibus, sed è caelo & invisibili potestate vim obtinebat. Similiter exercitus universi Turcarum jurejurando Mersaita dictum confirmabant, & omnibus narrabant, pugna hora, dum cum audacia & impetu, qui coërceri non poterat, ad muros castri pervenerant, ut ascenderent, Græcosque fugarent, urbemque caperent, viderunt mulierem violaceis vestibus indutam, deambulantem super propugnacula exterioris castri; qua visâ statim tenebris, procella, timore, ac tremore correptos omnes in fugam se & non ad bellum dedisse, & vi, influxuque illius mulieris formidinem sibi inmissam, & urbem liberatam. Hæc qui credit idem etiani fidem habebit auctori vitæ S. Nili junioris, qui pag. 3. narrat Rossanam Calabriae Metropolin ab incursionibus Saracenorum defensitatam esse à S. Maria virgine quæ super muris illius apparuit ως γυνή πορφύρεος, λαμπράς ἐν τῆς χειρὶ κατέχουσα καὶ ταύτης αὐτὴς καταβάλλουσα, καὶ τὸ τεῖχος διασώζουσα. Similiter traditum est Heraclio imperitante CPolin precibus sanctissimæ Virginis liberatam ab obsidione Persarum, quo spectat scriptum in Bibl. Regis Christianissimi, memoratum à Labbeo pag. 72. Bibl. novæ MSS. Sic Adolpho IV. Comiti Holfatiæ A. C. 1227. adversus Danos pugnanti ajunt visam in nubibus S. Mariam Magdalenam * amœna umbra

M m m

pro-

Libri 5ti Pars Altera.

* Quem hodie *Monastium* solent nuncupare, hunc *Patriarcham Turcarum* vocat etiam pag. 192. αὐτὸς δὲ ὁ μέγας καὶ πολὺς παρ' ἐκείνοις ὁ ἐγγυὴς Πατριάρχης, ὃν εἶχον προσηγορικὸν καὶ Προφῆτην τὸν τοῦ Μωσῆ τῆς Περσικῆς διαλέκτου. Serpkins idem Cananus memorat Turcarum *καλογέους* sive Monachos, etiam uno nomine *Τυροκαλογέους*. Similiter Chaliphæ Turcarum *Urspergenus* appellat *Ραπαὶ Ἐξ ἀποστολικῶν τῶν γενιῶν*. Vicissim fuit cui Papa diceretur *il Gran Turca de i Christiani*, & Mahometis III. legatus Leoninum Gallie Regis ministrum, *magnum Virarium* appellavit, ut refert Tan. Faber ad Longinum pag. 17.

** Vide Lambecium lib. 2. rerum Hamburgensium pag. 41. seq. edit. primæ.

protegentem ipsius copias, dextraque levatâ illis benedicientem, in hostes vero radios solares vehementius retorquentem. Sed & Zosimus, Ethnicus scriptor lib. 5. cap. 6. scribit Alaricum, ne Athenas cum exercitu occuparet, deterritum esse conspectâ Minerva armata, obambulante Urbis muros, & Achille stante ante mœnia, additque causam illam servatâ Civitatis neutiquam à se prætermittendam fuisse, utpote *ἡγορεῖται πῶς ὅσοι, καὶ εἰς ἐνδοξίαν τὰς ἀκρόντας καλυμμένη.*

XI. GEORGIUS PACHYMERES Constantinopolitano Patre exule Nicææ circa A. C. 1242. natus ibique educatus, & postea undeviginti annorum juvenis a) Constantinopolin à Mich. Comneno Palæologo A. 1261. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinæ imbuuit, muneribusque insignibus in Ecclesia & aula CPolitana functus, Diaconum, Patriarchæ *ἱερομνήμονα & πρωτόδικον* & Imperatoris *δικαιοφύλακα* gessit. Manuelis Phile præceptor fuit, qui funus ejus carmine Græco jambico deploravit, quod exhibet Allatius diatriba de Georgiis p. 373. A Petro Holloisio *verè Catholicæ* elogio mactatur qv. 2. de scriptis Dionysii Areopagitæ: quod Allatius b) ipsi invidens, *non potuit*, inquit, *esse Catholicus, qui schisma* (Græcæ puta Ecclesiæ) *propugnavit, & contra Romanam Ecclesiam scripto etiam defendit.* Certe *Λατινόφρων* non fuit, & Patriarchis Latinæ fautoribus Ecclesiæ Josepho, Joanni Vecco & Gregorio Cyprio strenue sese opposuit. Vitam non diu videtur produxisse ultra A. C. 1310. (quanquam Lambecius T. 3. pag. 237. & T. 7. p. 71. eumque secutus Nesselius ait eum anno 1340. obiisse.) Neque enim post illud temporis in Historia CPol. memoratur, & Historiam suam continuasset saltim ad finem Imperii Andronici A. 1332. denati, neque in anno ejus XXVI. A. 1308. substitisset, si tandiu ultra ejus non modo atatem, sed junioris quoque Andronici annum undecimum, Imperii annos suos proximus centenariò produxisset,

Exstant ejus *Historia Byzantina libri XIII.* de rebus per annos XLIX. gestis, à tempore nati Michaëlis Palæologo A. C. 1258. Andro-

a) Pachymeres ipse sub initium Hist. Allatius de Georgiis pag. 365. Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 34.

b) Allatius de Georgiis pag. 373. & de consensu utriusque Ecclesiæ li. 15. 16. p. 281.

dronici Palæologi (senioris) usque ad A. 1308. qui fuit annus ætatis ejusdem Andronici XLIX, Imperii XXVI. Est autem opus bipartitum, nam priores sex libri res *Michaëlis* Palæologi ante imperium & ipso Imperatore gestas complectuntur: Posteriores libri septem tradunt quæ *Andronico* imperitante acciderunt per annos sex & viginti. Pachymeris & Imperatorum Michaëlis atque Andronici, quemadmodum & Theodori Lascaris junioris (cujus & ipsius res in priorē parte Historiæ Pachymeres attingit) icones è MS. Codice expressas *Hieronimus Wolfius* præmisit suo Nicephoro Gregoræ, Basil. 1562. fol. recuso Paris. 1567. fol. Francof. 1568. fol. Idem ad voluminis calcem argumenta capitum Historiæ Pachymerianæ ex eodem Codice MS. Bibl. Augustanæ versa à se latine exhibet. Fragmenta quædam, quæ in Augustano Codice MS. deesse Wolfius admonuerat in Synopsi libri V, Græce vulgavit *Dionysius Petavius* ad calcem Breviaris Historici Nicephori Patriarchæ, Paris. 1616. 8. Plura Pachymeris Historiæ tum adhuc ineditæ loca produxit Allatius in suis scriptis, præcipue in notis ad Acropolitam A. 1651. Lutetiæ excusis: Primus totum opus è Bibl. Barberina Cod. 163. 164. in lucem protulit *Petrus Possinus* S. I. vertitque latine, & cum versione sua ac tribus observationum libris vulgavit Rom. 1666. & 1669. fol. duobus voluminibus, quæ rarius quam cæteri scriptores Byzantini scriptores Parisiis excusi occurrunt, & centum amplius marcis Lubecensibus venduntur. Priore volumine libri sex de Michaële Palæologo, posteriore septem de Andronico continentur. Ex Observationum vero Possinianarum libris tribus primus glossarium verborum obscuriorum exhibet, secundus notas & castigationes, tertius Chronologiam, cui jungendæ rarissime itidem obviæ *Mauritii Davidæ* presbyteri Divionensis animadversiones Chronologicæ in Pachymeris Michaëlem Palæologum, quas in Clariss. Boivinii notis ad Gregoram laudari vidi, in ipsas necdum incidi. Idem Boivinus pag. 760. monet operæ pretium fore si quis editionem Romanam Pachymeris conferat cum Codice MS. Regio 2558. scripto A. C. 1448. * quem Possinus haud vidit, uti nec mutilum Augustanum ex quo Hieron. Wolfius argumenta, de quibus supra dixi, protulit. Nescio an de hoc Pachymere accipiendum sit quod Latinus Latinus T. 2. Epist. pag. 102. *Sirletus*, inquit, significat allatum esse

M m m 2

etiam

* Montfauconius Palæograph. Græca p. 79.

etiam recens Georgium quendam variarum rerum scriptorem, qui cum multa de prima nota Philosophis tanquam censor pronunciavit, plurima etiam Aristotelis loca obscura illustravit. Quandoquidem Latinis haud favet, itaque parum aequus Historicus appellatur Allatio lib. de consensu pag. 759. qui tamen alibi * stylum Pachymeræ laudat, cæterum notat inter Lollianum Codicem in Bibl. Vaticana, & Barberinum quem emendatiorem & charactere antiquiore atque elegantiore scriptum testatur, maximum non tantum in verbis ac modo dicendi, sed rerum narratarum etiam quandoque ordine inesse discrimen, ut verisimile sit Pachymerium duas suæ Historiæ editiones tempori ac genio infervientem conscripsisse, ideoque ex utrisque multa errata corrigi, obscura illustrari, mutila suppleri, ac demum Historiæ corpus unum perfectum ac integrum posse absolvi. Cum idem MSS. Codices ejusdem Historiæ, mutilum quidem Venerum in Bibl. S. Marci, & Scoriacensem, & ex Posseviho (qui male Gregorium pro Georgio appellat) tertium in Bibliotheca Patmi Insulæ, quartumque Regis Christianissimi commemorasset, *Est & apud me, inquit, integra, & optima nota.*

De Sapientia Indorum, quam Possevinus Pachymera prioris Volumini, sive Michaeli Palæologo subjecit.

Specimen Sapientiæ Indorum, five Dialogus inter Abfalonem Indorum Regem & Gymnosophistam quendam per fabulas scire confictas animi sui sensa ei pandentem moresque instituentem, quem Possevinus utpote à Mich. Palæologo apud Pachymerem singulariter commendatum priori Pachymeris tomo latine subjunxit, ab eodem versus est à Græco Codice Allatiano *Simeonis Sethi*, a) qui in Græcum ex Arabico transtulit circa A.C. 1100. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Græce ex Codice Holsteniano qui exstat Hamburgi in Bibl. Johannea

* Allatius de Georgiis pag. 368. 369.

a) Claruit hic Simeon Sethus imperitantibus Michaële Duca, Nicephoro Botaniata & Alexio Comneno & in MS. Regis Galliæ 1261. vocatur *ἡγεμὼν τῶν Ἀρμενίων* h. e. *Protovestiarius in Palatio Antiochi* CPolitano de quo Gangius in CPoli Christiana lib. 2. sect. 16. n. 5. & ad Zonaram p. 46. Male inde ab Allatio de Simeonum scriptis p. 181. vocatur *Simeon Vespas & Magister Antiochenus*. De aliis hujus scriptis post eundem Allatium accuratius dicam infra libro VI. ubi ad Medicos pervenero.

hannea hunc eundem librum cum nova versione sua latina vulgavit noster cum viveret amicus *Sebastianus Godfridus Starckius*. b) Berolin. 1697. 8. Titulus in Arabico est *Culila & Dimna* c) cujus editionem pridem promissit Tho. Hyde præf. ad lib. de ludis Orientalium. In Græco Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης, quasi *coronatum & investigatorem* dicas. Liber jucundus & utilis lectu, refertusq; fabulis lepide & ingeniose excogitatis, quibus malitia fraudes & stultitia hominum in vita communi & in aulis frequens ad vivum depingitur. Dicitur scriptus ante duo amplius annorum millia, *Indorum* lingvâ, d) & deinde in gratiam Chosrois Persarum Regis, (vero nomine Nou-schirvan sive * Nuschiravan, Justiniano Imp. coævi) *Persice* e) versus à Peroze sive Perzoe Medico (alii Stephanum Edeffenum appellant.) Nec minus *Syriace*, f) atqve etiam *Arabice*, g)

Mmm 3 &

- b) obiit Berolini A. 1713. * nec sine merito laudatur à B. D. Abrahamo Hinckelmanno præf. ad Alcoranum Arabice primum Hamburgi editum in quo edendo Hinckelmannum juvit, Arabica prius ab eo edoctus. Debemus huic Starckio præterea, ut orationes quasdam & præf. ad Andreæ Mulleri Greisenhagii Alphabeti omitam, Catalogum MSS. maximam partem Orientalium, laudati Hinckelmanni specimen versionis Coranicæ, & versionem Germanicam libri Jo. Lockii de librorum educatione, nec non Biblia Hebraica forma mimima & typis minutissimis excusa Berolini, quibus immortalis est. Nam Photio contra Manichæos, Historiæ Alexandri Magni Hebraicæ quam Ptolemæo Lagi Codex MS. tribuit, & aliis quæ moliebatur, fata viri docti intercesserunt.
- c) Nomina hæc duo Thoom, quæ sect. 1. & 2. loquentes inducuntur. *Suës* genus animalis vulpi simile & in Asia atqve Africa non infrequens, de quo Rochartus III. 8. & 12. Hieroz. p. 794. 801. seq. 804.
- d) Saphadius commentario ad carmen Tograi, apud Hydeum prolegom. ad lib. de ludis Oriental. d. 3. tria sunt quibus excellant Indi, quibusque reliquos homines prævertant. Liber *Culila & Dimna*, ludus *Schatrangi*, & novem figura numeraria.
- e) Vide Herbeloti Bibl. Oriental. in *Nouschirvan*.
- f) Simeon Sethi præf. Confer E. Tentzelii *Monatl. Unterredungen* Anno 1695. pag. 710. & A 1697. p. 172.
- g) Ebed Jesu in Catalogo, cap. 161. auctorem Syriacæ versionis libri Calailæg & Damnah ex Indico factæ laudans Bud Peridiotam.
- g) Arabicam versionem MS. in Bibl. Mazariniana memorat Abraham Echellensis notis ad Catalogum Ebed Jesu p. 87. atqve ex Ismaëlis Schiahinseiah Historia gentium narrat librum Clilah & Damnah compositum esse ab Ismao quinto Indorum Rege, Arabice autem redditum ex Indico trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Habuit etiam Arabice sed ex recentiori longe versione B. Hinckelmannus noster & Claviss, Hydeus. Verisimile enim est in hisce codicibus, quemadmo-

& iterum *Perſice* h) ex Arabico, tum ex Arabico *Turcice* i) atq;
ut dixi *Græce* quæ interpretatio in Codice Bibl. Vindobonenſis refer-

tur
admodum & in Mazariniano exſtare verſionem Arabicam factam è Perſico, juſſu
Califæ Abjaſari Almazoris.

- h) Hanc forte ex oriente ſecum attulit Chriſtianus Ravius, in cujus ſpolio Orientis
Centur. 1. num. 20 *Liber Erhicum & Poliricum ſtulo Clila & Dima, Perſice*
Ravii Codicem exſtare in Bibl. Berolinenſi teſtatur Starckius præf. ad Sapien-
tiam Indorum, qui præterea notat occurrere Perſice MS. Vindobonæ in Bibl. Cæſa-
rea n. 137. & Uratiſlaviz & Lugduni Batavorum, fuiſſeque inter libros Golia-
nos. Alterius etiam meminit interpretationis Perſicæ Huetius de ſabulis Roma-
nenſibus pag. 22. *Califam Abjaſarum Almazoris deinde agunt hunc librum ex*
idiomate Perſico Arabicum reddi juſſiſſe: alium ex Arabico in Perſicum de novo verſiſ-
ſe, poſtque hæc interpretationis Perſicæ aliam elaboratam eſſe à ſuperioribus di-
verſum, ad quam tamen Gallica (Gaulmini, ſub titulo fabularum Pilpei) in-
terpretatio ſi exaſta. Herbelotus Bibl. Orientali p. 118. *Anvar Sohaiili* les larmes
de Canopus. *C'eſt le titre d'un livre fort fameux dans tout l'Orient, que*
Haſſan ben Sohaiil, Vizir du Khalife Almamon traduiſi du Perſien en Arabe; c'eſt
pourquoi il lui donna ſon nom: car Sohaiil en arabe ſigniſie l'Etoile de Canopus. Cet
ouvrage eſt originellement écrit en Indien, & a porté premièrement le nom de Te-
rument de Houſſchenk ancien Roy de Perſe de la première dynaſtie, & celui de Gi-
vidan Kliird, c'eſt à dire la ſageſſe de tous les ſiècles. Il fut premièrement traduit
de la langue Indienne en la langue Pehelevienne, qui eſt celle des anciens Perſans,
par Buzrovich Médecin du Roy Coſrois ſurnommé Nonchirvan, que ce Prince avoit
envoyé expreſ aux Indes pour recouvrer ce livre. Cette traduction porta le nom
Perſien de Humaïoun Nameh, livre auguſte. Aboul Maui mit cette traduction en
langue Perſienne moderne; mais ſon travail fut retouché & enrichi par Houſſein
Kaſcheſi, & porta depuis le titre de Calilah u Damnah, auſſi-bien que celle qui a
été faite en langue Turque pour le Sultan Soliman. Car c'eſt un dialogue entre
deux animaux, auxquels on a donné ces deux noms propres. Ces animaux s'ap-
pellent du nom de leur eſpèce Schacal, & nous n'avons rien dans ces pays-ci qui en
approche plus que le renard, ſoit pour la figure, ſoit pour l'inſinſi. Idem pag.
245. *Kondemir* dit que le livre Calilah u Damnah fut compoſé en faveur de Ba-
havam Shah penultième Sultan de la Dynaſtie des Gaznevides, Prince d'un très
grand mérite, & qui ſavoit très-bien les gens des lettres. L'auteur de *Leb-
sithik* (conſer Schickardi Tarich p. 144 ſeq.) écrit dans la vie de ce même Prince
qu'il aimoit extrêmement les lettres & ceux qui en faiſoient profeſſion: que ſon ſi-
dèd pluſieurs beaux ouvrages, & ſurtout autres celui de Calilah & Damnah, com-
poſé par Naſſaſſah, fils d' Abdelhamid en l'état que nous le voyons aujourdhui
dans la langue Perſienne en proſe, & que ce fut le Poète Roudki qui le mit depuis
en vers. C'eſt ce même livre lequel a été traduit en langue Turque, & qui porte
le titre d'Anvâr Sohaiili, les larmes de Sohaiil, ou de l'afire qui porte le nom
de Canopus.

- i) Perſicæ & Turcicæ interpretationis bina ſibi exempla MSS. ad manus fuiſſe teſtatur
præf. ad Lexicon ſuum Franciſcus à Meſſogien Meninski, illa ſcilicet quæ in
Bibl. Vindobonenſi aſſervantur. Turcicam ſub titulo *Humaïoun Name* ſive *Spe-*
culum

tur ad Secundum k) Philosophum, quam alii Codices, ut Augustanus, Florentinus, Bodlejanus, Leidensis, Holstenianus & Allatianus aliiqve referunt ut jam dixi ad Simeonem Sethum. l) *Hebraicam* versionem Rabbi Joëlis memorat Germanica & Italica: & nescio quis Starckio spem ejus fecerat; membranâ eleganter ante aliquot sæcula descripta & multis imaginum ornamentis conspicua. *Latinam* vidi apud Jo. Philippum Palthenium τὸν μακαριῶτι, Gryphisvvaldensis Academiae cum viveret decus & à multis annis mihi junctum amicitia, qui editionem ejus parabat, & dedisset haud dubie ni morte ab hoc & majoris momenti aliis præclaris conatibus exclusus, vel potius tot & tantis quæ patriam ejus ab eo tempore vexarunt calamitatibus præceptus fuisset. Vidi autem excusam sine anni nota in forma folii, hoc titulo: *Directorium humana vite, interprete Johanne de Capua*. Vidi etiam duplicem *Italicam* m) versionem diverso tempore excusam, & tum inrer se tum à Græco mire differentem. Differt itidem à Græco plurimum licet fabulas & apologos multos eodẽm habet *Gallica* versio Gilberti Gaulmini, ex Persico Nasrallæ Ben Muhammed A. 1644. composita & Paris. 1698. 12. atq; in Belgio recusa sub titulo *les fables de Pilpay* n) *Philosophe Indien*, atqve inde in hac urbe quoque

solum Principum habuit etiam Golius & notis illustravit, ut in Catalogo ejus MSS. annotatur. Catalogum Codicum Orientalium Bibl. Vindobonensis idem Meninskius concinnavit, ubi num. 145. versio illa à singulari elegantia commendatur.

k) Vide Lambecium lib. VI. pag. 119.

l) id. Lambecius lib. V. pag. 241. Starckius præfat. §. 23. Possinus in præf. ad Sapientiam Indorum & glossario T. 1. Pachymeris voce ἰχνηλάτης, Allatius de Simeonibus pag. 183. seq. & de Georgiis pag. 345. ubi Georgii Ceramei Jambica in Simeonis Sethi Stephaniten & Ichnelaten commemorat.

m) Titulus unius est: *la Morale Philosophie del Demi tratta da gli antichi Scrittori, o vero la Philosophie de' Sapienti antichi scritta da Sendebat moralissimo Philosopho Indiano Estradotta nella lingua Toscana da gli Academici Peregrini; Venet. 1552. 4.* additis figuris sive iconibus quæ in editione Ferrar. 1610. 8. desiderantur. Altera versio illa ipsa quam Allatius inspexit, lucem vidit Ferrariæ A. 1583. 8. *Lelo Demmo* (ita male, pro Calilâh u Damnah) *del Governo de regni, fatto morali essempiati animali ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Italiana.*

n) In Catalogo Bibl. Leidensis pag. 301. & in Herbeloti Bibl. Orientali pag. 206. & 456. vocatur *Bidpai*, quod nomen interpretantur Medicum misericordem. Sed Herbeloti verba adscribenda sunt: *Homaïoun Nameh, ou Humaïoun Nameh, le livre Royal, ou Augulle. C'est la traduction Persienne du livre insinle Kalilah*

que Hamburgi A. 1707. 12. cum Æsopi fabulis subjecta prælo. In his recentioribus editionibus, judicio viri eruditissimi, dum Gallica elegan-

ve Damnah. Ce livre qui n'est qu'un tissu d'apologues & de fables tirées des préceptes des animaux, fut composé par un Philosophe Indien nommé Bidpai, pour un Roy des Indes, qui portoit le nom de Dabibelim. Il est rempli de préceptes moraux & politiques. Nousdir au Roy de Perse envoya son Medecin nommé Euzrich (sic en Græce version vocatur Περζωχ) exprès pour reconnoître ce livre, qui étoit gardé soigneusement dans la Bibliothèque des Rois des Indes, & l'ayant eue les mains, il le fit traduire de l'Indien en langue Pehelievienne, qui est l'ancien Persien, & lui donna le nom de Humaïoun Nameli. Abouïasar Almanfor, second Kalife des Abbassides le fit ensuite traduire de l'ancien Persien en Arabe par l'imâm Abulhassan Abdallah ben Mocannâ sous le titre de Kalilah & Damnah. Quelque tems après le Sultan Nasser ben Ahmed de la dynastie des Samanides, le fit encore traduire de la langue Arabique en Persien plus moderne, par un Docteur inconnu, & cette version fut mise aussi tôt en vers par le celebre Poëte Persien nommé Roudaki. Baharâm sebâch fils de Massoud Sultan de la dynastie de Gaznévides, nous content de cette version, fit travailler Nasrallah Aboulmîala, le plus éloquent homme de son tems, sur le texte Arabique de Mocannâ, & c'est cette version Persienne que nous avons aujourd'hui sous le titre de Kalilah ve Damnah. Ce livre a acquis une si grande estime dans l'Orient, que dans la fin du neuvième siècle de l'Hégire l'Emir Sohaïli Generalissime des armées de Houssein ben Mansour, ben Baïcarab ou Baïcar Sultan de Khorassan, qui étoit de la posterité de Tamerlan, entreprit d'en faire faire une nouvelle version (en langue Arabique sur l'ancien texte Persien) par le Docteur Houssein Vâz, dit al Katschafi, laquelle surpasse toutes les autres en élégance & en clarté. Cette nouvelle version porte le nom d'Anvar Sohaïli, les splendens, ou les lumières de Conopos, à cause qu'elle lui faite à l'instance de l'Emir, qui portoit le nom de cette constellation: & a été traduite en langue Turquesque en prose & en vers. Gemati l' a mise en vers pour Bajazeth second du nom, Sultan de la race des Ottomans. Idem pag. 399. Giavidan Khird, la sagesse de tous les tems, c'est un livre de Philosophie Morale, composé par Hushenk, ancien Roy de Perse, lequel a été traduit plusieurs fois, & en plusieurs langues. - Une partie de ce livre a été traduit en François par David Said d'Ûpanah & imprimé à Paris 1644, sous le titre de livre de lumiere ou la conduite des Roys. Le traducteur dit dans sa préface, que ce livre fut traduit de Persien en Arabe par Abulhassan Abdallah, par ordre d'Abouïasar Almanfor, un des Khalifes Abbassides, mais il se trompe: car ce fut Hassan Vizir d'Almamou qui en fit la traduction. Idem p. 206. Bidpai & Pilpai, Philosophe Indien, Vizir de Dabibelim, ancien Roy des Indes est l'auteur du Testament de Hushenk, second Roy de Perse de la première dynastie. Ce livre qui a changé plusieurs fois de nom, est le même que Giavidan Khird, Homaïum Namé, Kalilah ve Damnah, & Anvar Sohaïli. Idem pag. 461. Il est encore aussi peu vraisemblable, que ce Prince (Hushenk Roi de Perse) soit l'auteur d'un livre intitulé Giavidan Khird, la sagesse éternelle ou de tous tems, auquel on a donné aussi le nom de Testament de Hushenk; mais l'ancienneté & la réputation de ce Monarque ont fait emprunter son nom pour donner plus d'autorité à cet ouvrage, qui est d'ailleurs fort estimable, & lequel est parvenu jusqu'à nous sous le titre de Humaïoun Nameli.

elegantiora dare voluerunt, de veteris præstantia non parum detrivere : *on a gate l'ancienne version en la mettant en meilleur françois.* Cæterum jampridem V. C. Antonius Gallandius spem fecit plenioris longe Gallicæ editionis videndæ, siquidem is nactus est *Turricam* versionem editis Pilpæi fabulis quarto tanto ampliorem atque adeo integram ejusdem libri factam à Persico, cui titulus *Humajoun Namih* hoc est *liber Imperialis* sive *Regius*, quoniam artem imperandi libro illo contineri Orientales sunt persuasi. *Castellana* sive *Hispanica* versio in præfatione ad Italicam memoratur, *Germanica* vero quæ ex latinâ Joannis à Capua composita esse traditur auspiciis Eberhardi I. Ducis Wirtenbergici, sæpius lucem vidit, atq; à Starckio memorantur editiones Ulm. 1483. fol. *Beispiel der alten Weisen von Geschlecht zu Geschlecht* & Argentor. 1525. fol. *das Buch der Weisheit / darin erleret wird der Welt Lauff / & sine loci notatione* 1548. 4. *der alten Weisen Exempel / Sprüche und Unterweisungen* : & Francof. 1566. 8. *das Buch der Weisheit der alten Weisen von Anbegin der Welt von Geschlecht zu Geschlecht.*

Alia Pachymera scripta edita.

Præter Historiam Byz. de qua dixi, & de cujus editione Possiniana consuli etiam potest Jo. Gallæsius in Ephemeridibus eruditum Paris. 6. Dec. 1666. & 2. Martii 1671. exstant non minus typis exscripta, eodem Georgio Pachymere auctore :

I. *Paraphrasis operum Dionysii Arcopagita*, ad Athanasium Patriarcham tum Alexandrinum, in qua Maximum fere semper secutus est, ita ut Pachymerem non magis Dionysii quam Maximi fidiissimum *Paraphrasen* vocet Combefissius T. 1. auctar. noviss. pag. 496. Et quando τὸς παλαιὸς laudat, Maximum præcipue intelligit, qui τῶν παλαιῶν πρὸς à Pachymere appellatur, T. 2. edit. Dionysii Corderianæ p. 64. Prodiit primum Græce apud Gvil. Morellium Paris. 1561. 8. hoc titulo : & λογικὰ καὶ σοφικὰ ἱεροκήρυγμα τῆς ἀγιωπίας ἡ τοῦ μεγάλου ἐκκλησίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ ἡ ΠΑΧΥΜΕΡΗ πρὸς φρασιν εἰς τὴν ἀγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Κροπαζίτην, ἐκ πρῶτης ἀγιωπίας πάντα καὶ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρίας κύρῃ ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ, Πιδήμουντ τῇ Κωνσταντινῇ, πρὸς ἐν καὶ τὸ πρῶτον. Præter illam editionem (non cum Dionysii

Nnn

Libri sti Pars Altera.

nylii operibus, ut ex Simlero scribit Allatius p. 367. de Georgiis, sed separatim excusam) prodiit hæc Paraphrasis etiam Græce, juncta scriptis S. Dionysii in editione Græcolatina operum hujus Lansteliæna Paris. 1615. fol. nisi quod paraphrasi in Epistolas Dionysii, versionem suam *Petrus Lantelius* S. J. addidit. Totam latine vertit Græceq; & Latine cum Dionysii operibus & Maximi scholiis edi curavit *Balthasar Corderius*, S. I. Antvv. 1634. fol. *Godfridi* quoque *Tilmanni* Carthusiani versionem *Polsevinus* memorat, & aliam *Vincentii Marinerii* Allatius, sed typis non exscriptam.

2. *De processione Spiritus Sancti*, πρὸς τὰς λέγοντας, ὅτι διὰ τὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἡ διὰ τὸ ὁμοῦσιον, ἡ διὰ τὸ χορηγεῖσθαι ὑπὸ αὐτῶν τῆς ἀξίως, *Adversus eos qui dicunt propterea dici Spiritum Filii, quod ejusdem cum eo substantia sit, vel quod ab eo dignis suppeditatur*, Græce & Latine exstat in Tomo I. Græciæ Orthodoxæ, una cum editoris Allatii interpretatione, Rom. 1652. 4. pag. 390-399.

3. *Ἐκφρασις τῆς Αυγαστῶν*, *Augustalis in templo Sophia CPolitano descriptio*, Græce edita à Clariss. Boiviniód Gregoram pag. 764. è Codice Regio 3119.

4. *Ex Paraphrasi in totam Aristotelis Philosophiam quæ libris XII. titulis 47. & capitibus 435. comprehensa in Bibliothecis quibusdam integra adhuc Græce asservatur*, prodiit ** a) *Epitome Logices Aristotelis* Γεωργίῳ Διακρίσις πρωτεκδικῆ καὶ Δικαιοφύλακῃ & Παχυμερῶς Ἐπισημὴ τῆς Ἀριστοτέλους Λογικῆς, Latine interprete Jo. Baptista Rafario Paris. apud Vascosan. 1547. 8. & Græce ibid. 1548. 8. & Græce atque Latine Ed. Bernhardo curante Oxon. 1666. 8. In hac Epitome sub initium statim leguntur quæ de sex definitionibus & divisione Philosophiæ ediderat Græce Joach. Camerarius Lipsiæ in 8. sine anni nota, una cum Archyæ libello de decem Categoriis & cum aliis quibusdam quæ

* Reprehendit *Polsevinus Tilmannum*, quod *Pachymerem* *Athanasii* ἀνυμνεον scriptis. Ac sane non fuit æqualis *Athanasii* illius antiqui *Arianorum* saculo IV. mallei, attamen non minus certum est etiam *Pachymeræ* ætate fuisse Patriarcham Alexandrinum nomine *Athanasium*, cujus plus simplici vice ille in Historia sua Byz. meminit, & cui paraphrasin suam *Dionysianam* svadente ipso compositam inscripsit.

** Vide Allatium de Georgiis pag. 366. 367.

quæ supra lib. 2. cap. 13. in Archyta recensui: latine vero Oporinus Basil. 8. cum Porphyrii quinque vocibus & Aristotelis prædicamentis à Joach. Perionio verlis. Et quæ Græce atque latine cum Jacobi Foscareni versione prodierunt Pachymera de sex *Philosophia definitionibus* & de quinque vocibus ac decem prædicamentis. Venet 1532. addita Pselli & Nicephori Blemmidæ compendiis in Logicam Aristotelis. β) *πεὶ αὐτῶν γραμμῶν de lineis infecabilibus* libellus sæpe utraqve lingua in Aristotelis operibus editus & Aristoteli ipsi à multis, antequam errorem notarent Camotius & H. Stephanus, perperam adscriptus. Latine vertit Jac. Schegk. Vide si placet quæ dixi lib. 3. cap. 6. §. 28. γ) *Epitome* denique ipsa *Philosophia* latine ex interpretatione Philippi Bechii, Philosophi ac Medici, Basil. 1560. fol. cum Synesii orationibus. Hanc Epitomen *Eumoro* cuidam auctor dicavit, ut patet ex his Pachymera ad eum versibus:

Δίχυστο * ἡμῖτις οἷο πίνω ἐλευνιον ὕψου
 ἔγμορ' ἐμῶν περὶ πλῶν κινέσεται ** πασῶν
 Πλῶν εὐφροῖον οἶον Σταγείρης ἡμῶν' ἐνεκε
 Ταρρὰ καὶ εὐφροῖας ζυγκροῖσται ἡδαιον αὐτῶν
 ὧσκειν εὐφροῖας, μηδ' ὅσον τῷ πλῶν λείπειται,
 Καὶ κεν ἀεικελῆς μεταμῶλια ἡμῶν' ὀλῶνται
 Ἐμπης δ' αὐτὸ καὶ ἡμῖτερον νέον ἔπγ' ἔλειψεν,
 Ἔργον ὅπως πυκάσται. Ὑπερτέραν ἀρχολῆς τευ,
 Ἐντὶς ἀπερσύνῃς ἱερῶν πηλεισμένοι εἰδῶν
 Πρώτῃ τῇ δὲ μεταγραφῇς μάλα νηδὶ δέλτω,
 Τῷ καὶ ὅσον τῷ πλῶν στυπλῆς δόμα ὑψέθεν ἔσω,
 ὅσον δ' αὐτὸ ἀπέκυρσεν ἀμαρπτόν * ἡν ἐραῖο.

Hoc est Philippi Bechii interprete:

EUMORE, & affines inter sacrosque Ministros
 Maxima cura mihi, nostrorum carpe laborum.
 Eximia telam non utilitate carentem,
 Rite quidem textam, complexam ac cuncta Stagira

Nnn 2

Fila

* *Perrens ipse sum*, inquit Allatius de Georgiis p. 372. *si quid est hisce carminibus in tota antiquitate durius. Chalybs ipse & incus & si quid est in rerum Natura asperum ac perversum, pra his carminibus mollius est & tractabilius.*

** Nesselius edit κινέσεται charissime.

*Fila tamen, volui ingenii quæ texere & ipse
 Pro ratione mei, ne de tam flamine claro
 Fors quid omitatur, pereant si marcida fila
 Dissimilis tele. Tamen ut sententia nobis
 Firma stat, haud quicquam linquetur sive peribit.
 Nempe tuis ut opus studiis insigne pararent,
 Per pia confectum sacri jejunia luci,
 Quod fragili inscriptum huic tabula transcribere primum,
 Deinde errata mihi quoque tu dignare notare
 Perfectum quoad ut fuerit, tibi calica dentur
 Dona quoad iudicis, mihi crimen id omne putetur.*

In Casaubonianis p. 21. laudatur Georgii Pachymeris *Vita Chrysostomi*, de qua nihil usquam legere mememini. Qvam enim habemus scriptam à Georgio Chrysostomi vitam, quod Casaubon⁹ ignorare minime potuit longe antiquioris est, & Photio jam laudati Georgii Alexandrini Episcopi, de quo prolixè Hanckius de scriptoribus Byz. part. 1. cap. 10. Sed Casauboni verba adscribam: *Georgii Pachymeris de Vita Chrysostomi liber est eximius & propter argumentum & nonnihil etiam propter scriptorem ipsum: pura est hujus oratio*, (at in Georgio Alex. stylum reprehendit Photius) *neque omni artificio nudata, & cura dictionis: ὁμοεισῆς αἰτιατικῆς* quales in Historiis observabamus, frequentissima.

Pachymera scripta inedita.

Præter Paraphrasin in universam Aristotelis Philosophiam, de qua jam dixi & cujus major pars Græce adhuc in Bibliothecis atque integræ in Vindobonensi * delitescit, servantur in Bibl. Regis Galliarum Cod. 3112. Pachymeris μελέται εἰς τὰ προγυμνασµατὰ καὶ εἰς τὰς εἰσεύσεις. *Exercitamenta Rhetorica in Progymnasmata & flatus*. Singulorum titulos & initia exhibet Allatius de Georgiis pag. 369 370. 371. in quibus est etiam ἐκφρασις ἡ Λυγυσιῶν, quam Boivini beneficio habere

* Codici MS Vindobonensi hæc suam manu adscripsit Jo Sambucus: *Philippus Bechius, Medicum Basiliensis conversus Basilea Genendis Episcopum cum Frobenio A. 1560. Verum hic Codex longe duobus, quibusvis Interpretibus licuit, integrior & probior est Bechius: sæpe nec verba apprehendit, nec sensus reddidit. Sambucus hunc emit octo coronatus, missum ex Italia A. 1583.*

bere nos jam monui. *Epistolas* quas in Bibliothecis Italiae latere scriptis Gesnerus, nunquam reperire se potuisse, licet anxie perquisitas testatur idem Allatius & dolet. *Eas enim*, inquit, elegantissimas futuras, & dicendi antiquo nectare, praterquam quod eo aeo scriptores fuerant, plenas suspicor; cum minus aliis in eloquendo Pachymerius, quod ex *Historia*, & aliis ejusdem tractationibus colligi potest, inepcias. Refert autem nactum se Pachymeræ opusculum *ἡ κατὰσκευασίας καὶ ἐξεργασίας τῶν Πηχαιρημάτων* de apparatu & constructione argumentorum, cujus initium: *πῶς κατασκευάζεται δι' ἐξ.* Ait etiam Pachymeræ libellum de quatuor Mathematicis scientiis exstare MS. in Bibl. Regis Galliae, sed dubitat idemne sit qui sub Pselli nomine editus est, & de quo Allatius libro de Psellis cap. 37. Sane idem scriptum Arsenius cum primum Romæ edidit, dubitavit Euthymium ne an Psellum haberet auctorem, licet Psello à pluribus tribuatur: Labbeus vero in Bibliotheca nova MS. pag. 117. tanquam diversa memorat *Georgii Pachymera de quatuor Mathematicis Arithmeticæ, Musica, Geometria & Astronomia* (qvo ipso ordine etiam disciplinæ illæ in Pselliano libello pertractantur) in Codice Regio 859. & de iisdem Euthymii Pselli in Codice 891. De iisdem incerti Codice 381.

Τὰ κατ' ἐαυτοῦ Carmina de vita sua memorat Pachymeres & ex illis versus quosdam Hexametros adducit lib. X. *Historiæ Byz.* cap. 14. & 15.

XII. JOANNES CANTACUZENUS, Cantacuzeni Peloponneso præfecti & Theodoræ Palæologinæ, Imperatoris Andronici Palæologiamitæ filius, a) distingvendus 1) à Joanne Cantacuzeno Manuelis Comneni progenero qui adversus Servios & Hungaros fortiter pugnavit & in bello adversus Turcos circa A. C. 1174. cecidit. 2) à Joanne Cantacuzeno Cæsare, qvem oculis privavit Andronicus Comnenus, & 3) à Joanne Cantacuzeno qui Despotæ dignitate usus fuit sub Joanne Palæologo circa A. C. 1356. Ab his inquam distingvendus Joannes Cantacuzenus Imperator, literis humanioribus perinde ac sacris egregie excultus b) & prudentia

Nnn 3

tia

a) Vide quæ de Cantacuzenorum stemmate Cangius in familiis Byz. pag. 218. seq. De Cantacuzeno Gregoras, Ducas, Phranza, atqve imprimis Cantacuzenus ipse.

b) Roivinus ad Niceph. Gregoram Pag. 797.

tia in rebus gerendis, reique militaris peritia & animi virtute conspicuus. Hic sub Andronico Palæologo seniore præfectus sacri cubi-
culi, sive magni Papiæ munere insignis, c) deinde donatus Ma-
gni Domestici dignitate ab Andronico Juniore Imperatore, cui à
teneris peramatus & familiaris atq; adeo charus fuit, ut Imperii Col-
legam sibi addiscere cogitaverit, constanterque renuentem hoc ægre
tulerit, & moriens A. C. 1341. filiis suis impuberibus Joanni novem
annos nato, Theodoro & Manueli delegerit tutorem. Cantacuzeni
quum tutorio nomine imperium cœpisset administrare, interceden-
tibus variis cum Anna quam viduam Andronicus reliquerat dissensio-
nibus, per calumnias insidiasque æmulum compulsum est ad bellum,
quod Didymotichi A. 1342. appellatus & cum conjuge Irene à Laza-
ro Patriarcha Hierosol. coronatus Imperator, adversus Annam fi-
liumque ejus Joannem per quinquennium gessit. His post captam
8. Jan. 1347. proditione CPolin, nihil mali intulit, sed iterum recon-
ciliatus filiam suam Helenam Joanni quod prius Anna æmulis Canta-
cuzeni suffragata ferre noluerat, desponsavit, atque iterum solen-
niter CPolii proclamatus 8. Febr. Imperator, coronatusq; in Blacher-
narum templo est à Patriarcha CPol. Isidoro 13. Maj. consorte Impe-
rii adscito Johanne illo Palæologo quindecim tum annos nato, ita
tamen d) *ut junior seniori potiores deserret in omnibus, ac propter æta-
tem nondum firmatam, decem annos administratione cederet, quibus ex ælia
aquali autoritate cum eo imperaret.* Sed non diu post recrudescuntibus
dissidiis res iterum devenit ad bellum, in quo superior Joannes CPol-
in cepit A. 1355. Jo. Cantacuzenus cessit Imperio, & non diu post in
Manganorum Monasterio Monachi habitum & JOASAPHI nomen
induit, ut Irene uxor delituit in Martha Monasterio, Eugeniz ap-
pellatione adscita. Per longum tempus in monastico secessu ac
quiete vixisse Cantacuzenum scribit Ducas, e) sed plane ætatem
produxisse usque ad A. C. 1411. 20. Nov. Lambecius ad Codinum.
pag. 210. observat ex nota Demetrii cujusdam Leontarii, qui Codi-
ci MS. Tacti cor Græcor qui est in Bibl. Barberina annotavit filiam
suam

e) Cangius famil. Byz. p. 260. Hænkius de scriptoribus Byz. lib. 1. c. 36. Henr. War-
thoni Appendix ad Cavei Historiam literariam scriptorum Eccles. ad A. C. 1342.
Jacobus Pontanus in Cantacuzeni Vita, Historiz ejus præmissa.

d) Cantacuzenus lib. 3. cap. ult.

c) Ducas Hist. Byz. cap. 11.

suam Lascarinam Leontariam natam esse A. 6919. (CHristi 1411.)
 ἡμέρῃ δευτέρῃ μὲν τὸν θάνατον ἔσθιμις βασιλείῃς τὴν δὲ ἑορτήν καὶ ἀγγελικὰ
 ὀνόματα μετανομασθῆναι Ἰωσήφ μοναχῶν, die secunda post obitum incluyt
Imperatoris, qui in habitu Monachali nomen Iosephi suscepit. Sed tum cente-
 nario proprior vel major etiam Cantacuzenus fuerit. Et addit ipse
 Lambecius hoc forte rectius intelligi de Joanne Palæologo Androni-
 ci junioris filio, quem perinde ut Cantacuzenum & factum esse Mo-
 nachum & Iosephi nomen post annos duos & dimidium Imperii ad-
 sumsisse Codinus f) scribit. Cantacuzenum porro quem certe adhuc
 A. C. 1375. superstitem fuisse Cangius observavit, non minus inter
 milites, Ducesque bellicos & Imperatores sub Cantacuzeni, quam
 inter Monachos Iosaphi nomine omnibus sæculis celebrandum ca-
 nit Simon ArchiEpiscopus Thebanus g) hisce versibus:

Θρυλλεῖτο τὴν δὲ τοῖς ἀπείροις τῶν χρόνων
 Ὁ στρατιώτης, ὁ στρατηγὸς ὁ βρέμων
 KANTAKOYZHNOS ὡς ἀναξ ἸΩΑΝΝΗΣ,
 Σεπίοις π σὺ λ' ἄν' ἀγίοις ἸΩΑΝΝΕΣ,
 Τάξει πάση γὰρ ἐξέλαμψεν ἐλάνγος.

Exstant ejus *Historia Byz. libri IV.* de rebus sua ætate gestis à morte us-
 que Michaëlis Palæologi 15. Octob. A. C. 1320. extincti, usque ad
 Philotheum Patriarcham CPol. anno circiter 1357. constitutum à
 Joanne Palæologo Andronici junioris filio. Argumentum operis
 ipse exponit his verbis lib. IV. cap. ult. pag. 710. αὐτὸς μὲν ἐν συμβέβηκε
 Γωμῶσις ἐφ' ἡμῶν ἔτε τοῖς ἀνω χρόνοις, ἡνίκα τῶν βασιλέων Ἀνδρονίκου ὁ
 παῖς ἀλλήλως ἐκινήθη πόλεμος, καὶ ὕστερον ὁ μεταξὺ τῆς βασιλίδος
 Κωνσταντίνης καὶ Καντακουζηνῆς τῆς βασιλείας ἀνερίπισθη, καὶ τὰ πλεονέκτα δὴ πῶτα,
 ὅσαι βασιλεῖς ὁ υἱὸς Ἰωάννης πρότερον τὴν γυναικὸς ἀδελφῶν Ματθαίου διηκέχη,
 καὶ βασιλεῖα τὴν κηδεῖν, τοιαῦτα εἰσιν. *Quæ igitur à Romanis nostro avo à*
pluribus retro annis gesta sunt, quando inter Andronicos (avum ac nepo-
tem) bellum viguit, & postea inter Imperatricem Annam (viduam relictam
ab Andronico Palæologo juniore) & Jo. Cantacuzenum accensum est: &
postremo, quæ juniore Imperatore Jobanne (filio Andronici nepotis) ab ux-
oris (Helenæ Jo. Cantacuzeni filix) fratre (Matthæo Cantacuzeno) &
focero (Joanne Cantacuzeno) dissidente consigerunt, hæc sunt. sunt

f) Codinus Orig. CPol. pag. 81.

g) apud Allatium de Simeonibus p. 203.

sunt operi bina *Epistola* sub fictis Nili h) & *Christoduli* nominibus. Nilus *Christodulum* h. e. *Cantacuzenum* rogat ut quæ suæ ætate k) *Imperatoribus Byzantinis* acciderint, velit consignare scripto, quod *Cantacuzenus* sub *Christoduli* nomine illi pollicetur, laudatque eum quod à se potissimum hoc requirat, quo nemo melius id præstare valeat, & deinde subdit *Imperatorum CPol.* genealogiam ab *Alexio Angelo* usq; ad *Michaëlem Palæologum A. C.* 1320. extinctum.

Reprehenditur *Cantacuzenus*, l) quod paulo fusior sit in narrandis rebus suis & in laudando se modum excedere, vicissim ea quæ gloriæ & famæ officiebant silentio præterisse videatur. Neque tamen ideo fidem ei temere detraxerim in iis omnibus, ubi aliter quædam narrat *Gregoras*, *Ducas*, *Phranzes* quibus universis, etiam ipso *Gregora* est plenius accuratior, ne de stylo dicam cujus dignitatem & elegantiam omnes prædicant. *Palamæ* nimium fuisse arguit *Allatius* II. 17. 2. de consensu utriusque *Ecclesiæ* p. 830. Et tuncitur *palam Cantacuzenus*, qui narrat *Barlaamum* veniam ob stulte dicta petiisse - - tacens contra *Palamam* pœnas à *Synodo* constitutas, ne etiam ipse in posterum aliquid de dogmate per rasset. Sed *Cantacuzenus*, dummodo suum teneatur *Palamam*, omnia invertit. Quicquid vero sit de *Palama*, saltem Imperium neque per injuriam rapuisse, neque per tyrannidem administrasse videtur, qui oblatum pridem ab *Andronico juniore* accipere tam constanter recusavit, & tot testatissima alias dedit moderationis æquitatisque suæ specimina: Potius credibile est quæcumque graviora fecit, fecisse coactum æmulorum injuriis, Annæque.

Opus *Cantacuzeni* è *Codice MS. Bavaricæ Bibliothecæ* descriptit vertitque *Jacobus Pontanus* S. l. cujus versio latina cum ipsius argumentis librorum capitumque & notis in totum opus atque explanatione dignitatum aulæ & *Ecclesiæ CPol.* nec minus adjunctis annotationi-

h) Confer *Jac. Pontani* præf. ad *Cantacuzenum*, & *Allatium* de *Nilis* p. 85. nostræ editionis, qui observat inde factum esse, ut à quibusdam Nilus Historicus pro *Cantacuzeno*, & pro *Cantacuzeni*, *Nili Historia* celebretur.

k) *Interpres Pontanus* p. 3. habet: quæ superiore & hac nostra ætate. Sed in Græco tantum est à τοῖς Βασιλεῦσι Παλαιῶν ἀντιβυζαντῶν ἐφ' ἡμῶν. Nihil certe scribit *Cantacuzenus* quod ætatem ipsius antecedit. Itaque & p. 910. idem *Pontanus* male: quæ nostro auge & superiore gesta sunt, pro: quæ nostro auge à pluribus retro annis sunt gesta.

l) Vide *Judicia* de *Cantacuzeno* apud *Vossium*, *Bonam*, *Hanckium*, *Thieman* *Pope* *Blount* &c.

tionibus Historicis *Jacobi Gretseri*, S.I. prodiit Ingolstadii 1603, fol. Deinde Græca ex Codice MS. Bibliothecæ Petri Segvierii, Franciæ Cancellarii adjuncta sunt in splendida editione Regia Græco-latina, Parisi. 1645, fol. tribus Voluminibus, quorum *primo* Vita auctoris, explanatio dignitatum & duo priores libri, *secundo* tertius & *tertio* quartus, Gretserique ac Pontani notæ una cum duplici Indice comprehenduntur.

Alia Cantacuzeni scripta.

Apologia IV. sive assertio *pro Christiana Religione* adversus Muhamedanos, & *IV. λόγοι* sive *libri adversus Mahometis errores*, quibus varia Alcorani capita confutantur. Hoc opus Cantacuzenus in Monasterio scripsit in gratiam amici sui *Achamenidis*, qui è Mahomedano Christianus Monasticæ vitæ & ipse nomen dedit & *Meletius* dictus est. Eum Muselmanus *Samphates* Iphachanes Persa literis scriptis ad deserendam Christianam fidem sollicitaverat, quas confutaturus Cantacuzenus non satis habuit respondere ad objectiones, sed plurima etiam addidit ad fidem religioni nostræ faciendam, & Mahometis explodenda commenta. Dux hujus operis Codices Græcos MSS. quorum alterum *Emanuel Zycandyla* exarasse se subscriptione fuit testatus, *Theodorus Bibliander* communicavit cum *Rodolpho Gualthero* Tigurino, qui illud latine vertit ediditque Basil. 1543, fol. & Græca ad calcem voluminis subjunxit. Notat Gualtherus, multos Judæorum errores quos nempe cum Mahometanis communes habent, simul à Cantacuzeno refelli, unde suspiceris libros Cantacuzeni *adversus Judæos* Simlero memoratos ab his non diversos esse. Certe editi hæcenus alii nulli sunt. Sed tamen *novem sermones* Christoduli Monachi adversus Judæos memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 1354. Alia quoque ejus monumenta inedita adhuc servantur in Bibliothecis, ut responsio duplex *ad Prochorum Cydonium* de lumine in monte Thaborio & de essentia atque operatione divina, in Bibl. Vaticana m) & Regis Galliæ Cod. 1999. ex quo locum produxit Clariss. Boivinus in elogiis præmissis Nicephori Gregoræ Historiæ.

Adversus Isaacum Argyrum, & de dogmate Barlaami & Acindyni *adversus Paulum* è Latinis Patriarcham CPOL. Utrumque scriptum
Ooo

Libri sti Pars Altera.

m) Vide Allatium de Nilis pag. 61. edit. à me curatæ.

ptum in Bibl. Cæsarea & Regis Galliæ. Vide Lambecium V. p. 206. & Labbeum p. 86. Bibl. novæ MSS.

Epistola sex ad eundem Paulum cum duabus Pauli responsoriis, in Bibl. Regis Galliæ & Oxoniensi Bodlejana.

Edictum pro tomo Synodico A. C. 1347. factæ excommunicationis Joannis Calecæ Patriarchæ CPol. Barlaamo & Acindyno * fa-ventis, una cum Tomo ipso, in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 29.

Paraphrasis Ethicorum Aristotelis, Simlero memorata & Labbeo pag. 113. seq. Bibl. novæ MSS.

MATTHÆI Afanis CANTACUZENI, n) qui Joannis Cantacuzeni filius, ab eo pronuntiatus Imperator coronatus-que à Philotheo Patriarcha A. 1354. sed proximo anno captus à Joanne Palæologo, Imperatoris titulum exemplo svasuque Patris deposuit, in montem Atho secessit & Monasticam vitam amplexus patre superstite decessit, *Commentarius in Canticum Canticorum* Græce & Latine cum notis Vincentii Riccardi prodiit Romæ 1624. fol. De ejus lucubrationibus in *Sapientiam Salomonis* & *monitis salutaribus* quas collegisse vel dictasse traditur, nihil reperi.

XIII. NICEPHORUS GREGORAS, de quo abunde dictum supra p. 300. seq.

XIV. LAONICUS sive ut Simlero & aliis NICOLAUS (idem enim nomen est, ut Theophilus & Philotheus, Demonius & Nicodemus) CHALCOCONDYLES, Καλκοκονδύλης (decurtato nomine Chalcondyles à plerisque dictus) Atheniensis, clarus circa A. C. 1470. Nam ad Annum 1490. vel ultra perduxisse ætatem, nescio quo auctore Vossius scribit. Exstat tradita ab eo *historia de origine atque rebus Turcorum & Imperii Græcorum interitu libris X*, ab A. C. 1298. atque Ottomanni I. initiis ad 1462. sive Imperium adultum Mohamedi secundi. Appendix brevis usque ad A. 1565. recentiorem auctorem agnoscit, & in editionibus quibusdam desideratur. Unde nec

* Subscriptis etiam Cantacuzenus tomo condemnationis sedætorum Barlaami & Acindyni, promulgato A. C. 1351. Vide Lambecium V. p. 208.

n) Vide Cangii CPolin Christianam pag. 161, & Rob. Geri appendicem ad Hist. literariam Cavei ad A. 1354.

nec illius rationem habuit D. David Chytraus, qui argumenta librorum decem Chalcocondylæ exhibet in sua Chronologia. Laonicus ipse scriptor minime contemnendus, unde in Vignolii Marvillii Miscellaneis Historico literariis T. 3. p. 56. legas hoc de eo iudicium: *Comme on a joint Calcondyle, qui a traité l'Histoire des Turcs, aux Auteurs de la Bizantine, on peut assurer qu'il ne les deshonore pas de se trouver à leur suite. Il a le don de reveiller notre attention, en nous donnant de la curiosité, & de ne nous pas laisser dormir sur son livre.*

Laonici Chalcocondyla editiones.

Latine ex versione *Conradi Clauseri* Tigurini Basil. 1556. fol. apud Oporin. Atq; collata cum *Philippi Gundelii* (haud edita) versione, castigataq; à *Claudio* ipso & alio viro docto, ibid. 1562. fol. ad *Nicephori Gregoræ* Græcolat. calcem, & *Francos.* 1568. fol. ad calcem editorum latine *Zonaræ*, *Nicetæ* ac *Nicephori Gregoræ*. Mentio apud *Vossium* etiam versionis quam molitus *Dionysius Coroneus*, Professor Regius Parisiensis, sed illa nunquam lucem vidit.

Græcæ & Latine cum ejusdem *Clauseri* versione in tribus Hist. Byz. scriptoribus junctus *Nicephoro Greg.* & *Georgio Acrop.* Genev. 1615. fol. atqve iterum separatim, sed notulis *Clauseri* marginalibus omissis, ex typograph. Regia Paris. 1650. fol. in qua editione præter Varias lectiones è duobus Codicibus Regiis, è quibus Græca passim emendata, & glossarium *Caroli Annibaldi Fabrotti* Jcti in Chalcocondylam & *Ducam*, adjuncti sunt *Annales Sultanorum Othmanidarum*, ab A. C. 1289. ad 1550. quos è Turcica lingua Germanice verterat edideratqve *Johannes Gaudier* dictus Spiegel, latine vero transtulit & *Francos.* 1596. fol. vulgavit *Jo. Leunclavius* nobilis *Angrivarius*, qui & supplementum ab A. 1550. ad 1588. *Osmanidarum*que genealogiam & pandectem Historiæ Turcicæ sive explicationem & descriptionem variarum rerum nominumqve ad illustrandos *Annales* adjecit. Laonici Historiam tribus in Codicibus Bavaricæ Bibliothecæ manu exaratam exstare Græcæ, testatur *Gretserus*. Locum quo Germaniæ descriptio continetur ex libro secundo, Græcæ & Latine cum notis exhibet *Freherus* inter scriptores rerum Germanicarum.

Gallicè hic scriptor cum commentario prodiit *Blasio Vigenerio* interprete Paris. 1577. 1584. 4. & cum *Thoma Arzi* continuatione ad A. C. 1612. ibid. 1612. 1620. 1650. & *Mezenei*, usque ad A. C. 1663. ibid. 1663. fol. recherche sur l' Histoire de Chalcondile, & illustrations de la même Histoire.

Ipse Laonicus, inquit Bellarminus de scriptoribus Eccles. non caret narrationibus falsis, quas temere credidit rerum nostrarum ignarus.

Nonnulla Laonici Chalcocondylæ loca reprehendit Jacobus Gaddius in elogio Historico & T. 1. de scriptoribus non Ecclesiasticis p. 119. sq. atque Casp. Barthius ad Claudian. p. 338. Ceterum fallitur Henricus Warthonus V. C. qvi in appendice ad Hist. literariam doctissimi Cavei scribit Chalcocondylam prodiisse latine ex Clausieri versione Paris. 1550. Præter rem quoque in catalogo librorum à Joanne Oporino excusorum, qvi vitæ ejus subjicitur, memorari videas Laonici libros Græce & Latine in fol. editos, nam latine tantum illos Oporinus vulgavit, conqvestus etiam in præf. ad edit. posteriorem Anni 1562. Græcum Codicem sibi defuisse. Hunc Laonicum propinquitate attigit *Demetrius Chalcocondylas* circa A. C. 1510. octogenario major defunctus Mediolani, de quo in Grammaticis dicere me memini.

XV. GEORGIUS CODINUS, amplissimo in aula CPolitana munere Curopalatæ pridem functus, postremis Palæologorum temporibus claruit, & Imperio ipsi superites fuit, siquidem libellum de Imperatoribus CPolitanis claudit ** commemoratione captæ ab Agarenis sive Turcis urbis A. 6961. hoc est Christi 1453. Ex ejus scriptis exstant:

* Confer Allatium de Georgiis pag. 361. Hanckium de Byz. rerum scriptoribus cap. 10. Warthonum appendice ad Hist. literariam Cavei ad A. C. 1461. & Petrum Lambecium in brevi diss. de Codini vita & scriptis, qvi negat se Curopalatæ nomen in MSS. Codicibus sex quos vidit, offendisse, putatque impositum potius ideo, quod de officiis Palatii scripsit, quam quod ipse dignitate Curopalatæ functus fuerit. Cum tamen nomen hoc Curopalatæ invenerint Junius & Gretserus, non video quare incredibile videri debeat dignitatem Curopalatæ gessisse. Quia autem in aliquibus Codicibus omittitur, hinc apparet esse nomen dignitatis neutiquam vero proprium, quod non est quærendum aliud quam Codini.

** p. 32. edit. Lambecii, ἐπὶ τῆς (de Constantino Palæolo. o ultimo Imp. loquitor) ἐγένετο, ὁμοί, ἡ ἀλωσις τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τῶν ἀδίων Ἀγαθηνῶν ἐν ἐτὶ 7524. καὶ ἐγένετο, δορυάλωθ' ἡ πρὶν βασιλὶς πάντων τῶν πύ-

1. Περὶ τῶν ὀφφικιαίων ἔ παλλατίκων κωνσταντινουπόλεως βασιλείων καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, *De officiis & officialibus Aula Imperatorum & magna * Ecclesia CPolitana.* Agit etiam Codinus de festis plebisque & de Imperatoris Coronatione, inauguratione Patriarchæ, aliisque, unde in altero Bavarico Codice MS. titulus prioris partis conceptus est sic: τὰ ὀφφικία ἔ παλλατίκων. ἐπὶ ἧς πρὸς τὰς γενομένης ἐ τῆς ἐορτῆς εἰς τὴν παλλατίαν, καὶ πῶς τὴν βασιλίαν ἐφειδῶν οὐ, καὶ πρὸς τὴν βασιλίσσης διαπότις καὶ Πατριάρχου, καὶ ἐδῶν γενομένων ἐ τῷ παλλατίῳ. Hunc librum è Codice Julii Pacii descripsit, & Græce cum versione sua, notis & indicibus amplissimis primus edidit Franciscus Junius, latens sub nomine *Nadabi Armonii*, A. 1538. apud Joannem Mareschallum ** Lugdunensem, 8. Postea hæc eadem editio additis aliquot pagellis novoque titulo, in quo Francisci Junii nomen, exposita est in Commelini officina 1596. 8. Quamquam Jacobus Greterus Junium reprehendit quod novam editionem non adornavit & æ se pleno sacco sparsos errores non correxerit, adjutus Codicibus Bibliotheca Palatina, & Raphaëlis Seideri exemplari, quod erat apographum Codicis optimi Augustiani, nam Codicem olim fuisse in Bibliotheca inclita Reipublica Augustana, testis est Hieron. Wolfius præfatione ad Nicetam, & ipse Seilerus, qui inde Græce descripsit & Latine vertit, tamen si versionem suam in vulgus exire nunquam permisit. Dico olim fuisse, jam enim non est, sed amissus est, ut ante aliquot annos ex Amplissimo Domino Marco Vellero, Duumviro Augustano intellexi: nescitur cujus negligentia vel fraude perierit. Tot ergo subsidii (à Frerhero cui A. 1596. librum dicavit) instructus Junius, præsertim translatione Seileriana, debebat Codinum à capite ad calcem recognoscere, plurima & gravissima menda emendare, librumque ab erroribus liberum Lectori proponere. Ab eo tempore nonnulla fatis acerbe ut solet castigavit ac reprehendit in

••••• 3

Ju-

πόλεως, ὅς καὶ ἀπεκράθη παρ' αὐτῶν ἐν τῇ γενομένῃ Χαλάρῃ αὐτῶν καὶ πάντες οἱ λογαδὲς σχεδόν, καὶ ἐκομίσαντο τὸν τῷ μαρτυρίῳ ἐφάνεν, μὴ δελῆσαι πρὸς τὸν τοῦ ἀνέμου τὰ βασιλικά, μήτε μὴ δελῆσαι τὸν κινδύνον διαφυγῆναι, δυνατὸν οὐτῷ.

- Primum statim caput de officialibus magnæ Ecclesiæ, Goaro non videtur esse Codini, & in duobus Regiis MSS. Codicibus atque in uno eorum quos è Bibl. Bavarica Greterus evoluit, desideratur. Deinde ordo etiam Capitulum in diversis Codicibus diversus. Vide Goari præfat. & notas p. 20.

- Francofurti produsse hanc editionem scribunt Hanckius & Warthonus. Sed puto Heidelbergæ potius, licet Francofurtensis Senatui sit ab editore, qui Francofurti ad Mænum illo tempore versabatur, dedicata.

Junii versione & annotationibus idem *Gretserus* notis ad Tomum secundum operis de Cruce, Ingolstadt. 1600. 4. editum [p. 577. 587. seq. 599. sq. 606. sq. 609. sq. 613. sq. &c. Idem A. 1602. 8. Ingolstadtii edit notae & Varias lectiones in Codinum ex duobus MSS. Codd. Bibliothecae Bavaricae & uno Lautherianae, ad calcem commentariorum Mureti in Aristolis Ethica, Oeconomica, Platonis de Rep, libros duos & Xenophontis ἀναβάσεως Cyri. Deinde ejusdem Gretseri facula Codino accensa prodiit ibid. 1604. 8. una cum Mureti notis ad Sallustium & quinque primores Annalium Taciti libros. Denique totum Codini opus ad tres illos Codices castigatum cum nova versione sua, & tribus Commentariorum, Observationum & emendationum libris, & dissertatione de imaginibus non manufactis Gretserus vulgavit Paris. 1625. fol. ex officina Seb. Cramoisi. Quamquam vero multa recte Gretserus in Codino vidit, multa etiam Meurfiano Glossario † Græcobarbaro adjutus potuit rectius interpretari, non minus tamen spicilegium & ipse sat amplum *Jacobo Goaro* præbuit qui in editione Codini nova Regia, Parisiensis 1648. fol. Græca ad duos Codices Bibl. Regiæ & tertium Allatianum emendavit, versionem per singulas paginas castigavit, novasque per eruditae notas suas in quibus & Junius aliquando (ut p. 76.) vindicatur, * addidit. Adjunxit etiam ineditos ante, Officialium Ecclesiæ & aulae CPolitanae Catalogos ex MSS. Regiis p. 5. 7. 36. & ex Mazarinianis MAT.

† Goarus in præf. *Quam infeliciter Junius in elucidanda verborum quibus usus est Codinum, obscuritate desudaverit*, Meursii in pluribus locis demonstrat emendatio, & instituta per Gretserum verso, ac in amplius disertisque commentariis ejusdem Codini illustratio: sed cum ea qua Gretserus atate vivebat voces illas nostrica Græcia nondum in occidentis partes essent allata, propterea venia dignus est vir sane de re literaria bene meritus - Non enim ille solus est qui ad discipulos quos Meursii glossarium ex posteriori parte *ὁλοθρόν* exponit, allidas: Is enim cum germanam Græcæ, ac vulgarem vocum mentem non sit affectus, sequacibus fruem fecit, in quam ipse prior lapsus, nisi à recentioris Græcæ lingua bene perito corrigatur, illustratur, ac insinuat propemodum, qua possent addi, distinctionibus (uti à Cangio postea sollicitè & doctè præstitum est) augetur, facilem adhuc sequentis præbebit lapsus occasum.

‡ Non pauca etiam, quæ pro Junio, socero suo possit reponere, habere se professus est Vossius lib. III. de Historicis Græcis p. 368. testatur insuper præf. ad libros de Historicis latinis Junium novam fuisse molitum Codini editionem solo typographi consilio suppressam, in qua magnam partem erepturus fuisset Gretsero occasione ita in eum debacchandi.

MATTHÆI † Presbyteri Monachi & Medici (Μοναχοὶ ἱατροὶ καὶ θύται) opusculum versibus scriptum politicis περὶ τῶν Φηκίων καὶ παλλατίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως pag. 8. 38. & alterius ANONYMI, versibus Jambicis p. 40. nec non ex Allatianis p. 9. Præterea Græce & Latine Græcorum Episcopatum ἀνατολικῶν ante octingentos annos à Leone Sapiente Imp. digestam & in Caroli à S. Paulo Geographia Ecclesiastica pridem editam, sed per Goarum ad alium codicem castigatam p. 337 - 362.

2) ἀνακρίψαλαῶσιν Πατριαρχῶν καὶ πτωχολογίῳ τῶν Ἀποστολικῶν θρόνων pag. 363 - 381. quam idem Carolus à S. Paulo à Codice Vaticano dedegat: 3) τὰ ἐν περιουσίᾳ τῶν ὑπὸ τὸν Ἀποστολικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τελεντων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν αὐτῶν Ἐπισκόπων p. 381-399. ex editione Gretferi ad Codini calcem, p. 113. collata cum MS. Regio & cum iure Græco Romano Freheri p. 90. seq. 4) Ἐκθεσις βασιλείας Κύρου Ἀνδρονίκου & Παλαολόγου & γέροντος, ὅπως τὸν ἔχονσι τάξεις αἱ ὑπακείμεναι μητροπόλεις τῇ Πατριαρχικῇ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως p. 400-409. Hanc Andronici Senioris Palæologi Imp. expositionem primus ad Codini calcem Junius, p. 219. & illius exemplo Gretferus p. 117. ediderat. 5) Ἐκθεσις νέαν ὅπως τὸν ἡγεῖται ἡ Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχὴς τῷ Πάπᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν καὶ πῶς καὶ Μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμικαῖς δόξαις διδύνειν, Expositionem novam, quemodo CPolitani Patriarcha ad Papam, reliquos Patriarchas & Archiepiscopos, sed & Metropolitanos, cunctosque saculares dignitates moderantes nunc scribat. p. 410-419. 6) Parthenii Patriarchæ CPol. Epistolam formatam qua prosecutus est Philippum de Harlay Comitem de Cefy, legatione functum Regis Christianissimi ad Turcarum Imp. & Urbani VIII. Papæ Romani Epistolam ad eundem Harlæum p. 420. seq. Ut ad Codini librum revertar, illius MSS. Codices præter eos quos jam laudavi etiam Vaticanum, Scoriacensem, & Sfortianum memorat Allatius de Georgiis p. 362. notatque stylo incommo ac barbaro & qui ea ætate in populi plebisque usu erat scripsisse, Præter enim, inquit, rerum ac nominum difficilem intelligentiam, sæpe etiam ipse modo loquendi agresti & duro sententiam obscuret & obsecat, quem etiam exscriptorum errata, distionesque extera loco propriarum, doctorem incuria intruse reddunt obscuriorem. Pleraque ex Cantacuzeno, aliisque recentioribus Historicis prope verbatim exscripsit, ut inter alios adnotarunt Pontanus * & Gretferus. 2.

† Mathæum hunc post Alexii Angeli tempora scripsisse notat Hanekius II, 2. p. 680. de scriptoribus Byz.

* Jac. Pontanus ad Cantacuzeni lib. I. cap. 41. pag. 591. Gretferus ad Codinum II. 12. p. 279. edit. Cramoisiæ.

2. Παραβολαὶ ἐκ τῆς βιβλίου ἡ χρονικῆς περὶ τῶν πατέρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. *Excerpta ex libro Chronico de Originibus CPolitanis.* Librum Chronicum intellige *Helysbii* illustris de quo dixi supra pag. 241. ubi & de variis hujus libri editionibus, ex illo enim pleraque verboteus Codinus expreflit, cæteris ut Lambecio notatum additis è Glycæ Annalibus, Chronico Alexandrino & alio hætenus non edito Julii Pollucis, Christiani scriptoris qui antiquo illo Polluce cujus Onomasticon Commodus Imp. dedicatum habemus, aliquot sæculis est recentior. Prodiere hæc Codini παραβολαὶ primum cum *Georgii Donsæ*, Jani F. versione Heidelbergæ apud Commelium 1596. 8. & additis Jo. *Meursii* notis Genev. 1607. 8. denique cum versione & eruditis notis *Petri Lambecii* Paris. è typographia Regia 1655. fol. Hic Lambecius longe locupletissimam Codinianorum excerptorum editionem dedit, in qua longe plura Græcæ & Latine exhibentur, collatis Codicibus MSS. compluribus, duobus Holstenianis, quorum unum Holstenius Lambecii avunculus à Peirescio acceperat, alterum è Vaticano Codice descripserat, tertio Is. Vossii ex Codice Britannico: quarto Jac. Sirmondi, quinto Regio Paris. & sexto denique Romano è Bibl. Vallicellana. Inde in Lambeciana editione post illa de Originibus CPol. sequuntur περὶ τῆς ἡμιανογραφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, de forma & ambitu Urbis CPolitane. pag. 11. Περὶ Ἀδιαβήτης De Adiabene regione Asiæ ultra Tigridem fluvium, in qua Naphtha provenit. p. 13. Περὶ ἀγαλιάνων, ἡλάν καὶ ἱεμαάνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. De signis, statuis * & aliis spectatu dignis CPoli. ibid. Quæ in Lambeciana editione leguntur pag. 19. B. à verbis Ἐυφηνίως τῆς γυναικὸς usque ad p. 21. D. & περὶ αὐτῆς, ea Græcè è Codice Bavarico vulgaverat Gretserus lib. 3. Observationum ad Codinum de officiis cap. 19. quemadmodum & illa quæ pag. 23. B. à verbis περὶ τῆς κίονος & φέρων usque ad verba p. 28. C. τὸ αἰδοῖον φανῆναι μοι χερσὶν. Cæterum quæ de signis sive simulacris Gentilium Codinus hic narrat, desumit è Phornuto & Jo. Lydi Philadelphienfis libro necdum edito de Mensibus, è quo Svidas etiam, ut Lambecio observatum eadem hausit. Reliqua de statuis & rebus in urbe spectatu dignis, ad verbum fere descripsit ex Anonymi collectaneis Antiquitatum CPol. quibus titulus τῶν στατιστικῶν αὐτοῦ χρονικῶν, quas primus è Codice Regis Galliarum Lambecius cum notis suis ad calcem Codini pag. 85 - 105. vulgavit Græ-

* Pleraque hujus partis vulgaverat etiam G. Donsæ.

Græce, observatq; excerptas esse à Theodoro Lectore, *Papia, Eusebio, Socrate, Marcello Lectore & compluribus aliis scriptoribus. Anonymi collectanea eadem longe emendatius ab illo tempore Græce & Latine cum versione sua & notis dedit *Franciscus Combesius* in fasciculo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonibus, Paris. 1664. 4. Cumq; Lambecium in notis illis non raro perfringat, Lambecius ei respondere voluit in nova qvam pollicitus est Codini editione, qvam supplemento Corporis Hist. Byzantinæ ex Bibl. Cæsarea potissimum instruendo inferere voluit. Vide lib. 3. commentar. de Bibl. Vindobon. p. 126. Sed illud supplementum nunqam lucem vidit. Sequitur in prima illa & ultima Lambeciana Codini editione ejusdem scriptoris *πεὶ κτισμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, de templis monasteriis & aliis ædificiis CPolitanis* pag. 37-64. & *πεὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς αἰῶνις Σοφίας, De structura Templi S. Sophia & SS. Apostolorum* pag. 64-74. qvæ pars etiam in Georgii Doufæ editione legitur, ac deniq; *πεὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τῆς βασιλείας τῆς μεγάλης Κωνσταντίας, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῇ πόλει, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ὀργῆς τῶν Ἀγαρηνῶν πάσης ἀλώσεως. De annis ab orbe condito usque ad Imperium Constantini Magni: ἔξ de iis qui à Constantino Magno in ipsa urbium regina regnarunt, usque dum ab Agarenis* (A.C. 1453.) capta est. pag. 75-83.

INDEX Scriptorum & aliorum qvorumdam, qvi in Codini & alterius Anonymi (qvæ à num. 171. incipunt) Excerptis de Antiquitatibus CPol. memorantur.

ad numeros marginales editionis Lambeciana.

Acatus Diaconus Eutybianus 68.

Acuntius Philosophus, Idolorum Antistes 121.

Ἀγγελαιὸς sive Ἀγγελαιὸς χρονολόγος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτοῦ 78. 168.

Ἀλεξάνδρος συγγραμματα 206. Anastasius 78. 175.

Apollonii Tyanensis thesma ciconiarum 7. alia ejus apotelesmata 62. seq. 77. 129.

Arii mors 45.

Aristides Philosophus 190.

Asclepiodorus Philosophus 65. 205.

PPP

Appia-

Libri sui Part. Altera.

Appianus 63.

Ἀπολλινάριον καὶ Ἀλεξάνδρου συγγραμματα 206.

Ἀστρονομικὸν ἔργον, locus CPoli 32.

Basilus Camaterus Patriarcha CPol. 164.

Canonaris Philosophus 198.

Chronographi 189. ὁ χρονικός 56. Clemens 205.

Constantini M. pœnitentia super Crispo filio interfecto 71.

Constantinus Epistolographus 17.

Cranus Philosophus 64. 205. unus è septem Philosophis qui Eudociam comitati sunt. Cæterorum nomina : Carus, Pelops, Nerva, Silvanus, Apelles & Curvus. ibid.

Cyrus vel potius Cyrus Rhetor 73. 176. Cyrus Smyrnæ Metropolitanus 113. Cyriacus Patriarcha CPol. 111.

Codini τα περὶ κτισμάτων 26.

Demosthenis συγγραμματα 183.

Δίων ὁ τὰ ῥωμαϊκά ιστορικός 63.

Elevsius Diaconus Philosophus 17.

Epigrammata 9. 10.

Eusebius Pamphili 196. 206.

Eutropius Sophista. 17. Eutychius Patriarcha CPol. 138. 146.

Eutychianus Grammaticus Protoascretis 17.

Galenus 47. 189.

Gregorii Theologi vaticinium 95.

Heliodorus Astrologus, Leonis Isauri tempore 113.

Hero Philosophus μαρτυρούμενος 176. Hiero dicitur 15. 73.

Herodotus Chronographus 71. 173. Herodion. 102.

Hefyehius ὁ ταχυγράφων 17. Hierotheus Astrologus 144.

Himerius chartularius 36. 182.

Hippolytus Chronographus 71. 173. χρονικὸν ἱππολύτου 173.

Homerus 29. πολλοὶ τῶν ἱσραηλῶν 128. 145.

Joannes Antiochenus 119. Ἰακὼβ κανόνες & σιχηρά. 128.

Joannes Historicus 205. ὁ διακρινόμενος 196. 199.

Joannes Philosophus (Astrologus) 36. 183. Josephus Studita κανόνων ποιητής 104.

οἱ τόμοι & Λέοντος & μαζάου 205. vide & 195.

Ὁ λιβήριος Astronomus 68. 205. Marcus Metropolitā Ephesi 169.

Marcellus ὁ ἀναγνώστης 171. Maximianus Astrologus 144.

Menander Cretensium vates 74. 177.

Μιλῆ

Μιλίχιος ὁ χρονολογῶν 206.
 Μ^α-^αrius Patriarcha Hierosol. 70. Nectarius Patriarcha CPol. 116.
 Oracula 1. 9. 108. 123. 176. 180. (123.
 Panodorus Aegyptius 91. Paulus Patriarcha CPol. 123.
 τὰ πατὴρ συγγραμματα 194. videndum num per papiam (quod di-
 gnitatis nomen est) intelligat Jo. Cantacuzenum.
 οἱ τὰ πατὴρ τὰ βυζαντίν συγγραμματα 4. Paulinus 117.
 Philippus ἐπαρχῶν 201. 202. at verba Φίλιππος ἐστέρησεν nolim cum
 Combefisio reddere scripsit, sed retulit.
 Φιλόδοξος vel Φιλόχορος ὁ λογιστής, 67. 211.
 Phlorton & Marcion Philosophi Romani 12.
 Plumbatus Philosophus 210.
 Plutarchus Πιστολογῶν Justiniani Imp. 34.
 Proclus Patriarcha CPol. 25. discipulus S. Chrysostomi 99.
 Προμνήτιος Alexandrinus Historicus 206.
 Romani Imp. Novellæ 157. (130.
 Secundi Philosophi ἐλκεῖα 38. 210. Sergius Patriarcha CPol.
 Socrates 197.
 Sozomenus 205. 206. Synodus II. CPol. 123.
 Doctores πρεσβυτέρους CPol. 89. 92. Tarasius Patriarcha CPol. 121.
 Theodoretus 74. 176. 206. Theodosius Patriarcha Antioch. 163.
 Theodorus ἀναγνώστης 36. 182. 183. 190. 206. alias Studita 104.
 Theodorus ὁ δεκαπολίτης 157. Vide infra p. 489.
 Theodorus Thebanus, Philosophus 91. Theophilus Philosophus 122.
 Troilus Rhetor 17. alius protovestiarius 93. cubicularius Justinia-
 ni 139. 143.
 Versus Poëtæ 187. emendati in Combefisii edit. p. 16.
 Vigilus Astronomus 54.
 Urbicius de re militari scripsit tempore Anastasii Dicori, A. 180. post
 eam conditam CPolin n. 84. alius protovestiarius. 73.
 Zacharias Patriarcha Hierosol. 70.
 Subjicitur in calce voluminis ἐρμηνεία τῶν ὀφφικίων τῆς ἀγίας καὶ
 μεγάλης Ἐκκλησίας ἀ διερμηνεύθησαν τὰ ἔξω. ANONYMI explicatio
 Officiorum S. ac magnæ Ecclesiæ CPol. juxta eorum ordinem: quam
 Bernardus Medonius Tolosæ à MS. Codice Caroli Monchalli ArchiEpi-
 scopi Tolosani primus edidit, latinamque versionem suam & glossa-
 rium, atque in margine notulas adjunxit.

Exstat quoque, sed quam Lambecius merito omisit, ab eodem Codino versa Græce *Missæ Gregorii I. Papa*, quam cum illa Græca interpretatione (utraqve lingua, non Græce tantum ut Warthonus scribit) Paris. 1595. 8. edidit Fed. Morellus, quocum illam communicaverat Joannes à S. Andrea, Ecclesiæ Parisiensis Canonicus. In Bibliotheca Barberina memoratur præterea editio Paris. 1583. 8. quam non vidi. Exstat & Græce & Latine in Frontonis Ducae Auctario Bibl. Patrum Paris. 1624. fol. T. 2. pag. 125. *Scias Lector*, inquit Allatius de Georgiis pag. 362. *hanc eandem Missam multo auctiorem & perfectiorem legi in Bibl. Barberina Cod. 75. quæ tamen dicitur ab EMANUELE CHRYSOLORA esse in Linguam Græcam conversa.* Λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ Λατινικῆς διδελκτή ἐς τὴν Ἑλληνικὴν, ὅσα κυρτὰ Μανῆλ τῷ χρυσολωρᾷ. Initium idem est quod in illa quæ Codino tribuitur: ὁ μὲλλον ἱερουργῆσαι ἱερεὺς &c.

Prodiit etiam cum Codino Lambeciano ejusdem EMANUELIS CHRYSOLORÆ * Epistola ad Joannem Palæologum Imp-qua σύγκρισις sive comparatio veteris ac novæ Romæ continetur pag. 107. 126. Græce & Latine, cum ejusdem Lambecii versione. Seqvuntur deinde sed Græce tantum binæ ejusdem Emanuelis jam ἀπομνημονεύου Epistolæ ad Johannem Chysoloram & Demetrium Chysoloram Româ scriptæ & Græciæ absentiam Romæ laude solantes.

In

* Hic est qui ex Græciâ à Turcis opprimi cœpta, virisq; ejus nobilibus & eruditis inter primos Græcas literas in Latium reduxit & in Italia ipse substitit, eum Johannis Palæologi nomine legationem pro auxilio adversus hostes impetrando obiisset. Docuit Græcas literas Venetiis primum, deinde Florentiæ & Romæ ac tandem Ticini, atqve è vita decessit Constantiæ A. C. 1415. Ejus Epitaphium Lambecius Epistolis præmisit, quod etiam legitur in Historia Concilii Constantiensis, quam viro præstantissimo Hermanno ab Hardt debemus T. 1. pag. 30. seq. Adde si vis Jovii elogium pag. 41. Martinum Crusium lib. V. Germano Græciæ p. 234 (ubi etiam de Johanne Chysolora Francisci Philicphi socero, viro itidem doctissimo) Isaaci Bullartii Aeademiam scientiarum T. 1. pag. 265. Hanckium de scriptoribus Byz. lib. 1. cap. 37. Kœnigium in Bibl. Pauli Freheri theatrum virorum illustrium &c. Hujus Emanuelis Chysoloræ *Erotemata Grammatica* prodierunt Græce Argentor. 1516. 4. Venet. 1549. 8. & cum latina versione Paris. apud Wechel. Cæterum non dubito librum Chysoloræ *de antiqua & nova Roma* quem Gesnerus Græce refert exstare in Bibl. Medicea, illam ipsam Epistolam prolixiorē esse quam Lambecius Græce & Latine edidit. Ejus *de processione Spiritus S. contra Græcos* quod laudat Allatius contra Creyghthoum, minor non editum esse in ejusdem Græciâ Orthodoxa. Incipit: Παλαιός γράφω.

In notis ad Codinum pag. 187. Lambecius Græce publica-
vit ineditam ante *Orationem* habitam à PHOTIO CPolitano Patri-
archa in *Encaniis noua Ecclesia* * B. Virginis à Basilio Macedone post
A. C. 879. qvo restitutus est Photius, in Imperatorio palatio CPolita-
no Calendis Maji dedicatæ. Titulus est : *Φωτίῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ἐκφρασίς τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ὁστρογόμης Θεοτόκου, ὑπὸ Βασιλείᾳ τῷ Μακεδόνι οἰκοδομηθείσης*. Incipit : *Φα-
δρὸν ὁρῶ τῆς παρθένου ἡμέρας τὴν σύλλογον*. Eandem orationem Græce
& Latine cum versione sua dedit Franciscus Combesius in manipulo
rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonum scriptis Paris,
1664. 4. pag. 304. seq. De Photii Bibliotheca & aliis scriptis infra
suo loco.

De LEONIS Imp. Oraculis, quæ à Lambecio ad calcem Co-
dini subjuncta sunt, vide si placet quæ dicta sunt hoc ipso capite pag.
364. seq.

De LEONE Grammatico dictum superius pag. 320.

Ex scriptis quæ ad id temporis inedita idem Lambecius in
notis ad Codinum laudat vel profert, sunt notanda *Fragmentum de tur-
ribus vocalibus Byzantii*, quod è MS. Bibl. Regiæ Paris. affert n. 4. Aliud
fragmentum de promontorio Chalcedonensi *ἡραίῃ* quod deinde corrupte
ἡρίον dictum est. num. 122. *Anonymus Chronographus Græcus* qui in Bibl.
Regia asservatur. num. 9. 18. 46. *Alta Græca Sylvestri primi*, Papa
num. 14. 56. 57. 68. *Asclepiodori τίχῃ τακτική*. num. 65. *Anonymi de
septem Synodis brevis narratio*, quam post Codini libellum περὶ κτισ-
μάτων in duobus Vaticanis MSS. reperit & num. 78. integram
Græce edidit Lambecius. *Julii Pollucii Chronicon* è qvo prolixus lo-
cus de Constantino M. & instauratione Byzantii affertur num. 12.
Joannis Lydi Philadelphiensis περὶ πολιτικῶν δέχτων num. 154. & *περὶ
μυστῶν*. n. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 63. *Lexicon antiquum Græcum ex Bibl.
Segvieriana* n. 18. *Manuelis Phila Epigramma in B. Virginem* n. 116. *Ni-
cesæ Rhetoris Oratio de passione S. Stephani, & corporis ejus inventio* n. 99.
Nicephori Callisti syntagma de miraculis ad fontem templi S. Maria editis & de
Ppp 3 ejus

* In vita Basilii scripta à Constantino Porphyrog. n. 55. templum illud sive *via Basili-
κή* ἐκκλησία condita traditur in honorem Christi, Michaëlis Archangeli &
Elia Thesbitæ.

ejus templi structura, MS. in Bibl. Vaticana memoratur n. 116. *Procli in Cratylum Platonis*, n. 27. & in *Parmenidem*, n. 65.

XVI. JOANNIS ANAGNOSTÆ Theſſalonicenſis, de occupata & erepta Venetis A. C. 1430. per Muratem II. Turcarum Principem Theſſalonica, ad amicum ſcripta aliquot poſt urbem captam annis, ſæpius illo id deſiderante, narratio exhibetur Græce & Latine in Allatii *συμμεικταις* p. 318-380. Confer Hanckium de Hiſt. Byz. ſcriptoribus lib. 1. cap. 38.

Ex NICOLAI Patriarchæ Monodiâ de excidio Theſſalonicenſi A. C. 904. factò nonnulla àſſert Allatius notis ad Acropolitam p. 248. De illo excidio ſupra pag. 351.

XVII. De *Vita Baſilii Macedonis*, quam nepos ejus Imperator doctrinæ omnis cultor inſtauratorqve locupletiffimus CONSTANTINUS *Porphyrogenitus*, Leonis Sapientis F. ſcripſit, dixi itidem ſupra p. 349. Nunc cætera ejus ſcripta recensere juvat, nam quæ de Imperatore ipſo qui ab 6. Jun. A. 912. ſub tutoribus vel cum matre Zoë aut Romano ſocero, & ab A. 946. ad 959. ſolus præfuit, dicenda ſunt, ex Annalium ſæculi decimi ſcriptoribus rectius Lector petet, ſive veteres illi ſint Zonaras, Cedrenus, Glycas aliique, & continuatores Theophanis, Simeon Magiſter, Georgius Monachus, Leo Grammaticus, Jo. Scylitzes &c. ſive recentiores Baronius, Spondanus, Antonius Pagi &c. & qui de Imperatoribus copioſos commentarios edidere Jo. Cuſpinianus &c. & qui Constantini hujus vitam ſingulariter compoſuit Martinus Hanckius de ſcriptoribus Hiſt. Byz. lib. 1. cap. 25.

1. Exſtant igitur ejus ad filium Romanum (à quo deinde veneno impie ſublatus eſt) de *adminiſtrando Imperio liber* ſcriptus (ex parte ſaltem) A. 6457. (CHRISTI 949.) indiſtione ſeptima, & A. 6460. (CHRISTI 952.) indiſtione decima. Hunc primus è Codice Palatino, qui prius Baptiſtæ Egnatji fuit, edidit Joannes Mourſius cum verſione ſua & caſtigatationibus Lugd. Bat. 1610. 8. Deinde alijs Con-

* Cap. 27. αὐτὸς δὲ μέχρις τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδκτιών ἐβδόμη, ἐπὶ ἀπὸ κτίσεως κόσμου 5115. αὐτὸς δὲ ἐκινῶν ἡ Λαγγαβαρία, ἐπὶ 6. & cap. 45. μέχρις τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδκτιών 6. ἐπὶ ἀπὸ κτίσεως κόσμου 515. ἐπὶ τῆς βασι-

Constantini hujus scriptis præmissum Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime eundem librum recudi curavit V. C. *Anselmus Bandurius* Tomo priore Imperii Orientalis, addita versione passim à se interpolata & emendata, suppletisque in ea integris capitibus 23. & 24. de Iberia & Hispania, quæ utpote nimis corrupta interpretari Meursius non fuerat aggressus. Græca Bandurius castigavit ex MS. membranaceo Bibl. Regiæ 2661. scripto annis abhinc quingentis, cujus ope quam plurimas mendas sustulit, eruditas & copiosas addidit notas, præmisitque tabulam Geographicam Imperii Orientalis, concinnatam à Geographo celeberrimo Gvillielmo Insulano (*de l'Isle*), quæ facies ejusdem qualis fuit sub Constantino Porphyrogenito & ejus prædecessoribus, apte repræsentatur.

2. *Tactica* sive βιβλίον Τακτικόν, τὰ ἐν πλεῖστον τῶν καὶ θαλάσσης καὶ γῆν μαχομένων. liber Tacticus, mari terraque pugnantium ordinationem continens. Primus edidit sed Græce tantum & castigationibus suis illustravit idem Jo. *Meursius* ex Codice Bibl. Palatinæ, cum aliis Constantini quæ jam recenseo scriptis Lugd. Bat. 1617. 8. Palatinus ille Codex descriptus fuit à Vindobonensi, de quo Lambecius VII. pag. 201.

3. Περὶ Θεμάτων *de Thematibus* ** Imperii Orientalis & Occidentalis libri II. Ex his librum priorem de thematibus Imperii Orientalis primus è codice Tho. Clementis Angli, Medici Mechliniensis edidit & versionem suam notasque addidit *Bonov. Vulcanius*, Lugd. Bat. 1588. 8. apud Franciscum Raphelengium. Liber posterior de thematibus Occidentis sive Europæ, quem & ipse editurum se Vulcanius receperat notis ad Agathiam p. 4. primus *Fed. Morellus* vulgavit cum versione sua & notis Paris, 1609. 8. Ultramque Vulcani & Morelli

Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Ρωμανῶν τῶν Φιλοφείων καὶ Περφυρογενήτων βασιλέων Ρωμανῶν. Romanum intellige non socerum Constantini sed filium, illum ipsum cui liber inscribitur πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ρωμανὸν τὸν Θεσεφὴ καὶ Περφυρογενήτου Βασιλέα. De Porphyrogeniti elogio videndus præter Can-
gium & alios Seldenus lib. 1. de titulis honorum cap. 5.

** Θέματα veluti *imposita* præsidia, vocatz sunt legiones militum. Hinc eodem nomine denotatz sunt Provinciæ ipse in quibus Legiones in præidiis locatz fuerunt. Atque eo sensu vocabulum istud Constantinus accipit etiam in libro de administrando Imperio ut c. 27. περὶ τῶν θεμάτων Λογυβαρίας.

relli editionem Meursius conjunxit & cæteris Constantini scriptis addidit Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime hos duos libros *Anselmus Baldurinus* paullo ante mihi laudatus, ex Codice Regis Galliarum 2431. in charta bombycina ante annos 500. exarata castigavit, versionem novam, sive ex veteri plurimum interpolatam adjunxit, præmisitque *Guilelmi Insulani* tabulam Geographicam, quæ Imperium CPolititanum quale ab Heraclii ævo fuit per *Nuata* digestum exhibet. Prodiit Bandurii Imperium Orientale, cujus Tomo priore, libri Constantini Porphyrog. ut posteriore editoris notæ continentur, Paris. 1711. fol. Non minus in his duobus libellis pulchram provinciarum & populorum qui Imperio CPolitano parebant notitiam, eorumque origines, & antiquitates Constantinus complectitur, quam libro de administrando Imperio de aliis etiam gentibus quæ adjuvare illud vel lædere bello atque infestare possent, quemadmodum & earum origines, mores & instituta pacis bellicque exponit, unde non immerito librum illum tanquam thesaurum servare se scripsit Egnatius, * cujus Codex MS. deinde pervenit in Bibl. Palatinam, ex quo ipso Codice librum de administrando Imperio Meursius vulgasse se testatur.

4. *Novella constitutiones XIII.* cum versione & castigationibus Jo. Lennclavii ex ejus jure Græco Romano T. 1. lib. 2. pag. 103. seq. & T. 2. in libro Novellarum pag. 139. seq. Francof. 1596. fol. α) *de alienatione fundorum*, cujus constitutionis Cedreno etiam memoratæ duo

- * Jo. Baptista-Egnatius Venetus, libro 2. de Principibus Romanis, ubi de Constantino Porphyrogenito: *Hic à litteris optimoque disciplinæ non abhorrens, quas pater extinctus ab interitu vindicavit; librum Romano sibi reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum omnium fœdera, hostium vires, rationes, consilia explicuit, quem nos in Bibliotheca nostra, tanquam thesaurum, servamus, in quo multa de Venetis etiam ipso dissitis. Aliud exemplar hujus libri MS. quod in Bibliotheca Reip. Venetæ diligentissime custodiri memorat Gysardus dialogo V. de Poëtis pag. 282. Hujus Constantini liber ille celebratus est, quem moriens Romano sibi reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum fœdera, hostium vires quæ & quanta essent, aliæque omnia ad Imperium spectantia complexus est, quem librum hodie Venetorum Reip. in sua peculiari Bibliotheca diligenter custodiri facit. Codicem Regis Galliarum, quo usus Bandurius, laudavit Casaubonus præf. Polybio præmissa ad Henricum IV. Servatur in locupletissima illa Tua, DOMINE, & vere Regia Bibliotheca, Constantini Angusti Porphyrogeniti liber - - Dignum opus quod Majestatis Tue jussu publicam aliquando lucem aspiciat. Vide ibi, si placeat, plura in ejus libri commendationem,*

duo exempla paululum diversa una cum synopsi ejus à Mich. Attalia-
ta composita afferuntur. β) de potentibus in pradia pauperum * succe-
dendis γ) de militibus, δ) de restitutione pretii militarium pradiorum,
ε) de fuga mancipiorum, hujusque Novellæ argumentum ζ) de non de-
serendo judicio ab iis qui actionem instituunt, & de his qui ad tres menses vel an-
num absunt. ζ) de eo quod judices civiles nihil accipere debeant η) de sportulis
περί εταγιστικών. θ) de consuetudinibus. ι) de testamentis aperiendis. ια)
de consuetudinibus scriba. ιβ) De his qui cades committunt gladio, vel mag-
nis fustibus, vel lapidibus, idque consulto. ιγ) De secundis, tertiis & quar-
tis Nuptiis. Duodecimam constitutionem ediderat etiam sed capite
mutilam Enimandus Bonofidius in juris Orientalis libro I. p. 19. (Parif.
1573. 8.) quem vide etiam pag. 15. ubi de alia Constantini hujus
constitutione περί τῶ ἀναδικατισμοῦ οὗτοῦ δόπουστας καὶ μαλταρίας.
Constitutio XIII. περί πολυγάμων, adversus quartas nuptias, eo-
dem loco legitur pag. 16. seq.

Hicse in Meursiana Constantini opusculorum editione Lugd.
1617. 8. (post p. 252.) IV. constitutiones Novella subjiciuntur quas è Co-
dicibus Regiis edidit auctiores melioresque Carolus Labbeus cum nova
versione & castigationibus Parif. 1606. 8. α) περί στρατιωτικῶν de mi-
litaribus fundis, quam dictavit Theodorus Patricius & Qvæstor Decapo-
litanus. β) De fundis Armenicis aliorum & homicidarum. γ) de sportulis,
de aperiendis testamentis, & de eo quod certus ac definitus consuetudinum mo-
dus esse debeat. Hanc dictavit Theophilus Patricius & Qvæstor. δ) De
sportulis, qua abrogatur superior constitutio, permittens judicibus & scri-
bæ sportulas accipere. Hanc dictavit Theodosius (idem qui antè
Theodorus) Patricius & Qvæstor Decapolitanus.

ς. Leonis Sapientis & Constantini Filii ἐκλογὴ τῶν νόμων, De-
lectus Legum compendarius ex MS. Palatino & Jo. Sambuci descriptus,
& cum latina Leunclavii versione editus in jam laudato ejus jure Græ-
co Romano T. 2. pag. 79 - 134. Numerus anni quo publicatus hic
delectus fuit, corruptus est, & pro σμζ legendum συμζ qui respon-
det Anno Christi 939. quo Constantinus delectum Legum à Patre
Leone fieri cœptum promulgare potuit.

De Basilicis, Basilii Macedonis & Leonis sapientis auspi-
cio digestis, & à Constantino Porphyrogenito recognitis, dicen-

Qqq

di lo-

Libri sti. Pars Altera.

• Meminit Codinus Orig. CPol. n. 197. edit. Lambecii.

di locus erit infra libro VI. ubi etiam de operis illius Synopsi & aliis Græcis Jctis.

6. Διήγησις περὶ τῆς πρὸς Ἀυγαρον δόξαυλειος ἀχειροποιήτης θείας εἰκόνος Χριστοῦ & τοῦ ἡμῶν. *Narratio de Imagine Christi ab ipso ad Augurum Edesse Regem missa & Edessæ CPolin translata A.C. 944.* Latine legitur apud Aloyssium Lipomannum atq; inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce ex Regio Codice una cum nova versione sua notisque primus vulgavit *Franciscus Combesius* in fasciculo Originum & antiquitatum CPol. pag. 75 - 101. Parisi. 1664. 4. Conjecturam Lipomanni & Baronii (ad A. 944. n. 14.) qui narrationem hanc Constantino Romani filio tribuunt, refellit præter Combesium Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. pag. 475. seq. & Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 944. n. 5. seq. Exstat etiam hæc narratio MS. in Bibl. Vindobonensi, vide Lambecium VIII. pag. 195. seq.

7. *Orationem MS. de translatione reliquiarum S. Chrysostomi* laudat Allatius de purgatorio pag. 71. ad Georgium Acropolitam pag. 201. & de Simeonibus pag. 111. Incipit: *πῆτερ πρῶτερον & ὡν ὁρῶμεν θεάματα*, ἢ *τί λαμβάνομεν τῆς πατρὸς ἡμέρας*; Titulus est: *λόγος ἡνίκα τι & χρυσοσίμῳ ἱερὸν σκήνικόν τῆς ὑπερσβίας ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἀπετίθη.*

8. *Theophanis Historiam* Constantini jussu *continuatam* memoravi supra pag. 349.

9. Superest præcipuum opus, quod non ab ipso Constantino quidem elaboratum, at egregio consilio ejus atque auspiciis per varios viros peritos digestum est, κεφαλαιωδῶν περιήσεων sive *Collectionum* & *Excerptorum* Historico Politicorum & Moralium sub capitibus sive titulis LIII. * dispositorum, conquisitorumque ex probatissimis qui-

* Auctor præstationis, singulis Excerptorum titulis præmissa: *Ὁ τῆς κορυφαίας ἀπόγειος Κοινητῶν ὁ ἐρδοδεχότατος καὶ χριστιανικώτατος τῶν ποταπῶν βασιλευκότων, ὁ συνπύκνων πρὸς τὴν τῶν καλῶν κατανοήσιν διακείμενος, καὶ δεασθεὶς ἐσχηκὼς νῦν, ἵκεν ἐβέλτισον εἶναι καὶ κινηφελές, τῷ τῷ δῶν ἐνισφύρον, πρῶτερον μὲν δεσ. Constantinus Porphyrogeneta Imperator optima qui unquam fuit rei vestigia fidei tenacissimus & Christianissimus, ingenio præditus ad rerum pulchrarum perceptionem acutissimo, et denique præstans intelligentia, ut facile quidvis ad effectum perducere, illud primo fore optimum esset tamen & vulgo omnibus utile, ut libros undique ex omnibus Orbis partibus delati-*

q̄vibusq̄ve Historici omnis ætatis monumentis. Ex tribus hisce & q̄vinq̄vagina titulis non nisi duo, neq̄ve illi integri plane ad nos pervenerunt, vigesimus septimus περί πειραιστικῶν, de legationibus, & q̄vinq̄vagesimus περί ἀρετῆς καὶ κακίας, de virtute & vicio. Tituli de legationibus alteram partem à Johanne quodam Ἐπιτομῶν digestam ex Bibl. Antonii Augustini Archiep̄sopi Tarraconensis vulgavit Fulvius Ursinus Græce Antvverp. 1582. 4. cum notis. In hac parte existant ὡς ἀποσπάσματα excerpta è Polybio pag. 1-228. è Dionysio Halicarnasæo p. 295-312. è Diodoro Siculo p. 313. -- 333. ex Appiano p. 334-372. & è Diono Cassio pag. 373-447. Alteram partem ejusdem tituli de legationibus, ex recentioribus paullo Historicis excerpta complexam & ab Davide Haschelio pridem vulgatam recensui supra p. 230. seq. nunc tantum ex proœmio adscribam catalogum scriptorum è q̄vibus illa Collectaneorum pars concinnata fuit: Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποτιτρυμένων χρονικῶν. α', Πέτρῳ Πατρικίῳ καὶ Μαγίστῳ, β', Γεωργίῳ μοισαχῶ χρονικῇ, γ', Ἰωάννῃ Ἀντιοχείῳ. δ' Διονυσίῳ Ἀλικαρνασσίῳ ἑρμηνεῖς ἀρχαιολογίας. ε', σ' Πολυβίῳ Μεγαλοπολίτῃ καὶ Ἀππιανῶν, ζ', Ἰωσήφῳ Καλλανίτῃ, η', Ἰωσήφῳ Ἰουδαίῳ ἀρχαιολογίας, θ' Διοδώρῳ Σικελιώτῃ, ι' Διωνῶν Κοκκιανῶ, ια', Προκοπίῳ Καισαρείῳ, ιβ', Πρίσκῃ Ἡγετορῶν, ιγ', Μάλλῃ Σοφιστῇ, ιδ', Μενάνδρῳ περὶ τῆς πόλεως, ιε', Θεοφύλακτῃ δὲ τῷ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφῆς & Σιμοκάτῃ.

Tituli de virtutibus & vitiis q̄vi in toto opere fuit q̄vinq̄vagesimus, prior partem ex Insula Cypro nactus Nic. Fabricius Peirescius communicavit cum Henrico Palefio, q̄vi ex eā q̄væ digna luce videbantur

Qqq 2

sele-

doctrina varia referret conquireret, deinde vastam illam librorum molem, qua hactenus encubata, cum præsertim molesta plurimæ omnibus & salsæ plena ea res videretur, in partes minutas putavi distribuendam, & luculentam utilitatem qua poterat inde percipi, oculis hominum exponendam. Adeo ut hoc delectu habito majori attentione & assiduitate lectioni incumbere studiosi queant, & sermone facundiam alius ac penitus animo imprimere. Hoc amplius Imperator magno & felici conatu opus universum in ὑποθήκας διαφόρας tractatus diversi numero tres è q̄vinq̄vagina censui distribuendum, in quibus ἀπαραίτητον ἑκαστῇ ἀρχαιολογίᾳ, quicquid magnificum habet Historia, inclusum continetur, neque oneri quicquam Historia infernum, quod partitionem hanc in hyste tractatus effugerit. Neque vero ob divisionem sententiarum series operis totius ullo modo corrumpitur, verum servat hæc synopsis, vel ut verius dicam hæc rerum cognatarum circumscriptione sive administratio in singulis partibus concinnandis utriusque tractati convenientem rationem.

selegit & cum versione sua notisque doctissimis & fragmentis Polybii, Nic. Damasceni & Dionis singulari studio à se collectis vulgavit Paris. 1634. 4. In his excerptis (quæ vulgo appellantur Peiresciana) leguntur selecta loca ex Polybio pag. 9-197. Diodoro Siculo pag. 221-413. ex Nicolaio Damasceno πρὸς τὴν ἰδίαν βίαν καὶ τῆς αὐτοῦ διαγωγῆς p. 414-489. ex Dionysio Halicarnasseo pag. 529-545. ex Appiano pag. 465-567. ex Dione Cassio pag. 569-769. ex Johanne Antiocheno, Monacho pag. 778-853. Excerpta cateroqvi erat hæc collectaneorum pars. ex scriptoribus quatuordecim, qvi pag. 5. seq. hoc ordine recensentur: Ἔισι δὲ ἐκ τῶν ὑποπιπλεγμένων χρονικῶν α, Ἰωσήφ δὲ χρονολογία, β, Γεωργίῳ Μοναχῷ, γ, Ἰωάννῃ δὲ Ππικλῶ Μαλέλα χρονικῆς, δ, Ἰωάννῃ Ἀντοχίῳ χρονικῆς ἱστορίας, ε, Διοδώρῳ Σικελιώτῃ καθολικῆς ἱστορίας, ς, Νικολάῳ Δαμασκηνῷ καθολικῆς ἱστορίας, ζ, Ἡροδότῃ Ἀλικαρνησίῳ. η, Θουκυδίδῃ, θ, Ξενοφῶντι Κύρου παιδείας καὶ ἀναβάσεως Κύρου & Παρυσπίδου. ι Ἀρρίανῃ Ἀλεξ. - - - ια Διογυσίῳ Ἀλικαρνησιῳ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ιβ, Πολυβίῳ & Μεγαλοπολίτῃ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. ιγ, Ἀππιανῷ Ῥωμαϊκῆς τῆς Ππικλῶ βασιλικῆς, ιδ, Διανῷ Κοκκιανῷ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Additur: καὶ ἐν ἐφεξῆς ἐν τῷ δευτέρῳ πύχτι Ππικρᾶψοντι. *Sequentes auctores in altero (hujus nempe tituli) volumine recensentur.* Unde patet non integrum titulum de Virtutibus & vitiis, sed priorem tantum ut dixi ejus partem in manus Valesii incidisse, qvi ea libertate uti non dubitavit ut in his eclogis & ordine scriptores alio poneret, & ea quæ vel jam edita exstarent, vel indigna essent editione, omitteret ac rescinderet.

Ex deperditis hujus operis titulis primus fuit, ut in præfatione diserte traditur, πρὸς βασιλείαν ἀναγορεύσεως, de Imperatorum Regumque renunciatione. Caterorum ultra viginti ab Hœschelio & Valesio observatorum hæc est notitia, literarum ordine à me descripta:

Περὶ ἀνακλήσεως ἡπείης *De restitutione exercitus vieti.*

Περὶ ἀνδραγαθημάτων *De fortiter factis.* p. 442. edit. Valesii. & 473.

Περὶ γάμων *De Nuptiis.*

Περὶ γυναικῶν *De sententiis.* pag. 258. edit. Valesii & 225.

Περὶ δημηγοριῶν *De Concioniis sive Orationibus* id. pag. 87.

Περὶ ἐθνῶν *De Gentibus.*

Περὶ ἐθῶν *De moribus.*

Περὶ ἐκκλησιαστικῶν *De Ecclesiasticis rebus, personisque,*

Περὶ

περὶ ἐκφράσεως *De descriptionibus*. Svid. in σάμβυκας.

περὶ Ἑλληνικῆς ἱστορίας *De Historia Græca (Gentiū.)*

περὶ ἐπιβοῶν *De imploratione anxiosorum.*

περὶ Ἰπποβλήης *De insidiis.*

περὶ Ἐπιστολῶν *De Epistolis.*

περὶ κυνηγεσίας *De venatione.*

περὶ νίκης *De victoria.*

περὶ οἰκισμῶν *De coloniarum deductione.*

περὶ ὠχρόδόξων, *De miris & inopinatis*, pag. 121. edit. Valesii.

περὶ πολιτικῶν διοικήσεως, *De rerum civilium administratione.*

περὶ στρατειῶν *De expeditionibus militaribus.*

περὶ στρατηγημάτων *De strategematis* pag. 34. & 42. edit. Vales. & 437.

περὶ στρατῶν *De exercitiis.*

περὶ σύμβολης, *de praliis.*

10. Constantini quoque hujus jussu *Theophanes* quidam *synopsin* totius artis *Medicæ* ex Oribasii potissimum scriptis collectam septem libris, sive capitibus 296. digessit, & eidem Constantino inscripsit. Incipit proœmium: τὰς περὶ σταγείσας ἰππομας ὡς τῆς σῆς θεοότητος, ἐκ τοῦ Αυτοκράτορος, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς ἐσπειρα καὶ τὸ δυνατόν &c. Exstat hoc opus aliquoties Græcè MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi, vide Lambecium lib. VI. pag. 114. 116. 157.

11. Eidem Constantino debemus *Collectionem Hippiatricorum* sive *de Veterinaria Medicina* libros duos, capitibus 129. distinctos, ex scriptoribus pluribus hujus generis collectos & à Græcò Latine verfos editosque Paris. 1530 fol. interprete Joanne Ruellio Svevionensi, qui rei veterinariæ nomenclaturam & brevem Diodori de ponderibus & mensuris tractationem subjunxit. Græcè hi primum vulgati sunt à Simone Gryneo, Basil. 1537. 4. MS. Codex plenior & alio ordine digestus fuit in Bibliotheca Cardinalis Seripandi atque inde in Wittiana. Insignis etiam codex ac vetustus membranaceus exstat Cantabrigiæ in Bibl. Collegii Emanuelis, quo usum se testatur V. C. Petrus Needhamus in luculenta sua, de qua mox, Geoponicorum editione. Italice etiam lucem viderunt Venet. 1543. 8. & Gallice per Johannem Masseum Campanum Paris. 1563. 4. Sed en tibi indicem Auctorum

è quibus Græci libri de veterinaria Medicina collecti sunt, quorum aliquos, Absyrtum; Chironem & Pelagonium laudat etiam P. Vegetius digestorum artis Mulomedicinæ latinus scriptor, de quo dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 12.

INDEX Scriptorum è quibus Græci Hippiatrica sive veterinaria Medicina libri jussu Constantini Porphyrogeniti collecti, & qui in illis memorati sunt.

concinatus à me ad paginas editionis Græcæ Basileensis.

Achaicus Nicænus, ad quem Absyrti sive Apfyrti Epistola pag. 38.

Ælianus ad quem scribit idem Apfyrtus pag. 110. *Διάφορα Ἀδριανῆ.*

M. Æmilius Hispanus, Decurio, ad quem scribit Apfyrtus p. 175.

Africanus p. 268. *caput p. x. d. petium ex Africani cæsus f. 293. b. edit. Paris.*

Agathocles Hippiater ad quem Apfyrti Epistola p. 98.

Agathotychus 7. 18. 109.

Ammonius Hippiater, Alexandrinus 33. ad quem scribit Apfyrtus pag. 33. 129.

Anatolius 7. 55. 58. 144. 149. 192.

Antipater Alexandrinus, Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola 152.

Apellas Laodicensis Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 86.

Apion Alex. ad quem idem scribit p. 42.

Apolloniades Hippiater ad quem scribit idem pag. 158.

Apollophanes amicus Apfyrti ad quem ejus Epistola pag. 246.

Apfyrtus (Prusænsis vel Nicomediensis Bithynus, qui Constantini M. ætate *Ἱππιατρικὸν βιβλίον* teste Svida scribit) ad Sabinum.

pag. 10. 1. 21. 29. 33. 37. 38. 41. 50. 53. 57. 60. 62. 64. 65. 70. 71. 72. 80. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 90. 94. 97. 98. 100. 108. 110. 122. 139. 148. 151. 152. 166. 167. 177. 179. 180. 184. 190. 195. 196. 210. 213. 214. 217. 220. 223. 224. 232. 239. 244. 249. 256. 257. 281. 288. 290. 294. 296. 297. 298. 299. 300.

Ejus Epistola ad Hippiatrum quendam, p. 146. ad Achaicum, Ælium, Æmilium, Ammonium, Antipatrum, Apellam, Apionem, Apolloniadem, Apollophanem, Arcaditem, Arum.

Aruntium, Asclepiadum, Bebium, Cajum, Celerem, Chæream, Damam, Damnatum, Degmum, Deman, Demetrium, Dionysium, Dium, Epiphanium, Eudoxum, Frontones, Gallum, Hegesagoram, Himerium, Herodionem, Justum, Q. Lollium Marullum, Marcum, Marium Decurionem, Memnonem, Menecratem, Numenius, Orionem Marcellum, Papiam, Pasicratem, Posidonium, Postumum Ducem, Rufum Octavium, Sabinum, Secundum, Sennam, Getulium Severum, Statilium Stephanum, Tiberium Claudium Heraclidem, & Valentem, Vide singula hæc nomina suo loco.

Arcadiites ad quem scribit Apfyrtus 70.

Archedemus 284.

Οἱ ὄρχαιοι 53. παλαιότεροι ἦσαν 156. ταῦτα μὲν ἐκείνοις εἰρηται μεγάλοις ἀνδράσιν 120. ἵνα ᾗ μὴ δίζωμεν τῷ περὶ ἡμῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τὴν ἀφορισμὸς 121.

Archelaus 275.

Aristophanes Byzantius Historiam Aristotelis de animalibus in compendium misit 4.

Aristoteles 173. ejus περὶ φύσεως ζώων 4.

Armeniorum antidotus 185.

Arfipus ad quem Pelagonii Epistola pag. 145.

Artemas τομὸς ad quem scribit Apfyrtus pag. 164.

Aruntius Corinthius, ad quem Apfyrti Epistola p. 147.

Asclepiades ad quem Epistola Apfyrti pag. 1. & 133.

Astramphychus librum veterinarium de asinorum curatione scripsit, teste Suida.

Auxano, Αὐξάνων Hippiaiter 130.

Azanites 299.

Bassus ad quem scribit Hierocles p. 2.

Bebius Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 222.

Bereius inter Veterinarios Medicos laudatus à Tiraguello.

Cajus Hippiaiter Alexandrinus, ad quem Apfyrti Epistola p. 243.

Cassius 28. idem forte cujus exstant problemata.

Celer ad quem Epistola Apfyrti 270. Διάφορα κίλει.

Celsus 177.

Chæreas Alexandrinus ad quem Apfyrtus scribit pag. 138.

Chiron 7.

Cimon vide infra, Simon,

Cleo-

Cleodamus Achneus ὁ περὶ ἰππικῆς καὶ παλοδαματικῆς χαΐψας, *Stephanus* Byz. in Ἄρχον.

Cleomenes Libycus 80. 94.

Cleomenes Lindius inter Veterinarios laudatus à Tiraquello.

P. Coccejus Iustus. vide *Iustus.*

Damas Laodicensis, Hippiater, amicus Apfyrti cujus ad eum *Epistola* p. 65. 240.

Damnatus τομῆς ad quem scribit *Apfyrtus* p. 64.

Degmius, πλῆστικὸς ad quem idem p. 60.

Demetrius Apfyrti avus, Hippiater, ad quem scribit p. 41.

Democritus.

Didymus.

Diophanes.

Dioclis ὕμνισι τὰ πρὸς ἀρχαία ad Regem *Antigonum* 235.

Dionysius τομῆς ad quem scribit *Apfyrtus* pag. 29.

Dioscorides 191.

Dius Hippiater, ad quem civem suum scribit Apfyrtus p. 156.

Elenus, vide Helenus.

Epicharmus Syracusanus secundum medicinas diligentissime conscripsit testè Columella VII. 3.

Epiphanius Hippiater ad quem est Apfyrti Epistola, p. 88.

Eudoxus τομῆς, ad quem Epistola Apfyrti p. 238.

Eumelus Thebanus 12. *Hippiater* 38. 7. 27. 29. 40. 44. 47. 59. 61. 63. 82. 100. 107. 141. 142. 160. 166. 184. 189. 202. 217. 244. 248. 249. 254. 257. 264. 274. 289. 294. 300. 301. bis 302. bis.

Euripides 2.

Julius Faustus. Vide *Julius.*

Florus, Φλώριος p. 177.

Fronto Ephesus, Hippiater, ad quem scribit Apfyrtus p. 197. alius

Julius Fronto, Centurio ad quem p. 200. alius *Caristanus Fronto* ad quem p. 53. alius *Valerius Fronto* ad quem idem p. 183.

Gajus Alexandrinus. Vide *Cajus.*

Gallus ad quem Apfyrtus scripsit. Δείκτοτα Γάλλος, p. 252.

Georgius Gemmyngenus Germanus, quem inter veterinarios refert Tiraquellus c. 31. de Nobilitate p. 404.

Getulius Severus. Vide, *Severus.*

Gregorius 75. 307.

Hege-

Hegeſagoras Medicus (κεῖς & ιατρός) ad quem exſtat Apſyrti Epiſtola pag. 186.

Helenus Hippiaſter 207.

Hemerius ſive Himerius potius 31. Apſyrti ad eum Epiſtola 140. Hippiaſter. ibid.

Heracleon Chiliaſchus ad quem ſcribit Apſyrtus 182.

Tiberius Claudius Heraclides. Vide, Tiberius.

Herodion Alexandrinus Hippiaſter ad quem Apſyrti Epiſtola p. 211.

Herophilus equarius Medicus apud Valerium Max. IX. 15. 2.

Heſiodus 172.

Hierocles * 2. 13. 27. 34. 38. 40. 43. 52. 58. 61. 62. 63. 65. 67. 70. 80. 81. 83. 84. 85. 86. 87. 91. 94. 97. 99. 101. 105. 114. 121. 130. 132. 133. 136. 139. 140. 141. 144. 145. 148. 151. 152. 153. 155. 156. 157. 159. 164. 165. 167. 170. bis. 171. 172. 174. 178. 179. 182. 184. 187. 190. 192. 195. 196. 197. 198. 199. 201. 204. 205.

Rrr

Libri ſti Pars Altera.

- * Jo. Pearſonius præf. ad Hieroclem alterum, qui in aurea carmina ſcripſit: In XVI. *Proponitorum* libro tria capita ſunt qua *Περικλέους* nomen præſervuit: ſed cum liber ille ad rem veterinariam pertineat, *Περικλέους* legendum eſſe oſtendunt Hippiaſtica. Binos autem libros ſcripſit Hierocles περί τῆς ἵππων Θεραπείας, hoc eſt, de Morbis equorum curandis, ut ipſe teſtatur in Proæmio ad ſecundum Hippiaſticorum capite ſexageſimo; cuiſque à Baſſo rogatus cum conſeciſſet, eidem poſtea dedi-
cavit. Suntque hi duo libri quaſi fundamenta *Collektionis Veterinariae*, ad quorum formam methodumque reliquorum Epiſtolarum ἀποſταſματικῶς redigi videantur. Fuit autem Hierocles ille non ἵππιατρός, aut inter equites *Cæſarianos* in armis verſatus, ut *Abſyrtus*, & *Theomneſtus*, ſed Juriprudentiali coluit, & cauſiſ agendis in ſua operam dedit. Locuples ipſe mihi teſtis in Operis Proæmio. αἰδ. εἰ καὶ κατακλινὲν ἡμᾶς ἐτέρων ἔχον, ἢν τε δικαστηρίοις παρέχον χρεῖαν τοῖς δομένοις, καὶ συμβῇ περὶ ταύτας ποιεῖσθαι τὰς διατριβὰς ἢκ αἰτιμασίῃν γε ὅμοιαν τὴν σὴν αἰτίωσιν, αἰεὶς βάσει. Etiamſi nos alios potius audire hoc tem-
pore oporteat, & in iudiciis copiam noſtri poſſulantibus præbere, atque hiſce exercitiis operam dare; non tamen negligendum fuit optime Baſſe, quod tu requiris. Ethnicum fuiſſe conſtat ex his ejus verbis pag. 3. κεκληθὼς δὲ ἡμῶν συμφορῆς τῷ λόγῳ τὴνδε Περικλέων τε ἵπποις. αἰθροῦσιν γένος σωτῆρ. Ἀκκλῆ-
πι & ὁ πάντος πῃ καὶ ἵππων μέλει εἰ δὲ τι χρεῖαν & τῇ Κντταύρῃ καὶ τῶν ἐν Πηλῶ διατριβῶν αἰτίω μεμνηθῆναι. Hippiaſtica ſub Hieroclis nomine edi-
dit Jo. Maſſeus, l'art vétérinaire ou grande mæſſeſcalerie d' Hierocles auteur Grec, contenu en trois livres, par Jean Maſſe Champenois Paris 1563. 4. Hieroclis Epiſtolarum ad Titum de ſignis & notis equorum MS. in Codi ce Regis Galliarum 195. teſte Labbeo pag. 100. Bibl. novæ MSS.

205. 209. 210. 212. 213. 214. 216. 217. 218. 219. 220. 222. 223.
 (ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ 97. primi libri finis p. 171. ἐν πρῶτῳ βιβλίῳ
 Φαρμάκων 205. 213.) 224. 232. 235. 239. 241. 243. 257. 270. 274.
 285. 289. 291. 294. 297. 298. 300. 303. bis 304. ἐν τῷ δευτέρῳ μὲν
 βιβλίῳ 52.

Hieron 21.

Hieronymus 67. Libycus 13. 84. 86. 122. 204. 205.

Himerius vide Hemerius.

Ἰπποκράτης ἡλείκων σύνταγμα, Hippasii Elei compositio 303.

Hippocrates mulomedicus 21. 28. 41. 59. 74. 85. 86. 109. 125. 131.
 148. 155. 161. 167. 199. 204. 206. 221. 242. 245. 264. 270. 285.
 297. 301. 303.

Ad Hippocratem Hippiatrum Apfyrti Epistola p. 70.

Julius Faustus Decurio, ad quem scribit Apfyrtus p. 163.

Laurentius Rufus, &

Leontius Tiraquello inter Veterinarios memorati,

Litorius Beneventanus 26.

Q. Lollius Marullius ad quem scribit Apfyrtus p. 150.

Lucius ad quem scribit Pelagonius 279. 293.

Macedonum ἐσέκελλον 181.

Mago Carthaginienſis 95.

Orion Marcellus. Vide Orion.

Verus Marcellus vide Verus.

Marcus Hippiatr ad quem scripsit Apfyrtus 90. 260. Alius Marcus

Marius decurio ad quem p. 253.

Mecco, Μήκων ὁ παλαιός 173.

Memnon Hippiatr, ad quem scribit Apfyrtus p. 156.

Menecrates Clazomenius ad quem Epistola ejusdem Apfyrti p. 226.

Nepion 18.

Sextus Numenius ad quem Apfyrti Epistola p. 39.

Numenius Hephæstionis F. Callipolites ad quem scribit Apfyrtus
 pag. 119

Numenius Alexandrinus ad quem idem scribit pag. 153.

Rufus Octavius ad quem Epistola Apfyrti pag. 228.

Orion Alexandrinus ad quem scribit Apfyrtus pag. 8. Orion Mar-
 cellus, ad quem Apfyrti ejusdem Epistola p. 226.

Osantiri & aliorum Hippiatrica memorat Labbeus p. 122. Bibl. nova MSS.

Orion

Pamphilum, sæpe allegari in Hippiatricis scribit Clariss. * Needhamus quod ægre mihi persuadeo, licet inter scriptores Veterinarios refertur etiam à Tiraqvello de nobilitate c. 31. p. 405. & in Catalogo Hippiatricis Græcis Basil. edit. præmissio. Mihi quidem ne unus quidem in illis occurrit locus & Pamphilo repetitus.

Papias Hippiater Antiochenus ad quem Epistola Apfyrti p. 237.

Pasicrates Alexandrinus Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola p. 247.

Pelagonius 8. 22. 23. 24. 31. 42. 56. 75. 82. 89. 90. 95. 100. 107. 126. 136. 143. 154. 155. 167. 176. 178. 185. 191. 207. 215. 210. 221.

Ἀρτίπῳ ἰδίῳ χαίρειν 145. ad Lucium Epistola p. 279. 293.

Pindarus 3.

Pistorius sive Πιστήριος Siculus 24.

Polidionius ad quem scribit Apfyrtus pag. 134.

Ad Postumum Ducem, Apfyrti Epistola 259. Ποστούμῳ δακί (leg. δακί) χαίρειν.

Quintiliorum Georgica 4.

Quintus Lollius Marullius. Vide Lollius.

Rufus Octavius ad quem Apfyrti Epistola p. 228. *Alins Jordanus Rufus Calaber miles, cujus liber de cura equorum MS. in Codice Thuanco 431.*

Sabinus ad quem Apfyrtus scripsit pag. 10.

Sarmatarum mos castrandi eqvos 67.

Julius Saturninus. Vide Julius.

Secundus Hippiater ad quem Epistola ejusdem Apfyrti p. 71. 94.

Sennas centurio, Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 156.

Gereulius Severus, ad quem Epistola p. 263.

Simon. Τὰ τε Σίμωνος ἀκρίεις & παλαιὰ τῆς ἰπποασίας αὐτῷ τέρεας ἐν τῷ παρ' Ἀθηναίοις ἐλευσινίῳ χαράξαντι καὶ σημῆσαντι ἐν πῶς ἀήμασι.

3. Atheniensis 173. 261. Male Simon hic dicitur apud Svidam,

in Ἀψυρτί & Κίμωνι ubi ἰπποσκοπικὸν ejus βιβλίον θαυμάσιον commemorat. Et apud Tzetzem Chil. IV. versu 483. ἰπποτροφία

Μεγακλῆς καὶ Κίμων Ἀθηναῖοι. Rectius Simon in Hippiatricis

hisce, tribus locis & apud Svidam in τριῶν, & apud Clemen-

tem Alex. VII. Strom pag. 761. Plinium XXXIV. 8. Julium

Rrr 2

Pol-

* Testatur notis ad Geoponica se usum vetusto Codice MS. Hippiatrico ἐν Bibl. Col. legii Emanuelis Cantabrig.

Pollucem II. 4. sect. 12. & antiqviores his omnibus Xenophonem libro de eqvitu.

Statilius Stephanus Medicus, ad quem scribit Apfyrtus p. 143.

Stratonicus 202. 220

Tarentinus (Heraclides) 4. 220.

Theomnestus 16. 31. 45. 69. 73. 81. 84. 85. 92. 99. 106. 108. 123. 130.
141. 143. 167. 185. 190. 205. 215. 229. 236. 237. 250. 254. 268.
297. 302.

Tiberius 20. 27. 72. 90. 96. 101. 137. 168. 169. 191. 208. 227.

Ad Tiberium Claudium Heraclidem Clazomenium Epistola Apfyrti p. 258.

Titus ad quem scripsit Hierocles. Vide supra in Hierocle.

Tyrannius Varro, ad quem Apfyrtus scribit pag. 37. *Τυραννίου Βάρωνος χαίρειν.*

Valens Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 131.

P. Vegetius, latinus Mulomedicina scriptor, Græcos hujus argumenti auctores consuluisse se non diffectur, sed paucos laudas de nomine. Ita vero in præfatione: Licet proxima ætate & Pelagonio non defuerit & Columella abundaverit dicendi facultas, verum alter eorum (Columella) cum rusticæ rei præcepta conscriberet, curas animalium levi admonitione perstrinxit: alter (Pelagonius) omisissis signis causisque morborum, quasi ad doctissimos scriberet, tam magnæ rei fundamenta neglexit. Chiron vero & Absirtus diligentius cuncta rimati, eloquentiæ inopia ac sermonis ipsius vilitate, fordescunt. Citatur Chiron Centaurus ab eodem Vegetio lib. 1. cap. 12. lib. IV. cap. 8. & 13. 14. 27. Pelagonius IV. 13. 27. & Absirtus IV. 13. 14. 22. 27. Alios Mulomedicos sive ὑπνιάτες scriptores de nomine ab eo allegari non memini. E latinis Columellam laudat & præf. Celsum III. 4. p. 42.

Verus Marcellus ad quem Apfyrti Epistola p. 57.

Xenophon Atheniensis, Grylli F. *Ξενοφῶντος* p. 3. 261.

12. Denique certum est *Geoponica* etiam jussu & auspiciis Constantini hujus Porphyrogeniti collecta fuisse, ut eos fugerit ratio, qui de Constantino Magno, vel ut Cornarius de Constantino Pogonato cogitarunt. Certe Constantino nostro Leonis Sapientis filio soli & ex æsse competit elogium, quod auctor hujus *γεωπονικῆς* in præfatione ad Constantinum scripta ait eum omne genus doctrinæ & omnes

omnes disciplinas summo studio instaurasse, vocatque cum *περί τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα*, quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Ecquis vero Constantini hujus jussu quem etiam XX. 6. verbis, ἀ *τιμιάτῃ*, alloquitur auctor, collectionem ipsam composuerit, atque opus hoc in XX. libros distributum, (quorum primores duodecim sunt de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariæ) ex variis scriptoribus ita digesserit, adhuc puto esse incertum. Cum enim plures ante illam ætatem de agricultura non modo ipsi scripserint, sed etiam collectanea ejusmodi ex aliis scriptoribus composuerint, facile factum est ut illis adscriberetur hoc opus, qui recte nominari potuere inter eos è quibus ipsum est congestum. Sic *Cassio Dionysio Ulicensi* fuerunt qui hos libros tribuerunt, quoniam nimirum XX. libros de re rustica ex XXVIII. libris Magonis Carthaginienſis Punice scriptis contractos & Græce compositos Varro lib. 1. de re rustica commemorat. Alii ut Joannes Harduinus ad Plinium suspicantur *Vindanionium Anatolium Berytium* esse auctorem, quoniam Photius ejus *παραγωγὴν γεωργικῶν ὑποθηδεύματων* commemorat Codice CLXIII. quam ait libris XII. digestam esse ex Democrito, Africano, Tarantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone, Pamphilo ac Diophane, & in quibus hi dissident, in illis Leoni plurimum tribui. Non dubium est primoribus duodecim Geoponicorum quæ exstant libris fundi loco hos duodecim libros Vindanionii fuisse, qui in illis jam sub Vindanionii, jam Anatolii jam Berytii nomine allegatur, at hujus quam habemus Georgicon collectionis auctor non possit esse ille Vindanionius scriptor Photio antiquior, nedum qui tot sæculis eum antecessit Dionysius Ulicensis, cum Geoponica quæ habemus, Constantini Porphyrogeniti tempore, hoc est centum amplius post Photium annis collecta esse constet. Superest *Cassianus Passus* Scholasticus, à quo γεωπονικὰς ἡσθεὶς λόγους congestas esse multi viri docti sibi perſaſerunt, MStorum ut videtur Codicum auctoritate perſaſi. Itaque Basſo eas tribuunt Erasmus adagio *alauda in nido*, Hadr. Junius lib. 1. cap. 20. & lib. 6. cap. 1. Animadversionum & in adagiis p. 164. & 288. Nicolaus Rigaltius ad Artemidorum p. 30. & præfat. ad Demetrii *ἱερακοφίον*, Barthius XXI.

Rrr 3

23.

- Varias sententias recensui pridem in Decade Decadum edita Lipsiæ A. 1689. 4. capite ultimo sive centesimo. Videnda etiam C. V. Petri Needham prolegomena Geoponicis præmissa & Placcii τῷ μακκρίτῃ theatrum Pseudonymorum n. 716.

23. Adversar. Tho. Garakerus p. 33. Adversar. & ad Antoninum pag. 86. Bodæus à Stapel notis ad Theophrastum de plantis passim, qvo in opere non pauca Geoponicon loca erudite illustrat, & Salmasius qvi novam illorum editionem ex Codicibus Palatinis adornare voluit, libro de annis climactericis p. 839. & proæm. ad Solin. & p. 1269. & ad Theocriti syringem p. 114. & ad jas Atticum p. 370. atq; alibi in suis scriptis. Pridem etiam in Bibliothecæ Gesnerianæ continuatione scripsit Simlerus, *Cassiani Bassiani* (leg. *Bassi*) *librum vetustissimum MS. dici apud Monachum quendam in Italia Latitare, putariq; eundem esse qui nunc Constantini Caesaris nomine de agricultura circumfertur.* His adde qvòd V. C. Petrus Needhamus testatur in Codice MS. Barocciano Geoponicon libro 2. præfigi hunc titulum: *ἐκ τῶν πρὸ Γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆ Βάσσης ὁρολαστικῆ βιβλίου διῦνεραι περὶ τοῦ πιδι.* Marquardus quoq; Gudius qvi editionem Basileensem cum tribus Codicibus Bibliothecæ Palatinæ collatum nactus fuit (è qvo Geoponica post scriptores latinos de re rustica à se editos, emendatius vulgare constituerat Commelinus) & postea eandem A. 1669 contulit cum MS. Chartaceo in 4. Bibliothecæ Gottorpiensis Ducis Serenissimi Holsatiæ, titulum operis ita concipit: *Γεωποικα ἐκ τῶν πρὸ γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆ Βάσσης ὁρολαστικῆ.* Sed ex hoc ipso titulo suspicari potius licet Bassum hunc non ipsum esse Geoponicon auctorem, sed ipsum etiam referendum inter eos, è quibus Geoponica qvalia hodie exstant aliquis post eum Constantini Porphyrogeniti tempore collegerit. Nam qvòd ajunt hunc esse illum Bassum ad qvem scripsit Hierocles Hippiater, ut non pugnem verum esse, contra illorum sententiam militat Hierocles enim iste, ut supra notavi, Ethnicus scriptor & Porphyrogeniti ævo superior fuit, neqve ipse Hippiatrica collegit. Deinde Cassianus si esset Geoponicorum qvalia hodie habemus auctor & collector, atqve se ipse de nomine allegasset, certe allegasset frequentius quam bis, siquidem de eodem argumento scripsisse se voluisset ostendere, & majoris momenti observationes è libro suo produxisset. Itaqve suffragari non dubito Maussaco qvi A. 1615. ad Plutarchum de fluminibus p. 194. *Nec adhuc constitutum est, inquit, quis Geoponicorum verus auctor. Nam de Cassiano Basso quod dicunt, non est verum, licet Hierocles Medicus veterinarius ad eum scripserit. Multo minus qua de Vindanionis Anacolio Berytio &c. Minus etiam verisimilis eorum sententia, qvi Florentino hos libros institutionum Agriculturn tribuunt, est enim Florentinus inter*

inter eos è qvo Vindanionium sua collegisse Phorius scribit, atq; idem ni fallor, qui in Hippiatricis decurtato nomine *Φλώριος* appellatur. Neque ita intelligendus vir præstantissimus Franciscus Redi in libro de generatione insectorum p. 74. *Sed Juba Libya Rex apud Florentinum libro decimo quinto Institutionum Agriculturae, attributarum Constantino Pogonato Imperatori*, ac si Florentinum is librorum horumque auctorem habuisset, sed allegat tantum Florentini locum libro XV. Geoponicon capiti 2. insertum, in qvo Juba citatur. Primoque loco ponitur hic Florentinus inter eos, è quibus etiam Geoponica quæ habemus collecta traduntur in argumento libri 1. quod in MS. Gottorpensi inscribitur: *Ἰππικὰ Φη τῶν οἰομάτων τῶν περὶ γεωργίας συγγραμμάτων*. Sunt autem nomina hæc: *σωθείλεκτα ἢ ἐκ τῶν Φλωρεντίνων καὶ Οὐινδανωνίων, καὶ Ταραντίνων, καὶ Ἀνατολίων, καὶ Βηρυτίων, καὶ Διοφανῶν, καὶ Λεοντίων, καὶ Δημοκρίτων καὶ Ἀφρικανῶν ὁρμαδῶν, καὶ Παμφίλων καὶ Ἀπυλίων, καὶ Βάρωνος καὶ Ζωροάστρων, καὶ Φρόντωνος, καὶ Παξάμων, καὶ Δαμηγύριον*. * *καὶ Διδύμων καὶ Σωτίωνος καὶ Κυρπλίων*. Ne objectet quis Cassiani Bassi nomen in his non fore omis- sum nisi ipse Cassianus collectionis hujus esset auctor, nam ex indice scriptorum infra subjiciendo apparebit longe plures scriptores esse in hoc procœmio non nominatos, ex qvo plurima tamen Geoponicis infera sunt. Viderit porro Colomesius, qui in Gallia Orientali pag. 194. pollicitus est se de Geoponicis plura dicturum fuisse in Critico Gentili. Certe auctor collectionis hujus gentilis non fuit sed Christianus, ut jam pridem in Decade Decadum Lipliæ sub Jo. Alberti Fabri nomine edita ** annotavi. Quamquam vero

* Ita hoc nomen scribitur in quatuor Codd. MSS. non *Δαμηγύριον*.

** Verba pace Lectoris adscribere liceat: *Alia de auctore Geoponicon qua certo asseruere possum non habeo, quam Christianum fuisse, ut constat ex præfatione. Ne alia memorem ex hu libri 1. verbis: Atque hoc experientiâ quidam affirmant, quod à septima Martii ad quartam decimam tempestas rigidior fere fieri confueverit, nam his diebus innumeri Martyres paganis traditi cum heluis decurrant. Deinde CPoli ferensisse, quod probari potest ex lib. 1. cap. 11. ubi recensitis quanam astra singulis mensibus cum sole occidant. Item ex libro XII. ubi quid quotius mense inclimate CPoliano ferendum vel plantandum sit, docet. An- trochia aliquando fuisse, ibique Camelopardalim ex India allatam videri se testatur XVI. 12. Libro autem XV. non solis, inquit, rustica rei studiosis utilia colligere allaboravi, sed Philologis quoque librum meum accommodare volui, imprimis hoc fecisse videtur libro XI. in quo varias Mythologias recensuit. Hoc etiam monendum est, quod vulgo fere negligi video, quædam nomina scriptorum capitulis inscripta merito suspecta & non suo loco posita videri, & collectorem aliorum senten-*
tias

vero Christianus fuit, tamen etiam *ῥεπαράδω* quædam † inserere non neglexit, quæ in Vindanionio jam olim reprehendit Photius, inseruit tamen ita, ut non probaret; verum disertis verbis †† rejiceret. Inter scriptores nusquam meminit *Heronis* de quo Gyraldus in Pythagoricorum Symbolorum interpretatione T. 2. Opp. pag. 650. *Quod de faba Simeon*, idem & Plinius in naturali Historia & Suidas asserunt & Heron in secundo rei rustica libro, ex Geoponicis Didymi ut videtur. Adjungit idem Heron, quod in earum flore auspiciis quoddam lugubre inveniat. Hunc Heronem secutus est Constantinus Imperator, seu quisquis ille fuit qui totidem quoque Heron libris, hoc est XX, de rotare rustica scripsit, qui & illud quoque prodidit, Amphiarum primum à fabis abstinuisse, ob vaticinia & somnia. Ejusdem Heronis meminit Gvil, Philander de Vitruvii II. 9. *Constantinus Imp.* qui ex utriusque lingua auctoribus γεωπονικὰν i. e. de re rustica Græco libros XX. scripsit, & Heron qui ante illum totidem. Clarius etiam idem Gyraldus de re nautica cap. 4. T. 2. pag. 650. *Heron Græcus* scriptor diligens, ut qui ex utriusque lingua auctoribus libros viginti de re rustica scripsit, &

sua sui plerumque non auctorum quos sequitur verbis exprimere, ut id multis argumentis confirmare possem, nisi minus necessarium existimarem. Libri III. capite 13. quod è Paxamo de fumum esse traditur, hac de re, inquit, in alio meo Georgico opere libro tertio capite 27. plenius actum reperies, quæ verba non Paxami sed Cellætorum esse putaverim. Libri XX. capite 6. plenius de omnium piscium generibus translationem in aliud tempus rejicit.

† Tale est quod VIII. 31. scribit Homeri Iliad. 6. versum 170 ad primum haustum recitatum non sinere ut aliquis inebrietur. Et X. 87. ait versum Iliad. 6. 337. arboribus adscriptum impedire ne fructus deciderent. Lib. XIV. cap. 5. serpentes columbarium deserturos esse si quatuor ejus angulis inscribas nomen Ἀδάμ quæ primæ literæ sunt vocum ἀδάτωλ, δάωις, ἀέτωλ, & ἡσυχία, quæ orientem, occidentem, septentrionem & meridiem denotant. Libro XX. c. 18. ut pisces innumeri confluant, inscribenda ostrea nomina Ἰάω, Σαβάωθ, & ostream esse abjiciendam in mare vel fluvium. Lib. VII. cap. 14. efficacissimum adversus vini corruptionem remedium esse, si dolio Græci ista γράμματα inscribantur ex Psal. XXXIV. 8. *Gustate & videte quoniam suavit Dominus.* Vel si verba eadem pomo insculpantur, pomumque in ignem abjiciatur. Lib. X. cap. 38. fructus integros in arboribus conservari si adherabantur versa Psalmi I. *Eritis canquam lignum quod plantatum est sicut decursum aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non deficiet.*

†† Lib. XII. cap. 5. cum ex nescio quo scriptore retulisset mures ex agro fugari, si charta ante solis ortum injiciatur adscriptis verbis: ἔσονται τὰς μῆς τὰς τῶν τῶν &c. hoc, inquit auctor, adscripsi ne quid reliquisset videret. Non proba autem hac omnia μὴ γένοιτο. Et omnino auctor sum, ne adridenda ejusmodi auctorum intendant.

Et quem est imitatus ut puto Constantinus ille Imperator, qui locupletius *rem rusticam* totidem libris Et totidem pleraque verba, iidem ferme ex auctoribus complexus est. Et dialogo V. de Historia Poëtarum p. 283. Videndum Et sane considerandum an bujus Constantini Imp. (Leonis fil.) libri viginti sint de tota *rustica*, qui hodie leguntur, ex diversis ac variis scriptoribus concinnati: cujus argumenti Et ordinis, viginti alii leguntur sub Heronis Philosophi nomine. Illius ni fallor qui Heraclio imperante vixit, & de cujus aliis scriptis dixi lib. III. cap. 24. §. 6.

Geoponicorum editiones.

*Græcæ*unica exstat Jo. Alexandri Brassicani studio in lucem edita una cum Aristotelis libris duobus de plantis, & Sim. Grynæi præfatione, Basil. apud Robertum Winter 1539. 8. Codex MS. è quo editio hæc curata fuit, à Brassicano deinde pervenit ad Jo. Oporinum, inde ad Jo. Sambucum ac denique illatus est Bibliothecæ Cæsareæ, ut testatur Lambecius II. pag. 539. seq. & VI. pag. 163 seq.

Latine vertit Janus Cornarius ex uno Codice omni inscriptione carente, quem Mattheus ei Aurogallus Boëmus suppeditaverat. Prodiit hæc versio uno ante Græcam editionem Basil. anno, ex officina Frobeniana 1538. 8. & recusa est Venetiis eodem anno, & Lugd. 1541. 8. Posteriores libros octo, qui pecorum curam tangunt, post Cornarium & longe majori (ut ait Vossius *) cura quam ille transtulit Andreas à Lucina Secobiensis, additis etiam castigationibus in interpretationem octo illorum librorum Cornarianam, Colon. 1543. 8. Plura tamen etiam Lacunam præterisse vel perperam accepta ab eo esse, notavit Clariss. Needhamus. *Latini* *Latini* quædam ad editionem Lugdunensem observationes occurrunt in ejus Bibliotheca profana pag. 28. seq. Etiam à Jo. Ruellio translatos fuisse Constantini de agricultura libros leges in elogiis Sammarthani, sed editam illius interpretationem non puto, quemadmodum nec *Burgundionis*, à quo chedia aliquot *Geoponica* *latine* versas scribit Laurentius Pignorius in symbolis Epistolicis p. 159.

Germanice *Geoponica* interpretatus est Michaël Herrius, recognovit Lud. Rabus Memmingensis A. 1551. mihi in manibus est editio tertia Argentorat. 1566. 8. das *Welsbau* oder das *Buch* von der *Welsarbeit* &c.

SSS

IIA

Libri 5ti Pars Altera.

* Vossius libro de Philosophia p. 11.

Italicè, Petrus Laurus, Mutinensis, Venet. 1542.

Gallicè, Antonius Petrus, Narbonensis, Pictav. 1545. Lugd. 1557.

Denique lucem vidit insignis & singulari studio adornata editio *Græcolatina* V. C. *Petri Needhami*, * Cantabrig. 1704. 8. Is enim hortante illustri Jo. Moro, Norvicensi tunc temporis, hodie Eliensis Episcopo, cui opus etiam est inscriptum, Græca ad quinque MSS. Codices integros & duos mutilos contulit suppletos ipsi ex Bibliothecis Bodlejana & Cottoniana, adhibuitque quæ in variis Codicibus suis notaverant Isaacus Casaubonus, Saracenus Jani Antonii Saraceni frater, Janus Gruterus & Tho. Gale, Latinam vero Cornarii versionem variis in locis recognovit atque interpolavit, notasque & castigationes atque scriptorum rerumque indices locupletissimos addidit. Testatur etiam se habuisse varias Lectiones & duobus Codicibus Palatinis, longe plures tamen & passim non contemnendas adhuc desiderari observo, qui cujus supra jam meminimus sum de libris Gudianis editionem Græcam Geoponicon collatam cum MSS. tribus Palatinis & quarto Gottorpiensi. Atque Marquardum Gudium quoque novam hujus operis editionem molitum colligas ex Epistolis ejus pag. 195. ubi notæ Gudii in Geoponicos memorantur. Quemadmodum de *Salmasio* Maussacus ad Plutarchum de fluminibus pag. 195. *Legeitum illius collectionis Geoponica parentem nemo mortalium qui hodie vivunt patefacere potest, nisi unicus ille Claudius Salmasius, quem opus istud longe melius & auctius dare posse tam constet nobis quam omnibus Remp. literariam ei multum debere.* Sed jam indicem scriptorum de quibus collecta Geoponica sunt, Needhami industriam secuti subjiciamus. Nam alios veteres perditos de re rustica scriptores recenset Fulvius Ursinus in Virgilio cum scriptoribus Græcis collato pag. 82. seq. cujus locum integrum exhibui in supplemento Bibliothecæ latinæ, ubi de Maronis Georgicis sermo mihi fuit.

INDEX Scriptorum quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis.

depromptus ex editione Cantabrigiensi.

A *Ericanus* lib. II. Cap. 18, 28. IV. 2. V. 24, 30, 48, 49. VII. 9, 14, 29, 30, 31. IX. 8, 14. X. 9, 16, 30, 31, 32, 36, 42, 53, 55, 56, 59, 60, 82. XII. 11, 38. XIII. 3, 13, 18. XIV. 10, 15. XVII. 6, 11. XVIII. 4, 5, 12. Laudatur V. 45. *Anato-*

* Confer *Acta Erud.* 1705. pag. 183. seq. *Ephemerides eruditæ*, Parisi, 1706. p. 338.

Anatolius Lib. II. Cap. 10. V. 10, 18, 25, 26. VI. 3, 4, 13. VII. 28. X. 8, 18, 72, 85. XI. 20. XII. 7, 36. XIII. 17. XIV. 21. XVIII. 17. Laudatur XIII. 4, bis; 12.

Apfyrius Lib. XVI. Cap. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 19, 21.

Apuleius Lib. II. 8. VI. 11. VII. 26. VIII. 38, 39. IX. 19. X. 21. XII. 8. XIII. 5. Laudatur I. 5. II. 18, 39. V. 33. bis. XIII. 8. 9. *Ἀπὺλῳ ὁ Περμακτικὸς* I. 14.

Aratus Lib. I. Cap. 2, 3, 4.

Aristoteles Lib. XIV. Cap. 26. Laudatur III. 3. XIII. 16. XV. 1. 9.

Aselepius Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Berytius Lib. II. Cap. 9. IV. 11, 33. VII. 33. VIII. 23. X. 19, 38, 69, 70. XII. 37. XIII. 12. XIV. 13, 20. XVIII. 18, 19, 20.

Cassianus Bassus Lib. V. Cap. 6, 36.

Damogeron Lib. II. Cap. 30, 31. V. 21, 22, 37. VII. 13, 24. IX. 18, 26. X. 12, 63, 64, 65. XIII. 12, 35. Laudatur XI. 30.

Democritus Lib. II. Cap. 41. IV. 7, 10. V. 4, 5, 35, 43, 50. VI. 19. VII. 4, 8, 27, 32. VIII. 31, 41. IX. 12, 25. X. 5, 14, 15, 25, 27, 28, 35, 47, 48, 51, 60, 61, 67, 73, 74, 79, 80, 89. XII. 6. XIII. 1, 11. XIV. 5, 8. XV. 9. XVII. 4, 9. XVIII. 6. XIX. 4, 8. XX. 4. Laudatur I. 5, 12, saepius. II. 14, 42. V. 2, 45. X. 29. XI. 5, 13, 16, 18. XIII. 8, 9, 14. XIV. 9. XV. 2, 7. XVII. 14. XX. 6. *Δημόκριτῳ ὁ Φυσικὸς* XIX. 7.

Didymus Lib. I. Cap. 5. II. 3, 14, 17, 26, 33, 34, 35, 48. IV. 3, 13, 14, 15. V. 3, 14, 27. VI. 5, 6, 10, 18. VII. 18, 19. VIII. 22. IX. 5, 6, 7, 15, 31, 32, 33. X. 3, 6, 17, 26, 33, 45, 46, 68, 71, 77. XI. 5, 18, 25. XII. 3, 4, 14, 18, 28. XIII. 2, 14. XIV. 2, 3, 9, 18, 23, 24. XV. 3, 4, 5. XVI. 22. XVII. 3, 20. XVIII. 3, 7, 8, 15, 16. XIX. 7, 9. XX. 3. Laudatur XIII. 4. *Ἐν τοῖς Γεωργικαῖς*. X. 11, 20, 37. bis; 43, 76, 84, 87, 90. XVI. 22.

Dionysius Lib. I. Cap. 11.

Diophanes Lib. I. Cap. 6, 9. II. 7, 11. V. 7, 31, 44, 45. VI. 12. VII. 3, 17. IX. 20. X. 11, 20, 23, 76. XII. 9. XIII. 9. XV. 7. XVIII. 14. Laudatur VI. 15. X. 29. XI. 3, 26.

Florentinus Lib. I. Cap. 1. II. 22, 25, 32, 36, 37, 38, 39, 44, 45, 46, 47. IV. 1, 8, 12. V. 1, 2, 9, 12, 13, 15, 17, 51, 52. VI. 1, 2, 7, 8, 14, 15, 16. VII. 7, 37. VIII. 23. IX. 2, 3, 4, 16, 28, 29, 30. X. 1, 2, 7, 13, 29, 37, 41, 42, 57, 58, 75, 90. XI. 7, 8, 9, 26. XII. 2, 13, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. XIII. 8. XIV. 1, 7, 16. XV. 2. XVII. 1, 2, 23. XVIII. 1, 2, 9, 10. XIX. 6. XX. 1. Laudatur II. 33, 34. V. 14. X. 51, 52, 66, 76. XI. 18, 20. XIII. 9, 14. 'Εν τοῖς Γεωργικοῖς IX. 14. X. 4.

Fronto Lib. VII. 12, 22. XII. 10. XIX. 2.

Hesiodus Laudatur Lib. VII. Cap. 6.

Hierocles Lib. XVI. Cap. 9, 10, 11.

Hippocrates Lib. XVI. Cap. 20.

Homerus Laudatur Lib. VIII. Cap. 31. X. 87. XI. 13.

Juba Laudatur Lib. XV. Cap. 2.

Leontinus vel *Leontius* Lib. II. Cap. 13. 24. V. 47. VII. 34. VIII. 32. IX. 11. X. 4, 50, 52, 78. XI. 21. XII. 33. XIV. 11, 12, 25. XV. 8. XVIII. 13.

Manetho Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Nestor Laudatur ἐν τῇ Ἀλεξικλήτῃ Lib. XII. Cap. 16, 17. 'Εν τῇ Πανακείᾳ XV. 1, bis.

Oppianus Lib. XX. Cap. 2. Laudatur Lib. XX. Cap. 10.

Orpheus Laudatur Lib. II. Cap. 35.

Pamphilus Lib. II. Cap. 20. V. 23. VII. 20. X. 39, 40, 86. XIII. 15. XIV. 14. Laudatur ἐν τῇ περὶ φυσικῶν Lib. XV. Cap. 1.

Panamus Lib. II. Cap. 4, 43. IV. 9. V. 29. VII. 10, 23. IX. 17. X. 34, 54, 62, 84. XII. 17, 32, 40. XIII. 4, 7, 10, 17. XV. 6, 10. XVII. 13, 14. XVIII. 21. Laudatur X. 12. XX. 6.

Pelagonius Lib. XVI. Cap. 2, 17, 18.

Philophrastus Citatur ἐν τῇ Ἱστορικῇ Lib. I. Cap. 14.

Plato Laudatur ἐν ταῖς πολιτείαις Lib. XV. Cap. 1. XVI. 2.

Plutarchus Laudatur Lib. XIII. Cap. 9. 'Εν τῇ β', Συμποσιακῶν. XV. 1.

Ptolemaeus Lib. I. Cap. 13.

Pythagoras Lib. VIII. Cap. 42. Laudatur II. 35. Pythagoræi XII. 13.

Quintilius & *Quintilius* Lib. I. Cap. 9. II. 21, 40. III. 1. V. 8. VII. 1, 2. IX. 10. X. 22, 88. XI. 3. XII. 19. XIV. 6, 22. XVII. 5, XVIII. 11. Laudatur V. 14. X. 2. XI. 3.

- Sotion* Lib. II. Cap. 19, 29, 42. V. 16, 19, 20, 28, 38, 39, 40. VI. 17. VII. 15, 25, 35. VIII. 35, 36, 37. IX. 9, 27. X. 10, 87. XI. 28. XII. 15, 29. XIII. 6. XVII. 7, 8, 12. Laudatur L. 13. V. 9, 10. VII. 6.
- Tarentinus* (Heraclides) Lib. II. Cap. 12, 27. IV. 4, 5, 6. VII. 16. IX. 21, 22, 23, 24. X. 24. XI. 23. XII. 41. XX. 6, 7. Laudatur V. 11. XIII. 4, 8, 9.
- Theomnestus* Lib. XVI. Cap. 12, 13, 14, 15, 16. XIX. 3.
- Theophrastus* Laudatur III. 3, 4. XV. 1.
- Varro* Lib. II. Cap. 2, 23, 49. III. 1. V. 41, 42. VI. 9. VII. 21. VIII. 33, 34. IX. 13. X. 81. XII. 16, 39. XIV. 19. XVII. 10. XIX. 1. Laudatur I. 1. V. 17. XV. 2.
- Vandanius* Lib. II. Cap. 16. V. 34. VII. 36. X. 43, 44. XII. 5.
- Virgilius* Laudatur Lib. II. Cap. 18.
- Xenophon* Lib. XIX. Cap. 5.
- Zoroastres* Lib. I. Cap. 10, 12. II. 15. V. 46. VII. 5, 6, 11. X. 83. XIII. 16, XV. 1. Laudatur XI. 18. XIII. 9.

13. Constantini Porphyrogeniti jussu etiam atque auspiciis Martyria & vitas Sanctorum * non Orientalium tantum ut visum Joanni Molano, sed quorumvis quas nancisci potuit conscripsit SIMEON Magister & Logotheta, cognomento METAPHRASTES, ** ita enim appellatus est, quod plerasque vitas non suo ipse ingenio composuit condiditque, sed ab antiquioribus scriptas *μνημῆρας* & paullo alio habitu induit, † omittendo alia in illis, alia addendo vel mutando atque interpolando. Vitas plerasque recensent Allatius libro de Simeonum scriptis pag. 124. seq. Hanckius parte 1. de scriptoribus Byz. cap. 24. p. 436. seq. & Caveus ad A. C. 901. sed ita ut difficillime possint evolvi, nam Allatius initia vitarum ordine Alphabetico digessit, Hanckius vitas recensuit sub titulis populorum qui sanctos

Sss 3

- * Conferatur Metaphrastes in vita Theodistiæ apud Surium ad 10. Nov. Mich. Psellus Encomio Metaphrastæ pag. 233. Caveus ad A. C. 901. Antonius Pagi T. 3. Criticæ Boronianæ ad A. 902 & præcipue 913.
- ** Ad id quæ Psellus pag. 227. seq. Allatius lib. de Simeonum scriptis pag. 73. seq. nec non libro de Nilis pag. 29. seq. edit. à me curatæ, & de Psellis §. 16. seq. Martinus Hanckius parte 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 24. Jo. Bollandus præf. ad Acta Sanctor. T. 1. Januar. pag. 16. seq.
- † Vide Cotelerii monumenta Ecclesiæ Græcæ T. 3. pag. 574. & Bernhadi de Montfaucon Palæographiam Græcam p. 269, 273, 275.

Stos quoque quorum sunt vitæ, sibi vindicant: Caveus ordinem secutus est Allatii, quanquam initia ipsa vitarum adscribere superfedit. En igitur vitas quas Simeonis ex styli ratione vel aliis argumentis genuinas Allatius censet, descriptas secundum nomina Sanctorum ordine recensita Alphabetico. Addidi etiam alias quas certis auctoribus Allatius tribuit, itemque illas quas cum certo auctori non audeat assignare, Simeonis Metaphrastæ tamen non esse putat esse exploratum, denique illas quas ipse in Actis Sanctorum vel alibi, Allatio præteritis observavi.

Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum.
Græce scripta.

Addita Græca verba, quibus singula incipiunt, & bis quas genuinus Simeonis Metaphrasta esse viri docti existimant, appositus asteriscus.

- * **A** Bdiæ Prophetæ. Ἰουμαῖοι πρόγονοι ἔχοντες τὸν ἥσαν.
Abercii Episcopi Hierapolitani. Μάρτυρ Ἀντωνίου καὶ Λακίου Βρυτῶν.
Latine apud Surium 22. Octobr.
- * Abibi. Vide infra in Guria.
- * Abramii. ἀνδρῶν φιλαρέτων βίβλ. Latine apud Surium 16. Mart.
Ejusdem elogium auctore Ephraim Syro. Ἀδελφοί μου, βέλομαι. pag. 220. edit. Oxon.
- Acacii Centurionis. τρίτον τὸ το πρὸ μισοκάδ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293.
- Acephimæ Episcopi, Joannis Præsbyteri & Aithalæ Diaconi. Ἐν τῷ τριακῶν ἐξιδόμῳ ἔτι & διωγμῶν. Auctor incertus.
- * Acepsimæ, Iosephi & Aithalæ. Ἐλύθη κατὰ Χριστιανῶν Σαβῶρ. ὁ Περσῶν βασιλεὺς. Græce è MS. Mediceo & Latine Herveto interprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 20. April.
- Acyndini Martyris, Pegasii & Anempodisti. καὶ οὗ καυρὸς ἐκείνους βασιλεύοντι καὶ συγχώρησιν & Χριστῷ, Σωβαρίν τινός τῶν Περσῶν. Auctor Martyrio illi præsentem se scribit adfuisse. Vide Allatium de Simeonibus p. 98.
- * Acyndini, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori. Ἐν καὶ πρῶτοι Πέρσαι Χριστὸν ἐκ παρθένου γένοντο προσηκῶσαν. Latine apud Surium 11. Nov.
- Æcatharinæ. Vide in Catharina.
- * Agapes. Vide infra in Pistcos.

* Aga-

* Agapii. Vide infra in Eustathio.

* Agathæ. Βασιλείου τῷ ἐν εἰκόνι τῷ καιρῷ Δεκίῳ. Latine, Gentiano Herveto interprete apud Surium 5. Febr. & ex versione Jo. Davidis Henxтовii cum Godfr. Henschenii notis in Actis Sanctor. T. 1. Februarii.

In S. Agathæ festum ejusque discipulas. ἡ πὰ σὺνδῶα μόνον αἰρεῖται. Auctor Mich. Psellus. De aliis Actorum laudumq; S. Agathæ scriptoribus vide Henschenium 5. Febr. & Hancium de scriptoribus Hist. Byz. p. 453. Combefisii Bibl. Concionatoriam. T. VI p. 126. sq.

Agathopodis. Infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide supra in Acepsima.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμεραις ἐκείναις γνωμένῃ διαγμῷ. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 3. Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381.

Alexandri Byzantini Episcopi. Vide infra in Metrophane.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανῶν. Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctor. 3. Maji in appenpice pag. 15. & Latine p. 194. Auctor incertus.

* Alexii. Ἐδῶ μὲν, ὡς ἱερῶτάτῃ καὶ θεοσέλεκτῳ ἀθροισί. Auctor incertus.

Alphii, Philadelphi & Qvirini. Ἡ μὲν δ' οὖν καὶ Σατῆς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαίῳ. Græcè in Actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Silvestro Ligone, Leontino interprete, pag. 506.

* Alypii Stylitæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ σὺν μαρτύρων ἀθλοὶ.

* Ambrosii Episcopi Mediolanensis. Ὑαλεντινιᾶδες μὲν τῷ τελευταίῳ ἰοβυτανῷ.

Amphilochii. Ἐν ταῖς ἡμεραις ἐκείναις βασιλεύοντῳ δ' εὐσεβεστάτῃ καὶ μεγάλῃ Θεοδοσίᾳ. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Episcopi Iconiensis. Καὶ τί τ' καλῶν ἔσαι τις.

Aliud: ἢ τις αἰτῆ μοι αἶχος ὀνόματι Ἀμφιλόχῳ. Auctor incertus. Hanc Græcè & Latine dedit sub Metaphrastæ nomine Combefisius in Amphilochio suo p. 228.

Anania Apostoli & Martyris. Ἀντίπα μὲν τῷ ἀνάληψιν δ' κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ πρὸς τὸν ἰδίον Πατέρα. Auctor se appellat Barsaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ βαρσαφθᾶς ἔγραψα τὰ ὑπομνήματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 81. * De

* De eodem Anania. Λυκιανῷ ἔ' δυοσεβῶς κατὰ τὰ τῆς εἰώσεως μέρη.
Latine apud Surium ad 1. Octobr.

* Anastasiz. Αναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Latine apud Surium 6. Decemb.

Aliud: Διδοξασμῖνα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviss. Combesisiano T. 1. pag. 462.

Aliud: κατὰ τὴν καιρὸν Διοκλητιανῷ. Auctor incertus.

* Anastasiz Romanæ. Διτῆς ἡμῶν Αναστασίας. Latine apud Surium 28. Octobr.

* Anastasii Perfiz. Τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ ἔ' Περζῶν βασιλείας ἐλάσης. Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud: Θαυμάτων διήγησιν προβάλλειναι σήμερον. Memoratur hæc narratio de Anastasii miraculis in Synodo VII. notante Allatio.

Anchæ. Vide infra in Eleutherio.

Anatolii, Eustachii & Theopisti. Ο Θεός ὁ αἰώνιος ὁ μέγας καὶ θαν-
μαστός. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum α) ἄρτι ἔ' παύσας Ζαχαρίαν.

Aliud: ἐκδηήπερ πολλοὶ ἀνεγράψαντο βίαν. Vita S. Andreæ Aposto-
li, auctore Epiphanio Monacho & presbytero.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arsenius ArchiEpi-
scopus Corcyrensis.

Ἰατρὸν τῆς Ἀποστολικῆς αἰτίας τὸ δικτυον. Procli Patriarchæ
Cpol.

Σάλπιγγ' ἡμᾶς ὀπισθοδικῇ πρὸς πανήγυριν ἤθροισεν. Hefychii
Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 269.

ἄπερ ὁφθαλμοῖς ἡμῶν ἰδεασάμεθα πάντες. Incerti.

Πᾶσι μὲν τοῖς ἔ' διτῷ λόγῳ φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Græ-
ce & Lat. in auctario novissimo Combesisii p. 335.

* Andreæ Cretensis. Πολλὴ κατὰ τῶν ἔ' Χρυσῷ μαρτύρων. Latine apud
Surium 17. Octob.

Andreæ σαλῆ. Βίον τινὸς ἱερατῆος ἀνδρός. Auctor Nicephorus Cpol.
Exstat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sancto-
rum T. 6. Maji.

Andronici: Vide infra in Probo.

Anem-

α) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiasticas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757.
seq. Vide etiam Combesisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1. - 60.

Anempodisti Martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelorum Congregationem. καὶ τὸτο τῆς ἀρχαῖς ἀγαθότητῶν γινώσκουσα. Joannis Euchaitensium Episcopi.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachīm.

In conceptionem S. Annæ. Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περὶ χαρίεσσιν. Georgii Nicomediensis.

In Annam Prophetissam. Infra in Simeon.

* Anthimi Episcopi Nicomediensis πῆς ἐκκλῆσις τῆς Νικομήδους. Græce T. 3. Act. Sanctior. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Galliar. Et Latine pag. 483. apud Lipomann. T. 6. ad 3. Sept. & Surium. 27. April.

Anthusæ. Ἡ τοῦ Πάπισκος ἁγίας, MS. in Codice noni sæculi. Vide infra in Athanasio.

Antipæ. Διωγμὸς κυνηγῆται. ὑπὸ Δομιτιανῶν. Græce è MS. Vaticano T. 2. Act. Sanctior. Aprilis pag. 965. & latine p. 4.

Antonii Monachi Vita. ἀρχαῖον ἀμύλας ἀντιστήσας. Auctor S. Athanasius. Vide quæ dixi lib. V. cap. 2. pag. 302. seq.

Antonii Causæ Patriarchæ CPol. Εἰ δὲ καὶ θνητῶν φύσιν ὁ χρεῖται. Auctor Niceph. Gregoras.

Anysia Thessalonicensis. Οὐδὲν ἁγίως τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.

* Aphthonii, supra in Acyndino.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἰδοὺ μοι λέγειν πρὸς πάντων Ἀποστόλων. Maximi Planudæ. Τί καλὴ ἑκκλησία ἡ τῆς. Nicetæ Rhetoris.

Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Episcopi Paphlagonia.

Aquvilinæ. Τῆς ἑσπερίας ἡμῶν ἱερῆς Χριστοῦ ἑρανοῦ. Auctor incertus, Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13 Junii. Græce è MS. Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctior. Junii p 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte.

In Archangelos & Angelos. πῶς μὲν λόγον ἡ πρὸς οὐμῶν κινή. Mich. Syncelli.

In miracula Michaëlis Archangeli, σκοπὸς μὲν καὶ πᾶσι. Mich. Pfalli.

Ttt

In

Libri in Paris Altera.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς παιηγύρεως. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax.
Aliud: τὸ σῶμα μὲν ἠνοίξα. Michaëlis Monachi.

Ἀρχαγγέλου παιηγύρεως καὶ τῶν πιστῶν ἅπας. Auctoris incerti
Μιχαὴλ ἐπαγγέλων τὴν Γαβριὴλ ἐπαμύνομεν. Auctoris incerti.
Ἰδὼ μοι τῷ πρὸς τῆς κρατίας δυνάμεις φίλτρῳ. Macarii Chry-
socephali.

In Archangelum Michaëlem. Μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιερατῆς
γ. Chrysippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Re-
furrectionis.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων κύριος. Pantaleonis Diaconi &
Chartophylacis magnæ Ecclesiæ.

Ὁ τῶν αὐλῶν πνευμάτων κύριος. Ejusdem.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. Δέξηται μὲν
καὶ ἡ τῶν ὁρμητῶν ἐμπέπεια. Macarii Chrysocephali.

* De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. καὶ
τὴν περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων διεξίτα. Latine apud Lipomann, T. 6.
ad 5. Sept.

Ἡ δέχηται τῶν ἁμαρτιῶν καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramonarii.
Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. Sifimii ArchiEp. CPol.

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combefisius in Bibl. Concio-
natoria T. VIII, p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μιχαήλ καὶ καὶ πολλὰ καὶ καὶ
ποικίλα. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meur-
sius in glossario.

Πολλὰ καὶ μερόλαι τῆς ἀσωμάτων. Michaëlis Synadorum
Episcopi.

* Arethæ & sociorum. Ἐτὸ μὲν ἤδη πέμπτον ἐνίστηται τῷ εὐσεβεῖ Ἰακώβ.
Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto: Ἐκὲς πέμπτης τῆς βασιλείας Ἰακώβ.

Arfenii Anachoretæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor
incertus. Julium Metaphrasten in Arfenii vita citat Meursius
a) in glossar. Nescio si sit eadem quam Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. Incipit: *Non solum res gesta virorum
bonorum.*

* Ar-

a) Julium Metaphrastes laudatur à Meursio in πάπας & σταθάρους.

- * Artemii. Μετά τὴν ἑκταὴν καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς ἕρην ἀνάληψιν.
Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr.
- Artemii ejusdem, Martyris. τὰ ἑξατάλιν καὶ ἐνδόξην μάρτυρα. Au-
ctor Joannes Monachus, ἐ Philostorgio & aliis.
- * Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἀγίων. Græce & Lat. ad calcem Ope-
rum Athanasii. Latine apud Surium 2. Maj.
Aliud incerto auctore : ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. ibid.
- Plura in Athanasium Combesius T. 6. Bibl. Concionatorix T. VI.
p. 500 - 530.
- Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de consensu pag. 759. & ad
Acropolita p. 231.
- Athanasii qvi S. Anthusam baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἐν
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, in
codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.
- * Athenogerus. Tempore Diocletiani Imp. Latine in T. VI. Lipomanni
ad 17. Jul.
- Avtonomi. τῆς ἰσῆς ἀποτίας νομίζω. Inter Metaphrasta genuinas re-
censetur ab Allatio pag. 129. de Simeonum scriptis. & à Lipo-
manno latine edita T. 6. ad 12. Sept. Sed multo antiquioris
esse auctoris demonstrat idem Allatius p. 42. & 111.
- Auxentii. Δεχθήτω ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἑπαλαστή πλάματ. Au-
ctor Mich. Psellus. Vide & infra, in Eustratio.
- * Babilæ Episcopi Antiocheni. Νυμεριανὸν τὰ ἑωμῶν σκήπτρα. Lati-
ne apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.
- * Bacchi. infra, Sergii.
- Bademi Archimandrita in Perside circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς πε-
λειώσεως τὸ πασχαίνειτα. Græcè ἐ MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in
Actis Sanctor. T. 1. April. IX. p. LXXXV. Latine p. 825.
- * Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν πρὸς τῶν εἰδώλων πικρίαν. La-
tine apud Surium 4. Dec.
- Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πανσιβάτμιν μνήμη. Auctor
Georgius Grammaticus.
- Ἐπειδὴ μάρτυρος σημεῖον ἐπὶ τῇ πανήγυρι. Auctor Arse-
nius Corcyrensis.
- Ἐστὶ μὲν πῆς ἐκ ἀγίων Θεοφάλης. Auctor Georgius
Grammaticus.

Κατὰ τοῦ καιρῆς ἱκανῶς βασιλεύοντι Μαξιμιανῷ. Αὐ-
 ctor incertus.

Ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν καιρὸν ὁμολογούμενης. Auctor Joannes Damasce-
 nus Presbyter.

Confer quæ in S. Barbaram exhibet Combesius T. VI. Bibl.
 Concionatoriz p. 71. seq.

Baripfabæ, quæ ajunt sanguinem de latere Christi effusum cucurbita
 excepsisse. Πᾶσι δότις ἀραβὴ καὶ πᾶν δώρημα. Auctor incertus.

Barnabæ Apostoli. Μερὶς τῶν λόγων ἐκείνου περὶ τῆς. Auctor Ale-
 xander Monachus. Confer Combesii Bibliothecam Concio-
 natoriam T. VII. pag. x. seq. Papebrochium T. 2. Act. Sanctor.
 ad XI. Junii, & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi
 Test. p. 781. seq. ubi de aliis Barnabæ Actis Apocryphis à Jo-
 hanne Marco ut ajunt scriptis & à Beda latine versis.

Bartholomæi Apostoli. Θεωρῶν τὸ πῶς, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νῦν. Nicetæ
 Rhetoris. Græce & Latine edidit Combesius in Auctario no-
 viss. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator T. 7. pag.
 749. seq.

Ὁ πῶς παρόντι συγκεκροτηκὼς ἀλλοθεν. Josephi (Bryennii.)

Ὡς θωμάς τε ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῷ, de translatione reliquia-
 rum S. Bartholomæi Apostoli, jncerto Auctore, ex Græco-
 rum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combesio,
 in Auctario laudato pag. 399.

* Basilei Episcopi Amasiæ. Ἐγένετο μὲν τὸ πατάσαι κύριον.

* Basilei Martyris Nicomediensis circa A. C. 322. ἐν τῇ πρῶτῃ κρείττος
 λαχόντι. Græce à MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sanctor. T.
 3. April pag. LVI. Latine pag. 416.

Basilissæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri. Ἦν ὁ βασιλεὺς κατηχῶν πάντα ἀνθρώπων περὶ
 τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auctor incertus. Græce à MS. Vati-
 cano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 22. Martii, & Latine p. 380.

In Basilium Cæsareensem. Ἀγαπητοί, οὗτος ἦν ἀπαικὸς ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐ-
 ctor S. Amphilocheus, Iconienensis Episcopus. Exstat Græce &
 Latine in Amphilocheio Combesii p. 155-225. Simeonis Me-
 taphra-

taphrastæ in eundem Basilium habuit Græce Rosvveidus. Vide & Combessii Bibl. Concionatoriam T. VII. p. 9. seq.

Κλίματί μοι ἐς ἀδελφοί, καὶ διηγήσομαι. Ephraemi Syri. Exstat Græce in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine vettit Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In Basilium, Naz. & Chrysostomum, εἰπερ ἄλλο τι τοῦ λόγου θραυ-
πίης, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ πῦρ γλῶτταν χρυσῆς. Joannis, Metropolitæ Ev-
chaitorum.

Τρεῖς με τοῖς τριάντοις παροτρύνει κίησιν. Ejusdem.

Τὴς διδασκαλίας ἡμῶν ἐπαγίνωμι. Philothei Patriarchæ CPol.
Bassæ. Vide infra in Eustathio.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πλιπκὸν ἔ πολλὸ ζήτημα. Michælis Pselli. Confer Gangium ad Alexiadem Annæ Com-
nenæ p. 389.

* Blasii Episcopi. βλάσιος ὁ μάρτυς ἄγιος ἔ πιῦδε πλῆς.

Aliud : βλάσιον τὸν μόνον ἐκ ἱερέων καὶ μάρτυρι. Auctor
Theodorus Cizyci Metropolitæ.

* Bonifacii Martyris Romani. καὶ τῶν ἄλλων ὡν τῶν Χριστῶ μαρτύρων
ἀθλα. Latine apud Surium V. Junii. Græce in Appendice
T. 3. Act. Sanctor. ad 14. Maj. pag. 22. & latine pag. 280. cum
notis. Græce & Latine etiam Passio S. Bonifacii edita à Bigotio
ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Latina incipit : *Tempo-
ribus Diocletiani quater.* Græca : *ἦν τις ἐκ τῆ βώμης γυνὴ μεγάλη
ονέματι Ἀγλαίς.* - Paris. 1680. 4.

Aliud : Φιλανδρῶν καὶ ἐλπίμων θεός. Auctor incertus.

* Callinici. Cum simulacrorum invalesceret infania. Latine apud Lipo-
mannum ad 29. Jul. T. 6.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τῷ καλλικελάδου lau-
dat Svidas in ἐξαπάτη.

Calliopii. Θεοκλεία τις γυνὴ ἐπισβῆς. Græcè è MS. Vaticano post
T. 1. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660.

* Callistrati & sociorum. Τὴν τῶν Χριστῶ πικρὴν ὁσμὴν ἀπὸ πληθύνοντος.
Latine apud Lipomannum T. 6. ad 27. Sept.

T t t 3

* Car-

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. *Μιμήθησαν τῶν ὑποὲρ Χριστὸν πα-
σάντων.* Græce in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & Lati-
ne, Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. Vide & in-
fra in Papylo.

Cassiodora Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. *Βασιλεύοντι τῷ ἀσπεβέντῃ Μαξεντίῳ.* Latine apud Su-
rium ad 25. Nov.

Aliud Martyrium S. Ecaterinæ. *Ἐτὺς λέ βασιλεύοντι τῷ ἀσπεβέντῃ καὶ
σπρηνόμῃ βασιλείῳ Μαξεντίῳ.* Auctor Athanasius *πεπονημένος*,
quise Catharinæ famulum fuisse profitetur.

Aliud: *τῷ σπρηνόμῃ καὶ ἀσπεβέντῃ Μαξεντίῳ τετρακόντι τῷ βασιλείῳ.*
Auctor incertus.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julittæ Martyrum. *ἐπέπερ τῷ καλῷ σπέρματι ἔωθεν.* Au-
ctor Theodorus Episcopus.

Ἰστίερ σὺν ἑπὶ σπινθόρῳ τῷ Κυρίῳ Ἰουδαίῳ. Auctor Nicetas Rhetor.
Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii.

Charissimi & Neophyti filiorum S. Anthusiz. *Μετὰ τῷ πλείωσιν τῷ,*
Auctor incertus Metaphraсте antiquior. Vide Bandurium,
pag. 648.

* Charitinæ *Ἐκράτει πρὶ τὴν τῆς ἀσπεβίας.* Latine apud Lipomannum
T. 6. ad Octobr.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano Imp.
Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν καὶ ὡς Θεῷ φίλον. Latine apud Su-
rium 28. Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Iustini.

Chrysanthi & Dariæ. *τῷ ἰσχυρίῳ τῆς ἀθλήσεως.* Auctor coxvus.
Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus.

Jo. Chrysostomi Vita. *Πάντες οἱ παλαιὸι ἰσχυρογράφοι.* Auctor Georg-
gius Archiepiscopus. Alex. Græce & Latine in Chrysostomi
editionibus.

Alia, antiquiore scriptore, Palladio Helenopolitano. *τῶν 8 Θεῶν δωρη-
μάτων.* Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Parif. 1680. 4.

In Jo. Chrysostomum: *ἀγαπητὴ, αἰψυδὴς ὁ Θεός.* Theodori Episcopi
Trimithuntis.

Ἰστίερ

δρατὴν ἀνδρὸς ἐπαγοῦν κελουμένον. Leonis Imp.

ἔδει δὲ ἰωάννη πάγχρυσον σὺν τῶν σῶν ἰγκομίων. Jo. Damasceni.

* Vita & res gestæ Joannis Chrysostomi. καὶ πάντων μὲν τῶν κτ' Θεὸν
πλιτυζομένων ὁ βίβλ. πῶς ἐνσεβίσιν ἀφελιμώτατον. Latine apud
Surium 27. Jan.

* De transportatione reliquiarum S. Joannis Chrysostomi. ἀλλὰ πῶς
ἀν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μύμων.

Aliud auctore Constantino Porphyrog. τί προπύρρον εἶναι ἐρωμύν
ἰσάματον ;

Aliud Auctore incerto : ἦκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In restitutionem reliquiarum ejusdem. ἡκούσα πάντως ἡμῖν, ὦ φιλό-
χριστον πανήγυρις. Cosmæ Vestitoris.

* Claudii, infra in Sebastiano.

S. Clementis Papæ. Τελίτον δὸν Πίτερς εἰ κορυφαίον. Auctor fere
σύγχρονον, si credimus Allatio pag. 112. de Simeon.

In S. Clementem, Ἀθλητικὸς ἀγῶνας διψοῦν θάλων. Auctor Leo Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξελθόντων Φιλίππων εἰ Ἀπὸστέλου τῆς Γαλι-
λαίας. Auctor Ephræmius Chersonis.

De miraculo S. Clementis in puerum. Ἐυλογητὴς ὁ Θεὸς ἐν πῶς ἀγίοις
αὐτοῦ. & aliud : θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν πῶς ἀγίοις αὐτοῦ. Auctor idem.

* Clementis Ancyрани Martyrium. Μετὰ διακοσιοστὸν καὶ πεντηκστὸν ἔτος
τῆς εἰς Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. Latine apud Surium &
cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. T. 2.

Codrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ εἰ πὺν τὸ μέγαλόν μαρτυρεῖται. Κοδράτην.
Auctor Nicephorus Gregoras.

In Cæcum à nativitate. Τοῖς Φιλοῖσι τὴν Κύριον, ἐορτῆς καὶ λείπει κατ-
έρως. Leontii Presbyteri CPol.

In S. Cœnam Domini. τί προπύρρον ἢ τί ἡδύπερον πῶς Φιλοῖσι. Theo-
phili Archiepiscopi Alex. Confer in sanctam Quinquagesimam.

Cononis. Ἐτι κρατύνεται τὴ βασιλείαν Ἀρμενιανῶν. Græce & Latine
in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.

In Constantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicænos. Πειθισαὶ πῶς
ἡγεμόνις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Πρεσβυτερίας ὡς ἀποστολῆς, ὦ Θεόφιλε,
Gregorii Presbyteri Cæsareæ Cappadocia.

* Cornelli Centurionis. Μετὰ τὴν σωτήριον Πανηγύριν τὸ λόγον Πανηγ-
μῖαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept.

* Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.

Cos-

Cosmæ Melodi. Τιμὰν ἐστὶν ἄξιον ὁδὺν ἐφειρηκότεας τὰ κάλλιπαι. Auctor incertus.

* Cosmæ & Damiani. ἄρτι τῆς ἐνσεβείας.

* Τῇ ἡωμασῇ δυνάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων.

ἀστέρες μὲν αἰοδητοὶ τῷ σπείραματι περὶ δακτύλους. Auctor Petrus Episcopus Argivorum.

Μετὰ τὴν κτ' σέρεκα τῷ Δεσποτῇ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ Ππὶ γῆν ἔλλαμψιν. Auctor incertus.

Ὡς ἀγαπητὴ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philosophus, servus Jesu Christi.

Πάρεστιν ἡμῖν εὐρετὴ σήμερον ὥσπερ ἀστὲρ. Ππὶ τολῇ. Auctor incertus.

Τὸ Κυρίον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ βασιλεύουσιν, πᾶσι πλάτῃ καὶ δαμονικῇ λατρείᾳ ἐλύθη. Auctor itidem incertus.

Ἦ σελήνη μετὰ λόδωρ. τῶν ἁγίων αὐτῇ σκηνῇ. Auctor incertus.

Τὴν σὺν, ὡ τῶν καλῶν ἐρεσά, ἡωμάζων. Auctor Georgius

Metropolita Nicomed.

Confer quæ in hos Sanctos Combesisius Bibl. Concionator. T. VIII. pag. 187. seq.

In Crucem Jesu Salvatoris nostri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Insula. Ἄλλα μὲν ἄλλα τι τῆς θρυλλημένης διεξίτω κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec.

* Cypriani & Justinae. Πολλὰ καὶ μεγάλα με τὴν Ἀντόχου ἡωμάζων παρκαλῶσιν. Latine apud Lipomannum, T. 6. ad 2. Octobr. & Surium 20. Sept.

Aliud de iisdem, incerto auctore: ὅσοι πῆς τῷ Χριστῷ μυστηρίους ἐσκόπησιν, τοῖς ἑμοῖς δάκρυσιν Ππὶ βλεψάσιν.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. τῆς εὐλογίας σι. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos Paris. post Monumenta Cotelerii editis pag. 106 - 127. cum versione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Paris, 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τὸ ἀναχωρητὴ, τὸ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρεῖς Κυρίον. Auctor incertus.

Cyri-

Cyrelli Martyris, Cretensium Episcopi. *ὅς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνέμε-
σον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενον.* Auctor incertus qvi Cretensem se
innuit.

Cyri & Joannis Martyrum. *ἀλλ' οὐ μὲν ἄλλως οὕτ' αἰγίς τιμήτωσαν,*
Auctor Sophronius Monachus Sophista Monasterii S. Theodo-
sij in eremo prope Sanctam Civitatem, postea ArchiEpiscopus
Hierosol. Præmittitur *προδιαῖα* cujus initium: *ὁφθαλμῶν
ἀβυσσῆς.* Hujus, ut notat Allatius, mentio in septima Synodo,
Actione IV.

Dalmatii Monachi, qvi Theodosio Imperante & Concilii Ephesini
(cujus ad eum Epistolæ exstant,) tempore claruit Vita Græcæ è no-
ni sæculi Codice a) MS. Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum
latina versione Anselmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium
Orientale. pag. 697-710. Incipit: *οὕτ' οὐσι Δαλμάτι*
ἦν ὡς ἐν ἑσπερίαις.

*Damiani Martyris. Vide supra, Cosmæ.

*In Daniele Prophetam & tres pueros. *Ἄρετι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων.* Latine apud Surium ad 21. Jul.

Aliud ebraïmo Syro auctore: Διασκεψόμεθα τὴν κτ' τὴν. Exstat Græce in
edit. Oxoniensi Ephraïmi p. 420.

Aliud auctore inserto: Βύλομαι πίνειν, ἀγαπητοὶ ὑφ' ἡν ἡ ἀγαθὴ.

*Danielis Stylitæ vita, *ὡς περ ὅτι τῶν ἁγίων.* Latine apud Surium
ad XI. Decembr.

Dariæ Martyris. Vide supra, Chrysanthi.

In Dedicationem templi: *Ἐγκαινίων πατήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp.*
Ὅϊδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν ὁ λαὸς Θεῷ. Ejusdem.

In Defunctos in Domino. *Ὅνδεν ἀληθῶς, Andræ Cretensis.*

Τί τῆς σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasij Sinaitæ.

Plura Combefisus in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλῦτης Martyris. *Ὁ μαξιμῖν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεο-
σελονικίῳ.* Auctor incertus.

Δημήτρ' ἡμῖν τῆς συλλόγῃ. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

Δημήτρ' τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chryfolaras.

Uuu

*Ei-

Libri sti Pars Altera,

a) De illo Codice eximio qvi memorias sanctorum & aliarum rerum memorabilium
mensis Augusti complectitur, vide Bandurium p. 647.

* Ἐίχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκηπτοὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκύλιος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr.

Ἐφη ὁ σωτήρ λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν πῖσι ἀγίοις αὐτοῦ. idem.

Καυρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιοδοσεῖται. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatium de Simeonibus p. 97. Aliud de revelata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonicae, quod prodiit inter scriptores post Theophanem, ut dixi supra pag. 351.

Ὁ λόγος τῆ μυρερροῦς Δημητρίῳ τὰ ἡμέματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Thessalonicensis.

Οὐδὲν ἔγω ὠδυσκινεῖται χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Πατρὶς ἔργα π καὶ λόγος καὶ διανοίας ἡγήσθω Θεός. Auctor Johannes Thessalonicensis Episcopus.

Πάρεστιν ἡ μήμη Δημητρίου ὁ Μάρτυρ. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλὰν οὕτως καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Diodori Tarfensis. Ὁ σοφὸς ἔτος καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Jo. Chrysostomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Paris 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, sub Diocletiano & Maximiano. Ὅσον μὲν ἔχει ἡμέμας. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.

Dionysii Arcopagita. Ἡ μὲν πρὸς Θεοῖς τῶ λόγος δικαία. Gregorii sive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol.

Ὁυρεῖαν ὅπως καὶ Θεῶν εἶδει. Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat Græce & Latine cum versione Basilii Millanii à Lansselio castigata in editione Dionysii Corderiana T. 2. p. 207-242.

Μετὰ τῶν μακαρίων καὶ ἐνδοξοτάτων. Methodii, sive ut alij Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lansselii versione, ibid. p. 242-252.

* Πάσαι μὲν ἐν τίποτις τῶν τὰ τῆς πίστεως. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. sed Græce & Latine

ne cum Balth. Corderii versione ibid. p. 190-200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Melitenotes de Spiritus S. processione Orat. 2. Vide Hancium p. 456, descriptoribus Hist. Byz. Alia in Dionysium Combenisius T. 8. Bibl. Concionatoriz pag. 263. seq.

Dominata Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. πλά τὰ ἐ βίη περναί. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum. μεγάλη τῶν ἀγίων ἡ δοξα, Σαλομινὲ, Θεοφιλέσται ἀδελφεί. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dositheii ejus discipuli Vita, auctore incerto: ὁ μακάριος ἕτερος Ἀββῆς Δωρόθειος μονήρη βίον σὺν Θεῷ ἀσπιστήν.

Dorothei junioris. ὁν πηλαγοῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν εἶδει κοσμηθῆναι τὴν πόλιν. Auctor Joannes Evchaitenium Metropolita.

* Dorymedontis. Vide infra in Trophimo.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à præsentē, si auctori credis, scriptum. βασιλεύοντες Διοκλητιανὸς ἔ βασιλεύως.

Dulæ sancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀγίων αὐτῷ ἰσχυρῶς. Auctor incertus.

* Eleutherii & Evanthiæ matris Martyrium. Αἰλίας Ἀδριανῷ βασιλεὺς ἐν τῷ βασιλεύοντι. Latine apud Surium: 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag. 986.

Alind, auctore incerto Martyrium Eleutherii Episcopi & Anchæ matris ejus. Ἀδριανῷ βασιλεύοντι. ἔως εἰκοστῆ πρώτα.

Elizæ Prophetæ. καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπάρχοντων. Auctor Leo Imperator.

* Aliquando quidem diodesim tribus Israël. Latine in T. 6. Lipomanni ad 20. Julii,

Ephraim Syri elogium, *Κινεῖ μὲ πρὸς τὴν παρῶν ὑπέρθεσιν.* Auctor Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vice Græce & Latine prodiit.

*Ejusdem vita à Metaphraste scripta. Latine apud Surium 1. Febr. & in latinis Ephraimi editionibus.

*Epimachi. *Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσβεστίας ἀχλύς.* Latine apud Surium, 31. Octobr.

Epiphaniï Episcopi Cypri. *Ἐπιφάνιος γένος μὲν ἡρ.* Auctor proficitur se Johannem Epiphaniï discipulum. Habetur Latine, apud Lipomannum T. 6. ad 15. Maji. Græce & Latine T. 2. Operum Epiphaniï p. 318. edit. Petaviana.

Ejusdem Epiphaniï. *Δόξα τῷ παρίχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν θεῷ.* Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353. 379.

*Epistemes Martyris. Vide infra, Galactionis.

*Evanthiæ. Vide Eleutherii.

Eudociæ Samaritanæ. *Κατὰ τοῦ χρόνου Τραϊανῶν τῷ βασιλεὺς γέγονε τις κόρη.* Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctor. ad Calendas Martij T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino interprete p. 10.

*Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Julij.

*Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. *Τραϊανῶν τῷ δουραβὺς βασιλεὺς.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

*Eugenii Romanæ virginis. Latine apud Surium, 25. Dec. Græce habuit Rosveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

*Eugenii Martyris & ejus parentum. *Κομμίδης μὲν Μαρκον τὴν αὐτῇ Πατίρα τὴν Εὐμαρίων σκηπτήρον ἔχοντι.*

*Eugraphii vide infra, Menæ.

*Eulampii & Eulampię. *Ἄρτι τῆς Θεογνωσίας.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr.

Ἐτὺς ἐβδόμη τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶν, ἡγεμονεύοντι Μαξίμω. Auctor incertus.

Euphemiæ Virginis Martyrium. *Ἐν τῇ χαλκηδονίᾳ πάλαι ἦν ἀθροισμός τῶν χριστιανῶν. Πρίσκει δὲ αὐτοῦ πατρί.* Auctor incertus.

Διοκλητιανῶν τὰ Εὐμαρίων σκήπτρα διέποντι. Πρίσκεις τε ὡς τὴν Ἀσίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept.

In

In Euphemiæ reliquiarum inventionem. Ἦκω τὸ Ἐπίταγμα Φίρων.
Auctor Constantinus Episcopus Tii. Latine apud Lipoman-
num T. 6. ad XI. Julii.

* Euphrosynes Alexandrinæ. Ἀρετὴ τὰ Γαργύων σκήπτρα Θεοδοσίῳ ἔπαυ-
σας. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad
1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis.

Alia ejusdem vita auctore incerto : Ἀρετῆς, ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Alia, iidem incerto auctore : Ἐγένετο τῆς ἀνδρὸς ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοῦ καυρὸς Διοκλητιανῆς καὶ Μαξιμιανῆς. Græ-
ce & latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Gr. T. 1. pag.
194. seq.

Alia ejusdem Martyrii. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῆς τὸ ἱνατὲν. Græ-
ce & Latine ibid. pag. 191. seq.

Eupraxiæ Virginis. Ἡ τῆς ἀνδρὸς. Græce è MS. Vaticano in Actis San-
ctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit : In
diebus Theodosii Imperatoris piissimi.

Eusebiæ Martyris Evchaitensis. Περὶ ταύτης γὰρ μέντοι, οὗ τῆς ταύτης τῆς
Φιλομάργου ἔγνωμεν ἔδεν τι σιφίς. Auctor Joannes Evchaiten-
sium Metropolitā.

* Eusebiæ quæ deinde Xenem se vocavit. Ὁ καυρὸς καὶ ξένος τῆς Γου-
μασίας ξένος βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Eusignii. Ἰκλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀρητοῦμεν τὸν χρυσόν. MS. in Codice
noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

* Eustathii & uxoris ejus Theopistes & filiorum Agapii & Theopisti.
Τρεῖς αὐτὰ Γαργύων σκήπτρα δέποντες. Latine apud Lipoman-
num T. 6. ad 20. Septembr. & Surium Novembr. 2. Cæterum
diversum ab hoc notabis quod Bandurius testatur se in Codice
noni sæculi reperisse, Bassæ & filiorum ejus Theogonii, Agapii
& Pisti, quod incipit : βασιλεύοντες Μαξιμιανῆς καὶ χρησμοὺς
ἀποστολῆς.

Alia Eustathii & filiorum vita scriptore qvi se coxum illorum profi-
tetur. Πρόκειται μὲν τῆς ἀνδρῶν καὶ τῆς φήσεως. Vide Alla-
tium p. 108. de Simeonibus.

Eustratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ.
βασιλεύοντες Διοκλητιανῆς καὶ Μαξιμιανῆς. Latine apud Surium.
13. Dec. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illorum
memorans pag. 83. libri de Simeonibus, notat auctorem illius

non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud pag. 125. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebasteni, qui in extremo horum Actorum sibi illa à juvene quodam extorta esse scribit.

* Euthymii Abbatis. καὶ παντὸς μὲν ἄλλου. Græce & Latine in Cotelarii monumentis Eccles. Græcæ T. 2. pag. 200-340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. τῶν τιμωτάτων καὶ ἀληθῶς ἐναρέτων πατρὶ πνευματικῶ Ἀββᾶ Γεωργίου. Epistola incipit: πῶς πνευμάτω πρὸς ἑοῦδυμῆ. Vita ipsa: ὁ μοροζήνης ἡδὲ καὶ λόγος. & c. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos post Cotelarii monumenta editis p. 1-99. è Codice Bibl. Colbertinæ. Paris. 1692. 4.

Euthymii Episcopi Madytensis, Thavmaturgi. Ἐπιπρωτὶ δικαίως ἡμῶν οἰμαί. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμός ὁ ζῆλος εἰς πᾶν παρῶσιν ὑποτάσσιν. Auctor Eustratius Presbyter.

Febronix Martyris. Ἐγένετο ἐν τῆς ἡμέρας Διοκλητιανῆς & βασιλέως Ἀνθιμον πρὸς ἑπαρχον. Acta hæc scripsit (Θωμαῖς) Thomas Febronix famula, si veram nobis fabulam narrat.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν τῆς ἡμέρας Διοκλητιανῆς & βασιλέως Ἀνθιμος ἑπαρχος.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epistemes. Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ἐν πᾶσι καὶ ἐν δόξῃ.

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι & τῆς εἰδωλοματίας. Latine apud Surium, 23. April.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ βασιλεὺς. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuinā. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & latine Francisco-Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis.

Aliud si subscriptioni fides compositum à famulo Pasistrate Martyrium S. Georgii: ἡ μὲν & Σωτῆρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πνευμάτω βασιλεύς. Vide Allatium p. 95.

IN

In Georgium Martyrem Oratio. εἰς τὸν τῶν λόγους ἀγωνίζομαι. Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctior Aprilis p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol.

Alia in eundem Ἄλλο ἐν λαμπρῇ καὶ πανύφηναι. Auctor Andreas Cretenfis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutila in Combefisii Andrea Cretenfi pag. 175-188. Latine apud Lipomannum & Surium 23. April. Confer Allatium de Georgiis pag. 304.

Προσέφησι μὲν πρὸς ἐνφημίαν τῶν γλῶσσων. Auctor Theodorus Qvæstor.

Narratio miraculi S. Georgii, à præfente & vidente, si auctori fides, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωρεῶν ἀξιοῦνται: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in calce T. 3. Act. Sanctior. ad 23. April. pag. XXXV.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις ἔμεγαλνεν καὶ ὡς περὶ βασιλεὺς ἡμῶν Θεοδοσίω. Græce è MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Isidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni γεγονυοῦτος (h. e. Georgii) tertia Paschatos die celebratam. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀνακλιθεὶς ἡ γῆ. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolitā.

Ὡς ἐτυχὴς καὶ πάντη μακάριος. Auctor idem Metropolitā.

Conferenda etiam qvæ de Georgio Martyre exhibet Combefisius T. VI. Bibliothecæ Concionatoris p. 437. seq.

Germani Hegumeni Monasterii Cosinitres in confiniis Thraciæ.

Μέγιστον εἰς ἀνδρείαν βίον ὄσιων. Græce è MS. Florentino in Actis Sanctior. ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex versione Dan. Cardoni S. I. p. 162.

* Gervasii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ. Ἐκ τῆς πρώτης βασιλευσεν Ἀντωνίω. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctiorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 111. & Latine p. 189.

Ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἐν τῇ αὐτῇ ἐκδόσει. Ὁ ἁγίος ἄνθρωπος. Gor-

Gordii Martyris. Νόμος ἐστὶ φύσις. Auctor Basilii Cafariensis.

Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρεῖμα. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ

Φοβερόν καὶ ἀκατάληπτον θῦμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monasterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* Κάλιστον τι χρεῖμα ἢ δρετὴ καὶ δόξα ὅσῳ. Latine apud Surium 23. Nov.

* Gregorii magnæ Armeniæ, & sociorum. Τῆς τῶν Περσῶν δεξιῆς εἰς Πέρσης ἀγαλυθείσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Sept.

Gregorii Thaumaturgi. Μὴ θωμάσης ὁ ἱμὸς Μωυσήτης. Auctor Mich. Psellus ad Protosyncellum.

Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστίν. Auctor Gregorius Nyssenus.

Ἰεσοὶ καὶ ὑπεράλαμπες. Græce in Actis Sanctis, ad IX. Maji, T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.

Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσῳ μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.

Συγκαλεῖ ἡμᾶς, ὡ ἀνδρες, Γρηγόριον ὁ πῶν. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice. notatur, discipulus.

* Guriz, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἐστὶ μὲν δὲ τῆς Ἀλεξανδρείας ὁ Μακεδόνης δεξιῆς ἐξακοσιοσὺς ἦν.

* Aliud eorundem Martyrium. Ὅ τῷ θεῷ λόγῳ αἰδώς σιών τῷ Πατρὶ. Latine apud Surium 15. Nov.

Miracula Confessorum Samonæ & Guriz, auctore incerto : Νῦν καιρὸς εὐκαιρὸς καὶ τῷ πνευματοφόρῳ Δαυίδ.

Heliconidis circa A. C. 244. Ἀνικιανὸς καὶ Παῦλος πῶς τῆς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctis, ad XXVIII. Maji T. 6. pag. 738. Acta fabulosa.

* Hermogenis. Vide infra, Menæ.

* Hieronis & sociorum qui in Melitene Martyrium passi sunt. Ἰέρων τῷ θρονίῳ πατρὶς μὲν ἢ δευτέρῳ τῶν Καππαδοκῶν, πῶς δὲ Τύανα, Latine apud Surium 7. Novembr.

Hilarionis. Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ φίλῳ θεῷ Ἱλαρίωνι. Auctor incertus.

* Ἐν Παλαιστίνῃ πάλιν ἐστὶν σὺν ἑλατίῳ ἢ πίνῃ καὶ ποταρρίζονται ἐπὶ οὐκ ἀπὶ χερσὶ Γαζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Jacobi Alphæi, Ἀδελφοφίτη Apostoli: χθὲς καὶ πρῶτον ὁ μακαριώτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 372.

* Οὐχ ἴτω ἡδὺ π τῷ Φιλαρέτῳ. Græce & Latine ibid. pag. 519. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium. 1. Maj.

Jacobi Zebedæi filii, Apostoli. Πρῶτον μὲν ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396 seq.

ὕλη καὶ μὲν αἰσθητικῆς ἡδονῆς. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi. Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν ὁμιλιῶν πῆς φιλοφρονείας. Auctor incertus.

* Jacobi Perizæ. Ἀρχαῖα καὶ βασιλείων διέπονται σκήπτρα.

Ἐν τῷ καιρῷ τῷ διωγμῷ τῷ καὶ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὴν καιρὸν ἐκείνην τὴν ὁ μακαριώτατος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πόλει. Auctor iridem incertus.

Κατὰ τὴν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῷ βασιλεὺς καὶ Ἀρχαῖα καὶ ὁμιλίαν τῶν ἡγῶν αὐτοῦ. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν βασιλείων καταπολέσεως. Auctor incertus.

Jattelsii, qvi & Sozon dictus est, Martyrium. Μαξιμιανὸς ἡγεμονεύοντος τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.

In Jejuniarum principium. Εὐλογητὴς ὁ Θεός. Leonis Imp.

Ἰδὲ ἡμῖν ἡ καλὴ τῶν χρεῶν ἐπίσημο ἐξόδοσ. Ejusd.

Ὡς ἡδὺ π καὶ θείον. Ejusdem.

In Jejuniarum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ περὶ τῆς ἡμέρας. Macarii Chrysocephali.

Πάσαι μὲν ἂν τῷ Μουσείῳ ῥαβδόσ. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.

In JESU CHRISTI adventum secundum. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῷ Κυρίῳ. Eusebii Alexandrini.

Ἀδελφοί μου Φιλόχριστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exstat Græce in edit. Oxon. p. 347.

Ἀγαπητοί, μηδὲν πεποιησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.

Πῶς ἰγὺς ὁ ἐλάχιστος. Ejusdem. ibid. p. 359.

Plura Combefisius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriaræ, sed ut in opere illo solet, latine tantum.

In assumptionem. αἱ χάρεις μὲν τοῖς τῶν πεπρωτων χροῖων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπειδὴ χάριτι τὸ κυρεῖν ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus.

Τῇ μὲν ἀνασπᾶσει τὸ θρητὸν κατηπύγη. Leonis Imp.

Φέρε μοι νῦν οὖν ἱερατικὸς ἱερῆς. Diadochi Episcopi Photices Epiri.

In baptismum. Ἐπειδὴ χυθὲς τῆς Γενέσεως τὸ κυρεῖν. Auctor Eusebius Alex.

In Circumcisionem. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

In Christi imaginem ad Abgarum missam, οὐκ ἄρα μόνον ἀκατάληπτον. Constantini Porphyrogeniti. Vide supra p. 490.

Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni p. 190. seq. atque inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce & Latine in Combefisii fasciculo rerum CPol.

Παράδοξον ἡ πατήρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatium de Simeonibus p. 105.

In Nativitatem. ἀρρήτα τῆς τοῦ Θεοῦ Φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Ἐἰς βάθος δικτηρῶν ἐμπεσὼν, Basilii Cæsareensis.

Θεὸς ἐν σαρκὶ δοξαζομὲν ἡμῖν. Leonis Imp.

Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεῖπνευς ἡ τοῦ Πνεύματος. Procli Patriarchæ CPol.

Δαμπερὰ καὶ ἀνδοξία τῆς παρόσης ἐορτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἀπλάμψοι μοι τὸ πολυπύρεθρον φῶς. Helix Monachi.

Ὅστις τὸ εἶναι ἐπίλθῃ πρὸς τὰ σώματα σοι χεῖρα. Joannis Episcopi Eubocæ.

Ὁ Θεὸς προσωνύμῳ καὶ ἀπερίληπτον καὶ παντοκράτορα λόγον. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ' αὖ ἐν ἡμῖν γένοιτο χεῖρ. Manuelis Palæologi.

Παρε-

παρεμβυμένους τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐορτῆς. Eusebii Alexandrini.

πολλὰ καὶ διὰφοροὶ πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol.

πολλοὶ καὶ διὰφοροὶ ὅποιοι. Timothei presb. Antiocheni.

Τὸ καταλθεῖν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.

Χριστὴν γεννητὴν ἡ μὲν οἰκία α) Basilii M.

Χριστὸς γέννηται, δοξάζεται. Gregorii Naz.

In Passionem. ἄκτις ἔρσεν καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Ca-
basilæ.

ἦεν ἡ λοιπὸν πρὸς αὐτὸν τὴν ἀκμὴν τῶν αἰῶνων ὁ λόγος. Joannis
Geometra.

Μεγάλα τῆς πνευματικῆς καὶ χαρίσματος. Leontii presbyteri CPol.

Σήμερον ὁ Κύριός ἡμῶν. Gregorii Mytilenæ.

Συμφυῆς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Iosephi Bryennii.

Τὸν ἑσπερὸν λόγον ὁ μὲν θεὸς. Αἰσίου. Mich. Pselli.

Φοβερά τῆς σηματικῆς ὡραίας καὶ μετέωρα. Procli Patriar-
chæ CPol.

In præsentationem in templo. Vide infra, in Simeone & Anna.

Ἡ ἐμὴ ἐορτὴ λέγεται καθαρσίαν. Hefychii presbyteri Hierosol.

Μόνος ἐν ἀνθρώποις τίλειται ἀνθρώπος. Hefychii, sive ut alii Ti-
mothei presbyteri Hierosol.

Πάλαι Συμμεῶν ἐν ἀγκάλας. Anastasii Antiocheni.

Πάλιν πῶς ἐσεβίσε πανήγυρις. Jo. Zonara.

Φαιδρά τῆς ἐορτῆς καὶ πνευματικά. Macarii Chrysocephali, Phila-
delphienlis.

Χριστὸν ἐορτὴν πνεύματι. Leonis Imp.

In proditionem. Διὺς λοιπὸν ἡμεῖς. Eusebii Alex.

Ὡς περ κατόνυν ἐξοτιζέται. Leontii presbyteri CPol.

In Resurrectionem. Ἀνάστασις ἡ ἐμὴ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ. Leonis Imp.

Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριός. Eusebii Alex.

Εὐκαιρὸν καὶ παταρμῶνον. Leontii presbyteri CPol.

Καθὼς ἐνεχώρει διὰ τῆς αἰσίου. Joannis Thessalonicensis de con-
sonantia Evangelistarum.

XXX 2

Λαμ-

- a) Utraque Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii & Nazian-
zeni Operibus prodiit. Utraque etiam Græce & Latine præmissa est pluribus
aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine
editis à B. Christiano Daumio, Cygneæ 1670. 8. Confer Combesium T. 1. Bibl.
Concionatorix Patrum.

Λαμπρὰ μὲν ἡ ὁ Πάσχα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chrysocephali.

Νικάτω καὶ λόγων ὄροιαν. Procli CPolitani Patriarchæ,

Οἱ μὲν ἄλλοι Ἐυαγγελισαί. Ejusdem.

Ὁ κύριος ἐξασπιδύσεν, ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Evchaitorum.

Σύμβολα τῆς διασωτικῆς Ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.

Τῆς παύσεως ἡμέρας τὰς ὁμαγγάλια. Macarii Chrysocephali.

Φαιδρὰ τοιγαρὺν ὁ τριήμερον πάσχα τὰ ἀνθη. Procli Patriarchæ CPol.

Χαρὰς ὑπέθεσις ἡ παρῶν ὑπέθεσις. Macarii Chrysocephali.

In Sepulturam. ἃ μὲν ἂν περὶ εἰκάση τεκμήριον. Maximi Planudæ.

ἀναβάλλεται μὲν ὁ ἴσχυς. Theodori, Alaniæ Episcopi.

Ἐπαγεῖς καὶ εἰς τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Episcopi Antioch.

Τί τὸ σήμερον, σὴν πολλὰ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii.

Confer, Sabbato magno.

In Θειοφάνεια sive πρὸς τὰ ἅγια Φῶτα. Incipit: ἀδελφοί φιλοξένοι καὶ φιλό-

χοινοὶ καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæsarensis.

Πράϊον μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Νῦν ἡμεῖς Φωτοχρῆς καὶ σωτήριος. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Χειρὸς τῷ κόσμῳ ἐπιφάνη. Procli CPolitani.

In Transfigurationem. Δεῦτε φίλοι καὶ τέμερον. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. Sed in Codice noni sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, refertur ad Chrysostomum.

Ἐκ τῆς χώρας ἡρώς χαρμονή. Ephraimi Syri. Exstat Latine T. 6.

Lipomanni p. 164. & Græcè in edit. Ephraimi Oxoniensi pag. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπειδὴ Φαιδρὰ καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἦκυες ὁ διαπύων χειρὸς δὲ τῶς λέγοιτο. Jo. Chrysostomi.

Sol in terram n. odo emittens radios. Basilii Seleuciensis. Latine in Tomo VI. Lipomanni ad 6. Augusti p. 157.

Θεὸς κύριος ἐπ' ἔρως ἐπιφανει. Macarii Chrysocephali.

Ὁ μὲν ὁ εἰδότες ἀθλόν. Cyrilli Alex. Latine apud Lipomannum T. 6. pag. 166. b.

Ὅροι

Ὅσοι τῇ κτίσει ἔ λόγῳ. Andreæ Cretensis. ibid. p. 159.

Πᾶσα μὲν σωτήριον ἔσται. Leonis Imp.

Τίς ἄν με πρὸς ὑψὺ τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἀγοί; Leonis Imp.

Ὡς Φοβερός ὁ πᾶσι ἔσται. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 583-626.

In S. Crucem JESU. Πᾶσα εὐσχήμη καὶ πράξις ἔ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ephraemi Syri. Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.

πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ὅσοις ὁ γυμνασμιῶν. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. p. 408.

Σταυρὸν εὐσχήμη πρὸς ἡμῶν. Josephi ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Μίση μὲν ἀντιὸς δημιουργία. Athanasii Alexandrini. Gretser. pag. 420.

πολλὰς ἐξήγηται πρὸς ἡμῶν. Jo. Chrysostomi id. p. 428.

Εὐσχήμη ὁ γυμνασμιῶν καὶ πᾶσι γυναι. Ejusdem Chrysostomi, id. p. 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.

Πολλὰς ἡμῶν ὁ γυμνασμιῶν. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. pag. 460. & T. 5. Savil. p. 906.

Τὸ ἐν ἀδελφοῖς πρὸς ἡμῶν. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864.

Τί ἔσται, ἢ πρὸς ἡμῶν; Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 492. & T. 7. Savil. pag. 492.

Ἐπιδήμησεν ὁ γυμνασμιῶν. Methodii Episcopi. Gretser. p. 500.

In Crucis a) venerationem. ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἀφροσύνης ἡμῶν. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.

ἤρην μὲ πρὸς ἡμῶν. Jo. Zonara.

Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretser. p. 360.

Τί δὲ ἡμῶν πρὸς τῇ προκειμένῳ ἱστορίᾳ γυναι. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiscopi, id. p. 384.

Xxx 3

Φωτί-

a) Vide Jejuniorum Dominicam tertiam seu μεσσηνίσμον, & Combefisium T. 2. Bibl. Concionatoriæ.

Φωτίζε, φωτίζε Ἱερουσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol, Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

Ἄσμα κελιν ἀσωμν λαύ. Incerti. Gretser. pag. 190.

Ἦκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος ἡμέρα. Jo. Chrysostomi. id. p. 270.

πρὸ ὧσων τῶν σωτῆρ. Incerti. apud Gretser. p. 376.

Καὶ εἰ ἰατροὶ μὲν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. id. pag. 283. sed latine tantum.

Ἰδὲ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol. id. pag. 294. Græce & Latine.

In Crucis b) exaltationem 14. Sept. Ἐπὶ τὸν Κρίνον, ὡς ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέσεται πάντων. Macarii Chrysocephali, Archiepiscopi Philadelphienfis, Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol, id. pag. 174.

Κινήσωμεν ἀρεπῆν τὴν σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretser. p. 108.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τὸ Κυρίον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Calixti Patriarchæ CPol,

πάλιν ἐορτῆς μυστικῆς. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156.

πάλιν ὑψώπη σωτῆρ. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysost. edit. Savilii T. 7. p. 661.

πρότερον ἐν ἱερῷ ἀγαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλίασιν. Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Σπυρὶ πανήγυριν ἀγορεύ. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. ad 14. Sept.

Σπυρὶ πανήγυρις καὶ τίς ὁ σκιρτήσας; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 89.

Σπυρὶ πρόκειται σήμερον ἐορτή. Iosephi Patriarchæ Thessalonicensis. id. pag. 116.

Τὸν σωτῆρα πᾶν, ὁμολογούμενος σωρωθέντα πᾶν. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisiano T. 1. p. 440.

Φίρε

Φέρε σήμερον, ὡς φιλοφύλακτον ἀθροίσμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniaz Episcopi, Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124.

Ὁρῶ σήμερον τὴν μερόλην τῆς βαυ. Ejusdem Theophanis, ibid. p. 132.

πρὸ τῆ σωτηρίας σου. Incerti, id. pag. 184.

In Crucis c) inventionem. Τὴν κέλδιν τῆς ἡμετέρας ἐσιότητος δεξαμένη. Alexandri Monachi, Edidit Gretserus T. 2. de Cruce pag. 1.

Ἐγὼς ἀλακοσιῶν τῶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ ἀνέυρις γίγνε. Auctoris incerti.

Ἐγὼς ἡνίοτο τριακοσιῶν τρίτον τῶ πάθους. Incerti apud Gretserum, p. 526, Græce & Latine.

Ἐν ἔτι ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud eundem Græce p. 540.

Ἐγὼς ἀλακοσιῶν τριακοσιῶν τρίτη. Incerti. Græce ib. p. 541-546.

* Ignatii Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανῷ πρὸς τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce & latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI, pag. 168. seq.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι ἀλαδεξαμένη. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

In Imaginem Christi Edessenam. Vide supra, JESU.

In Imaginum restitutionem Dominica Θεοδοσίας. Τίς ὁ ἦχος τῶ ἱερπεζόντων; Macarii Chrysocephali.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σου Κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indi, Domnæ & sociorum. Ἄρτι μαξιμιανῷ δύνῃρον ἐγὼ ἀγορεύω ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ πνέν. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

In Incorporeos, (Angelos) καὶ πάλιν τῷ θεῷ Δαβὶδ πρὸς ἡμῶν, Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθὺς θεοτόκος γενεθλιακῇ πανηγυρί. Auctor Cosmas Vestitor.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θαύρατα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. Auctor

c) Combefis. T. 6. pag. 130. seq.

Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & ad Zonaram.

* Τη πρὸς ἀρετὴν ἰδοὺ φερῶσαι τραχέας εἶναι: Latine apud Surium 4. Nov.

* In Joannem Apostolum & Evangelistam. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφῆσκειν ἀνθρώπων. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero & Latine ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol.

Ἀποστολικὴ ἐπιστομὴ ἐν Φημίῳ. Auctor Macarius Chrysocephalus, ArchiEpiscopus Philadelphiensis.

Ἀπόστολος ὁ τὴν Φαίδραν ταύτην συγκροτήσας πατήνυεν. Auctor Procopius Chartophylax.

Εὐαγγελιστὴ θεολόγῳ προσέκειν ἂν αἶν. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὅ τὸν μέγαν τῆς βροτῆς γόνου προτερόμενον. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simconibus: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. pag. 354.

Σαλπίσσει, Φησὶν, ἐν κομηρίᾳ σάλπιγγ. Prochori Diaconi Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis, integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine.

Joannis Baptistæ d) & Præcursoris. Ἀλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλὼν ἰγκωμαῖς. Auctor Theodulus Abbas.

Δίδα ἡμῶν ἡ Φωνὴ τῆς λόγου Φωνῆ. Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γενεαῖς γυναικῶν εὐδὸς ἰωάννη μείζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Ἡ Χ. σάλπιγγ. λύρα πνευματικὴ. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

πολλοὶ μὲν ἤδη πολλὰ κίς. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

* Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderant quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Augusti.

In

d) Confer quæ exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriz pag. 52. seq. & 90. seq.

In ejus natalem. Ἀγῶνι τῇ παλινφύτῳ. Auctor Theodorus Studita.
Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Λεχὴ τῷ κόσμῳ. Auctor Leo Imperator.

Ἐὶ μὲν ὁ τῷ λόγῳ κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refertur ad Theodoritum Cyri Episcopum.

Ἰωάννη τῇ Φωνῇ τῷ λόγῳ. Auctor Macarius Chrysocephalus.

In Joannis decollationem. Ὡς περ τις ἀνὴρ Φιλέρημα. Anatolii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo tribuitur in Codice noni sæculi, de quo Bandurius p. 649. ad Antiquitates CPol.

Ἐτι μὲν τῇ μνήμῃ τῶ βασιλεὺς κρατῶ. Ejusdem Anatolii.

Ἐτις τεσσαρακοστῇ δευτέρῃ τῆς βασιλείας Ἀνγύστου. Auctor se proficitur Euripum, Joannis Baptistæ discipulum.

Ἰερὺς ἦν Ἡρώδης. Joannis Chrysostomi. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 203. b.

Πάλιν ἡμῶν ἡ μεγαλειότης. Φωνή. Anatolii Thessalonicensis.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας. Macarii Chrysocephali.

Πηδὸν καὶ γῆρας ὡς τὰ παιδά. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 205. b.

Τὶς δώσει λαβιδί προφητικῇ διεσπασθῆναι. Leonis Imp. Alia collegit Combesius T. 7. Bibl. Concionatoriae p. 780-818.

In Johannis descensum ad Inferos. a) ἀναγκαῖον εἶναι πάλιν σήμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus.

In capitis Johannis inventionem. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς εἰσας. Marcelli Archimandritæ.

* De tribus inventoribus capitis S. Joannis Baptistæ. Πάλιν ἡμῶν ὁ Θεὸς ὑπέσχετο Πρόδρομος.

In Johannis manum allatam Antiochiâ. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἡμῶν ὁ ἱερεὺς τῷ χριστῷ ἐπιδήμιανσε πρόδρομος. Theodori Daphnopatæ. Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211.

Joannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium pag. 123. de Symeonum scriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ἡμῶντος μὲν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνου, Auctor incertus, Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202.

Υ γ γ

Alia

Libri 5ti Pars Altera.

a) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου εἰς τὸν ἄδην. Crediderunt enim Johannem Christi præcursores fuisse etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Ecclesæ, Græcor. pag. 303. seq.

Alia ejusdem vita, τῆς δοξαζομένης με δοξάσαι. Auctor incertus.

Joannis Calybitæ: βίον καλὸν, ἰδὲλφοί μου, βύλομαι διηγῆσθαι. Auctor incertus. In alio Codice incipit: βίον ἃ ἀγνοῖ καὶ ἀμολυτον καὶ ἐνδρετον ἀνδρὲς δικαίᾳ βύλομαι διηγῆσθαι.

Joannis Chrysostomi. Vide supra Chrysostomi.

Joannis Damasceni. τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀρρύπτων. Auctor Joannes Patriarcha Hierosol. Græce & Latine in nova Damasceni editione & apud Henschenium 6. Maji.

τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκῆ τὰ ἐγκόμια. Auctor Constantinus Acropolita Logotheta. Apud Henschium T. 2. Maji pag. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγρόπλις τιθεσθαι πράξεις. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar.

Ejusdem Vita Paralipomena à Leontio Episcopo Neapolitano Cypriorum Insulæ. ὁ μὲν σκοπὸς ὅς ἐστιν ἡμῶν.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: οἱ τῆς ἀγαθῆς καὶ σπουδαίας ἀνδρῶς ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 123. hic Joannes per errorem dicitur Imperator.

Joannis Eleemosynarii vitam à Metaphrasste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος ἦν γοθίας. Auctor incertus.

Joannis Episcopi & Hefychastæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto: Πρῶτον, τίθημι τὸν λόγον τὸν Ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine in T. 6. Lipomanni, ad 13. Maji.

Joannis Martyris. Vide supra, in Cyro.

Joannis Monachi qui se in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχρητος ὀνόματι Ἰσλία. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Vaticano ad calcem T. 3. Act. Sanctior. ad 30. Martii pag. 43. & latine, pag. 832. ex versione Sirleti.

* Joannis propter Christum pauperis. Τυραννικὸν τι χρεῖμα τεκόντων σοφῇ. Joannis Sinaitæ. τὸ μὲν τίς ἡ ἐνγκαιμένη τὸν γενάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus.

Joannis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

* Joannitii. Vide supra, Joannicii.

Jobi.

Jobi. Ἀγε δὴ καὶ σήμερον Φίλε γρησιώτερον ἔ' ἡραυμάτιν ἰάβ. Auctor
Leontius presbyter CPol.

Ἐνκαίρον ἐν τῷ παρόντι τὴν ἀγέτην ἰάβ. Auctor idem Leontius.
Ὡς οἱ κ' γ' βαλύνοντες. Basilii Seleuciensis.

In Iosephum Patriarcham. Ὁ θιὸς ἔ' Ἀβραάμ. Ephraimi Syri. Ex-
stat Græce in editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus
Vossius.

Iosephi Hymnographi. καὶ ἅπας μὴ βίβ. τῶν ἐναρέτων. Joannis Dia-
coni magnæ Ecclesiæ & Rhetoris.

Irenæi. Ὅσας τρέψας ἀγαθοῖς. Auctor incertus, Metaphrasæ anti-
qvior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis com-
plexo, cujus meminit Bandurius p. 648. ad Antiquitates CPol.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. κ' τὴν περὶ τὴν ἀποστασίαν καὶ
περὶ τὴν ἀποστασίαν. Græce cum Dan. Cardoni versione, in Actis
Sanctor. ad XXX. Maji T. 7. p. 247.

Isidoræ αὐλῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. Ἐν τῷ τῷ μοναστηρίῳ.
Auctor Ephraim Syrus. Exstat in editione Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris. Ἰσίδωρος τὴν ἡμετέραν λόγ. ἐγκωμιάσας. Auctor Ni-
colaus Pepagomenus.

Ἐπεὶ πρῶτος τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce ἔ' MS. Vaticano
in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono inter-
prete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. κατὰ τὴν καιρὸν ἐκείνην βασι-
λεύοντι τὸ ἀσβεστόν Ἰσλιν. Auctor cœvum se profitetur.

* Persecutores quidem alii ἔ' tyranni. Latine in Tom. 6. Lipomanni
ad 17. Junii.

Judæ Thaddæi Apostoli. Ὁ μὲν μακάριος ἰακώβ. Auctor Nicetas
Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combessii Auctario no-
viss. T. 1. p. 415.

* Julianæ in urbe Nicomedie Martyrium. Καὶ ἡ καλίστη τῶν πόλεων
ἡ Νικομήδης Φινί Μαξιμιανὸν τὸ δυναστεύς ἀρξάν. Latine apud
Surium 15. Febr.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Ἀυσηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔ'ηπ.
Auctor Metaphrasæ antiqvior, MS. in Codice noni sæculi,
teste Bandurio.

Juliani Martyris & Basilissæ & sociorum. Ταῦτε β' καὶ π' τῶν μαρ-
τύρων.
Yyy 2

τόρων. Auctor quisquis est coxum se profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110.

Julittæ Martyris. Vide supra, Ceryci.

* Justinae. Vide supra, Cypriani.

Justini, Charitonis & sociorum. Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων ἰδωλολατρίας. Auctor incertus.

Latomi Eulogii. γέγονεν κτ' πλὴν Θηβαΐδα. Auctor Metaphrasste antiquior. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.

Laurentii, Xysti & Hippolyti. τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi.

Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, sub Hadriano. καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni sæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphrasste antiquior.

Lazari in Monte Galefino. ὁ τῶν κτ' Θεὸν πλιτυμάτων. Auctor Gregorius Patriarcha.

In Lazarum qvatriduanum. Δείπνον ἡμῖν πολυτελὲς λαζάρου ἁγίου. Hefychii presb. Hierosolymitani.

λαζάρου τὸν παρόντα συγκεκριτικῶς σύλλογον. Andreæ Cretensis. Οὐδέν, ὡς εἰκοι, της ἀγάπης ἐστὶν ἰχυρότερον. Leontii Episcopi Arabissi.

Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Ἐυαγγελιστὴν Ἰωάννην. Amphilochoii Episcopi Iconiensis.

Φιλῶν τῆς Ἐκκλησίας χωρίον. Hefychii Presbyteri Hierosol.

* Leucii, Vide infra, Thyrsi.

Longini Centurionis. εἰ τῆς ἀθλήσεως ἡμετέρας, ἕρᾳνιοι ὃ πλῆττι, καὶ τῷ χειρὶ στρατιώτη. Auctor horum Actorum præsentem se & videntem Martyrio Longini interfuisse profitetur. Sed illa ut fabulis refertissima Bollandus describere noluit, qui de aliis Longini Actis ab Hefychio Presb. Hierosol. descriptis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU Christi, nota 38.

* Ejusdem Martyrium. τὸ θεῷ λόγῳ λατρεῖν πλὴν ἐν τῇ ὁδοῦ. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.

* Lucæ Evangelistæ. Ἐν καὶ δικαίῳ μνημῶν. Latine apud Surium 18. Octobr. Græce & Latine in Combesii Auctario novissimo T. 1.

T. 1. pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti Paris. 1631. fol.

Οἱ ἅγιοι τῷ Θεῷ Ἀπόστολοι καὶ Ἐυαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combesius T. 8. Bibl. Concionatoria p. 276. seq.

*Luciani. Σαμόσατα πάλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Svidas in τοῦ αὐτοῦ, Logothetam laudans. Prodiit latine apud Lipomannum T. 6. 15. Octobr. & apud Surium: & cum notis apud Bollandum ad 7. Januar.

Lucilliani Hieromartyris. Πάσαι μὲν ἐγκωμιάζον. Auctor Photius scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta.

Ejusdem & Sociorum. Βασιλεύοντες Ἀντιόχεια ἡμεῖς ὡς ἀφροισμοὺς μέγας τῷ Χριστῶν ἐν τῇ Νικομηδείᾳ πάλαι. Auctor incertus. Hoc Martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius quem vide T. 1. Act. Junii p. 276.

*Macarii. Vide supra, Eudoxii.

Macarii Ægyptii. Μικροῦ Μακάριου διήκουσεν ὁ Ἀιγύπτου. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macrinae sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. Τὸ μὲν αὐτοῦ τῇ βιβλίῳ.

Mamantis Martyris. Κατὰ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ὡς τις αἰὲρ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ χώρα. Auctor incertus.

*Μάμας ὁ μέγας ὅτι τῷ Χριστῷ μάρτυς καὶ περὶ βίῃ. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 1. Sept. & Surium 17. Augusti.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriæ. Νενόμισται πολλάκις καὶ τοῖς ὑπὸ γῆς. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

*Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἐνοιά μοι πολλάκις γέγονε, ὅτι ἤδη οὗτοι μύριοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμους καὶ ἔχθρας. Latine apud Surium 29. Dec. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrasten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία.

Marci Evangelistæ a) ὡς περὶ ἐχθροῖς τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nice.

Yyy 3

a) Longe plura de Marco Henschenius, ad V. Aprilis, Combesius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. p. 448 seq. & D. Jo. Georgius Dorsheus noster in sceletomania Pontificia.

Nicetas Rhetor Paphlago, Exstat Græce & Latine in Combefilii Auctario Noviss. T. 1. p. 429.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπεσπῶν τῷ Πατρὶ λόγῳ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. XLVI. Πάλιν Ἀποστολικὴ καταγράψις πανήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefilii T. VI. & Græce è MS. Vaticano cum latina versione Jo. Francisci Albanì, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350.

Marci Athenienfis, qui in cremo Thraciæ se exercuit: Διηγήσει περὶ Ἀββάς Σαραπίων, ὑπαρχὼν ἐν τῇ ἰσωτίρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Divionensi ad calcem. T. 3. Act. Sanctor. ad 29. Martii pag. 40. & latine pag. 779.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

* Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, sub Constantio. Ἐπεχειρίσθη μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ Ρωμαίων ἐπικρατείᾳ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Egyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἔν ἀραβικῇ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Ἀιγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani, Φίρε τοῦτον ὃ ἐγαπημένε. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce, cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebræus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qui Theologum se venditavit. Andreas vero Hierosolymitanum, Cretensem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis laudatio. Θεῷ τῷ παντοδυνάμει πλάσιον ἡμῖν λόγον χορηγῶν. Auctor Josephus Bryennius.

Κλείπει τὸς πόους τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus Patriarcha CPol.

Παρθενική Πανήγυρις. Auctor idem.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρεις. Idem.

In ejus Nativitatem: vide infra, in Joachimo & Anna &c. Ἀγαλλιάσεως ἡμέρα.
Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario
Noviss. Combefisiano T. 1. p. 437.

Ἀκούω Μουσέα τὸν μέγαν τὸ ξένον ἐκείνο θάυμα τῷ βῶτι. Auctor Ni-
céphorus Gregoras.

Ἄυτη ἡμέρα Κυρίου. Auctor Leo Imp.

* Oportebat revera Virginem, sicut ipsa DEI ad homines veniuri. Latine
apud Lipomanni T. 6. ad 15. Augusti.

Εἰ μετρεῖται γῇ σπιθαμῇ. Georgii Nicomediensis.

Ἐν ταῖς ἱσορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jaco-
bo Apostolo, qvov post Neandrum edidi Græce & Latine, no-
tisqve illustravi in Codice Apocrypho Novi Testamenti.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabasilæ.

Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homolo-
getæ, Monachi Studitæ.

Μουσῆς ἐκεῖνθ', ὡς θάλασσα. Isidori Thessalonicensis.

Συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν ἐρίσσει. Jacobi Monachi ex
Monasterio Coccinobaphi. Plura collegit Combefisius T. 8.
Bibl. Concinatoriæ p. 1 - 124.

Quando triennis templo reddita est. Ἰδὺ καὶ πάλιν ἑτέρα ἑορτή. Ger-
mani Patriarchæ CPol.

Καλὰς ἡμῖν ὑποθέστω ἀρχάς. Georgii Chartophylacis.

Φαιδρὰ καὶ παράδεισος ἡ παῦσα Πανήγυρις. Taralii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρθένου ἑορτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Char-
tophylacis Magnæ Ecclesiæ CPol.

In ejus ingressum in templum. Πολλοὶ πολλαίς τὴν πύραν τῶν πολυτέλειαις.
Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

Τίς αὕτη ἡ ἀνατίθουσα ὡς κρίνον; Leonis Imp.

In conceptionem S. Deiparæ Virginis. Ἦδὲα μὲν ἡ τῆς παρθένου εὐφρο-
σύνης προσήγορία. Georgii Nicomediensis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & Presbyteri
Euboeæ.

Θουανὸς καὶ γῇ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον.
Geor-

Georgii Nicomediensis vel Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Plura Combesius in Bibl. Concionatoria. T. 6. p. 90. seq.

In Iosephi dubitationem & cum Maria colloquium. Καλὸς μὲν ὁ τῆς ὑποθέσεως νόμος. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam. Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pselli.

Ἐς ποτὲ δεῖ χαίρειν ἀνδρῶπων ἢ σκυτῶν. Nic. Cabasilæ.

Ἐς διέξιν τῆς πανταγίης τρυφῆς. Iosephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων ἐκείνου. Nicephori Gregoræ.

Ἐπέση σήμερον ἡ πάντων χαρὰ. Andreæ Cretensis.

Ἐπ' ὅρθῃ ὑψηλὸν ἀνάβηθε. Germani Archiepiscopi CPol.

Ἐορταὶς μὲν ἀτάσας καὶ ὑμνωδίας. Gregorii Episcopi Neocæsariensis.

Ἐυφρανέσθωσαν οἱ ἄνθρωποι. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Iosephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Eiusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cujus sermones sapius prodiit Græce & Latine.

Ὅσα τῶν πόλεων βύλεται. Demetrii Cydonii.

Ὅταν ἔρωσιν οἱ φιλοπότοι οὐκ ἀεφιλίαν. Gregorii Nysseni.

Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Ὅυ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.

Πάλιν χαρὰς Ἐπαγγέλια. Gregorii Episcopi Neocæsariensis.

Σήμερον ἡμεῖς ὡς ἄριστοι παῖδες. Anastasii Antiocheni.

Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βέλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Eiusdem.

Χαίρου σήμερον τὴν ἡμῖν πανηγυρίαν χαρὰν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In S. Mariæ purificationem. Vide supra præsentationem JESU, & Bibl. Concionatoriam Combesii T. VI. p. 173. seq.

In Visitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combesius T. VIII. pag. 308-320.

In assistentiam B. Mariæ ad Crucem & sepulchrum: Ἡ τότε τὸ πᾶν ἀφ' ῥήτοις λόγοις ἀρμονίας ἀρμολογμένη. Iosephi Bryennii.
πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomediensis.

Gratu.

a) Confer Combesii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. pag. 313. seq.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. Φωτὴ ἀγαλλιάσεως
 ψευδομαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomedienſis.
 χαίρετε. Τὶτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔ' λόγῳ ψευδοίμου. Auctor
 Joanes Geometra.

* In dormitionem live assumptionem B. Mariæ. Οἱ κ' καὶ τὸν Πεν-
 τηκοστῆς.

In eandem, 'Εἰ δὲ ἔργον κάλλος καὶ αὐγὴν ἦλιν. Isidori ArchiEpiscopi
 Thessalonicensis.

Ἐπὶ τῷ μητίῳ ἔ' λόγῳ μ' τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metro-
 politæ Evchaitorum.

Περὶ τῆς ἐν χροίῳ καὶ γενομένης ἀκεραίας ἀγαλλίσεως, αἰωνίῳ ἡ
 ἔργον ἀναλήψεως. Auctor incertus.

Ὁ Θεὸς μήτηρ, καλὸν γ' εἶμαι. Manuelis Palæologi.

Θαυρῆν καὶ τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometræ, qvī etiam
 ex Apocryphis collegisse qvædam se haud diffitetur.

Τῆς ἀγίας ἐσθλῆς Θεοτόκου. Narratio Apocrypha S. Johanni
 Apostolo tributa, de qva dixi in Codice Apocrypho Novi
 Test. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellensi,
 qvōd præſo ſubjici iterum nuper curavi.

Μυστήριον ἡ παρῶσα πανήγυρις. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6.
 Lipomanni ad 15. Augusti.

Ὁ χρεωστὴς πάσῃ τὴν ἰδίαν. Germani CPol.

Καλὸν πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχῆς. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6.
 Lipomanni pag. 182. b.

Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων. Joannis Damasceni.

Ἔστι καὶ ἀνθρώπων ἑσθλῶν. Ejusdem. Latine in T. 6. Lipoman-
 ni p. 186.

Ἐθ' ἐστὶ πῶς ἐρωπικῶς. Ejusdem Damasceni.

Ὅσον τὸ σπῆδος ἔ'π. Andreæ Cretensis. Octo hætenus comme-
 moratas Homilias in Codice MS. noni sæculi reperit Bandu-
 rius, qvem vide p. 647. seq. ad Antiquitates CPol.

Μητρὸς Θεοῦ ἱερῶν τιμῶν. Leonis Imp. Alia collegit Com-
 besius T. 7. Bibl. Concionatoriz p. 643. seq.

In ejus ingressum in Sancta Sanctorum. Ἐπὶ τῶν μεζόνων ἡ κ' ἀνθρω-
 πίνην δύναμιν, Gregorii Palamæ, ArchiEpiscopi Thessaloni-
 censis.

Θουμείας μὲν πᾶσι Θεοπάτη πνήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χρωσῶν πάντη τὸν ἰδὸν Διεργίτω αἰνυμῆ. Ejusdem.

Τῇ θωμασῇ καὶ ὑπερενδόξῃ παταγίᾳ. Joannis, Thessalonicensis Episcopi.

Τῇ πεσπύρᾳ Κυριακῇ τῷ ἐρθίδοξον πάντῳ Ἐκκλησίᾳ. Joannis Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis. *Ἔστα πηγῆς ὡς ἡδύ.* Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & fasciarum. *Διδοξασμῆτα ἐλαλήθη πρὸς σὺ ἡ πάλιν ὁ Θεὸς.* Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni ad 31. Augusti.

In veneratione ejus & encarnia novi loculi in Chalcopratiz. *πρὸς κατὰ σημεῖον ἡμῶν εἰς πεσπύρῃσιν.* Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217.

In Zonam B. Mariæ. *Τίς ὁ Φαυδρὶς σίλλογος ἔστι;* Germani Patriarchæ CPol.

Mariæ Egyptiacæ & Zosimæ. *Μυστήριον βασιλείας χρόνιον καλόν.* Græcè è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actorum Sanct. T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine allegatur etiam in glossario Græcobarbaro Meursii. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. qvæ post vitam Mariæ hujus subijci consuevit, incipit: *ὁ λόγος ἔστι ὁ πῶς ἐστάς ἡμῶν τὸν βίον ἀρετῆς ἀναζωογονήσας.* Vitam Mariæ Egyptiacæ à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosinveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. *Τὸ μαγεῖος πρᾶγμα καὶ τῷ μεγάλῳ ἀποχρίσας.* Græce & Latine, interprete Antonio Francisco Desfiene S. I. in Actis Sanctior. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. *ἐπὶ μὲν τῷ ἔξωθεν ἀγώνων.* Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

*Mari-

*Marin

no

Ty

Em

Ka

Martin

sa

Martin

Av

*C

In omr

Sy

Al

*E

A

In De

XL. M

In XI

Plure

*Vit

* *Marinæ Martyris: Nihil aque latificat & ex hilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 17. Julii.

Τῆς ἀσφάλτους & κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus.

Ἐμοὶ δὲ καὶ ἕτεροι εἶναι δοκεῖ τῆς Ἐκκλησίας στράμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν ἀρχῶν, ἧς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol.

Martini. κατὰ τοῦ καίρου Γεωργίου καὶ Οὐαλαθιανῶν τῶν ἀντιπροσώπων συνέβη συνανθροπίῳ. Auctor incertus.

Martiniani Monachi. Ἐγχετο τῆς πλείους Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονοι se Martiani profitetur.

* Ὅν τρέπον αἱ τῶν πελαγοῦσαν ἰσῶν σωματικῶν.

In omnes SS. Martyres. Φιλοφύλα καὶ ἐπίσκοπος Ὑπάρχει. Ephraimi Syri. Exstat Græce in editione Oxon. pag. 412.

Αἱ μὲν Χριστὸν πνευμάτως ὅπου τὸ Φῶς. Auctor Constantinus Diaconus magnæ Ecclesiæ CPol. & Chartophylax, diversus, ut notat Allatius, à Constantino Acropolita & Tio. Meminit Septima Synodus Actione V.

Ἐστὶν ὡς εἶκοι καὶ ὡσεὶ τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Asterii Episcopi Amaseæ.

In Decem Martyres. Vide supra. Decem.

XL. Martyrum. κατὰ τοῦ καίρου Λικίνου. Auctor incertus.

* Ἐίχε μὲν τὸ ἑωμεῖον σκήπτρον Λικίνος. Latine apud Surium 9. Martii.

Ἐικόνα μαρτυρικῶν ἀναχαρίψαι βόλομαι. Ephraimi Syri.

Οἱ μὲν ἐπλήττω ἑωμεῖον μὲν νόμον. Gregorii Nysseni.

In XLII. Martyres Amorienfes. Ἐπὶ τῇ μαρτυρικῇ ἐπαθλα. Sophronii ArchiEpiscopi Hierosol.

Φαιδεῖ μὲν τῆς παύσης ἐορτῆς. Evodii.

Plures in SS. Martyrum Confessorumque plurium homilias exhibet Combesius T. 8. Bibl. Concionatorix pag. 618. seq. sed ut in eo Opere semper facit, latine tantum.

* Vita Matronæ Martyris Chienfis. τὸς σάφρονας τὸν βίον καὶ Φιλαρέως. Latine apud Surium, 8. Nov. Græce habuit Rosvveidus.

Ejusdem Encomium. Ου ξένα τῆς παρόσης ἡμῶν πανηγύρεως. Auctor Nilus, Metropolitā Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαῖος δὲ μῆτις τίς ἂν γένοιτο χειρὶς αὐτοῦ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. p. 161-186.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος ὁ Ἀπόστολος καὶ Ἐυαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πλείας Ἱερουσαλὴμ.

* Ἦδη μὲν πάλω ὡς εἶπεν ὁ πλάσιος ὁ ἡμᾶς δοθεῖσιν φυλάττοντες ἐπιλήν. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apostoli. Πῶς δαὲ ἀρα τὴν ἱερὸν ματθίαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combesiano noviss. T. 1. p. 422. Vide & ejusdem Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. seq.

Maximi Homologetæ vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. Incipit: καὶ πάλαι μὲν τῶν κτ' Θεὸν πολιτεύμενων ὁ βίος. Λυσιπλῆς καὶ ὠφέλιμος. Auctor incertus.

Maximi, Dada & Qyintiliani. βασιλεύοντων τῶν ἀσιβερῶν διοκληπανῶ καὶ Μαξιμιαίων. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Melaniz Romanæ. Ἐυλογητὴς ὁ Θεὸς ὁ διεγείρας πάλω πάλω τιμίαν κεφαλὴν, ἡμεῖς ὅσοι. Auctor corvum illi se proficitur.

* Ἦν ἀρα καὶ τῆς μεγίστης πάλαι καὶ παλαιότητος. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosnveidus.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum, acta fabulosa. Κατ' ἐκείνους καιρὸν δικάωντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ βασιλείας Αἰτωνίων. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

Meletii Episcopi Antiocheni. Ἐυχρηστον ἡμῶν τὸν δεξιμὸν τῶν Ἀποστόλων. Auctor Gregorius Nyssenus.

* Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. Μετὰ πάλω ὅπῃ γῆς ὁ Σωτὴρ. Χρῆς περυσίαν. Latine apud Surium ad X. Decembr.

* Menæ Martyris Ægyptii in urbe Cotyæ, βασιλεύοντος διοκληπανῶ καὶ Μαξιμιαίων. Latine apud Surium, XI. Nov.

Εὔσι-

Ἐγένετο κτ' πλὸς πλὸς τὴν ἑσπερίαν. Auctor Timotheus, Episcopus Alex.

Ἐγὼ δὲ τὴν τῆς βασιλείας τῶν Γαλλῶν Διοκλητῶν. Auctor incertus.

* Menodora. Vide infra, Metrodora.

Mercurii Martyris. Casareæ Cappadociæ. καὶ κυβερνητῆς μὲν πρὸς αὐτοὺς. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῇ κατὰ ἐκείνη βασιλείᾳ Δίκης καὶ βασιλευσῶν. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. ἱεράρχῳ καὶ ἀσκητῷ αἷμα καὶ χρίστος μάρτυρα. Auctor incertus.

* Metrodora, Nymphodora & Menodora. Οὐδὲ γυναικὶν εἰδὲ κύριαι τῆς μαρτυρίας ἀποκρίσεις αὐτῶν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητῶν βασιλείας. Scriptor cœvum se proficitur.

Michaëlis Archangeli, vide supra, Archangeli.

De Apocalypsi Archangeli Michaëlis. τῶν πνευμάτων καὶ δυνάμεων. Auctor Archippus Profmonarius.

Michaëlis Syngelli. Νόμος ἐστὶν ἡ πύλας παρ' Ἑλλήνων. Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. Ἀπὸ μὲν ἐγὼ κτ' τὴν ἐφεσθὲν τῶν βαρβάρων. Nilj Monachi narratio edita Græce & Latine à Petro Possino & Francisco Combesio. Vide qvæ ad Allatium de Niliis p. 16. seq. editionis à me curatæ.

Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετο μοι πᾶσι καθιζομένη. Auctor Ammonius Monachus.

In Moyfis serpentem. Χθὲς ἡμεῖς ἐν λόγῳ πρὸς τὴν ἀρετικὴν πάλιν. Severiani Gabalensis.

Myronis sub Decio. Ἐγὼ τρίτῳ αἰδουμένῳ Ἀντιπύτῳ. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

* Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi. Νέων αὐθις πρὸς ῥωμαίων ἐκλήσαν διέποντες. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr.

Neophyti Martyris. Νεόφυτος τις δὲ αὐτῷ Θεῷ ἔκ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ γένους Χριστιανῶν ὑπερῆκεν. Auctor coævum se profiteretur.

Alind. Παραδόξων πραγμάτων δυσπαράδεκτον ἡ διήγησις. Auctor Constantinus Acropolita, magnus Logotheta.

In Nicæno a) Patres. Πάθεσθαι τοῖς ἡγελαίοις ἐκ τῆς Αποστολικῆς ὁμιλητικῆς παρακλήσεως, ὡς θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæsareæ Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 10. Julii.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τῷ καὶ βίβαν. Theodoti Episcopi Ancyranici circa A. C. 430. quem latine post Holstenium cuius editio Græcolatina postuma lucem vidit Rom. 1669. 8. vertit & notis illustratum utraqve lingua edidit Combessius. Paris. 1675 8.

Nicandri & Marciani. Ἦκον δὲ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris A. C. 260. Ἦν τις περισβύτερος οἰοματι Σαπφίους. Græce & Latine in Actis selectis Martyrum Theodorici Ruinartii pag. 239. 245. editionis Westenianjæ Amst.

Nicetæ Confessoris. Πρόκειται ἡμῖν μαρτυρία ἀποδείξις ὑποδείξις. Auctor Theosterictus Monachus.

* Nicetæ Gothi. Νικητικὴ ἀγῶνα ἔμαρτυρε Νικήτη. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Nov.

Nicolai. Ἐν τῇ καίρῳ Κωνσταντίνου ἔ βασιλέως ἀκαταπαύστῃ ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπειδήπερ χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thaumaturgi, Myrensis Episcopi. Σοφόν τι χρῆμα ζωοφάγα χεῖρ.

In eundem. Ἀνδρῶπι ἔσθ' ἄνδρα. Andrea Cretensis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combessius pag. 188. 196.

Ὁ μὲν οὐρανόθεν Δαυὶδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὁ δὲ μὲν ἡμῶν φαεινότερος, Michaëlis Archimandrita. Plura Combessius in Bibl. Concionatoria T. VI. p. 68. seq.

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia Quintiano Præfecto. Κατὰ τὴν καίρῳ ἐκείνῳ ἡγεμονεύοντι Κυρριανῷ ἔ ἀσβεβήσθη. Auctor Charemonus Syracusanus, Niconis Disci-

a) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloysii Lipomanni p. 118. b. latine legitur Oratio de iis quæ Nicetæ gesta sunt. Incipit: *Nono decimo anno Imperis Diocletiani.*

Discipulus. Exstat Græce è MS. Vaticano & Ambrosiano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii p. 18. & Latine cum notis p. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento pœnitentiam agite. 'Εἰς τὴν ἡμέραν, γνάμη δὲ μάλλον στήθε. Auctor incertus.

* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodorz.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. 'Εν μιᾷ μὲν ἡμερῶν συνεδρῶ ἐποίησά-
μην ἐγὼ ἐὶ ἐλάχιστον. Παφνύτιον. Auctor Paphnutius Anachore-
ta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. Aliam
vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris

Dominica ὀρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. ὁ λόγος ταῦτα πάντα κήσουσιν. Θεὺ ἀληθινὰ. Græce è
MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctor.
appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan, Cardono S.I.
interprete p. 195. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio
pag. 929. seq.

Alia est vitæ, janiore auctore: Ἀντικαὶς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τὸ ἀγνόν.
Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine p. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: ὁ κύριος ἡμῶν Ἰη-
σοῦς Χριστὸς ἡ παρὰ τῆς σφίλας. Latine in Tom. 6. Lipomanni
ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam. Ἐπὶ τῇ καὶ ἄλλο τί πτε βασιλείας γλώσσα
τῷ παρθένου πατήγυρη. Leonis Imp.

Ἡδὴ τῆς δεσποτικῆς πατηγύρας ὡς ἀκρίβη ταῖς χαρίσματα. Leontii
CPolitani.

Σπουδαίοντες ὡς φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol.

Τῆς τῆς Ὑπεβίας καθήκει μύσας μὴ τῷ χερὶ μόνον ἀπαλλάττειν
Leontii presbyteri CPol.

Καὶρε σφόδρα κεχαρισμένη ἵερχατερ Σιών. Epiphaniî Archi
Episcopi.

Καὶρε σφόδρα ἵερχατερ Σιών, κήρυξ. Macarii Chrysocephali.

Χθὲς ἡμῖν τῷ κοινῷ ἀνίστασθαι δαΐδα. Josephi ArchiEpiscopi
Thessal.

Χθὲς ἡμᾶς μὲν ἔδωκεν λαλᾶν. Andreæ Cretensis.

Ὡς περ ἡ ἀμείνηται. ἄβυσσος. Titi Bostrensis.

Pancratii Martyris. Ἐγένετο μὲν τὸ ἀληθινὸν φθῆναι τὸν Κύριον. Auctor Evagrius Monachus.

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8.

* Panteleemonis. βασιλεύοντος ἔσθ' ἀσβεστός καὶ ἀθάνατος.

Θαυμαστός ὁ α) Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῖς. Auctor Nicetas Rhetor.

Τῆς εἰδωλικῆς αἰλῆς καὶ πάσης ἀλαχιδάσθειας τῆς οἰκουμένης. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni ad 27. Julii.

In parabolam ejus qvi in latrones incidit. Ἡκούσμεν ἀδελφοὶ ἐν τῇ Ευαγγελίῳ. Leontii Hierosolymitani.

Papyli, Carpi & Agathopodis Martyrium. ἐπὶ βασιλείας Δεκίου. Auctor incertus.

Patapii Thebani Ægyptii, Eremitæ. ὡς λαμπρὰ καὶ πιδμαπτήν. & alia oratio quæ incipit πάντα πείνουν ἄζιον. Utraque auctore Andree Cretensi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à Combesio.

* Vita ejusdem. Οὐ πολλὰς αἰγυπῆ. Latine apud Surium 8. Decembr.

Patricii Episcopi Prusæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡραμονύοντος Ἰουλιανὸν αὐτοκράτη. Græce in Actis Sanctior. ad calcem T. 3. Aprilis pag LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex versione Jo. Ravensteinii, S. I.

Pauli Apostoli. Ἄπας μὲν ἐγκωμίων λόγος. Auctor Theodorus Daphnopates, qvi è Chrysostomo collegisse se quæ de Paulo scripsit non diffitetur.

Οὐδεὶς ἀφένει Πάυλον ἀθλῶντος. Auctor Proclus CPol.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος. Ἐβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος. Auctor Theodorus Scutariota.

Τῆς καὶ Πιργραφῆς τῶν Ἀποστολικῶν πρὸς αὐτοὺς. Auctor Theodorus Magister, (an Daphnopates?) qvi è Chrysostomo pleraque collegisse se scribit. Videnda etiam quæ in Paulum Apostolum concessit Combesius T. VII. Bibl. Concionatorix.

Pau.

a) In Indice ad Allatium non Panteleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur.

Pauli Homologætæ sive Confessoris ; Patriarchæ CPol. Κωνσταντῖνου Βασιλέως δεχλιό, ὅσα τῆς ἀναπλῆς ἐγχειρίστο σκηπτα Αὐτοῦ incertus. Allegat Cangius ad Zonaram p. 72.

* Ηἱκκα Κωνσταντῖνου ὁ ὁ μέγαλα Κωνσταντῖνος τρεῖς. Græcè habuit Rosfvēidus.

Pauli Latrensis. Μάττιω οἱ πολλοὶ τὸν χροῖον αἵπιον ἀξίσιν ἀναγ. Αὐτοῦ Nicephorus Blemmidas.

* Εἰς γὰρ λιαν ἡδὺ καὶ τὸ πρὶ λόγους ποταῖν. Auctor incertus.

Pauli Thebani. Ἐν πολλοῖς πολλάκις κήσις. Auctor Hieronymus Monachus.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraste scriptam Græcè habuit Rosfvēidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Pegassii Martyris. Vide supra, in Acyndino.

* Pelagiæ Virginis Antiochenæ sub Diocletiano passæ. Γυναικίαν δρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν. Latine apud Lipomannum Tom. 6, ad 8 Octobr.

Aliud incerto auctore : Τὸ πρὸς τὸν διαγμὺ ἀνανωθῖν. Græcè è MS. Palatino, in Actis Sanctor. ad 4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. Jacobum Diaconum in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meursius in glossario Græcobarbaro.

In Pentecostes Festum. Ἐπεὶ περ καὶ τὸν θῆα ἐπέση πανήγυρις. Leonis Imp. Græcè & Lat. in Combesis Auctar. novop. 1719.

Οἱ μὴ οὐδὲ γυναικὺς ἀγωνισαί. Demetrii Cydonii.

Ποικιλὰ μὲν ἡμῖν ἀλλ' ἐπωφελῆ. Basilii Episcopi Seleuciensis.

Τὴν μὲν ἂν χθὲς ἐποίησεν πανήγυριν ὁππιδμῶν Παράκλητ. Leonis Imp. Plura Combesis T. IV. Bibl. Patrum Concionatoriz.

In mediam Pentecosten. Τοῖς Φιλέσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς ἡ λήπει καιρὸς. Leontii Archiepiscopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius p. 112, de Simeonibus.

Gesta in Perside. Βασιλεύοντι Κρηναίᾳ τῆς Περσικῆς χώρας γέροντι Φιλοισικίᾳ. Auctor Anastasius Episcopus Theopolitanus sive Antiochenus. Quamquam tempore Anastasii nullum fuisse regem Persarum Arenatum, sed Chosroën per annos XLVIII. ac deinde Hormisdam per annos XV. notat Henschenius T. 2. April. pag. 854.

Aaaa

* In

Libri sti Pars Altera,

* In Petrum & Paulum Apostolos. *Petrum & Paulum discipulos Domini laudare quidem est laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomanni, ad 29. Junii.

* *Non eos solum, qui fuerunt ab initio Patres artium.* ibid.

καλὸν μὲν τὸ ῥέδον τῆς ἐαρινῆς. Auctor Hefychius Presbyter Hierosol. Τίς ὁ πρῶτος ἐπὶ ἡλίου; Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. p. 327.

Πάλιν ἡμῖν duas ἀδιάλειπτου, Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

De Petro Apostolo confer Bibliothecam Concionatoriam Combefisii T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ ἁγίῳ Κορυφαίᾳ τῶν Ἀποστόλων θάψαντες ἡρώδης. Auctoris incerti.

* Petri Archiepiscopi Alexandrini. Ἐίχε μὲν ἡ Ἱεροφανὴς Νικομήδεια. Phanurii Martyris miracula ab Auctore qvi Sec. VIII. vixit descripta. οὗτος ὁ μέγας τῆς αἰληθείας μάρτυς ἔχει τὰ φαινόμενα. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τῇ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. p. 21.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἑνὶ τῷ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. 1. p. 895. & Latine p. 752.

Philetæri & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα κακὰ παταχῶ. Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

Philippi a) Apostoli. ὁ ἁγίος λόγος αἰδίως πῶν τῷ Πατρὶ. Latine apud Surium 1. Maji.

Aliud: Ἀντλήσαντι ὕδωρ μετ' ὧφρεσίνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 379. qvi etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: οὗτος ὁ φανερότατος ἀγίος.

Πατὴρ μὲν μαρτύρων Χριστὸς πλεῖν. Auctor Michaël Monachus.

Martyr

Confer qvæ exhibet Combefisius Bibl. Concionatoriz T. 6. p. 464. seq.

Martyrium & Acta Philippi Apostoli, incerto auctore : Κατ' ἐκείνου τὴν καιρὸν Τραϊανῷ ὁ βασιλεὺς ἀπειληθεὶς τῶν ἑωυτοῦ δόχων.

Philippi presbyteri vita ab Eusebio Monacho descripta. Κατὰ αὐτοῦ καιροῦ Ἀρκαδίῳ ὁ βασιλεὺς. Græce in addendis ad Tom. 3. Act. Sanctior. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi versione ad 12. Maji p. 28.

Philothei & Eubioti. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Ἐπειδήπερ πολλὰκις. Auctor præsentem se fuisse profiteretur.

Ἰερὸς μὲν καὶ θιασίῳ ἅπας ὁ τῶν θηναίων μαρτύρων κατάλογος. Auctor Asterius Amasæ Episcopus. Latine sub Metaphrastæ nomine in Lipomanni T. 6. ad 22. Sept. Græce & Lat. inter Asterii Homilias à Combesio editas p. 170.

Ἐν τῷ καιρῷ τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ οὕτως ἐστὶ τῇ ἀκαταστασίᾳ τῶν ἀσθεβῶν καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, Aniceti & sociorum. Ἐτὺς δὲ τῶν Διοκλητιανῶν. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Platonis Hegumeni Studitæ. ἤγορευε μὲν καὶ σοφιστῆς. Auctor Theodorus Studites qvi Platonem illum spiritualem suum parentem appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctior. 4. April.

* Platonis Martyrium. Οὐ ξένα Γαλατῶν τα παρόντα, ἐδὲ ὁμολογητῇ τῆς ἀληθείας ἀλλήτρια. Latine apud Surium 21. Jul.

Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.

Porphyrii qvi passus est martyrium Cæsareæ Cappadociæ. βασιλεύοντι τῷ ὁρῶντι καὶ ἀτιβεστένῃ Ἀυρηλιανῷ. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in Porphyrii vita citat Meursius, glossar. in ῥαβαίμβος.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male Jardi apud Allatium p. 125. de Simconibus & Caveum ad A. 901.) & Andronici Martyrum Tarsi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανῷ σεβαστῇ τῷ πρώτῳ. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione sive Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque præsentibus & videntibus qvæ Pamphilo, Marcianus, Lylius, Agathocles, Parmeno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athennion, Tarachus & Orosius redemerunt à qvodom spiculate nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione.

à Rosvveido primum Antvverp. 1607.8. edita vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi Paris. 1680. 4. pag. 245-309 & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraсте descripta incipiunt : *Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ ἀναξίως.* Latine apud Lipomannum T. 6. ad 12. Octobr.

Procopii Martyris. *Κατὰ τὴν καιρὸν ἐκείνην ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τότε βασιλεὺς.* Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio notatum.

Προκοπίῳ τῷ Συνακτῶν ὁ Χρυσὸς ἐστὶ φάσις πύρον αὐτὸν ἰδόν. Auctor Hefychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανὸς καὶ Μαρτυροῦ τῶν αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων διαπόντων δέχθη. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii.

Τέρπει μὴ καὶ λαμῶν πολυανθής. Auctor incertus.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

In purpuram Sacerdotibus redditam. *Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιέμενοι.* Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Qvintam. *Ἐπίση τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἡ πατήγυρις.* Procli Patriarchæ CPol.

Rebecca Martyris. Vide in Xanthippe.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

Sabaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in Laura S. Sabæ. *Ἄξιόν ἐστι τὴν μηδέπω τῆς τῶν ἀμαρτημάτων ἰλύος.* Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qvi coævum se & jussu Abbatris Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant Græce è MS. Petri Segvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2 & Latine p. 167. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A. C. 372. *Ἡ ἐκκλησία τῇ θείᾳ ἡ παροικίᾳ ἐν Γοτθία.* Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87.

Sabæ Hagiopolitæ five Hierosolymitani vita à Cyrillo Scythopolitano ad Georgium Abbatem descripta. *Εὐλογητὸς ὁ Θεός.* Græce & Latine in Cotelarii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. pag. 220. 376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* Sab-

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

Sabbato magno. Ἐπιτάφιος ἐορτῇ τῇ Σωτῆρι. Amphilochii Iconien-
sis Episcopi.

Ὁ Φρικτὺ μυστήριον πάση τῇ κτίσει. Leonis Imp.

Sabellii Martyris. Vide in Ismaële.

* Samonæ. Vide supra, Gurizæ.

* Sampsonis ξενόδοχον. Partim quidem magno Sampsoni. Latine apud
Lipomannum T.6. ad 27. Junii.

In Sanctorum omnium Dominicam : καὶ τὸ λόγοις μὲν ἄλλως καὶ τῶν
ἀγίων ἐκάστος διεξίεναι. Philothei Patriarchæ CPol.

Πρόπρον ἡ τὰ παναγία πνεύματα. ἐπαινητοὺς ἐλίζετο πρὸς αἰθρώπους ἐπι-
θμια. Leonis Imp Plura Combesius T.8. Bibl. Conciona-
torizæ p.312-400.

In Sancta Sanctorum. καθάπερ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ. Ifidori Thessalo-
nicensis Archi Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicostрати, Claudii, Ca-
storis, Tiburtii, Castalli, Marcellini & Marci. Πολλὰν κατὰ δια-
φόρους καιροὺς κατὰ χεῖρὸν καὶ τῶν ἐκείνῃ μαρτύρων θεραπευτῶν Διοκλη-
τιανός.

Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyrum:
Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνῃ τῇ βασιλεως. Auctor se proficitur Floren-
tium, Martyrum famulum.

* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανὸς βασιλεύοντας τῇ τυραννίᾳ.
Latine apud Lipomannum T.6. & Surium ad 7. Oct.

Severiani militis. Δικινίᾳ τῇ θυοσιβῆς βασιλεύοντι, Λυσίας τὸ τηρικῶντος
δοξῶν. Latine apud Lipomannum T.6. & Surium 9. Sept.

Silvestri Episcopi Rom. Ὁ μὲν σπτοὶ καὶ θείπτῃ ἀπέσολοι, Auctor Jo-
annes Zonaras.

Ὁ ἡμέτερος ἱερογράφος. Εὐσιβίου ἡνίκα τῷ ἐκκλησιαστικῇ ἔγραφον
ἱστορίαν. Auctor incertus.

In Simeonem & Annam. Πάλαϊ ἱκανός. Methodii Patarensis Episcopi.
Πολλοὶ τῶν μεγάλων αἰθρώπων τῷ παρθεναίῳ θαυμάζεσσι. Amphi-
lochii Episcopi Iconienensis.

Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τῆμερον. Ejusdem Amphilochii.

Simeonis Justi Θεοδόχου. Τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγαθὴς τῶν ἐμοδίων. Auctor Simeon, qui se ταπεινὸν sive humilem a) appellat.

Simeonis Metaphrastæ. Τὸν μέγαν ἐκ βίῃ καὶ λόγῳ Συμεών. Auctor Mich. Pfellus. Græce cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem ἀκκυλθια sive officio sancto, memoriz ejusdem Simeonis consecrato pag. 236-244.

Simeonis σαλῆ. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλας περὶ δυνάμεις. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julii.

*Simeonis Stylitzæ. Locum Græce producit Allatius pag. 47 de Simeonibus. Habuit etiam Græce Rofsvveidus. Prodiit latine ex Gvil. Gratii versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Januar.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho : Ζῆτον καὶ ἀνδρόδεξον μυστήριον ἐξάνετο.

Eadem scripta à Theodoro Episcopo Cyri : Συμεώνῳ τῷ πᾶν, τὸ μέγα θαῦμα τῆς ἐκκλήσιας. Mentio in septima Synodo, actione IV. ut Allatius notatum.

Simonis Zelotæ, Apostoli. Τὶ Φαρισαῖοι σήμερον ἡ ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. pag. 408. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Combefisius Tom. 8. Bibl. Concinator. pag. 290. seq.

Siræ virginis in Persia A. C. 558. auctore coævo Πολλὰ τῆς σωτηρίας ἀφορμὴ Græce è MS. Florentino cum versione Conradi Janningi in Actis Sanctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172-183.

*Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Pisteco, Elpidis & Agapes.

- a) Combefisius T. 1. Bibliothecæ Concinatoriæ hunc putat diversum à Metaphraste, illum nimirum quem Græci νέον Θεολόγον vocant, quicque Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum seu in Xerocercio ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII de fide & moribus Christianis atque Monasticis latinas fecit Jacobus Pontanus S. I. exstantque Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. Male Grefserus c. 19. libri de imaginibus non manufactis cum Simeone Metaphraste confundit, cujus & ætas diversa, & Monachatus prorsus ignotus sit. Nec scietur τὸ νέον Θεολόγον nuncupatio, quæ etiam insignitus Simeon Metaphrastes. In ea quippe liberales Græci paulo recentiores Sic namque etiam Hefychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica resurrectione Combefisius representavit,

- pes. Μετὰ τὸ ἀγγελεῖσθαι πάντα χῶ τ' σπύριον κήρυγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Augusti.
- Sophronii Hierosolymor. Antistitis. Οἱ πῆς θείας καὶ μακαρίους πατέρας. Auctor Johannes Zonaras.
- * Sofontis five Sozontis Martyrium: Μαξιμιάδης τῆς βασιλείας ἡγεμονεύοντι. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide & supra in Jattefio.
- Spiridonis Episcopi. Ἐν δὲ χῶ τ' λόγῳ. Auctor Theodorus Paphi Episcopus.
- * Vita Spiridonis ejusdem Thaumaturgi, Trimithuntis in Cypri Episcopi, Constantino imperante clari: Μεγιστον εἰς ψυχῆς ἀφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec.
- Martyrium S. Stephani. Ἐβρίετο χῶ τ' καιρὸν ἐκείνον μὲν ἐπισταῦς χρέον. Auctor incertus.
- Stephani Protomartyris elogium. εἰς ἱερὸς, ἀληθῶς καὶ καλὸς. Sub Procli CPol. nomine Vinc. Riccardus, sub Astenii Amalfeni rectius Combefisus edidit.
- Νόμος ἀνωθεν ἀληθινός. Auctor Leo Imp.
- Ὡς περὶ ὁ ἡλιος πάντα χῶ ἰδὼν. Auctor Manuel Caleca.
- Ὁ μὲν αἰθέριος ἡλιος ὑπὲρ γῆν ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol.
- Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Auctor Gregorius Nyssenus.
- Narratio deportationis reliquiarum Stephani Protomartyris. Ἐβρίετο μετὰ τὸ εἰσκομῆσθαι. Auctor profitetur se vixisse ætate Cyrilli Hierosol. & Eusebii CPolitani Episcopi.
- Alia narratio de ἀποκαλύψει five detectione earundem reliquiarum, Luciano Presbytero auctore: τοῖς κατὰ πάσας πόλιν καὶ χώραν ἀγιοτάτοις. Vide etiam Combefisii Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 573. seq. & quæ ex Codice MS. noni sæculi de translatione reliquiarum Stephani, Græce profert Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPol. pag. 646.
- Stephani Papæ & sociorum. Κατὰ τὴν καιρὸς Ὀυαλειαν. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium pag. 647.
- In eisdem reliquiis. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ πάντων. Nicetæ Rhetoris. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Augusti.
- Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπάτηρ πάντων τῶν ἐλπίζοντων. Mich. Pfelli.
- Stephani junioris Martyris. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς ἐπιβιβῆν. Auctor

Auctor Stephanus quidam Byzantinus Martyre non multo junior. Vide Allatium de Simeonibus pag. 81.

* Οἱ τοι χρῆμα ἢ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία.

Sufannæ Martyrium. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξιμίαν τοῦ ἱεροῦ τῶν ἐλλήνων. Auctor incertus.

Synecetica. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτας ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ pag. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui S. Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctior. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. Leonis Imp.

Terentii, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. & in Actis Sanctior. T. 1. p. 861.

Thalelæi Medici. Ἐν ὑπατείᾳ τοῦ Νημεριανῶ. Græce è MS. Danielis Florentino, cum versione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum versione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: κατὰ τὸς καιροὺς Νημεριανῶ.

* Theclæ Martyris. ἄρτι τοῦ μεγάλου τῆς ἀληθείας εὐαγγελιστοῦ καὶ κήρυκος. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Citat Svidas in ἀβαξί, αἰαίματες, ὑπαγορεύσῃ.

Ἰσορῆα μὲν τὸ ποιεῖν ταῦτ' ἐγγράμμα.

Auctor Basilii Seleucienfis. Exstat Græce & Latine editum à Petro Pantino. Alia Acta & alius ut videtur Basilii, à quo gesta Theclæ metro scripta testatus est Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντ' Πάυλου εἰς Ἰκόνιον.

Antiquiora Theclæ acta nescio quo auctore scripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Ernestus Grabe in spicilegio Patrum Tom. 1. p. 95. Oxon. 1698. 8.

Ἐπαμεινὸς ὁ τῆς Ἐκκλησίας Θεσμός.

Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 445.

* Theodistes Lesbiz Vita, prima ex illis quas Simeon Metaphrastes scripsit. Ἐκόνες καὶ πόλις καὶ ἀνδράντες. Loca Græce profert Allatius

latius de Simeonum scriptis pag. 49, seq. Latine exstat apud Surium 10. Nov.

Theodoræ Alexandrinæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζήτων τῷ βασιλεῖς ὁ Γεργασίῳ ἐπάρχῳ ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήτων ἤδη τὴν αὐτοκράτορος Ρωμῶν διέπεν ἀρχὴν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept.

Theodoræ Thessalonicensis. Ἐμοὶ δὲ πολλὰν τὰ σα θαυμάζονταν. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Theodoræ & Didymi. Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice p. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. τῶν ὑπὲρ Χριστὴν ἀθροισμένων. Latine apud Surium 26. Dec. Græce vero etiam cum Combesfii versione & notis in ejus manipulo rerum CPol. p. 191. Paris. 1664. 4.

Theodori Martyris. Ἀπ' ὑπένθυμῳ ἡμῶν ὁ καιρός. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolita.

Theodori τῷ πρῶ (ejusdem cum priore) Παρ' ἡμῶν ὃ ἐν ἐσπέρια ταῖς καλὰς. Auctor idem.

Theodori Militum præfecti. ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὄρεσιν, ὅτι ὁ περὶ τῶν μακαρίων λόγος τοῖς ἀκούσι. Auctor profitetur se præsentem Martyrio illi adfuisse, nomenque adscribit ὁ ταχυγραφεὺς θυάρης (alii Codices ἑυχαριστος) Νετάρης καὶ ἀποκρίτικῶν. Vide Allatium de Simeonibus p. 115.

Theodori Studitæ. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χρόνους. Auctor Michaël Monachus.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πάτηρ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius.

Theodori Teronis, Martyris, primo Sabbato jejuniū. Ἡμεῖς ὁ τῷ Χριστῷ λαός. Gregorii Nysseni.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμίνῳ βασιλεῖς ἐξαπέστειλαν διατάγματα. Auctor illo tempore vixisse se profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus.

* Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris.

Bbbb

Μαα-

Libri sti Pars Altera.

Μακεδονική πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaitensis.
Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, τὰ ὑπεραγαθὰ δὴς Θεῷ. Auctor a) Constan-
tinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πληθὺν τῆς χερσότητός σου Κύριε. Auctor Nectarius
ArchiEpiscopus CPol.

Theodosiæ Martyris. Γυνῆκα μὲν αὐτοῦσαν πᾶ τις ἀν. Auctor Con-
stantinus Acropolita & magnus Logotheta.

Theodosii Archimandritæ eremi prope Hierosolymam. Ἡ τριεὺς
σατὺ καὶ αὐδιάρητὺ μία ἔστω. Auctor Theodorus Episcopus Pe-
trorum.

Θεοδόσιον ὁ ἀξιομακάρις. Auctor Cyrillus Monachus & Presby-
ter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. ὅσην εἰ Νικαίᾳ εἰς τὴν. Auctor incertus
ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol.
pag. 648.

Theodoti Ancyran Martyris. Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς πρὸς πῆραν πολλῶν ἐκκλη-
σιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti ver-
sione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græ-
ce è Codice MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis ex-
stat in Actis Sanctor. ad 18. Maji T. 4. p. 147-165.

Theodoti Lectoris & Agathopodis Thessalonicensis, Sæculo IV.
Ἀεὶ μὲν ἐπαυθῶσαν. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ap-
pendice ad T. 1. Aprilis p. XLII. Latine p. 320.

Theoduli Styliæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίῳ τῷ μεγάλῳ. Græce è MS.
Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor.
ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.

* Theophanis Grapti. Vide supra, Theodoti Grapti.

* Theophanis Sigriani sive Siagreni circa A. C. 818. ὥσπερ λειμὼν ἐν-
αιδής. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Mar-
tii Tom. 2.

Theophanus sive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλὰς τῶν
ἀρετῶν καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meur-
sio in glossario Græcobarbaro in πατρίδι.

* Theopistes & Theopisti. Vide supra, Eustathii.

Thera-

a) Hic Constantinus etiam dictus novus Metaphrastes, Vide supra p. 449.

Therapontis Presbyteri. Πολλοί μοι τῶν λόγων ἡ πανήγυρις. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctor.

In Thomam Apostolum. Ἐπανητός ὁ ὑπὲρ τῶν ἁγίων πύθος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesifii T. 1. p. 364.

Ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθεώπων βίος. Auctor Basilii Seleuciensis.
Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, συνήθρεται.
Auctor incertus.

* Πάλα μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβάς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec.

Periodi Apocryphæ Apostolo S. Thomæ tributa. Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦμεν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις. Ex his nonnulla Græce & Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 819. seq.

Plura in Thomam Apostolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatoriæ Combesifianæ p. 96. seq.

* Thyrsi, Leucii, Philemonis & Apollonii Martyrum in Bithynia, sub Decio Imp. τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ κοινωνία σαρκός. Latine, apud Surium 14. Dec. Meminit Svidas, Logothetam Laudans in καταπέλτης.

* Tiburtii. Vide supra in Sebastiano.

* Timothei Apostoli Vita. Τιμέθεον τὸν μέγαν ἠνέγκο μὲν ἡ Λυκαόνια. Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

* Martyrium ejusdem Timothei. Ἴσμεν πολλὰς ἰστορίας τε καὶ βίβας.

In eundem sermo. Τί δὲ Τιμέθεος; τῶτον γὰρ μετὰ τὴν Ἀποστόλους. Nicetæ Rhetoris & Philosophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τῇ διωγμῷ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctor Tom. 1. Maji pag. 741. & Latine pag. 375.

Titi Apostoli. Ἀποστολικῶν ἐγκυκλίων ἐφαπτομένη. Auctor Andreas Cretenfis, inter cujus Orationes Græce & Latine edidit Combesifius.

* Tranquillini. Vide supra in Sebastiano.

* Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis. Πρέβη τῷ δυσσεβῶς τὸ βασίλειον σκηπτοῦ τῶν Ῥωμαίων διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 19. Sept.

Tryphonis Martyris. Κρίνα ἐξ ἀγρῶ καὶ ρίγματα ἐκ πηγῆς. **Auctor**
Theodorus Lascaris Ducas.

Μάρτυρ^Θ παραγέγονε μνήμη. **Auctor** Leo Imp.

* **Vari & sociorum Martyrium.** Μαξιμιανῷ τῷ Τυράννῳ τὸ δυσσεβὲς αἰὶ
πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκμένην ἐκδόντ^Θ διάταγμα. **Latine** apud Lipo-
mannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr.

Viatoris Βιάτωρ^Θ Martyris. Vide supra in Senatoris.

Ursicii. Μαξιμιλι^Θ μετὰ Μαξιμιανόν. **Auctor** incertus ante Metaphra-
sten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 648.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebecca. τῷ μακαρίῳ Πάυλῳ ὄντ^Θ
ἐν τῇ Ρώμῃ διὰ τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ. **Auctor** fertur Onesimus Pauli
Apostoli discipulus.

* **Xenes.** Vide supra, Eusebii.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίῳ ἀναγραφὴ. **Auctor**
incertus.

* **Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis.** Εὐνοφῶν ὁ θαυ-
μασι^Θ ἔφυ μόν.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, auctore incerto: Διηγέσασθ
τις γίγαν μίγας, ἔτσι Εὐνοφῶν τις συγχετικὸς ὑπὲρ πᾶσαν ἐνπρέπειαν ὑπάρ-
χων.

Xyfti. Vide supra, Laurentii.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ. Μῦθα τῶν ἀρρήτων ἱερουργμάτων Ζαχαρία.
Auctor Cosmas Vestitor.

* **Zenobii & Zenobiæ ejus sororis.** Ἀγαθὴ πόλις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ ἱερῷ
κειμένη. **Latine** apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30. Octobr.

* **Zenonis.** Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Ἄυτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis San-
ctor. ad 1. Maji T. 1. p. 739. & latine pag. 178.

* **Vide & supra in Sebastiano.**

Zosimi Martyrium. Κατὰ τὴν καιρὸς ἐκείνης ἐπὶ αὐτοκρατορος Τραϊανῷ ἦν πολ-
λὴ μαρτία. **Auctor** incertus.

Alia Simeonis Metaphrastæ scripta.

Præter Vitas Sanctorum, & qvi ad Simeonem referuntur
Annales, de quibus supra p. 352. & 158. dicere mememini, exstant
& alia ejus scripta quædam, ut

Epi-

Epistola IX. quas Græce & Latine edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus pag. 254. seq. Paris. 1664. 4. una est ad Nicetam Metropolitam Smyrnæum, una ad Constantinum Romanum, aliæ inscriptæ τῷ Λαοδικεῖας nescio cui Episcopo Laodiceno.

Carmina pia duo politica Alphabeti literas initio præ se ferentia, unum altero quovis versiculo, alterum singulis versibus: & duo *jambica*, unum ad animam suam & alterum ad Stylianam Protosecretarium, Græce leguntur apud eundem Allatium p. 132. seq. Alia MSta habentur in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium Tom. 3. p. 149. T. V. p. 44.

Sermo in diem Sabbati Sancti, quem latine vulgavit Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tomo III.

Sermo εἰς τὸν θρήνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅτι περὶ πλάκῃ τὸ τίμιον σῶμα ἔκυρῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. in lamentationem S. Deipara præfatum corpus Domini nostri Jesu Christi amplexantis, Græce & Latine apud Allatium p. 245. Incipit: τὸ ποικεῖνο, γλυκύπερ Ἰησοῦ.

Alios duos Simeonis sermones vidisse se testatur Allatius pag. 130. unum *ἐπὶ τῆς ζωφόρου πλουτῆς καὶ μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου*. De salutifero obitu & transitu Deiparæ, Incipit: τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι. Alterum de vita B. Mariæ virginis & revelatione ejus vestis, qui incipit: ἐχρὴν ἀληθῶς τῷ παρθένῳ.

Idem pag. 131. memorat Simeonis Hymnos sive canones & troparia nec non preces quibus etiamnum Græcorum Ecclesia utitur, & pag. 132. *γρῶμικα κεφάλαια sententiosa capita CXXXI*. Primum incipit: ὁ γὰρ σύφων ἐοικαιρῶ λόγῳ τὸ ἀπαλωτὲρ βελτίῳ καὶ πάλιν. Aliæ ejusmodi *capita CL*, atque iterum *LV*. ex *Macarii Egyptii* sermonibus selecta & paraphrasi exposita. Incipiunt priora quidem: χάριτι καὶ ἀγαπῶν τὸ Πνεῦμα ἁγίον. Δοῖα ἕκαστον ἡμῶν τῷ σωτηρίου πορίῳ. Posteriora autem: Πῶς ἡ ἐναρέσις Θεοῦ.

Ἠθικοὶ λόγοι Sermones XXIV. de moribus ex S. Basilii Magni operibus selecti, & Græce editi Paris. 1556. 8. à Gvil. Morello, & Latine ab Stanislao Illovio (non Florio uti apud Allatium legitur) redditi sæpius lucem viderunt inter Basilii M opera. Exstant etiam cum Illovii versione excusi separatim, Francofurti 8. In Græcolatinis vero Basilii editionibus video junctam aliam versionem, compositam à Simone à Maillé, Archiepiscopo Turonensi, Combefisio, Simeonem

nem hunc qui Basilii ethicos sermones selegit, diversum facit à Simeone Metaphraste. Ac sane fuit etiam quidam Simeon Magister & Logotheta, longe junior, qui post Alexium Aristinum sub Manuele Comneno circa A.C. 1166. clarum, *Epitomen Canonum* sive condidit * sive scholiis illustravit, Græce & Latine exstat in Bibliotheca Canonica Justelli & Voëlli T. 2. pag. 710-748. Paris. 1661. fol.

Symbolæ quædam Simeonis Metaphrastæ exstant in Catena Nicetæ in *Lucam*, ex quo tamen non licet colligere eum commentarios in Lucæ Evangelium scripsisse, non magis quam ex Theophanis Cerasei Homilia in quintum matutinum Evangelium, à quo laudatur Simeon *ὁ τῆς μεταφράσεως ἐν πολλὰ σωτήριος* & τῶ εἰς τὸν ἱερόν Λυκᾶν ὑπομνήματι, intelligitur enim Lucæ elogium, quod inter vitas sanctorum supra p. 540. seq. memoravi.

Dioptra in Catalogo MSS. apud Antonium Verderium Simeoni Metaphrastæ tributa, incertum est † aliæ sit ab *Dioptra* sive amussi rei Christianæ quam PHILIPPUS solitarius versibus politicis ** A. C. 1105. †† Alexii Comnenii 16. ad Callinicum Monachum scripsit, & *Jacobus Pontanus* ex Codice MS. Augustano profario sermone vertit & Latine edidit Ingolstadii 1604. 4. cum Nic. Cabasilæ libris sex de vita in Christo, Joannis Carpathiorum Episcopi Capitibus hortatoriis CXCI. Philothei Patriarchæ CPol. laudatione Basilii, Naz. & Chrysostomi quæ Græca etiam adjuncta habet, & Mich. Glycæ duabus disputationibus, additis etiam in calce Voluminis observationibus *Jac. Gretseri* ad obscura *Dioptræ* loca. Locum *Dioptræ* ex libro IV. qui in versione desideratur, ex MS. Bibl. Regiæ Græce cum interpretatione sua exhibet Cotelerius ad lib. VIII. Constituit. Apostol. c. 42. Exstat & Græce *Dioptra* sæpius in Bibl. Vindobonensi ut docet Lambecius lib. V. p. 34. sq. 42. sq. & Montfauconus p. 54. Palæographiæ Græcæ. Ac Lambecius quidem observat in Pontani editione librum primum integrum omissum, excepto exordio, quod ad calcem libri quarti sub titulo flebilis lamentationis subnexuit, & secundum pro primo, tertium pro secundo &c. venditatum, ut adeo quatuor tantum libros

* Confer Beveregii prolegomena ad Synodicum magnum §. XXVI seq

† In Codice Vindobonensi *Dioptræ* Philippi, subjunguntur versus Simeonis Magistri & Logothetæ. Vide Lambecium III. pag. 44.

** Vide p. 4. & 196. seq. edit. Ingolstadt.

†† Vide pag. 128. ejusdem editionis, quæ deinde in Bibl. Patrum Colon. Tom. 12. & Lugd. T. 21. recusa est.

libros Pontanus ediderit cum à Philippo scripti sint quinque. Notat etiam falli Gretserum, qui ex primis versibus Dioptæ quos Crusius in Turco Græcia p. 198. adducit, putavit Crusium de alia dioptra loqui. Hanc porro recenseri & Græcam dictionem castigari à *Phialio* quodam iussit Dionysius Evzoitus, Metropoli Mytilenæus. *Michælis* vero *Pfelli* præfatio præmittitur etiam in laudata editione, cuius quoque notæ sive scholia hinc inde adsparguntur. Quæ appendicis loco, in Codice Vindobonensi subjici notat Lambecius lib. V. p. 36. de fide & cærimonii Armeniorum, Jacobitarum, Chatzitzariorum & Romanorum seu Francorum, hæc (excepta parte postrema de Romanis) Græce & Latine vulgavit Combefisius Auctario novo T. 2. p. 262. & 271.

XIX. DUCAS, *Michælis Duca*, viri doctrina & Medicæ artis peritia clari & ex Imperatoria Ducarum a) familia oriundi nepos, & post captam à Turcis A. C. 1453. CPolin, profugus in Lesbum Insulam & Minister in aula Principis Christiani, Dominici Gateluzi ejusque fratris, Nicolai qui Turcis tributarius Lesbo imperabat, b) variis ad Turcos legationibus functus est usque ad Lesbum A. C. 1462. à Mahomete II. Turcarum Imp. captam, cui superstes Ducas ad *Historiam Byzantinam* scribendam animum appulit, & post temporum seriem ab Adamo ad Joannem Cantacutzenum brevissime perstrictam, fusius exponit quæ ab Andronici Palæologi junioris obitu sive A. C. 1341. quo Cantacuzenus Johanni Palæologo Tutor à Patre datus est, usque ad Lesbum A. 1462. à Turcis expugnata. Certe ulterius non progreditur Duca Historia in editione, quam in fine mutilam à MS. Regis Christianissimi *Ismâil Bullialdi* edidit, & latina versione argumentis capitum, & notis doctis illustravit, Parisi. 1649. fol. testatus scriptorem styli quidem elegantia haud ornatum & comtum esse, sed rerum momento & gravitate eximium, earumque narratione prudenti gratum. In rebus Hungaricis minus peritum se prodit Duca capite XXXII. Vide Bullialdi notas pag. 259. seq.

Sub-

a) Cangii famil. Byz. p. 160. sq. Hic p. 166. etiam memorat Georgium Ducam Armeni, qui in Galliam venit A. C. 1455. & à Carolo VII. Rege cum aliis Græcis ex libris humaniter excerptus, & stipendiis ad vitam donatus est.

b) Hancius de Byz. Historiæ scriptoribus parte 1. c. 39. ex Ducæ cap. 5. & 43. seq.

Subjunct Bullialdus ex eadem Regia Bibliotheca ANONYMI *Χρονικὸν σύντομον*, *Chronicon breve* ab A. C. 1089. ad 1523. Græce & Latine p. 196-205. Labbeus in protreptico ad Hist. Byzantinam scripsit *Anonymum alium Bibliotheca Regia de rebus gestis Græcorum adversus Turcas & de expugnatione CPolis* latine redditum ab Ism. Bullialdo, brevique vulgandum. Idem memorat *Anonymi Historiam de rebus Turcicis* vulgari Græca lingua scriptam in Bibl. Barberina custodiri. DE ANONYMO utroque continuatore Theophanis dixi pag. 349. 350. Quemadmodum de ANONYMI Collectaneis Antiquitatum CPolitarum pag. 480.

Refertur etiam ab Hanckio inter Byzantinos ANONYMUS Vitæ Chrysostomi scriptor, Constantino Porphyrogenito junior, quæ Græce edita primum est ab Henrico Savilio T. VIII. Operum Chrysostomi, Etonæ 1613. fol.

ANONYMUS Photii Adversarius, cujus narratio de *ῥαυροπαίᾳ* sive signi crucis in subscriptionibus Episcoporum appingi solitæ & promissorum per illud datorum violatoribus, ab Anno Christi 858. quo Photius Ignatio detruso successor in Patriarchatu CPol. datus Ignatii restituti obitum Anno Christi 878. Prodiit Græce cum Matthæi Raderi S. I. versione ad calcem, Actorum Concilii Octavi, Ingolst. 1604. 4. atque inde in editionibus Conciliorum. Addidit Raderus Græce & Latine alterius ANONYMI scriptum A. C. 892. Breviarium rerum in synodo VIII. gestarum, necminus METROPHANIS Metropolitæ Smyrnæi Epistolam de rebus à Photio gestis ad Manuelem Patricium ac Logothetam Dromi, quam ex Frid. Metii versione Latine dederat Baroni ad A. C. 870. n. 45. seq. Tum Vitam Ignatii Patriarchæ scriptam à MICHAELE Monacho, & STYLIANI MAPÆ Epistolam scriptam A. C. 886. ad Stephanum VI. Papam, ut cum Photianis partibus conciliaret. Et libellum pro Ignatii Patriarchæ causa missum ad Nicolaum Papam à THEOGNOSTO Monacho.

ANONYMI Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem sapientem frequenter allegatur à Cangio in diff. de hebdomo ad calcem notarum in Zonaram p. 132. 136. 151. 156 157. 158. 159. 169. De alio Anonymo Græco Chronici scriptore dixi supra pag. 158.

XX. AN-

XX. ANSELMI BANDURII, Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini à Congregatione Melitenſi, *Imperium Orientale*, ſive *Antiquitates CPolitana* in quatuor partes diſtributæ & Coſmo III. Magno Etruriæ Duci dedicatæ fol. prodire Paris. 1711. duobus Voluminibus, quorum prius ſcripta Varia ab editore collecta & *Guilelmi de Piſle* Chartas duas Geographicas, Imperium Orientale per *schemata* diſtinctum, & deſcriptionem ejus quæle Sæculo X fuit, cum ejus obſervationibus complectitur, poſterius continet Bandurii in illa commentarios & varias tabulas veterum nummorum & monumentorum, rebus CPolitaniſ melius intelligendis & Urbis ipſius CPoleos atque templi Sophiæ imagini diſtinctius animo ſubjiciendæ, ære nitide deſcriptas. Volumine itaque priore poſt Bandurii ſeriem Chronologicam Imperatorum & Patriarcharum à Conſtantino Magno Imp. & Patriarcha Metrophane ad captam uſque à Turcis CPolin, exſtant:

1.) *Conſtantini Porphyrogeniti Imp. de Thematibus Orientis & Occidentis libri duo*, ad MS. Codicem Regis Galliæ bombycinum 2431. ante quingentos annos circiter ſcriptum emendati, & Latina verſione accuratiore & notis illuſtrati pag. 1. - 30. De his dixi ſupra pag. 487. ſeq.

2.) *HIEROCLIS Grammatici Συνήκτου* ſive *Comes peregrinationis*, tradens recenſionem *ἐπαρχιών* ſive Provinciæ LXIV. & civitatum 935. quæ Imperatori CPolitano paruerunt, pag. 31-52. Hierocles iſte Conſtantino Porphyrogenito fuit antiquior, à quo allegatur Themate 1. Occidentis, falliturque Schellſtratenus, qui dum Conſtantini verba pro Hierocleis accipit, ex illo Conſtantini loco probare vult Hieroclis ſcriptum genuinum & integrum non ad nos perveſſiſſe. Hunc ſynecdemum, ſed ſine nomine auctoris, & quatuordecim poſtremis provinciis mutilum primus vulgaverat *Carolus à S. Paulo* pag. 20. ſeq. in notiſſis antiquis Geographiæ ſuæ ſacræ ſubjectis, quæ Paris. 1641. fol. primum prodiit, & recuſa eſt Amſtelod. 1703. fol. *Lucas* vero *Holſtenius* hunc libellum ex MS. Vaticano deſcriptum & ex alio Altempſiano emendatum, & è duobus Farnefianis ſuppletum latine vertit, & cum Conſtantini Porphyrog. de thematibus & de adminiſtrando Imperio vulgare voluit in Corpore Hiſt. Byzantinæ, ſed ſato præventus non potuit. Cum itaque in Bibl. Barberinæ per aliquod tempus delituiffet, in lucem editus Græce & Latine

Cccc

eſt

Libri ſti Pars Altera.

est ab *Emanuele Schellstrateno* in tomo secundo Antiquitatis Ecclesiæ illustrata, in appendice ad opus Geographicum. Rom. 1697. fol.

3.) *Constantini Porphyrog. liber de Administrando Imperio*, p. 53. 157. de quo dixi supra pag. 487. seq.

4.) AGAPETI * Diaconi S. magnæ Ecclesiæ CPol. *ῥεδῆ βασιλικῇ* ad Justinianum recens A. C. 527. creatum Imperatorem, sive *ἐκθεσις κεφαλαιῶν τῶν ᾠδικῶν*, LXXII. *capita admonitionum* quorum acrostichis sive litterarum initialium juncta series reddit verba: τῷ Θεοπάτῳ καὶ Ὑποβεσπύτῳ βασιλεὺς ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος Διάκονος. p. 158-170. Possevinus in fine Apparatus, ubi Catalogos librorum MSS. Græcorum exhibet; testatur CPoli inter Codices Constantii Barini fuisse hunc librum, in cujus inscriptione Agapetus Justiniani antequam Imperium ille susceperet Magister fuisse traditur, ex quo Norisius diss. de Synodo V. cap. 2. etiam evincit Justinianum doctissimo Viro Magistro usum, tanquam *ἐπιμαθητὸν* falso traduci. Citatur hic Agapeti liber plus simplici vice in florilegio Stobæi.

*Agapeti editiones Græcæ, quæ Græcolatinam Bandurianam ex duobus MSS. Regiis ** recensitam præcessere.*

Basilicæ A 1521. 8. apud Jo. Frobenium, cum Æsopi & aliorum fabulis, Hesiodo, Theognide & aliis Gnomologis.
In libello Gnomico, Joach. Camerarii p. 229. Lipsiæ 8.
Basil. 1553. forma minore.
Coloniz 1604. 8.

Græco-

* Fuere plures hoc nomine, ut Agapetus Synadorum Episcopus, de quo Philostorgius & Svidas in *Ἀγαπητὸς* Eusebium falso laudans pro Philostorgio. Agapeti duo Archimandritæ Constantinopoli, quorum in Actis Concilii CPol. sub Mena mentio. Agapetus I Papa Rom A. C. 535. & Agapetus II. ab A. 946-956. quorum Epistolæ existant. Tum Agapetus Rhodi Insulæ Metropolitæ, cujus Epistola pro Concilio Chalcedonenſi ad Leonem Imp. scripta A. C. 457. occurrit in Actis Concilii Chalced. parte 3. c. 45.

** Exstat etiam Græcæ MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 152.

Gracolatina.

Venet. 1509. 8. Basil. 1518. 8.

Cum *Æsopi* & aliorum fabulis, *Batrachomyomachia*, *Galeomyomachia*, *Musæo* de amoribus *Erus* & *Leandri* & jurisjurando *Hippocratis*, Basil. 1545. 8. Paris. 1549. 12. Basil. 1574. 12.

Inter Veterum Theologorum Græcorum scripta, *Conrado Gesnero* curante junctim edita Tiguri, 1559. fol.

Ex *Jo. Ransii* editione, Witeb. 1562. 8.

In posteriore *Orthodoxographorum* editione Basil. 1569. Tom. 1. pag. 180. fol.

In *Compendio Moraliū præceptionum Martini Hayneccii*, Lipsiæ 1600. 8.

Herbornæ 1605. 8. cum versione *Matthiæ Martinii*, & *Bremæ* 1605. 12. & 1615. 8. quas duas editiones mihi non visas memorant *Hendreichius* in pandectis *Brandenburgicis* & *Carolus Arndius* in schediasmate *Bibliothecæ Græcæ* difficilioris, *Rostoch.* 1702. quod totum est de *Phalaride*, *Agapeto* & *Basilio Macedone*. Eidem *Hendreichio* memorantur, quoque *Andrea Werner*, (qui latine vertit, *Magdeb.* 8. uti etiam *Petrus Bizarrus*) *Conradi Rittersbusii*, Lipsiæ 1611. 12. *Jo. Bercovii*, & *Henrici Kieselii* editiones Lipsiæ 1613. 4.

Cum notis *Stephani Schæmingii*, *Franeckeræ* 1608. 8. cum *S. Nili* admonitionibus & libello de virtutibus qui *Aristoteli* tribuitur.

Cum versione duplici, dissertationibus, exemplis, quaestionibus per *Georgium Draudium*. *Francof.* 1615. 4. & 1659. 4.

In *Auctario Bibliothecæ Patrum Ducæano* Paris. 1624. fol. Tom. 2. pag. 362.

Agapeti scheda regia & *Basilii Macedonis* adhortationes ad *Leopem* filium, cum versione recensitâ à *Bernardo Damke*, *Hamburgensi*, additis ejus notis. Basil. 1633. 8.

Agapeti scheda Regia repurgata mendis & explanata à *P. Guerin*, Paris. 1635. 8.

Cum notis *Jac. Brunonis* & filii *Jac. Pancratii Brunonis*, Lipsiæ & *No-rimb.* 1669. 8.

Agapeti editiones Latina.

In Bibliotheca Patrum, Paris. 1575. atque deinde in aliis editionibus Parisiensibus, Coloniensi & denique Lugdunensi Tomo IX.

Ex *Albani Torini* versione Basil. 1541. 8. ad calcem Onofandri, apud Robertum Winter.

Ex versione & cum scholiis *Jacobi Huggelii*, Mulhusii 1560. 8.

Ex versione *Joach. Axonii* Graviani, Antvverp. 1561. 8.

Halæ Sax. 1593. 8. ad Jo. Sigismundum, Marchionem Brandenburgicum studio *Jo. Olearii*, adjunctis capitibus Augustanæ Confess. & libri Concordiæ.

Latinis versibus reddidit *Edo Neubusius* 1603. Francof. 8.

Gallica, Hispanica, Germanica.

Gallicè à Joanne Picot, Paris. 1563. 8. Hinc ab Hieronymo Beneventano. ibid. 8. Tum Pardulpho Pratejo interprete, Lugd. 1570. 8. Atque ex versione Ludovici XIII, Galliarum Regis, Les Preceptes d'Agapetus à Justinien, sur une version latine, par le Roy Louis XIII, en ses leçons ordinaires. Paris. 1612. 8.

Hispanice, per Christophorum Mosquera de Figveroa, Madrid. 1596. 4. Reglas para los que gobiernan.

Germanice Martino Mollero interprete, Gorlitiæ, 8. Et ex versione Nicolai Glaferi, Brem. 1619. 4. cum laude philomelæ & Luciano de calumnia ac Tabula Cebetis.

5. *BASILII Macedonis*, Imp. CPol. κεφάλαια παραινετικά ad Leonem Sapientem, filium quem Pater 6. Januar. A. C. 879. Augustum pronuncivit, *capita exhortationum LXXI*, quorum acrostichis sive primæ literæ junctæ reddunt hæc verba: βασιλεὺς ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Αἰὼνι τῷ πανδημῶν ἡμῶν καὶ συμβασιλεὺς. *Basilii in Christo Imperator Romanorum, Leoni caro filio & Imperii Collega.* p. 171-192. Hunc librum Bandurius emendavit ex duobus Codicibus Bibl. Regis Christianissimi, n. 3059. & 3363. Exstat etiam MS. in Bibl. Vindobonensi ut annotat Lambecius III. p. 38. dignum qui cum editis conferatur testatus. Codices Venetum, Vaticanum & Bibl. Strozianæ pridem laudavit Gesnerus.

Edi-

Editiones Capitum Basilii Græcolatine, quæ Bandurianam præcesserunt.

Primus Græce edidit *Federicus Morellus* cum versione quam ipse composuit, Paris. 1584 4. typis Reg.

Cum Agapeto, & notis *Bernardi Damke*, Hamburgensis, prodit Basil. 1633. 8.

Cum versione *Joannis Paradis*, Paris. 1637. 12.

Cum versione eleganti *Jussi Dransfeld*, Gotting. 1671. 8.

Latina.

In Bibliothecis Patrum Paris. 1589. T. V. Colon. T. IX. parte 2. & Lugd. T. XVI.

Ad calcem Onofandri, una cum Ferrandi Diaconi Carthag. parænetico, cura *Johannis à Fuchte*, Helmst. 1616. 4.

Gallica, Italica, Germanica.

Gallica ex Hieron. Beneventani versione, Paris. 1612. forma minore.

Versio recentior hoc titulo: *Maximes pour l'éducation d'un jeune Seigneur avec les instructions de l'Empereur Basile pour Leon son fils, traduits du Grec, & l'abrégé de leur vie.* Paris. 1690. 12.

Italica ad calcem militis Christiani, ab Antonio Possævino editi, & cum auctario recusi Venetiis 1604.

Latine & Germanice, Baruthi 1669. 12.

6. *Theophylacti Institutio Regia*, ad Constantinum Mich. Ducæ F. de qua dixi supra p. 285.

7. *Libri octo Antiquitatum CPolitanarum* ex monumentis maximam partem antea ineditis selecti, & Græce descripti ac versione latina copiosisqve atqve eruditis commentariis illustrati. Libris quatuor primoribus continentur *Anonymi*, qui *Alexio Comneno* opus suum inscripsit, adeoque * *Codino* trecentis & quinquaginta annis est antiquior, *Origines & Antiquitates CPolitana*, quibus descriptio

Cccc 3

tem

* De Codini Antiquitatibus CPol. supra p. 480.

templorum, aliorumque ædificiorum & monumentorum p. 1-64. & libro quarto p. 65-80. Templi S. Sophiæ continetur, ex Codice Regis Galliæ 3058. 3. & 4. *Stylus hujus Anonymi*, inquit Bandurius, est varius & inæqualis, utpote qui opus suum ut arbitror ex diversis scriptoribus Originum seu Antiquitatum CPolitanarum & aliis Chronicorum scriptoribus qui ante ipsum floruerunt, consarcinavit pro more auctorum illius ævi. Haveris igitur ex opusculo Hesychii Milefis ** quod inscribitur *ᾠδὴ τῶν πατρῶν* sive de Originibus CPol. & ex altero ejusdem tituli & argumenti opusculo, auctore Christodoro Panisci F. Coptensi, quem laudant Suidas & Eudocia Augusta in Joniis, opere MS. à nobis in Commentariis sæpe citato. Fortassis & ex aliis ejusdem argumenti scriptoribus, qui citantur *** à Porphyrogenito lib. 2. de Thematibus cap. 12. Præterea ex auctore Chronici Alexandrini, Theophane, Cedreno ac reliquis Historiæ Byz. scriptoribus.

Libro quinto exhibentur cum nova Bandurii versione pag. 81. ad 106. *Anonymi παραστάσεις οὐνοῦ καὶ γῆς*, quas à Lambecio primum Græce, & à Combefisio Græce ac Latine editas dixi supra pag. 480. seq.

Libro sexto continentur 1.) *Niceta Choniata narratio de statuis CPolitanis* pag. 107.-114, quam dedi supra pag. 405. cum mea versione ignarus tunc vulgatam jam fuisse à Clariss. Bandurio. Poterit autem ut spero, utriusque interpretatio collata inter se mutuo juvare. Initio statim τὸ ἐθνικὸν παραδεικνύντες Φιλόχρυσον puto me rectius vertisse *insitam genti avaritiam ut demonstrarent*, quam virum doctissimum qui reddit: *auri amore gentilium rieu flagrantes*. Sed mox idem τὰς τῶν βασιλείων θήκας rectius interpretatus est *Imperatorum sepulchra*. Bandurius hanc narrationem accepit à Clariss. Boivinio, qui illam à Græbio ad se transmissam edere voluit in Tomo quarto Nicephori Gregoræ, ut dixi supra pag. 321.

2.) *Georgii Pachymera descriptio Augusteonis*, quam laudatus Boivinius Græce vulgaverat in notis ad Gregoram pag. 764. seq. sed Bandu-

** De hoc supra p. 241. De Christodoro autem Ægyptio constat ex Suida quod vixit tempore Anastasii Imp. & quod præter alia multa scripsit Πάτρια Κωνσταντινῆς πόλεως ἐπικῶς sive versibus Heroicis, libris XII De ejusdem Christodori ἐκφράσεις τῶν ἐν ζευξίπῳ αἰγυλμάτων *descripitione balnearum in Gymnasio Zeuxippi* CPolitano, mox dicitur pagina sequente.

*** Nullos quidem Constantinus nominat, sed tantum laudat τὰς τὰ πάτρια συγγραφέας τῆς Βυζαντίως.

Bandurius cum versione sua recudi curavit pag. 114-117. De Augusteone sive Augustæ atrio templi S. Sophiæ Codinus in Originibus CPol. n. 32. Goarus ad Codinum de officiis pag. 130. & Bandurius ad Antiqv. CPol. pag. 468. seq. & 804.

3.) *Photii Patriarcha CPol. descriptio Ecclesiæ Dei Genitricis in Palatio exstructa à Basilio Macedone Imp.* pag. 117-121. cum nova Bandurii interpretatione. Ediderat eam pridem Lambecius Græce, & utraqve lingua Combefisius, ut supra pag. 485. dicere me memini. Habita est in Encænii Anno Christi 880. Basilio Imp. 14.

4.) Παρὰ τῶν τάφων τῶν βασιλέων *de sepulchris Imperatorum in Templo CPolizano SS. Apostolorum* pag. 121-124. Adjuncta est descriptio Heroi Justiniani, & tumulorum Imperatoriorum in variis Monasteriis. E Codice Regio. Confer quæ è Codice Colbertino Græce exhibet Cangius lib. IV. CPoleos Christianæ pag. 109. 110. πρὸς τὴν ἑρώην ὁ μέγας κωνσταντῖνος μνήματι. τὰ ἐν τῇ ἑρώῃ ὁ μέγας ἰουστινιανὸς.

5.) Excerpta de Antiqvitatibus CPolitanis ex Codice Regio & Codino de ædificiis CPol. cum Lambecii & Bandurii notis p. 124-134.

Libro *septimo* continentur *Epigrammata & poemata* variorum Poetarum de rebus CPolitanis è libro tertio & quarto Anthologiæ, & ex libro quinto *Eschrafi Chriftodori Thebanistatuarum in Gymnasio Zeuxippi*, & Epigrammata in aurigas in Hippodromo CPol. pag. 135-175. Metaphrases latine additæ sunt ad unum tantum A. B. sive Anselmi Bandurii, ad cætera Andreæ Alciati, Casparis Ursini Velii, Federici Morelli, Francisci Franchini, Hugonis Grotii, Jani Cornarii, Joannis Sleidani, Pauli Strehani, Petri Menardi, Septimii Florentis Christiani, & Theobaldi, quorum nomina primoribus literis innuuntur. Præterea *Maximi Planuda* * Heroelegi & Jambi in Templum S. Andreæ à Protovestiaria conditum: pag. 175. seq. *Georgii Pisida* sive *Pisidis* Jambi in templum Blachernarum, pag. 177. seq. *Mich. Pelli* Jambi in æreum eqvum in Hippodromo qui pedem attollebat. pag. 178. Hinc *inscriptiones varia* quæ CPoli vel olim extiterunt, vel etiamnum exstant pag. 179-184. Denique pag. 184. sq. *Matthæi Cigala* Cyprii qui A. C. 1636. scripsit, de sepulchro Constantinii Magni narratio, & *Gennadii Scholarij* Patriarchæ CPol. expositio literarum ænigmaticarum

* Græce ediderat Cangius ad Zonaram p. 35. emendatis Boivinus ad Gregoram p. 714.

αΦαρίσθων. *Catalogus Episcopatum cuiusam singuli Metropoli subijciuntur, quæ nunc ex parte supersunt, pleraque vero earum exoluerunt.* p. 236-240.

8. Catalogi duo Imperatorum, unus à Constantino M. ad Alexium Ducam Murzusum pag. 241-243. ex Jure Græco Romano Leunclavii p. 181. & alter ab eodem Constantino usque ad captivum CPolin, subjecta successione Sultanorum usque ad A. C. 1636. p. 244-247. ex Matthæi Cigala Synopsi Variarum Historiarum.

Sequuntur PETRI GYLLII, Altjensis Galli, eximii scriptoris & longarum per annos quadraginta amplius susceptarum peregrinantium usu, doctrina, ingenioque clarissimi qui A. C. 1555. ætatis 65, Romæ diem obiit, *de Bosporo Thracio libri III.* & *de Topographia CPoleos & de illius Antiquitatibus libri IV.* utrumque opus latine ab Auctore scriptum & post editionem minus correctâ Lugd. 1561. 4. excusum emendatius minori forma inter Resp. Elzevirianas, Anno 1632. lectuque dignum. Thoma Smitho quidem iudice in notitia CPoleos, edita Lond. 1692. 8. p. 66. Gyllius in illius urbis descriptione accuratissimus, pæne nimia diligentia usus narrationem paullo obscuriorem & minus gratam reddit.

Quam Elzevirius Gyllio subjunxit Veteris Auctoris Anonymi Latini, circa Theodosii junioris tempora compositam *descriptionem CPoleos per XIV. Regiones*, cum notis Gvidonis Pancirolli Bandurius quoque exhibet, poterat vero præmittere etiam præfationem, quam è MS. Vindobonensi vulgavit Lambecius lib. 2. p. 950. atque in sua ejusdem descriptionis editione non omisit Cangius in CPoli Christiana lib. 1. p. 63. seq. Ediderat eandem descriptionem CPoleos, sed sine jam dicta præfatione illustraveratq; Pancirollus ad calcem Notitiæ utriusque Imperii. † Subjunxerat etiam, sed sine notis Pancirolli, Phil. Labbeus in protreptico ad scriptores Historiæ Byz. pag. 54. & ad calcem Notitiæ utriusque Imperii Paris. 1651. 12.

Præter Indices rerum, utilissimo, instituto subjectus etiam operi à Bandurio est Index Geographicus regionum, populorum & civitatum quæ in monumentis hinc memorantur, nec non brevis index scriptorum allegatorum in libris Constantini Porphyrogeniti, quem hoc loco paulo integriorem subjungam.

D d d

INDEX

Libri sti Pars Altera.

† De illo opere quod in Tomo septimo Thesauri Antiquitatum Rom. Graviani recusum est, dixi in Bibliotheca Latina lib. IV. cap. 1. §. 6.

INDEX Scriptorum qui in libris Constantini Porphyrogeniti de Thematibus & de Administrando Imperio citantur, ad paginas editionis Bandurianæ.

A Bro ἐν παρανόμοις 77.
Æschylus in Prometheus 30.

Agapinus Monachus 126. seq.

Agathias qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5.

Alexander ὁ συγγραφεὺς 23. Polyhistor. 24.

Alexis Comicus 28.

S. Anastasia Eustathii F. 93.

Anaxarchus Philosophus 17.

S. Andrea Apostoli intercessio 131. seq.
ejus templum in Patrarum metropoli 132.

Apollodorus ἐν τῇ β' περὶ γῆς 76.

Apollonius Grammaticus 77.

Archimede[m] Geometram luxit Marcellus 28.

Arrianus Monachus Mahomedis suffragator 68.

Aristophanes Τριφῶδης 77.

Artemidorus 18. ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφουμένων 76. 77.

Athenæus Δειπνοσοφιστῶν β'. 77.

Basilus Cappadox, Martyris nomen sub Licinio 7. (pus 7.

Basilus Magnus, Casarensis Episcopus.

Basiliscus Cappadox Comanensium Archiepiscopus 7.

Οἱ τὰ πάτρια συγγραφεῖς Βυζαντίς 30.

Casarius Nazianzeni frater 7.

Charax ἐν ἱστορίαις 78. ἐν Ἑλληνικῶν γ'. ibid.

S. Chrysogonus Monachus & Martyr 93.

Clidemus ἐν πρώτοις Ἀτθίδος 22.

Constantini Imp. dixit in eos qui sacras vestes profanaverit vel Græcum ignem prodiderit 63. seq. & de affinitate cum infidelibus non contrahenda 65.

Cratinus ἐν μελιδραμοῖς 77.

Dexippus ἐν ἱστορίαις δεκάτῳ, (ita leg.) 26.

Dionysius Periegetes 17. 18. seq. 24. 77.

Doriensium lingua utuntur Byzantii 21.

Epicurus Samius, Neotlis F. 17.

Epigrammata vetera 7. 10. 19. 30. 72.

Euphemius Grammaticus 25.

Eustratius Arabracenus, Martyr 12.

Favorinus 30.

Gregorius (Nysienus) Basilii M. frater 7.

Gregorius Theologus Episcopus Naz. sepultus CPoli in æde Apostolorum 7. ejus jambi 26.

Gregorius Thaumaturgus Neocasarensis Episcopus 7. 12.

Hellanicus ἱερῶν πρῶτῃ τῶν ἐν Ἀθῆναις 22.

Hero-

Herodorus ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡσακλέα ἱστορίῃ 76.

Herodotus Halicarnassensis 6. 15. 17.

Heliodorus 22.

Hesychius Illustrius qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5. ejus locus 26.

Hierocles 24. Grammaticus 23. ὁ γράψας τὸν συνέκδημον 21. 22.

Οὐκ ἐστὶ νῦν χάρις τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψεύδους μεμνημένην 18. ὡς Ἕλληνες ψευδολογῶσι τοῖς γράμμασι 22.

Homerus, 8. 25. 26.

ἐν τῶ νῦν κατωλόγῳ 11. 16. Ποῦτα 24.

Οἱ τὸν Ὅμηρον σχολιογράφησαντες 18. Ἰαμβεῖον, Γαλασσοειδὲς ὅψις ἐοδλαβωμένη 25.

Inscriptiones veteres 3. 4. 10. 14.

Jobi Historia 14.

Johannes Philadelphienis Lydus 5.

Irenes Augustæ Epistola ad Narsetem 83.

Isocratis Orationes ad Demonium 17.

Ister ἐν ἀποκρίσει Ἀργυπλίων 17.

Laches Lindius qui colossum Rhodium fecit 72.

Laurentius, Archiepiscopus Martyr Terrangarius 92.

S. Lucas 8. 105.

Mabomedes 68. ejus successor Abubachar 69. 70.

Marcianus ἐν περίπλῳ Ἰβηρίας 77.

Marlyas ἐν πρώτῳ Μακεδονικῶν 22.

Melissus Samius, Philosophus 17.

Menander Comicus ἀσπίδι 77

Menander qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5.

Menippus 27. seq. ὁ τὴν σαδιασμένης τῆς ὁλῆς οἰκωμένης διαγραφάμενος 5.

Naukratius Basilii Magni frater, 7.

Nicolaus Damascenus ἐν τετάρτῃ ἱστορίᾳ 24.

Nicolaus μυρβλυτός 17.

Parthenius ἐν Λευκαδίᾳ 77.

S. Paulus Apostolus 23.

Pausanias Damascenus 5.

Petrus Basilii Magni frater 7.

Philarchus ἐν τῇ 5'. 77.

Philostephanus ἐν τῷ περὶ ἡσάν 17.

Phlegon ἐν Ὀλυμπιάδι πενταδεκάτῃ. 30.

Polybius ὁ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν γεγραφώς 3.

Praxitelis sculptoris Venus 15.

Procopius qui Justiniani tempore Historiam scripsit 5. 6.

Protagenis pictoris patria Xanthus 16.

Pythagoras Samius, Mnesarchi F. 17.

Quadratus Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος Ε'. 76.

Regum libri 12.

Scylax ὁ Καρναυδηνός 5.

Stephanus Grammaticus 27.

Stephani Mathematici sive Astrologi divinatio de Saracenorum expeditione 69.

Strabo Geographus Cappadox ex

Dddd 2 Ama-

Amasea urbe 5. 18. <i>ἐν δεκάτῃ</i>
<i>Γεωγραφικῇ</i> 30.	* Constantini Porphyrogeni-
ti 76.
Synodi sextæ in Trullo caput
XXXIX. p. 130.	Thucydides ὁ περὶ ἄντων 25.
S. Tryphon sanans impurū à spiritibus
vexatos 92.
Theophanis Chronicon 69. 71.
74. 76. 78. Monasterium ma-
gni Agri instituit, avunculus	Xenophon ἐν τῇ ἀναβάσει Κύρου.
12.

In Volumine secundo Bandurius Historiæ Byzantinæ lucem, insignem affundit partim tabulis æneis nitide in æs incis, partim cruditis notis & commentariis in scripta priorē tomo comprehensa.

Tabulæ æneæ quatuor præmissæ urbem CPolin repræsentant pro vario urbis statu per varia tempora, 1) qualis ab Anonymo Latino describitur divisa in XIV. Regiones tempore Theodosii junioris: 2) qualis describitur ab Anonymo Græco qui Alexii Comneni tempore vixit, divisa in partes tres. 3) qualis fuit sub Joanne Palæologo, penultimo CPol. Imperatore, ex Christophori de Bon- delmontibus Florentini libro de Insulis Archipelagi, MS. in Bibl. Regia Parisi. quem ad Cardinalem Jordanum de Civitate Rhodi misit A.C. 1422. 4) qualis hodie cernitur, atq; à Grelotio delineata est. Similiter *Anaplis Bosphori Thracii* duabus Tabulis repræsentatur, 1) uti ex Dionysio Byzantio, sive qui hunc securus est Petro Gyllio pridem à Gvil. Sansonio descriptus fuit. 2) ex delineatione Domini de Combes. Denique exhibetur singulari tabella *prospectus Propontidis atque Helleſponti*.

Numismatum Byzantinorum tabulæ septem post p. 456. sive quæ Byzantina veteri Rep. adhuc florentē, sive quæ sub Imperatoribus cusa sunt, magnam partem è Gazophylacio Regis Christianissimi, reliqua è Eucaltiano Bandurius depromit.

Specimen diptychi eburnei Consularis p. 492. quale dederat Sirmondus notis posterioribus ad Sidonium lib. VIII. Epist. 6. Tom. 1. Operum pag. 1060.

Columna Historiata quam CPoli Arcadius Imp. pridem è marmo- re erigi curavit, & in qua Theodosii Patris gesta, nec non ædificia ab utro-

* Videtur ille locus de Theophanis profapia & de Constantino Porphyrogenito addi- tus ab alio, non ab ipso Constantino.

utroque Augusto exstructa repræsentantur, Tabulis XIX. per partes pulchre descriptam exhibet post p. 508. Confer quæ de eadem Cangius in CPoli Christiana lib. 1. pag. 78. & Claudius Franciscus Menetrerius S. I. qui eandem columnam ære depingi curavit & copiose descripsit Paris. A. 1703.

Pag. 632. à Codice Regio caractere unciali noni sæculi scripto, (in quo Opera Nazianzeni exstant) in una tabella exhibentur *Ordinatio S. Nazianzeni, Victoria Constantini M. contra Maxentium & inventio S. Crucis per Helenam Constantini M. Matrem.*

Post pag. 664. *Circi sive Hippodromi CPolitani* à Constantino M. exædificati reliquæ, quales adhuc superfuere centum ante captam CPolinannis, ex Onufrii lib. 1. de ludis Circensibus.

Pag. 667. *Anaglypha* in latere septentrionali stylobatæ *Obelisci*, qui ex lapide Thebaico in medio Hippodromo CPol. erectus erat, descripta ex Jac. Sponii & Georgii Wheleri Itinerariis. Præterea *Tripus æreus Apollinis*, qui in eodem Hippodromo fuit, & *Columna marmorea Marciano Imp. à Tatiano quodam posita*, alteraque Porphyretica, quæ etiamnum CPoli visitur.

Pag. 745. *Ichnographia Templi Sophia CPol.* Ejusdem prospectus exterior septentrionalis & occidentalis qualis hodie cernitur p. 752. atque meridionalis pag. 756. Prospectus interior versus altare pag. 758. & prospectus altari adversus, versus ostia pag. 762. omnia ex *Josephi Greletii* accurata descriptione ex ejus Itinerario CPolitano quod Gallice prodiiit Paris. 1680. 4. atque inscribitur: *Relation nouvelle d'un voyage de Constantinople, * enrichie de plans levés sur les lieux, & de tout ce qu'il y a de plus remarquable de cette ville.*

Pag. 790. *Natura multimamma imago* ex pyla marmorea antiqua Romæ obvia quam repræsentavit Lambecius lib. 2. p. 738.

Pag. 937. *Imago Synodi CPolitana* universalis adversus Macedonium & Apollinarem habitæ, imperante Theodosio Magno, deprompta ex Codice MS. noni sæculi operum Nazianzeni, ex quo Bandurius pag. 632. alias icones exhibuerat, & de quo consulendus

Dddd 3

Mont-

* Hujus libri lectioe vehemens sæpe desiderium CPolis adeundæ sibi injectum testatur V. C. Hadrianus Relandus, lib. de religione Muhammedica p. 151.

Montfauconus in Palæographia Græca pag. 250. seq. & Franciscus Louvard in Conspectu Operum Nazianzeni. Observare licet in hac imagine Synodi, in medio summo loco positum thronum, cui non insidet sed proximus ante Episcopos assidet Imperator: in throno positum est magnum volumen explicatum, Sacræ Scripturæ videlicet, ad cujus oracula exigi omnia oportet.

Pag. 991. Imagines Joannis Baptistæ, Constantini M. Matrisque Helenæ, Manuelis & Joannis Palæologorum, & Josephi Patriarchæ CPol. qui Florentiæ obiit, & Codice Regio 3058. completo Antiquitates CPolitanas, quas primis quatuor libros Bandurius edidit.

Post pag. 1007. Tabulæ sex celebriorum ædificiorum CPoli ab Imperatoribus Mahumetanis conditorum quæ hodie ibi supersunt, 1) Ichnographia & prospectus templi Sultani Achmed, 2) Prospectus Solimaniæ sive superbi Templi à Solimanno exstructi, 3) Ejusdem Ichnographia. 4) Prospectus Templi cui nomen Validea. 5) Claustrum pro Gynæceo Imperatorio (Grand Serrail) & Palatii prospectus. & 6) Claustrum porta sive introitus. E Grelotio supra laudato, una cum ejus descriptione, lingua Gallica.

Denique in notis ad Constantinum Porphyrog. pag. 118. & 119. exstant varia Alphabeta Slavonica.

De Scriptoribus ineditis, quorum fragmenta insignia, vel opuscula integra Bandurius Commentariis suis in Antiquitates CPol. inferuit.

ATHANASII Macedonis, qui ab XIV. Octobr. A. C. 1289. ad XVI. Octobr. 1293. atque iterum ab 3. August. A. 1304. ad 1310. Patriarcha CPol. fuit, (de quo plura Pachymeres ipsi infestus, & non minus amicus illi Gregoras) scripta pleraque sive memorat sive ipsa exhibet Bandurius, & quo & Clariss. Boivinii notis ad Nicephorum Gregoram pag. 755. seq. licebit notitiam illorum hoc loco tradere.

In Codice Chartaceo quem Regiæ Bibl. Paris. donavit Archiepiscopus Dux Rhemensis, Carolus Mauritius Tellerius habentur

tur hæ Athanasii illius Epistolæ & Opuscula, quæ descripsisse se & in latinum sermonem vertisse testatur Bandurius p. 961.

Πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, *Ad Imperatorem* (Andronicum Palæologum juniorem) *παράματα* sive Epistolæ 1. πρὸς τῶν δεξιερῶν τῶν εὐ-
ενομεῖων ἀδελφῶν, *de Episcopis CPoli degentibus, cum deberent ad Ecclesias suas*
redire. Confer infra, 10. & 52.

2. *De incurfibus circa urbis muros & portas, neque permittendam esse*
quempiam cum armis urbem introire.

3. *De expellendis qui nefaria agunt, nec differenda illorum pœna, præ-*
cipue in circuitu S. Sophia.

4. πρὸς τὸν ὁρθόδοξον, *de recta fidei doctrina.*

6. *De legitimo connubio.*

8. *De elemosyna, & rogatio consilii circa captivos.*

9. *De non committendis per nuncios certis negotiis, sed coram significandis.*

10. 13. 15. 16. 17. 31. 44. 45. *de residentia Episcoporum, & quod non*
debeant plus sex mensibus à suis Ecclesiis abesse, uti legibus & canonibus statu-
tum est, & ne habitent in Regia urbe. adde 1. 52. 63. 75. *Ex his Episto-*
lis tres latine vertit ediditque Franciscus Turrianus ad calcem libri
de residentia Pastorum. Florent 1551. Addidit etiam Latine alias
quinque hujus Athanasii Epistolas ejusdem Argumenti ad Episcopos,
quæ in Codice Regis Galliarum non exstant.

11. *Propter Chrysobullam, ubi de rebus temporalibus monasterio-*
rum administrandis.

14. & 22. *Ut iustitia, temperantia, veritas & misericordia immutabiles*
serventur.

20. *Ut instituat liberos & subditos omnes secundum DEI bene placita,*
Græce occurrit apud Bandurium pag. 614.

21. *De conversione ad DEum, & ut cognoscat unusquisque privata &*
publica, & de strepitu factō.

23. *Ne bona facere Imperator differat.*

24. πρὸς τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων *de Deicidii Judaïs, ut ex urbe disca-*
dant. Græce apud Bandurium p. 614.

25. 26. *Quantam subditorum curam Imperatores gerere debeant.* In
principio sanctor. Jejuniorum Indiēt. IV. & V.

27. *De*

27. De festo Nativitatis Christi, rogans venerandum emitti decretum, ne quis à vespera Sabbati & Regia Festivitate in balneum aut tabernam ad bibendum intromittatur.

28. 39. Adbortatio in festo Dormitionis S. Deipara.

29. Exhortatio ad misericordiam.

30. Quod ii qui cum Imperatore in Catechumenis conveniunt, non ad preces sed ad voluptates respiciant.

31. Ne per dilationem illa parva delicta quæ referuntur, sine remedio maneant, neve littera solum in forulos immittantur.

32. De domibus privatis quæ templis conjunctæ sunt, & hoc grave esse delictum. Adde infra, 49.

34. Ut commiseretur iis qui Paxem (Πᾶξην) à carcere eduxerunt. Idem forte quem Κυρζιμπαξί Pachymerès appellat.

37. 38. 55. Adbortatio ad sepulchram Salvatoris concelebrandam.

40. De asserenda in libertatem Ecclesia Christi.

41. Quod non ex humano affectu, sed tantum charitatis causa hac referat. adde 64.

42. De iis qui sitiunt populum DEI devorare sicut escam panis, & quod ipse condoleat plus quam amici & cognati de arumnis quæ accidunt.

43. Ne omittat pro dono sibi collato conferenti DEO dignos referre fructus.

46. Ut Oenota beneficium impertiat.

47. Qua merces ei danda, qui in S. DEI Ecclesia Synodicum retulerat.

48. Contra turpē lucris cupidus, & de privilegio Ecclesia. Græce & Latine apud Bandurium p. 983.

49. De honorandis & exornandis Divinis Templis, quod neminem debeat in Catechumenis habitare, neque domos quorundam Divina Tempia contingere par sit.

50. Ut ne cuius loquenti aurem præbeat Imperator, nec colonos ab agris colendis coercat.

51. De impudentibus, sanguinariis, & in malitia locupletibus.

52. Quod ii quibus gladius à DEO traditus est, non ad tradentis placitum illonantur, & ut Tyrinus & Alexandrinus Episcopus ex Urbe discedant.

53. Relatio Patriarcha Aibanasi & congregata apud eum Synodi ad Andronicum Palæologum Imp. de quibusdam juris capitibus, per modum ræççs sive
No-

Novellæ quam Imperator approbavit. Locum ex ea profert Boivinius ad Gregoram p. 757.

56. 57. 58. De fame qua populus laboravit, ac ne infidio Patriarcha frumentum vaneat, vel pretium augere liceat.

60. Quod ii qui amore ducuntur DEI, placita suggerant & magna vi perficere nitantur, id sibi lucro esse rati.

61. Quod Orthodoxis recte statutum sit ut Divina Tempia excitent, iis qui in diversis locis ad hoc deputati sunt, concedenda, ut divini Canones enunciant.

62. Ut curet combustibilia ligna suppeditari, quo possit Patriarcha pulmentum pauperibus coquere.

63. Ut quisque Episcopus in sua Ecclesia resideat, Et de Clericis qui officiorum & roga causa (ὁφθίμιον ἔχει ποταὶ ἑώρα) contumaces sunt.

64. Quod ea quæ ad Imp. refert, non amicorum, cognatorum, munerum aut gloria causæ referat, adde 41.

66. Adhortatio ut Ecclesiam componat, & subditos ad vitam secundum Leges deducat.

67. De Despotæ Joannæ Palæologo, Imperatoris filio.

69. Quod Augustus graviter succenseat filio suo felicissimo Despotæ, (παυτοχρηστὸν Δεσπότην.) Hortatur ut Imperator permittat Filio Matrem adire ad hujus dolorem leniendum.

70. De Despotæ & filio Imperatoris Joannæ, ut pro sumptibus & pro dignitate necessaria ipsi subministrantur.

71. De publicorum negotiorum administratore qui quendam induxit ut securi imaginem Salvatoris percuteret ac dejiceret, ac de eo qui frumentum abripere ausus est. Accusat impietatis quendam Operum publicorum redemptorem, qui imaginem Salvatoris, Templi fastigio impositam dejecerat.

72. De iis qui volebant festum Divorum Apostolorum celebrari: & quod ipse Imperator non passus sit ut id pratermitteretur, & sacra liturgia in donum miseris pretiosam ac pulchram tunicam calarem.

73. De Domino Nipbone, Cyziceno Episcopo, & de accusationibus ipsi objectis. Græce apud Bandurium p. 984.

74. Gratiarum actio, quod cum in tanta Mundi cura constitutus sit Imperator, non aliter primas detulerit in reducenda ove quam perisse audierat.

Eccc

76.

76. Ut post DEum sive in dextris sive in sinistris à spiritalis Patris nunc pendeat.

77. Ut provideat fructuum & panis venditionem justam esse, ubi de Dermociata, de fame, & de Latinis Byzantium pecunia ditatis.

Hactenus Epistolæ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ad Imperatorem Andronicum.

78. Γράμμα διαγερῶν βασιλεῖς καὶ ἀρχοντας, καὶ πᾶν τὸ ὕπακουσιν πρὸς ὁπίστροφὴν πρὸς θεὸν καὶ ματανοίαν, Epistola qua Imperatores, Principes & omnes subditi ad conversionem & penitentiam excitantur.

5. Epistola ad eum qui librum dono, χάριν καὶ σωτηρίαν miserat, cui postea remissus fuit.

7. De congregandis in Chora Monasterium Pontificibus, ut ad Imperatorem communis utilitatis causa simul conveniant. Græce apud Bandurium pag. 615.

11. Ad magnum Diaconem, ut per injuriam ablata restituat.

16. Epistola ne quis Pastor ovile deserat.

18. Πρὸς τὴν βασιλείαν, ad Imp. Dominum Michaëlem, ut inter sexcentas curas etiam de iis qua in Baptismo promissius solliciti sumus.

19. Epistola ad Dominam Mariam Armenam Augustam, scripta statim post adventum ejus ex Armenia, de quo Gregoras. VI. 8. Hist.

35. 36. Quod oporteat omnes ad Salvatoris sepulturam celebrandam concurrere.

54. Γράμμα συγκαλῶν βασιλεῖς τε καὶ ἀρχοντας, ἱερεῖς δὲ μονάζοντας &c. Epistola qua cohortatur Imperatores, Principes, Sacerdotes & Monachos, ut nudis pedibus cum divinis Imaginibus processionem obeant.

59. Ad Augustam, quod oporteat eam cum Coniuge concordem esse. Pertinet ad dissidia quæ fuerunt inter Andronicum Imp. & uxorem ejus Irenem, de quibus Gregoras.

65. Γράμμα ἐκκλησιαστικὸν, Invektiva qua perstringitur Johannes quidam Drimys, qui execrandam sibi societatem conciliarat contra gregem Christi, contra Ecclesiam & à DEo coronatum Imperatorem. Græce & Latine apud Bandurium p. 970. seq.

67. Πρὸς ποιμένας ad Pastores, ne Monasteria subdita quasi propriam possessionem sibi attribuant aut vendant, aut aliis tradant, nisi prout Canonice statutum est.

75. *Epistola de Monachis qui arbitrio suo sacros Canones concutiarunt, & à Monasterio suo aufugerunt.*

79. *Abdicatio prioris Patriarchatus* A. C. 1223. de qua Pachymères II. 23. & III. 24. Hist. & Nicephorus Gregoras VI. 7. Eam Græce & Codice Regio exhibet Jo. Boivinius notis ad Gregoram pag. 757. quamvis per errorem typographi vocatur παραίτης της δούρας πατριαρχείας. Græce & Latine Bandurius pag. 968.

80. *Posterior Patriarchatus abdicatio* A. C. 1310. de qua Gregoras VII. 9. Illam Græce exhibet Boivinius in notis jam laudatis p. 762. Græce & Latine occurrit apud Bandurium p. 976. seq.

81. *Sanctissimis DEI Prasulibus; gloriosissimo Senatui, & honoratissimis & Clero Sacerdotibus & Monachis, iis etiam qui militiam exercent, ac Civibus divitibus, pauperibus, viris & mulieribus.* Græce & Latine apud Bandurium, ibid.

82. *Ad Magistrum libellorum supplicum, de electione qua creatus Patriarcha fuerat Episcopus Cyzici, Nipho.* A. C. 1310. Græce apud Bandurium p. 985.

83. *Γράμμα ἀντιγράφων* seu fragmentum in quo accusatus Athanasius provocat ad Synodum, ut si crimina objecta vera esse putent, deponatur & ignominiose ejiciatur: sin minus, delatores puniantur.

84. *Quomodo & quare prima & secunda Patriarchatus abdicatio facta sit.* Græce & Latine apud Bandurium p. 978. seq. Etiam Græce pars legitur in notis Boivinii ad Gregoram p. 763.

EUDOCIÆ five EUDOXIÆ *Macrembolitissa*, Augustæ quæ Constantini Ducæ primum deinde ab A. C. 1068. *Romani III. cognomen Diogenis* Imp. conjux fuit, eoq; post quadriennium capto, excæcato & extincto in Monasterium relegata est, opus ineditum * *Ἱστορία Εὐδοκίᾳ* sive collectio spissa varii argumenti digesta que ordine Alphabeti

* Scripsit præterea *πλόκαμον Ἀριάδνης*, *Filium Ariadnes*, versibus Heroicis, & τὰς τῶν γυναικῶν χρείας, de mulierum officio, & τί δέι τὰς βασιλίδας ἀσκήνῃν quam re Imperatrices exerceri debeant, soluta oratione, & περί διαίτης Μορῆς

betico, ad Romanum Diogenem Conjugem. Titulus est: 'Ευδοκίας τῆς Μακρεμβολιτίσσης βασιλίδος Κωνσταντινουπέλεως Ἰωνιά * (ita malim cum, Cangio legere, qvam ut in Clariss. Montfauconi Palæographia Græca pag. 298. semel iterumque excusum est Ἰωνία) ἡ ποί συναγωγή Θεῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρώϊκων γένεαλογίας, καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς μεταμορφώσεων, μύθων τε καὶ ἀποφαιγμάτων τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐρισκομένων, ἐν ἧ καὶ περὶ διαφορὰν σοφῶν, πρὸς τὸν φιλόχρῃστον καὶ εὐσεβέστατον βασιλέα Φωμανὸν τὸν Διογένην, νικητὴν, προπαίχον. *Eudocia Macrembolitissa Imperatricis CPolitana Violarium, sive collectio de Genealogia Deorum, Heroum, Heroinarum, & de metamorphosis ad ipsos spectantibus, de fabulis & allegoriis quæ apud veteres reperiuntur. Ibi etiam de variis sapientibus & eruditis viris, ad Christi amantem & piissimum Imperatorem Romanum Diogenem, victorem & tropæisornatum.* MS. exstat in Bibl. Colbertina, recenti charactere exaratum, & frequenter laudatur à Cangio in Glossario Græco. Indicem vero capitum dedit V. C. Anselmus Bandurius notis ad Antiquitates CPol. pag. 818. seq. qvem hoc loco subungere, qvoniā plurimorum scriptorum Græcorum memoriam continet, operæ pretium dixi. Numeros capitum & latinam versionem ipse addidi.

Πίναξ τῆ παρόντος βιβλίου. *Index hujus libri.*

1. Περί τῆς Ἀθηνᾶς καὶ περὶ τῶν ἐπανομιῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῆς. De Minerva & ejus cognominibus & formis. 2. Διὰ τί Ἀθηνᾶ, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων Θεῶν οἱ μὲν τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦσι; Qvare Minerva & quidam ex cæteris Diis, alii Græcos alii Trojanos juverunt? 3. Περί τοῦ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ παρθένη ἔσσι τίκτει δράκοντα; De co, qvo-

εὖν de vita Monialium, qvæ qvidem in Proconnefi sive Marmaræ Monasterio aservantur, ut in margine proœmii Codicis Colbertei annotatum esse Montfauconus & Cangius testatur. Atque hic etiam p. 48 ad Zonaræ monet in Codice altero Colbertino, quemadmodum & in Codice Regio 2977. fieri Clariss. Kusterus me monuit, ad hanc Eudoxiam referri Homerocentra, *Ευδοκίας ἡ ἀδελφὴ τῆς κυρᾶς Ζῆνης Οὐμρόκντρα.* Homerocentones, inquit Montfauconus, qui jamdudum editi fuerunt, scripsisse creditur Eudocia Macrembolitissa, *ejus opusculi Codex habetur in Bibliotheca Collegii Ludovici Magni.* Notum tamen est à Jo. Zonara T. 3. p. 37. & Jo. Tzetze Chil. X. vers. 57. & 89. Homerocentones referri ad Eudociam antiquiorem, Theodolii junioris conjugem, Leonis sive Leontii Philosphi filiam, de qua dixi lib. 2. c. 7. §. 4. De illa etiam agunt Socrates Vll. 21. Evangelus I. 20. Theophanes p. 72. ibique Jac. Goar in notis pag. 569. Chronicon Alex. p. 312. seq. &c.

* Sic Mich. Apostolius scripsit Ἰωνίαν de qua dixi lib. IV. cap. 9. §. 9.

quomodo Minerva cum virgo esset, pepererit Draconem. 4. De Apolline. 5. De Apolline & Diana. 6. Quare Diana Ἐλαφροδότης, à cervis petendis dicatur? Et de Actæone. 7. Περὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπιβουλή. De sangvine super aram effuso. 8. De Marte. 9. Περὶ τοῦ Ἄρεως τραύματος, καὶ τῆς ἐν τῇ χαλκοκρητῇ τῆς κατακλίσεως. De Martis vulneratione, ejusque inclusione in æneo carcere. 10. Περὶ τοῦ ἔδου de orco sive inferis. 11. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν μυστηρίων αὐτῆς. De Venere ac turpibus ejus Mysteriorum. 12. Περὶ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἔρασος. De Veneris amasio. 13. Περὶ τοῦ Ἀπίδος Φαίτης. De Apidis præsepī. 14. De Æolo. 15. De Minya Æoli F. 16. De Æsculapio. 17. De Æsculapii liberis. 18. De Atlante. 19. De Æaco. 20. De Antæo. 21. Περὶ Ἀντιόπης καὶ τετραγώνου Θηβῶν. De Antiopa & Thebismuro cinctis. 22. De Amphione. 23. De Alcæone. 24. De Actæone. 25. Περὶ Ἀβάρειδος οἴκου. De sagitta Abaridis. 26. De Atalanta & Melanione. 27. De Alcestide. 28. Περὶ Ἀλκυονίδος τοῦ ἐξ Ἀμφιάρεως. De Alcæone Amphiarai F. 29. De Amphiarao. 30. De Agamemnone. 31. De Agemnore. 32. De Ancæo. 33. De Adonide. (Infra c. 51.) 34. Περὶ Ἀδωνίδος κήπων καὶ δένδρων ταντάλων. De hortis Adonidis & Tantaliorboribus. 35. De Athamante. 36. De Acmonē. 37. De Ajace Locrensi. 38. De Ajace Telamonio. 39. De Ægæone. 40. Περὶ Ἀργεῖου Διός. De Jove scutigero. 41. Περὶ αἰγίδος τῆς Διός. De scuto Jovis. 42. Περὶ αἰγυκέρων. De capricorno. 43. Περὶ αἰδῶς κυνέης. De orci galea. 44. De Æeta. 45. Περὶ Ἀισήμης. De Æsemo. 46. De Acasto. 47. De Acrisio. 48. Περὶ Ἀκτοριῶν. De Actoris filiis. 49. De Alcetryone. 50. De Alexandro Paride. 51. De Adonide. (Supra c. 33.) 52. Περὶ Ἀλοτρίδων. De molitricibus. 53. De Alcimeda. 54. Περὶ Ἀλκυονίδων ἡμερῶν. De diebus Halcyoniis. 55. Περὶ Ἀλτηριῶν. De iis qui molas Athenis diripuerunt. 56. Περὶ Ἀλοσύδνης. De Halofydna. 57. Περὶ Ἀλωιάδων. De Aloidis. 58. Περὶ Ἀμαδούκων. De Amadoco utroque, Patre & filio. 59. De Amazonibus. 60. Περὶ Ἀμαλθείας καὶ τοῦ κέρατος αὐτῆς. De Amalthea & Amaltheæ cornu. 61. De Amymone. 62. De Amphidromiis. 63. De Alpheo fluvio. 64. Περὶ ἀνιπλοπιδῶν καὶ χαμίνων. De illis quos Homeros Iliad. π. 235. illotis pedibus & humi cubantes vocat. 65. Περὶ τοῦ ἀστερομῶν καὶ ἀριθμῶν καὶ λογισμῶν εὐρέων καὶ θύων καὶ γεωμετρίων καὶ περὶ ἐννεομαντείας καὶ οἰωνομακίας. De Astronomia

Ecce 3

miz studio, & numeri ac computi inventione, nec non de Sacrificiis, Geometria, divinatione è somniis, auspiciisque. 66. *Περὶ ἀλχηρίδων, ἥτοι τῆς πορφύρας βαφῆς ἱστορίαι, καὶ πῶς τὴν ἀρχὴν εὐρίσκει ἡ πορφύρα. Καὶ πῶς τὰ ζῶα οὗν οἱ φοίνικες θηρῶνται.* De purpuræ infectione narratio, & quomodo primum inventa fuerit, & qua ratione Phœnices muricem piscentur. Confer Cangii appendicem glossarii Græci in *πορχυλευταί.* 67. *Ὅτι Αἰγυπτίῳι διαφόροι τῶν ζῴων ἐρίδοντο.* Quod Egyptii varia animalia coluerunt. 68. De Anthemocrito. 69. De Anticlea. 70. De Antinoo. 71. De Amphinomo. 72. De Alcinoο. 73. De Antiphato. 74. De Admeto. 75. De Amphictyone. 76. De Æsimo. 77. De Ærope. 78. *Ænez Genealogia, & Aftyanactis atqve Emathionis.* 79. Abantis Genealogia. 80. De Antilocho. 81. *Περὶ Ἀπύγων καὶ Μελαμπύγων.* De Apygis & Melampygis. 82. De Ægypto ejusque liberis. 83. De Ambrace. 84. De Ammone. 85. De Acrone Medico. 86. De Agapio. (Infra c. 102.) 87. De Apollonide Historico. 88. De Acuilao. 89. De Anaximandro. 90. De Antipatro. 91. De Apollonio Aphrodisiensi. 92. De Alexandro Myndio. 93. De Adriano Rhetore. 94. De Athenodoro. 95. De Æschine. 96. De Abante. 97. De Anaximene. 98. De Alexandro cui cognomen *πηλοπλατων*, quasi luteum Platonem dicas. 99. De Alcæzone Philosopho. 100. De Anaxarcho. 101. De Anaxagora. 102. De Agapio (supra c. 86.) 103. De Anaximandro. 104. De Anaximene. 105. De Antisthene. 106. *Περὶ Ἀκύλας* de Aquila (Rhetore ni fallor) 107. De Alexandro Æγαιο. 108. De Alcidasante. 109. *Περὶ Ἀμμαντίου τοῦ καὶ Ἀλεξανδρίου,* de Ammonio qui etiam dictus Alexander. 110. De Apollonio Tyanensi. 111. De Rhetore Antipatro. 112. De Apollonio Atheniensi Rhetore. 113. De Antiocho Rhetore. 114. De Andocide. 115. De Andromacho. 116. De Androtione. 117. De Antiphonte. 118. De Androclide. 119. De Apollonio Archebuli. 120. De Agathia Scholastico. 121. De Alexide Comico. 122. De Alcæo Tragico. 123. De Alcæo Comico. 124. De Alcmane Lyrico. 125. De Anacreonte. 126. De Anaxandride. 127. De Anaxippo. 128. De Antimacho. 129. De Antiphane. 130. De Apollodoro. 131. De Apollonio Solensi. 132. De Apollophane 133. De Apollodoro Tarsensi. 134. De Ara-

Arato. 135. De Abrone Grammatico 136. De Alexandro Milesio. 137. De Alexandro Aetolo. 138. De Anterote. 139. De Apione. 140. De Apollodoro Grammatico. 141. De Apollonio Dyscolo. 142. De Aristarcho. 143. De Aristonico. 144. De Aristophane (Grammatico) 145. De Arcadio Grammatico. 146. De Archibio. 147. De Asclepiade. 148. De Asfyage. 149. De Aristogene Medico. 150. De Aristogene Cnidio. 151. De Archigene. 152. De Apsyrto. 153. De Aristide Rhetore. 154. De Aristogitone. 155. De Apollonio Naucratica. 156. De Aristocle. 157. De Harpocrate. 158. De Aspasio. 159. *Περὶ Ἀφραείας* de Aphare. 160. De Apsine. 161. De Aesopo Sophista. 162. De Aristaneto. 163. De Arriano Poeta. 164. De Arione. 165. De Aristao. 166. De Aristomene. 167. De Aristonymo. 168. De Archedico. 169. De Asfydamante Tragico. 170. De Archippo. 171. De Asfydamante juniore. 172. De Augusto Casare. 173. De Augea Comico. 174. De Achille Poeta. 175. De Autocrate. 176. De Achazo Tragico. 177. De Aenico. 178. De Aeschione. 179. De Arcefila, Academico Philosopho. 180. De Arriano Philosopho. 181. De Arignote. 182. De Aristocle. 183. De Aristippo. 184. De Aristoxeno. 185. De Arnuphi. 186. De Aeschine, Socratico. 187. De Archelao. 188. De Harpocrate Platonico. 189. De Africano. 190. De Anacharside. 191. De Artemidoro. 192. De Archimede. 193. De Archyta Tarentino. 194. De Androclide. 195. De Aristandro vate. 196. *Περὶ Ἀπαυρίων* de festo Apaturiorum. 197. *Περὶ τῆς ἀπαυρὸς εἰς μακαρίαν λεγόμενης*, de eo quod dicitur, abi in Macaream insulam. 198. *Πόθεν Ἀυσονες οἱ Ἰταλοὶ λέγονται*; unde Itali Ausoniorum nomine appellentur. 199. *Περὶ τῆς Ἀενείας ἀρχῆς καὶ τῆς τότε εἰς Ἰταλίαν ἀνέλευσιν* de principatu Aeneæ & ejus navigatione in Italiam. 200. Arcefilai genealogia. 201. De Atreo. 202. De Antigona. 203. De Harmonia Cadmi uxore. 204. De Ariadne. 205. De Agenore. 206. *Περὶ Ἀργυ* de Argo centoculo. 207. *Περὶ Ἀργυ* de Argo navi. 208. *Περὶ Ἀπίδων* de Apidis. 209. *Περὶ ἀστέρων ἀρκτος* de uris fidere. 210. De Arne Nympha. 211. De Harpyjis. 212. De Astarte. 213. De Asteria. 214. De Asfyanaissa. 215. De Asfydamia. 216. De Asfychoe. 217. De Asphalione. 218. De Au-

Augia. 219. De Acheronte. 220. Unde Græci Achæorum nomen accèperint. 221. De Artibio Perfa. 222. Genealogia Achillis. 223. De Apfyro Ætæ F.

224. De Baccho. 225. *Περὶ Βριμῶς* De Brimone, Cereris cognomento. 226. De Bellerophonte. 227. De Coma Berenices. 228. De Belo ubi etiam de Babylone. 229. De Borea. 230. De Briareo. 231. De Brizone. *Περὶ Βριζῶς*. 232. De Biante. 233. De Bronto. 234. De Bacidis. 235. De Batto. 236. De Vero *περὶ Βήρου*. 237. De Basilico Sophista. 238. De Bacchylide Lyrico. 239. De Battone. 240. *Περὶ Βαρῶς*. 241. De Bolo Democritio. 242. De Biante. 243. De Bolo Pythagoreo. 244. De Bione. 245. *περὶ βουδοῖα* *Ἡρακλέως* de Hercule boves mactante.

246. *περὶ Γάγγυ τῷ δεκαπύχρως*. De Gange Æthiopum Rege, statura decem ulnarum. 247. De Ganymede. 248. De Gargita (*Γαργίτη*) cane. 249. *περὶ γεωργίας πῶς εὐρέθη*, quomodo agricultura inventa sit. 250. De Geryone. 251. De Glauco Atheniensis. 252. De Glauco Minois. 253. De Glauco marino. 254. *περὶ Γυάντων τῶν σπαρέντων καὶ φυέντων αὐθημερῶν*, de Gigantibus satis & eadem die nascentibus. 255. De Gorgonibus. 256. De Gyge. 257. De Gefio Jatrofophista. 258. De Gajano Rhetore. 259. De Genethlio. 260. De Gorgia. 261. De Glaucone.

262. De Dædalo. 263. de Idæis Dactylis. 264. *περὶ τῆς Δαιμόνου λυχνείας*, de gulositate Dæmonum. 265. de Danaë. 266. de Dardano. 267. de Daphne. 268. de Danao. 269. *Δελφίνιος διὰ τί ὁ Ἀπόλλων*; quare Apollo dicatur Delphinus? 270. *περὶ τῷ δέροισι τῷ χρυσομάχῳ* de aureo vellere. 271. de Deucalione. 272. *περὶ δημόρχων* de principibus populorum Atticæ. 273. de Delphico tripode. 274. *περὶ Δήμητρος*, de Cerere 275. *περὶ Δήμητρος καὶ ἑστίας*, de Cerere & Vesta. 276. de Didone. 277. *περὶ δικαστηρίων τῶν ἐν Ἀθήναις* de judiciis Atheniensium. 278. de Diomede. 279. de Dionysio sive Baccho. 280. de eo quod Dionysus fuerit androgynus sive Hermaphroditus. 281. *περὶ τῶν κεκομμένων καὶ διεσπασμένων τὸν Διόνυσον*, de iis qui Bacchum confecerunt & distraxerunt. 282. de Dioscuris, Castore & Polluce. 283. *περὶ διμήτορος* de bimatre Baccho. 284. de Durateo eqvo Trojano. 285. *περὶ δρυὸς τῆς Δωδωναίης καὶ τῷ λέβητι* de quercu Dodonæa & de lebe-

lebece. 186. de Dorippe. 187. de Damaste Chronograho. 188. de Democrito Historico. 189. de Demetrio Ilei (Ἰλίου) 190. de Damostrato. 191. de Didymo. 192. de Dictye. 193. de Diodoro. 194. de Dionysio Milesio. 195. de Dionysio Rhodio. 196. de Dione. 197. de Doride. 198. de Dexippo Medico. 199. de Dioscoride. 300. de Dracone. 301. de Damiano Sophista. 302. de Dexippo. 303. de Dinarcho. 304. de Dionysio Milesio. 305. de Demade. 306. de Dionysio Haliarnasseo. 307. de Dione Prusæo. 308. de Dinolochio Comico. 309. de Damoxeno 310. de Dicæogene. 311. de Diogene Oenomaio. 312. de Diocle. 313. de Dionysio Mytilenæo. 314. de Dionysio Byzantio. 315. de Dionysio Corinthio. 316. de Dexippo. 317. de Daphida Grammatico. 318. de Demetrio Ixione. 319. de Didymo. 320. de Dicæarcho. 321. de Diogeniano. 322. de Dionysio Grammatico. 323. de Dracone. 324. de Damascio Philosopho. 325. de Damophilo. 326. de Democrito. 327. de Didymo. 328. de Dicæarcho. 329. de Demetrio Phalereo. 330. de Diodoro Valerio. 331. de Diodoro Crono. 332. de Dionysio Tyranni filio. 333. de Dionysio Metathemeno. 334. de Dione. 335. de Diagora. 336. de Diogene Physico. 337. de Dione Prusæo sive Prusæensi. 338. de Domnino Philosopho. 339. de Diogene Cynico.

340. Περὶ εἰρεσιώνης, de ramo olivæ ex quibus primitias fructuum Athenienses suspendebant. 341. περὶ τῆ ἐς Κυνόσαργες λεγομένη de Cynosarge, Athenis. 342. de Hecuba. 343. de Hecate. 344. περὶ τῶν ἑκατονταχίρων de centimanis Gigantibus. 345. De Elara, Tityi matre. 346. περὶ Ἐλεγείδος τῆς ἡ Πιρῆος. de Elegiide Pirone. 347. De Idothea 348. Quare Minerva dicta Ἰδαῖα. 349. de Helle & Phrixo. 350. de Empusa. 351. de Endymione. 352. διὰ τί ἐνέρχετο ὁ Διόνυσος; 353. de Ennyone. 354. de Epeo. 355. de Epicrate. 356. de Epimenide. 357. de Erechtheo. 358. de Erinnybus sive Furiis. 359. de Helena. 360. de Hermete sive Mercurio. 361. de Erote sive Cupidine. 362. de Erichthonio. 363. de Hesperidis. 364. de Eveno. 365. de Evmaio. 366. de Eurybato. 367. de Eriphyle. 368. de Eurypylo. 369. de Euryto. 370. de Europa & Agenore. 371.

Ffff

de

de Escheto. 372. de Hecataeo Historico. 373. de Hellanico Milesio. 374. de Hellanico Mytilenæo. 375. de Evagratæ. 376. de Ehippo. 377. de Eustathio. 378. de Ephoro. 379. de Hermagora Rhetore. 380. de Evodiano. 381. de Epiphanio Sophista. 382. de Heliconio Byzantio. 383. de Hermogene. 384. de Eudemo. 385. de Eusebio Arabio. 386. de Eustochio Sophista. 387. de Epigene Comico. 388. de Epimenide. 389. de Epicrate. 390. de Epinico. 391. de Epicharmo. 392. de Eripho. 393. de Hermippo. 394. de Euthycle. 395. de Eumolpo. 396. de Evodo. 397. de Eupolide. 398. de Euphorione. 399. de Euphorione Chalcidensi. 400. de Euphrone. 401. de Epaphrodito Grammatico. 402. de Helladio Grammatico. 403. de Hermolao. 403. de Eugenio. 404. de Eudæmone. 405. de Irenæo. 406. de Hecataeo. 407. de Empedocle. 408. de Empedotimo. 409. de Epicteto. 410. 411. de Eratosthene. 412. de Epicuro. 413. 414. de Hermagora. 415. de Epicharmo. 416. de Epaminonda. 417. de Hermia. 418. de Eudoxo.

419. De Zamolide. 420. De Zeuxippe. 421. De Jove. 422. *περί Διὸς πάντα γινόμενα διὰ τὰς γυναῖκας.* De Jove mulierum causa in omnes formas mutato. 423. *περί τῆ μετεληγγεῖται Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν.* De Jovis sermone ad Junonem. 424. *περί τῆ ἐμπεσόντος Φόβου τῷ Διί.* de Jovis timore. 425. *περί τῆς συνίστεως τῶν ὀφρύων καὶ συγκινήσεως τῶν τῷ Διὶ.* de nutu Jovis & motu capillorum. 426. *περί τῆ ἐν Κρήτῃ τάφῳ τῷ Διὶ.* de Jovis sepulchro in Creta. 427. *ποσάκις ὁ Ζεὺς ἦτοι περί τῶν ἐπισημίων αὐτοῦ.* Quot modis dicatur, sive de Jovis cognominibus. 428. *περί τῆ γάμῳ τῷ Διὶ καὶ Ἥρᾳ.* de Jovis & Junonis nuptiis. 429. de Zetho & Amphione. 430. de Zeto & Calaide. 431. de Zopyro Babylonio. 432. de Zenobio Sophista. 433. de Zoilo. 434. de Zosimo. 435. de Zenodoto Grammatico. 436. de Zenodoto Ephesio. 437. de Zonæo. 438. de Zenone Eleate Philosopho. 439. de Zenone Sidonio. 440. de Zenone Tarsensi. 441. *περί Ζήνωνος τῆ Μνασέως.* 442. de Zenone Citico. 443. de Zoroastre. 444. de Zoromastre, *περί Ζωρομάστρου.* 445. de Zosimo.

446. De Hebe. 447. de Eetione. 448. *περὶ Ἡλίας καὶ τῶν παίδων αὐτῆς*, de Sole ejusque liberis. 449. de Junone. 450. *περὶ τῆς Ἡρας ἐν τῷ αἰθέρι καὶ τῶν νεφέλαις κρεμαμένης σιδηροδέτη*. De eadem vincita ferreis catenis & in æthere atque nubibus suspensa. 451. *περὶ τῆς Ἡρας ἐν τῷ Ἀργεῖ ἰδρύματι*, de Junonis monumento in Argo. 452. de Hercule. 453. de Heroibus apud Græcos. 454. de Elyfio campo. 455. *πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἀργοναῖται ἦσαν, καὶ τίνας καὶ πόθεν*. Qvot & qvinam Heroës Argonautæ, qvibus ex gentibus & unde? 456. *τίνες οἱ ἦσαν οἱ τὸν καλυδώνιον σὺν κτείναντες*; qvinam Heroës Calydoniæ suis interfectores? 457. de Vulcano. 458. De Vulcanianathematis, Venerisqve & Dianæ, Mercurii & Amorum.

459. *περὶ Θεογονίας* de Deorum generatione ac genealogia.. 460. de Thetide. 461. de Thamyride. 462. de Therfite. 463. de Thefeo & Pirithoo. 464. de Theognide Tyranno. 465. de Thrasymbulo. 466. de Thaletē sapiente, *περὶ θαλῆ τῷ σοφῷ*. 467. de Theanone. 468. de Theæto Astrologo. 469. de Theodosio Tripolitæ. 470. de Theophrasto. 471. de Theone Alexandrino & aliis. 472. de Theodeste Rhetore. 473. de Theodoro Sophista. 474. de Theodoro Gadareno. 475. de Theocrito Rhetore. 476. de Theopompo. 477. de Theone Sophista. 478. de Theramene Athenienfi. 479. de Thrasymacho. 480. de Thalete Poëta. 481. de Theogneto. 482. de Theognide. 483. de Theodoro. 484. de Theocrito. 485. de Theopompo. 486. de Theophilo. 487. de Thespide. 488. de Themistogene Historico. 489. de Thefeo. 490. de Thucydide.

491. De Januarii imagine. 492. de Jafione. 493. de Idæis Dactylis. 494. 495. *περὶ Ἰάσονος καὶ πῶς ἀπέκνεντο αὐτῷ κληρονομήσαι τὸ χρυσεόμαλλον δέρας* de Jafone & qvomodo ipsi contigit aureum vellus fortiri. 496. de Ida. 497. de Idmone. 498. de Ilæone. 499. de Inone. 500. de Ixione. 501. de Icario, parente Penelopes. 502. de Hippodamia. 503. de Hippodamo. 504. de Ifside. 505. de Ifixæ. 506. de Itye. 507. de Iphigenia. 508. *περὶ Ἰκαρίου τῷ πατρὶ Διονύσῳ λαβόντι τὸ τῆς αἰσπέλης κλῆμα καὶ φυτεύσαντι, καὶ τῆς Ἡραγῶνις τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, καὶ ὅτι παρὰ χροῖς πρώτοις ἐγένετο ὁ μέλας ὄινος*. De Icario qvi à Baccho ramum vitis accepit plantavitqve, & de Eri-
Ffff 2 gone

gone ejus filia, & qv od apud Chios primum natum est vinum ni-
grum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblichio
Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hip-
parchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de
Histixo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippye. 520. de
Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore.
523. de Iſæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de
Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Jophonte. 529. de
Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte.

532. de Cadmo. 533. διὰ τί καὶ ἐν τῷ νεκρῷ παρὰ τοῖς πα-
λαιῶσι ἐποιοῦν. qvare apud priscos cadavera combusserint? 534. de
Cæneo. 535. διὰ τί τὴν καίαν ἐτρεφον εἰ Ἕλληνες, qvare comam Græci
aluerint? 536. περὶ Καρνέων, ἑορτῆς τῆς Ἀπόλλωνος, de Carneis, festo
Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. qvare Diana
vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amalthææ,
542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδαίου Θιῶ, de
Deo Cerdoo sive luci prælide. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ κο-
λάσεων τῶν παρ' Ἕλλησι δευξαζομένων de pœnis ac suppliciis apud Græcos
olim receptis. 547. περὶ κολοῖν καὶ τῶν πτέρων αὐτῆς de grue ejusqve
alis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno.
550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553.
de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cœ-
fyra. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo.
560. de Crio. 561. de Crimene. 562. de Cydone. 563. de
Cyclopius. 564. de spuriis in Cynosarges abjici solitis. 565. de
Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. qvare Venus appel-
letur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone.
570. de Cleoxeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573.
de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Castore.
576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579.
de Cephifodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta.
582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio.
585. de Corinna. 586. de Cephifodoro. 587. de Cæcilio. 588.
de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591.
de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594.
de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Car-
neade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600.
de

de Celfino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *περί Λακωνικῶν ἐκείνων τῶν ξαννομένων μέσσει*, de Laconicis juvenibus qui flagellis cædebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. *περί τῶν Ἀγῶν* de Deabus supplicationum præsidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. quare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. *περί Λεσχίδου τῷ ποιητῇ*, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lysimacho. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonaëte. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *περί Μακαρίας τῆς τῷ Ἡρακλέους*, de Herculis filia Macaria. 647. *περί τῆς τῶν Μάγων θυμαῖς προγνώσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *περί Μαιρας* de Mæra sive cane sidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marsya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menæceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. *περί Μίδου τῷ χρυσομαντῇ*, de Mida aurum insano modo sitiente. 663. *περί Μιθρα καλῶσεως* de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata 665. de Minoë. 666. de Mormone *περί Μορμῶν*. 667. de Molionidibus. 668. *περί τῶν Μορῶν*, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Eleusiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *περί Μυρρας*, de Myrrha. 673. de Marsya Historico. 674. de Menæchmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menæchmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, *περί Μυρῶν*. 684. de Majore,

gone ejus filia, & quod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblichio Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histizo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippye. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Iſæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Iophonthe. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte.

532. de Cadmo. 533. διὰ τί καὶ ἐν τῷ νεκρῷ παρὰ τοῖς παλαιῶσι ἐποιον. qvare apud priscos cadavera combusserint? 534. de Cæneo. 535. διὰ τί τὴν κούρην ἔτρεφον οἱ Ἕλληνες, qvare comam Græci aluerint? 536. περὶ Καρνέων, ἑορτῆς τῆς Ἀπόλλωνος, de Carneis, festo Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. qvare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amaltheæ. 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδῶν Θυσίᾳ, de Deo Cerdoo sive lucri præside. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ κολάσεως τῶν παρ' Ἑλλήσι διεξαζομένων de pœnis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. περὶ κολλισῶν καὶ τῶν πλείων αὐτῶν de grue ejusque alis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cœsyra. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Crimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopibus. 564. de spuris in Cynofarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. qvare Venus appellatur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleomeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Castore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephisodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephisodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Carneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600. de

de Celsino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *περί Λακωνικῶν ἐχέθων τῶν ξαννομένων μάστιγι*, de Laconicis juvenibus qui flagellis cædebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampertia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. *περί τῶν Ἀγῶν* de Deabus supplicationum præsidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. quare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. *περί Λεσχίδου τῆς Πικτιῆς*, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lysimacho. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo. 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonaeste. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *περί Μακαρίας τῆς τῷ Ἡρακλέους*, de Herculis filia Macaria. 647. *περί τῆς τῶν Μάγων ἑντικῆς προγνώσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *περί Μαιρας* de Mara sive cane sidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marsya. 652. de Mausolo Carc. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menæceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. *περί Μίδου τῷ χρυσήμαντι*, de Mida aurum insano modo sitiente. 663. *περί Μιθρας καλῶσεως* de Michræ pœna. 664. de Milone Crotoniata. 665. de Minoë. 666. de Mormone *περί Μορμύρας*. 667. de Molionidibus. 668. *περί τῶν Μορμῶν*, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Eleusiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *περί Μυρρας*, de Myrrha. 673. de Marsya Historico. 674. de Menachmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menæchmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, *περί Μυρῶν*. 684. de Majore,

gone ejus filia, & quod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblichio Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histiazo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippye. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Iſæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Jophonte. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte.

532. de Cadmo. 533. διὰ τί καὶ ἐν τῇ νεκρῇ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐποιεῖν. qvare apud priscos cadavera combusserint? 534. de Cæneo. 535. διὰ τί τὴν κρέαν ἐτρεφον αἱ Ἑλληνες, qvare comam Græci aluerint? 536. περὶ Καρνέων, ἑορτῆς τῆς Ἀπόλλωνος, de Carneis, festo Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. qvare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amalthææ, 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδῶν Θυσίᾳ, de Deo Cerdoo sive lucri prælide. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ κολλῶν τῶν παρ' Ἑλλήσι δαδασζομένων de pœnis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. περὶ κολλῶν καὶ τῶν πτέρων αὐτῶν de grue ejusque alis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cœsya. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Ctimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopius. 564. de spuriis in Cynosarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. qvare Venus appellatur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleoxeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Castore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephisodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Casare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephisodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Carneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600. de

de Celfino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *περί Λακωνικῶν ἐφ' ἑβδὼν τῶν ξαννομένων μάστιγι*, de Laconicis juvenibus qui flagellis caedebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. *περί τῶν Ἀγῶν* de Deabus supplicationum praesidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. quare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. *περί Λεσχίδου τῆς ποιητῆς*, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lysimachio. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonaeste. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *περί Μακαρίας τῆς τῷ Ἡρακλέει*, de Herculis filia Macaria. 647. *περί τῆς τῶν Μάγων θύτικῆς προγνώσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *περί Μαιράς* de Mara sive cane sidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marsya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menœceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. *περί Μίδου τῷ χρυσομανῆς*, de Mida aurum insano modo sitiente. 663. *περί Μίδου καλῶσεως* de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata 665. de Minoë. 666. de Mormone *περί Μορμῶν*. 667. de Molionidibus. 668. *περί τῶν Μορῶν*. de Paris. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Eleusiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *περί Μύρρας*, de Myrrha. 673. de Marsya Historico. 674. de Menachmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menachmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Mufonio. 683. de Myrone, *περί Μυρῶν*. 684. de Majore.

gone ejus filia , & qvod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblichio Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histiazo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippye. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Isæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Jophonte. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte.

532. de Cadmo. 533. διὰ τί καίεν τες νεκρὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐποίν. qvare apud priscos cadavera combusserint ? 534. de Cæneo. 535. διὰ τί τὴν κρέαν ἔτρεφον οἱ Ἕλληνες, qvare comam Græci aluerint ? 536. περὶ Καρνέων , ἐστὶν τὴ Ἀπόλλωνος, de Carneis , festo Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. qvare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amalthææ, 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδαῶν Θεῶν, de Deo Cerdoo five lucri præside. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ κολλήσεων τῶν παρ' Ἕλλησι δοξαζομένων de pœnis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. περὶ κολλήσῃ καὶ τῶν πτέρων αὐτῶν de grue ejusque alis. 548. de Corto & Briareo. 549. de Crono five Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cælyra. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Ctimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopibus. 564. de spuris in Cynofarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. qvare Venus appelletur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleomeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Calstore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephisodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephisodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Carneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600. de

de Celsino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *περί Λακωνικῶν ἰσχυρῶν τῶν ξαννομένων μαάσις*, de Laconicis juvenibus qui flagellis caedebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Larona. 619. de Latona. 620. *περί τῶν Λατῶν* de Deabus supplicationum praesidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. quare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lyfia. 634. *περί Λεσχίδου τοῦ ποιητῆ*, de Leschide Poëta. 635. de Leuconce. 636. de Lino. 637. de Lysimacho. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonaëte. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *περί Μακαρίας τῆς τοῦ Ἡρακλέους*, de Herculis filia Macaria. 647. *περί τῆς τῶν Μάγων θυτικῆς προγνώσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *περί Μαίρας* de Mara sive cane sidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marfya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menæceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. *περί Μίδης τοῦ χρυσοματῆ*, de Mida aurum infano modo sitiente. 663. *περί Μιθρα καλῶσεως* de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata. 665. de Minoë. 666. de Mormone *περί Μορμῶ*. 667. de Molionidibus. 668. *περί τῶν Μορῶν*, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Eleusiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *περί Μύρρας*, de Myrrha. 673. de Marfya Historico. 674. de Menæchmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menæchmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, *περί Μυρῶ*. 684. de Majore.

de Escheto. 372. de Hecatæo Historico. 373. de Hellanico Milesio. 374. de Hellanico Mytilenæo. 375. de Evagraz. 376. de Ephippo. 377. de Eustathio. 378. de Ephoro. 379. de Hermagora Rhetore. 380. de Evodiano. 381. de Epiphanio Sophista. 382. de Heliconio Byzantio. 383. de Hermogene. 384. de Eudemo. 385. de Eusebio Arabio. 386. de Eustochio Sophista. 387. de Epigene Comico. 388. de Epimenide. 389. de Epicrate. 390. de Epinico. 391. de Epicharmo. 392. de Eripho. 393. de Hermippo. 394. de Euthycle. 395. de Eumolpo. 396. de Evodo. 397. de Eupolide. 398. de Euphorione. 399. de Euphorione Chalcidensi. 400. de Euphrone. 401. de Epaphrodito Grammatico. 402. de Helladio Grammatico. 403. de Hermolao. 403. de Eugenio. 404. de Eudamone. 405. de Irenæo. 406. de Hecatæo. 407. de Empedocle. 408. de Empedotimo. 409. de Epicteto. 410. 411. de Eratosthene. 412. de Epicuro. 413. 414. de Hermagora. 415. de Epicharmo. 416. de Epaminonda. 417. de Hermia. 418. de Eudoxo.

419. De Zamolxide. 420. De Zeuxippe. 421. De Jove. 422. περί Διὸς πάντα γνωρίων διὰ τῆς γυναίκας. De Jove mulierum causa in omnes formas mutato. 423. περί τῆ νεφελογόστου Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν. De Jovis sermone ad Junonem. 424. περί τῆ ἐμπετόν-
του Φέβου τῷ Διί. de Jovis timore. 425. περί τῆς συνήσεως τῶν ὀφρύων καὶ συγκινήσεως τῶν τῷ Διί. de nutu Jovis & motu capillorum. 426. περί τῆ ἐν Κρήτῃ τάφῳ τῷ Διί. de Jovis sepulchro in Creta. 427. περὶ ὡς ὁ Ζεὺς, ἦτοι περί τῶν ἐπισημίων αὐτοῦ. Quot modis dicatur, sive de Jovis cognominibus. 428. περί τῆ γάμου τῷ Διί καὶ Ἥρας, de Jovis & Junonis nuptiis. 429. de Zetho & Amphione. 430. de Zeto & Calaide. 431. de Zopyro Babylonio. 432. de Zenobio Sophista. 433. de Zoilo. 434. de Zosimo. 435. de Zenodoto Grammatico. 436. de Zenodoto Ephesio. 437. de Zonæo. 438. de Zenone Eleate Philosopho. 439. de Zenone Sidonio. 440. de Zenone Tarsensi. 441. περί Ζήνωνος τῆ Μνασείας. 442. de Zenone Citico. 443. de Zoroastre. 444. de Zoromastre, περί Ζο-
ρομαστῆ. 445. de Zosimo.

446. De Hebe. 447. de Eetione. 448. *περὶ Ἡλίας καὶ τῶν παίδων αὐτῆς*, de Sole ejusque liberis. 449. de Junone. 450. *περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ αἰθέρι καὶ τῶν νεφέλαις κρεμαμένης σιδηραδέτη.* De eadem vin-
cta ferreis catenis & in æthere atque nubibus suspensa. 451. *περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ Ἄργει ἱδρύματι* de Junonis monumento in Argo. 452. de Hercule. 453. de Heroibus apud Græcos. 454. de Elysio campo. 455. *πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἀργοναῖται Ἥρας, καὶ τίνων καὶ πόθεν;* Qvot & qvinam Heroës Argonautæ, quibus ex gentibus & unde? 456. *τίνες οἱ Ἥρας οἱ τὸν καλυδώνιον σὺν κτείναντες;* qvinam Heroës Calydoniæ suis interfectores? 457. de Vulcano. 458. De Vulcaniananathematis, Venerisqve & Dianæ, Mercurii & Amorum.

459. *περὶ Θεογονίας* de Deorum generatione ac genealogia. 460. de Thetide. 461. de Thamyride. 462. de Therfite. 463. de Theseo & Pirithoo. 464. de Theognide Tyranno. 465. de Thrasybulo. 466. de Thaletē sapiente, *περὶ θαλῆ τῷ σοφῷ.* 467. de Theanone. 468. de Theæteto Astrologo. 469. de Theodosio Tripolita. 470. de Theophrasto. 471. de Theone Alexandrino & aliis; 472. de Theodecte Rhetore. 473. de Theodoro Sophista. 474. de Theodoro Gadareno. 475. de Theocrito Rhetore. 476. de Theopompo. 477. de Theone Sophista. 478. de Theramene Athenienli. 479. de Thrasymacho. 480. de Thaletē Poëta. 481. de Theogneto. 482. de Theognide. 483. de Theodoro. 484. de Theocrito. 485. de Theopompo. 486. de Theophilo. 487. de Thefpide. 488. de Themistogene Historico. 489. de Theseo. 490. de Thucydide.

491. De Januarii imagine. 492. de Jafione. 493. de Idæis Dactylis. 494. 495. *περὶ Ἰασσῶν καὶ πῶς ἀπέκικτο αὐτῶν κληρονομῆσαι τὰ χρυσόμαλλον δέναι;* de Jafone & qvomodo ipsi contigit aureum vellus fortiri. 496. de Ida. 497. de Idmone. 498. de Ilaone. 499. de Inone. 500. de Ixione. 501. de Icario, parente Penelopes. 502. de Hippodamia. 503. de Hippodamo. 504. de Iside. 505. de Iktiza. 506. de Itey. 507. de Iphigenia. 508. *περὶ Ἰκαρίου τῷ πατρὶ Διονύσου λαβόντι τὸ τῆς ἀμπέλης κλῆμα καὶ φυτεύσαντι, καὶ τῆς Ἠριγόνης τῆς αὐτῷ θυγατρὸς, καὶ ὅτι παρὰ χρίσις πρώτεις ἐγένετο ὁ μέλας ὄινος.* De Icario qvi à Baccho ramum vitis accepit plantavitqve, & de Eri-

Ffff 2

gone

de Celsino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *περί Λακωνικῶν ἐφηβῶν τῶν ἑταρομένων μάστιγι*, de Laconicis juvenibus qui flagellis cædebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. *περί τῶν Ἀττῶν* de Deabus supplicationum præsidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. quare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. *περί Λεσχίδου τῆς Περσέως*, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lysimacho. 638. de Lysippo. 639. de Lupercio Grammatico. 640. de Lynceo 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonaëte. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *περί Μακαρίας τῆς τῷ Ἡρακλέους*, de Herculis filia Macaria. 647. *περί τῆς τῶν Μαίων θυτικῆς προγνώσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *περί Μαίρας* de Mara sive cane sidere cælesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marfya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menæceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Merabo. 661. de Medea. 662. *περί Μίδου τῷ χρυσομακῶς*, de Mida aurum infans modo sitiente. 663. *περί Μιθρᾶς κόλαστος* de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata. 665. de Minoë. 666. de Mormone *περί Μορμῶς*. 667. de Molionidibus. 668. *περί τῶν Μορῶν*, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Eleusiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *περί Μύρας*, de Myrrha. 673. de Marfya Historico. 674. de Menæchmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menæchmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, *περί Μυρῶς*. 684. de Majore,

Rhetore. 685. de Malcho. 686. de Marcello. 687. de Mar-
psia. 688. de Melesermo. 689. de Melito. 690. de Menan-
dro. 691. de Metrophane. 692. de Minuciano. 693. de
Magnetico Comico. 694. de Melanippide. 695. de Menandro.
696. de Menelao. 697. de Menippo. 698. de Mesimede. 699.
de Metagene. 700. de Mimnermo. 701. de Mnesimacho. 702.
de Morlimo. 703. de Musco. 704. de Myia. 705. de My-
rone, *περί Μυρῶν*. 706. de Myrtilo. 707. de Mythæco Gramma-
tico. 708. de Moscho.

709. De Nannaco. 710. de Narcisso. 711. *περί τῆς γενε-
μῆτος τιμῆς τῷ Νείλῳ παρὰ τῶν Ἀγυπτιῶν*, de cultu quo Nilum Ægyptii
afficiunt. 712. de Neoptolemo. 713. de Neleo. 714. de
Nereo. 715. de Nereidibus. 716. de Niobe. 717. de Nym-
phis. 718. de Neocle Philosopho. 719. de Nicolao Peripate-
tico. 720. de Nicomacho Stagirita. 721. de Numenio. 722.
de Nicandro Medico. 723. de Nicomacho Medico. 724. de
Nymphide Historico. 725. de Neanthe Rhetore. 726. de Ni-
cagora. 727. de Nicolao Rhetore. 728. de Nicolao Sophista.
729. de Nicostrato. 730. de Nausicrate Comico. 731. de
Neophonte. 732. de Nestore. 733. de Nicomacho. 734. de
Nicostrato. 735. de Nicophrone. 736. *περί Νικοκάρητος*. 737.
de Nonno. 738. de Nicanore Grammatico.

739. De Ulysse. 740. de Oedipode. 741. de Oeno-
mao. 742. de Oenone. 743. *περί τῆς οἰσῆς τῇ ἐν ἑρανῶν*, de sagitta,
fidere. 744. de Omphale. 745. *περί οὐνευρομαντείας* de divinatione
ex avibus. 746. *περί οἰωνοσκοπίας* de auspiciis sive divinatione
ex avibus. 747. *διὰ τί ὁ ὄνις ἐν τῷ ἑρανῶν τιμᾶται* quare asinus in cœlo
colatur? 748. de Oreste. 749. *πρὸς ὄρνιθας* & *ἐν ἑρανῶν*, de Avifide-
re in cœlo. 750. de Orpheo. 751. de Osiride. 752. *περί ὀφειύχου* de
Ophiucho fidere. 753. *περί Ὀρφείου τῷ Νικολάῳ καὶ τῶν ἄλλων*. 754.
ὅτι ὁ Ὀμηρος Ἀγυπτιῶν, καὶ *περί τῆς ἐν Ἀρκადίᾳ τελευτῆς αὐτοῦ*. Quod Ægy-
ptius patria sit Homerus, & de eodem in Arcadia defuncto.

755. De Palamede. 756. de Palladio. 757. de Pallade. 758.
de Pane. 759. de Pandare. 760. de Pandaro. 761. de Pandione.

762. de Pandora, 763. de Virgine sidere in cælo, 764. de Paride, 765. de Pasiphaë, 766. de Patroclo, 767. qvare Jupiter & Apollo vocetur πατρώες? 768. de Pelope, 769. de Periclymene, 770. de Perseo, 771. de Persephone, 772. de Pegaso, 773. de Peleo, 774. de Plejadibus, 775. de Polyboto, 776. de Polygnoto, 777. de Polyzelo, 778. de Polyxena, 779. de Polyphemo, 780. de Neptuno, 781. de Priamo, 782. de Priapo, 783. de Procne, 784. de Procride, 785. de Prometheo, 786. de Prylide, 787. de Proteo, 788. de Pythia, 789. de Pirithoo & Theseo, 790. de Palæphato historico, 791. de Pausania, 792. de Polemone Ilienſi, 793. de Polybio, 794. *περί Πυλάδου τῆς Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὐρετῆ, καὶ περὶ ὀρχήσεων, καὶ διὰ τί ἐν ἑρῶν-
τες μετὰ χόρεας αἰδοῦν καὶ ὑψηλὰ φέρουσιν.* De Pylade saltationis Italicae in-
ventore, ac de saltationibus, & qvare ab amantibus flores & mala-
manibus gestentur? 795. de Palladio Rhetore, 796. de Pancra-
tio Sophista, 797. de Paulo Tyrio, 798. de Paulo Germino, 799. de Pausania Sophista, 800. de Pericle, 801. de Petro
Magistro, 802. de Polemone, 803. de Polluce, 804. de Po-
lyxeno, 805. de Polycrate, 806. de Posidonio Olbiopolita-
807. de Potamone, 808. de Pollione, 809. de Polo, 810.
de Prisco, 811. de Proaresio, 812. de Procopio, 813. de
Protagora Abderitano, 814. de Pythio, 815. de Palamede, 816.
de Palæphato Poëta, 818. 817. de Pamprepio, 819. de Panol-
bio, 820. de Panyasi, *περὶ Πανυσίου*, 821. de Parthenio Nicæ-
no, 822. de Parthenio Chio, 823. de Pisandro, 824. de Pi-
grete, 825. de Pindaro, 826. de Platone Comico, 827. de
Polyevcto, 828. de Polyzelo, 829. de Posidippo, 830. de
Ptolemæo Cytherio, 831. de Palamede Grammatico, 832. de
Palæphato Grammatico, 833. de Pamphilo Grammatico, 834. de
Pollione, 835. de Ptolemæo Grammatico, 836. de Pamphile Phi-
losopha, 837. de Pamphilo Philosopho, 838. De Panzatio, 839. de
Pappo Alexandrino, 840. de Parmenide, 841. de Paulo Philosopho,
842. de Periandro, 843. de Persæo, 844. de Pittaco, 845. de
Platone, 846. de Platone, 847. de Plutarcho, 848. de Plo-
tino, 849. de Polemone, 850. de Pollete, 851. de Porphy-
rio, 852. de Posidonio, 853. de Posidonio, 854. de Potam-
one, 855. de Prodicto, 856. de Proclo Stoico, 857. de
Pro-

Proclo Lycio, 856. *περί Πτολεμαίου τῷ Κλαυδίῳ, ἐν ᾧ ἔστι περί καταγωγῆς τῆς αἰχλῆς τῆς γένεως τῶν Πτολεμαίων, καὶ διαδεχῆς τῶν βασιλευσάντων.* De Claudio Ptolemæo, & de origine atqve genealogia Ptolemæorum Regum Ægypti, eorumqve successionibus. 857. de Pythagora & fabis Pythagoricis, 858. de Pyrrhone.

859. *περί τῆς Ρέας καὶ τῶν Κορυβάντων, καὶ τῶν ἑκτομῶν τῶν Φρυγῶν.* De Rhea & Corybantis, Phrygumqve exfectionibus, 856. de Rhefo, 857. de Rhæone *περί Ροῦς,* 858. de Rhegino Grammatico, 859. de Rhiano Grammatico, 860. de Rufo Medico.

861. *περί Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐκ βύρας βροτῶν,* de Salmoneo & fulminibus è corio, 862. de Sardanapalo, 863. de Sarpedone, 864. de Sirenibus, 865. de Semele, 866. de Sefoncholidæ, 867. de Sibyllis, 868. de Sinope, 869. de Sisypho, 870. de Scedafo ejusq; filiabus, 871. *περί Σκύλλης, ἐν ᾗ ἔστι περί τῶν ἀποκτόνων θηρίων,* de Scylla & monstrosis animalibus, 872. de Stympthalidibus avibus, 873. de Styge, 874. de Sphinge Cadmea, 875. de Strattide Historico, 876. de Sabino Rhetore, 877. de Sallustio Sophista, 878. de Serapione Alexandrino, 879. de Sibyntio, 880. de Siricio, 881. de Scopeliano, 882. de Sopatro. 883. de Sallustio Medico, 884. de Sorano Medico, 885. de Sannyrione Comico, 886. de Sapphone, 887. de Sibylla Erythræa ac reliquis, 888. de Simonide, 889. de Sophocle. 890. de Sopatro, 891. de Soficle, 892. de Sotade Cretensi, 893. de Sotericho, 894. de Sophilo, 895. de Sophrone, 896. de Spintharo, 897. de Stelichoro, 898. de Strattide, 899. de Stratone, 900. de Seleuco Grammatico, 901. de Sereno 902. de Semo *περί Σημῶν,* 903. de Simmia Rhodio, 904. de Sosibio, 905. de Soteride, 906. de Sexto Philosopho, 907. de Silvano, 908. de Simmin Thebano, 909. de Solone, 910. de Stilpone, 911. de Strabone, 912. de Stratone, 913. de Synesio, 914. de Syriano, 915. de Sophrone, 916. de Socrate, 917. de Sotade Atheniensi.

918. De Tantalō, 919. *περί τῆς Ταύρων ξενικτονέας* de Tauris hospites mactantibus, 920. *περί Ταύρων τῶν κατασπορόντων,* de Taurō inter sidera relato, 921. de Telamone, 922. de Tenno à qvo

qvo Tenedus, 923. de Telebois, 924. de Telemacho, 925. de Telepho, 926. de Titono, 927. de Titanibus, 928. de Tityo, 929. de Tleptolemo, 930. *περί τράγων τῶν Μενδησίων* de Mendesiis capris, 931. de Triptolemo, 932. de Tritone, 933. *περί Τρώος ἐξ ἧς ἡ Τροία ἐπωνομάσθη, καὶ περί τῆς αἰώσεως αὐτῆς, καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεαλογίας, καὶ τῆς τῶν καταλειπομένων καταστάσεως, ἐξ ἧς καταγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή.* De Troe à qvo Troja denominata, & de urbis ejus excisione, ac de genealogia Trojanorum, & excisioni superstitum fati, à qvibus etiam Resp. Romanorum. 934. *τῶν Τρώων βασιλείων γενεαλογία, καὶ καταγωγή τῶν Ῥωμαίων, Trojanorum Regum.* genealogia, & qvomodo Romani inde descendant, 935. De Troilo, 936. de Trophonio, 937. de Tyrone *περί Τυρός,* 938. *περί Τυφώος τῷ γίγαντος, ἀφ' ἧς ὁ τὸν χευσὲν δι, ἐς Φυλάσσαν δράκοντα ἐγγράφει.* De Typhoē Gigante, à qvo Draco cultus aurei velleris.

939. De Nymphis Hyadibus, 940. de Hyacintho, 941. de Hydra, 942. de Hyla.

943. De Phaëruſa, 944. de Phaëthonte, 945. Unde & qvomodo Phæaces nati fuerint, 946. de Phædra, 947. de Phalaride, 948. *περί Φαλαίων* de Phallis, 949. de Phanete, 950. de Phaone, 951. de Pherecle, 952. de Philætio, 953. *περί Φιλαξίου τῷ δουλοδόξῳ* de Philoxeno gruis collum sibi optante, 954. de Phemio, 955. de Phineo, 956. de Phœnodamante, 957. de Phorcyno ejusque filiabus, 958. de Phormione, 959. *περί Φρίξου, ἐν ᾧ καὶ ἡ γενεαλογία αὐτῷ τε καὶ πάντων τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς ρίζης ἀναβλαστεισάντων ἡρώων.* De Phrixo, ubi etiam genealogia illius & omnium Heroum qui ex eadem stirpe propullularunt, 960. de Phrynide citharædo, 961. de Phrynonda, 962. de Phrygum exfectione 963. de Phyleo, 964. de Phylaco, 965. de Pherecyde Historico, 966. de Philippo, 967. de Phlegonte *περί Φλέγοντος,* 968. de Phylarcho, 969. de Philippo Rhetore, 970. de Philisco Milesio, 971. de Philostrato, 972. de Philisto Naucratica, 973. de Phrynicho Bithyno, 974. de Phileta Grammatico, 975. de Philisco Aegineta, 976. de Philoxeno, G ggg 977.

Libri sti Pars Altera.

977. de Philone, 978. de Philagrio Epirota, 979. de Phædone Philosopho, 980. de Pherecyde, 981. περὶ Φιλοσόφου de Philosopho (confer Svidam in φιλοσόφῳ.) 982. de Philone, 983. de Phocylide, 984. de Pherecrate Atheniensis, 985. de Philetaero, 986. de Philemone Syracusio, 987. de Philippo Comico, 988. de Philisco, 989. de Philistione, 990. de Philocle, 991. de Philoxeno Lyrico, 992. de Philonide, 993. de Philyllio, 994. περὶ Φόρμου de Formo, 995. de Phrynicho Tragico, 996. de Phœnicide.

997. De Chaldaeorum Aftronomia, 998. περὶ χάριτος τῶν Κέλαιων κατασκευάσαντος, καὶ τίς καὶ πότε αὐτὸν καθεύδεν; De Charete qui Colossium fecit, & quis eundem everterit, ac quo tempore? 999. περὶ τῶν χαρίτων, de tribus Gratiis, 1000. de Charicle & Philyra, 1001. de Charybdi, 1002. de Chirone centauro, 1003. de Chimara, 1004. de Chryseide, 1005. περὶ χρυσῆς σειρᾶς, de aurea catena, 1006. περὶ τῆ χρυσομαΐδος δέρας, de aureo vellere, 1007. de Chryse, 1008. περὶ τῶν χρυσῶν μύλων de malis aureis, 1009. de Charone Lampfaceno Historico, 1010. de Charone Carthaginienſi, 1011. de Charone Naucratica, 1012. de Chæromone Comico, 1013. de Chionide, 1014. de Christodoro Poëta, 1015. de Christodoro Thebano, 1016. de Choerilo Atheniensis, 1017. de Charace Philosopho, 1018. de Chryſippo, 1019. de Chirone Medico.

1020. De Psammyticho.

1021. De Ogyge, 1022. de Oceano, 1023. de Horis, 1024. περὶ Ὠρίωνος, 1025. de Orithyia, 1026. de Orione, 1027. de Oto & Ephialte.

Operæ pretium esset insigne hoc Eudociæ opus quod ex unico Colbertino Codice accurate exscribendum se curasse Bandurius pag. 590. testatur, si non integrum in lucem edere, certe cum Svida, in quo multa iisdem verbis leguntur, nec non cum Phornuto atque aliis Mythologis diligenter conferre, & quæ singularia in eo leguntur, cum Lectoribus communicare. Allegat Eudociam Bandurius pag. 449. 590. 818. 829. 830.

Præte-

Præterea Bandurius pag. 662. seq. Græce & Latine velut ineditum exhibet *Anonymi scriptoris ap: passion de Hippodromo*, sive *Circo*, cujus nomen & originem à Circe Auctor ridicule repetit. Pet-
 titum hoc est ex Volumine MS. quantivis pretii & varia præclara *
 variorum scriptorum & non unius argumenti monumenta comple-
 xo, quod Antonius Eparchus ** Cœcyraus pridem Regiæ Bi-
 bliothecæ Parisiensi legavit, in qua hodie est n. 3502. (pridem
 2216.) Sed non meminit doctissimus Bandurius hoc ipsum de Hip-
 podromo breve scriptum ex eodem MS. Codice jam bis editum fuisse
 Græce & Latine in Variis sacris Stephani le Moyne T. 1. pag. 503.
 Lugd. Bat. 1685. & 1694. 4.

Pag. 453. seq. Bandurius ex Catalogo Boiviniano MStorum
 Regiæ Bibliothecæ tradit notitiam duorum Codicum & variorum
 scriptorum quæ in utroque illo comprehenduntur præter Origines
 CPolitanas quibus in hoc opere ipse usus est. Alterum Originum il-
 larum CPol. auctorem Cangius in Addendis ad CPolin Christianam
 illas allegans pag. 194. existimavit vixisse sub Constantino Duca: sed
 Bandurius pag. 455. observat scripsisse sub Andronico Comneno Pa-
 læologo, & ea quæ de Duca velut Imperatore ætatis suæ tradit, ex
 antiquiore auctore transcripta operi suo inseruisse.

GEORGII (postea induto Monastico habitu GREGORII)
Cyprii, ex Lectore ProtApostolario Patriarchæ CPol. à die Palma-
 rum sive XI. April. A. 1283. usque ad Jun. 1289. quo abdicare †
 se fuit coactus, de quo Pachymeres & Gregoras & è recentioribus
 Allatius de Georgiis pag. 420. seq. & de consensu utriusque Ecclesiæ
 Gggg 2 pag.

* Contenta hujus Voluminis MS. ex apographo Sarraiano exponit Stephanus le Moyne in Variis sacris T. 1. p. 517. seq. sed longe accuratius p. 517. seq. Bandurius
 quæ etiam ex hoc ipso Codice seriem Patriarcharum CPol. à Nicephoro CPol.
 concinnatam produxit.

** De illo Antonio Eparcho, qui circa A. C. 1543. ad Melancthonem Venetiis scrip-
 sit, videndus Martinus Crusius in Turco Græcia p. 94. seq. & in appendice pag.
 543. seq. Lambecius lib. V. p. 118 & Stephanus le Moyne præfatione ad Varia
 sacra. Huic Antonium aliquot Polybii libros nondum aut Græce aut Latine
 evulgatos in Latinum sermonem vertisse scribit Antonius Sanderas libro de claris
 Antoniis pag. 169.

† Formulam abdicationis vide apud Pachymerem in Andronico Palæologo lib. 2.
 cap. 9.

pag. 766. 768. 771. & 775. seq. & Vindiciis Synodi Ephes. cap. 60. & 63. Possinus ad Pachymeris Andronicum p. 565. seq. & 606. seq. & Bandurius pag. 939. seq.

1. *Tomus sive expositio de fide contra Joannem Vercum Patriarcham* ἡθεσις τῆς τόμης τῆς πίστεως κατὰ τῆς Βέκκας, Græce à Cod. 3442. Bibl. Regiæ Paris. apud Bandurium pag. 942 - 949. Incipit: εἶσθε μὲν ἡ πισυνῶσα. Contra hunc Tomum videnda quæ Vercus T. 2. Græciæ Orthodoxæ Allatii.

2. *Confessio ἐμολογία γεγενῆσα ἐπὶ τῇ ἐπισύστασι γέγονε κατ' αὐτὸν παρὰ τῶν κληρικῶν ἐκ τινῶν ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμμα τῷ ἐκ Ἑβραίων, μάλλον δ' Ἰβδῶ Μάρκῳ.* Græce pag. 949 - 952. Incipit: μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει.

3. *Apologia pro Tomo.* Ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τὴν τόμην μέμψιν ἰσχυροτάτη. Græce pag. 952-961. Incipit: αἰεὶ μὲν ἐγὼ πρότερον.

4. *Παπῆλικιον sive Epistola ad Imperatorem Andronicum Ducam Angelum Comnenum Palæologum,* Græce p. 961. in qua injuriam sibi à Marco illo (quem cum Marco Ephesio in Florentini Coucilii Actis celebri perperam nonnulli confundunt) & à Joanne Chila * Ephesi Metropoli factam deprecatur. Incipit: κατέπετ, Θεοπερόβληπ.

5. Ejusdem Gregorii Cyprii alia scripta edita sunt: ἐγκώμιον εἰς τὴν Θάλασσαν ἦτον εἰς τὴν τε καθέλα τῇ ὕδατι Φύσιν. *Encomium maris sive aque*, quod cum Pauli Silentarii carmine in Thermas Pythias Græce edidit Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1591. 8. separatim & ad calcem Aristotelis de Mundo.

6. *Proverbia*, ordine Alphabeti, Græce ad calcem Mich. Apostolii proverbiorum, p. 273-281. à Petro Pantino Lugd. Bat. 1619. 4.

7. *In Georgium Martyrem Oratio.* Græce & Latine in Actis Sanctor. XXIII. April. T. 3. Incipit: ἰδοὺ τὴν τῶν λόγων ἀγωνιζομένων.

8. *Sententie* separatim excusæ Colon. 1536. 8.

9. *Ex encomio in Georgium Logothetam Acropolitam* quem διδάσκαλον suum Gregorius in Epistolis suis appellat, apocasmation dedit Græce & Latine Theodorus Doula ante Georgii Acropolitæ Chronicon CPol. Lugduni Bat. 1613. 8.

Inedita ejusdem sunt: 1. λόγος ἀντιρρητικός πρὸς τῆς Βέκκας βλασφημῶν δογματῶν, scriptus antequam Gregorius Patriarchatum iniret. Incipit: Οὐκ ἐγὼ γε θαυμαζῶ φιλέτης. MS. in Bibl. Vindob.

Epi-

* Hujus *Joannis Chila* Epistola ad eundem Imperatorem Græce à Bandurio exhibitur pag. 949. Incipit: τὴν ἐκπύρευσιν ἀκίνητον.

2. *Epistola CXCI.* cum Auctoris encomio, MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium VIII. pag. 511. seq. ubi inscriptiones & initia. Testatur Lambecius in illo Codice subungi *ὑποφάσι* sive decretum Synodale pro Gregorio Cyprio, & formulam solennem, quæ Adversarii testimonium illi dant innocentiae & *ὁρθοδοξίας*. Hanc integram edidit Lambecius pag. 522. Epistolas etiam publicaturum se pollicitus in supplemento quod paravit Corporis Byzantini. Allatius verò p. 423. de Georgiis monet in Bibl. Mediolanensi Ambrosiana exstare Epistolas CLXVI. in Bibliotheca vero Antonii Augustini fuisse CCIII. & in Bibl. Lolliana & Monachienſi Electoris Bavariae. Epistolas Gregori Cyprii è Codice Balleſdenſii deſcripſiſſe ſe teſtatur Combeſiſſius T. I. Auctarii noviffimi Bibl. Patrum pag. 478. & quædam ex illis profert p. 485.

3. *Reſponſiones ad varias quaſtiones* in Codice 2180. Regis Chriſtianiffimi exſtare notavit Naudæus in nova Bibl. MSS. p. 104.

4. *Fabula* in Bibl. Bavarica Monachii Cod. 66. & in Bibl. Vindob.

5. *Deſcriptio & Encomium Urbis CPol.* quam habuit Bonav. Vulcanius, extat hodie inter alias Gregorii Cyprii *Orationes* ſive *declamationes* in Bibliotheca Lugd. Bat.

6. *In Imperatorem Andronicum* & in *Michaëlem Palæologum* declamationes Panegyricæ, nec non in *Dionyſium Areopagitam*, in *Marinam* Martyrem, & in *S. Euthymium* Episcopum Madytenum memorantur ab Allatio pag. 423. de Georgiis.

Ut à Gregorio Cyprio ad Bandurium iterum revertar, ex monumentis ineditis ab ipſo laudatis nihil hoc loco præterea memorandum venit quam ANONYMI *Catalogus duplex urbium quæ nomen mutarunt*, *Ὅσαι τῶν πόλεων μετανομασθήσονται εἰς ἄλλους*, qui paulo diverſus quam Codino de officiis magnæ Eccleſiæ in edit. Pariſ. p. 404. ſubjectus eſt, è Codice recenti MS. Baluziano integer Græce exhibetur in notis ad Conſtantinum Porphyrogenitum p. 10 ſeq. Confer quæ *περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ πόρων* edidit è MS. Veneto Allatius ad Acropolitæ cap. XXIV. p. 241. atque inde Clariffimus Huſſonus in appendice Tomi IV. Geographorum Græcorum minorum p. 43.

XXI. ZOSIMUS Comes & Ex-Advocatus ſiſci à Photio Cod. XCVIII. & in MSS. Codicibus quos Leunclavius, H. Stephanus & Sylburgius inſpexerunt, *κόμης καὶ ὑποφισκοποιῶν* &c. Filius fortaiſſe fuit Zoſimi illius, ad quem novæ Epiri præſidem leges Valentiani & Valentis A. C. 373. latæ extant in Codice Theodoſiano. Scripſiſſe

Gggg 3

vide-

videri possit non post Eunapium modo, sed *Olympiodorum Thebanum*, quoque (adeoque post A. C. 425.) quem lib. V. cap. 27. allegat ubi de Ravenna urbe differit, quoniam locus ille glossema videtur Lambecio VI. p. 188. & videlicet placet, quæ de Olympiodoro notavi supra pag. 238. Laudat præterea Herodotum obiter IV. 20. & *Quadratum Historicum* V. 27. ac *Pisandrum* V. 29. qui libris LX. scripsit *Ἡρώικῃ Θεογονίᾳ*, poemate illo Heroico omnem propemodum historiam, complexus, male enim Zosimi interpretes verba *ὁ τῇ τῶν Ἡρώικῶν Θεογονίᾳ Πιπρῶσθῃ πᾶσαν ὡς ἐπὶ τὴν ἱστορίαν περὶ λαβῶν*, vertit: qui *Herotarum divinarumque nuptiarum titulo totam hanc propemodum historiam complexus est*. Etiam pro *Ἡρώικῶν* apud Zosimum legendum *Ἡρώικῶν*, ex Svidatum ex Macrobio potissimum apparet lib. V. cap. 2. Satirnal. ubi ait Virgilium pleraque libri 2. *Æneidos* pæne ad verbum transcripsisse à *Pisandro*, qui inter Græcos poetas eminet opere quod à nuptiis *Jovis & Junonis* incipiens universas *Historias* quæ mediis omnibus seculis usque ad atatem ipsius *Pisandri* contigerunt, in unam seriem coactas redegit & unum ex diversis biatibus temporum corpus effecit, in quo opere inter *Historias* cæteras interitus quoque *Troja* in hunc modum relatus est. Patet *Ἡρώικῃ* appellatam, quod a Junonis cum Jove nuptiis opus inciperet, *Ἡρώικῃ* certe vocari non potuit, quia Jupiter & Juno neutiquam in Heroum classe sed Deorum. Et *Ἡρώικῃ* dictum ut *Ἑρμῶικῃ σειρά* & alia similia, Quod vero *Pisandrum* à Virgilio exscriptum putavit Macrobius, fortasse sefellit eum ratio. & *Pisandrum* antiquissimum illum poetarum *Camiræum* habens in animo non cogitavit hunc alterum longe fuisse Virgilio juniorem, quippe qui floruit sub Alexandro Mammææ, Filius Nestoris Larandensis Severo Imp. clari, ut duobus locis diserte affirmat Svidas. Cæterum ut ad Zosimum sermo noster revertatur, *Polybii* plus semel mentionem facit & l. 1. c. 57. testatur se perinde ut *Polybius* in suo *Historiarum* opere exposuit quæ ratione imperium perexiguo tempore non totis certe LIII. annis Romani adquisivi verint, similiter indicaturum quomodo hoc idem Romani iterum temporis non magni spatio ignavia ac sceleribus suis corruperint perdiderintque. *Eunapii* quoniam nusquam meminit, tamen *Historiam* strenue exscripsisse Photius animadvertit. *Εἰμι δ' ἂν πρὸς τὴν ἱστορίαν αὐτὸν ἱστορίαν, ἀλλὰ μεταγράψαι τὴν Εὐναπίαν, τὴν σωτήριον μόνον ἀναγράφουσαν*. Ea vero quæ de Constantino Tyranno habet libro VI. & quæ de Alarico ac Stilicone scribit libro quinto, cuncta ferme ex *Olympiodoro* mutatum

tum esse notat Henr. Valesius ad Sozom. p. 170. Quoniam porro Olympiodorus Historiam suam usque ad Valentiniani III. sive Placidii imperium produxit, quod cepit A. C. 425. hinc constat Zosimum nostrum non ante id tempus Historiam suam composuisse. Post Arcadii & Honorii tempora rejicit etiam Evagrius III. 41. causatus eum de Constantino Magno falsa tradidisse, commentatum ἔτε ἀκοῇ ἐτε ἀληθείας, πολλοῖς ὑπερὶν χρεῖναι ὅτι Ἀρκადίᾳ καὶ Οὐρουίᾳ, ἢ καὶ μετ' αὐτῶν γενόμεναι.

Ætatem tulit ejus ἹΣΤΟΡΙΑ sive ἹΣΤΟΡΙΚΟΝ, τῆς ἐκδόσεως λόγους δ', *Historie libri VI*, ex nova sive altera auctoris editione. Argumentum operis & de stylo judicium à Photio rectissime mutuabor. Σύντομος δὲ καὶ τῶν φερέων ἐνκερὴς τε καὶ καθαρός, ὡδὲ ἔ ἡδὺς ἀπακωμένος. Ἀρχεται μὲν κ.τ.λ. Succinctus est, dictione perspicuus ac purus, nec suavitatis expertus. Incipit historiam velut ab Augusto, sed Imperatores universos ad Diocletianum usque percurrit, nudam quasi commemorationem atque successionem singulorum tradens. De positu imperio post Diocletianum copiosius tractat libris quinque. Nam primis Imperatores ab Augusto ad * Diocletianum usque recenset. Libro sexto finem imponit, in iis desinente temporibus quibus Alaricus Romam iterum obsidens civibus ad inopiam redactis obsidionem solvit eisque dixit Imperatorem Attalum, quem deinde rursus abdicavit Imperio, quod regnum sibi traditum adversus Honnrium Augustum parum recte administrare videretur. Sarns autem similitates adversus Alaricum exercens, cum trecentis quibus præerat ad Honorianas partes accedens & belli societatem pollicitus, Alarici rebus impedimentum injecit. Gesta hæc sunt in quibus desinit Zosimi Historia, Anno CHRISTI 410. Honorii Imp. 16. Theodosii junioris 3. Atque ex isto Photii loco patet, Historiam Zosimi quam ipse legit non longius productam fuisse quam in nostris codicibus extat, quanquam Vossius lib. 2. de Hist. Græcis cap. 20. verissimile putavit paulo ulterius progressum. Nam quædam in fine deesse, nemini, inquit, puto esse obscurum. Hoc tanto minus mihi persuadeo, quod alteram editionem Zosimi evolvisse se Photius testatur, atque ita intelligendum quod in MSS. Codd. ἱστορία τῆς ῥωμῆς inscribitur, non equidem respectu antiquiorum temporum Romani Imperii ab aliis scriptoribus memoriæ proditorum, ut Sylburgio visum, sed respectu antiquioris editionis quam Zosimus ante hanc in lucem & manus homi-

* Hodie postrema pars libri primi, ea nempe quæ à Probo usque Diocletianum, desideratur.

hominum emiserat. In Arcadii & Honorii temporibus illum substitisse Evagrius quoque annotatum reliquit lib. V. c. ult. *περὶ δὲ τῶν ἐξ ἡμερῶν* (post Arrianum & Asinium Quadratum) *Ζωσίμῳ ἰσότηται μέχους Ὀνωρίῳ καὶ Ἀεκαδίου τῶν βασιλέων*. Librum certe septimum usquam extitisse præter Sigonium nemo affirmavit.

Vetus nec injusta querela est Zosimum Ethnicum scriptorem Christianis Imperatoribus, Constantino M. inprimis & Theodosio iniquiorem se præbuisse. Hoc jam pridem ei exprobarunt, ne de recentioribus * jam commemorem, idem Phorius, tum Evagrius III. 40. & 41. & Nicephorus XVI. 41. seq. Equidem Jo. Leunclavius vir doctissimus Apologiam adversus hos Zosimi, qui ipsi omnia debet obtrectatores, scribere non dubitavit, neque adeo negaverim Christianis Principibus etiam illis quos nominavi fuisse quæ nec taceret & merito reprehenderet cordatus & nulli partium studio deditus Historiæ scriptor: Confirmat quoque nonnulla Zosimo tradita Jo. Andreas Bosius de Pontificatu Maximo Imperatorum Christianorum, cap. 6. T. V. thesauri Antiq. Rom. Graviani p. 301. 302. & ante eum Jacobus Gothofredus notis ad Cod. Theodof. T. 6. p. 257. 258. ut quod Christianus licet haruspices Constantinus consuluit. Sed cum non Christiani tantum testentur scriptores, sed etiam ex ipsis Ethnicis Praxagoras Atheniensis, qui Photio teste cod. XLI. Jonica dialecto libros duos de Constantini Magni vita scripsit, eundem quemadmodum idem Photius cod. LXII. auctor est, ita prædicet ut omni virtute non minus quam prosperis successibus omnes ante se Imperatores affirmet superasse, *ὅτι πάση ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντας τὸς πρὸ αὐτοῦ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρίνατο*, hinc mihi videtur & malignum eorum judicium Christianorum ** qui cum apud Eusebium illorum temporum scriptorem (& qui post jam defunctum Imp. vitam ejus edidit, ne hoc auribus ipsius datum esse putes) cum apud sexcentos scriptores Christianos legunt aliqua in laudem Constantini, iis omni studio detrahunt fidem: at cum

unus

* Vide apud Tho. Pope Blount in Censura scriptor, Hanckium de Scriptores Rom. Caveum Hist. lit. Jo. Andream Bosium diff. de periocha Josephi de CHRISTO pag. 30. Barthium ad Claudian. p. 553. b. 560. a.

** Vide Hallenses Observationes selectas T. 1. Obs. 22. seq. & Godfridum Arnoldum in Apologia hæresium lib. IV. c. 1. cui respondit M. Jo. Frid. Corvinus in examine corpori Doctrinæ subjecto c. 15. p. 222. seq.

unus Zosimus post centenos amplius annos Constantino atrocissima, quæque impingit crimina, hæc arripiunt protinus, & verissima esse profitentur ideo, quia hoc qui narrat fuit à Christiano nomine alienus. Quemadmodum vero ipse Zosimum à Leunclavio recte in multis defensum esse haud nego, ita non possum tamen non probare Mottani Vayeri de illo iudicium * quod ex Gallico latine interpretabor: *Ue verum fatear, etsi eruditissimus Leunclavius Zosimum in non paucis bene tueretur, docetque parum aque sensisse eos qui Historicum Esbnicum qualis ille fuit aliter quam prae se fert animatum esse voluerunt, vel non potuerunt ferre quod vitia primorum Christianorum Imperatorum tetigisset quorum de virtutibus non siluit: negari tamen nequit locis infinitis ab illo proditum animum Christianismo infestiorum quam leges Historia permittent. Nam largiamur sane cum non prater rem reprehendisse impositum à Constantino Chrysægyri tributum, quod Anastasius deinde sustulit: recte etiam improbasse luxum Imperatoris & prodigalitatem, & quod uxorem Faustam hypocausti aestu suffocavit, filiumque Crispum Zelotypia ac si cum matre consueffet incensus interfecerit. Etenim potest ut Eusebius Constantino ipso vel saltem Constantio filio imperante non ausus sit talia commemorare, ut videmus accidere in omnibus qui scribunt de rebus Principes suos spectantibus. Sed & aliunde quoque constat multa alia reprehendenda Constantinum commisisse. Quo sorori Constantia gratum faceret, ab exilio revocavit hæresarcham Arium, & S. Athanasium magno Catholicorum dispendio Treviros relegavit. Non potest tamen in Zosimo ferri quod universas Constantinæ actiones quantum valuit in malam partem est interpretatus. Hunc si audias ideo Christianorum sacra amplexus Constantinus fuit, quod Paganorum nulla iustrationes essent expiandis ejus sceleribus, itaque ab Ægyptio nescio quo persuasum religioni Christiana nomen dedisse, quippe qua criminum quorumcumque veniam promitteres. Perinde ac si Zosimus intima mentis Constantini, & omnia consilia ejus fuisset scrutatus, aut perspectum habuisset quo gratia lumine anima ejus benignitate Numinis illustrari potuerit. Cum narrat controversias quæ cum affine suo Licinio ipsi intercesserunt, omnis culpa est penes Constantinum † cui nulla fides pietasque. Nec satis est affirmare Licinio Constantini jussu gulam laqueo fractam Thessalonica contra fidem conjugii ejus datam, addic*

Hhhh

enim

Libri 5ti Pars Altera.

* Mottanus Vayerus iudicio de Hist. Græcis Tom. 1. Opp. pag. 336, seq. Adde pag. 674, seq.

† Libanius Orat. 3. Tom. 2. p. 106. diserte testatur Constantinum vicisse, sed Licinium talis evēxex xivēxai paxa violasse. Confer quæ Jo. Andreas Bosius dicit de periecha Flav. Josephi de Christo c. 2. §. XIV.

enim Zosimus solenne hoc fuisse Constantino fidem fallere ac pejorare, neque ullam omittit ipsi obtrectandi eumque lacerandi occasionem. Neque in solo Constantino animum ejus Christianismo infestum videre licet. Nam decremneum Imperii Romani contemptui avita religionis Ethnica tribuit, & singillatim omisiss Diocletiani aetate secularibus ludis. Calamitatum quae Gratiani tempore acciderunt hanc ait fuisse causam, quod ille ut Christianus noluerit Pontificis Maximi Ethnici a) insignibus ac titulo uti, licet hoc nec ipse sibi Constantinus religioni duxerit. Quando Theodosius monuit Senatum Romanum de omitendo cultu Idolorum, professusque est se nolle amplius sumtus ad sacrificia & hostias praebere, Zosimus Senatum b) inducit respondentem, neutiquam esse consentaneum ut deserant patrios ritus quibus observatis jam mille & ducentos annos rebus prosperis usi fuissent, atque in eorum locum amplectantur religionem expertem rationis, ad eamque compelli se patiat. Nec minus animum ejus parum aequum & iram ostendit injuriosa ordinis Monachorum descriptio, c) quos ait omnium fere bona ad se rapere sub praetextu eleemolynarum inter pauperes dilargiendarum. Hypocrita & malus ipse est Olympius d) auctor interitus Stiliconis, non minus quod hujus semper consur tueri innocentiam, quam quod ille magni fuit inter Christianos nominis, ut apparet vel ex Epistolis quas Augustinus e) ad eum exaravit. Caterum nemo, opinor, Zosimo habebit fidem, quando non modo Joannem Chrysostomum f) pro seductore populi traducit, sed etiam Innocentium primum quem πῖλῆς Ἐπίσκοπος Urbis Episcopum appellat, ait permisisse Ethnica sacrificia pro salute Roma fieri, g) cum Alaricus eam obsideret.

Minus porro mirabimur ita adversum sacra nostris & ab illis abhorrentem Zosimi animum fuisse, si quantum idem superstitionibus Idololatriis quibuscunque tribuerit, consideraverimus. Hinc plures narrat fabulas quas Historia indignas pronunciarer, nisi consimiles etiam reperirentur in iis qui cum summa laude in hoc genere scribendi sunt versati. Primo statim libro h) post captam ab Aureliano Zenobiam refert Oracula, & prodigia persequitur, quae Palmyrenorum Zenobia parentum interitum antecesserunt. Idem sanus tempore prope Rhenum narrat pluisse frumento i) unde panis coqueretur alendo exercitui Probi qui inde victoriam ab hoste retulit. Fabula de Palesio per vocem divinam monito k) ut Cereri ac Proserpine sacra faceret, libro secundo occurrit. In quarto libro legas l) Athenas totamque terram Atticam immunem praeficam à magno terra motu per sacra Achilli facta

a) lib. IV. c. 36.

b) IV. 59.

c) V. 23.

d) V. 32.

e) Augustini. Epist. 124. & 129.

f) V. 13.

g) V. 41.

h) lib. I. c. 57.

i) lib. I. c. 67.

k) lib. 2. c. 1.

l) IV. 18.

m) V. 6.

facta à quodam Nestorio hierophanta. Libro quinto eadem Athena liberantur ejusdem Achillis ac Minervæ phasmatæ sive phetiro apparente & Alarici molliente animum, quam fabulam doctissimo Baronio n) explodendam relinquo. Jovis etiam & Minervæ simulacrum in incendio quod Arcadii Imp. temporibus CPoli accidit per miraculum servata o) commemorat. Deniq; malorum omnium quæ Stilonem ejusque familiam affligerunt, causam ait fuisse diras Virginis cuiusdam Vestalis, p) quæ male imprecata fuerat Serena Stiliconis conjugii quod mundum collo simulacri Rhoæ circumjectum sibi remere applicuisset, & eam ipsam ob causam quod illum collo suo applicuit, hanc impietatem strangulatione punitam fuisse, Serenamque laqueo cervicem illam præbuisse elidendam qua diva mundum injecerat.

Errores quosdam Zosimi perstringit Anton. Possevinus in Apparatu Sacro, & Baronius passim in Annalibus. Johannes quoque Trifanum T. 2. operis præstantissimi quo vitas Imperatorum è sumis illustravit pag. 656. Zosime, inquit, que je trouve toujours le plus fautive de ce peu d'Historiens que nous avons. Temporis notas quod nusquam, fere addit, defectus est illi cum pluribus aliis scriptoribus communis.

Editiones Zosimi

Latina

Jo. Leunclavius interprete, Basil. 1576. fol. cum Procopio, Agathia, Jornande.

Græcolatina post primores duos libros ab H. Stephano una cum Jo. Leunclavii (licet auctoris nomen dissimuletur) versione ad calcem Herodiani A. 1581. 4. atq; inde Lugd. 1611. 8. editos, additis brevibus Stephani castigationibus sive notulis. A Leunclavio Græca etiam H. Stephanus acceperat, ut patet ex centuria Epistolarum Philologicarum à Goldasto editarum Epist. 72. p. 305.

Libri sex integri, à Frid. Sylburgio Veterensi ad duos MSS. Codices Thuanum & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis Jo. Leunclavii curis, adjectis ejusdem Apologia pro Zosimo adversus Evagrii, Nicephori Callisti & aliorum acerbæ criminationes, Sylburgiique castigationibus: Inter Romanæ Historiæ scriptores Græcos minores. Francof. apud heredes A. Wecheli 1590. fol.

Hhhh 2

Cizæ

n) ad A. C. 395. n. 16.

o) Zosimus lib. V. c. 24.

p) lib. V. c. 38.

- Cizz 1679. 8. Libri duo primores primum, deinde universi sex cum versione Leunclavii ex edit. Wechel. & Apologia pro Zosimo & cum notis H. Stephani, ac Sylburgii curante *Christophoro Cellario*, Smalcaldiensi qui & ipse animadversiones suas adiunxit. Dicata est hæc editio capitibus primum distincta, V. C. Joanni Georgio Grævio. Recusa hoc ipso anno 1714. Jenæ, 8. Oxon. 1680. 8. cura *Thoma Smithi*, typis nitidis. *Gallica*, *Ludovico * Cousino* interprete, Paris. 1678. 4. & Amst, 12, una cum Xiphilino & excerptis è Zonara.

Alii Zosimi

- Zosimus eruditus Plinii junioris libertus, quem laudat libro V. Epist. 19. *Est homo probus, officiosus, litteratus & ars quidem ejus & quasi inscriptio Comædus, in qua plurimum facit. Nam pronunciat acriter, sapienter, apte, decenter etiam, utitur & citbara perite ultra quam Comædonesse est. Idem tam commode orationes & historias & carmina legit, ut hoc solum didicisse videatur.*
- Zosimus Gazæus vel Ascalonites Sophista temporibus Imp. Anastasii clarus, teste Svida scripsit Lexicon Rhetoricum, (in limine Svidæ memoratum inter libros quibus ipse plurimum usus) & Commentarios in Demosthenem (quos in Vaticana Bibl. adhuc suo tempore superesse MSS. scripsit Gesnerus) æ Lyfiam. Sunt qui hunc cum Historico nostro confundunt, ut Antonius Riccobonus lib. de Historia pag. 5. Interfectum à Zenone Imp. refert Cedrenus pag. 291.
- Zosimus, Thebanus Panopolita teste Photio Cod. CLXX. (Svidæ Alexandrinus, fortasse quoniam Alexandria vixit) qui ad forem Theosebiam scripserat ordine litterarum libros *XXVIII, χυμειτικῶν, Commentariorum Chemicorum*. Fallitur A. Schottus qui hunc Zosimum cum historiarum Scriptore eundem habuit (probante licet Balth. Bonifacio in judicio de Historicis & Petro Lambecio lib. VI. comment. p. 177. seq.) & *χυμειτικὸς λόγος* vertit libros frigidos, tum à Photio Thebanum Panopolitam existit.
- Obiit Cousinus, Curia Monetalis præses; cui præter alia scripta Gallicam versionem scriptorum quorundam Hist. Byz. & multos annos Ephemeridum litterariorum Parisiensium debemus, A. 1706. mense Martio. Vide illas Ephemerides A. 1708. mense Januario sub init, & Nova literaria Hamb. 1707. p. 149. seq.

existimavit haberi non Zosimum istum, sed auctorem cujus opus Photius ibi recenset qui CPoli post Heraclii tempora versatus Zosimi istius testimonii usus est. 'Ου μόνον ἡ ὑπό τῶν σωτηριακῶν ἀγῶνι καὶ σωτήρησι τὰς μαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν χυμειτικῶν (male editum χειμειτικῶν) Ζωσίμου λόγων. Θηβαίου δ' ἦν ὁ Πανοπολίτης, ὃς οὐκ ἐφείσεντο τὰ αὐτὰ κατασκευάζειν, ἐν εἰς καὶ Ἑβραϊκῶν λήξεων ἐκτίθετα σημασίας, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑκάστου εἰδη τὸ σωτήριον ἐκέρυξε μάθημα, καὶ ἐν ᾧ τρεῖς τῶν ἀνδραγαθῶν πόνοι ἀνεπάνισατο. Ex hoc loco patet Zosimum istum fuisse Christianum: neque tribus sæculis ante CHRISTUM natum floruisse, ut in Lud. Morerii Lexico legas. Atque exstant in MSS. Codicibus adhuc inter Chemicos Græcos Zosimi magni Panopolitæ Thebani fragmenta de quibus dicturus infra sum libro VI. Jam intranscursu liceat notare hallucinationem Labbei, qui in Bibliotheca nova MStorum velut duos diversos Chemicos scriptores laudat Zosimum Panopolitam atque Zosimum Thebanum. Svidas ait illud opus à nonnullis etiam inscriptum χειροκμήματα, sive χειροτεχνήματα, ita enim cum doctissimo Borrichio verbum illud apud Svidam vel lego vel interpretor. De Democriti χειροκμήτοις diversi plane generis problematis dixi lib. 2. cap. 23. de quibus confer Menagium ad Laërt. IX. 49. Ex eodem Svida constat hunc Zosimum, Platonis etiam vitam composuisse, unde Platonis eum Scholæ fuisse suspiceris.

Zosimus presbyter, cujus & Maronis vitia passim perstringit & ad quem sæpius scribit Isidorus Pelusiota in Epistolis. Libro IV. Epist. 170. ad eundem Zosimum verba λαθὼν δὲ λήθων ἀκοντίσας καὶ ἑλόντας verte: Et modo latuerit aliquis, lapidem possis in eum, qui deprehensus est peccator, projicere. Perperam enim ibi eruditus interpres: quasi clanculum lex lapidem contra deprehensum in ejusmodi peccato projecisset.

Zosimus βιβλιοφίλος ad quem idem Isidorus lib. III. Epist. 86. ubi monet eum ut amico accurate indicet τὴν σιχισμὸν τῶν βιβλίων, hoc est non, ut interpres, seriem atque ordinem librorum, sed numerum σίχων sive versuum, è quibus de mole ac pretio librorum constabat.

Zosimus Thasius Epigrammatum Græcorum scriptor, è quibus nonnulla supersunt in Anthologia p. 105. 555. 566. edit. Wechel.

Zosimus Tharasa in Numidia Episcopus, qui Concilio Carthag. de rebaptizandis hæreticis cum S. Cypriano interfuit A. C. 255.

Zosimus Episcopus Neapolitanus in Campania ab Arianis suffectus in locum Maximi, de quo Baronius ad A. C. 359. n. 57. seq.

Zosimus Martyr cujus meminit in Epistola S. Polycarpus: ne dicant de aliis Martyribus hoc nomine apud Baron. in Martyrolog. Rom. & Possevinum in Apparatu.

Zosimus Papa qui in Episcopatu Ecclesiæ Romanæ Innocentio I. successit A. C. 417, mortuus A. 418. 17. Sept. Ejus duæ Epistolæ ad Africanos de causâ Pelagii, editæ primum è MS. Vaticano à Baronio ad A. C. 417. n. 19. licet à Marco Antonio Capello, Franciscani ordinis Monacho & aliis quibusdam in dubium vocantur, Zosimo recte vindicatæ & emendatius descriptæ exhibentur à Jo. Garnerio T. 1. Operum Marii Mercatoris pag. 201. seq. Adde Paschasium Quesnellum ad Opera Leonis M. p. 453. seq. & 511. seq. Epistolæ Encyclicæ quæ Pelagiani condemnantur fragmenta extant apud Augustinum & Prosperum & T. 2. Concil. edit. Labbeanæ pag. 1013. Alias Zosimo huic tributas Epistolâs spurias esse docet Launojus parte altera opusculi de duobus Dionysiis, neque quicquam à Natali Alexandro pro illis allatum est, quod non idem Launojus jam confutavit in iterata editione quæ vindicias adversus Menardum continet. Adde B. D. Reiseri Launojum Confessorem p. 803. seqq.

Zosimus novæ Epiri Præfex sub Valentiniano & Valente ad quem A. C. 373. datæ leges lib. VI. cõd. Theodos. tit. 31. de stratoribus & lib. XII. tit. 10. de præfectianis. Hunc Zosimum Historici nostri parentem fuisse suspicatur Jacobus Gothofredus T. 4. pag. 572.

Zosimus sive Zosimus Abbas cujus *Ἀσκητισμός* edidit Petrus Possinus in thesauro Ascetico p. 279. Antiquiorem Joanne Moscho & circa A. C. 432. clarum in Palæstina Ascetam celeberrimum fuisse editor contendit.

Zosimus Monachus & Anachoreta, ad quem Photii Epistolæ.

Zosimæ Apocalypsin rejicit Nicephorus Homolegeta in jure Græco-Romano Freheri T. 1. pag. 196.

Zosima servat nomen in veteri Epigrammate Græco Anthol. f. 341.

Zosima

Zosima Tigranis Armeniæ Regis uxor, à Pompejo in triumpho ducta. Plutarch. in Pompejo pag. 643.

In veteribus inscriptionibus frequentissimum Zosimorum & Zosimarum nomen. Vide præter indices Gruteri Reinesium p. 615. Inscript. Sponii itinerarium pag. 88. b. & 108. edit. Germanicæ, Clariss. Montfauconi Diarium Italicum pag. 118. & 70. Thomassinum de Donariis Vetr. c. ult.

XXII. GEORGIUS PHRANZES a) illustri genere & Imperatorem ipsum b) per affinitatem contingente natus est CPoli 30 August. A. C. 1401. c) Parentibus A. 1417. pestilentia correptis & extinctis inter Imperatoris Manuelis Palæologi cubicularios d) & biennio interjecto inter secretarios receptus, tum eidem Manueli, tum filiis illius Joanni (cui à moriente Patre singulariter commendatus e) fuerat) & Constantino charus, varias legationes pro illis obivit, consilio atque opera utrique adfuit, Glarentzam in Peloponneso recepit, Constantinam ad Patras A. 1429. obiecto corpore suo exemit hostibus, & pro eo capise f) passus est. Restitutus interjecto tempore *Protovestiarii* g) munere A. 1432. & præfectura Spartana A. 1446. h) auctus fuit, cumque ad firmandam Constantino post Johannem fratrem A. 1448. extinctum successionem in Imperium adversum fratrem illius Demetrium i) adfuisset, & ad magni Logothetæ k) dignitatem ab eo fuisset eVectus, non diu post capta à Turcis A. 1453. CPoli & ipse cum omnibus suis venit in potestatem l) Turcarum. Inde venditus

a) Vide Allatium de Georgiis p. 425 seq. Martinum Hanckium de Scriptoribus Hist. Byz. part. 1. cap. 40. pag. 645. seq. Henr. Warthonum appendice ad Hist. litterarum scriptor. Eccles. ad A. C. 1424. & Jac. Pontanum prolegom. ad Phrauzam.

b) Soror Phranzæ nupsit Gregorio Palæologo Mamonzæ, Magni Ducis Mamonzæ filio, ut ipse testatur libro 1. cap. 38. Illum Gregorium genti Augustæ Palæologorum accenset Cangini in familiis Byz. p. 254. Uxorem quoque Phranza duxit A. 1438. Helenam Alexii Palæologi Exemplaconis fillam ex qua filios tres filiamque unam suscepit. Vide eum II. 17.

c) Phranzes ipse lib. 1. cap. 21.

d) lib. 1. cap. 38. & 41.

e) lib. 2. cap. 1.

f) lib. 2. cap. 3 seq.

g) Phranzes lib. 2. cap. 10. & in procemio: *Ad hunc modum quoque Georgius Phranzes & Protovestiarius &c.*

h) lib. 2. cap. 19.

i) lib. 3. cap. 1.

k) lib. 3. cap. 6. pag. 162 seq.

l) Confer Hanckium p. 661. seq.

ditus & in libertatem iterum assertus in Peloponneso primum apud Thomam Palæologum Despotam Constantini fratrem versatus uxorem à servitute asseruit, & Peloponneso etiam à Turcis capta in Italiam se recepit, Romaque & Venetiis lustratis Corcyram rediit atque Monachi habitum amplexus, pro Georgii nomine *Gregorius*, m) uti uxor ejus pro Helena Eupraxiæ nomine appellari voluit A. 1468. In hoc Monasterio à Corcyrae quibusdam nobilibus viris rogatus scripsit *Chronicon rerum Byzantinorum libris IV.* ab A. C. 1401. ad 1477. n) quo ipso anno die 29. Martii inopia, morbo & senectute fractum illud absolvisse se ipse in calce libri postremi auctor est. Incipit similiter ut Acropolis: τὸ τῆς ἰσθμίας χηρῆσιμος καὶ πρὸ ἡμῶν οἱ πολλοὶ συγχοιψάμενοι. Hoc opus Græce necdum lucem vidit. At *Jacobus Pontanus* S. I. Græcum Codicem nactus in Bibliotheca Bavarica Monachienſi, quæ abundare ipsi aut aliena esse videbantur omisit, * cætera latine vertit, & tribus libris distinxit, capitulisque subdivisit, notis etiam & explicatione dignitatum illustravit, atque ita contractum latine edidit ad eadem Historiarum Theophylacti Simocattæ, Græce & Latine vulgarum Ingolſtad. 1604. 4. Sed Pontanam ipsum de Phranzæ opere & sua editione loquentem audiamus: Opus autem ab auctore suo huic in modum distributum est: "Primo libro de quatuor (totenim fecit) sex Imperatores Palæologos complectitur, quorum princeps est Michaël, quem Comnenum cognominat (fuerunt quippe Palæologi materno genere Comneni, ut ex initio historiæ apparebit) is, qui Constantinopolim per annos sexaginta, plus minusve à Latinis obrentam recuperavit. "Ultimus illorum sex est Manuel, in quo liber finitur. Secundo res Joannis filii Manuelis persequitur. Genuit autem filios senēs, Joannem, Andronicum, Theodorum, Constantinum, Demetrium, Thomam, Tertium fratri & successori Joannis Constantino dat: "quo imperante, & quidem paucissimis annis, Constantinopolis vi & "armis devicta, in Turcarum impiorum ditionem concessit. Quartum, eundemque postremum in dissidiis, & intestinis duorum fratrum,

m) Phranzes ipse in proemio & lib. 3. cap. 29.

n) non 1457. ut legitur in Vossii Hist. Græcis lib. 2. cap. 30.

* Allatius de Georgiis pag. 426. Pontanus in aliis laudem nec contemnendam promeritis, à nonnullis reprehenditur, primum quod Græce non ediderit, secundum, quod opus obtruncatum ac in epitomen redactum, non integrum emisisset.

trum Palæologorum, Demetrii puta, & Thomæ bellis in Pelopon-
neso, & Mahometis II. qvī Constantinopolim sublegit, fraudibus
ac rapinis ibidem describendis potissimum ponit, universamqve
narrationem paulō supra annum Christi M C C C L I X. qvō Michaël
Palæologus imperium inivit, exorsus, ad annum M C C C C L X V I I.
producit, atq; ita annos minimum C C X V I I I. comprehendit,
tantillo libro, chartis tribus: utinam vero etiam ita doctis & labo-
riosis utis, de qvo istud poëta Veronensis cum admiratione affir-
mavit.

At enim qvoniā scriptor iste περιβόητος seu digressionum
refertior est, & earum multæ ad historiam ipsam prorsus nihil perti-
nent, qvin potius ejus gravitati & dignitati officiant: ac proinde
non sine iactura modo, verum etiam commode, & utiliter abesse
possunt, consilium fuit, iis prætermisiss, totum corpus (tameñ
per se haud ita magnum) compendio qvodam cogere, qvæq; li-
bro quarto insigniora, magisq; memorabilia reperiuntur, ea tan-
quam accessionem ad ædes cum tertio conjungere, & hac ratione
ipsum tertium cumulationem efficere. Qvem enim, obsecro, sectas
Mahometana ex Joannis Cantacuzeni contra eandem sectam Ora-
tionibus tot paginis descripta & reprehensa delectet? Odio plus
quam Vatiniano Mahometismum odit Protovestiarius, atqve hoc
propter Turcas. Ideo se tenere non potuit, qvin repertorem illius, &
sane pluries exagitaret. Ejus genealogiam, mores, in clementia, dog-
mata insectaretur. Sed nunc non erat his locus, ait Flaccus. De co-
meta viso cum agit, qvid illic complura meteora, ut fulgur, fulmen,
tonitru, terræ motum, ipsorum cometarum generationem, elemen-
torum qvoque rationem, philosophica inquam, & παρὰ φιλοσόφους
explicare attinet? Res suas, easqve minutas sæpe, & quas magnopere
scire nullus cupiat, frequentius, & ambitiosus adducit. Non schis-
ma, & defectionem Græcorum ab Ecclesia Romana (qvod tamen
toti occidenti est persuasissimum) sed peccata, ut Ninivitarum, alio-
rumqve populorum, & oraculum de Ismaelitarum (unde Turcæ sint
propagati (imperio augendo, qva de re scriptum est in Genesi, hæc,
inquam, in causa fuisse cur perierint, Latinosqve à Græcis potius,
qvam Græcos à Latinis descivisse, longa disputatione continet. De
qvatuor monarchiis, etiam ex Prophetis Daniele, & Zacharia fusius

I I I I

disse-

Libri sti Pars Altera.

«differit. Symbolum item Nicænum, secundum singula verba &
 «Scriptura sacra tam novi, quam veteris Testamenti contextum &
 «conflatum demonstrat. Tandem capita quædam fidei profitetur,
 «quod sollemne fuit ad monachorum ordinem sese aggregantium, in
 «quibus ipsis quædam non Romana, & Catholica cernuntur. Hæc
 «& hujus farinae alia ad historiam nihil facere, lectorique molestiam
 «magis creatura, qui non videt, nihil videt. Porro quæ libro primo
 «de Osmanidarum Imperatorum origine, successione, rebus gestis,
 «de insula Creta, & adversum barbaros propter eam perpetratis dis-
 «cussæ sunt, ac præterea alios quosdam locos, etsi historia minus pro-
 «prios, minus tamen ab ea alienos, nec inutiles, & graves reliqui.
 «Nec vereor, ne quis factum hoc meum secus interpretetur, qui
 «clarissimos utriusque lingvæ historicos, aliosque scriptores ege-
 «gios similiter ob solam longitudinem in epitomas contractos
 «non ignorat, quos in præsentia nominare nihil necesse est. Quod
 «lib. 3. ex narratione senis cujusdam de rebus Indicis parum cre-
 «dibilia refert, sciendum apud Plinium & Diodorum Siculum haberi
 «similia. Ad hæc quædam obscura & intricata, scribæ, an auctori
 «vitio danda, detraxi, nullo rerum notabili detrimento, in quorum
 «intelligentia, ut quis diu se torqueret, operæ pretium non est visum.
 «Prudenter enim Nicetas in vestibulo, seu præfatione operis sui,
 «quæ historiam eximie, si quisquam alius, commendavit: *Quidquid
 «enim non apertum est, atque in promptu possum, historia abominatur: quidquid
 «simplex & naturale est, & intelligentiæ obvium, libenter admittit.* Pro-
 «testariarius ipsemet undecim libros Nicephori Gregoræ in sex prima
 «capita libri primi, quasi in angustissimum carcerem nimia prope-
 «modum brevitate coarctata compegit. Quæ ipsa capita, quod
 «erant longiuscula, nos in multa diduximus: & alioqui in capitum
 «numero longitudineque per totos libros constituenda ac defini-
 «enda nostro judicio parvimus. Et quoniam epitomen conficie-
 «bamus, adhuc alia quædam omisimus, cum præsertim involutiora
 «essent, de quibus suo loco. Ter, quater libro primo ad supple-
 «mentum, paucillum verborum ex Gregoræ & Laonico aperseimus.
 «Atque hic te, lector, monitum volo, ad ea quæ libro jam nominato
 «traduntur, uberius cognoscenda, lectionem Gregoræ, nec hujus
 «tantum, sed & Joannis Cantacuzeni, superiore anno à nobis in la-
 «tinum conversi, multaque aliter, quam ille narrantis magnopere
 «pro-

profuturam. Hæc Pontanus qvi pag. 304. notis suis Græce inseruit omisum in versione sive Epitome sua *Andronici junioris Imperatoris* pro Monembasiodotis diploma sive bullam, & pag. 309. *Bessarionis* Cardinalis *Epistolam*, quam ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam ille misit, & Meursius deinde Græce ac Latine subjunxit Hesychii illustis opusculis Lugd. Bat. 1613. 8. vulgaris, ut dixi supra pag. 241. Denique pag. 317. & 325. Græce & Latine Pontanus addidit *Georgii Trapezuntii* Epistolam ad Joannem Palæologum, qva eum invitat ut triremibus ab Eugenio IV. missis Imperator in Italiam ad Synodum naviget.

De Phranzæ opere, qvoad MS. Græce fuit etiam in Bibl. Regia Scoriacensi, atqve in Ambrosiana Mediolanensi qvemadmodum & Barberina hodie asservatur, ita statuunt eruditi, * ut obsidionem & expugnationem Cpoleos accuratissime ab eo descriptam esse nemo dubitet, alioqvi multa parum ad rem facientia, parumqve accurate ab eo tradita esse conqvesti sint multi. Nicephorum Gregoram ab eo, etiam ubi errat exscribi notat Allatius ad Acropolitam pag. 220. 264. 270. confundere omnia ac mutilare pro libidine pag. 250. Idem oscitantiam ejus reprehendit libro de consensu utriusqve Ecclesie pag. 776. Ex Acropolita præemium & qvæ ab urbe à Latinis direpta ad ipsam à Græcis recuperatam narrat, per summas transcripisse, notat pag. 426. de Georgiis.

Græce loca è commentariis Phranzæ Historicis producit Allatius in eodem opere de consensu p. 4. & alibi, neqve aliunde hausit qvæ Græca Phranzæ laudat Cangius in Glossario Græco. Notandum autem est Allatium habuisse opus diversum ab eo qvoad in Epitomen contractum Latine Pontanus edidit. Ita enim ille diatriba de Gregoriis, loco laudato: *Servatur penes me ejusdem Phranzæ Chronicon diversum omnino ab edito. Incipit ab A. 1402. finit in annum 1417. nescio an ab ipso Auctore, ne prolixitate operis Lectorem fatigaret, in compendium post primum Chronicon concinnatum, an prius etiam, quam prolixum cederet, veluti memoria fulcrum, & materia argumentum præparatum fuerit. Quicquid tamen sit, eloquio barbarum, & locutione è trivio petita, habet in se multa que aliunde non occurrunt, & distincte omnia prosequitur: in eo tamen minime laudandum, quod minutissima quaque & nullius dignationis commemoret, satis*

liii 2

in

* Vide Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. pag. 667. seq.

in angustiis domesticis enarrandis curiosus & loquens. Sic exorditur: οἰκτρος
Γραμματικὸς Φρανζης καὶ Γρηγόριος τάχα μοι αὐτὸς ταῦτα ἐγραψέν· ὡς ἔ
κατ' ἐτυπὸν καὶ τινων μελικῶν μενομένων ἐν τῇ τῆς ἀθλήσεως ζωῇ αὐτοῦ χρόνῳ
δοτο ἔκ Κυρίου καὶ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ ἡ σωτηρία αὐτοῦ, ἔστι. Principium: καλὸν
ἢ μοι, ἢ σὺν ἡμετέρῳ, ἢ πατρίῳ δοξαζαίνεσθαι. Consilium MS. Codice Neapo-
litano Bibliotheca SS. Apostolorum Clericorum Regularium. Et ut conjicio asser-
uatur quoque Scoriali in Bibl. Regia. Γεωργίῳ ἔ Φρανζῇ πρὸς τινὰ μενο-
μένων ἐν τῇ κατ' αὐτοῦ χρόνῳ.

In editione Pontani III. 29. pag. 219. testatur Phranzes se antequam habitum Monasticum induceret, *Confessionem fidei* edidisse, atque in *expositione Symboli* ostendisse unde à SS. Patribus illud fuerit compositum. Illam confessionem sive expositionem utrum à Simeonē † Thessalonicensi mutuatus Phranzes sit, Allatius ad dubitat, ceterum Pontanus in versione sua Historiæ, cui ab auctore inserta fuerat, eandem ut alia multa rescidit.

XXIII. Quem JOSEPHUM GENESIUM viri docti appellant, is ab uno memoratur Joanne Scylitze * in proœmio Historiæ. Sed in MS. Scylitzæ Codice distingvi Josephum ac Genesium notat Labbeus, ** ita ut duo fuerint Historiæ CPol. scriptores diversi, unus Josephus Byzantinus, & alter Genesius Byzantinus. At enim ut patria Byzantium fuisse Genesium perquam est incertum, licet Byzantinam Historiam scripserit, sic Josephum diversum à Genesio apud Scylitzen laudari ægre mihi persvadeo. Quidquid vero

† Simeonis Theff. duplex scriptum in Symbolum memorat Allatius de Simeonibus pag. 194. quæ ambo in Vaticana & Rodlejana bibliothecis continentur MSS. unum est *εὐαγγέλιον σωτηρικὸν κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ἐξόδου καὶ ἀσωτημίας ἡμῶν πίστεως τῶν Χριστιανῶν θείον καὶ ἱερὸν σύμβολον. Incipit: περὶ τῶν ἱερωτάτων συμβόλων τῆς ἀληθείας καὶ μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως. Alterum: ἐκδοτικὴ ἀναγκασιωτάτη περὶ τῶν τῶν ἱερῶν συμβόλων ῥήσεων, ὅθεν σωτηρήσασθαι καὶ κατὰ τινων αὐτῶν συγκοινησάσθαι. Expositio perquam necessaria sententiarum sacri Symboli, unde collecta sunt, ἑσάτηριον quos, distata. Incipit: Καλὸν ἐκδέσθαι καὶ ἰδεῖν τὸ ἱερωτάτον παρὰ τῶν θείων Πατέρων σωτηρικὸν σύμβολον. Citat Allatius p. 160. de purgatorio.*

* Locum Scylitzæ habet supra pag. 339.

** Vide Labbeum in proptrepto ad Hist. Byz. p. 41. Alius porro Genesius cuius meminit Sidonius lib. IV. Epist. 6. Alius Genesius presbyter, scriptor vitæ S. Genesii Virginis, ut præteream Genesius Martyres, quorum memoriam celebrant Latini 25. Augusti. & 11. Octobr.

vero sit, Lipsiæ in patria mea servatur in Bibliotheca Paulina Codex antiquus MS. membranaceus Græcus *Historia* Genesiana, jussu Constantini Porphyrogeniti compositus, & res Imp. quinque CPol, Leonis Armeni, qui A. C. 813. cepit imperare, Michaelis Balbi, Theophili fil. Michaelis & Basilii Macedonis, A. 889. Cal. Mart. defuncti comprehendentis. Ex hoc Codice Collegii Paulini Bibliothecæ Academicæ Lipsiensis paginis LXXVII. in fol. constante vir doctissimus Jo. Andreas Bosius jam pridem illius editionem parare se significavit in diatriba de testimonio Flav. Josephi de Christo. *** Apographum Bosianum cum brevibus *Tbo. Reinesii*, quocum Bosius illud communicaverat, notis servatur Jenæ in Bibl. publica Academicæ, cui libros suos ille moriens legavit, ex quo Genesii editionem deinde molitus fuit ejusdem Acad. Professor celebris Georgius Schubartus, ut memorant Acta Eruditorum Lipsi. A. MDCLXXXV. p. 441. Aliud Apographum cum iisdem Reinesii notulis servat Bibliotheca Amplissimi Senatus Lipsiensis: Novum etiam ac singulare studium Genesio in lucem proferendo impendit præclari Viringenii & magnæ, supra ætatem, doctrinæ, Godfridus Wagnerus, Lipsiensis, Pastor ad S. Johannis, sed illo florentibus annis extincto etiam ista spes † decollavit, ita ut palma hæc integra relicta sit Viro, cujus neutiqum interpretis Genesium pœnitebit, præstantissimo Godfrido Olcario, qui doctrinæ & exempli laude Patriam suam & Ecclesiam hodie, atque diu, opto decorat, ac scriptorem illum ex eodem Codice Paulino descriptum & versione ac notis a se illustratum jam in scriniis habet & proxime prælis commissurus est. Versus quibus Genesius suos quinque Β-σολοῦν libros Constantino Porphyrogenito offert, hi operi præfiguntur:

Τὴν ἐξ Ἰσραὴλ τελέσας βιβλον αἰς ἐκδόσας,
 Ἀντιγράφου, μελέτης καὶ καμάτοις μοῖράοις,
 Ἐν σοι δάρον ἔθηκε, ὅπως ἐγνωσμένοις εἴη
 Ἐκ Φιλοθεωσιᾶς πνευτιδῆ, ἐκ τῆς πίστεως.

liii 3

Hos

*** Bosius de testimonio Flavii Josephi Jen. 1673. cap. 2. pag. 24. *Theophani Cernogoræ* archidiaconi Augustanum Codicem ante aliquot annos cum edito comparavit, cuius opus cum scriptorem multo emendatiorum, alieni & plenioris completis quibus passim sedatus est locum aliquos, ut cum Georgio Synkello & utriusque consensu Genesio hucusque inedito paucique etiam videri videri visum notave habemus aliquando &c. Descripsit ille Genesium A. 1652.

† Quomodo & spes editionis Genesii promissæ a Ludolpho Kistlers, de qua supra pag. 228.

ingenio florentissimum, D. Zachariam Conradum ab Pfaffenbach. Is titulum Indicemq; Capitum pro singulari humanitate sua mecum communicavit, quæ cum Latina versione mea præsentì locò subjungam.

Ἰπὶ θεοῖς τῶν βασιλικῶν παρθερίων, καὶ ὑπὸ μνηστῆς τῶν ἀπληκτῶν.

ὅσα δὲ ἐν ῥωμῇ εὐλόγηται, βασιλέως μέλλοντος ταξιδεύειν.

Κωνσταντῖν ἐν Χρῆστῳ βασιλεὺς αἰωνίῳ, βασιλέως Ῥωμαίων, ἡ δὲ Λίσις δὲ αἰοιδίμῃ σοφωτάτῃ βασιλέως, ἀπογόνῃ δὲ βασιλεὺς δὲ ἀνδρικωτάτῃ βασιλέως, ὡς Ῥωμαῖοι πὲν Θεοτοφῇ βασιλέα καὶ υἱὸν αὐτοῦ.

1. ὅσα δὲ γίνεσθαι δὲ μεγάλης καὶ ὑψηλῆς βασιλέως τῶν Ῥωμαίων μέλλοντος φροσῶνται.

α. Διὰ τῶν σωήθων τῶν δρχόντων τῶν βασιλικῶν ἐσβλῶν τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἐξω ἐν τοῖς ἐσβλῶν.

β. Διὰ τῶν ὀφικιαλίων καὶ τῶν λοιπῶν.

γ. Διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ δρχιεπισκόπων.

δ. Διὰ τῶν διαγῶν μοναστηρίων. ἰππάρια ρ.

ε. Διὰ τῆς βασιλικῆς ὑπερβίας.

5 Διὰ

Ratio expeditionum bellicarum Imperatoris, & Memoriale pro Castris, quænam oporteat observare, quando Imperator expeditionem fuscipere instituit.

Constantini in Christo Rege sempiterno Imperatoris Rom. Filii Imp. venerandi ac sapientissimi Leonis, Nepotis vero Basilii fortissimi ac Nobilissimi Imp. ad Romanum à DEo coronatum Imperatorem, Filium suum.

1. Quænam fieri oporteat, quando magnus & sublimis Imperator Rom. castra metari constituit,

α) ab ordinariis præfectis stabulorum in urbe & extra urbem.

β) ab Officialibus, aliisque.

γ) à Metropolitæ & Archiepiscopis,

δ) à sanctis Monasteriis. Equi centum.

ε) à Ministris minoribus Imperatoris.

5) à

5 Διὰ τῆς μισθράτου, ἡγῶν τῆς βασιλικῆς κόρης· σαγ-
μοριαί.

2 Διὰ τῆς εἰκηκῆ βασιλικῆς βεστιαίᾳ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς κοιτῆς διδ-
μένῳ εἰς Φέρτωνσι τῆς αὐτῆς βασιλικῆς βεστιαίᾳ, σαγμάριον λ.

η Διὰ τῶν ἀραφίων τῶν εἰς ἰθικὴς ἀποσπασμένων, λίγῳ ξηρίῳ.

9 Διὰ τῶν * ἱερραμένων.

1 Διὰ τῆς ἡδικῆς, σαγμάριον μς'.

Ἔστιν αἱ φορτωταὶ ἕως.

1α Περὶ τῶν κερκῆτων.

2. Ὅσα δὲ γίνονται, ἔσται ἀπὸ ἐξεδίτου, ἡ μακρὰς ὁδοπείρας, ἐπα-
νέρχεται ὁ βασιλεὺς.

3. Ἡ ἀπὸ τῆς Φοσάτου μὲν ἰκῆς ἐπάνοδος, βασιλεὺς φιλοχρεῖται βασιλεῶς
ἀπὸ Τεφρικῆς καὶ Γερμανικῆς.

4 Ἡ ἀπὸ τῆς Φοσάτου ἐπάνοδος, Θεοφίλῳ βασιλεῶς, ὅτι εἰκῆσαι κατὰ
κράτος, οὗ ἀπὸ Κιλικίας γρατοπεδύσεως κατ' αὐτὴν Ταρσι-
τας, Μομφισίτας, Αδανίτας, Εἰρηνοπολίτας, Ἀναζαρίτας, καὶ
λοιπὰς χιλιάδας κ'.

5. Κωνσταντῖν τῷ φιλοχρεῖται καὶ ἐν αὐτῷ Χρυσῷ τῷ αἰωνίῳ βασιλεῶς βασιλεῶς,
ἡ δὲ Λύσις τῆς σοφωτάτης καὶ αὐμνήτης βασιλεῶς, σύνταγμα τί καὶ
βασιλεὺς ἀναδῆς ἔσται ἄξιον ποίημα.

Sequitur Praefatio in librum Imperatoris.

α Ὅσα δὲ ἀναφυλάττειται περικύβητος γινόμενα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ,
ἡταί πῆξις καὶ ἀκολυθία τῶν ὁσίων καὶ περὶφανῶν περὶελευσίων ἐν αἷς
οἱ βασιλεῖς ἀπιάτουν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

β Ἀκτα τῆς ἑορτῆς τῶν Χρυσομένων.

γ Ἑορτὴ τῶν Φατῶν. Ἀκτα τῶν δύο μερῶν.

δ Ἀκτα τῆς ἑορτῆς τῆς ἀγίας πάρας.

ε Ἀκτα τῆς ἑορτῆς δευτέρης τῆς ἀνακηρύξεως.

ς Ἀκτα τῆς ἑορτῆς τῆς κυριακῆς τῆς ἀντίπαρχας.

ζ Τῆς ἑορτῆς τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

η Τῆς ἑορτῆς τῆς ἀναληψίμης.

θ Τῆς ἑορτῆς τῆς πεντηκοστῆς.

ι Ὅσα δὲ ἀναφυλάττειται ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἀνακηρύξεως.

* Hoc vocabulum cum superiore ἀραφίων non intelligo.

- 5) à metatore sive menſuratore Imperatorii tentorii. *Equi ſagmarii L.*
 6) à Domeſtico Imperatoris Veſtiario, & qvæ ex cubiculo ſupeditantur ad ſarcinas ejusdem Imperatorii Veſtiarii. *Equi ſagmarii XXX.*
 7) De iis, qvæ ad aliarum Gentium Principes mittuntur Xeniorum loco.
 8) De illis qvæ * * *
 i) De rebus privatis Imperatoris. *Equi ſagmarii XLVI.* Atque de ſarcinis & impedimentis hætenus.
id. De vigiliis ſibi excubiis.
 2. Qvænam oporteat fieri, quando ab expeditione vel è longo itinere Imperator revertitur.
 3. De Baſilii Imperatoris Chriſtum amantiſ reditu è caſtris poſt victoriam à Tephricæ opido, ac Germanicæ.
 4. Theophili Imperatoris reditu è caſtris, cum potenter viciffet beligerantes adverſus ipſum è Cilicia Tarſitas, Mopſveſtitas, Adanitas, Irenopolitas, Anazarbitas, alioſque ad vicies mille.
 CONSTANTINI Chriſtum amantiſ & in eodem Chriſto ſempiterno Rege Imperatoris, Filii Leonis ſapientiſſi, & perpetua memoria digni Imp. Syntagma & Regia induſtria vere dignum opus.

Poſt præſationem ſequitur opus ipſum ſatiſ ſpiffum, cujus hæc ſunt capita:

1. Qvænam oporteat obſervare, quando proceſſio fit in magnam Eccleſiam, ſive Ordo & ſeries ſolennium & illuſtrium proceſſionum, quando Imperatores ad magnam Eccleſiam accedunt.
 2. Acta feſti Natalitiorum Chriſti.
 3. Feſtum Luminum. Acta utriuſque * factionis.
 4. Acta feſto Sancti Paſchatis. (ſchatis.
 5. Acta feria ſecunda in hebdomade renovationis, ſive poſtridie Paſchæ.
 6. Acta feriz Dominicæ poſt Paſchæ.
 7. Feria quarta Hebdomadis quartæ poſt Paſchæ.
 8. Feſto Aſcenſionis Chriſti.
 9. Feſto Pentecoſtes.
 10. Qvæ obſervare oporteat poſtridie Paſchatos, ſive die ſecunda in hebdomade renovationis.

Libri ſti Pars Altera.

K k k k

106

• Venetæ & Præſinæ intellige.

- 10 Qvæ observare oporteat die tertia ejusdem hebdomadis, sacra S. Sergio.
- 11 Qvæ oporteat observare die quarta, & qvæ in illa perficiantur. De Patriarchæ adhortatione.
- 12 Qvæ oporteat observare die quinta in hebdomade renovationis quando salutatio Imperatoris celebratur in aureo triclinio.
- 13 Qvæ oporteat observare in parasceve renovationis, sive die sexta.
- 14 Qvæ oporteat observare in Dominica post Pascha, quando Imperator accedit ad sanctæ Sophiæ magnum Templum.
- 15 Qvæ oporteat observare quarta feria Hebdomadis quartæ post Pascha & in processione in Templum S. Mocii.
Oportet nosse etiam hoc, quibus locis utriusque factionis homines in hac processione recipiuntur.
- 16 Qvæ oporteat observare in festo & processione sacre Christi ascensionis.
- 17 Qvæ oporteat observare in Vigiliâ Sancti Eliæ, ipsoque ejus festo.
- 18 Calendis Maji, Encæniam novæ Ecclesiæ. Quænam observare oporteat festo Encæniorum novæ magnæ Ecclesiæ.
- 19 Qvæ oporteat observare in festo ac processione S. Demetrii.
- 20 Qvæ oporteat observare festo & processione exaltationis S. Crucis.
- 21 Qvæ oporteat observare festo & processione Sacre Christi DEI nostri Nativitatis in carnem.
- 22 Qvæ oporteat observare Calendis Mensis Januarii sacris S. Basilio.
- 23 Qvæ oporteat observare in Vigilia sanctorum Luminum.
- 24 Qvæ oporteat observare in Festo & in processione sanctorum Luminum.
- 25 Qvæ observare oporteat in Festo & in processione Occursus sive Purificationis S. Mariæ.
- 26 Quænam oporteat observare, quando festum Occursus incidit in feriam secundam sanctæ Hebdomadæ.
- 27 Quænam oporteat observare Dominica Orthodoxiæ, sive restitutionis Imaginum.
- 28 Qvæ observare oporteat Dominica mediæ hebdomadis Jejuniorum, quando venerandum & vivificum lignum crucis adoratur.
- 29 Qvæ oporteat observare, quando contingit festum Annunciationis S. Deiparæ incidere in Dominicam mediæ Hebdomadis.

λβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῆς Βασιλείας.

λγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἱορτῇ καὶ προελεύσει τῶν Βασιλέων.

λδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ εἰ καὶ ἔτι τῆς τῷ Βασιλεὺς περιόδου ἐν τοῖς ἡεροκομίαις.

λε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ πλεῖστα.

λς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Σαββάτῳ.

λζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ προελεύσει ἐνώσεως Ἐκκλησίας.

λη Χρῆ εἰδεῖναι, πῶς ἀλλάσσεσθαι οἱ Δεσπότες ἐν ταῖς ἱορταῖς καὶ προελεύσει.

λθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ εὐψίμῳ Βασιλεὺς.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων * ὅππῃ εὐψίμῳ Βασιλεὺς.

μ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ ἐμφανώματι Βασιλεὺς.

μα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ εὐψίμῳ Αυγύης.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅππῃ εὐψίμῳ Αυγύης.

μβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ ἐμφανώματι Αυγύης καὶ ἐμφανώματι.

μγ Ἀκτολογία τῶν δῆμων ἵταν πλὴν παγίοις πορφυροζώνηται.

μδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ χειροτονία Καίσαρος.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅππῃ χειροτονία Καίσαρος.

με Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ χειροτονία Νεβιλησίμης.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅππῃ χειροτονία Νεβιλησίμης.

μς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ προαγωγή Κυρπαλάτι.

μζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ προαγωγή Μαγίς, εἰ κελύει αὐτὴν ποιῆσαι, ἐπὶ προκίεσθαι τῆς μεγάλῃς Ἐκκλησίας ὁ Βασιλεὺς.

μη Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ προαγωγή Μαγίς, εἰ κελύει αὐτὴν ποιῆσαι εἰς κυριακὴν ** παγανῇ.

μθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅππῃ προαγωγή πατριῶς συγκλητικῆ καὶ στρατηγῇ.

ν Ὅσα

* Si opus ipsum liceret inspicere, forte pateret per δῆμους intelligi factiones agitatorum in Circo.

** verti, ac si esset παγανίας.

- λβ Qvānam oporteat observare in Vigilia Palmarum.
 λγ Qvānam oporteat observare in Palmarum festo ac Processione.
 λδ Qvā oporteat observare sancta & magna Qvinta, & de Imperatoris circuitione in Geroconiis.
 λε Qvā oporteat observare in magna Parasceve; & qvā illa die peragantur.
 λς Qvā oporteat observare sancto & magno Sabbato.
 λζ Qvā oporteat observare in processione Unionis * Ecclesie.
 λη Nolle oportet qvōmodo alternent Despotæ in festis ac Processionibus
 λθ Qvānam oporteat observare in Coronatione Imperatoris, Enarratio solennium qvā in Coronatione Imperatoris fieri solent.
 μ Qvā oporteat observare in Imperatoris inauguratione nuptiali.
 μα Qvānam oporteat observare in Augustæ coronatione. Enarratio solennium qvā in coronatione Augustæ fieri solent.
 μβ Qvānam observare oporteat in Augustæ inauguratione nuptiali.
 μγ Enarratio solennium qvā observantur, quando Imperatori nascitur filius Porphyrogenitus.
 μδ Qvānam oporteat observare in Cæsaris inauguratione. Enarratio solennium, quando Cæsar inauguratur.
 με Qvā oporteat observare in inauguratione Nobilissimi. Enarratio solennium qvā fiunt quando Nobilissimus inauguratur.
 μς Qvā oporteat observare in inauguratione Curopalatæ.
 μζ Qvā oporteat observare in inauguratione Magistrī Officiorum, si Imperator processum ejus fieri jubeat in magna Ecclesia.
 μη Qvā oporteat observare in inauguratione Magistrī Officiorum si Imperator eam jubeat fieri in templo Sanctissimæ Deiparæ.
 μθ Qvā oporteat observare in inauguratione Patricii Senatoris & præfecti militum.

Kkkk ;

, Qve

* Mense Julio sollemniter qvotannis prælegebatur Tomus Unionis, sopiendo schismati de trigamia, qvōd sub Leone Philosopho ortum fuerat, publicatus A. C. 920. VI. de Cangium in *scriptis*.

- ν "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ πατρικίων.
 Ακταλογία τῶν δῆμων ἐπὶ προαγωγῇ πατρικίων.
- νε "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ αὐθυπῶτων.
- νβ "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ζωῆς πατρικίας.
- νγ "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ πραιποσίτων.
- ιδ "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ὑπάρχει.
 Ακταλογία τῶν δῆμων ἐπὶ τῇ ὑπάρχει προαγωγῇ.
- ιε "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κοιμίσωρεθ.
- ις "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχου.
 Ακταλογία τῶν δῆμων ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχου.
- ιζ "Οζα δὲ παραφυλάττειν, εἰ κελεύει ὁ βασιλεὺς συμβάλλειν δὲ δὲ Δημάρ-
 χος ἐπὶ αὐτῷ.
- ιθ "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ δόπριουσι.
- ιθ "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ συμπίτων, καὶ λογοθέτων.
- ξ "Επὶ προαγωγῇ ἀντιγραφίων.
- ξα "Οζα δὲ παραφυλάττειν Σπαθηροκασιδάτω μέλλοντι γίνεσθαι πρ-
 οπαγεῖν.
- ξβ "Επιτάφιον βασιλείων.
- ξγ "Οζα δὲ παραφυλάττειν τῇ αἰτήσεως πλαμύντης γενεθλίων ἡμέρας τῶ βα-
 σιλείως.
- ξδ "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐν πρῶτοις δέξιμα.
- ξε "Οζα φυλάττειν τῇ δὲ ἐπαύλει ἐν δέξιμοις.
- ξς "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐν δέξιμοις τῇ χερσὶ ἐπαυρομένη, δόπριον ἡμέρας
 μὴ τὸ ἀντιπαχῶ.

- 1 Qvæ oporteat observare in declaratione Patriciorum. Enarratio solennium qvæ in Patricii declaratione fieri solent.
- 1a Qvæ oporteat observare in declaratione Proconsulum.
- 1b Qvæ oporteat observare, quando inauguratur Ornatrix Augusta Patricia.
- 1γ Qvæ oporteat observare in declaratione sive inauguratione Præpositi.
- 1δ Qvæ observare oporteat in præfecti inauguratione. Enarratio solennium qvæ in Præfecti inauguratione fieri solent.
- 11 Qvæ oporteat observare in inauguratione Qvæstoris.
- 15 Qvæ oporteat observare in declaratione Principis sive primicerii factionum Circensium. Enarratio solennium qvæ in Principis factionum inauguratione fieri solent.
- 1ζ Qvæ oporteat observare, quando Imperator jubet binos simul factionum Principes pronunciari.
- 1η Qvæ oporteat observare in declaratione secundicerii.
- 1θ Qvæ oporteat observare in inauguratione Assessorum judicii & Logothetarum. (rum,
- Ξ Qvæ oporteat observare quando inaugurantur Magistri scrinio-
- Ξa Qvæ oporteat observare quando Spatharocandidatus evehendus est in dignitatem Protospatharii.
- Ξβ Imperatorum Sepultura.
- Ξγ Qvænam observare oporteat post finitas preces & Vota in Natalitiis Imperatorum.
- Ξδ Qvænam oporteat observare pridie exceptionis quando in urbem venit Imperator.
- Ξ1 Qvæ oporteat observare mane ejusdiei quo Imperator in urbem veniens excipiendus est.
- Ξ5 Qvæ oporteat observare quando excipiendus est Imperator in aureo Hippodromo postridie Antipalchatis, sive Qvalimodogeniti.

ξζ Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν εἰς Σάξιμον ἤγαν εἰς κλητέριον.

ξη Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν δεξιμὰ γενόμενα ἐν τῇ μουσικῇ Φιάλῃ τῷ τρι-
κόγγῳ, χειμῶν Ⓞ δοτ Ⓞ καὶ βιάων ἀνέμων καὶ μὴ συγχωρεῖται γενέ-
σθαι ἐν τῇ ἐξέτεσι Φιάλεσι.

ξθ Περὶ τῆς τῶν ἀπάντων δρχοῖται τῆς αἰς π καὶ ᾠδαφύσεως ἐν ἐκάστῃ δε-
ξίμῃ ἐπιπλημμένων ἐν τοῖς μεγάλοις Φιάλεσι.

ο Περὶ τῶ χρυσῷ ἵπποδρομίῳ, καὶ τῷ ἐν αὐτῇ τελευμμένων.

Περὶ τῶ δειλινῷ ἵπποδρομίῳ.

ξζ Qvæ oporteat observare in Saximodeximo convivio.

ξη Qvæ oporteat observare circa Imperatoris exceptionem in sacro
stagno quod à tribus conchis nomen habet, quando tempestas
vel vehementes venti haud permittunt illud in consvetis phialis
sive majoribus labris facere.

ξθ De iis qvæ ab omnibus Proceribus ordinibusqve fiunt quando
Imperator in majoribus lacubus sive labris excipiendus est.

ι. De aureo Hippodromo sive circo, & qvæ in illo peraguntur.

De vespertino Hippodromio sive decursione eqvestri.

*Cetera Grace tantum subungere placet, cum opus ipsum inspicere mihi per
locorum distantiam jam non sit integrum, Et eo inconsulto verendum sit ne in vo-
cabulis in quibus hæreo, errores pro versione vel conjectura mea lectioni obstrudam.*

οα Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν ἱππικῷ ἀγομένῃ τῷ καταλόγῳ.

1. Περὶ τῆς ὄρας πῶς δὲ κοιλίην.

2. Ἀκτὰ ἐπὶ νύκτῃ τῶν ἡνίοχων.

3. Ὅσα δὲ τελεῖν εἰς τὸ δειλινὸν ἵπποδρομίον.

4. Ὅσα δὲ τελεῖσθαι μικροκανίτῃ μέλλοντ Ⓞ γίνεσθαι φακτικοναρίῳ.

5. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν βηγαίῳ ζωντυμένῳ.

6. Ἀκτὰ ἐπινικίῳ θραιαμβευομένων ἐπὶ τῷ ἵπποδρομίῳ.

7. Ἀκτὰ ἐπὶ μεγιστάνων ἀμειβῶ ἐν πολέμῳ ἡττηθέντων καὶ ἀναιρεθέντων.

8. Περὶ ἵππῳ παραγωνιζομένῳ τῷ αἰ βαίῃ, καὶ πῶς δὲ αὐτὸν υπαλλάσ-
σεισθαι.

9. Περὶ τῷ ποτρετῷ.

10. Περὶ διζερσίῳ.

11. Περὶ μερίδων.

12. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἡνίοχον ἀγομένῃ τῷ βαίῳ.

13. Περὶ τῷ κρεμάσῃ καὶ ἀποκρεμάσῃ.

14. Περὶ ἵππῳ ἀπολύοντ Ⓞ.

15. Περὶ πρέβας.

αβ Μηνί Μαΐου ια. τελεῖται τὸ ἱππικὸν τῷ γενεθλίῳ ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου αρα
 βασιλίδου πόλεως, ἔτους.

αγ Ὅσα δὲ τελεῖσθαι τῇ παραμονῇ τῇ Λαχανικῇ ἵπποδρομίῃ, ἤγυν τῷ γενεθλίῳ
 ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου βασιλίδου πόλεως.

αδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῆς Φακκαρίας τελευτήσης.

1. Περί τῶ αὐτῇ ἵπποδρομίῃ, πῶς δὲ καίλιν.

2. Περί τῶν βυγῶν, πῶς δὲ αὐταῖς τελεῖσθαι.

3. Ἄκτα ἀπὸ ἰκῆς εἰς τὸ αὐτὸ ἵπποδρόμιον.

4. Ἄκτα, ὅτε τρέχουσιν οἱ δρομικοὶ τῷ ἐνδὲς μέρεος ἀπὸ * *

6. Ἄκτα εἰς τὴν καίλιν τῶν πεζῶν.

7. Ἄκτα κέμονται τῷ μαναρίῳ εἰς τὸ πεζόν.

αε Περί τῶ βοτῶ, ὅπως δὲ τελεῖσθαι.

αζ Περί τῇ Μακεδονικῇ ἵπποδρομίῃ τῷ λεγομένῳ Λυπεραλίας.

Ακτολογία τῶν δόμων εἰς τὸ μακεδονικὸν ἵπποδρόμιον.

αη Τὰ ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων τῷ Κοιμίστῳ ἐν ταῖς προελεύσεσι τῶν Δεσποτῶν ἐν
 τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ῥωμαιοὶ ἀδόμενα.

αι Ἐκδοεῖς τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν Βυκαλίων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν ἐν ἀκρυβίταιν,

αθ Ἐυφημία αἶμα πρῶτῃ ὑπὸ τῷ στρατοπέδῳ ἐμβαδύνειν.

π Ἐυφημία λεγομένη ὑπὸ τῷ στρατοπέδῳ ἡνίκα κατὰ πολέμῳ ἐπινίκια αἶμα ὁ Ἀν-
 τοκράτωρ, ἢ εἰρηρίσιον δεῖναι τῷ στρατοπέδῳ, εἴτε τις αἰὶν βασιλεὺς
 διανομῇ. τὰ αὐτὰ δὲ λέγεται καὶ τελευταίᾳ ἀγομένῃ.

κα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τευγῇ * * ἐν προκρίσει τῆς
 ἱερίας.

κε Ἄκτα ἀδόμενα τῷ ὑπάρχῳ τῇ κυριακῇ τῆς Βασιφόρου, ἀπιοῦσι ἐν τῷ κατὰ τῇ
 αἰνῇ μάστου ῥωμανῶν.

κυ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς τὸν τῷ δημάρχῳ καλημέρῳ, τῇ τρίτῃ τῆς Ταλα-
 λείας.

κδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ νυμφαγωγίᾳ

κε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς σεφάνωμα.

κς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῷ δειπνῷ τῶν ἐν ἀκρυβίταιν εἰς τὸ λεγόμενον
 Γοῖθαιον.

κζ Ἐκ τῶν τῷ Μαρίστῳ * Πέτρῳ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κόμη-
 τορ Ἀδμητισίαν, καὶ κόμητῳ σχολῆς καὶ κοροπαλάτῳ.

κη Τὰ αὐτῇ Πέτρῳ, ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτε γένηται Ἀνγκυλῶν ἢ ἀνδύ-
 πατῶν.

LIII

πθ

Libri scti Pars Altera.

* Petrum intellige de quo supra p. 234.

- πδ Περὶ διαφορᾶς Στρατιῶν καὶ πόθεν αὐταὶ δίδονται, καὶ τί ἀρμύζει ἐκαστὴν σκεπὴν, ὅσα εὐρεῖν ἡδυνήθημεν.
- η Όσα δὲ παραφυλάττειν εἰς τὸ ἀναγόμενός ἐν ταῖς αὐαῖς μέρεσιν βασιλέως ἀποστεί-
λη πρέσβεις καὶ λαυράτα, μηδέπω δεχθεῖς ὑπὸ τῷ ἐνταῦθα βασιλέως εἰς
τὴν βασιλείαν, καὶ πῶς βεβαιῶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ καὶ τὰς πρέσβεις ἀπολύει.
- ηα Όσα δὲ παραφυλάττειν ὅτε μέλλει δέχεσθαι τὰς αὐτὰς πρέσβεις καὶ βεβαιῶ τὴν
βασιλείαν καὶ ἀπολύει αὐτὰς.
- ηβ Όσα δὲ παραφυλάττειν πρεσβύτη μεγάλοι ἐρχομένους. Πέρσων.
- ηγ Όσα δὲ ἐν ταῖς αὐαῖς ἡμέραις ἐπὶ τῷ πρεσβύτῃ παραφυλάττειν.
- ηδ Ἀναγόμενους Λέοντες βασιλέως τῷ τῆς θείας λήξεως.
- ηε Ἀναγόμενους Ἀνασασί βασιλέως τῷ τῆς θείας λήξεως.
- ης Ἀναγόμενους βασιλέως Ἰωάννη τῷ τῆς θείας λήξεως.
- ιζ Ἀναγόμενους Λέοντες τῷ Μικρῷ.
- ιη Ἀναγόμενους τῷ ἑσπεροτάτῃ ἡμῶν δεσπότη Ἰωαννιανῷ.
- ιθ * Ἀναγόμενους Νικηφόρου βασιλέως τῷ Φιλοφρίστῃ καὶ αἰδμηκατάτῃ. τῷ γηγενεῖ
δεμεσίτῃ τῶν σχολῶν τῆς αἰαταλῆς
- ε. Ἐπὶ προαγωγῇ προέδρου τῆς ἀπάσης συγκλήτου.

Sequitur INDEX Capitum libri secundii.

Πίναξ ἐν Θεῷ τῷ δευτέρῃ βιβλίῳ.

- α Όσα δὲ φυλάττειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνοίγοντες τὴν Παλατίαν καὶ τινε καθ' ἑ-
μερινὴς ἱσαμένους προελεύσεως.
- β Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ προελεύσει τῇ καθ' ἑκάστη κυριακῇ τελευτήσας.
- γ Όσα δὲ παραφυλάττειν τῷ βασιλέως προβαλλομένους Δομίσκιον τῶν σχολῶν ἢ
στρατηγὸς ἢ Δρυγγάριον τῶν πλοίων, ἢ Σακελλάριον ἢ τῷ Σακελλῷ, ἢ λοι-
πὸς ὁφεισμένους.
- δ Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ῥάκτωρ.
- ε Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Συγκλήτου.
- ς Όσα δὲ παραφυλάττειν ὅς τὰ νῦν ἐπιτελεῖται ἢ τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Κωνσταν-
τίνῃ ἐτήσιον μνήμῃ, καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῶν ἰδρυθέντων τιμίων ναυῶν ἐν τῷ
νέῳ Παλατίῳ τῷ Βόνῃ.
- ζ Όσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν ἀγίων πάντων.
- η Όσα δὲ παραφυλάττειν τῇ πρώτῃ τῷ Ἀγγέστῃ μηνός, τῷ τιμίῳ καὶ ζωποιοῦ
ναυῶν ἐξέρχομένους.
- θ Όσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλα-
χέρῃ μηνός Ἀγγέστῃ μή.
- * Hujus capituli titulo Monogramma Constantini prefigitur.

- ε "Όσα δὲ παραφυλάττειν τῇ δευτέρᾳ τῆς ἀγίας ἑβδομάδῳ.
 ια "Όσα δὲ παραφυλάττειν τῶν τιμίων σαυρῶν μελιόντων ἐξίεναι τῇ μέσῃ ἑβδομάδῃ τῆς ἀγίας τεσσαρακοσῆς.
 ιβ "Όσα δὲ παραφυλάττειν τῶν Δεσποτῶν ἀπιόντων λίσσασθαι ἐν Βλαχέρναις.
 ιγ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ παγαγῇ κυριακῇ, ἥ ἐν αἷῃ κοινῇ ἡμέρᾳ μελιόντων τῶν Δεσποτῶν ἀπείναι εἰς τὴν ἀγίαν Ἀποστόλην, ὅσα εἰς ἕτερον ἰαὸν ἵστασθαι.
 ιδ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ χριστοῦ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως.
 ιε "Όσα δὲ παραφυλάττειν δοχῆς γινομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλῶν τῆς Μαντινάρας τῶν Δεσποτῶν καθιζομένων ἐπὶ τῷ Σολομονίῳ θρόνῳ.
 ις Περὶ τῆς δοχῆς τῆς γινομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλῶν ἐπὶ Κωνσταντίνῳ Ῥωμανῷ τῇ παρουσίᾳ τῷ παρὰ τῷ Ἀμερμῇ, ἀπὸ Τάρεσσιν ἐλθόντων προσβῆναι, περὶ τῷ ἱαλ-
 λαγίῳ καὶ τῆς εἰρήνης, μὴν Μάϊῳ καὶ ἡμέρᾳ, Ἰνδικτιῶνι Δ ἐν ᾧ καὶ περὶ
 τῆς τῶν Ἰσπανῶν δοχῆς καὶ περὶ τῷ γεγονότῳ τότε ἱπποδρομίᾳ, αὐαύτως καὶ
 περὶ τῆς ἐορτῆς τῇ Κυρίῳ μεταμορφώσεως ε καὶ τῆς τῷ Δελεμῇ δοχῆς, ἔτι τῆς
 ἡγεμονίᾳ καὶ τῆς ἀρχοντίσσης Ἐλγας τῶν Ῥώσων, οἷοις ταῦτα πάντα
 ἐτελεύτησαν.
 ιζ "Όσα δὲ παραφυλάττειν προερχομένων τῶν Ἀρχόντων τῶν δ' τωγμάτων εἰς τὸν
 ἱπποδρομον.
 ιη Ἀναγέρσις Ῥωμανῷ τῷ κορυφογενήτῃ καὶ Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ.
 ιθ "Όσα δὲ παραφυλάττειν θρυμαλῶν ἐπιτελεσμένων ὅτε τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ, ἢ τῷ
 μικρῷ, ἢ τῆς Ἀυγίστης.
 κ "Όσα δὲ γίνεσθαι θριάμβων ἐπικλίων τελεμένων ἐν τῷ Φόρῳ μετὰ λιτῆς, μέλονται
 τῷ Βασιλεῖ παύσαι Ἀγαρηνῶν μεγίστων.
 κα "Όσα δὲ παραφυλάττειν θριάμβων τελεμένων ἐπικλίων ἐν τῷ ἱπποδρομίᾳ.
 κβ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν τοχθῇ ἄρρεν παιδίον τῷ Βασιλεῖ.
 κγ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ βαπτισμῷ ἄρρεν παιδίον Βασιλέως.
 κδ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ κρήνματος παιδὸς Βασιλέως.
 κε Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικῆς αἰρέας.
 κς Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικῆς αἰρέας.
 κζ Περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς συμβάντων γενέσθαι, περὶ τῇ παλαιᾷ συνήθειᾳ τῆς
 τελεμένης ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.
 κη Ὅπως Ἡρακλεῖος ὑπὸ τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, ἀπὸ τῆς τῷ Καίσαρ αἰτίας ἀνέχθη εἰς
 τὸ σχῆμα τῆς Βασιλείας, καὶ πῶς Δαβὶδ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονε Καίσαρ.
 κθ Περὶ προέκτισιν τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

α Πως ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομῇ ἐδίξατο Ἡράκλει^Ϟ τὸς τῆς συγκλήτης, παρόντ^Ϟ καὶ τῷ Πατριάρχῃ.

λα Περὶ κηδείας Πατριάρχῃ.

λβ Πως δεῖ προσφέρειν τὸν Βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀναδήματα.

λγ Περὶ αἰτήσεως δεξιμῶν τῶν δύο μερῶν ἱερῆς παροῦσης.

λδ Περὶ προαγωγῆς αἰξιωματῶν ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίῳ^Ϟ αυτοκρατορίας καὶ σεψίμου, καὶ γενηθῆναι καὶ σεφενώμακτες.

λε Περὶ προαγωγῆς αἰξιωματῶν ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίῳ γενομένης, καὶ ἑτέρων ταύτων.

λς Περὶ Σεξιμῶν.

λζ Περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ ἐπαρχῶν ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομῇ προκληθεῖτ^Ϟ ἐν τῷ Σεξιμῶν πρὸ τῷ αὐτῷ ἱπποδρομῇ.

λη Περὶ τινων ἀποστατησάντων καὶ πάλιν δουλοθέτων πως ἐδιχθῆσαν παρὰ τῷ Βασιλείῳ.

λθ Περὶ τῆς χειροτονίας Θεοφylaκτε τῷ ἀγιοτάτῳ Πατριάρχῃ.

μ Περὶ τῷ Πατριάρχῃ ὅτι τὸ παλαιόν, ἴδιον ἔχειν προποσέτων.

μα Περὶ τῆς, τίς τρέπων τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τῷ πάσχᾳ περιβάλλονται τὸς λαοῖς ἐπὶ Βασιλεὺς καὶ οἱ Μαγιστροὶ καὶ ἀνθύπατοι πατρίκιοι τὰ ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῷ Φάρι καίμενα σκῆνη καὶ λοιπὰ. καὶ ταῖς τοῖς ἀγνῶν Στίφωνα ἐν τῇ Δάφνῃ.

μβ Ὅσα δεῖ τῶν ἀναξίμων.

μγ Ἰππομνημα ἐν συντόμῳ τῶν βασιλευσάντων Βασιλέων ἐν τῇδε μεγάλῃ καὶ ὑποχρησάτῃ Κωνσταντίνῃ πόλει, ἀπὸ τῆς μεγάλῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ καὶ ἀγίῃ Κωνσταντίνῃ.

μδ Περὶ τῶν τάφων τῶν Βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ἡρώδῃ τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ, γράων τῇ μεγάλῃ Ἰουστινιανῇ. Ἐυφροσύμῃ ὑπὸ τῶν στρατοπέδων νίκης καὶ Θριαμβῶν ἀγομένῃ. ἴστω δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ εὐφημία ἀδεται καὶ παρὰ τῷ λοιπῷ στρατοπέδῳ, ἡνίκα Φιλοτιμίᾳ τις ἡ Μαῖνμας παρὰ τῷ Βασιλείῳ αὐτοῖς παρὰσχυθῇ. ἡ παρὰ τὸν Σάρδων ἀδομένη εὐφημία τοῖς Βασιλεῦσιν.

με Ἡ γενομένη ἐξόπλισις καὶ ἐξόδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς μάχης καὶ τὰ καὶ τὰ ἀποσταλέντες κατὰ τῆς Θεολέως Κρίτης ἡ μετὰ τῷ πατρικίῳ ἡμερίᾳ καὶ Λογοθέτῃ τῷ δρόμῳ, ἐπὶ Λέοντ^Ϟ τῷ Φιλικροῖς δεσπότῃ.

μς Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς Θεολέως Κρίτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις ἐπὶ Κωνσταντίνῃ καὶ Ρωμαῖν τῶν πορφυρογενήτων, εἰς ἡδίστικον.

* ἡ ἐκκλησία.

** Decit hoc caput in codice, manifestis excisionibus, signis existentibus, † ἡ κρήνη.

μζ

μὲν οὖς ἐφείλετο ὁ Βασιλεὺς ὀνόμασι τιμῶν τοῖς μεγίστοις τῶν πρώτων ἱδνῶν.
μηδ' οἱ τῶν ἀπὸ διαφορῶν ἱδνῶν ἐρχομένων πρεσβείων πρὸς τὸν Βασιλέα χαρι-
τισμοί.

• μθ Τὰ αἵματα τῶν εἰς τὰς Ἑθνικὰς γενομένων ἐπιδραφῶν.

ν Ἐστὶν τὰ ἐκτεθέντα διδοῦναι παρὰ τῶν ὀφειλόντων τῶν τιμῶν ἢ τε ἀξιωμα-
κῶν ὀφφικίους καὶ ὡς ὑπάρχον ἐπὶ Λεόντῳ τῇ Φιλοχρίστῳ Δεσπότη.

να Ἐστὶν αἱ κατὰ τύπον νόμοι τῶν στρατηγῶν καὶ κλησηρχῶν.

ηθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν ἐν ἐχθρῷ βύλεται πρεσβεῖν ὁ Βασιλεὺς καὶ
ιδεῖν τὰ ὀρίων τῇ στρατηγίᾳ.

νγ Ἀκριβολογία τῆς τῶν Βασιλικῶν κλητορίων καταστάσεως καὶ ἐκάστῃ τῶν ἀξιωμα-
τῶν πρόσκλησις καὶ τιμὴ συνταχθεῖσα ἐξ ἀρχαίων κλητορολογίων ἐπὶ Λέον-
τῳ τῇ Φιλοχρίστῳ Δεσπότη, καὶ σφωτάται ἡμῶν Βασιλεὺς μηνὶ Σεπτεμ-
βρίῳ Ἰνδικτινὴ γ' ἔτις ἀπὸ κλήσεως κόσμου γῆν ὑπὸ Φιλῶν.

ηδ περὶ διανομῶν τῶν εὐσεβῶν τῇ βασιλείᾳ ἐν τε τοῖς βασιλείοις καὶ σεψίμοις
καὶ αὐτοκρατορίαις.

νε Ἐπιφανὴς ἐπισκοπὴ κύριον ἐκδοσις πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπολι-
τῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων.

νς περὶ τῆς διανομῆς τῶν κομβίων τῶν συνῆδων τῶν παλαιῶν, περὶ τῶν συνῆδων
τῶν πρωτοσίτων ὧν λαμβάνουσιν ἐν τοῖς τάγμασιν τῇ ἵπποδρομίᾳ.

ηζ Βίος * Ἀλεξάνδρου τῇ Μακεδόντῳ, καὶ ἱστορίαν ἔχων Φάκτα ζδ'.

ηθ Τῇ φυσικῇ ἢ τῶν ἐκάστῃ θηρίᾳ θαυμαστικῇ ἔξῃς. πρὸς Θεὸν ἀναγωγὴ καὶ
τῶν ἐν βίῳ ἐναρξέντων λόγοι ν.

Codicis ipsius MS. quem edi è reliteraria utiqve esset, hanc
descriptionem Nobilissimo Possessori D. Uffenbachio in acceptis
refero:

*Codex forma est majori, quam in Folio vocare solent, in membranas per-
gamenas easque firmiores, leviores atque nitidiores, quam quibus postremis,
ante Typographia inventionem, temporibus utebantur, exaratus. Quanquam
de ejus aetate certo definire non auserim, illum tamen longe ante Urbis expugnationem
in ipsa Graecia scriptum esse, existimo. Summa enim cura atque dexterioritate con-
fectus, ut sphaemata, quibus recentiores ex Scribarum ignorantia atque osci-
tantia sciant, vel nulla vel exigua varissime occurrant. Et licet elegantia
Scriptura tanta appareat, ac si integrum volumen non solum eadem manu, sed*

LIII 3

eadem

• Duo postrema capita in MS. desiderantur.

eodem calamo eademque die descriptum videatur; Litterarum tamen character antiquior est & à nostro multum differt, atque ideo lectionem in initio difficiliorem reddit, quia difficultas augetur per Sigla vel Litterarum compendia, & quod voces minus distincta nullo plerumque insertitio sibi coharcent. Quod equidem notam non contemnendam antiquitatis GL. Salmasius * asserit. Accensus adieci illam nec tollunt nec minuunt, cum ab Aristophane jamdum inventi ** & in vetustissimis atque praestantissimis Codicibus saepe reperiantur. Externa Libri facies, involocrum nimirum ex corio bubulo Turcico constans auroque obductum atque Regum Hungariae Insignia, quae in utraque parte apparent, satis demonstrans, non ultimum inter celeberrima atque instructissima Budensis, seu quondam Bibliothecae κατήχητα locum obtinuisse. De quo infra pluribus. Sed ut ad interiora accedam. Primus Tractatus omnem apparatus bellicum omniaque ad illum necessaria exactissime describit. Reliqui, Ritus Ecclesiasticos, Cerimonias in uno quoque festo die observari solitas prolixius enumerant. Hinc non solum quae ad statum aulicum & Ecclesiasticum pertinent, sed multa etiam quae ad Topographiam Urbis, Officiorum atque Dignitatum notitiam utramque, Ecclesiasticam imprimis horum Temporum Historiam, faciunt, reperiuntur, quae alibi frustra quaesiveris. Quod luculento est indicio hoc opus nunquam produsse. Multa enim tam Palatii quam Ecclesiae Officia à Codino atque Meursio omissa ex illo produci, multa etiam illustrari possunt. Innumera quoque voces occurrunt, quae neque Glossaria à Labbaeo, Meursio, du Cangio composita, neque Hesychius, neque Suidas habent. Quare ad Linguae etiam peritiam haud parum conducit. Strylus caterum satù comptus atque pro istius Seculi Barbarie sat elegans. Nunquam vero editum, imo vix cognitum haellenus optimum fuisse Codicem prorsus miror. Neque enim inter opera Constantini à Vulcanio vel ab aliis publicè juris facta apparet, neque ab Haenckio, nec alio quod sciam, ulla ejus sit mentio. Verum du Fresnei Domini du Cange industriam effugisse plane demiror, quippe qui ad illustrandam Orientalis Imperii Historiam, & Glossarium suum adornandum incomparabili prorsus studio omnia rimatus est. Solus Gesnerus, † in Historia Litteraria peritissimus, ejus bisce meminisse, dum inter alia Constantini Opera recenset: Volumen Graecum magnum ex Bibliotheca Hungarica de Ceremoniis aulicis Sacris & prophanis. Videndum pergit Gesnerus, an forte sit idem Liber qui Harmenopulo tribuitur in Catalogo

* Epistol. ad Cl. Sarravium quæ CLXXXIII. est in edit. Burmanni p. 186. seq.

** Idem Salmasius l. c.

† Sive Jacobus Frisius potius in Epitome Bibl. Gesnerianæ & continuatione ap. Fro-schov. 1593. fol. p. 173.

logo Bibliothecæ Regis Gallorum, Ordo Regii Palatii. Nullum vero mihi dubium est, aut falsò Constantino Harmenopulo inscribi aut plane diversum esse debere. Cum expressissimis verbis Imperator in omnium Tractatum Titulus & præloquii illos sibi ipsi vindicet, & quem Constantino Harmenopulo tribuit Codex, de Aulicis, meus vero de Ecclesiasticis potissimum agat. Du Cangius qui omnia Regia Bibl. MSS. sedulo excussit, Harmenopulum non vidit, alias neglexisset minime, quare illum adesse dixi credo. Si Labbei Bibliotheca MSS. * ad manus esset lubens consuluissem, in enim Regia Bibliotheca MSS. inter cetera enumerat, qualis autem sit Catalogus de quo Gesnerus, ignoro. MS tum fuisse oportet. Singularem enim Regiorum MS torum Indicem unquam typis vulgatum esse, me latet. Illum vero ipsum esse Codicem qui Budensis Libreria supellectilibus uberrima atque præstantissima quondam fuit, Ungaria Regum arma ut supra dixi gentilitia, quibus ex utroque latere splendet, comprobant. In ultima Urbis Bude expugnatione aliqua Bibliotheca rudera recuperata, qua Julius à Pfugk † descripsit, sed meus Codex non memoratur, quare longe ante evasisse oportet. Quibus autem satis in meas tandem manus deveniret, equidem ignoro. Exiguo are à me redemptus fuit, in magno autem pretio mihi habetur, dignus etiam qui lucem publicum videat. Quod an mea unquam opera fiet nescio, exiguum enim in Græcis notitiam meam ingenue agnosco, neque qui hodie grassatur scribendi pruritus me tenet, ut Scriptoris vel Editoris nomen nullo Reipubl. Litteraria commodo temere mihi arrogare velim. Interim gratus mihi labor est, quem cum Dn. Schneidero dilecto Schmidt Viro Græcarum imò omnium Litterarum peritissimo, Codici impendo. Hujus industria (nam mea quam confero symbola exigua vel nulla,) prioris atq; dimidia etiam parte secundi Tractatus versio jam delineata. Rudis ea quidem, sed secundis curis, & si plura quam supra à me nominata Glossaria nalli erimus expolietur.

Non dubium est quin egregio prorsus munere rem litterariam beaturi, & Historiæ Byzantinæ novem atqve insignem lucem allaturi sint viri præstantissimi, si locuples hoc atqve Imperatoris auspici-

* In hac pag. 270. memoratur ex MSS. Bibl. Regiæ, post Harmenopoli promptuarium libris VIII. distinctum & pleraque alia ad utrumque jus Græcorum præstantia opuscula, *Officia Palatii & Ecclesiæ* ac sedes Patriarchæ CPol. subiectæ sub Leone Philosopho & Andronico Palæologo, & τὰς τῶν ὑπολαβῶν per Demetrium Gemiltum Protonotarium magnæ Ecclesiæ Diaconum, Inscriptiones Patriarchæ CPol. ad Papam & cæteros Patriarchas, Archiepiscopos. Sed nihil hæc ad præsens opus.

† in Epistola ad Seckendorffium quæ extat T. II. Collectionis Madero Schmidianæ de Bibliothecis pag. 310. seq.

auspiciis elucubratum opus studio ac labore suo recensitum atque explicatum quamprimum publicaverint.

XXV. ANSELMII BANDURII Conspectus * Operum S. NICEPHORI Patriarchæ CPol., quorum pauci hactenus edita fuerunt, edendorum propædæm duobus Tomis in fol. cum interpretatione Latina, notis atque VIII. Dissertationibus Criticis, Dogmaticis & Historicis.

Erudito Lectori.

Inter Constantinopolitanos præsules, nullus ab ævo Chrysostomi fuit tot doctrinæ pietatisque dotibus exornatus, quot Nicephorus ille, qui octavo sæculo, omnes Iconoclastarum imperus excepit, scripta & molimina egregie repulit. Ejus opera a multis tentata, hactenusque tamen in variis Bibliothecis latentia cum in lucem edere animus sit, doctorum opem & consilium expetere cogor; tum ut si quid in Bibliothecis extet hoc in catalogo non expressum, ea de re me commonefacere non dedignentur; tum ut si uspiam pauca illa quæ temporum injuria in manuscriptis nostris exciderunt, quæque suo loco notavimus, reperiantur, ea nobis ad publicum usum commodare ne graventur.

Quanti vero æstimanda sint isthæc Opera, etsi res ipsa per se loquatur, paucis tamen recensere ne pigeat. Hic Iconomachorum omnes sententiæ, impia dicta, & molitiones aperiuntur, & incredibili diligentia confutantur; quæ in re nihil perfectius hucusque in lucem prolatum est. Hic bene multa ad Historiam pertinentia, & ab Historicis intacta, narrantur; ac ubiq; absoluta & varia in rebus cum ecclesiasticis tum profanis Nicephori eruditio deprehenditur. Constantinii Copronymi, quem Mamonomam ubique nuncupat, ausus in temeranda religione variis, doli, fraudesque, furor in Christianos, machinationes contra piam fidem, admixtis subinde rerum gestarum monumentis recensentur, ejusdemque impia doctrina pro virili refellitur. Hic Eusebii Cæsariensis dogmata, ut impia & à Christianæ fidei sinceritate aliena, confutantur: nam inter Græcorum præstantissimos Eusebius ut Arianus & hæreticus (nec fortasse injuria) semper ** habitus est: in his vero quæ Eusebium spectant multa habentur hact-

* Promissus à me hoc ipso capite pag. 296.

** Vide tamen quæ pro excusando Eusebio supra pag. 32.

hactenus inedita & ignota, quæ ad illorum temporum historiam apprime conducant. *Epiphanidius* item cujusdam, cujus nec ætas, nec nomen ita comperta sunt, sententia adfertur, ac utpote impia & lethifera profligatur. Quodque, meo quidem iudicio, præstantissimum est, multa nova & inobservata de Synodo secunda Nicæna profert; iis longe sinceriora quæ jam in collectione Synodorum comparent; utpote quæ ab oculato teste, qui rebus etiam interfuerit, tradantur. Multa item sanctorum Patrum vel fragmenta, vel etiam opuscula pene integra nondum edita, hic passim inserta nec sine voluptate reperiatis; In his *Macarii Magneti* vix noti scriptoris, qui teste Nicephoro primis Ecclesiæ sæculis floruit, pretiosa *δογμασµατὰ* quam plurima, quibus alia ejusdem scriptoris fragmenta ad doctrinam Ecclesiasticam perquam utilia, a doctissimo & humanissimo *Joanne Boivinio* accepta, adjunximus. Nec sine examine ille & perquisitione, Patrum opera in medium adfert, sed sicubi opus *ἡθελον* vel *ἠδύλας* accurate & sagaciter edidit. Non immerito igitur vir tantus passim à scriptoribus cum æqualibus, tum subsequenti ævi, à doctrina, à religione, à disciplinarum omniū scientia, laudatur: in his primas tenent Ignatius ejus vitæ scriptor, Theodorus Studita, Photius in Bibliotheca & alii, quorum testimonia initio operum ejusdem Nicephori adferemus. Et si vero nunc primum Nicephori opera isthæc in lucem prodeant, non defuerunt qui antea ea publicare voluerint. Inter eos *Combesius* vir de re literaria optime meritus, ut videre est in Præfatione ad vitam Nicephori. At si ve aliis distentus negotiis, si ve morte præoccupatus; aliis rem dimisit; cujus promissa si expleamus, nos pergratum literatis omnibus facturos confidimus. His dissertationes criticas, dogmaticas, historicas ad operis elucidationem, ut in laterculo videre licet, adjiciemus.

Prodeunt autem isthæc ex codicibus Regiis 1826. 1989. 2378. exque Colbertino 364. Hisce porro ineditis operibus, alia omnia subjungemus, quæ publici juris sunt, quæque ordine digesta in fine sequentis laterculi reperiatis. Hæc omnia vero duobus in folio Tomis complectemur: nisi fortasse ampliorem segetem ex Vaticana Bibliotheca eruere liceat, ubi jam omnia studiosis patent beneficio summi Pontificis CLEMENTIS XI. qui ad bonum Reipublicæ cum

M m m m

Eccle-

Libri sti Pars Altera.

Ecclesiasticæ tum literariæ natus, & ad fastigii culmen euectus est, literis & ipse Græcis omnique doctrinæ genere apprime excultus.

Neque silentio mittere licet cui hoc otium & hanc literarum colendarum facultatem, debeamus. Is est COSMUS III. Magnus Hetruriæ Dux, cujus Regia Celsitudo & nos & studia nostra fovere numquam desistit, & progenitorum suorum quorum opera Musas jamdiu exulantes in orbem reduces videmus, vestigiis insistens, literarum cultui & profectui animo semper Regio advigilat. Hujus magnificentiæ, si quid ad studiosorum usum opportune dabitur, totum live a nobis ab iis quibus ex tenuitate nostra quidpiam utilitatis & fructus obvenit, acceptum referatur. Hujus item beneficio alia nos literarum monumenta in lucem emittere per otium paramus: in quibus *Theodori* Mopsuesteni Commentaria in duodecim Prophetas; *Philoni* Carpathii in Cantica genuina Commentaria; *Hesychii* in Psalmos: quæ omnia ex Bibliothecis eruimus; & alia quoque, si votis nostris faverit DEUS.

Nos item multum debere profitemur V. C. *Clementi*, Bibliothecæ Regiæ custodi, qui nobis hujusce vere Regiæ suppellectilis ad nutum copiam fecit: nec minus Cl. *Boivinio* alteri custodi, qui catalogum operum S. Nicephori ab se accuratissime concinnatum nobis perhumaniter obtulit, unde prospectum nostrum, & ex ipsis codicibus, adornavimus.

Neque tacendus R. P. *Misbaël Lequien* ex Familia Domini- canorum, vir eruditus & officio plenus, cujus item opera & consilio frequenter usi sumus. Sed nihil pro meritis umquam dicere possim de doctissimo viro nobisque summa necessitudine juncto R. P. D. *Bernardo de Montfaucon*, studiorum nostrorum fautori, cujus opera, consilio, exemplo ad hæc ac pleraque alia capeffanda animum ad- pulimus, cujus consilio Gallicum iter suscepimus & Græcarum Musarum, quas a puero colueramus, studio, nos totos addiximus. Hi nobis aggrediendi operis auctores fuere. Jam vero superest ut eruditum consiliorum judiciumque expectemus.

Parisiis In Monasterio sancti Germani à Pratis IV. Kal. Junii M. DCCV.

Elen-

Elenchus Operum S. NICEPHORI

Patriarchæ CPol.

Edita asteriſis notantur, locusque in margine indicatur.

TOMUS I.

*Preliminaria Interpretis.***P**RÆFATIO generalis.

Præfatio de iisquæ hoc volumine continentur.

Dissertatio de Nicephoris, eorumque scriptis.

Vita * sancti Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani, descripta ab Ignatio Diacono ejus discipulo.

Oratio Theophanis presbyteri habita in translatione ejus reliquiarum.

Chronica Synopsis sancti Nicephori Patriarchæ CP. Acta ac scripta, ordine annorum digerens; ex ejusdem Nicephori vita, ex epistolis sancti Theodori Studitæ, aliorumque Authorum monumentis.

Veterum testimonia de sancto Nicephoro Patriarcha CP.

*Sancti NICEPHORI Patriarcha Constantinopolitani, pro irreprehensibili, & pura Christianorum fide, Capita LXXXIII.**Hæc Capitulum distinctio sumpta est ex codice Colbertino antiquissimo: Capitulum autem argumenta toto opere perlecto restituta sunt.***I. PROOEMIUM.** Suum esse cuilibet rei tempus, juxta Salomonem: Fidei autem defendendæ tempus nunc adesse.**II.** Melius facturos homines, si omisſis inutilibus quæſtionibus futurum judicium, vitamque æternam meditentur.**III.** De fidei progressu à prima usque origine: ut variè pro variis temporibus divina Providentia hominum saluti consuluerit: de lege veteri: de salute humani generis per Christum reparata. Theologiam à sanctis Doctoribus abundè esse hætenus explicatam.**IV.** De perversis Iconomachorum opinionibus: eas à synodis fam.

M m m m 2

pri.

* Exstat Græce in Actis Sanctor. T. 2, Martii p. 704. & Latine p. 194.

- pridem esse damnatas : easdem nunc in perniciem Ecclesiæ reviviscere.
- V. Iconomachorum vitia : eos gulæ præsertim ac ventri deditos esse.
- VI. Continuatio investivæ in Iconomachos : eorum plerosque Concilio Nicano subscripsisse, deinde mutavisse sententiam : mox depositos, ac sacerdotio privatos turbas movisse.
- VII. Ut Iconomachi lingua & manu in Ecclesiam ac res sacras grassati sint. Pathetica ac vehemens declamatio.
- VIII. Iconomachi cum Judæis collati. Christum per illos secundo ac tertio passum esse ; ejus nempe, imaginibus violatis ac deformatis.
- IX. Iidem collati cum ædificatoribus Turris Sennar, item cum Janne & Mambre, cum Alexandro & Hymenæo, cum filiis Coræ, ac denique cum senioribus Babylonii, qui Susannam calumniati sunt; adjunxisse sibi Iconomachos colluviem hominum vilissimorum. Quam ob causam permiserit Deus Ecclesiam turbari & orthodoxos vexari ? Investiva in corruptissimos sacerdotum mortes.
- X. Duplex Iconomachorum blasphemia : prima, Idololatrias esse eos qui imagines colunt : altera, corpus Christi incircumscriptum esse : primum errorem conari eos testimoniis sanctorum Patrum confirmare.
- XI. Alterum, Arianorum ac Manichæorum testimoniis astruere.
- XII. De Ensebio Cæsariensi, deque Ariana hæresi.
- XIII. Testimonia sanctorum Patrum male intellecta, ac trunca ab Iconomachis usurpata.
- XIV. Investiva in eos a quibus schisma denuo excitatum.
- XV. De persecutione ab iisdem suscitata.
- XVI. De his qui metu amittendi bona vel dignitates, hæresin amplexi sunt. Iconomachorum mores. Christi, Apostolorum, ac Prophetarum dicta, adversus eos prolata.
- XVII. Crimina Orthodoxis objecta ab Iconomachis. De Synodo seu Pseudo-Synodo Copronymiana,
- XVIII. Expositio fidei Orthodoxæ,
De DEO uno ac trino,
- XIX. De Christo,

XX. De

- XX. De CHristo seu de incarnati Verbi mysterio fufius.
 XXI. De duabus in CHristo naturis, ac de unione hypoftatica.
 XXII. Duas esse in CHristo voluntates, & operationes duas diverfas.
 XXIII. De adoratione duplici: De imaginum cultu: De objecto Idololatriæ crimine.
 XXIV. Quinam sint Idololatræ. Iconomachos DEI hostes esse. Di-
 cta Prophetarum contra DEI hostes prolata.
 XXV. Episcoporum ac Sacerdotum impietas per profopopœiam am-
 plicata. De fecunda Nicæna Synodo.
 XXVI. Argumentum contra Iconomachos peti-
 tum ex iis verbis quæ in Liturgia recitabantur, *δοξατῆσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆ εἰδώλων*,
 &c. Id est, cum nos ab errore idololorum revocasset, &c.
 XXVII. In illa Iconomachorum verba, *Nisi nos Constantinus* (Copro-
 nynus scilicet) *ab Idololorum insano cultu liberasset*, CHristus nullo mo-
 do salutem nobis afferre potuisset. Iconomachos in ipsa sacròrum
 mysteriorum celebratione pugnantia & dicere & facere. De
 religionis Christianæ progressu ab ipsa usque origine.
 XXVIII. Si CHristus Ecclesiam suam ab Idololorum cultu liberare non
 voluit, quæ sequantur inde absurda?
 XXIX. Argumentatio in Sacerdotes Iconomachos, dicentes se Ido-
 lolatras fuisse.
 XXX. Duo esse Idololatrarum genera: item diversum esse Idolo-
 rum & imaginum cultum.
 XXXI. Multos coli ab Idololatræ deos, habitu ac figurâ varios;
 unum à Christianis: Sacrificiorum diversitas.
 XXXII. Alia argumentatio Ironica contra Iconomachos, dicentes
 servivisse se Idolis.
 XXXIII. Duplex criminatio ab Iconomachis exco-
 gitata; prima in
 ipsam CHristi imaginem; altera in Christianos: Judæis ac Græ-
 cis pejores esse Iconomachos.

*Pars Altera hujus Apologetici, in qua probatur ex sacris Scripturis omnes gentes
 ab Idololorum cultu virtute CHristi liberatas esse, & Ecclesiam universam er-
 rare non posse.*

- XXXIV. An ea quæ Iconomachi docent congruant cum sacris Scri-
 pturis, dictisque Prophetis? Sequuntur Prophetarum dicta,
 ordine Chronologico.

M m m m ;

XXXV.

- XXXV. Davidis verba , & ad ea observationes sancti CP. Patriarchæ
- XXXVI. Verba Michæ , Osæ , & Habacuc , cum explicatione , & observationibus.
- XXXVII. Verba Sophoniæ & Zachariæ cum explicatione , & observationibus.
- XXXVIII. Christianos ab Idolorum cultu longissime abesse : quæ fuerit Martyrum , quæ Ascetarum & Anachoretarum fides.
- XXXIX. De Diis gentium ac fabulosa Theologia. Superstitiosum Idolorum cultum abolitum esse , ex quo Christus in mundum venit.
- XL. Coli ab Orthodoxis Christum : coli item ejus imaginem : scilicet Corpus Christi pingi potuisse , circumscriptumque & passibile fuisse.
- XLI. Verba Malachiæ & Isaïæ , cum explicationibus , & observationibus.
- XLII. Observationes ad verba Isaïæ.
- XLIII. Isaïæ verba , cum explicatione & observationibus.
- XLIV. Alia Isaïæ verba , cum observationibus & explicatione.
- XLV. Verborum Isaïæ explicatio. Alia ejusdem Prophetæ verba. Apostolorum Pauli , Joannis , & Petri dicta cum Prophetis congruentia.
- XLVI. Isaïæ verba cum explicatione & observationibus.
- XLVII. Isaïæ & Pauli Apostoli verba de purificata ac sanctificata à Christo Ecclesia , & ejus cum Christo unione.
- XLVIII. Excursio in Iconomachos. Verba Prophetica , Isaïæ scilicet.
- XLIX. Falsum est quod Iconomachi dicebant , aversum esse , ac alienatum a Deo populum ejus. *Refutatio per dilemma.*
- L. Id agere Iconomachos , ut Christum sua & dignitate & virtute spoliarent. Iconomachorum verba cum Evangelicis collata.
- LI. Eisdem & Patri injuriam facere & Spiritui sancto. Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
- LII. Alia Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
- LIII. Quam dulcia sint DEI eloquia ac promissa.
- LIV. Ezechielis verba.
- LV. Explicatio Prophetiæ præcedentis , & ad eam observata. Alia ejusdem Prophetæ verba cum explicatione & observationibus.
- LVI.

LVI. Alia Ezechielis verba cum explicat. & observat.

LVII. Alia Ezechielis verba cum explicationibus & observationibus.

Numeri sequentes à Cl. Borvinio restituti sunt. Nam codex Colbertinus, ex quo distinctio capitum sumpta est, mutilus est hoc loco.

LVIII. De Daniele Propheta : ejus verba, cum explicatione & observationibus.

LIX. Epilogus, seu conclusio Prophetarum testimoniorum supra allatorum. Excursio in Iconomachos.

LX. Ut ab Iconomachis templa ipsa profanata sint, ac deformata : item sacra vestimenta ac vasa.

LXI. Ne ipsis quidem libris Evangelicis eos pepercisse : quid distent picturæ à scripturis, sive historiæ pictæ ab iis quæ scriptæ sunt. De præstantia & utilitate picturæ.

LXII. Iconomachos Evangelii contemptores esse, ac violatores.

LXIII. Eos & Christo & Sanctis bellum indixisse. *Protopopæia.* Judæis peiores esse Iconomachos.

LXIV. Iconomachi imaginem Christi oderunt, ut panthera hominis effigiem. Querimonia seu lamentatio ob profanationem templorum.

Apologetici scripta pars.

LXV. Quas rationes habuisse se dicant Iconomachi destruendarum imaginum : Eæ rationes refelluntur.

LXVI. Utilitas imaginum. De lege Mosaica. De Gratia, quæ Christo auctore Legi successit.

LXVII. Lex & Gratia inter se collatæ. Non posse simul stare Idololatriam & Gratiā.

LXVIII. Quantum Gratia & Veritas Legi & figuris præstent. De Sacerdotio Christi. De Sacrificiis ab eo institutis. De tabernaculo ac caerimoniis.

LXIX. Tabernaculum vetus cum novo collatum. De mediatore seu ministro. De Pontifice, de candelabro, de mensa. Depone, de Sacrificio, de Arca ac propitiatorio.

Proœmium fusioris disputationis de Cherubinīs.

LXX. De Cherubinīs aureis ipsius Dei jussu fabricatis, & arcæ impositis : veneranda fuisse simulacra illa, multis de causis.

LXXI. Pretiosa esse ac veneranda ea quæ ad Deum peculiari aliqua rati-

ratione referuntur, & ad ejus gloriam pertinent. Imagines Cherubinatorum cum imaginibus Christi collatæ: Imaginum usum antiquissimum esse, & ipsi Ecclesiæ coævum. Quantum præstent sacra novæ Legis, veteris Testamenti sacris.

LXXII. De Templo Salomonico. De Templo post transmigrati-
onem Babyloniam ædificato, Quanta utriusque gloria fuerit.

LXXIII. Illam Templi ac veterum sacrorum gloriam evanuisse, ex
qvo Veritas umbræ successit. Christianorum Tempia cum Ju-
dæorum Templis collata.

LXXIV. Quantum nova sacra veteribus præstent. Judæis templi
instaurationem negligentibus indignatum esse Deum; quanto
magis Iconomachis templa evertentibus?

LXXV. Si Christus carne assumpta homines nihil juvit, necesse es-
se ut vel nesciverit, vel noluerit, vel non potuerit.

LXXVI. Absurdum esse primum.

LXXVII. Item secundum, ac tertium.

LXXVIII. Christum & scivisse, & voluisse, & potuisse salvos nos
facere.

LXXIX. De fide & incredulitate. Fidem Christianorum esse irre-
prehensibilem.

LXXX. Quænam verè impura & immunda sint. Non esse repudian-
das imagines ob incredulitatem ac dementiam Iconomachorū.

LXXXI. De Iconomachorum pertinacia ac duritie. Octingentos
annos præterisse, ex qvo imaginum cultus in Ecclesia vigeat.

LXXXII. Qui per omne illud tempus vixerunt, an Idololatæ fue-
rint? quam absurdum sit id dicere.

LXXXIII. Invectiva in Iconomachos. Operis totius epilogus.

Preliminaria Interpretis.

Appendix ad librum superiorem, sive selectæ sententiæ, ac fidei
regulæ, ex sacris Scripturis & ex libris sanctorum Patrum ex-
cerptæ.

Præfixum est Proæmium, in qvo de Iconomachorum temeritate,
circa ea quæ sunt fidei; de fugiendis vanis quæstionibus; de fi-
dei præstantia, &c.

Testimonia Scripturarum ac sanctorum Patrum, videlicet

Ex

Εκ τῆς ἱωάννου ἀγίας εὐαγγελίας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ ἀγίου ὁποσείας Παύλου ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονικεῖς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς περὶ τῶν ἀπειθευόντων.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς.

Ἠσυχία περὶ Φητυ. Ἀμβρακίου Προφήτη. Ἐκ τῶν Σολομώντων παροιμιῶν.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἱωάννου ὁ Χρυσόστομου ἐκ τῆς εἰς τὴν Ὀρασίαν λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ῥωμαίους.

Τοῦ ἀγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας τῆς εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὴν ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς β'. βιβλίου τῶν πρὸς Ερμείαν Διαλόγων.

Τοῦ ἀγίου ἱωάννου ὁ Χρυσόστομου ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς α. Ἐπιστολῆς ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἐρμηνείας, εἰς τὴν, πῶς ὁ ἀνθρώπος ἐκ τῶν ἀνθρώπων λαμβανόμενος, καὶ τὰ ἐξ ἑαυτοῦ.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐκ τῆς εἰς τὴν ριέ. ψαλμὸν ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' Εὐνομίου, ἐν οἷς καὶ πῶς ἡ ἀπίστια γίνεται, δεικνύει.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ὁ Θεολόγου ἐκ τῆς εἰς βάπτισμα λόγου.

Τοῦ ἐν ἀγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύκκης ἐκ τῶν εἰς τὸν ὁ ἀνθρώπου κατασκευὴν. κεφ'. γ'.

Τοῦ αὐτοῦ κεφ'. κδ'.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἐκ τῆς περὶ τῶν θεῶν ὀνομάτων λόγου δ'. κεφ. κδ'.

Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ἐκ τῆς λόγου ὁ κατ' τῶν Προφητῶν τὰ Σαμουηλῆς, καὶ περὶ πίστεως, ὅτι εἰς ὁ Χρὸς.

Dissertatio de Constantini Copronymi, qui à Nicephoro Mamonas est appellatus, vita, moribus, doctrina, ac scriptis.

Antirrheticus liber, seu refutatio ineptiarum, quas irreligiosus Mamonas contra salutarem Dei Verbi incarnationem indocte & impie effutivit, Capitibus L.

I. Proœmium. Duplex crimen Orthodoxis objectum esse ab Iconomachis: primum quod Idolis servirent: alterum quod Christi

N n n n

Cor-

Libri isti Pars Altera,

Corpus, tanquam circumscriptum, pingerent. De primo actum supra: de secundo, actum iri in hoc & sequentibus Antirrheticis.

- II. Invektiva in Iconomachos.
- III. Eos idem cum Manete sentire.
- IV. Item cum Ario.
- V. Renovari ab iis varias hæreses.
- VI. Generalia concilia nihili ab iisdem facta.
- VII. Argumenta eorum futilia esse, ac vix refutatione digna; confundi autem ab iis illas voces, ἀρχαίον, & ἀνερχαίον.
- VIII. De libro Dogmatico, cujus author Mamonas, quo ordine, quâ methodo sit scriptus.
- IX. Proœmium illius libri, ut Mamonas simulata pietate benevolentiam capet.
- X. Ad illa Mamonæ verba: *Sancta Dei & Catholica nostra Ecclesia*; eandem Ecclesiam ab illo & Catholicam vocari, & Idollicam seu Idolis addictam. De Mamonæ impietate & sævitia.
- XI. Ad illa Mamonæ verba; *Ita traditum confitetur*; traditionem Ecclesiasticam ab eo agnosci simul & repudiari.
- XII. Ad illa ejusdem verba; *Non mutata Divinitate in carnem*, &c. incipere inde Mamonom seipsum prodere, de Incarnatione Verbi malè sentientem.
- XIII. Ad illa ejusdem verba; *Et si omnis imago derivata à prototypo aliquonoscatur*: non cohærere hæc cum superioribus. De malignitate Mamonæ, virus suum evomere præfektinantis.
- XIV. Mamonas Orthodoxus se initio mentitus: deinde proditâ erroris sui turpitudine agnitus cum graculo Æsopico, furtivis plumis nudato, comparatur.
- XV. Ad illa Mamonæ verba; *Quamvis item ejusdem cum effigiato natura*, &c. Non magis hæc ad rem esse, quam superiora. Confundi à Mamona imaginem arte factam, cum imagine naturali.
- XVI. Si imago ejusdem sit essentia seu naturæ cum re effigiata, quot inde sequantur absurda?
- XVII. Ad illa Mamonæ verba: *Ut totum servetur*, &c. Non esse imaginem id, quod prototypo per omnia simile sit; ac nihilo ab eo differat.

XVIII.

- XVIII. Ne Logicæ quidem artis cognitionem ullam Mamonz esse. Eum per ignorantiam, imaginis notionem penitus evertere.
- XIX. Ad illa Mamonz verba; *Quarimus à vobis quomodo fieri possit ut Dominus noster Iesus Christus, (qui ex duabus naturis, corporea & incorporea, per unionem inconfusam personam una est) depingatur, hoc est, effigietur.* Solutio illius questionis.
- XX. Mamonom naturas in Christo confundere, licet inconfusas dicat; Christum, cum Deus simul & homo sit, simul esse & *γενῆσις & ἀρεστος.*
- XXI. Ad illa Mamonz verba; *Quoniam & alteram naturam, incorpoream, carni unitam habet, &c.* Ex eo quod naturæ in Christo unitæ sint, non sequi carnem esse incircumscriptam; inconfusam enim esse unionem.
- XXII. Si propter unionem hypostaticam duarum naturarum in Christo, caro incircumscripta est, sicut ipsa Divinitas; pariter propter unionem naturalem trium personarum in Deo, Pater & Spiritu sanctus erunt geniti, sicut Filius.
- XXIII. Ad illa Mamonz verba; *Quoniam post unionem illam inseparabilis res est, &c.* Eum qui solius carnis imaginem pingit, non affingere carni propriam Personam, nec quartam addere Trinitati.
- XXIV. Mamonz verba; *Id est personam characterizans, ac statuens Christum creaturam esse duntaxat, nec Divinam naturam ei inesse:* Refutatio verborum. Christum ipsum sudario divina vultus sui lineamenta impressisse. Iconomachos Judæorum æmulatores esse.
- XXV. De Mysterio Incarnationis doctrina Orthodoxa. Contra eos qui dicunt beatæ Virginis corpus incircumscriptum fuisse circa illud tempus quo Christus conceptus est Dilemma.
- XXVI. Aphthartodocetarum opinio, assumptam a Christo, carnem incorruptibilem dicentium. Si Christi corpus incircumscriptum fuit, an illud a beatâ Virgine habuerit, an beatâ Virgini communicaverit?
- XXVII. Qui Christum circumscripsum negat, is & hominem esse eum negat: qui hominis corpus pingit, is corpus ab anima non dividit. De Copronymi imaginibus sculptis, pictisque. Invektiva in eundem. Eum effigiem suam adorari voluisse.

XXVIII. Definitio archetypi. Definitio imaginis.

XXIX. Definitio Idoli.

XXX. Imago relationem habet ad archetypum, & ab eo differt essentia, *Qvi* imagini illudit, eum & archetypo illudere.

XXXI. Etymologia vocis εἰκών, quæ imaginem significat. Imaginem CHRISTI aliud esse a Christo. Item differre hæc, simile esse & idem esse: Item aliud esse, & alius esse.

XXXII. Ad illa verba Mamonæ; *Ab unito Divino Verbo separatus*, &c. *Qvi* CHRISTUM effigiat, is naturas dividit, mente dumtaxat, non actu, sive re ipsa.

XXXIII. Ad illa Mamonæ verba; *Quod si non separaretur, simul utique circumscriberetur*. Verbum divinum cum natura sua sit incircumscriptum, non posse carne circumscripta simul circumscribi. De archetypo & imagine.

XXXIV. De Chrysostolytis. Si Pictorum ars Divinitatem CHRISTI à carne separat, ipsa morte potentior sit necesse est. Excursio in Copronymum.

XXXV. Verbum Divinum nec violata carne injuriam passum esse, nec effigiata, circumscriptionem.

XXXVI. Qvibus verbis Pictor Iconomachum alloqvuturus sit.

XXXVII. Verbum Divinum circumscripta carne non circumscribi, probatur per exempla, solaris radii; item orbis solaris descripti; item ferri candentis aqua tincti.

XXXVIII. Ad illa Mamonæ verba; *Impossibile enim est imaginem esse, quæ non declaret formam sive characterem prototypæ personæ*, &c. Mamonas CHRISTUM personæ, formæ, & characteris expertem statuit. Duæ sunt in CHRISTO formæ. Testimonia sanctorum Pauli & Petri. De Eusebio parva sentiente.

XXXIX. Ad illa Mamonæ verba; *Fieri enim non potest ut in eo, qui ex duobus naturis in una persona constat*, &c. Si duæ sunt in CHRISTO naturæ, utraqve natura suas habet proprietates: si itaqve Divinitas incircumscripta sit, humanitas circumscripta.

XL. Mamonas, ut Apollinarius, videtur unam in CHRISTO naturam agnoscere.

XLI. Ad illa Mamonæ verba: *Sed aut Divinitas simul circumscribitur in imagine, quatenus CHRISTUS ex duabus naturis persona una est*, aut, &c. Verbum Divinum non modo carne circumscripta, non circumscri-

scribitur; sed ne quidem cum in carne esset, circumscribebatur. Testimonia ex sacris Scripturis. In DEo substantia nihil differt ab operatione.

XLII. Si CHristus compositus, necesse est etiam ut sit circumscriptus. Verbum Divinum, carne circumscripta non circumscribitur: probatur per exempla sigilli aurei, & rotarum ignearum, quæ cum Cherubinis pinguntur.

XLIII. Ad illa Mamonz verba; *Dicit autem Is, qui fecit illam imaginem, eam CHristi imaginem esse, &c.* Qui imaginem facit, eamque CHristi esse dicit, is CHristi nomine diversa significari scit, ac cum duo sint significata, altero dumtaxat utitur.

XLIV. Cum ait Paulus, *nos autem predicamus CHristum crucifixum*, non dicit, neque opinatur crucifixum esse ipsum Verbum. Alia testimonia, ex quibus patet nomen CHristi de una sæpe natura accipi.

XLV. Ad illa Mamonz verba; *Es quomodo Dei & hominis nomen, Divinam naturam significans & humanam*, &c. Quæ dicuntur de CHristo, ea non necesse est de utraque natura accipi. In Evangelio CHristus modo homo, modo DEus vel filius DEI vocatur.

XLVI. Non esse meris verbis immorandum. Sæpe enim fieri vocum enallagen seu permutationem; ut cum dicitur, *Si videritis filium hominis ascendentem illuc, ubi erat prius.*

XLVII. Per ἀντιθέτως & δικταίως modum, fieri ut utraque in CHristo natura proprietates suas alteri communicet, ac ut Verbum adoptet ea quæ sunt carnis propria.

Testimonia sanctorum Petri, Pauli, Cyrilli, Amphiloerii, Gregorii Nysseni.

Item de CHristi imaginibus.

XLVIII. Si de CHristi Incarnatione recte sentirent, Iconomachi, non confunderent in CHristo naturas, naturarumque proprietates & operationes.

XLIX. De Divinis operationibus; non differe eas ab essentia. De operatione CHristi; scilicet humana; eam esse finitam & circumscriptam. De duplici CHristi facultate, Divina & humana; duplicem item esse ejus voluntatem, nec tamen humanam Divinæ contrariam esse.

L. Duplex in Christo cognitio: ut DEUS, novit omnia etiam antequam homo natus esset: ut homo, quædam ignoravit. Testimonia ex Evangelio. Cætera quoque in Christo duplicia sunt, propter duas naturas. Proinde nihil obstat quominus is in eadem persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Cap. tibus XX.

PROœmium.

I. Ad illa Mamonz verba; *Confisusimus autem & de alio capite interrogare vos, &c.*

Investiva in Mamonom. Eum & Ecclesiæ doctoribus & iis Principibus, qui ante illum iuste ac pie imperarunt, sapientiorem se facere.

II. Ad illa Mamonz verba: *Unus ille ex duobus in unam personam redactus, &c.* Eo ipso quod unam ex naturis non circumscriptam statuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur.

III. Ad illa Mamonz verba; *Per Divinitatem suam cum præsivisset, &c.* Mamonom ita stupidum esse, ut non intelligat imaginem Christi in dñmentum esse incarnationis. * Refutatio eorum quæ Mamonas docuit de corpore Christi in sacramento Eucharistiæ. De Apologia qua utitur pro se Mamonas.

IV. Ad illa Mamonz verba; *Quoniam si de uno hoc simulacro persuaserimus vobis rectè nos dicere, &c.* Quænam ea sint, quæ de sanctorum ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Nolle eum beatam Virginem vocari Θεοτόκον, id est, DEI matrem, ejusque intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum, Excursio in Mamonz impietatem.

VI. De profanatis ab eotemplis, ac sacris reliquiis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per omnia; eosdem pingi ac effigiari fas piumque esse.

VIII.

* Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem facit Harduinus in tractatu de sacramento altaris. Partem autem interpretatus est Joannes Baptista Ronsset, Editus à Combesisso in manipulo Orig. rerumque Constantinopols. p. 221.

a) Fragmentum de Angelis & Cherubini, editum à Combesisso, & assutum disputationi Nicephori cum Leone Arm. in Manip. Originum veramque CP. pag. 178.

- VIII. b) De Cherubinis, quos DEus ipse iussit effigiari.
- IX. De Angelorum apparitionibus, aliisque ejusmodi visionibus; Angeli quamquam formæ ac figuræ expertes, non semel Patriarchis ac Prophetis visi sunt.
- X. De Angelis qui mulieribus circa sepulchrum, CHRISTI apparuerunt; eos quales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debito. Per eos preces nostras DEO offerri.
- XI. Ignorare Iconomachos quid sit pictura, quid circumscriptio, quid *ἡγεμονία* quid *ὑπερεξουσία*: hæc autem non confundenda.
- XII. c) Quid sit *ἡγεμονία* seu pictura, quid *ὑπερεξουσία*, seu circumscriptio.
- XIII. CHRISTUM tribus modis circumscribi: non eadem esse *ἡγεμονία* & *ὑπερεξουσία*.
- XIV. Enumeratio variarum rerum quæ etsi circumscriptæ sunt, pingi tamen non possunt.
- XV. Qui virtutes pingunt, ii non pingunt propriè, sed fingunt. Iconomachorum stupor, idem esse statuentium *ἡγεμονία* ac *ὑπερεξουσία*. Aliter sentire ipsum illum, cuius autoritate utuntur, & quæ verum esse Asterium contendunt.
- XVI. Veri Asterii Testimonium. Nuspian sancti Patres pro *ἡγεμονία* dixere *ὑπερεξουσία*, nec *ὑπερεξουσία*, aut *ὑπερεξουσία*, aut *ὑπερεξουσία*, pro *ἡγεμονία* seu *ὑπερεξουσία*, seu *ὑπερεξουσία*.
- XVII. CHRISTUS corpus habuit circumscriptum quamdiu vixit: item cum ascendit in cælos: cum ejusmodi corpore rursum venturus est judicatum vivos & mortuos.
- XVIII. CHRISTUS cum viveret, non raderat corpore in duobus simul locis: neque etiam nunc cum in cælo sit, cum nobis corporaliter adesse. Si fuit *ἰσώματι*, id est, incarnatus, fuit etiam in loco, & circumscriptus.
- XIX. Qui CHRISTUM negant circumscriptum fuisse, ii Docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de CHRISTO crucifixo, CHRISTUS cum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur, id quæ non quatenus DEUS, sed quatenus homo. Si incarnatus fuit, fuit etiam circumscriptus.

XX. Si

b) *Locus divisus ab eo quem Canisius edidit.*c) *Totum hoc caput Latine edidit Canisius Antiq. leſſ. tom. 4. pag. 277.*

XX. Si propter hypostasim, quæ in Christo una est, corpus Christi esset incircumscriptum, esset ob eandem rationem & invisibile, & incomprehensibile, idemque nec tangi posset, nec manducari. De corpore Christi in sacramento Eucharistiæ, verum illud corpus esse, non imaginem.

Præfatio Interpretis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV.

Videtur hic Antirrheticus non eodem tempore editus quo reliqui; multa enim continet in superioribus jam exposta.

PROœmium. Stulte Iconomachos quærere, unde traditum sit colendas esse imagines.

I. Quemadmodum Iconomachi traditioni inhærentes Evangelicos libros, & crucem adorant; sic Orthodoxi traditionem secuti, imagines venerantur. In iis quæ ad Deum pertinent non argumentandum, sed credendum.

II. De fide & incredulitate Orthodoxi fidem colunt,

III. Usus pingendi ipsi Evangelii prædicationi cœvum esse: picturam esse genus quoddam scripturæ, erudiendis simplicibus idiotisque necessarium.

IV. Picturæ utilitas, per quam eorum quæ Christus sive fecit sive passus est, memoria renovatur. Evangelicæ scripturæ, cum historicis rerum Evangelicarum picturis collatæ.

V. Sermones ipsi nihil aliud sunt nisi rerum imagines; sermonibus lucem vimque addunt Picturæ. De veteribus libris in quibus adjunctæ erant sermonibus imagines. Historicæ picturæ idem valent ac historici sermones: major oculorum quam aurium fides. Evangelica historia imaginibus expressa nihil aliud est quam ipsum Evangelium.

VI * De statua ærea quam Christo posuit mulier sanguinis fluxu liberata. Quid de eare dicat Asterius, in illius mulieris encomio. Iconomachos non Christianis, sed Judæis anumerandos.

VII. De traditione non scripta. Christus suas leges non scripsit, sed animis insculptas esse voluit. Testimonium Luca Evangelistæ.

Mul-

* Editum à Combessio in *Anf. nove Bibliotheca P. P. Græc. Tom. primo*, pag. 278.

Multa in Ecclesiis observantur, quæ usu ac traditione, non Scriptura nituntur. Enumeratio variarum traditionum.

VIII. De lege & consuetudine. Traditio, id est usus, ipsis grammaticis venerabilis est. De traditione varia testimonia, ex Evangelio, ex Epistolis Pauli, ex Chrysostomo, ex Basilio magno, ex Epiphaniiscripto περὶ τῶν περὶ παραδόξων καὶ τῶν κεκοιμημένων.

Idem valere legem & consuetudinem.

IX. Contra eos qui dicunt: *Quanamlex jubet imaginem Christi adorare?*

X. De varia adoratione.

XI. De Cæsaris imagine.

XII. De eo quod Imperatorum ipsæ imagines venerabiles sint.

XIII. Iplis Judæis dementiores esse impios Iconomachos, qui imperium Christi excusserint.

XIV. Eosdem Persis amentiores esse, & Herode contumaciores.

XV. Exemplum de adorantibus & conspuentibus imaginem Christi.

XVI. Historia de sancta Maria Ægyptia.

XVII. Historia de imagine Polemonis.

XVIII. Verba sancti Basilii.

XLX. Filius seu Verbum, imago Patris dicitur secundum hypostasim minime dissimili.

XX. Etiam imago sensibilis, similitudinem cum forma Christi retinet.

XXI. Quid sit imago, & secundum quid εἰκών dicta sit? Divisio.

XXII. Artificialem imaginem, ratione speciei & formæ, cognominem esse prototypo.

XXIII. De imagine, verba sancti Gregorii Theologi.

XXIV. Verba sancti Cyrilli,

XXV. Verba sancti Dionysii.

XXVI. Verba Clementis Alexandrini, ex tractatu de Pascha,

XXVII. Etiam Samuelem Prophetam Christi imaginem fuisse.

XXVIII. De Græcorum detestandis superstitionibus.

XXIX. Ipsa simplicia & compositione carentia mystice effingi: proinde Christum cum sit persona composita, compositæ ac materialiter effingi posse.

O o o o

XXXI. Fi-

Libri sti Pars Altera.

* Editum Bibl. P. P. Græcolat. Tom. 1. p. 2. pag. 729.

- XXX. Sancti Patres & sacrae Synodi, imaginibus ornari templa dictis factisque curaverunt.
- XXXI. Filium dici imaginem Patris cum hypostasim habeat natura nil discrepantem. Nos autem filios Dei dici adoptione & gratia, eam similitudinem habentes cum eo qui natura & potestate Filius est, quam habent imagines cum prototypis.
- XXXII. Scipios fraudant impii Iconomachi adoptione, qua per sacrum Baptisma contigit eos adoptari.
- XXXIII. Tollentes Christi passionem, crucem ipsam simul tollunt.
- XXXIV. Quomodo sanctificantis Christi figuram impii respuunt; sanctificatae autem crucis figuram colunt.
- XXXV. * Syllogismi decem; quanto pretiosior Christus propria cruce, tanto imaginem Christi pretiosorem esse imagine ipsius Crucis.
- XXXVI. Pretiosa ipsa ligna conculcari ab iis, confringique ex auro & argento efficta phylacteria.
- XXXVII. Contra eos qui vetant sacris vestibus intexi imagines.
- XLVIII. Contra eos qui dicunt, Christum post resurrectionem non circumferri.
- XXXIX. Contra eos qui dicunt, Si id quod mortale ac corruptibile erat ineratum est, quidni & illud quod erat circumscriptum?
- XL. Quid significet illud, Non facies similitudinem ullius rei, &c.
- XLI. Contra eos qui dicunt, Quanam lege jubetur similitudinem DEI fieri?
- XLII. De Abgaro & imagine Christi non manufacta.
- XLIII. De Persarum Rege, qui misso pictore, Christi in Urbe Bethlehemi nati & sanctae Virginis Matris imaginem videre voluit.
- XLIV. A Manichaeis & ab Arianis imagines aboleri.
- XLV. De iis qui avium & bestiarum imagines sacris vestibus intextas imaginibus Christi ac sanctorum aequiparant.
- XLVI. De iis qui demonstrationem petunt, qua confirmetur imagines adorandas esse. Exemplum solis: item maris ac fluvii.
- XLVII. Demonstratio qua ostenditur, Christianos speciem & appellationem Christi retinere, per derivationem, id est, à Christo, tamquam à fonte, derivatam.
- XLVIII. Exemplum: duo filii unius Patris.

XLIX. Quid

- XLIX.** Quid possint dicere adversarii de sanctissima Virgine DEI Matre, ac de sanctis? numquid etiam hi ex divinitate & humanitate constant?
- L.** Et olim in corporibus, & nunc in imaginibus cum Christo persecutionem pati ac decertare sanctos Martyres.
- LI.** De certaminibus sanctorum Martyrum.
- LII.** Eos, & cum viverent, Martyres fuisse, & imaginibus Martyres etiamnum esse.
- LIII.** Iconomachi sanctorum intercessionem spernunt, & veneranda eorum templa evertunt.
- LIV.** Tempia & imagines Sanctorum idem cum illis nomen & gratiam æque habere.
- LV.** Qui hæc faciunt, eos Marcionis ac Manetis impietate laborare.
- LVI.** Renuntiasse prorsus Christianæ fidei, & ab ea alienatos esse impios Iconomachos.
- LVII.** Imaginibus res veras indicari, itaque Iconomachos Christi ac Sanctorum memoriam abolere.
- LVIII.** Quid sit illud, *Faciamus hominem ad similitudinem nostram.*
- LIX.** Nostri Sacerdotes cœlestium ordinum & hierarchiarum similitudinem exprimunt.
- LX.** Quare Filius, idemque Verbum tamquam imago Patris honoratur, Filii autem imago propter Filium ludibrio habetur.
- LXI.** Christi ac Sanctorum insignia prorsus ab Iconomachis contempta esse.
- LXII.** Quinam sint & cuius disciplinæ impii Iconomachi?
- LXIII.** Quinam sint quorum DEUS venter est.
- LXIV.** De illis, qui beatum prædicant impium Mammonam Constantinum.
- LXV.** De calamitatibus & mortiferis cladibus, quæ illius tempore infinitæ acciderunt.
- LXVI.** Cœli astra, non ferentia injuriam Christo factam, decidisse è cœlo, sicut passionis tempore.
- LXVII.** De fame, de rebellionibus contra Mammonam, de gentium incursionibus ac prædationibus.
- LXVIII.** Piæ Imperatricis Irenes opera compressam esse Hæresim.
- LXIX.** Errones illos vagos, quærentes sibi religionem, invenisse Manichæorum superstitionem.

- LXX. * De illis, qui dicunt longævum ideo fuisse Mamona, quod in DEum contumeliosus fuisset.
- LXXI. Mamona, cum moretur, gehennæ designatæ limina agnovisse.
- LXXII. De bellicis ejus expeditionibus.
- LXXIII. Impios & atheos Imperatores, longævos ac fortunatos vixisse.
- LXXIV. De Regibus Israel ac Juda.
- LXXV. De crudelitate Mamona.
- LXXVI. Quomodo passionem Christi & sanctorum certamina cavilabatur.
- LXXVII. Quomodo venerandum & Apostolicum habitum exuere cogebat Monachos, eosque ἀμνημονεύτους vocabat.
- LXXVIII. De fidelium Imperatorum præclare gestis, ac moderatione.
- LXXIX. Narratio de Imperatore Theodosio Magno, & de Monacho, qui baculo & sudario cervice sua detracto miraculum patravit.
- LXXX. Monachos à Mamona mulieribus copulatos esse.
- LXXXI. De piis Imperatoribus, quorum vita & prospera fuit, & longa.
- LXXXII. Ab ipsa usque Christi ætate Ecclesiam instituta ac dogmata sua illæsa retinuisse, usque ad tempora Mamona apostatæ.
- LXXXIII. Non esse Imperatorium sed Judaicum scelus hæresim Iconomachorum.
- LXXXIV. Ortam ex Judæis ac Saracenis hanc impietatem Leoni & Constantino irreligiosis Principibus adhæsisse.

Appendix ad libros superiores, seu LXXV. testimonia Sanctorum Patrum circa Quaestionem, utrum Christus circumscriptus fuerit, necne. Præfixum est Proæmium, Testimonia videlicet.

Χεῖρεις αἱ περιγραπλὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον κηρύσσουσαι
τὸν Χριστόν.

ΤΟΤ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆ κκ.
τῶ Δικητῶν πρὸς Ερμείαν διαλόγου.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, κατὰ τῶν τὰ τῷ Σαμουατίῳ
Φρεσιῶτων, περὶ πίστεως, ὅτι εἶς ὁ Χεῖρεις.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεηργίου τῷ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόσιον πρώτης
ἐπιστολῆς. Τοῦ

* Editum à Petavio cum Breviario Historico ejusdem Nicephori.

Τοῦ αὐτῆ ἐκ τῆ εἰς τὰ Φῶτα λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Σχόλιον τῆ ἐν ἀγίοις Μαξίμου εἰς τὸ περὶ κείμενον ῥητόν.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ πρὸς Ἰωάννην τὸν Κεῦδικουλάριον δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Νύσσης, ἐκ τῆ κατηχητικοῦ.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆ πρὸς Σίλκεον ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς.

Τοῦ ἀγίου Ἰππολύτου τῆ ἐπισκόπου Πόρτου καὶ μάγυρις, ἐκ τῆ κατὰ Βήρων καὶ Ἡλικίων τῶν αἰρετικῶν λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ αὐτῆ λόγου.

Τοῦ μακαρίου Λεοντίου, ἐκ τῆ κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχῆς λόγου.

Θεοδότου ἐπισκόπου Αἰκύρας, ἐκ τῆ εἰς τὴν Θεοτίκον, καὶ τὸν Συμεῶνα λόγου.

Τοῦ ἀγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱερουσαλύμων, ἐκ τῆ πρὸς Οὐνέριον τὸν Ρώμης δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Ἀναστασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν ὅρων.

Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῆ περὶ ἐκλογραφίας λόγου, ἔσθαι περὶ τῆ νομοθετοῦ Μωσέως τὸν λόγον ποιῆται.

Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆ λόγου, τῆ κατὰ Ἰουδαϊζόντων.

Ἐκ τῶν Πολυχρονίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας εἰς τὸν προφῆτην Δαυὶδ ὑπομνημάτων τόμου δευτέρου.

Χρήσεις αἱ τίλειον ἀνθρῶπων ὡς περ καὶ τίλειον Θεὸν κηρύσσουσιν
τὸν Χριστόν.

Ἐκ τῆ ὅρου τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐκ τῆ κατὰ Ἀπολλινάριον λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ αὐτῆ λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ περὶ τῆς σωτηριᾶδος ἐπιφανείας τῆ Χριστοῦ λόγου.

Τοῦ ἀγίου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Σωζοπόλεως ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ περὶ νηστείας λόγου.

Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆ εἰς τὸ βιβλίον λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ περὶ Γίου λόγου.

Τοῦ ἀγίου Διονυσίου, ἐκ τῶν περὶ Θεῶν ὀνομάτων.

Τοῦ ἁγίου Ιωάννου τῷ Χρυσόστομου, ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον μουσυχὸν ἐπιστολῆς, μετὰ τὴν β'. αὐτῇ ἐξορίαν.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρ^ο Ἰγνατίου, ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Επιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, ἐκ τῆ Ἀκυρωτου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆς βιβλου τῆ κατὰ Ἀργείους λόγῃ.

Τοῦ ἁγίου Ιουλίου ἐπισκόπου Ρώμης.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Προκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, οἷς τὸ, παθὼν ἐγενήθη ἡμῖν.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ πρὸς Ἀνιανὸν ἐπίσκοπον λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆς πίστεως περὶ τῆς θείας οἰκονομίας.

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον, ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Ιουστίνου Φιλοστόφου καὶ μάρτυρ^ο, ἐκ τῆ εἰς κεφαλαίον τῷ περὶ τῆς ἁγίας τριάδ^{ος} σωτάγματ^ο.

Τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ ἐπισκόπου Πάφου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὰ Θεοφάνια λο-
γῶν, οἷς δὲ καὶ αὐτ^ο τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τοῦ ἁγίου Γελασίου ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ ὁμολογητοῦ. οἷς δὲ
αὐτ^ο τῶν ἐν. ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆ συμβόλου.

Τοῦ μεγάλου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Λεοντίου ἐπισκόπου Ρώμης, ἐκ τῆ πρὸς Φλαβιανὸν τόμου.

Θεοδοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Ἡρακλείδην κατὰ Σιμωνισιαστῶν.

Τοῦ οὐσίου Εὐφράϊμ τῷ Σύρου, ἐκ τῆ εἰς τὸν μαργαρίτην.

Τοῦ οὐσίου Ισιδώρου τῷ Πηλενσιώτου, ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆ διαλογικοῦ σωτάγματ^ο, ὅτι ὡς ὁ Χριστός.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ πρώτου τόμου τῶν περὶ τῆς ἁγίας τριάδ^{ος}.

Τοῦ αὐτῆ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Σούκηνσον ἐπίσκοπον Διοκαταργίων ἐπιστολῆς, τῶν
κατὰ τὴν Ἰσαυρίαν ἐπαρχίαν.

Τοῦ αὐτῆ, κατὰ τί εἴρηται ἀνδρωπ^ο ὁ τῷ Θεοῦ λόγ^ο.

Τοῦ αὐτῆ, πῶς δοῖ ἡμεῖς τὸ, ὁ λόγ^ο σαρκὶ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ
τίνα τρόπον ἀποδείχεται, Θεὸς ὢν ὁ λόγ^ο, καὶ πῶς ἴδιον αὐτῷ τὸ σῶμα
λέγεται.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ πρώτου λόγου τῷ πρὸς Ἐρμείαν διαλόγου.

Τοῦ αὐτῆ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ἐβραίους.

Τῆ αὐτῆ ἐκ τῆ προσφωνητικῆ πρὸς Ἀλεξανδρίας.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ κατὰ Σιμωνισιαστῶν λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆς πρὸς Σούκηνσον ἐπιστολῆς β'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα προσφωνητικοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ κατὰ Ματθαῖον ὑπομήματου.

Χρήσεις αἱ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῷ Χριστῷ.

ΤΟῦ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Θεολόγου, ἐκ τῆ περὶ τοῦ λόγου β'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Σουκνεσάν πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Νύσσης, ἐκ τῆ δευτέρου λόγου κατὰ Ἐυνομίαν.

Ἀναστάσις Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Σύργιον.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων.

Τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆ περὶ τριάδου, κεφ. ιζ'.

Θεοδότου Λικύρας περὶ τῆ αὐτοῦ σκοποῦ.

Αἱ λοιπαὶ ὑποτεταγμέναι χρήσεις εἰσὶν, αἱ τῷ Ἀγγελικῷ λόγῳ σιωπῶντων ὡς
ἐφ' ἡμετέραν ἢ θείαν πλοῦσιν καὶ τῶν ἡλίων αἱ διατηρήσεις, παρὰ τῷ
ἁγίῳ Θωμᾷ τῷ Ἀποστόλῳ.

ΤΟῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆ εἰς τὴν νέαν κυριακὴν λόγου.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῷ Χρυσόστομου, κατὰ Ἀρειανῶν, καὶ εἰς Θωμᾶν τὸν Ἀπόστο-
λον, κεφ. ις'.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆ πρὸς Ερμιόαν διαλόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν τῆ ἡ' λόγου.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Νύσσης, ἐκ τῆς τῷ αἰθρώπου κατασκευῆς, κεφ. κς'.

Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν γέννησιν τῷ Χριστῷ.

Τοῦ ἁγίου Εφραίμ ἐκ τῆ περὶ ἀγάπης λόγου.

Εἰς τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ, ἐκ τῆ σχολίων περὶ τῷ αἰθρώπῳ.

Antirrheticus, seu confutatio eorum quæ Eusebius & Epiphani-
des contra Christi Salvatoris nostri Incarnationem inepte disse-
runt.

Hujus Antirrhetici duæ sunt partes, prima contra Eusebium,

Secunda contra Epiphaniidem.

De vita, moribus, doctrina, ac scriptis Eusebii, Disquisitio,

Antirr-

Antirrheticus contra impium Eusebium,
Capitibus LXXVI.

Prooemium.

- I. Mamonom librorum adulteratorum ac spuriorum testimonia observasse.
- II. Mamonom Apostolicorum, Evangelicorumque dictorum oppugnatorem fuisse, & Christianorum spe excidisse.
- III. Ab scelesto & impostore Hebræo hæreticam rabiem ad Leonem & Constantinum Isauros manavisse.
- IV. Mamonom sacrorum Templorum ac donariorum ornatum penitus delevisse.
- V. Item multis contumeliis affectos Monachos & culeis infutos in profundum mare demersos esse.
- VI. Mamonas falso sanctos Patres hæreseos suæ testes producit.
- VII. Magistros sibi proposuit Eusebium Arianum, & Epiphanidem Docetam hæreticum.
- VIII. Eusebius Filium creaturam & ministrum Patris vocat.
- IX. Refutatio epistolæ Eusebii ad Imperatricem Constantiam.
- X. Confundi ab eo substantiales Christi formas, & earum proprietates.
- XI. Unam formam veram agnoscens, alteram monstruosam ac falsam statuit.
- XII. Ariani dicunt formam in Christo humanam non esse propriam naturam, sed figuram simplicem, absque hypostasi.
- XIII. Quid sit forma, & quare dicatur forma, & quot modis dicatur?
- XIV. Quomodo expressa formæ imago, secundum humanas proprietates effingatur.
- XV. Eadem sensisse Eusebium, quæ impii hæretici Valentinus, Marcio, Manes, & Arius.
- XVI. Quid sit, in similitudinem carnis peccati Christum natum esse.
- XVII. Eusebius Imperatrici innuit, non potuisse Christum liberare nos ab Idolis.
- XVIII. Eusebius commixtionem & alterationem formarum statuit.
- XIX. Ariani substantiam & hypostasin idem esse statuunt.
- XX. Chri-

- XX. CHristum in transfiguratione deificatum esse dicit Eusebius.
 XXI. Eadem sentire Eusebium, quæ Manes, Marcio, Marcianus, & Massaliani.
 XXII. Mutatam & confusam esse humanam CHristi naturam cum Divina substantia opinatur Eusebius.
 XXIII. Argumentum ex eo petitum, quod Imperatores & Martyres jampridem per imaginem formæ cogniti sint.
 XXIV. CHristum per speciem nostræ similem exprimi.
 XXV. De Baptismate, & quomodo vetus noster homo crucifixus sit.
 XXVI. Transformatum CHristi corpus, jam & immortale evasisse dicit Eusebius.
 XXVII. Argumenta de mutatione & conversione.
 XXVIII. Quid sit in CHristo substantia, & *ἐνυμίζουσα*.
 XXIX. Non circumscripta humana forma, necesse esse passiones Divinitati tribuere.
 XXX. De Arianorum opinione.
 XXXI. De Docetarum errore.
 XXXII. DEum Verbum ex sancta Virgine cum assumpto corpore humano prodiisse.
 XXXIII. Contrariæ Sectæ hæreticos opinari deificatum esse in Jordane CHristum, ac Filium vocatum fuisse.
 XXXIV. CHristum post resurrectionem visum esse hominibus non immutatum. (sen editis.
 XXXV. Naturalia & essentialia non mutari. De prodigiis per Moy-
 XXXVI. De Divina Incarnatione.
 XXXVII. Quid sit naturæ novatio in divina Incarnatione.
 XXXVIII. Ad primigeniam pulchritudinem rediisse humanam naturam.
 XXXIX. Negari prorsus ab Eusebio CHristi Incarnationem.
 XL. Aliam in DEO rationem spectari, aliam in Incarnatione.
 XLI. Etiam nostra corpora post resurrectionem non immutari.
 XLII. Contra opinionem Manetis.
 XLIII. Quomodo formam Eusebius substantiam vocet intellectualem qualis est Angelorum.
 XLIV. Eusebius & Ariani inanimatam CHristi carnem dicunt, eamque utpote intellectualem non effigiari.
 XLV. An Sacerdos Eusebius nominandus sit CHristi hostis?

- XLVI.* Contra eos qui Divina Christi Myſteria in Sacramento Eucharistiæ imaginem eſſe corporis dicunt.
- XLVII.* Contra eos qui veros Chriſtianos Idololatrias vocant. (atur.
- XLVIII.* Quid ſit Idolum, & quatenus Idolum dicatur, & quod modis dixit.
- XLIX.* Contra eos qui mutationem & alterationem factam in Chriſto ſtatuunt.
- L.* Exemplum Solis, de unionem inconfuſa duarum Chriſti naturarum.
- LI.* Quid ſit, *Non facias ſimilitudinem eorum quacumque in celo ſuprà, &c.*
- LII.* Nos Chriſtianos vivificæ Trinitati, ac DEO cœli ſervire.
- LIII.* DEum juſſiſſe etiam incorporeorum Cherubinorum imagines fieri. (conſecraſſe.
- LIV.* Jeſum, Nave filium lapides ex Jòrdane eductos factis columnis
- LV.* Iſaias columnam, id eſt, ſtatuum futuram Domino in Templo ejus prædicit.
- LVI.* Jacobus Patriarcha columnam in modum ſtatuae erexit.
- LVII.* Ab iſtis Apoſtoliſ transmiſſum eſſe uſum effingendæ Chriſti Imaginis. (lieris,
- LVIII.* Euſebium ipſum narrare hiftoriam de ſtatua Domini & mul-
- LIX.* Quid ſit illud, *Si enim cognovimus, inquit, ſecundum carnem Chriſtum, ac nunc non cognoviſcimus.*
- LX.* Teſtatur Euſebius Imaginem Manetis à Manichæis in conto ſive hafta circumlatam fuiſſe, ut Imperatorum Imagines in militaribus ſignis.
- LXI.* Euſebii argumentatio ex illis verbis, *Beati mundo corde*, & ad eam reſponſio.
- LXII.* De Divina natura: eam incomprehenſibilem eſſe.
- LXIII.* De teſtimoniis quæ Mamonas proſe ex Gregorio Nyſſeno protulit, ubi iſ ait, *& Ario dico, & Actio.*
- LXIV.* Contra Apollinariuni.
- LXV.* Teſtimonia S. S. Patrum de inconfuſa unionem & individua hypotaſi.
- LXVI.* Contra Euſebium, qui mutatum & alteratum Chriſtum ſtatuit.
- LXVII.* Ambroſii Mediolanenſis verba de anacraſi, ſeu commixtione, quid ea ſit.
- LXVIII.* De perfectis Chriſti naturis.
- LXIX.* Definitio dogmatica formæ & perſonæ.
- LXX.* De ſtatua, & herba adnata.

LXXI. De Apostolis & Jacobo DEi fratre, cujus imagines Hierofolymis, primis statim temporibus ab ejus Discipulis celebratæ sunt.

LXXII. De Asterio.

LXXIII. De statua Christi quam furatus est Maximinus, Julianus autem Apostata abolevit.

LXXIV. De Jacobo Patriarcha.

LXXV. Sancti Gregorii Armeniæ verba.

LXXVI. Sectatores Eusebii dicunt eum pœnituisse & ad orthodoxam fidem conversum esse, quod est falsum.

Index χρήσεων qua contra Eusebium & Mamonam proferuntur, videlicet

ΤΟΥ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς πρὸς Καيسάριον μοναχὸν ἐπιστολῆς μετὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἐξορίαν.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν τέλει.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Ἀλεξανδρεὺς προσφωνητικοῦ.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Εβραίοις τῆς Ἀποστόλης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὑπομνήματι.

Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆς κατὰ Ἀπολλινάριον δευτέρου λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγου.

Ἐκ τῆς αὐτῆς λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Εὐκίτητον ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ Ἀρμενιῶν τρίτου ἢ τετάρτου λόγου.

Τοῦ μεγάλου Γεωργίου τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόσιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς περὶ τοῦτοῦ λόγου δευτέρου.

Τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς Σατῆς λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς. λόγ. ιδ'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν εἰς τὴν ἔξοδον ὑπομνημάτων.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς διαλογικοῦ συντάγματος, ὅτι ἦς ὁ Χριστός.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἐπιλύσεων τῶν προσενηχθεσῶν πύσεων τῶ αὐτῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ παρὰ Τύβερτι διακότῃ καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐν κεφαλαίοις ιβ'. κεφαλαιῶν ἐκτὸς πρὸς τὰς λέγοντας, ὅτι τὸ ἀναληφθὲν σῶμα τῆς ἁγίας τριάδος συνέκρεται.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν διαλογικῶν, λογ. α'.

Rrrp 2

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Σόλκενον ἐπίσκοπον Διοκαμαρτίας· ἐπισ. α.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τρίτου τόμου τῶν κατὰ Νεσορίου.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν σχολίων.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Βαλεριανὸν ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ τὸν Σιμουσιασῶν λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς Νύκτας, ἐκ τῶν κατὰ Ἀπολιναρίου.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατ' Εὐνομίου τρίτου λόγου.
 Ἀμφιλοχίου τῆς Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Ἀριανὸς λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων, ἐκ τῆς εἰς τὴν ὑπάπαντὴν λόγου.
 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγίας πέμπτης σινδόου.
 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐκτῆς σινδόου.
 Τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς συμβόλου.
 Τοῦ ἁγίου Εὐφραίμ, ἐκ τῆς περὶ ἀγάπης λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ιερουσαλὴμων, ἐκ τῆς πρὸς Οὐάριον τὸν πάπαν Ρώμης
 δογματικῆς ἐπιστολῆς.
 Τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκ τῆς περὶ τῶν Θεῶν ὀνομάτων.
 Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆς περὶ τῆς σωτηριακοῦς ἐπιφανείας τῆς Χριστοῦ.
 Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς περὶ βαπτίσματος λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἐκ τῆς λεγομένης βίβλου ἀκυρωτοῦ.
 Τοῦ ἱεροῦ Ἀμφιλοχίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλεσκον ἐπιστολῆς.
 Τοῦ ἁγίου Εὐφραίμ, ἐκ τῆς εἰς τὴν μαργαρίτην λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.
 Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸν αὐτόν.
 Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸν αὐτόν.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ὑπομνήματις τῆς πρὸς Εὐαρίου ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, βιβλ. β'. κεφ. κδ'.
 Θεοδοτοῦ ἐπισκόπου, ἐκ τῆς εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα λόγου.
 Τοῦ ἀποστόλου πρὸς Κολοσσαίς.
 Τοῦ ἁγίου Διονυσίου περὶ ἡνωμένης διακκριμένης Θεολογίας κεφ. β'.
 Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς τέλει αὐτῆς κεφαλῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ περὶ Θεῶν ὀνομάτων κεφ. α.

*De Pseudonymi Epiphanii doctrina, Dissertatio
 contra Epiphaniem, Capita XXX.*

- I. Fuisse Epiphaniem Docetarum hæresi & Manichæorum impie-
tati addictum.
- II. Magnum Epiphanium Cypri Episcopum de omnibus hæresibus,
scripto contra eas Libro, triumphasse.
- III. Sanctum Sidæ Metropolitam testari supposititiam esse eam Epi-
stolam, quæ Epiphanio tribuitur.

IV.

- IV. Contra Epiphanidæ testamentum.
 V. Definitio seu Expositio dogmatis Epiphanidæ.
 VI. Contra eos qui dicunt non faciendam esse imaginem Christi, nec sanctæ DEI Matris.
 VII. In illud, *Cum manifestatus fuerit: similes ei futuri sumus.*
 VIII. Sancti Epiphanii verba contra Collyritas, & de mulieribus quæ erant in Arabia.
 IX. Quomodo effingantur Angeli, testimonia Prophetarum.
 X. De Acataleptetarum & Aperigraptetarum opinione.
 XI. Contra eos qui dicunt; *Ubinam iussit Dominus fieri imaginem & adorari?* (Romanos.
 XII. De Abgaro, & imagine non manufacta, apud Edessenos, &
 XIII. Contra eos qui dicunt; *Institutum illud esse à maligno spiritu.*
 XIV. Contra eos qui dicunt, Idololatriam in mundum rursus à diabolo esse inveciam.
 XV. Ex sua genealogia Epiphanides mendax arguitur.
 XVI. Epiphanidem eadem cum Valente sensisse.
 XVII. Contra eos qui dicunt homines à diabolo rursus ad idololatriam esse pertractos.
 XLIII. Contra eos qui dicunt; *Quisnam vortetur Christi Imaginem depinxit?* (Christum.
 XIX. Contra eos qui dicunt senes pingi Apostolos, comatum autem
 XX. Contra eosdem dicentes, si comam habuit Christus, quare Judæi ad illum prodendum triginta denariis Judam attraxerunt?
 XXI. Epiphanidum Marcionis, Manetisque sectatorem fuisse.
 XXII. De velis, quæ præcepit dari ad sepulturam pauperum.
 XXIII. Contra eos qui dicunt oportere jejunare in Sabbato, & sanctam DEI Matrem gladio interfectam esse impie affirmant.
 XXIV. Sanctus Epiphanius omnes hæreses proscripsit.
 XXV. De Epistola Nili.
 XXVI. De imagine sanctæ Protomartyris Theclæ.
 XXVII. De Leontio Hæretico.
 XXVIII. De Leontio Cyprio, Orthodoxo.
 XXIX. Multis argumentis probari Pseudonymum Epiphanium diversum esse à Magno Epiphanio. (Iorum.
 XXX. Opinio Arianorum, Manetis, Apollinarii, Dioscori, & Acepha-

*Index χρήσεων αἱρετικῶν quæ Antirrhethico contra Epirhanidem
subiunctæ sunt.*

Εὐδοξίου Κωνσταντινουπόλεως Αρειανῶν, ἐκ τῷ περὶ σαρκώσεως λόγου.
 Λουκίου ἐπισκόπου Αλεξανδρείας Αρειανῶν, ἐκ τῷ εἰς τὸ πάσχα λόγου.
 Μάμου ἐκ τῆς πρὸς Σκυθιανὸν ἐπιστολῆς, ἐν ἑτέροις δὲ, Βαλεντίου τῷ διδασκάλου
 Μαίνεντ^ς, ἐπιγύγραπται.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κόνδαρον Σαρακηνὸν ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Οὐδῶν ἐπιστολῆς.
 Απολιναρίου τῷ ἀνοήτου καὶ ματαιόφρον^ς, πρὸς Πέτρον.
 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον. ἐν ἑτέροις, πρὸς Ηράκλειον γέγραπται.
 Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς Διόδωρον.
 Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῷ περὶ σαρκώσεως τούτου.
 Διοσκορίου, ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ γραφείσης ἐπιστολῆς ἀπὸ Γαγγρῶν εἰς Αλεξανδρείαν.
 Ἐκ τῆς συγγραφῆς Τιμαθέου πρεσβυτέρου τῷ κατὰ Μαρκιανισμὸν ἦτοι Λεοφάλλον
 κατ' ὃν ἡγνώριστο Κύριλλ^ς Αλεξανδρείας, Φλαβιανὸς καὶ Θεόδωτ^ς Αρτι-
 χείας. Διτρί^ς Μελοτηνῆς, καὶ Ἀμφιλόχι^ς Ἰκονίου οἱ τινες, &c.

TOMUS II.

Preliminaria Interpretis.

PRÆFATIO de iis quæ in hoc volumine continentur.

Dissertatio de Synodo Nicæna secunda, ac in eandem observa-
 tiones variæ.

Recensio critica quamplurium Operum variorum SS. Patrum, ex
 quibus fragmenta contra Imagines protulerunt Iconomachi.

Prefatio ad Macarii Magnetis Opera.

De Macario Magnete testimonia recentiorum Scriptorum.

*De Macario Magnete Veterum testimonia, seu de verbis Macarii Magnetis, quæ
 Iconomachi contra Imagines sacras impie usurpaverant, Antisibitum Or-
 thodoxorum Judicium.*

PROÆMIUM. Non esse temere cuilibet doctrinæ credendum, sed
 ei tantum quæ cum sacris Scripturis congruens sit.

De

De mala fide Iconomachorum qui testimonia trunca ac mutila , vix indicatis Authoribus , examinanda (*S. Nicephoro*) miserant.

De testimonio ex Apocriticis Macarii sumpto.

De manuscripto codice vetustissimo in quo continebantur Apocritica Macarii.

De Macario ipso cujas fuerit , & quo tempore vixerit.

Excerpta ex Apocriticis Macarii , sive ex ejus Dialogis cum Græco sive Ethnico.

Ostendit sanctus Nicephorus , quæcumque Macarius in iis libris de Imaginibus disputavit , non pertinere ad Imagines Christi vel Sanctorum , sed ad profanas gentilium Deorum Imagines.

Brevis Præfatio Interpretis.

Sancti NICEPHORI Antirrheticus liber. Contra eos qui divinam Imaginem Idolum nominare impie ausi sunt. Item quid sit ὑποκρίσειν καὶ ὡς ὑποκρίσει ? Et quomodo intelligendum illud , Non facies ullam imaginem , &c.

Item, observanda esse ea quæ à Patribus tradita sunt : denique testimoniorum quæ ab Ecclesia hostibus impie usurpata sunt, confutatio.

PROCÆMIUM. Propositum sibi esse veram doctrinam confirmare, adversariorum autem errores refellere. Servanda esse ea quæ à majoribus tradita & longo usu confirmata sunt.

Orthodoxos stabili fundamento niti ; hæreticos autem non ita. De Ecclesia.

Orthodoxorum & hæreticorum viæ quam diversæ sint. Iconomachorum mores. Incarnationis mysterium ab Iconomachis aboleri. Eorum sævitia.

Cap. I. De crimine Idololatriæ orthodoxis objecto.

Persecutio contra orthodoxos excitata quem exitum habuerit.

Cap. II. Iconomachos , postquam Idololatriæ arguere orthodoxos frustra conati sunt , aliâ viâ aggredi , & mota de *circumscriptione* controversiâ , Incarnationis mysterium oppugnare, ac Valentini & aliorum errores amplecti.

Cap. III. Iconomachos objicere orthodoxis illa verba legis Mosæicæ ; *Non facies omnem similitudinem , &c.* Illius objectionis solutio.

Legem

Legem illam, *Non facies similitudinem &c.* datam esse Judæis post exitum ex Ægypto, ne Ægyptiorum Idololatriam imitarentur. Quæ in lege scripta sunt, ea ad Judæos pertinent, non ad Christianos. Lex imagines coli vetat, quadrupedum scilicet, ac cæterarum creaturarum, non autem Christi.

Iconomachi non statuunt ullum discrimen inter imaginem Christi & imaginem creaturæ, ac proinde nec inter Christum & creaturam.

Cap. IV. Quam procul absit ab orthodoxis Idololatriæ crimen. Non licuisse Judæis DEum effingere, quod eum non vidissent; Christianis autem licere, quia viderint.

Cap. V. Lege vetitum esse ne fierent simulacra τῶν εἰκονισμῶν, non autem τῶν ὑποκρίσεων. De tabernaculo, Propitiatorio, & Cherubinibus. Imagines Judaicæ, cum iis quas Christiani venerantur, collatæ. Ipsi Iconomachi crucem adorant, quæ nil aliud est quam imago passionis Christi.

Cap. VI. Iconomachos traditionis & longi usus nullam habere rationem. Imaginum cultum antiquissimum esse. Melius facturos fuisse Iconomachos, si scripta Christianorum ac SS. Patrum legissent, à quibus ex quæstiones jam examinatæ essent.

Cap. VII. Iconomachorum dicta adeo futilia esse, ut ne refelli quidem digna sint. Imaginum cultum, Christi & Apostolorum totiusque Ecclesiæ autoritate constitutum, traditione ac longo usu confirmatum, ipsi denique rationi consentaneum esse. De sancto sudario. De Iconomachorum incredulitate.

Cap. VIII. Imaginum cultum non ideo esse rejiciendum, quod lege non sit constitutus.

Cap. IX. De testimoniis quibus utuntur Iconomachi ad errores suos astruendos. Eos noctu pugnantibus similes esse.

Cap. X. Testimonium sancti Joannis Chrysostomi ab Iconomachis contra imagines productum, ex commentariis ejus in Evangelium Matthæi. Videtur autem eo loco S. Chrysostomus damnare picturam, & artem ποικιλικήν.

Mens Chrysostomi declarata ex aliis ejusdem scriptis. Nicephori observationes.

Verba Prophetica cum S. Chrysostomi verbis congruentia.

Verba Basilii magni eodem pertinentia.

Ex libro Exodi, verba quibus commendantur variae artes, veluti textorum, sculptorum &c.

Artes illas de quibus actum supra, non esse per se malas, sed abusu tantum, neque id ignoravisse sanctum Chrysostomum.

Quatenus eae artes utiles sint? quatenus inutiles ac perniciosae?

Sanctum Chrysostomum non fuisse ab imaginum cultu aversum.

Sancti Chrysostomi tempore ornata fuisse picturis texturisque variis templa & ipsa altaria.

De aurificum arte; eam laudabilem esse, si templis non mulierculis ornandis serviat.

Testimonium sancti Nili ex ejus Epistola ad Olympiodorum de Picturis, quatenus ornandis templis utiles sunt, vel non utiles.

De pravis vanisque artibus.

Iconomachorum crudelitas, luxus, fastusque. Iconomachos Picturae infensos esse quatenus templis decorandis servit; non autem quatenus eorum luxui ac fastui blanditur, contra quam sanctis Patribus visum est.

Sanctum Chrysostomum suam de supradictis artibus; pictoria nempe & statuaria, opinionem tum alibi clarius indicasse, tum in vigesima, seu ut alii numerant duodecima oratione *εις του ανδραντος*. Item in decima & sexta decima. Verba sancti Chrysostomi.

Cap. XI. Testimonium Methodii Myrorum, vel Patarorum Lyciae Episcopi, ab Iconomachis contra imagines productum, ex oratione *προς αναστρεψους*.

Diversam esse rationem profanarum sacrarumque picturarum: utraque autem ab Iconomachis confundi.

Iconomachorum impietas in imagines. Non intelligi ab iis Methodii sententiam. Eum loqui de pictoribus qui ad voluptatem & ambiciosum ornatum pingunt.

Non ideo contemnendam pictorum artem, quod colores facile delectantur: nec corruptis imaginibus ipsa quoque archetypa corrumpi.

De varia significatione vocis *ειδωλον*.

Quae Methodius contra sophistas dixerit in oratione supra memorata, ea in Iconomachos aptissime cadere.

De aliis locis in quibus Methodius mentem suam apertius indicavit. Eadem ab iisdem scriptoribus & laudari & vituperari, prout exigit propositi argumenti ratio, ac pro variis circumstantiis.

Methodii verba ex eadem oratione ad statuariorum laudem pertinentia.

Iconomachi peiores quam Idololatræ. Nam hi suorum numinum profana simulacra coluerunt. Iconomachi autem sanctas ac venerandas imagines ludibrio habuerunt.

Methodii verba de pictura & coloribus. Ejusdem verba ad sculpturam pertinentia. Alia ejusdem verba de imaginibus.

Dissertatio, cujus duæ partes. Prima de pseudosynodo Copronymiana. Altera de Concilio generalibus, & ad quem spectet congregare Concilium, ac quodnam universale & æcumenicum dicatur.

Liber Antirrheticus, cujus duæ partes. Prima. Refutatio & everasio decreti illegitimi & pseudonymi, quod promulgatum est ab iis qui Catholicam & Apostolicam Ecclesiam deseruerunt, & alienæ sententiæ se accommodarunt ad evertendam Divini verbi Incarnationem.

Præmium. * In religione nihil innovare tutissimum esse ac saluberrimum: quanta fuerit pax ac tranquillitas, quam florens Ecclesiæ status, quandiu nihil innovatum sit.

Post autem hæc verba, καὶ χρυσὸν καὶ λίθους πῆς Ἰνδικαῖς, λαμπρὸν ἀπαγράψουσιν. Ὁ θύπητι τὸ δογματῶν, ἢ τῷ ἀληθινῷ ἐκκλησιάζοντο χρώματι, καὶ ὅσον . . . desideratur folium unum vel plura; resumitur vero ab his verbis: τρέπαλα εἰσωσι, ὡς τι πῶπο καὶ τὸ θεοῦ φόβου ἀπηγαγόντησιν, καὶ ἔσαν καὶ τῶν ἁγίων, κίφ. Ὡς.

De Leonis Armeni morte.

Quibus artibus Leo Armenus pacem Ecclesiæ turbare cœperit.

De Synodo, quam idem contra imagines cœgit.

Eam Synodum non fuisse canonice habitam.

De auctoritate Pontificis Romani neglecta: de exclusis communione iis qui Ecclesiæ præerant,

De

* Examinatur in hoc libro ὅγε σive decisio pseudosynodῆ, à Leone Armeno convocata, quæ abrogabatur Nicæanum Concilium secundum, confirmabatur autem Synodus Copronymiana.

De illius pseudoSynodi decisione , quam Nicephorus vocat *ὁμοῦς*
ἀόκλητος.

Ne refutatione quidem digna esse Iconomachorum scripta , utpote
 futilia ac delira.

De Imperatoribus Leone Isauro & Constantino Copronymo hære-
 seos authoribus.

Cap. I. Initium decisionis , seu decreti , quo confirmatur Copro-
 nymiana Synodus.

Refutatio. Falsum esse, quod dicunt Iconomachi, convocatam esse
 illam Synodum à Leone & Constantino Imperatoribus : convo-
 catam enim esse à Copronymo post mortem Leonis.

Quænam à Leone Isauro gesta sint : ut Patriarcham deposuerit , &
 alium in ejus locum intruserit.

De Constantino Copronymo : ut pseudosynodum suam coegerit.
 Invektiva in eam Synodum.

Cap. II. Verba Iconomachorum , sumpta ex supradicta decisione,
 Concilii Copronymiani confirmatrice.

Refutatio eorum verborum, quatenus negant traditione niti Christi
 pingendi usum.

De imagine Christi Edessena , cujus reliquiarum cernebantur adhuc
 Nicephori temporibus.

Non esse inutilem imaginum cultum. (fuisse.

Iconomachi fatentur se imagines coluisse , ac idolorum sacerdotes

De concilio Copronymiano: vere illud accephalum fuisse ; habitum
 enim esse Constantinopolitanam sede vacante, nec creatum esse no-
 vum Patriarcham , nisi sub finem Concilii.

Imaginum cultum ab Iconomachis damnari ea mente , ut Incarnati-
 onis memoria deleatur.

Imagines Christi ad hoc pingi, ut ejus memoria conservetur, ac reno-
 vetur.

Alia argumenta quibus probatur non esse inutilem pingendarum
 imaginum usum.

Cap. III. Verba Iconomachorum ex eadem decisione.

Refutatio. Negat Nicephorus Christianos imaginibus tamquam
 idolis servivisse.

Non ideo malam esse rem aliquam, quia possit aliquis ea re abuti.

Cap. IV. Verba Iconomachorum, inde sumpta.

Qq q q 2

Refu-

Refutatio. Non congruere quæ Iconomachi statuunt cum sex Synodis Oecumenicis, præsertim cum sexta.

Non ideo negligendum esse imaginum cultum, quod illi præferendus sit is, qui in spiritu & veritate exhibetur.

Vera causa cur Iconomachi imaginibus bellum indixerint.

Invectiva in Iconomachos.

Pios Imporatores multos fuisse, nullum tamen contra imagines sævisse.

Quia imagines colunt, iidem DEum in spiritu & veritate colunt.

De vera adoratione.

CHRisti corpus nostro prorsus simile fuisse, idque vere ac reipsa, non *δοκῆσαι καὶ φαντασία*; itaque & circumscriptum fuisse, & pingi potuisse.

De cultu imaginis CHRisti; quis sit illius finis, & quantas utilitates habeat.

Post hæc autem verba: Ἀλλὰ μέγιστον τότῳ ἐπὶ τὰ αὐτοὶ εἰσι σύμβολα, οὗτοι μεμνησιν. . . ἐπιτίθεν καὶ ἐρμηνεύει καὶ διαγελίει ὑπάρχουσιν. . . desideratur solum unum; forte plura: resumitur vero ab his verbis, ἀρεύσας εἰδώλους ὡς θεοῖς προσεκκνηχότων. ἡ γὰρ καὶ ἡμεῖς πύτων ὑποφωτισθῶμεν &c.

Synodum Copronymianam Conciliorum sex Oecumenicorum æmulatricem falso dici.

De Synodo Nicæna, de Constantinopolitana utraque, de Ephesina, de Chalcedonensi.

De sexta Synodo Oecumenica.

Veterum canonum, quos sancti Patres constituerunt Apostolicæ doctrinæ consentaneos, collatio cum canonibus Concilii Copronymiani.

Canon de sacris Symbolis salutaris Christi incarnationis.

Cap. V. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Iconomachos sancti Gregorii Nysseni testimonio abuti contra imagines.

Cap. VI. Verba Iconomachorum indidem sumpta & ad testimonium Gregorii Nysseni supra memoratum pertinentia.

Invectiva in Iconomachos.

Iconomachi testimoniis hæreticorum, veluti Eusebii Ariani, utuntur: negligunt autem sacras Scripturas.

Ne

Ne ipse quidem ChRistus Cæsaris hominis Idololatræ & Ethnici imaginem contempsit.

Iconomachorum opinionem de imaginibus longè diversam esse à SS. Patrum doctrinâ.

Investiva.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Falsissimum esse quod Iconomachi asserunt, Ecclesiam tranquillam fuisse, ex quo Copronymus Synodum suam habuerit.

De persecutione atrocissima, quæ Copronymianam Synodum consecuta est.

Quæ inde clades Deo irato consecutæ sint.

Terræ motus, glacies, pestis, ætherei terrores.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum.

Investiva in illos quos Iconomachi viros vocant; laus mulieres Irenes Imperatricis, quam iidem despiciunt.

Quantum illa muliebris simplicitas salutaris omnibus fuerit.

Narratio historica eorum quæ Synodum Nicænam secundam antecesserunt, eiqve convocandæ occasionem dederunt.

De secessione Pauli Patriarchæ.

De Tarasio Patriarcha.

De Synodo Nicæna secunda.

Collatio hujus Synodi cum Copronymiana.

Cap. IX. & X. Verba Iconomachorum.

Qui illi Synodo interfuere Episcopi, ii horum magistri fuerunt, & hos, à quibus despiciuntur, unxerunt.

Investivæ in Episcopos Iconomachos.

Laus Episcoporum qui Nicæno secundo Concilio interfuerunt.

Laus Imperatricis Irenes.

Post hæc verba ἀλλὰ τὸ πρὸς τῶν ἐπικαλεῖται, καὶ δὴ καὶ ἔτι πλεονάζων διὰ τὴν ἐν τῇ ἐκείνῃ. ἐγὼ ἐφύτευσα σὲ. desideratur folium unum vel aliud forte, resumitur vero ab his verbis: ἐκείνων μεγαλοφύας ἔχοντες, ὡς χύτρα εὐθραύς τῇ στείρότητι τῇ γενναίῳ οἷον λείπει πρὸς τὸν αὐτὸν, πὲρ αὐτῶν ἐφ' αὐτοῖς, &c.

Cap. XI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachi idem cum Manichæis & Arianis sentiunt.

De cultu imaginum.

Qqqq ;

Cap.

Cap. XII. Verba Iconomachorum.

Apologia pro imaginibus.

Cap. XIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Quidni imaginibus tribuatur is honor; quem Copronymus equis & equitibus exhibuerit? Quanta fuerit Copronymi insania circa equestres pompas. Copronymus equos ungventis delibutos publicè prosequutus est, præferentibus faces & sacra vasa clericis.

Cap. XIV. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Nec DEus circumscripto corpore circumscribitur, nec Divinitas à carne separatur.

Exempla. Solare corpus, & solis radius.

Cap. XV. Alia Iconomachorum verba.

Refutatio. De differentia *γραφῆς καὶ περιγραφῆς*. Hæc eadem alibi fusius disputata sunt ab eodem Nicephoro in prioribus Antirrheticis.

Quosnam authores Iconomachi sequantur. Valentini, Marcionis, Marciani, Manetis, Eusebii, & Epiphanidæ & opiniones.

Testimonia viginti, quibus vera de circumscripto doctrina constituitur.

Cap. XVI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachos Epiphanidæ Manichæo ac Docetarum erroribus obnoxio, assentiri.

Imaginem Christi non esse pseudonymam, sed veram: omnem imaginem esse archetypo similem, & ad eum relationem habere. Etymologia vocis *εικών*.

Cap. XVII. Verba Iconomachorum Refutatio. Scipfos damnant Iconomachi, cum Synodum secundam Nicænam damnant.

Cap. XVIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Cultus non imaginibus ipsis, sed archetypis per imagines exhibetur.

Cap. XIX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. De Synodo Copronymiana.

Quoniam sint, quorum autoritate ac testimoniis utantur Iconomachi.

Testimonia Patrum corrumpunt ac trunca proferunt.

Sacrās

Sacras scripturas, in quibus de Cherubinibus agitur, irrident ac nihili faciunt.

* Conciliorum sex Oecumenicorum præcipuæ decisiones.

Post hæc autem verba: τὰ πύτους ἐπίμενα, ὅταν αὐτοῖς ἀναπλάττει τὴν τετρατείαν, καὶ οἷς ἐναντι --- desunt folia duo, in quibus Iconomachorum decisiones conferebantur cum decisionibus supradictarum Synodorum; resumitur vero ab his verbis: --- λαθρον ἢ δόξαν συζηταὶ βυλιόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ τῷ Θεοῦ ἐχ' ὑπετάγησαν καὶ τῷ, &c.

Exemplum Pantheræ, quæ hominis imaginem ipsam odit. Habes illud exemplum integrum in alio Antirhetico.

De mysterio Eucharistiæ, an sit imago corporis Christi.

De Concilio Nicæno secundo. Quæ in eo Concilio constituta sunt, ea cum decisionibus Conciliorum cæterorum congruere,

Cap. XX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Non consentire Iconomachos cum suis magistris Cononymo & aliis, imo nec ipsos secum.

Cap. XXI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Si imagines malæ sunt, cur Idola non vocantur?

Nihil in Ecclesia receptum esse, quod esset malum.

Iconomachos non esse Christianos, cum ab Ecclesia defecerint.

De testimoniis, quibus utuntur ad errores suos defendendos. Ut corrumpant Scripturas ac testimonia Patrum, variis technis ac dolis.

• Admonitio Interpretis ad Lectorem

Pars altera Antirhetici.

Refutatio testimoniorum quæ Iconomachi contra imagines protulerunt.

I. Testimonium sumptum ex Constitutionibus Apostolorum,

Refutatio, in qua testimonium Evagrii pro imaginibus.

** II. Testimonium Asterii Amasæ Episcopi contra imagines. Ex oratione de divite & Lazaro,

Re-

* Editæ à Combesse in *auth. Bibl. P. P. Gr. Tom. II. pag. 603.*

** Test oratio de divite & Lazaro editæ est à Combesse in *auth. primo Bîblioth. S. S. P. P. Gr. pag. 2.*

Refutatio , in qva testimonium ex eadem oratione pro imaginibus.

Item Encomium mulieris, qvæ sanguinis fluxu liberata statuat
CHRISTO crexit: eodem Asterio auctore.

Testimonium Antipatri Bostrensis de eadem muliere.

Testimonium Eusebii Cæsariensis de eadem re.

III. Testimonium Leontii contra imagines.

a) Refutatio, in qva veri Leontii, Neapoleos in Cypro Episcopi testi-
monium pro imaginibus, sumptum ex Apologetico Christiano-
rum contra Judæos.

IV. Testimonium Theodori Galatæ contra imagines.

Refutatio, in qva testimonium ejusdem pro imaginibus, ex oratione
in laudem Virginis, DEI matris.

Testimonia varia pro imaginibus, contra falsi Theodoti testimo-
nium.

b) Testimonium Asterii pro imaginibus, ex ejus Oratione in lau-
dem Euphemie, seu potius Ecphrasi tabellæ in qva depicta
erat Euphemia.

V. Alia falsi Theodoti verba contra imagines.

Refutatio, in qva testimonium sancti Basilii pro imaginibus.

VI. Alia Pseudonymi Theodoti verba.

Refutatio, in qva testimonium Gregorii (Nazianzeni) de imagine
Polemonis Philosophi.

Testimonium Gregorii Nysseni pro imaginibus.

Item Basilii Magni.

Item Joannis Chrysostomi.

VII. Alia verba Pseudonymi Theodoti.

VIII. Testimonium Pseudonymi Basilii Seleuciensis contra imagines.

Refutatio, in qva testimonium veri Basilii Seleuciensis pro imagi-
nibus, ex Epistola ad Imperatorem Leonem.

IX. Testimonium Amphilochoi Iconiensis contra imagines ex Enco-
mio Basilii Magni.

Refutatio, in qvâ ejusdem Amphilochoi verba, ex eodem Enco-
mio proferuntur.

Testimonium sancti Chrysostomi, ad illustrandam Amphilochoi sen-
tentiam.

X. Con-

a) Editum in Concilio Nicano II. Act. IV. pag. 233.

b) Editum in Concilio Nicano II. Act. IV. pag. 207.

X. Continuatio testimonii Amphiloichiani.

Nicephori observationes ad Amphiloichii testimonium.

De præstantia Picturæ.

XI. Testimonium Basilii Magni contra imagines, ex Oratione de hominis creatione.

Refutatio, in qua testimonium ejusdem Basilii Magni pro imaginibus, ex ejus Epistola ad Amphiloichium Iconii Pontificem.

XII. Testimonium Gregorii Nysseni contra imagines.

Refutatio, in qua testimonia Patrum Gregorii Naianzeni, Gregorii Nysseni, Epiphani, sancti Joannis Chrysostomi pro imaginibus.

XIII. Testimonium Gregorii Nazianzeni, contra imagines ex ejus Poëmate quodam.

Refutatio, vel potius explicatio illius testimonii.

XIV. Testimonium sancti Chrysostomi, ex encomio Romani Martyris contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XV. Ejusdem testimonium ex oratione in laudem Abraami, itidem contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XVI. Ejusdem aliud testimonium, ex Oratione in custodem carceris, Explicatio illius testimonii.

XVII. Testimonium Epiphani contra imagines, ex ejus Testamento. Refutatio illius testimonii.

XVIII. Ejusdem testimonium contra imagines ex oratione quæ inscribitur, contra eos qui imagines Idolico ritu facere student in similitudinem Christi, & Virginis DEI matris, item Martyrum, Angelorum ac Prophetarum.

Refutatio.

XIX. Ejusdem testimonium ex Epistola ad Theodosium, contra imagines.

Refutatio.

XX. Ejusdem testimonium, ex Epistola ad Joannem Æliæ Episcopum contra imagines.

Refutatio.

Argumenta duodecim quibus probatur non esse veri Epiphani ea testimonia quæ ab Iconomachis allata sunt.

Rrrr

OPE-

Libri sti Page Altera

*Opera S. Nicephori Patriarchæ CPOL.
ante hæc edita—.*

Prefatio generalis, Interpretis.

Synodus Constantinopolitana sub Nicephoro, in qua Iosephum quem defunctus Tarasius, propter conciliatas incestas nuptias Constantini Imp. filii Irenes deposuerat, in Presbyterum recepit.

Concilium Constantinopolitanum habitum contra Antonium Silæi Metropolitam à S. Nicephoro Patriarcha CP. & Episcopis CCLXX.

Sancti Nicephori CP. Canones XXXVII. ex Ecclesiasticis constitutionibus ipsius & S. S. Patrum cum eo congregatorum collecti.

Ex canonibus Nicephori sanctissimi Patriarchæ CP. œcumenici, ex ipsius Ecclesiasticis Constitutionibus Canones XVII.

Sancti Patris nostri Nicephori Patriarchæ CP. & confessoris Epistola Canonica.

Epistola Nicephori qua prolixè confessionem fidei suæ anno DCCCII. Leoni Papæ declarat; cuius titulus: Leoni Papæ antiqæ Romæ fratri & comministro per omnia sanctissimo beatissimoque Nicephorus DEI misericordia Episcopus CP. in Domino salutem.

Chronologia tripartita secundum rationem Græcorum olim Latine versa ab Anastasio Bibliothecario; explicata à Joachimo Camerario. Eadem emendata & notis illustrata per Antonium Contium. Ac demum sub titulo brevis Chronographiæ ad varias editiones recensita, tabulisque Chronologicis & Adnotationibus ditata prodiit Parisiis anno MDCLII. cura & studio viri de re literaria optime meriti admodum R. P. Jacobi Goar Ordinis Prædicatorum.

Sancti Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum, primum in lucem editum ac Latine versum opera & studio viri doctissimi ac eruditissimi adm. R. P. Dionysii Petavii è Societate Jesu, cum ejusdem Notis Chronologicis. Parisiis, MDCXVI. & ex Typographia Regia MDC. XLVIII.

Opera

Opera Dubia S. Nicephori Patriarchæ CPOL.

Interpretamenta somniorum secundum ordinem alphabeti, versibus Jambicis. Edita à Nicolao Rigaltio post Oneirocriticon Asiramplychi, eodem quo Oneirocriticon Artemidori volumine. In quarto Lutetia, ex officina Clau-dii Morelli. MDCLIII.

Macarius Magnes, seu de Macario Magnete, autore vetustissimo, veterum ac recentiorum testimonia. Item fragmenta ex ejusdem libris excerpta, pleraque nunc primum è manuscriptoris codicibus depromta.

Index eorum qua hoc libello continentur.

- I. **P**Ræfatio Joannis Boivinii, de Macario Magnete & de ejus operibus.
- II. Testimonium Photii de Macario Magnetum Episcopo.
- III. De verbis Macarii Magnetis, quæ iconomachi contra imagines sacras protulerant, Antistitum Orthodoxorum disputatio, quæ continentur multa ex ejusdem libris Apocriticis excerpta.
- IV. Testimonia recentiorum. Item Fragmenta Apocriticorum à Turriano & aliis quibusdam Recentioribus edita.
- V. Fragmenta Commentarii ejusdem Macarii Magnetis in Genesim, ex ms. codice Eminentissimi Cardinalis Ottoboni desumpta.

HACTENUS CONSPETUS OPERUM S. NICEPHORI
CPOL. à V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum.

Scriptores alii ad Historiam Byz. facientes inediti.

Supplementum Historiæ Byzantinæ ex MSS. Bibliothecæ Vindobonensis concinnandum una cum nova editione Codini promissit Lambecius pluribus locis commentariorum suorum de illa Bibl. ut T. 1. p. 132, T. 3. p. 56, 126, 172, 173, 174 &c.

Idem T. 1. p. 147. seq. Specimen exhibet hallucinationum & mendarum occurrentium in Catalogo Bibliothecarum CPolitana-

rum, quem *Antonius Verderius* * edidit, monetq; Possevinum quæ ad calcem Apparatus sacri ex Verderio excerptis; errores illos ne utiqvæ emendasse, ac simul pollicetur ex MS. Codice Bibl. Vindob. Historico XLIX. se Catalogum illum longe emendatius editurum esse Græce & Latine, intelligens ni fallor Codicem Historicum XCVIII. ordinis Nesseliani, † in quo post Anonymi Miscellaneas Antiquitates CPolitanas, MSti existant Catalogi Græci Librorum *Constantini Varini*, *Antonii Cantacuzeni*, *Jacobi Marmoræ*, *Joannis Suzi*, & *Manuelis Eugenici*.

De *Georgii Pisida* & *Theodosii* Diaconi scriptis ineditis huc facientibus, dixi supra p. 228. De *Leonis Diaconi* & *Mich. Pselli* p. 352. quemadmodum & de Chronicis ineditis *Joannis Siculi*, *Georgii Acropolitæ*, *Simeonis Logothetæ*, *Simeonis Setbi*, *Theodosii Melitini*, *Georgii Chumni*, & *Ephraemi*, pag. 158. seq. *Michaëlis Ascaliæ* Chronicon MS. sive Historiam à Mich. Balbo usque ad Michaëlem Ducam Parapinacium, quod fuit in Bibl. Scoriacensi, memorat Labbeus in Protreptico pag. 46. Idem pag. 42. ex Possevinianis Catalogis MSS. meminit *Georgii Gemisti Plethonis Byzantii* ** Epitomes Historiarum Sicularum, & Historiæ *Georgii Monachi Lecapeni*.

Scriptores Historia Byz. perperdit.

Ammonii Poëtæ Græci carmen Heroicum de Gaina Gotho tyranno per Arcadium oppresso, quod Theodosio juniore A. C. 438. recitans vehementer placuit, ut ex Socratis VI. 6. Hist. narrat Tripartita

* Ad calcem supplementi Bibl. Gesnerianæ subjunxit Verderius *Bibliothecam CPolitana*, quæ antiquitates ejusdem Urbis & per multis libri MSS. in hac tunc exstantes recensentur. Lugd. 1585. fol.

† Vide Nesselii Catalogum MSS. Vindob. parte V. p. 151.

** Hujus Georgii Gemisti Orationes duæ, quarum altera de rebus Peloponnesiacis constituendis ad Manuelem Palæologum Imp. altera savoria ad Theodorum Despotam, de eodem argumento, editæ Græce & Latine cum versione Gril. Canteri Antwerp. 1575. fol. ad calcem Eclogarum Stobæi, plane diversæ sunt à duobus libris ejusdem Gemisti de rebus Peloponnesiacis gestis olim post pugnam Mantineam. Hi Græce videntur lucem una cum Xenophonte Venet. 1503. fol. apud Aldum, & ad calcem Herodoti Basil. 1557. fol. Latine vertit præter M. Antonium Antimachum Basil. 1540. 4. Zacharias Orthus, Professor Gryphiswaldensis, Rostoch. 1575. 8.

tita X. 6. & Nicephorus Callistus XIII. 6. Ex illo poemate videntur repetita quæ affert Etymologici Magni scriptor in *μύμντος*.

Bemarchius Cæsareensis Cappadox Sophista, cujus præter Orationes & declamationes varias, etiam libros X. de rebus gestis Constantini Magni Svidas memorat in *Βημάρχιου*. Constantini tempore vixisse, neutiquam constat. Hujus an alius Bemarchii Paraphrasis in quatuor Evangelia occurrit in Catalogo quodam MSS. apud Lambecium lib. 1. p. 150.

Callistus Juliani & *Ἀντιόχου* in Persica expeditione comes, de ejus rebus poema heroicum composuit teste Nicephoro Callisto lib. X. hist. cap. 34.

Candidi Isauri Historia, de qua supra p. 239.

Capito Lycius Græce vertit Svida teste Eutropii Historiam quæ in Joviani obitu desinit libris X. De illa versione quæ intercidit, quemadmodum & de altera quæ exstat, *Pæanii*, dixi in Bibliotheca Latina lib. 3. cap. 6. ubi de Eutropio Latino scriptore.

Constantinum Imperatori nescio cui ab Epistolis, Eutyichianum Protosecretarium & Grammaticum Imperatoris Eleusium Diaconum & Philosophum, Troilumque Rhetorem inter Historicos Byzantinos laudat Codinus in Originibus CPol. p. 17.

Demetrius Cyzicenus, laudatus à Scylitze & Cedreno, supra p. 388; 389.

Dexippi, Historia de qua supra p. 231.

Eudocia Heroico nomine descripsit victorias per Romanos reportatas à Persis. Vide Socratem VII. 21. Hist.

Eunapii Historia, de qua supra p. 232.

Eusebius Scholasticus scripsit bellum quo Arcadius Imp. Gainam Gothum vicit. Vide Nicephorum Callistum XIII. 6.

Eutybianus à Codino laudatus. Vide paullo ante in Constantino. Videtur utique idem esse Floridus Eutyichianus, primarius Imperatorum scriba quem ab virtute & eruditione laudat, & à quo ad scribendam Historiam excitatum se scribit Agathias in proœmio. Valde enim falluntur, qui omnes illos à Codino ibi & auctore Originum CPol. memoratos, Constantini M. ætate vixisse opinantur.

Heliconius Byzantius Sophista, cujus Chronicon ab Adamo ad Theodosium Magnum Svidas memorat.

Rrrr 3

Hermo-

Hermolaus Grammaticus Βυζαντινὰ sua laudat in Epitome Stephani ἱθικῶν in τότοι.

Hefychii illustris Historia, de qua supra pag. 240. 242.

Joannes Antiochenus cujus Historiam laudat civis ejus & cognatus *Evargrius* lib. V. Hist. cap. ult. Adde III. 10. 28.

Joannis Lydi, Monachi, inter Historicos meminit *Scylitzes*.

Leonis Byz. antiqui scriptoris sub Philippo Alexandri M. parente clari libros VII. de rebus veteris Byzantii *Svidas* memorat.

Malchi Philadelphienfis Historia de qua supra p. 236.

Manuel Byzantius, inter Historiarum scriptores à Jo. *Scylitze* & *Cedreno* laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem cum *Manuele* Protospathario, qui *Magistri* *Joannis* *Curcuæ* res octo libris fuit complexus teste *Cedreno* p. 630.

Nicephorus Phryx & *Diaconus*, quem iidem *Cedrenus* ac *Scylitzes* memorant.

Nonnos Historia de qua supra p. 239.

Olympiodori Historia de qua pag. 237. seq.

Petri *Patricii* Historia de qua supra p. 234.

Praxagora Atheniensis, *Ethnici* scriptoris libri duo de rebus *Constantini* M. quorum argumentum habet *Photius*, Cod. 62.

Prisci Historia de qua supra p. 235.

Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatorum *Iconomachorum* *Constantini* Copronymi & *Michaëlis*, laudata *Photio* Cod. LXVII.

Tencri *Cyziceni* de Byzantio liber *Svidæ* memoratus in Τέμπη.

Thalassius citatus ab eodem *Svida* in Θεοφιλα.

Theodorus *Sebastenus* & alius *Sida* *Episcopus*, laudati à Joanne *Scylitza* & *Georgio* *Cedreno*, quorum verba adscripsi p. 388. 389.

Theophani Byzantii Historia, de qua supra p. 239.

Trajanus *Patricius* ἡγεσιανκῆται & δεδοξῆται sub *Justiniano* *Rhinotmeto* clarus, cujus *Chronicon* σύντομος laudat *Svidas*, & ante *Svidam* citat *Theophanes* in rebus *Gratiani* & ex eo *Anastasis* *Bibl.* in *Historia* *Eccles.*

Troili *Sophistæ* *CPolitani* *Epistolarum* libri VII., ab eodem *Svida* laudati non pauca *Historica* ad res *Byzantinas* spectantia continuisse videntur. Confer *Labbei* *protrepticum* p. 33.

XXVI. FRANCISCUS COMBEFISIUS * ad calcem Allatii de Simeonum scriptis, Paris, 1664. 4. edidit *Originum verumque CPolitanarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in quo continentur:

1) *Παρατάξεις σύντομοι χρονικά*, de monimentis, spectaculis & ædificiis CPolitanis eorumque conditoribus *breves demonstrationes Chronologica*, incerto auctore, p. 1-39. Græce primum editæ à Codice Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi supra pag. 480. sed à Combesio recensitæ, & versione atque animadversionibus illustratæ. In his cum Lambecius quandoque reprehendatur, id ægerime ferens ille passim ** in Combesium est inventus, pollicitusque novam hujus scripti editionem, in qua notas Combesii confutare voluit. Sed illa nunquam vidit lucem, & injuriam Combesio facit Lambecius quod ejus manipulum subinde vocat plagiarium farraginem, eam nempe ob causam, quod illi inseruit quæ-

- * Obiit Combesius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætat. 74. non 47. ut supra p. 348. perperam excusum est, Vir præclare meritus de Antiquitate Ecclesiastica, nec minus de CPolitana ut tot ejus scripta testantur. Ab ejus enim industria habemus 1) Bibliothecam Concionariam Veterum Patrum. Paris. 1662. fol. VIII. volum. 2) Auctarium novum Bibliothecæ Patrum, Paris, 1648. fol. 2. Vol. quorum posterior præfixam habet Historiam Monothelitarum. 3) Auctarium novissimum, ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphilochium, Methodium & Andreæ Cretensem. Paris, 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol. 6) S. Chrysostomi Homiliam de Morali Politia & in præcursoris Decollationem ac Peccatricem, cum Vindiciis & emendationibus scholiorum S. Maximi ad Dionysium. ibid. 1641. 4. 7) S. Chrysostomi librum de educandis liberis, & alios quinque tractatus Varios; Severianum Gabalorum Episc. de S. Cruce, Basilium Seleuciensem de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Hierosol. Episcopi Epistolam ad suæ plebis reliquias de Perseide, & incerti de eadem captivitate, Urbisq; excidio. Paris. 1656. 8. 8) Ecclesiastem Græcum sive sermones & tractatus Basilii Magni & Basilii Seleuciensis. ibid. 1674. 4. 9) Basilium Magnum ex integro recensitum, sive Varias Lect. castigationes, notas & supplementa in Basilii M. opera. ibid. 1679. 8. 10) Theodoti Ancyranæ de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis. Paris, 1675. 8. 11) Illustrium Christi Martyrum lectos triumphos, vetustis Græcorum monumentis consignatos, ib. 1660. 8. 12) Notas in Theophanis Chronicon, de quo supra pag. 151. seq. & 13) scriptores post Theophanem de quibus pag. 348. seq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 71. lib. 8. p. 462. &c.

quædam monumenta jam ante à Lambecio vulgata, cum tamen iterum iterumque testetur se ea ex Lambecio repetere, & quæ Græce tantum ille dedit, Combefisius versione ac notis illustrata exponit Lectori.

2) *Constantini Porphyrogeniti Imp. CPolitani διήγησις δὲ τοῦ Διὰ φόρων ἀδριατικῆς ἰσθμίου περὶ τῆς πρὸς Ἀνταρχίου ἀποσταλτικῆς ἀχειροποιήτου διατάξεως* (Χρυσὸν ἢ Θεὸν ἡμῶν καὶ ὡς ἐξ Ἑδέως μετακομίση πρὸς τὴν παρ' εὐδαίμονα πάντῃ καὶ βασιλεῖα τῶν πόλεων Κωνσταντινέπολιν. *Narratio de imagine Christi Edessena* pag. 75-101. Vide quæ de hoc scripto notavi supra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca quædam ejus illustrat. De imagine vero Edessena Christi, CPolin allata mentio apud continuatorem Theophanis in Romano Imp. p. 268.

3) *Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν βασιλεῖα Θεόφιλον περὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπίων εἰκόνων*, Orientalium Patriarcharum *Christophori* * Alexandrini, Jobi Antiocheni, & *Basilii* Hierosol. aliorumque MCCCCLV. Episcoporum ac Clericorum *Epistola Synodica* (Joanni Damasceno perperam tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus* p. 110-145. Meminit hujus Epistolæ Constantinus Porphyrogenitus in jam memorata narratione de imagine Edessena p. 90. (sed male ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Christophorus Antiochenus), & Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VIII. pag. 334.

4) *Nicephori Patriarchæ CPol. πρὸς Λέοντα βασιλεῖα τὴν Ἀρμενίον περὶ τῶν σεπίων εἰκόνων*, *Disputatio cum Leone Armenio, Imperatore, de SS. imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita scripta per Theodorum Graptum, & MS. in Bibl. Sorbonica. Confer supra p. 674. seq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Nicephori antirrhethico secundo cap. 7. Vide supra p. 654.

6) *Theodori Grapti*, Confessoris imaginum, Vita incerto auctore p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ Χρυσὸν τὴν ἀθλήσιν ἐλομένων. Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Surius 26. Dec.

7) Ex libro ejusdem *Theodori Grapti*, ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος τῶν χριστιανῶν πίστεως, & inculcata *Christianorum Fide*, p. 221. seq. cum latina

* Hujus Christophori Alexandrini Patres in asceticam & parabolicam de vita humana MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Roussel. Servatus hic Theodori Grapti locus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cujus antirrhetico secundo cap. 3. legitur, ut supra p. 654. notatum est.

8) *Theophania Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* p. 224 - - - 230. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani Patriarchæ CPol. Oratio in Encania Templi S. Deiparæ inque sanctas fascias Domini nostri Jesu Christi, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ* p. 232 - 241. Incipit: *Δεδοξαμένα ἐκλήθη πρὸς σκ.* Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & Surius ad 31. August.

10) *Anonymi διήγησις πρὸς τῆς οἰκοδομῆς τῆς καὶ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς ὑπονομαζομένης ἁγίας Σοφίας*, Narratio de structura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiæ p. 243-264. ex MS. Raphaëlis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex quo hæc narratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag. 462. seq. ubi insignia hujus rei specimina..

11) *Procopii Casareensis* de eodem templo locus pag. 283-291. ex libro primo de ædificiis Justiniani, de quo opere Procopiano dixi supra pag. 252. seq. quemadmodum de aliis scriptoribus qui magnum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279-280. non-gentis quondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in Turco-Græcia p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Codicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum edidit *Saracenica sive Moamerica*, Heidelberg. ex Typographia Commelini 1595. 8. in quo volumine occurrunt

1) *Ἐλεγχὸς σαφὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῆς Φλυαρίας τῶν δογματῶν αὐτῶν, Ἰσμαῆλιτῶν, futiliumque ejus sectæ dogmatum perspicua confutatio*, pag. 1-34. cum Latina versione Jo. Jacobi Beureri, Professoris Græcæ Lingvæ in Academia Friburgensi, qui sine nomine auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero observavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthymii Zigabeni*, circa A. C. 1112. clari ἁγίου Σαρακητῶν, contulitque cum quatuor Codicibus Libri isti Pars Altera. SSSS MSS.

* De præclaro hoc viro dixi lib. 5. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. cujus Tomo XIX. Panoplia Euthymiana existat ex Zigni versione, Latine, est titulus XXIV. p. 228. seq.

MSS. Bibl. Palatinæ, & cum latina interpretatione Petri Francisci Zini qui totam Panopliam latine vertit, de qua infra in Euthymio. Jam sufficiat notasse Elenchum hunc Ismaëlitæ ex Sylburgii editione legi etiam in Auctario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Duzano Paris. 1624. Tom. 2. p. 292.

2) Περί τῆς ἀρχῆς τῶν Σαρακενῶν Μωάμεθ, ὁ καὶ Μωχάμεθ. *De Saracenorum Principe Moameho*, incerti scriptoris, p. 54-73. cum versione Sylburgii, qui observat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 346. seq. edit. Basil. sed etiam in MS. Joannis Sualii Chronico quod in Michaële Theophili filio definit.

3) Τάξις γνωμῆν τῶν τῆς ἀπὸ Σαρακενῶν ἐπιστρέψαντων πρὸς τὴν καθαρὰν ἀληθῆ πίσιν ἡμῶν χειριστῶν. *Ordo qui observatur super iis, & anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostram Christianorum puram veramque fidem se convertunt*, p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii versione. *Catechesis ista*, inquit, *Saracenorum ad Christianam fidem accedentium* ē MS. Palatina Bibliotheca libro satis vetere desumpta est: in quo multa sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super iis qui ab Hæresi aliqua Gentilismo, Judaismo & similibus ad Christianam religionem se aggregant. Hoc κατηχητικὸν πνεῦμα respicitur à Niceta Choniata in Manuele Comnenio, ut jam dixi supra p. 437. Confer etiam anathematismos Saraceni qui ex libro XX. thesauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Non omittendum denique quod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Ecclesia*: πῶς χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.

4) Ex Theophanis Monachi Chronographia, & qui Theophanem latine vertit Anastasii Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, narratio de Saracenica sive Moamedica secta primordiis p. 92-105. Utrumque, Theophanem & Anastasium ab eo tempore integros vulgarunt viri eruditi, ut supra p. 151. sq. dictum est, sed Sylburgio eos MS. Bibliotheca Palatina suppeditavit. *Erunt autem foreasse*, inquit, *quæ & alia his addi potuisse dicturi sint. Fateor. Primum enim Joannem Damascenum a) paullo post Saracena secta initium vixisse, & contra eam scripsisse*

a) Forte respexit quæ habet *Damascenus* ad calcem libri de hæresibus in Cotelærii monum. Ecclesiæ Græcæ T. 1 p. 326-335, atque inter Damasceni opera T. 1, edit. Viri Clariss. Mich. le Quesn. p. 110. seq.

sed paucā valde, in cibrationis suae prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera exstat b) Christiani & Saraceni disputatio. Deinde Roma in Vaticana Bibliotheca exstare dicitur Nicetæ Byzantini Philosophi contra Maomedem liber, & Epistola ab Agarenis misse confutatio ad Michaelem Theophili filium, Imp. C. Politanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum expectanda fuere occasio. Joannis Cantacuzeni c) contra Maomedem orationes quatuor, & tres * Christianæ religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici; ad hæc Richardi Florentini d) confutatio Corani Moa-

Ssss 2

medici

b) Latine in antiquis Damasceni editionibus legitur, & incipit : *Si interrogatus à Saraceno, quis sis Christus*. In nova editione T. 1. pag. 466. Græca quidem addita ex Theodoro Abucara, sed passim manea, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni, - hoc initio : *εἰπέ μοι ὁ Ἐπίσκοπε*, Græca ad Jo. Aubertum miserat Allatius. In MS. autem Vindobonensi, teste Lambecio V. p. 126. prior διὰ λέξεως MS. exstat Græce alio ordine, atque ineipit sic : *Ἐρωτῶ δὲ ὁ Χριστιανὸς παρὰ Σαρακηνῶν, τίνα λέγεις αἰτίαν καλῶν καὶ κακῶν*; Hicce scriptis jungendus Bartholomæi Edeffeni, elenchus & confutatio Hagarenī, quam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moyné in MS. Scaligeriano in Variis sacris T. 1. p. 302-418. & alterius scriptoris κατὰ Μωαμῆδ, p. 429-451. Conferenda etiam quæ de Muhamede scribit Constantinus Porphyrogenitus lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. Gennadii Scholarij Patriarchæ C. Pol. Confessio & dialogus cum Amurathe Sultano Mahomede, de via salutis humana & recta fide Christianorum, de quibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.

c) Vide supra p. 473. & quæ de Georgio Phranza ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * quatuor.

d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodit latine Parisi. 1511. Hispani 1520. & Venet. 1607. 4. Græca autem Demetrii Cydonii versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Arduo ad Ferdinandum Arragoniæ & Siciliæ Regem exstat in Theodori Bibliandri Syntagma scriptorum anti-Muhamedanorum Basil. 1543. fol. subjunctæ Christianæ fidei exomologesi adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latine. In Codice MS. Casareo hæc est inscriptio libri Richardi : *Ἀνατροπὴ κεφαλαιώδης τῷ νόμῳ Μωαμῆδ, ὑπὸ μὲν Ρικάρδου τινὸς ἐκτεθεῖσα λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τοῦ Δημητρίου τοῦ Κυδωνίου ἐρμηνευθεῖσα ἑλληνικῶς*. Vide Lambecium lib. I p. 145. & lib. V. p. 168. In Bibliandri editione ita inscribitur : *Ρικάρδου τοῦ τῶν τούρκων παρὰ Λατίνους καλεσμένου Προδικατόρων κατελεγμένων ἀνασκευῆς τῆς παρὰ τοῦ καταράτου Μωαμῆδ τοῦ Σαρακηνῶν τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦ Δημητρίου*. De Richardo illo, sive Ricoldo, Ordinis Dominicani Monacho qui circa A. C. 1300. floruit, vide Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis l'radicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio Cydonio qui Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & quam plurima scripsit, dicendi locus erit alias.

medici à Demetrio Cydonio in Græcum sermonem conversa, consulto à nobis omiſſa, quod & recentiora eſſent, & prolixiora quam qua enciridii forma exarari poſſent.

• XXVIII. MARTINI CRUSII * qui ante hos centum annos Academiam Tubingensem doctrina atque ingenio suo exornavit, atque ut Græcæ lingvæ priscæ † peritissimi, sic Græcobarbaræ primi ** in Germania interpretis ac doctoris *TurcoGræcia libri octo*, quibus Græcorum status sub Imperio Turcico in Politia & Ecclesia, Oeconomia & Scholis describitur, excusi sunt Basileæ Anno 1584. 1594. fol.

Libro

* Natus A. 1526. 19. Sept. & Professor utriusque lingvæ in Academia Tubingensi obiit A. 1607. ætat. 81. Inter Historicos Germaniæ magna ejus laus ob editos Annales Svevicos Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. Turco Græciæ vero jungenda ejusdem Crusii gratulatio ad Salomonem Schweigerum, Imperatoris Rom. ad aulam CPol. legatum, cum descriptione illius peregrinationis. Argentor. 1582. 4. & Stephani Gerlachii iter CPolitanum diu post ejus fata editum Germanice Francof. 1674. fol.

† Quam familiaris fuerit Crusio lingvæ Græcæ, docet edita ab eo Witeberg. 1603. fol. quatuor tomis distincta *Corona anni*, sive Homiliæ quas & ille ex ore Theologorum Germanice verba pro concione facientium, Græcæ calamo excepit, atque ita Græcæ & Latine edidit. His adde poemata ejus Græcæ non invitis Musis scripta & Orationes Græcas Epistolasque editas Basileæ apud Operin. 1566. 4. itemque alia carmine & prosa Græcæ, quæ libris sex *Germano Græcia* complexus est Basil. 1585. fol. Plures etiam Hymnos nostræ Ecclesiæ Germanicus Græcæ Metaphrasi donavit, quæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Ernestum Loescherum asservatur, una cum prosaria eorundem expositione sive Homiliis Hymnodicis, quarum latinam versionem edidit Rev. Jo. Christophorus Olearius, Arustad. 1705. 8. Crusius quoque fuit qui non modo Jacobi Herbrandi compendium Theologiæ, sed & Augustinam Confessionem vertit Græcæ, quæ ad Patriarcham CPol. Jeremiam missa, & cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingensium scriptis utraque lingvæ edita est Witeberg. 1584. fol. Omitto Grammaticam Crusii Græcam quam ipse puer olim didici, & Narrationem Græcæ scriptam de helio Smalcaldico editam inter scriptores rerum Germanicarum à Marq. Frehero, Tomo tertio p. 429. Francof. 1611. fol. Commentarium in lib. 1. Iliados, Observationes ab Hellodori Æthiopica &c.

** Crusius ipse de se in TurcoGræcia p. 181. Πρωτῶς, (absq. gloriario & invidia) introduxer Barbaro Græcæ Lingvæ in nostram Germaniam. Quod si non ubique κατορθώσω, veniam mihi ὡς πρωτοειρη beneigne dari peto. Atibi quidem hanc lingvæ ἀκούω καὶ ἀγαπῶ αὐτομάτῃ καὶ διὰ nullum ἀπομνημόνιον, aut certe exiguum invenienti, DEus novit quanto labore, investigatione, ratiocinatione opus fuerit.

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPoli, habitu prisco & insignibus Imperatoriis ornati præmittitur, exstat 1) *Historia Politica CPoleos ab Anno Christi 1391. ad A. 1578.* puriore stylo Græce descripta & ad Crusium missa à *Theodosio Zygomala*, p. 1-43. Græce & Latine cum Crusii versione, & notis à pag. 44-68. In his statim sub initium memorat MS. Codicem quæstionum Grammaticarum *Manuelis Moschopuli*, qui pridem Reuchlini fuit, scriptum ante Annum Christi 1392. docetque eundem esse qui Basil. 1533. prodierit sub falso nomine *Basilii M. & μεγάλῃ βασιλείῃ πρὸ Γραμματικῆς γυμνασίας*. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Niceta Acominati* Choniata Historiam BarbaroGræce MStam in inclyta Augustæ Vindellicorum Bibliotheca, ex qua præcipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in suas ad Choniatam notas transtulerit. Annæ Comnenæ sepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium describit p. 46. & locum ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adversus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. se accepisse Damasceni *ἡσυχαστῆν*, & p. 53. illum *Damascenum Hypodiatonum & Studitam* appellat, qui composuit Homilias thesauro illo comprehensas, qui liber in pagorum Græciæ & Thraciæ templis, suis Dominicis & festis diebus quibus ejus λόγοι inscripti sunt, à Sacerdote ad populum legi solet. P. 68. & 210. meminit *BarbaroGræci MS. Chronici* ab exordio Mundi ad Michaëlem Botaniatam, quod ipsi abstulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodosii Zygomala* de CPoleos oblidionibus & Turcica expugnatione rebusque hodiernæ Græciæ *Epistola ad Martinum Crusium* scripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Crusii versione & notis à p. 99. ad 104. in quibus fragmenta aliarum Epistolarum Græcarum ad Crusium & Gerlachium missarum tum ab eodem Theodosio qui pag. 100. Protonotarium se magnæ Ecclesiæ CPoli. vocat, tum à Simone Cabasila, & p. 104. Epistolam absolutoriam qua Michaël Patriarcha Antiochenus Theodosium à peccatis absolvit. In calce Epistolæ hujus, quemadmodum & aliarum passim in hoc opere, nomen & titulus scriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obscure indicatus potius quam expressus cum expositione à Crusio addita legitur.

Libro secundo, cui effigies Patriarchæ CPoli. præmissa est, exhibetur *Historia Patriarcharum CPolitanorum* qui fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II. CPoli, quid singulorum temporibus gestum

gestum sit, & quisnam fuerit auctor pescesii (Ἐπισκοπία) sive muneris quod Patriarcha novus Sultano dat, quis præterea Charatzii, (Χαρατζί) sive annui tributi Ecclesiastici, quis item additionem quodque tempore majorem fecerit. p. 106-184. Hujus Historiæ lingua Græca vulgari scriptæ auctor est incertus, descripsit eam *Emanuel Malaxus*, Peloponnesius, à quo Stephanus Gerlachius illam tribus thaleris redemit A. C. 1677. mense Aprili, Crusius vero qui eam accepit à Gerlachio, latinam versionem, & à p. 185-212. notas adjunxit. Malaxus ille jam A. C. 1581. diem obierat, qui pueros & adolescentulos Græcos sub Patriarcheio in parvula & misera casa docendo & libros describendo vitam toleravit. Quæ ex Historia Ecclesiastica Malaxi laudat Allatius de Georgiis, leguntur in Crusii editione p. 107. seq. & 120. Sed quæ idem habet Allatius p. 391. non meminimus in illa legere, ut aliud forte exemplum ejus habuerit. Ceterum ex hac Historia hausit Henricus Hilarius, quæ de Patriarchis post CPolin captam notavit ad Georgii Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ. In notis sub initium Crusius observat quædam de Græcis qui Concilio Basileensi, Ferrariam deinde atq; A. 1439. Florentiam translati interfuerunt, de quo conferendus etiam Lambecius VIII. p. 504. sq. Addit præterea Crusius pag. 186. in Academia Basileensis Bibliothecæ publicæ exstare complura Græca volumina MSS. tempore Concilii ex delata, de quibus *scholia ex Patribus in Genesin & Exodum* memorat. P. 187. ait se apud Jo. Zygomalam inspexisse venalem librum MS. hoc titulo Ἐσφοωτάτης καὶ λογιωτάτης Ματθαίου Ἑκαμάριας ἐξηγήσεις εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν Συναγωγὴν, Ἐσφοωτάτης καὶ Θεοφιλεστάτης Ἐπισκόπου, μαχαμαῶος δικαίας χειρὸς ἑαυτῆς Ἑκαμάριας. καὶ ἐπὶ βραχὺ ὑπόμνημα εἰς τὴν αὐτῆς Ἑκαμάριας, ὅτι διὰ Θεοφιλότητος &c. *Doliffimi viri Matthæi Camariotæ commentarius in Rever. Episcopi Synesii Epistolas*, manu ipsius scriptus. Præterea commentariolum in eundem Camariotam, quomodo patria Thessalonicensis, professione Philosophus, buc CPolin venerit ultimis Imperatorum Persecutorum miseris temporibus: & hic post urbem amissam substituit, postquam Scholarii qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorundam aliorum optimatum circa medium regni Amuratæ, præceptor fuisset. Patriarcheii CPol. icon & descriptio exstat p. 190. Ibidem & p. 275. notat in Bibliothecæ arce Tubingensis extare MS. partem operum Basilii M. & librum pulcherrime in membranis descriptum continentem Sanctorum vitas per τρεῖς μῆνες sive per menses Martium, Aprilem, Majum. P. 196.

ubi de Græcorum Psalmodia, Horisque Canonicis, laudat vetustum.
 MS. πανδέκτις καὶ λειμωνάριον Antiochi Monachi τῆς Λάουρας ἔκδοσις
 Σάββα ad Eustathium Abbatem μωῆς Ἀταλνῆς Ancyræ in Galatia, ad-
 ditque ei subjunctum λειμῶνα sive λόγους καὶ βίβας Διδασκάλων γερόντων καὶ
 ἀγίων πατέρων quod opus auctor quisvis fuit Sophronio cuidam in-
 scripsit, quem ἱεροὶ πῶν τικων appellat. Conciones sacras à Græcis fieri
 p. 197. 207. notat non lingua Græcobarbara quæ à vulgo intelligatur
 sed antiqva. Ibidem nonnulla de Musica Græcorum Ecclesiastica, &
 quanti sit apud Christianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Im-
 peratorem qui à S. Babyla Antiocheno Episcopo exclusus templo fuit,
 ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuisse Numerianum. P. 198. &
 200. 203. Græce affert verbum Διδάσκαλος, latine deinde edit à Jac. Pontano
 (de qua dixi supra p. 566. sq.) & p. 199. 205. laudat MS. Augustanum
 Codicem Historiæ Georgii Pachymeris (de qua supra p. 458.) nec minus
 memorat Augustanam Confessionem à Græco versam in linguam Ibericam
 sive Georgianam: & Joannicium Hieromonachum Cartanum & ma-
 gnum Protosyncellum Cercyrorum librum varii argumenti, in-
 scriptum ἀνθόσι composuisse curas fallendi causa Venetiis in carcere
 in quem eum Arsenius Monembasiensis Episcopus compingit fecit, si
 Cartanum quidem audimus non ob aliquod crimen sed ob studium
 pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma Michælis Sophiani Byzantii in
 Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ ἱερέως
 σκορδουλῆς Κρητῆς ἔπινομοζομένη Μαυραφρὰ καὶ Ἰππερείᾳ τῇ τῆς Κωνσταν-
 τινῆς πόλεως οἰκονομικῇ Πατριαρχῇ. Seragliæ sive Regiæ Ottomannicæ
 CPolitanæ icon pag. 202. P. 203. memorat Georgium Cantacuzen-
 um, Antonii Cantacuzeni, à quo Hieron. Wolfius Zonaram rede-
 mit, filium in Bibliotheca sua habuisse Ἀπὸ τῆς τρίτης, quartῆς καὶ quintῆς Concilii,
 exegeσιν Διδασκάλων in Pentateuchum, Nilum Theologum aliosq; libros opti-
 mos, sed inæstimabili pretio æstimatos. P. 204. 250. 273. memoran-
 tur Διδασκαὶ καὶ Ἀλεξίῳ ἱερέως ἔκδοσις καὶ χαρτοφύλακῃ τῆς Κερκύρας, ex-
 cusa Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ quæ his verbis inscri-
 bitur: ὁ ἐν δεξιερῶσιν ἐλάχιστος ὁσιωτάς καὶ ἐξαιρετός ἔστι πατριάρχης
 Πατριαρχῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πῶς αἰδεσίμους δεξιερῶσιν καὶ φιλαρέτους
 πατέρας, τῷ τε λοιπῷ ἔκδοσις χειρῶν αὐτῶν πληρώματι ἐμπράττειν. Ibidem
 extat notitia de Cyrillo Metropoli Nicæno Anno 1675. Ephesino
 Athanasio & Thessalonicensi Iosapho, & de Patriarcha CPol. Jeremia
 p. 205. quem virum humanissimum vocat ac veritatis studiosissimum,
 perpe-

Hermolaus Grammaticus Βυζαντικὰ sua laudat in Epitome Stephani ἱστορίῳ in τὸν 9ον.

Hefychii illustris Historia, de qua supra pag. 240. 242.

Joannes Antiochenus cujus Historiam laudat civis ejus & cognatus *Eva-*
grius lib. V. Hist. cap. ult. Adde III. 10. 28.

Joannis Lydi, Monachi, inter Historicos meminit Scylitzes.

Leonis Byz. antiqui scriptoris sub Philippo Alexandri M. parente clari
libros VII. de rebus veteris Byzantii Svidas memorat,

Malchi Philadelphienfis Historia de qua supra p. 236.

Manuel Byzantius, inter Historiarum scriptores à Jo. Scylitze & Ce-
dreno laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem
cum Manuele Protospathario, qui Magistri Joannis Curcuæ res
octo libris fuit complexus teste Cedreno p. 630.

Nicephorus Phryx & Diaconus, quem idem Cedrenus ac Scylitzes me-
morant.

Nonnos Historia de qua supra p. 239.

Olympiodori Historia de qua pag. 237. seq.

Petri Patricii Historia de qua supra p. 234.

Praxagora Atheniensis, Ethnici scriptoris libri duo de rebus Con-
stantini M. quorum argumentum habet Photius, Cod. 62.

Prisei Historia de qua supra p. 235.

Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatorum Iconoma-
chorum Constantini Copronymi & Michaëlis, laudata Photio
Cod. LXVII.

Teucri Cyziceni de Byzantio liber Svidæ memoratus in Τέυκε.

Thalassius citatus ab eodem Svida in Θεσσαλία.

Theodorus Sebastenus & alius *Sida* Episcopus, laudati à Joanne Scylitza &
Georgio Cedreno, quorum verba adscripti p. 388. 389.

Theophani Byzantii Historia, de qua supra p. 239.

Trajanus Patricius χερσιανικώτατος & ἐρδοδεξάτατος sub Justiniano
Rhinotmeto clarus, cujus Chronicon σύντομος laudat Svidas,
& ante Svidam citat Theophanes in rebus Gratiani & ex eo Ana-
stasius Bibl. in Historia Eccles.

Troili Sophistæ CPolitani Epistolarum libri VII., ab eodem Svida lau-
lati non pauca Historica ad res Byzantinas spectantia conti-
nuisse videntur. Confer Labbei protrepticum p. 13.

XXVI. FRANCISCUS COMBEFISIUS * ad calcem Allatii de Simeonum scriptis, Parisi, 1664. 4. edidit *Originum rerumque CPolitanarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in quo continentur:

1) Παράστασις σύντομος χρονική, de monimentis, spectaculis & ædificiis CPolitanis eorumque conditoribus *breves demonstrationes Chronologica*, incerto auctore, p. 1-39. Græce primum edita è Codice Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi supra pag. 480. sed à Combesio recensita, & versione atqve animadversionibus illustrata. In his cum Lambecius quandoque reprehendatur, id ægerrime ferens ille passim ** in Combesium est inventus, pollicitusque novam huius scripti editionem, in qua notas Combesii confutare voluit. Sed illa nunquam vidit lucem, & injuriam Combesio facit Lambecius quod ejus manipulum subinde vocat plagiarum farraginem, eam nempe ob causam, quod illi inseruit quæ-

- * Obiit Combesius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætat. 74. non 47. ut supra p. 348. perperam excusum est, Vir præclare meritus de Antiquitate Ecclesiastica, nec minus de CPolitana ut tot ejus scripta testantur. Ab ejus enim industria habemus 1) Bibliothecam Concionatoriam Veterum Patrum. Parisi. 1662. fol. VIII. volum. 2) Aucarium novum Bibliothecæ Patrum, Parisi, 1648. fol. 2. Vol. quorum posterior præfixam habet Historiam Monothelitarum. 3) Aucarium novissimum. ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphiloichium, Methodium & Andream Cretensem. Parisi, 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol. 6) S. Chrysostomi Homiliam de Morali Politia & in præcursoris Decollationem ac Peccatricem, cum Vindictis & emendationibus scholiorum S. Maximi ad Dionysium. ibid. 1645. 4. 7) S. Chrysostomi librum de educandis liberis, & alios quinque tractatus Varios; Severianum Gabalorum Episc. de S. Cruce, Basilium Seleuciensem de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Hierosol. Episcopi Epistolam ad suæ plebis reliquias è Perside, & incerti de eadem captivitate, Urbisq; excidio Parisi, 1656. 8. 8) Ecclesiastem Græcum sive sermones & tractatus Basilii Magni & Basilii Seleucienfis. ibid. 1674. 4. 9) Basilium Magnum ex integro recensitum, sive Varias Lect. castigationes, notas & supplementa in Basilii M. opera. ibid. 1679. 8. 10) Theodoti Ancyranæ de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis. Parisi, 1675. 8. 11) Illustrium Christi Martyrum lectos triumphos, vetustis Græcorum monumentis consignatos, ib. 1660. 8. 12) Notas in Theophanis Chronicon, de quo supra pag. 151. seq. & 13) scriptores post Theophanem de quibus pag. 348. seq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 71. lib. 8. p. 462. &c.

quædam monumenta jam ante à Lambecio vulgata, cum tamen iterum iterumque testetur se ea ex Lambecio repetere, & quæ Græce tantum ille dedit, Combefisius versione ac notis illustrata exponit Lectori.

2) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. CPolitani διήγησις ἀπὸ Ἀλεξάνδρων ἀδελφοφίλων ἱστορίαν περὶ τῆς πρὸς Ἀνταρχοὺς δυναστείας ἀχειροποιήτη θείας εἰκόνος. Χρυσῷ & Θεῷ ἡμῶν κ' ὡς ἐξ Ἑδέας μετεκομίσθη πρὸς τὴν πάλαι εὐδαίμονα τούτων καὶ βασιλίδαν τῶν πόλεων Κωνσταντινέπολιν. *Narratio de imagine Christi Edessena* pag. 75-101. Vide quæ de hoc scripto notavi supra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca quædam ejus illustrat. De imagine vero Edessena Christi, CPolin allata mentio apud continuatorem Theopanis in Romano Imp. p. 268.

3) Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν βασιλίδαν Θεοφίλον περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπίων εἰκόνων, *Orientalium Patriarcharum Christophori* * Alexandrini, Jobi Antiocheni, & Basilii Hierosol. aliorumque MCCCCLV. Episcoporum ac Clericorum *Epistola Synodica* (Joanni Damasceno perperam tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus* p. 110-145. Meminit hujus Epistolæ Constantinus Porphyrogenitus in jam memorata narratione de imagine Edessena p. 90. (sed male ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Christophorus Antiochenus), & Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VIII. pag. 334.

4) *Nicephori Patriarchæ* CPol. πρὸς Λέοντα βασιλίδαν τὴν Ἀρμένιον περὶ τῶν σεπίων εἰκόνων, *Disputatio cum Leone Armenio, Imperatore, de SS. imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita scripta per Theodorum Graptum, & MS. in Bibl. Sorbonica. Confer supra p. 674. seq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Nicephori antirrhetico secundo cap. 7. Vide supra p. 654.

6) *Theodori Grapti*, Confessoris imaginum, Vita incerto auctore p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ Χρυσῷ καὶ Ἀθλῆσιν ἐλομένων. Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Surrius 26. Dec.

7) Ex librō ejusdem *Theodori Grapti*, ὑπὲρ τῆς αἰμαμένης τῶν Χριστιανῶν πίστεως, *de inculpata Christianorum Fide*, p. 221. seq. cum latina

* Hujus Christophori Alexandrini Parænesin asceticam & parabolicam de vita humana MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Roussel. Servatus hic Theodori Grapti locus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cujus antirrhetico secundo cap. 3. legitur, ut supra p. 654. notatum est.

8) *Theophani Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* p. 224 - - - 230. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani Patriarchæ CPol. Oratio in Encæniam Templi S. Deiparæ inque sanctas fascias Domini nostri Jesu Christi, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ* p. 232-241. Incipit: Διδόξαμένα ἐλαλήθη πρὸς σὺ. Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & Surius ad 31. August.

10) *Ανοnymὶ διήγησις πρὸς τῆς οἰκοδομῆς τῆς καὶ τῆς μεγάλης τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐπονομαζομένης ἁγίας Σοφίας*, Narratio de structura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiæ p. 243-264. ex MS. Raphaëlis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex quo hæc narratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag. 462. seq. ubi insignia hujus rei specimina.

11) *Procopii Casarensis* de eodem templo locus pag. 283-291. ex libro primo de ædificiis Justiniani, de quo opere Procopiano dixi supra pag. 252. seq. quemadmodum de aliis scriptoribus qui magnum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279-280. non-gentis quondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in Turco-Græcia p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Codicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum edidit *Saracénica sive Moametica*, Heidelberg. ex Typographia Commelini 1595. 8. in quo volumine occurrunt

1) *Ἐλεγχτικὴ σαφὴς τῶν Ἰσλαμικῶν καὶ τῆς Φλυαρίας τῶν δογμάτων αὐτῶν, Ἰσλαμικῶν, futiliumque ejus scilicet dogmatum perfricta confutatio*, pag. 1-34. cum Latina versione Jo. Jacobi Beureri, Professoris Græcæ Lingvæ in Academia Friburgensi, qui sine nomine auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero observavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthymii Zigabeni*, circa A. C. 1112. clari τῷ Σαρακηνῶν, contulitque cum quatuor Codicibus

Libri isti Pars Altera.

SSSS

MSS.

* De præclaro hoc viro dixi lib. 5. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. ejus Tomo XIX. Panoplia Euthymiana exstat ex Zini versione, Latine, est titulus XXIV. p. 218. seq.

MSS. Bibl. Palatinæ, & cum latina interpretatione *Petri Francisci Zini* qui totam Panopliam latine vertit, de qua infra in Euthymio. Jam sufficiat notasse Elenchum hunc Ismaëliitarum ex Sylburgii editione legi etiam in Auctario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Ducaæno Paris. 1624. Tom. 2. p. 292.

2) Περὶ τοῦ δόχληγῶ τῶν Σαρακενῶν Μωάμεθ, & καὶ Μαχαμέθ. *De Saracenorum Principe Maometho*, incerti scriptoris, p. 54-73. cum versione Sylburgii, qui observat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 346. seq. edit. Basil. sed etiam in MS. *Joannis Siculi* Chronico quod in Michaële Theophili filio definit.

3) Τὰς εἰς γνῶμην τοῦ πῶς ἀπὸ Σαρακενῶν ἐπιστρέψουσιν πρὸς τὴν καθαρὰν ἀληθῆ πίσιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. *Ordo qui observatur super iis, & anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostram Christianorum puram veramque fidem se converterunt*, p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii versione. *Catechesis ista*, inquit, *Saracenorum ad Christianam fidem accedentium* & MS. *Palatina Bibliotheca libro satis vetere desumpta est: in quo multa sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super iis qui ab Hæresi aliqua Gentilismo, Judaismo & similibus ad Christianam religionem se aggregant.* Hoc κατηχητικὸν ποικίλον respicitur à Nicetæ Choniata in Manuele Comneno, ut jam dixi supra p. 437. Confer etiam anathematismos Saraceni qui ex libro XX. thesauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Non omittendum denique quod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Ecclesia: πῶς χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ αἰγίᾳ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.*

4) Ex *Theophanis* Monachi Chronographia, & qui Theophanem latine vertit *Anastasio* Bibliothecarii *Historia Ecclesiastica, narratio de Saracenica sive Moamedica secta primordiis* p. 92-105. Utrumque, Theophanem & Anastasium ab eo tempore integros vulgarunt viri eruditi, ut supra p. 151. sq. dictum est, sed Sylburgio eos MStos Bibliotheca Palatina suppeditavit. *Erunt autem fortasse*, inquit, *quæ & alia bis addidisse dicendi sunt. Fateor. Primum enim Joannem Damascenum a) paullo post Saracena secta initium vixisse, & contra eam scripisse, sed*

- a) Forte respexit quæ habet *Damascenus* ad calcem libri de hæresibus in Cotelerii monum. Ecclesiæ Græcæ T. 1 p. 326-335. atque inter Damasceni opera T. 1. edit. Viri Clariss. Mich. le Quien p. 110. seq.

sed pauca valde, in cibrationis sua prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera existat b) Christiani & Saraceni disputatio. Deinde Roma in Vaticana Bibliotheca existare dicitur Nicetæ Byzantini Philosophi contra Maomedem liber, & Epistola ab Agarenis missæ consutario ad Michælem Theophili filium, Imp. CPolicanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum expectanda fuit occasio. Joannis Cantacuzeni c) contra Maomedem orationes quatuor, & tres * Christianæ religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici; ad hæc Richardi Florentini d) consutatio Corani Mo-

SSSS 2

medici

- b) Latine in antiquis Damasceni editionibus legitur, & incipit : *Si interrogatus à Saraceno, quis sit Christus*. In nova editione T. 1. pag. 466. Græca quidem addita ex Theodoro Abucara, sed passim manea, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni, - hoc initio : *εἰπέ μοι ὁ Ἐπίσκοπε*. Græca ad Jo. Aubertum miserat Allatius. In MS. autem Vindobonensi, teste Lambecio V. p. 126. prior διαλέξεις MS. exstat Græce alio ordine, atque incipit sic : *Ἐρωτῶν τις ὁ Χριστιανὸς παρὰ Σαρακηνῶν, τίνα λόγους αἰτίων καλῶν καὶ κακῶν* ; Hisce scriptis jungendus Bartholomæi Edesseni, elenchus & consutatio Hagarenæ, quam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moyné in MS. Scaligeriano in Variis sacris T. 1. p. 302-428. & alterius scriptoris κατὰ Μωαμέδ., p. 429-451. Conferenda etiam quæ de Muhamede scribit Constantinus Porphyrogenitus lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. Confessio & dialogus cum Annirathe Sultano Mahomede, de via salutis humana & recta fide Christianorum, de quibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.
- c) Vide supra p. 473. & quæ de Georgio Phranza ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * quatuor.
- d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodiiit latine Parisi 1511. Hispali 1520. & Venet. 1607. 4. Græca autem Demetrii Cydonii versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Ardeno ad Ferdinandum Arragoniæ & Sicilia Regem exstat in Theodori Bibliandri Syntagmate scriptorum anti-Muhamedanorum Basil. 1543. fol. subjunctæ Christianæ fidei exomologesi adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latine. In Codice MS. Casfareo hæc est inscriptio libri Richardi : *Ἀνατροπὴ κεφαλαιώδης τῷ νόμῳ Μωαμέδ., ὑπὸ μὲν Ῥικάρδου τινὸς ἐκτεθεῖσα λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τῷ Δημητρίῳ τῷ Κυδωνίῳ ἐρμηνευθεῖσα ἑλληνικῶς*. Vide Lambecium lib. I. p. 145. & lib. V. p. 168. In Bibliandri editione ita inscribitur : *Ῥικάρδου τῷ τῷ τὰ γράμματα τῶν παρὰ Λατίνους καλεσμένων Προδικατόρων κατελεγεμένη ἀνασκευὴ τῆς περὶ τῶν καταράτων Μωαμέδ τοῦ Σαρακηνῶν τῆς αἰρέσεως νομοθεσίας, μετεβλεψθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦ Δημητρίου*. De Richardo illo, sive Ricoldo, Ordinis Dominicani Monacho qui circa A. C. 1300. floruit, vide Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis I'radicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio Cydonio qui Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & quam plurima scripsit, dicendi locus erit alias.

medici à Demetrio Cydonio in Gracum sermonem conversa, consulto à nobis omiſſa, quod & recentiora eſſent, & prolixiora quam qua encybiridii forma exarari poſſent.

• XXVIII. MARTINI CRUSII * qui ante hos centum annos Academiā Tubingenſem doctrina atqve ingenio ſuo exornavit, atqve ut Græcæ lingvæ priſcæ † peritiſſimi, ſic Græcobarbaræ primi ** in Germania interpretis ac doctoris *TurcoGræciæ libri ſto*, quibus Græcorum ſtatus ſub Imperio Turcico in Politia & Eccleſia, Oeconomia & Scholis deſcribitur, excuſi ſunt Baſileæ Anno 1584. 1594. fol.

Libro

* Natus A. 1526. 19. Sept. & Profeſſor utriusqve lingvæ in Academia Tubingenſi obiit A. 1607. ætat. 81. Inter Hiſtoricos Germaniæ magna ejus laus ob editos *Annales Svevicos* Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. Turco Græciæ vero jungenda ejusdem Cruſii gratulatio ad Salomonem Schweigerum, Imperatoris Rom. ad anſam CPol. legatum, cum deſcriptione illius peregrinationis, Argentor. 1582. 4. & Stephani Gerlachii iter CPolitanum diu poſt ejus fata editum Germanice Francof. 1674. fol.

† Quam familiaris fuerit Cruſio lingua Græca, docet edita ab eo Witeberg. 1602. fol. quatuor tomis diſtincta *Corona anni*, ſive Homiliæ quas & ille ex ore Theologorum Germanice verba pro concione facientium, Græce calamo excepiſſet, atqve ita Græce & Latine edidit. His adde poemata ejus Græca non invitis Muſis ſcripta & Orationes Græcas Epistoſasqve editas Baſileæ apud Operin, 1566. 4. itemqve alia carmine & proſa Græca, quæ libris ſex *Germano Græciæ* complexus eſt Baſil. 1585. fol. Plures etiam Hymnos noſtræ Eccleſiæ Germanicos Græca Metaphraſi donavit, quæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Erneſtum Læſcherum aſſervatur, una cum proſaria eorundem expoſitione ſive Homiliis Hymnodicis, quarum latinam verſionem edidit Rev. Jo. Chriſtophorus Olearius, Arnſlad. 1705. 8. Cruſius quoqve fuit qui non modo Jacobi Herbrandi compendium Theologiæ, ſed & Auguſtanam Confeſſionem vertit Græce, quæ ad Patriarcham CPol Jeremiam miſſa, & cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingenſium ſcriptis utraqve lingua edita eſt Witeberg. 1584. fol. Omitto Grammaticam Cruſii Græcam quam ipſe puer olim didiciſſet, & Narrationem Græce ſcriptam de bello Smalcaldico editam inter ſcriptores rerum Germanicarum à Marq. Frehero, Tomo tertio p. 429. Francof. 1611. fol. Commentarium in lib. 1. Iliados, Obſervationes ab Heliodori Æthiopica &c.

** Cruſius ipſe de ſe in *TurcoGræciæ* p. 181. Πρωτῶς, (*abſt. gloriario & invidia*) *introduſſet Barbaro Græce Lingua in noſtram Germaniam. Quod ſi non ubique χα- τορθῶμαι, veniam mihi ὡς πρωτοπείρω benigne dari peto. Alii quidem hanc linguam ἀόκως καὶ ἀεργαλῶς ἀντομαθήσαντι diu nullum adjumentum, aut certa exiguum invenienti, Deus novū quanto labore, investigatione, ratiſſima- tione opus fuerit.*

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPoli, habitu prisco & insignibus Imperatoriis ornati præmittitur, exstat 1) *Historia Politica CPoleos ab Anno Christi 1391. ad A. 1578.* puriore stylo Græce descripta & ad Crusium missa à Theodosio Zygomala, p. 1-43. Græce & Latine cum Crusii versione, & notis à pag. 44-68. In his statim sub initium memorat MS. Codicem quæstionum Grammaticarum *Manuelis Moscheopuli*, qui pridem Reuchlini fuit, scriptum ante Annum Christi 1392. docetque eundem esse qui Basil. 1533. prodierit sub falso nomine *Basilii M.* & μετὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Γραμματικῆς γυμνασίου. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Niceta Acominati Choniata* Historiam BarbaroGræce MStam in inclyta Augustæ Vindellicorum Bibliotheca, ex qua præcipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in suas ad Choniatam notas transtulerit. Annæ Comnenæ sepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium describit p. 46. & locum ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adversus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. se accepisse Damasceni ἡσπουρίν, & p. 53. illum *Damascenum Hypodiatonum & Studitæ* appellat, qui composuit Homilias thesauro illo comprehensas, qui liber in pagorum Græciæ & Thraciæ templis, suis Dominicis & festis diebus quibus ejus λόγοι inscripti sunt, à Sacerdote ad populum legi solet. P. 68. & 210. meminit *BarbaroGræci MS, Chronici* ab exordio Mundi ad Michaëlem Botaniatam, quod ipsi abstulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodosii Zygomala* de CPoleos obsidionibus & Turcica expugnatione rebusque hodiernæ Græciæ *Epistola ad Martinum Crusium* scripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Crusii versione & notis à p. 99. ad 104. in quibus fragmenta aliarum Epistolarum Græcarum ad Crusium & Gerlachium missarum tum ab eodem Theodosio qui pag. 100. Protonotarium se magnæ Ecclesiæ CPoli. vocat, tum à Simone Cabasila, & p. 104. Epistolam absolutariam qua Michaël Patriarcha Antiochenus Theodosium à peccatis absolvit. In calce Epistolæ hujus, quemadmodum & aliarum passim in hoc opere, nomen & titulus scriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obscure indicatus potius quam expressus cum expositione à Crusio addita legitur.

Libro secundo, cui effigies Patriarchæ CPoli. præmissa est, exhibetur *Historia Patriarcharum CPolitanorum* qui fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II. CPoli, quid singulorum temporibus gestum

gestum sit, & quisnam fuerit auctor pescesii (Πισκοπῆς) sive muneris quod Patriarcha novus Sultano dat, quis præterea Charatzii, (Χαρατζῆς) sive annui tributi Ecclesiastici, quis item additionem quodque tempore majorem fecerit. p. 106-184. Hujus Historiæ lingua Græca vulgari scriptæ auctor est incertus, descripsit eam *Emanuel Malaxus*, Peloponnesius, à quo Stephanus Gerlachius illam tribus thaleris redemit A. C. 1677. mense Aprili, Crusius vero qui eam accepit à Gerlachio, latinam versionem, & à p. 185-212. notas adjunxit. Malaxus ille jam A. C. 1581. diem obierat, qui pueros & adolescentulos Græcos sub Patriarcheio in parvula & misera casa docendo & libros describendo vitam toleravit. Quæ ex Historia Ecclesiastica Malaxi laudat Allatius de Georgiis, leguntur in Crusii editione p. 107. seq. & 120. Sed quæ idem habet Allatius p. 391. non memini me in illa legere, ut aliud forte exemplum ejus habuerit. Cæterum ex hac Historia hausit Henricus Hilarius, quæ de Patriarchis post CPolin captam notavit ad Georgii Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ. In notis sub initium Crusius observat quædam de Græcis qui Concilio Basileensi, Ferrariam deinde atq; A. 1439. Florentiam translatò interfuerunt, de quo conferendus etiam Lambecius VIII. p. 504. sq. Ad dit præterea Crusius pag. 186. in Academia Basileensis Bibliotheca publica exstare complura Græca volumina MSS. tempore Concilii eo delata, è quibus scholia ex Patribus in Genesin & Exodum memorat. P. 187. ait se apud Jo. Zygomalam inspexisse venalem librum MS. hoc titulo: Ἐσφοπτὰς καὶ λογιστὰς Ματθαῖος ἔκαμαριώτης ἐξήγησις εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν Συναγωγὴν, ἔσφοπτὰς καὶ Θεοφιλεστάς Ἐπισκόπους, μαχαμμήν οὐκεία χειρὶ ἔαυτὸν καμαριώτης. καὶ ἐπὶ βραχὺ ὑπόμνημα εἰς τὸν αὐτὸν καμαριώτην, ὅτι δοτὶ Θεοταλονίης &c. *Doliffimi viri Matthæi Camariotæ commentarius in Rever. Episcopi Synesii Epistolas, manu ipsius scriptus. Præterea commentariolum in eundem Camariotam, quomodo patria Thessalonicensis, professione Philosophus, huc CPolin venerit ultimis Imperatorum Palæologorum miseris temporibus: & hic post urbem amissam substitit, postquam Scholarii qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorundam aliorum optimatum, circa medium regni Amurata, præceptor fuisset. Patriarcheii CPol. icon & descriptio exstat p. 190. Ibidem & p. 275. notat in Bibliotheca arcis Tubingensis extare MS. partem operum Basilii M. & librum pulcherrime in membranis descriptum continentem Sanctorum vitas per τρεῖτον τριμήνιον sive per menses Martium, Aprilem, Majum. P. 196.*

ubi

ubi de Græcorum Psalmodia, Horisque Canonicis, laudat vetustum.
 MS. πανδέκτιον καὶ λειμωνάριον Antiochi Monachi τῆς Λάουρας ἔκδοσις
 Σάββα ad Eustathium Abbatem μετὰ Αταληνῆς Ancyrae in Galatia, ad-
 ditque ei subiectum λειμῶνα sive λόγους καὶ βίβας Διδασκάλων ἁγίων καὶ
 αἱρέσεων quod opus auctor quisque fuit Sophronio cuidam in-
 scripsit, quem ἱεροὺς πνεῦσι τέκνον appellat. Conciones sacras à Græcis fieri
 p. 197. 207. notat non lingua Græcobarbara quæ à vulgo intelligatur
 sed antiqua. Ibidem nonnulla de Musica Græcorum Ecclesiastica, &
 quanti sit apud Christianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Im-
 peratorem qui à S. Babyla Antiocheno Episcopo exclusus templo fuit,
 ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuisse Numerianum. P. 198. &
 200. qva affert vers^o Διόπλες, latine deinde editæ à Jac. Pontano
 (de qva dixi supra p. 566. sq.) & p. 199. 205. laudat MS. Augustanum
 Codicem Historiæ Georgii Pachymeris (de qva supra p. 458.) nec minus
 memorat Augustanam Confessionem à Græco versam in linguam Ibericam
 sive Georgianam: & Joanniciū Hieromonachum Cartanum & ma-
 gnum Protosyncellum Cercyrorum librum varii argumenti, in-
 scriptum αὐθιγῶν composuisse curas fallendi causa Venetiis in carcere
 in quem cum Arsenius Monembasiensis Episcopus compingi fecit, si
 Cartanum quidem audimus non ob aliquod crimen sed ob studium
 pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma Michaelis Sophiani Byzantii in
 Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ ἱερέως
 σκορδουλῆς Κρητὸς ἔκδοσις ἐπινοησάμενος Μαράφρα καὶ Ἱπποκράτους τὴν τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως οἰκονομικὴν Πατριάρχου. Seragliæ sive Regiæ Ottomannicæ
 CPolitanæ icon pag. 201. P. 203. memorat Georgium Cantacuze-
 num, Antonii Cantacuzeni, à quo Hieron. Wolfius Zonaram redem-
 it, filium in Bibliotheca sua habuisse *Alia tertii, quarti & quinti Concilii,
 exegefin Διδασκάλων in Pentateuchum, Nilum Theologum* aliosq; libros opti-
 mos, sed inæstimabili pretio æstimatos. P. 204. 250. 273. memoran-
 tur Διδασκαὶ Ἀλεξίου ἱερέως ἔκδοσις ἑξατέρου καὶ χαρτοφύλακος τῆς Κερκύρας, excu-
 sæ Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ quæ his verbis inscri-
 bitur: ὁ ἐν δόξα ἱερῶν ἐλάχις Θεωτῆς καὶ ἑξάρχος πατριάρχης
 Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πῶς αἰδοῖσιν δόξα ἱερῶν καὶ φιλαρέτων
 πατέρων, τῶν τοιούτων καὶ Κυρίου χειρὸς αὐτοῦ ἐπιστάτην. Ibidem
 exstat notitia de Cyrillo Metropoli Nicæno Anno 1675. Ephesino
 Athanasio & Thessalonicensi Joasapho, & de Patriarcha CPol. Jeremia
 p. 205. quem virum humanissimum vocat ac veritatis studiosissimum,
 perpe-

Hermolaus Grammaticus Βυζαντικὰ sua laudat in Epitome Stephani ἱερικῶν in τὸν 9οι.

Hesychii illustris Historia, de qua supra pag. 240. 242.

Joannes Antiochenus cujus Historiam laudat civis ejus & cognatus Evagrius lib. V. Hist. cap. ult. Adde III. 10. 28.

Joannus Lydi, Monachi, inter Historicos meminit Scylitzes.

Leonis Byz. antiqui scriptoris sub Philippo Alexandri M. parente clari libros VII. de rebus veteris Byzantii Svidas memorat,

Malchi Philadelphienfis Historia de qua supra p. 236.

Manuel Byzantius, inter Historiarum scriptores à Jo. Scylitze & Cedreno laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem cum Manuele Protospathario, qui Magistri Joannis Curcuæ res octo libris fuit complexus teste Cedreno p. 630.

Nicephorus Phryx & Diaconus, quem idem Cedrenus ac Scylitzes memorant.

Nonnos Historia de qua supra p. 239.

Olympiodori Historia de qua pag. 237. seq.

Petri Patricii Historia de qua supra p. 234.

Praxagora Atheniensis, Ethnici scriptoris libri duo de rebus Constantiniani M. quorum argumentum habet Photius, Cod. 62.

Prisci Historia de qua supra p. 235.

Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatorum Iconomachorum Constantiniani Copronymi & Michaëlis, laudata Photio Cod. LXVII.

Teueri Cyziceni de Byzantio liber Svidæ memoratus in Τέυρη.

Thalassius citatus ab eodem Svida in Θεῖσιλα.

Theodorus Sebastenus & alius *Sida* Episcopus, laudati à Joanne Scylitza & Georgio Cedreno, quorum verba adscripti p. 388. 389.

Theophanu Byzantii Historia, de qua supra p. 239.

Trajanus Patricius χερσανικῶν & ἀρδοξῶν sub Justiniano Rhinotmeto clarus, cujus Chronicon σύντομος laudat Svidas, & ante Svidam citat Theophanes in rebus Gratiani & ex eo Anastasius Bibl. in Historia Eccles.

Troili Sophista CPolitani Epistolarum libri VII., ab eodem Svida laudati non pauca Historica ad res Byzantinas spectantia continuisse videntur, Confer Labbei protrepticum p. 53.

XXVI. FRANCISCUS COMBESISIUS * ad calcem Allatii de Simconum scriptis, Paris. 1664. 4. edidit *Originum rerumque CPolitanarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in quo continentur:

1) *Παραστάσεις σύντομοι χρονικῆς*, de monimentis, spectaculis & ædificiis CPolitanis eorumque conditoribus *breves demonstrationes Chronologica*, incerto auctore, p. 1-39. Græce primum editæ à Codice Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi supra pag. 480. sed à Combefisio recensitæ, & versione atque animadversionibus illustratæ. In his cum Lambecius quandoque reprehendatur, id ægerrime ferens ille passim ** in Combefisium est inventus, pollicitusque novam hujus scripti editionem, in qua notas Combefisii confutare voluit. Sed illa nunquam vidit lucem, & injuriam Combefisio facit Lambecius quod ejus manipulum subinde vocat plagiarium farraginem, eam nempe ob causam, quod illi inseruit quæ-

quæ-

- * Obiit Combefisius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Parisiæ A. 1679. 23. Jun. ætat. 74. non 47. ut supra p. 348. perperam excusum est. Vir præclare meritus de Antiquitate Ecclesiastica, nec minus de CPolitana ut tot ejus scripta testantur. Ab ejus enim industria habemus 1) Bibliothecam Concionatoriam Veterum Patrum. Paris. 1662. fol. VIII. volum. 2) Auctionarium novum Bibliothecæ Patrum, Paris. 1648. fol. 2. Vol. quorum posterior præfixam habet Historiam Monothelitarum. 3) Auctionarium novissimum. ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphiloichium, Methodium & Andreæ Cretensem. Paris. 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol. 6) S. Chrysostomi Homilium de Morali Politia & in præcursoris Decollationem ac Peccatricem, cum Vindictis & emendationibus scholiorum S. Maximi ad Dionysium. ibid. 1645. 4. 7) S. Chrysostomi librum de educandis liberis, & alios quinque tractatus Varios; Severianum Gabalorum Episc. de S. Cruce, Basilium Seleuciensem de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Hierosol. Episcopi Epistolam ad suæ plebis reliquias de Perseide, & incerti de eadem captivitate, Urbisq; excidio. Paris. 1656. 8. 8) Ecclesiastem Græcorum sive sermones & tractatus Basilii Magni & Basilii Seleucienensis. ibid. 1674. 4. 9) Basilium Magnum ex integro recensitum, sive Varias Lect. castigationes, notas & supplementa in Basilii M. opera. ibid. 1679. 8. 10) Theodoti Ancyranæ de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis. Paris. 1675. 8. 11) Illustrium Christi Martyrum ictos triumphos, vetustis Græcorum monumentis consignatos, ib. 1660. 8. 12) Notas in Theophanis Chronicon, de quo supra pag. 151. seq. & 13) scriptores post Theophanem de quibus pag. 348. seq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 71. lib. 8. p. 462. &c.

qvædam monumenta jam ante à Lambecio vulgata, cum tamen iterum iterumque testetur se ea ex Lambecio repetere, & qvæ Græce tantum ille dedit, Combefisius versione ac notis illustrata exponit Lectori.

2) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. CPolitani διήγησις ἀπὸ ἀγαθῶν ἀδελφότητων ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Ἀντάρων δυνσταλείας ἀχειροποιήτων εἰκόνων. Χρυσὸν ἔχει ἡμῶν καὶ ἔξ ἑδέως μετεκομίσθη πρὸς τὴν παλαιάριμον αὐτῶν καὶ βασιλίδαν τῶν πάλαιον Κωνσταντινουπόλεως. *Narratio de imagine Christi Edeffena* pag. 75-101. Vide qvæ de hoc scripto notavi supra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca qvædam ejus illustrat. De imagine vero Edeffena Christi, CPolin allata mentio apud continuatorem Theophanis in Romano Imp. p. 268.

3) Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλῆα Θεόφιλον περὶ τῶν ἀγίων καὶ σέβων εἰκόνων, Orientalium Patriarcharum *Christophori* * Alexandrini, *Jobi* Antiocheni, & *Basilii* Hierosol. aliorumque MCCCCLV. Episcoporum ac Clericorum *Epistola Synodica* (Joanni Damasceno perperam tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus* p. 110-145. Meminit hujus Epistolæ Constantinus Porphyrogenitus in jam memorata narratione de imagine Edeffena p. 90. (sed male ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Christophorus Antiochenus), & Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VIII. pag. 334.

4) *Nicephori* Patriarchæ CPol. πρὸς Λέοντα βασιλῆα τὸν Ἀρμένιον περὶ τῶν σέβων εἰκόνων, *Disputatio cum Leone Armenio, Imperatore, de SS. imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita scripta per Theodorum Graptum, & MS. in Bibl. Sorbonica. Confer supra p. 674. seq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Nicephori antirrhetico secundo cap. 7. Vide supra p. 654.

6) *Theodori Grapti*, Confessoris imaginum, Vita incerto auctore p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ χρυσοῦ καὶ ἄθλησιν ἐλομένων, Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Surrius 26. Dec.

7) Ex libro ejusdem *Theodori Grapti*, ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος τῶν χριστιανῶν πίστεως, *de inculpata Christianorum Fide*, p. 221. seq. cum latina

* Hujus Christophori Alexandrini Patres ejus asceticam & parabolicam de vita humana MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Roussel. Servatus hic Theodori Grapti locus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cujus antirrhetico secundo cap. 3. legitur, ut supra p. 654. notatum est.

8) *Theophanis Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* p. 224 - - - 230. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani Patriarchæ CPol. Oratio in Encæniam Templi S. Deiparæ inque sanctas fascias Domini nostri Jesu Christi, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ* p. 232-241. Incipit: *Διδό-
ξα πάντα ἐλαλήθη πρὸς σὺ.* Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & Surius ad 31. August.

10) *Ανώνυμι Δίηγησις πρὸς τῆς οἰκοδομῆς τῆς καὶ τῆς μεγάλης ἁ
Θεῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἱερομαζομένης ἀγίας Σοφίας*, Narratio de stru-
ctura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiæ p. 243-264. ex MS. Ra-
phaelis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex quo hæc nar-
ratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag.
462. seq. ubi insignia hujus rei specimina.

11) *Procopii Casareensis* de eodem templo locus pag. 283-291.
ex libro primo de ædificiis Justiniani, de quo opere Procopiano di-
xi supra pag. 252. seq. quemadmodum de aliis scriptoribus qui ma-
gnum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279-280. non-
gentis quondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in Turco-
Græcia p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Co-
dicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum
edidit *Saracénica sive Moametica*, Heidelberg. ex Typographia Com-
melini 1595. 8. in quo volumine occurrunt

1) *Ἐλεγχοὶ σαφῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῆς Φλυαρίας τῶν
δογμάτων αὐτῶν, Ἰσμαῖλιτῶν, συλλήγματος ejus scilicet dogmatum perspicua
confutatio*, pag. 1-34. cum Latina versione Jo. Jacobi Beureri, Pro-
fessoris Græcæ Lingvæ in Academia Friburgensi, qui sine nomine
auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero obser-
vavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthymii Zigabeni*, circa A.
C. 1112. clari ἁ Σαρακηνῶν, contulitque cum quatuor Codicibus
Libri isti Pars Altera. SSSS MSS.

* De præclaro hoc viro dixi lib. 5. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. cujus Tomo XIX. Panoplia Euthymiana exstat
ex Zini versione, Latine, est titulus XXIV. p. 229. seq.

MSS. Bibl. Palatinæ, & cum latina interpretatione Petri Francisci Zini qui totam Panopliam latine vertit, de qua infra in Euthymio. Jam sufficiat notasse Elenchum hunc Ismaëlitarum ex Sylburgii editione legi etiam in Auctario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Duzczano Paris. 1624. Tom. 2. p. 292.

2) Περὶ τῆς δόξης τῶν Σαρακενῶν Μωάμεθ, & τῆς Μυχαμέτ. *De Saracenorum Principe Moametho*, incerti scriptoris, p. 54-73. cum versione Sylburgii, qui observat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 346. seq. edit. Basil. sed etiam in MS. Joannis Sivali Chronico quod in Michaële Theophili filio desinit.

3) Τάξις γνωμῶν πρὸς τοὺς ἀπὸ Σαρακενῶν ἑπιστρέφοντες πρὸς τὴν καθάραν ἀληθῆ πίσιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν. *Ordo qui observatur super iis, & anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostram Christianorum puram veramque fidem se convertunt*, p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii versione. *Catechesis ista*, inquit, *Saracenorum ad Christianam fidem accedentium* ē MS. Palatina Bibliotheca libro satis vetere desumpta est: in quo multa sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super iis qui ab Hæresi aliqua Gentilismo, Judaismo & similibus ad Christianam religionem se aggregant. Hoc κατηχητικὸν πνεύματι respicitur à Niceta Choniata in Manuele Combeno, ut jam dixi supra p. 437. Confer etiam anathematismos Saraceni qui ex libro XX. thesauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Non omittendum denique quod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Ecclesia*: πὺς χρὴ δέχεσθαι οὗτοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.

4) Ex Theophanis Monachi Chronographia, & qui Theophanem latine vertit Anastasii Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, narratio de Saracenicâ sive Moamedicâ sectâ primordiis p. 92-105. Utrumque, Theophanem & Anastasium ab eo tempore integros vulgaverunt viri eruditi, ut supra p. 151. sq. dictum est, sed Sylburgio eos MStos Bibliotheca Palatina suppeditavit. *Erunt autem fortasse*, inquit, *quæ & alia his addi potuisse disturi sint. Fateor. Primum enim Joannem Damascenum a) paullo post Saracena secta initium vixisse, & contra eam scripsisse,*
sed

- a) Forte respexit quæ habet *Damascenus* ad calicem libri de hæresibus in Corelerii monum. Ecclesiæ Græcæ T. 1. p. 326-335. atque inter Damasceni opera T. 1. edit. Viri Clariss. Mich. le Quien p. 110. seq.

sed pauca valde, in cibrationis sua prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera exstat b) Christiani & Saraceni disputatio. Deinde Roma in Vaticana Bibliotheca exstare dicitur Nicetæ Byzantini Philosophi contra Maomedem liber, & Epistola ab Agarenis missæ confutatio ad Michaëlem Theophili filium, Imp. CPolitanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum expectanda fuit occasio. Joannis Cantacuzeni c) contra Maomedem orationes quatuor, & tres * Christianæ religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici; ad hæc Richardi Florentini d) confutatio Corani Moa-

SSSS 2

medici

b) Latine in antiquis Damasceni editionibus legitur, & incipit: *Si interrogatus à Saraceno, quis sis Christianus.* In nova editione T. 1. pag. 466, Græca quidem addita ex Theodoro Mucara, sed passim manca, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni, hoc initio: *εἰπέ μοι ὁ Ἐπίσκοπε.* Græca ad Jo. Aubertum miserat Allatius. In MS. autem Vindobonensi, esse Lambecio V. p. 126. prior διαλέξεις MS. exstat Græce alio ordine, atque incipit sic: *Ἐρωτῶ τοὺς ὀ Χριστιανὸς παρὰ Σαρακηνῶν, τίνα λόγους αὐτίαν καλῶ καὶ κακῶς.* Hisce scriptis jungendus Bartholomæi Edeffeni, elenchus & confutatio Hagareni, quam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moyne è MS. Scaligeriano in Vatis sacris T. 1. p. 302-418. & aliter scriptoris κατὰ Μωαμὲδ, p. 429-451. Conferenda etiam quæ de Muhamede scriptæ Constantinii Porphyrogenitis lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. Confessio & dialogus cum Amurathe Sultano Mahomede, de viâ salutis humana & recta fide Christianorum, de quibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.

c) Vide supra p. 473. & quæ de Georgio Phranza ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * quatuor.

d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodit latine Paris. 1511, Hispali 1520, & Venet. 1607. 4. Græca autem Demetrii Cydonii versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Arduo ad Ferdinaudum Arragoniæ & Siciliæ Regem exstat in Theodori Bibliandti Syntagmate scriptorum anti-Muhamedanorum Basil. 1543. fol. subjuncta Christianæ fidei exomologesi adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latine. In Codice MS. Casareo hæc est inscriptio libri Richardi: *Ἀνατροπὴ κεφαλαιώδης τῶ νόμου Μωαμὲδ, ὑπὸ μὲν Ῥικάρδου τινὸς ἐκτεθέσθαι λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τῷ Δημητρίῳ τῷ Κυδωνίῳ ἐρμηνευθεῖσα ἑλληνικῶς.* Vide Lambecium lib. I p. 141. & lib. V. p. 168. In Bibliandti editione ita inscribitur: *Ῥικάρδου τῷ τῷ τὰγματι τῶν παρὰ Λατίνους καλημένων Πρεδicatorῶν κατελεγεμένῃ ἀποσκευῇ τῆς πρὸς τὴν καταρτὴν Μαχμὲδ τοῖς Σαρακενοῖς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν Δημητρίῳ.* De Richardo illo, sive Ricoldo, Ordinis Dominicani Monacho qui circa A. C. 1300. floruit, vide Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis Prædicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio Cydonio qui Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & quam plurima scripsit, dicendi locus erit alias.

medici à Demetrio Cydonio in *Gracum sermonem conversa*, consulto à nobis omiſſa, quod & recentiora eſſent, & prolixiora quam qua enciridii forma exarari poſſent.

• XXVIII. MARTINI CRUSII * qui ante hos centum annos Academiam Tubingensem doctrina atque ingenio suo exornavit, atque ut Græcæ lingvæ præcæ † peritissimi, sic Græcobarbaræ primi ** in Germania interpretis ac doctoris *Turco Græcia libri octo*, quibus Græcorum status sub Imperio Turcico in Politia & Ecclesia, Oeconomia & Scholis describitur, excusi sunt Basileæ Anno 1584. 1594. fol.

Libro

* Natus A. 1526. 19. Sept. & Professor utriusque lingvæ in Academia Tubingensi obiit A. 1607. ætat. 81. Inter Historicos Germaniæ magna ejus laus ob editos Annales Svevicos Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. Turco Græciæ vero jungenda ejusdem Crusii gratulatio ad Salomonem Schweigerum, Imperatoris Rom. ad aulam CPol. legatum, cum descriptione illius peregrinationis. Argentor. 1582. 4. & Stephani Gerlachii iter CPolitanum diu post ejus fata editum Germanice Francof. 1674. fol.

† Quam familiaris fuerit Crusio lingua Græca, docet edita ab eo Witeberg. 1603. fol. quatuor tomis distincta *Corona anni*, sive Homiliæ quas & ille ex ore Theologorum Germanice verba pro concione facientium, Græce calamo excepit, atque ita Græce & Latine edidit. His adde poemata ejus Græca non invit Musi scripta & Orationes Græcas Epistolasque editas Basileæ apud Operin. 1566. 4. itemque alia carmine & prosa Græca, quæ libris sex *Germano Græciæ* complexus est Bas. 1585. fol. Plures etiam Hymnos nostræ Ecclesiæ Germanicos Græca Metaphrasi donavit, quæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Ernestum Lœschnerum asservatur, una cum prosaria eorundem expositione sive Homiliis Hymnodicis, quarum latinam versionem edidit Rev. Jo. Christophorus Olearius, Amst. 1701. 8. Crusius quoque fuit qui non modo Jacobi Herbrandi compendium Theologiæ, sed & Augustinam Confessionem vertit Græce, quæ ad Patriarcham CPol Jeremiam missa, & cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingensium scriptis utraque lingua edita est Witeberg. 1584. fol. Omitto Grammaticam Crusii Græcam quam ipse puer olim didici, & Narrationem Græce scriptam de bello Smalcaldico editam inter scriptores rerum Germanicarum à Marq. Frehero, Tomo tertio p. 429. Francof. 1611. fol. Commentarium in lib. 1. Iliados, Observationes ab Heliodori Æthiopica &c.

** Crusius ipse de se in Turco Græcia p. 181. Πρωτῶν, (absq. gloriario & invidia) introducit Barbaro Græca Lingua in nostram Germaniam. Quod si non ubique εὐποροῦμαι, veniam mihi ὡς πρωτοπείρω benigne dari peto. Mihi quidem hæc linguam διότις καὶ ἀπαλὴν αὐτομαθῆσαι διὰ nullum adjumentum, ἀλλὰ certe exiguum invenienti, DEUS novum quanto labore, investigatione, ratiocinatione opus fuerit.

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPoli, habitu prisco & insignibus Imperatoriis ornati præmittitur, exstat 1) *Historia Politica CPoleos ab Anno Christi 1391. ad A. 1578.* puriore stylo Græce descripta & ad Crusium missa à Theodosio Zygomala, p. 1-43. Græce & Latine cum Crusii versione, & notis à pag. 44-68. In his statim sub initium memorat MS. Codicem quæstionum Grammaticarum *Manuelis Moschopuli*, qui pridem Reuchlini fuit, scriptum ante Annum Christi 1391. docetque eundem esse qui Basil. 1533. prodierit sub falso nomine *Basilii M.* & μεγάλη βασιλεία πρὸ Γραμματικῆς γυμνασίας. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Niceta Acominati* Choniata *Historiam BarbaroGræce* MStam in inclytæ Augustæ Vindelicorum Bibliotheca, ex qua præcipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in suas ad Choniatam notas transtulerit. Annæ Comnenæ sepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium describit p. 46. & locum ex ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adversus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. se accepisse Damasceni ἡσυχαστῆν, & p. 53. illum *Damascenum Hypodiaconum & Studitam* appellat, qui composuit Homilias thesauro illo comprehensas, qui liber in pagorum Græciæ & Thraciæ templis, suis Dominicis & festis diebus quibus ejus λόγοι inscripti sunt, à Sacerdote ad populum legi solet. P. 68. & 210. meminit *BarbaroGræci MS. Chronici* ab exordio Mundi ad Michaëlem Botaniatam, quod ipsi abstulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodosii Zygomala* de CPoleos oblidionibus & Turcica expugnatione rebusque hodiernæ Græciæ *Epistola ad Martinum Crusium* scripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Crusii versione & notis à p. 99. ad 104. in quibus fragmenta aliarum Epistolarum Græcarum ad Crusium & Gerlachium missarum tum ab eodem Theodosio qui pag. 100. Protonotarium se magnæ Ecclesiæ CPol. vocat, tum à Simone Cabasila, & p. 104. Epistolam absolutoriam qua Michaël Patriarcha Antiochenus Theodosium à peccatis absolvit. In calce Epistolæ hujus, quemadmodum & aliarum passim in hoc opere, nomen & titulus scriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obscure indicatus potius quam expressus cum expositione à Crusio addita legitur.

Libro secundo, cui effigies Patriarchæ CPol. præmissa est, exhibetur *Historia Patriarcharum CPolitanorum* qui fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II, CPoli, quid singulorum temporibus

gestum sit, & quisnam fuerit auctor pescesii (Ἐπισκοπὴς) sive muneris quod Patriarcha novus Sultano dat, quis præterea Charatzii, (Ἐχαρτζῆς) sive annui tributi Ecclesiastici, quis item additionem, quòque tempore majorem fecerit. p. 106-184. Hujus Historia lingua Græca vulgari scripta auctor est incertus, descripsit eam *Emanuel Malaxus*, Peloponnesius, à quo Stephanus Gerlachius illam tribus thaleris redemit A. C. 1677. mense Aprili, Crusius vero qui eam accepit à Gerlachio, latinam versionem, & à p. 185-212. notas adjunxit. Malaxus ille jam A. C. 1581. diem obierat, qui pueros & adulescentulos Græcos sub Patriarcheio in parvula & misera casa docendo & libris describendo vitam toleravit. Quæ ex Historia Ecclesiastica Malaxi laudat Allatius de Georgiis, leguntur in Crusii editione p. 107. seq. & 120. Sed quæ idem habet Allatius p. 391. non memini me in illa legere, ut aliud forte exemplum ejus habuerit. Cæterum ex hac Historia hausit Henricus Hilarius, quæ de Patriarchis post CPolin captam notavit ad Georgii Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ. In notis sub initium Crusius observat quædam de Græcis qui Concilio Basileensi, Ferrariam deinde atq; A. 1439. Florentiam translato interfuerunt, de quo conferendus etiam Lambecius VIII. p. 504. sq. Ad dit præterea Crusius pag. 186. in Academia Basileensi Bibliotheca publica exstare complura Græca volumina MSS. tempore Concilii eo delata, è quibus *scholia ex Patribus in Genesin & Exodum* memorat. P. 187. ait se apud Jo. Zygomalam inspexisse venalem librum MS. hoc titulo: Ἐ σοφωτάτῃ καὶ λογιωτάτῃ Ματθαίῳ Ἐ καμαριώτῃ ἐξήγησις εἰς τὰς Ἐπιστολάς Συντομία, Ἐ σοφωτάτῃ καὶ Θεοφιλεστάτῃ Ἐπισκόπῳ, μαχαμμένη οἰκείᾳ χειρὶ Ἐ αὐτῷ καμαριώτῃ. καὶ ἐπὶ βραχὺ ὑπόμνημα εἰς τὴν αὐτὴν καμαριώτῃ, ὅτι ἀπὸ Θεοσαλωνίκης &c. *Doliffimi viri Matthæi Camariotæ commentarius in Rever. Episcopi Synesii Epistolas, manu ipsius scriptus. Præterea commentariolum in eundem Camariotam, quomodo patria Thessalonicensis, professione Philosophus, huc CPolin venerit ultimis Imperatorum Palæologorum miseris temporibus: & hic post urbem amissam substitit, postquam Scholarii qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorundam aliorum optimatum, circa medium regni Amurata, præceptor fuisset. Patriarcheii CPol. icon & descriptio exstat p. 190. Ibidem & p. 275. notat in Bibliotheca arcis Tubingensis extare MS. partem operum Basilii M. & librum pulcherrime in membranis descriptum continentem Sanctorum vitas per τρεῖτον τριμήνιον sive per menses Martium, Aprilem, Majum. P. 196.*

ubi

ubi de Græcorum Psalmodia, Horisque Canonicis, laudat vetustum. MS. *παιδὲκτῶν καὶ λειμῶνα ἄγιον* Antiochi Monachi *τῆς Λάουρας & Αἰβῶ* *Σαῖβα* ad Eustathium Abbatem *μοῦς Ἀταλῆης* Ancyra in Galatia, additque ei subiectum *λειμῶνα* sive *λόγους καὶ βίβας Διαφόρων χρόνων καὶ αἰώνων πατέρων* quod opus auctor quisque fuit Sophronio cuidam inscripsit, quem *ἱερὸν πῦρ* τικιον appellat. Conciones sacras à Græcis fieri p. 197. 207. notat non lingua Græcobarbara quæ à vulgo intelligatur sed antiqua. Ibidem nonnulla de Musica Græcorum Ecclesiastica, & quanti sit apud Christianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Imperatorem qui à S. Babyla Antiocheno Episcopo exclusus templo fuit, ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuisse Numerianum. P. 198. & 200. 203. Græce affert verbum *Διπλέρα*, latine deinde editæ à Jac. Pontano (de qua dixi supra p. 566. sq.) & p. 199. 205. laudat MS. Augustanum Codicem Historiæ Georgii Pachymeris (de qua supra p. 458.) nec minus memorat *Augustanam Confessionem* è Græco versam in linguam Ibericam sive Georgianam : & Joannicium Hieromonachum Cartanum & magnum Protosyncellum Cercyrorum librum varii argumenti, inscriptum *αἰνῶ* composuisse curas fallendi causa Venetiis in carcere in quem eum Arsenius Monembasiensis Episcopus compingi fecit, si Cartanum quidem audimus non ob aliquod crimen sed ob studium pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma *Michaëlis Sophiani* Byzantii in Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ *ἱερέως σκορδουλῆς Κρητῆς & ἱπονομαζομένου Μαραφῶ καὶ Πιπτεῖς* τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ. Seragliæ sive Regiæ Ottomannicæ CPolitanæ icon pag. 202. P. 203. memorat Georgium Cantacuzenum, Antonii Cantacuzeni, à quo Hieron. Wolfius Zonaram redemit, filium in Bibliotheca sua habuisse *Ἀπὸ τῆς τρίτης, quartæ & quintῆς Concilii, exεργῆς Διαφόρων in Pentateuchum, Nilum Theologum* aliosque libros optimos, sed inestimabili pretio æstimatos. P. 204. 250. 273. memorantur *Διδαχαὶ καὶ Κληρίῳ ἱερέως & Πατρίῳ καὶ χαρτοφύλακῳ* τῆς Κερκύρας, excussa Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ quæ his verbis inscribitur : *ὁ ἐν δέχμαρτον ἰλάχῃ* *Θεωπῶς καὶ ἱεραρχῇ* *& πατριῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς αἰδοσίμοις δέχμαρτον καὶ φιλαρέτοις πατράσι, τῷ τε λοιπῷ & κυρίῳ χειρῶν ὡς πληρώματι ἰσοπέδιλον.* Ibidem existat notitia de *Cyrillo* Metropolitæ Nicano Anno 1675. Ephesino *Athanasio* & Thessalonicensi *Joasapho*, & de Patriarcha CPol. *Jeremia* p. 205. quem virum humanissimum vocat ac veritatis studiosissimum,

perpe-

perpetuum in lectione Patrum & aliorum bonorum Autorum, quantum ei per negotia Ecclesiastica & politica concessum fuit. Nam prater Ecclesiarum, inquit, curam incumbit ipsi etiam onus iudicandi causas Græcorum, quas coram iudice extraneo sive Turca disceptari nolunt. Cumque nemo sit qui liberales artes hodie juvenes doceat, non erubescit in virili aetate Dialectica, Rhetorica & Ethica à Rhetore suo sene Joanne Zygomala, nunc Cathedralis Ecclesia Scripturarum interprete audire, qui artium harum mediocrem cognitionem Patavii ante plures annos hausit. Epitomen Dialectica, Rhetorica & Ethica, Basilica impressam Patriarcha vertit. - - In tota Græcia studia nullibi florent: Academiæ & Professores publicos nullos habent, prater scholas triviales, in quibus pueri ὠρολόγιον, ἀκτῶνχρον, Psalterium aliosque libros quorum in Missa usus est, legere docentur. Qui vere eos intelligat inter presbyteros & calogeros, paucissimi sunt. Quidam Italia Academiæ advenne, in quibus antiquam linguam, principia Philosophiæ, Patrumque Theologiam percipiunt. Hi reverſi domum alios interdum erudiunt, quemadmodum CPoli in Patriarchatu medicus quidam Leonardus è Chio (idem qui expugnationem CPolis descripsit) Patriarcha aliisque Calogeris Ammonii Commemoria in Organum Aristotelis, Rhetorica Hermogenis & Hesiodum explicat. P. 106. summum Græcorum sacerdotem & ArchiEpiscopum Venetiis Anno 1580. fuisse testatur Gabrielem Philadelphienſem ArchiEpiscopum. Vitam Apollonii (Tyrii) & Tarsis lingua Græcobarbara memorat p. 209. Michaëlem Eparchum Corcyræum διδάσκαλον καλὸν qui Venetijs causas egit, & Andream Curcumelem p. 208. Trojæ ruinas referens multosque adhuc ejus superesse muros testatus, addit majorem illam CPoli fuisse urbem p. 210. Ibidem ex Barbaro Græco Chronico quod Michaëlis Cantacuzeni * fuit, affert narrationem de Trifagio, & p. 211. hosce versiculos in duodecim festa Græcorum:

Τὸ χαῖρε, γίνα, Συμεὼν, Ἰωρδάνης,
Θαβώλεον, Λάζαρο, Βαῖα, Ζύλον,
* Εὐεργισ, ἄρσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μόνον.

Non prætermittendum est quod in Historia Ecclesiastica Malaxi quam Crusius Græce & Latine exhibet notisque illustrat, etiam inserta legitur Confessio Gennadii Scholarii pro veritate fidei Christianæ ad Amuratum Suldanicum Muhamedem II. capitibus XX, Græce & Latine cum Turcarabica versione Achmetis qui Berrhæ prætor & Mahometi

* Hic strangulatus est 3. Martii Anno 1578. Anchiali in sua domo. Vide Crusium pag. 211. 274.

hometi Zelebi Commentariensis pater fuit, jussu Suldani facta, & Græcis literis descripta pag. 110 - 119. Eadem prodiiit etiam Græce & Latine ad calcem Orationis Dav. Chytræi † de statu Ecclesiarum in Græcia, Asia, Africa, Ungaria, Bohemia Francos. 1583. 8. & curante Joanne à Fuchte Helmst. ** 1611. 8. una cum ejusdem argumenti sed prolixiore dialogo Gennadii & Amuratbi πῶς τῆς οὐδὲ τῆς σωτηρίας ἀνθρώπων qui Græce & Latine vulgatus est à Jo. Alexandro Brassicano, Viennæ 1530. 8. atque à Christiano Daumio una cum Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate, Cygneæ 1677. 8. Latine vero *** ex Gregorii Hermonymi Spartani versione, Joanne Polo de Albo Castro curante in Hæresiologia Jo. Heroldi Basil. 1556. fol. p. 797. & in Bibliothecis Patrum. De Codicibus MSS. hujus Dialogi vide Allatii diatribam de Georgiis p. 402. & Eusebium Renaudotum in Gennadii operum notitia p. 83.

Libro tertio continentur varix Græcorum inter se ab A. 1556. ad 1580. scriptæ *Epistolæ*, à *Theodosio Zygomala* in Crusii gratiam selectæ, cum Crusii versione & notis. Digestæ autem sunt in partes tres hoc modo:

Primapars complectitur Epistolas scriptas lingua vulgari, cum apposita per eundem Zygomalam versione Græca puriori. Scriptæ sunt à *Joanne Maximo* Sacerdote & δευτερεύοντι seu Secundano: *Hermodoro Leßarcho* Medico è Chio: *Simeone* Hieromonacho & Episcopus Ephemero sive vicario ex Andro, à *Michaële* Zygomalæ affine è Nauplio, *Manuele* scriba ex Anchialo, *Michaële Sbiri* è Monembasia & *Stamatio* (Eumathio) fratre Zygomalæ ex Anchialo. Subjungitur etiam pag. 228. *Parthenii* metropolitæ Sophiæ in Bulgaria Epistola ad Imperatorem Rudolphum II. data A. 1580. & pag. 229. Testimonium Comiti Alberto Levvensteinio datum A. 1578. Cairi à Patriarcha Alexandro *Joachimo*, Utrisque Joachimi & Parthenii literis præter

T t t t

subscri-

Libri sti Pars Altera.

† Hic quoque Chytræus Orationi illi subjunxit varias Epistolas ex Græcia ad Martinum Crusium & alios datas, Græce & Latine.

** Notabis in Fuchteenii editione tantum extare capita duodecim, adeoque octo postrema deesse.

*** Non Græce & Latine, ut legas in Appendice ad Hist. literariam scriptorum Eccles. præstantissimi Cavei.

subcriptiones obscuris circumductionibus literarum involutas, una cum explicatione subjuncta sunt etiam eorum sigilla.

Pars secunda continet Epistolas scriptas lingua Græca puriori complures, quarum primoribus decem idem Zygomala versionem Græcobarbaram, omnibus latinam versionem & notas Crusius adjunxit. Qui Epistolas scripsere sunt *Joannes Corejes* (Κορέης) Medicus è Chio ad Patriarcham CPol. *Metrophanem*: *Hermodorus* supra memoratus, *Joannes Zygomala*, magnus Rhetor Magnæ Ecclesiæ CPol. (sive Exarchus Rhetor vide p. 259.) *Joannes Despotæ* seu Rex Moldaviæ, *Demetrius Despotæ* scriba ad Patriarcham CPol. *Joasaphum*, *Nicolaus* Protopapa Naupliensis, *Manuel* è Chio, *Matthæus Monachus* è Chio, *Methodius* Hieromonachus, *Neophytus* Larissæ Metropolitæ, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Eugenius* Episcopus montis Sinai & Raithi ad Imp. Maximilianum A. 1569. *Demetrius* Diaconus CPol. ad Philippum Melanchthonem quem præceptorem suum appellat A. 1559. p. 263. Interposita etiam sunt p. 258. seq. Epitaphia versibus scripta in *Isaacum* Sacerdotem Peloponnesium, & *Gratiosam* Theodosii Zygomalæ matrem, nec non *Jo. Zygomala* Epigramma in Concilium Decemviro- rum illustrissimæ Reip. Venetæ, & preces ad Mariam Virginem, à qua morbo levare exoptat.

Tertia pars habet Epistolas septem ab Anno 1556. ad 1575. stylo Græco mixto sive Ecclesiastico qui puris barbara adpersa habet scriptas à *Callisto* Metropolitæ Rhodi, *Logizo* Sacerdote in Insula Chio, *Theona* Paronaxiæ, ac deinde Thessaloniciæ Metropolitæ, *Arsenio* Metropolitæ Tornobi ad Principem Mich. Cantacuzenum: à *Joanne Bonapheo* à Patris Achajæ, *Maximo* Protosyngelo Patriarchæ, ex Joanninis sive Cassiope Aetoliæ, & *Ignatio* Hieromonacho è Chio, ad magnum Chartophylacem Alexandrum à Tera.

In notis p. 222. Crusius è libro α' 9 @ τὰς χαρίτων affert parabola- m de septem filiabus Diaboli ex injustitia susceptis, arrogantia, avaritia, fraude, invidia, hypocrisis, superbia ac scortatione. P. 230 seq. ex Martyrio S. Catharinæ in veteri Codice MS. charac- tico solis magnitudine singulis paginis binas columnas quadragenorum versuum ha- bentibus, rubro corio asserculis inducto, cum bullis seu umbilicis & cum dua- bus clausuris (more Græco) in aculeos infibulandis. Fuerat is Codex cum aliis pluribus MSS. à Cardinale Joanne de Ragusa tit. S. Sixti, Basilea in Concilio re- latus. P. 234. *Alextius* Patriarchæ Alex. Protosyncellus commen- datur

datur ut vir perdoctus, perhumanus, religionis studiosus. Ibidem narrat Turcas quinqvies quotidie ad preces convocari hora una ante lucem, tum circa horam nonam, duodecimam, & quartam, atque hora prima noctis. Initium precationis eorum esse *ne Deus concordiam Christianis det.* De *Josepha* Hieromonacho Gardiano in Monasterio S. Catharinæ in monte Sina, vide p. 235 seq. *μαρμάρη, Βιβλίον ἔχον τῆς Θείας ἱγνώμης* pag. 243. Ex *Gerlachio* cognovi, inquit p. 246. *plerique Græcorum templis in singulis Civitatibus, scholas puerorum adjuntas esse, in quibus nulla sint classes nec diversa lectiones, sed unus præceptor pueros in Psalterio, Horologio, Acoluthiis aliisque libris quorum in Ecclesiis usus sit, instituens.* Ab *Joanne Zygomala*, complures Patriarchatus officiales antiquam linguam mediocriter doctos esse: etiam à doctioribus Græciæ discipulos ad illam alii, & propter eam discendam Italia quoque Academiæ à Peloponnesiis, Cretensibus, Chiiis adiri. Illum Joannem Zygomalam ex magno Rhetore Patriarchico factum *μεγὰρ τῶν θείων πατρῶν ἐκμνηστεύει* notat pag. 248. atque pag. 264. scribit versionem Confessionis Augustinæ Græcam sub Dolscii editam nomine, compositam fuisse à Philippo Melancthone, qui illam per Demetrium Thessalonicensem, Diaconum CPol. misit ad *Joasaphum* Patriarcham CPol. De illa versione vide etiam p. 488. 496. Eadem est quæ cum Wurtembergensium Theologorum scriptis ad *Jeremiam* Patriarcham CPol. prodiit Witeb. 1584. fol.

Libro Quarto Crusius exhibet Epistolas alias sexaginta vario stylo Græco scriptas, cum latina versione & notis. Auctores Epistolarum sunt: *Metrophanes* Cæsareæ Cappadociæ Metropolitæ & deinde Patriarcha CPol. *Nicolaus* Sacellarius & alii Clerici Chii. *Joasaphus* Patriarcha CPol. *Jeremias* Patriarcha CPol. *Michaël* Patriarcha Antiochenus, *Sophronius* Hierosolymorum & Palæstinæ, *Gregorius* Metropolitæ Prusæus, *Antonius* Mytilenes, *Callistus* Metropolitæ Rhodi, *Macarius* Hieromonachus & Abbas Monasterii Insulæ Patmi, *Sophronius* Hieromonachus antehac Abbas, & *Neophytus* Hieromonachus atq; Protosynghelus Patriarchicus, *Hippolytus* Chii Metropolitæ (cujus Epistola p. 304. directæ est ad magnæ Ecclesiæ CPol. Clericos, Magnum Oeconomum, Magnum Logothetam, Magnum Scævophylacem, magnum Sacellarium, & parvum Logothetam, item Nomophylacem, & Dicæophylacem, protonotarium ac protoapostellarium) *Joannes Corefes* & *Franciscus Domesticus* Medici Chii; *Leonardus Mendonius* Anchiælo,

Smaragda Canabutzena, *Joannes Burclas*, *Stamatius* * è Scyro, *Josephus* Episcopus Scyri, *Joachimus* Imbri Episcopus, alius Protopapa sive Episcopus Teni insulæ, *Dionysius* Nauplii & Argorum, *Joasaphus* Menembasiz Metropolita, *Arsenius* Coronæ Episcopus, *Dionysius* veterum Patrarum Metropolita Corinthi, *Nicanor* Athenarum, *Joasaphus* Thessalonicae, *Jeremias* Larissæ Episcopus & *Damascenus* Demonici & Elafsonis, *Damascenus* Episcopus Ἀντίς καὶ Εὐδίνης, Litæ & Rhendinæ: *Pachomius* ὁ Γάννης καὶ Χιώτης Ganni Metropolita & Chora, *Theophanes* Hieromonachus qvi Theodosii Zygomalæ se spiritalem parentem p. 332. appellat: alius Oeconomus Calliupoleos, *Joasaphus* Adrianopoleos Episcopus, *Gabriel* Pogojanæ ArchiEpiscopus, *Gerasimus* Polianæ Episcopus, *Zosimus* Citri, Tornobi *Arsenius*, *Sopronius* Archiepiscopus primæ Justinianæ & Achridarum, *Methodius* Melnici Episcopus, *Nophytus* Dicæi cænobii Hieromonachus, *Thomas Palæologus* Despota Porphyrogenitus, cujus Epistolæ p. 344. subjiciuntur Sultani Turcici *Selimi* literæ comminatoriæ ad Venetos quibus Cyprium ab eis repetit. Et p. 312. exstat formula testamenti facti A. 1574. Chii à *Maria Pilia*, cum subscriptionibus. Plerisq; etiam Epistolis hoc quarto libro subscriptiones adjunguntur, notatu dignæ tum propter nomina ipsa personarum & locorum, tum ob monogrammata & intricatos literarum ductus quos cum expositione semper ad αὐτόγραφο accurately expressos Crusius lectori inspiciendos exhibet. In notis idem p. 320. & 293. notat Theodosium Zygomalæ A. 1576. cum Nomophylace magnæ Ecclesiæ presbytero *Sabbatiano* Exarchum in insulas emissum fuisse, nempe ad colligendas pecunias de quibus τὸ χαράτζιον tributum Sultano persolveretur. Literis tunc hortari solet Patriarcha CPol. *Antiphites* Insularum, clericos Politicoque viros, & plebem ab Imbro & Lesbo Rhodum & Carpathum u que, ut velint contributione βοηθεῖν τῇ μητρὶ πᾶσάν των Ἐκκλησιῶν, ὥστε τῆς βοηθείας αὐτῶν αὐτῆς καὶ μίχαλ ἔνν σωτηριμμένης, καὶ τὰ δοποῦδι σωτηρηθῶσιν. Idem ἐξαρχοι ** potestatem quoque habent à Patriarcha ἑ δόγας ποιεῖν καὶ ἀφορίζειν, privandi dignitate Ecclesiastica & excommunicandi δι' εὐλόγας αἰτίας, si quos hujusmodi pœna dignos repererint; sicut vicissim quoque penitentes absolvendi. De Zygomalæ fratribus & aliis propinquis vide p. 324. Απολυτικῇ sive dimissoria Epistolæ Clerico à Metropolita Rhodi datæ exemplum legitur p. 299. qvalium in veteri Ecclesia usus, de quibus Bernardinus Ferrarius lib.

1. de

* Stamatii sive Eumathii Zygomalæ mentio p. 314.

** Confer p. 502.

1. de antiquo Ecclesiasticarum genere cap. 8. & Beveregius ad can. XVII. Trullanum. Ex Basilicis tum temporis adhuc ineditis loca proferuntur à Crusio p. 331. De Athanasio Lauræ Monasterii in monte Atho conditore temporibus Nicephori Phocæ Imp. vide sis p. 333.

Libro quinto occurrunt LXII. Epistolia sive argumenta, Scholasticis qui in stylo utroque exercere se volunt, proponenda, quæ Theodosius Zygomala A. 1578. ad Crusium militi stylo græcobarbaro cum pure Græcis è regione positis, atque editor denique auxit latina interpretatione p. 349-370.

Libro sexto exstat 1) *Demetrii Zeni* Zacynthii, ejusdem cujus liber de Alexandro Macedone versibus Græcobarbaris politicis, Venet. 1529. excusus est, *Batrachomyomachia Homérica*, vulgari lingua Græcorum, versibus itidem politicis expressa, una cum latina versione Crusii. pag. 373-382. subjuncta hujus Oratione de laude fabulæ p. 383-389. & notis in *Batrachomyomachiam* p. 390-399. Hanc Demetrii Zeni *Batrachomyomachiam* Venetiis primum excusam, postea ex Crusii editione Græce ac Latine recudi fecit Joannes Michaël Langius in parte altera Philologiæ Barbaro Græcæ, Altdorfii 1707. 4.

2) Carmina aliquot Crusii Græca, cum versione interlineari Græcobarbara *Simeonis Cabasila* Hieromonachi, & latina Crusii interpretatione p. 400-407.

Libro septimo Epistolæ XXVIII. Tubinga CPolin & CPoli Turingam missæ ab A. 1573. ad 1578. Græce & Latine p. 410-483. cum Crusii notis p. 484-514. Tubinga scripsere Crusius, & D. Jacobus Andrea: CPoli vero *Theodosius Zygomala*, hujus pater * *Joannes Zygomala* Rhetor, ex Nauplio Peloponnesi, *Jeremias Patriarcha* CPol. *Simon Cabasila*, & *Joannes Trachaus* Nærensis. Patriarcham Jeremiam ita describit Crusius p. 486. *Patriarcha Hieremias vir humanus & placidus est, amabili vultu, hominum animos ipso intuitu sibi devinciens. Corpulentus est & procera statura. Veste utitur monastica, nigra & praelonga: caput cucullo tectum habet, crines nutrit crispas, & ex antecessorum consuetudine in humeros (quemadmodum Salvator noster pingi solet) diffuentes. Cumque totius Græcia, & plurimum locorum, cæterorumque Patriarcharum quasi* Ἐπίσκοπος & fit, nihil splendoris vicia ipsius habet, sed omnia simplicitatem & humanitatem singularem sapiunt. & pag. 491. *Similis moribus, forma & sta-*

Tttt 3

tura

* vide pag. 431. 491.

tura nostro Cancellario D. Jacobo Andrea, & forte longior: in medio capitis rarisura, in syncope corolla, in occipite & temporibus longi capilli, sicut in omnibus illis Monachis. Patria ejus Ἀγχιάλῳ, vulgo Achilò, Ponto Euxino vicinum opidum. Aetas illius A. 1578. fuit circiter XLII. amorum, Patriarchæ, Metropolitæ & Episcopi cognominibus carent. Fertur tamen Hieremie familiam vulgo Τραιῆς dici, id est μεζίστας. Ex fragmento veteri MS. Barbarogræco iconibus ornato de amoribus Lybistri & Rhodamnes Specimen affert Crusius p. 489. 490. & argumentum totius fabulæ à se in compendium missum latine exponit, de qua alio loco, ubi scriptores Eroticos recenset. De Emanuele Margunio Cretensi, in Academia Patavina Philosophiam Græcæsqve literas edocto mentio p. 495. uti de Simone Diacono p. 500. qui Crusio significavit habere se undecim capita Apollonii Dyscoli Grammatici, eatenus desiderata p. 503. ubi etiam de Philippo Ptolemaeo Perusiano Medico Physico Sceptico, qui A. 1578. Græcobarbaro Epistolio Crusii amicitiam ambivit, & paulo post ad Turcas accessit, pag. 504. Longus Catalogus aliorum virorum in Græcia tunc clarorum doctrina & dignitate occurrit pag. 506. sq. ex albo D. Stephani Gerlachii. P. 498. ex Gerlachii Epistola hæc brevis notitia librorum CPoli MStorum exhibetur:

Μεγάλη Βιβλιοθήκη (Photii, vide p. 512.) in insula Chalce.

Μέλισσα (Antonii Melissæ Loci Communes.)

Γρηγορίου ἡ Θεολόγου περὶ τῶν κατ' αὐτὸν: α' χρύσεια ἔπη καλῆται.

Νικηφόρου καὶ πρεσβυτέρου ἡ Βλεμίδου ἐξηγήσεις εἰς τὸ Ψαλτήριον.

Τετραεὺς ἀγγέλιον ἐξηγητῶν, εἰς πέντε ὑποθέσεις τῶν ὡραγγελιστῶν, ὡς ἡ ὁσιότης ἡ παμφίλη, πρὸς Καρπινιανὸν μοναχόν.

Χρυσόδαλμα μοναχὸς libri tres contra Judæos.

Josephi Monachi, cognomento περηννίς, (forte Bevennίς) orationes Theologica: quas temporibus Manuelis Regis pleræque in palatio Regio, & templo Apostolorum, habuit: de S. Trinitate, de processione Spiritus S. tantum ex Patre, contra Latinorum sententiam.

Joan. Damasceni κεφάλαια v. περὶ τῶν αἱρέσεων.

Γρηγορίου πάπα τῷ παλαιῷ ρώμης, μὴ καὶ πέντε ἡ φιλοσόφου διαλόγοι.

Εκκλησιαστικὸς διὰ λόγους ἡ ταπεινὴ Συμεὼν, δὲ χριστιανικὸν θεολογικόν, καὶ πᾶσιν τῶν αἱρέσεων: καὶ περὶ τῆς μήνης πίστεως τῷ θεῷ.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τὸ ἐν ἱεροσολύμοις ἀγίας λάνθους, τὰ οὖν πατρὸς Σαββᾶ.

in

In Patriarchatu , maximum opus , titulo : Συναγωγή ἐξηγήσεων
 ὑπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων (Athanasii , Cyrilli , Basi-
 lii , Chrysostomi , Theodoretii , Greg. Nysseni , Isidori , Eusebii , & aliorum)
 εἰς πλὴν βιβλὸν ᾧ ψαλμῶν ; συλλεγέστα ὡς καὶ τῷ ἱερωτάτῃ μητροπολίτῃ
 ἡρακλείας Νικήτῃ τῷ Σεργίῳ.

Pandecta , continens summas , seu argumenta , canonum Apostolico-
 rum : septem Synodorum universalium , & provincialium , Epistolarumque Syno-
 dalium : Ἀκτὰ vero sextæ & septimæ Synodi , perfectæ . Cui addita est ἐξήγησις
 τῶν θείων κανόνων ᾧ ἁγίων ἀποστόλων , καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνέδων , καὶ το-
 πικῶν : ποιηθεῖσα ἰωαν. μοναχῷ Ζωναρῷ.

Ἐξηγητικὴ βιβλ. , liber Juris civilis , precio aliquot centuriarum Au-
 thorum.

Historici Laonici Chalcondyles , Michael Glycas , Ἀγαθίας , Εὐνάπιος .

Fragmenta quedam historia Turc. de expugnatione Constantinopolis , lin-
 gua vulgari .

Ἐπιστολαὶ Πηλυσιώτῃ (Isidori) ἀνδρὶς σοφιστῆς .

P. 510. narrat CPoli missos hosce libros MStos , émtos 37. tha-
 leris : Demosthenem ab edito multum differentem , (adde p. 503.) ad-
 ditis nonnullis vitis Plutarchi , Thucydidem , Theodoretii ἑξαγίην cum ex-
 plicatione Epigrammatum inedita , & Κεφάλαιος (Theodori) λόγος Θεο-
 λογικὸς tunc adhuc ineditos . Deinde Librum Canonum , cui Ἀκτὰ Con-
 ciliarum Patrumque auctoritates plurimæ insertæ , pro pretio duode-
 cim thalerorum . Testamentum Novum pulcherrimum cum iconibus ,
 Psalterio adjuncto , ex libris Mich. Cantacuzeni , pro decem thale-
 ris , quod Græci quindecim ducatis redimere voluerunt . Manassem
 (Constantinum) Historicum tum nondum editum , pro tribus thaleris .
 Festorum Græcorum canones cum explicatione libri Psaltici , qui usi-
 tatissimus Græcis ἐκτάχῃ dicitur , quatuor thaleris . Librum
 sermonum Theologicorum . Orationes Gregorii (Naz.) Theologi
 cum expositione (Nicetæ) τῷ Σεργίῳ Métropolitæ Homeliæ , duode-
 cim thaleris , ac denique Theodosium Melitenum Historicum pro duo-
 decim Venetis Ducatis sive Zechinis quorum unus sex & viginti ba-
 cis sive groffis valet . His p. 503. addit Greg. Nyssenum in Canticum ,
 Canticorum Bibl. Tubingensi inferendum . Prognostica Astrologica
 Annorum 1577. & 1578. exhibet Græce p. 499. & 501. narrat Halepo
 sive Hierapoli CPoli vocatum esse Astrologum quendam , qui Sulcanum de fortuna
 sua

sua ex astris promoneat. Ideo ex Galatensi colle exstruxit profundam detectamq; turrim, ejus summo imposuit astrolabium, & multos circulos ex orichalco magnos, inde prædicturus scilicet quas gentes amicas quas inimicas habiturus sit Murates. Operi perficiendo septennium sumpt, quotannis stipendiorum milium ducatorum, ejus duplum finito opere à Rege accepturus. Adjutor ei fuit Judæus quidam Thessalonicensis, qui ambo Cometam A. 1577. Arabia & Persia bellum minari dixerunt. Exitus tandem hic fuit, quod sphericum illud opus mense Januario A. 1580. spatii unius hora omne solo aquarum est, quod vulgo crederetur id omnis hactenus mali, bello in Persis infelicitè gesto, causam fuisse. Etiam Græce extare libellum τὰ τὰ Σολομῶντος κλαβίcula, cognosces ex pag. 503. Tituli quatuor Patriarcharum, CPol. Alexandrini, Antioch. & Hierosol. nec non quatuor CPolitano Patriarchæ non subjectorum ArchiEpiscopum, Tornobi Bulgariæ, Peciî Serviæ, primæ Justinianæ, & Iberiæ sive Georgianæ leguntur Græce pag. 507. seq.

Libro Octavo denique cum versione & notis occurrunt Epistolæ Græcæ XVIII. à Crusio scriptæ ad *Franciscum Porium* Cretensem, ejusque filium *Emilium Porium*: ad *Gabrielem Philadelphiensem* ArchiEpiscopum (Venetiis A. 1580. seq. degentem,) ad *Meletium* Cretensem, Alexandria Ægypti Protosyngelum & Hieromonachum, ad *Joannem Morzinum* Cretensem: & vicissim à *Porio* utroque (Genevæ & Lausannâ) à *Constantino Patricio* Chio (Patavio) à *Gabriele Philadelphienfi*, *Joanne Medico* à Peloponneso Epidaurio & ab *Andronico Cublido*, Oeconomo & Procuratore fraternitatis ad S. Georgium Græcorum, (Venetiis,) ad *Crusium*, Pars Epistolæ Crusii ad *Emanuellem Margunium* Cretensem p. 527. qui idem est Margunius auctor Epigrammatis p. 538. quod commentario Danielis Furlani in Aristotelem de partibus animalium præmittitur. Propinqui ejus, *Maximi Margunii*, Cythero- rum Episcopi Epistolam Hoeschelii Photio suo præfixit.

XXIX. In LEONIS ALLATII * συμμίctois varia etiam leguntur, ad res CPolitanas facientia, itaque & hujus collectionis bre-

* Obiit Allatius Romæ 19. Januæ, 1669. octogenario major. Catalogum scriptorum suorum ipse texuit in Apibus urbanis. Alius legitur ante librum de templis Græcorum edit. Colonienfis, & ad calcem scripti de mensura temporum antiquorum. Videndi etiam Elias du Pin T. XVIII. Bibliothecæ scriptor. Ecclæs. sub init. Prosper Mandosius in Bibl. Romana, Petrus Bayle in Dictionario Historico Crit. Christophorus Hendreich in Pandæis Brandenburgicis &.

brevem recensionem præfenti loco inferendam existimavi. Prodicunt itaque curante Bartoldo Nihufio Amstelodomi A. 1653. 8. licet titulus Coloniam Agrippinam præ se ferat, atque distributa sunt in libros duos, in quorum priore existant

1) *Joannis Phoca* Cretensis ** Monachi qui Matthæi Monachi in Patmo filius fuit & A. C. 1185. Palæstinam illustravit, de locis *Antiochiam inter & Palaſtinam* nec non Syriæ, Phœniciæ & Palæſtinæ, Græce & Latine p. 1-46. Hæc descriptio etiam Latine ex Allatii versione præmittitur Tomo secundo Act. Sanctorum Maji, cui Papebrochius subjunxit fabulosum Itinerarium Antonini Placentini è MS. Tornacensi, cum suis animadversionibus.

2) *Epiphani* Monachi ac presbyteri Hagiopolitæ sive Hierosolymitani incertæ ætatis, *Syria & urbs sancta*, Græce è Codice Vaticano, cum Feder. Morelli versione per Allatium multis locis interpolata p. 48-63. Ejusdem scriptoris *de vita S. Deipara* laudat Allatius de Simeonum scriptis p. 106. & ad Eustathii Hexæmeron pag. 285. seq. *Homiliam de S. Andrea Apostolo*, idem de Simeonibus p. 99.

3) *Perdicca* Protonotarii Ephesini *Hierosolyma* versibus Politicis cum metaphrasi ejusdem Morelli carmine Jambico, pag. 65-68. Cansio hic idem videtur Perdicca de quo pseudo Synodus Palamitarum. A. C. 1347. habita pag. 171. & Pachymeres VI. 24. Hist. Ac Synodo illi CPolitanæ interfuere bini hoc nomine, unus *Theodorus Perdicca*, magnæ Ecclesiæ à supplicationibus: & *Georgius Perdicca*, scevophylax Imperatorii cleri, ab utroque tamen horum Ephesius diversus fuisse videtur.

4) *Anonymi de Locis Hierosolymitanis*, lingua Græca vulgari, cum Allatii versione p. 80-102.

5) *Eugesippus* de distantis locorum terræ sanctæ, Latine, p. 104-120, è Codice Caroli Moroni. Scripsit hic *Eugesippus* A. C. 1040.

6) *Willebrandi* de Oldenburg Canonici Hildesheimensis qui A. C. 1211. Palæstinam adiit, *Itinerarium terræ sanctæ*. Latine. p. 122-152.

Uuuu

8) Ejus-

Libri 3ti Pars Altera.

** De primis sex scriptis in priore hoc *συμμετῶν* volumine comprehensus conferri placet quæ dixi libro IV. cap. 2. §. 18.

7) Leonis Allatii dissertatio de solea veteris Ecclesiæ, sive loco in quo folium Imperatoris p. 154-174.

8) Ejusdem Epistolæ sive dissertationes tres ad Bartholdum Nihusium, prima pro γρηγοριαν Liturgiæ S. Jacobo Apostolo tributæ pag. 176-203. secunda pro Græcorum communione sub specie una, p. 204-223. & tertia de reliquiis S. Crucis p. 224-235.

9) Rituale Ecclesiæ Egyptiæ sive Cophitarum, Latine ex versione Athanasii Kircheri, S. I. qui eam A. C. 1647. jussu Cardinalium Congregationis de propaganda fide ex lingua Copta & Arabica transtulit p. 239-267.

10) Conradi Marpurgeri de Miraculis S. Elisabethæ viduæ, Thuringiæ Landgraviæ, Latine p. 269-293.

11) Gabrielis Sionitæ Epistolæ binæ ad Nihusium de nonnullis Maronitarum ritibus p. 295-302.

Tomo sive libro posteriore occurrunt Græce & Latine 1) *Constantini Porphyrogeniti Imp. liber de vita & gestu avi sui Basilii Macedonis, Imperatoris CPol.* p. 1-178. Vide quæ supra p. 349.

2) *Joannes Cameniata de excidio urbis Thessalonica* A. C. 904. pag. 180-316. Vide quæ supra p. 351. & Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

3) *Joannes Anagnosta Thessalonicensis de capta Thessalonica* A. C. 1430. pag. 318-380. Vide supra p. 486. & Allatium de Simeonibus p. 188.

4) *Theodori Gaze Epistola ad Franciscum Philelsum de Origine Turcarum* p. 382-392.

Hiscæ Latine subjiciuntur 5) Melchioris Inchoferi S. I. dissertatio de Evnuchismo ab antiqua Ecclesia improbato, ad Leonem Allatium p. 382-392.

6) Allatii confutatio fabulæ de Joanna Papissa; ex monumentis Græcis. Editio quarta ex duabus primis recognita pag. 415-434.

7) Lucæ Holstemii ad Nihusium Epistola de usitata etiam Abassinis communione sub una specie p. 436. seq.

8) Ejusdem & Anonymi de Sabbatio flumine p. 439-444.

9) Ca-

9) Catalogus operum *S. Joannis Damasceni*, Jo. Auberto qui post Cyrillum Alex. recensitum novam eorum editionem meditabatur, suppeditatorum ab Allatio & Lutetiam transmissorum pag. 448 - 453.

XXX. *Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum M. fuisse incerta fide feruntur.*

1. **A**NDREAS * Apostolus, confer Lambecium lib. 3. p. 56. & 154. Philippum Cyprium p. 3. Nicephorum CPol. in Chron. & Nicephorum Callisti II. hist. c. 39. & VIII. 6. Codini Origg. CPol. n. 124.
2. *Stachys* (cujus mentio Rom. XVI 9.) per annos XVI. Martyrolog. & Menolog. 31. Octobr. pseudoDorotheus pag. 431. seq. post Chronicon Paschale Cangü, Jus GræcoRom. Leunclavii pag. 296. Codinus loco laudato & Matthæus Cigala, qui ex LXX. discipulis fuisse annotat. Vide & Bandurium p. 731. ad Antiquitates CPol.
3. *Onesimus*, ** per annos XIV.
4. *Polycarpus* (apud Lambecium III. p. 56. male Πολύκαρπος) per annos XVIII. Hic à Matthæo Cigala omittitur.
5. *Plutarchus*, per annos XVI.
6. *Sedeckias* (apud pseudoDorotheum p. 432. Philippum Cyprium in Bandurii Imperio Orientali T. 1. p. 218. & Lambecium III. pag. 56. & in jure GræcoRom. Σαδεκίας) per annos IX. male in latina pseudoDorothei versione novemdecim. Omittitur à Matthæo Cigala.
7. *Diogenes* per annos XIV.
8. *Elevtherius* per annos VII. Hic à Matthæo Cigala omittitur.
9. *Felix* per annos V.
10. *Athenagoras* per annos IV. hic à PseudoDorotheo & Cigala omittitur. Philippo Cyprio & in jure GræcoRom. p. 297. *Athenogenes*.

Uuuu 2

11. Poly-

* Non ab Andrea sed à Petro Apostolo primos Byzantio datos Episcopos contendit Baronius ad A. C. 44. n. 12. ex fide Agapeti Papæ.

** Hunc cum Onesimo Philemonis servo confundunt PseudoDorotheus, Philippus Cyprius & Matthæus Cigala. Sed illum Onesimum Ephesi Episcopum tradunt veteres. Vide Baron, & Acta Sanctor, 16. Februar.

11. *Polycarpus* (*secundus*) *per annos XVII.* Cigala XVIII. qui interponit *Elevtherium*, aitque sedisse *per annos VII.*
11. b. *Athenodorus* PseudoDorotheo p. 433. post Polycarpum memoratus. Cigalæ *Athenogenes*, quem ait sedisse annos IV. Idem alium hic interponit *Polycarpum*, annis *XVIII.*
12. *Euzoius*, *per annos XVI.* (PseudoDorotheo VI.)
13. *Laurentius* *per annos XI. menses 6.*
14. *Alypius* *per annos XIII. menses 6.* à Cigala ponitur post Pertinacem.
15. *Pertinax* (Magister militum & Consulatu functus) *per annos XIX.*
16. *Lempianus* *per annos XI.* PseudoDorotheo & Cigalæ rectius *Olympianus*, ita & *Philippus* Cyprius *Bandurii*.
17. *Marcus* *per annos XIII.*
18. *Cyriacus* *per annos XVI.* PseudoDorotheo *Cyriilianus*.
19. *Cassius* (qui templum S. Euphemie † in Petrio CPoli condidit) *Philippo* Cyprio *Κησινος Cestinus*, in Nicephori Callisti Codicibus *Constantinus*, *per annos VII.*
20. *Tartius* *per annos XXXV. menses 6.* PseudoDorotheo *Titus*. *Philippo* Cyprio *Τάεας* & *Κιτιης*.
21. *Demetrius* * frater vel filius potius Probi Imp. A. C. 282. defuncti, *per annos XXXIV. menses 6.* Confer Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 391.
22. *Probus*, ejusdem Demetrii filius, *per annos XII.*

Exiguam fidem mereri qua de successione Episcoporum jam commemoratorum traduntur, recte notat Papebrochius in Actis Sanctor. Tom. 1. Junii pag. 392.

(Cedreno hi tres modo ante Metrophanem memorantur Episcopi Byzantini :

22. b. *Presbyter* quidam, *per annos VIII.*
22. c. *Philadelphus*, *per annos III.* imperante Antonino Caracalla.
22. d. *Eugenius* ab anno tertio Gordiani *per annos XXV.*)
22. e In Chronico MS Simeonis Magistri & Logothetæ celebratur *Rufinus* qui per annos novem præfuerit Ecclesiæ Byzantinæ.

CON-

† Vide Cangii CPolin Christianam libro IV. par. 145. & Bandurium pag. 649. seq. Sed Tito Episcopo Byz. hoc tribuit PseudoDorotheus post Chronicon Paschale Cangii p. 430 licet & ipse p. 432. hoc referre videatur ad Constantium Imp.

* PseudoDorotheo p. 434. & Philippo Cyprio *Demetrius*, Cigalæ *Domitianus*.

CONSP ECTUS CHRONOLOGICUS HISTORIÆ CPOL.

Imperatores CPolitani.

Flavius Valerius CONSTANTINUS
Magnus, Constantii Chlorig F. à
25. Jul. De rebus hujus Imperatoris
Remarchius Svidæ & Praxagoras,
Photio memorat⁹ periere. Exstant
Græci, Eusebius, Zosimus, Svidas &
atini Eutropius, Aurelius Victor,
Anonymus post Ammianum editus,
Rufinus, Anastasius Bibliothecarius,
aliiqve Hist. Eccles. atqve
Chronicorum scriptores.

A. C. Patriarchæ CPol.

1	306		
2	307	<i>Metrophanes</i> de quo Me-	
3	308	næ 4. Junii.	1
4	309		2
5	310		3
6	311		4
7	312		5
8	313		6
9	314		7
10	315		8
11	316		9
12	317	<i>Alexander</i> Metrophani	
13	318	succedit. Vide Baf-	2
14	319	nagii Annales T.	3
15	320	2. p. 666. & Ban-	4
16	321	durium ad Anti-	5
17	322	qvitates CPol. p.	6
18	323	888 seq. Acta San-	7
19	324	ctor. Junii T. 1.	8
20	325	p. 387. seq.	9
21	326	Concilium Nicæ-	10
22	327	num	11
23	328		12
24	329		13
25	330		14
26	331		15
27	332		16
28	333		17
29	334		18
30	335		19
31	336		20

In hoc año desinit Eusebii Hist. Eccles.
In vicennialibus Constantini desinit
Eusebii Chronicon
dedicata CPolis, ex veteri Byzantio
instaurata à Constantino. *Vide*
præter Annalium & Originum CPol. scri-
ptores, Ez. Spanhemium ad Orat. 1. Ju-
lianip. 96. sq. Cangii CPolin Christianam
lib. 1. p. 26.

Uuuu 3

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.
CONSTANTIUS Constantini M. Filius à 22. Maj. cum	1 337	21
fratribus Constantino juniore & Constante. De his	2 338	22
Zosimus, Eutropius, Victor, Amianus, Rufinus & ceteri	3 339	23
Hist Eccles. ac Chronicorū scriptores Græci ac Latini.	4 340	Paulus, eoq; non diu post
Constantinus junior interfectus	5 341	remoto Eusebius Nicome-
	6 342	diensis, Vide Socratem l. 2.
	7 343	c. 7. Vitam Pauli apud Photiū
	8 344	Post Eusebium extinctum
	9 345	restitutus Paulus à Catho-
	10 346	licis, ab Eusebianis Mace-
	11 347	donius electus. Sed Pau-
	12 348	lum iterum Constantius
	13 349	deposuit, Ariani plane ob-
	14 350	truncarunt. Vide Bandu-
	15 351	rium p. 890. Acta Sancto-
	16 352	rum T. 2. ad VII. Junii p.
	17 353	13. seq. 24.
	18 354	9
	19 355	10
	20 356	11
	21 357	12
	22 358	13
	23 359	14
	24 360	15
Flavius Claudius JULIANUS, à 3. Nov. quipsc	1 361	Macedonio deposito, die 16.
de se in suis scriptis tum Eunapius, Zosimus, Liba-	2 362	Menis Peritii (h. e. Februarii)
nus, Eutropius, Victor, Ammianus, Orosius &c.		ut testatur Chronicon Alex.
		successit Eudexius Antioche-
		nus hactenus Episc. Arianus,
		Vide Socratem, Sozom. &c.
Flavius JOVIANUS à 27. Jun. In hujus morte definit	1 363	Macedonium postea è dipty-
Eutropii Historia & Sexti Rufi breviarium. De co-		chis erasere Patres Concilii
dem Zosimus, Ammianus, &c.		CPol. secundi A. 381. Confer
Flavius VALENTIANUS Gratiani F. à 27. Febr. & FL.	1 364	Henticum Notis de quinta Sy-
VALENS Frater à 29. Mart.	2 365	nodo cap. 5.
	3 366	6
	4 367	7
FL. GRATIANUS Valentini F. Aug. declaratur 24. Aug.	5 368	8
Gratiani annus 2	6 369	9
3	7 370	10
4	8 371	Eudoxio Demophilus successit
5		Arianus, Vide Philostorgium
		IX. 10. & 14. Bandurium p. 891.

Imperatores CPolitani.			A. C.	Patriarchæ.
Gratiani annus 6	Valentiani & Valentis	9	372	Orthodoxi quidem <i>Eva-</i>
7		10	373	<i>grum</i> elegerant, sedis depu-
8		11	374	litus est à Valente Imp.
Obiit Valentinianus Senior 17. Nav. VALENTIA-		12	375	
NUS filius, quadrimus Imperator pronuntiatur.		13	376	
Gratiani annus 10	Valentiniani jun. 2	14	377	
11	3	15	378	
Obiit Valens, Gratiani annus 12	4	16	379	
in hunc anno definit Ammianus, & Hieronymi Chron.		17	380	
Fl. THEODOSIUS Magnus à 19. Januar.		18	381	<i>Gregorius Naz.</i> per paucas
Gratiani annus 14	Valentiniani jun. 6	19	382	hebdomades Huic <i>Nectarius</i>
15	7	20	383	eod. aho qvæ Concilium CPo-
16	8	21	384	lit. inter generalia secundum
		22	385	celebratum est, successit.
Gratianus occiditur die XXV. Augusti, Fl. ARCA-		23	386	
DIUS à Patre Theodosio Confors & Collega in Im-		24	387	
perio adificatur 16. Januar.		25	388	
Arcadii annus 3	Valentini jun. 11. Theodosii M.	26	389	
4	12	27	390	
5	13	28	391	
6	14	29	392	
7	15	30	393	
8	16	31	394	
9	17	32	395	
10 strangulatus Valentinianus		33	396	
11 junior, 15. Maj.		34	397	
12		35	398	
Theodosius M. moritur 17. Januar. Arcadii annus		36	399	
De his Imperatnribus Zmsimus, Claudianus		37	400	Nectario successit <i>Joannes</i>
Poëta, Paulus Diaconus, & Hist. Eccles. atqve		38	401	<i>chrysostomus</i> , Antiochenus
Chronicorum scriptores ceteri. In Theodosii		39	402	hactenus presbyter.
M. morte defuncti Rufini Hist. a.		40	403	
		41	404	Chrysostomus throno pulsus
		42	405	in Synodo ad Quercum
		43		iterum depositus in Synodo CPol.
		44		in ejus locum ordinatus <i>Arsacius</i>
		45		presbyter Nectarii frater, 26. Junii.
		46		Obiit Arsacius 3. Id. Novemb. Vide
		47		Socratem VI. 20. Palladium in
		48		vita Chrysost. p. 94.

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
	24	406 Artacio <i>Articus</i> successit de qvo Theodorus Lectior lib. 2. p. 68. Socrates VI. 20. Sozom. VII. 25. & Acta Sanctor. ad VII. Januar. T. 1. p. 473. sq.
	25	407
Arcadius moritur Calendis Maji. Successore relicto THEODOSIO juniore, Filio, de qvo Olympiodorus apud Phot. Procopius lib. I. Persicor.	2	408
In hoc tempore Zosimi Historia desinit.	3	409
	4	410
	5	411
	6	412
	7	413
	8	414
	9	415
	10	416
In hoc tempore desinit Orosius.	11	417
	12	418
	13	419
	14	420
	15	421
	16	422
	17	423
	18	424
In hoc anno desinit Philostorgii Historia,	19	425 Artico defuncto <i>Sisinnius</i> ordinatus prid. Calend. Martii. Vide Socratem VII. 26
	20	426
	21	427 Obiit Sisinnius 9. Cal. Januar.
	22	428 <i>Nestorius</i> ordinatus Cal. April. Vide Liberatum c. 4. Breviar. & Antonium Fagi in Critica Baroniana.
In hoc anno desinit Idatii Chronicon & Historia Ecclesiastica Theodoret.	23	429
	24	430
	25	431 In Nestorii mense Junio depositi locum ordinatur <i>Maximianus</i> , 25. Octobr. Vide Socratem VII 37. Henschenium ad 21. April. T. 2. p. 847.
	26	432
	27	433
	28	434 Maximiano prid. 10. April. mortuo succedit <i>Proclus</i> , de qvo vide Acta Sanctor. ad
	29	435 Acta Flaviani (18. Febr.) n. 29. & Tom. 2. Martii X. pag. 29.
	30	436 Theodorum Lectorem lib. 2. p. 68. Socratem VII. 40. Codini Origenes CPol. n. 25. edit.
In hoc anno desinunt Historiæ Socratis & Sozomeni.	31	437
	32	438
	33	439 Lambecii.
	34	440
		441

Impe-

Imperatores CPolitani,

A. C.

Patriarchæ CPol.

	35	442	9
	36	443	10
In hoc anno desinit Chronicon Prosperi Tironis	37	444	11
	38	445	12
	39	446 Proclus XXIV. Octobr. obit.	1
	40	Succedit FLAVIANUS. De quo	2
	41	Acta Sanctor. 12. Febr.	3
	42	448 Synodus Ephesina λεγειται in	1
Theodosius junior obit 28. Jul. Succedit in Oriente Fl.	1	450 qua occisum Flavianum refert	2
Valecius MARGIANUS, Arcadii gener.	2	* 451 Gregoras lib. X. cap. 5 Hist. in	3
	3	Flaviani locum successit Ana-	4
	4	tolius presbyter & Apocrisia-	5
	5	rius Alexandrinus, quem ordi-	6
	6	navit Dioscorus Protogene &	7
	7	Asterio COSS. hoc est A. C.	8
	8	449. Vide Theodorum Lecto-	9
	9	rem p. 680. 682. Primus hic à	10
	10	Theophane vocatur nomine	11
	11	Patriarchæ p. 89.	12
	12	457 Leonem Imp. coronavit Ana-	13
	13	tolius, teste Theodoro Lectore p. 668.	14
	14	458 Anatolio Gennadio successit.	15
	15	Vide eundem Theodorum p.	16
	16	673. 674 & de recentioribus Til-	17
	17	lemontii memorias Hist. Ec-	18
	18	cles. T. XVI. Theodorus nar-	19
	19	rat quorundam sufragis pro	20
	20	Gennadio Acacium electum	21
	21	fuisse, hinc à Georgio Cyprio	22
	22	& in Nicephori Callisti Cata-	23
	23	logo Acacius bis, semel ane-	24
	24	465 atque iterum post Phraitam	25
	25	memoratur.	26
	26	466	27
	27	467	28
	28	468	29
	29	469	30
	30	470	31
	31	471 Gennadio Acacius suc.	32
	32	cessit	33
	33	472	34
	34	473	35
	35	474	36

Leoni Magno mense Januarius, extincto succedit IEO
junior, Zenonis F. & mense Nov. Pater ZENO
Imperator.

Libri 5ti Pars Altera.

XXXX

Impe-

* Hoc anno 451. Concilio Chalcedonensi Anastolius interfuit.

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.
Zeno à Basilisco tyranno pulsus, post viginti	2	475	5
mensium exilium restituitur. De his Candi-	3	476	6
duſ Isſurus apud Photium, Procopius lib. 1.	4	477	7
Vandal, Evagrius, Theodorus Lector, Victor	5	478	8
Tunnunenſis &c. Ne dicam de perditis Mal-	6	479	9
cho Philadelphienſi, Joanne Ægeate, Basilio	7	480	10
Cilice, Eustathio Epiphanienſi, Hefychio	8	481	11
Mileſio, aliisque,	9	482	12
	10	483	13
	11	484	14
	12	485	15
	13	486	16
	14	487	17
	15	488	18
	16	489	Acacio cum ut hæreticorum
	17	490	fautor deponendus eſſet mor-
Obiit Zeno Imp. menſe Aprili. ſucceſſit Fl. Va-	1	491	tuo ſuccedit Phraſtas quem
lerius ANASTASIUS. Dyrrhachenus, co-	2	492	alii Flaviam vocant. Viſtor
gnomine Dicorus. De hoc Procopius c. 19.	3	493	Tunnunenſis Flaviani & huic
Anecdor. Codinus Orig. CPol. n. 125. Jor-	4	494	poſt tres menſes itidem extin-
mandes, Hiſtoria Miſcella &c.	5	495	cto Euphemio Evchariſta, cu-
	6	496	ſus T. 16. Memor. Eceleſ.
	7	497	rator mendicorum Decapolis,
	8	498	de quo Theophanes, Theodo-
	9	499	rus Lector p. 44. ſq. Tillemon.
	10	500	tius T. 16. Memor. Eceleſ.
	11	501	Euphemio in exilium pul-
	12	502	ſo ſuccedit Macedonius de
	13	503	quo Henſchenius ad 25
	14	504	April. T. 3. p. 369. ſeq.
	15	505	
	16	506	
	17	507	
	18	508	
	19	509	
	20	510	

Imperatores CPolitani

A. C. Patriarchæ CPol.

21	511	Macedonia itidem dejecto & in exilium pulso, sub huj' anni finem succedit <i>Timotheus</i>	23
22	512	presbyter & <i>Scephylax</i> Vide Theodorum Lectorem p. 563.	2
23	513		3
24	514		4
25	515		5
26	516		6
27	517	<i>Timotheus</i> V. Aprilis obiit	1
1	518	ordinatus in <i>Timothei</i> locum <i>Joannes Cappadox</i> XVII. April. Vide <i>Bandurium</i> p. 596. qui notat primum hunc Joannem usum titulo Patriarchæ Oecumenici.	2
2	519		3
3	520	<i>Johanni Cappadoci</i> defuncto succedit 25. Februarii	1
4	521	<i>Epiphanius</i> , de quo <i>Allatius</i> p. 446, de consensu utriusque Ecclesiæ.	2
5	522		3
6	523		4
7	524		5
8	525		6
9	526		7
1	527		8
2	528		9
3	529		10
4	530		11
5	531		12
6	532		13
7	533		14
8	534		15
9	535	<i>Epiphanius</i> V. Junii defuncto succedit <i>Anthimus</i> , alius <i>Anthemius</i> , hæreticus, Episcopus antea Trapezuntinus.	1
10	536	<i>Anthimo</i> intra mensem	2
11	537	<i>Martii</i> de posito succenturiatur <i>Menas</i> , XIII	3
12	538	<i>Martii</i> ordinatus De hoc	4
13	539	<i>Cangis</i> p. 60. ad <i>Zonaram</i>	5
14	540	Eodem anno celebratum	6
15	541	celebre Concilium CPoli	7
16	542	adversus <i>Acephalos</i> <i>Euty-chianos</i> .	

Xxxx 2

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	17 543	8
	18 544	9
Vandali domiti, de quibus Procopius.	19 545	10
Inducit cum Persis.	20 546	11
	21 547	12
	22 548	13
Obiit Theodora Justiniani conjux.	23 549	14
	24 550	15
	25 551	16
Belli Gothici finis, in quo desinit etiam Jor-
danis liber de regnorum successione.	26 552	Mense intra mensem Augusti
extincto succedit Eutychius,
de quo Papebrochius ad VI.
April. T. 1. p. 641. seq. ubi Vi-
tam ejus ab Eustachio scrip-
tam exhibet.
	27 553	Concilium Generale Quin-
tum CPoli celebratum.
	28 554	3
	29 555	4
	30 556	5
	31 557	6
Hoc anno Anecdota sua scripsit Procopius.	32 558	7
In hoc desinit Agathæ Historia.	33 559	8
	34 560	9
	35 561	10
Encenia secunda templi Sophiæ, 24. Dec. Vi-
de Bandurinum p. 776. & Pauli Silentiarrii
poëma, de quo supra p. 579.	36 562	11
	37 563	12
	38 564	13
In hoc anno desinit Chronicon Victoris Tununensis	39 565	Pulso sede Eutychio XXII.
Justinianus obiit 13. Nov. successit Fl. Anicius JU-
STINUS junior, Cæsaropates, Justiniani Nepos
de quo Menander Protector, Corippus Poëta, &c.	40 566	Jan. succedit Joannes
Scholasticus de quo præter
Theophanem, Cedrenum
&c. vide vitam Simeonis
Ab hoc tempore incipit Chronologia Marq.
Freberi, Juxta Græco Romano præmissa.	1 567	3
	2 568	Stylitzæ junioris, n. 188.
	3 569	seq. in Actis Sanctior.
	4 570	T. 5. Maji p. 372. 373.
	5 571	6
	6 572	7
	7 573	8
	8 574	9
	9 575	10
		11

Imperatores CPolitani.

A. C. Patriarchæ CPol.

	10	576		12
	11	577	Post Joannem, XXXI Au-	1
Justinio Juniore V. Octobr. extincto, Imperium solus	1	578	gusti mortuum, restitui.	2
obtinuit FL. TIBERIUS Anicius Constantinus, Thrax-	2	579	turiterum Eutychius (de	3
cum Augustus declaratus à Justino fuisse XXVI. Sept.	3	580	qvo supra) III. Octobr.	4
De hoc vita Eutychii Patriarchæ, Evagrius Sc.	4	581		5
In hoc anno desinit Chronicon Martii Aventicensis apud				
Andream du Chesne T. I. scriptor. Francie.				
Tiberius FL. MAURICIUS socero Tiberio suc-	1	582	Eutychio VI. April. defun-	1
cessit 15. Aug. De hoc Menander Prote-	2	583	cto succedit Diaconus Jo-	2
ctor & Theophylactus Simocatta,	3	584	annes Nefretes sive Jesu-	3
	4	585	nator, XII. April,	4
	5	586		5
	6	587		6
	7	588		7
	8	589		8
	9	590		9
	10	591		10
	11	592		11
In hoc tempore Evagrii Historia desinit, & Chronicon	12	593		12
Joannis Biclasiensis.	13	594		13
	14	595	Joanni Septembr. II. de-	14
	15	596	functo succedit Cyrinus,	1
	16	597		2
	17	598		3
	18	599		4
	19	600		5
	20	601		6
Mauricio 17 Nov. occiso, FL. PHOCAS, co-	21	602		7
ronatus à Cyriaco Patriarcha Imperator 23.	1	603		8
Nov. de qvo Theophylactus Simocatta VIII.	2	604		9
7. seq. Nicephorus CPol. sub init. brevii,	3	605		10
Phocæ initio desinit tomus tertius Anna-	4	606	Cyriaco XXIX. Octobr. de-	11
hum Samuelis Basnagii,			functo succedit Thomas Dia-	
			conus, de qvo Acta Sanctor. ad 20.	
			Martii. Ab illis eonditum CPoli in	
			πατριαρχίου triclinium quod ab	
			ipso dictum Θεματῆς, in qvo Pa-	
			triarchæ Bibliotheca. Vide Nicepho-	
			rum Callistum XVII. 44. Cargium	
			CPoli Christiana p. 143. & ad Zona-	
			ram p. 73 Hunc Thomam male inter	
			Patriarchas Philipp' Cyprinus omisit.	

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ.
	5 607	1
	6 608	2
	7 609	3
Phocæ V. Octobr occiso FI HERACLIUS suc-	8 610 Thomæ 20. Martii de-	4
cedit, quæ in re desinunt libri Nicephori Cal-	9 611 sncto succedit 18 April.	5
listi Hist. Ecclæs. quos habemus. De Hera-	10 612 Sergius Diaconus. De quo	6
clio videndum Nicephori CPol brevium,	11 613 Nicephorus in brevium,	7
Theophanes Byz. & ex eo Anastasius Bibl &	12 614 inter alia Heraclium ab	8
Miscella, aliiq; Annalium scriptores. Nam	13 615 eo coronatum referens.	9
Georgii Pisidæ libri de quibus supra p. 218.	14 616 Hunc Sergium tacito no-	10
nondum viderunt lucem.	15 617 mine laudat Simocatta in	11
	16 618 præmio Historiæ. Mo-	12
	17 619 nothelitis favit. Vide	13
	18 620 Combesilii Historiam Mo-	14
	19 621 nothelitarum, Allatium	15
	20 622 de consensu p. 451.	16
	21 623	17
	22 624	18
	23 625	19
	24 626	20
	25 627	21
	26 628	22
	27 629	23
	28 630	24
	29 631	25
	30 632	26
	31 633	27
	32 634	28
	33 635	29
	34 636	30
	35 637	31
	36 638	32
	37 639 Sergio defuncto succedit Py-	33
	38 640 rhus Presbyter, Monothelita,	34
	39 640 menfe Januario. Vide Nice-	35
	40 640 phori brevium p. 18.	36

FL. Heraclius CONSTANTINUS Patri
Heraclio 2. Mart. defuncto succedit, sed

Impe-

* hunc Constantinum quem è priore conjugè Eudocia suscepit, jam Augustum appel-
laverat Pater 22. Dec. A. 612.

Imperatores CPolitani

post 130. dies veneno à Martina noverca ex-
tingvitur 22. Jun. sublituto FL. HERA-
CLEONA Constantini fratre, quem Martina
pepererat. Sed hæc sub extremum anni una
cum filio Heracleona in exilium pellitur Im-
periumque traditur FL. Heraclio CON-
STANTI, Constantini Filio Vide Nice-
phori CPol. breviarium, Theophanem &c.

A.C. Patriarchæ CPol.

1	641	Pyrrhus mense Octobri	1
2	642	dejectus cui <i>Paulus Pres-</i>	2
3	643	<i>byter</i> successit, Idem Ni-	3
4	644	ceph. pag. 21 editionis	4
5	645	primæ. Etiam Paulus hic	5
6	646	Monothelitis fuisse visus	6
7	647	est.	7
8	648		8
9	649		9
10	650		10
11	651		11
12	652		12
13	653		13
14	654		14
15	655	In Pauli defuncti locum	1
16	656	iterum restituitur <i>Eyr-</i>	2
17	657	<i>chus</i> post menses quatuor	3
18	658	& dies XXII. defunctus,	4
19	659	successore dato itidem	5
20	660	Monothelita <i>Petre</i> Diaco-	6
21	661	no, Oeconomo & Visita-	7
22	662	tore.	8
23	663		9
24	664		10
25	665		11
26	666	Petrus obiit. Vide Anto-	12
27	667	niū Pagi ad A. 656. n. 5.	1
1	668	Post sex menses & dies	2
		undecim eligitur <i>Thomas</i>	
		Diaconus, secundus hoc	
		nomine, de quo Acta San-	
		ctor. T. 3 April p. 18. &	
		Antonius Pagi ad A. C.	
		656. n. 6 ubi eum Catho-	
		licum non Monotheli-	
		tam fuisse probat	
2	669	Thomæ defuncto <i>Johan-</i>	1
3	670	<i>nes</i> Presbyter & Protec-	2
		dicus sive primus Defen-	

Idibus Julii occiso Syracusis in balneo Constanti
succedit filius CONSTANTINUS *paganatus*.
De quo Nicephorus CPol. in breviario,

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.		
	4	671	for Ecclesiæ CPol. succedit. Hunc Johannem Philippus Cyprius in Catalogo Patriarcharum male omittit.	3
	5	672		4
	6	673		5
	7	674	Johanni succedit <i>Constantinus</i> Cancellarius.	1
	8	675		2
	9	676	Constantino succedit <i>Theodorus</i> presbyter.	1
	10	677		2
	11	678	Theodoro dejecto succedit <i>Georgius Cyprius</i> .	1
	12	679	for datus <i>Georgius Cyprius</i> . Vide Theophanem p. 301. sq. Gangium ad Zonaram p. 71. sq.	2
	13	680	Concilium CPolit. in Trullo, inter Oecumenica sextum, adversus Monothelitas.	3
	14	681		4
	15	682		5
	16	683	Georgio pulso sive defuncto succedit iterum <i>Theodorus</i> presbyter, de quo paullo ante.	1
	17	684		2
	18	685		3
	1	686	<i>Paulus</i> à Laico succedit post mortuum Theodorum. Vide Theophanem p. 302. 303. Bandurium p. 202.	1
	2	687		2
	3	688		3
	4	689		4
	5	690		5
	6	691	Concilium Quinisextum Trullanum CPolii habitum, adversus quod disputat Allatius lib. 1. c. 27. de consensu utriusque Ecclesiæ.	6
	7	692		7
	8	693	<i>Callistus</i> Presbyter Paulo succedit. Vide Nicephorum p. 25. & 28. breviorum, Theophanem p. 302.	1
	9	694		2
	1	695		3
	2	696		4
	3	697		5
	1	698		6
	2	699		7
	3	700		8
	4	701		9

FL. Heraclius JUSTINIANUS, sedecim annos natus, (deinde dictus *Rhinotmetus*) Patri Constantino Pogonato succedit, mense Septembri,

FL. LEONTIUS Patricius Imperium sibi rapit, Justiniano naribus rescissis relegato in Chersonesum.

FL. TIBERIUS Aspinarius Constantini Pogonati frater Leontium naribus multat & in Monasterium Dalmati detrudit, imperatqve.

FL. HERACLIIUS JUSTINIANUS, sedecim annos natus, (deinde dictus *Rhinometus*) Patri Constantino Pogonato succedit, mense Septembri,

FL. LEONTIUS Patricius Imperium sibi rapit, Justiniano naribus rescissis relegato in Cherfoneum.

FL. TIBERIUS APSIMARUS Constantini Pogonati frater Leontium naribus multat & in Monasterium Dalmati detrudit, imperatque.

Imperatores CPolitani

A. C.

Patriarchæ CPol.

	5	702		10
	6	703		11
	7	704		12
JUSTINIANUS Rhinotmetus restituitur, qui Ti-	1	705	Callinico dejecto priva-	1
berium captum fratremque illius Heraclium	2	706	toque oculis successor da-	2
& Patricium Leontium supplicio afficit.	3	707	tur <i>Cyrus</i> Monachus Ama-	3
	4	708	rianus & Presbyter, de	4
	5	709	quo Hollandus T. 1. Ja-	5
	6	710	narii p. 531. seq. Nice-	6
			phorus CPol. Breviarii p.	
			28. Theophanes p. 302.	
FI. PHILIPPICUS Bardanis F. Justinianum ejus-	1	711	Cyro dejecto <i>Phoebem</i>	1
que filium Tiberium interficit, & Imperium	2	712	Diaconum Monothelitā	2
obtinet.			successorem dat Philippi-	
Philippico 3. Jun. excoecato successit ANASTA-	3	713	cus Imp. Vide Theophane-	3
SIUS II, <i>Artemius</i> antea dictus.	1	714	m p. 302-320. Nice-	4
THEODOSIUS τῶν κατὰ <i>Adramyttenus</i> , Philip-	2	715	phori brevium p. 31.	1
pico Thessalonicam relegato sufficit ⁹ invit ⁹ est.	1	716	In Johannis dejecti locum	2
Idem mox cessit LEONI <i>Isauro</i> , qui & <i>Conon</i> &	1	717	substituitur XI. Augulli	3
<i>Iconomachus</i> dici solet. In hujus quoque po-	1	718	<i>Germanus</i> Cyzici Metro-	4
testatam mox venit quem Imperatorem alii	2	719	polita, de quo Hensche-	5
nuncupaverant <i>Basilus</i> , Gregorii Onomagali	3	720	nias ad XII. Maji T. 3. p.	6
F. novo nomine <i>Tiberius</i> . Vide Nicephori	4	721	155. seq. Combesisti Au-	7
CPol brevium, Paulum Diaconum, Theo-	5	722	ctar, nov. T. 1. p. 1462. sq.	8
phanem, Anastasium Bibliothecarium &c.	6	723		9
	7	724		10
	8	725		11
	9	726		12
	10	727		13
	11	728		14
	12	729		15
In hoc anno definit liber XVIII, Pauli Diaconi.	13	730	Germano succedit XXII.	1
	14	731	Jannar. <i>Anastasius</i> Ico-	2
	15	732	noclasta. Vide Nice-	3
	16	733	phori brevium. p. 33. 42.	4
	17	734	& Theophanem p. 303.	5
	18	735	Bandurium p. 904.	6

Y y y

Libri sti Pars Altera,

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	19 736	7
	20 737	8
	21 738	9
	22 739	10
	23 740	11
Leoni Isauri 18. Jun. aqua intercute extincto	24 741	12
succedit filius FL. CONSTANTINUS <i>Copronymus</i> sive * <i>Cabalinus</i> . Equidem <i>Artabazus</i> qui Constantini sororem duxerat,	1 742	13
Tyrannidem invadere fuit aggressus, atque	2 743	14
imagines restituere cepit, & <i>Nicephorum</i>	3 744	15
Constantini F. Imperatorem coronavit.	4 745	16
Sed à Constantino una cum Niceta Artabazi F. victus, captus & obtruncatus est, vi-	5 746	17
de Nicephori CPol. breviarium, & Codini	6 747	18
Origines CPol. n. 99. Theophanem, Cedre-	7 748	19
num, Zonaram &c.	8 749	20
	9 750	21
	10 751	22
	11 752	23
	12 753	24
	13 754	Anastasio mortuo succedit
	14 755	<i>Constantinus</i> Ionomach ⁹
	15 756	& Episcopus Syllæi, VIII.
	16 757	August. cum sedes per ali-
	17 758	quot menses vacasset, Vi-
	18 759	de Bandurium p 504 seq.
	19 760	ubi ex Nicephori CPol ant-
	20 761	tirrheticis MSS. notat
	21 762	Concilium Copronymia-
	22 763	num illo Anno habitum
	23 764	fuisse sede vacante, & sub
	24 765	finem demum Concilii
	25 766	Constantinum à Mamena
	26 767	Episcopum CPol creatum
	27 768	12
	28 769	Constantinus XXX. Augu
	29 770	13
	30 771	14
	31 772	15
		16
		17
		18
		19
		20
		21
		22
		23
		24
		25
		26
		27
		28
		29
		30
		31

In hoc tempore, quo Irene Leoni Chazaro
nubuit, desinit breviarium Historicum Ni-
cephori CPol.

* Καβαλίνη ή ιππεία κόπρος. Graf. p. 273. TurcoGraec.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	32 773	7
	33 774	8
Constantino Copronymo 14 Sept. mortuo
successit filius LEO Chazarus live à Cha-
zara natus,	34 775	9
	1 776	10
	2 777	11
	3 778	12
	4 779	13
Leonem Chazarum 8 Sept. extinctum exce-
pit filius CONSTANTINUS V. A. 771,
natus, sub tutela matris suæ IRENES.	5 780 Nicetæ VI. Febr. defuncto	1
	1 781 succedit Paulus Cyprius,	2
	2 782 l ector, secunda jejunio-
rum Dominica. Vide Co-
dini Origines CPol n. 123.	3
	3 783 Paulus in Flori Monaste-
rium secessit, XXX. Aug	4
	4 784 successeoremque habuit Za-
rasum, XXV. Dec. Vide
de eo Acta Sanctor. 15.
Febr. & T. 1. Martii pag.
788. Vitam Tarasii scri-
psit Ignatius discipulus,
deinde Svida teste Episco-
pus Nicænus.	5
	5 785 Concilium Nicænum se-
cundum pro Imaginibus,	1
	6 786	2
	7 787	3
	8 788	4
	9 789	5
Irene matre in ordinem coacta, Constantinus
filius solus imperar,	10 790	6
	1 791	7
	2 792	8
	3 793	9
	4 794	10
	5 795	11
	6 796	12
Constantinus oculis 16. August. jussu matris
effossis non diu post obiit, hinc sola impe-
rium gerit IRENE mater,	7 797	13
	1 798	14
	2 799	15
	3 800	16
	4 801	17
Irene 30. Octobris in Lesbum deportata &
paulo post defuncta Imperium sibi vindica-
vit NICEPHORUS Patricius δ ἀπὸ γυναι-	5 802	18
	1 803	19
	2 804	20

Yyyy 2

Impe-

Imperatores CPolitani

xxv sive Generalis Logotheta & anno post
mense Dec. STAVRACIUM filium, confor-
tem Imperii adscivit.

Nicephoro dum bellum cum Bulgariis gerit 26. Jul. oc-
ciso, & Stavracio in monasterium se abdente Impe-
rium datur Nicephori genero FI. MICHAELI, Cu-
ropalatz, cognomine *Ῥανκαβι*, c. Octobr. in hujus
initiiis desinit Theophanis Chronicon. Incipit ab eo
Joannes Scylitzes.

Michael cum filio Theophylacto abdicare se Imperio
coactus successorem habuit 11. Jul. LEONEM *Ἀρ-
μενιον*, Barde F. Iconomachum, qui à brevi statuta
dictus etiam Chamzleon. De hoc Anonymus ad
calcem Theophanis editus, scriptores post Theophan-
nem de quibus supra pag. 349. seq. Anonymus alter
quem Leontium quidam volunt, & Simeon Magis-
ter ac Georgius Monachus, præterea Jo. Scylitzes,
& Genesius MS.

In hoc tempore desinit liber XXIV. Hist. miscellæ. Leo-
ni occiso 25. Dec. succedit Thomamque Constanti-
num, simulum vincit MICHAEL ὁ ῥανκαβός sive
Balbus ex Amorio Phrygiæ opido, De hoc Imperatore
Scylitzes, Genesius MS. & scriptores post Theophanem,

Mich. Balbo 1. Octobr. extincto succedit filius THEO-
PHILUS, de quo videndi continuator Theophanis
Anonymus libro tertio, Simeon Magister, Georgius
Monachus, Scylitzes, Svidas. Genesius MS. & de ejus
nuptiis Anonymus à Martino Crusio ad calcem Epi-
tomes Meliodori editus,

A. C. Patriarchæ CPol.

3	805		21
4	806	Tarasio XXV. Febr. defuncto	1
5	807	succedit XII. April. die festo	2
6	808	Pascharis <i>Nicephorus</i> , de quo	3
7	809	supra pag. 291. seq. 640. seq.	4
8	810	Vide & Acta Sanctor. T. 2. ad	5
9	811	XIII. Martii. Cangium ad	6
1	812	Zonaram p. 74.	7
2	813		8
1	814		9
2	815	Nicephoro XIII. Martii in exi-	1
3	816	lium misso ab Iconomachis	2
4	817	statim succenturiatus <i>Theodo-</i>	3
5	818	<i>rus</i> Melissenus, cognomento	4
6	819	<i>Cassiteras</i> , 1. April. festo Pa-	5
7	820	scatis, & eodem mense sub	6
1	821	eo Concilium habitum. Vide	7
2	822	Cangium ad Zonaram p. 76.	8
3	823	Theodoto defuncto (cui Phil-	9
4	824	lippus Cyprius <i>Theodorum</i>	1
5	825	spatharocandidati filium sub-	2
6	826	jicit) successit <i>Antonius</i> Sy-	3
7	827	lai Episcopus, quem bysso-	4
8	828	deplam alii, alii Cassinatam	5
9	829	cognomine appellant. Vide	6
1	830	Bandurium p. 908.	7
2	831		8
3	832		9
4	833	Antonio defuncto succedit	10
5	834	XXI. April. <i>Joannes</i> ab hosti-	11
6	835	bis <i>Jannes</i> magnus appellatus	12
7	836	& <i>Lezanomanta</i> filius. Vide	1
8	837	Continuatores Theophanis	2
9	838	p. 74. 96. Simeonem Magis-	3
10	839	trum p. 403. &c.	4
			5
			6
			7
			8

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
Theophilo 20. Januar. mortuo succedit filius MI-	11 840	9
CHAEEL cognomine <i>μικρούς</i> sive <i>μεδούσης</i> ,	12 841	10
adhuc puer, sub tutela matris suæ THEODORÆ,	1 842	Joanni Iconomacho deposito 1
quæ imagines restituit. Vide Anonymum conti-	2 843	soccedit XII. Febr. <i>Methodius</i> , 2
nuatorem Theophrasti libro IV. sive ultimo & Si-	3 844	Cyzici Episcopus. Vide Can- 3
meonem Magistrum, Georgium Monachum ac	4 845	gium ad Zonaram p. 79. 4
Scylitzem, Genesium MS,	5 846	Methodio XI. V. Junii defun- 5
	6 847	cto <i>Ignatio</i> Michaelis Curo- 1
	7 848	palatæ Imperatoris, cognomine Rancabe filius succedit 2
	8 849	IV Jul. Vide vitam ejus sciti- 3
	9 850	ptam à Photii hoste Niceta 4
	10 851	Paphlagone, & editam cum 5
	11 852	Actis Concilii antiphotiani & scriptores post Theophanem, Baronium ad Marty- 6
	12 853	rolog. 23. Octobr. 7
	13 854	8
Theodora cœnobio inclusa, hinc solus deinceps	14 855	9
Michael imperat,	15 856	10
	16 857	Ignatio XXIII. Nov. depulso succedit <i>Photius</i> Tarasii 11
	17 858	Patriarchæ nepos, hæcenus 1
	18 859	Laicos die XXV. Dec. Multa adversus Photium Allatius de consensu lib. 2. cap. 4. seqq. & libro de Synodo Photiana, 2
Barda Imperatoris avunculus Cæsar creatus, feria IV. Falcatus.	19 860	3
	20 861	Concilium CPol. adversus 4
	21 862	Ignatium 5
	22 863	6
	23 864	7
	24 865	8
	25 866	9
Barda interfecto, † 27. April. in Imperii consortium	1 867	Photio XXV. Sept. deposito 10
26. Maj. adscitus BASILIUS Macedo.	2 868	<i>Ignatius</i> iterum restitutus, 1
Post Michaelem 24. Sept. interfectum solus Basilius	3 869	XXIII. Nov. 2
imperat. de quo Constantinus Porphyrog. †† in	4 870	Concilium CPol. AntiPho- 3
hujus Basilii vita, Georgius Monachus, Simeon	5 871	tianum. 4
Magister ac Scylitzes, & Genesius MS,	6 872	5

Yyyy 3

Impe-

† Vide scriptores post Theophanem p. 128. 148.

†† Vide supra p. 349. & de Basilii hujus capitibus paraeneticis p. 172. 174.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	7 873	6
	8 874	7
	9 875	8
	10 876	9
	11 877 Ignatio XXIII. Oct. defun-	10
	12 878 cto <i>Photius</i> restitutus ite-	1
	rum succedit xxvi. Octob.	
	13 879 Concilium pro Photio,	2
	14 880 quod Græcis est Octavum	3
	15 881 Generale,	4
	16 882	5
	17 883	6
	18 884	7
	19 885	8
	20 886 Photio in Monasterium	1
	21 887 Armeniacorum Bordi di-	2
	ctum relegato succedit	
	888 <i>Stephanus</i> Leonis sapientis	
	889 Imp. frater. De quo Acta	3
	890 Sanctor. T. 4. ad 17. Maj.	4
	891 p. 36. seq.	5
	892	6
	893 Stephano defuncto mense	1
	894 Majo succedit <i>Antonius</i>	2
	<i>Causas</i> cujus vita scripta	
	à Nicephoro Philosopho.	
	Vide supra p. 300 Contin-	
	uatorem Theophanis p.	
	220. Allatium de consen-	
	su p. 614. &c.	
	7 895 Antonio defuncto xii.	1
	8 896 Febr. successit <i>Nicolaus</i>	2
	897 <i>Mysicus</i> sive Senator se-	
	cretioris Consilii, de quo	3
	898 Acta Sanctor. ad 15. Maji	4
	899 T. 3. p. 509. Continuat.	5
	900 Theophanis p. 224. 228.	6
	901 229 &c. Allatius de Con-	7
	902 sensu p. 604.	8
	903	9
	904	10
Excilium Theſſalonice, quod describit Johan-		
nes Cameniata. supra p. 351.		

Imperatores CPolitani	A.C.	Patriarchæ CPol.
	17 905	11
	18 906 Nicolao qvov qvartas Im-	1
	19 907 peratoris nuptias impro-	2
	20 908 baret depolito successit	3
	21 909 <i>Euthymius</i> Syneellus. Vi	4
	22 910 de Continuat. Theopha-	5
ALEXANDER Leoni Fratrī succedit xi Maj.	1 911 nis p. 228 231 &c.	1
CONSTANTINUS Porphyrogenitus Leo-	1 912 Euthymio pullo per Leo-	2
nis Sap. filius Alexandro Patruo 6. Junii ex-	2 913 nem & Alexandrum Ni-	3
tingito succedit septennis, imperatqve sub tu-	3 914 colaus <i>Mystricus</i> restitui-	4
tela ZOES Matris. De his videndi Anony-	4 915 tur. Vide Bandurium p.	5
mus Theophanis continuator, Simeon Magi-	5 916 910. seq.	6
ster, Georgius Monachus & Scylitzes. De	6 917	7
Constantini Porphyrogeniti scriptis dixi su-	7 918	8
pra p. 486. seq.	8 919	9
Zoë in ordinem coacta, cum Constantinus He-	9 920	10
lenam ROMANI Lacapeni filiam duxisset,	10 921	11
menfe Aprilis, cujus ipsius anni menfe De-	11 922	12
cembri coactus idem est Romanum fœderum	12 923	13
funi una cum filio CHRISTOPHORO in	13 924	14
Imperii consortium adsciscere, Christo-	14 925 Nicolao xv. Maj. defuncto	1
phorus non ita multo tempore post obiit.	15 926 succedit Augusto Menfe	2
	16 927 <i>Stephanus</i> Amaseæ Metro-	3
	polita. Vide Continuat.	
	Theophanis p. 254. 256.	
	258.	
	17 928 Stephano xviii. Jul. defun-	1
	18 929 cto succedit xiv. Dec. Try-	2
	19 930 <i>phus</i> Monachus de qvo Acta	3
	Sanctor. T. 2 April. 19 p.	
	619. seq. Continuatores	
	Theophanis p. 258. 261.	
	487 seq.	
	20 931 Tryphone intra mensem	
	21 932 Augustum deposito, sedes	
	vacavit annum unum	
	mensis quinque.	
	22 933 <i>Theophylactus</i> Romani La-	1
	23 934 capeni Imp. filius ordina-	2
	24 935 tus 2. Febr. Vide Conti-	3
	nuatores Theophanis.	

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
	25 936	4
	26 937	5
	27 938	6
	28 939	7
	29 940	8
	30 941	9
	31 942	10
	32 943	11
Romanus exauctoratus Monachi habitum induit 16. Dec. Mox etiam filii ejus <i>Stephanus</i> & <i>Constantinus</i> ab Imperio prohibiti. Sic soli Constantino Porphyrogenito Imperium mansit,	33 944	12
	34 945	13
	35 946	14
	36 947	15
	37 948	16
	38 949	17
	39 950	18
	40 951	19
	41 952	20
	42 953	21
	43 954	22
	44 955	23
	45 956 Theophylactō xxvii. Febr. defuncto succedit	1
	46 957 3. April <i>Polyevdus</i> , forte antea in Monachatu	2
	47 958 dictus <i>Epiphanius</i> , ut ita	3
Constantino Porphyrog. 17. Nov. extincto succedit filius ROMANUS II. sive junior. jam A. 948. à Patre, ipso Paschatis festo coronatus,	48 959 fuerit ille de quo multa	4
	1 960 Nicephorus in vita S.	5
	2 661 Andreæ τὸ σελῦς apud	6
	3 962 Heri schenium 28. Maji,	7
Romano 15. Martii defuncto successit filius præ-	1 963 T. VI Vide etiam Con-	8
latus & 16 Augusti coronatus NICEPHORUS II. PHOCAS, qui Theophanonem viduā à Romano relictam uxorem duxit. De hoc Simeon Magister in Annalibus & Scylitzes: è Latinis Luitprandus in Legatione ad hunc Imperatorem quam vulgavit Canisius Ingollstad. A. 1600. Hic etiam est Nicephorus cujus meminuit Constantinus Porphyrog. in Basilii Macedonis vita p. 192.	2 964 p. 269. 270. 277.	9
	3 965	10
	4 966	11
	5 967	12
	6 968	13

Impe-

Imperatores CPolitani.

Nicephoro 11. Dec. mortuo succedit JOHANNES TZIMISCES, coronatus 25. Dec. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras & reliqui Annalium scriptores.

Post Tzimiscen anno hoc exeunte sublatum veneno, succedunt BASILIUS II. Bulgarotonus fraterque ejus CONSTANTINUS, Romani junioris filii. Vide præter Scylitzes & Annalium scriptores, quæ Acropolis cap. 11. & 13. & Basilii hujus Epitaphium in Cangii notis ad Zonaram p. 109. & apud Bandurium p. 179. 268.

A. C. Patriarchæ CPol.

7	969	14
1	970 Polyevcto xv. Jan. defun-	1
2	cto succedit <i>Basilus</i> Scamundrenus, Dominica	2
3	972 Orthodoxiæ xiii. Febr.	3
4	973	4
5	974 Basilio deposito succes-	1
6	975 sor datur Antonius Stadii Abbas, initio anni,	2
1	976	3
2	977	4
3	978	5
4	979 Anno incunte abdicavit	
5	980 se Patriarchatu Antonius. Sedes Vacavit per	
6	981 annos quatuor & dimidium.	
7	982	
8	983 Paulo post medium anni	1
9	984 ordinatur <i>Nicolaus Chrysoberges</i> .	2
10	985	3
11	986	4
12	987	5
13	988	6
14	989	7
15	990	8
16	991	9
17	992	10
18	993	11
19	994	12
20	995	13
21	996 Nicolao defuncto succedit <i>Sisinnius Magister</i> .	1
22	997	2
23	998	3
24	999 Sisinnio defuncto succedit <i>Sergius</i> Monachus (<i>Photii avestis</i> .)	1
25	1001	2
26	1002	3
27	1003 Vide Continuatores	4
28	1004 Theophanis pag. 269.	5
29	1005 Allatum de consensu p. 606. seq. & Bandu-	6

Zzzz

Impe.

Libri sti Pars Altera.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	30 1006	rim p. 923 ex quo 7
	31 1007	disces Sergium non (ut 8
	32 1008	Pagius) fuisse bino- 9
	33 1009	minem, nec ante Ser- 10
	34 1010	gium fuisse Johanne. 11
	35 1011	nescio quem, sed 12
	36 1012	<i>kannem Patriarcham</i> 13
	37 1013	ejus in Epistola Petri 14
	38 1014	Antiocheni ad Mich- 15
	39 1015	Cerularium mentio, 16
	40 1016	fuisse Patriarcham An- 17
	41 1017	tiochenum non CPol. 18
	42 1018	litanum Vide Cotele- 19
	43 1019	rii monum. Ecclesiaz 20
	44 1020	Græcæ T. 2. p. 148. 21
	45 1021	Sergio defuncto suc- 22
	46 1022	cedit <i>Eustathius</i> Pres- 23
	47 1023	byterorum Palatinæ 24
	48 1024	ædis princeps, 25
	49 1025	1024 26
	50 1026	1025 Eustathio paucis die- 27
	51 1027	bus ante Basilium Bul- 28
	52 1028	garostoni extincto 29
	1 1029	succedit <i>Alexius</i> Stu- 30
	2 1030	dii Abbas mensc De- 31
	3 1031	cembri, 32
	4 1032	1031 33
	5 1033	1032 34
	1 1034	1033 35
	2 1035	1034 36
	3 1036	1035 37
	4 1037	1036 38
	5 1038	1037 39
	6 1039	1038 40
	7 1040	1039 41

Basilii Bulgarostoni ejusque fratris Constantini Imperii annus

Basilio mense Dec. extincto solus deinceps imperat Constantinus Romani F. Basilii frater.

Constantino Romani F. defuncto 9. Nov. succedit FL. ROMANUS *Argyros* sive *Argyropulus* Constantini gener. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses.

Romanus Argyropulus 11 April. veneno à Zoë conjugē extinguitur, succeditq; MICHAEL *Καταλάντης*, *Ροβλίο* in totum non minus quam in Imperium. De hoc Scylitzes & Annalium scriptores.

Impe-

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.	
Michaelē Paphlagonē Monachi induente habitum & paulo post 10. Dec. mortuo succedit MICHAEL CALAPHATES Paphlagonis sororis filius à Zoē adoptatus, sed quā mōx cum Joanne Paphlagonis fratre exaudivit.	1	1041	16	
Calaphati post effosōs oculos exuultorato 21. April. detrussōq; in Monasterium succedit CONSTANTINUS <i>Atonomachus</i> , 12. Jun adminiculo Zoēs, quā deinde duxit. Vide Scylitzem, Cedrenum, Zonaram, Manassēm, Glycam.	1	1042	17	
	2	1043	Alexio XX. Febr. defuncto succedit <i>Michael Cernularius</i> , festo Annunciationis XXV. Mart. De hoc intelligendus Jo. Scylitzes	1
	3	1044	p. 804. seq. Eum ut Latinæ Ecclesiæ adversarium infectatur Allarius de consensu p. 616. seq.	2
	4	1045		3
	5	1046		4
	6	1047		5
	7	1048		6
	8	1049		7
	9	1050		8
	10	1051		9
	11	1052		10
	12	1053		11
Constantino 30. Nov. mortuo succedit THEODORA, Zoēs jam defunctæ soror.	1	1054		12
	2	1055		13
MICHAEL <i>Stratioticus</i> , à Theodora confors Imperii adsciscitur, quz obiit 22. Aug. In hoc tempore delinit Cedreni Chronicon	3	1056		14
ISAACUS <i>Comnenus</i> exauultorato Michaelē & in Monasteriū abdere se permissō Imperator eligitur 31. Aug. Vide Scylitzem, & Nicephorum Bryennium libro I.	1	1057		15
16. Comnenus in Studii Monasterium se recepturus Imperatorem pronunciat CONSTANTINUM DUCAM, mense Decembri. Vide eisdem scriptores.	1	1058		16
	2	1059	Michaelis <i>Cevalario</i> , festo Michaelis, quod Junii VIII. Græci celebrant, depolito successit <i>Constantinus Lichudes</i> . Vide Scylitzem	1
	1	1060	p. 8. 809.	2
	2	1061		3
	3	1062		4
	4	1063		5
	5	1064	Lichudi circa initium Januarii defuncto succedit	1
	6	1065	<i>Joannes Xiphilinus</i> , Vide Scylitzem p. 817. 860. Annam Comnenam pag. 75.	2
	7	1066		3
	8	1067	Alexiados.	4
	1	1068		5
Duca c. Junii extincto imperat EUDOCIA vidua cum libetis, quz proximi anni die 13. Januarii nubis ROMANO DIOGENI. cumque Augustum fecit.				

Duca c. Junii extincto imperat EUDOCIA vidua cum libetis, quz proximi anni die 13. Januarii nubrit ROMANO DIOGENI, eumq; Augustum fecit.

Z z z z 2

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	2 1069	6
	3 1070	7
	4 1071	8
Ex infelici adversus Turcas expeditione reversus Romanus Diogenes à Constantini Dux liberis mense Octobri excecatur, & in insula Protent relegatur, Imperium vero sibi vindicat ejusdem Dux filius MICHAEL <i>Parapinacens</i> , cum Matre <i>Eudocia</i> , sed quæ paullo post Monacha esse iussa est. De hoc Scylitzes & Nicephorus Bryennius fusc lib. 2. & 3.	1 1072	9
	2 1073	10
	3 1074	11
	4 1075 Joanni Xiphilino 2. Augusti defuncto successit <i>Constantinus Hierosolymitanus</i> .	1
	5 1076	2
	6 1077 Vide Scylitzem pag. 560.	3
Deposito 7. April. & in Monasterium detruso Michaelis, Imperium obtinuit NICEPHORUS BOTANIATES, de quo Nicephorus Bryennius lib. 3. & 4. Zonaras, Glycas, & qui in hoc desinit Scylitzes.	1 1078 Alexiadem Comnenæ p. 69. 76. 79. Forte & apud	4
	2 1079 Niceph. Bryennium lib. 3.	5
	3 1080 pag. 84. pro <i>Θαμᾶς</i> legendum <i>Κόστας</i> .	6
Deiusto Botaniaræ 1. April succedit FL. ALEXIUS COMNENUS, de quo fusc Anna filia in Alexiade, Nicephorus Bryennius ejus maritus libro quarto, Nicetas Choniates libro 1. & qui in morte hujus Imperatoris desinunt Zonaras & Glycas,	1 1081 Cosimæ qui 8. Maji se Patriarchatu abdicavit, succedit <i>Eustratius Garides</i> ,	1
	2 1082	2
	3 1083 Eynuchus, Itali errorum suffragator. Vide Aonam Comnenam p. 76. 79. 148. Aotonium Fagi ad A. C. 1086 n. 9. Lambecium T. 4. p. 324.	3
	4 1084 Eustratio deposito succedit mense Septembri <i>Nicolans Grammaticus</i> , Vi-	1
	5 1085	2
	6 1086 de Annam Comnenam p. 273 & Fagium ad A. C. 1089 n. 8.	3
	7 1087	4
	8 1088	5
	9 1089	6
	10 1090	7
	11 1091	8
	12 1092	9
	13 1093	10
	14 1094	11
	15 1095	12
	16 1096	13
	17 1097	14
	18 1098	15
	19 1099	16
	20 1100	17
	21 1101	18
	22 1102	19

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
Alexii Comneni ar nus Imperii	23 1103	20
	24 1104	21
	25 1105	22
	26 1106	23
	27 1107	24
	28 1108	25
	29 1109	26
	30 1110	27
	31 1111 Nicolao defuncto suc-	1
	32 1112 cedit <i>Job. Hieromne-</i>	2
	33 1113 <i>mon</i> , Chalcedonenfis	3
	34 1114 Episcopus. Vide Ban-	4
	35 1115 durium p. 915.	5
	36 1116	6
	37 1117	7
In hoc anno (qvo defuncti Jo. Zonara & Mich.	1 1118	8
Glycæ Annales,) Alexio Comneno successit	2 1119	9
15. Augusti, filius JOANNES COMNE-	3 1120	10
NUS, ob morum probitatem καλοῦσιν	4 1121	11
dictus. De hoc videndi Jo Cinnamus libro	5 1122	12
primo, Nicetas Choniates, libro 1. & è la-	6 1123	13
tinis Otto Frisingensis, Gril, Tyrius &c,	7 1124	14
	8 1125	15
	9 1126	16
	10 1127	17
	11 1128	18
	12 1129	19
	13 1130	20
	14 1131	21
	15 1132	22
	16 1133	23
	17 1134 Joanni Hieromnemoni	1
	18 1135 defuncto succedit <i>Leo</i>	2
	19 1136 <i>Syrrista</i> , ὁ Σταπῆς	3
	20 1137 de qvo vide Allatii	4
	21 1138 consecutum p. 644.	5
	22 1139	6

Zzzz 3

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	23 1140	7
	24 1141	8
	25 1142	9
Joanni Comneno 8 April. extincto successit	1 1143	Leoni Styppiotæ succe-
MANUEL COMNENUS, Filius, de quo	2 1144	dit <i>Michael</i> <i>Ὁ Θεῖος</i>
Joannes Cinnamus libris 2, 3, 4, 5, & 6, Ni-	3 1145	Monachus, cognomen-
cetas Choniates libris septem,		to Curacuas. Vide Ni-
		cetam Choniatem p. 58.
		59. & 88. & Jo. Cinn-
		namum lib. 2 p. 33.
In hoc ænno desinit Chronicon Ortonis Frisū-	4 1146	Leoni se abdicanti suc-
genlis,		cessit <i>Cosmas Atticus</i> , pa-
		tria <i>Ægineta</i> qui cum
		per decem menses fuis-
		set, xxvi Februar. ob
		Bogomilorum hæresin
		jure an injuria ei impa-
		ctam expulsus est. Vide
		Nicetam p. 88 seq. Cin-
		namum lib. 2. p. 67. seq.
		Allatum de consensu
		p. 683 seq. ubi formula
		depositionis & apud
		Bandurium p. 916 seq.
		Sedes inde per decem
		mensēs vacavit.
	5 1147	Die xxvi. Decembris Pa-
		triarcha creatus <i>Nico-</i>
		<i>laus Muzalus</i> . Vide Cin-
		namum lib. 2. p. 88 seq.
		Bandurii p. 920. Lam-
		becium lib. VI. p. 302.
	6 1148	1
	7 1149	2
	8 1150	3
	9 1151	Nicolao se circa men-
		sem Aprilem abdican-
		ti successit <i>Theodor⁹</i> Mo-
		nachus & præfectus Col-
		legii S. Resurrectionis,
		quem <i>Theodosium</i> pauci
		quidam appellant,
	10 1152	2

Imperatores CPolitani

A.C. Patriarchæ CPol.

11	1153	Theodoto successisse a-	3
12	1154	junt Catalogi quidam
<i>Neophytum</i> ἐγκλεισόν si-
ve Monachum ex clau-
stro Evergetidis. Vide
Philippi Chronicon Ec-
clesiæ Græcæ cum notis
Henrici Hilaridis p 193.
& bandurium pag. 927.
qui hunc Neophytum
pro commentitio habet.
Nicephor ⁹ Callistus suc-
cessisse Theodoto ait
<i>Constantinum Chliare-</i>
<i>nium</i> Diaconum, mense
Aprili.	4.
	1155	Constantino Chliareno	1
13	1156	successit <i>Lucas Chrysober-</i>	2
14	1157	<i>ges</i> , de quo Cinnamus li-	3
15	1158	bro V.	4
16	1159		5
17	1160		6
18	1161		7
19	1162		8
20	1163		9
21	1164		10
22	1165		11
23	1166		12
24	1167		13
25	1168		14
26	1169	Lucæ Chrysobergæ de-	1
27	1170	functo successit <i>Michael</i>	2
28	1171	<i>Ankiali</i> , Diaconus, sa-	3
29	1172	cellarius & Princeps	4
30	1173	Philosophorum,	5
31	1174		6
32	1175		7
33	1176		8
34	1177	Sub initium anni extincto
Michaeli succedit <i>charito</i>
Monachus, eodem anno
exunte mortuus,	1

Manuelis Comneni annus Imperii

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	36	1178 Hunc excipit <i>Theodosius</i> 1
	37	1179 Boradiotes Monachus 2
	38	1180 collis 4, Auxentii, vide 3
Manueli 24. Sept. defuncto succedit ALEXIUS junior COMNENUS, Porphyrogenitus, de quo Nicetas Choniates libro singulari, & è Latinis Gvil. Tyrius.	1	1181 Nicetam p. 265. 285. & 3
Alexio mense Octobri strangulato rapit Imperium ANDRONICUS Comnenus Isaaci F. Alexii senioris nepos. De hoc Nicetas libris duobus, Gvil. Tyrius libro xxii.	2	1182 Bandurium p. 921. 5
Andronico 12. Sept. interfecto succedit ISAACIUS secundus ANGELUS COMNENUS, de quo idem Nicetas tribus libris,	3	1183 Theodosio in Insulam Terebinthum secedenti successor datur <i>Basilus Camaterus</i> . 6
	1	1184 Dejeſto Camatero sufficitur <i>Nicetas Muntanus</i> . 1
	2	1185 magnus Sacellarius, 2
	1	1186 1
	2	1187 2
	3	1188 3
	4	1189 4
	5	1190 Nicetæ dejeſto ſufficitur <i>Leontius</i> diaconus, dictus 1
	6	1191 <i>Theocletes</i> quod per <i>Θεοκλειος</i> quam Imperator 1
	7	1192 apparuiſſe ſibi dicebat 2
	8	1193 electus & poſt ſeptem 3
	9	1194 meſes iterum dejeſtus 4
Isaacio in carcerem conjeſto & excæcato 10. April. ALEXIUS Angelus <i>Comnenus</i> frater Imperium eripit. <i>Alexium</i> Isaaci filium carceri includit, qui elapſus Latinos ad erectendum imperium ſollicitat,	1	1195 eſt, ſuccedente <i>Deſibeo</i> 4
	2	1196 Patriarcha Hieroſol. qui 5
	3	1197 poſt anni & ſex menſium ſpatium ceſſit locum <i>Georgio Xiphilino</i> magno Scevophylaci. Vide Bandurium p. 922-925. Al- latium de Georgiis pag. 341. ſeq. 6
	4	1198 Poſt Xiphilini mortem 7
	5	1199 vacat ſedes duobus men- 1
		1200 ſibus, deinde eligitur <i>Joannes Camaterus</i> , Diaconus & Chartophylax de 2
		1201 quo Allatius de conſenſu 3
		1202 p. 723. & ad Acropoli- 4
		1203 tam p. 222. 5
ALEXIUS IV. Isaaci Auguſti F. à Latinis 26. Jul. una cum Patre ISAACO reſtitutus, ſed poſt ſex menſium interval- lum ſtrangulatus eſt ab ALEXIO V. <i>DUCA</i> , cognomine <i>Μυρξυλο</i> * qui in Imperio ſueceſſor poſt 70. dierum ſpa- tium miſere periit. Guſtavit etiam Imperium NICOLAUS CANABUS, de quo Nicetas p. 610. & MANUEL Isaaci Angeli filius, quem ad breve tempus Balduinus Imperatorem renunciavit.		
Capia CPolis 12. April. à Latinis, Francis Venetiſq; in qua de- ſinit Joſelis Chronicon compendiariū de quo ſupra p. 466.		
* qvatſi ſupercilloſo; vide Nicetam p. 603. Douſam & Acropoli- tam p. 288. ſeq. Cangium ad Ville- harduinum p. 307.		

Per annos LVIII. quibus * Latini CPolin tenuerunt.

| Imperatores CPol.
è Latinis | A. C. | Imperat. Græci
Niczæ in Bithynia | Patriarchæ CPol.
è Latinis | Patriarchæ Græci
Niczæ |
|---|-------|---|--|--|
| BALDUINUS I. Flan-
driæ Comes, coronatus
31. Maj. de quo Nicetas,
extremo lib. XX. & toto
XXI. Villeharduinus &c. | 1204 | | Thomas Maurocenus
nobilis Venetus, in
quem invehitur Ni-
cetas. | 7 |
| HENRICUS Balduino I
fratre occiso succedit.
coronatus 20. August. de
quo Nicetas lib. ult. cap.
vlt. | 1205 | FL. THEODO-
RUS LASCA-
RIS Alexii An-
geli, cui* filiam
Añam duxerat,
gener, de quo
Nicetas lib. 4.
ult. Niceph.
Gregoras lib.
1. Acropolita
c. 6. seq. & 18. | I | 8 |
	1206			2
	1207			3
	1208			4
	1209			5
	1210			6
	1211			7
	1212			8
	1213			9
	1214	10	10	10
				Michaeli defuncto
succedit post vaca-
tionem decem men-
sium Theodorus Irenæ-
us cognomine Copas
Diconus & Chasto.
phylax ὁπῆλῆς Φι-
λασφόρων. 8. Sept.
PETRAUS Curtiniaci
Comes Antiochodoriensis	1215	11	Gervasius Tuscus
creatus à Pontifi-
ce Rom.	1
	1216	12		2
	1217	13		3
Petro defuncto	1218	14		4
	1219	15		5
	1220	16		6
ROBERTUS Curtiniaci
coronatur 25. Mart.	1221		Matthæus sive Mat-
thias, à quo Rober-
tus coronatus est.	7
	1222	FL. JOANNES
DUCAS, co-
gnomine BA-	2	Theodoro 3. Jun. ex-
tincto succedit Alexi-
m* Acametasum Ab-
bas, qui Joannem Du-
cam † teste Acropo-
	1223	TATZES sive
DIPLOBA-	3	lira coronavit, sed 4
	1224	TAZIUS, 3	4	
	1225		5	

Aaaaa

Impe-

Libri 5ti Pars Altera.

* Hanc partem Historiæ singillatim illustravit Cangius in Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Francis, edita Gallice ad calcem Villeharduini, ejusdem argu-
menti scriptoris, de quo infra. Paris. 1657 fol.

E † Exinde apparet falli Clariss. Bandurium (quem alioqui in hac Chronologia libenter
sequor), cum p. 927. Maximum refert ad A. C. 1215.

| Imperatores CPol.
è Latinis | A. C. Imperat. Græci
Nixæ in Bithynia | Patriarchæ CPol.
è Latinis | Patriarchæ Græci
Nixæ. |
|--------------------------------|---|-------------------------------|---|
| | Theodori Lascaris, cu-
jus filiam <i>Irenem</i> du-
xerat, gener. Vide
Acropolitam c. 19. ad
c2. Gregoram lib. 2. | | post sex menses mor-
tuus successorem ha-
buit <i>Manuelem Sar-
antemum Charitopu-
lum</i> cognomento
<i>Philosophum</i> . |
	8 1226	4 Joanne recusante	6 Manueli sub extremum
	9 1227	5 Simon Archiepi-	7 Augusti mortuo succel-
Roberto defuncto suc-	1 1228	6 scopus Tyti, crea-	8 si: <i>Germanus II Naulpi</i> ,
cedit JOANNES BRY-	2 1229	7 tur Patriarcha à	9 Monachus. de quo Alla-
ENNIUS Hierosolymæ	3 1230	8 Pontifice Rom.	10 tius in consensu p. 21.
Rex, tutorio nomine	4 1231	9	11
pro Balduino secundo	5 1232	10 Nicolaus Episcop	12
pupillo suo,	6 1233	11 Spoletinus,	13
	7 1234	12	14
	8 1235	13	15
	9 1236	14	16
Joanne Bryennio de-	10 1237	15	17
functo BALDUINUS	11 1238	16	18
II imperium suscipit	12 1239	17	19
vix octo & decem an-	13 1240	18	20
nos natus			21
	14 1241	19	22
	15 1242	20	23
	16 1243	21	24
	17 1244	22	25
	18 1245	23	26
	19 1246	24	27
	20 1247	25	28
	21 1248	26	29
	22 1249	27	30
	23 1250	28	31
	24 1251	29	32
	25 1252	30	
	26 1253	31	
	27 1254	32	

| Imperatores CPol.
ē Latinis | A. C. Imperat. Græci
Nicææ in Bithynia | Patriarchæ CPol.
ē Latinis | Patriarchæ Græci
Nicææ |
|---|--|--------------------------------|---|
| 28 | 1255 FL. THEO-33
DORUS junior L. 45.
CARIS five Ducas &
Constantinus à qui-
busdam dicti, Johan-
nis F. De hoc Grego-
ras lib. 3. c. 12. Acro-
polita c. 52, seq. | 23 | Manueli paulo ante
Imperatorem Ducam
defuncto succedit post
ejusdem mortem Arse-
nius Monachus Aus-
rianus, Nicephoro Ble-
nida dignitate illam
respuente. Vide Acro-
politam, c. 53. Grego-
ram, Pachymerem &c. |
29	1256	24	24
30	1257	25	25
31	1258	26	26
32	1259 JOHANNES 1	27	27
33	1260 LASCARIS
Theodori F
vix sexennis, 3
Imperium admini-
strante qui mox il-
lud sibi plane vindic-
avit MICHAËLE
Commeno PALÆO-
LOGO. Vide Grego-
ram lib. 3. c. 3.	28	28
ar. Jul. CPolis à Mi-
chaele Palæologo re-
cuperata, atque Impe-
rium Francorum, Bal-
duino secundo pulso,
finem habuit.		Pantaleonis Zu-
stiganianus	29
			Arzenio profugo succe-
dit Nicephorus Ephe-
sus Episcopus, qui eodem
anno, mense Nov obijt,
Vide Gregoram IV. c.

Post recuperatam à Græcis CPolin, titulo tamen Imperatorum CPolitanorum adhuc
usq; à Francis sunt Philippus Curtiniacus filius unicus Balduini II. ab A. 1272.

Carolus Comes Valesius, Philippi Pulchri, Gallix Regis frater, qui duxit Catharinam
Philippi filiam A. 1300.

Catharina Valesia Caroli filia, ab A. 1308.

Philippus II. Princeps Tarentinus, qui Catharinæ nupsit, filius Caroli H Siciliæ
Regis ab A. 1326. ad 1332. quo obiit, titulum Imperatricis retinente uxore Catharina
Valesia.

Robertus II. Princeps Achajæ & Tarenti, ab A. 1346.

Philippus III. Princeps Tarentinus ab A. 1352.

Jacobus Baucius Andriæ Dux, ab A. 1374.

Similiter Pontifices Romani subinde successerunt qui titulum Patriarchæ CPolitani
post Pantaleonem Zustiganum gererent, ut notatum à Cangio in Historia CPolitana sub
Francis Imperatoribus p. 244. Fuerunt itaque

Hugobonus Malebranchini Cardinalis, defunctus A. 1231.

Petrus ab Honorio IV. confirmatus, mortuusque A. 1301.

Leonhardus Ecclesiæ S. Bartholomæi Venetiis presbyter, à Bonifacio VIII.

Nicolanus Niroponti Episcopus, qui fuit A. 1314.

Petrus, A. 1323.

Gotio Ariminensis, Cardinalis, A. 1331.

Aaaaa 2

R. 62r

Roberts A. 1341.

Henricus A. 1345. occisus

Gvilimus Mediolanensis ArchiEpiscopus A. 1362.

Petrus Thomas Carmelita, ArchiEpiscopus Cretensis ab Urbano V. confli- Patriarcha CPol. & defunctus A. 1366.

Paulus A. 1367.

Philippus, præfectus Avenionensis A. 1368.

Jacobus Fiskus Cardinalis, ArchiEpiscopus Hydruntinus A. 1375.

Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam r-
sante * suscepit oblatam à Pio II. *Bessarion*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nica-
qvi Patriarcha CPolitanus vocaturetiam in titulo Panegyrici, qvo Baptista Platina
A. 1462 15. Nov. defunctum condecoravit.

Post receptam CPolin à Græcis

Imperatores CPolitani

	A. C.	Patriarchæ CPc
MICHAELIS <i>Comneni</i> † PALÆOLOGI ann ^o	3	1261 Recuperata CPoli <i>Arseni</i>
De illo Imperatore fuisse Nicephorus Grego-	4	1262 15. Augusti, restituitur. Co
ras & Georgius Pachymeres. Addendus	5	1263 ser Bandurium p. 931.
etiam Phranzes.	6	1264 Arsenius qvi sacris Imper
	7	1265 tori ob exccæcatum Joan
	8	1266 nem interdixerat à Concil.
		deponitur. Hinc sedes p-
		aliquod tempus vacat.
	9	1267 <i>Germanus</i> Episcopus Adria
		nopolitanus Festo Pentec-
		stes 5 Jun. creatus abdic-
		se 14. Sept. ejusdem anni.
	10	1268 Calendis Jan. ordinatus <i>Jos-</i>
	11	1269 <i>phus</i> Galefii Abbas de qv
	12	1270 Gregoras IV. g. V. 2. VI. 1
	13	1271 Pachymeres &c. Allatus d
	14	1272 consensu p. 713.
	15	1273
	16	1274 Deposito Josepho succedi
	17	1275 <i>Johannes Bessarion</i> sive <i>Per-</i>
Hoc tempore filium Andronicum à patre Mi-	18	1276 <i>cus</i> , ordinatus 2. Junii, de qv
chaële jam in consortium Imperii adscitum	19	1277 Gregoras V. 2. VI. 1. Hic e-
		qvi multa scripsit pro Lat-

Imp

* Ita de *Isidoro* Phranza III. 20. p. 290. Sed *Odericus Raynaldus* ad A. C. 1473. n. 5
Isidoro mortuo *Bessarionem* surrogatum scribit.

† Coronatus hic sub init. mensis Sept. & Joannem *Lascarum* oculis orbati jussit 25 De-
ejusdem anni.

Imperatores, CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
patet ex subscriptione Codicis MS 191. Re-	1278	næ Ecclesiæ dogmatibus, 4
gis Christianissimi: ἐν ἑτῇ σφδ' ἐπὶ τῷ βα-	1279	quam cum Græca conciliare 5
σιλείας τῷ τε Κυρῇ ΜΙΧΑΗΛ Δεκά Αγ-	1280	volebat, 6
γέλῳ Κομνηνῷ τῷ Παλαμολόγῳ, καὶ Κυρῇ Κων-	1281	7
σταντίνῳ, καὶ ΘΕΟΔΩΡΑΣ τῆς εὐσεβεῖας-		
τῆς Αὐγῆς, καὶ τῷ Κυρῇ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ		
Κομνηνῷ τῷ Παλαμολόγῳ, καὶ ANNΗΣ		
τῆς εὐσεβεῖας τῆς Αὐγῆς.		
Michaeli defuncto succedit filius ANDRONI-	1282	Vecco 16. Dec. dejecto, re- 8
CUS PALÆOLOGUS senior, de quo Greg-	1283	stituitur Josephus Galefii Ab- 1
goras, Pachymerts, Joannes Cantacuzenus	1284	bas de quo paullo ante; Huic 2
& Georgius Phranzes. Huic Andronico	1285	autem paullo post cedenti 3
Nicephorus Callisti Historiam suam Eccle-	1286	atque deinde mortuo succe- 3
siasticam inscripsit,	1286	dit Georgius Cyprius, de cu- 4
	1287	jus scriptis supra p. 603. sq. 5
	1288	6
	1289	Abdicare se mense Jun. coa- 7
	1290	cto Georgio succedit 14. 1
	1291	Octobr. Athanasius Macedo 2
	1292	de cuius scriptis supra pag. 3
	1293	132 seq. 3
	1294	Athanasio coacto se abdicare 4
	1295	16. Octobr. succedit Joan- 1
	1296	nes (antea Cosmas) Sozo- 2
	1297	politani, ordinatus Cal- 3
	1298	jan. anni proximi. Vide 4
Ab hoc tempore incipit Laonicus Chaleo-	1299	Gregoram VI. 7. & 11. 4
condyles,	1300	5
	1301	6
	1302	7
	1303	8
	1304	Pulsò 3. Aug. Johanne, Atha- 1
	1305	nasius iterum restituitur. 2
In hoc tempore definit Catalogus Patriarcha-	1306	Vide Gregoram VII. 9. 3
rum CPol. adornatus à Nicephoro Callisto.	1307	4
	1308	5
	1309	6
	1310	7
	1311	8
		Post Athanasium secundâ vi-
		ce se coactum abdicare sedes
		vacat per biennium.

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	30	1312 Initio anni Patriarcha crea-
	31	1313 tur <i>Nipho</i> , Cyzici metro-
	32	1314 pioltanus.
	33	1315 Niphoni ob varia male ge-
	34	1316 sta pulso succedit post anni
	35	1317 quo sedes vacavit spatium
	36	1318 <i>Joannes, Elyci</i> , cursus pu-
	37	1319 blici Lotheta, Vide Bandu-
	38	1320 rium p. 986. Gregoravii 11.
	39	1321 Joanni successit <i>Gerasimus</i> 1
	40	1322 monasterio Manganorum
Obiit Michaël Palæologus junior, Andronici		1321 Monach ⁹ . Post Gerasimum
senioris filius, quem consortem Imperii		19. April. 1321, defunctum
Pater fecerat. Hinc incipit Cantacuzeni		sedes vacat per triennium.
Historia,	41	1323 Patriarcha creatus <i>Esaia</i> ,
	42	1324 prid. Cal. Dec. Vide Gre-
	43	1325 goram VIII, 12. IX, 3, 6, 7, 9, 2
Andronico seniori 19 Maji abdicare se coa-	44	1326 10. X, 6, 7.
cto & in Monasterium ubi Antonii nomen	45	1327
adscivit detruso, Imperium rapit ANDRO-	1	1328
NICUS PALÆOLOGUS junior, senioris	2	1329
ex filio Michaële nepos. De hoc Gregoras,	3	1330
Cantacuzenus, Phranzes, Chalcocondylas,	4	1331
	5	1332
	6	1333 <i>Esaia</i> satis functo succedit
	7	1334 <i>Joannes Cabetas Aprenni</i> ,
	8	1335 Vide Boivini notas ad Gre-
	9	1336 goram p. 774.
	10	1337
	11	1338
	12	1339
	13	1340
Andronico Palæologo juniori 15. Junii de-	1	1341
functo succedit filius JOANNES PALÆO-	2	1342
LOGUS novennis, 19. Nov. coronatus,	3	1343
sub tutela JOANNIS CANTACUZENI,	4	1344
qui res suas & pupilli fide descripsit, cui	5	1345
Jungendi Gregoras libro ad XVIII. Ducas,	6	1346
Chalcocondylas & Georgius Phranzes.		
Vide supra p. 469, seq.		

Impe-

Imperatores CPolitani.

Cantacuzenus Januar. 8. CPolin occupat Imperiumq; sibi vindicat: coronatur 13 Maj. & Joanni Palæologo pupillo suo filiam *Helenam* dat in matrimonium,

In hoc anno definit liber XXIV. Nicephori Gregoræ, ex editis ultimis,

Joanne Palæolo CPolin & Imperium recipiente Cantacuzenus in Monasterium se abdit & *Yosaphi* nomen induit. Hoc tempore desinunt Nicephori Gregoræ libri Historiarum hætenus inediti,

A. C. Patriarchæ CPol.

1	1347	depositus 8. Jan. JoannesCa	1
2	1348	lecas, cui datus successor <i>Yf-</i>	2
3	1349	<i>derus Buchirar</i> , Monembasiæ	3
		Episcopus VideBandurium	
		p. 987.	
4	1350	Isidoro sub extremum anni	1
5	1351	superioris defuncto succe-	2
6	1352	dit <i>Callistus</i> Galata ex Mon-	3
7	1353	te Atho Monachus, qui	4
		Georgii Palamæ favit, vide	
		Gregoram XVIII. 1.	
8	1354	Callisto dejecto <i>Philothens</i>	
		Heracleæ Episcopus substituitur, qui & ipse cum Palama fecit. Vide Cantacuzenum extremo Historiæ.	
1	1355	Initio anni restitutus <i>Calli-</i>	1
2	1356	<i>stus</i> .	2
3	1357		3
4	1358		4
5	1359		5
6	1360		6
7	1361		7
8	1362	Sub extremum anni defun-	8
9	1363	cto Callisto <i>Philothens</i> resti-	1
10	1364	tuitur. De ejus scriptis vide	2
11	1365	de Bandurium p. 988. seq.	3
12	1366		4
13	1367		5
14	1368		6
15	1369		7
16	1370		8
17	1371		9
18	1371		10
19	1373		11
20	1374		12
21	1375		13
22	1376	Philotheum satis functum	14
23	1377	exceptis <i>Macarini</i> .	1
24	1378		2

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	25	1379 Philotheus obiit. 3'
	26	1380 initio anni succedit Nilus. 1
	27	1381 2
	28	1382 3
	29	1383 4
	30	1384 5
	31	1385 6
	32	1386 7
	33	1387 8
	34	1388 Anno ineunte Nilus obiit
	35	1389 successorumque nactus est 1
	36	1390 Antonium. 2
Joanne Palæologo extincto MANUEL PA-	1	1391 3
LEOLOGUS solus deinceps imperat, de	2	1392 4
quo Ducam vide & Phrancem atque Laoni-	3	1393 5
cum Chalcocondylem & Historiam Politi-	4	1394 6
cam CPoleos in lib. 1. Turco Græciæ,	1	1395 Antonil defuncto succedit 7
Manuelem fugat JOANNES secundus Palæo-	2	1396 Callistus II. & huic itidem 8
logus Andronici fratris filius, Imperiumque	3	1397 post tres menses extincto 1
sibi rapit. De quo iidem scriptores,	4	1398 Matthæum. 2
	5	1399 3
	6	1400 4
	7	1401 5
	8	1402 6
Restituitur MANUEL Palæologus Joannem-	1	1403 7
que victum in Insulam Lemnum relegat.	2	1404 8
Vide Phrancem Ducam, Chalcocondylem,	3	1405 9
& Hist. Politicam in Crusis Turco Græcia,	4	1406 10
	5	1407 11
	6	1408 12
	7	1409 13
	8	1410 Matthæo mortuo succedit 1
	9	1411 Euthymius, de quo Alla- 2
	10	1412 tius p. 173. contra Hoc- 3
	11	1413 tingerum. 4
	12	1414 5
	13	1415 6

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	1416	<i>Josephus</i> II, Ephesi Metro- 1
	1417	polita, Euthymio fatis 2
	1418	functo succedit 21. Maj. 3
Defuncto Manuelli succedit filius JOAN-
NES PALÆOLOGUS, De quo iidem
scriptores,	1419	Vide Bandurium p. 989.
sq. ex Syropuli Hist. Con- 4
	1420	cilii Flor. secl. 2. c. 4. 5
	1421	6
Ad hunc annum refer Jo. Canani narratio-
nem de irrito Turcarum in urbem CPolin
conatu, de qua supra p. 456.	1422	7
	1423	8
	1424	9
	1425	10
	1426	11
	1427	12
	1428	13
	1429	14
	1430	15
	1431	16
	1432	17
	1433	18
	1434	19
	1435	20
	1436	21
	1437	22
Concilium Florentinum pro concilianda
cum Latinis Græcorum Ecclesia. Inter-
fuit ipse Joannes Imperator, * & Josephus
Patriarcha, in illo fatis functus,	1438	23
	1439	<i>Joasaphus</i> 3 Jun Florentiæ 24
	1440	in Concilio moritur, hinc
succedit anni proximi ve- 1
	1441	re <i>Metrophanes</i> Metropo- 2
	1442	lita <i>Cyzicenus</i> , Nam Bel. 3
	1443	sario quem aliqui ele- 4
	1444	ctum scribunt, Romæ hæ- 5
		sit. Vide Bandurium pag.
992. & Allatium de con-
sensu III. 3.
	1445	<i>Metrophani</i> succedit <i>Geor-</i> 1
	1446	<i>gius</i> (sive <i>Gregorius Mam-</i> 2
	1447	<i>mas</i> <i>Melissenus</i> , Impera- 3
		toris confessorius.
	Bbbbb	Impe-

Libri sti Pars Altera.

* Confer Icones exhibitas à Lambecio VIII. p. 504.

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.
Joanni defuncto 31. Oñt succedit ejus frater
CONSTANTINUS PALÆOLOGUS,	30	1448	4
	1	1449	5
	2	1450	6
	3	1451	7
	4	1452	8
CPolis capta die Martis 29 Maj, fello Pente-
costes, à Mahomede II. Turcarum Impera-
tore, & Constantinus fugiens oppressus.
Vide Chalcocondylam, Phranzam, Ducam, Turcogræciamqve Crusii pag. 53. & 101.
102 & p 76 seq. ubi Matthæi Camariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chienfis
Mytilenes Archiepiscopi Historiam captæ urbis editam separatim latine Norimb. 1543. 4.
& à Bzovio infestam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Rutheni Episcopi
Sabinensis, legati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum
ad A. 1453 n. 6.	5	1453	9
			Gregorius Melissenus Ro-
mam se recipit, futurum
Urbis excidium prævi-
dens. Neqve ei alius Pa-
triarcha substituitur.

Patriarcha CPolitani post captam à Turcis urbem.

A. C.

- 1454 *Georgius Scholarius*, postea *Gennadius* dictus, per annos quinque & aliquot menses. Vide Manuelem Malaxum in *TurcoGræcia Crusii* pag 107. & *Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ* p. 336. seq. Hujus Georgii, qui in duos à multis discerpitur, plura scripta exstant, de quibus alibi.
- 1460 *Isidorus Hieromonachus*. *TurcoGræc.* p. 120.
Joasaphus Hieromonachus.
Marcus Hieromonachus CPolitani, cognomento *Xylocarabes*. *TurcoGræc.* p. 124.
Simeon Hieromonachus Trapezuntius, primus qui Sultano pescium sive munus obtulit ut Patriarchatum consequeretur. id. p. 125.
Dionysius Philippopoleos Metropolita, sedit per annos octo, ac deinde se abdicavit. id. p. 127.
Hoc loco Marcum Ephesium male inter Patriarchas CPol. recenset Philippus Cyprius.
Simeon restitutus sedit per triennium. *TurcoGræc.* pag. 129. Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.
Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sultano solvit charatzium sive annum tributum.

Maxi-

A. C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per sex annos. id. p. 131. 138. hic vir doctissimus appellatur à Philippo Cyprio, qvi Symboli explicationem ab eo conscriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A. C. 1482.

Nipho Metropolitæ Thessalonicensis. TurcoGræc. p. 138.

Dionysius restitutus sedit per annos duos & aliquot menses. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manasses*) Serrarum Metropolitæ, Patriarchatum tenuit per sexemium. id. p. 142.

Nipho restitutus, & per annum unum functus patriarchatu, iterum dejectus est.

Joachimus Dramæ Metropolitæ. TurcoGræc. p. 143.

Nipho tertium electus, Patriarchatu fungi renuit. id. p. 144. seq.

Pachomius, Zichnarum Metropolitæ. id. p. 145.

Joachimus restitutus. id. p. 146.

Pachomius restitutus, quo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropolitæ Joanninorum, per annos octo & menses 6. TurcoGræc. p. 152.

Jeremias Sophiæ Metropolitæ. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropolitæ. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obiit Selimus Turcarum Imperator A. 1520.

Jeremias restitutus; Patriarchatum gessit per annos XXIII. & menses aliquot. id. p. 156. 164.

Dionysius Nicomedæ Metropolitæ. id. p. 166.

Joasaphus sive *Josaphatus* Adrianopoleos Metropolitæ. id. p. 169. seq. Hic quod bina palatia sibi condidisset superbi nomen tulit, & per Synodum dejectus est. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. seq. ubi nomina Episcoporum qvi dejectioni ejus subscribere, petita è Manuele Malaxo.

Metrophanes Cæsareæ Metropolitæ. TurcoGræc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus sive Solimannus II. Turcarum Imperator A. 1566.

B b b b b 2

Jere-

A. C.

- 1572 *J. Maj. Jeremias* cognomento *Tranus*, *Metropolita Larissæ*.
Vide *Manuelem Malaxum* (qui sub hoc *Jeremia* scriptus)
in *Turco Græcia Crusii* p. 179. Hic est *Jeremias* cujus ex-
stant & *Tubingenſium Theologorum* mutua scripta.
- 1581 *Metrophanes* reſtitutus, poſt meſes novem deceſſit.
- 1582 *Jeremias* iterum.
- 1584 *Pachomius* *Lesbius* cognomento *Batiſtas*. Vide *Philippi Cyprii*
Chronicon p. 427.
- 1587 *Theoleptus* *Philippopoleos* *Metropolita*.
Jeremias tertium reſtitutus.
- 1594 *Matthæus* *Joanninorum*, *Patriarchatu* per dies 19. (al. 16.)
functus ſe abdicavit. Vide *Bandurium* p. 1000.
Gabriel Theſſalonicæ, per meſes V.
Theophanes Athenarum, per meſes VII.
Meletius Πηγάς, *Alexandrinus Patriarcha Πατριάρχης* ſive
vicario nomine pro more adminiſtravit vacantem *Patriar-*
chatum *CPol.*
- 1595 *Matthæus* reſtitutus, cum quatuor annos functus eſſet, ite-
rum pellitur.
- 1599 *Neophytus* *Athenarum*, poſt anni *Patriarchatum* pulſus in exi-
lium.
- 1600 *Matthæus* tertium reſtitutus, poſt paucos dies deceſſit.
- 1600 *Raphaël Methymnæ*, poſt annos quinque & meſes ſex deſectus.
Neophytus reſtitutus, annos quinque.
Cyrillus Lucaris, *Alexandrinus Patriarcha*, vicario nomine.
Timotheus Patrarum veterum, annum unum.
- 1621 *Cyrillus Lucaris*, (qui vicario nomine jam functus *Patriarchatu*
fuerat) per annum unum.
- 1623 *Gregorius Amaſææ*, meſes tres
Anthimus Hadrianopoleos, dies 3.
- 1624 *Cyrillus Lucaris* reſtitutus, annos octo
- 1632 *Cyrillus Contari*, *Berrböenſis* dies octo
- 1632 *Cyrillus Lucaris* tertio reſtitutus, annum unum & meſes duos.
- 1633 *Athanaſius Patellarius* dies 22.
- 1633 *Cyrillus Lucaris* quarto reſtitutus, annum unum.
- 1634 *Cyrillus Berrböenſis* reſtitutus, annos duos.

Nro

A.C.

- 1636 *Neophytus* Heracleæ, annum unum. In hoc definit Catalogus Matthæi Cigala, apud Bandurium p. 218.
- 1637 *Cyrillus Lucaris*, quintum restitutus sed post annum unum strangulatus est.
- 1638 *Cyrillus Berrböensis* tertium restitutus, post annum itidem confectus in carcerem eodem fata periit. Confer Jo. Aymonii librum, Monumens authentiques p. 311. sq. Et quæ pro Cyrillo Lucari Hottingerus, Tho. Smithus aliique, quos contra scripsere Allatius, Rich. Simon, Eusebius Renaudotus &c.
- 1639 4. Jul. *Parthenius* Adrianopoleos, (qui prius Anchialensi Ecclesiæ præfuerat) annos quinque, menses duos. In hoc definit Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ, apud Bandurium p. 229.
- 1644 Alius *Parthenius* Adrianopoleos, cognomine *κισκίνης*, annos duos mensesque totidem.
- 1646 *Joannicius* Heracleæ, annum unum, menses undecim.
- 1648 *Parthenius* posterior restitutus, annos duos, menses sex.
- 1651 *Joannicius* restitutus, annum unum.
Cyrillus Tornobi, cognomine *Σπασός*, dies viginti.
Athanasius Patellarius restitutus, dies quindecim.
- 1654 *Paisius* Larissæ, undecim menses.
Joannicius tertium restitutus, menses totidem
Cyrillus Tornobi restitutus, dies 14.
Paisius restitutus, per undecim menses.
- 1656 *Parthenius* Chii, menses octo. Ob literas in Moscoviam missas suspensus.
- 1657 *Gabriel* Gani, dies duodecim. Suspensus quod baptizasset Judæum quem Judæi Turcam fuisse causabantur.
- 1657 *Parthenius ὁ Κρυανός*, Prusæ Metropoli, annos tres.
Dionysius Larissæ, ὁ *παρὴς*,
Parthenius Cumcumis, restitutus.
- 1661 *Clemens* Iconii.

Hoc loco ante Methodium Dionysius Larissæ A. 1666. restitutus ponitur in Catalogo Patriarcharum post Cyrillum Lucarem, qui exstat in libro perpetuité de la foi

B b b b b ;

tou-

A. C. touchant l'Evcharistie T. 3. lib. VIII. p. 449. Sed illud omittit Catalogus Græcus apud Bandurium p. 1001.

Methodius Heracleæ.

Parthenius Cumcumis, tertium restitutus

1671 *Dionysius* Muselimes.

Gerasimus Tornobi.

Parthenius qvartum restitutus.

Dionysius Muselimes, restitutus.

Arbanasus Rhaidesti, qui post dies duodecim iterum ejectus.

Dionysius Muselimes, tertium restitutus.

Parthenius qvintum restitutus

Jacobus

Dionysius Muselimes qvartum restitutus.

Jacobus restitutus.

Callinicus Prusæ,

Neophytus Hadrianopoleos.

1687 *Callinicus* restitutus per annos qvindecim.

1702 *Gabriel* Chalcedonis à 30. Sept. per annos qvinque, menses duos.

1708 *Neophytus* Heracleæ Metropolitæ. Vide Bandurium p. 1003.

Omitto titulares & nominetenus Patriarchas CPol. à Latinis venditatos quos nonnulli memorant, A. 1400. Angelum Cornarium, 1474. Hieron. Laudum, 1485. Joannem Michaëlem, 1503. Marcum Cornarium, 1524. Ægidium Viterbiensem, 1532. Franciscum Pisarum, 1545. Marinum Grimani, 1546. Ranucium Farnesium, 1550. Fabium Columnam, 1565. Scipionem Rebibam, 1577. Prosperum Rebibam, 1590. Bonifacium Bevilaquam, 1599. Bonaventuram Calatagironem.

Catalogus Imperatorum CPol. ordine Alphabeti compositus.

Inferta sunt currentibus literis nomina aliorum Imperatorum Romanorum & Occidentis.

A Blimarus Tiberius A. C. 698-705. <i>Achilleus Tyrannus</i> sub Diocles.	<i>Adolphus Nassovius</i> 1292-1298. <i>Adrianus</i> 117-138. <i>Emilianus</i> 253.

Emili.

- Emilianus Tyrannus sub Gallieno.*
Albertus I. ab A. 1298-1308.
Albertus II. 1438. seq.
Alexander Severus 222-235.
Alexander Leonis frater 911.
Alexander Tyrannus sub Maxentio
Alexius Comnenus 1081-1118.
Alexius junior 1180-1183.
Alexius Angelus 1195-1203.
Alexius IV. Isaaci F. 1203.
Alexius V. Ducas Murzuffus 1203.
Allectus, Tyrannus sub Dioclet.
Alphonfus Castellæ Rex, electus 1257.
Anastasius 491-518.
Anastasi⁹ II. sive Artemi⁹ 713. seq.
Andronicus Comnenus 1183-1326.
Andronicus Palæologus senior. 1282-1326.
Andronicus Palæologus junior. 1326-1341.
Anthemius 465-472.
Antoninus Pius 138-161.
M. Aurelius Antoninus Philosophus 161-180.
Arcadius 383-408.
Arduinus 1012-1015.
Arnulphus 891-903.
Artavaſtus Tyrannus sub Constantino Copronymo.
Artemius sive Anastasius II. 713. seq.
Attalus Tyrannus sub Honorio.
Augustus anno Christi 14. defunctus
Augustulus 475. seq.
Avidius Cassius, Tyrannus 175.
Avidius 455. seq.
M. Aurelius Antoninus ab A. 161-180.
M. Aurelius Quintillus 270.
Aurelianus 270-275.
Aureolus Tyrannus sub Gallieno.
Balbinus 237. seq.
Balduinus Flander 1204-1206.
Balduinus II. 1237-1260.
Balistæ Tyrannus sub Gallieno.
Bardanius Tyrannus sub Nicephoro ὁ πρὸ γερικῶν.
Bardas 860-866.
Bardas Phocas, Tyrannus sub Joanne Zimisce.
Basiliscus tyrannus 475.
Basilius Macedo 866-889.
Basilius II. Bulgaroctonus 976-1025.
Bassianus Tyrannus sub Constantino Magno.
Jacobus Bauci⁹ Andriæ Dux. Imperatoris titulo usus 1374.
Berengarius 915.
Berengarius II. 950.
Bonofus Tyrannus sub Probo.
Britannio sive Vetrano Tyrannus sub Constantio Constantini F.
Cajus Caligula 37-41.
Nicolaus Canabus 1203.
Caracalla 211-217.
Carausius Tyrannus sub Maximiano Herculis.
Carinus 283. seq.
Carolus M. 800-815.
Carolus Calvus 877. seq.
Carolus Crassus 879-891.
Carolus IV. 1346-1378.
Carolus V. 1519-1558.

Cava-

- Carolus VII.* 1711.
Carolus Valesius, titulo tenus Imperator 1330.
Carus 282. seq.
Avidius Cassius 175. *Tyrannus.*
Catharina Valesia, titulo solo usque 1308.
Celsus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Conserinus, ex iudem.
Christophorus Romani Lacapeni F. 919. seq.
Claudius 41-54.
Claudius Gothicus 268-270.
Commodus 180-192.
Comneni, vide Alexius, Joannes, Isaacius, Manuel.
Conradus I. 912-919.
Conradus II. 1025-1040.
Conradus III. 1138-1152.
Conradus IV. 1250-1254.
Constans Constantii frater 337-350.
Heraclius Constans 642-668.
Constantinus Magnus 306-337.
Constantinus II., Magni F. 337-340.
Constantinus III. Heraclii F. 640.
Constantinus IV. Pogonatus 668. ad 685.
Constantinus V. Copronymus siue Cabalinus 741-775.
Constantinus VI. Chazari F. 780-797.
Constantinus VII. Porphyrogenicus 912-959.
Constantinus VIII. Romani jun. Filius 976-1028.
Constantinus IX. Monomachus 1042-1054.
Constantinus Ducas 1059-1067.
Constantinus Palæologus 1448-1453.
Constantius Chlorus 305. seq.
Constantius, Constantini F. 337-360.
Cyriades è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Decentius tempore Constantii.
Decius 249-251.
Delmatius tempore Constantii.
Desiderius itidem.
Diadumenianus Macrini F.
Diocletianus 284-305.
Domitianus 81-96.
Domitius Domitianus è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Ducas. Vide Alexius, Joannes Michael, & Constantinus.
Ecbertus anti Cesar Henrici IV. 1087.
Etruscus Decii F.
Eudocia Michaelis Parapinacci mater 1067-1071.
Eugenius Tyrannus Theodosii Majoris tempore.
Euphemius Tyrannus tempore Mich. Balbi.
Ferdinandus I. 1558-1564.
Ferdinandus II. 1619-1637.
Ferdinandus III. 1637-1658.
Firmus Tyrannus sub Aureliano.
Firmus Tyr. sub Valentiniانو.
Florianus Taciti frater 276.

- Fridericus I. Barbarossa sive Ahenobarbus.* 1152-1190.
Fridericus II. 1212-1250.
Fridericus III. Pulcher 1314-1323.
Fridericus IV. 1440-1494.
Galba 68.
Galerius Maximianus 305-313.
Gallus 251-253.
Gallienus 253-268.
Geta 211.
Glycerius 473. seq.
Gordianus Pater 236. seq.
Gordianus filius 236 seq.
Gordianus nepos 238-244.
Gratianus 376-383.
Gratianus Tyrannus Honorii tempore.
Guido Anticæsar Arnulphi 891.
Guilelmus Hollandus 1254-1273.
Hadrianus 117-138.
Haniballianus Constantii tempore.
Harduinus 1012-1015.
Heliogabalus 218-222.
Henricus I. Auceps 919-938.
Henricus II. 1003-1025.
Henricus III. 1040-1057.
Henricus IV. 1057-1105.
Henricus V. 1105-1126.
Henricus VI. 1190-1198.
Henricus VII. 1308-1314.
Henricus Balduini Frater 1206-1216.
Henricus Hassie Landgravius 1245. sq.
Heraclius 610-640.
Heracleonas 641.
Herennianus è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Hermannus Anticæsar Henrici IV. 1081-1087.
Herodes Odenati F. è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Honorius 395-423.
Severus Hostilianus 245.
C. Valens Hostilianus 251.
Joannes Tzimisces 969-975.
Joannes Ducas, Batazes 1222-1255.
Joannes Bryennius 1228-1237.
Joannes Lafcaris 1259. seq.
Joannes Comnenus, Καλοϊωάννης. 1118-1143.
Joannes Palæologus 1341-1347. & 1355-1384.
Joannes Cantacuzenus. 1347-1355.
Joannes Palæologus junior Manuelis F. 1419-1448.
Jodocus Barbatius 1411.
Josephus 1705-1711.
Jovianus 363. seq.
Jovinus Tyrannus tempore Honorii.
Irene Constantini Chazaridis mater 780-790. & 797-802.
Isaacus Angel⁹ Comnenus 1186-1195. & 1203.
Isaacus Comnenus 1058. seq.
C. Julius Cæsar occisus A. 45. ante Christum natum.
Did. Julianus 193.
Fl. Julianus Apostata 361-363.
Justinianus Magnus 527-566.
Justinianus II. Rhinotmetus 685-695. atqve iterum 705-711.
 Cccccc
 Justi-

Libri 5ti Pars Altera.

- Michael IX. Palæologus junior. 1321.
 Mizizus sive Mezentius Tyrannus sub Constantino Pogonato.
 Julius Nepos 474 seq.
 Nepotianus Tyrannus tempore Constantii, Constantini M filii.
 Nero 54-68.
 Nerva 96-98.
 Nicephorus ὁ δὲ τὸν γένειον. 801-811.
 Nicephorus II. Phocas 963-969.
 Nicephorus Bryennius, Anticæsar Nicephori Botaniatæ.
 Nicephorus Botaniates. 1078-1081.
 Nicôlaus Canabus 1203.
 Nigrinianus Tyrannus sub Maximino.
 Numerianus 283. seq.
 Nymphidius Tyrannus sub Nerone.
 Othavianus Augustus. A.C. 14. defunctus.
 Odenatus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
 Olybrius 472.
 Ostro 68.
 Otto Magnus 938-974.
 Otto II. 974-984.
 Otto III. 984-1003.
 Otto IV. 1208-1212.
 Palæologos vide in Andronico, Constantino, Joanne, Manuele & Michæle
 Pertinax 193.
 Pescennius Niger, antiCæsar Didit Juliani.
 Petronius Maximus 455.
 Petrus Curtiniacus 1216-1218.
 Philippicus Bardanis F. 711-713.
 Philippus Arabs 244-249.
 Philippus II. 1198-1208.
 Philippus Curtiniacus, titularis. 1272.
 Philippus II. & III. Principes Tarrentini, itidem titulares 1326. &
 Phocas 602-610. (1352.
 Pifo è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
 Postumus Pater ex iisdem Tyrannis.
 Postumus filius, ex iisdem.
 L. Priscus Tyrannus sub Decio.
 Probus 276-282.
 Procopius Anticæsar Valentis.
 Proculus Tyrannus sub Probo.
 Pupienus Maximus 237. seq.
 Quictus è triginta Tyrannis sub Gallieno.
 M. Aurelius Quintillus 270.
 Regillianus è triginta Tyrannis.
 Richardus Anglus, electus 1263.
 Robertus Curtiniacus 1221-1228.
 Robertus II. titulo Imperatoris usus 1346.
 Rodolphus I. Habsburgicus 1273-1292.
 Rodolphus II. 1576-1612.
 Rodolphus Suevia Dux, antiCæsar Henrici IV.
 Romanus Lacapenus 919-944.
 Romanus II. Constantini Porphyrogeniti F. 959-963.
 Romanus III. Argyrus. 1028-1034.
 Romanus Diogenes 1067-1072.
 Romulus Augustulus 475. seq.
 Rupertus 1400-1411.
 Cccccc 2

Jul.

- Jul. Sabinus Tyrannus sub Vespasiano.*
Saturninus è trīginta Tyrannu Gallieni
tempore.
Saturninus Tyrannus sub Probo.
Sebastianus Tyrannus sub Honorio.
Clodius Septimius Albinus, antiCesar
Septimii Severi.
Septimius Severus 193-211.
Alexander Severus 222-235.
Severus Lucanus 461-465.
Sigismundus 1411-1438.
Stavratius 803-811.
Stavratius Tyrannus sub Constan-
tino Chazari F.
Sylvanus Tyrannus sub Constantio, Con-
stantini M. filio.
Tacitus 275. seq.
Tetricus Pater è trīginta Tyrannis sub
Gallieno.
Tetricus Filius ex iisdem.
Theodora Michaëlis μεθυσῶ μα-
ter 841-855.
Theodora Zoës soror 1054-1056.
Theodorus Lascaris 1205-1222.
Theodorus Lascaris junior 1255-
1259.
Theodosius Magnus 379-395.
Theodosius junior 408-450.
Theodosius Adramyttenus 715.
seq.
Theodosius Mauritiū Imp. filius à
patre consors Imperii factus.
Theophilus 829-841.
Theophylactus 813.
Thomas (Constantinus) Tyran-
nus sub Michaelē Balbo.
Tiberius 14-37.
Tiberius II. Thrax. 578-582.
Tiberius III. Apfimar. 698-
705. (tempore.)
Timolauus è trīginta Tyrannu Gallieni
Titus Vespasianus 79-81.
Titus Tyrannus sub Maximino.
Trajanus 98-117.
Trebellianus è trīginta Tyrannis.
Trebonianus Gallus 251. seq.
Vabalathus, ex iisdem.
Jul. Valens Tyrannus sub Decio.
Valens, Valentiniani frater 364-
378. (tempore.)
Valens è trīginta Tyrannis, Gallieni
Valens Tyrannus atate Maxentii.
Valentinianus senior 364-375.
Valentinianus junior 375-392.
Valentinianus III. 425-451.
Valentinus Tyrannus sub Valentiniano
seniore.
Valerianus 253-260.
L. Verus 161-169.
Fl. Vespasianus 69-79.
Titus Vespasianus 97-81.
Trebonianus 252.
Vetricio sive Britannio, Tyrannus sub
Constantio, Constantini M. filio.
Victorinus Pater, è trīginta Tyrannis,
Gallieni tempore.
Victorinus filius, ex iisdem.
Vindex Tyrannus, sub Nerone.
Vitellius 69.
Volusianus Treboniani F. cum Patre
252.
Wenceslaus 1378-1400.
Zeno Isaurus 474-491.
Zoë Constantini Porphyrog. ma-
ter 912-919.

Cata-

A.
 Ale.
 Alex.
 Alyp.
 Anal.
 Anac.
 Mich.
 And.
 Ange.
 Anthi.
 555.
 Anchin.
 Anton.
 821-8.
 Antoniu.
 Antoniu.
 Antoniu.
 Arfacius.
 Arsenius.
 Athanasi.
 monte.
 1302-
 Athanasi.
 Metrop.
 & 1653.
 Athanasius.
 1671.
 Athenagor.
 10. ante C.

Catalogus Patriarcharum CPol, ordine Alphabetico compositus.

L. *Latinos.* T. *titulares denotat.*

A Cadius ab A. C. 471. ad 489.
Ægidius Viterbienſis L. T.
1524.

Alexander 317-340.

Alexius Studii Abbas 1025-1043.

Alypius 14. *ante Conſtantinum M.*

Anaſtaſius 730-754.

Anatolius 449-458.

Michaël Anchiālī 1169-1177.

Andreas Apoſtolus 1.

Angelus Cornarius L. T. 1400.

Anthimus S. Anthemius Trapez.
135. (1621.

Anthimus Adrianopolitanus poſt

Antonius Caſſimata, Sylæi Episc.

821-832.

Antonius Cavleas 893-895.

Antonius Studii Abbas 974-979.

Antonius IV. 1388-1396.

Arſacius 404-406.

Arſenius Autorianus 1255-1264.

Athanafius Macedo, Monachus ex

monte Gano 1289 - 1293. &

1302-1310.

Athanafius Patellarus, Cretenſis,

Metropolita Theſſalonic. 1633.

& 1653.

Athanafius Rhaideſti poſt Ann.

1671.

Athenagoras ſive Athenogenes,

10. *ante Conſtantinum M.*

Athenodorus 11. b. *ante Conſt.*

Atticus 406-425.

Baſilius Scamundrenus 970-974.

Baſilius Camaterus 1183-1186.

Joannes Beccus ſive Veccus. 1274.

Beſſario L. T. 1473. (1282.

Bonaventura Calatagirol L. T.

1592.

Bonifacius Bevilaqua L. T. 1590.

Joannes Calecas 1333-1347.

Callinicus Pruſæ, poſt 1680. &

1687.

Calliſtus 1350-1362.

Calliſtus Xanthopulus 1395.

Baſilius Camaterus 1183-1186.

Joannes Camaterus 1198.

Antonius Caſſimata 821-832.

Theodorus Caſſiteras 815-821.

Antonius Cauleas 893-895.

Mich. Cerularius 1043-1059.

Caſtinus ſive Ceſtinus ſive Con-

ſtantinus 19. *ante Conſtanti-*

num M.

Charito 1177.

Nicolaus Chryſoberges 983-996.

Lucas Chryſoberges 1155-1169.

Jo. Chryſoſtomus 400-404.

Clemens Iconii 1662.

Fabius Columna L. T. 1550.

Conſtantinus *ſupra in Caſino.*

Ccccc 3

Con-

- Constantinus Cancellarius 674-
676.
 Constantinus Iconomachus, Syl-
 laxi Episcopus, 754-766.
 Constantinus Lichudes. 1059-
 1064.
 Constantinus Chliarenus, Dia-
 conus 1154.
 Angelus Cornarius. L. T. 1400.
 Marcus Cornarius. L. T. 1053.
 Cosmas Hierosol. 1075-1081.
 Cosmas Atticus 1146. seq.
 Cosmas Sozopol. 1293-1302.
 Cyriacus seu Cyrillianus. 18. *ante*
Constantinum M.
 Cyriacus II. 595-606.
 Cyrillus Contari, Berrhoënsis.
 1632. 1634 seq 1638.
 Cyrillus Lucaris 162 1.1624-1632.
 1632. 1633. 1637.
 Cyrillus ὁ Σπάρτης Tornobi 1652.
 Cyrus 705-711. (1656.
 Demetrius *sive* Domitius 21. *ante*
Constantinum M.
 Demophilus Arianus 370-381.
 Diogenes 7. *ante* Constanti-
 num M.
 Dionysius Philippoleos, post A.
 1470. & post 1487.
 Dionysius Larissæ, ὁ Σπάρτης 1660.
 1666.
 Dionysius Muselimes 1671. ac
 deinde quartum restitutus.
 Domitius, vide supra in Deme-
 trio.
 Dositheus 1191.
 Eleutherius. 8. *ante* *Constantinum M.*
 Epiphanius 520-535.
 Epiphanius qui postea Polyev-
 ctus. 956-970.
 Esaias 1323-1333.
 Evagrius 370.
 Eudoxius Arianus 360-370.
 Eugenius 22. d. *ante* *Constanti-*
num M.
 Euphemius Evchaita 489.
 Eusebius Nicomediensis 340-343.
 Eustathius 1019-1025.
 Eustratius Garides 1081-1084.
 Euthymius Syncellus 906-911.
 Euthymius II. 1410 1416.
 Eutychius 552-565. & 577-581.
 Evzoius 12. *ante* *Constantinum M.*
 Fabius Columna L. T. 1550.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Felix. 9. *ante* *Const.*
 Flavianus 446-449.
 Flavitas sive Flavianus II. 489.
 Franciscus Pisarus L. T. 1545.
 Gabriel Thessalonicensis post A.
 1594.
 Gabriel Chalcedonis, 1702.
 Gennadius 458-471.
 Georgius Scholarius in Patriar-
 chatu Gennadius 1454-1460.
 Georgius Cyprius 679-683.
 Georgius Cyprius alter, quem ma-
 le Zonaras Patriarcham CPol.
 tempore Constantini Copro-
 nymi facit. Vide Allatium de
 Georgiis p. 315 seq.
 Georgius sive Gregorius Cyprius.
 1283-1289.
 Georgius sive Gregorius Mama
 Melis

- Melissenus 1445-usque ad captam à Turcis CPol.
 Georgius Xiphilinus 1192-1198.
 Gerasimus Tornobi post 1671.
 Gerasimus Monachus 1320.
 Germanus Cyzici Metrop. 715-730.
 Germanus Nauplius 1226-1239.
 Germanus Malchut 1267.
 Gervasius L. 1215-1220.
 Gotio L. T. 1331.
 Gregorius Nazianzenus 181.
 Gregorius Cyprius 1283-1289.
 Gregorius Amaseæ 1623.
 Gregorius protosyncellus 1445-1453.
 Marinus Grimani L. T. 1545.
Grullus sive Gryllus à Michale 1190-1195 per jocum creatus.
 Gvilelmus L. T. 1362.
 Henricus L. T. 1345.
 Hieronymus Laudus L. T. 1474.
 Hugolinus L. T.
 Jacobus post 1675. & iterum.
 Jacobus Vissius L. T.
 Jeremias Sophiæ Metropol. post 1519. & 1520.
 Jeremias Tranus, Larissæ 1572. & 1582. & post 1587.
 Ignatius 846-857. & 867-877.
 Joachimuspst 1500.
 Joannes Chrysofomus 400-404.
 Joannes Cappadox 518-520.
 Joannes Antiochenus Scholasticus 565-577.
 Joannes Nefkevtes sive jejunator 582-595.
 Joannes Proteclicus 669-674.
 Joannes Diaconus 711-715.
 Joannes Camaterus 1193.usque ad captam urbem à Latinis.
 Joannes Iconomachus 832-842.
 Joannes Xiphilinus 1064-1075.
 Joannes Hieromnemon. 1111-1134. (1282).
 Joannes Beccus sive Veccus 1274-
 Joannes Glycis 1316-1320.
 Joannes Michaël L. T. 1485.
 Joannes de Abbatis villa. L. 1246.
 Joannicius Sozopol. 1520.
 Joannicius Heracleæ. 1646. & 1651. & 1655.
 Joasaphus sive Josephus Ephesi Metrop. 1416-1439.
 Joasaphus Hieromonachus post 1460.
 Joasaphus sive Josaphatus Adrianopoleos Metrop. post 1550.
 Josephus Galefii 1268-1274. & 1282.
 Josephus sive Joasaphus Ephesi Metrop. 1416-1439.
 Isidorus Buchiras 1347-1349.
 Isidorus Hieromonachus 1460.
 Isidorus L. T. ante 1473.
 Laurentius 13. ante Constantinum M.
 Lempianus 16. ante Const.
 Leo Styppiota 1134-1143.
 Leonardus L. T. post 1301.
 Leontius Theotocites 1190.
 Lucas Chrysoberges 1155-1169.
 Macarius 1376-1380.
 Macedonius hæreticus 343-360.
 Macedonius II. 496-511.

Ma-

- Manuel (al. Maximus) 1480.
 Marcus, 17. *ante Constantinum M.*
 Marcus Hieromonachus post
 1460.
 Marcus Cornarius, L. T. 1503.
 Marinus Grimani L. T. 1545.
 Matthæus Joanninorum Metro-
 pol. 1594. & 1595. 1600.
 Matthæus 1397-1410.
 Matthæus L. 1221-1226.
 Maximianus 431-434.
 Maximus (al. Manuel) 1480.
 Maximus Serrarus, post 1488.
Melitus Πηγάς vicario nomine
 1594.
 Mennas 536-552.
 Methodius Cyzici Episc. 842-
 846.
 Methodius II. 1240.
 Methodius Heracleæ post 1662.
 Metrophanes 307-317.
 Metrophanes Cyzicenus 1439-
 1445.
 Metrophanes Cæsareæ Metropol.
 post 1560. & 1581.
 Michaël Cerularius 1043-1059.
 Michaël Autorianus 1206-1214.
 Michaël Ὁξείτης 1143-1146.
 Michaël Anchiali 1169-1177.
 Nectarius 381-400.
 Neophytus ἐγκλησιος 1154. dub.
 Neophytus Athen. 1599. & 1607-
 1611.
 Neophytus Heracleæ Episc. 1636.
 Neophytus Hadrianopoleos 1686
 Neophytus junior, Heracleæ Me-
 tropol. 1708.
 Nestorius 428-431.
 Nicephorus 806-815.
 Nicephorus Ephesinus 1260.
 Nicetas Slavus, Evnuchus 76
 780.
 Nicetas Muntanes 1186-1190.
 Nicolaus Mysticus 895-906.
911-915.
 Nicolaus Chrysoberges 983-99
 Nicolaus Muzalus 1147-1151.
 Nicolaus Grammaticus, 108
 1111.
 Nicolaus L. 1232-1253.
 Nicolaus L. T. 1340.
 Nilus 1380-1388.
 Nipho 1312-1314.
 Nipho Thessal. post 1486. & it-
 rum post 1490.
 Onesimus 3. *ante Constantin. M.*
 Pachomius Zichnarum Metro-
 pol. post 1500.
 Pachomius Batistas, Lesbios 158
 Paisius Larissæ 1654. & 1655.
 Pantaleo Zuffiganus L. 1253-126
 Parthenius Adrianopoleos 163
 Parthenius Adrianop. junior.
 1644. & 1648.
 Parthenius Chii Episc. 1656.
 Parthenius Cumcumis, Prusæ Me-
 trop. 1657. & 1661. & 1670. &
 post 1671. & post 1675.
 Paulus 340. & iterum 343.
 Paulus presbyter 641-655.
 Paulus à Laicis 686-693.
 Paulus Cyprius 780-784.
 Paulus L. T. 1366.
 Pertinax 15. *ante Constantin. M.*

- Petrus Apostolus 1. in not.
 Petrus Diaconus 655-666.
 Petrus L. T. 1323.
 Petrus Thomas L. T. 1366.
 Philadelphus 22. c. *ante Constant. M.*
 Philotheus 1354 & 1362-1376.
 Photius 857-867. & 877-886.
 Phraitas sive Flavitas 489.
 Franciscus Pifarus L. T. 1532.
 Plutarchus 5. *ante Constantinum M.*
 Polycarpus 4. *ante Const.*
 Polycarpus secundus. 11. *ante Const.*
 Polyevctus 956-970.
 Presbyter quidam. 22. b. *ante Constantinum.*
 Probus 22. *ante Const.*
 Proclus 434-446.
 Prosper Rebiba L. T. 1577.
 Pyrrhus 639-641. atque iterum 655.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Raphaël Hieromonachus Servius post 1470.
 Raphaël Methymnæ Episc. 1600-1607.
 Prosper Rebiba L. T. 1577.
 Scipio Rebiba L. T. 1565.
 Robertus L. T. 1341.
 Rufinus 22. c. *ante Constantinum M.*
 Scipio Rebiba L. T. 1565.
 Sedechias sive Sedecion 6. *ante Const.*
 Sergius Diaconus 610-639.
 Sergius Monachus 999-1019.
 Simeon Hieromonachus Trapez. post 1460. atque iterum post 1470.
 Simon L. 1226-1232.
 Sifinnius 425-428.
 Sifinnius Magister 996 999.
 Stachys 2. *ante Constantinum M.*
 Stephanas Leonis Imp. frater 86-893.
 Stephanus Amaseæ Metropolit. 925-928.
 Tarasius 784-806.
 Taratus (al. Titus) 20. *ante Constantinum Magnum.*
 Theodorus presbyter 676-678. & 683-686.
 Theodorus Spatharocandidati F. 821.
 Theodorus Copas, Irenicus 1215.
 Theodosius Monachus, Boradiotes. 1178-1183.
 Theodosius sive Theodotus 1151. seq.
 Theodotus Cassiteras, Melissenus 815-821.
 Theoleptus Joanninorum Metropol. post 1512.
 Theoleptus Philippopoleos 1587.
 Theophanes Athenarum Episc. 1594.
 Theophylactus Romani Lacapenni Imp. Filius 933-956.
 Thomas Diaconus 606 610.
 Thomas II. 667-669.
 Thomas Maurocenus L. 1204-1215.
 Timotheus 511-517.

D d d d

Timo-

Timotheus Patrarum Episcopus, Joannes Veccus 1274-1282.
 post 1610. Joannes Xiphilinus 1064-1075.
 Trypho 928-931. Pantaleo Zuffiganus L. 1153-1160.

XXXI. Hæc de Historia CPolitana, ejusque Græcis scriptoribus dixisse sufficiat, quibus unicum subjungere juvat Gallum *Goffridum de Villeharduin* * sive *de Villa Harduini*, Campaniæ Gallicæ Marescalcum (Marechal de Champagne & de Romanie) qui Historiam CPolis à Francis Venetisque A. 1204. captæ, cui ipse interfuit, fideliter descripsit ab A. 1198. ad 1207. Gallico illius ætatis sermone, qui cum ab hodierno usu in non paucis abhorreat, *Blasius Vigenarius* qui primus eam novem libris arbitrato suo divisam edidit, recentiore Gallicam interpretationem per singulas paginas apposuit, Paris. 1584. 4. Hinc sine ejusmodi interpretatione, sed ex emendatione MS. Veneto prodit Lugd. 1601. fol. divisa in sectiones CCLVII. Denique *Cangius* Paris. 1657. fol. utramque harum editionum cum MS. membranaceo Regio contulit, Petri quoque Pithoei notulis ineditis usus, quas marginibus ille Vigenarianæ editioni alleverat ex MS. Codice, & ex primis foliis editionis Villeharduini quæ jussu Reip. Venetæ A.C. 1573. imprimi cœpit, sed postea suppressa est. Adjunxit Cangius varias Lectiones in margine, & Vigenarii exemplo interpretatorem recenti idiomate Gallico: sectionum divisionem servavit ex editione Lugdunensi, subjunxitque è Bibl. Regia Historiam brevem Imperatorum CPolitanorum Latinorum ab urbe capta usque ad 1243. petitam ex Historia Galliæ, scripta versibus Gallicis à *Philippo Muskes* Episcopo Tornacensi (qui A. 1282. obiit) & hætenus inedita, p. 212-229. Denique p. 230. 231. *appendicem latinam* Villeharduino in MS. Regio à Veneto aliquo temporibus Andronici Palæologi subjectam annexuit. Post Observationes Cangii, quibus Villeharduinus & Historia illius ætatis ex omni genere scriptorum erudire illustratur, & Rhamnusi, Outremanni aliorumque recentiorum hallucinationes subinde castigantur, sequitur ejusdem glossarium veterum vocum Gallicarum, quibus Villeharduinus utitur pag. 354-370.

Non

* A Græcis scribitur Βιλαρδύν, ut apud Acropolitam c. 47. ubi Achææ & Peloponnesi Princeps hoc nomine memoratur. Confer Elogium Villeharduini & Genealogiam ejus familiæ, notis à Cangio præmissam.

Non minoris momenti est, quæ Villeharduino subjuncta alteram Voluminis partem constituit, & tota Cangii industriæ debetur, Gallice itidem scripta & singulari studio ex fide dignis monumentis ordine temporum digesta Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Gallis ab A. 1198. usque ad tempus captæ urbis à Turcis. *Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs François, contenant ce qui s'est passé de plus memorable dans cet Empire, depuis que les François s'en rendirent maîtres, jusques à ce que les Turcs s'en sont emparez: dans laquelle la suite des Empereurs François, des Patriarches de Constantinople Latins, des Roys de Thessalonique, des Princes de la Morée & d'Asie & d'Epire, des Ducs d'Athènes, de Duras, de Nicée, des Seigneurs de Négrepont, de Metelin, & autres sont decrites, (pagg. 326.) avec un recueil de plusieurs titres & autres pièces non encore publiées, tirées tant du Tresor des Chartes du Roy, que d'ailleurs, pour servir de preuves à cette Histoire (pagg. 85.)* Paris. 1657. fol. pagg. Raro obvium est hoc opus, in illa quidam Historiæ parte necessarium, quod licet unico modico volumine constar, & nullis iconibus ære descriptis superbit, tamen venit pretio quinquaginta amplius marcarum Lubecensium.

XXXII. Villeharduino jungere juvabit Innocentii III. Papæ Epistolæ, & Guntherum Monachum Parisiensem, Ord. Cisterciensis, eorundem temporum scriptorem, qui latine tradidit Historiam captæ à Latinis CPolcos, editam in Henrici Canisii T. V. Lectionum Antiquar. p. 358. Monachii, 1604. 4. tum alios plures qui Christianorum Europæorum expeditiones in terram sanctam ab A. C. 1080. ad 1291. (quo Syria & Palæstina amissa est) descriperunt, imprimis volumina duo hortantibus Francisco Pithæo & Paulo Petavio collecta à Jacobo Bongarsio, & Hanovix 1611. fol. edita sub titulo: *Gesta DEI per Francos*, in quibus scriptores latini illius vel paullo seqvioris ætatis præter Anonymos, Robertus Monachus Hierosolymitanæ Historiæ & belli Christianorum adversus Saracenos scriptor, Basil. 1533. fol. pridem vulgatus: tum Baldricus, Raimundus de Agiles, Albertus Aqvensis, Fulcherius Carnotensis, Gauterius, Gvibertus Abbas quem habeo scriptum ante CCC. annos in membrana, Gvilelmus Tyrius scriptor præcipuus, & Jacobus de Vitriaco, cujus Historia Orientalis & Occidentalis prodierat Duaci 1597. 8.

Benedicti de Accoltis de bello à Christianis contra Barbaros gesto, pro Christi sepulchro & Judæa recuperandis. Venet. 1532. 4. Basil. 1544. 8. Dddd 2 An-

- Annalium scriptores , Baronius , Bzovius , Pagius , Odoricus Raynaldus , Spondanus : Lexicorum item Historicorum concinnatores ut Morerius in *Croissade*. Cangii glossar. in *Crux*.
 Histoire des gverres des Chrétiens contre les Turcs, par Aubert, Paris. 1559. 4.
 Belli sacri Historia , edita à Johanne Mabillonio , Musei Italici T. 1. p. 131. seqq.
 Jac. Benzeli Palæstina , sive de terra Promissionis & Sveonum Gothorumque expeditionibus sacris dissertationes duæ Geographico-Historicæ. Upsal. 1703. 8.
 Jo. Henr. Bœclerus in diss. de passagiis , T. 1. dissertationum Academicarum p. 581. seqq. ad Æneæ Sylvii Orationem super hoc argumento Romæ A.C. 1452. habitam ad Nicolaum V. Pontificem nomine Friderici III. Imperatoris , pro svadenda in terram sanctam expeditione.
 Jo. Franciscus Buddeus in selectis Juris Naturæ & Gentium, dissertatione 2.
 Jac. Gretserus in Apologia cruciatarum expeditionum Tom. 3. de Cruce , lib. 2.
 Commentarii duo Historici , antea inediti, alter de Regibus vetustis Norvvagicis, alter de profectione Danorum in terram sanctam circa A. 1184. susceptam , eodem tempore ab incerto auctore conscriptus , & primum editus à Bernh. Caspare Kirchmanno, Amstelod. 1684. 8. Confer etiam Janum Bircherodium lib. de Ordine Elephantino cap. VIII. seq. p. 51. seq.
 Joannes Leunclavius scriptor præclarissimus in Annalibus , Historia & Pandectis Turcicis , quæ sæpius excusa latine & in alias etiam lingva translata sunt.
 Stephanus Lusignanus in Historia regnorum Hierosolymorum Cypri & Armeniæ , Paris. 1613. 4. Gallice.
 Lud. Maimburgii , S. I. Histoire des Croisades pour la delivrance de la terre sainte, Paris. 1675. & Amst. 1682. 12. quatuor Volum.
 Jo. Molani de sacra militia Ducum & Principum Brabantæ , cum notis Petri Louvii , Sylvæducentis. Antvverp. 1592. 8. Confer Clariss. Burchardi Gothelf Struvii Bibliothecam antiquam T. 1. p. 214. seq.

L'im-

L' imprese & espeditioni di Terra santa, & l'acquisto fatto del Imperio di CPoli dalla Republica di Venetia, doppo l'anno 1198. infino al 1205. da Andrea Morefini. Venet. 1627. 4.

Passage d'outremer de Godefroy de Boullion. Paris. 4.

Passages d'outremer par les François. Paris. 1518 fol.

Petri d'Outremanni CPolis Belgica, sive de rebus à Balduino & Henrico Imperatoribus CPol. ortu Belgis libri V. addito libro singulari de excidio Græcorum, cum notis uberioribus. Tornaci 1643. 4.

Adami Rechembergii Exercitatio de prima expeditione Cruciata, in ejus diss. Historico politicis T. 2. p. 474. seq.

Pauli Rhamnusii de bello CPolitano & Imperatoribus Comnenis per Gallos & Venetos restitutis, qvo in opere Villeharduini vestigiis insistit. Venet. 1603. & curante Jac. Gaffarello, ibid. 1634. fol. & Italice 1604. 4.

Chronicon Hierosolymitanum, sive de bello sacro Historia, libris XII. edita à Reinerio Reineccio. Helmst. 1584. 4. Auctor est Albertus Aquensis, in Gestis DEI per Francos iterum, recusus.

Frid. Sylburgii Saracenica pag. 107. seq. ubi duodecim expeditiones cruciatæ recensentur.

Hermannus Witsius in Dodecade Exercitationum Tom. 2. Miscell. Exercitatione duodecima, quæ est Hierosolymæ Historia. § 41-47.

XXXIII. Præter Villeharduinum & Historiam CPolitani sub Imperatoribus Gallis, *Carolus Fraxinetus* (DU FRESNE) *Dominus* DU CANGE, Regi Galliæ à Consiliis & Franciæ apud Ambianos Quæstor, etiam aliis multis nominibus de Historia, rebus, & antiquitatibus CPolitani ita præclare promeruit, ut ad eorum lucem unus industria sua plus videatur contulisse, quam ceteri universi. Nam ne de Chronico Paschali, cui immortalis est, atque de Zonaræ Annalibus ab eo recensitis & illustratis dicam, de quibus supra p. 142. & 156. commemini: neque repetam quæ de ejus notis in Pauli Silentarii descriptionem Templi Sophiæ pag. 79. & de observationibus in Nicephorum Gregoram p. 321. & in Nicephorum

Dddd 3

rum

rum Bryennium, Annæ Alexiadem & Cinnamum pag. 344. 39: 398 dicta à me sunt, quibus descriptionem CPoleos ex *Christophoro Bondeimontibus* Florentini opere inedito ad Cardinalem Jordanum 1422. composito adjunxit: his omnibus veluti cumulus quidam cedunt duo opera pulcherrima & elaboratissima, quibus in lectio scriptorum Hist. Byzantinæ cum fructu versatur⁹ carere nemo potest. Unum est *História Byzantina duplici Commentario illustrata*, quorum prior *miliis ac stemmata Imperatorum CPolitanorum*, cum eorundem *Autorum nomismatibus* & aliquot Iconibus, præterea familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: alter continet *Constantinopolin Christianam* sive descriptionem Urbis celeberrimæque ejus ædificiorum ac monumentorum, qualis extitit sub Imperatoribus Christianis, ex omnium scriptorum genere summo studio quatuor libris contextam & accuratam. Paris. 1680. fol. Additamenta & emendationes ad hoc opus subjunxit Cangius notis suis in Zonaram T. 2. ad calcem *dissertati de hebdoma CPolitana* p. 145. seq.

Alterum est * *Glossarium ad scriptores Media & infima Græcæ* in quo laudatissima Joannis Meursii industria, qui primus in hoc genere elaboraverat, vulgatoque Glossario Græcobarbaro Lugd. Bat. 1610 cum bis mille fere vocabulorum accessione 1614. 4. egregiam facie hæc literis accenderat, plura vero omiserat & inexplorata reliquerat, innumeris partibus vincitur, & Græca vocabula novæ significationis, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Iatrica, Botanica, Chymica explicant eorum notiones & originationes reteguntur: complures ævi meritis & mores, dignitates Ecclesiasticæ & Monasticæ, Palatinæ, quamplurima alia observatu digna & ad Historiam præcipue Byzantinam spectantia ex editis atque ineditis monumentis recensentur explicantur. ** Lugd. 1688. fol. Præmissa *Simonis Portii* Romani Doctoris

* *Ingeni ingenium opus* dicitur Cotelærio notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ Tom. p. 655. Cangius ipse *vir ad miraculum doctus* T. 1. p. 733. Obiit ex dysuria (quæ Patrem quoque ejus abstulerat) Parisiis X. Cal. Nov. 1683. de cujus vita & scriptis videndus Carolus Peraltus in elogiis illustrium Galliarum virorum Tom. pag. 160. & Stephanus Baluzius Epistola ad V. C. Eusebium Renaudotum, quæ Chronico Paschali præmittitur.

** Auctor in præfatione, ab hoc opere, inquit, edendo lingua minus publici hodie sapientiam Parisienses typographos deterret. Tumque dicit: am cum Terentiano Martiano, hoc domi clausum manebit: Cum ecce vir rei Literariæ perquam studiosus

ctoris Grammatica lingvæ Græcæ vulgaris, inscripta Richelio: & ad calcem operis subjuncta Cangii appendix ad Glossarium suum. mediæ & infimæ *** Latinitatis (Parisi. 1678. fol. 3. Vol. editum & Francof. 1681. atque 1713. recusum, & nunc auctius etiam Parisiis sub prælo sudans) quod vel ideo etiam hoc loco commemorari à me convenit, quoniam annexam habet auctoris dissertationem de *Imperatorum CPolitanorum nomismatibus*, de quibus quemadmodum & de variis CPolitanis Antiquitatibus egregium nuper spicilegium accepimus à doctissimo Viro *Anselmo Bandurio*, in cuius Imperio Orientali (de quo supra p. 569. sq.) præclara in primis ad Chronologiam & Geographiam CPol. Imperii subsidia continentur. Idem jam molitur aliud Opus hoc titulo: *Imperatorum Romanorum à Trajano Decio ad Palæologos Augustos, Nomismata Latina, Græca, Ægyptiaca, omnis metalli ac moduli, distincta per classes, & quam diligentissime descripta, ac notis brevioribus illustrata, ad quindecim ferme millia, & in iis quamplurima inedita, ex quibus variorum ad tria millia in ære incisa representantur, & in fronte Nomismatum, cujusque Imperatoris vita proponitur*, Paris. 2. Tomis in fol.

XXXIV. De Scriptoribus Historiæ Byzantinæ Græcis quinquaginta, insignem & accuratum Commentarium consignavit præclarus Vir *MARTINUS HANCKIUS*, Gymnasii Elisabethani apud Uratislavienses * nuper Rector, deditque excudendum Lipsiæ 1677. 4. in quo vitas singulorum exponit copiose, scripta etiam & de scriptis judicia distinctiorem in modum recenset, eadem usque methodo, qua de Romanarum rerum scriptoribus libros duos concinnaverat, excusos ibi-

Joannes Anissonius, Lugdunensis quæ artis Typographicæ, quas sub Gryphiis, Tormentis, Rouillio, aliisque prædemonstravit in urbe floruit, reparanda gloria, dum paternum insisteret vestigiis, sedulus incumbit, Glossarii nostri Græcæ typis suis elegantissimis edendis provinciam ultro in se recepit. Cæterum typographi Parisienses injuriam sibi hac querela fieri rati, ediderunt scriptum cui titulus: *les Imprimeurs & Libraires de Paris à Messieurs les Gens des lettres*, in quo negant sibi Glossarium Græcum à Cangio unquam serio oblatum, sed ab Anissonio potius prævertente extortum è manibus, *Mais Mr. Anisson s'étant trouvé dans le même tems à Paris, nous enleva cet ouvrage.*

*** Pauca & levia sunt quæ in hoc opere notat Hadr. Valæsius in Valefisianis.

* Obiit R. Hanckius Uratislaviæ A. 1709. Ejus elogium habes in Actis Eruditorum illius Anni p. 331. in Novis Literariis Hamburgensibus p. 373. & in appendice ad Lexicon universale Historicum editum Germanice cura Rev. D. Jo. Francisci Buddei.

ibidem 1669. 1675. 4. *Id in Belgio & Anglia pro merito estimari boni Nobilissimus vir Nicolaus Heinsius index mihi fuit, cui placuit admodum, uni placuisse satius est quam multis aliis minoris commatis, inquit Chri-
nus Daumius ** Epistola ad Jo. Gebhardum, data Cygneæ 10. 1678. E Gallis vir itidem eruditissimus Joannes Boivinus in I
phori Gregoræ vita: Gregoræ Vitam accurate enarratam non ita pridem
gavit Martinus Hanckius vir doctus, & in Historiis Græcis Latinisque han-
diocriter versatus. Merito etiam idem Daumius reprehendit
gnum nescio cujus de Hanckii opere judicium, qui Vossio cum
debere scripserat. Id tamen Tibi dissimulare non possum, quidam nupes
egregium opus in programme publico non vituperare quidem ausus est, sed
frigide laudavit, maxime eo nomine, quia multa deberet Vossio. Hinc
Vossio nostrum Hanckium majore cura contuli, moxque sum expertus id
dictum. Exemplo sint Eusebius & Photius. De his quid Vossius? de priori
dem unius folii paginam, de posteriore autem ne paginam quidem dimidi-
at quam insignem de Eusebio & Photio confecit Hanckius commentarium -
hæc scriptores non adeo paucos habet, de quibus vix ullum verbum Vossius, quo
Græcos nondum tamen editos, in MStis obvios penitus ignoravit. Igitur
ut altum egisse judicetur, ego certe non satis mirari possum Viri diligentiam
dicium, ordinem, styli elegantiam & parsimoniam, qua ubivis in hoc op-
animadvertas, cui nondum vidi laborem aliquem in hoc scribendi genere pa-
quo superavit suos ipse scriptores Romanos. Nam hic equidem etsi laudem
parvam merentibus prepono Græcos istos, in quibus multa nobis mysteria pra-
sim in Photio Historica revelavit, vulgo & doctissimis etiam credita & honorata
qua figmentis esse accensenda primus nobis monstravit &c. Hujus Hanc-
quemadmodum Vossii quoque monumentis ita usum me profice
ut spicilegium Tibi post illorum menses dare, benigne lector
scriptores ab illis omissos supplere fuerim conatus, quod pro æqu-
te tua boni ut consulas rogo.*

XXXV. Denique ut constet quid libri sit quod Hambu-
A. 1686. 4. prodiit ex Schedis Rudolphi Cappelli & maxacæ† P
fessoris in Gymnasio hujus Urbis bene meriti, sub titulo Byzanti

** In Epistolis Philologico Criticis A. 1709. 8. Cygneæ editis p. 137. Vide
pag. 88.

† Obiit vir optimus A. 1684. 20 April. De cujus vita consules ubi lubebit Elogia
manorum quorundam Theologorum à Rev. D. Georg. Henrico Gæzio in la-
data Lubecæ A. 1708. p. 180.

Schema Corporis Historia Byzantina sive CPolitawa , à Constantino I. & Magno adConstantinum ultimum & miserum: monere juvat nihil aliud esse quam Catalogos Imperatorū ex Calvisio, Goltzio, aliisq; recentiorib⁹, tum icones ac descriptiones Constantini M. & Constantini Palæologi, & de capta per Turcas CPolī narrationem ex Crusii TurcoGræcia, hinc Catalogos Scriptorum Historiæ Byz. ex Labbeo, Hanckio, Vossio & Caveo: denique vitam Constantini Magni è Calvisio, Petavio, Christiano Matthiæ & Jo. Ludovico Gothofredo.

XXXVI. INDICULUS SCRIPTORUM *Græcorum*
hoc & superiore capite recensitorum.

Afteriscum qui nullum præfixum habent, de illis tantum obiter dictum est. Latini scriptores *currentibus* quas vocant *litteris* expressi.

ABgarus notarius 561.
Benedictus de Accolis 765.
 * Constantinus Acropolita 449.
 Acindynus 322.
 * Georgius Acropolita 448. seq.
 Index Episcoporum & aliorum
 ab Acropolita laudatorum.
 452. seq.
 * Agapeti scheda regia 570 seq.
 Agapeti plures 570.
 * Agathias Myrinæus 260. sq. In-
 dex scriptorum ab eo memora-
 torum 263. seq.
Nic. Alemannus 257.
 Alexander Monachus 516. 535.
 Alexius Rharturus 695.
 Leo Alutius 241. 398. 451. ejus
σύμματα 704.
 Ammonius Monachus Raithi.
 549.

Ammonius Poëta 684.
 Amorio 114.
 Amphiloehius 516. 540. 557. ter
 * Joannes Anagnosta 486.
Anastafius Bibliothecarius 153.
 Anastafius Sinaita 521. 533.
 Anastafius Theopolitanus sive
 Antioch. Episcopus 531. 534.
 553.
 Anatolius Episcopus Thessal. 537.
 bis.
 Angyrianus Chronogr. 137. Lam-
 becius legit apud Codinum *Αν-
 γριανός*. Sed MSS. constanter
Ἀγγυριανός. Vide Bandurii Im-
 perium Orientale p. 738. 781.
 Andreas Hierosol. ArchiEpisco-
 pus Cretensis 521. 527. 533.
 534 bis. 537. 542. 544. 545. ter.
 550. 552. bis 563.

Eeeee

Andreas

Libri 5ti Pars Altera.

- Andronicus Cublides [704.](#)
 Andronicus Palæologus [479. 576.](#)
 Anian⁹/Egyptius Monachus. [135.](#)
 * Anna Comnena [390. seq. 693.](#)
 Index scriptorum ab ea memoratorum. [324. seq.](#)
 Anonymi in Apocalypsin [255.](#)
 — *appendix ad Villeharduinum* [760.](#)
 — Opus contra Barlaamum & Acyndinum [255.](#)
 — *Belli sacri scriptores*. [765. 766. 767.](#)
 Anonymi Catalogi Patriarcharum [CPol. 229. 567.](#) Episcopatum [479. 576. sq.](#) Imperatorium [CPol. 144. 229. 577.](#)
 — Prologus ad Commentaria in Aphthonium [255.](#)
 Chronicon Alexandrinum sive Paschale [142. seq.](#) Index scriptorum in eo allegatorum. [205. seq.](#)
 — Chronicon Barbaro Græcum. [693. 696. 158.](#)
 — Definitiones fidei [254.](#)
 — Demonstrationes Chronologicæ de rebus [CPol. 480. 574. 603. 687.](#)
 — *Descriptio CPoleos per XIV. regiones* [229. 577.](#) Auctor ex conjectura præstantissimi Cangii p. [288.](#) ad Villeharduinum, est Marcellinus Comes scriptor Chronici, qui Justiniani Imp. Cancellarius fuit, & Cassiodoro teste (c. 25. Divin. Lect.) *quatuordecim libellu CPolitanam Civitatem minu-*

- tissima narratione descripti.* Nisi forte minutissima narratio apud Cassiodorū non notat brevissimā, qualis est illa quam habemus, sed diligentissimā quæ minutius & scrupulosius omnia persequitur.
 — Distinctiones antiquæ Bibliorum libror. in capita. [255.](#)
 — de Hippodromo [605.](#)
 — Historia Politica & Patriarcharum, CPol. in Turco Græcia Crusii [693. 744.](#)
 — contra Iconomachos [350.](#)
 — de inventoriis artium & disciplinar. [255.](#)
 — Lexica [254. 255.](#)
 — de locis Hierosol. [705. seq.](#)
 — de Lybistri & Rhodamnes amoribus [702.](#)
 — contra Mohamedem [689. seq.](#)
 — de officiis CPol. [479.](#)
 — Oraculorum Leonis Imp. expositio [364.](#)
 — Poëta Græcobarbarus [323.](#)
 — de Russorum conversione, apud Bandurium ad Constantin. de administrando Imp. p. [112. seq.](#)
 — *Tactica* [255.](#)
 — de templo CPol. Sophiae [689.](#)
 — Theophanis continuator [342.](#)
 — alter succinctior [350.](#)
 — Vitæ SS. & Martyrum. [510. sq.](#)
 — Vitæ Apollonii & Tarsiae [696.](#)
 — de urbibus quæ nomen mutarunt [605.](#)

- Alii Anonymi pag. 143. seq. 485.
568. 573. 574. 575.
 Antiochus 254.
 Antiochi Monachi Pandectes, 695.
 Antipater Bostrensis 536. 680.
 Antonius Mytilenes 690.
 Antonius Monachus 558.
 Aphrodisianus Perfa 542.
 Appianus 492.
 Archippus Eremita sive prosmo-
 narius 514. 549.
 Arrianus 492. 127. 135.
 Arsenius Pegadensis 560.
 Arsenius Corcyrensis Episc. 512.
 515.
 Arsenius Tornobi Metropolit. 700. 698.
 Arsenius Patriarcha CPol. 321.
 Arsenius Coronæ Episcopus 700.
 Asclepiodotus 485.
 Alterius Amaleæ Episc. 547. 555.
680.
 S. Athanasius Alex. 254. 513. 535.
 560.
 Athanasius junior, Patriarcha
 Alex. 465.
 Athanasius Ephesinus 695.
 Athanasius Lauræ in monte Atho
 conditor 701.
 * Athanasius Macedo Patriarcha
 CPol. 582. seq. 322. 323.
 Athanasius ὁ ταχυγράφος 518.
 Michael Artaliata 684.
 * Anselmi Bandurii Imperium Orientale,
569. seq. Conspectus operum Nice-
phori CPol. 640. seq. Opus promif-
sum de numis Imperatorum. 767.
 Barlaam 322.
 Barnabas sive Barbas 555.
 Barsaphas 511.
 Bartholomæus Edeffenus 691.
 * Basilus Cilix 114. 130.
 * Basilii Macedonis Imp. κειφάλαια
 παρανετικά. 572. seq.
 Basilus Hierosol. Patriarcha 688.
 Basilio Magno tributa Gramma-
 tica commentatio est Moscho-
 puli 693.
 Basilus Seleuciensis 532. 539. 544.
553. 560. 563.
 Bemarchius 684.
 Bessarionis Epistola 241. 619.
 Joannes Boivin. 300. 319.
 Christophorus de Bondefontibus 768.
 Brunchius 136.
 Brutius Chronogr. ibid.
 Nicephorus Bryennius 343. seq.
 Joannes Bryennius 322.
 Josephus Bryennius 542. 544.
 qvater, 702.
 Ismaël Bullialdus 567.
 Nicolaus Cabasila. 522. 530.
 531.
 Simon Cabasila 693.
 Caddus nomen corruptum pro
 Candido 239.
 Joannes Calecas 534.
 Manuel Calecas 530.
 Callistus Metropolitæ Rhodi 698.
699.
 Callistus Poëta 685.
 Callistus Patriarcha CPol. 534.

Eeee 2

Mat-

Matthæus Camariota, vide Matth.

* Joannes Cameniata 351.

* Joannes Cananus 456. seq.

* Candidus Isaurus 239.

Carolus du Fresne, Dominus du Cange,

764. seq. 767. seq.

Antonius Cantacuzenus 684. 695.

Georgius Cantacuz. 695.

* Joannes Cantacuzenus Imp.

469. seq. 691.

Matthæus Cantacuzenus 474.

Michael Cantacuz. 696. 698.

Carolus Cantoclarus 230.

Capito Lycius 685.

Rudolphus Capellus, 768.

Cassiani Chronographia 112.

Georgius Cedrenus 155. seq. In-

dex scriptorum ab eo laudato-

rum 159. seq.

Joannes Capistranus 366.

Chæremonus Syracusanus 550.

* Laonicus Chalcocondyles 474.

Demetrius Chalcocondyles 476.

Michaël Acominatus Choniates.

402.

* Nicetas Acominatus Choniates.

400. seq.

Christodorus Thebanus 575.

Christodulus Monachus. 702.

(Joannes Cantacuzenus)

Christophorus, Alexandrinus Pa-

triarcha 688.

Chrysippus presbyter Hierosol.

514. 536.

Macarius Chrysocephalus. Vide

Macarius.

Demetrius Chrysoloras 521.

Manuel Chrysoloras 484.

Jo. Chrysostomus vide Johannes.

Matthæus Cigala, Cyprius 366.

577.

* Joannes Cinnamus 396. seq.

Alii Cinnami 396. seq.

Clemens Historicus 136.

* Georgius Codinus 476. seq.

* *Franciscus Combefisius*, 348. *Ejus*

Origines CPol. 687. seq.

* Anna Comnena, Vide Anna.

Alexii & aliorum Comnenorum

scripta 392. seq.

* Constantinus Acropolita 449.

538. 550. 562.

Constantinus Diaconus CPol. &

Chartophylax 547.

Constantinus ab Epistolis 685.

Constantinus Patricius Chius 704.

* Constantinus Manasses 157.

* Constantinus Porphyrogenitus

Imp. 486. seq. 519. 530. 569.

688. Vita Basilii Maced 349.

Cerimoniale MS. 623. seq.

Constantinus Episcopus Tii 525.

* Constantinus Magnus Imp. 1.

seq. Donatio ei tributa, 5. seq.

Cosmas Vestitor 519. 535. 564.

* *Martini Crusii TurcoGræcia* 692. seq.

Cyrillus Alex. 532.

Cyrillus Nicæus 695.

Cyrillus Monachus & Fresb. Scy-

thopol. 526. 556. 562. Vide

&, Eutychiana Hist.

Cyrillus Chronographus 159.

Damascenus Demonici & Elasto-

nis Episc. 700.

Da-

- Damascenus Hypodiaconus & Monachus Studita [693.](#)
 Joannes Damascenus, Vide Joannes.
 Damascenus Litæ & Rhendinæ Episc. [700.](#)
 Daniel Monachus Raithu, [538.](#)
 Demetrius Chalcocondyles [476.](#)
 Demetrius Chrysoloras [521.](#)
 Demetrius Cydonius [322.](#) [323.](#) [351.](#) [544.](#) [691.](#)
 Demetrius Cyzicenus [685.](#) [388.](#) [389.](#)
 Demetrius Lampenus [399.](#)
 Demetrii Martyris miracula [351.](#) [522.](#)
 Demetrius Theſſalonicenſis, Diaconus CPol. [693.](#) [699.](#)
 Demetrius Joannis Delpotæ ſcriba [698.](#)
 *Dexippus Herennius [231.](#)
 Alii Dexippi [232.](#)
 Diadochus Episcopus Photices Epiri [530.](#)
 Dio Coccejanus [492.](#)
 Diodorus Sic. [492.](#)
 Diodori Tarſenſis Chron. [135.](#)
 Dionyſius Nauplii & Argorum Episc. [700.](#)
 Dionyſius Patraru Episc. Metro- polita Corinthi [700.](#)
 Dionyſius Exiguus [148.](#)
 Dionyſius Halicarnaffenſis [492.](#)
 Dominus [136.](#) Varii hoc nomine, ibid.
 Dorotheus Monembſiæ Metro- polita [366.](#) Ejus Chronicon, recuſum etiam Græce Venetiis [1684.](#) 4. & cum auſtario ac lo- cupletiffimo Indice, 1691. 4. apud Nicolaum Sarum.
 Dorotheus Tyri Episcopus [145.](#)
 Georgius Douſa [241.](#) Hujus Episto- la de itinere ſuo CPol. prodiit Lugd. Bat. 1599. 8.
 Theodorus Douſa [451.](#)
 *Ducas Michaëlis nepos. [567.](#)
 Theodorus Laſcaris Ducas. Vide Theod.
 Abrahami Ecchellenſis Chronicon Orien- tale 126. res Eccleſie Alexandrina maxime complectitur, quas nuper nova atque inſigni luce perfudit V. C. Eusebius Renaudotus, in Hiſtoria Patriarcharum Alexandrinorum Ja- cobitarum Pariſ. [1713.](#) 4.
 Jo. Eichelius [256.](#)
 Eleuſius Diaconus [685.](#)
 Elias Monachus [530.](#)
 Ephraim Cherſonæ Episc. [519.](#)
 Ephræm Chronographus [159.](#)
 Ephraim Syrus, [510.](#) [517.](#) [521.](#) [530.](#) [532.](#) [533.](#) [539.](#) bis. [547.](#) bis.
 Epigrammata [575.](#)
 Epiphanius Cypri Episc. [532.](#) [551.](#)
 Epiphanius Monachus & preſb. Hieroſol. [512.](#) [542.](#) [705.](#)
 Epiphanius Scholaſticus [120.](#)
 Evagrius Monachus. [552.](#)
 *Evagrius Hiſt. Eccleſ. ſcriptor, 126. ſeq.
 Alii Evagrii [127.](#) ſq. (ſq.
 *Eudocia Macrembolitiſſa. [587.](#)
 Eudocia Theodoſii jun. [684.](#) [588.](#)
 Eeeee 3 Euge-

- Eugenius Episc. montis Sinai & Raithu 698.
- Eumathius sive Stamatius 697.
- * Eunapius Sardinianus 232 seq. 703.
- Alii Eunapii 233.
- Evodius 547.
- Euripus Jo. Baptistæ discipulus. 537.
- Eusebius Alex. 529. 530. bis. 531. quater.
- Eusebius Historicus ab Octaviano ad obitum Imp. Cari. Evagrius lib. V. cap. ult.
- Eusebius Monachus 555. Sebastianus. 526.
- * Eusebius Pamphili 30. seq. 324. Index scriptorum in libris Præparat. Evangelicæ 37. seq. & in Historia Ecclesiastica laudatorum 63. seq. Epistola ad Carpianum 97.
- Eusebius Scholasticus 685.
- Alii Eusebii 105. seq.
- Eustathius Epiphanienfis. 126. 136.
- Eustratius Presbyter 526.
- Euthymius Monachus 546.
- Eutolmius 526.
- Euthymius Zigabenus 689.
- Εὐθυμίου ἱερογίου à Cyrillo Scythopolitano scripta tribus libris, quorum primus continebat vitam Euthymii Abbatis, defuncti 20. Januar. A. C. 473. secundus vitam S. Sabæ, tertius Joannis Silentarii. Vide Lambeccium VIII. p. 306. & Mich.
- le Qyien ad Damascenum T. 2. p. 879.
- Eutropius 136. 685.
- Eutychianus 136. 685.
- Excerpta de Legation. 231. seq.
- Excerpta Peirelciana 490. seq.
- Hugonis Favolii Hódaporicon Byz. versu scriptum Heroico libris III. prodit Lovan. 1563. 8.
- Felix 555.
- Florentius 557.
- Franciscus Domesticus, Medicus Chius 699.
- Carolus du Fresne, Dominus du Cange. 764. seq. 767. seq.
- Gabriel Philadelphienfis. 696. 704.
- Gabriel Pogojanæ Episc. 700.
- * Genesius 620. seq. 389.
- Gennadius Scholaris 364. 365. seq. 696. seq. 575.
- Geoponica 500. seq. Index scriptorum in illis laudatorum. 506. seq.
- * Georgius Acropolita 448. seq. 158.
- Georgius Alex. ArchiEp. 518.
- Georgius Cantacuzenus 695.
- Georgius Chartophylax & Monachus CPol. 543. bis.
- * Georgius Cedrenus 155. seq. Index scriptorum ab eo laudatorum 159. seq.
- Georgius Chumnus 110.
- * Georgius Cyprius. Vide Gregorius.
- Georgius Gemistus Pletho 684.
- * Geor-

- * Georgius Codinus [476.seq.](#)
 Georgius Galefiora [342.](#)
 Georgius Grammaticus [515.bis.](#)
 Georgius Hagiopolita sive Hierosol. [535.](#)
 Georgius Hamartolus Chronici auctor [154.seq.](#) [151.](#)
 Georgius Lapitha [322.](#)
 Georgius Lecapenus [684.](#)
 * Georgii Monachi *βιοι βασιλευν.* [353.](#)
 Georgius Monachus, tertii Chronici auctor [353.](#) [492.](#)
 Georgius Metropoliſta Nicomediensis [520.](#) [543.](#) [544.](#) bis. [545.](#)
 Georgius Ocnōta [342.](#)
 * Georgius Pachymeres [458.](#) seq. [465.seq.](#)
 * Georgius Phranzes [615.fq.](#) [228.](#)
 Georgius Pifides [159.](#) [228.](#) [575.](#)
 * Georgius Syncellus. [149.](#) seq. Index ſcriptorum ab eo laudatorum [177.](#)
 Georgius Zegabenus [361.](#)
 Geralinus Polianæ Epifc. [700.](#)
 Germanus Patriarcha CPol. [514.](#) [534.](#) ter. [535.](#) [543.](#) [544.](#) [545.](#) [546.](#) qvater,
Geſta DEI per Francos [765.](#)
 * Mich. Glycæ Annales [156.](#) Index ſcriptorum in illis laudatorum [105.](#)
Jac. Goarus [478.](#) [151.](#)
Jc. Georgius Gravins [228.](#)
 * Nicephorus Gregoras. infra, Nicephorus,
 Gregorius Antiochenus Epifc. [532.](#)
 Gregorius Baſilii Anachoretæ diſcipulus [351.](#)
 * Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. [603.](#) seq. [522.](#) [526.](#) [527.](#) [322.](#) [323.](#) [540.](#) [547.](#)
 Gregorius Archidiaconus & Referendarius CPol. [522.](#) [530.](#)
 Gregorius Mytilenæus [531.](#)
 Gregorius Nazianzenus [531.](#)
 Gregorius Neocæſareæ ſive Thymaturgus [532.](#) [544.](#) [550.](#)
 Gregorius Nyſſenus [245.](#) [524.](#) [528.](#) [541.](#) [544.](#) [547.](#) [548.](#) [559.](#) [561.](#)
 Gregorius preſbyter, Nazianzeni diſcipulus [528.](#)
 Gregorius preſbyter Cæſareæ Cappadociæ [519.](#)
 Gregorius Pruſæus Metropoliſta, [629.](#)
Jac. Greſſerus [241.](#) [477.](#) seq. [566.](#)
 Ejus de Cruce [533.](#) seq.
Guntherus Monachus [765.](#)
Petrus Gyllius [577.](#)
 Harpocratio [255.](#)
 Hegeliſſipus [112.](#)
 Heliconius [685.](#)
Henricus Hilerius [694.](#)
 Heraclius Imp. [148.](#)
 Hermias [123.](#)
 Hermodorus Leſtarchus [697.](#) [698.](#)
 Hermolaus Grammaticus [686.](#)
 Herodotus [492.](#)
 * Heſychius illuſtris Mileſius [240.](#) seq. [137.](#)

Heſy-

- Hefychius presbyter Hierosol. 112. 137. 144. 243. seq. 512. 531. 540. bis. 554. 556.
 Alii Hefychii 243. seq.
 * Hierocles Hippiatricorum scriptor. 497.
 * Hieroclis Grammatici Synecdemus 569 seq.
 Hieronymus Monachus 553.
 Hippiatrica 493. seq. Index scriptorum in illis allegatorum. 494 seq.
 Hippocrates 323.
 Hippolytus Portuens 135.
 Hippolytus Thebanus 155.
 Hippolytus, Chii Metropolit. 699.
 Corporis Historiæ Byzantinæ conspectus 221. seq.
Dav. Haschbelii ecloga Legationum. 231.
 Jacobus Apostolus 543. Hebræus. 542.
 Jacobus Monachus 543. bis. 544. bis. 556.
 Jacobus Diaconus 553.
 * Matthæus Jatrus. Vide Matthæus.
 Jeremias Larissæ Episcopus 700.
 Jeremias Patriarcha CPol. 695. seq. 698. 699. 701. seq.
 Ignatius Diaconus 295. 723.
 Ignatius Chius Hieromonachus. 698.
 Specimen sapientiæ Indorum. 460. seq.
Innocentius III. Papa 705.
- Inscriptiones 575.
 Joachimus Patriarcha Alex. 697.
 Joachimus Imbri Episc. 700.
 Joachimus Teni Episc. 700.
 * Joannes Ægeates 112.
 Joannes Anagnosta. 486. 706.
 Joannes Antiochenus. 686. 492.
 Joannes Apostolus, Theologus. 542 545.
 Joannes Bonapheus 698.
 Joannes Burclas 700.
 Joannes Bryennius sacello præfectus 322.
 Joannes Calecas 534.
 * Joannes Cameniata 351. 706.
 * Joannes Cananus 456. seq.
 * Joannes Cantacuzenus. 469. seq. 322. 323. 691.
 Joannes Chrysothomus 522. 532. bis. 533. quinqvies 534. 537. 552.
 Joannes Corefes 697. 698. Medicus 704.
 Joannes Damascenus 516. 519. 545. ter. 688. 690. 691. 693. 707.
 Joannes Despota Moldaviæ 698.
 Joannes Diaconus Magnæ Ecclesiæ & Rhetor 539.
 * Joannes ὁ Δαλαρμένιος. 112.
 Joannes Discipulus 546.
 Joannes Discipulus Epiphanii. 524.
 Joannes Monachus & presbyter Eubææ 535. 543. bis. Episcopus 530.
 Joannes Evchaitorum Metropolitita

- lita 513. [517.](#) 523. [525.](#) [527.](#) [532.](#) [545.](#) [561.](#) [561.](#)
 Joannes Geometra. [531.](#) [544.](#)
 545. bis.
 Joannes Monachus. [388.](#) [515.](#)
 Hierosol. [550.](#)
 Joannes Hagiopolita five Hierosol. [541.](#)
 Joannes Patriarcha Hierosol [538.](#)
 * Joannes Malala [138.](#) [seq.](#) [492.](#)
 Index scriptorum ab eo allegatorum 139. [seq.](#)
 Joannes Maximus [697.](#)
 Joannes Laurentius Lydus, Philadelphienfis. 485. [389.](#) 324.
 * Joannes Thracensis, cognomine Scylitzes, Protovestiarius & Curopalata 386. [seq.](#) 254.
 Joannes Siculus [157.](#) [seq.](#)
 Joannes Stavratius, Chartophylax Thessalon. [522.](#)
 Joannes Thessalonicensis Episc. 522. 531. [542.](#) 546.
 Joannes Trachæus, Nærenfis [701.](#)
 Joannes Xiphilinus [529.](#)
 * Joannes Zonaras, vide Zonaras.
 Joannici $\alpha\theta\theta$. [695.](#) [698.](#)
 Joasaphus Monachus (ante Jo. Cantacuzenus) [470.](#)
 Joasaphus Monembasæ Metro-polita [700.](#)
 Joasaphus Thessalonicensis [695.](#) [700.](#) Patriarcha CPol. [698.](#) [699.](#)
 Jobus Antiochenus Patriarcha. 688.
 * Joël Chronographus [456.](#)
 Josephus [516.](#) [542.](#)
 Flav. Josephus [492.](#)
 Josephus Bryennius. [531.](#) [544.](#)
 qvater. [702.](#)
 Josephus Historiz CPol. scriptor [389.](#) [620.](#)
 Josephus Hieromonachus [699.](#)
 Josephus Episcopus Scyri [700.](#)
 Josephus Thessalonic. ArchiEp. 533. [534.](#) [551.](#) vide Joasaphus.
 Isaac sacerdos Peloponnesi. 698.
 Isidorus Cardinalis Ruthenus. 746.
 Isidorus Diaconus 137.
 Isidorus ArchiEp. Thessal. 530. 532. [543.](#) [544.](#) [545.](#) 557.
 Judas Historicus [112.](#)
 Julius Africanus 112.
 Julius Metaphrastes [514.](#)
 Julii Pollucis junioris Chronicon [485.](#)
Franciscus Junius [467.](#)
Philippus Labbe S. I. 229.
Petrus Lambecius [364.](#)
 Lampenus Tarchaniota [322.](#)
 * Laonicus Chalcocondyles [474.](#) [seq.](#)
 Leo Asianus [389.](#) è Caria [388.](#).
 Leo Byz. 686.
 Leo Cinnamus [324.](#)
 Leo Centuripinus 529.

FFFFF

Leo-

- Leonis Diaconi Historia MS. 353.
 Leo Grammaticus 380.
 Leo Metropolitana Chalced. 254.
 * Leo Sapiens, Imperator 363. seq.
 367. seq. Naumachica ejus è
 MS. edita. 372. seq. Homiliae
 519. bis. 521. 522. bis. 523. 529.
 530. bis. 531. bis. 532. bis. 533.
 bis. 534. bis. 544. 545. 550. 551.
 553. 557. 559. 564.
 Leo Philocephus 366.
 Leones alii qui Græce scripse-
 runt. 379. seq.
 Leonhardus Chienfis 746. 696.
 Leonhardus Mendonius 699.
 Leontius Byzantius 349.
 Leontius Episcopus Arabissi. 540.
 Leontius presbyter CPol. 519.
 528. 531. ter. 532. 536. 539.
 Leontius Hierosol. 552.
 Leontius Neapoleos Cypri Episc.
 538. 553. 558.
 Leontius presb. & Abbas S Sabæ
 Romæ 528.
 70. Leunclavius 766.
 Licinius 136.
 Logizus sacerdos Chius 698.
 Lucianus presbyter 559.
 Macarius Chrysocephalus Archi-
 Ep. 534. 535. Philadelph. 514.
 bis. 519. 531. 532. qvater. 535.
 536. 537. 551.
 * Leo Magentenus 383.
 Macarius Magnes 683.
 Magnus Historicus 136.
 Manuel Malaxus 695.
 * Malchus Philadelphiensis 336.
- Claudius Malireus 228. 251. 253.
 256.
 Manuel scriba ex Anchialo. 697.
 Manuel Byz. Protospatharius.
 686. 389.
 Manuel Calecas 530. 559.
 Manuel è Chio 689.
 Manuel Chrysoloras 484.
 Manuel Eugenius 684.
 Manuel Moschopolus 693.
 Manuel Palæologus. 530. 545.
 546.
 Manuel Phile 322.
 Stylianus Mapa 568.
 Marcellus Archimandrita 537.
 Marcion sive Marcus 555.
 Manuel Margunius 702.
 Maximus Margunius 704.
 Marcus Monachus & Abbas S. Sa-
 bæ, CPol. 528.
 Jacobus Marmorota 684.
 Matthæus Camariota. 517. ejus
 in Synesii Epistolas. 694. la-
 mentatio super capta CPoli.
 746.
 Matthæus Ephesius 323.
 * Matthæus iatrus 479. Nota in
 MS. Vindobonensi, triginta
 versibus auctiore, non legi *Μα-
 τθαῖος ἰατρὸς* sed *Ματθαῖος οὐκ ἰατρὸς*
καὶ θύτης, h. e. miseri Hiero-
 monachi. Vide Lambecium
 VIII. p. 469.
 Maximus Planudes 513. 532. 323.
 575.
 Maximus Protosyncellus 698.
 Meletius Cretensis Protosyncel-
 lus

- Ius [704.](#) & inde Patriarcha Alex. [698.feq.](#)
- * Menander Protector [236.feq.](#)
- Constantinus Acropolita, novus Metaphrastes [449. 562.](#)
- Julius Metaphrastes [514.](#)
- * Symeon Metaphrastes. Vide Symeon.
- Methodius (al. Metrodorus) de vita Dionysii Areopag. [522.](#)
- Methodius Episcopus. [365. 366. 533.](#)
- Methodius Melenici Episc. [700.](#)
- Methodius (al. Timotheus) presbyter Hierosol. [531.](#)
- Joannes Meursius. [241. 487. feq. 766.](#)
- Metrophanes Patriarcha CPol. [698. 699.](#)
- Metrophanes Smyrnenſis Metropol. [568.](#)
- Michael Acominatus Choniates. [402.](#)
- Michael Antiochenus Patriarcha. [623. 699.](#)
- Michael Archimandrita [550.](#)
- Michael Eparchus [696.](#)
- Michael Glycas. vide Glycas.
- Michael Monachus. [514. 554. 561. 568.](#)
- Michael e Nauplio [697.](#)
- Michael Psellus. [511. 513. 517. 528. 531.](#)
- Michael Sophianus [697.](#)
- Michael Sbirī [697.](#)
- Michael Synadonum Episcopus. [514.](#)
- Michael Syngellus sive Syncellus [254. 513. 522.](#)
- Milichius Chronographus [137. Bernardus de Montfaucon. 300. Andreas Moreſini 767. Philippus Muskes 964.](#)
- Nectarius ArchiEp. [562. Ludolphus Neocorus 228.](#)
- Neophytus Larissæ [Metrop. 698.](#)
- Alius Hieromonachus & protoſyncellus CPol. [699.](#)
- Nestorianus [137.](#)
- Nicanor Athenarum Episcopus. [700.](#)
- Nicæna Synodus II. [254.](#)
- Nicephorus Baſilacas [400.](#)
- * Nicephorus Blemidas [341. 553. 536. 322. 323.](#)
- * Nicephorus Bryennius [343. feq. 702.](#)
- * Nicephorus Calliſtus Xanthopulus [130. feq. 129. 485. 546.](#)
- Nicephorus Chartophylax [298.](#)
- Nicephorus Chumnus [322. 323. 344. feq.](#)
- Nicephorus Diaconus Phryx. [388. 389.](#)
- * Nicephorus Gregoras [300. feq. 322. 346. 519. 562. 546. bis. 544. 543.](#)
- * Nicephorus Patriarcha CPol. [153. feq. 295. feq. 512. 688. 324. Conſpectus ejus operum edendorum à V. C. Anſelmo Bandurio. 640. feq.](#)
- * Nicephorus Philoſophus [300.](#)

Fffff 2

Nice-

Nicephorus Phryx & Diaconus. 686.

Alii Nicephori 299. seq. 344.

* Nicetas Acominatus Choniates 400. seq. 418. seq. 323. Ejus narratio de statuis CPolitanis. 321. 347. exhibetur integra. Græce cum nova versione 405. seq. Index scriptorum in Nicetæ historia laudatorum 435. sq. Historia Græco barbare scripta. 693. liber contra Moamedem. 690.

* Nicetas David Paphlago Episc. 431. 388. 389. 512. bis. 513. 529. bis. 534. 503. 560. 554. bis. 548. bis. 543. 542. 539. 536. Nicetas Rhetor (idem cum Davide) 485. 513. 516. 518. 552. bis. 550.

Nicetas Philosophus 520.

Nicetas Serrarum Episc. 703.

Nicetas Smyrnæ Metropolitæ, ad quem Simeonis Metaphrastæ Epistola apud Allatium p. 254. de Simeonibus.

Alii Nicetæ 429. seq.

Nicetæ Xylinitæ duo, de quibus Bandurius in Imperio Orientali p. 715.

Nicolaus Cabasilas 322. 330. 331. 361. 544. 543. 322.

Nicolaus Damascenus 492.

Nicolaus junior Chronographus. 137. seq.

* Nicolaus Chalcocondyles 475. seq.

Nicolaus facellarius Chii 699.

Nicolaus Naupliensis 698.

Nicolaus Pepagomenus 39. 323.

Nicolaus Patriarcha de excidio Thessalonic. A. C. 904. p. 486.

Nicostratus Trapezuntius 127.

Nilus 561. alius 472.

Nilus Monachus 549.

Nilus Rhodi Metropolita 548.

* Nonnosus 239. seq. Huic Nonnosus Lambecius V. p. 131. tribuit Gregentii disputationem, cum Herbano Judæo, & VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & lociorum.

Occumenius 255.

Olympius 622.

* Olympiodorus 237. seq.

Alii Olympiodori 238. seq.

Onesimus Pauli Apost. discipulus.

564.

Oracula 324. 363. seq.

Petrus Outremannus 767.

Pachomius Ganni & Choræ Metropolitæ 700.

* Georgius Pachymeres 458. seq. 695. 574. 323.

Pæranus 685.

Manuel Palæologus 530.

Gregorius Palamas 254. 530. 545. 322. 323. 324.

Palamiticæ Synodi 322. 336.

Palladius Helenopolitanus 118.

Pamphilus Martyr 254. 255.

Panodorus Ægyptius Monachus. 135.

Pan-

- Pantaleo Diaconus & Chartophylax CPol CPol. [114](#). ter.
 Pantaleo presbyter CPol. (idem forte) [514](#).
 Paphnutius Anachoreta [551](#).
 Parthenius Patriarcha CPol [479](#).
 Parthenius Sophiæ Metropoli [697](#).
 Pasicrates [526](#).
 Patricus, corruptum nomen pro Prisco [235](#).
 * Paulus Silentarius [278](#). seq.
 Perdicæarii [705](#).
Dionysius Petavius [196](#).
 * Petrus Magister [234](#).
 Petrus Episcopus Argivorum. [520](#).
 Manuel Phile [322](#).
 Philippus Cyprius [576](#).
 * Philippus Sidetes [112](#). seq.
 * Philippi Solitarii Dioptra [566](#).
[695](#).
 Philo scriptor Hist. Eccles. [114](#).
 adde Lambecium III. p. [196](#).
 IV. [169](#). VIII. p. [424](#).
 * Philostorgius [114](#). seq.
 Alii Philostorgii [114](#).
 Philotheus Patriarcha CPol. [513](#).
[517](#). [521](#). [533](#). [534](#). [557](#). [322](#).
[323](#). [124](#).
 Joannes Phocas [705](#).
 Phorius Patriarcha CPol. [255](#).
[485](#). [575](#).
 Phorius Scevothylax [541](#).
 * Georgius Phranzes [615](#). [616](#). [228](#).
 Georgius Pisides [159](#). [228](#). [575](#).
 Georgius Gemistus Pletho [684](#).
 Maximus Planudes. vide Max.
 Polybius Historicus [492](#).
 Polybius Episcopus Rhinocuro-
 rum. [524](#).
 Polycarpus Asceta [560](#).
Jacobus Pontanus [566](#). [616](#). [471](#).
Antonius Possivinus [684](#).
Petrus Possinus [343](#). [358](#). [459](#).
 * Praxagoras Atheniensis [686](#).
 * Priscus Panites [235](#).
 Alius hoc nomine [236](#).
 Prochorus S. Joannis discipulus.
[536](#).
 Proclus Philos. [486](#).
 Proclus Patriarcha CPol. [512](#).
[531](#). bis. [532](#). quinq. vesp. [559](#). bis.
[552](#). [551](#). [542](#). [543](#).
 * Procopius Cæsareensis [248](#). seq.
[689](#). Index scriptorum ab eo
 laudatorum [265](#). seq.
 Procopius Diaconus & Chartophylax [258](#). [514](#). [542](#). [536](#).
 Alii Procopii [258](#). seq.
 Michaëlis Pselli Historia [388](#). [389](#).
 MSta adhuc extat [352](#). Epistola. ibid. Jambli [375](#). alia [558](#).
 Philippus Ptolemæus [702](#).
 Πύρρος live Pyrrho Chronographus [138](#).
 Alexius Rharthurus [695](#).
Paulus Rhamnusius [767](#).
 Joannes Rhuzanus live Rhyzanus. [360](#).
Richardus Florentinus [691](#).
Rufini Historia Eccles. [118](#). seq.
 Sabbatianus presbyter [700](#).
 Sabinus Macedonianus [119](#).
 Fffff 3 Salo-

Salomonis *κλαβίκαλα* 704.
 Joannes Scylitzes, Curopalata.
 Vide Joannes.
 Segvirianæ Bibliothecæ MSS.
 Græca brevedenda 253. seq.
 Selimi Sultani litteræ ad Venetos.
700.
 Sergius Confessor. 686.
 Severianus Gabalenſis Episc. 549.
 Severus ArchiEp. 253.
 Siculus Magister, Hist. Byz. scrip-
 tor 388. 389. Joannes Sicu-
 lus 157. seq.
 * Paulus Silentarius 278. seq.
 Simeon Hieromonachus ex An-
 dro 697.
 * Theophylactus Simocatta, vide
 Theoph.
 Sifinnius ArchiEp. CPol. 514.
 Smaragda Canabutzena 700.
 * Socrates Hist. Ecclef. scriptor.
117.
 Mich. Sophianus 695.
 Sophronius Monachus 521.
 Sophronius Hieromonach⁹ 699.
 Sophronius Patriarcha Hierosol.
534. bis. 554. 547. 546. 536. 137.
 alius junior 699.
 Sophroni⁹ ArchiEp. primæ Justi-
 nianæ & Achridarum 700.
 * Sozomenus 121. seq.
 Stamati⁹ live Eumathi⁹ 697. 700.
Sebast. Gosfridus Starckius 461.
 Stephanus Byz. de Urbibus 255.
 Stephanus Byz. alius 560.
 Stephanus Monachus Sabaita. 556.
 Stylianus 254. Mapa 568.

Svidas 247.
 Jo. Suzus 684.
 * Frid. Sylburgii *Saracenica* 689.
 Symeon Cabasilas 693. 701.
 Symeon Diaconus 701.
 Symeon humilis 558. Abbas S.
 Mamantis ad Xerocerum *σεολέρ* *Θ.* ibid. in notis.
 * Symeon Metaphrastes 509. seq.
560. 564. seq.
 * Symeonis Magistri Annales, 352.
 pars prior inedita 158.
 Symeon Sethus 460. ejus Chro-
 nicon 158.
 Symeonis Thessalonicensis Chro-
 nicon MS. laudat Cangius
 glossario Græco in *τηλιδος* &
 alibi.
 Tarasius Patriarcha 543.
 Medicus Taronita 322.
 Teucrus Cyzicenus 686.
 Thalassius 686.
 Theodoritus Episcopus 558. 537.
147. ejus Hist. Ecclef. 124. seq.
 Theodorus Abucara 691.
 Theodorus Alanæ Episcopus, 532.
 Theodorus Balsamo 322.
 Theodorus Cerameus 703.
 Theodorus Cutula 322.
 Theodorus Cyzici Metropolitā.
517.
 Theodorus Daphnopata 388. 389.
552. 537. bis.
 Theodorus Episcopus 518.
 Theodorus Galata 680.
 Theodorus Gaza 706.
 Theodorus Graptus 688. 324.
 Theo-

- Theodorus junior, Confessor. 543.
 Theodorus Lascaris Ducas 321. 564.
 * Theodorus Lector 128. seq.
 Theodorus Magister 552.
 Theodorus Metochita, magnus Logotheta 114. 528. 547. 323.
 Theodorus Paphi Episcopus 559.
 Theodorus Petrarum Episc. 562.
 Theodorus presbyter CPol. 546.
 Theodorus Qvæstor 517.
 Theodorus Scutariota 552.
 Theodorus Scythopolitanus 254.
 Theodorus Sebaltenus 388. 389. 686.
 Theodorus Sidæ Episc. 686. 388. 389.
 Theodorus Studita 254. 533. 555. 538.
 Theodorus Trimithuntis Episc. 518.
 Theodosius Diaconus 228.
 Theodosius Melitenus Historicus 703. 158.
 Theodotus Ancyranus 550.
 Theodulus Abbas 536.
 Theodulus Rhetor 321. Magister 322.
 Theognostus Monachus, Exarchus CPol. 568.
 Theonas 625. 628.
 * Theophanes Byzantius 239.
 Theophanes Graptus 689.
 * Theophanes Ilaurus, Confessor, scriptor Chronici 151. sq. 388. 389. 690. Index scriptorum ab eo laudatorum 171. seq.
 Scriptores post Theophanem p. 348. sq. Index scriptorum ab illis laudatorum 354 seq.
 Theophanes Cerameus, Tauromenia Episc. 535.
 Theophanes Hieromonach⁹ 700.
 Theophilus ArchiEp. Alex. 519.
 Theophilus Cronographus 137.
 Theophilus presbyter 364.
 * Theophylactus Bulgariae Archi Episc. 285. seq. 533.
 * Theophylactus Simocatta 280. sq. Index scriptorum ab eo memoratorum 290. seq.
 Alii Theophylacti 284 seq.
 Theosterius Monachus 550.
 Thomas Apostolus 563.
 Thomas Palæologus Despotæ, 700.
 Thomas Magister 323.
 Thomais 526.
 Jo. Thracensis, Protovestiarius; 388. vide Jo. Scylitzes.
 Timotheus Episcopus Alex. 549.
 Timotheus Chronographus 137.
 Timotheus Presbyter Antioch. 531. 533.
 Timotheus presbyter Hierosol. 531.
 Titus Bostrensis Episc. 552.
 Trajanus Patricius 686.
 Troilus Sophista, 686.
 Henr. Valeſius 230. 491.
 Constantinus Varinus 684.

Varus

Varus notarius 561. (al. Abgarus.)

Antonius Verderius 681.

Godfridas de Villeharduin. 764.

Bonav. Vulcanius 257. 262. 487.

Hieron. Wolfius 318. 319.

Joannes Xiphilinus 529.

Zacharias Rhetor 114. 126.

Zacharias Maraphras 695.

Zaridas 322.

Georgius Zegabenus 364.

Demetrius Zenus 701.

Joannes Zonaras 156. seq. 531.

533. 559. 557. index scriptorum in ejus Annalibus allegatorum 159. seq.

* Zosimus Historicus 605. seq.

Zosimus Citri Episc. 700.

Alii Zosimi 612.

Eumathius sive Stamathius Zygomala 700.

Johannes Zygomala 696. 698. 699. 701.

Theodosius Zygomala 693. 697. 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO & aliis Scriptoribus Græcis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.

Heliodorus Æthiopicon scriptor. 1. ejus editiones. 2. Imitatores & Epiroma. 3. Carmen ineditum de arte Chemica. 4. alii Heliodori. 5. liber de vero amore perperam tributus Athenagora. 6. Achillis Tatii de amoribus Clitophonis & Leucippes. 7. Longi Pastoralia. 8. Eustathius sive Eumathius de Ismenii & Ismenes amoribus. 9. Theodori Prodrumi de amoribus Rhodantis & Dosiclis. 10. Alia Theodori Prodrumi scripta. 11. Alia scripta Erotica edita. 12. inedita. 13. deperdita. 14.

1.
HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emesenus, Imperatorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temporibus clau-

* Auctor in extremo libri X Æthiopicon: τοῦτον δὲ πέρους ἔχει τὸ σύνταγμα, τῶν περὶ Θεωγένη καὶ Χαμῖκλειαν Ἀθιοπικῶν, ὃ συντάξεν ἀνὴρ Φοινῆς Ἑμεσηνός τῶν αὐτῶν Ἡλίου γένους, Θεοδοσίῳ πατρὶ Ἡλιδωρῶ. Photius cod. LXXIII. hanc ipsam clausulam referens non habet verba τῶν αὐτῶν Ἡλίου γένους, & pro Ἑμεσηνός legit Ἀμνηδηνός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

clarus, homo Christianus composuit admodum juvenis ** ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ, † fabulam disertam, elegantem & amœnam, scriptam prosa, completamq; amores castos & varias jactationes *Theagenis* & *Charicleæ*, libris X. Postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus qui post susceptum sacrum munus cum uxore ante Clericatum legitimo matrimonio juncta cohabitaret, deponeretur. Quod vero Nicephorus XII. 34. Hist. Eccles. addit Synodum provincialem †† statuisse, ut quoniam lectione ejus librorum juvenes multi in periculum pudoris conjicerentur, ipsos vel igni abolendos daret vel Episcopatu cederet; atq; Heliodorum Episcopatu excidere, quam scripta sua abolere maluisse: Hoc merito fabulosum videtur viris doctissimis, Valesio p. 72. ad Socratem, Petavio apud Vavassorem & Vavassori ipsi pag. 149. de ludicra dictione, Sorello in observationibus ad librum XIII. Pastoris sui insanientis (berger extravagant) p. 685. Huetio p. 36. libri de origine fabularum Romanensium, & Petro Bælio in Dictionario Historico Critico Tom. 2. p. 1499. Meminit Helidori hujus Αἰθιοπικῶν scriptoris, Photium præter & Socratem ac Nicephorum, Elias Cretenensis ad Orat. 17. Nazianzeni &c. Michaëlis Pselli judicium ineditum de Historiis Charicleæ

Ggggg

ricleæ

Libri 5ti Pars Altera.

** Socrates V. 12. p. 137. Ἀλλὰ τὴ μὴν ἐν Θεσσαλίᾳ ἴδους ἀρχηγὸς Ἡλιόδωρος ταύτης τῆς ἐκεί γενομένης Ἐπίσκοπος, ἣ λέγεται ποιήματα ἐρωτικά διβλία αὐτοῦ ὡς συνέταξε καὶ Αἰθιοπικὰ προσηγόρευσε. Totum hoc de Heliodoro omittit Historia Tripartita, Socratis locum latine efferens IX. 38. Photius autem cum Helidori Æthiopica recensuisset Codice LXXIII. Τῶτων δέ, inquit, καὶ Ἐπισκόπου τυχὼν ἀξιώματός ὑπερον Φασίν. Dubium quidem hoc videtur Valesio, neque enim scire constaret, an libri illi de amoribus *Theagenis* & *Charicleæ* ab Heliodoro Episcopo scripti sint, an ab alio quopiam. Sorellus plane falsum esse hoc non dubitat. At saltem certum est Socratis & Photii temporibus hoc ita traditum fuisse. Et alia exempla Ecclesiasticorum, qui Erotica scripserunt, collegit Ægidius Menagius in AntiBailleto.

† Alio sensu Αἰθιοπικὰ scripserat Bion Solensis, de quo Laert. IV. 58. & Philo, cujus rerum in Æthiopia & per Æthiopes gestarum historiam laudat Antigonus Carystius hist. mirab. c. 160. Sed Heliodorus Αἰθιοπικὰ scripsit ut Jamblichus Βαβυλωνιακά, Aristides Μυθιστοικά, i. e. fabulam sive dramaprofarium de amoribus *Charicleæ* Æthiopum Regis filia & *Theagenis* Thessali. Pro numero librorum decem in quibusdam est capitum XXIX.

†† Severitatem Synodi majorem quam opus erat fuisse notat Vossius IV. de Hist. Gr. pag. 487. Certe multum abest ut alii scriptores erotici pudorem Heliodori imitati semper fuerint.

riclæ & Leucippes laudat & ex eo nonnihil profert Leo Allatius c. 4. de patria Homeri p. 79. Æthiopica Heliodori anteqvam ederentur legit & locum è libro ipsius decimo sub *scriptoris non diluta auctoritatis* elogio latine attulit Politianus cap. 3. Miscellaneor.

II. Lucem vidit Heliodorus primum Græcè Basileæ 1534. 4. ex officina Hervagiana, cum præfatione *Vincenii Obsopæi*, qui ex Bibliotheca Matthiæ Corvini Hungariæ Regis à milite * quodam directum redemit. Hæc editio cum MSS. codicibus ab Andrea Schotoni fallor vel G. Cantero, diligentissime collata fuit in Bibliotheca Marquardi Gudii.

Latine ex versione non ineleganti & cum argumentis *Stanislai Warschevicki* nobilis Poloni. Basil. 1551. fol. apud Oporinum. Versionem subinde præter Bourdelorium in notis castigat Caspar Barthius III. 2. V. 20. Adversar. qui judicat Heliodoro opus esse nova interpretatione, quam etiam promisit sed non dedit Janus Bourdelotius. Porro fallitur Clariss. Bælius, qui in lexico affirmat Heliodori editionem in folio esse Græcolatinam. Separatim versio latina Heliodori recusa est Lugduni Bat. 1637. 12. Inter libros ab Oporino excusos memoratur Heliodorus Græce innumeris locis emendatus à Gvil. Cantero, & latine à Warschevickio versus in 8. Sed illam editionem nunquam vidi.

Græcè & Latine cum eadem Warschevickii versione & *Hieronymi Commelini* castigationibus, qui Heliodorum contulit cum quatuor MSS. Palatino, Vaticano, Gvil. Xylandri & Basileensi. Heidelb. 1596. 8. & Lugd. 1611. 8.

Cum ejusdem Warschevickii versione & notis eruditis *Jani Bourdelotii* Paris. 1619. 8.

Cum

- * Obsopæus in præfat. *Devenit ad me servatus ex ista clade Ungarica, qua serenissimi quondam Regis Matthiæ Corvini Bibliotheca omnium instructissima superioribus annis (A. 1526.) à barbaris Asiaticis vastata est. Hunc cum alii nonnulli miles quidam plane peregrius (Grigorius perperam excusum est in Mich. Neandri præfat. ad Gnomologiam Stobæi p. 27.) & ab omnibus tam Græcorum quam Latinorum disciplinis abhorrentissimus jam apud nos tinctorem agens, tunc vero illustrissimum Principem Casimirum Marchionem Brandenburgensem laudabili memoria comitatus in Ungariam fortuna non sine merito reor, nec sine numine divinum sustulit, quia auro exornatus non vixit adhuc exsplendescibat, me scilicet tam bonis auctor & visus & lectus pamiissimis, interiret.*

Cum versione eadem & annotationibus Davidis *Parei*, Francof. 1631. 8. Gilberti quidem Gaulmini notæ in Heliodorum quarum spem facit pag. 480. & 530. ad Theodorum Prodrumum, nunquam editæ sunt.

Gallicè Heliodorus translatus est auctore *Jacobo Amiot* Paris. 1549. & 1559. fol. & 1575. 12. 1583. 12. quæ versio ipsi Abbatium ** conciliasse dicitur, licet auctor, quem transtulit, hoc ipso opere Episcopatu feratur excidisse.

Alia Gallica versio paulo nitidior nescio quo auctore cum pluribus nec inelegantibus imaginibus in æs incisus prodiit Parisiis apud Samuelem Thiboust, 1623. 8. Metaphrasin *Melipi SanGelafii* (de Saint Gelais) Episcopi Engolismensis qui carmine Gallico *** partem Heliodori transtulisse traditur, haud vidi.

Hispanice è latino, per *Ferdinandum de Mena* Toletanum, recensente *Cæsare Oudino*, Paris 1616. 12. *La Historia de los dos leales amantes Theagenes y Chariclea, trasladada de latin en Romance por Fernando de Mena, vezino de Toledo: vista y corregida por Cesar Oudin.* Aliam versionem ineditam *Jani Vergera* memorat Nic. Antonius in Bibl. Hispana.

Anglico carmine Hexametro Heliodorus reddere conatus est *Abraham France*, cujus initium videbis ubi lubebit in *Actis Eruditorum Anni 1687.* p. 580.

Germanice prodiit per *Johannem Zschorn* Westhofii in Alsatia ludimagistrum, Francof. 1580. 8. quæ altera & denuo recensita est editio.

Belgicè Amstelod. 1669. 12.

Polonice, Vilmæ 1606. 8.

Ggggg 2

III. Ve-

** Baillet Jugemens de Savans T. 1. p. 557. *Quelques uns disent qu'Amiot eut l'Abbaye de Bellosane après la mort de Vatable pour une traduction assez mauvaise qu'il fit du Roman d'Heliodore & qu'il ne rassembla qu'après son voyage au Concile de Trente.* Mr. Teissier elog. T. 2. p. 152. *Rouillard dans son Histoire de Melun dit qu'Amiot eut en ce à Bourges la charge de Professeur en la langue Grecque & en la latine pendant dix ans avec beaucoup de réputation: que ce fut durant ce temps la qu'il fit sa traduction de l'Histoire Ethiopique de Theagenes & Chariclee, dont il ne connoissoit pas l'Auteur, & qu'étant allé à Rome il apprit de Romulus Amasée, Bibliothécaire du Pape, qu'Heliodore Eveque de Trica dans la Thrace étoit l'Auteur de cette Histoire &c.*

*** Sorcel remarq. sur le XIII. livre du Berger extravagant p. 685. Mr. Bayle Dictionnaire p. 1499.

III. Veram esse historiam quam Heliodorus descripsit, licet subinde instar Herodoti paradoxis refertam, sensit Opsopœus & Philippus Melanchthon & auctor præfationis ad Germanicam versionem. Sed hoc non magis assensum nostrum meretur, quam quod affirmantem G. Calixtum inducit C. W. Eybenius ad Eponymologicum Criticum Magiri pag. 426. licet nihil tale habet Calixtus vir doctus libro de conjugio Clericorum p. 419. Heliodorum libros suos conscripsisse lingua Æthiopica. Vel quod Menagius Tom. 2. Anti Bailleti p. 334. Heliodorum primo loco recensens inter eos qui officio sacro functi amatoria vulgare non dubitarunt, scribit Æthiopice eum sua composuisse cum jam esset Episcopus. Vel quod Sorellus à Clariss. Bælio * confutatus negavit auctorem Æthiopicorum fuisse Christianum. Cæterum in locorum descriptione fide haud indignus esse videtur scriptor certe venustissimus, licet non satis Atticum observet Clarissimus Grævius notis ad Luciani Soloecistam pag. 746. Ita quoque de Heliodoro Salmasius præfat. ad Erotica Achillis Tatii: *Veteres scholiaste aliquando scriptum hoc Achillis Tatii citant nomine Λευκιππης, ut Heliodori Æthiopica sub titulo χαρμηλίας. Hi duo sunt optimi ac præstantissimi Ἑρωτικῶν auctores qui hodie existunt & terantur manibus hominum otiosorum & elegantis inertia studiosorum. Reliqui omnes, Eustarbii & Prodromi, nuga sunt præ istis, vix digni qui legantur. Heliodorus Achille disertior, & in operosiore dicendi genere eloquentiam quam promittit ac præstat, etiam vendicans. Certe abundantior est, & tractatu limpido & amœno diffusa oratione, lectorem allicit & tenet. Iste (Achilles) simplicior & magis inasfectata elegantia sectator, ut plane in eo agnoscas peculiaries Alexandrinis vernaculis argutias, & delicias nativi sermonis miro sale ac suavitate conditi. Succinctior ubique est, & vibrantes sententias ex abrupto intorquens. Argumenti varietas & accidentium mutatio in Heliodoro mirabilior (quandoque etiam citra necessitatem & nodum vindice dignum interveniente Deo ex machina) quamvis nec Achilles hac in parte sibi defuerit. Sed Ἐπισόδωα intermiscuit paulo lasciviora, cum semper sit castus Heliodorus. Bourdelotius p. 18. ad Heliodor. Achillem Tatium esse Heliodori simiam, si Gaultmino meo morem geram ad Achillem Tatium declarabo. Prætereo quæ de Heliodoro erudite ut solet & eleganter illustri Huetius libro de origine fabularum Romanensium p. 36. sq. post alia denique observans à sequentium temporum fabulatoribus Heliodorum tanquam exemplum*

propo-

* Mr. Bayle in *Heliodore*, nota (E)

propositum sibi ad imitandum, perinde ut à Poëtis fere Homerum., Quod de recentioribus etiam non paucis fabularum Romanensium scriptoribus verum esse constat, ut in Gasperis Gilli Hispani Diana latine à se sub Erotodidascali nomine edita observavit Casp. Barthius, in Gvarini Myrtilo & Urfæi Sylvandro Huetius. Confer Claudii Qvilleti Callipædiam libro III. p. 43. edit. Paris. 1556. 8. Elegans epitome nec minus perspicuaquam brevis librorum Heliodori concinnata est à Gvil. Cantero lib. 1. novar. lect. c. 19. Idem loca nonnulla ejusdem scriptoris castigat in libro de ratione emendandi Græcos auctores ** & novar. lect. lib. 3. cap. 9. probans judicium viri docti, qui Epicis poëtis diligenter legendum Heliodorum, & licet prosa decurrat, pro optimo exemplari illis proponendum svasit. Epitomen Æthiopicorum Heliodori edidit etiam cum quibusdam observationibus & narratione de parentibus suis Martinus Crusius Francos. 1584. 8. Sed & Johannes Scholvinus Lubecensis Æthiopissam Tragico-comædiam vulgavit versibus latinis, cujus argumentum fatetur se ex Heliodori Æthiopicis petiisse. Francos. 1608. 8.

IV. Tribuitur præterea huic Heliodoro, incerta fide, Poëma Chemicum versibus Jambicis. Chronicon MS. in Bibl. Regis Christianissimi: Ἡλίοδωρος γράψας τὰ λεγόμενα Ἀιθιοπικὰ Ἐπισκοπῶν τῆς Τρικκης ὑπὸ Θεοδοσίου. Γράφει δὲ ἂν εἶχον ἰάμβων πλὴν ἔχρυσον ποίησιν πρὸς τὴν αὐτῆς Θεοδοσίου. Vide Cangii glossarium Græcum in vocabulo ποίησις, Conringium de Hermetica Medicina p. 25. Bartholinum de Medicis Poëtis p. 103. seq. Exstat adhuc illud poëma sub Heliodori nomine in variis Bibliothecis manu exaratum, quod interpretatur infra, ubi Chemicos scriptores recensebo libro VI. Nunc Græcum representabo, qvale ex apographo Codicis Parisiensis, sed valde inemendato potui exsculpere, ut si non omnia restituerim ac correxerim, lector æquus mihi facile hoc sit condonaturus.

Ἡλίο-

** Gvil. Canteras præf. ad librum suum de ratione emendandi Græcos auctores: Secundo vero loco Heliodori historiam adducemus ex duobus antiquis Codd. mirum in modum à nobis emendatam. Etenim primum cum Patiscano Codice collatum hoc opus à quodam fuit, deinde ex alio in Italia scripto libro G. Falkenburgius idem emendavit. Ex utroque porro libri notæ in unum collectæ Heliodorum correctum, nostris etiam conjecturis interjectis.

Ἠλιαδῶρες Φιλοσόφῃ * πρὸς Θεοδόσιον τὸν μέγαν βασιλέα, ὡς
τῆς τῶν Φιλοσόφων Μυστικῆς τέχνης, δι' ἱάμβων.

Σκηπτοῖς γαῖης μέδοντες, ὡς πατέμφρονες
Μυστικοὶ ἐποῖτες ἄκρῳ δακτύλῳ,
καὶ πανσόφον ἐπὶ τῷ γινῶσιν πᾶσι
Ποθῶντες ἀψάσθαι μὲν, ὡς μυήματα
Ἐγκυκλίας παιδείας ἐννοίας σοφᾶς
Ἀινυμάτων δὲ καὶ προοιμίων λόγους
Μαθεῖν σκοπεῖν θύλοντες καὶ ἄκρως ἰδεῖν
Σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φράσιν
καὶ γῶσιν ὧν ἐφῆσεν οἷα δὴ ἐπὶ, πᾶσι
Πάσης τιμῆς κρινῶσιν ἀξίως πύλον
Τὴν ἐμπόνως φήσας αὐτῶν οὐ πένους,
καὶ δωριῶν πλείων π παντί μιν χάριν
Νέμει, καὶ τιμῶσιν ὀκλειῶς πᾶν,
Μάλιστα οὐ ἀγοντας αὐτοῖς γητίως
Ἐνοίας οἷον περακτικῆς σοφιστικῆς
Ἐνοίας δερχάμεν π ῥητέρων σοφῶν
Ἠσυχάμεν μνησιν εἰς γῶσιν πᾶσι
Ἐπὶ οὐ θείεσι πε καὶ σῶφρον μέδων
Πόθησας ὡς γῶσιν εἰδέαι πᾶσαν
Ἐπισημῇ καὶ περὶ εὐπειρον δέχου
Ἐπιχρῶν ὡς ἔχουσιν εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἐκμάθησιν εἰς δόξαν κλέης,
Γυμναστικῆς παιδείας ἐνδοῖον τίλῃ
Φέρουσι, ἀρρήτον τε κέρδῃ καὶ κράτῃ
Ἐς ὠφέλειαν καὶ λύπης απαλλαγῇ
Τὸν πλεονεξίαν ἀξίως τι πύμπασιν βροτοῖς,
Πενίας ἀχθῇ ἐκδιώκυσαν βίαν
Ἐυκλείας ἐμπιπλῶσαν ἀλήθειαν, φρένας
Τέρπυσαν, ἡδύνανσαν ὀνέσων φίλων,
Ἐχθρῶν δὲ εἰσαγῶσαν ἐκ λύπης φθίναν
Ἀπαυσει ἀλγῶν καρδίας ἕως πύλης.
Σὺ ὦ ἀναξ πατέμφρον, ὅστις βέβαιος

5

10

15

20

25

30

* Ἀγαλ-

* Latinam versionem nescio quo auctore compositam audio ex hunc MS. in Codice Regis Christianissimi 311. Apographum Graecum nescio à quo descriptum pervenit ad me beneficio illustris viri Pauli Vindingii, τῷ μακαρίτῃ.

Ἄγαλμα παιδείας π' ἰσοκύκλιον,
 Πρόσεξον εἰς καθέδραν οἰκειῶν.
 Παιδιῦτάς ἐμφρονάς τι καὶ ἀνδρας σοφῶς
 Μυήζῃν ὡς ἐχοντας ὧν ζητεῖς ἑπών,
 Κλῖνον τὸ ὅς σε θάπτον ἀκροώμεν,
 Ὀμιλίας π' ὡππερ' ἐξηγήσις
 Τῶν τὰς εὐελπίας ἀσμένως δέχῃ.
 Ἄκκι δ' ἂν λέγουζιν μὲν πρὸς ῥήτων
 Αἰνύμαζι παρὰ δέχιαται καὶ ῥήμαζιν
 Οὗτοι γ' ὄλβον προσφέρουσιν σε βίῃ
 Κοσμήντες ὁππαιγείᾳ τῆς βιάσις
 Κρατὺ σὺν εὐφραμόντες ὀρήσει λόγων
 Μύσαι σοφισαὶ ὅτις ὡς ἐχέφρονες
 Μηδὲν φρονεῖτες τοῖς ἴλυσιν μαθηταῖν
 Ἐγκειμένη μύησιν αὐτῶν ἐν λόγοις,
 Ἄλλ' ἀφθόως ἀπλῶντες ἀξίους ἑπών
 Κεκρυμμένης ἔννοιᾳς ὥς παλαίην
 Καὶ ποιεῖν ἄριστον ἐκ πόων λόγον
 Καρπῶς θιγὰ ἱλασιὺν εἰς ὀφλημάτων.
 Πρόσελθε γυν' σοφιστὰ πῖς ἐμῆς λόγοις
 Τοῖς ἐμπόως ῥηθεῖσιν ἐκ πλείων πόων
 Καὶ παντὶ ἄκκι ῥημάτων πλοκάς
 Καὶ σωθῆσαι ἔννοιαν ὡς μυσαρχικῶς
 Ἐχυσαν εὐληπὸν ἀρήτων λόγων
 • Ἐκφασιῶν ἐυγνωσίτε πῖς φιλεμπόως
 Ζητῶσι καὶ ποιῶσι νυκτός, ἡμέρας,
 Μυσαρχικῶς τήχης π' θείας ἱερᾶς
 Τεχνουργίας τλὴ πῆραν ἐκ θείας ῥεπῆς
 Ἄριστον ἐκπληρῶσαν ἀρχῶν καὶ τλῶν.
 Οὕτως πρόσσετι μοι γ' ἀρξάμεν λέγειν
 Ἀρχῶν λόγῳ πῆραμι δ' ὁ σκοπὸν ἑπών
 Τευχεῖται τλὴ σὺνταξιν ἐξ ἑίδως ἐνός
 Φέροντι εἰς δήλωσιν ὅς σὺ ἀλλοθι
 Ἄλλ' ἐκ μιᾶς π' φύλης τὸ κοσμήμενον
 Τῆς ἐνδεύσης ἐκ θαλάσσης εἰς ἦαν
 Βασιλομένης ὡππερ' αἰτμός εἰς νῆον
 Ὡς τε θερμὸν ἐνὶ ζεὶ καὶ συμπαλοκῇ

35

40

45

50

55

60

65

Εἰς

Ἐνωμένοι ἀμφοῖν μὲν εἰς μίαν κρασίην
 ταύτης φυλαγέσης δὲ τῶν ἀμφω γένεσθαι
 τὸ ἄρρεν πρὸς θήλυ καὶ τροπομένων
 Ζεύς τις θελόντων εἶδεν ἀλλοῖον θῆας
 γάλακτι δ' πυρρᾷ γυναικὶ γοῖεν
 συλλαβάνουσα μὲν βρέφει συνοσίας
 ἔξ ἄρρεν θήλειαν τίκτουσα κλέει
 τίρας βροτοῖσι πολλὰς ὀλβας καὶ κράτας
 ἅτι ξένον, πᾶμπαντον, ἡγαπημένον
 ποθέμενον, φιλητόν, ὡς ζῆτιζόντων
 καὶ μηδ' ὅλως τῇ πέρας πρὶν ἀναξίους
 ἔκφαινον αὐτὸ εἶψιν, ἀλλ' ὕτως μὲν οἱ
 κρυπτὸν πρόσσωπον γαστέρας ἐπὶς μητέρει
 τῇ λευκοτῇ, τῆς δ' Φαιδρᾶς ὕψους
 ἠσπασσέας ὡς ποικίλ' ἐκφύγει χερσὶν
 Ἀφῆν, ὁρᾶν δὲ κάλλ' ὕδαίς ἰσχυρῶς
 ἔκ κοιλίας τῆς μητρὸς ἀλλ' αὐτὸς βοᾷ
 Πάρεμι τοῖς ζῆτιζ' ἐν μέσῳ πύλων.
 Ὁρώμεντες ἀγνοοῦσιν ὅτι τῆς κόποις
 ζητῶσι καὶ μοχθῶσιν ὡς πλανώμενοι,
 ἔκτισε δὲ ἀχολόντων εἰς κινύν.
 Ἐγὼ δ' ὡς ὑπεργόος ἀτιμώμενος
 δούλος τι πάντων ὕδαμ' ἀφίσταμαι
 κτηνῶν γὰρ εἰμι δούλ', εὐρήσεις δὲ με
 ὅπῃ δ' αὖ οἰκήσασιν αἰθρωποὶ ὅλοι,
 μὴ ὦν πρηνεὶς μακρὰν ἐκτέμνων ὁδόν
 ὅου γὰρ πύλων εἰς πόντον, εἰ ἐκτίσει μὲν,
 ἔκ τῆς θαλάσσης εἰς νέφ' ἀνέλκομαι,
 βαῖνω γὰρ ὡς αἶμας, ἐκ πόντος μίση,
 νέφ' ἔχων χιτῶνα καὶ καλύπτωμαι
 σκότ' ὀμίχλης καὶ μέλαισός με σκέπει,
 ἀνέλκομαι δ' ἀπὸς ὡς λεπίς πάντων
 ἅπας ἔχει με κρύπτειν ἐν αὐτῷ ὅλῳ,
 εὐέλκομαι δ' ἐκλαμπέει ἐκπύλ' ὅλῳ
 πλύσει εἶναι με ἐκπύλ' ὅλῳ πύλ' ὅλῳ
 ἔψων παροδῶν καὶ ὕδωρ τ' ὅλῳ

70

75

80

85

90

95

100

105

M-

Μέτρω χέων με εἰς πρόσωπον αὐ πάλιν
 Διχῶς μερίζομαι γὰρ εἰς τρεῖς γένημα
 Κάτω αἰνῶτε πατρὶ καὶ τῇ περὶ αὐτὴν
 Ἀυγῇ με λευκῇ ἡμιτῶ τῶν ἀπλάγχμων μέσον
 Πατὴρ φύτας δὲ πρὸς ἐξελεύσεται 110
 Θηήσκων βίᾳ ἐγὼ γὰρ αὐτοῖς ὡς Φοῖβος
 Κτεῖνα ἰὼν ἔφαικον ὀρφανὸν πάλιν
 Ἔλθῃς ἐν ᾧ ὑπῆρχιν ἔχον μὲν φέρειν
 Λαβῶν δ' ἀπ' αὐτῆς ὅτιν' ἀρεθήσομαι
 Κρήτιον, ἔχων τῆς σφῶν τε μορφῆς εἰκότιν 115
 Ξανθὸν φέρων πρὸς εἶδον, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
 Ὀφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρῶς
 Βούων χρυσόπαιρμόν τε καὶ χρυσόζωμιον
 Ὅ καὶ χρύσανθον εἶδον ἐκ μετὰ λα χρυσοῦς
 Ποικιλομόρφων ὥχραν δρυεροχρυσόν 120
 Χρυσόρυτοι ξανδόχραν αὐτοῖς πορφυρεῖν
 Ὡς κυτρινόπρασόν τε πυρροφυγγίτης
 Χρυσᾷ κεραλλῇ εἰμι πνύτας ἐκφέρων
 Τὰς χρῶας, ἀνθ' ἧς πάντες καὶ χλοηφορέω.
 Ὅταν δὲ ἴδῃς τὰς εἰς τὸ ἐμφαιεῖς 125
 Μορφῆς ἐμῆς πῶς χρῶας ἐκμερφεμέναις,
 Πρόσελθε ἡμιθῆντι παύσειν νῆφ
 Ἐμοὶ μέλανι ὅτι καὶ κεκρυμμένον
 Σκότει ἀφαίεσθ' εἶα καὶ τῇ ἀχλὺν
 Ἀλλ' ἐνδὸν ἐκτίλλονται καὶ κεκαστμένῃ 130
 Γάλακτι ἐκρήλαζε μαλατῶν μητρώων
 Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον πίτιξέ με
 Θρεῖσιν με μικρὰ μικρὰ νήπιον πῖλον
 Ὡς αὖ ἐλθῇ ἰσχυρὸς ἐκτρέφειναι με
 Ἀγασσά εἰς ἀνδρείον ἐνυθμον μελῶν. 134
 Εἰς ὅλῃμα δ' αὖ τίλητοι εὐμορφον πῖνυ
 Ἐγὼ γὰρ ἀνδρωθεὶς μὲν λεπυνθήσομαι
 Τραφῆς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νῆφ
 Τῇ ποίεττι τεσσάρων τῶν σοικίων
 Καὶ ἐν νῆφαις ὡς λεπὸς αἰμὸς ἵζομαι 140.
 Ἀπὸ γὰρ εἰς κόλπους με θάλλων βασιπέττει

Hhhhh

Ἐνδον

Libri sti Pars Altera.

Ἔιδον δὲ μὴ ἔχων πῦρ ὑψωθῆσομαι
 Ἀεθεῖς ὥστε ὑλῶ, ὁμῶς ἴσομαι
 Οἷητε γὰρ ἐξ ἡμῶν θείων μὴ νάμα
 Φύτης ἡμῆς γεννηθεῖς ὡς ὑπερφύως 145
 Τῶν σιγχιών τὴν πριαν εὐκρατῶς ἔχων
 Κατακλίσαι ἀεθία γῆν ἐκβλασάνειν,
 Χλονφόρος πατιοῖας αἰθῶν εἰδίας,
 Πυκνήμεν γὰρ αἵμεις ἐκ γῆς εἰς εἴθε
 Ἐξ ὕγρας ἡσίας τε θαπλὸν γίγεται 150
 Ἰδὼν βρέχων τὴν γαῖαν ἐκβλασάνειν γένη
 Τῶν αἰθεῶν παντοῖα καὶ καεπιφορεῖ,
 Ὅπως γὰρ ἡ τῆς ἐξῆς ἐκλυθήσεται
 φύσις πρὸς ὕγραν ἐκείνῃ καὶ νάμα
 Ὑπερφύως εἰς θεῶν ἐκτραπήσεται 155
 Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότερα πύθει,
 Ἀυτὴ γὰρ ἡ λευκασίς ἔστι δευτέρῃ
 Ἦιπερ πεθεῖται τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
 Ἰδὼν ὅταν μέλανσις ἐκ γαίας τραφεῖ
 Τῆς ὥσπερ ἥσης νεκρᾶς ἐξ ὕλης πάχης 160
 Ἐκ θαμβρὸν ὁμμα λευκότερον ὡς χιών
 Τὸ θεῶν ἐκβλύξῃς ἰκταρ ἐκ μέσῃ
 Πρυγᾶς ὡς φέρεται τὸ ζήτημεν
 Ἀφροσελήνης ξαιδὺν εἰτὸς γαστέρε
 Τὸ καλάθῳ ἐξεραπλῖν αὐγᾶς ἐκφέρει 165
 Λευκὴν μὲν ὅψιν δεικνύς ἐκκλῖνον πᾶν
 Χρυσάνθιον κόραλλον, ἀλλ' ἀσώματον
 Ἐυεὶδὲς εὐκλαμπρον ἀστραπήχερον
 ὤνας χρυσιζῶσας τε καὶ χλονφόρας
 Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν αὐτῆς ἡλίας 170
 Λέυκωσιν ὡς κάλυμμα ἐξωθεν φέρον
 Ἐνδον δὲ ταῖς βλέπυσιν ὥσπερ πυρφόρε
 Ἀμπλήρ Φλογηφόρος τε Φεγγήτης μέλας
 Ταῖς τῶν λίδων ποικίλας ἐπέμπων χροῶς
 Ὡς ἀμπελὸν χλωρὸν τὸ εἶδῳ τῶν φύλων 175
 Ὡσαν, εὐανδρὲς μὲν αἰθερῷ βλασάντων
 Ἐκ τετάρτων κλάδων δὲ συνηγμένων
 Ὅμῃ μίαν πρὸς ρίζαν εὐκαρπιν φέροι

Πέπει-

Πέπτηρον ἀρδευθέντα βότρυι ὡς μέλι
 Τὴν ποιότητα γένεως κερκτημένον 180
 Λευκὸν πᾶν πρόσχημα καὶ μορφὴν ἔχει.
 Ὅταν δὲ λευκὸς βότρυς εὐδαλῆς πέλων
 Λιγμένῳ ταῖς χερσὶν ὧτων βλαχάνει
 Πυρρὸν μὲν ὥσπερ αἷμα γένεται εὐκρῶτον
 Ἑυοσμὸν ἐξ ἧ βάπτεται ἡ πορφύρα 185
 Τῇ κυγχύλῃ μιγδᾶσα πότρυ ἐκ μέσῃ
 Ἐρυθρὰ ὥσπερ αἷμα εἰς νέφθι θέσει
 Ἀνέσχεται γὰρ ἐκ θαλάσσης ἐκφαίται
 Νυμφουλόσης παρθένης Φαιδρὸν γάλα
 Βρέφει τὰ τεχθέντῳ εἰς διτρυφὴν 190
 Ἀνδρῶδιν ἔσαι γὰρ τεκνῶν ὡς υἱός.
 Ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὐτὸς ὡς νικηφόρῳ
 Ὁρᾷσεται τὸ θῆλυ ἐκκαλῆμεν.
 Πρὸς συμπλοκῆς ἔνισιν εἰς συνκρίαν.
 Ταύτης ἐνωθείσης δὲ Φαιδρῶς ἄρρεν 195
 Πρὸς δευτέρῃ πλοκῇ τε καὶ μίξιν πάλιν
 Ἐσαι ὅλη ἐκσιλβῶ ἀχλὺν τῆ σκότης
 Τλὴν γεωδὴ ἐκβάλλουσα εἰς γέλῳ
 Καὶ μίγνυται εἰς ζευξίν ἐκ ἀφίσταται
 Τῇ δευτέρῃ πλοκῇ τε θᾶττον ἐκτελεῖ 200
 Πρώτης κλειδὸς πληρώσιν ὡς καὶ τὸ σέφθῳ
 Λευκώσεως πληρῶσα ἔργον δευτέρῃ
 Χρήματα μὴδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν.
 Τὸ σῶμα λευκαίνειν πᾶν εἶον καὶ θέλει
 Τῶν τριτάρων βάπτουσα σωματίων φύσιν 205
 Λευκὴν φέρουσα καὶ διαύκνουσα σκότης
 Τὸ ἱμφωλθεὺν ὡς κάλυμμα ἀχλὺν
 Ἐκσιλβὸν ἐκλαμπρύνει τε δακνύει πλέον
 Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα
 Νικῶντα λευκότητι λευκῶσιν πᾶσαν. 210
 Ἐξῆς τε δευτέρα κλειὸς αὐχεται πάλιν
 Ἐκιδώσεως λευκῶσιν εἰς ἑκιδὸν φέρει
 Ἐκιδόντε δακνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην
 Ἐργάζεται γὰρ αὐτὸς ὥσπερ καὶ πάλαι
 Οὕτως γὰρ ἡ ἑκιδώσις εἰς πέρας φέρεται 215

H h h h h 2

*Agi-

ἄριστον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμημένον
Πληρημένον τῶν βαθμῶν ἡμῶν καὶ τέλῃ.

*Ὡςπερ γὰρ ἡ λείκωσις, ὅτως γίνεται
ἔκπληξιν τὸ ἔργον ἐκπληρῶμενον

Τις κλέβει ὁλοβιόντες τὸν κόπον φέρει,
Καὶ χαμαὶ τὴν πᾶμπαντον ἐξάγει κόπος
Πάρεσθαι ὅς ἱππεύς, ὥςτε πλησίως
Τῶν τῆς δραγμάτων πλέον μὲν ἐκφέρειν
Φέρει καὶ δεικνύει τὴν μιστὸν ὀφροδέατον

Ἔως ἐκβολὴν πενίας αὐτοῖς εὐρεσιν
Πλάττω τε καὶ ὄνησιν ἔνθεν βίω

Οὕτω γὰρ εὐπρεζῶντες ἐφθῶμεν σοφοί
Χρηζόντες ὡδὲ μηδὲν ἐκ τῆς βρετῆ
Μὴ ἀσχυλόμενοι δὲ πάντως ἐν βίῳ

Ἀλλὰ Θεὸς λατρείας αὐτὸν προσφέρειν
 Στέργειν ποθειντε τροφᾶν ἡτιμασμένον

Ἀποκέν χαρὰν καὶ δέξαν ἰνθεον χάριν
Πτωχοῖς μέμειν δέοντα καὶ πάντας θέλαιν

Σαίξιν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμειν
καὶ χεῖρας συμπάθειας ἐκτείνειν πᾶσιν
καὶ εὐπραγεῖν καὶ μηδὲν ἐκφρασεως λέγειν

Ἡ τεκταίνεσθαι σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
Ἀλλ' εὐφρανεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρευε

Ἦναι θέλοντας, κληρονόβιον μέγαν
 ζωῆς ἔχειν μιμηταίς ἔργοις ἐνθέοις

Τῷ Δεσπότη Χριστῷ Θείῳ ἐν λόγῳ
Πράξει τε Φωσφορέντας εἶπα ὡς σέλας

Μηδὲν λέγειν εἰς πράξιν αἰδ' εἴτι φρονεῖν
Πένητας εὐπτόμα συμπαθεῖν ὅπως

Τὸν πλῆτον ἐκκενῶντες εἰς αὐτὰς ῥαῖον
ἔθετομεν ἵνα γινώσκουσιν ἡμᾶς καὶ τὸν ἡγεμόνα

Ἐντέλειν ἰκθυοῦντες ὡς ἄνδρες σοφοί.

ἄγων πόθ' τε θερμός εἰς θεότροπον
 Ζῆλον τελέμεναι· σιδηροῖα Περικλῆϊ

καὶ σώματ' αἰσθητὸν ὥσπερ καὶ ψυχῆς.

Égó-

Ἐγώ μιν
 στεφάνῳ
 σκεπτικῶς
 ἐκλάμψας
 τῶν
 ἀναξί-
 τοις τοῦ
 ὄντος
 ὑμῶν
 ὑπὲρ
 ζωῆς
 αὐτῶν
 οὐτο
 καὶ
 θεῶν
 ἐκ

per
lo
lia
pe
fis
al
P
4
H
n
J
9
L
C
8
M
n
y
3

Ἐσόμεθα πρὸς Χριστὸν ὡς καὶ τῷ γέφει
 Στεφροφορῶντες αὐτοῖς ἐσθλῶν πράξεων
 Σκηπτοῦρας τῶν κλήρων ἀξιόμεθα 255
 Ἐκλαμψῶς εἰς δόξαν αἴγλης καὶ Φάως
 Τιμῆς τέθρας ἑκκλησιᾶν εὐσεβεσάτοις
 Ἀναξί πιστοῖς προσφέροντες ἐντίμως
 Τοῖς τὸ κράτῳ καὶ σκηπτοῖσι γῆς πιστομένοις
 Ὡς χρυσολάτραις ἔσι δόξης ἐμπλέοις, 260
 Ἵμνῶντες, εὐλογῶντες, αἰνῶντες Θεὸν
 Ἰπέρθεον τὸν Φωτὸς ὄντα αἴτιον
 Ζωῆς χορηγὸν καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
 Πύτρωσιν εὐρεῖν ὥσπερ ἀμπλακκημάτων 265
 Ὅτως τυχὸν μέλλουσιν ἑκκλησιᾶν πάλιν,
 Καὶ προσφέρειν λατρίαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
 Θεῷ Λόγῳ σὺν Πατρὶ θεῷ Πνεύματι
 Εἰς κυκλικὸς αἰῶνας αἰῶνων, ἀμήν.

V. Fuere & alii Heliodori, quos praesenti loco succincte persequar. Nonnulli quidem nostra antiquiores, ut 1) Heliodorus razofylax Seleuci Regis, jussu ejus, templum Hierosolymitanum spoliaturus, de quo 2. Maccab. III. Vide Jo. Valentem ad Annum Imperii Seleucidarum 136. Olymp. 150. 4. 2) Heliodorus Atheniensis, qui Athenæo & Harpocratiōi ὁ παρηγητής & 3) Heliodorus alter Atheniensis Tragicus Galerio memoratus. De utriusque scriptis agit Meursius in Bibl. Attica & Vossius pag. 372. de Hist. Gr. 4) Rhetor Heliodorus, Græcorum longe doctissimus, cujus meminit Horatius lib. 1. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qui L. Junium Silanum discipulum suum testimonio apud Neronem oppressit. Schol. Juvenal. Sat. 1. vers. 33. & 35. 6) Heliodorus Philosophus & Rhetor qui Adriano Imp. ab Epistolis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 16. Dio lib. 69. p. 789. Nescio an diversus 7) Heliodorus Syrus, Avidii Cassii Pater, Rhetor, & præfectus Ægypti. Xiphilin. pag. 810. 8) Heliodorus Cassii filius sub M. Antonino deportatus Jul. Capitolin. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus ὁλυμπιανίκης Olymp. 248. 10) Heliodorus fatortum interpres sive Mathematicus (h. e. Astrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1. Nescio an ab hoc vel quinto diversus sit 11) Heliodorus Stoicus qui
 Hhhhh ; recen.

recensetur inter Scholiastas Arati. 12) Heliodorus Arabius Sophista sub Antonino Caracalla, de quo Philostratus 2. de Sophist. pag. 620. Huic Æthiopica tribuenda suspicantur auctor Græci scholii quod Hervagianæ librorum Heliodori editioni subjicitur, Sorellus & alii, parum certa conjectura, & Socratis, Photiique testimoniis adversante. 13) Lucius Aurelius Heliodorus ejusque filius 14) Aurelius Valerius Heliodorus, Palmyreni, in Inscriptione Palmyrena XIII. 15) Heliodorus Prusaënsis 16) Heliodorus Medicus Chirurgus cujus mentio apud Juvenalem VI. 373. 17) Heliodorus metricus sive qui de metris Comicis scripsit, laudatus Hephæstioni, Rufino & Prisciano. Idem forte quem allegat Eustathius ad Homerum. 18) Heliodorus Martyr sub Aureliano, de quo Martyrologia 21. Nov. 19) Heliodorus presbyter qui contra Manichæos scripsit teste Gennadio c. 6. de Scriptor. Eccles. 20) Heliodorus qui martyrium obiit Antiochiæ sub Diocletiano. Martyrolog. 28. Sept. 21) Heliodorus libertus & Procurator Vibie Aureliæ Sabinæ, Marci Antonini filia, in Veteri inscript. apud Begerum T. 2. thesaur. Brandeb. p. 676.

Alii aequales nostri 1) Heliodorus de quo sapius meminit Hieronymus in Epist. eum Episcopum appellans. Confer Baronium ad Martyrolog 3. Julii. Hunc eundem cum Æthiopicon (scriptore viri docti faciunt, sed quia est res incerta, illum h. l. separatim memorare volui. 2) Heliodorus Monachus ad quem Nilus in Epistolis lib. 1. Epist. 41. & lib. 2. Epist. 26. 3) Alius ut puto Heliodorus Silentarius ad quem idem Nilus IV. 61. Nescio quisnam ex hisce vel diversus ne ab omnibus sit Heliodorus ad quem exstant Epistolæ Synesii, alius certe cujus in Epistolis Libanius meminit.

Alii juniores nostro Heliodoro 1) Heliodorus Martyr in Africa de quo Martyrolog. 6. Maji 2) Heliodorus Antiochenus presbyter circa A. C. 410. cujus de virginitate libellum memorat Gennadius c. 29. de Scriptoribus Eccles. 3) Heliodorus de quo Honoratus Massiliensis in vita Hilarii Arelatensis p. 111. *In his profectibus constitutum subditus ardor accendit, ut Heliodori matrem hæresis Ariana vinculis colligatum expeteret* (leg. expediret) *illuminaret, attraheret.* 4) Heliodorus quem filium suum vocat Sidonius Apollinaris IV. Epist. 10. 5) Heliodorus Alexandrinus Hermeæ F. Ammonii frater. Prætereo 6) Heliodorum presbyterum, qui puer cum disciplinam subterfugi-

fugiturus ad concavam fluvii cujusdam ripam lateret, ab homunculis quibusdam in terram pygnæorum delatus, & post longam temporis moram matri suæ restitutus est, quam fabulam ex Silvestri Giraldis itinerario Cambriæ lib. 1. c. 8. plura transcribens quam credens refert V. C. Jo. Christoph. Becmannus Histor. Orbis terrarum Geographica & civili p. 364. seq. 7) Heliodorum præfectum, Cassiodori consanguineum, lib. 1. Var. Epist. 4.

Alii denique incerta ætate, ut Q. Sosius Heliodorus in Vet. Inscript. apud Fabretum p. 253. Heliodorus, cujus Epitaphium Græcis scriptum literis in Ægypto testatur se reperisse Vanslebii p. 374. relat. de Ægypto. Tum ille, cujus Epitaphium legitur ad Gades Hispaniæ in hæc sententiam:

D. M. S.

Si lubet, legito.

Heliodorus insanus Carthaginensis ad extremam orbis sarcophago, testamento me hic iussu condier, ut viderem si quipiam me unquam insanius ad me visendum ad hæc usque loca penetraverit.

Omitto quod apud Themistium Orat. 2. p. 30. (Orat. 14. edit Petavii) ubi Philo & Heliodorus Sophismatum κυριεύουσιν & κεραιῶν inventores memorantur, pro Heliodoro Diodorum (Cronum) non absurde legit vir doctissimus Joannes Harduinus.

Supereit unus adhuc dicendus HELIODORUS Larissæus * sub cuius nomine Optica sive κεφάλαια τῶν ὀπτικῶν paucis foliis constantia edita sunt Græce & Latine Florentiæ apud Juntas 1573 4. & ibidem Italice Ignatio Dante interprete, una cum Opticis Euclidis 4. Ad editionem Florentinam hunc libellum, Græ-

* Diu post Tiberium scripsisse ostendit se ubi narrat eum de nocte quoque visu valuisse, τινὰς καὶ νύκτωρ ὄραν, ἐν τῷ ἐκείνῳ ὃ Τιβέριον γέγονεν ὁ Ρωμαίων βασιλεὺς. Confer quæ viri docti ad Sueton. Tiberio cap. 68. Laudat & Ptolemæi Ὀπτικὴν πραγματείαν, ut Platonem quoque & Euclidis στοιχεῖα Optica, atque Heronem Mechanicum ἐν Κατοπτρικοῖς. Multis idem argumentis contendit videre nos non per solam immissionem radiorum ex objectis, sed & per προβολήσεων ἀφ' ἡμῶν φῶς sive per lucem ex oculo nostro emissam, quod multis hodie præter rem absurdum videtur.

Græce & Latine Hamburgi curavit recudi Frid. Lindebrogius Anno 1610. 4. & Tho. Galeus Cantabrigiæ cum Opusculis Mythologicis Physicis & Ethicis A. 1670. 8. Prodierunt etiam Heliodori Larissæi Optica sed pleniora & in duos distincta libros cum interpretatione & animadversionibus *Erasmi Bartholini* Parisiæ apud Cramoisi-um 1657. 4. *Κεφάλαια* illa quæ Florentiæ edita dixi in quibusdam Codd. MSS. inscribuntur: *Δαμιανὸς Ἡλιόδωρον Λαερτιάδην περὶ ὀπτικῶν ὑποθέσεων*. Vide Labbeum Bibl. nov. MSS. pag. 119. Damiani Heliodori nomen invenio etiam in codicibus If. Vossii, Galei, & Gudii: tum in eo qui exstat in Johannea nostra cod. 56. MS. fol. Inter MStos codices If. Vossii est etiam Heliodorus de mensuris ac ponderibus. Et Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 117. memorat Domni sive Domneni Larissæi Philosophi enchiridion introductorium in Mathematicam, & Enchiridion Arithmetica.

VI. De fabula erotica quæ sub ATHENAGORÆ nomine prodit, alibi dixi: tamen non possum non in præsentem cum Lectorre communicare quæ de eadem nuper ad Collegam meum conjunctissimum scripsit vir supra laudes, & legisset non pœnitebit.

Eruditissimo viro Jo. Christophoro Wolfio, Sacrarum litterarum Professori, S. P. D. Maturinus Veyssierius LaCroze.

Acum forte agere tibi haud ab re videbor, Amicorum carissime, in hacce quam tibi nuper pollicitus sum *Επιχθίσει* fabula illius amatorie, quam viri quidam eruditi Athenagora Philosopho Christiano adscripserunt. Post illa enim qua Vir Illustris Gisbertus Cuperus eam in rem annotavit, in quibus consentientem habuit amicum nostrum communem, a) -- vix quemquam fore censeo, qui ei sententia tuenda, in quam Guillelmus Cave b) præter aliq̃s propendere videtur, animum deinceps adjiciat. Perpenderam id quidem apud me, cum scriberem me nescio quid eam in rem habere aliis inditum; unde etiam ita lis mota inter eruditos dijudicari posset, ut in posterum nihil futurum esset eam re controversarum. Nimirum τὴν πρῶτον ψευδῶς deprehendisse mihi videbar, potissi-

a) Biblioth. Græcæ L. V. pag. 38. & seq.

b) Histor. Litterar. p. 67. ed. Gen.

nam videlicet causam, qua Fumaum illius libri scriptorem impulerat, ut eam fabulam ederet in vulgus, nonnullaque alia observaveram, quibus novitas illius scriptoris liquido demonstraretur.

Ea autem editione usus sum, qua Anno 1599. Parisiis prodit apud Michaëlem Sonnum, quo Typographo c) Martinus Fumaus Geniliacus sapius alias usus est. Ejusdem namque Michaëlis Sonni typis editi sunt tum Procopius de bellis Gorbicis & Vandalicis, tum Agathias in Gallicam linguam à Fumao conversi, Anno Christi, 1587. Item eodem anno ejusdem versio Gallica Historia India Occidentalis, à Gomara Hispanice scripta, quibus addi potest Historia motuum Hungaricorum Fumao auctore, apud eundem Sonnum edita A.C. 1594. Hinc haud agere conjeceris ipsum Fumaum, hunc quem Athenagora secum supposuerat, sua sponte Typographo edendum dedisse, nec esse usum nisi in fraudem nomine Bernardi nescio cujus Sanjorriani, d) cujus cura liber editus esse fertur. Illius autem Sanjorriani Praefatio Athenagorae praefixa, Castri in Occitania scripta est A.C. 1596. quod quidem vix intelligi posse videtur, cum Fumai liber nonnisi triennio post Parisiis sit editus, etsi triginta annis antea scriptus, si qua tamen fides haberi potest ejusdem Fumai Epistole qua libri nuncupatoria est, (Marliaco c) A.C. 1569. ad Lamanaum Protonotarium missa fuisse fingitur. Hac sane omnia nescio quid fraudis & doli mali praeseferre videntur, nec immerito in memoriam revocant dictum illud veteris Poetae, Ἄπ' οὗτος ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἴψυ.

Quicquid tamen de iis censendum putes qua modo legisti, liber sane accurate & jucunde scriptus est, nec multum varietate & festivitate argumenti Heliodori Aethiopici concedit. Sunt plane quaedam quae haud ita attentum lectorem fallere possint, & memet ipsum initio fere fefellerunt; etsi ea legeram quae Doctissimus Huetius de hoc opere scripsit in Dissertatione de origine fabularum Eroticarum. Primo autem fraus qua jam nonnihil subolebat, manifesto apparuit, cum Libro secundo pag. 64. hac legi de Periandro Corinthiorum Tyranno: Perianne - - fit prendre trois cens enfans des meilleures maisons de Corcyre, et les fit embarquer dedans des vaisseaux Corinthiens, pour les mener à Sardis vers Haliates, afin de les faire circonscire. Quae cum apud Herodotum legere meminissem, miratus sum esquid castrationis loco

liiii

Fu-

* Libri sti Pars Altera.

c) Martino Fumae S. de Genillé.

d) Petrus Faber in fine Epistolae Nuncupatoriae Agonistici: E Sanjorriano Sutarbano, a. d. Kalend. Mart. Anno Christi M. D. XC.

e) Marly.

Fumaus circumcisionem posuisset, ὡς ἱστομὴν pro ἱστομῇ, meque vix è difficultate extricaſsem, niſi veniſſet in mentem Herodoti verſionem antiquam Gallicam extare, quam ſorte Fumaus neglectis fontibus expreſſiſſet. Nec me conjeſtura ſeſellit. Ubi enim Herodotus Libro tertio, c. XLV III. p. m. 180. hæc habet: Καρκυραίων δὲ πόδας τριηκοσίων ἀνδρῶν τῶν πρώτων, Περιανδρῶν ὁ Κυψίλου ἐς Σάρδεις ἀπέπεμψε ὡς ἑλθόντες Ἀλυσίῃσιν ἱστομῇ. Periander enim Cyſſeli filius trecentos optimatum Corcyæorum filios Sardis ad Alyatten caſtrandos mittebat. Hæc verba Petrus Saliat a) vetus Herodoti Gallicus interpres ſic vertit: Car envoient Periandre filz de Cyſſele trois cens enfans des meilleures maiſons de Corſou à Sardis vers Hallatte pour les circumcir &c. Vel binc intelligi poteſt Fumaum baud eum fuiſſe qui priſeos Græca lingua ſcriptores nonniſi ope parum emendata Gallica verſionis intelligebat.

Post hanc obſervationem ſe ſe complures alia aperuerunt, quas mihi ſere omnes præripuit Illuſtris Cuperus, proindeque à me ut par eſt prætermittuntur, ſi ſuam aut alteram excipias, baud, puto, inutiles fraudi de qua hic agimus, arguenda. Libro quinto Pſeudo-Athenagora, pag. 109. Manesbyſſa cuſuſdam Hiſtoria reſertur tragica plane & lugubris, verum ita ſimilis ei quam de Eponina Julii Sabini uxore narrans Plutarchus in Erotico, Tacitus IV. Libro Hiſtoriarum, & Xiphilius in Veſpaſiano, ut facile agnoſcas Manesbyſſa illius lugubris caſus ex Eponina calamitatibus fuiſſe expreſſos. Libro ſeptimo Slavones ſive Slavos ad mare Adriaticum prope Epidamnnum collocat, quo ſane nondum migrarant ex aviſtis ſedibus, qua ætate Theogenes & Charide vixiſſe ſinguntur. Jovis Hammonis templum ita deſcribitur Libro ſexto à pagina 204. ut mirandum plane artis architeſtonica ſpecimen ibi haberi omnes eruditi fateantur, doctiſſimusque Blondellus Tomo primo Syſtematis b) Architeſtonici Athenagoram propterea inter eos auſtores recenſcat, quorum leſione Architeſtonica artis ſtudioſus adjuvari poſſit.

Adhuc velitationem habuiſti & levem pugnam: nunc accedo ad illud argumentum in quo hujus Epistoſta inſitio τὴν πρῶτον ψυδῶν. Latere tibi narrabant. Præter Architeſtonicen, aliam artem habuit quam jaſſaret in hoc opere Fumaus, nimirum vaniſſimam, ſic enim cenſeo, τῶν χειροτεχνῶν ματαιότεχνην. Id miror neminem vidiſſe eruditorum qui hunc librum manibus ſedulo verſarunt, ne quidem Doctiſſimum Iluetium, qui ſe bis Athenagoram legiſſe profectur. Ego vero

a) Edit. in ſol. Anno Chriſti 1766.

b) Cours d'Architeſture.

id non solum Fumaum intendisse mox docebo, verum & poetam quemdam baud valde elegantem, cujus hoc Epigramma Latinam initio Libri adscriptum est:

De Interprete.

*Dum Gallis Graios flores felicis olivæ
Detegit, & lingua lucidiore parat:
Quæ fuerant * nullis monumenta ambagibus arctæ,
Non mirum si non lucidiora refert.
Haud etenim indignis præstanda scientia, quæ vult
Legitimis tantum pabula digna suis.
Qualiacumque tamen sunt hac quæ scripserit Author,
Hinc poterunt omnes carpere grata sibi.*

Nosti procul dubio adeptorum, quos vocant mirandam taciturnitatem & anigmaticum dicendi genus. Eo alludit Epigrammatis scriptor: indignis, inquit, haud est præstanda scientia, quæ legitimis tantum, id est adeptis & filiis artis revelanda est. Quo hæc spectent, intelliges ex fabula quam primo Gallice lib. IX, mox Latine describam ex Pseudo-Albenagora, fol. verso 344.

Entre autres devis Theogenes racompta à Charide une certaine fable, qu'un des principaux de la Cour du Roy Damasdes, étant pour lors en l'armée, où il estoit, fait représenter en un soir dedans la tente pour donner plaisir à plusieurs autres Seigneurs qu'il avoit conviez chez soy à soupper. Du nombre desquels j'estois, disoit Theogenes, & ceste fable fut à ce que je pouvois congnoistre exterieurement seulement par les personnages qui estoient representez, ne pouvant au reste bien entendre leur langage: que le Dieu Apollo se presenta en place, beau & bien peigné, ayant la tresse blonde, qui lui pendoit sur les espauls, proferant quelques paroles, que je ne pouvois entendre. Et un peu après je vey un Daimon se manifestant à nous sous un voile blanc, palpable ce sembloit il: mais toutefois ne se pouvoit il arrester. En moins de rien ce Daimon s'apochant d'Apollo, je ne scay quelle illusion brouilla mes yeux. Car je perdis de veue ce Dieu, & le Daimon sembla demeurer seul. Puis vint Vulcan, voulant ce m'estoit avis, venger Apollo, usant de grande violence contre ce Daimon, lequel ne pouvant supporter cet effort, je fus estonné que je ne le

IIII 2

,,veis

* Forte legendum est, *multis*.

„veis plus : & Apollo nous apparut comme devant. Je ne ſçay ſi
„ces Scythes trouvoient ces changemens & disparutions eſtranges.
„Mais j'en eſtois ſi eſmerveillé, que je ne ſçavois quaſi qui j'eſtois.
„Je regardois fort attentivement & obſervois de l'oeil autant qu'il
„m'eſtoit poſſible, & neantmoins il m'eſtoit impoſſible d'y remar-
„quer aucune ſubtilité ou tour de main, encor que cela ſe feiſt cinq
„ou ſix fois. Car auſſi toſt que Vulcan s'eſtoit retiré penſant avoir
„bien vengé Apollo, & l'avoir remis & rendu en ſa premiere forme,
„ce Daimon ne failloit à revenir, & ſe ſaiſſant promptement du Dieu
„le rendoit eſvanouy comme devant. Vulcan revenoit derechef
„ſaiſant pareils effectſ qu'à la premiere fois. Mon eſprit eſtoit en
„grand peine voyant des actſ ſi eſtranges : parceque je n'entendois
„rien de ce qu'ils proferoient, & ſe diſoient l'un à l'autre. Ce
„que ſi j'eufſe peu entendre, la merveille peut eſtre n'eufſt eſté ſi
„grande, & cuſſe receu quelque contentement, & aprins quelque
„choſe de nouveau, qui n'eſt commune en la Grece. Or à la ſixieſme
„fois, & Vulcan & le Daimon s'eſtans abſentez, Apollo nous parut
„fort debile, encor que ſon teint ne fuſt diminué, & ſe pleignoit
„d'avoir eſté tout caſé, & corrompu par ce Daimon ; ainſi que ſes
„geſtes me le donnoient à cognoiſtre. Ce Daimon non content de
„l'avoir tant tourmenté, revint encor un coup vers luy, amenant
„avec ſoy un ſien compaignon repreſenté avec un veſtement blond,
„qui le couvroit entièrément. Ces deux envahirent enſemble
„Apollo & le reduirent à telle extremité qu'il ne paroifſoit plus, &
„ce dernier Daimon plus fort que l'autre ſembloit paroître ſeul. Vul-
„can ne failloit à venir ſecourir le Dieu, & ſe monſtrant plus robuste
„contraignit ces deux Daimons de gagner le haut. Apollo ſe mon-
„ſtra, lors encor plus corrompu qu'il n'avoit eſté, & ne ſe pouvoit
„plus ſouſtenir, demeurant tousjours couché. Aſculape le medecin
„le vint viſiter. Je penſe bien que c'eſtoit ſeulement pour conſerver
„la regle, qui veut qu'un Medecin en ſa maladie doive ſ'aider du ſe-
„cours d'un autre Medecin. Car il eſt ſans doute qu' Apollo eſt plus
„ſçavant, & expert en cette ſcience que n'eſt Aſculape. Iceluy or-
„donna un bain que je veis faire, composé de certaines drogues
„qu'on apporte des ſablons de la region Cyrenaïque, purgées & net-
„toyées de leurs immondices ſablonneufes. De ce bain devant un feu
„fut oint & frotté Apollo par pluſieurs fois, le ſechant autant de fois
„qu'on“

qu'on le froitoit. Puls fut remis en un bain froid fait des excremens^{de} de Bacchus durant quelque espace de temps. Je ne sçay si Æscula-^{pe} pe estoit bien entendu en son art : mais nous voyons que cest Apol-^{lo} lo diminueoit, & se fendoit en ce bain, comme la neige au soleil, & en toute l'eau du bain sembloit sa substance estre dissipée. Tou-^{tefois} tefois Æsculape ne faisoit point semblant de s'en estonner, ains^{estoit} estoit assez resolu en son fait. Il feit escouler l'eau du bain, laquel-^{le} le il mettoit à part, & lui en rebaila de pareille, le baignant ainsⁱ souventefois, & quasi autant comme il l'avoit froissé & lavé & se-^{ché} ché de l'autre. Apres pour le rechauffer apposa à ces eaux qu'il avoit^{tirées} tirées du bain, un petit feu, au devant duquel l'humidité qui rendoit^{Apollo} Apollo tout mouillé, s'évapora, & estant sec il sembloit encor^{avoir} avoir esté rendu plus debile par tous ces bains, onctions, & lave-^{mens} mens. Je l'estimois de ma part tout perdu, & m'estonnois com-^{me} me en ce pays on representoit devant un peuple la mort de quelque^{Dieu} Dieu, estant ainsⁱ que nous devons croire les Dieux estre immortels. Mais je me trompai comme entendrez. Car ce Medicin invoc-^{quant} quant le fils de l'air & de la Lune que je veis se presenter devant luy,^{iceluy} iceluy donna à Æsculape du plus beau & du plus précieux qui fust en^{soy} soy, le quel il bailla soudainement à avaler à Apollo, qui apres cet-^{te} te prinse, semble estre resuscité reprenant un teint vif, & beau à^{merveilles} merveilles avec une telle plénitude de vie, qve se communiquant en^{tel} tel estat aux malades & decrepits, il les remettoit en meilleure dis-^{position} position qu'ils n'avoient esté. Voila la fin de ceste fable, laquelle^{je} je n'ai peu vous reciter plus appertement que comme je ferois la de-^s scription de certaines figures que j'aurois vuës en un tableau, sans^{sçavoir} sçavoir le sujet du peintre. *Hætenus Pseudo-Athenagoras quem jam La-
tine dicentem audies.*

Theogenes (de captivitate Scythica redux) inter alias nar-^{rationes} rationes Dominæ suæ Charidi hanc fabulam narravit, quam quidam^{ex} ex Optimatibus Aulæ Regis Damasdis, qui tunc in exercitu versa-^{batur} batur, in scenam protulerat in tabernaculo suo, quo multos alios^{proceres} proceres quos ad cœnam invitarat, hujus spectaculi voluptate dele-^{ctaret} ctaret. Ipsi intererant, inquit Theogenes, fuitqve hæc fabula^{hujusmodi} hujusmodi, quantum quidem ex personis intelligere potui, nec^{enim} enim eorum linguam satis assequabar. In medium processit

Apol-

* Aurum,

„Apollo egregia forma, eleganter comptus, flava coma in humeros
 „pendente, qui voces quasdam protulit, quas minime intellexi.
 „Paulo post alius nobis Dæmon * apparuit velo candido rectus,
 „qui quidem palpari posse videbatur, et si nunquam uno loco confi-
 „steret. Cum ad Apollinem is Dæmon accessisset, statim illusio-
 „nis nescio quod genus oculos meos ita fascinavit, ut Apollo ab
 „aspectu evanesceret, solusque postremus ille Dæmon remansisse vi-
 „deretur. Tum prodiit ** Vulcanus, ulturus Apollinem, sic
 „enim mihi videbatur. Is magna vi cum Dæmonem aggressus, eum,
 „ut pote sibi imparem, ita fugavit, ut plane discederet, unusque
 „Apollo, ut antea cerneretur. Haud equidem dixero an Scythiis
 „hæ mutationes & fugæ mirabiles visæ fuerint: ego vero eas ita ad-
 „mirabar, ut fere meimet ipsius immemor essem. Quam atten-
 „tissime poteram oculis & animo omnia lustrabam, nec quicquam
 „fraudis aut præstigi-um subesse animadverti, id licet quingvies vel
 „sexies perageretur. Ubi primum Vulcanus exierat, egregie ulto,
 „ut putabat Apolline, restitutoque in pristinum decus, haud mo-
 „ram faciebat hic Dæmon quin rediret, & arreptum Deum, ut antea,
 „evanescere cogeret, qui tamen Vulcano redeunte pristinam de-
 „nuo formam recipiebat. Equidem anxius hærebam mirabili inso-
 „litarum mihi rerum spectaculo eo vehementius percussus, quod ni-
 „hil eorum intelligerem, quæ inter se fabulabantur; quorum si non
 „nulla assequi licuisset, minor forte animum meum incescisset admi-
 „ratio; mihi quæ aliqua in re satis factum esset, cum novi quidpiam
 „didicissem, apud nos in Græcia haud ita obvium. Itaque cum jam
 „sexies res processissent, Vulcanusque & Dæmon ille abiissent ex ocu-
 „lis, Apollo nobis valde debilis apparuit, utpote qui, licet nihil
 „detrimenti in colore passus esset, se tamen ab eo Dæmone fractum
 „& luxatum esse querebatur, quod quidem ex ejus gestu intellige-
 „bam. Atqui hic Dæmon quasi parum profecisset Apollinē ita cru-
 „ciando, iterum rediit adducto secum comite quodam suo † fla-
 „vam vestem induto quæ totus tegebatur. Ambo ergo Apollinem,
 „unanimiter adorsi ad eas angustias adduxerunt, ut jam nullo loco
 „appareret, solusque postremus hic Dæmon, socio videlicet suo for-
 „tior, cerneretur. Nec tamen defuit Vulcanus quin opem ferret
 „Apollinī, & robustior effectus utrumque Dæmonem fugaret. Tum
 „vero

* Mercurius, sive Argentum vivum.

** Ignis.

† Sulphur.

vero Apollo magis quam antea vitiatu apparuit, fractus enim jacebat, nec jam poterat consistere. Tunc ad eum Æsculapius accessit, moris puto illius servandi causa, qui jubet medicos, si quando ægrotaverint, alterius Medici ope uti. Quis enim dubi taverit Apollinem & doctiorem & peritiorem esse illius artis quam Æsculapium? Jussit ergo Æsculapius lavationem Apollini parari quibusdam mercimoniis constantem * quæ è Cyrenaica regione afferuntur, purgatis tamen antea à sordibus suis arenosis. In eo lavacro prope ignem unctus fuit & imbutus Apollo, totiesque exsiccabatur, quoties antea unctus erat. Subinde vero, per aliquod temporis spatium in lavationem frigidam immersus est quæ Bacchi excrementis † constabat. Equidem nesciebam an Æsculapius artem suam rite calleret: Apollinem enim minui videbam, & in lavacro dissilire, quemadmodum nix in sole liquefit; ita ut tota ejus substantia in ea aqua, quæ lavatio constabat, dissipata & dispersa videretur. Nihilotenus id Æsculapium nihil curare credidisses, ita interritus id quod moliebatur peragebat. Lavationis aqua ejecta & seorsim posita, similem ei subinde aquam addebat Æsculapius, sæpiusque lavabat Apollinem: quoties fere cum antea unxerat, imbuerat & siccat. Tum vero ut cum calore recrearet, iis aquis quas è lavatione tulerat, ignem exiguum apposuit, coram quo in vapores solutus est omnis ille humor, quo Apollo madefactus fuerat. Jam vero exsiccatus longe debilior hic unctionibus & lotionibus effectus fuisse videbatur. Itaque Apollinem periisse judicabam, & mirabar qui in illis regionibus alicujus Dei interitus in scena exhiberetur, cum certe Deos immortales esse arbitrari debeamus. Allucinabar tamen, ut mox audies. Nam medicus ille advocavit æris & Lunæ filium, a) quem ipsi obviam venientem vidi. Is Æsculapio dedit quicquid sibi inerat egregium & pretiosum, quod ille statim Apollini bibendum dedit, qui ex potione recreatus, quasi nova vita donatus est, resurgens vegetiori colore insignis, b) ea pulcritudine & vi sanitatis, ut eo in statu manens, si quos decrepitos & morbo laborantes adeat, seque cum iis communicet, in longe meliorem statum eos restituat, quam is fuerit, in quo antea ver-

,,faban-

* Sal Hammoniæ.

a) Ros defecatus.

† Tartarum sive secula vini.

b) Lapis Philosophicus.

„fabantur. Is est fabulæ istius finis: eam autem non potui enarra-
 „re aperlius, quam figuras quasdam & imagines in tabella pictas de-
 „scriberem, siquidem ignorarem quidnam in animo habuerit ille
 „artifex, à quo depictæ fuerunt.”

Jam puto aliquam gratiam inivvero à lapidum Philosophici sectatoribus:
 vix enim crediderim tum in Bibliotheca Chemica Curiosa Jacobi Mangeti, tum in
 iis voluminibus quibus Borrellus omnes fere hujus artis scriptores collegit, ullum
 processum, ut vocant, clariorem aut expeditiorem legi. Interim dum ipsi hoc
 gentabant, & prothesauro, ut solent, carbones nanciscensur, id saltem ba-
 bebimus, Eumæum hujus libri scriptorem Chemicæ vaticinati fuisse obnoxium, nec
 posse antiquo scriptori Græco hanc fabulam tribui, qua novitatem suam manife-
 stissime prodit. Haud sane sum nescius Dæmocriti, Zosimi, Synesii, Olympio-
 dori & aliorum jactari codices Manuscriptos mira antiquitatis, quibus arcana
 artis Chemicæ continentur; ac video viros eruditissimos horum librorum novita-
 tem ex ipsius Græci Sermonis corrupteliis arguisse. Unum novi inter paulo anti-
 quiores Eneam Gazaum, sæculi quinti exeuntis scriptorem, qui de transmu-
 tatione metallorum aliquid attigisse videatur, pag. 67. edit. Barthiana. Ἐκεί-
 νῃ καὶ παρ' ἡμῶν οἱ περὶ τὴν ὕλην σοφοὶ ἀργυροὶ καὶ κατ' ἕτερον ὠφέλα-
 βόντες, καὶ τὸ εὐδαιμόνιον ἀφανίσαντες. Ἡ δὲ τὸ σημαντικώτερον μεταβαλόντες τὴν
 ὕλην χρυσὴν κάλλιστον ἐποίησαν. „Sic namque apud nos quoque mate-
 „riarii talium periti, argentum stannumque accipientes, speciem
 „priorem delent, in excellentiorem rem tranfigunt, aurum efficiunt
 „pulcherrimum.” Hac ex versione Barthii, cujus notas adi sis in hunc locum.
 Hoc, inquam, mihi testimonium unum in tota antiquitate occurrit, quo Chemicæ in
 arte sua tuenda abuti possint, nisi quis eo trahendum putet locum Platonis in Eu-
 thydæmo p. 289. & 290. edit. Stephani. ὥς τε οὐδ' εἰ τις πῖτρας χρυσῆς Πιττακί-
 μεθα ποιεῖν, οὐδεὶς αὖν ἀξία ἢ ὀφεισμένη εἶη. εἰ δὲ μὴ κεχρησθῇ Πιττακί-
 μεθα τῷ χρυσίῳ, οὐδὲν ἔφελ' αὐτοῦ ἐφάειν ἐν. „Quin etiam si lapides
 „quidem aureos facere nossemus, nihili æstimanda esset scientia.
 „Nisi enim sciremus auro uti, nulla sane ex illo rediret ad nos uti-
 „litas.” Sane plerosque Chemicæ artis studiosos ita credulos expertus sum, ut
 ne dubitem fore qui his verbis Platonem ad artem suam digitum incendisse
 arbiarentur.

Verum redeo ad Athenagoram, à quo tantisper digressus sum. Vides in
 hac Scythica fabula Apollinem & Mercurium pro metallorum nominibus usurpari,
 quemadmodum id bodie fit, ex veteri certe usu, nescio tamen an ita antiquo ut
 ad Athenagoræ aetatem referri possit. Eustatius quidem in primum Iliadis, id vel

υμνο-

remotissima antiquitati tribuit p. 25. edit. Romane. Τὸ ἵσκηπτεον χρυσοῦν ἐπιπλάσσει παλάτιος ὁ Ποιητὴς τῷ Ἀπόλλωνι, τοῦτεστι τῷ ἡλίῳ, διὰ τὴν καὶ τὴν μέταλλον τοῦ χρυσοῦ, ἡλίῳ παρὰ τῶν παλαιῶν ἀνατιθέσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸ ἀργυρον, καὶ ἐπὶ τῶν πλανήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδαροῦ Φέρεται. "Spectrum aureum hic fingit Poëta & Apollini, id est Soli, adscribit, eo quod metallum auri Soli ab antiquis attributum sit, ut Luna, argentum, & alii Planetæ aliud metallum, ut fertur in Scholiis Pindari." Hac Eustathius, qui παρεκβάσεις suas in Pindarum innuere videtur, quæ non totæ perierunt: earum enim Praefationem longam satis & eruditam Manuscriptam vidi in Bibliotheca Academia Basilensis. Erunt forte & alii ** Eustathio antiquiores, quidæ metallorum affinitate cum Planetis eadem dixerint: certe aliquid ejusmodi olim observavi, nec tamen auctoritatis aut loci in memoriam redeo, - - Interim nonnihil hanc in rem inponies in Commentario Erasmi Schmidii in Odam V. Ἰσχυρίων Pindari, p. 93.

K k k k k

Libri 2ti Pars Altera.

Quic-

* Potuit etiam respicere antiquiora in illum Poëtam scholia, quæ hodie in manibus doctorum sunt, & in quibusdam isthm. Od. V. leguntur hæc verba: ἐκαστῷ δὲ τῶν αἰθέρων ὕλη τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μὲν χρυσοῦς, σελήνῃ δὲ ὁ ἀργυρῶς, Ἀρεὶ σίδηρος, Κρόνῳ μολύβδος, Διὶ ἤλεκτρον, Ἑρμῇ κασσίτερος, Ἀφροδίτῃ χαλκός.

** Olympiodorus in 3. Meteorolog. p. 59. b. Ἰστέον δὲ καὶ τετο, ὅτι θεῶν Πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τὴν ἐπὶ τὰ πλανημένους λέγων ἀνακεῖσθαι τὸν μὲν μολύβδον τῷ Κρόνῳ διὰ τὸ βαρὺ καὶ συγνόν καὶ ψυχρόν. Τὸ δὲ ἤλεκτρον τῷ Διὶ διὰ τὸ ἑκκρατον καὶ ζωογενὲς τῷ αἰέρεσι, ἰσομεῖς δὲ καὶ τὸ μίγμα τιμιώτερον ἐστὶ χρυσοῦ καὶ ἑκκρατον. Τῷ δὲ Ἀρεὶ τὸν σίδηρον διὰ τὸ τιμητικόν καὶ ὀξύ. Ἡλίῳ δὲ τὸν χρυσοῦς, ὡσανὶ πηγὴ φωτὸς ὄντι. Ἀφροδίτῃ δὲ τὸν χαλκόν διὰ τὸ ἀνδρῆν, καὶ ὅτι πλησίον ἐστὶ τῷ ἡλίῳ, ὥσπερ καὶ χαλκὸς τῷ χρυσῷ. Ἑρμῇ δὲ τὸν κασσίτερον διὰ τὸ διαφανὲς καὶ σιλπνόν. ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τῇ σελήνῃ, ὥσπερ ὁ κασσίτερος τῷ ἀργύρῳ. Τῇ δὲ Σελήνῃ τὸν ἀργυρον, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀργυρὸς παρὰ χρυσοῦ τιθέμενος δοκεῖ καταλάμπεσθαι ὑπὸ τῷ χρυσῷ καὶ φωτεινότερος γίνεσθαι, ὥσπερ ἡ σελήνη ὑπὸ τῷ ἡλίῳ καταλάμπεται. Constantinus Manassis, sed Eustathio junior p. 3. Annalium:

Ὁ Κρόνος ἦν μολύβδινος, μολύβδινος τὴν χρῶαν.
Ἐλαμπε ζῆς ὡς ἀργυρὸς, Ἀρης Φλογώδης ὡς πῖον,
Ἐξίλθεν ἡλίου λαμπρὸν ὡς εὐριχοῖ χρυσοῦς,
Ἀντήγει δ' ὡς κασσίτερος σφαῖρα τῆς Ἀφροδίτης.
Ὡς ὁ χαλκὸς ἐρυθραυγὴς Ἑρμῆς ἐλαμπήνηρ χει,
Διαφανὴς ὡς ὕδρες ἤνυξεν ἡ σελήνη.

Quicquid sit, nihil peribit Chemicis si Athenagoras ipsi decesserit. Vidi quosdam & novi, homines, quod mireis, nōn ignaros bonarum litterarum, qui in Metamorphosis Ovidii, in Apuleio, in Heliodori Æthiopicis &c. nihil aliud agi † contendebant, quam ut ars conscribendi auri enigmatice describeretur. Quid dicam de Mida fabula, quam totam eo libentius & facilius ad artem suam trahunt, quod manifesta transmutationis aurea mentio ibi occurrat. Ego vero quando jam Athenagoram absolvi, & ad Chemicos digressus sum, etsi vereor ne te adeo prolixa loquacitate obtundam, nonnulla addere consuevi ex Plutarchi Parallelis Græcis & Romanis, quorum mihi memoriam Mida fabula in mentem revocavit.

Scis in obscurissimo Poëmate, Ara Dosiada, versum septimum parum emendate legi

Ἐς γὰρ βωμὸν ὄρες με μήτε * ταγχοῦρον
πλῆθοις, μήτ' Ἀλύβης παγέτα βάλαις.

Vides enim me aram nec auri

Lateribus, nec argenti glebis compactam.

Ibi ταγχοῦρον, vocem nibili, probabiliter emendavit Cl. Salmastius, qui sic legit: Ἐς γὰρ βωμὸν ὄρες με μήτε γ' αὐροῦ. Ego vero olim ex historia sive fabula Anchuri filii Mida locum Dosiade satis commodè interpretabar, ita ut codicis Manuscripti lectio constaret. Nimirum hac refert Plutarchus ille, quisquis est pag. 306. edit. Francofurtana. Cum ad Celanas Phrygia, multa domus in hiatusum terræ absorberentur, oraculique responsum Midas accepisset, tum demum biatum coitutum, cum res omnium pretiosissima in eum injiceretur, Ἀγχοῦρος υἱὸς τοῦ Μίδα, Anchurus Mida filius, cum ejus pater nec quicquam profecisset, in ἑλκυστὰς ἀνὰ τὴν αὐρὰν αὐτοῦ ἀργυρίου, se ipsum eques in biatum injecit nihil anima humana pretiosius existimans. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, χροῦσεν βωμὸν ἐποίησεν Ἰδαίου Διὸς αἰψάμενος τῇ χειρὶ. οὐτ' ὁ βωμὸς πᾶσι ἐκείνους τὴν καιρὸν ἐν τῷ χάσματι σωθεὶς γενέσθαι, λίθ' ὅτι γίνεσθαι, τῆς δ' ὁρμητικῆς πειρασμίας παρελθούσης, χροῦσεν ὁρμητικῇ. „Cum jam terra coituisse, ibi Midas auream aram fecit Idæi Jovis, manu admoza (qua scilicet lapides ara in aurum mutati sunt) „Hæc ara circa tempus quo biatum fieri contigit, lapideis, post illud, vero tempus aurea appareat. „Jam intelligis versum commodè legi potuisse μήτ' Ἀγχοῦρον πλῆθοις, neque lateribus aræ Anchuri similibus. At duo obstitērunt quominus ei sententia inbarerem, quæ initio valde ardebat. Ver-

† Multa in hanc sententiam Jac. Tollius vir doctus in fortuitis.

• H. Vossius legit μήτε Γάγγη. Alias conjecturas vide in Clariss. Viri Hadr. Relandi parte 2. diss. Miscell. p. 247. 248.

sus enim Phalacius est qui cum Spondeo in quarto pede stare non potest. Deinde illius Pseudo-Plutarchi, qui Paralela Græca & Romana scripsit, auctoritas valde vacillat apud eruditos, & videntur hac Paralela Græculi alicujus recentioris esse figmentum; quam in rem adeas velim Dodwelli Dissertationem quartam præfixam volumini secundo Geographorum Minorum, Oxonia studio Cl. Hudsoni editorum; cui velim addas Josie Merceri notas ad Fulgentii Expositionem sermonum antiquorum. Jam vero merito suspicari licet Parallelorum scriptorem Anchuri fabulam commentum esse, * ut pravam Dosiada lectionem, aliquis aliquando ex Paralleliis tanquam ex Plutarcho interpretaretur.

Quod autem Holobolus Rhetor, qui Scholia erudita in banc aram scripsit, τὰ χρύσεον vocem esse Persicam affirmavit, quæ aurum significaret, id minime credendum est, & vero valde simile videtur deceptum fuisse Holobolum ex male intellectis locis Cosmæ Indico Pleustis, qui τὰ χρύσαλα lingua Axumitarum, vel Afrorum Barbarorum aurum significare dixit, edit. Montfauconii pag. 139. D. & 143. versu 4. ante finem. Haud sic dimittam aram Dosiada quinti tibi rem aperiam, quam mirum est latuisse Salmasio & Liceto, qui operosis commentationibus hoc poemata illustrant. Nimirum Ἀκροσυχίς est in eo carmine, & littera quæ verbum initia constituunt, si ordine legantur, hanc sententiam efficiunt:

Ὀλύμπιε πολλοῖς ἔτισι θύσεις.

Olympie multis annis sacrifices.

Hinc conjicio hanc Aram dono missam fuisse Olympio cuidam, sive in die suo natali, sive Saturnalibus, pro more Græcorum qui Romanos mores induerant, quod vel Lucianus in Epistolis Saturnalibus, sive κρονικαῖς luculenter docet. Eum Olympium Poetam fuisse, ostendunt hi Dosiada versus:

Σὺ δ' ὦ πῶν κρήνηθεν ἦν

ἴης κάλαψε Γόργον.

Tu vero bibens è fonte, quem

Fœtus exsculpfit Gorgonis.

Qua autem ætate Olympius ille vixerit quis eruet? Haftenus Vir doctissimus Mat. Veissierius la Crose. Nunc alios scriptores Græcos Eroticis persequamur.

VII. ACHILLES TATIUS (velut Tatii libertus vel filius, ut Salmasio placet) apud Svidam Σπῆτις, Alexandrinus, Ethnicus primum, post Christianus ac si eidem Svidæ credimus Epi-

Kkkkk 2

sc-

- * Hoc, fateor, mihi non videtur esse verisimile, qui puto parallelorum quoque librum argumentis non plane certis Plutarcho eripi. Vide quæ supra lib. IV. c. 11. num. 69. & Dodwellum libro laudato p. 109.

scopus, incertæ admodum ætatis, præter librum *πρὸς σφαίρας* cuius pars hodieque exstat * sub titulo *Isagoges in Phenomena Arati*, scripsit etiam libros VIII. *Ἑρωτικῶν τῶν πρὸς Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα*, sive de amoribus *Cleophrontis & Leucippes*. Laudatur à Photio Codice LXXXVII. & XCV. & CLXVI. Mich. Psello apud Allatium c. 4. de patria Homëri, p. 1753. & à Johanne Phoca in Allatii *συμμίκτοις* p. 10. cui dicitur *ὁ τῶν Λευκίππην γεγράφας*. Exstat & MS. in Bibl. Jo. Mori Eliensis Episcopi n. 219. Photii (vel Leonis Philolophi potius) jambos decem in hos Tatii libros ex inedita Epigrammatum Græcorum Anthologia Salmasius suæ Tatii editioni præfixit. Latine primum lucem viderunt *Annibale Crucejo* Mediolanensi interprete Basil. 1554. 8. apud Hervagium. Deinde Græce è codice Palatino vulgavit, Crucejiqve translationem adjunxit Jo. Commelinus, *Heidelberga* Anno 1601. 8. Emendatiorem ab eo tempore editionem debemus *Claudio Salmasio* Lugd. Bat. 1640. 12. qvi usus codice Thuanæo, & collatione duorum exemplarium Bibliothecæ Christianissimi Regis, tum Codice Casauboni qvi est in Bibliotheca Reg. Angliæ, atqve comparatione codicum Romani ac Florentini, tantam in illis varietatem reperit, ut non dubitet duas olim *ἰνδόςας* hujus scripti ab ipso Achille prodiisse. Idem Salmasius Græcis à se recensitis adjunxit jam dictam Cruceji (qvi male Cruccius apud Vossium p. 315. de Hist. Græcis) versionem, & in calce libri breves notas, in quibus varias lectiones persequitur & interpretem subinde castigat. Si plus otii, inquit, adfuisset, novam versionem adjunxissem. Hoc cum non potuerim, melius judicavi relinquere integram quæ jam prodiit, quamvis infinitis locis vitiosam & à mente Græci auctoris longissime recedentem, quam eam interpolare. Nunquam probavi hujusmodi interpolatores alienarum curarum - - Sive bene sive male alicui cesserit studium auctoris alicujus Græci in latinum convertendi, cur ignorare posteros hoc nolumus, quid quisque in eo genere recte an secus ediderit. Si plura bona malis in versione erunt, ita illa censeo laudanda, ut de his admonere lectores rudiores putem necessarium, non tamen ut licentiam hanc mihi permittam qua unum opus de meo & alieno, pane rem monstro similem componam. - - Si autem plura vituperanda laudandis interpres aliquis dederit, quid reliquum est nisi ut nova alia subrogetur in locum ejus quæ pessima sit, modo quis id possit aut velit. Gothofredus quoque Jungermannus novam Tatii editionem versionemqve molitus fuisse cognoscitur ex literis Gruteri quæ

* De hoc libro dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Utrumque opus antequam Christianus fieret ab Achille scriptum notant viri docti, ut Ricciolus in Alamagello.

quæ leguntur inter Gudianas pag. 210. *Gallice* Anonymol (Francisco Belleforest forte, vide A. Verdier Bibl. Gallicæ pag. 5. & Crucimanium p. 9.) interprete, Paris. 1568. 1575. 8. Denique *Anglice* quoque prodierunt Erotica Tatii Oxon. 1638. 8. Alia scripta deperdita hujus scriptoris à Svida memorantur *Ετυμολογία*, & *ἱστορία σύμμικτα* in qua mentionem fecit de viris insignibus ac clarissimis.

VIII. LONGUS incertæ & ipse ætatis scriptor, & vix cuiquam veterum memoratus, in Jungermanni codice vocatur Σοφιστής, & post Heliodorum scripsisse videtur, cumque locis quibusdam imitatus esse. Exstant ejus libri quatuor Ποιμενικῶν τῶν καὶ Δάφνιν καὶ χλόην, *Pastorale de Daphnide & Chloë*, quos Politiano pridem laudatos c. 2. Misc. & à Jac. Amioto, *Gallice* verso Paris. 1559. 8. primus Græce in lucem edidit ex Aloysii Alemani Bibliotheca Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1598. 4. cum variis Lect. Raph. Columbianus. Opus hoc prosa amœna Græca scriptum, latino carmine in expositis suis reddidit Laurentius Gambara jam tum senex, * sed libere adeo, ut saepe vix Longum agnoscas, adeo multa addit, demit, mutat, ut tacere quod saepe nec mentem Longi fuerit assecutus, quippe Poëta melior quàm Græcè intelligensior, ut ait Vossius pag. 517. de Hist. Græcis, & ante eum Jungermannus præf. ad Longum: Non eo sine Gambara suos expositos cecinit, quod voluerit interpretem Longi agere. Quin suo sibi modo immutat, mutilat, confundit Longiana. Et de ipsius pericia Ελληνισμῶν ne quid odiose protulisse videar, dicant tibi doctissimi illi quos laudis & honoris gratia nomino, Stephanus & Vulcanius. Ex hac Gambaræ Metaphrasi factum est ut Mallincrotus pag. 39. paralipom. de Historicis Græcis & post eum Morerius in Lexico perperam tradiderint Longum carmine Heroico de amoribus Daphnidis & Chloës scripsisse, cum prosa opus suum Græca contexuerit. Græcè & Latine cum versione Gotthofredi Jungermanni editus est Longus Hanovæ A. 1605. 8. additis ad calcem voluminis brevibus interpretis sed eruditis notis, in quibus præter Florentinam edit. cōdices MSS. Fulvii Ursini Romæ collatos consuluisse se testatur. Cum Laurentii Gambara liberiore (de qua supra dixi) Metaphrasi Longus etiam prodiiit ex Commelini officina Heidelbergæ A. 1601. 8. Post Gallicam quam memoravi Amiotti translationem *Anglice* vertit Georgius Thorneley

Kkkkk 3

Lond.

* Apud Vossium pro ante annos CLXX. haud dubie legendum ante annos LXXX. Gambaræ poemata & in his expositi ejus lucem viderunt Antwerpæ A. 1569. 8. Vossii liber excusis est A. 1649.

Lond. 1657. 8. Jungermanni vero interpretationem ignorans Petrus Moll Sneckanus, Professor Græcæ L. in Academia Franeqverana aliam versionem Longi latinâ adornavit, quam cum absolvisset, demonstrata licet ipsi postea ab amico Jungermanniana editione, noluit labores suos sibi perire, sed Longum cum nova versione sua & uberiorib⁹ notis edidit Franeqveræ 1660. 4. In *Italicam* linguam transtulerat Longum. *Annibal Carus* teste Gaddio de scriptoribus non Ecclesiasticis T. 1. p. 122, sed edita non est quod sciam illa versio. Illustrius Huetius libro de fabulis Romanensibus p. 67. *Cum puer essem*, inquit, *Longum latine interpretandum suscepi*, cum nondum haberem exploratum quid in eolaudabile esset, quid vitiosum, & quantum ejus lectio pueritia damno sa sit, quam parum etiam atati proventiori decesset. Quæ porro in Longo laudentur veletiam reprehenduntur, tum apud eundem Huetium tum apud Clariss. Baylium in Lexico ubi voles videbis. A Barthio quidem II. 8. Adversar. celebratur his verbis: *Jucunda sane commentatio Longi Sophiste, simplicitate cum rerum natura certans, fortuna vero ludibriis & inopinatis eventibus cum coturno & socco quibusvis.*

IX. EUSTATHIUS, sive ut in Codicibus quibusdam vocatur EUMATHIUS * auctor XI. librorum qui exstant de *Ismenia* & *Ismenes amoribus*, sive dramatis ** prosa Græca scripti καθ' ὁσμινίαν ἔς ὁσμίνην, patria Macrembolites fuit sive Parembolites urbe Ægypti, ut observavit H. Casaubonus quem consule Epistolâ CCCCXXIII. ad Jungermannum. In codice Mediolanensi teste Vossio p. 491. de Hist. Græcis, vocatur *Eumathius Macrembolites Protonobelissimus*, ita enim legendum pro *Protonobelisarius*. In Codice Cardinalis Barberini etiam Eumathius Macrembolites dicitur, teste Holstenio annotationibus ad Ortelium p. 111. In alio codice quem memorat Cangius in Glossario Græco, vocabulo *νωβελίστιμος*: Ποῖημα Εὐσταθίου Πρωτονωβελίστιμου καὶ μεγάλης χαρτοφύλακος τὸ καθ' Ἰσμινίαν δράμα, βιβλία ὧν ἔχον 14. Vix dubitandum a deo mihi videtur, auctorem istum diversum esse ab Eustathio Archiepiscopo Thessalonicensi, de quo dixi nonnihil lib. 2. c. 3. §. 9. Quo tempore autem vixerit, adhuc requiro.

* Vide Maussacum ad Harpocration. pag. 277. Jungermannum ad Longum p. 210. 213. Allatium de ætate & interlitiis ordinum apud Græcos p. 186.

** Ismenias ipse in extremo libri XI. Κλησις δὲ ἔσται τῇ βιβλῷ τὸ καθ' Ἰσμινίαν δράμα καὶ Ἰσμινίαν ἑμέ.

- qviro. Primus Græce vulgavit cum eleganti versione vir doctissimus *Gilbertus Gaulminus*, Molinensis. Paris. 1617. 8. cui editioni anno proximo 1618. accessere ejusdem Gaulmini præfatio ac notæ, in quibus pag. 21. quatuor Codicibus MSS. usum se fuisse testatur. Regio, Maussaci, & aliis duobus quorum unum suum subinde appellat. Latina versio sola cum Parthenii eroticis recusa est Lugd. Bat. 1618.
- 12. Editionem hujus Eustathii molitus etiam fuerat *Jungermannus*, † sed morte præventus est Hanoviæ A. 1610. Exstat præterea in *Italicam* translata lingvam à *Lilio Cuvani* atque ex Italico in *Gallicam* ab *Hieronymo d'Avost de Laval* Paris. 1582. teste Francisco Crucimano Bibl. Gall. p. 168. & 238. præter versionem Gallicam *Joannis Loveau* Aurelianensis Lugd. 1559. 8. & *Germanicam*, nescio quo interprete, Lipf. 1663. 12. Laudavit etiam hunc scriptorem, antequam à Gaulmino ederetur, Rigaltius ad Onofandum &c. Salmasius præfat. ad Tatii amores: *In Germania cum essem, animus fuit in unum corpus omnium epœwv scribere concludere. Et habui tunc plura quæ eo tempore edita nondum erant, ut Eustathium ex codice Augustano mihi descriptum & Cyrum Prodromum ex Palatino. Cum superioribus neutiquam conferendum hunc Eustathium, sed admodum rudem Heliodori, Tatii, Longique imitatore nec verisimilitudine fictionis nec inventionis dispositionisve elegantia lectiori se probantem notat Huetius p. 62. sq. libri de origine fabular. Romanens. Isaacus vero Casaubonus in Casaubonianis pag. 13. testatus hoc opus legisse se in Codice MS. H. Stephani (quo etiam Paladii liber de Brachmanibus continebatur) Est sane ejusmodi, inquit, quem legisse me non panitet, non legisse band magni faciam. Inventiones frigidiuscula, narrationes fere opusculis vgi πιδυον cdx έχου. Dissio negligens sepe, interdum affectata putidiuscule. Verbis quibusdam & phrasibus ad satietatem scriptor utitur. Vix aliquot periodos reperias sine nomine cλc.*

X. THEODORUS PRODROMUS, sive ut in MStis Codicibus fræqventer, Cangio teste, appellatur, PTOCHOPRODROMUS, inter Monachos *Hilarionis* cognomen adeptus, claruit circa sæculi à Christo nato duodecimi initia Alexio & deinde Joanne * Comnenoperrimum tenentibus scripsitque de *Rhodantes & Dofelis amoribus* libros IX. versu jambico, quos cum * versione sua prosa & versibus mix-

† Vide Epistolas Gudianas p. 210.

* Vide Allatium de consensu Ecclesiæ Orientalis & Occid. p. 629. & adversus Creghtonum p. 9.

mixta notisq; præclaris edidit Vir reconditæ eruditionis, à quo Eustathium vulgatum jam dixi, *Gilbertus Gaulminus* Paris. 1625. 8. Edidit autem è Salmasiano Codice, à Peirescio etiam nactus unde lacunas ejus suppleret, qui per Barclajum Erotica è Codice Vaticano describi curaverat, ut testatur Gassendus in vita Peirescii lib. 3. ad A. 1619.

XI. Alia Theodori hujus scripta, qui honoris causa subinde * *Cyrus*, hoc est κυρὸς sive κύριος, Dominus Theodorus (ὁ φιλόσοφος κυρὸς θεόδωρος) à Græcis dicitur, scripta non pauca exstant, quæ breviter commemorare non fuerit à præsentī loco alienum.

2. Ἀμάραντος ἢ γέροντος ἔρωτες. *Amarantus* sive senilis amor, dialogus profa scriptus, cum IX. amorum libris modo memoratis à Gaulmino latina versione donatus, & primum utraqve lingua editus.

3. Ἀπὸδημα Φιλία, *Amicitia exulans*, Dialogus versibus jambicis, cum *Conradi Gesneri* versione sæpius vulgatus ad calcem Stobæi, Tiguri 1543. 1559. &c. fol. Græce primum prodierat inter alia, de quibus mox, Theodori poemata Basil. 1536. 8. Latine vertit præter Gesnerum & Hieron. Erardum, Jo. Laëtius, Paris. 1559. 4. Exstat & Gallice hoc titulo: *Amicitie bannie du monde: par Cyre Theodore, Poëte Grec, & traduit en vers François par Jean Figon de Monteilmar en Dauphiné*, à Tbolese 1558. 8.

4. Poëmatica cætera ex Sim. Grynæi codice à Jo. Hontero & Hieronymo Guntio recensita, junctimq; Græce (parum emendate) edita Basileæ 1536. apud Jo. Bebelium in 8. & cum versione latina, argumentis & notis Hieron. Erardi, Lipsi. 1598. 8. hæc sunt:

Τετραστιχα ἱαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαιωδῆς ἡθύντα ἐν τῇ 2α Φῇ, *Argumenta* sive capita librorum sacrorum, tetraasticis jambicis eademque Heroicis scripta in *Pentateuchum*, *Josuum*, *Judices*, quatuor libros *Regum*, totidem *Evangelistas* & *Alia Apostolorum*. Prodierunt hæc emendatiora separatim Græce & Latine sub titulo: *Cyri Theodori Prodromi Epigrammata*

* Falluntur itaque qui Cyrum pro nomine proprio Theodori Prodromi habent. Vide Barthium XXIX. 19. Adversar. Gaulminum in limine notarum, Antonium Botremansium p. 8. vespærarum Gorinchemensium, & Cangium in Kp. Nec minus fallitur Koenigius, qui Prodromum A. C. 444. floruisse scribit in Bibliotheca. Idem ait *Cyrus* in Phrygia fuisse *Episcopum*, quo auctore vel teste antiquo, nescio.

mata nunc primum latinitate donata, cura & interpretatione Gvidonis de Sovvigny, Blasensis, Congregat. Oratorii Domini JESU Presbyteri. Juliomagi 1632. 4. addita ad calcem plurimum locorum castigatione. Non tamen primus hæc Epigrammata Sovignius transtulit, nam multis ante annis Joannis Ribissi versionem Genevæ excudisse traditur Crispinus, quanquam ipse fateor in hanc nunquam incidi. Tetraſticha illa cum Anonymi commentario Græco Grammatico exstant MSS. in Bibl. Vindob. teste Lambecio VI. pag. 32. seq. Epigrammata tria cum versione & notis exhibet Grefſerus Tomi tertii de Cruce, libro quarto.

Τετραſτιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὴ κεφαλαιώδης ρηθέντα ἐν τῷ βίῳ Γρηγορίου & Θεολόγου, & μεγάλα βασιλεῖς καὶ ἁγία χροστοσῆμυ. *Argumenta sive capita principia de vitis sanctorum trium Hierarcharum, Gregorii Naz. Basilii Magni & Jo. Chrysostomi, tetraſtichis jambicis & Heroicis comprehensa.*

Προσφωνητικὸν elegi quibus Paulum Apostolum, tres jam dictos Hierarchas, nec non Gregorium Nyſſenum & S. Nicolaum alloquitur.

Ἰάμβοι χατλιαστικὸι εἰς τὴν παύνοιαν, *Carmen jambicum querulum, & exprobulatorium de providentia, quod malis bene, bonis male fit.* Emendavit Eustatbius Swartius lib. 1. Analeſtorum c. 11. & latinis Jambis redidit c. 12. Lugd. Bat. 1616. 4.

Ἐἰς τὴν Βαρεία τὴν καταφλυαρήματα αὐτῇ τὸ & αἱρετικῷ ὀνομα. *In Baryn* * qui per calumniam illi quod humanioribus litteris paullo largius se imbuisset, nomen *baeretic* impegerat, *invektiva versibus jambicis.* Ex hac non omittendus locus, quo de se & parentibus suis avoqve & avunculo Episcopo loquitur:

Ἐγὼ, κάκις, δυσσεβὴς εἰς τὴν λόγον;
Ὃς πατέρων μὲν ἐξέφυν Θεοφρόνων
τὴν πίσιν ἐκ το πραγμάτων πισυμείων
καὶ κλήσεων μάλιστα χερσωνυμίας

LIIII

Πάπα

Libri sti Pars Altera.

* Grefſerus in *Barenm.* Gaulminus *Baream*, sed nomen hominis Βαρεύς, ad quod alludens Theodorus: ὄντως βαρεύς σὺ, καὶ γεγεῖα καεῖδία. & mox ait componi ex βάρ quod filium denotat (non Græcis quidem sed Sytis) & ὤς quod suum,

Τὸ Βάρ γὰρ υἱός ἐστι Ἑλλὰδι φησὶται
τὸ δ' ὤς περὶ δῆλός ἐστι ἡ σημασία.

πάππ' αὖ δ' ὁμοίηκα Προδρομῶν
 καὶ θεῶν ἔσχον χερσὶν ὠνομασμένον
 γῆς ῥωσικῆς πρέσβρον αἰθρὸν ἐν λόγοις,
 ἵφ' οἷς ἀναχθεῖς ὠσεβῶς ἀντιτάφην.

Ait vero, si ad hæretici nomen sufficiat litterarum humaniorum pleniores haustus mente imbibisse, hæreticos fore etiam Basilium, Gregorios, Chrysostomum, Maximum.

Ἄρ' αἰρετικὸν ὡς λόγοις τεθραμμένον
 καλῆς λέγων ἁμοιρε, τοῖς ἔξωτ' ἔσχον
 ὧς συγκαλύψης τὴν ἑαυτῇ μαρίαν,
 κάλει τὸ λοιπὸν αἰρετικὸν, εἰ θέλεις,
 τὸν Γρηγόριον τῶν, τῷ βασιλεῖ χαλεπῶν,
 τὸ χρύσειον μέλισμα ἔχρυσόσῳ,
 τὸ Γρηγορίῳ φθόγμα ἔχρυσόσῳ,
 τὸν Μάξιμον, τὸ θάυμα τῆς ἡσυχίας,
 οἷς εἰς τ' ὅσον μέτεσι τῶν ἔξω λόγων
 ὧς καὶ Πλάτωνας ἐκτρέπειν καὶ Σωκράτους.
 εἰ μὲν γὰρ λαχθὲν αἰρετικίζων λέγεις,
 συναιρετικίζομαι τοῖς λελεγμένοις.

Ἔεις εἰκονισμένον τῷ βίῳ, in imaginem vitæ, versus politici.

Νεθαιτικοὶ κατὰ φθονόντων, jambi ad invidos.

Jambi ἀνεπίγραφοι in hortum.

Exstant in eodem volumine adjuncta etiam aliorum auctorum quædam carmina ac poemata, de quibus alibi: *Rhetoris* nescio cuius in S. Chrysostomum, Pselli in tres Hierarchas & sanctas septem Synodos, Emanuelis *Phile* (Φιλῆ) ἔτε ἰπὶ χρονολογία μεταβληθεῖς ἀπητηθῇ ὅρμον πρὸ ἀσφαλείας, Jambi ad Imp. Michaëlem Palæologum, quibus nihil se adversus illum scripsisse testatur, & propter ea quæ in *Chronographia* scripserat pulsus in exilium, veniam ac securitatem postulat. *Callistis* jambi in sacram crucem ab Augusta porphyrogenita Anna Alexia ornatam, in Christum in Cruce, & in S. Georgium ex saxo candido sculptum. *Nicephori* denique *Callisti Xanthopoli* synopsis S. Scripturæ & alia carmina de quibus supra p. 132. seq.

Extra illud volumen , prodiit

5. *De sapientia dissertatio* sive *invectiva* in illud Poetæ, ἡ περὶ σοφίαν ἐλαχύν, *sors pauperum*, *sapientia*, Græce è Bibl. Regis Christianissimi vulgata à *Federico Morello*, qvi latinam quoque versionem addidit. Paris. 1608. 8.

Inedita Theodori Prodromi scripta.

6. *Lexicon*, qvòd allegat Meursius in glossario Græcobarbaro.

7. Ἐξηγήσεις sive *expositio* in *Hymnos festis Dominicis* * *consecratos* à *Cosma Episcopo Majuma* & *Jo. Damasceno*. MS. in Bibl. Vaticana, Cæsarea, Mutinensi aliisque. Vide Lambecium lib. V. pag. 276. 277. Montfauconi *Diarium Italicum* p. 32. & Labbei Bibl. nov. MSS. p. 97. Fragmenta exinde proferunt Gretserus Tomi III. de Cruce, libro IV. & Allatius de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 74. seq. Ab hoc opere Theodorus qvi illud Orphanotropho cuidam inscripsit, ὁ τῶν ἱερῶν κανόνων πρῶτος σαφηνιστής dicitur Nicephoro Blemmidae Orat. 1. de processione Spiritus S.

8. *Epitome commentariorum Theodorici in Psalmos*. Labbe pag. 78. Bibl. novæ MSS.

9. De processione Spiritus S. λόγος adversus Latinos. Incipit: Φανερόν ἐστιν, ὅτι ὡςπερ ὁ υἱὸς, ἔτω καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον οἰσται ἐκ Πατρὸς μόνος ἔχων ὑπαρξιν. Allatius p. 629. seq. de consensu utriusque Ecclesiæ.

10. *Grammatica quadam* ad calcem Demosthenis obvia in Bibl. Vindobonensi, ut notavit Nesselius parte IV. p. 62. Codice philologico CV.

11. *Poëma Astronomicum*, versibus Politicis ad Sebastocratorisfam Irenem. Vide Lambecium VII. p. 83.

12. *Poëma in duos libros distinctum*, versibus itidem politicis. Horum priore libro paupertatem suam deplorat ad Imp. Manuelem Comnenum, altero invehitur in Abbatem suum sive ἡγούμενον, MS. in Regis Galliæ Codice 1334. & laudatur à Cangio in Græco glossario.

LIII 2

13. De

* Δεσποτικῆς ἱστορίας Græcis appellantur Annunciationis B. Virginis, Nativitatis Christi, Purificationis B. Virginis, Epiphaniæ sive baptismatis Christi & transfigurationis, resuscitationis Lazari, festum Palmarum, Ligni seu Crucis, Resurrectionis, ascensionis, missionis S. Spiritus, & assumptionis B. Virginis.

13. *De Mure*, ex codice Regio laudat idem Cangius.
14. *In posteriora Analytica Aristotelis*, & *πρὸς Ἀριστοτελικὴν* Romæ in Bibl. Vaticana, teste Gesnero.
15. *Depauco & multo, magno & parvo, quod non sint relativa sed contraria.* Labbe p. 115.
16. *Ad quasita Sebastocratorissa Irenes, brevis enarratio*, in Bibl. Regis Galliar. id. p. 90.
17. *Epistola ad Gregorium Monasterii Insulæ Oxia Abbatem.* Incipit *οἱ μὲν θεοὶ ἐν τῇ πόλει καὶ πύργοις.* Vide Lambecium lib. V. p. 233.
18. *Aliæ Epistolæ* in Bibl. Bodlejana, inter Codices Baroccianos n. 131. teste Caveo.

XII. BARLAAM & JOASAPHI sive JOSAPHATI *visa*, *historia ex interiori Æthiopia seu Indorum regione in S. urbem translata per JOHANNEM Monachum de contubernio S. Saba.* Hic est titulus libri (dramatibus eroticis utique, sed castis ac piis adscribendi) in codice Palatino. Vide Sylburgii Catalogum MSS. p. 115. Prodiit latine separatim Antvverpiæ in 12. & sæpius inter scripta *S. Johannis Damasceni*, è versione non Gregorii Trapezuntii ut habet titulus, sed Trapezuntio antiquiore, quæ Vincentium Bellovacensem jam usum observat Allatius libro de Georgiis p. 376. Sunt qui *Johannem Sinaitam* qui sub Theodosio vixerit, alii *Johannem Climacum* qui & ipse monachus Sinaita circa A. C. 564. claruit, libri Græca prosa compositi auctorem esse volunt, cui etiam tribuitur in Codicibus MSS. Bibl. Paulinæ Lipsiensis. Vide Joach. Felleri *Ἱεροσολίμων* Catalogum p. 157. 163. Latinam versionem veterem nonnulli adscribunt *Anastasio* Bibliothecario, circa A. C. 870. celebri. Confer Casp. Barthii notas ad Hermæ pastorem p. 910. & ejusdem Adversaria p. 2951. Labbei Bibl. nov. MSS. p. 192. Ab eo tempore latine denuo transtulit *Jacobus Billius* Paris. 1577. & Gallice Paris. 1578. 8. Damasceni esse, post Bellarminum non ab re plerique eruditi dubitarunt, ut notavit Rob. Cocusensuræ scriptor. vet. p. 428. seq. Græcè Codice Bibl. Regiæ se editurum inter dubia scripta Joh. Damasceni tomò tertio recepit, qui jam duobus Voluminibus genuina illius monumenta præclaro studio expolivit vulgavitque, vir doctissimus Michael Le Quien Monachus O. P.

NAR-

NARRATIO EORUM QUÆ APOLLONIO REGI CONTIGERUNT, è Græco versa ab homine Christiano, * ante mille annos, exstat Latine, è MS. Bibl. Augustanæ vulgata à Marco Velsæro Augustæ Vindel. 1595. 4.* atq; inter ejusdem Opera junctim curante Christophoro Arnoldo edita ibid. 1682. fol. pag. 681-704. *Casus suos*, ut in extremo narrationis illius legitur, *Apollonius ipse descripsit, duo volumina perfecit, unum in templo Ephesiorum, alterum in sua Bibliotheca collocavit.* Eandem narrationem latine, sed multis locis ab impressa discrepantem habuit MStam Theodorus Canterus, ut testatus est literis ad Joannem Meursium. Gallice etiam prodiiit Roterdami 1710. 8. hoc titulo: *Les aventures d' Apollonius le Tyr, par Mr. le Br.* Et carmine politico Græcobarbaro, Venet. 1696. 8. apud Nicolaum Glycem, διήγησις ἀραιωμένη, Ἀπολλωνίου ἑ τοῦ τυράννου ῥημάτων.

De aliis quæ edita Græce supersunt scriptis Eroticis, alibi jam in hoc opere dicere me memini, sunt autem *Anacreontis, Sapphonis, Alcai* aliorumque Lyricorum poemata amores spirantia, de quibus lib. II. cap. 15.

Platonis Philosophi ἐρωτικὸς, Phædrus & Epigrammata lasciva de quibus lib. III. cap. 1.

Demostheni tributa oratio quæ ἐρωτικὸς inscribitur, de qua lib. II. cap. 26.

Parthenii Nicani amatoriarum narrationes, de quibus lib. III. cap. 27.

Plutarchi ἐρωτικὸς & amatoriarum narrationes de quibus lib. IV. c. 1. num. 97. & 98.

Luciani Samosatensis Λύκιος, ἐρωτες ad Theomnestum, & dialogi meretricii, de quibus lib. IV. cap. 16.

Epistolæ Eroticæ *Aristaneti, Alciphronis*, aliorumque de quibus lib. II. cap. 10.

Musæi carmen de amoribus Hæronis & Leandri, de quo lib. I. cap. 16.

XIII. *Ineditos* hujus argumenti scriptores Græcos hosce octo observavi, quia viris doctis aliquando, si tanti videbitur, in lucem protrahentur.

LIIII 3

I. JAM-

* *Symposio* versionem illam, incerta conjectura, tribuunt Jo. Meursius, & Casp. Barthius lib. LVIII. cap. 1. Adversariorum. Nempe in illa p. 699. & 700. ejusmodi ænigmata legi observavit, qualia Symposii habemus, de quibus dicere me meministi Bibliotheca Latina.

I. JAMBLICHI liberti Marco Antonino imperante clari *Babylonica de Sinonidis* & * *Rhodonis* amoribus memorata Svidæ qvi libros XXXIX. & Photio cod. XCIV. qvi libros XVI. numerat & argumentum eorum compendio recenset. • Meminit Jamblichi iterum inter scriptores eroticos Photius codice CLXVI. Svidas in *ῥοδμ* & *φῑτμ* & Theodorus Priscianus sive Octavius Horatianus lib. 2. de re Medica c. 11. apud qvem pro *Siril* aut *Amblii* legendum *Syri Jamblichi*, ut notant Reinesius p. 514. Var. lect. & Vossius pag. 548. de Hist. Gr. Fragmentum quoddam illius operis Leo Allatius cum versione sua edidit in Græcorum Rhetorum & Sophistarum excerptis Romæ A. 1641. 8. sub falso nomine Rhetoris *Adriani*, inter cujus declamatiunculas nihil declamationis simile habens quarto loco legitur. Sed in codice Bibl. Florentinæ, unde exscripsit If. Vossius, inscribitur: *Ἐκ τῶν ἱαμβλίου ἰσορῶν βαβυλωνιακῶν, περὶ προόδου* ** *βαβυλωνίαν βασιλείας*, teste Colomesio pag. 16. Opusc. Opus integrum fuit manu exaratum in Bibliotheca Scorialensi, si Catalogo MSS. fides (non edito illi Alex. Borvoëtii sed Martini Lafarinæ Abbatis & Philippi IV. à domesticis sacris & consiliis, qvem *ἀνέκδοτον* habuit Isaacus Vossius.) Verum Bibliotheca illa periit incendio Anno 1671. Dicuntur Jamblichi *Babylonica* edere voluisse 1) *Aloysius Alemannus* de qvo Joh. Wovveranus II 10. Epistolar. (in literis datis Florent. Cal. Sept. 1601.) *Aloysius Alemannus is qui Longi pastoralia vertit*, *h* nescio qua Jamblichi inedita parat. 2) *Gothofredus Jungermannus* de qvo Scaliger in Scaligeranis secundis pag. 222. *Jungermann donnera amatoria de Jamblicus, qui à est de temps de Commodus.* Jungermannus ipse præf. ad Longum: *si mihi fauebis - - dubo operam ut alium mox scriptorum amanissimum hætenus ἀνέκδοτον publice habeas.* 3) *Gilbertus Gaulminus* qvi in notis ad lib. de vita & morte Moïsis, illa citat p. 283. & pag. 216. *Ad Jamblichum ἐν βαβυλωνιακοῖς plura dicemus.* Quo tamen in loco non-
inter-

* *ῥοδῆνης*, Svidæ *ῥοδμ* viri nomen, *Σινωνίς* virginis, non contrà, ut Maussiacus p. 156. ad Harpocrat. notatus eod nomine à Reinesio p. 363. Var. lect.

** Vossius Pater pag. 548. de Hist. Gr. legit *περὶ προόδου de progressu Regis Babyloniarum.* Sane apud Photium Regis nomen *ῥοδμ*, non *προόδου*.

*** Non vertit sed tantum edidit Longum Alemannus, itaqve recte Colomesius in Wowerii verbis exhibet *dedit.* Adde hunc Aloysium Alemannum qvos singulari libro descripsit vir Rev. Urbanus Gotfridus Siberus, Lips. 1710. 4.

integrum opus Jamblichi sed tantum Epitomen ejus à Photio concinnatam promittere Gaulminus videtur Colomesio p. 264. Galliæ Orientalis. Diverfus fuit hic Jamblichus & antiquior Jamblichus itidem Syro, Chalcidensi qvi sub Constantino Imp. claruit, de qvo dixi ad Eunapium & supra lib. IV. c. 28. Confer scholion græcum ab Hæschelio editum p. 937. ad Phorium, è qvo discas Jamblichum Babylonicorum scriptorem genere Syrum, Babylone à nutritio suo educatum fuisse captumque inter alios, cum Trajanus Imperator Babylonios bello invasisset: ex qvo Svidas forte Jamblichum istum *ὑπὸ δούλων* sive mancipium fuisse scribit. Alioqvi Babylone scribam Regis gessit hic Jamblichus, lingvæ Syriacæ & Babylonicæ peritus & postea Græcam etiam ita edoctus sub Trajano (Jonsius sub M. Antonino, Scaliger sub Commodovixisse affirmant) ut Rhetor non ineptus illa qvoqve lingua evaserit.

2. XENOPHONTIS Ephesii *Ephesiaca* de qvibus Svidas : *Ξενοφῶν Ἐφεσίου ἱεροικός Ἐφεσιακά, ἔστι δὲ ἑρωτικά βιβλία ἰσθι' Ἀβροχόμου καὶ Ἀνθίας.* Hujus operis erotici libri quinque habentur Græcè in Monasterio S. Virginis, Florentiæ, teste Bernhardo de Montfauçon, diarii Italici p. 365. & spes est brevi in lucem edenda esse.
3. CHARITONIS Aphrodisiensis *de Charea & Callirrhoe amatoriarum narrationum libri VIII.* etiam hoc opus eodem in loco manu exaratum occurrere testatur Montfauconius. Sed & in Vaticana Bibl. exstat teste Huetio pag. 69. & Mallincrotio in paralipom. de Hist. Græcis, ex Dithmaro Mullero Tremonienfi, editore eroticorum Andrea Capellani.
4. ANONYMI *de amoribus Callimachi & Chrysorrhoeis* Versibus politicis, laudat Meursius in glossario græcobarbaro vocabulo *βαίων* & alibi passim.
5. NICETÆ EUGENIANI Poësis *de Charicellis & Drofila amoribus* ad imitationem Prodrumi † Philosophi, vide Labeum Bibl. nov. MSS. p. 220.

6. ANO-

† Theodori Prodrumi, de qvo supra §. 17.

6. ANONYMI *ποίημα* scriptum ante Annos 400. de *Amoribus Lybistri & Rhodamnes*, MS. in Cod. Colbertin. 4384. Allegat Meursius glossario græcobarbaro in *ζαῖτάνιον* & alibi. Crusius Turco Græcia p. 489. 490. Cangius in *Βιτλία* &c. Argumentum & specimen ex Crusio adscribere placet: *Conf'at versibus politicis: id est, binæ dimetra jambica (quorum posterius, catalecticum) habentibus. Ut cum Rhodamne, quæ adhuc repugnarat amanti Lybistro, jam benigne respondet, ipse gaudet:*

Ψυχὴ γὰρ ἰρωτέρωτ' ἔστι, ὅσα ψυχοποιέσθ;
Χαίει σὺ πίνυς, ἂν γλυκὺν μάθῃ & πόδα λόγον.

Anima enim amore vulnerata, quamvis multum doluerit:
perdit dolores, ubi dulce perceperit de amore responsum.

In italium vero dimensione, *συνώρεσις* fit:

πίστες κινδύνος ἔπαθα, καὶ ἀνάγκας ὑπερβύθω;
Τί πρῶτα ἰσχυρῶς διεσύναι εἰς ἐμένα;
πύρρας ἀνάγκης ἔδωκ' αἰνῶν, καὶ σιδηρὴν καρδίαν:
ναμπὴ συνπαράχρησις, πᾶ ἑπάρχουσα δι' ἐσῆαν.
O quot pericula adii, quot necessitates sustinui?
O quæ acciderunt propter te (chara Rodamna) mihi?
Saxeum si habuisses sensum, & ferreum cor:
certè in his condoluisses, quæ passus sum propter te.

Addam sanè totius fabulae hujus argumentum: quantum ex mutilo, & transposita hinc inde folia habente, fragmento, colligere potui: ordinans hoc modo narrationis seriem.

Lybistrum, ingenio formaque præstantem juvenem, Christianum, Regem latinum, solum tristissimè vagantem (quia magico dolo suam charissimam uxorem Rhodamnam amiserat, eamque requirebat) invenit quidam, nomine Chitophon, & ipse amore tristis. Hi una amicitiam juramento ineuntes firmanē. Huic Lybister narrat: quomodo initio amorem contemnens, postea occasione venationis & somnii, in eum inciderit. Itaque centum Ministris comitatus, in-regionem ethnici Regis Chrysvenerit: ac post multos totius biennii labores, speciosissimam illius filiam consilio amici; multis literis sagitta in arcem ejus, nomine Argyrocæstrum, conjecit, operaque Eunubi adhibita, concilians) nomine Rhodamnam (visito Ægyptio Rege Friderico, qui rivalis ejus erat) in matrimonium duxerit: successorque Regni, à Socero designatus fuerit. Deinde dolo

Eride-

Friderici (sicut à vase ei prædictum fuerat) magia cuiusdam annus, sibi sua cbara Rhodamna erepta fuerit. Exiuerat ergo mæstissimus, cum centum Ministris, quarens ipsam per mille pericula: Ministris in varia loca quarendi causa dimissis: qui, biennio exacto, ad eundem locum redirent. Tunc inuenerat eum ille Clitophon: qui Lybistro poscenti, vicissim de sua fortuna exponit: sibi nomen Clitophontem esse: ex Regia familia Armenia descendisse: & quod filiam patrui sui, nomine Myrtam, deperisset, metu sponsi profugisse. Proficiscuntur dehinc unà per loca difficilima: somnium Lybistri de aquila & perdice, ut faustum, Clitophon exponit. Reperiunt Friderici anum, ignorantes scelus ejus: & ab ea decipiuntur. Tandem Clitophontis fideli prudentia, Rhodamna reperitur: & Lybister (quem ipsa, scelere anus necatum esse putauerat) ad eam cum summo gaudio reducit. Redeunt ad locum, ubi initio Lybister à Clitophonte inuentus fuerat. Reperiunt & in loco constituto centum illos Ministros.

Summa cum læticia ad Argyrocastrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergo, Lybister sororem Rhodamna, nomine Melanthiam, uxorem dedit.

Ita biennium Lybister consumpsit in concilianda sibi & ducenda, Rhodamna: biennium in eadem repudianda consumpsit, & domum reducenda. Πολύ, τὸ ἐλπίς πᾶσι, ubique: & alicubi, ὅτι τῆς ἡδοῆς. Loci communes præcipui: 1. De vi amoris. 2. de bono vera amicitia. 3. quod industria & constantia omnia vincat. Omnia, castissima & honestissima. Vetussum autem esse eum libellum (cui non pauca initio, medio & fine, deerant) colligo non modo ex chartarum carie & attritu: sed etiam ex iconibus, ubi nulli sclopi apparent: sed arcus & sagitta, & musica testudines. Fortasse illo tempore extitit, quo Germani, Galli, & Veneti, Constantinopolin (ante 370. * annos) per Flandenses comites rexerunt. Nomen enim Frederichi, Germanicum est. Item σκίπτε, schelm. In concursu equestri, Lybister ad Fridericum: καὶ ἐγὼ τὸ ἀπεκρίθηκα: τὴν ἀποθήκεν σκίπτε. Ego ei respondi: nunc moreris, scelereste. Hæc Crusius.

7. ANONYMI διήγησις ἐφαίρεται ἐρωτικῇ καὶ ξένῃ ἡμιτερίῳ θαυμασῶ, Narratio amatoria de quodam Hemperio, versibus politicis græcobarbaris, MS. in Bibl. Cæsarea. Incipit: καὶ πῶς γαργάσω τὴν δόχην &c. Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως τῆς χάρας τῆς Πρεβιτζας. Ἀνθρῶπι μύγας θαυμασὸς αὐθέντης τῆς Πρεβιτζας. Vide Nesselium I. p. 342. Lambecium V. p. 262.

8. Anonymi διήγησις ἐφαίρεται ἐρωτικῇ καὶ ξένῃ φλαυρίῳ & πανευτυχὸς καὶ κόρης Πλατζαφλῶρης. Narratio versibus politicis græcobarbaris

M m m m m

ris

* Græci liber prodit A. C. 1584.

Libri sti Pars Altera.

ris de amoribus Florii & Platzaflora. Incipit: 'Εἰς καβαλάρης Ὀργάνης ὁρμώμεν ἐκ Ῥώμης. Exstat MS. in eadem Bibl. Cæsarea. Vide Nesselium I. p. 343. & Lambecium V. p. 264.

XIV. Restant Scriptores erotici deperditi, quos literarum ordine strictim recensere juvat:

Agathia Δαφνιάδα de quibus dixi supra in Agathia lib. V. c. 5. p. 263.

*Ammonius, Antiphanes, * Apollodorus, Aristophanes* Byz. *Gorgias & Lynceus* Samius scripserant de meretriculis Atheniensibus teste Athenæo, qui & ipse de illis non pauca narrat libro XIII. Ex quo multa quæ de scortis famosioribus collegit Jo. Textor in officina sua, non longe ab extremo libri. Dixere olim in laudem Naidis meretricis *Alcidas*, pro Phryne *Hyperides*.

Antonius Diogenes de Dinia ac Dercyllidis amoribus & quæ ipsis in ultimam usque Thulen & ulterius oberrantibus & jactatis acciderunt, admirandarum atque incredibilium narrationum libri XXIV. Isidoræ sorori inscripti, quorum argumentum recenset Photius Cod. CLXVI. suspicans auctorem non diu post Alexandri M. ** tempora vixisse, Lucianoq; & Lucio atq; aliis qui dramata ejusmodi & commenta erotica scripserunt, occasionem & materiam præbuisse. *Antiphanes*, cujus ibidem meminit, fuit Antiphanes Bergæus, de quo Scymni Chii locum attuli lib. 1. c. 22. §. 4. cui adde Strabonem lib. 2. p. 102. ubi Pytheæ, Evemeris & Antiphanis ψευσμάτων mentionem facit.

Aristides Μηλοσιακῶν impudicorum libellorum scriptor, quos latine verterat *Sisena* teste Ovidio 2. Trist. V. 443. Mentio illius operis apud eundem v. 413. Plutarchum in Crasso, Appianum Parthicus, Lucianum amoribus aliosque. Vide Politianum c. 16. Misc. & Vossium de Hist. Gr.

Aristo

* Forte apud Athenæum XIII. p. 186. pro Ἀντιφάνης legendum Ἀεῖσοφάνης.

** Longe junior videtur Francisco Vavassori lib. de ludicra dictione p. 148. nam & duplex nomen, inquit, inusitata res veteri Græcia, & nomen Romanum in Græcum hominem nisi forte libertum minus cadit, neque quod gravissimum est tum nata gens Antonia aut facta vox aut audita temporibus illis. Suspicio quoque est nonnullam cognitam Thulæ insulam de qua isti ferebantur inscripti libris. Confer tamen, si placet quæ contra Vavassorem disputat Bælius in Lexico T. I. p. 163.

Aristo Julietes è Julide Cei insulæ opido Peripateticus, circa Olymp. CXL. clarus ἐν δευτέρῳ ἱρωτικῶν ὁμοίαν laudatur ab Athenæo IV. 15. XV. p. 674. Sed & Aristoni Chio Stoico ἱρωτικὰς διατριβὰς tribuit Laërtius VII. 163.

Aristotelis ἱρωτικῶν libri. Vide quæ supra III. 6. in scriptis hujus Philosophi deperditis.

Asynassa πρὶ ὁρημάτων συντασιακῶν. Svid.

Botrys Siculus lascivus & obscænus scriptor, ejus meminit Timæus apud Polybium in excerptis Peiresc. p. 52. quem locum describit Svidas in Δημοχάρη. Adde eundem Svidam in βοτρυσανή ἔρη & Athenæum VII. pag. 322. ubi Botrys πανηγύων quorundam apud Messanenses repertor memoratur. Fuit & Botrys Medicus Athenienfis Plinio laudatus & Galeno qui ejus compositiones Medicas memorat III. 1. de medicam. κατὰ τέκνυς.

Cadmus Archelai F. Milefius, quem juniorem Svidas vocat, scripsit eodem teste λύσειν ἱρωτικῶν παθῶν libris XIV.

Capito Alexandrinus ἱποποιὸς ἐν δευτέρῳ ἱρωτικῶν. Athen. X. p. 425.

Cleantibis Stoici πρὶ ἔρωτος & ἱρωτικῆς τέχνης. Laërt. VII. 175.

Clearchi ἱρωτικὰ laudat Athenæus XIII. p. 573. πρῶτον ἱρωτικῶν id. XV. p. 669. & aliis in locis.

Cleomachus pugil, mollium & cinædicorum scriptorum auctor, ut colligas è Strabone XIV. p. 648.

Cleomenis Laminthii & Sapphonis ἱρωτικὰ μέλη memorat Athenæus XIII. p. 605.

Damascium cum Achille Tatio, Heliodoro aliisque hujus commatis scriptoribus conjungit Photius cod. CLXVI. propter libros quatuor περὶ ὁρέων δηγημάτων de quibus cod. CXXX. Incerturn an idem hic sit Damascius Damascenus de quo infra inter Philosophos.

Diogenes Cynicus ἱρωτικὸν scripsit teste Laërtio VI. 80. & inter lascivorum auctores scriptorum refertur ab Apulejo in Apologia.

Elephanis (sive ut Svidæ in Ἀσυνάσσα dicitur Ἐλεφαντίνη) fœmina lascivorum poetria carminum, de quibus vide quæ viri docti ad Priapeia, Martialem XII. 43. & Svetonium Tiberio c. 43. Ez. Spanhemius diff. IX. de usu numismatum p. 771. seq. Ejus περὶ κοσμητικῶν memorat Galenus libro & capite 1. de medicamentis

ἡ τέρας. Male *Cleophrastis* in quibusdam Plinii editt. ut notatum Tiraqvello. Emplastrum Elephantinum, incertum an ab hac Elephantide, laudat Celsus.

Epicurus inter alia περὶ ἔρωτος. scripsisse traditur à Laërtio X. 27.

Eubius. Ovid. 2. Trist. versu 416. *Eubius impura conditor Historia.*

Euenus ἐν τοῖς εἰς Ἑλληνικαῖς allegatur ab Artemidoro lib. 1. c. 5. ubi ex eo profert notationem nominis cameli quod dicatur quafi κάμηλον, *currens femora*, ut legas etiam in Etymologico Magno. Perstringit idem opus Arrianus IV. 9. Epictetorum: ἀντὶ χρυσίππου καὶ ζήνωνος Ἀλεξείδην ἀναγινώσκεις καὶ Ἑυνοῦ, ἄδῃ ἀπώλεκας; In locum Philosophicorum scriptorum Chrysippi ac Zenonis jam leſticas impudicas fabulas Mileſias Ariſtidis, & Eueni amatoria: nonne plurimum inde perdidisti? Confer quæ de Eueno utroque supra lib II. c. XI. §. 7.

Hemitebeon de cujus Sybaritider ſive Sybariticis libellis Politianus c. 15. Miſc. & Nic. Heinfus ad Ovidii 2. Trist. 417.

Heraclicus Pontici ἀκρόσις ἑρωτικὸς ἢ Κλενίας. Laërt. V. 87.

Herodianus. Theodorus Priſcianus ſive Octavianus Horatianus lib. 2. Logico cap. 11. p. 85. Utendum ſane leſtionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut ſunt *Amphipolita Philippi*, aut *Herodiani*, aut certe *Syri Jamblichi*, vel ceteris ſuaviſſe amatorias fabulas deſcribentibus.

Lucius Patrenſis (ex Patris Achajæ urbe) in libris *detamorphoſeon* è quibus *Lucianus* Aſinum ſuum expreſſiſſe videtur Photio cod. CXXIX. quanquam prius ſubdubitant utrum *Luciani* διήγησιν amplificaverit potius *Lucius*. *Lucium* hunc Patrenſem græcum ſcriptorem cum *Apulejo* Madaurenſi (cui *Lucii* prænomen ex ejusdem *Lucii* imitatione vulgo perperam tribuitur) latino fabularum Mileſiarum ſcriptore perperam confundit *Hendreichius* in pandectis Brandenburgicis T. 1. p. 234. Ab hoc *Lucio* Tertullianus c. 3. Apologetici *Lucium* dixit pro homine amoribus perduto: *Qui juvenis quam Lucius, quam amafiſus.*

Lyſie Rhetoris Epistolæ ἑρωτικαί. Svid.

Meliſſermi Athenienſis Sophiſtæ Epistolarum amatoriarum libri XIV. Svid.

De Menandri Ἀφροδιſίος dixi lib. II. c. 22.

Miſthonis Sybaritæ, hominis impuri meminit *Lucianus* in *Pſeudologiſta* T. 2. p. 434. ſed ſcriptorem fuiſſe non innuit, non magis quam

quam Atriphradem & Bastam Chium. Unde notandus Nic. Hein-
sius ad Ovidii 2. Trist. 4. 17.

Mnasea ἑρωτικὰ *Ælian.* XVII. 46. hist. animal. sed legendum *Ευρωπια-
κά* cum Reinesio p. 71. Epist. ad Daumium, ubi promittit eroti-
cos se scriptores vir doctus recensiturum in sexto Variarum li-
bro, sed qui lucem non vidit. Apud Plutarchum in libro quod
non liceat s'aviter vivere secundum Epicurum p. 1101. Xy-
landri versio exhibet: *Scriptis in Amatoris poetæ.* Sed in Græco
aliter est, & conjungenda sunt verba αἰφίτην αὐτὴν ἐκ τῆς ἐρω-
τικῆς, tum sequitur: αἷς ὁ ποιητὴς εἴρηκε.

Pamphila Epidauria scripserat inter alia quæ memorat Svidas, etiam
περὶ Ἀφροδισίων.

Paxatus δωδεκάτεχον composuerat teste eodem Svida, ἔτι δὲ περὶ
αἰγρῶν ἀημάτων. Ita leg. pro ἔτι δὲ. Confer eundem Svidam
in δωδεκαμήχανον & Schol. Cornici ad ranas.

Persei Stoici περὶ ἐρώτων. Laërt. VII. 36.

Phanoclis Poetæ Elegiaci ἑρωτες sive καλοὶ allegantur à Clemente,
Alex. protreptico p. 24. & lib. 6. Strom. p. 627. ubi Demosthe-
ne juniorem docet. Vide & Stobæum Grotii p. 262. & Scali-
gerum ad Euseb. p. 41 seq.

Philanis. Vide infra in Polycrate, & Adr. Junium adagio *Philanidis*
commentarii. Svid. in Ἀσυνάκτορα.

Philippus Amphipolita Rhodiacorum libros valde obscænos teste Svida
scripsit. Hunc ipsum allegat in ῥοτισιμῶσαι. Adde & Theodo-
ri Prisciani locum supra in Herodiano.

Polycharmi Naucraticæ librum περὶ Ἀφροδίτης de Venere Dea allegat
Athenæus XV. 675.

Polycrates Atheniensis Sophista turpissimum opus περὶ ἀημάτων Ἀφρο-
δισίων (confimili scelere quo parentum nostrorum memoria ne-
bulo quidam impudentissimum librum edidit sub nomine Aloy-
siaz * Sigææ) vulgaverat sub nomine *Philanidis*, Leucadiæ
Matronæ honestissimæ, ut testatur Eschryon apud Athenæum
VIII. p. 335. Confer Epitaphium *Philanidis* Samiæ auctore
Dioscoride quod ex Anthologia inedita primus vulgavit illustris
Ez. Spanhemius p. 764. diff. 9. de usu numismatum, & emenda-
tius

M m m m m 3

* Vide V. C. Joh. Mollerii Homonymoscopiam p. 35. Tentzelii Monastische Unter-
suchungen A. 1693. p. 166, seq.

- tius Gvil. Fleetwood p. 338. Vet. Inscription. Memorat *Ἰπποκράτης Φιλαιδὸς*. Timæus apud Polybium p. 53. excerpt. Peiresc. & Svidam in *Δημοχάρου*. Adde Clementem Alex. pag. 40. protreptici, Athenæum X. p. 457. Svidam in *ἀφάνεια*, Lucianum amoribus T. 1. p. 894. Meminit Philænidis inter meretrices etiam Cleomedes lib. 2. p. 477. Athenæus V. p. 220. *Protagoride* Cyziceni ἀκροάσεις ἐρωτικὰς allegat Athenæus IV. p. 162. *Pythonicus* Athenienfis. Vide Athenæum V. p. 220. De *Sophoclis* ἐρωτικῶν dixi lib. II. c. 17. *Sotades* mollium & lascivorum auctor carminum de quo dixi lib. II. c. 22. ut & de aliis cinædologis. *Sphærus* Stoicus scripserat *ἀγαλόμενος ἐρωτικῶν*. Laërt. VII. 178. *Sphodrias* Cynicus in *πύξη* ἐρωτικῇ allegatur ab Athenæo IV. p. 162. *Θεοδώρις*, εἰς ἐρωτικὸν μέλος. Athen. XIV. p. 475. num Anacreontis? *Theophrasti* ἐρωτικὸς live *περὶ ἐρωτικῶν* liber. Vide supra III. 9. in scriptis hujus Philosophi deperditis. *Xenophon* Babylonius, *βαβυλωνιακά*, ἐστὶ τὸ ἐρωτικόν. Svid. *Xenophon* Cyprius, *κυπριακά*, ἔστι τὸ αὐτὰ ἐρωτικῶν *ὑποθέσεων* ἱστορία, περὶ τοῦ κυρίου καὶ Μέρων καὶ Ἀδωνι, Svid. *Zeno* Stoicus inter lascivorum scriptorum auctores refertur ab Apulejo in Apologia. Ejus ἐρωτικὴ *τύχη*. Laërt. VII. 34. *Zonæ* Epistolæ ἐρωτικαί. Svid.

INDEX HOMONYMORUM

in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ
distinctorum.

- A** Bercii V. 1, 24. p. 188.
Abydeni I. 22, 5.
Achæi II. 19.
Achilles IV. 5, 23.
Acominati V. 5. p. 402.
Acropolitæ V. 5. p. 449.
Adamantii III. 6, 38. V. 1. p. 213.
Addæi III. 28, 7. (223.)
Adrafi III. 11.
Æliani IV. 21, 1.
Æneæ III. 30, 9.
Æschines II. 23, 31. & 26, 9.
Æschiones III. 5, 19.
Æsculapii I. 8, 5.
Æschyli II. 16, 2.
Æsopi II. 9, 3.
Agapeti V. 5. p. 570.
Agatharchides III. 8.

Aga.

- Agathemeris IV. 2, 10.
 Agathocles III. 11.
 Agathones II. 19.
 Albini III. 2.
 Alcæi II. 15, 9. II. 19.
 Alcibiadæ II. 26, 1.
 Alcinoi III. 23, 13.
 Alciphrones II. 10, 25.
 Alcmænes II. 15, 10.
 Alexandri III. 8. & 11. & IV. 25.
 n. 11 & IV. 30. in Aristidæ scri-
 ptis n. 12.
 Alexines II. 22.
 Alypii III. 10, 6.
 Ammonii III. 11. IV. 26, 15.
 Amunes, Amones I. 2, 2.
 Anatolii III. 11. IV. 29.
 Anaxagoræ II. 23, 7.
 Anaximandri II. 23, 8.
 Anaximenes II. 23, 9.
 Andromachi III. 26, 8.
 Andronici III. 6, 29.
 Antigoni III. 27, 8.
 Antiochi III. 15.
 Antipatri III. 11. & 15.
 Antiphanes II. 22.
 Antiphontes II. 26, 1.
 Antisthenes II. 23. §. 32.
 Antistii III. 28, 7.
 Apollodori II. 19. III. 15. & 27.
 §. 7.
 Apollonii III. 15. & 21. §. 7. & IV.
 24, 15. V. 1, 24. p. 191.
 Apollophanes II. 22. III. 15.
 Apfines IV. 31. §. 16. n. 12.
 Arati III. 18, 10.
 Archelai II. 23, 10.
 Archidemi III. 15.
 Archilochi II. 15, 16.
 Archytæ II. 13.
 Arctini I. 2, 4.
 Aristæneti II. 10, 40.
 Aristarchi III. 5, 14.
 Aristidæ IV. 30, 4. & 8. V. 1, 24.
 p. 187.
 Aristippi II. 23, 13. III. 33, 4.
 Aristobuli III. 8. & 11.
 Aristocles III. 11.
 Aristones III. 11. & 15. V. 1, 24.
 p. 187.
 Aristophanes II. 21.
 Aristoteles III. 6, 1.
 Aristoxeni III. 10, 2.
 Arriani IV. 8. I.
 Arsenii V. 5. p. 771.
 Artemidori IV. 3, 9.
 Artemones II. 15, 19.
 Asclepiadæ II. 15, 20. III. 13.
 Asclepiodoti III. 3.
 Aspasæ II. 23, 31.
 Astydamantes II. 19.
 Athanasii V. 2. p. 298. V. 5. p. 771.
 Athenæi III. 24, 1. IV. 20.
 Athenagoræ V. 1, 19. p. 91.
 Athenodori III. 15.
 Attali III. 15.
 Autocrates II. 19.
 Avtolyti III. 5, 13.
 Bacchii III. 10, 5.
 Bardesanes III. 24, 9.
 Basilii V. 5. p. 771.
 Batones II. 22.
 Bianores III. 28. 7.
 Biones II. 19. III. 17, 11.

- Boëthi III. 11.
 Botryes V. 6. p. 827.
 Bryennii V. 5. p. 771.
 Calecæ. ibid.
 Calliæ II. 19. & 22.
 Callimachi III. 19, 6.
 Callippi III. 5, 10. & III. 11.
 Callisti V. 5. p. 771.
 Callisthenes III. 11.
 Callistrati III. 24, 14.
 Cantacuzeni V. 5. p. 772.
 Carini II. 19.
 Carneadæ III. 3.
 Cassii III. 6, 38.
 Castores V. 1, 24. p. 187.
 Celli III. 33, 3.
 Cephisodori II. 22.
 Cercopes I. 19, 2. II. 8, 4.
 Chæremones III. 15.
 Chalcondylæ V. 5. p. 476.
 Chilonæ II. 23, 14.
 Chryssippi III. 15.
 Chrysoloræ V. 5. p. 772.
 Cinefiæ II. 15, 23.
 Cinnami. V. 5. p. 396. seq.
 Cleanthes III. 15.
 Clearchi III. 11.
 Cleobuli II. 23, 15.
 Cleomedes III. 5, 22.
 Comneni V. 5. p. 392. seq.
 Conones III. 5, 18.
 Constantini V. 5. p. 722.
 Coraces IV. 32.
 Corinnæ II. 15, 24.
 Corinni I. 4, 1.
 Cornuti III. 15.
 Cosmæ III. 25, 3. & 28, 7.
 Crantores III. 6.
 Cratini II. 22.
 Critolai III. 11.
 Critones II. 23, 35.
 Ctesifæ II. 25, ult.
 Ctesibii III. 24, 7.
 Ctesiphontes II. 15, 26.
 Cyri III. 28, 7. IV. 31, 16. V. 6.
 p. 816.
 Cyrilli V. 5. p. 772.
 Damasceni id. p. 772. seq.
 Daphnæ I. 4, 6.
 Dardani I. 4, 10.
 Demadæ & Demeæ IV. 30, 13.
 Demetrii III. 3. & 11. & 14. & 26.
 2. IV. 31. 1. V. 5. p. 773.
 Democrates II. 13.
 Democriti II. 23, 5.
 Demodoci I. 5, 7. III. 28, 7.
 Demophilii II. 13.
 Demosthenes II. 26. 8. p. 928.
 Dexippi III. 11. IV. 26, 7. V. 5.
 p. 232.
 Diagoræ II. 23, 16.
 Dicæarchi III. 11.
 Didymi II. 3, 1. & II. 13.
 Dinarchi II. 26, 11.
 Diodori II. 19. III. 31, 7.
 Diogenes II. 19. & 23, 18. III. 13.
 & 15. & 33, 3.
 Diogeniani IV. 9, 4.
 Diones IV. 10.
 Dionysii III. 32, ult. & III. 3. &
 15. & IV. 31, 9. V. 1, 6. & 24.
 p. 191.
 Dionysiadæ II. 19.
 Diophanti IV. 22, 12.

Dio-

Dioscoridæ IV. 3, 2.
 Diotimi III. 15.
 Diphili II. 22.
 Domnini V. 4. p. 136.
 Dorothei V. 4. p. 145.
 Dosiadæ III. 17, 17.
 Dosithei III. 5, 11.
 Empedocles II. 19.
 Epaphroditæ IV. 7, 1.
 Ephræmi V. 2. p. 335.
 Epigenes III. 5, 8.
 Epimenidæ II. 13.
 Evagrii V. 4. p. 127. seq.
 Euclidæ II. 23, 36. III. 14, & III.
 33, 6.
 Eudemi III. 6, 31. & III. 11.
 Eudociæ II. 7, 4. V. 5. p. 188.
 Eudoxi III. 5, 9.
 Eunapii V. 5. p. 233.
 Euphrones II. 22.
 Euripidæ II. 18, 1.
 Eusebii V. 4. p. 105. seq. V. 5. p. 774.
 Eustathii V. 6. 9.
 Eustratii III. 6, 29.
 Gaudentii III. 10, 7.
 Gemini III. 5, 20.
 Glauci III. 28, 7.
 Glaucones II. 23, 37.
 Gorgiæ II. 26, 5. p. 810. & IV. 32.
 Hannones I. 6, 9.
 Harpocraciones IV. 36, 13.
 Hegesippi V. 1, 24. p. 189.
 Heliodori V. 6. 1.
 Heracliti I. 1, 3. I. 22, 2. II. 22.
 II. 23, 4. V. 1, 24. p. 198.
 Hercules I. 6, 15.

Hermæ V. 1, 10. p. 30.
 Hermes I. 7, 2.
 Hermiæ V. 1, 19. p. 97.
 Hermogenes IV. 31, 7.
 Herodoti II. 20, 10. II. 1, 2.
 Herones III. 24, 7.
 Hesiodi II. 8, 1.
 Hefychii V. 5. p. 234. seq. IV. 35, 3.
 Hierocles II. 12, 6. V. 5. p. 776.
 Himerii III. 30, 12.
 Hipparchi III. 5, 19.
 Hippiaæ II. 23, 19.
 Hippocrates II. 24, 1. & 6.
 Hippolyti V. 1. p. 211.
 Hipponactæ II. 15, 32.
 Hippones II. 23, 20.
 Homeri II. 7, 11.
 Horapollines I. 13, 3. & 8.
 Hori I. 13, 2. & 8.
 Jamblichi IV. 28, 2. & ult.
 Ignatii V. 1, 13. p. 45.
 Jones II. 19.
 Josephi IV. 6, 17.
 Isæi II. 26, 6.
 Isocrates II. 19. II. 26, 5.
 Iustini V. 1, 15. p. 52.
 Laërtii IV. 19, 1.
 Lampes III. 28, 7. in Bassus.
 Lampri II. 15.
 Leonidæ III. 15.
 Leontii III. 18, 4.
 Lesbonactes IV. 30, ult.
 Liberales III. 27, ult.
 Lini I. 14, 6.
 Locmanni II. 9, 14.
 Longini IV. 31, 10.

Nnnnn

Lucia-

- Luciani *IV.* 16, 4.
 Lucilii *III.* 28, 7.
 Lycones *III.* 11.
 Lycophrones *III.* 16, 7.
 Lycurgi *II.* 26, 7.
 Lylimachi *II.* 15.
 Magnes *II.* 25. *V.* 1. p. 276.
 Mariani *III.* 28, 7.
 Maximi *IV.* 23, 8.
 Melampodes *I.* 15, 2. & 4.
 Melanippidæ *II.* 15.
 Melanthii *II.* 19.
 Melissi *II.* 23, 22.
 Melitones *V.* 1, 24. p. 185.
 Menandri *II.* 23, 37. *III.* 13.
 Menedemi *II.* 23, 37. *III.* 13.
 Menelai *III.* 5, 17.
 Menippi *II.* 22. *III.* 13.
 Methodii *V.* 1. p. 259.
 Metii *III.* 28, 7.
 Metrodori *III.* 28, 7. *III.* 33, 3.
 Midæ *I.* 34, 4.
 Milones *II.* 13.
 Miltiades *V.* 1, 24. p. 193.
 Mnecishei *II.* 22.
 Modesti *V.* 1, 24. p. 192.
 Mœrides *IV.* 34, 5.
 Moschi *III.* 17, 13.
 Musæi *I.* 16, 5.
 Mufonii *III.* 13. & 15.
 Myiæ *II.* 15.
 Myrones *II.* 15.
 Neocles *III.* 33, 1. & 3.
 Nepotes *V.* 1. p. 273.
 Nicandri *III.* 26, 8.
 Nicanores *III.* 8.
 Nicarchi *III.* 28, 7.
 Nicephori *V.* 4. p. 299. 344.
 Niciæ *III.* 17, 2. & 22.
 Nicolai *IV.* 32.
 Nicomachi *IV.* 22, 2. *II.* 19.
 Nili, ad Allatii diatribam de Nilis.
 Numenii *III.* 3.
 Oenomai *III.* 13. *III.* 28, 7.
 Olympi *I.* 17, 3. *V.* 5. p. 622. 811.
 Olympiodori *III.* 11.
 Opheliones *II.* 22.
 Oppiani *IV.* 20, 1.
 Origenes *IV.* 26. ad vitam Ploti-
 ni c. 3. & *V.* 1. p. 213.
 Orthagoræ *III.* 8.
 Palæphati *I.* 21, 4. & 22, 4.
 Palamedæ *I.* 23, 5.
 Panætii *III.* 15.
 Papæ *V.* 1, 15. p. 59.
 Papiæ *V.* 1, 24. p. 186.
 Parmenidæ *II.* 23, 3.
 Parmeniones *III.* 28, 7.
 Parthenii *III.* 27, 9.
 Pastores *V.* 1, 11. p. 31.
 Pausaniæ *IV.* 15, 1.
 Periandri *II.* 23, 25.
 Phædri *III.* 1, 12.
 Phaniæ *III.* 11.
 Pherecydæ *II.* 23, 26.
 Philemones *II.* 22.
 Philippi *II.* 22.
 Philisci *II.* 19.
 Philistiones *II.* 22.
 Philocles *II.* 19. & 22.
 Philodemi *III.* 33, 3.
 Philones *IV.* 4. *III.* 24, 4. & 29, 3.
 & 33, 6.
 Philonidæ *II.* 22.

Philo-

- Philostrati *IV.* 24, 13.
 Philoxeni *II.* 19.
 Phlegontes *IV.* 13, 1.
 Phrynichi *II.* 19. & 22.
 Pindari *II.* 15, 1.
 Pittaci *II.* 23, 26.
 Platones *III.* 1, 1. *II.* 19. & 22.
 Plutarchi *IV.* 11, 7. (30, 2).
 Polemones *III.* 3, 6. *III.* 6, 38. *IV.*
 Polluces *IV.* 33, 3.
 Polyæni *IV.* 15, 6.
 Polybii *III.* 30, 9.
 Polycleti *III.* 8.
 Polyidæ *II.* 19.
 Polyzeli *II.* 22.
 Porphyrii *IV.* 27, 1.
 Posidippi *II.* 22.
 Posidonii *III.* 15.
 Potamones *IV.* 26. ad vitam Plotini c. 9.
 Praxiphanes *III.* 11.
 Procli *III.* 15.
 Procopii *V.* 5.
 Prodicii *II.* 23, 41.
 Protagoræ *II.* 23, 28.
 PSELLI, ad Allatii diatribam de PSELLIS.
 Ptolemæi *IV.* 14, 1. *III.* 11. *IV.* 33, 5.
 Pythagoræ *II.* 12, 3. *II.* 13.
 Quadrati *V.* 1. 24. p. 186.
 Junii Rustici duo *III.* 18.
 Sallustii *III.* 13.
 Sapphones *II.* 15.
 Scævolæ *III.* 15.
 cylaces *IV.* 2, 6.
 Serapiones *II.* 22. *V.* 1, 24. p. 193.
 Severi *III.* 3. *IV.* 30, 10.
 Sexti *II.* 13. *III.* 15. *IV.* 18, 1.
 Sibyllæ *I.* 29, 6.
 Simmiæ & Simones *II.* 23, 42.
III. 17, 14. & Allatius de Simeonibus.
 Simonidæ *II.* 15.
 Sirachi *III.* 29.
 Sisyphi *I.* 34, 2.
 Socrates *II.* 23, 30.
 Sopatri *II.* 10, 12. *II.* 22.
 Sophili & Sophocles *II.* 17, 1.
 Soligenes *III.* 5, 21.
 Sotadæ *II.* 22.
 Sotiones *III.* 15.
 Spinthari *II.* 19.
 Strabones *IV.* 1, 7.
 Tatiani *V.* 1, 19. p. 84.
 Telestæ *II.* 15.
 Thaleses *I.* 35, 3.
 Thamyres *I.* 35, 6.
 Theanones *II.* 13.
 Themistocles *III.* 15.
 Theocriti *III.* 17, 4.
 Theodestes *III.* 11.
 Theodori *III.* 18, 4.
 Theodoti *V.* 1, 21. p. 197.
 Theognides *II.* 11. 1. *II.* 19.
 Theones *IV.* 31, 14. *III.* 5, 21. *III.* 15.
 Theophili *V.* 1, 19. p. 94.
 Theophrasti *III.* 9. ult.
 Thespides *II.* 16, 1.
 Thucydides *II.* 25, 9.
 Tiberii *IV.* 31, 18.
 Timocles *II.* 22. *III.* 15.
 Timones *III.* 33, 5.

Nnnnn 2

Timonæ

Timothei II. 19.

Tzetza III. 16, 3.

Vettii Valentes III. 20, 9.

Xanthi II. 15.

Xenocles II. 19.

Xenocrates III. 3.

Xenones II. 22.

Xenophanes II. 23, 2.

Xenophontes III. 4, 1.

Zenæ V. 1, 15, p. 58.

Zenobii IV. 9, 3.

Zenodoti II. 2, 16. III. 28, 7.

Zenones II. 23, 29. III. 15, 111.

33, 3. IV. 32.

Zoili II. 7, 10.

Zoroastræ I. 36, 1.

EMENDANDA ET ADDENDA QVÆDAM.

Pag. 3. v. 8. *post verba*, prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1598. *adde*: apud Federicum Morellum, cum latina versione è Baronii Annalibus ad A. C. 319. n. 8. seq. licet versionis auctor non sit Baronius, ut scribit Morellus, sed Petrus Morinus, teste ipso Baronio.

Pag. 8. v. 8. *à fine*, lege Manilius, IV. 547. *pro* Mamilius.

10. v. 17. Constantius Chlorus *pro* Constantinus.

13. *post verba*: ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum p. 112. *adde*: Nullum ejusmodi numum reperiri notat Clariss. Bandurius in Imperio Orientali p. 796. qvi p. 633. è vetusto Codice Nazianzeni exhibet descriptam ære iconem Constantini M. Maxentium ad pontem Milvium, vincentis, appicto Crucis signo illique inscriptis verbis *ἐν τῷ σταυρῷ*.

Pag. 20. *post verba*: sole in occasum vergente, *adde*: *πρὶν δειλινόν*, in Originibus CPol. Combefisii p. 26.

P. 25. *à fine*, *post verba*, & hanc plurimi homines conspexerunt, *adde*: Nicephorus Gregoras in extremo libri VIII. *ἐφάνη δὲ μετὰ βραχὺ καὶ ἕτερον ἐν κερὰν σημειῖν. Περὶ γὰρ σαφερέαν μεσημβρίαν τῷ ἡλίῳ τυγχάνοντι, ἐφάνη περὶ τῆς ἐπίγεια μέρης τῷ κερὰν νύκτι εἰς τύπον σφαῖρας, πολὺν ἐπὶ χροῶντος τὸ πῦρ τῷ κερὰν σφαῖρας, ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος ὥσπερ συγκεκριμένον χρωμάτων.*

Pag. 30. v. ult. *in notis post verba*, uterque à fratre, *adde*: In jure Græco Romano p. 295. *Εὐσεβίος ὁ Παμφίλος* ab interprete male redditur: *Eusebius Pamphilides*.

Pag. 35. v. ult. *in notis post verba*: Cornelius Tollius, *adde*: Bochelli observationes MSS Chronicas ad Eusebium laudat Berneggerus ad Justini lib. XVIII. cap. 6.

Pag. 36. *ad verba*: Anonymi *Ἀπτομὴ χρόνων* *addendus asteriscus*, & *in ima pagina, ponenda hac nota*: Alia brevior *Ἀπτομὴ χρόνων* ab Adamo usque ad Alexium Comnenum, quam ad calcem Zonaræ edidit Cangius & in cujus titulo legitur: *ταῦτ' ἱστορεῖ ὁ Κωνσταντῖνος Εὐσεβίος ὁ Παμφίλος ἐν τῷ λόγῳ ὅς ἐκλήθη βασιλικός.*

Pag. 63

Pag. 63. pro (Rufino) Abdias, *lege* (Rufino Abdias.)

Pag. 91. in notis v. 5. à *fine post verba*: Acta illa Martyrum selecta, *adde*: recudit emendatius nec sine insigni ab ipso Ruinaro accessione, & cum auctoris vita H. Wetstenius. Amst. 1712. fol.

Pag. 94. *adde*, Eusebii argumenta in Psalmos edita etiam à Grabio in præfatione ad Tomum tertium versionis Græcæ LXX. Interpretam, Lond. 1709. fol. & 8.

Pag. 101. *delenda verba*: Undecim libris constituisse usque ad: à Combesio editus, & *pro eis ponenda hæc*: Duobus librorum decadibus, five viginti libris constituisse illud opus, tradit scriptor Actorum S. Silvestri apud Lambecium T. VIII. p. 321. 322. Verba scriptoris illius sunt: Ο ἡμέτερος ἰσοιογράφος Εὐσέβιος, ἠνέκα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραψεν ἰσορίαν, παραλείπειν ἐκείνα ἃν μνημὴν ἐποίησται ἐν ἑτέροις αὐτῷ ὑπομνήμασι. Καὶ γὰρ ἐν ἑκατοσὶ λόγοις, τυτέστιν ἐν δύο δεκάσι, σχεδὸν τῶν ἐν ἀπάσαις ἐπαρχίαις Μαρτυρῶν, Ἐπισκόπων, Ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν ἢ παρθένων παρεστύναται τὰ πάθη φέρεσθαι. Miror Caveum huic operi tribuere libros non viginti sed undecim, ejusque rei auctorem laudare Acta Silvestri à Combesio edita.

Pag. 102 v. 6. *post* impugnata, *adde*: Ex eadem Nicephorus Gregoras XIX. 3. Hist. ubi Eusebium τὴ τότε λογίαν τὸν πρῶτον appellat p. 591.

Ibid. v. 9. *post* de incarnatione *adde*: Sed recte auctori illa suo vindicatur à Clarissimo Boivinio.

Ibid. v. 20. ante Hebed Jesu, *adde*: Non assentior Bartholomæo Germonio, qui lib. de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus pag. 305. seq. nullas Pamphili partes in Apologia pro Origene, fuisse contendit, sed meram hanc fuisse Rufini fraudem, qui Eusebii opus sub Pamphili nomine venditaverit.

Pag. 104. *ad Eusebii scripta inedita*, *adde*: Clariss. Caveus ait in Bibliotheca Bodlejana Cod. Barocc. 148. exstare novem Homilias sub Eusebii nomine in memoriam Sanctorum, sed spurias. Exstat vero ibi unica tantummodo, quæ nona inscribitur.

Ibid. v. 16. *adde*: Allegatur Eusebii Ἐκκλησιαστικὴ Δοκίμεις in Jure Græco Romano lib. IV. p. 255.

Pag. 105. *Eusebii variis* *adde* Eusebium Historicum, quem ab Octaviani, Trajani & Marci Antonini rebus gestis usq; ad obitum Imperatoris Caritellam Historiæ suæ produxisse scribit Evagrius lib. V. cap ult.

Pag. 107. v. 4. à *fine*, *post verba* à Jo. Gagnejo, *adde*: latine.

Pag. 109. v. 6. à *fine*, *adde*: Vitam S. Philippi Presbyteri Argynrienfis ab Eusebio Monacho scriptam edidit Papebrochius T. 3. Maji, sub initium statim voluminis,

Pag. 110. lege : Eusebius *Officiorum Magister* sub Anastasio Imp.

Pag. 112. de Philippo Sidete adde : Anno XXII. Theodosii junioris scripsit, teste Theophane p. 75.

Pag. 114. lege : MSS. Bibl. Scoriacensis. *Mox adde* per Theodori Metochitæ Historiam Ecclesiasticam forte intelligenda pars Annalium Michaëlis Glycæ, quam sub Theodori Metochitæ nomine edidit Jo. Meursius.

Pag. 124. de Theodoriti Historia Ecclesiastica, quæ ab A. C. 325. res annorum centum & quinque usque ad mortem Theodori Mopsuesteni & Theodoti Antiocheni A. C. 429. complectitur, videndus Antonius Pagi prolegomenis ad diss. Hypaticam §. 33. seq. & in Critica Baroniana ad A. C. 427. n. 9. seq. qui n. 16. observat admodum incertum esse an Theodoritus post Socratem & Sozomenum scripserit, eosque supplere, ut putabat Valesius, & emendare voluerit. Potius omnes tres circa idem tempus scripsisse videri, postremis Theodosii junioris annis: & Socratem ac Sozomenum cum CPoli degerent, scriptis prodidisse potissimum quæ in CPolitana Ecclesia contigerunt: Theodoritum autem utroque longe doctiorem & in Oriente versantem errores plurimos in quos uterque incidit vitasse, & in rebus Orientalis fusiorem ac diligentiorum fuisse, licet de Socrate & Sozomene ne quidem cogitaret.

Ad Pag. 122. Titulus Epitomes Hist. Eccles. Theodori Lectoris in MS. Veneto hic est: Θεωδώρῳ ἀναγνώστῃ ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν. Incipit : Καὶ τοῖς ἐν τῷ χρόνῳ χαρίσμενος ἢ λαμπρὸν φαίνεται. Finis : Καὶ τὸ μὲν οὕτως γέγονεν ὃ οἱ προφῆται. Καίτερ' ἡμεῖς γενεῶν ὑπὸ γῆν κείμενος σώως ἀνεφάνη ἐν χροῖ κεκαρμένος, ἰσχυρὸς, γενναῖός τε μετρίως καθεμένην ἔχων, τὴν δὲ κεφαλὴν - - καὶ τὴν ὀφθαλμὸς ἐλάτῃ ἐν βᾶθει τοῖς ὀφθαλμοῖς καλυπτομένης.

Pag. 132. v. ult. lege : lib. VIII. pag. 54. seq.

Eadem pag. adde quod Lambecius VIII. p. 63. scribit se apographum syntagmatis Nicephori Callisti de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem, communicasse ut cederetur cum Reinoldo Dehnio, S. I.

Ad pag. 145. De Dorotheo Tyrio vide Theophanis Chronicon p. 19. & 41. ex quo hausit Anastasius Bibliothecarius quæ de eodem refert in Historia Eccles. p. 27. seq. Scripta quæ sub hujus Dorothei nomine ambulant, edidi Græce & Latine hoc ipso A. 1714. 8. ad calcem monumentorum variorum de Mosi, Prophetarum & Apostolorum vita.

Pag. 155. pro verbis : è Joanne Scylitze Curopalata qui Cedrenum exscripsit, *lege* quæ Cedrenus exscripsit. *Deinde dele totam notam à verbis* : fallitur Labbeus usque ad Pfellum, &c. *aique loco illius reponere hac verba* : Vide quæ de Scylitze infra p. 387.

Pag. 157. de Constantini Manassis scriptis adde : In MS. Codice Leonis Allatii fuerunt ejusdem Manassis sed à tinea blattis quæ misere admodum habita, 1) "Ἐκφρασις εἰκοσιμῶν κατὰ μέσον μὲν ἔχοντων τὸν Κύκλοπα τὴν Ὀδυσσεύς ἐταῖρος διασπαράσσονται

οντα καὶ ἐδίδοντα, τὸν δὲ Ὀδυσσεύς ἐνν ἀσκήν πειθέοντα καὶ δεξιόμενον πίνει τὸν Κύκλοπα. Incipit: Ὅυδην ἄρα Φιλικάλα ψυχῆς εὐχόμενον, εἰ δ' ἅμα καὶ Φιλολέγῳ εὐεσθῇ. a) Ἐπικῆδαιος πρὸς τὸν ἀποικοχόμενον ἐπὶ τῶν δεξίων Κυρεῖν Νικηφόρον τὸν Κομνηνόν. Incipit: Ἀεὶ ζῶν γῆ πτωχότη, καὶ μήτηρ γονίμων χυμῶν, αἶρες δὲ εὖ κεκραμένους. His adde 3) qvoad Constantinian Manassis libro tertio Hodeporici, xibus Iambicis scripti locum affert idem Allatius p. 201. ad Georgium Acropolitam.

Pag. 169, adde: Malchus τὰ περὶ τῷ Ζήνωνος καὶ Βασίλειου συγγραφήματι. Z. b. 52.

Pag. 170, dele Metasthenes, nam Megasthenes solum restitum est.

Pag. 190, post Hefychius presbyter, dele verba, & Episcopus.

Pag. 204, lege: Zeuxippus ἰσορῶς. 177, forte Dexippus.

Pag. 240. v. 6. post omisa sunt, adde: Huic Nonnosio Lambecius V. pag. 131. tribuit Gregentii disputationem cum Herbano Indæo, & VIII, pag. 387. Martyrium Arethæ & sociorum.

Pag. 241, post Bessarionis Cardinalis Epistolam scriptam Græco vulgari sermone, adde: servatamqve à Georgio Phranza & à Jac. Pontano editam Græce in notis ad Phranzam p. 309.

Pag. 251, ante notam 1) adde: Locum ultimi libri Procopii de origine Gothorum primus è MS. Græce edidit, latinamqve versionem addidit Petrus Pithæus ante Coem Legum Wisigothorum. Paris, 1579. fol.

Pag. 279, lege: anno Imperii sui XXXVI. 14. Dec. Christi anno 162.

Ad p. 237, adde: Commentarios Theophylacti in Prophetas, Græce è MS. Argentiniensi protret latinamqve versionem addet V. C. Jo. Henricus Lederlinus, Lingvarum Orientalium in illa Academia Professor.

P. 322, nota Bryennium facello præfectum in MS. meo codice vocari Joannem Bryennium, habeo enim & ipse illius aliorumq; ad Nicephoram Gregoram Epistolas scriptas in charta ante annos circiter trecentos.

P. 341, post verba, Epistolam ejus Encyclicam, adde: de pellice Imperatoris Mich. Palæologi Marcesina, in Gregorii Thymaturgi monasterium irrumpente, & ab Blemmyda Abbate repulsa.

P. 342, nota, qvoad separatim deinde utraqve latine etiam Wegelinus vulgavit, Physicam qvidem Blemmidæ A. 1606, & Physicam 1607. 8.

P. 348. v. 4. à fine, lege ætatis 74, pro 47.

P. 364, post verba: in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis, adde: Latine quoqve eodem anno 1597. 4. Francofurti apud eosdem de Bry, fratres, cum actis Mahomedis I. Saracenorum Principis. Qvoad autem illa vaticinia ibidem tribuuntur Severo & Leoni Imperatoribus, nullam aliam ob causam factum est, qvam qvoad Sridas in ἐνέγκεισσι scribit Xerolophum à Severo fuisse conditum C'oli, in illoqve fuisse θεμάτων τρίτων, in qvo sapius sacra Severus fecerit. Deinde subjungit: ἔσθ' αὖ καὶ χρησμοὶ πῶκαί τῳ πέτῳ γεγένηται. Ex his autem verbis neutiquam colligas Severum oraculorum ibi editorum fuisse auctorem, nedum oracula illa fuisse eadem cum his qvæ sub Leonis nomine habemus, Martinus Crusius in TurcoGræcia p. 57. Meminit Chien-sis & Laoniensis tabularum Leonis, in quibus Catalogus fuerit omnium secentorum Constantinæ M. Imperatorum & Patriarcharum, usque ad Constantinum ultimum & Patriarcham Josephum qui Florentia mortuus est, non ulterius. Unde facile fuerit, ipsarum tempore Imperium Orientis aboleri. Illas tabulas in Monasterio S. Georgii Mangania, ab antiquo assertas fuisse. Aliud vaticinium de Imperii C'oli, ruina memorat idem Crusius p. 494.

Ad pag. 366. Oraculum de Turcarum Imperio & sine ejus, cum Gennadii Scholarii expositione legitur in Dorothej Monembasienis Chronico pag. Φμδ. edit. Vene-
tæ 1684. 4. atque inde in Clariss. Bandurii libro. VII. Antiquitatum CPol. addita latina
versione. Vide etiam ejus notas p. 878.

Pag. 395. Post ὁ μαλὺδός, dele verba: forte Cosmas. Certo certius enim David
intelligitur, ad cujus Psalm XII. 6. Anna respicit, ut notatum Clariss. Collegæ meo
Jo. Christophoro Wolfio, diss. de Bogomilis p. 28.

P. 402. pro frater Germanus lege germanus.

P. 409. in fine extrema nota adde: Scribitur tamen Lydimachus etiam in Nicetæ
Alexio Angelo Comneno lib. 3. c. 4. p. 335. ubi de eadem Herculis imagine sermo est.

Ad pag. 419. Icon Pachymeris (qui ὑπαρχμετρογράφος dicitur in MS. apud
Lambecium VIII. p. 385.) occurrit ante Nicephorum Gregoram Hieron. Wolfii, & apud
Lambecium VII. post pag. 70.

Ad p. 473. Primam Apologiam ait se scribere Cantacuzenus Anno post Christi
σαλῶς 1360.

Pag. 493 adde: aliud opus Constantini Porphyrogeniti jussu digestum quod MS.
in Bibl. Regis Christianissimi exstat teste Clariss. Boivino ad Julii Africani cestos p. 360.
In illo excerpta ex Africano & aliis scriptoribus.

Pag. 510. ante nomen Abercii ponendus asteriscus.

Ibid. v. 10. à fine pro 20. April. lege 22.

v. 3. à fine pro 11. Nov. lege 2. Nov.

Pag. 511. ante Alexii nomen asteriscus tollendus.

Pag. 515. leg. ad Acropolitam, & Athenogenis.

Pag. 537. leg. iterum fuit Herodias, πάλιν ἡρωδιάς μαινέται T. 7. Chrysoft.
edit. Savilianæ p. 745.

Pag. 559. v. 5. à fine, verba in eadem reliquiis & qua sequuntur, non perscrutantur
ad Stephanum Papam sed protomartyrum.

Pag. 568. v. 4. post Anonymum, tolle alium, idem enim est hand dubie.

Pag. 571. v. 5. post Basil. 1574. 12. adde: & Venetiis apud Antonium Bartoli,
1709. 8.

Pag. 572. v. 11. post Francos. 8. adde: cum Ottonis Casmanni systemate Doctri-
næ Vitæque politicæ.

Pag. 582. v. 13. à fine, post Alphabetum Slavonicum, adde: & Græce ac Latine p.
112 seq. Anonymus de conversione Gentis Russorum ad fidem Christianam tempore &
fratru Basilii Macedonis facta.

Pag. 628. in fine nota extrema post παναγίας, adde: sed male, nam infra p. 635.
κυριακή παγανή iterum occurrit pro nomine solennis diei.

Pag. 629. in fine pagina adde: Exstat ille tomus unionis in Jure Græco Romano
pag. 104.

Pag. 738. in serie Patriarcharum CPol. à Latinis ad A. 1253. ponendum nomen
Pantaleonis Zulligani, & pro annis Patriarchatus 21, 22 &c. reponendi numeri 1, 2,
usque ad 9.

F I N I S.

